

**Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu**

Schválený pořad 6. schůze Poslanecké sněmovny

1. Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Bohuslava Svobody
2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 10/ - druhé čtení
3. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím kontrolního řádu /sněmovní tisk 29/ - druhé čtení
4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 191/2012 Sb., o evropské občanské iniciativě /sněmovní tisk 28/ - druhé čtení
5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 31/ - druhé čtení
6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 62/ - první čtení podle § 90 odst. 2
7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění zákona č. 105/2013 Sb. /sněmovní tisk 45/ - první čtení
8. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnosten-

ském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 47/ - první čtení

9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 72/ - první čtení
10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 86/ - první čtení
11. Vládní návrh zákona o zdravotnických prostředcích /sněmovní tisk 87/ - první čtení
12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 98/ - první čtení
13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 53/ - první čtení podle § 90 odst. 2
14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 350/2011 Sb., o chemických látkách a chemických směsích a o změně některých zákonů (chemický zákon), ve znění zákona č. 279/2013 Sb., a některé další zákony /sněmovní tisk 67/ - první čtení podle § 90 odst. 2
15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 70/ - první čtení podle § 90 odst. 2
16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění

pozdějších předpisů, a zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 99/ - první čtení podle § 90 odst. 2

17. Návrh poslanců Zuzky Bebarové-Rujbrové, Vojtěcha Filipa, Stanislava Grospiče, Miloslavy Vostré a Pavla Kováčika na vydání zákona, kterým se zrušují zákon č. 451/1991 Sb., kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské federativní republiky, České republiky a Slovenské republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 279/1992 Sb., o některých dalších předpokladech pro výkon některých funkcí obsazovaných ustanovením nebo jmenováním příslušníků Policie České republiky a příslušníků Sboru nápravné výchovy České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 21/ - první čtení
18. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Petra Gazdíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších zákonů /sněmovní tisk 23/ - první čtení
19. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Heleny Langšádlové, Jana Farského, Františka Laudáta a dalších na vydání ústavního zákona o rozpočtové odpovědnosti /sněmovní tisk 24/ - první čtení
20. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Heleny Langšádlové, Jana Farského, Františka Laudáta a dalších na vydání zákona o pravidlech rozpočtové odpovědnosti /sněmovní tisk 25/ - první čtení
21. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Heleny Langšádlové, Jana Farského, Františka Laudáta a dalších na vydání zákona o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím ústavního zákona o rozpočtové odpovědnosti a zákona o pravidlech rozpočtové odpovědnosti /sněmovní tisk 33/ - první čtení
22. Návrh poslanců Radima Fialy, Tomia Okamury, Petra Adama, Augustina Karla Andrlého Sylora, Marka Černocho, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Davida Kádnera, Martina Lanka, Karla Pražáka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané

hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 38/ - první čtení

23. Návrh poslanců Radima Fialy, Tomia Okamury, Petra Adama, Augustina Karla Andrlého Sylora, Marka Černocho, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Davida Kádnera, Martina Lanka, Karla Pražáka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 39/ - první čtení
24. Návrh poslanců Davida Kádnera, Tomia Okamury, Radima Fialy, Petra Adama, Augustina Karla Andrlého Sylora, Marka Černocho, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Martina Lanka, Karla Pražáka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 40/ - první čtení
25. Návrh poslanců Davida Kádnera, Tomia Okamury, Radima Fialy, Petra Adama, Augustina Karla Andrlého Sylora, Marka Černocho, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Martina Lanka, Karla Pražáka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 41/ - první čtení
26. Návrh poslanců Kateřiny Konečné, Miroslava Grebeníčka, Miroslava Opálky a Stanislava Grospiče na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 59/ - první čtení
27. Návrh poslanců Miroslava Grebeníčka, Zuzky Bebarové-Rujbrové, Marty Semelové a Kateřiny Konečné na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 60/ - první čtení
28. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Stanislava Grospiče a dalších na vydání ústavního zákona o referendu o zrušení zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi /sněmovní tisk 66/ - první čtení
29. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluho-

pisech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 73/ - první čtení

30. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 198/2002 Sb., o dobrovolnické službě a o změně některých zákonů (zákon o dobrovolnické službě), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 76/ - první čtení
31. Vládní návrh zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu jmenovitých hodnot státních dluhopisů a některých dalších dluhů státu splatných v roce 2014 /sněmovní tisk 78/ - první čtení
32. Vládní návrh zákona o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o kybernetické bezpečnosti) /sněmovní tisk 81/ - první čtení
33. Vládní návrh zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 82/ - první čtení
34. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 84/ - první čtení
35. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 85/ - první čtení
36. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 92/ - první čtení
37. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu návrh rozhodnutí Rady Evropské unie, kterým se zrušuje rozhodnutí 2007/124/ES, Euratom, kterým se na období 2007 - 2013 zavádí zvláštní program Prevence, připravenost a zvládání následků teroristických útoků a jiných rizik spojených s bezpečností, jakožto součást obecného programu Bezpečnost a ochrana svobod /sněmovní tisk 80-E/ - první čtení

38. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Bosnou a Hercegovinou o spolupráci v boji proti trestné činnosti, zejména terorismu, nelegálnímu obchodu s omamnými a psychotropními látkami a organizované trestné činnosti, podepsaná dne 12. září 2013 v Sarajevu /sněmovní tisk 63/ - první čtení
39. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Státem Izrael o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 7. října 2013 v Jeruzalémě /sněmovní tisk 65/ - první čtení
40. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kazachstán o vzájemné právní pomoci v trestních věcech (Astana, 6. 6. 2013) /sněmovní tisk 69/ - první čtení
41. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kazachstán o vzájemné právní pomoci v trestních věcech (Astana, 6. 6. 2013) /sněmovní tisk 69/ - první čtení
42. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Pekingská smlouva o ochraně uměleckých výkonů v audiovizí, podepsaná v Ženevě dne 29. dubna 2013 /sněmovní tisk 74/ - první čtení
43. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol k Úmluvě o počítačové kriminalitě o kriminalizaci činů rasistické a xenofobní povahy spáchaných prostřednictvím počítačových systémů (Štrasburk, 28. ledna 2003) /sněmovní tisk 75/ - první čtení
44. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Kjótského protokolu k Rámcové úmluvě Organizace spojených národů o změně klimatu, Rámcová úmluva Organizace spojených národů o změně klimatu a Kjótský protokol k Rámcové úmluvě Organizace spojených národů o změně klimatu /sněmovní tisk 79/ - první čtení
45. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Úmluva o založení Evropského komunikačního úřadu (ECO) /sněmovní tisk 93/ - první čtení
46. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Lucemburským velkovévodstvím o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku a Protokol k ní, které byly podepsány v Bruselu dne 5. března 2013 /sněmovní tisk 94/ - první čtení
47. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 10/ - třetí čtení
48. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím kontrolního řádu /sněmovní tisk 29/ - třetí čtení
49. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 191/2012 Sb., o evropské občanské iniciativě /sněmovní tisk 28/ - třetí čtení
50. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 31/ - třetí čtení
51. Návrh na odvolání členů Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky
52. Návrh na odvolání členů Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky
53. Návrh na volbu členů Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky
54. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky
55. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny
56. Návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu

57. Návrh Poslanecké sněmovny na volbu kandidátů na členy Rady Ústavu pro studium totalitních režimů (2)
58. Návrh na volbu Veřejného ochránce práv
59. Návrh na volbu místopředsedy Poslanecké sněmovny
60. Žádost vlády České republiky o vyslovení důvěry
61. Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky v 1. pololetí 2013 /sněmovní tisk 16/
62. Zpráva o životním prostředí České republiky v roce 2012 /sněmovní tisk 17/
63. Zpráva o plnění státního rozpočtu České republiky za 1. pololetí 2013 /sněmovní tisk 19/
64. Účetní závěrka a výroční zpráva o činnosti Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2012 /sněmovní tisk 20/
65. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2012 /sněmovní tisk 22/
66. Zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2012 /sněmovní tisk 36/
67. Souhrnná zpráva o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2012 /sněmovní tisk 48/
68. Výroční zprávy a účetní závěrky zdravotních pojišťoven za rok 2012 s vyjádřením vlády spolu se souhrnným hodnocením, hodnocením výročních zpráv a účetních závěrek za rok 2012 jednotlivých zdravotních pojišťoven a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 51/
69. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2012 /sněmovní tisk 52/
70. Zpráva o stavu zemědělství České republiky za rok 2012 /sněmovní tisk 61/
71. Návrh rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu na rok 2014 /sněmovní tisk 64/
72. Aktuální situace na Ukrajině a postoj vlády České republiky
73. Ústní interpelace
74. Návrh Pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2014
75. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 13/ - druhé čtení
76. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 13/ - třetí čtení
77. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Dohoda o zřízení Evropské molekulární biologické laboratoře, která byla sjednána 10. května 1973 /sněmovní tisk 34/ - druhé čtení
78. Zpráva vlády o možnostech a postupech řešení kritického stavu nezaměstnanosti v České republice
79. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 53/ - druhé čtení
80. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 53/ - třetí čtení
81. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se stanovením přístupu k činnosti bank, spořitelnic a úvěrních družstev a obchodníků s cennými papíry a dohledu nad nimi /sněmovní tisk 108/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2014
VII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 6. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 4. až 18. února 2014

Obsah:

Strana:

4. února 2014

Schůzi zahájil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 57
Řeč poslance Miroslava Kalouska 58

Usnesení schváleno (č. 85).

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka 60
Řeč poslance Martina Kolovratníka 60
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové 61
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka 61
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 62
Řeč poslance Romana Sklenáka 63
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 63
Řeč poslance Stanislava Grospiče 63
Řeč poslance Martina Kolovratníka 64
Řeč poslance Stanislava Polčáka 64
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 65
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 65
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera 66
Řeč poslance Miroslava Kalouska 67
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 67
Řeč poslance Miroslava Kalouska 68
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 69
Řeč poslance Romana Sklenáka 70
Řeč poslance Petra Fialy 70
Řeč poslance Jiřího Zlatušky 71
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí
Andreje Babiše 71

Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové 72
Řeč poslance Petra Fialy 72
Řeč poslance Pavla Kováčika 73
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR
Marcela Chládková 73
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 74
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR
Marcela Chládková 74
Řeč poslance Miroslava Kalouska 75
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 75

Schválen pořad schůze.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 79

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Romana Sklenáka 79
Řeč poslance Miroslava Kalouska 80
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 80
Řeč poslance Romana Sklenáka 81
Řeč poslance Miroslava Kalouska 81

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

1. Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Bohuslava Svobody

Řeč poslance Stanislava Polčáka 82
Řeč poslance Jeronýma Tejce 85
Řeč poslance Stanislava Polčáka 87
Řeč poslance Martina Komárka 90
Řeč poslance Radka Vondráčka 90
Řeč poslance Stanislava Polčáka 92
Řeč poslance Bohuslava Svobody 92
Řeč poslance Radka Vondráčka 94
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové 95
Řeč poslance Františka Adámka 95
Řeč poslance Jana Zahradníka 96
Řeč poslance Miroslava Kalouska 97
Řeč poslance Jiřího Míholy 99

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	99
Řeč poslance Matěje Fichtnera	101
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Věry Jourové	102
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	103
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	103
Řeč poslance Miroslava Kalouska	104
Řeč poslance Martina Komárka	106
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	106
Řeč poslance Jaroslava Lobkowicze	106
Řeč poslance Stanislava Polčáka	107
Řeč poslance Jana Bartoška	108
Řeč poslance Ivana Gabala	108
Řeč poslance Marka Bendy	109
Řeč poslance Františka Laudáta	110
Řeč poslance Štěpána Stupčuka	113
Řeč poslance Stanislava Polčáka	114

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

5. února 2014

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Romana Sklenáka	115
Řeč poslance Václava Snopka	115

16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 99/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka	117
Řeč poslance Romana Sklenáka	118
Řeč poslance Milana Urbana	118
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	119
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka	119
Řeč poslance Milana Urbana	120

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	120
------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 86).

Pokračování v projednávání bodu

1. Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Bohuslava Svobody

Řeč poslance Stanislava Polčáka	121
---------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 87).

11. Vládní návrh zákona o zdravotnických prostředcích /sněmovní tisk 87/ - první čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	122
Řeč poslance Jaroslava Krákory	124
Řeč poslankyně Soni Markové	125
Řeč poslance Leoše Hegera	127
Řeč poslankyně Soni Markové	129
Řeč poslance Pavla Plizáka	130
Řeč poslance Leoše Hegera	130
Řeč poslance Pavla Plizáka	131
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	131
Řeč poslance Leoše Hegera	133
Řeč poslance Pavla Plizáka	134
Řeč poslance Leoše Hegera	134
Řeč poslance Jiřího Skalického	135
Řeč poslance Miroslava Kalouska	136
Řeč poslance Jiřího Štětiny	136
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	137
Řeč poslance Bohuslava Svobody	138
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	138
Řeč poslance Jaroslava Krákory	138

Usnesení schváleno (č. 88).

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 10/ - druhé čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	141
Řeč poslance Davida Kasala	142
Řeč poslance Leoše Hegera	143
Řeč poslance Jiřího Koskuby	146
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	146
Řeč poslance Bohuslava Svobody	148
Řeč poslance Václava Klučky	149
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	149
Řeč poslance Petra Bendla	151
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	151
Řeč poslance Pavla Plzáka	152
Řeč poslance Leoše Hegera	152
Řeč poslance Bohuslava Svobody	153
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	153
Řeč poslance Petra Bendla	154
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	154
Řeč poslance Pavla Plzáka	155
Řeč poslance Václava Klučky	155
Řeč poslance Bohuslava Svobody	155
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	156
Řeč poslance Bohuslava Svobody	156
Řeč poslance Romana Sklenáka	156
Řeč poslance Václava Klučky	157

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění zákona č. 105/2013 Sb. /sněmovní tisk 45/ - první čtení

Usnesení schváleno (č. 89 – 1. část).

Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	158
Řeč poslance Jana Chvojky	162
Řeč poslance Marka Bendy	162
Řeč poslance Bronislava Schwarze	164
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	164
Řeč poslance Jiřího Koskuby	165
Řeč poslance Jiřího Pospíšila	166
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	168

Usnesení schváleno (č. 89 – 2. část).

9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 72/ - první čtení

Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	171
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	171
Řeč poslance Pavla Kováčka	172
Řeč poslankyně Dany Váhalové	174
Řeč poslankyně Olgy Havlové	175
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	176
Řeč poslance Pavla Kováčka	176
Řeč poslance Petra Bendla	176
Řeč poslance Michala Haška	177
Řeč poslance Františka Laudáta	180
Řeč poslankyně Olgy Havlové	180
Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka	180
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	181
Řeč poslance Pavla Kováčka	181

Usnesení schváleno (č. 90).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

í

8. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 47/ - první čtení

Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	184
Řeč poslance Václava Snopka	186
Řeč poslance Antonína Sedí	188
Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	189
Řeč poslance Václava Snopka	190

Usnesení schváleno (č. 91).

10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 86/ - první čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	191
Řeč poslance Petra Bendla	192
Řeč poslance Josefa Šenfelda	192
Řeč poslance Petra Bendla	193

Usnesení schváleno (č. 92).

12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 98/ - první čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	194
Řeč poslankyně Margity Balaščíkové	195
Řeč poslance Petra Bendla	196

Usnesení schváleno (č. 93).

13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 53/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	198
Řeč poslance Pavla Kováčika	199
Řeč poslance Františka Laudáta	199

Řeč poslance Josefa Nekla	199
Řeč poslance Michala Kučery	200
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	201
Řeč poslance Jana Zahradníka	201
Řeč poslance Michala Kučery	201
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	202
Řeč poslance Josefa Nekla	202
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	203

Usnesení schváleno (č. 94).

14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 350/2011 Sb., o chemických látkách a chemických směsích a o změně některých zákonů (chemický zákon), ve znění zákona č. 279/2013 Sb., a některé další zákony /sněmovní tisk 67/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	204
Řeč poslance Jaroslava Holíka	205

Usnesení schváleno (č. 95 – 1. část).

Řeč poslance Jaroslava Holíka	207
-------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 95 – 2. část).

15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 70/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	208
Řeč poslance Jiřího Pospíšila	210
Řeč poslankyně Anny Putnové	212

Usnesení schváleno (č. 96).

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

17. Návrh poslanců Zuzky Bebarové-Rujbrové, Vojtěcha Filipa, Stanislava Grospiče, Miloslavy Vostré a Pavla Kováčika na vydání zákona, kterým se zrušují zákon č. 451/1991 Sb., kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské federativní republiky, České republiky a Slovenské republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 279/1992 Sb., o některých dalších předpokladech pro výkon některých funkcí obsazovaných ustanovením nebo jmenováním příslušníků Policie České republiky a příslušníků Sboru nápravné výchovy České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 21/ - první čtení

Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	213
Řeč poslance Marka Bendy	214
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	214
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	216
Řeč poslance Stanislava Grospiče	218
Řeč poslance Miroslava Kalouska	219
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	220
Řeč poslance Petra Fialy	223
Řeč poslance Miroslava Opálky	224
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	225
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	225
Řeč poslance Pavla Plzáka	225
Řeč poslance Marka Bendy	226
Řeč poslance Karla Schwarzenberga	227
Řeč poslance Jana Farského	228
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	229

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

6. února 2014

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

37. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu návrh rozhodnutí Rady Evropské unie, kterým se zrušuje rozhodnutí 2007/124/ES, Euratom, kterým se na období 2007 - 2013 zavádí zvláštní program Prevence, připravenost

a zvládnání následků teroristických útoků a jiných rizik spojených s bezpečností, jakožto součást obecného programu Bezpečnost a ochrana svobod /sněmovní tisk 80-E/ - první čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	231
Řeč poslance Ondřeje Benešika	232

Usnesení schváleno (č. 97).

38. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Bosnou a Hercegovinou o spolupráci v boji proti trestné činnosti, zejména terorismu, nelegálnímu obchodu s omamnými a psychotropními látkami a organizované trestné činnosti, podepsaná dne 12. září 2013 v Sarajevu /sněmovní tisk 63/ - první čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	233
--	-----

Usnesení schváleno (č. 98 – 1. část).

Řeč poslance Pavla Holíka	234
---------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 98 – 2. část).

39. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Státem Izrael o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 7. října 2013 v Jeruzalémě /sněmovní tisk 65/ - první čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	235
Řeč poslance Robina Böhnische	235

Usnesení schváleno (č. 99).

40. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh na odvolání některých výhrad České republiky k mnohostranným mezinárodním smlouvám v souvislosti se zákonem o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních /sněmovní tisk 68/ - první čtení

Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	236
Řeč poslance Václava Zemka	238
Usnesení schváleno (č. 100).	
Řeč poslance Augustina Karla Andrleho Sylora	238
41. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kazachstán o vzájemné právní pomoci v trestních věcech (Astana, 6. 6. 2013) /sněmovní tisk 69/ - první čtení	
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	238
Řeč poslance Reného Čípa	239
Usnesení schváleno (č. 101).	
42. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Pekingská smlouva o ochraně uměleckých výkonů v audiovizí, podepsaná v Ženevě dne 29. dubna 2013 /sněmovní tisk 74/ - první čtení	
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	240
Řeč poslankyně Jany Fischerové	242
Usnesení schváleno (č. 102).	
43. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatečný protokol k Úmluvě o počítačové kriminalitě o kriminalizaci činů rasistické a xenofobní povahy spáchaných prostřednictvím počítačových systémů (Štrasburk, 28. ledna 2003) /sněmovní tisk 75/ - první čtení	
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	242
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	243
Usnesení schváleno (č. 103).	
44. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky	

k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Kjótského protokolu k Rámcové úmluvě Organizace spojených národů o změně klimatu, Rámcová úmluva Organizace spojených národů o změně klimatu a Kjótský protokol k Rámcové úmluvě Organizace spojených národů o změně klimatu /sněmovní tisk 79/ - první čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	244
Řeč poslance Václava Zemka	245

Usnesení schváleno (č. 104).

45. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Úmluva o založení Evropského komunikačního úřadu (ECO) /sněmovní tisk 93/ - první čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládky	246
Řeč poslance Reného Čípa	247

Usnesení schváleno (č. 105).

46. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Lucemburským velkovévodstvím o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku a Protokol k ní, které byly podepsány v Bruselu dne 5. března 2013 /sněmovní tisk 94/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	246
Řeč poslance Jiřího Miholy	249

Usnesení schváleno (č. 106).

62. Zpráva o životním prostředí České republiky v roce 2012 /sněmovní tisk 17/

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	250
Řeč poslance Josefa Nekla	252

Řeč poslance Jana Zahradníka	252	Řeč poslance Jana Chvojky	272
Řeč poslance Josefa Nekla	253	Řeč poslankyně Olgy Havlové	273
Usnesení schváleno (č. 107).		Řeč zástupce veřejného ochránce práv Stanislava Křečka	274
63. Zpráva o plnění státního rozpočtu České republiky za 1. pololetí 2013 /sněmovní tisk 19/		Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	275
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	254	Řeč poslance Karla Fiedlera	276
Řeč poslance Ladislava Šincla	256	Řeč poslance Jana Chvojky	277
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	256	Usnesení schváleno (č. 108).	
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	256	Řeč poslance Jiřího Koubka	278
Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.		61. Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky v 1. pololetí 2013 /sněmovní tisk 16/	
Řeč poslance Karla Raise	257	Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	280
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	258	Řeč poslance Václava Klučky	280
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	260	Usnesení schváleno (č. 109).	
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Věry Jourové	261	51. Návrh na odvolání členů Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky	
Řeč poslance Pavla Blažka	262	Řeč poslance Martina Kolovratníka	282
Řeč poslance Petra Bendla	263	Usnesení schváleno (č. 110).	
Řeč poslance Adolfa Beznosky	263	52. Návrh na odvolání členů Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky	
Řeč poslance Miroslava Kalouska	264	Řeč poslance Martina Kolovratníka	283
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	265	Usnesení schváleno (č. 111).	
Řeč poslance Matěje Fichtnera	266	64. Účetní závěrka a výroční zpráva o činnosti Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2012 /sněmovní tisk 20/	
Řeč poslance Pavla Blažka	266	Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Věry Jourové	285
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	267		
Řeč poslankyně Jany Černochové	267		
Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.			
67. Souhrnná zpráva o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2012 /sněmovní tisk 48/			
Řeč zástupce veřejného ochránce práv Stanislava Křečka	269		
Řeč poslance Karla Fiedlera	270		

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.	
Řeč poslance Václava Horáčka	287
Usnesení schváleno (č. 112).	
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	287
Řeč poslance Martina Kolovratníka	288
53. Návrh na volbu členů Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	289
Usnesení schváleno (č. 113).	
54. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	290
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	290
Řeč poslance Igora Nykla	290
Řeč poslance Pavla Kováčika	291
Řeč poslance Martina Kolovratníka	291
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	292
Řeč poslance Martina Kolovratníka	292
Usnesení schváleno (č. 114).	
56. Návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	293
Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.	
59. Návrh na volbu místopředsedy Poslanecké sněmovny	

Řeč poslance Martina Kolovratníka	294
Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.	
Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.	
Pokračování v projednávání bodů	
56. Návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu	
59. Návrh na volbu místopředsedy Poslanecké sněmovny	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	295
Usnesení schválena (č. 115 a 116).	
Řeč poslankyně Jany Černochové	296
73. Ústní interpelace	
Řeč poslance Adolfa Beznosky	297
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	298
Řeč poslance Antonína Sedláčka	299
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	301
Řeč poslance Petra Bendla	302
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	302
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	304
Řeč poslance Marka Bendy	306
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	306
Řeč poslankyně Jany Fischerové	307
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	308
Řeč poslance Jana Zahradníka	310
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	311
Řeč poslance Václava Klučky	313
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	313
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	315
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	315
Řeč poslance Miroslava Kalouska	317
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	318
Řeč poslance Ladislava Šincla	320

Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	320
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	321
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	322
Řeč poslance Ladislava Šincla	324
Řeč poslance Václava Klučky	324
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	325

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Miroslava Kalouska	325
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	326
Řeč poslankyně Olgy Havlové	327
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	328
Řeč poslance Radka Vondráčka	329
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	330
Řeč poslance Adolfa Beznosky	332
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	332
Řeč poslance Bohuslava Svobody	333
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	334
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	334
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	334
Řeč poslance Václava Klučky	335
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	335
Řeč poslance Václava Klučky	337
Řeč poslankyně Věry Kovářové	337
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	338
Řeč poslankyně Věry Kovářové	339
Řeč poslance Vojtěcha Adama	339
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	340
Řeč poslankyně Anny Putnové	341
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládková	341
Řeč poslankyně Anny Putnové	342
Řeč poslance Petra Bendla	342
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	342

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslance Petra Bendla	343
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	343
Řeč poslankyně Aleny Nohavové	343
Řeč poslankyně Marty Semelové	344
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládková	344
Řeč poslance Ladislava Šincla	345
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	356
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	356
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	347

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	349
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	350
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	350
Řeč poslance Jiřího Koubka	351
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	351
Řeč poslance Václava Klučky	353
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	353
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	355
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	355
Řeč poslankyně Olgy Havlové	357

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	357
Řeč poslance Petra Bendla	358
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	359
Řeč poslance Ladislava Šincla	360
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	361
Řeč poslance Ladislava Šincla	361
Řeč poslance Jana Klána	362

7. února 2014

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.
Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Miroslava Kalouska	364
Řeč poslance Václava Klučky	364
Řeč poslance Radima Fialy	364
Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka	365

3. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím kontrolního řádu /sněmovní tisk 29/ - druhé čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	366
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	367
Řeč poslance Stanislava Humla	367
Řeč poslance Jeronýma Tejce	368

4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 191/2012 Sb., o evropské občanské iniciativě /sněmovní tisk 28/ - druhé čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	369
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	370

5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 31/ - druhé čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	371
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	372
Řeč poslance Václava Votavy	372

6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 62/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	373
--	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Radka Vondráčka	373
------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 117).

30. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 198/2002 Sb., o dobrovolnické službě a o změně některých zákonů (zákon o dobrovolnické službě), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 76/ - první čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	375
Řeč poslankyně Jany Hnykové	376
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	377

Usnesení schváleno (č. 118).

Pokračování v projednávání bodu

2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 10/ - druhé čtení

Řeč poslankyně Soni Markové	380
Řeč poslance Václava Klučky	383
Řeč poslance Bohuslava Svobody	384
Řeč poslankyně Soni Markové	385
Řeč poslance Ivana Adamce	385
Řeč poslance Jiřího Skalického	386
Řeč poslance Pavla Kováčka	387
Řeč poslankyně Soni Markové	387
Řeč poslance Stanislava Mackovíka	388
Řeč poslance Igora Jakubčíka	388
Řeč poslance Jiřího Koskuby	389
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	389
Řeč poslance Davida Kasala	390
Řeč poslance Ivana Adamce	390
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	390

Pokračování v projednávání bodu

17. Návrh poslanců Zuzky Bebarové-Rujbrové, Vojtěcha Filipa, Stanislava Grospiče, Miloslavy Vostré a Pavla Kováčika na vydání zákona, kterým se zrušují zákon č. 451/1991 Sb., kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské federativní republiky, České republiky a Slovenské republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 279/1992 Sb., o některých dalších předpokladech pro výkon některých funkcí obsazovaných ustanovením nebo jmenováním příslušníků Policie České republiky a příslušníků Sboru nápravné výchovy České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 21/ - první čtení

Řeč poslance Romana Sklenáka 391

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Řeč poslance Františka Laudáta 392
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 392

11. února 2014

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Pavla Kováčika 395
Řeč poslance Romana Sklenáka 396
Řeč poslance Miroslava Kalouska 396
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 397
Řeč poslance Pavla Kováčika 398
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka 399
Řeč poslance Miroslava Kalouska 400
Řeč poslance Jiřího Miholy 401
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 401
Řeč poslance Pavla Kováčika 403
Řeč poslance Ladislava Šincla 403
Řeč poslance Pavla Kováčika 404
Řeč poslance Robina Böhnische 404
Řeč poslance Romana Sklenáka 406
Řeč poslance Miroslava Kalouska 406

74. Návrh Pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2014

Řeč poslance Václava Votavy 407

Usnesení schváleno (č. 119).

75. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 13/ - druhé čtení

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance 408

Řeč poslance Stanislava Grospiče 410

Usnesení schváleno (č. 120).

22. Návrh poslanců Radima Fialy, Tomia Okamury, Petra Adama, Augustina Karla Andrleho Sylora, Marka Černocho, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Davida Kádnera, Martina Lanka, Karla Pražáka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 38/ - první čtení

Řeč poslance Radima Fialy 411

Řeč poslance Václava Votavy 412

Řeč poslance Jiřího Dolejše 413

Řeč poslankyně Olgy Havlové 414

Řeč poslance Karla Raise 415

Řeč poslance Radima Fialy 415

Řeč poslance Jaroslava Klačky 416

Řeč poslance Radima Fialy 416

Řeč poslance Milana Urbana 416

Řeč poslance Václava Votavy 417

Usnesení schváleno (č. 121).

23. Návrh poslanců Radima Fialy, Tomia Okamury, Petra Adama, Augustina Karla Andrleho Sylora, Marka Černocho, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Davida Kádnera,

Martina Lanka, Karla Pražáka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 39/ - první čtení

Řeč poslance Radima Fialy	418
Řeč poslance Václava Votavy	419
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	420
Řeč poslance Radima Fialy	420

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslance Václava Votavy	421
-----------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 122).

35. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 85/ - první čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládky	422
Řeč poslance Ivana Adamce	423
Řeč poslankyně Květy Matušovské	423
Řeč poslance Milana Urbana	424
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládky	425
Řeč poslance Ivana Adamce	425

Usnesení schváleno (č. 123).

79. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 53/ - druhé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	426
Řeč poslance Josefa Nekla	427
Řeč poslance Jana Zahradníka	427
Řeč poslance Michala Kučery	428
Řeč poslance Josefa Hájky	429
Řeč poslance Milana Urbana	430
Řeč poslance Jana Zahradníka	430
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	430

Řeč poslance Josefa Nekla	431
---------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 124).

Pokračování v projednávání bodu

17. Návrh poslanců Zuzky Bebarové-Rujbrové, Vojtěcha Filipa, Stanislava Grospiče, Miloslavy Vostré a Pavla Kováčika na vydání zákona, kterým se zrušují zákon č. 451/1991 Sb., kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské federativní republiky, České republiky a Slovenské republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 279/1992 Sb., o některých dalších předpokladech pro výkon některých funkcí obsazovaných ustanovením nebo jmenováním příslušníků Policie České republiky a příslušníků Sboru nápravné výchovy České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 21/ - první čtení

Řeč poslance Antonína Sedi	432
Řeč poslankyně Marty Semelové	433
Řeč poslance Bohuslava Svobody	435
Řeč poslance Pavla Blažka	435
Řeč poslankyně Marty Semelové	436
Řeč poslance Bohuslava Svobody	436
Řeč poslance Pavla Blažka	437
Řeč poslance Petra Fialy	437
Řeč poslance Františka Laudáta	437
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	439
Řeč poslance Ivana Pilného	443
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	443
Řeč poslance Miroslava Kalouska	445
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	447
Řeč poslance Pavla Blažka	447
Řeč poslance Jiřího Štětiny	448
Řeč poslance Jana Zahradníka	450
Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška	451
Řeč poslance Pavla Kováčika	451
Řeč poslance Miroslava Opálky	451
Řeč poslance Karla Schwarzenberga	452
Řeč poslance Pavla Blažka	452
Řeč poslance Stanislava Grospiče	453

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Pavla Kováčika	453
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	454
Řeč poslankyně Marty Semelové	454
Řeč poslance Michala Kučery	454
Řeč poslance Josefa Hájka	455
Řeč poslance Františka Laudáta	457
Řeč poslance Pavla Blažka	457
Řeč poslance Josefa Hájka	458
Řeč poslance Michala Kučery	458
Řeč poslance Jiřího Koubka	459
Řeč poslance Radima Fialy	460
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	461
Řeč poslance Marka Bendy	461

Usnesení schváleno (č. 125).

18. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Petra Gazdíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších zákonů /sněmovní tisk 23/ - první čtení

Řeč poslance Stanislava Polčáka	462
Řeč poslance Jana Chvojky	464
Řeč poslance Radka Vondráčka	465
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	466
Řeč poslance Jeronýma Tejce	467
Řeč poslance Pavla Blažka	468
Řeč poslance Jana Chvojky	469
Řeč poslance Štěpána Stupčuka	470

Usnesení schváleno (č. 126).

19. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Heleny Langšádlové, Jana Farského, Františka Laudáta a dalších na vydání ústavního zákona o rozpočtové odpovědnosti /sněmovní tisk 24/ - první čtení

Řeč poslance Miroslava Kalouska	471
---------------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Jana Volného	474
---------------------------------	-----

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

20. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Heleny Langšádlové, Jana Farského, Františka Laudáta a dalších na vydání zákona o pravidlech rozpočtové odpovědnosti /sněmovní tisk 25/ - první čtení

Řeč poslance Miroslava Kalouska	476
Řeč poslance Jana Volného	476

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

21. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Heleny Langšádlové, Jana Farského, Františka Laudáta a dalších na vydání zákona o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím ústavního zákona o rozpočtové odpovědnosti a zákona o pravidlech rozpočtové odpovědnosti /sněmovní tisk 33/ - první čtení

Řeč poslance Miroslava Kalouska	477
Řeč poslance Jana Volného	477

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodů

Sloučená rozprava k bodům 19, 20 a 21

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	477
Řeč poslance Miroslava Kalouska	479
Řeč poslance Václava Votavy	480
Řeč poslankyně Jany Černochové	484
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	485
Řeč poslance Miroslava Kalouska	485
Řeč poslance Josefa Hájka	486

Řeč poslance Stanislava Polčáka	486
Řeč poslance Jiřího Dolejše	486
Řeč poslance Antonína Sedi	491
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	493
Řeč poslance Františka Laudáta	494
Řeč poslance Miroslava Kalouska	495
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	498
Řeč poslance Miroslava Kalouska	499
Řeč poslance Václava Votavy	499
Řeč poslance Miroslava Kalouska	500
Řeč poslance Jana Volného	500
Řeč poslance Miroslava Kalouska	501

Usnesení schválena (č. 127, 128 a 129).

12. února 2014

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

24. Návrh poslanců Davida Kádnera, Tomia Okamury, Radima Fialy, Petra Adama, Augustina Karla Andrlého Sylora, Marka Černocho, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Martina Lanka, Karla Pražáka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 40/ - první čtení

Řeč poslance Davida Kádnera	505
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	506
Řeč poslankyně Zuzany Kailové	506
Řeč poslankyně Jany Hnykové	507
Řeč poslankyně Marty Semelové	509
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	512
Řeč poslance Pavla Plzáka	512
Řeč poslance Radima Fialy	513
Řeč poslance Miroslava Opálky	514
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	514

Řeč poslance Pavla Plzáka	514
Řeč poslance Zbyřka Stanjury	515
Řeč poslance Antonína Sedi	515
Řeč poslance Jana Birkeho	515
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	516
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	516
Řeč poslance Zbyřka Stanjury	517
Řeč poslance Marka Černocho	518
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	518
Řeč poslance Jana Birkeho	519
Řeč poslance Karla Fiedlera	519
Řeč poslance Zbyřka Stanjury	520
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	520
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	521
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	522
Řeč poslance Milana Urbana	522
Řeč poslance Marka Černocho	523
Řeč poslankyně Jany Černochové	523
Řeč poslankyně Olgy Havlové	524
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	525

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslance Romana Kubíčka	528
Řeč poslance Adama Rykaly	528
Řeč poslance Bronislava Schwarze	529
Řeč poslance Radima Fialy	530
Řeč poslance Ivana Adamce	530
Řeč poslance Adolfa Beznosky	531
Řeč poslance Jana Birkeho	531
Řeč poslance Jiřího Miholy	532
Řeč poslance Davida Kádnera	532
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	533

Usnesení schváleno (č. 130).

25. Návrh poslanců Davida Kádnera, Tomia Okamury, Radima Fialy, Petra Adama, Augustina Karla Andrlého Sylora, Marka Černocho, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Martina Lanka, Karla Pražáka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vy-

dání zákona, kterým se mění zákon č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 41/ - první čtení

Řeč poslance Davida Kádnera	534
Řeč poslance Františka Laudáta	535
Řeč poslankyně Olgy Havlové	538
Řeč poslance Václava Votavy	539
Řeč poslance Jana Zahradníka	541
Řeč poslance Petra Kořenka	541
Řeč poslance Jiřího Miholy	542
Řeč poslance Pavla Blažka	542
Řeč poslance Pavla Plzáka	543
Řeč poslance Jeronýma Tejce	543
Řeč poslance Karla Fiedlera	545
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	545

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Jeronýma Tejce	546
Řeč poslance Jaroslava Klášky	546
Řeč poslance Martina Komárka	548
Řeč poslance Adolfa Beznosky	548
Řeč poslance Jaroslava Holíka	549
Řeč poslance Pavla Plzáka	549
Řeč poslance Marka Černocho	549
Řeč poslance Františka Laudáta	550
Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka	551
Řeč poslance Františka Laudáta	552

Usnesení schváleno (č. 131).

26. Návrh poslanců Kateřiny Konečné, Miroslava Grebeníčka, Miroslava Opálky a Stanislava Grospiče na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 59/ - první čtení

Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	553
Řeč poslankyně Marty Berdychové	554
Řeč poslance Jiřího Miholy	556

Řeč poslankyně Niny Novákové	557
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	558
Řeč poslance Simeona Karamazova	560
Řeč poslance Ivana Pilného	560
Řeč poslance Zdeňka Bezeckého	560
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	561
Řeč poslankyně Marty Semelové	561
Řeč poslance Leoše Hegera	562
Řeč poslance Miroslava Opálky	562
Řeč poslance Josefa Šenfelda	563
Řeč poslankyně Niny Novákové	564
Řeč poslance Martina Novotného	564
Řeč poslance Zbyřka Stanjury	565
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	566

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	568
Řeč poslankyně Marty Berdychové	569

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Jiřího Miholy	569
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	570
Řeč poslance Ondřeje Benešika	570
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	571
Řeč poslance Miroslava Opálky	571
Řeč poslance Františka Laudáta	572

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

78. Zpráva vlády o možnostech a postupech řešení kritického stavu nezaměstnanosti v České republice

Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	573
Řeč poslance Miroslava Kalouska	581
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	583
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	584
Řeč poslance Miroslava Kalouska	584

Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška	585
Řeč poslance Ivana Pilného	585
Řeč poslance Martina Komárka	586
Řeč poslance Miroslava Kalouska	586
Řeč poslance Františka Laudáta	586
Řeč poslance Miroslava Opálky	587
Řeč poslance Františka Laudáta	590
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	591
Řeč poslance Miroslava Kalouska	593
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	593
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	594
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	595
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	595
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	596
Řeč poslance Miroslava Kalouska	596
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	596
Řeč poslance Adama Rykaly	596
Řeč poslance Františka Laudáta	598
Řeč poslance Antonína Sedi	599
Řeč poslance Ivana Pilného	600
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	600
Řeč poslance Františka Laudáta	601
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	601
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	601
Řeč místopředsedkyně PSP Jaroslavy Jermanové	602

Usnesení schváleno (č. 132).

36. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 92/ - první čtení

Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládková	602
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	603

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslance Karla Raise	608
Řeč poslance Karla Schwarzenberga	608
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládková	609
Řeč poslance Miroslava Kalouska	609
Řeč poslance Karla Fiedlera	610
Řeč poslance Petra Fialy	610
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládková	612
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	613
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	614

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

13. února 2014

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Václava Klučky	616
Řeč poslance Jaroslava Faltýnky	616

77. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Dohoda o zřízení Evropské molekulární biologické laboratoře, která byla sjednána 10. května 1973 /sněmovní tisk 34/ - druhé čtení

Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládková	617
Řeč poslankyně Jany Fischerové	618
Řeč poslance Pavla Plzáka	618
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládková	619

Usnesení schváleno (č. 133).

66. Zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2012 /sněmovní tisk 36/

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládky	619
Řeč poslance Ivana Adamce	620
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládky	621
Řeč poslance Václava Votavy	622
Řeč poslance Ivana Adamce	622

Usnesení schváleno (č. 134).

Pokračování v projednávání bodu

36. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 92/ - první čtení

Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	623
Řeč poslankyně Anny Putnové	625
Řeč poslance Františka Váchy	626
Řeč poslance Jiřího Miholy	627
Řeč poslance Jiřího Pospíšila	628
Řeč poslance Karla Schwarzenberga	630
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	631
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládky	631

Usnesení schváleno (č. 135).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Pokračování v projednávání bodu

26. Návrh poslanců Kateřiny Konečné, Miroslava Grebeníčka, Miroslava Opálky a Stanislava Grospiče na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 59/ - první čtení

Usnesení schváleno (č. 136).

27. Návrh poslanců Miroslava Grebeníčka, Zuzky Bebarové-Rujbrové, Marty Semelové a Kateřiny Konečné na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 60/ - první čtení

Řeč poslankyně Marie Benešové	634
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	634
Řeč poslance Františka Váchy	637
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládky	640
Řeč poslance Františka Váchy	640
Řeč poslance Karla Raise	641
Řeč poslankyně Marty Semelové	641
Řeč poslance Františka Váchy	643
Řeč poslankyně Anny Putnové	643
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	644
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	645
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	647
Řeč poslance Františka Laudáta	647
Řeč poslance Františka Váchy	647
Řeč poslankyně Marty Semelové	648

Usnesení schváleno (č. 137).

72. Aktuální situace na Ukrajině a postoj vlády České republiky

Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	649
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	649
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	655

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

55. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Martina Kolovratníka	664
---	-----

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Usnesení schváleno (č. 138).

57. Návrh Poslanecké sněmovny na volbu kandidátů na členy Rady Ústavu pro studium totalitních režimů (2)	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	667
Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.	
58. Návrh na volbu Veřejného ochránce práv	
Usnesení schváleno (č. 139).	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	669
Řeč paní Anny Šabatové	670
Řeč zástupce veřejného ochránce práv Stanislava Křečka	671
Řeč poslance Martina Kolovratníka	672
Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.	
Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	673
Pokračování v projednávání bodu	
57. Návrh Poslanecké sněmovny na volbu kandidátů na členy Rady Ústavu pro studium totalitních režimů (2)	
Usnesení schváleno (č. 140).	
Pokračování v projednávání bodu	
58. Návrh na volbu Veřejného ochránce práv	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	674
Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.	

73. Ústní interpelace	
Řeč poslance Petra Fialy	675
Řeč poslankyně Olgy Havlové	676
Řeč poslance Leoše Hegera	676
Řeč poslance Martina Novotného	677
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	678
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	680
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	680
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	681
Řeč poslance Václava Horáčka	681
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	682
Řeč poslance Václava Horáčka	683
Řeč poslankyně Jany Černochové	683
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	684
Řeč poslankyně Dany Váhalové	686
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	686
Řeč poslance Jiřího Koubka	687
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	688
Řeč poslankyně Anny Putnové	690
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládky	691
Řeč poslankyně Markéty Adamové	692
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	692
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	693
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	693
Řeč poslankyně Aleny Nohavové	694
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	695
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	696
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	696
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	696
Řeč poslance Josefa Nekla	697
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	697
Řeč poslance Martina Sedláře	698
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	698
Řeč poslance Jiřího Skalického	699
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	699
Řeč poslance Petra Bendla	701

Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	701
Řeč poslance Petra Bendla	702
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	703
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	704

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslankyně Gabriely Peckové	704
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	705
Řeč poslance Antonína Sedi	705
Řeč poslankyně Květy Matušovské	706
Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	707
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	707
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládky	708
Řeč poslance Bohuslava Svobody	711
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	711
Řeč poslance Vojtěcha Adama	713
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	714
Řeč poslance Vojtěcha Adama	715
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	715
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	716
Řeč poslankyně Jany Černochové	717
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	718
Řeč poslance Marka Bendy	720
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	721
Řeč poslance Antonína Sedi	722
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	723
Řeč poslance Antonína Sedi	723
Řeč poslance Daniela Korteho	724
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	725
Řeč poslankyně Aleny Nohavové	727
Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	728
Řeč poslankyně Aleny Nohavové	729
Řeč poslance Petra Bendla	729
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	730
Řeč poslance Petra Bendla	730
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	730
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	731
Řeč poslankyně Markéty Adamové	733
Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	734

Řeč poslance Josefa Nekla	736
Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	737
Řeč poslance Josefa Nekla	738
Řeč poslance Antonína Sedi	738
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	739
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	740

14. února 2014

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Jana Klána	742
-------------------------------	-----

76. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 13/ - třetí čtení

Usnesení schváleno (č. 141).

47. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 10/ - třetí čtení

Řeč poslance Leoše Hegera	743
Řeč poslance Jiřího Skalického	746
Řeč poslance Miroslava Kalouska	746
Řeč poslance Pavla Kováčika	747
Řeč poslankyně Soni Markové	747
Řeč poslance Igora Nykla	750
Řeč poslance Bohuslava Svobody	750
Řeč poslance Pavla Kováčika	751
Řeč poslance Bohuslava Svobody	752
Řeč poslance Davida Kasala	752
Řeč poslankyně Soni Markové	752
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	753

- Řeč poslance Davida Kasala 754
- Usnesení schváleno (č. 142).
48. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím kontrolního řádu /sněmovní tisk 29/ - třetí čtení
- Řeč poslance Jeronýma Tejce 757
 Řeč poslance Vladimíra Koníčka 758
- Usnesení schváleno (č. 143).
- Pokračování v projednávání bodu
58. Návrh na volbu Veřejného ochránce práv
- Řeč poslance Jana Klána 759
- Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.
- Usnesení schváleno (č. 144).
32. Vládní návrh zákona o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o kybernetické bezpečnosti) /sněmovní tisk 81/ - první čtení
- Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 761
 Řeč poslance Václava Klučky 762
 Řeč poslance Matěje Fichtnera 763
 Řeč poslance Antonína Sedi 766
 Řeč poslance Bohuslava Chalupy 767
 Řeč poslance Romana Váni 769
 Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 770
 Řeč poslance Václava Votavy 771
 Řeč poslance Matěje Fichtnera 771
- Usnesení schváleno (č. 145).
49. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 191/2012 Sb., o evropské občanské iniciativě /sněmovní tisk 28/ - třetí čtení
- Usnesení schváleno (č. 146).
50. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 31/ - třetí čtení
- Řeč poslance Vladimíra Koníčka 773
- Usnesení schváleno (č. 147).
80. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 53/ - třetí čtení
- Řeč poslance Michala Kučery 774
 Řeč poslance Jana Zahradníka 775
 Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 776
 Řeč poslance Josefa Nekla 776
- Usnesení schváleno (č. 148).
68. Výroční zprávy a účetní závěrky zdravotních pojišťoven za rok 2012 s vyjádřením vlády spolu se souhrnným hodnocením, hodnocením výročních zpráv a účetních závěrek za rok 2012 jednotlivých zdravotních pojišťoven a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 51/
- Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka 778
 Řeč poslance Jiřího Skalického 780
 Řeč poslance Ludvíka Hovorky 782
 Řeč poslance Jiřího Skalického 783
- Usnesení schváleno (č. 149).
28. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Stanislava Grospiče a dalších na vydání ústavního zákona o referendu o zrušení zákona o majetkovém

vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi /sněmovní tisk 66/
- první čtení

Řeč poslance Pavla Kováčika 783

Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.

29. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 73/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí
Andreje Babiše 784
Řeč poslance Radima Fialy 785

Usnesení schváleno (č. 150).

31. Vládní návrh zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu jmenovitých hodnot státních dluhopisů a některých dalších dluhů státu splatných v roce 2014 /sněmovní tisk 78/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí
Andreje Babiše 786
Řeč poslance Václava Votavy 786
Řeč poslance Františka Laudáta 786
Řeč poslance Václava Votavy 787

Usnesení schváleno (č. 151).

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

81. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se stanovením přístupu k činnosti bank, spořitelních a úvěrních družstev a obchodníků s cennými papíry a dohledu nad nimi /sněmovní tisk 108/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí
Andreje Babiše 788
Řeč poslance Jiřího Dolejše 789
Řeč poslance Miroslava Kalouska 792

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí
Andreje Babiše 793
Řeč poslance Jana Volného 794
Řeč poslance Miroslava Kalouska 794
Řeč poslance Jiřího Dolejše 795
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera 796
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí
Andreje Babiše 796
Řeč poslance Miroslava Kalouska 796
Řeč poslance Zbyřky Stanjury 797
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 797
Řeč poslance Miroslava Kalouska 797

Usnesení schváleno (č. 152).

34. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 84/ - první čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR
Michaely Marksové 799
Řeč poslance Jaroslava Zavadila 800
Řeč poslance Miroslava Opálky 800

Usnesení schváleno (č. 153).

Pokračování v projednávání bodu

63. Zpráva o plnění státního rozpočtu České republiky za 1. pololetí 2013 /sněmovní tisk 19/

Řeč poslance Václava Votavy 802
Řeč poslance Miroslava Kalouska 802

Usnesení schváleno (č. 154).

65.	Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2012 /sněmovní tisk 22/	
	Řeč poslance Martina Komárka	804
	Usnesení schváleno (č. 155).	
69.	Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2012 /sněmovní tisk 52/	
	Řeč poslance Martina Komárka	805
	Usnesení schváleno (č. 156).	
70.	Zpráva o stavu zemědělství České republiky za rok 2012 /sněmovní tisk 61/	
	Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka	807
	Řeč poslance Michala Haška	808
	Usnesení schváleno (č. 157).	
71.	Návrh rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu na rok 2014 /sněmovní tisk 64/	
	Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka	810
	Řeč poslance Pavla Kováčika	811
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	811
	Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádka	812
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	812
	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	813
	Řeč poslance Michala Haška	813
	Řeč poslance Pavla Kováčika	813
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	814
	Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	815
	Projednávání tohoto bodu bylo přerušeno.	

18. února 2014

	Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.	
	Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.	
	Řeč prezidenta České republiky Miloše Zemana	816
	Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.	
	Řeč poslance Zbyřka Stanjury	824
60.	Žádost vlády České republiky o vyslovení důvěry	
	Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	825
	Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	837
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	840
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	845
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	845
	Řeč místopředsedkyně PSP Jaroslavy Jermanové	845
	Řeč poslance Adolfa Beznosky	847
	Řeč poslance Pavla Blažka	847
	Řeč místopředsedkyně PSP Jaroslavy Jermanové	848
	Řeč poslance Bohuslava Chalupy	849
	Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdíka	849
	Řeč poslance Tomia Okamury	851
	Řeč poslance Radima Fialy	853
	Řeč poslance Petra Fialy	853
	Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	856
	Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.	
	Řeč poslance Petra Fialy	862
	Řeč poslance Pavla Blažka	863
	Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	863
	Řeč poslance Bohuslava Chalupy	864
	Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	864
	Řeč poslance Miroslava Opálky	865

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	865
Řeč poslance Miroslava Opálky	866
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	866
Řeč poslance Miroslava Kalouska	868
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	869
Řeč poslance Miroslava Kalouska	876
Řeč poslance Pavla Blažka	876
Řeč poslance Marka Bendy	877
Řeč poslankyně Jany Černochové	877
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	878
Řeč poslance Jeronýma Tejce	878

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslankyně Jany Černochové	879
Řeč poslance Františka Laudáta	879
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	879
Řeč poslance Michala Haška	880
Řeč poslankyně Jany Černochové	881
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	882
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	882
Řeč poslance Michala Haška	888
Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka	889
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	889
Řeč poslance Romana Sklenáka	890
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	890
Řeč poslance Petra Fialy	894
Řeč poslance Františka Laudáta	894
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	895
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	895
Řeč poslance Petra Fialy	896
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	896
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	896
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Věry Jurové	897
Řeč poslankyně Olgy Havlové	897
Řeč poslance Davida Kádnera	899
Řeč poslance Václava Votavy	900
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	903

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Jiřího Dolejše	905
Řeč poslance Františka Laudáta	912
Řeč poslance Vladimíra Konička	920

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	921
Řeč poslance Martina Kolovratníka	921
Řeč poslance Ivana Pilného	922
Řeč poslance Radima Fialy	922
Řeč poslance Jiřího Koubka	922
Řeč poslance Stanislava Grospiče	924
Řeč poslance Karla Schwarzenberga	926

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	928
Řeč poslance Karla Schwarzenberga	929
Řeč poslankyně Jany Černochové	930
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	934
Řeč poslance Bohuslava Svobody	934
Řeč poslankyně Soni Markové	936
Řeč poslance Alexandera Černého	939
Řeč poslankyně Kateřiny Konečné	942

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslance Jana Zahradníka	944
Řeč poslance Jiřího Pospíšila	946
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	951
Řeč poslankyně Markéty Adamové	952
Řeč poslance Herberta Pavery	953
Řeč poslankyně Anny Putnové	955
Řeč poslance Radima Holečka	957
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	958
Řeč poslance Petra Bendla	959
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	962
Řeč poslance Petra Bendla	963
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	963

Řeč poslance Leoše Hegera	965
Řeč poslankyně Gabriely Hubáčkové	967
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	968

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Ivana Adamce	970
Řeč poslankyně Marty Semelové	973
Řeč poslance Daniela Kortehe	976
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	976
Řeč poslankyně Věry Kovářové	977
Řeč poslance Simeona Karamazova	977
Řeč poslance Františka Váchy	978
Řeč poslance Jiřího Miholy	978
Řeč poslance Karla Fiedlera	980
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	981

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	983
Řeč poslance Jiřího Miholy	991

Usnesení schváleno (č. 158).

Závěrečná řeč předsedy PSP Jana Hamáčka.

**Začátek schůze Poslanecké sněmovny
4. února 2014 ve 14.00 hodin
Přítomno: 194 poslanců**

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 6. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás na ní vítám. Chtěl bych vás informovat, že organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 6. schůze 21. ledna tohoto roku a pozvánka vám byla rozdána přes poslanecké kluby tentýž den.

Prosím vás, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Chtěl bych říci, že zatím mám informaci od kolegy Tejce, který hlasuje s kartou číslo 1. Kolega Hašek – karta číslo 2 a kolega Fiala – karta číslo 3.

Poprosím vás, abyste zaujali svá místa, a poprosím vás o snížení hladiny hluku v sále. (Zvoní na zklidnění atmosféry.) Děkuji.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, poprvé mezi námi vítám prezidentem jmenovanou novou vládu České republiky a chtěl bych požádat jejího předsedu pana Bohuslava Sobotku, aby nám jednotlivé členy vlády představil.

Pane premiére, prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, je mi velkou ctí, že vám dnes, tak jak je tradicí v Poslanecké sněmovně, mohu představit osobně novou vládu České republiky, která byla jmenována prezidentem republiky na základě koaliční smlouvy, kterou uzavřely Česká strana sociálně demokratická, hnutí ANO a KDU-ČSL. Tato vláda tedy vznikla na základě minulých voleb do Poslanecké sněmovny.

Dovolte mi nyní, abych vám jednotlivé členy vlády představil:

Prvním místopředsedou vlády pro ekonomiku a ministrem financí je pan Andrej Babiš. (Potlesk.)

Místopředsedou vlády pro vědu, výzkum a inovace je pan Pavel Bělobrádek. (Potlesk.)

Ministrem zahraničních věcí je pan Lubomír Zaorálek. (Potlesk.)

Novým ministrem obrany je pan Martin Stropnický. (Potlesk.)

Ministrem vnitra je pan Milan Chovanec. (Potlesk.)

Ministerstvo průmyslu a obchodu vede Jan Mládek. (Potlesk.)

Novou ministryní spravedlnosti je paní Helena Válková. (Potlesk.)

Ministryní práce a sociálních věcí je paní Michaela Marksová. (Potlesk.)

Ministrem dopravy je pan Antonín Prachař. (Potlesk.)

Novým ministrem zemědělství je pan Marian Jurečka. (Potlesk a zleva výkřik „bravo!“.)

Ministrem zdravotnictví je pan Svatopluk Němeček. (Potlesk.)

Ministrem školství je pan Marcel Chládek. (Potlesk.)

Novou ministryní pro místní rozvoj je paní Věra Jourová. (Potlesk.)

Ministerstvo životního prostředí vede pan Richard Brabec. (Potlesk.)

Ministrem kultury v nové vládě je pan Daniel Herman. (Potlesk.)

A konečně ministrem pro lidská práva, rovné příležitosti a legislativu je pan Jiří Dienstbier. (Potlesk.)

Vážené poslankyně, vážení poslanci, to je tedy nová vláda České republiky. Dovolte mi, abych za všechny její členy vyjádřil naději v dobrou, efektivní spolupráci mezi vládou a Poslaneckou sněmovnou, mezi vládou a jednotlivými kluby zastoupenými v Poslanecké sněmovně v zájmu občanů České republiky. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane premiére. Já rovněž přeji nové vládě hodně úspěchů a za nás za všechny asi mohu říci, že se těším na spolupráci.

Nyní bychom přistoupili k určení ověřovatelů schůze. Ale jestli chce pan předseda klubu TOP 09 využít svého přednostního práva, nijak ho nebudu omezovat. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dovolte, dámy a pánové, abych jménem poslaneckého klubu TOP 09 popřál vládě hodně úspěchů, hodně dělného času a také hodně štěstí, které budeme jistě všichni potřebovat. (Potlesk.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní bychom tedy přistoupili k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhují, abychom určili pana poslance Pavla Čiháka a pana poslance Jiřího Miholu. Zeptám se, zda je zde jiný návrh. Není tomu tak.

Zahájím hlasování a ptám se, kdo je pro, abychom určili tyto dva ověřovatele, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 1. Přihlášeno je 174, pro 170, proti nikdo. Tento návrh byl přijat a já konstatuji, že jsme ověřovateli 6. schůze Poslanecké sněmovny určili poslance Čiháka a poslance Miholu.

Chtěl bych vám sdělit, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti tito poslanci a poslankyně: pan poslanec Běhounek do čtvrté hodiny z pracovních důvodů, paní poslankyně Dobešová ze zdravotních důvodů, pan poslanec Holeček z rodinných důvodů, pan poslanec Janulík – osobní důvody, pan poslanec Kaňkovský – pracovní důvody, paní poslankyně Nytrová – zdravotní důvody a pan poslanec Volčík – rovněž zdravotní důvody.

Nyní bychom přistoupili ke stanovení pořadu 6. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Dovolte mi, než otevřu rozpravu, abych vás seznámil se závěry dnešního grémia.

Nejprve vám sdělují, že jsem obdržel dopis předsedy vlády, kterým vláda bere zpět tyto sněmovní tisky: tisk 46, 50, 55, 56, 88, 96 a 97. Proto vás prosím, abyste si v návrhu pořadu schůze škrtnli body 30, 31, 7, 8, 12, 45 a 46.

Pro vaši informaci, vláda dále bere zpět i tisk číslo 12 a tisk číslo 14, tyto ovšem nejsou součástí 6. schůze.

Z grémia navrhujeme zařadit do bloku Volby nový bod. Bod by se jmenoval Návrh na volbu místopředsedy Poslanecké sněmovny.

Dále jsem obdržel dopis pana předsedy vlády, kterým požádal, aby vláda mohla předstoupit před Poslaneckou sněmovnu a požádat o vyslovení důvěry. Navrhujeme této žádosti vyhovět, zařadit tento bod do této schůze a projednat ho v úterý 18. února od 11 hodin. To znamená tento bod pevně zařadit na úterý 18. února od 11 hodin.

Dále bod 19, což je sněmovní tisk 62, navrhujeme zařadit jako první bod v bloku prvních čtení.

Dále pan bývalý ministr průmyslu a obchodu Jiří Cienciala požádal o zařazení nového bodu a současný ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek tento návrh podpořil. Jedná se tedy o vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, energetický zákon, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, to celé jako sněmovní tisk 99 v prvním čtení, a my ho navrhujeme zařadit jako druhý bod v bloku prvních čtení.

Paní předsedkyně petičního výboru, poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová, požádala o pevné zařazení sněmovního tisku číslo 48, což je bod 75 návrhu pořadu schůze, na čtvrtek 6. února v 11 hodin. Pokud by se nenaplnil bod Odpovědi členů vlády na písemné interpelace, projednávali bychom ve čtvrtek 6. února mezinárodní smlouvy a zprávy předložené do Poslanecké sněmovny, a to mezi 9. a 11. hodinou, poté by byl zařazen o-nen bod 75 a pak bychom znovu pokračovali blokem zpráv a smluv.

Dále vás chci informovat, že ve středu 12. února bychom projednali body z bloku třetích čtení za předpokladu, že u nich budou splněny zákonné lhůty.

Dále vás chci informovat, že jsem obdržel dopis poslance Vojtěcha Filipa, který i jménem dalších předkladatelů bere zpět sněmovní tisk čísl 5, takže si prosím škrtněte bod 18, dále dopis bývalého předsedy vlády Jiřího Rusnoka, kterým vláda bere zpět sněmovní tisk číslo 54, takže si prosím škrtněte bod 32, a dopis poslance Tomia Okamury, který i jménem dalších

předkladatelů bere zpět sněmovní tisk číslo 37, takže si prosím škrtněte bod 25.

Poslední věc z mojí strany je, že navrhujeme vyhovět žádosti paní předsedkyně mandátového a imunitního výboru paní poslankyně Miroslavy Němcové o zařazení nového bodu, a to žádosti o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Bohuslava Svobody, a to na úterý 4. února jako první bod.

To je z mojí strany vše. Já zde mám několik přihlášek do rozpravy. Mám tady přihlášku pana ministra průmyslu s přednostním právem. Předpokládám, že se to týká věcí, o kterých jsem mluvil. Dobrá. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, já jsem původně chtěl načíst onu novelu energetického zákona, kterou jste načel, jenom bych chtěl požádat o jednu změnu. Netrvám na tom, aby to bylo schváleno v prvním čtení podle § 90, ale chtěl bych potom požádat Sněmovnu o zkrácení lhůty o 55 dní, aby to bylo projednáno ve zrychleném termínu, nicméně projednáno. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pokud zde není námitek, tak bych v této fázi – pan předseda volební komise mi něco signalizuje, ale nejsem schopen identifikovat, co to je. Prosím, řekněte mi to do mikrofonu.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Dobré odpoledne. Já bych rád poprosil o zařazení několika volebních bodů jako pevných bodů, jestli to bude možné, pane předsedo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se omlouvám, měl jsem tady poradu s paní ředitelkou. Ještě jednou, jestli bych vás mohl poprosit.

Poslanec Martin Kolovratník: Ještě jednou. Rád bych poprosil o zařazení několika volebních bodů, které jsou na programu schůze, jako pevných bodů na tento čtvrtek 6. února. Pokud to bude možné, tak bych rád přednesl, které to jsou a proč.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, to samozřejmě možné je. Jestli dovolíte, budu respektovat pořadí přihlášených a určitě vám dám slovo v rozpravě, poté co vystoupí kolegové, kteří se hlásili před vámi.

Pan ministr Mládek již hovořil. Dále zde mám paní předsedkyni mandátového a imunitního výboru Miroslavu Němcovou s návrhem na zařazení nového bodu. Prosím, máte slovo. Připraví se pan poslanec Grospič, potom pan poslanec Sklenák.

Poslankyně Miroslava Němcová: Dobrý den, vážený pane předsedo, vážení členové vlády, vážené dámy a vážení pánové. Já bych chtěla požádat, aby Sněmovna zhodnotila můj návrh na zařazení nového bodu do programu našeho jednání. Ten bod má název Aktuální situace na Ukrajině a postoj vlády České republiky k této otázce. Dovolte, abych jenom krátce tento svůj návrh zdůvodnila.

Za prvé jde o to, že několik týdnů sledujeme to, co se odehrává na Ukrajině, a vzhledem k tomu, že Česká republika ve všech svých minulých postojích, tedy v postojích vládních, také v postojích sněmovních, zejména potom vyjádřeno postoji ministra zahraničních věcí, vždy v minulosti utvrzovala ukrajinskou stranu v tom, že Česká republika podporuje její vstup do Evropské unie, tak si myslím, že této otázce máme věnovat svou pozornost. Jedná se o to, že pokud podporujeme vstup Ukrajiny do Evropské unie, a mě zajímá, zda se tento názor nové vlády na tomto postoji nezměnil, pokud se nezměnil a podporujeme jej, tak nemůžeme přihlížet bez mrknutí oka tomu, že jsou vystaveni násilí, a dokonce jsou mrtví občané země, která má s námi sdílet ve stejném civilizačním okruhu jednu politiku, jeden život v případě, že vstoupí do Evropské unie.

Je zde také otázka toho, že na našem území, tedy v České republice, je řada občanů, bývalých občanů Ukrajiny, anebo ještě současných občanů Ukrajiny. Viděli jsme také jejich protesty. Procházejí již některými městy, a tedy se to dotýká do jisté míry i otázky bezpečnosti v naší zemi.

Proto navrhuji zařadit tento bod – krom otázek, které jsem zmínila, jsou zde ještě otázky hospodářské, otázka související s příjezdem prezidenta Janukovyče do České republiky, tedy česká vláda bude muset formulovat nějaký postoj k těmto otázkám a Parlament České republiky by tento postoj měl znát. Proto tedy navrhuji tento bod do pořadu našeho jednání. Název jsem vám sdělila. Navrhuji jej zařadit jako první bod do bloku zprávy. Žádám, aby nám informaci poskytl ministr zahraničních věcí Lubomír Zaorálek.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Mám zde přihlášku pana ministra zahraničních věcí s přednostním právem, takže já mu slovo neprodleně udělím.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Dobré odpoledne, dámy a pánové, vážení kolegové. Já bych chtěl jenom krátce ujistit, že nová vláda stejně jako ta předcházející usiluje a podporuje snahu Ukrajiny stát se součástí Evropy a Evropské unie v budoucnosti.

Zároveň bych rád řekl, že nám absolutně nemůže být jedno, pokud vlastně v bezprostředním sousedství nejen Evropské unie, ale i Evropy do-

cháží k tomu, že jsou jednak vážně pošlapávána základní lidská práva, a dokonce jsou mařeny lidské životy a jsou vlastně i zpochybňována základní práva – shromažďování, veřejného vyjadřování apod. To nám nemůže být jedno. Cítím jako povinnost se k tomu přihlásit.

Zároveň chápu zájem se o situaci na Ukrajině důkladněji bavit. Rád bych jenom dal Sněmovně ke zvážení jednu věc. Připadá mi, že by bylo v téhle chvíli vhodnější, pokud by se tou diskusí a informacemi o Ukrajině zabýval nejdříve zahraniční výbor Sněmovny. Navrhuji to také proto, že na zahraničním výboru můžeme jednání uzavřít. Můžeme ho uzavřít veřejnosti také proto, že je řada informací, které by nebylo možné na tomto plenárním zasedání sdělit. Přimlouvám se za to, abychom tady dali přednost skutečně těm poslancům, kteří zahraniční politiku dělají přímo ve výboru. Tam garantuji, že se pokusíme předat informace, které bych tady poskytnout nemohl. Pokud by poslanci dospěli k závěru, že je věc taková, že by to bylo třeba zařadit i na plénum, tak se samozřejmě dohodneme a může to být i tak. Přesto bych byl rád, kdyby výbor byl jako první a kdyby tam se konala fundamentálnější debata.

Pokud mi vyhovíte, budu rád. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Stanjura s faktickou poznámkou? Pokud je to faktická, tak teď, pokud jde o přednostní právo, tak ještě před vámi jsou dva s přednostním právem. Fakticky, dobře, tak jo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nebudu ani potřebovat dvě minuty. Já si myslím, že by to bylo třeba až druhý čtvrtek, nicméně ta snaha uzavřít jednání zrovna v takové politické otázce mi připadá komická, když na minulé schůzi tady vládní koalice předváděla návrh změny jednacích řádů, který zakazuje na výborech uzavřít jednání. Tak si můžete vybrat, buď to chcete zakázat, nebo tu možnost ponechat. Nemyslím si, že by zrovna v této otázce jasné politické orientace České republiky a podpoře či nepodpoře, kritice či nekritice určitých kroků mělo být jednání uzavřené.

Nic proti tomu, pokud to předjedná zahraniční výbor, samozřejmě, ale nechceme čekat na výborový týden a celou tu debatu odsunout o šest nebo o osm týdnů. Takže pokud se zahraniční výbor – a záleží na panu předsedovi – svolá dnes nebo zítra, bylo navrženo, aby to byl první bod v bloku zpráv, to znamená, je dostatek času se připravit. Není to navrženo tak, že bychom dneska tím zahajovali program. Já si myslím, že by vládní koalice ten vstřícný krok udělat mohla. Jenom říkám, že nedoporučujeme takové jednání uzavírat v tomto ani v jiném případě.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Teď byl s přednostním právem

pan předseda klubu ČSSD Sklenák, potom pan předseda klubu ANO Faltýnek.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, dovoluji si navrhnout pevně zařazení bodu 44, což je vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o vysokých školách, sněmovní tisk 92, první čtení, a to na středu 12. února jako první bod odpoledne.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobrý den, dámy a pánové, vážený pane předsedo, kolegyně a kolegové. Dovolte mi, abych po dohodě s panem ministrem obrany požádal o vyřazení těchto bodů z návrhu pořadu 6. chůze Poslanecké sněmovny. Konkrétně se jedná o bod číslo 14, vládní návrh novely zákona čísla 221, a dále bod číslo 33, vládní návrh o zrušení vojenského újezdu Brdy, a současně bych si vás dovilil poprosit, požádat o pevné zařazení bodu číslo 69, Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečňovaných přes území České republiky v prvním pololetí roku 2013, sněmovní tisk 16, a to na tento čtvrtek 6. února jako pevný bod, po zprávě veřejného ochránce práv, která byla navržena jako pevný bod na 11. hodinu, čili po této zprávě veřejného ochránce práv.

Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Nyní mám přihlášku pana poslance Grospiče, po ní pan předseda volební komise Kolovratník.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně a kolegové, vážená vládo, dovolte, abych navrhl vyřazení z programu této schůze bod 33, sněmovní tisk 57, to je vládní návrh zákona o zrušení vojenského újezdu Brdy a o stanovení hranic vojenských újezdů a o změně hranic a o změně souvisejících zákonů. Důvod je jednoduchý: Přestože se v důvodové zprávě uvádí, že tato věc byla projednávána a vyjadřovaly se k ní obce už v roce 2011, tak z důvodové zprávy i ze skutečností z toho vyplývá, že na této věci není shoda mezi dotčenými obcemi a není shoda ani mezi dvěma vyššími územně samosprávnými celky, tzn. Plzeňským krajem a Středočeským krajem, což nakonec potvrzují i rozdílná usnesení obou krajských rad.

Předseda PSP Jan Hamáček: To je de facto identický návrh s tím, co přednesl pan poslanec Faltýnek, tzn. vyřadit bod 33, tisk 57.

Pak tu mám ještě přihlášku pana předsedy Kolovratníka a pak pana poslance Polčáka.

Poslanec Martin Kolovratník: Moc děkuji. Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, rád bych vás požádal o pevné zařazení následujících volebních bodů na pořad této schůze Poslanecké sněmovny. Jsou to body 61– Návrh na odvolání členů správní rady VZP, bod 62 – Návrh odvolání členů dozorčí rady VZP, následně body 63 – Návrh na volbu nových členů správní rady VZP, bod 64 – Návrh na volbu nových členů dozorčí rady VZP, a konečně bod číslo 66 – Návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu, plus před chvílí zařazený bod Návrh na volbu místopředsedy Poslanecké sněmovny. Prosil bych tyto body vyhlásit jako pevné na čtvrtek 6. února před vyhlášením polední přestávky, tzn. zhruba ve 12.30. Je to z toho důvodu, aby volební komise poté během přestávky mohla provést součet výsledků a poté vás s nimi okamžitě seznámit.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Pan poslanec Polčák, potom pan poslanec Stanjura, pokud je dohoda.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane předsedo. Dovolil bych si dát zdvořile protinávrh k návrhu grémia, který vzešel na žádost předsedkyně mandátového a imunitního výboru, a to je tedy otázka žádosti policie o vydání pana docenta Svobody, která má být z rozhodnutí grémia hlasována, resp. projednávána dnes jako první bod. Já jsem v návrhu pořadu schůze neseznal, že to bude jako první bod, nebylo to dokonce ani zařazeno a nevěděl jsem o tom do dnešních dopoledních hodin. Dovoluji si tedy zdvořile navrhnout, protože jsem sněmovní zpravodaj, nemám tu spis, nemám podklady, aby tento bod byl přeřazen jako první bod po pevně zařazených bodech na čtvrtek po 11. hodině, tzn. v bloku zpráv. Rovněž chci poukázat na to, že mám za to, že jsou zde přednostnější záležitosti. Mluvil jsem o tom i s panem docentem Svobodou, ten by s tímto problémem neměl. Pokud mi Sněmovna v této věci nevyhoví, tak mi nezbude nic jiného než mluvit alespoň spatra.

Opakuji tedy znovu, že jsem o tom bohužel nevěděl až do dnešních hodin, tedy před jednáním Sněmovny. Dávám tedy procedurální návrh na přeřazení návrhu na projednání této žádosti jako první bod po pevně zařazených bodech na čtvrtek po 11. hodině po pevně zařazených bodech v části žádostí a zpráv.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dobrá. S tím se budeme muset asi vypo-

řádat hlasováním. Za předpokladu, že není dohoda v rámci mandátového a imunitního výboru, tak to pokládám za hlasovatelné a ve chvíli, kdy se dostaneme k hlasování návrhu z grémia, tak o tom samozřejmě nechám hlasovat jako o protinávrhu.

Pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já mám dvě věci. Za prvé technické upřesnění po debatě paní poslankyně Němcové s panem ministrem zahraničí. Upřesňujeme návrh, že by bod o Ukrajině mohl být zařazen na příští čtvrtek 13. února pevně v 11 hodin.

Ale já jsem se přihlásil do rozpravy úplně s něčím jiným. Obdrželi jsme pozvánku, na které bylo zhruba 40 vládních návrhů. Považuji za rozumné, že vláda, jiná vláda, nová vláda stáhla... Předpokládali jsme, že nová vláda stáhne všechny vládní návrhy předchozí Rusnokovy vlády, a chci se tedy zeptat přímo pana premiéra, zda návrhy, které zůstaly v programu, které nejsou staženy, jestli je ode dneška ve shodě s námi budeme označovat jako návrhy Sobotkovy vlády, protože jiná interpretace není možná. Zažili jsme to u rozpočtu, kdy se k němu nikdo nehlásil, přesto pro něj většina hlasovala, ale všichni tvrdili: „To není náš rozpočet.“ Dobře, stalo se. Myslím, že tady je dostatek nových zákonů, které jsou na samotném startu legislativního procesu, a mělo by nám být všem jasné, i voličům, zda to jsou návrhy Rusnokovy vlády, nebo Sobotkovy vlády. My to samozřejmě považujeme za návrhy Sobotkovy vlády, ale rádi bychom slyšeli názor předsedy vlády, zda s tímto názorem souhlasí, nebo tady potom v debatě budeme slyšet: Já to tady sice obhajuji za vládu, nicméně to navrhla předchozí vláda, my s tím nemáme nic společného, případně my to tady potom celé přepíšeme a z původního návrhu zůstane pouze jen název a jsme rádi, že můžeme o tom vůbec debatovat.

Takže poprosil bych pana předsedu vlády, aby nám na přímo položenou otázku odpověděl. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Hlásí se pan premiér? Pokud ano, tak mu samozřejmě udělím slovo. Po něm vystoupí pan ministr Dienstbier.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, po pravdě řečeno, vláda si dala velmi ambiciózní úkol. Vzhledem k tomu, že byla jmenována minulý týden, a vzhledem k tomu, že schůze Poslanecké sněmovny začínala právě dnes a všechny návrhy zákonů byly z logiky věci zařazeny již na program této schůze Poslanecké sněmovny, požádal jsem ministry, aby velmi rychle, fakticky během víkendu, zhodnotili současný stav legislativy a analyzovali se svými spolupra-

covníky návrhy zákonů, které byly předloženy vládou do legislativního procesu. Výsledkem rychlé analýzy bylo rozhodnutí vlády, kdy se vláda rozhodla na základě doporučení příslušných resortních ministrů, tzn. výhradně v případě, že to stažení doporučil příslušný ministr, který je odpovědný za daný resort, tyto návrhy stáhnout z legislativního procesu. Tam, kde se příslušný ministr takto jasně nevyjádřil a nepožádal vládu o stažení z legislativního procesu, vláda toto rozhodnutí neučinila a návrhy budou dále projednávány.

Pokud jde o hlavní důvody, vzhledem k tomu, že od voleb už uplynuly tři měsíce a vláda Jiřího Rusnoka, která byla vnímána jako dočasná a přechodná, se přece jen také věnovala legislativní činnosti v řadě případů, které pokládala za nezbytné, tzn. byla pod určitým časovým tlakem, a pokládala za důležité, aby předložila návrhy řešení např. v oblasti transpozice předpisů z Evropské unie, tam, kde čas už běží a odpovědná vláda muse-la konat, tak je evidentní, že v takovýchto případech, kde vidíme jistou naléhavost z časového hlediska, kde vidíme jako racionální, abychom pokračovali v legislativním procesu a šetřili čas, tak v takovýchto případech vláda souhlasila s tím, aby legislativní proces pokračoval.

Neznamená to ale v žádném případě, že bychom se vzdávali možnosti návrhy zákonů upravit v rámci legislativního procesu na základě jednání na půdě Poslanecké sněmovny, ta možnost je vždy otevřena a samozřejmě nechci vylučovat, že i vládní koalice se tady dohodne na společných pozměňovacích návrzích, které bude v rámci legislativního procesu předkládat. Myslím, že zejména u zákonů, které tato koalice a tato vláda zdědila po vládě předchozí, je to logické.

Rád bych také dopředu avizoval, že u těch vládních návrhů zákonů, které bude předkládat nová vláda, bychom rádi i na základě koaliční smlouvy upřednostnili standardní legislativní proces tak, abychom pokud možno do těch návrhů, které nová vláda už předloží Poslanecké sněmovně, nemuseli žádným rozsáhlejším způsobem zasahovat a nezvyšovali tak určitý chaos a složitost už beztak komplikovaného legislativního procesu. Ale v těchto případech bych si rád dopředu vyhradil možnost ještě do nich případně zasáhnout a nepochybně také o těchto návrzích může proběhnout legitimní politická debata na půdě Poslanecké sněmovny.

Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Slovo má pan ministr Dienstbier. Připraví se pan předseda klubu TOP 09 Kalousek.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane předsedo, paní poslankyně, páni poslanci, už jenom stručně doplním to, k čemu

vystupoval pan předseda vlády. Já bych chtěl upozornit, že řada norem, které vláda nestáhla, tak jsou čistou transpozicí evropského práva, v některých případech už dokonce uplynula transpoziční lhůta, tedy Česká republika je v prodlení s plněním svých závazků vůči Evropské unii. Myslím si, že by nebylo racionální tyto návrhy stahovat a předkládat je znovu v zásadě ve stejné podobě, protože to, co se musí transponovat, by se těžko napsalo legislativně nějakým jiným způsobem. Je tam i celá řada norem, které mají spíše technickou povahu, na kterých si myslím, že bude shoda napříč politickým spektrem, tak ani zde nebyl žádný důvod tyto návrhy stahovat z Poslanecké sněmovny.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan předseda Kalousek, potom pan předseda Stanjura.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já se přiznám, že mě trochu udivil dotaz pana kolegy Stanjury, protože podle mého názoru se ptal na něco, co je přece úplně jasné. Vláda má dvě možnosti. Buď návrhy zákonů, se kterými nesouhlasí, stáhnout, anebo návrhy zákonů, se kterými se ztotožní, převzít za zákony svoje, předkládat je jako návrhy vládní a nést za ně politickou odpovědnost. Jméno vlády, a zcela jistě této vlády – ještě jednou blahopřeji ke jmenování – jméno vlády to tady budou předkládat jednotliví ministři, kteří sedí tady, ne ti ministři, kteří to předkládali do vlády. A tento osud měly všechny vlády, které přebíraly svoji funkci během legislativního procesu během jednoho volebního období, protože to není poprvé, kdy se během jednoho volebního období střídají vlády. A budou to samozřejmě návrhy této vlády. A já naprosto chápu, že se vláda ztotožní a vezme za svůj transpozici do legislativy Evropské unie zrovna tak, jako když například, uvádím pouze jako příklad, pan ministr školství tady bude jménem vlády obhajovat návrh zákona pro jednoho jediného člověka, ústavního činitele, kterému se nechce plnit jeho ústavní povinnost, tak to prostě bude návrh této vlády a tato vláda za něj ponese politickou odpovědnost. Ne Rusnokova vláda. Sobotkova vláda. O tom prostě nemůže být pochyb.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych navázal na svého předřečníka. Já o tom pochyb nemám, ale protože jsem měl pochyby, zda to stejně chápe vládní koalice, tak jsem se přímo zeptal premiéra a odpověď jsem nedostal. To, že tady můžeme kterýkoliv návrh změnit a kterýkoliv z nás včetně členů vlády, kteří jsou poslanci, mohou podávat pozměňovací návrhy, to je přece naprosto jasné, legitimní a na to jsem se neptal. Já jsem chtěl, aby tady

jasně zaznělo z úst premiéra, ne z opozičních úst, že to chápe stejně jako my, že návrhy, které zůstaly na programu, jsou návrhy Sobotkovy vlády.

Pan ministr Dienstbier předvedl oblíbenou politickou disciplínu, odpoví na něco jiného, než jaký zněl dotaz. Já jsem přece nevyzýval, ať se stáhnou zákony, ani jsem nevyzýval k tomu, aby někdo vysvětlil, proč některé zákony nebyly staženy. Prostě si nemusíme vysvětlovat a přesvědčovat se, jak probíhá legislativní proces. Zatím jasná odpověď nezazněla, přestože si myslím, že ta naše interpretace, ODS a teď i TOP 09, je správná, že všechny ty návrhy, které zůstaly na programu, jsou návrhy této Sobotkovy vlády, včetně návrhu toho, že jmenovat profesory má šéf Senátu, a v tomto případě je to návrh této vlády a nemůžeme říkat, to je minulá vláda a minulý ministr školství, protože tak to prostě není.

Nicméně musím konstatovat, že jsem se jasně odpovědi od premiéra nedozvěděl, nedočkal, aby řekl ano, já přebírám jako šéf vlády plnou politickou odpovědnost za všechny návrhy zákonů, které jsme nechali na programu. Přestože je to tak triviální a tak jednoduché, tak vidíte, že někteří to chápou jinak a říkají: my si vyhrazujeme právo na to.

Abychom to s tou pochvalou pracovitosti tak nepřeháněli, tak u každého návrhu zákona je datum, kdy byl rozdan poslancům. Minimálně deset dnů to ví každý poslanec, takže říct, že chudák ministr na tom musel pracovat přes víkend... No, mohl na tom pracovat už, my jsme tu dohodu podepisovali 6. ledna, domluvili jste se někdy minulý prosinec, naprostá většina návrhů už tady byla od začátku ledna, takže každý z ministrů mohl měsíc přemýšlet o tom, zda ten návrh doporučí, nebo stáhne. Abychom sami sebe neuváděli v úžas, jak někdo pracoval o víkendu a v pondělí to už předložil. Mohl pracovat mnohem dříve. Pokud pracoval o víkendu, nic proti. Já myslím, že to zasluží pochvalu, ale není to nic výjimečného.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já se velmi omlouvám. Je poněkud neobvyklé, snad se to nebude mnohokrát opakovat, aby se tu zásadně argumentačně střetli dva předsedové opozičních klubů. Ale já s vámi nemohu souhlasit, pane předsedo Stanjuro prostřednictvím pana předsedajícího, neboť vy i teoreticky připouštíte, že mohou být dvě interpretace. To prostě není možné ani teoreticky bez ohledu na to, že se pan premiér nemůže vyjádřit. Českou vládu máme jenom jednu. Žádná jiná vláda to nebude. To znamená, vládní zákon může být pouze té vlády, kterou máme, a koneckonců bude ji obhajovat jeden z těch ministrů, který tady sedí. Nebude povolán pan ministr Fischer nebo pan ministr Štys, aby to tady doobhájili. Hájí to tato vláda, která tyto zákony přebírá, pokud je ovšem samozřejmě nebude chtít stáhnout ještě z prvního čtení, neboť

během legislativního procesu vláda samozřejmě ten zákon stáhnout může. Ale pak už bude stahovat svůj zákon. Stále jsou to jeho zákony. To, že tam vládní koalice uplatní pozměňovací návrhy – takových návrhů vládních tady bylo mnoho a tím, že byly přijaty pozměňovací návrhy, třeba i komplexní pozměňovací návrh, nepřestal to být vládní návrh.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan premiér má slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, kolegové, samozřejmě rozhádaná opozice, to je pro vládu velká výhoda. Já to beru jako dobrý začátek té dnešní debaty na půdě Poslanecké sněmovny.

Pouze bych si dovolil polemizovat s panem poslancem Kalouskem prostřednictvím pana předsedajícího v tom, že mít jednu vládu, pouze jednu vládu, je až taková samozřejmost. My jsme v naší zemi zažili velmi nedávno dokonce dva policejní prezidenty, za té předminulé vlády jsme měli dva státní tajemníky pro Evropu. Prostě k té schizofrenii tady v těch minulých měsících a letech docházelo. Já jsem rád, že teď tady máme jednu vládu, že to je vláda, která má mandát od občanů, vzešla z demokratických voleb, byla ustavena na základě většiny v Poslanecké sněmovně, a po pravdě řečeno, já nemám žádný důvod se omlouvat za to, že jsme nezvolili metodu „když se kácí les, tak létají třísky“, a že jsme tedy všechny ty zákony plošně nestáhli jenom proto, že je předkládala vláda Jiřího Rusnoka. My jsme prostě udělali věcnou analýzu, podívali jsme se na ty návrhy racionálně a řekli jsme si, že koneckonců také stojí za to, abychom šetřili peníze, abychom šetřili čas ve státní správě. A řekněte mi, jaký by mělo smysl zejména u těch zákonů, které by zřejmě vláda musela předložit ve zcela stejné podobě, abychom utráceli peníze daňových poplatníků na to, aby se připravovaly znovu, aby se znovu psaly, předkládaly do legislativního procesu, když už je tady máme připravené, jenom je schválila vláda Jiřího Rusnoka? Uznávám, neměla důvěru Sněmovny, uznávám, nezvešla z voleb, byla jmenována prezidentem republiky.

A pokud jde o tu logiku přihlášení se vlády k návrhům jako celku, tak bych mohl velmi podobně argumentovat v okamžiku, kdy kterýkoliv z návrhů projde tady v prvním čtení v Poslanecké sněmovně a kdokoliv z vás nebude hlasovat pro jeho zamítnutí na základě návrhu na zamítnutí v legislativním procesu, tak automaticky by vlastně logicky přebíral odpovědnost za podobu návrhu zákona prostě proto, že souhlasil s tím, aby pokračoval dál v legislativním procesu a dál se tady v Poslanecké sněmovně projednával.

Protože není to jenom vláda, která na základě Ústavy může zákon stáhnout, je to také Sněmovna, která na základě svého hlasování může roz-

hodnout o tom, že legislativní proces nepokračuje. Čili je to nyní v rukách Poslanecké sněmovny a bude záležet na hlasování poslanců a poslankyň o tom, jestli ten zákon bude dále pokračovat v legislativním procesu a v jaké podobě nakonec ten legislativní proces dokončí.

To znamená, snažili jsme se zachovat věcně, racionálně, odhlédnout od nějakých politických sympatií nebo antipatií k předcházející vládě Jiřího Rusnoka a předkládáme tyto návrhy zákonů tak, aby mohlo racionálně pokračovat jejich projednávání tady, na půdě Sněmovny. A to, že o některých z nich bude bouřlivá diskuse, to je zřejmé. A to, že to bude zejména novela zákona o vysokých školách, to je myslím z té probíhající rozpravy také zřejmé. Já bych možná jenom v zájmu racionálního jednání Poslanecké sněmovny navrhol, že bychom si diskusi k novele vysokoškolského zákona mohli nechat na okamžik, kdy ten bod bude zařazen na program schůze Poslanecké sněmovny a kdy k němu bude probíhat o-becná rozprava. Protože jinak tady jenom zvyšujeme zmatek a myslím si, že pro občany je docela nesrozumitelné, jestliže v rámci projednávání programu tady diskutujeme o novele vysokoškolského zákona.

Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Pan poslanec Sklenák, po něm pan předseda ODS Fiala. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Kolegyně a kolegové, na základě návrhů, které zde zaznívají, a po konzultaci s panem ministrem Mládkem si dovolím vznést ještě alternativní návrh k návrhu grémia Poslanecké sněmovny ohledně tisku 99, a to abychom ho zařadili na dnešní schůzi, a to pevně jako první bod zítra. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan předseda Fiala.

Poslanec Petr Fiala: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já možná pro některé překvapivě nebudu diskutovat o novele vysokoškolského zákona, ale chci říct jinou věc, která vysvětlí debatu, která zde probíhala. My jsme řekli, že chceme být konstruktivní opozicí, a to také jsme, a chtěli jsme k tomu přistoupit velmi pozitivně, umožnit nové vládě pana premiéra Sobotky, aby stáhla všechny předcházející zákony, předložila je znovu podle svého, a byli jsme připraveni toto podpořit a očekávali jsme to jako logický krok. Ta naše vstřícnost by tady byla absolutní. Pokud to nechcete udělat – tak a teď se dostávám k tomu, čím bych reagoval na otázku nebo na nesouhlas pana předsedy poslaneckého klubu TOP 09 Kalouska prostřednictvím pana předsedajícího –, právě proto, že jsme konstruktivní opozice, jsme chtěli také vládě pomoci vyjasnit, jaké to vládní

zákony jsou vlastně předloženy ve Sněmovně. Takže si myslím, že teď jsme jim pomohli a je to opravdu jasné. Vše, co budeme projednávat a je to vládní návrh, tak jsou návrhy vlády pana premiéra Sobotky. Já myslím, že to je zcela jasné a že je dobré to občanům říci, protože někdo za to musí nést politickou odpovědnost a to je vláda pana premiéra Sobotky.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak, teď mám tady jednu faktickou poznámku pana poslance Zlatušky, ten má prostor, a pak pan vicepremiér Babiš a paní ministryně Válková.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedo, děkuji za udělení slova. Já bych chtěl navázat na toto, co zde říkal teď pan předseda ODS. Je dobré toto občanům říkat. Ale je dobré si vzpomenout, jak stejní lidé, kteří tady dneska kážou, před pár měsíci dělali pravý opak. Když jsem byl ještě jako člen předsednictva Rady vysokých škol za ministrem školství Štýsem spolu s předsednictvem a ten nám vysvětloval, proč bude předkládat ten zákon o jmenování profesorů, argumentoval jedinou věcí, že toto slíbil předcházejícímu ministrovi, předkládá jeho návrh, jeho jméno tam také celou dobu pod tím bylo. Takže samozřejmě je možné si tady dělat veliká gesta, vzkazovat něco občanům, ale rád bych, kdybyste příležitostně, pane předsedo, mohl panu předsedovi ODS říci, že dneska dělá úplně něco jiného, než dělal předtím vůči ministrům Rusnokovy vlády. A panu Kalouskovi kdybyste mohl vzkázat, že se zde zdaleka nejedná jenom o Rusnokovu vládu, ale že zde máme stopy po Nečasově vládě. (Slabý potlesk.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan vicepremiér Babiš, potom paní ministryně Válková, potom pan předseda Fiala. Není to tak možné úplně přehazovat, takže nyní pan vicepremiér.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Dobrý den, dámy a pánové, vážené kolegyně, kolegové. V nejbližších dnech za svůj resort tady předložím čtyři návrhy zákonů. Jsou to dva zákony o dluhopisech, jeden o rozpočtu a jeden o dvojitém zdanění. A tyto návrhy jsou návrhy tří vlád, vlády pana Kalouska, vlády pana Rusnoka a vlády pana Sobotky. Dělali je, respektive dávali je do podkladů a do oběhu ti stejní náměstci jako pan Gregor, paní Anderová. Takže nevím, o čem je tato debata. Myslím, že chceme, abychom přijali tyto zákony, jsou potřebné a toť vše. Děkuji. (Slabý potlesk.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Než dám slovo paní ministryni Válkové, tak vysvětlím ty faktické poznámky. Já bych správně neměl pusit ani

jednu, nicméně já jsem nejprve pustil jednu z řad opozice, pak jsem pustil jednu z řad vládní koalice. Tím to pokládám za vyrovnané, ale teď už žádnou nepřipustím. Takže pouze přednostní práva nebo poslanci a poslankyně, kteří něco navrhnou.

Paní ministryně, prosím.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, moje poznámka bude víceméně rázu technického co do rozsahu. Co do obsahu by měla znamenat apel na nás, abychom skutečně nechali těchto politických debat. Máme plný program, bohatý program návrhů zákonů a jiných důležitých věcí. Mě překvapuje, jakým způsobem plyneme čas voličů, který nám dali pro úplně něco jiného.

To, co tady zaznělo, myslím ve zkratce lze shrnout těmito slovy: Někdo se snaží zpochybnit legitimitu v tom politickém smyslu slova nové vlády hned od počátku tím, že poukazuje, že se zdráhá převzít politickou odpovědnost za návrhy zákonů, které předkládá, byť – jak všichni dobře víme – nejsou jejím dílem. Rozhodně tuto politickou odpovědnost my na sebe bereme, ale současně tady nebudeme alibisticky evokovat v někom dojem, že jsme s těmi zákony bezezbytku spokojeni.

Jeden z těch zákonů, které tady budu předkládat jako ministryně spravedlnosti, je toho dobrým příkladem. Pokud transpoziční lhůta už v prosinci 2013 uplynula, nebo uplyne v dubnu 2014, tak moc velký prostor k manévrování nemáte, přinejmenším časový. I proto jsem se třeba osobně po dlouhém váhání rozhodla takový návrh předložit. A pochopitelně beru i politickou odpovědnost za to, že v rámci druhého čtení bude upraven do podoby, která bude z hlediska našeho resortu spravedlnosti optimální. Za standardních podmínek by ten návrh byl již v prvním čtení předložen takový, jaký bych si představovala, že by měl být.

Děkuji za pozornost. (Slabý potlesk.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Fiala, potom pan předseda klubu KSČM Kováčik.

Poslanec Petr Fiala: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, já bych chtěl jenom paní ministryni Válkové říci, že my vůbec nezpochybňujeme legitimitu vlády ani se ji nesnažíme narušit, ba právě naopak. My jsme rádi, že je politická vláda, snažíme se ve vašem zájmu vaši legitimitu posílit a snažíme se vám navrhnout, abyste nepřijímali legislativní návrhy, které předložila vláda, která se netěšila takovému mandátu, jaký máte nebo budete mít vy. Takže ta situace je zcela opačná. My vaši legitimitu nijak nezpochybňujeme.

A panu poslanci Zlatuškoví prostřednictvím pana předsedajícího bych chtěl říci, že za prvé já jsem nesouhlasil s tím, že se pan ministr Štys odvolával na nějaký můj podpis nebo na nějakou mou dohodu. Ani jsem s tím souhlasit nemohl, protože v době, kdy tady působila Rusnokova vláda, jsem nebyl ani poslancem ani v žádné jiné funkci.

Ale to, co chci říci na závěr, je to nejpodstatnější. Jestliže kluci rozbijí okno, tak jim těžko pomůže, že budou říkat, že před rokem to okno rozbil někdo jiný. A já si myslím, že odvolávat se neustále na to, co dělala Nečasova vláda a co dělaly vlády předtím, vám nepomůže. Teď jste ve vládě vy a vy nesete politickou odpovědnost a z toho se nemůžete vyvléknout poukazem na to, co se dělo někdy v minulosti. (Potlesk poslanců ODS.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Kováčik. Po něm pan ministr Chládek.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní a pánové, kolegyně, kolegové, vážená vládo, pane předsedo přeji hezký dobrý den. Na konto do-savadní diskuse musím jenom dvě poznámky. Sněmovna je místo politických diskusí. Kde jinde se politické debaty mají odehrávat než právě na půdě Sněmovny? A pojďme si hned ze začátku říci, že Poslanecká sněmovna není a ani nemůže být pouhou fabrikou na zákony! Že ten politický střet, který běží v demokratické společnosti a probíhá volbami a následně potom po volbách celým tím volebním obdobím, kde je jakási vládní koalice, jakási opozice, ten je přirozený. A já bych byl ten poslední, který by chtěl bránit politickým debatám a politickým diskusím.

Má-li někdo pocit, že tady dnes probíhá planá diskuse, planá debata, tak na to jsou potřeba vždycky dva. Jeden, který planou debatu vyprovokuje, a druhý, který mu na to naskočí. Rád bych, abychom v této chvíli planých debat nechali a rozhodli o programu a věnovali se práci. Děkuji. (Potlesk klubu KSČM.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr Chládek má slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, pane předsedo. Dovolte mi, abych se v krátkosti vyjádřil k vysokoškolské novele. Měl pravdu bývalý ministr pan Fiala. Ano, to okno je rozbité. Okno je rozbité už tři čtvrtě roku. Já to okno chci zasklít. Nabízím vám pomocnou ruku, pojďme to zasklít společně, ať už jste zleva, nebo zprava. Pojďme. Proto jsem to posunul na příští týden, abych vytvořil časový prostor pro toto jednání s tím, že tam mám jednoduchou legislativní úpravu, jak tento návrh upravit. Vzhledem k tomu, že nám

tam čeká dnes 85 profesorů, když se tady budeme hádat ještě týden, tak jich bude 150, pak jich bude 250. Čím déle bude to okno rozbité, tak tím víc profesorů bude lítat z toho okna ven. Takže bych vás chtěl požádat, pojďme se o tom bavit pak při debatě o zákonu samotném.

A chtěl bych zároveň říci panu poslanci prostřednictvím pana předsedajícího, že jsem i zjednal nápravu předchůdce pana ministra Štyse, který obešel zákon tím, že neoslovil vysoké školy. Dnes tento zákon šel normálním procesem i dopisem ministra na Radu vysokých škol a na Českou konferenci rektorů k vyjádření. To byla zásadní připomínka vysokých škol. Jejich zásadní připomínka nebyla, že jsou proti tomu, že by jmenoval profesory předseda Senátu, ale že to předložila vláda bez legitimacy a že obešla vysokoškolský zákon.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Stanjura má slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hned první den se ukazuje, že ministři premiéra neposlouchají, že premiér nás vyzval, ať nedebatujeme o školském zákonu, načež jak člen koalice, tak ministr školství o tom debatují – tak já už se přidám. Není pravda, že 85 profesorů čeká na to, co udělá Poslanecká sněmovna. Osmdesát pět profesorů čeká na to, až prezident republiky splní své povinnosti a podepíše to, co podepsat má! Tak si neříkejme, že je to jinak! Můžeme změnit zákon, ale těchto lidí se to vůbec netýká. Ti už měli být řádně jmenováni, oni všechny podmínky splnili, tak si nenechme vnutit, že na nás záleží, jestli ti profesori budou, nebo nebudou. Tito lidé se na to dlouhodobě připravovali, museli splnit přísná kritéria a čekají úplně na něco jiného. Na to, že pan prezident republiky prostě nechce vykonávat tuto svoji pravomoc a nechce to udělat! Tak ať nám ministr školství neříká, že se čeká na Poslaneckou sněmovnu. Na nás se tedy nečeká. (Potlesk poslanců ODS.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Než dám slovo panu ministrovi – jsem sice benevolence sama a nijak nebudu omezovat rozpravu, ale upozorňuji, že se bavíme o programu schůze a o stanovení pořadu schůze, nikoliv o vysokoškolském zákoně, a bylo by vhodné, abychom debatovali k věci. Nicméně, pane ministře, máte přednostní právo a řečnický pult je váš.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, jenom krátkou reakci na předřečníka. Neřekl jsem, že to má vyřešit Poslanecká sněmovna. Řekl jsem, že to chci společně s vámi vyřešit. To je bod číslo jedna.

A pane poslanče, prostřednictvím pana předsedajícího, když jste s tím chtěl něco dělat, tak už jste s tím mohl něco dělat jako poslanec tři čtvrtě

roku! Tak podejte kompetenční žalobu, řešte to s panem prezidentem.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Omlouvám se, ale pokládám za nezbytné, abychom si rozuměli. Tak já bych se to pokusil ještě jednou vysvětlit. Problém nemusíme řešit, ten je vyřešen, protože máme platnou legislativu. Máme-li platnou legislativu, nechť se podle ní postupuje. Chápu, že teď přichází trochu nová doba, že projde-li nějaký zákon prvním čtením, jako třeba služební, tak si prostě čtyři pánové dohodnou, že už platná legislativa neplatí a že není potřeba vyžadovat negativní lustrační osvědčení. Ale já jsem doufal, že jde o exces. Tohle je to samé. Platí vysokoškolský zákon. V tom zákoně je napsáno, že nějaká ústavní instituce má svoji povinnost konat. Ústavní instituce řekne: Mně se konat nechce. A ostatní ústavní instituce řeknou: No tak když se mu chudáčkově konat nechce, tak to musíme přehodit na něco jiného. A co až ta osoba, v tuto chvíli tedy pan prezident republiky, někdy příště bude zvolena třeba předsedou Senátu? Co budete dělat potom? Potom to budete přendávat zase na někoho jiného?

Opravdu tady chcete měnit zákony pro jednoho jediného člověka a pro vrtochy jednoho jediného člověka, protože prostě nechcete trvat na tom, že když platí legislativa, tak platí? Ten problém je vyřešen! Legislativu máme, ne že ji nemáme. A Poslanecká sněmovna ji vůbec řešit nemusí. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Stajnura má slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ministr školství říkal, že jsem mohl něco řešit sedm měsíců jako poslanec. Tak možná pro připomenutí: Byla rozpuštěna Poslanecká sněmovna, byly předčasné volby, takže poslancecké návrhy se podávat nedalo, nemohly být. Na druhé straně, pokud mě paměť neklame, tak ministr školství je člen sociální demokracie, což je politická strana, která vyjádřila podporu a důvěru Rusnokově vládě, která to řešit mohla. A současně, pokud mě paměť neklame, je ministr školství senátor. Senát nebyl rozpuštěn, už jste to mohl lepit zleva zprava v Senátu. Už to tady dávno mohlo být jako senátní návrh ve vaší podobě. Tak si nehleďte to, že sedm měsíců jsme někdo něco mohli řešit. Když jsme byli my ve vládě, tak to bylo jednoduché. Vzpomeňte si: Za předchozích prezidentů žádný problém neexistoval! Tak si to aspoň říkejme otevřeně. Ale my to prostě řešit nemusíme. Když budeme trvat na tom, že se má dodržovat Ústava a platné zákony, tak to prostě řešit nemusíme vůbec. Dá se to stáhnout a nemusíme se k tomu vracet. Pokud ovšem nebudeme

společně – a podotýkám společně, všechny parlamentní strany – trvat na tom, aby pan prezident své povinnosti vykonával a plnil to. Jediné, proč to my máme řešit – protože prezident to nechce dělat! Tak proto budeme upravovat zákon. To je jediný důvod. Nemusíme to dělat a určitě nám za to jak Rada vysokých škol, tak Kolegium českých rektorů poděkuje, když to nebudeme řešit vůbec. (Potlesk z lavic ODS.)

Předseda PSP Jan Hamáček: To byla poslední přihláška do rozpravy k návrhu pořadu schůze. Zeptám se, zda má ještě někdo zájem vystoupit. Není tomu tak. V tom případě bychom se tedy hlasováním vypořádali s návrhy, které tady padly. Vzhledem k tomu, že nás tady není úplně mnoho, zazvoním, aby kolegové z předsálí mohli dorazit.

Pokusím se vypořádat s tím, co tady padlo. Navrhoval bych následující postup. Nejprve bychom se vypořádali s otázkou dnešního navrhovaného prvního bodu, což je souhlas Sněmovny s trestním stíháním, a to tak, že bychom nejprve rozhodli o tom, zda ten bod zařadíme. Pokud ho zařadíme – původně to byl návrh z grémia, ale musím to vyjmout z celé skupiny – tak je potom protinávrh pana kolegy Polčáka na čtvrtek. Pokud by neprošel návrh kolegy Polčáka, hlasovali bychom o původním návrhu paní předsedkyně Němcové. To samé bychom udělali i s návrhem pana ministra průmyslu v kombinaci s návrhem pana předsedy Sklenáka. Potom, pokud by nebylo námitek, bychom odhlasovali všechny ostatní návrhy z grémia – v ideálním případě jedním hlasováním. A potom bychom hlasovali o jednotlivých návrzích tak, jak tady padaly v rozpravě. Pokud s tímto postupem je souhlas...? Nevidím námitku.

V prvním hlasování bychom tedy hlasovali, že na tuto schůzi zařadíme nový bod, a to – momentík, musím to najít. Děkuji za trpělivost. Přesně se ten bod nazývá Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Bohuslava Svobody.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí, a bychom tento bod zařadili, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 2. Přihlášeno je 192, pro 174, proti nebyl nikdo. Takže tento bod jsme zařadili.

Nyní bych nechal hlasovat o návrhu pana poslance Polčáka, aby tento bod byl pevně zařazen na čtvrtek po 11. hodině po pevně zařazených bodech. Tam jsou ještě dva návrhy, které padly předtím, a předpokládám, že budou odhlasovány.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 3. Přihlášeno je 192, pro 68. Tento návrh nebyl přijat.

Proto bychom nyní hlasovali o původním návrhu, jak to navrhovala paní předsedkyně mandátového a imunitního výboru, a to aby tento bod byl dnes jako bod č. 1.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 4. Přihlášeno je 192, pro 136, proti 31. Tento návrh byl přijat.

Nyní bychom se tedy věnovali žádosti pana ministra průmyslu a obchodu, a bychom zařadili nový bod, což je velmi zkráceně řečeno tisk 99 – energetický zákon.

Kdo souhlasí, a bychom zařadili tento bod, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 5. Přihlášeno je 192, pro 158, proti 3. Tento návrh byl přijat.

Pan předseda Sklenák jako protinávrh proti návrhu grémia navrhl, aby tento bod byl zařazen na zítřek jako první bod ráno.

Kdo souhlasí s tímto návrhem – zahajuji hlasování –, prosím, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 6. Přihlášeno je 192, pro 172, proti 2. I tento návrh byl přijat.

Nyní bychom, pokud je souhlas, jedním hlasováním hlasovali o tom, zda souhlasíme se všemi návrhy, které padly na dnešním jednání grémia. Je s tím souhlas.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 7. Přihlášeno je 192, pro 186, proti nikdo. Takže všechny návrhy grémia, samozřejmě s výjimkou těch, o kterých jsme hlasovali předtím a modifikovali jsme lhůty, byly přijaty.

Nyní zde mám návrh paní poslankyně Němcové, aby byl nový bod, a to Informace ministra zahraničí o situaci na Ukrajině a postoji české vlády. Hlasovali bychom o zařazení nového bodu. Dohoda byla, že pokud by byl zařazen, tak bychom hlasovali o pevném zařazení na čtvrtek 13. v 11 hodin. Není námitka proti společnému hlasování? Není.

Budeme hlasovat najednou o zařazení nového bodu a jeho pevném zařazení na čtvrtek 13. na 11. hodinu.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 8. Přihlášeno je 192, pro 146, proti 7. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Sklenák navrhoval tisk 92, což byl vysokoškolský zákon, na středu 12. 2. jako první bod odpoledne. Je to tak?

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 9. Přihlášeno je 192, pro 186, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Pan předseda Faltýnek navrhoval vyřadit bod 14 a bod 33.

Takže zahájím hlasování. Kdo souhlasí s vyřazením těchto dvou bodů, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 10. Přihlášeno je 192, pro 178 proti 5. Tento návrh byl přijat.

Ještě pan předseda Faltýnek navrhoval, abychom bod 69, což je tisk 16, to byly ony přelety, zařadili na tento čtvrtek po pevně zařazeném bodu, což je bod 75, takže po něm bychom zařadili bod 69.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 11. Přihlášeno je 192, pro 188, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Návrh pana poslance Grospiče není hlasovatelný, protože jsem tento tisk již vyřadili na návrh pana poslance Faltýnka.

Ještě tady jsou návrhy pana předsedy volební komise Kolovratníka pevně zařadit body 61, 62, 63, 64 a 66 plus místopředseda Sněmovny, který číslo bodu dostane záhy, na čtvrtek 6. 2. před polední pauzou. Můžeme hlasovat najednou? Nejsou námitky.

Tak já zahájím hlasování a ptám se, kdo souhlasí s takto navrženým návrhem. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 12, přihlášeno je 192, pro 189, proti nebyl nikdo, i tento návrh byl přijat.

Jsem přesvědčen, že jsme hlasovali o všech návrzích. Zeptám se, zda má někdo jiný pocit. Není tomu tak. V tom případě bychom hlasovali o celém návrhu pořadu 6. schůze, tak jak byl

písemně předložen a upraven schválenými pozměňovacími návrhy.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 13, přihlášeno je 192, pro 183, proti nebyl nikdo, tak konstatuji, že pořad 6. schůze byl schválen.

Pan předseda Stanjura se hlásí? Ale poprosím pana poslance Blažka, aby uvolnil místo u řečnického pultu, protože jeho předseda by pak nemohl mluvit a byl by krácen na svých právech. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji, pane předsedo. Já naprosto respektuji většinové rozhodnutí Poslanecké sněmovny, nicméně zpravodaj k tomu bodu, který jsme měli jako první, požádal o jistý čas k tomu, aby si mohl dát dohromady podklady. Já mu chci tuto možnost poskytnout, takže jménem poslaneckého klubu ODS žádám o dvouhodinovou přestávku. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já tu přestávku samozřejmě vyhlásím, ale poprosil bych, aby tedy napříště takovéto věci byly vyřešeny na půdě příslušného výboru a nebylo tím komplikováno jednání Sněmovny. Jakkoliv respektuji právo klubu ODS si tu pauzu vzít.

Vyhlašuji dvouhodinovou přestávku, sejdeme se v 17 hodin 12 minut.

(Jednání přerušeno v 15.12 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 17.12 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, členové vlády, budeme pokračovat. Přestávka po poradu klubu ODS skončila.

Mám tady ještě před zahájením prvního bodu naší schůze dvě přihlášky. Předseda poslaneckého klubu sociální demokracie a poté předseda poslaneckého klubu TOP 09. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dovoluji si jménem poslaneckého klubu sociální demokracie a ANO 2011 vznést procedurální návrh, abychom dnes jednali i hlasovali po 19. hodině.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. O návrhu se hlasuje bez rozpravy, ale protože jsem ohlásil pana předsedu klubu TOP 09, tak po Romanu Sklenákovi pan Miroslav Kalousek. Prosím, ještě před hlasováním máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, poslanecký klub TOP 09 samozřejmě rád podpoří návrh předsedy klubu sociální demokracie o hlasování po 19. hodině, ale to nás nezbavuje problému, že nemáme zpravodaje. Zpravodaj vás informoval o objektivním problému, který má, neboť nebyl zpraven o tom, že by to měl být první bod na této schůzi, ba dokonce že to bude zařazeno na tuto schůzi. Telefonicky jsem konzultoval, kde teď je, neboť míří do svého bydliště do trezoru pro příslušné dokumenty, které jsou vyhrazeny, proto jsou uloženy v trezoru. Nezbyvá mi tedy nic jiného než požádat o přestávku do 19 hodin.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám samozřejmě vyhovím, pane předsedo, ale protože jsem podle jednacího řádu připustil, že budete hovořit, když jsem vás ohlásil, tak ale teď ještě před tou přestávkou odhlasujeme hlasování po 19. hodině, protože je to samozřejmě hlasování bez rozpravy.

O návrhu pana předsedy klubu České strany sociálně demokratické Romana Sklenáka budeme hlasovat v hlasování číslo 14, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro jednání po 19. hodině. Kdo je proti? Děkuji.

Hlasování pořadové číslo 14. Z přítomných 182 pro 114, proti 7.

Hlásí se předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Dám mu slovo, i když jsem ohlásil, že bude přestávka pro poradu klubu TOP 09. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já jsem sice hlasoval pro, ale ať se pan kolega předseda klubu sociální demokracie nezlobí, ten jeho návrh má stejnou váhu, jako kdybychom nehlasovali vůbec. Nic víc, nic míň jsem nechtěl říct. O takovém návrhu, že můžeme jednat i po 19. hodině prostě nemusíme hlasovat, protože je normální jednací den končí v 21, a ne v 19. O návrzích zákonů jste ve svém návrhu nic neřikal. Tak jenom říkám, já jsem sice podpořil, ale to hlasování a přijetí usnesení nezměnilo nic na té věci. Ona by byla úplně stejně platná, i kdybychom nehlasovali vůbec.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: No, musím říct, pane předsedo, že máte samozřejmě pravdu, pokud bychom jednali po 19. hodině pouze o bodu číslo 1, nikoliv o bodu číslo 2, protože to už je vládní návrh zákona. A pan předseda Sklenák pravděpodobně myslel, že po 19. hodině projednáme víc než jeden bod.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já se omlouvám. Tehdejší opozice, když

jsem to tady načítal, mě v tom velmi cvičila, takže to znám velmi dobře z minulých let. A jakmile jsem neřekl, aby se procedurálně i meritorně hlasovalo o návrzích zákona po nějaké hodině, tak opozice protestovala a říkala, že to není správně. Já jsem se to naučil díky vám. Děkuji.

Já vás můžu ubezpečit, že když se začne v 19, když se do 21. nedostaneme k žádnému návrhu zákona, takže pak se meritorně nic nezmění a nemusíme se o to přít. Jenom pro příště. Nedalo mi to, když mi kolegové předtím vždycky říkali, že to mám číst přesně. Tady někdo nechal jednací řád (ukazuje), mohl bych to klidně přečíst. Budeme jednat po 19. hodině, přijali jsme nějaké usnesení. Jenom jsem chtěl říct, že bylo jednoduché to podpořit, protože to neměnilo nic na stávajícím stavu věci, že Sněmovna může jednat každý den do 21 hodin, aniž by k tomu přijala jakékoliv usnesení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Takže ještě chvilku před tou přestávkou ještě pan předseda klubu sociální demokracie Roman Sklenák. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Domnívám se, že pokud jsme hlasovali o tom, že budeme jednat a hlasovat, tak je všem zřejmé, co budeme po té 19. hodině dělat, a je to v souladu s jednacími řádem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Doufám, že není nikdo jiný přihlášen. Pokud tomu tak není, vyhlašuji přestávku – prosím pana předsedu klubu TOP 09 ještě, aby mě ubezpečil – na celé dvě hodiny jste požádal? Nebo do devatenácti?

Poslanec Miroslav Kalousek: Já jsem nechtěl zdržovat, proto jsem požádal opravdu jenom do devatenácti. (Poslanci spontánně reagují smíchem.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi klubu TOP 09 Miroslavu Kalouskovi. Vyhlašuji přestávku do 19.00 a se všemi se tady rád uvidím.

(Jednání přerušeno v 17.17 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 19.00 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezký dobrý večer, milé kolegyně poslankyně, milí kolegové poslanci. Uplynula pauza na jednání poslance-

ckého klubu TOP 09 a Starostové, je 19. hodina a my se konečně dostáváme k prvnímu bodu dnešní schůze. Je to

1.

Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Bohuslava Svobody

Na 4. schůzi Poslanecké sněmovny 19. prosince 2013 jsme usnesením číslo 75 přerušili projednávání tohoto bodu a odročili je do doby projednání mandátovým a imunitním výborem. Mandátový a imunitní výbor žádost o vyslovení souhlasu projednal a na lavice jsme obdrželi jeho usnesení číslo 32 ze dne 23. ledna 2014.

Prosím zpravodaje výboru pana poslance Stanislava Polčáka, aby nám podal zprávu o projednání žádosti Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Policie České republiky o vyslovení souhlasu k trestnímu stíhání poslance. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane místopředsedo. Zároveň bych chtěl poděkovat těm kolegům a kolegyním ze všech poslaneckých klubů, kteří se snažili této situaci předejít, a omlouvám se za tuto situaci, která vznikla.

Nejprve bych chtěl sdělit, že mandátový a imunitní výbor se této záležitosti věnoval na svých třech zasedáních. Po vyslechnutí jak pana doc. Svobody, tak i dalších představitelů policejních orgánů, které vedou vyšetřování, přijal po jistých peripetích usnesení, které vám bylo doručeno na lavice a které zní – a vzhledem k tomu, že musí být dodržena totožnost toho jednání, toho skutku, tak by mělo být zde přečteno to jednání, které je panu docentovi kladeno za vinu, takže je to jedna a půl stránky nebo dvě stránky, musím vám to tedy přečíst.

Mandátový a imunitní výbor po úvodním slově předsedkyně výboru paní poslankyně Miroslavy Němcové, zpravodajské zprávě poslance Jeronýma Tejce a poslance Stanislava Polčáka a po rozpravě:

Za prvé navrhuje Poslanecké sněmovně, aby v souladu s ustanovením § 12 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, rozhodla o návrhu usnesení Poslanecké sněmovny takto:

Poslanecká sněmovna podle článku 27 odst. 4 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, a § 12 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, vyslovuje souhlas s trestním stíháním poslance docenta MUDr. Bohuslava Svobody, CSc., narozeného dne 28. 2. 1944, pro podezření ze spáchání zločinu porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle ustanovení § 248

odst. 2 alinea druhá, odst. 4. písm. a) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, v jednočinném souběhu se zločinem porušení povinnosti při správě cizího majetku podle ustanovení § 220 odst. 1 a odst. 3 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, spáchané ve formě spolupachatelství, podle ustanovení § 23 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník.

Shora uvedených trestných činů se měl poslanec Bohuslav Svoboda dopustit společně s dalšími obviněnými tím, že v úmyslu porušit podle zákona jim uloženou nebo smluvně převzatou povinnost opatrovat nebo spravovat cizí majetek a v úmyslu porušit zákon o veřejných zakázkách a neoprávněně obohatit společnost HAGUESS jednali takto:

Dne 5. 3. 2012 rozhodnutím zadavatele veřejné zakázky, Magistrátu hl. m. Prahy, byli jmenováni členové zvláštní komise jako hodnotící komise v jednacím řízení bez uveřejnění s názvem Poskytování základní a rozšířené podpory programového vybavení Servisního kartového centra. Předmětem veřejné zakázky byly služby v oblasti základní podpory programového vybavení tady tohoto servisního kartového centra.

Předpokládaná hodnota veřejné zakázky měla být v rozporu s ustanovením § 13 odst. 2 zákona o veřejných zakázkách stanovena na částku 24 mil. Kč, a to na dobu dvou let, ačkoliv členové hodnotící zvláštní komise věděli, že tytéž služby poskytovala společnost HAGUESS, a. s., pro hlavní město Prahu v době od 6. 11. 2006 do 30. 9. 2011 za částku 18 mil. 366 tis. 219 Kč bez DPH.

Dne 6. 3. 2012 byla odeslána výzva k jednání v jednacím řízení bez uveřejnění ve smyslu § 34 zákona o veřejných zakázkách pouze společnosti HAGUESS, což členové hodnotící komise v zadávací dokumentaci měli odůvodnit účelovým odkazem na ustanovení § 23 odst. 4 písmeno zákona o veřejných zakázkách a vědomě nepravdivou argumentací, že pro řádné fungování provozu pražského centra kartových služeb je třeba též řádnou servisní podporu IS SKC vytvořeného právě společností HAGUESS, a. s., která byla údajně jediným subjektem, jenž je s ohledem na platné licenční ujednání mezi ní a zadavatelem oprávněným zasahovat do uvedeného programového vybavení. Přitom měli být přinejmenším srozuměni s tím, že v roce 2010 byl přijat dodatek k uvedené licenční smlouvě, který výrazně uvolnil licenční podmínky a umožňoval hl. m. Praze poskytnout sublicenci k užívání software Servisního kartového centra třetí osobě, a to v rozsahu nezbytném pro kvalitní provoz tohoto centra, stejně tak licenční smlouva včetně jejích dodatků v roce 2008.

Dne 23. 3. 2012 radní zodpovědná za odbor informatiky předložila Radě hl. m. Prahy tisk R-6527, včetně jeho příloh, zpracovaný členy hodnotící komise, v němž tito jednomyslně doporučili přijmout nabídku společnosti HAGUESS za nabídnutou cenu.

Na základě tohoto stanoviska rozhodla Rada hl. m. Prahy jednomysl-

ným usnesením ze dne 03. 04. 2012 č. 373, kterým vzala na vědomí informaci o veřejné zakázce Poskytování základní a rozšířené podpory programového vybavení Servisního kartového centra, zadávané v jednacím řízení bez uveřejnění ve smyslu ustanovení § 23 odst. 4 písm. a) zákona o veřejných zakázkách, dále tímto usnesením Rada rozhodla o výběru nabídky podané společností HAGUESS ze dne 21. 03. 2012 a předmětným usnesením také schválila znění jednak „Smlouvy o poskytování základní podpory programového vybavení“ na dobu dvou let s cenou předmětu plnění ve výši 57 244 536,- Kč bez DPH, jednak „Smlouvy o poskytování rozšířené podpory programového vybavení“ na dobu dvou let s cenou za předmět plnění ve výši 16 519 211,- Kč bez DPH, celkem tedy za částku 73 763 747,- Kč bez DPH.

Takto členové Rady hl. m. Prahy měli rozhodnout, přestože věděli, že nabídnutá cena výrazně přesáhla plánovanou hodnotu veřejné zakázky a že nebyl vypracován znalecký či oponentní posudek, ač tak mělo být učiněno podle usnesení Rady ze dne 6. 12. 2011 č. 1964. Jak vychází ze znaleckého posudku vypracovaného znaleckým ústavem Risk Analysis Consultants, s. r. o., nebylo nutné postupovat cestou jednacím řízení bez uveřejnění, protože uzavřené licenční smlouvy nezakazují poskytování podpory třetí stranou, jestliže takováto podpora nezasahuje do autorského díla.

Dne 6. 4. 2012 ředitel odboru informatiky Magistrátu hl. m. Prahy a veřejný zadavatel dle § 2 odst. 2 písm. c) zákona o veřejných zakázkách v návaznosti na shora uvedené rozhodnutí z usnesení č. 373 jménem hl. m. Praha podepsal Smlouvu o poskytování základní podpory programového vybavení na dobu dvou let s cenou za předmět plnění ve výši 57 244 536,- Kč bez DPH a „Smlouvu o poskytování rozšířené podpory programového vybavení“ na dobu dvou let s cenou za předmět plnění ve výši 16 519 211,- Kč bez DPH.

Na základě uvedených nevýhodných smluv uzavřených v důsledku jednání obviněných se společností HAGUESS, a. s., se hl. m. Praha zavázalo zaplatit jí během dvou let za poskytnuté služby částku celkem 73 763 747,- Kč bez DPH, to je Smlouva o poskytování základní podpory programového vybavení“ na dobu dvou let s cenou za předmět plnění ve výši 57 244 536,- Kč bez DPH a „Smlouva o poskytování rozšířené podpory programového vybavení“ na dobu dvou let s cenou za předmět plnění ve výši 16 519 211,- Kč, ačkoliv cena obvyklá stanovená znaleckým posudkem jednotlivých činností specifikovaných ve „Smlouvě o poskytování základní podpory programového vybavení“ činí za 24 měsíců 36 516 672,- Kč bez DPH. Vzhledem ke skutečnosti, že hl. m. Praha není plátcem DPH, představuje vzniklou škodu ve výši nejméně 24 873 384,- Kč, včetně DPH,

rozdíl částek včetně DPH, tedy rozdíl mezi předmětem plnění uvedeným ve „Smlouvě o poskytování základní podpory“ a cenou obvyklou stanovenou znaleckým posudkem za předpokladu, že by tyto smlouvy byly naplněny v plném smluvním rozsahu.

Ke dni 31. ledna 2013 bylo skutečně společnosti HAGUESS vyplaceno nejméně 28 805 344,- Kč.

Tímto svým jednáním obviněný doc. MUDr. Bohuslav Svoboda, CSc., a spoluobvinění měli bezdůvodně neumožnit účast dalších možných dodavatelů, narušit tak soutěžní prostředí, společnosti HAGUESS, a. s., opatřit neoprávněné výhody a zadavateli hl. m. Praze tak způsobit ekonomicky nevýhodnou smlouvou škodu velkého rozsahu.

Za druhé pověřuje předsedkyni paní poslankyni Němcovou, aby předložila Poslanecké sněmovně toto usnesení.

Bylo tedy přečteno výsledné usnesení a skutek, který je kladen panu doc. Svobodovi za vinu, a o tomto by tedy měla následně po proběhnuté rozpravě rozhodnout Sněmovna. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím pana zpravodaje, aby zaujal místo u stolku zpravodajů a spolu se mnou sledoval všeobecnou rozpravu, kterou tímto zahajují. Do této rozpravy se s řádnou přihláškou přihlásil pan poslanec Jeroným Tejc, ale nejprve tu mám faktickou poznámku pana poslance Blažka, který ale není přítomen, takže poprosím pana poslance Tejce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane předsedající, vážená vládo, nechtěl jsem zneužívat role druhého zpravodaje v tomto tisku, a proto jsem si dovolil přihlásit se až do obecné rozpravy, abych zde tlumočil svůj postoj. Podotýkám svůj osobní názor jako člověka, který měl možnost se seznámit s celou touto věcí poměrně podrobně na jednání mandátového a imunitního výboru.

Myslím, že v tomto sále nebude nikdo, kdo by mě podezřívával s ohledem na mé dřívější výroky i chování v posledních sedmi letech z toho, že bych měl jakkoliv blízko k ODS nebo že bych jí nadřezoval. Nicméně chci dnes veřejně vystoupit právě ve věci žádosti o vydání pana poslance Svobody, protože poprvé za celou dobu, co jsem poslancem v Poslanecké sněmovně, nebudu hlasovat pro vyslovení souhlasu s trestním stíháním a myslím si, že když je něco poprvé, je potřeba sdělit také důvod, proč tak budu činit.

První důvod je to, že došlo k zásadní změně Ústavy. Když dnes rozhodneme o tom, že vydáme pana poslance Svobodu k trestnímu stíhání, tak bude stíhán, nakonec se rozhodne, zda je vinen, či nevinen. A když rozhodneme, že nemá být stíhán, tak ve chvíli, kdy bude dokončeno trestní

stíhání s ostatními obviněnými, buď stíhán nezačne být, protože budou osvobozeni, pokud by byli odsouzeni, tak pan poslanec Svoboda po skončení mandátu bude stíhán jako každý jiný, řízení bude dokončeno. To znamená, pokud by se ukázalo, že je vinný, stejně jako ostatní, kteří jsou dnes obviněni, tak rozhodně neunikne ani trestnímu stíhání, ani trestu. Toto naše rozhodnutí tedy nic nemění na tom, že ukáže-li se, že tato věc je trestná pro členy Rady hlavního města Prahy, pak bude stíhán bez ohledu na naše dnešní rozhodnutí pan poslanec Svoboda.

Druhý důvod je, že jsme tu mnohdy přistupovali ve Sněmovně, a já jsem patřil mezi ty, kteří se snažili proniknout do tajů mandátového a imunitního výboru jeden čas jako předseda, ale mnohdy jsme přistupovali k věcem velmi formálně. Řekli jsme si, že je tu žádost, není důvod, abychom cokoliv posuzovali, nejsme soud, dejme tu věc dál, ať si ji rozhodnou nezávislé soudy. V případě Davida Ratha tady kolem něj, když hovořil k nám, stáli policisté, kteří byli ozbrojeni, stáli v tomto sále, a tehdy nám bylo sděleno, že vše je po právu a rozhodně k žádnému porušování zákona ze strany orgánů činných v trestním řízení nemůže dojít. Když se podíváte na nedávné rozhodnutí Ústavního soudu, tak uvidíte, že v této věci i Ústavní soud konstatoval porušení základních práv pana Davida Ratha jako poslance Parlamentu.

Třetí důvod, proč dnes nebudu hlasovat pro vydání pana poslance Svobody, je ten, že má být stíhán pro úmyslný trestný čin. Já bych snad i pochopil, kdyby pan poslanec Svoboda byl stíhán pro nedbalost, protože nepřečetl všechny materiály, které podepsal, ale nedovedu si představit, že bych hlasoval pro vydání poslance v této věci, který se měl dopustit úmyslného trestného činu, jak tvrdí policie. Zároveň bych nechtěl práci policie, konkrétně Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu, jakkoliv hanět. Myslím, že je dobře a oceňuji to, že vyšetřuje kauzu Opencard a že se zabývá i touto konkrétní věcí.

Můj osobní právní názor je, že došlo ke spáchání trestného činu v této věci, která je vyšetřována, že došlo podle mého názoru k manipulaci výběrového řízení a že byla způsobena škoda. Jsem ale přesvědčen, že za tuto škodu neodpovídá primátor, který vycházel z posudků, které byly v této věci dány, který vycházel na základě právních analýz z tvrzení svých podřízených, že vše je v souladu se zákonem, a že podle mého názoru není správné, aby primátor nesl odpovědnost ve chvíli, kdy podle všech rozdání právních a jiných bylo doporučeno, aby materiál podepsal, neboť je v souladu se zákonem. Těžko očekávat, že kdokoliv bude schopen posoudit jak v pozici primátora ujednání tak složité věci, jako je licenční smlouva, a zda tato licenční smlouva umožňuje nebo neumožňuje konkrétnímu zadavateli veřejné zakázky vypsát výběrové řízení, nebo učinit řízení bez uveřejnění. Bylo by to snad možné vyžadovat po primátorovi hlavního

města Prahy a po jiných primátorech a starostech – nicméně ve chvíli, kdyby dnes byli obviněni za projekt Opencard ti, kteří stáli při jeho zrodu, kteří stáli při jeho nastavení a kteří dnes, jak jsem zaznamenal, jako politici obviněni nejsou. A v tom spatřuji určitý rozpor. Ti, kteří kauzu řešili, byť možná nesprávně, a vycházeli z posudků magistrátních úředníků, dnes mají být obviněni. Ti, kteří kauzu zavinili, stáli u jejího zrodu, celou dobu ji podporovali, obviněni nejsou. To je jeden z dalších důvodů, proč se dnes zdržím případně, až budeme hlasovat, při hlasování o vyslovení souhlasu k trestnímu stíhání. Berte to prosím pouze jako můj osobní názor na tuto věc, který jsem si udělal jako jeden ze zpravodajů tohoto tisku.

Děkuji. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Tejcovi a o slovo se přihlásil zpravodaj pan poslanec Stanislav Polčák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem samozřejmě svoji roli zpravodaje při úvodní zprávě nechtěl zneužít, takže své právní názory si dovolím předestřít v tomto následujícím vystoupení, už v rámci otevřené rozpravy.

Za prvé – již to řekl samozřejmě pan kolega Tejc – došlo ke změně Ústavy a je třeba si tuto skutečnost uvědomit při tomto prvním hlasování, protože já ji i do jisté míry musím odlišit od hlasování, kdy se hlasovalo u našeho kolegy pana Schwarze ve věci, která začala dávno předtím, než do konce on vyjádřil nějaké politické ambice; alespoň on jsem si všiml v té době, kdy byla spuštěna jeho věc, rozhodně asi nebylo pochybností o tom, že tyto ambice neměl.

Pan docent Svoboda byl a je samozřejmě nadále politickou osobností významného charakteru a byl v té době pražským primátorem a vyjadřoval i tehdy veřejně, že by chtěl kandidovat v různých úrovních, jak vnitřních v rámci struktury ODS, tak samozřejmě i v rámci volených, v rámci občanů. Je třeba říci, že v tomto se minimálně liší kauza pana kolegy Schwarze s tou, která je teď před námi. A to, jak se v této konkrétní věci zachová tato Sněmovna, nastaví do jisté míry pravidla pro využívání resp. užívání institutu imunity po změně Ústavy.

Je třeba říci, že i imunita by neměla být nějakým výsadním dobrodíním jednotlivce, ale měla by být institutem, který chrání zákonodárný sbor a těleso proti někdy účelovým, někdy třeba do jisté míry zmateným provokacím, které mohou vyjít z různých prostředků. A úkolem mandátového a imunitního výboru a samozřejmě potažmo i Sněmovny je seznat, zdali takové důvody pro to, odepřít v danou chvíli souhlas s trestním stíháním poslance, je či, není dán.

Musím říci, že nejen to hlasování v mandátovém a imunitním výboru bylo velmi těsné, ale i ta kauza je do jisté míry možná složitá, ale v zásadě jednoduchá. Pan doc. Svoboda hlasoval podle jak interních právních posudků a posouzení, které byly na stole, tak podle externích právních posudků, které všechny podporovaly nikoliv jím navržený postup, ale postup, který navrhl jiný odpovědný radní. Neměl žádnou indicii, která by měla svědčit o tom, že ten postup je nezákonný, nesprávný, a úkolem Sněmovny a mandátového a imunitního výboru je tedy přezkoumat, zdali alespoň hrubé rysy těch zákonných znaků trestného činu odpovídají, které policie uvádí ve své žádosti o vydání, konkrétně zdali tyto hrubé rysy alespoň odpovídají tomu, co je požadavkem zákona, tedy trestního zákona.

Je třeba říci, že samozřejmě trestní stíhání je ultima ratio, nejvyšší možná forma zásahu ze strany státu do svobody jednotlivce. Ani placení daní není takový zásah jako např. trestní stíhání a případně vyslovení trest. Jedním ze základních rysů trestního stíhání je otázka zavinění. To znamená, já nechci rozlišovat ty kategorie, to je spíše pro právníky, ale jestli ten obviněný měl alespoň nějakou reálnou možnost seznat, že případný postup, který uplatní, je, či není v rozporu se zákonem. A musím říci, že po pečlivém prostudování jak spisu, tak i dalších materiálů jsem dospěl k závěru, že tomu tak není. A stejně jako pan kolega Tejc musím do jisté míry zapochybovat nad tím, zdali ta kvalifikace úmyslného trestného činu, kterou nám předložila policie, není dostatečně opřena o konkrétní skutkové okolnosti, z nichž by to zavinění ve formě úmyslu vyplývalo. Já vím, že se samozřejmě právní kvalifikace může změnit v rámci dokonce soudního projednání. Nicméně nelze souhlasit s tím, aby složka zavinění klesla na to minimum, kde už nebude kryta právě touto možností vůbec mít povědomí o protiprávnosti takového jednání. A musím říci, že tvrdím, že pan docent Svoboda prostě neměl na stole v danou chvíli – a opravdu nevyplývá z žádných materiálů, které jsem měl možnost přečíst, že by měl na stole jakoukoliv indicii o tom, že to jednání, které bude následně projevem zdvižení jeho ruky, by mohlo být protiprávní. Do této situace se může dostat jakýkoliv radní, jakýkoliv zastupitel po celé České republice. Kdokoliv z těch, kteří budou voleni samozřejmě na podzim, nebo kde už dneska vykonávají tento mandát. S výjimkou nás, poslanců a senátorů, protože jedině poslanci a senátoři, 281 lidí, kteří hlasují v tomto zákonodárném sboru, jsou z Ústavy vyloučeni bez dalšího za jakékoliv hlasování. To znamená, my zde můžeme rozhodovat o miliardových záležitostech, způsobovat mnohamiliardové škody, ale nás se tato věc netýká. Ale všichni zastupitelé, radní, kteří se mají spolehnout na stanoviska odpovědných úředníků, ti tuto trestní odpovědnost mají nést.

A teď je třeba se zamyslet nad tím, co je tedy ta suverenita Parlamentu v té imunitě, která je dnes upravena v Ústavě. Já samozřejmě respektuji

různé volební programy všech stran, které se dostaly do Sněmovny, ale na druhou stranu se ptám, zdali je možné rezignovat na to, zda se tedy vůbec institut imunity neuplatní, i když je v Ústavě popsán a i když jsme na tutéž Ústavu skládali poslanecký slib.

Sám osobně jsem přesvědčen o tom, že trestní stíhání dalších obviněných zřejmě bude pokračovat. Vyrozuměl jsem, že bude dán návrh policie na podání obžaloby a ta věc bude vyřešena. Ale není to věc o tom, že by zde vystoupil nějaký další nový svědek, který by odkryl, že asi pan doc. Svoboda něco věděl. Nic takového jsme ve spisu nenašli, alespoň ne já. Nemůže být řečeno nic dalšího přistoupišního k té otázce zavinění. V tu chvíli je jasné, že to je jenom otázka právního názoru. Ten právní názor bude do značné míry vyřešen na úrovni soudu rozhodnutím o těch dalších obviněných. Potom tedy v případě nevydání pana docenta Svobody se tato jeho věc dořeší a on bude moci samozřejmě plně uplatnit svá práva jak obviněného, obžalovaného v rámci trestního řízení.

Tím chci odlišit, že tato věc je opravdu postavena na poměrně zvláštním právním názoru, který má interpretovat ustanovení trestního zákoníku i trestního řádu. Chci říci, že mohu samozřejmě hovořit pouze o tom, co bylo zveřejněno, a ne to, co je předmětem jednání mandátového a imunitního výboru. Ale byly zveřejněny určité okolnosti, na které je třeba poukázat. Nechci zabíhat do podrobností, nicméně ten právní názor, že hlavní město Praha nemohlo podepsat tento typ smlouvy v jednacím řízení bez uveřejnění podle zákona o veřejných zakázkách, ten právní názor byl Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže sdělen den poté, kdy rada rozhodla. To je velmi podstatná okolnost. To už samo o sobě asi lehce napovídá o tom, kdo měl jaké povědomí o tom, zda mohl spáchat svým jednáním protiprávní čin. To je první poznámka.

Za druhé. Ten právní názor je sám o sobě sporný a podléhá přezkoumání nyní, dnes, před jednáním krajského soudu v Brně. Není to aktuálně dnes, ale v současnosti je tento právní názor přezkoumáván, tohoto úřadu, před soudem. V jiných obdobných právních věcech jsou dohledatelné judikáty, já jsem si je připravil, citovat už je nebudu, kde i Nejvyšší správní soud uznal, že situace, které jsou, byť vyvolány jednáním toho města nebo obce, ale nelze je vyřešit jinak, tak umožňují použít jednacím řízení bez uveřejnění. A v neposlední řadě, a to je jenom jedna věta a tu bych si ocitovat dovolil, je rozsudek Nejvyššího soudu spisové značky, kdyby si to chtěl někdo najít, 5CDO848/2010, kde se říká v tomto judikátu Nejvyššího soudu:

„Jestliže se laické osoby spolehnou na právní rady poskytnuté advokáty nebo jinými samozřejmě osobami jakoby osobami znalými práva, aniž by zde byly nějaké další konkrétní okolnosti, ze kterých by se mohlo usuzovat na nesprávnost takových rad, nelze u nich zpravidla dovést úmyslné zavinění.“ To je rozsudek Nejvyššího soudu, který jde tedy zcela

protichůdně proti tomu, co zde je předloženo orgány činnými v trestním řízení.

Závěrem svého vystoupení chci pouze tedy sdělit – možná formou otázky: Kdo bude chtít za takovéto právní situace vykonávat mandát zastupitelů a radních? Poslanců a senátorů se to netýká.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji, a než předám slovo dalším třem řádně přihlášeným, tak tu mám faktickou poznámku pana poslance Martina Komárka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji. Dámy a pánové, já mám podobný názor, byť možná vedený jen selským rozumem a ne hlubokým právním vzděláním jako pan Polčák a pan Tejc. Ale z toho, co pan Polčák řekl, z hlediska logiky vyvozují opak. Pan Polčák řekl, že z důvodů, které jsou možná pochybné, možná je zdravý rozum nebere, může být stíhán kterýkoliv radní nebo zastupitel. Já bych dokonce řekl, že kterýkoliv občan. Já si nemyslím, že případ pana kolegy Schwarze, kterého si velmi vážím za to, že sám požádal o vydání, je tak odlišný. Prostě také se to nezdá být rozumné – nezdá být, nevím, jestli musí rozhodnout nezávislý soud. Ale z toho, že to může potkat každého, naopak vyvozují to, že my se nemáme stavět nad ty ostatní a máme se té mašinérii, chceme-li to tak nazývat, podvolit. A naším úkolem je vytvořit takové podmínky, aby se to nestalo nikomu.

Děkuji. (Slabý potlesk z pravé části jednacích síně.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Komárkovi a teď řádně přihlášený pan poslanec Radek Vondráček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já se s ohledem na dosavadní průběh dnešního plodného, produktivního odpoledne a večera pokusím být co nejvíce stručný a pokusím se to zjednodušit. Doufám, že to nebude na úkor věci.

Já považuji za vhodné, abych veřejně stejně jako kolega Tejc vyslovil svůj názor na tuto věc. Jako člen mandátového a imunitního výboru měl jsem možnost seznámit se s písemnými podklady, měl jsem možnost vyslechnout si vyjádření kolegy poslance Svobody i zástupců orgánů činných v trestním řízení. Já tady skutečně mohu říci, že i já jsem shledal řadu nestandardních kroků v postupu policie v této věci. Shledal jsem nedostatky věcné, shledal jsem nedostatky formální. Stejně jako zpravodaj se poza-

stavuji nad tím, jak měl pan docent Svoboda zjistit, že se děje něco nekalého. Zřejmě tak měl učinit nějakým šestým smyslem, protože ve spisu nenaleznete jedinou listinu, která by byť jenom naznačovala, že měl relevantní informace, že se krade. Na druhou stranu je zřejmé, že skutečně ke spáchání trestného činu tam s největší pravděpodobností došlo, a to v rozsahu ne zrovna malém, v řádu desítek milionů. Proto tu ale nejsme. My tu nejsme od toho, abychom nahrazovali činnost orgánů činných v trestním řízení tím, že tady budeme rozhodovat, jestli vydáme, nebo nevydáme. Jestliže zde máme důvěru v nezávislou justici, jestliže zde máme důvěru v policii, fungující, nezkorumpovanou policii, pak nechť se kolega očistí v rámci trestního řízení, nechť ty argumenty, které tady zazněly, přednáší jeho obhájce včetně toho judikátu, se kterým já se plně ztotožňuji.

Když v rámci té stručnosti se nějak stručně podívám do minulosti – imunita je určité privilegium zákonodárského sboru. Je to institut, který měl v minulosti chránit zákonodárský sbor před zvláštní mocí výkonné. Musíme si klást otázku, jestli stíhání jednoho z nás, který je součástí zákonodárského sboru, je útokem na tuto instituci, či nikoliv. A opět tady zaznělo dnes, po změně Ústavy možná vytváříme pravidla, jakými se do budoucna budeme řídit. Já jsem toho názoru, že trestní stíhání pana poslance Svobody nesusouvise s výkonem jeho mandátu, bylo zahájeno ještě předtím, než vůbec byl jaksi umístěn na kandidátku příslušné strany. Ačkoliv se jednalo o velmi významného politika, jednalo se o politika komunálního. Nejednalo se o poslance. A s touto optikou musíme věc posuzovat. Imunita jako privilegium samozřejmě v prostředí rozvinuté demokracie a v okamžiku, kdy dojde k vyvážení jednotlivých pilířů moci zákonodárské a výkonné, vždy dochází k její redukci ve všech vyspělých zemích. Jsme toho svědky i u nás, kde už došlo k výrazné redukci té procesní imunity na dobu těch čtyř let. Nicméně příliš široká imunita je negativně vnímána občany, je to společensky stále aktuální téma a my tady musíme přijmout jednoznačné stanovisko, jak s ní budeme do budoucna nakládat.

Já bych se proto přimlouval za to, aby stěžejní bylo hlediska časové. Jestliže trestní stíhání zasahuje do činnosti poslance, zvoleného poslance, možná diskutujeme o člověku, který už je zapsán na kandidátce, pak jsem za to, abychom pečlivě zvažovali, zda se nejedná o útok výkonné moci na moc zákonodárskou. V tomto konkrétním případě si myslím, že tomu tak není.

Já bych ještě takové pomocné kritérium v tomto konkrétním případě přidal, že jak vyplynulo z dosavadních příspěvků, jedná se o stíhání více osob. A my, když pana docenta Svobodu nevydáme, tak tím jenom oddálíme to, co nastane za čtyři roky. Zatímco ti ostatní si ten svůj boj odbudou již nyní, mohou klást argumenty, mohou se bránit, mohou podávat stížnosti, odvolání, dovolání a mohou dosáhnout zproštění obžaloby. Tím,

že ho nevydáme, aby se jaksi účastnil tohoto hlavního procesu, vystavíme ho třeba riziku, že se některé důkazy budou muset opakovat v budoucnu, tak mu tím také můžeme prokázat medvědí službu.

Já tady za sebe, za osobu říkám, že nejsem přesvědčen o vině pana poslance, jsem přesvědčen, že to obvinění dopadne tak, že jestliže přihlídneme k obsahu spisu a existující judikatuře, dosáhne zproštění obžaloby a tento boj nebude mít vliv na výkon jeho mandátu. On si ten boj už s sebou přinesl a on si ho musel být moc dobře vědom, když kandidoval do této instituce. To je vše, co bych k tomu měl. Děkuji. (Slabý potlesk.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S faktickou poznámkou zpravodaj, pan poslanec Polčák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, bude určitě kratší než dvě minuty. Já pouze chci na konto, co zde řekl pan kolega Vondráček, jehož vystoupení tedy kvituji, poznamenat jistý rozpor, který souvisí s tím, že právě to obvinění, o kterém zde i samozřejmě pan kolega hovořil, bylo panu docentovi sděleno 26. března 2013, kdy již na podzim roku 2012 pan docent Svoboda – a to je veřejně dohledatelné – řekl, že by chtěl kandidovat do Poslanecké sněmovny. To znamená, že ty testy, které jste si vy určil pro to, jak tady postupovat v případě tady takového hlasování, to mě tedy teď skutečně zajímá, jak budete, prostřednictvím pana předsedajícího, hlasovat v následné chvíli. A zároveň bych se chtěl omluvit panu kolegovi Schwarzovi, který mě upozornil na to, že i on byl v době zahájení svého trestního stíhání krajským zastupitelem, to znamená, že i on byl politik řekněme ve vyšší funkci. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji za faktickou poznámku a nyní se s řádnou přihláškou přihlásil pan poslanec Bohuslav Svoboda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Pane předsedající, dámy a pánové, stát tady v takovéto situaci není pro nikoho lehké. Není to zvláště lehké pro mě, který jsem do politiky šel právě proto, aby všechny nešvary, které v té politice jsou, zmizely.

Je to pro mne těžké proto, protože v okamžiku, kdy jsem učinil kroky v Dopravním podniku v jiných oblastech ekonomického zájmu, dostal jsem varování: Když to budeš dělat, něco na tebe najdeme. To varování jsem dostal opakovaně, zvláště v okamžiku, kdy se začalo hovořit o tom, jaké sumy odcházejí z Dopravního podniku z každého lístku. To je ta problematika Opencard. To je velmi zvláštní pocit, když to, proti čemu jste celý život bojoval, dnes někdo dokáže použít proti vám. Z toho důvodu já také říkám,

že rozumím tomu, že budu vydán. Souhlasím s tím, nemám s tím žádný problém.

To, co je ještě jedna velmi zvláštní věc – slyšeli jste tady zprávu, kterou přečetl zpravodaj o tom, jak zní obžaloba. Pro mne je prostě neakceptovatelné, nepochopitelné, že mohu být obviněn jako člověk ve zločinném spolčení, protože nás je – bylo by nás jedenáct, jeden chyběl, takže deset, a že tam může být napsáno, že jsem konal s úmyslem. Z toho zasedání existuje zápis a existuje zvukový záznam. Na tom zvukovém záznamu já se ptám – a dotazy padají i od ostatních radních – na všechny věci, které jsou tady kladené jako chybné rozhodnutí. Na všechny ty otázky nám odpovídají právníci, externí znalci odborníci tak, že říkají: Jediná možná cesta tohoto řešení je tato.

Ta situace byla taková, že rozhodnutí o tom, že bude Opencard pokračovat – a já znovu říkám, není to projekt, který bych vytvořil já nebo vytvořila rada a zastupitelstvo pod mým vedením, je to projekt, který jsme zdědili s problémem, který by měl být řešen a do dneška řešen není. A byli jsme v situaci, kdy stál ten projekt 850 milionů, a my kdybychom nerozhodli o jeho pokračování, tak těch 850 milionů podle toho, jak jsme dostali informaci, by skončilo a druhý den by se začaly vydávat papírové lístky. Naše rozhodnutí bylo opřeno o všechny znalecké posudky. Bylo opřeno o názory odborníků, kteří byli z našeho pohledu, a stále jsou, nezpochybnitelní. Naše rozhodnutí se také opíralo o to, že jsme do toho rozhodnutí dali klauzuli, že ta smlouva, její prodloužení, se uzavírá na dobu jednoho roku a v průběhu toho roku že se bude rada a zastupitelstvo snažit najít řešení, které by umožnilo projekt Opencard, tedy projekt elektronické karty, změnit, najít pro něj jiného emitenta a najít jiné ekonomické řešení.

Jenom úplně okrajově – ti, kteří píšou posudky pro vyšetřovatele, nemají oprávnění na ten znalecký posudek, který dělají, a vycházejí z čísel, která jsou údaji z jiného malého města, kolik tam taková Opencard stojí. V okamžiku, kdy se to prvně platilo, majitelů Opencard bylo řádově okolo 150 tisíc, dneska je jich milion. Samozřejmě že cena za poskytované služby se tím řádově mění. A není možné srovnávat hrušky s jablky. To opravdu nejde.

Já znovu opakuji, že za svou osobu i za všechny radní se cítím naprosto nesmyslně obviněn. Je to skutečně věc, kterou já vnímám jako politické obvinění, protože ten případ vždycky eskaluje v okamžiku, kdy já řeknu, že budu kandidovat nebo když jsem něco rozhodl. V tom okamžiku dostanu upozornění, že to konečně už přijde na pořad dne, ať si to dobře rozmyslím, co dělám. Znovu se to objevilo v okamžiku, kdy jsem byl zvolen do Poslanecké sněmovny a projevil jsem svoji představu, jak by se měla politika vyvíjet a jak bych ji chtěl v Poslanecké sněmovně hájit.

To je věc, která se týká všech poslanců, nejenom mne. Týká se to

strašlivým způsobem všech komunálních zastupitelů, a tady vás sedí celá řada, kteří vědí, o čem mluvím. Já znovu opakuji: Máte před sebou problém, který máte řešit. Opatřte si všechny znalecké posudky, máte tam právníky, máte tam odbor, odborný odbor, který se tím zabývá, a všichni vám říkají svorně a jedním hlasem: Toto je jediné možné řešení. Ptám se, jak byste hlasovali. Zdvihli byste ruku pro to, že to řešení je špatné a že tedy 850 milionů můžeme vyhodit?

Nic to nemění na tom, co říkám, že jsem připraven se hájit před jakýmkoliv soudem, protože kdyby ten soud rozhodl, že jsem já úmyslně, s úmyslem získat nějakou výhodu pro sebe nebo pro někoho takto hlasoval, pak bych se domníval, že v zemi to nejsou právní podmínky, ve kterých je možné cokoliv dělat, a velmi bych zvažoval, jestli v takové zemi má smysl se snažit o to, co jsem celou svou politickou kariérou prací dělal a prosazoval.

Mám za sebou, už jsem to jednou nebo několikrát říkal, mám za sebou výhrůžky, fyzická napadení, výbušninu poslanou v zásilce poštovní – všechno jsem vydržel a přežil. Ale to, kdybych já a radní, kteří se mnou hlasovali pro to, měl být obviněn – co obviněn? – odsouzen za úmyslný trestný čin ve spolčení, to potom, nezlobte se na mne, tím by pro mne právní prostředí v této zemi končilo.

Všechno je na vás, jak rozhodnete. Já znovu říkám: Jsem připraven! Děkuji. (Potlesk z lavic v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Svobodovi. S faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Radek Vondráček.

Poslanec Radek Vondráček: Vážené kolegyně, vážení kolegové, zazněla tu řečnická otázka, jak budu hlasovat – to bylo zajímavé. Je pravda, že jsem to ve svém příspěvku měl nachystané, ale malým písmem na konci toho papíru a v tom zápalu jsem to tady zapomněl říct. Můj názor je v té věci konzistentní. Já budu hlasovat pro vydání, a to z jednoho prostého důvodu – v podstatě odpověděl už pan poslanec Svoboda –, že to trestní stíhání je jaksi v reakci na to, že se začínal plést do situace na Dopravním podniku, když tam chtěl něco změnit. Už z toho vyplývá, že skutečně to nemá nic společného s výkonem mandátu poslance. Je to věc, která se dělá v hlavním městě Praha a jedná se o komunální záležitost.

Já si myslím, že tato země potřebuje rozhodnutí nezávislého soudu, že pan Svoboda je neviný, že je zproštěn obžaloby. Potřebuje to mnohem víc než rozhodnutí naše, že nebude vydán k trestnímu stíhání. Poslanecká sněmovna nemůže být nějaká schovávačka, nějaký úkryt před trestním stíháním. Nejedná se o útok na tuto instituci.

V závěru znovu říkám: Držím panu poslanci Svobodovi palce. Považuji to obvinění za absurdní a připojuji se k tomu s myšlenkou, kdo by nám ty

starosty a primátory dělal, kdyby se za toto mělo stíhat. Ale ať toto vyřkne nezávislý soud. Nenahrazujeme práci soudu zde v této Sněmovně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S další faktickou poznámkou se přihlásila paní ministryně spravedlnosti. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, pane kolego poslanče Svobodo, já bych vás chtěla ujistit, že i tím, že jsem převzala odpovědnost za resort spravedlnosti, jsem si vědoma toho, jakou velkou důvěru a odpovědnost na mne ta situace vložila, a jsem přesvědčena o tom, že udělám všechno pro to, aby ti, kteří budou vydáni, nebo nebudou, ale předpokládám, brzy budeme vědět konečné rozhodnutí – mohli se spoléhat na nestrannou justici, na to, že trestní stíhání bude vedeno skutečně nestrannými státními zástupci a soudci. A udělám pro to všechno.

Takže chtěla bych se připojit k předřečníkovi panu poslanci Vondráčkovi s tím, že bychom neměli nahrazovat trestní soud, že ctíme princip presumpce nevin. A stejně jako on věřím, že pan poslanec Svoboda se před našimi nezávislými trestními soudy, pokud bude před trestní soud vůbec postaven, pokud státní zástupce nezastaví trestní stíhání, očistí. A myslím si, že to bude pro něj větší satisfakce, než kdybychom teď rozhodli tak, že jenom posuneme tu dobu o čtyři roky. Takže i z tohoto důvodu si myslím, že obhajoba vedená v jeho prospěch ve skutečnosti obhajobou není. Děkuji. (Potlesk ze střední části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni. S další faktickou poznámkou pan poslanec František Adámek.

Poslanec František Adámek: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegyně, já možná s pár dalšími kolegy, kteří jsme zastupitelé z Prahy, se s tímto problémem, nazvu-li to tak, potýkáme delší dobu. A já si vzpomínám a rád bych se zeptal prostřednictvím pana předsedajícího pana doc. Svobody. Vzpomínám si, že když se tato záležitost projednávala – a velmi dlouho a velmi důrazně – na Zastupitelstvu hlavního města Prahy, operovalo se s argumentem, že vlastně nebyla jiná možnost. Protože licenční smlouva s Haguessem byla postavená tak, že nebyla jiná možnost, než to jaksi dát Haguessu. Já se poprvé dneska v usnesení mandátového a imunitního výboru dovídám, že vlastně byla sublicence už v roce 2010 a že byla možnost zahrnout do výběrového řízení i třetí osoby. Že to nemusel být jenom Haguess. Já se přiznám, že to je poprvé, co jsem se toto dozvěděl. Informace na Zastupitelstvu hlavního

města Prahy byla jiná. Takže rád bych se – opakuji prostřednictvím pana předsedajícího – zeptal pana doc. Svobody, jak to vlastně bylo.

A druhý dotaz, opět prostřednictvím pana předsedajícího. JŘBU, tzv. jednotné řízení bez uveřejnění, komunální politici mi dají za pravdu, se používá nějakým způsobem v případě, když se z nějakých časových důvodů dostává ať už rada, nebo vůbec město do problémů. A já si nejsem jist a taky bych se rád zeptal, jestli toto časové hledisko, které umožňovalo radě JŘBU, bylo objektivní, nebo zdali náhodou, ať už předkladatel nebo někdo další (upozornění na čas) nepochybil, a proto se muselo použít JŘBU. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane poslanče. S další řádnou přihláškou je přihlášen pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já považuji za svoji občanskou povinnost, abych se také vyjádřil k projednávané věci.

Dvacet tři let mého působení v obecní a krajské samosprávě zformovalo můj názor, že trestní stíhání příslušníků těchto samosprávných orgánů za to, jak rozhodovali, je nesprávné. Mohu k tomu uvést tři příklady.

První příklad se vztahuje k době těsně po povodních v roce 2002. Tehdy byl starosta města Český Krumlov opakovaně souzen za věc, která se dá stručně zformovat, jako že na jedné sportovní stavbě v majetku města určitou dobu byla čerpána dvakrát dotace z různých zdrojů. Tato chyba byla napravena, škoda nevznikla žádná. Přesto byl tento čestný muž opakovaně soudně stíhán, opakovaně obžalován, až tedy nakonec byl osvobozen.

Případ druhý vlastně vychází z prvního případu. Zastupitelé města Český Krumlov, kteří rozhodnutím v zastupitelstvu rozhodli o přidělení pomoci jejich starostovi na právní služby, byli opět obžalováni a souzeni. I oni byli v plné míře osvobozeni.

A případ třetí, to je případ z nedávné doby. Starosta známé jihočeské šumavské obce Lipno nad Vltavou byl opět za dramatických okolností souzen za to, že vlastně způsobil rozvoj této obce – z obce, která tam byla po stavbě Lipenské nádrže, až k dnešní kvetoucí obci, která skýtá užitek jak svým občanům, tak i svým návštěvníkům. Tento starosta proces protřpěl, vynaložil velké duševní, tělesné i finanční úsilí a také byl v plné míře v první instanci zproštěn obžaloby.

Tyhle ty tři případy ve mně vzbuzují obavu, zdali starostové a starostky v naší republice, kterých je více než šest tisíc, a zastupitelé, kterých jsou desítky tisíc, mohou s klidem rozhodovat o věcech své samosprávy, o

věcech své obce, o tom, jak rozhodují třeba při prodeji bytů nebo při podpoře neziskových organizací, které fungují na území jejich obcí.

Já se necítím být soudcem. Jenom bych rád využil právo, kterým mě nadal zákonodárce, a hlasováním rozhodnout o vydání nebo nevydání pana doc. Svobody. Já budu hlasovat proti jeho vydání. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. A teď tu máme tři přednostní práva. Nejprve se s přednostním právem přihlásil pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já se hlásil do diskuse, takže pokud někdo z kolegů, kteří mají také přednostní právo, chce promluvit ihned, tak mu rád pustím místo. (Nikdo se nehlásí.)

Já, dámy a pánové, jsem se přihlásil proto, ne snad abych přesvědčoval někoho o tom, jak má hlasovat. Já si myslím, že jsme každý nějakým způsobem rozhodnut. Já pokládám za svou povinnost říct, že z důvodů, které již přednesl kolega pan poslanec Polčák, budu hlasovat proti vydání pana poslance Svobody. Samozřejmě respektuji argumenty těch, kteří budou rozhodovat pro vydání. Ale prosím povšimněte si, že bez ohledu na to, zda budeme hlasovat proti vydání, nebo pro vydání, tak všichni naši kolegové, kteří v mandátovém a imunitním výboru záležitost projednávali, mají stejný pocit, jaký máme my, kteří to známe jenom z otevřených zdrojů – že to je velmi podivné. Že je tam celá řada velmi nestandardních kroků od policie, od orgánů činných v trestním řízení. A v podstatě všichni, kteří tady vystupujeme, nepochybujeme o tom, že pan doc. Svoboda a jeho kolegové z rady jsou neviní a že zcela jistě před nezávislým soudem svoji nevinu prokážou.

Ale ono to má obrovský široký dopad. Má to dopad na celou demokracii, má to dopad na kvalitu komunální politiky. To, že byla obviněna rada HMP jako kolektivní politický orgán za politické rozhodnutí, není tuším ojedinělý případ v České republice. Myslím, že něco podobného, a nemyslím si, že méně podivného, můžeme nalézt v Přerově, můžeme nalézt v Břeclavi a v celé řadě jiných měst a obcí.

Kromě toho, že jsme poslanci, jsme také reprezentanty svých politických stran a hnutí. A máme například před komunálními volbami. Kvalita demokracie nestojí a nepadá pouze s demokratickými procesy a mechanismy, ale také samozřejmě s kvalitním personálním obsazením jednotlivých mandátů.

Kdo – kladu řečnickou otázku – z lidí v jednotlivých obcích a městech se svou prací, se svou rodinou, se svým dobrým jménem za takové situace bude ochoten se jít angažovat pro správu věcí veřejných? A kolik z nich

vám řekne – a já tu zkušenost mám – ne, děkuji, za současné situace a za současného přístupu represivních orgánů si odmítám kupovat vstupenku do kriminálu. Víím, že neudělám nic trestného, ale odmítám to pak pět let dokazovat v trestním řízení a odmítám se nechat vláčet bahnem, abych se pak po pěti letech takzvaně očistil, ale už by na mně to bláto uvízlo. Prostě ten člověk to zvaží, že má svoji rodinu, že má své dobré jméno, že má své dobré zaměstnání, protože o takové zastupitele stojíme – a prostě to nebude riskovat. Protože současná situace je taková.

A já bych tady chtěl upozornit, aniž bych chtěl podsouvat orgánům činným v trestním řízení jakýkoliv motiv nebo zájem. Chtěl bych tady říct, že to má naprosto devastující dopad na demokracii. Kdo ze ctihodných žen či mužů v Praze by teď chtěl zastávat místo pana docenta Svobody? Člověka, který je hluboce přesvědčen o své nevině. Člověka, o jehož nevině jsme hluboce přesvědčeni my všichni. Ale ono to může trvat klidně ještě tři nebo čtyři roky než bude moci být řečeno: No, ono se mu to neprokázalo, ale možná to byl stejně darebák, protože ho čtyři roky stíhali. Kdo tenhle osud bude chtít ve prospěch svých občanů přijmout?

A já na tohle chci upozornit, protože z toho mám mimořádnou obavu. A proto prosím o zvážení, nechci vyslovit žádný silný názor, ale prostě nelze teoreticky stoprocentně vyloučit, že v těch případech, o kterých jsem mluvil, a určité bychom jich našli víc než Přerov, Břeclav, Prahu, nelze stoprocentně teoreticky vyloučit, že příslušné orgány byly motivovány ještě něčím jiným než usilovnou službou spravedlnosti. A já prosím příslušné parlamentní orgány, určitě bezpečnostní výbor, určitě výbor ústavněprávní, zda by se touto otázkou zabývaly. A kladu řečnickou otázku, zda by například případ Prahy nestál nám všem za zřízení parlamentní vyšetřovací komise. Protože bylo tady mnohokrát řečeno, že došlo k celé řadě nestandardních kroků, a možná že by se Poslanecká sněmovna měla zabývat tím, proč k celé té řadě nestandardních kroků došlo. Jaký k nim byl naprosto nezbytný důvod, aby orgány činné v trestním řízení ty nestandardní kroky udělaly. A já to prosím pěkně neříkám pro tento konkrétní případ. Protože tam prostě padlo obvinění a trestní řízení musí proběhnout, buď bude zastaveno, nebo o tom rozhodne nezávislý soud. Ale mluvím o tom s takovou vážností a naléhavostí pro ty důvody, které jsem říkal před chvílí. Že to má naprosto devastující dopad na personální kvalitu politiky a že to je něco, za co neseme společnou odpovědnost. A že bychom to neměli přejít a říct „no tak soud to nějak rozhodne“, ale že bychom se měli podívat na to, jestli tyto případy a tento trend neškodí demokracii mnohem víc než případná možná pochybení, která se mohla při politických rozhodnutích kolektivních orgánů stát. A že by to skutečně za pečlivý drobnohled Poslanecké sněmovny stálo. A znovu prosím, zvažte i tu možnost vyšetřovací komise.

Děkuji vám. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové. S dalším přednostním právem se přihlásil ve své přednostní premiéře pan předseda poslaneckého klubu KDU-ČSL Jiří Mihola. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Dobrý večer, dámy a pánové. Již tady bylo dnes řečeno mnohé. Já bych jen krátce konstatoval, že poslanecký klub KDU-ČSL se pečlivě touto záležitostí zabýval na svém zasedání. A chtěl bych konstatovat rovněž, že poslanecký klub KDU-ČSL vydání docenta Svobody nepodpoří. Děkuji. (Potlesk z lavic KDU-ČSL.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Poslední s přednostním právem přihlášeným k všeobecné rozpravě je pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, hodně toho řekli mí předřečníci, přesto bych chtěl ještě sdělit svůj osobní pohled. Nebudu vystupovat jménem celého klubu.

Chci polemizovat s názorem, které zazněly od paní ministryně nebo od pana kolegy s tím, ať se každý hájí u soudu – však se jeho nevina prokáže, je to podivné, já mu držím palce, myslím si, že to vyhraje. My přece máme posuzovat, zda svého kolegu či kolegyni vydáme, či nevydáme. Jsem tady druhé volební období, takže mám za sebou bohužel osm možná deset takových jednání a osobně jsem zhruba v polovině případů byl pro a v polovině případů proti.

Myslím, že klíčové je i časové hledisko. Je to rok a půl, kdy jsme hlasovali o vydání naší bývalé kolegyně a bývalé ministryně Vlasty Parkanové. Osmnáct měsíců! A co udělala naše spravedlnost? Jak jsme se posunuli v tom případě od té doby? Bohužel nijak! Nemá to v rukou Poslanecká sněmovna. Jenom konstatoji, že jsem slyšel podobné projevy tehdy. Jenom ji vydejme, je to pro ni dobře, aby se mohla očistit. Bohužel musíme říct, že každý politik, který je takto obviněn, je velmi zraněn ve své profesní kariéře, což je politika. Nejenom jeho oponenti z jiných politických stran, ale i v rámci vnitrostranického souboje se často poukazuje, pokud chce takového člověka porazit: Pozor, pozor, on je obviněn, bůhví jak to dopadne, raději nominujme někoho jiného.

Teď položím možná řečnickou otázku. Pokud by na ni znal někdo faktickou odpověď, rád bych ji slyšel. Pamatujete si případ z politiky v České republice, kdy byl někdo obviněn a následně vyhrál soud a byl shledán nevinným a poté pokračoval v politické kariéře? Že voliči i média ho vzali jako skutečně očištěného? Nebo převažovalo mínění: Nějak to zametli pod koberec. Sice ho neodsoudili, ale bůhví jak to bylo. A budu rád, když

se dozvím. Dobře, máte jeden případ, dobře, já nic proti tomu. (Reaguje do sálu.)

Kolegové už tady mluvili o tom, že mnozí z nás mají zkušenost z komunální politiky. Před 14 dny jsme tady mluvili o služebním zákoně a shodli jsme se, že ho potřebujeme. Neshodli jsme se na čase projednávání nebo možná na nějakých detailech. Nicméně pan primátor Svoboda postupoval v rámci toho, jak si představujeme výkon veřejné služby. Jeho aparát, jeho odborné útvary mu něco doporučily a politici politicky hlasovali pro. Jednoznačně vnímám, že to trestní stíhání, že to obvinění je za politický názor, který vyjádřil pan docent Svoboda, jeho kolegyně a kolegové hlasováním v radě města.

Prosil bych, abychom si nehráli s tím, že tehdy jsme ještě věděli, že bude kandidovat na poslance, nebo nevěděli. Dneska je pan kolega členem Poslanecké sněmovny. A já za sebe to vnímám jako útok exekutivní moci na samosprávu. Přece se množí případy, kdy jsou kriminalizována rozhodnutí zastupitelů a radních. A možná i chybná. To já nezpochybňuji. Ale ptáme se: Mají být ti lidé kriminalizováni za chybné? Nemluvím o případech, kde hlasoval někdo kvůli tomu, že dostal úplatek nebo něco takového, to by bylo úplně jasné. Mluvím o tom, kdy v dobré víře podle podkladů, které měli k dispozici od těch úředníků, o kterých chceme, aby byli nezávislí na politické moci, aby dávali expertní stanoviska, a politici na každé úrovni, ať už komunální, krajské nebo republikové, se jimi pokud možno řídili, případně aby uměli zdůvodnit, proč se těchto expertních doporučení nedrželi.

Proto to vnímám jako útok na politiky a politické rozhodnutí. Nepřál bych to nikomu z nás, aby za rozhodování v dobré víře byl stíhán, protože opravdu v profesi politika to limituje. Navíc, jak jsem zmínil nějaký minulý případ, i časové hledisko je velmi důležité. Takže bohužel nemohu souhlasit. Pro mě je to poměrně, ať se kolegyně a kolegové nezlobí, alibistické vyjádření: ať to posoudí soud, my to nemáme posuzovat. My máme posuzovat, zda případ má, či nemá politické souvislosti. Já tvrdím, že pokud je někdo obžalován za to, jak hlasoval v souladu s doporučením expertních odborů a útvarů, že to má politické pozadí.

Pokud vážně myslíme, že otázku samosprávy převedeme pouze na ekonomický efekt a budeme každé rozhodnutí samospráv posuzovat, zda ekonomicky pomohlo, či nepomohlo obci, tak si myslím, že jsou ohroženy tisíce či desetitísíce zastupitelů, protože reálně pouze z ekonomického pohledu města a obce přišly o desítky miliard korun českých v okamžiku, kdy privatizovaly bytový fond. Takřka žádné město či obec neprivatizovaly bytový fond podle tržních hledisek a neprodávaly domy a byty za tržní ceny. Já to nekritizuji. Já si myslím, že každé zastupitelstvo má plné právo se rozhodnout, jak se v jejich městě či obci bude privatizovat. Jenom říkám,

že pokud na to uplatníme tenhle jednoduchý ekonomický pohled, tak městu stoprocentně vznikla ekonomická škoda. Stejně tak jsou to případy, a kolegové to tady zmínili, o tom, kdy za nápadně nevýhodných, za nápadně netržních podmínek pronajímáte školní tělocvičny, hřiště, ať už tělovýchovným jednotám, jiným neziskovým organizacím. Ale o tom je přece politika. O tom je přece správa věcí veřejných. S tím lidé kandidují do svých zastupitelstev nebo sem, nabízejí nějaký program, nabízejí, co budou prosazovat, a podle toho taky hlasují a rozhodují.

Já bych byl rád, abychom ten případ posuzovali nejenom pohledem, že se jedná o Prahu a pana docenta Svobodu. Já ho posuzuji taky jako obranu komunálních politiků, aby věděli, že se jich případně může někdo zastat. A může to být i vstup do debaty o tom, jestli nebudeme měnit nějaké zákony. Tak dalece to teď nechci předjímat a slibovat, protože myslím, že to chce podrobnou, klidnou, věcnou debatu.

To je hlavní důvod, proč budu hlasovat proti. Aby se lidé, kteří chtějí kandidovat v komunální politice, nemuseli obávat, že budou posláni za svá rozhodnutí, která učinili, ať už dobře, nebo špatně, ale v dobré víře v souladu s odbornými doporučeními, kriminalizováni, obžalováni a pak případně možná osvobozeni u soudu. Všimněme si, i kolegové to tady říkali, a já po tom nevolám: my víme, kdo byl obžalován, my víme, kdo byl osvobozen. A co víme o těch lidech, kteří ty obžaloby podali a u soudu neuspěli? Jsou to pořád ti samí, nebo pokaždé jiní? Nesli nějakou odpovědnost za to, že těm lidem vědomě nebo nevědomě, ale svou profesní chybou, když byli osvobozeni, způsobili, že jim ztížili rodinný život, profesní život a kariéru?

Souhlasím s panem zpravodajem, že to je obrovský zásah státu do práv jednotlivce. A podle mě dneska můžeme svým hlasováním svým kolegům, kteří sedí v obecních nebo v krajských zastupitelstvech říct: pokud rozhodujete čestně podle svého vlastního uvážení, tak se možná spletete, každý člověk dělá chyby, ale my nedovolíme, abyste byli za toto své rozhodnutí kriminalizováni. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Teď tady máme tři faktické poznámky. S první faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Matěj Fichtner. Prosím, pane poslanče, máte slovo, své dvě minuty.

Poslanec Matěj Fichtner: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, opět pouze v rychlosti. Pan předseda Stanjura zde říkal, že se chce zastat komunálních politiků. Já si myslím, že propast mezi posuzováním trestní odpovědnosti komunálních politiků a těch, kteří požívají výsad a imunit, se tímto ještě prohloubí. Protože vedle pana docenta Svobody je

tam dalších tuším deset lidí, možná víc, kteří jsou obviněni, a k těm se bude přistupovat jinak.

Pouze dvě rychlá upřesnění. Pan předseda Stanjura se ptal, zdali je znám případ, kdy byl nějaký politik jaksi obviněn a následně soud konstatoval, že jeho jednání bylo v pořádku a že v podstatě je očištěn. Ten případ je opravdu znám. Je to případ dnešní ministryně paní Věry Jourová, která se očistila u soudu. Pokud jde o to, pan předseda Stanjura se ještě možná řečnický, to já nevím, ptal, zdali je známo něco o těch, kteří jednotlivá obvinění konkrétních politiků způsobili a co o nich víme. Víme minimálně o panu tehdy plukovníkovi Kubicemu, že se později stal ministrem za ODS. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S další faktickou poznámkou paní ministryně Věra Jourová. Prosim, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Věra Jourová: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já jsem byla tak trošku povytažena ze židle, abych k tomu něco řekla, a teď dokonce jmenovaná svým kolegou.

Já jsem velmi poslouchala pana docenta Svobodu, když mluvil o těch kořenech, co se mu stalo a jak on to vnímá. Kdybych sama neměla ten autentický zážitek, tak bych to možná brala s rezervou, ale já si pamatuji velmi dobře slova, kdy za mnou přišel někdo, kdo mi říkal: Dejte si pozor s tímhle rozhodnutím, vy ještě nevíte, co se vám může stát. A za deset minut jsem seděla na Ruzyni a hodně mi tato slova zněla v uších a pak mi zněla ještě několik let a dodneška se při tom otřásám. V mém případě to nebylo očištění u soudu. Moje věc nikdy k soudu nešla, protože tam prostě nebyl sebemenší důkaz. To bylo absolutně vycucané z prstu. A když byla obviněna paní Parkanová, tak jsem slyšela pana Kalouska, jak z tohoto místa hřimal, že si to někde vypije, že bude někdo volán k zodpovědnosti. A já z tohoto místa dnes říkám: Nikdo si to nevypije, protože státní zástupce, který dá právní názor do obžaloby, že je někdo členem gangu zločinného spolčení, což mimochodem byl i můj případ, a že jednal s úmyslem a že je to zločin, tak nebude nikdy volán k zodpovědnosti, aby byl potrestán za to, že někomu zničil život, kariéru, rodinu, zdraví a tak dále.

Já jsem čekala trpělivě na skončení svého trestního stíhání, abych mohla tu věc otočit a volat k zodpovědnosti někoho, kdo byl buďto s promínutím profesionální patlák, že to špatně posoudil, navíc tam nebyly žádné důkazy, anebo to prostě udělal z úmyslu, anebo, že byl podplacen. Já jsem se tohle nikdy nedozvěděla, protože na to v našem právním řádu není institut, který by toto zajistil.

Takže je to v našich rukách. Vždycky teprve, když se něco stane někomu

z nás a je tady debata o imunitě, tak se tady bavíme o tom, jak funguje naše justice. Tato věc se přitom týká desítek dalších lidí. (Předsedající upozorňuje na čas.) Zrovna komunálních politiků.

Já už jsem překročila čas. Velmi se třesu, mám morální dilema. Budu hlasovat pro vydání pana docenta Svobody, protože hnutí ANO říká jasně, že nesouhlasí s institutem imunity. Kdybychom to takto jasně neřekli, asi bych tu ruku pro to nezvedla. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni. S další faktickou poznámkou pan ministr Martin Stropnický. Prosim, pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, ač je hodina pokročilá a tak hojná účast nebývá úplně běžným zvykem, snad se asi jedná o téma, které by se mohlo týkat mnohých z nás. Já bych řekl, že příběh pana kolegy Svobody je svým způsobem emblematický. Pan docent se rozhodl ve zralém věku a po úspěšné, téměř řeklo by se brilantní kariéře vstoupit do politiky. Nepochybuji ani vteřinu o tom, že do ní vstupoval s čistými úmysly a s občanským pocitem jakési odpovědnosti. Pak se snažil toto své krédo nějakým způsobem konkrétně naplnit a materializovat. Potom začal dostávat různé výhrůžky a dostal jakousi lekci z toho, jak se u nás politika odehrává.

Potom narazil, myslím, i na částečné nepochopení své vlastní matky strany. Potom tady projevil, myslím si, velkou a nepatetickou osobní statečnost – a potom bude co?

Jsem přesvědčen, že žádná imunita faktor právního státu u nás neposílí, stejně tak jako ho neposílí podprahové či nadprahové vyhrožování orgánům činným v trestním řízení. Je to strašně smutný obraz úrovně právního státu, kterého jsem tady svědkem. Vůbec jsem k tomu nechtěl vystupovat a možná by stálo za to se aspoň na chvíli v nějaké sebereflexi (upozornění na čas) zamyslet nad tím, jak k tomu tvaru právního státu u nás došlo. A obávám se, že v nedaleké budoucnosti se něco podobného může týkat i mě, a bez jakéhokoliv falešného hrdinství vás žádám, abyste mě v takovém případě samozřejmě vydali. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Teď s faktickou poznámkou pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosim, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Jistě je to zajímavá debata a děkuji

paní ministryni Jourové za to, jak to popsala. A já říkám za sebe, kdyby byl její případ – a nemám důvod jí nevěřit s tím chabým či žádným důkazním břemenem – v Sněmovně, tak bych hlasoval proti vydání, protože nejsme automat na to. Ten institut prostě je. Až bude zrušen, je to jiná debata. Jestli někdo prosadí zrušení imunity, tak pak je to jednoduché. Říká-li pan zpravodaj, že už to není tak, že dneska nevydáme pana docenta, je to navzdory. Je to po dobu jeho mandátu. Já si myslím, že z těch vystoupení zaznělo, že se v zásadě shodujeme, až na tu úplnou koncovku, kdy jedni říkají: dobře, vydat, my to máme ve volebním programu. Já to respektuji. Jenom jsem vás poprosil, abyste to ještě jednou zvážili.

A souhlasím s tím, mě by přece zajímalo, kdo, ať už naprosto neprofesionálně, nebo za peníze, či na objednávku, za jinou výhodu nechal někoho zavřít do vazby a zničil mu rodinný a profesní život. Mě to opravdu zajímá! A to není ani skryté, ani veřejné vyhrožování orgánům činným v trestním řízení. Prostě každý musí nést přece odpovědnost za to, co činí. I orgány činné v trestním řízení! Nemůže to být tak, že prostě my to budeme zkoušet, a buď někoho dostaneme, nebo nedostaneme, ale žádnou odpovědnost za to, když se nám to nepovede a takhle obviňujeme a skandalizujeme nevinné lidi, neponeseme – to přece není žádné vyhrožování. To já si myslím, že to je normální, protože mě to zajímá, kdo to byl. Jestli je tak slabý, tak to nemůže dělat. Jestli byl zaplacen, tak má jít on sedět. Ale v každém případě v té činnosti prostě nemůže pokračovat. Teď víme o jednom případě, který je mediálně známý, ale ten samý člověk mohl udělat deset jiných případů, které to v uvozovkách štěstí, protože ono to není ani štěstí, když vás skandalizují... (Předsedající: Čas!) Omlouvám se. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče. S řádnou. Pardon.

Poslanec Miroslav Kalousek: Promiňte, nechci zdržovat, ale přece jenom byl jsem k replice vyprovokován, v dobrém slova smyslu vyprovokován, tohle já pokládám skutečně za velmi vážnou debatu, vystoupením paní ministryně Jourové i pana ministra Stropnického.

Já jsem v minulé Sněmovně navrhoval úplné zrušení imunity s výjimkou vystoupení před Poslaneckou sněmovnou s argumentací, kterou vás nechci zatěžovat. Poslanecká sněmovna měla dobrý důvod a Senát koneckonců také, aby mi nevyhověli, a nedošlo ke zrušení, došlo k její úpravě, tedy že, jak říkal pan zpravodaj, není to na věky. Tím pádem nedošlo k jejímu zrušení a imunita není jenom ochrana někoho z nás před možnou šikanou orgánů činných v trestním řízení, ale povinnost pro každého

z nás zvážít podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, zda v tuto chvíli má být ta ochrana poskytnuta, nebo nikoliv v zájmu demokracie. To je prostě meč, který má dvě ostří. My nemáme jenom to právo se za imunitu schovat, ale máme povinnost, ústavní povinnost zvážít, zda v daném okamžiku ten institut použijeme, nebo nepoužijeme. Takže nás to nemůže odpovědnosti zbavit, když řekneme: já s tím nesouhlasím, má strana s tím nesouhlasí, tak já to prostě neudělám, i když si tedy vnitřně ve svém svědomí myslím, že bych to jinak udělal. To je stejné, jako nemusím souhlasit s celou řadou zákonů a s celou řadou ustanovení v Ústavě, prostě nemusím souhlasit, ale to je asi tak všechno, co s tím mohu dělat, protože dokud platí, tak mám povinnost, a jsem-li ústavní činitel, tak ústavní povinnost to respektovat, a nikoliv to ignorovat, protože s tím nesouhlasím. To je jedna věc, kterou bych velmi rád zdůraznil. Prostě dokud zákon platí, nemohu ho ignorovat jenom proto, že s tím nesouhlasím, a nemohu se zbavit té vlastní odpovědnosti. A někdy to je velmi trýznivá odpovědnost říct: naše strana má v programu nesouhlas, tak já se tím prostě vůbec nebudu zabývat, já své ústavní odpovědnosti nedostojím, já to vůbec nebudu zvažovat. Promiňte, nezlobte si, nejsem si jist, jestli na takový postoj má kdokoliv z nás právo. To je jedna poznámka.

Druhá poznámka k podprahovému nebo k tomu, jak si představujeme právní stát a zda tady zaznělo skryté či podprahové vyhrožování policii. No, zcela určitě nezaznělo. A jeden z největších výdobytků právního demokratického státu po roce 1990, a chtěl bych vám to všem připomenout, jsme s pane ministrem v podstatě stejně staří, bylo to, že represivní složky se opět dostaly pod politickou kontrolu, pod kterou předtím nebyly. Represivní složky exekutivy musí být nestranné, ale nemohou být nezávislé a nemohou být zbaveny politické kontroly. To patří k právnímu demokratickému státu, tak jak jsme si ho představovali. A jestli jsem vás požádal, abychom v okamžiku, kdy všichni, ať už budeme hlasovat pro vydání, nebo budeme hlasovat proti vydání – já znovu říkám, respektuji všechny ty názory –, kdy všichni konstatujete, kteří jste seděli v mandátovém a imunitním výboru, že se tam stala spousta nestandardních věcí, že je to velmi podivné a že nepochybujete o nevině obviněných, když vás prosím, abychom tedy zvážili, zda nezřídíme vyšetřovací komisi, tak tím přece nikomu nevyhrožujeme. To je přesně ta politická kontrola, ke které jsme povinni v okamžiku, kdy máme pocit, že je to zapotřebí. Bude-li parlamentní vyšetřovací komise konstatovat, že je to všechno v pořádku a že každý nestandardní krok, který se tam odehrál, měl svůj důvod, tak je to přece v naprostém pořádku úplně stejně, jako přece každý obviněný se před soudem očistí. Já nevím, proč zmínka o instituci uzákoněné politické kontroly je vnímána jako vyhrožování. Tomu vážně nerozumím. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Teď tu mám tři faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Martin Komárek. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji, pane předsedající, děkuji, dámy a pánové, bude to podstatně méně. Já jenom chci uvést na pravou míru to, že jsme asi nebyli plně pochopeni, my, zástupci hnutí ANO, když je nám říkáno, že jsme nějakí inkvizitoři, kteří chtějí nějakého ubohého člověka vydat katu jenom proto, že to máme v programu. Ne, dámy a pánové! Je to pouze a jen proto, že jsme solidární s občany, kteří ten institut imunity nemají a nemohou se odvolat k žádné Sněmovně a musí projít tou procedurou policejní a soudní a očistit se. Takže prostě my jenom nechceme být rovnější mezi rovnými. (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S další faktickou poznámkou pan ministr Daniel Herman. Prosím, pane ministře, vaše dvě minuty.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Pane předsedající, kolegyně a kolegové, já usem byl donedávna členem mandátového a imunitního výboru. Měl jsem možnost se podrobně seznámit s celým případem a se všemi okolnostmi. Nechci tady opakovat argumenty, které zde zazněly několikrát, a myslím, že byly velmi dobře předloženy.

Rozhodně nemůžeme suplovat rozhodnutí nezávislého soudu, ale máme zcela specifickou možnost rozhodovat se na základě svého nejlepšího vědomí a svědomí. A právě na tomto základě chci říci, tak jak už zde zaznělo z úst pana předsedy našeho klubu, že já budu hlasovat proti vydání pana docenta.

Děkuji. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Jaroslav Lobkowicz. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jaroslav Lobkowicz: Dobrý večer, vážené dámy, vážení pánové. V listopadu jsme zde všichni slíbili a přísahali, že budeme vždy jednat podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Dnes zde vystoupila jedna dáma a řekla, že by jednala jinak, ale že její strana si to nepřeje, proto bude hlasovat pro. Je to podle nejlepšího vědomí a svědomí? To je jenom otázka.

Děkuji. Přemýšlíme o tom. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Nyní s právem přednosti se přihlásil zpravodaj pan poslanec Polčák s řádnou přihláškou. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji. Já již nebudu vystupovat potom v závěrečném slovu, pouze aby bylo možno reagovat na to, co zde řeknu, tak si dovolím ještě vystoupit opakovaně v této rozpravě.

Velmi krátce. Já se skutečně musím zeptat, co se stane, když pan docent Svoboda nebude vydán. Protože to není žádné poskytnutí doživotní imunity, jak ta úprava byla předtím. Já si myslím, že se v zásadě stane pouze to, že ta obviněná skupina docílí toho, že u soudu bude zproštěna viny a pan docent Svoboda prostě tohoto řízení bude ušetřen.

Já chci říci, že jsem byl docela horlivý zastávce zrušení imunity. My jsme dokonce na to organizovali petici ve Zlínském kraji, já jsem sbíral podpisy občanů. Ale poté, když se člověk uvnitř toho orgánu seznámí s různými možnostmi, jak některé kauzy byly vyvolány, tak musí tedy změnit názor, a já se k tomu tedy takto veřejně hlásím.

Chci říci, že můj názor se změnil u jiné kauzy, u kauzy bývalého poslance Otto Chaloupky. Ten byl obviněn, byl touto Sněmovnou vydán, já jsem pro jeho vydání nehlasoval – tím nechci jakkoli přidávat na vážnosti, že už jsem tehdy předpokládal, že bude zproštěn, ale on si prošel žumpou. On prostě musel čelit obvinění, byl všude citován jako ten stíhaný poslanec. Samozřejmě, potom to zproštění, nevím, do jaké míry bylo satisfakcí, ale všichni, kdo znají to pozadí, vědí, že nebýt toho, že byl poslancem, tak ta kauza nikdy nevznikla.

Chci říci a do jisté míry položit dvě otázky. Nebudu ani na ně hledat žádnou odpověď. Skutečně si kladme otázku, co je tedy tou suverenitou parlamentu, když tedy má rozhodovat o vydání svého člena. Já bych na to chtěl znát názor svých kolegů, ale nikoliv v této diskusi, pokud to nebude nezbytně nutné.

Za druhé chci říci, kde se vyvinul institut imunity. Možná, kolegové, víte – přece jen si dovolím říci, že tento institut vznikl v Anglii, když poslanci cestovali na jednání parlamentu, aby na ně nemohl takzvaně král, jinými slovy, aby byl dán průchod poslancům pro jednání parlamentu, kteří do jisté míry samozřejmě už tehdy kontrolovali svého krále. V takovéto kolébce demokracie vznikl institut, který my považujeme za úplně nedemokratický.

Je to asi trochu zvláštní, ale my jsme i v minulém období byli zrovna ve Velké Británii s ústavněprávním výborem, kde jsme byli přítomni školení nebo semináře právě o tom, kdy se uplatňuje imunita v Anglii dnes. A já nechci říkat se stoprocentní jistotou, ale jsem přesvědčen, že tento případ pana docenta Svobody by nebyl důvodem ani pro anglický parlament, aby takového svého kolegu vydal.

Závěrem chci pouze říci jednu otázku, už možná poslední. Já jsem zpravodaj v této věci. Strávil jsem nad tou kauzou desítky hodin, ale pokud tedy bude uplatňováno pouze hledisko jakéhosi řeckého volebního programu v té záležitosti, kterou někteří kolegové zde prezentovali, tak bych prosil, aby propříště zpravodaje v této věci dělali kolegové z hnutí ANO, a to nemyslím nikterak ironicky. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Teď tu mám tři řádné přihlášky. Nejprve se s řádnou přihláškou přihlásil pan poslanec Jan Bartošek. Prosím, pane poslanče.

Poprosím kolegy na levici o klid.

Poslanec Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkný večer. Myslím si, že řešíme kauzu, která byla až ex post – Opencard. Je potřeba si připomenout, že na začátku tohoto průšvihového projektu jsou dvě jména a ta nesouvisí s panem docentem Svobodou. Je to pan náměstek Blažek a bývalý primátor Bém. Jen tak abychom si připomněli – s kým že si pan primátor Bém telefonoval a ví o tom celý národ? Je to pan Janoušek? Říkám to dobře? A přestože policie o tom ví, tak v tento moment – jestli mám dobré informace – nekoná. A přesto mi připadá tato záležitost samotného začátku Opencard mnohem důležitější a podstatnější k vyšetření než to, co řešíme teď.

Z mého pohledu není dobré vydat docenta Svobodu – a budu hlasovat proti jeho vydání –, protože z informací, které mám, se jednalo o velmi důležité manažerské rozhodnutí k eliminaci mnohem horších ekonomických ztrát a současné ochrání státních uživatelů Opencard. Můžete si o tom myslet cokoli, každopádně ten zakopaný pes a problém leží u náměstka Blažka a Béma, a nikoliv v tom rozhodnutí, které muselo následovat k ošetření investic města. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Další řádně přihlášený je pan poslanec Ivan Gabal. Připraví se pan poslanec Marek Benda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji. Pane předsedající, dámy a pánové, já budu velmi stručný. Nechtěl jsem vystupovat, ale protože se tady hrnou emoce a zapomíná se na fakta, tak jich připomenu jenom pár.

V prosinci 2009 podala zastupitelka pražského zastupitelstva Ryšlinková žalobu na podkladě auditu společnosti A.T. KEARNEY, který jasně indikoval přinejmenším pět kategorií trestných činů, z toho jeden byl organizovaný podvod. Podala to na ÚOKFK. Rozběhlo se vyšetřování a v následujícím roce postupně odpadávali policisté, kteří to vyšetřovali, a

nedařilo se, až odpadli skoro všichni. Posléze dokonce byl obviněn i člověk, který poskytl policii informace v pozici utajeného svědka, a ty informace k ničemu nebyly. V roce 2013 policie všech těch pět skutků odložila. Znovu říkám, na podkladě auditu A.T. KEARNEY, z něhož to bylo jasné, a šlo jenom o to – nikoliv prokázat trestný čin a najít jeho původce. Myslím si, že kdyby tehdy se ty trestné činy vyšetřily, tak bychom dnes neměli co řešit. Řešíme důsledky tehdejší nečinnosti.

To znamená, otázka, do jaké míry může, nebo nemůže rozhodovat soud správně, když řeší důsledky nečinnosti, je pro mne důvodem toho, proč nebudu chtít kolegu Svobodu vydat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S další řádnou přihláškou pan poslanec Marek Benda. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já jsem se v podstatě přihlásil v reakci na pana kolegu Komárka, kterého si jinak velmi vážím, protože mám pocit, že se tady něčemu nerozumím. Imunita přece není žádné osobní privilegium tohoto sboru. To není žádné osobní privilegium nikoho z nás. To je ochrana těch voličů, kteří nás sem zvolili, aby tito voliči byli zastupováni. Pan docent Svoboda měl v Praze cca 15 tisíc preferenčních hlasů. A všechny tyto hlasy, říkáme, že nějakým rozhodnutím orgánů činných v trestním řízení mohou být zahozeny.

Naše rozhodování – a bylo to mnohokrát v minulosti, zažili jsme tu příběh pana kolegy Humla, kterého tato Sněmovna přes jeho žádost nevydala, druhého obviněného z té kauzy po dvou letech naprosto v plném rozsahu zprostil viny, nikdo se samozřejmě panu kolegu Humlovi neomluvil, ale nikdo v jeho trestním stíhání nepokračuje, protože se pochopilo, že to je úplná pitomost. A jestli dneska rozhodneme, že vydáváme dotyčného poslance, tak říkáme, že kdykoliv může být vzat do vazby, že kdykoliv může přijít orgán činný v trestním řízení a vyzvat ho tu na podání vysvětlení, tu předvolat k soudu, a třeba v té chvíli budeme ve Sněmovně rozhodovat něco důležitého, kde hlas může chybět. Proto je přece naše úvaha, jestli hlasy, kterými jsme daného poslance zvolili, mají být chráněny. Není to vůbec žádná ochrana daného poslance, někoho z nás, je to ochrana voličů, kteří ho sem za sebe poslali a kteří chtějí, aby je tady zastupoval. V okamžiku, kdy tuto ochranu sebereme – proto ta imunita v Poslanecké sněmovně.

Druhá věc. Paní profesorka Válková, dnes ministryně spravedlnosti, řekla: „Nemáme nahrazovat soud.“ Ano, nemáme nahrazovat soud, proto se v minulém volebním období změnila Ústava a řeklo se: „Pokud Sněmovna odmítne vydat, je trestní stíhání vyloučeno po dobu konání mandátu.“ Pak je samozřejmě možné, aby poslanec byl nadále trestně stíhán.

Já jsem naštěstí už nemusel být členem mandátového a imunitního výboru a nemusel jsem ten děsivý spis Policie ČR číst, četl jsem jen to obvinění, dokážu si tak představit, co bych se v něm dočetl. Jestli se tu většina auditoria domnívá, že to je nesmyslné, a já myslím, že se to tak domnívá, a domnívají se to i zastánci imunity, pak je přece správné a férové říct: „Nenecháme 15 tisíc hlasů voličů tady obtěžovat jenom proto, abychom si potvrdili nějaké své, nevím jestli stanovisko nebo zásadu, když víme, že to všechno skončí do ztracena.“ Jestli jsou členové rady vinni, pak nepochybně budou v následujících letech uznáni vinnými a pak nepochybně za tři roky může být pan docent Svoboda stíhán. Jestli se ukáže, že vinni nejsou, což se podle mého nejhlubšího názoru ukáže, pak překvapivě za tři roky žádné trestní stíhání nepoběží.

A poslední věta. Pan kolega Komárek řekl: „Vytvořit podmínky, aby se to nestalo nikomu.“ Teď tady za mnou sedí sedmnáct ctihodných mužů a žen, kteří právě na sebe převzali před asi pěti dny zodpovědnost za to, že až jeden z nich přinese do vlády materiál, který se po měsíci, po pěti letech znelíbí někomu z policejních orgánů, a ten řekne, že ten materiál měl vypadat jinak, mám tu nový posudek, tak všichni z nich budou postaveni možná na základě zločinného spolčení také před soud. Jestli máme pocit, že toto je špatně, že to obviňování celých zastupitelstev, celých rad za věci připravené úřady, ve kterých není zbla pochybnosti o tom, že tam někdo z obviněných udělal něco špatného, jestli máme pocit, že to je špatně a že tomu chceme bránit do budoucna, a možná je naše chyba, že jsme tomu nedokázali zabránit v minulosti, tak mám pocit, že nejlepší signál, který můžeme vyslat, že řekneme v tuto chvíli: nevydáváme, protože to je věc, kterou se my všichni chceme zabývat, protože ji pokládáme za špatnou a devastující pro tuto zemi.

Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendovi. Posledním přihlášeným do všeobecné rozpravy je pan poslanec František Laudát. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, vzhledem ke svému zdravotnímu hendikepu jsem nechtěl vystupovat, nicméně přece jen k té diskusi. Jednak tu vidím jakýsi rozpor mezi tím, že noví poslanci mají jasno v tom, že pan docent Svoboda není vinný, ale zároveň budou hlasovat pro vydání, tzn. říkáte, že neděláte politiku, ale vlastně tu předvádíte, že jste nalajnovaní partajní linií. Nicméně o tom jsem mluvit nechtěl.

Chci říci, že jsem přesvědčen o tom, že žádný z městské rady, který hlasoval, vinen není. V minulém období, a je mi líto, že paní ministryně

zřejmě buď o tom nechtěla mluvit, nebo si ještě neuvědomuje dosah toho, co se v této zemi děje. Pro ilustraci, když tak bych poprosil, aby mě doplnili kolegové, kteří u toho byli...

Měli jsme ke konci minulého volebního období, které skončilo dříve, výjezdní zasedání kontrolního výboru. Možná si vzpomínáte, bylo to i v médiích, kauzu pozemky pod sportovním areálem Sparty. Tehdy vysoký úředník zastupující stát ve věcech majetkových nám vykládal příběh, že vlastně tam ta dáma byla nepravomocně, nevím, jak dneska situace aktuální, odsouzena, tehdy vysoká úřednice Ministerstva financí, za to, že prodala pozemky levně. V rámci soudního řízení bylo zpracováno, myslím, že asi osm znaleckých posudků, ani jeden ze znaleckých posudků se neshodl na ceně. Všechny posudky byly s kulatým razítkem, tzn. od soudních znalců, kteří mají na to oprávnění. Stát by měl svým způsobem ručit za to, že když tito lidé něco podepíší, tak že to tak má být a minimálně že někdo se má podle toho chovat, natož političtí činitelé. Skončilo to tak, že soudkyně v první instanci vzala nejvyšší posudek, od toho odečetla cenu, za kterou to ředitelka podepsala, že se to prodá, a rozdíl byl vyhlášen, že tím způsobila státu škodu, a za tu částku byla odsouzena. Myslím, že tam padaly částky, že nejnižší posudek byl asi 35 milionů a nejvyšší v řádu nějak 150 nebo možná ještě více.

Myslím, že jsme se dostali do toho, že v této zemi nelze předjímat právní rozhodnutí, sílu zákonů. Já se domnívám, že dnes tu nebudeme hlasovat jen o konkrétním člověku, i když já vždy za těmi rozhodnutími vidím konkrétního člověka, ale i o tom, zda vyšleme signál, že s tou situací, s tou nejednoznačností, co se děje, nejsme spokojeni. Myslím si, že za velkou úvahu stojí to, co tu navrhoval zatím ne formou nějakého usnesení předseda našeho klubu Miroslav Kalousek – zřídit vyšetřovací komisi. Ona by na tom totiž demonstrovala nejen tento konkrétní případ, ale možná by to byla modelová situace, které zákony je třeba změnit, které zákony je třeba upravovat.

Velké téma je zákon o zadávání veřejných zakázek. Já jsem si odnesl z vystoupení vašeho pana předsedy Babiše teď v neděli v televizi jedno. On říkal: Není možné, aby dodavatelé pro veřejný sektor – on to řekl trochu jinak – se báli. Dnes je např. v tomto sektoru obrovský strach. Domníváte se, že do této země přivábíte investory, kde se někdo rozhodne, že to zkusí a že prostě napíše nějaké obvinění, protože ono se to samozřejmě netýká jen veřejného sektoru, to je jen jeden z výseků, ale ono se to týká celé společnosti. Myslíte si, že sem půjde někdo investovat? Do země, kde začínají být vážné obavy? A nezní to jen ode mne, jsou předčasně zahajovány trestní úkony, trestní stíhání. Slyšel jsem, a je to taková velice už dnes populární aféra paní Nagyové, když státní zástupce říkal: Potřebujeme tak dva měsíce na to, abychom vám předložili jasná,

zničující, šokující fakta. Pak se mluvilo o září, pak do konce roku, dnes máme začátek února následujícího roku – a pořád ještě tu síť těch mafiánů, ta zásadní fakta a tak nikde nevidím. Přitom to byla kauza, která položila vládu. Této země.

Já skutečně samozřejmě nebudu hlasovat pro vydání, zrovna jako jsem nehlasoval pro vydání pana Schwarze, zrovna tak jako jsem v minulém období nehlasoval pro vydání pana Humla. Odešel jsem, protože také jsme si tehdy mysleli, většina politiků v TOP 09 byla nová, že skutečně prostě nastolíme jasnou, přímou linii. Ono je to směrem k veřejnosti populární. Teprve až tady budete delší dobu a najednou teď už vaši poslanci, vaši ministři, protože oni teď mají exekutivní pravomoc, a až najednou někde něco možná právem, někdo neprávem skandalizovat, jaký je výkon politika, který má v hlavě, že může být odsouzen, že může být skandalizován, že prostě se může dostat do úplně jiné situace, myslíte si, že se bude naplno věnovat politické práci?

Já si myslím, že je třeba někde říct, že něco přelezlo určité hranice. Já si myslím, že v naší zemi se to překmitlo někam, kam si myslím, že už nechceme. Tím vůbec neříkám, že bychom měli tolerovat jakékoliv zlodějny, ale já pořád vidím, že po soudech po výsleších běhají politici, ale kmotří jezdí do Středozezemí na jachty. Takže tady mi něco nesedí. Nesedí mi, že někdo nabyl zázračně majetku, když na začátku komunální politiky v Praze měl jednu mizernou neprosperující pumpu a dneska má firmy, které mají možná cenu stovek milionů či miliardu. Tam se nic neděje. Oni naopak komentují a říkají, to se stalo, za nás by se to nestalo a podobně. Takže já mám čím dál větší a větší pochyby.

Proto bych byl rád, kdyby se paní ministryně spravedlnosti, a nebude to vůbec jednoduchý úkol, podívala na celou řadu těch případů, udělala si statistiku, podívala se, jak končí, jak dlouho trvají. Obrovsky je napadána ve veřejnosti amnestie vypsána prezidentem Klausem. Určitě řada věcí tam neseděla a neměla tak být, ale málokdo už si v této společnosti a už tady i ve Sněmovně tehdy nastolil otázku: Je normální, aby jakýkoliv soud nebo stíhání, dokonce trestní soud trval více než třeba pět let, šest let? Kolik je ta přiměřená doba? A tady to může být tak, že prostě ti politici, kteří se snažili v dobré víře napravit nějaký marast, který tam způsobili pánové, kteří už v politice nejsou a jsou vysmátí, tak kolik budou lítat po soudech – pět let, deset let.

Takže já chci, abyste i přemýšleli. Ono už to není dneska jenom o imunitě jednoho poslance. Já si myslím, že je potřeba se touto věcí zabývat, a pokud vy jako vládní koalice v tom něco neuděláte, tak ono to dobehne vás. Vy nezvednete výkon ekonomiky, pokud některé zákony nezměníte. Demokracie není o tom, že budeme každého stíhat. Mně už to přijde, že už tady začíná být v některých aspektech spíš jakási demokracie

stalinského typu. Žádnou prosperující společnost na světě nevybudovali prokurátoři.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S faktickou poznámkou pan poslanec Štěpán Stupčuk. Prosim, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, dovoluji mi stručnou poznámku na to, co zde dosud zaznělo. Vedle toho, že mám čest být jedním z vás, tak vedle toho jsem i komunálním politikem, místostarostou jednoho městského obvodu Prahy 6, a chtěl bych zde za komunální politiky říci, že je škoda, že i ostatní komunální politici nemají možnost takto veřejně se hájit, protože dnes je skutečně velmi snadné se ocitnout v obdobném postavení. V tomto smyslu nepochybně pan bývalý primátor Svoboda má tu výhodu, že dnes se zde může hájit.

Současně bych si dovilil položit otázku, zda jsme se nedostali do stavu, kdy až příliš snadno se politici stávají subjektem trestního řízení. A já celkem i souhlasím s tím, že jsme v situaci, kdy je velmi snadné v dnešní době někoho obvinít, poté obžalovat. Má to ten destruuující, difamující účinek, který pak těžko je v čase zhojitelný. V tomto smyslu nepochybně bychom se měli zamyslet, jestli to náhodou není i vinou nás zákonodárců, že přijímáme takové zákony, které dovolují takovou rozličnost různých výkladů, protože konkrétní příklad pana docenta Svobody je přece o tom, zda byl správně aplikován zákon o veřejných zakázkách. Takže já si kladu otázku, jaký zákon o veřejných zakázkách jste v minulém období tady schvalovali, a měli by to pro nás být inspirující do budoucna, abychom si přesně na toto dávali pozor, protože přesná dikce zákona je přesně to, co potom svazuje aplikaci té moci výkonné a následně kontrolované moci, moci soudní. Příklad, který zde uváděl pan předseda Stanjura s tou privatizací, by tu nebyl správný. Vy se můžete odchýlit od ceny, vy můžete prodávat za nižší cenu, ale vždy ta odchylka musí být zdůvodněná, musí být transparentní a nesmí být diskriminující. Vaše kolegyně, starostka Prahy 2, ví naprosto přesně, o čem mluvím. Já takové byty také privatizuji v podmínkách Prahy 6, takže vím, jak to pravidlo přesně je. (Upozornění na čas.)

Děkuji za možnost vystoupení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já v současné době nemám žádnou ani faktickou, ani řádnou přihlášku do všeobecné rozpravy. Nehlásí-li se nikdo, tak končím všeobecnou rozpravu. Přistoupíme k rozpravě podrobné,

do které také nevidím žádnou přihlášku, a proto se ptám pana zpravodaje, chce-li závěrečné slovo.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane předsedající. Nebude to závěrečné slovo, ale měl bych tady vystoupit a navrhnout usnesení pouze odstavcové. Mohu?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Na základě dohody předsedů poslaneckých klubů bych v takovém případě, pokud už chcete konkrétně návrh na hlasování, v současné době přerušil projednávání tohoto bodu. Zároveň bych tím ukončil dnešní jednání 6. schůze Poslanecké sněmovny a přerušil jednání 6. schůze Poslanecké sněmovny do zítřka 9 hodin ráno. Přeji vám pěkný večer, milé kolegyně a milí kolegové, a zítra v 9 hodin ráno bude pokračovat jednání naší schůze.

(Jednání skončilo ve 20.56 hodin.)

**Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
5. února 2014 v 9.00 hodin
Přítomno: 189 poslanců**

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji druhý jednací den 6. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás zde vítám.

Prosím, abyste se usadili na svá místa, přihlásili se identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Zatím zde žádnou takovouto žádost nemám.

Chtěl bych vám říci, že omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci: paní poslankyně Dobešová ze zdravotních důvodů, pan poslanec Holeček – rodinné důvody, pan poslanec Janulík – osobní důvody, pan poslanec Kostřica – zdravotní důvody, paní poslankyně Nytrová – zdravotní důvody, paní poslankyně Pastuchová – pracovní důvody, paní poslankyně Pecková od 11 do 13 hodin – osobní důvody, pan poslanec Volčík ze zdravotních důvodů.

Z členů vlády se omlouvá pan ministr Chovanec z pracovních důvodů.

Na dnešní dopolední jednání máme pevně zařazený bod 16. Poté bychom pokračovali dalšími body podle schváleného pořadí, ale mám zde přihlášky. Nejprve tedy pan předseda klubu ČSSD a potom pan poslanec Snopek také k pořadu. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Kolegyně a kolegové, dovlím si dát několik návrhů na pevné zařazení bodů naší schůze.

Za prvé si dovoluji navrhnout, abychom pevně zařadili vládní návrh zákona o zdravotnických prostředcích, sněmovní tisk 87, a to na dnes po pevně zařazeném bodu, který máme jako bod jedna, čili byl by to dnes druhý bod.

Druhý návrh se týká vládních návrhů z resortu ministra vnitra. Dovolil bych si navrhnout pět tisků zařadit na pátek tento týden jako body 1, 2, 3, 4 a 5. Konkrétně by se jednalo: bod 1, sněmovní tisk 29, bod 2, sněmovní tisk 28, bod 3, sněmovní tisk 31, bod 4, sněmovní tisk 62, a bod 5, sněmovní tisk 76.

Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane předsedo. Pan poslanec Snopek.

Poslanec Václav Snopek: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, předkládám návrh na pevné zařazení bodu číslo 6,

sněmovní tisk číslo 47, z důvodu nepřítomnosti pana ministra dopravy dnes jako první bod po polední přestávce.

Předseda PSP Jan Hamáček: Je to tedy tisk 47 – civilní letectví. (Ano.) Dnes po poledni, dobrá. Další přihlášky neregistruji.

Ještě než se hlasováním vypořádáme s návrhy kolegů, tak bych chtěl ještě omluvit pana poslance Adama ze zdravotních důvodů a informovat vás, že pan poslanec Tejc hlasuje s náhradní kartou číslo 1.

Pan poslanec Sklenák přednesl dva návrhy. Já se zeptám: Je zde žádost, abychom hlasovali jednotlivě podle toho, jak pan poslanec Sklenák návrhy načítal, nebo se můžeme s celým návrhem pana poslance Sklenáka vyrovnat jedním hlasováním? Jedním hlasováním. Není proti tomu námitek.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s návrhy pana poslance Sklenáka, ať prosím stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 15. Přihlášeno je 163, pro 140, proti 3. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Snopek navrhoval, abychom tisk 47 zařadili jako první bod dnes po poledni.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 16. Přihlášeno je 165, pro 157, proti 3. Tento návrh byl také přijat.

Tím jsme se tedy vypořádali se změnami programu a již nám nic nebrání, abychom zahájili jednání o jednotlivých bodech.

Otevírám bod číslo

16.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 99/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Ještě vás upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení.

Prosím, aby se z pověření vlády ujal slova pan ministr průmyslu a obchodu a tento tisk nám uvedl. Pan ministr Mládek má slovo. (V lavicích napravo nastal silný rozruch, ministr vyčkává u mikrofonu. K předsedajícímu jde předseda klubu ODS poslanec Stanjura.)

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, na jednání Poslanecké sněmovny Parlamentu je předkládán návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, energetický zákon, a zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů.

Důvodem zpracování této novely zákona je nejasný výklad aplikace zákona č. 165/2012 Sb. týkající se účtování a hrazení ceny za úhradu nákladů spojených s podporou elektřiny z podporovaných zdrojů energie mezi jednotlivými účastníky trhu s elektřinou. (V sále je velmi intenzivní hluk, ministr zvyšuje hlas.) Nejasnost se týká povinnosti účtovat a hradit cenu za úhradu nákladů spojených s podporou elektřiny zejména u zákazníků s tzv. sdruženou dodávkou, kterým všechny platby spojené s dodávkou elektřiny, její dopravou a souvisejícími službami účtuje jejich dodavatel, dosud včetně úhrady složky ceny spojené s podporou obnovitelných zdrojů. V souvislosti se změnou definice ceny na podporu OZE nebylo explicitně uvedeno, že ji nadále má vybírat dodavatel –

Předseda PSP Jan Hamáček: Omlouvám se, pane ministře, ale prosím o klid. Opravdu mám problémy slyšet pana ministra, je tady opravdu vysoký hluk.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: – přestože z podstaty věci vyplývá, že účtuje všechny ceny související s dodávkou elektřiny. V této souvislosti může dojít ke spekulaci, že někteří obchodníci s elektřinou pro získání konkurenční výhody snížením konečné ceny elektřiny přestanou svým zákazníkům tuto cenu účtovat a vybírat, přestože povinnost zákazníků platit vznikla spolu se spotřebovanou elektřinou.

Důsledkem neúčtování této regulované ceny by byl výpadek příjmů a možné ohrožení fungování operátora trhu, a tím i ohrožení celého energetického trhu zejména vzhledem ke skutečnosti, že roční objem zúčtování zajišťovaný operátorem trhu přesahuje víc jak stonásobně jeho základní kapitál, takže i dočasný výpadek příjmů do doby vyřešení soudních sporů by mohl být jeho ohrožením.

Tuto situaci posoudila a zvážila vláda České republiky. Aby se předešlo spekulacím a možným budoucím rizikům, přijala tento návrh zákona, který

upřesňuje postup účtování a výběru zmíněné ceny. Považuji za důležité a potřebné, aby byl návrh zákona schválen, aby mohl být co nejdříve aplikován.

Chtěl bych tady říci vzhledem k včerejší diskusi, že tento návrh byl předložen mým předchůdcem panem ministrem Ciencialou, byl předložen Rusnokovou vládou, ale já se s ním plně ztotožňuji a stavím se za něj, s jedinou výjimkou. Byl tam návrh na schválení v prvním čtení. To nepovažuji za úplně adekvátní, nicméně bych chtěl požádat o zkrácení termínu o 55 dní, a pokud toto nebude schváleno, tak o 30 dní jako druhý návrh.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Vidím předsedu klubu sociální demokracie. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Omlouvám se, že vstupuji do tohoto bodu s procedurálním návrhem, ale dovoluji si navrhnout, abychom ještě pevně zařadili dnes jako druhý bod žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Bohuslava Svobody. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Jenom abych objasnil, o co jde, byl jsem teď informován, že včera vznikla dohoda předsedů klubů, že dnes začneme právě tím bodem, nicméně za prvé mi to nikdo neřekl před jednáním Sněmovny a za druhé to nelze automaticky, takže abychom mohli ten bod doprojedit, tak ho musíme pevně zařadit, protože mezitím už tam máme pevně zařazené jiné body. Takže abychom mohli naplnit dohodu ze včerejška, musíme teď pevně zařadit onen bod číslo 1 hned za bod, který právě projednáváme.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s procedurálním návrhem pana předsedy Sklenáka. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 17, přihlášeno je 172, pro 163. Tento návrh byl přijat.

Vrátíme se tedy k projednávání bodu 16. Prosím zpravodaje pro první čtení, kterým je pan poslanec Milan Urban. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Milan Urban: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dobrý den. Pan ministr tady věcně a myslím podrobně řekl, co je obsahem novely tohoto zákona, a není tedy třeba, abych se k tomu vracel. Chtěl bych ale tady říci jednu věc. S výhradou, kterou tady řekl pan ministr k předchozí vládě, která navrhla, abychom to projednali v devadesátce, to znamená ve zkráceném režimu, bych souhlasil. Pan ministr

řekl, že by to chtěl udělat nějak jinak, tedy projednat řádně a zkrátit lhůty. To je možné, to říkám z titulu zpravodaje, jedině za předpokladu, že by dva kluby daly veto. Pan ministr to sám rozhodnout nemůže, musela by to udělat vláda. Takže jedeme v režimu zkráceného projednávání, tedy v režimu schválení této novely v prvním čtení. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Já vás prosím, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů. Otevírám obecnou rozpravu. Teď je právě ta chvíle, abych vám oznámil, že jsem obdržel veto dvou poslaneckých klubů, a to ODS a TOP 09 a Starostové, tedy nemůžeme projednávat podle § 90 a budeme se tomuto tisku věnovat ve standardní proceduře.

Já se zeptám, kdo se hlásí do obecné rozpravy. Prosím.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Já bych chtěl ujištění od pana ministra, že tento návrh zákona, který byl tak rychle předložen a musí být tak rychle projednán – a dokonce byl navržen režim v prvním čtení – ve své složitosti skrytě nezaručuje garanci výkupní ceny elektřiny pro budoucí výstavbu Temelína. Jestli může pan ministr k tomu podat nějaké bližší vysvětlení. Neměl jsem možnost tento návrh podrobně prostudovat, ale mé informace jsou takové, jaké jsem před chvílí sdělil, takže jsem velmi rád za to, že tento zákon bude projednáván ve standardním režimu. Děkuji za veto dvou poslaneckých klubů. Chtěl bych ujištění, že skutečně tomu není tak, jak byla moje informace.

Chtěl bych, aby takové návrhy zákonů byly předkládány s jakousi předvidavostí a možností, aby se jednotlivé poslanecké kluby na projednávání takto důležitého zákona připravily. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Chce pan ministr reagovat? Ano. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, já bych chtěl z tohoto místa ujistit, že tento zákon v žádném případě neřeší garance ceny elektřiny za případnou dostavbu Temelína. Pokud by totiž byly garance za dostavbu Temelína, tak bychom museli postupovat podobně, jako se o to snaží ve Spojeném království, kde chtějí stavět jadernou elektrárnu, nebo dostavovat elektrárnu Hinkley Point 4, a za tímto účelem schválili britští zákonodárci takzvaný contract for difference, čili jakousi garanci, která zaručuje stálou cenu elektřiny pro toho, kdo bude stavět tu jadernou elektrárnu. Ale protože žijeme v Evropské unii, tak tento contract for difference je v tuto chvíli schvalován Evropskou komisí a Evropská komise se na něj netváří úplně příznivě a není zřejmé,

jestli Spojené království vůbec jadernou elektrárnu bude stavět. Čili jinými slovy, pokud my bychom chtěli poskytnout nějakou garanci na dostavbu Temelína, tak bychom museli postupovat obdobným způsobem, jako to dnes dělají Britové, a to rozhodně není tento zákon.

Jinak co se týká té výtky, že by takto závažné zákony měly být projednávány v delším předstihu a neměly by být projednávány ve zrychleném režimu, s tím mohu jediné souhlasit, s dovětkem, že jsem tuto nešťastnou situaci zdědil.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Další přihlášky do obecné rozpravy nemám, tak ji tedy končím. Otevírám podrobnou rozpravu a prosím, pane ministře, abyste ještě v podrobné rozpravě načel svůj návrh ohledně případného zkrácení lhůt.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Navrhuji zkrácení lhůt za prvé o 55 dnů, a pokud to neprojde, tak o 30 dnů. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Pan zpravodaj?

Poslanec Milan Urban: Protože budeme projednávat tento zákon řádnými kroky, tedy ve druhém i třetím čtení, musíme ho přikázat příslušnému výboru. Já navrhuji, aby tento zákon byl přikázán hospodářskému výboru.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Děkuji. Zeptám se, zda jsou další přihlášky. Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dobrý den, pane předsedo. Nejsem si úplně jist, jestli máme v prvním čtení obecnou i podrobnou rozpravu, ale to není důležité.

Já bych chtěl jménem dvou klubů, ODS a TOP 09, vetovat zkrácení pod 30 dnů, zejména z toho důvodu, že opravujeme něco, co jsme ve zrychleném režimu přijali nedávno, tak abychom se vyvarovali podobné chyby a nemuseli zase v březnu opravovat něco, co jsme ve zrychleném čtení přijali v únoru. Ať je dostatek času. Takže tím pádem je nehlasovatelné zkrácení o 55 dnů.

Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, chápu to stejně. To znamená, že budeme moci hlasovat jenom zkrácení o 30 dnů. Další přihlášky nevidím, rozpravu končím. Budeme hlasovat. Nejprve bychom hlasovali o přikázání

výboru a poté o případném zkrácení lhůt. Návrh je pouze na přikázání hospodářskému výboru. Žádný jiný návrh jsem neregistroval.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí, abychom tento návrh přikázali hospodářskému výboru. Kdo souhlasí, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 18, přihlášeno je 176, pro 168, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o zkrácení lhůt na projednání ve výborech o 30 dnů.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 19, přihlášeno je 177, pro 168, proti nikdo, tento návrh byl také přijat.

Takže konstatuji, že jsme zákon přikázali hospodářskému výboru a lhůta na projednání byla zkrácena o 30 dní. Tím končím projednávání bodu 16.

Budeme pokračovat bodem číslo

1.

Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Bohuslava Svobody

Chtěl bych říci, že tento bod byl přerušen a byl přerušen v podrobné rozpravě, jak zde mám – po uzavření. Aha, děkuji. Po uzavření, tzn. zbývají de facto pouze případná závěrečná slova. Zeptám se pana zpravodaje, zda chce závěrečné slovo. Není tomu tak.

Tím pádem nám pouze zbývá hlasovat o usnesení. Poprosím pana zpravodaje, aby ho přečetl, abychom si ho osvěžili v paměti. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane předsedo. Na závěr bych odkázal na usnesení mandátového a imunitního výboru číslo 32 ze dne 23. ledna, jak bylo rozdáno, a přednesl tento návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna podle čl. 27 odst. 4 ústavního zákona číslo 1/1993 Sb., Ústava ČR, a § 12 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, vyslovuje souhlas k trestnímu stíhání poslance doc. MUDr. Bohuslava Svobody, narozeného 28. 2. 1944, pro skutek uvedený v žádosti Policie

ČR, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Služby kriminální policie a vyšetřování ze dne 21. listopadu 2013, o vyslovení souhlasu k trestnímu stíhání poslance Bohuslava Svobody.“

Jinými slovy, kdo hlasuje pro tento návrh usnesení, hlasuje pro vydání, kdo hlasuje proti tomuto návrhu usnesení, hlasuje proti vydání. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Ještě jsem zazvonil na kolegy, aby se, pokud mají zájem se účastnit tohoto hlasování, mohli dostavit do sálu.

Vhledem k tomu, že již nikdo nepřichází, asi všichni ti, kteří tak chtěli učinit, jsou v sále, zahajují hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem usnesení, tak jak jej přečetl pan zpravodaj, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 20, přihlášeno bylo 175, pro 101, proti 55, tento návrh byl přijat. Končím projednávání bodu číslo 1.

Budeme pokračovat bodem číslo

11.

Vládní návrh zákona o zdravotnických prostředcích /sněmovní tisk 87/ - první čtení

Z pověření vlády uvede tento návrh ministr zdravotnictví pan Svatopluk Němeček. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych uvedl návrh zákona o zdravotnických prostředcích, který vypracovalo Ministerstvo zdravotnictví.

Oblast zdravotnických prostředků je v současnosti regulována národní i evropskou legislativou. Mnohé případy však poukazují na nevyhovující stav v této oblasti. Kauzy vadných prsních implantátů PIP či kloubních náhrad upozornily na celoevropský problém. Nedokonalosti na národní úrovni můžeme spatřovat především v neexistenci registru zdravotnických prostředků, který by obsahoval nejdůležitější údaje o tom, jaké zdravotnické prostředky vlastně máme na českém trhu. Bohužel v současné době těmito informacemi nedisponuje nejen laická i odborná veřejnost, ale ani příslušné orgány státní správy.

Stávající právní úprava dále vykazuje zásadní nedostatky jak z pohledu systematiky, tak na úrovni definic a provázanosti s jinými právními

předpisy. Celá řada dílčích oblastí nemá stanovena žádná závazná a především jasná pravidla. Jako příklad těchto okruhů lze uvést mj. vypracování klinických hodnocení či provádění servisu zdravotnických prostředků. Některé činnosti ovlivňující bezpečnost pacienta nejsou legislativně upraveny vůbec. Stav vnitrostátní právní úpravy v oblasti zdravotnických prostředků je nyní již neudržitelný.

V kontextu mediálně známých kauz prsních a kloubních implantátů se stala tato problematika středem pozornosti ve všech členských státech Evropské unie, přičemž Česká republika vychází z celoevropského srovnání plnění unijních požadavků na bezpečnost těchto produktů velmi špatně. Jedním z hlavních důvodů takového hodnocení je absence funkční právní úpravy. Druhým je roztržitost regulátorů, neboť zdravotnické prostředky dnes reguluje sedm samostatných orgánů státní správy.

Evropská unie klade na Českou republiku, jakož i na ostatní členské státy velké množství legislativních i exekutivních požadavků, kterým však stávající zákon o zdravotnických prostředcích nemůže dostát.

S ohledem na upravovanou problematiku byl návrh zpracován v úzké součinnosti se všemi dotčenými subjekty, tj. se zástupci věcně příslušných orgánů státní správy, ale především s odborníky zastupujícími profesní komory, zdravotními pojišťovnami, odborným společenstvem, průmyslovými a sociálními, akademickou sférou a se zástupci patientských sdružení.

Tento návrh byl Poslanecké sněmovně předán již před koncem funkčního období minulé vlády, ještě před jeho projednáním v prvním čtení však došlo k jejímu rozpuštění. Vzhledem k tomu, že důvody pro přijetí navrhovaného zákona trvají, vláda návrh opětovně projednala na své schůzi konané dne 15. ledna 2014 a takto schválený návrh znovu předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR k novému projednání a chválení. Předložený materiál je, jak jsem již uvedl, identický s návrhem zaslaným předchozí Poslanecké sněmovně, přičemž v mezidobí nedošlo k žádné legislativní změně.

Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vzhledem k naléhavé potřebě přijmout zmíněnou právní úpravu obracím se na vás se žádostí o podporu tohoto návrhu při jeho dalším legislativním projednávání. Zároveň bych chtěl požádat Poslaneckou sněmovnu o možnost prodloužení lhůty na 90 dní.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Nyní bych poprosil pana zpravodaje, pana poslance Jaroslava Krákoru, aby se ujal slova. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jaroslav Krákora: Děkuji, pane předsedo. Vážený pane předsedo, vážené paní kolegyně, vážení kolegové, omlouvám se, že jsem trošku indisponován, mám chřipku, tak doufám, že mi to prominete, kdybych dostal nějaký záchvat kašle.

Pan ministr již o zdravotnických prostředcích prakticky řekl všechno. Komplexní řešení problematiky zdravotních prostředků je zásadním problémem Ministerstva zdravotnictví. Skupina všech prostředků je na rozdíl od léčiv množinou velmi různorodých výrobků. Mezi zdravotní prostředky se řadí např. materiál používaný při lékařských výkonech, třeba stříkačky, jehly, krycí materiál, poukazové zdravotní prostředky, jako jsou třeba inkontinenční pomůcky, prostředky pro stomiky, glukometry, invalidní vozíky, oční čočky, sluchadla, aktivní implantabilní zdravotnické prostředky jako třeba kardiostimulátory, in vitro diagnostika, to jsou testy na vyšetření krve, moči, stolice, likvoru, anebo patří mezi zdravotnické prostředky i velká přístrojová technika – rentgeny, CT, MRI, PET, SPECT apod. Je tedy zřejmé, že zákon o zdravotnických prostředcích musí být provázaný systematickým a komplexním pravidlem pro zdravotní prostředky.

Stav právní úpravy v oblasti zdravotních prostředků je neudržitelný jak na úrovni obecné regulace, ekonomické regulace apod. Celá řada dílčích oblastí není legislativně řešena vůbec. Zdravotní prostředky jsou na trh uváděny, distribuovány a prodávány včetně přístrojů přímo konečným uživatelům, tedy pacientům i jiným uživatelům, přičemž však tato cesta není stávajícím zákonem vůbec adekvátně regulována. Toto samozřejmě může znamenat riziko poškození zdraví. Primární problém tudíž nespočívá v liknavém přístupu Ministerstva zdravotnictví nebo v samotném prováděcím předpisu, nýbrž ve stávajícím zákoně, respektive v jeho nekonkrétním zmocňovacím ustanovení. Zdravotní prostředek musí být bezpečný a klinicky účinný.

Obdobným problémem je pak způsob zacházení se zdravotními prostředky v oblastech poskytovaných jiných služeb, například kosmetických. Dosavadní úprava definic ve stávajícím zákoně je naprosto nedostatečná, některé zcela základní pojmy v něm nejsou vůbec obsaženy. Právě terminologická nejednotnost způsobuje v praxi problémy. Příkladem je plnění oznamovacích povinností, kdy celá řada distributorů neplní řádně svou ohlašovací povinnost, označují se nesprávně za dovozce. Stejně tak stávající zákon neupravuje celou řadu činností, při kterých se zachází se zdravotními prostředky a které mohou mít vliv na bezpečnost a zdraví pacientů. Základními vlastnostmi každého zdravotního prostředku, jak již bylo řečeno, jsou funkčnost, klinická účinnost a bezpečnost. Oblast distribuce a prodeje, respektive výdeje, je nutné regulovat v zájmu klinické účinnosti a bezpečnosti zdravotních prostředků. Stávající úprava však toto reguluje pouze minimálně.

Jedním z nejpálčivějších problémů je proces registrace, to tady již říkal pan ministr, respektive evidence. Závažné problémy jsou též při likvidaci a odstraňování nebezpečných materiálů a látek, v klasifikaci zdravotnických prostředků. Ve všech případech jde o roztržnost pravomocí, provázanost s dalšími právními předpisy. Jak již bylo řečeno, podílí se na tom asi sedm oblastí, Česká obchodní inspekce, Státní úřad pro jadernou bezpečnost, živnostenské úřady, kraje a tak dále.

My máme vlastně čtyři možnosti řešení. Variantu jedna, to je nulová varianta – nepřijmeme nic, právní stav zůstane zachován, a tím všechny negativní dopady současně úpravy. To samozřejmě nechceme. Můžeme jet podle varianty dvě, to je exekutivní řešení. To znamená, že vláda by řešila především cenovou a úhradovou regulaci, ale protože se to týká tisíce prostředků, tak by to bylo velice složité. Varianta třetí je novelizace stávajícího zákona, ta by však byla obsáhlá a v podstatě představuje složitější úkol než nová právní úprava. Takže nám zbývá čtvrtá varianta, která je podle mě nejreálnější a nejsprávnější, a to je vytvoření nového zákona o zdravotnických prostředcích, který bude implementován a bude v souladu s Evropskou unií. Je to efektivní, systematictější a přehlednější.

V případě, že by přijetí nového zákona nebylo realizováno, představuje to v podstatě pro některé regulované oblasti neřešitelný problém. Jedná se především o problematiku evidence osob zacházejících se zdravotními prostředky, samotných zdravotních prostředků, klinických zkoušek, nežádoucích příhod či certifikátů vydávaných notifikovanými osobami. Další problematikou, jejíž řešení nesnese odkladu, je, jak již bylo řečeno, oblast ekonomická, cenová a úhradová regulace. Dalším rizikem nepřijetí nové úpravy jsou hlediska medicínská. Samozřejmě že se jedná o bezpečnost a klinickou účinnost zdravotnických prostředků.

Na závěr bych řekl, že doporučuji propustit tento zákon do dalšího čtení a doporučuji potom v podrobné rozpravě prodloužení lhůty mezi prvním a druhým čtením o 30 dnů. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Já otvírám obecnou rozpravu, do které mám v této fázi pět přihlášek. Prosím paní poslankyni Soňu Markovou, aby se ujala slova. Po ní bude vystupovat pan poslanec Leoš Heger.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážená vládo, kolegové a kolegyně, dovoluji mi, abych se krátce vyjádřila k tomuto návrhu zákona, který byl celkem překvapivě takto narychlo předložen, pevně zařazen.

Obecně samozřejmě souhlasím s nutností předložit takovýto návrh zákona, po kterém se dlouhodobě volá. Vždyť se jedná vlastně o trh se

zdravotnickými prostředky, který čítá téměř 50 miliard korun. A také důležité je, že jde o zdraví a bezpečnost pacientů. Návrh zákona, tak jak nám byl předložen, o zdravotnických prostředcích, se ve svém důvodu, proč je předložen, opírá o transpoziční povinnost České republiky ve vztahu k právu Evropské unie. Ale je třeba připomenout, že poslední úprava těchto směrnic byla provedena v letech 2007 a 2011 a nezbytná transpozice těchto směrnic, těchto změn komunitárního práva, byla provedena do právního řádu České republiky již v letech 2009, 2010 a 2011. To znamená, že nelze souhlasit s tím, co říkají předkladatelé. To znamená, já tvrdím, že tento návrh zákona není vynucen tím, že bychom museli implementovat komunitární právo.

Dále je třeba připomenout, že tak jak nám byl návrh zákona předložen touto vládou, tak vlastně pochází z dílny týmu bývalého ministra Leoše Hegera. A tyto zákony, tak jak byly předloženy, byly v podstatě schváleny již Nečasovou vládou.

Když jsem hovořila o tom, že tento návrh zákona není vynucen nutnou změnou komunitárního práva, tak ale na druhou stranu si dovoluji tvrdit to, co říkají odborníci na judikaturu Evropského soudního dvora, že tento návrh zákona naopak nereflektuje vývoj judikatury Evropského soudního dvora. To je další důležitá věc, která vlastně je předkládána. Ta hlavní a zcela zásadní změna, kterou staví tento návrh zákona o zdravotnických prostředcích, je zavedení povinnosti výrobců, dovozců registrovat vybrané skupiny zdravotnických prostředků, a to prostřednictvím nově formulovaného registru zdravotnických prostředků. Teprve registraci zdravotnického prostředku se těmto uvolňuje cesta na trh se zdravotnickými prostředky České republiky. Zbývající zdravotnické prostředky se ponechávají v režimu oznámení. Opět si dovoluji tvrdit, že směrnice, tak jak se o ní hovoří, nestanoví požadavek na registraci zdravotnických prostředků. Směrnice dávají členským státům prostor k vyžádání informací k zdravotnickým prostředkům, nicméně tímto nesmí být omezen přístup zdravotnických prostředků na trh členského státu.

Tak jak je návrh zákona napsán, zakládá riziko netransparentnosti, byrokratické regulace vstupu zdravotnických prostředků na trh v České republice. Dále si dovoluji tvrdit, že dojde ke zvýšení regulační zátěže výrobců a dovozců a také k nárůstu počtu úředníků, kteří budou tyto věci kontrolovat. O to více existuje velká obava z extrémního nárůstu korupce v novém procesu zařazování zdravotnických prostředků do registru.

Z tohoto důvodu, protože samozřejmě je potřeba takovýto zákon předložit, ale je třeba velkých úprav v rámci tohoto zákona, je třeba, aby se ještě o této věci hodně hovořilo. Je nutné věnovat velkou pozornost tomuto návrhu zákona. Proto podporuji projednávání ve výborech v delším časovém úseku, tzn. prodloužení lhůty až na 90 dnů, a je třeba tomuto ná-

vrhu zákona věnovat opravdu velkou pozornost, ne ho přijímat v takové podobě, jak byl předložen.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Leoš Heger, připraví se pan poslanec Hovorka. Pane poslanče, prosím máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené paní ministryně, vážení páni ministři, vážené poslankyně a poslanci, dobré dopoledne. Dovolte mi říci několik poznámek k předkládané materii, která zde byla velmi zevrubně a kvalifikovaně předložena panem ministrem Němečkem a panem zpravodajem.

Zákon navazuje na zákon 123/2000 Sb., o zdravotnických prostředcích, který byl obrovským průlomem v celé agendě. Posunul nás do kultivovaného světa, ale na několik let velmi zkomplikoval život všem poskytovatelům péče, protože posunul naše trošku zaostalé zákonodárství na moderní evropskou úroveň, alespoň tedy v tom roce 2000.

O co šlo, řeknu krátký přírámek. Zdravotnické prostředky v nemocnicích a obecně mezi poskytovateli zdravotní péče nebyly řádně evidovány, nebyly u nich řádné doklady ani u těch nejzávažnějších zdravotnických prostředků, jako jsou třeba implantáty s nějakou elektrickou funkcí, nebo u nejtěžších strojů, jako jsou rentgeny, které mohou pacienta poškodit, nebo u elektrokauterů – nebylo potřeba vlastnit k tomu prostředku návody, vlastnit k tomu nějaká potvrzení o tom, že prostředek řádně funguje. Kontrola se soustředila na několik osvědčených metrologických zkoušek. To tedy zákon z roku 2000 výrazně posunul. Bylo to něco jako posunout divoče jezdící auta do systému regulace, kdy každé auto musí být registrováno, musí mít technickou kontrolu a musí mít svou identifikační značku.

Jak však život ukázal za další desetiletí, je to stále málo a bezpečnostní pravidla se posunula dále. Takže my se bohužel nemůžeme vyhnout tomu, abychom se dostali na úroveň standardních evropských pravidel, přestože zákon v roce 2000 nás posunul hodně dopředu a způsobil velké vrásky poskytovatelům péče. V tomto směru myslím, že ten nový předkládaný zákon tady byl prezentován dostatečně široce, a mně také nezbyvá, než vřele doporučit jeho schválení. A to, co tady prezentovala paní poslankyně Marková, to, co bylo velmi široce diskutováno jak s poskytovateli péče, tak s výrobci a distributory a konsensuálně přijato jako legislativa, která vyhovuje evropské legislativě samozřejmě v rámci toho 90denního období, které nás bude čekat, může být zcela jasně prokázáno, popř. v drobnostech upraveno.

Já bych tady ale rád řekl ještě druhý pohled na věc, protože zatím se

tady explicitně nezmínilo, anebo ne možná dostatečně jasně, že návrh zákona byl předkládán ve dvou bodech. Ten první bod je v tisku, který máme před sebou, číslo 87, a ten druhý bod byl včera stažen a to je doprovodná právní úprava, protože některé věci se zvažily jako vhodné, aby byly ve svých originálních zákonech. Například sem patří změna zákona o regulaci reklamy, protože se neuznalo za vhodné, aby věci o reklamě byly v tomto speciálním zákonu o zdravotnických prostředcích. Je to návrh zákona o správních poplatcích, nějaké drobnosti zákona o zdravotních službách a návrh změny zákona o DPH. Tyto věci já pokládám celkem za drobnosti relativně v tom kontextu složitosti právní úpravy.

Ale je tu ještě jedna věc, kterou zejména na závěr tohoto svého přehovoru chci zmínit, a to je cenotvorba, která také je v tom odloženém balíku změn zákonů a týká se zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění. A tady mně dovoluete krátkou expozici do cenotvorby v našem zdravotnictví, kterou se zabývaly všechny předcházející vlády za posledních dvacet let, kterou se bohužel nepodařilo úplně ideálně vyřešit a má ji ve svém koaličním prohlášení připravenou i tato současná koalice.

Jenom abych osvětlil důležitost té věci, ještě musím zdůraznit to, co už tady padlo – že náklady na zdravotnické prostředky jsou okolo 50 mld. korun v našem systému. Je to zhruba objem, který je řádově srovnatelný s objemem, který se dává do léčivých přípravků. Ale zdravotnické prostředky mají násobně víc položek oproti lékům. Je to velmi složitá záležitost, a proto ten zákon dnes čtený obsahuje také nový přístup k tomu, jak tento obrovský balík jednotlivostí bude klasifikován, v jaké hierarchii klasifikační.

Ale zpátky k té cenotvorbě, kterou chci skončit. A chci skončit žádostí na pana ministra, aby se jí dále věnoval. Protože když Nečasova vláda připravovala tento zákon, tak pokládala kapitolu o cenotvorbě za politicky a principiálně v našem systému jednu z mimořádně důležitých.

Cenotvorbu můžeme rozdělit do tří oblastí, pro zjednodušení: cenotvorbu léků, cenotvorbu zdravotnických prostředků a cenotvorbu, která říká, kolik se má platit za vlastní zdravotnické výkony bez příslušného materiálu. Zatímco cenotvorba u léků, přestože byla velmi výrazně kritizována, když byla v roce 2008 Julínkovým Ministerstvem zdravotnictví připravena a měla v sobě řadu administrativních problémů, které postupně byly odladovány, tak tato cenotvorba se dnes dostala do celkem uspokojivé situace přes veškeré problémy, které s ní jsou, jako v některých oblastech ne ještě úplně doladěné ceny léků ve smyslu tom, že jsou drahé, ale i naopak zase nedostatky v tom, že některé léky jsou příliš levné na volný systém trhu v Evropské unii a vedou ke známému reexportu. Ale celkově je možno říct, že opravdu u cenotvorby léků máme systém, který je naprosto transparentní, je podle požadavků evropské legislativy a je proti jednotlivým rozhodnutím při stanovování cen a úhrad možnost se odvolat.

Tento zákon o zdravotnických prostředcích a jeho část v zákoně o veřejném zdravotním pojištění posunuje legislativu týkající se cenotvorby na úroveň kvality legislativy cenotvorby léčiv. Je to tedy velmi výrazný krok vpřed, který je založen na jiném algoritmu, než je založena cenotvorba léčiv, ale je také transparentní a je proti němu odvolání.

Cenotvorba spočívá v tom, že zákon přímo stanoví klasifikační tabulku o obrovském množství položek, stanoví pro jednotlivé skupiny položek základní ceny, které jsou hrazeny ze zdravotního pojištění. Zákon stanoví zároveň i indikace k tomu – případná omezení, kdy příslušný prostředek nemá být hrazen, protože není medicínsky zdůvodnitelný.

To je obrovský balík věcí, o kterém bude ještě jistě velká diskuse, přestože byl velmi pracně se zdravotními pojišťovnami i patientskými pohledy, pohledy výrobců i dovozců konsensuálně dán dohromady, ale samozřejmě je tomu víc než rok a je to potřeba zrevidovat, takže jistě bude chvíli trvat, než se tato cenotvorba dostane do naší legislativy. Velmi bych ale prosil pana ministra, aby si tuto záležitost vzalo ministerstvo jako jeden z nejprioritnějších úkolů. Protože jestliže se podaří vyřešit tuto cenotvorbu, tak jak již byla dost kvalitně předpřipravena, máme posunutý celý problém financování zdravotnictví o další krok. Bude zbývat dopracovat potom ještě zařazování prostředků, kterým se říká zvlášť účtované materiály. To jsou ty prostředky, které se používají u některých závažných výkonů, jako třeba kloubní implantáty nebo různé dlahy, které používají ortopedi apod., a pak už bude zbývat jenom ta poslední třetina, která je ta nejpotřebnější, to je cenotvorba u seznamu výkonů, objektivní cenotvorba na úrovni úhradové vyhlášky a na úrovni tak složitých systémů, jako je platba DRG.

Já jenom znovu upozorňuji na to, že to, co bylo připraveno v tom odloženém zákonu, novele zákona o veřejném zdravotním pojištění, je krok tím správným, transparentním, férovým směrem, který nám ukládá evropská legislativa, a znovu velmi žádám pana ministra, aby se v těchto pracích pokračovalo.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě než vystoupí pan poslanec Hovorka, je zde faktická poznámka paní poslankyně Soni Markové. Paní poslankyně, máte slovo a své dvě minuty. Prosím.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Já bych chtěla zareagovat jenom na svého předřečníka, který tady hovořil o té části, která byla stažena, to znamená o souvisejících zákonech. Protože on tady mluvil o tom, jako že by to byly nějaké marginálie, které nejsou moc důležité, ale já bych chtěla upozornit na to, že právě to, o čem hovořil, to znamená o těch

peněžích, o cenotvorbě a o úhradách, tak schválení těchto zákonů, tak jak byly navrženy, by znamenalo navýšení nákladů za zdravotnické prostředky vlastně o půl miliardy. A tím, že by tento zákon zablokoval možnost úsporných opatření ze strany pojišťovny, tak by to zvýšilo opět náklady téměř o půl miliardy. Navíc by se toto dělo ne formou zákona, jak to předpokládá Listina základních práv a svobod, ale bylo by to formou vyhlášek. Takže jenom je potřeba některé věci možná říkat tak, jak jsou, a ne jak někdo by chtěl, aby vypadaly. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Mám zde ještě další dvě faktické poznámky. První je pan poslanec Plizák, po něm s faktickou poznámkou pan poslanec Heger. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Plizák: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl také zareagovat na vystoupení exministra pana doc. Hegera. V jeho vystoupení zaznělo, že celý návrh zákona byl konzultován s patientskými organizacemi, s výrobcí, s dovozci, se zdravotními pojišťovnami. Já jsem přeslechl, jestli byl také konzultován s lékaři. A mě by zajímalo, jestli byl tento návrh konzultován s lékařskou komorou, případně jaké bylo vyjádření lékařské komory. Protože tento návrh zákona může klást velké byrokratické podmínky pro zdravotnická zařízení a soukromé lékaře a mě by zajímalo, jak se k tomu lékařská komora staví. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Další faktická poznámka – pan poslanec Heger.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo. K tomu druhému – ten zákon byl velmi široce konzultován se všemi odbornými lékařskými společnostmi a bylo dosaženo konsensu na velmi kvalitní úrovni.

Pokud jde o poznámku paní poslankyně Markové, tak tam musím říci, že naopak tento návrh posunuje situaci v cenotvorbě na úroveň zákona a jasně transparentních rozhodnutí, proti kterým bude odvolání, do kterých kategorií budou zdravotní prostředky zařazovány, případně rozhodování SÚKLu ve stejném režimu, zda budou klasifikovány jako zdravotnické prostředky, nebo nebudou. Naopak musím říct, že současný stav je tak špatný, že není ani to rozhodování na úrovni nějakých rozumných domluvených algoritmů, neřkuli vyhlášek. A připomenu jenom ze začátku loňského roku – v lednu 2013 řešilo Ministerstvo zdravotnictví malou aféru ovlivňující velmi nepříjemně pacienty s kolostomiemi a dalšími potřebnými pacienty pro stomické pomůcky, protože komise na VZP, která se dnes klasifikací zařazování do katalogů a oceňováním zdravotnických prostředků

zabývá, postupovala velmi voluntaristicky a k překvapení zdravotnické i pacientské veřejnosti se na jednou objevil návrh, který byl neúnosný a musel být časem změněn. Všechny takovéhle epizody by byly do budoucna tím novým zákonem upravující cenotvorbu změněny. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Ještě jedna faktická poznámka, opět pan poslanec Plizák.

Poslanec Pavel Plizák: Já se omlouvám, možná jsem byl přeslechnut. Mě nezajímaly názory odborných společností. Co se týče právní relevance, odborné společnosti jsou něco jako zájmové kluby. To je v podstatě něco jako filatelisté atd. Mě zajímá názor lékařské komory.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Žádnou další faktickou poznámku nemám, takže s řádným vystoupením pan poslanec Hovorka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane předsedo, vážená vládo, vážené kolegyně a vážení kolegové, já mohu souhlasit s panem ministrem a s předřečníky v tom, že je třeba zdravotnické prostředky nějakým způsobem regulovat. To je pravda. Ale způsob, jakým se to navrhuje, s tím se nemohu ztotožnit. Já bych udělal takovou malou exkurzi do historie, protože Státní ústav pro kontrolu léčiv, kterému se navrhuje svěřit regulace zdravotnických prostředků a cenotvorba, ten do roku 2007 se zabýval vlastně kontrolou bezpečnosti léčiv, uváděním léčiva na trh. Pozměňovacím návrhem k pozměňovacímu návrhu k vládnímu návrhu zákona o stabilizaci veřejných rozpočtů se najednou do návrhu zákona dostala kompetence ke stanovování cen a úhrad léčiv. Ty cenové kompetence do té doby byly na Ministerstvu financí a úhrada, čili to, kolik bude pojišťovna hradit z ceny jednotlivého léku, ta se dělala v kategorizační komisi. Protože existoval nález Ústavního soudu na základě podnětu skupiny senátorů, bylo nutné tento stav změnit, protože zejména výrobci léčiv z Mezinárodní asociace farmaceutických firem protestovali proti tomu, že ten systém je netransparentní. Čili Ústavní soud rozhodl v té době, že systém se musí změnit, musí být průhledný a firmy musí mít možnost nějakým způsobem se odvolat proti rozhodnutí.

Ten systém, který se vytvořil tím způsobem, jak jsem řekl, pozměňovacím návrhem k pozměňovacímu návrhu, který tady byl schvalován velmi hekticky v roce 2007, byl špatný a Státní ústav pro kontrolu léčiv je dneska jeden z mála úřadů, v Evropě myslím je to možná druhý úřad, který má tak vysokou koncentrací pravomocí a kompetencí, to znamená, který shrnuje hodnocení léčiv, jejich kategorizaci, cenotvorbu a úhradotvorbu. A navíc se

mu teď navrhuje svěřit kompetence k regulaci zdravotnických prostředků, čili objemu, který se svým rozsahem, jak říkal pan poslanec Heger, blíží 50 mld. korun. Je to prostě na zvážení, jestli je dobré, aby takový superúřad u nás vlastně měl všechny možné kompetence k veškerým dodávkám do zdravotnictví.

Bylo by dobré, kdyby pan ministr tady řekl, kolik lidí se dneska zabývá zdravotnickými prostředky na Ministerstvu zdravotnictví. Podle mých informací je to osm lidí. Když se podíváte na strukturu pracovníků Státního ústavu pro kontrolu léčiv, tak tam byl počet někdy v roce 2011 nebo na začátku roku 2012 asi 312 lidí. K dnešnímu datu by počet měl být 468. A já se ptám: Vytvořil se nejdříve potřebný počet pracovníků na SÚKLu, nebo se teď hledá kompetence a vytížení těchto pracovníků? Chtěl bych vědět, co je vlastně na začátku. Jestli je na začátku záměr, nebo je na začátku zvýšení počtu lidí a teď se hledá vytížení pro lidi.

Tady kolega se ptal, jestli nedojde k nějakému způsobu řekněme šikanování lékařů, jestli s tím lékaři souhlasí. Myslím, že dneska mnoho lékařů vám řekne: Státní ústav pro kontrolu léčiv když přijde, tak vám kontroluje všechno možné. A není to jenom o bezpečnosti. Jsou to často i formální kontroly, kdy po vás chtějí i záznamy teploty z ledničky. Takže lékař si potom vymyslí nějaký program nebo požádá firmu, aby mu zpracovala program, který potom vytvoří nějaká náhodná čísla v nějakém rozmezí, aby splnil požadavek Státního ústavu pro kontrolu léčiv. Protože pokud by to ten lékař měl fyzicky kontrolovat, nebo jeho sestra, tak nebude moct léčit. A myslím si, že to je velmi vážná věc a není možné donekonečna zbytnovat státní úřady, které budou způsobovat komplikace poskytovatelům a stávat se nástrojem konkurenčního boje.

Je tady jedna velmi vážná věc. Tady v tom zákoně se navrhuje, že každých pět let se musí registrovat konkrétní zdravotnický prostředek nebo výrobce. A to je další nástroj k tomu, aby tady byla korupce, aby byla systémová korupce. Protože každý výrobce zdravotnických prostředků bude chtít být registrovaný, aby mohl dodávat, aby se mohl ohánět certifikátem, který má. A to je samozřejmě nástroj k tomu, že může existovat ovlivňování.

Ano, jsou dneska na trhu šmejdy. Včera jsem dostal informace od českých biochemiků, kteří hodnotili glukometry. Jsou tady asijské šmejdy, které špatně měří a podobně. To je v celé řadě oblastí. Ale jestliže chceme dělat zákon, tak se musí udělat pořádně a nesmí se udělat jenom kompetence pro jeden superúřad bez kontroly nad tímto úřadem.

V zákoně se navrhuje etické komise. Každý poskytovatel, tedy každý lékař, každé zdravotnické zařízení by mělo mít etickou komisi. Zase další formální povinnosti!

Dále kompetence k Evropské unii. Nemyslím si, že by tyto kompetence

měly být svěřeny Státnímu ústavu pro kontrolu léčiv, že by spíše měly zůstat na Ministerstvu zdravotnictví. A jestliže až dosud mohlo pár lidí na Ministerstvu zdravotnictví dělat určitou kategorizaci nebo regulaci zdravotnických prostředků, nevím, proč by tomu nemohlo být i nadále. Existují určité speciální zdravotnické prostředky jako prsní implantáty a podobně, tam si myslím, že dohled je na místě. Ale je celá řada zdravotnických prostředků, kde myslím, že by nemuselo docházet k tomu, že by se tím museli zabývat lidé se specializací na léčiva a podobně na Státním ústavu pro kontrolu léčiv.

Domnívám se, že tento zákon byl připraven velmi narychlo. Nedomnívám se, že je zpracován dobře, a pokud se tato vláda hlásí k transparentnosti a průhlednosti a chce šetřit finanční prostředky, tak se domnívám, že zákon by měl být připraven kvalitně, dobře, a proto navrhuji vrácení tohoto zákona k dopracování.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic KDU-ČSL.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Heger a má přednost. Takže pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo. Dovolil bych si reagovat na pana kolegu Hovorku. Jestliže majitelé automobilů musejí chodit na technické kontroly po dvou letech, po čtyřech letech, jsou-li nové, tak potom u přístrojů, které jsou rizikové z hlediska možného poškození pacienta – jenom připomenou, kolik afér jsme za posledních 20 let slyšeli o popálení pacienta ze špatného elektrokauteru –, tak není to nic podivného. Jsem přesvědčen, že zdravotnické prostředky typu leukoplasti nebudou muset být takovýmhle způsobem recertifikovány.

Pokud jde o ustavování etických komisí, tak se to týká klinických hodnocení. A klinické hodnocení, které kontroluje účinnost a efektivitu nového léku a nového zdravotnického prostředku, je záležitost, která může ohrozit zdraví pacienta. Je to běžný režim, který je v rozvojovém světě porušován a je za to často – zdravotnictví nebo zdravotnické prostředky a léky přivážené z daleké Asie – napadán, a patří také do moderního světa.

O kompetencích SÚKLu lze samozřejmě diskutovat. SÚKL je úřad, který se zabývá těmito věcmi profesionálně. A objemy lidí, které jsou na tyto složité agendy potřeba, není vhodné mít na Ministerstvu zdravotnictví, které by mělo stanovovat hlavně pravidla, a ne vykonávat aktivně některé agendy.

Zákon nebyl připraven narychlo, zákon byl připravován dva roky. A můžeme být kritizováni spíše za to, že ještě není. A ještě si dovolím využít posledních vteřin a říci na konto připomínky –

Předseda PSP Jan Hamáček: Už žádné nemáte, pane poslanče, omlouvám se. Dvě minuty uplynuly.

Poslanec Leoš Heger: Omlouvám se. Přihlásím se ještě jednou s odpovědí na situaci České lékařské komory.

Předseda PSP Jan Hamáček: Faktická poznámka pan poslanec Plizák.

Poslanec Pavel Plizák: Děkuji za slovo. Už naposledy zareaguji na svého předřečníka. Všichni lékaři, kteří jsou tady ve Sněmovně, vědí, kam svými dotazy míříme. Nám jde o to, protože lékařská praxe nám dává signály tím směrem, kam se vydává, aby když uvedu civilní příměr, abychom za chvíli nepotřebovali technický průkaz na sekyrku a nemuseli s ní chodit každé dva roky na nějakou kontrolu. O to se jedná. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: A ještě jednou fakticky pan poslanec Heger. Prosím.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji. Vracím se ještě k dotazu ohledně České lékařské komory. Česká lékařská komora, přestože v důvodové zprávě není zmíněna, byla součástí připomínkového řízení. Může to být doloženo lidmi, kteří ten zákon připravovali a diskutovali. Všechny jejich připomínky byly standardní cestou vypořádány vesměs kladně a žádné zásadní připomínky ze strany České lékařské komory nebyly. Že by mělo být něco jako technická kontrola běžných záležitostí, jsem říkal, že nepadá v úvahu. Ale věci, které jsou nebezpečné, ať to jsou rentgenové přístroje nebo ať to jsou přístroje, které ohrožují pacienta elektrickým proudem, tak tam prosím tato agenda potřeba je. Tak jako nikdo ji nezpochybňuje u těch již zmíněných automobilů, které jsem použil jako příklad.

Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě jedna faktická poznámka. Pan poslanec Hovorka.

Poslanec Ludvík Hovorka: Já naprosto nezpochybňuji, že je potřeba regulovat zdravotnické prostředky, zejména přístroje a podobně. Určitě. Má to svůj význam a všichni víme, že do českého zdravotnictví se nakupují přístroje předražené. S tím nemám naprosto žádný problém. Ale znovu tady říkám: je třeba podívat se na kompetence Státního ústavu pro kontrolu léčiv a prověřit, zda je správné převést veškerou regulaci, veškeré kompetence ke zdravotnickým prostředkům na Státní ústav pro kontrolu léčiv, a vztáhnout to i k počtu lidí, kteří pracují na SÚKLu a kteří se dneska zabývají

regulací, případně cenotvorbou zdravotnických prostředků na Ministerstvu zdravotnictví. To považuji za zásadní.

Protože nebylo možná v rozpravě zřejmé to, co jsem říkal, podávám návrh na vrácení tohoto zákona k dopracování, protože si nejsem jist, zda je možné tento zákon ve výboru opravit. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Pane poslanče, váš návrh mám znamená a samozřejmě jej ve vhodnou dobu podrobíme hlasování. Žádné faktické poznámky již nevidím, tak prosím, pan poslanec Skalický, po něm pan poslanec Štětina.

Poslanec Jiří Skalický: Dobrý den. Vážený pane předsedo, vážená vládo, dámy a pánové, dovoluji mi pár praktických poznámek k problematice zdravotnických prostředků.

Je velmi dobře, že tento zákon zde leží. Chtěl bych poděkovat panu ministrowi, protože to je téma, do kterého se zásadně nesáhlo téměř 15 let. Můžeme tady o něm pak diskutovat na výboru dva tři měsíce, ale myslím si, že je dobře, že tento zákon tady leží.

K vlastnímu zákonu asi dvě klíčové poznámky. Za prvé je to registr zdravotnických prostředků, který je v tomto zákonu vlastně definován. Ano, kolegyně Marková se tady zmínila o tom, že to může být byrokratické, nicméně jako klinický biochemik, a glukometry, které tady padly, jsem přesvědčen, že tento registr musí být vytvořen. Můžeme se pouze bavit o tom, jestli požadavky na vklad informací do registru mají být takto široké, nebo zúžené.

Další bod, který v tomto zákonu je, je Evropská databáze zdravotnických prostředků, takzvaný EUDAMED, do kterého v uvozovkách trochu tlačí Evropská unie, ale myslím si, že tady nejsme povinni nijak její tlak respektovat, protože jak jsem se přesvědčil v minulém roce, samotné členské státy Evropské unie do této databáze zdravotnické prostředky vkládají velmi líknavě, jinými slovy, kolikrát to prostě házejí v uvozovkách za hlavu. Čili pro nás jako pro Českou republiku je důležité tento zákon mít pro sebe, pro náš trh a pro pořádek v našich zdravotnických prostředcích.

Za podstatně důležitější ale považuji novely souvisejících zákonů, které byly staženy, nicméně věřím, že v letošním roce, nebo brzké době, je tady budeme mít na stole, protože zejména novela zákona o veřejném zdravotním pojištění a konkrétně příloha č. 3, to znamená kategorizace a úhradová regulace, to teprve bude diskuse na plénu a ve výboru. Vlastní zákon, který tady dnes máme, je otázka řekneme koncepční, filozofická, ale neřeší cenotvorbu, neřeší náklady a neřeší kategorizaci jednotlivých zdravotnických prostředků. To je potřeba si uvědomit. A až tyto novely doprovodných zákonů dostaneme sem do Sněmovny, tak opravdu poté tepr-

ve bude diskuse podstatně bouřlivější. Na druhou stranu jsem přesvědčen, že v cenách a v cenotvorbě zdravotnických prostředků rozhodně je prostor k úsporám finančním, pokud budou tyto ceny a cenotvorby optimálně nastaveny, protože sami dobře víte, že za poslední minimálně dva tři roky se ceny řady zdravotnických prostředků výrazně snižují a mění. Čili já osobně tento prostor a tuto přílohu č. 3 považuji z pohledu možných úspor ve zdravotnictví za velmi zásadní a požádal bych tímto i pana ministra, aby tento balík příslušných doprovodných zákonů byl v relativně krátké době dán k dispozici na projednání.

Ještě jednou děkuji a sám za sebe doporučuji, aby byl tento zákon propuštěn na jednání zdravotního výboru. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. S přednostním právem pan předseda klubu TOP 09. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já jsem se přihlásil jenom, abych upřímně a s obdivem ocenil parlamentní taktiku nové vládní koalice. Včera jsme tu vedli vášnivou diskusi o to, zda zákony, které zdělila vláda, nestáhla, zda za ně nese, či nenese politickou odpovědnost. Shodli jsme se, že jsou to její návrhy, že za ně nese politickou odpovědnost. My, protože jsme konstruktivní opozice, tento návrh vítáme a v podstatě děkujeme panu ministroví za jeho předložení. Jsme připraveni ho konstruktivně projednat a schválit. Poslanci vládní koalice navrhuji přepracování. Vy nás, vy šibalové, chcete zmást.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Dalším vystupujícím bude pan poslanec Štětina a připraví se pan poslanec Vyzula. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Štětina: Dobrý den. Vážený pane předsedo, děkuji za slovo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, nebudu hovořit dlouho. Nemám to rád. Mám rád vždycky slova věcná, stručná a jasná. Padlo tady mnoho návrhů, mnoho slov. Jak se na to dívá naše hnutí Úsvit a samozřejmě selský rozum?

My tento zákon chápeme jako nezbytný a potřebný. Nedíváme se na to ani pravicově z minulého období a takzvaně levicově z tohoto období, ale je potřeba tento zákon mít. Pokud ho budeme ve výborech, komisích a všude v Poslanecké sněmovně projednávat, nechť jsou hlavně brána v úvahu slova odborných společností, lékařské komory, patientských organizací a v žádném případě výrobců a lobbistických skupin. Tam jde vždycky o prachy! Je mezi námi dost kolegů, kteří jsou nebo byli řediteli zdravotnických zařízení. Je zde mnoho lékařů, kteří se zdravotnickým materiálem a

prostředky pracují dnes a denně, tak se domnívám, že víme, o co jde. Je třeba zabránit korupci. Já se domnívám, že páni ministři, jak současný pan ministr Němeček, tak minulý pan ministr Heger se dobře znají, a když si sednou, tak z toho může vzniknout velmi dobrý zákon. Za to se přimlouvám. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dalším přihlášeným je pan poslanec Vyzula. Připraví se pan poslanec Bohuslav Svoboda, který je zatím posledním přihlášeným do obecné rozpravy. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Rostislav Vyzula: Dobrý den. Vážený pane předsedo, vážená vládo, vážené poslankyně a poslanci, jenom bych se krátce vyjádřil k tomuto návrhu, protože mnohé bylo už řečeno a netřeba opakovat. Stačí jen říci svůj názor.

Současná situace ve zdravotnických prostředcích je opravdu velmi nepřehledná a chaotická. Úhrada spočívá jen na zdravotních pojišťovnách. Tento zákon přivádí určitý řád, a to v tom smyslu, že se bude zabývat zdravotnickými prostředky jak Ministerstvo zdravotnictví, kde je údajně doposud šest nebo osm lidí k tomuto pověřených, nevím přesně, ale je to možné, nicméně pravděpodobně tam bude muset dojít k nárůstu. Ano. Ale to je daň za to, že budeme dodávat bezpečné výrobky. A dále se tím bude zabývat Státní ústav pro kontrolu léčiv, který má již nastavený systém správních řízení pro cenotvorbu u léků. Ano, i to bude určitá komplikace pro SÚKL pochopitelně. Bude to vyžadovat více lidí. Pravděpodobně to nebude všechno vytvořeno hned, bude to trvat nějakou dobu. Ale já bych v tom viděl právě výhodu toho zavedení určitého pořádku do současného chaosu.

Další důležitou věcí, kterou se zákon zabývá, je také registrace zdravotnických prostředků. Jak zde bylo řečeno, může být různě rozsáhlá a zároveň vzhledem k tomu, že to je opravdu náročná záležitost, může také být v podstatě omezena jenom na určité druhy zdravotnických prostředků. Tím by se celá situace mohla zjednodušit. Ale to je v podstatě jenom taková myšlenka. Nicméně já bych určitě rád podpořil to, že zákonem se bude zabývat výbor pro zdravotnictví, i to, že bude prodloužena lhůta na 90 dnů.

Poněkud mě zarazí to, co i mého předfečnicka, že byl stažen právě vládní návrh zákona o doprovodných zákonech, zákon o reklamě atd., který je opravdu velmi důležitý. Věřím, že jej ministerstvo připraví v co nejkratší době.

Takže v podstatě podporuji tady tuto myšlenku, protože dosavadní chaos se snad změní v určitý řád. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Zatím posledním je pan poslanec Svoboda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji, pane předsedo. Dámy a pánové, výhoda nebo nevýhoda toho posledního, kdo mluví, je to, že většina těch věcí již zazněla.

Chtěl bych připomenout jednu zásadní věc. V té podobě, v jaké je teď zákon předkládán, tzn. jenom jeho jedna polovina bez té prováděcí části, je to bastard. My samozřejmě potřebujeme to, aby prostředky byly regulovány. Samozřejmě potřebujeme zákon, který řekne, jakým způsobem budou uvolňovány a testovány do provádění nebo do aplikace v České republice, ale zároveň potřebujeme všechno to, co je v tom druhém zákoně. Je tam rozsáhlá pasáž o reklamě. Zdravotnické prostředky jsou věc, která reklamě obrovsky podléhá. Je to věc, která je medicínsky zásadní, protože ta neregulovaná reklama říká „použijete-li tento zdravotnický prostředek, nemusíte brát léky“. Je to věc, která zásadním způsobem ohrožuje péči o pacienty, a my v tuto chvíli sice přijmeme zákon, který bude zdravotnické prostředky jasně definovat, jasně bude definovat možnost jejich uvedení na trh, jasně bude definovat jejich kontrolu – reklama a cenotvorba zůstane ve vzduchu.

Já znovu připomínám, jaký objem prostředků je ve zdravotnických prostředcích a že velkou část tohoto objemu hradí zdravotní pojišťovna. Pokud nedořešíme cenotvorbu, bude zdravotní pojišťovna vystavována nejrůznějšímu tlaku lobbistickému, aby to či ono hradila.

Proto zákon v podobě, v jaké je ta jeho první část, já zásadně doporučuji, aby šel do druhého čtení. Je to věc, která je nesmírně důležitá. Ale jestli Ministerstvo zdravotnictví ne v dohledné době, ale okamžitě nepředloží tu doprovodnou část tohoto zákona, znovu říkám, bude to bastard, který naopak celou záležitost prodraží.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ještě bych poprosil pana zpravodaje, jestli by vystoupil v rozpravě... (Zpravodaj gestem naznačuje, že chce promluvit ministr.) Pan ministr chce vystoupit také ještě v rozpravě? Tak nejdřív pan ministr a pan zpravodaj v rozpravě. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji za velmi fundovaná vystoupení k tomuto návrhu zákona a pokusím se osvětlit situaci, v jaké jsme na Ministerstvu zdravotnictví teď stáli v okamžiku, kdy tady byly minulou vládou doporučeny k projednávání dva sněmovní tisky, které upravovaly tuto problematiku, a to je ten, který teď máte před

sebou, a ten druhý, který tady byl zmiňován, mimo jiné novela zákona 48, která upravovala cenotvorbu.

Ve svém zdůvodnění, proč jsme postupovali, jak jsme postupovali, možná trochu navážu na připomínky, které tady padly, které tady zmiňovala mimo jiné paní poslankyně Marková. Protože vůči té úpravě, především té cenotvorbě byly velmi vážné připomínky zdravotních pojišťoven. Zdravotní pojišťovny se shodly na tom, že systém cenotvorby, tak jak by měl být nastaven podle zákona, který jsme stáhli, bude velmi rigidní, velmi pomalý, nebude schopný reagovat na poměrně rychlý vývoj trhu směrem k nižším cenám a způsobí zdravotním pojišťovnám náklady vyšší o půl miliardy, některé odhady říkaly až o 800 milionů. (V sále stále panuje nepřijemný hluk.)

Stáli jsme před dilematem, jestli celou tu materii, oba dva ty tisky nestáhnout úplně. Poté, řekněme, po projednání s poslanci napříč politickým spektrem jsem se rozhodl, že tomuto zákonu ještě dáme šanci a zkusíme v průběhu jeho projednávání odstranit ty největší problémy. Proto jsme postupovali, jak jsme postupovali. Věřím, že se společnými silami podaří odstranit největší problémy, které tady byly zmiňovány, a ten zákon nejenže upraví systém zdravotních prostředků, jejich kategorizaci, ale nebude mít především negativní vliv na zdravotní pojišťovny, protože nejsme v situaci, kdy si můžeme dovolit zvyšovat náklady o stovky milionů korun. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Hlásí se pan zpravodaj. Ale než vystoupí, prosím, abyste se trochu ztišili. Mám opravdu obtíže rozumět vystupujícím.

Pane zpravodaji, prosím, máte slovo stále ještě v rozpravě.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, kolegové, navrhuji za prvé přikázání do výboru pro zdravotnictví a za druhé prodloužení lhůty ze 60 na 90 dnů, tzn. o 30 dnů.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se, zda jsou ještě nějaké přihlášky do rozpravy. Pokud tomu tak není, rozpravu končím. Předpokládám, že tím jak pan ministr, tak pan zpravodaj vyčerpali svá závěrečná slova již v rozpravě, nežádají tedy separátně vystupovat. Není tomu tak, takže to máme také vyřešeno. Nyní tedy přistoupíme k hlasování.

Pan poslanec Hovorka navrhl, aby Poslanecká sněmovna vrátila předložený návrh navrhovateli k dopracování. O tomto návrhu nechám hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí, aby Sněmovna vrátila tento návrh k dopracování. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 21. Přihlášeno je 187, pro 2, proti 98. Tento návrh nebyl přijat.

Budeme tedy hlasovat o příkázání. Jak pan zpravodaj, tak i organizační výbor ve vzácné shodě navrhli příkázat výboru pro zdravotnictví. Žádné jiné návrhy jsem nezaznamenal, takže nechám hlasovat o tomto příkázání.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí, abychom příkázali výboru pro zdravotnictví. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 22. Přihlášeno je 187, pro 170. Tento návrh byl přijat.

A zazněl zde návrh, aby lhůta na projednání ve výborech byla prodloužena na 90 dní.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 23. Přihlášeno je 187, pro 170, proti nikdo.

Konstatuji, že jsme tento zákon příkázali výboru pro zdravotnictví a lhůta byla prodloužena na 90 dní. Končím tento bod a předám řízení schůze paní místopředsedkyni.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobré dopoledne, dámy a pánové. Dříve než přikročíme k projednávání dalšího bodu, dovolte mi, abych přednesla další omluvy, které čekají na našem stole. Omlouvá se z dnešního jednání pan poslanec Adam Petr z důvodu nemoci, dále paní Jana Lorencová z pracovních důvodů, dále pan poslanec Havíř z pracovních důvodů a dále od 12 hodin bude nepřítomen pan poslanec Bartošek z osobních důvodů. Mezi 13.30 a 15.30 z pracovních důvodů nebude pan poslanec Farský a od 16 hodin nebude z pracovních důvodů přítomen pan poslanec Václav Votava. Tímto jsme uzavřeli omluvy. /)

Přikročme k projednávání dalšího bodu, což je

2.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 10/ - druhé čtení

Předložený návrh z pověření vlády uvede ministr zdravotnictví Svatopluk Němeček. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, dovolte mi, abych připomněl obsah předkládaného návrhu zákona novelizujícího zákon o veřejném zdravotním pojištění.

Cílem předložené právní úpravy je implementovat do českého právního řádu unijní směrnici o uplatnění práv pacienta v přeshraniční zdravotní péči, jejíž transpoziční lhůta vypršela již dne 25. října 2013, tedy před více než třemi měsíci. Tato skutečnost je důvodem mé prosby, aby při projednávání tohoto návrhu zákona nebylo uvažováno o jiných možných úpravách zákona o veřejném zdravotním pojištění než o těch, které s transpozicí zmíněné směrnice bezprostředně souvisejí a respektují mantinely touto směrnicí stanovené. Ministerstvo zdravotnictví samozřejmě vnímá mnoho oblastí, které by měly být do budoucna v zákoně o veřejném zdravotním pojištění řešeny, ale tyto změny předložený vládní návrh neobsahuje také z toho důvodu, aby nebyla ohrožena jeho cesta legislativním procesem, a to s ohledem na již uplynou transpoziční lhůtu. V tomto ohledu vás musím informovat, že Evropská komise již minulému ministrovi zahraničních věcí zaslala upozornění týkající se neprovedení ustanovení této směrnice do našeho právního řádu. Zmíněným dopisem byla vláda ČR vyzvána k vyjádření s tím, že reálně hrozí žaloba k Soudnímu dvoru EU a uložení peněžité sankce.

Návrh zákona v souladu se zmíněnou směrnicí zakládá nárok českých pojištěnců na náhradu nákladů, které vynaložili na zdravotní služby, jež se rozhodli čerpat v jiném členském státě EU. Toto samozřejmě není jediný nárok pojištěnců vyplývající z evropského práva. Již několik let se uplatňují také nařízení EU týkající se tzv. nezbytné péče a plánované péče povolované příslušnou zdravotní pojišťovnou, kdy je tato péče čerpána v jiném členském státě EU, Evropském hospodářském prostoru a ve Švýcarské konfederaci. Jedná se tedy o jisté doplnění dané oblasti.

Předložená úprava nově stanoví, že by pojištěnci měly být nahrazeny náklady za zdravotní služby, které čerpal v jiném členském státě EU a které zároveň nespádají do okruhu zdravotních služeb řešených zmíněnými nařízeními. Pojištěncem vynaložené náklady se pak nahrazují do výše nákladů, které by byly zdravotní pojišťovnou vynaloženy, pokud by byly dotčené zdravotní služby čerpány na území ČR, ovšem vždy maximálně do výše skutečných nákladů.

Návrh byl projednáván na celkem třech schůzích výboru pro zdravotnictví, přičemž nejdiskutovanější otázkou byla problematika tzv. předchozího souhlasu. Směrnice totiž připouští, aby hrazení nákladů za některé zdravotní služby

bylo podmíněno předchozím souhlasem zdravotní pojišťovny. Kategorie

zdravotních služeb, u nichž lze poskytnutí náhrad podmínit předchozím souhlasem, jsou ve směrnici stanoveny velice restriktivně s tím, že musí jít o konkrétně vymezené zdravotní služby. S takovými službami se do budoucna pojí také další povinnosti zahrnující opakovaná hlášení Evropské komisi, a to včetně odůvodnění, proč je nezbytné, aby byly nadále podmíněny předchozím souhlasem.

Podmínky stanovené směrnicí v českém právním řádu splňují zdravotní služby vymezené v nařízení vlády o místní a časové dostupnosti. Proto také vládní návrh stanoví, že vláda může svým nařízením vymezením jako služby podléhající předchozímu souhlasu jen ty služby, které jsou obsaženy v nařízení vlády o místní a časové dostupnosti zdravotních služeb. Výbor pro zdravotnictví se v tomto směru usnesl na pozměňovacím návrhu, v němž rozšířil možnost vymezení těchto služeb nad rámec, který směrnice umožňuje. Jde tak proti smyslu směrnice spočívajícímu v lepším fungování vnitřního trhu a usnadnění mobility pacientů v rámci EU. Z tohoto důvodu s ním nemohu vyslovit souhlas.

Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, v tomto smyslu se na vás obracím s prosbou, aby při projednávání případných pozměňovacích návrhů respektován obsah, smysl a účel směrnice, která má být transponována. Je tedy zcela nezbytné, a to i s ohledem na závazky ČR vyplývající z členství v EU, aby byl předložený návrh zákona projednán a schválen bez zbytečného odkladu, a proto se na vás obracím s žádostí o jeho podporu.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane ministře. Tento návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro zdravotnictví. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 10/1-3. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru poslanec David Kasal. Prosím, pane poslanče.

Poslanec David Kasal: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, můj předřečník pan ministr tady podrobně shrnul, o čem tato transpoziční novela je. My jsme o ní podrobně jednali a zajímali se a projednávali opakovaně na zdravotním výboru a výbor pro zdravotnictví doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, který mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 10, ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Součástí tohoto usnesení, které bylo projednáno, jsou i dva pozměňovací návrhy. Jedním je legislativně technická úprava a druhý pozměňovací návrh

upřesňující fungování této novely. Byla projednána a je v souladu s výborem pro zdravotnictví. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji zpravodaji panu poslanci Davidu Kasalovi. Otevírám obecnou rozpravu, do které se přihlásili pan poslanec Leoš Heger, pan poslanec Ludvík Hovorka a zatím poslední pan poslanec Bohuslav Svoboda. Prosím, pane poslanče Hegře, je to vaše.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dámy a pánové, po předchozí rozpravě k předchozímu bodu se budu snažit být stručnější, i když ta záležitost je relativně komplikovaná. Jestliže v předchozím bodě byla ta záležitost komplikována cenotvornými mechanismy, tak tady v tom případě se jedná o jakousi komplikaci právní a vzhledem k tomu, že moje stanovisko bylo poněkud odlišné, než bylo stanovisko zdravotního výboru, které předložilo pozměňovací návrh, tak si dovoluji vysvětlit to, co tady pan ministr navrhoval, aby novela byla schválena bez toho pozměňovacího návrhu, i když mám obavu, že při tomto rozložení politické scény to může být polibek smrti, když se ho zastanu.

Ale ta věc je tak právně zajímavá! Přestože se tady jedná především o pacienty, jak to řekl pan ministr Němeček, a jedná se o jejich relativní možnost čerpat péči někde jinde, jestliže to potřebují nebo mají o to zájem, tak právně je výklad té směrnice dost obtížný, protože ona celou řadu práv pacienta stanoví zcela jednoznačně a pro právního laika srozumitelně v preambulích a hůře se tato opatření čtou v realizační podobě jednotlivých paragrafů směrnice.

Já bych to zjednodušil, protože to je opravdu problém na právní dizertaci a právníci se okolo toho pozměňovacího návrhu neshodli, zejména právníci dělající profesně sféru zdravotnictví a právníci, kteří zastupují pojišťovny. Dovolím si to vysvětlení udělat na smyšleném příkladu. Příklad bude trochu triviální, ale aspoň základy si dovoluji vysvětlit.

Můžeme si představit tři fiktivní příklady. První – transplantace jater u dítěte. Věc, která byla problémem před deseti lety a byly na ni dělány různé sbírky, by dnes, to znamená situace, kdy nějaká medicínská technologie tady není k dispozici a je jí potřeba vyhledat jinde, byla řešena přímo aplikovatelným nařízením Evropského společenství o sociálním zabezpečení a to dítě by mělo dnes nárok cestovat do zahraničí. Takže to stojí nad tou evropskou směrnicí, kterou dnes projednáváme. Možná mohu říci jeden jediný příklad, který asi je, že některé technologie jsou sporné, je protonové ozařování, kde když je hádka, jestli se to má dělat tady v Praze, nebo někde jinde, tak se dneska posílají pacienti do Mnichova.

Druhý příklad, který už do té směrnice patří, je náhrada kolenního klou-

bu. Tato situace je řešena nařízením vlády o dostupnosti ortopedické náhrady kloubů, jsou tam jmenovány, čili teoreticky by stát mohl nařídit dalším nařízením vlády podle zde předkládané novely zákona, že bude zde vyžadovat předběžný souhlas s tím, že pacient se může jít léčit do ciziny a ten předběžný souhlas bude muset být pojišťovnou vydán, jestliže není dosaženo doby dostupnosti, kterou nařizuje naše nařízení vlády. Jestliže dostupnost je dostatečná a pacient může být léčen tady řekněme během půl roku, tak tady bude muset být léčen a předběžný souhlas nemůže být aplikován.

To, kde je to nejpregnantnější, je opravdu vymyšlený příklad léčby ochrnutého člověka po nějakém míšním úrazu, kde si můžeme představit situaci, že ten člověk je intenzivně rehabilitován, intenzivní rehabilitace, řekněme, zase si vymyslím, trvá jeden celý rok, a jestliže je zčásti úspěšná a dále se už ten pacient nelepší, anebo je i neúspěšná bohužel a dále se pacient nelepší, tak po roce se přejde na jakési udržovací rehabilitování ošetřovatelského charakteru pacienta. V případě, že by takováto situace byla podrobena té směrnici a té české novele, mohou nastat dva případy. V případě, že bude podmíněno souhlasem, že pacient může být hospitalizován v nějaké jiné zemi a dál péči čerpat, tak takové podmínění je možno nařízením vlády zase učinit v každém případě. Problém, že pacient musí a nemůže odmítnout, je v tom, že pojišťovna nemůže odmítnout žádnou léčbu, jestliže není léčba jasně definována v zákoně, že se u nás neposkytuje, a to není, protože rehabilitaci pacient dostane v případě, že ji potřebuje, a podle jakýchsi metodických předpisů nebo zvyklostí, a když už ji nepotřebuje, tak ji dále nedostane a je možno léčbu odmítnat, ale bude-li se chtít jít pacient léčit do zahraničí, tak bude aplikováno nařízení, které lze číst v preambuli směrnice, že členské státy, v nichž jsou pacienti pojištěni, by měly poskytnout právo obdržet v jiném členském státě alespoň stejné dávky, jako jsou ty, které stanoví právní předpisy členského státu.

Problém je, že my to omezování péče, které se běžně praktikuje, aby systém byl finančně udržitelný, a aplikuje se na základě nějakých metodických předpisů, které vytvářejí odborné společnosti, nebo, jak tady padlo v minulém bodě, takzvané kluby filatelistů, ale někdy jsou metodická opatření určována i Českou lékařskou komorou, tak v takovém případě se nenaplnuje požadavek té směrnice, aby předpisy byly stanoveny členským státem v legislativě. Takže když ten pacient, i když bude vyjádřena nutnost předběžného souhlasu, bude žádat, a bude-li žádat pojišťovnu o povolení, tak pojišťovna mu to musí povolit podle evropské směrnice, protože nenajde nikde žádný jasný předpis, který by říkal, že intenzivní rehabilitace se má po roce přerušit. Povolení bude vydáno bez ohledu na to, jestli směrnice bude v té podobě, jak ji předkládá Ministerstvo zdravotnictví, a

nebo bude mít rozšířenou možnost péči podmínit předchozím souhlasem, a to třeba úplně tak, jak se to stalo v Německu, kde se řeklo, že všechny hospitalizace budou podmíněné předchozím souhlasem.

Předkladatelé pozměňovacího návrhu si netroufli jít takhle daleko, protože je jasné, že právní stránka věci je poměrně choulostivá, ale i kdyby si troufli jít takhle daleko, tak by narazili na to, že u nás není péče kodifikována nějakým rozumným tvrdým zákonným předpisem, ale je kodifikována metodickými směrnicemi a zvykově, protože kodifikaci udělat zákonem je velmi obtížné, a tudíž nakonec v případném soudním procesu pacient bude moci do ciziny jet a bude mu to muset pojišťovna proplatit.

Je to trochu smutná záležitost, protože stát se doteď odmítal postavit čelem k tomu, že péče u nás je zastropovaná. Já už slyším výtky, proč jsme to tedy my v nynější opozici, když jsme byli v koalici, neudělali. My jsme se o to pokusili v několika případech. Já jsem byl po dlouhé době v pozici, kdy jsem si troufl vydat úhradovou a indikační vyhlášku k lázeňské léčbě, která péči zastropovala, a jaké z toho jsou doteď kontroverzní diskuse a jak je snaha to vrátit zpátky, je všem jasné.

Takže jestliže bude evropská směrnice vyžadována v podobě, jak je duch její preambule, a budou-li se pacienti soudit, tak neuděláme nic jiného, než že jim to budeme muset povolovat. Žádná regulace, dokud ji budeme mít přímo i pro naše pacienty, léčené tady, v zákoně, nám nepomůže. A otázka, v jaké formě teď ten zákon přijmeme, je spíše otázka toho, jestli si troufneme jít proti duchu předpisů, což podle interpretace části právníků je ten pozměňovací návrh zdravotního výboru. Troufneme-li si, je otázka, jestli potom bude Evropská komise vyžadovat to tvrdé naplňování, tak jak je směrnice napsaná, anebo jestli si to můžeme risknout a můžeme s Komisí hrát právní hru, která může skončit tím, že budeme muset směrnici změnit.

V tuto chvíli na to nikdo neumí jasně odpovědět. V tuto chvíli také nikdo neumí odpovědět, jak se chovají pacienti. Předpoklad po mnoha diskusích a zahraničních konzultacích byl, že návrh nás neohrozí, že pacienti mají tolik bloků, počínaje jazykovými bariérami, znalostí situace v cizině a nutností doplácet péči v cizině, která je tam dražší a je tam vyšší spoluúčast, že masový odliv našich pacientů do ciziny nenastane.

Já budu hlasovat ve třetím čtení pro verzi v podobě ministerstva. Samozřejmě pokud pozměňovací návrh projde, budu hlasovat pro přijetí směrnice i v tomto pozměněném návrhu. To říkám možná netakticky, ale je o fěr tady říci. Snažil jsem se vás přesvědčit k tomu, abychom přijali směrnici v čisté verzi evropské, i když Evropu někteří nemají rádi.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče,

a dříve než pozvu k mikrofonu pana poslance Hovorku, k faktu se přihlásil pan poslanec Koskuba. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, nebudu dlouho zdržovat, jenom bych rád svého předřečníka doplnil. Často jste zde slyšeli slovo, že hovoří o pacientovi. Rozumějte tomu, pacient neexistuje, je to klient a to je právě obsahem zákonů, které nám pan doc. Heger jako ministr zdravotnictví se svou koalicí sem předestřel. Upozorňovali jsme tenkrát na to. Je to rozbití dlouhodobých vazeb vztahu lékaře, sestry a pacienta, nicméně stojí za to připomenout. V ČR po předchozích reformách ve své podstatě pacient přestal existovat a hovoříme o klientovi. Není to taková maličkost, jak si všichni zde myslíme. Jsme zákonodárci, měli bychom se nad tím zamyslet a vrátit pacientovi skutečně jeho místo, abychom o něm mohli vůbec hovořit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. A teď zvu k mikrofonu pana poslance Hovorku. Prosím, aby se připravil pan poslanec Svoboda, pan poslanec Klučka a po něm pan poslanec Vyzula. Děkuji.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já se v tomto případě shoduji s panem poslancem Leošem Hegerem, protože si myslím, že má pravdu. Já jsem také nepodpořil pozměňovací návrh ve výboru, protože se domnívám, že pozměňovací návrh skutečně jde proti evropské směrnici. Legislativa ministerstva v tomto případě byla poměrně jednoznačná. Legislativa Parlamentního institutu řekla, že pozměňovací návrh je částečně kompatibilní s evropskou směrnicí, tak jsem si ještě nechal udělat dva právní názory, které mi potvrdily, že návrh jde proti evropské směrnici.

Ale chtěl bych tady mluvit o něčem souvisejícím, a to o systému českého zdravotnictví, který bohužel tento zákon odkrývá. Dovolím si ocitovat: Evropská mobilita je kontroverzní právě proto, že rozpor mezi nároky pojištěnce a systémem odhaluje. Zatímco u českého poskytovatele, tedy u zdravotnického zařízení, dostane pojištěnec reálně jen v mezích jeho smlouvy, tzn. smlouvy toho zdravotnického zařízení a regulačního mechanismu, tzn. je spousta neléčených, podléčených nebo odmítnutých nebo na stop stavech závislých pacientů. Pokud to zdravotnické zařízení má vyčerpaný limit, tzn., že již nedostane úhradu ze zdravotního pojištění od zdravotní pojišťovny, má smůlu, anebo zdravotnické zařízení to poskytne zadarmo nebo s nějakou velmi malou úhradou. Zahraniční poskytovatel smlouvu nepotřebuje, tzn., že se na něj nevztahuje regulační omezení. To

znamená, má motivaci přijmout všechny pacienty. Takže všichni lidé, kteří v ČR mají teoreticky na léčbu právo, ale reálně se neléčí, protože nemají peníze, známé a ani nejsou právníci, aby jim to vynutili, mohou dnes dostat tuto službu v zahraničí a zbořit tak pojišťovně nebo ministerstvu jejich skrytý mechanismus.

To, že se u nás někteří pacienti neléčí, to není vada. To je vlastnost současného ekonomického modelu zdravotnictví založeného na regulaci strany nabídky. Britové na to přišli, protože jejich čekací listy najednou byly k ničemu, protože britští pacienti si mohli odnést svůj nárok do Francie už v roce 2004.

Můžeme to spravit dvojím způsobem. Buď se zúží nárok pojištěnce na to, co je ufinancovatelné, např. tím, že se vyhodí některé drahé služby z úhrady, co pro obyčejné lidi, v uvozovkách uvádím obyčejné lidi, tzn. ty, kteří nemají žádné zastání, nic nezmění, protože by se toho stejně nedobrali. Anebo můžeme vytvořit systém, ve kterém pacient bude zbaven konkrétních nároků a bude ošetřen bezplatně ve veřejné nemocnici v rámci jejich finančních možností.

První model má jednu nevýhodu – protože o službu se bude soutěžit a pojišťovny ji nakoupí u nejlevnějšího poskytovatele, tedy zdravotnického zařízení, a ne nutně u toho, který ji poskytoval dnes. Toho se mnoho nedotknutelných, v uvozovkách, poskytovatelů bojí jako moru, protože nejsou efektivní a žijí z historicky vyšších úhrad. Stát ovšem chrání zájem zejména těchto poskytovatelů. Kdyby totiž hájil zájem pojištěnců, bude naopak rád, že v podobě zahraničních poskytovatelů vzroste konkurence, tedy vzroste kvalita a klesne cena.

Například specializovaná centra, to jsou nástroje ochrany českých nedotknutelných. Má to rámeček v § 112 a následném zákonu č. 372/2011 Sb., ale reálně se to nedodržuje. Reálně to vyrábí Věstníkem Ministerstvo zdravotnictví a odborné společnosti. Centrum vznikne jen tam, kde na tom silní hráči mají zájem, a zavřou si takto trh, protože necentrum nemůže na drahé léky a výkony dostat úhradu z pojišťovny. Kdo je centrum, nemá žádná zveřejněná kritéria, není k tomu žádný férový proces a rozhodují o tom podjatí lidé. Liší se to diagnóza od diagnózy, ale alespoň v některých centrových specializacích nekopíruje síť center žádnou geografickou rovnoměrnost či rozložení populace. Je to zcela chaotické a souvislost lze nalézt hlavně s tím, kde pracují ti, kdo o zřízení center rozhodují, např. hematologie třikrát v Praze, z toho dvakrát přes roh Karláku, pak Hradec a Plzeň, ale celý Ústecký, Liberecký kraj nic, ani Karlovarský. V oftalmocentrech teď odborná společnost doporučila, že má zůstat pět center v Praze, ale jediné v Českých Budějovicích se má zrušit pro milionový spád. Tak nějak to funguje v ČR.

Tento zákon o evropské mobilitě v podstatě odkrývá slabiny českého

zdravotnictví. A já chci říct, že jestli se ten zákon přijme s pozměňovacím návrhem, který přijal zdravotní výbor, anebo se schválí tak, jak byl předložen původní vládní návrh, který implementuje evropskou směrnici v plném rozsahu, tak se nic neděje. Reálný dopad to samo o sobě nemá. Jen to umožňuje zavřít vládě pacienty v ČR. Stejná debata vznikne posléze na vládní úrovni při přípravě vládního nařízení. Pokud se vláda zachová rozumně, nic to neznamena. Pokud zkusí využít tuto pravomoc a pacienty zavře, vypukne chaos, protože pacienti budou mít tento nárok přímo z evropského práva, a pokud dojde k nějakému soudnímu sporu, stát tento spor stejně nakonec prohraje.

Děkuji vám za pozornost.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, pane poslanče, a prosím dalšího přihlášeného do rozpravy, pana poslance Klučku. (Šum v sále) Omlouvám se, pana poslance Svobodu. Omlouvám se.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Paní předsedající, dámy a pánové, předkládaný návrh zákona zavádí v nějaké podobě institut předběžného souhlasu. Je to institut, který není v té evropské směrnici obligatorní. My ho tam zavádíme s tím, že bude limitovat nějakým způsobem péči o naše pojištěnce.

Já musím na rozdíl od zdravotního výboru vyslovit zásadní nesouhlas s tím, aby tento institut byl používán. Právo pacienta na čerpání zdravotní péče je právo definované v našich ústavních a zákonodárných principech a otevřít prostor pro to, že něco můžeme zakázat, je otevření prostoru pro zásadní lobbistické a korupční vlivy. Pacient, když se rozhoduje, že bude čerpat péči v zahraničí, se rozhoduje s vědomím toho, že bude mít jazykový problém, komunikační problém a že v každém případě bude muset tu péči uhradit. Ta péče mu bude uhrazena zpětně s tím, že mu nebude uhrazen rozdíl mezi cenou, kterou to stojí v zahraničí, a cenou, kterou to stojí tady. A do toho my ještě vložíme institut, že o tom regulačně rozhodne nějaký orgán v podobě předběžného souhlasu. To rozhodnutí bude jistě právně přezkoumatelné a pravděpodobně všechny soudy o to, že zamítnutí souhlasu bylo právně nesprávné, budou. A bude to znamenat jenom jedinou věc. Pacient, pokud to bude obyčejný pacient, se právní pomocí nedomůže, protože nebude vědět jak. Ten, který bude chtít, se jí domůže, jenom tu péči bude mít odloženou.

V neposlední řadě bych chtěl podotknout, že se jedná o v zásadě strašně malý počet pacientů. Zkušenost, která zatím je s přeshraniční péčí, to naprosto jednoznačně ukazuje a nic se nezmění. Když ho tam dáme, implementujeme směrnici, která umožní zakonzervovat veškerou péči v této

zemi a zabránit pacientům, aby ji čerpali dle svého rozhodnutí. A to jejich rozhodnutí je v mém chápání to naprosto zásadní. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. A teď prosím pana poslance Klučku. Pan poslanec Vyzula se připraví.

Poslanec Václav Klučka: Paní předsedající, členové vlády, kolegyně, kolegové, nebojte se, nejsem odborník na zdravotnictví, nebudu se plést lékařům a zdravotníkům do jejich činnosti práce. Ale podíval jsem se na současný text příslušného zákona o veřejném zdravotním pojištění a musím říct, že je to aktuální text, který jsem si teď před chvílí vytiskl ze systému ASPI. Věřím mu, a pak tedy nerozumím jedné věci.

Ve stávajícím § 16a, který je nazván regulační poplatky, v odstavci 1 chybí písmeno f). Písmeno f), abychom si rozuměli, jsou regulační poplatky za pobyt v nemocnici. Bylo vypuštěno. S největší pravděpodobností v situaci, kdy takto rozhodl Ústavní soud. Pak už v následujícím odstavci 2 najdete větu: Regulační poplatek podle odstavce 1 a) až f) se neplatí. To písmeno f) v tom zákoně žije. Pak ještě dále. V příslušném § 16 a v odstavci 3 najdete... pardon, ano, v odstavci 4, omlouvám se, najdete ustanovení, které říká: regulační poplatek podle odstavce 1f) se neplatí při lůžkové péči o narozené dítě, a to ode dne porodu, a tak dále. Zase písmeno f) v tomto zákoně žije. A pak se podívejte prosím na regulační ustanovení v odstavci 6, kde se rovněž regulační poplatek podle písmena f) platí poskytovateli nejdéle do osmi kalendářních dnů po ukončení hospitalizace s výjimkou případu... a tak dále. Nevím si s tímto rady. Na jedné straně tedy písmeno f) bylo vypuštěno, regulační poplatek za pobyt v nemocnici se neplatí, a na straně druhé písmeno f) v tomto zákoně žije, v následujících odstavcích.

Opravdu se s tím nevím rady, nevím, co se s tím dá udělat, jestli je to legislativní úprava, není legislativní úprava, abychom tento problém o regulačních poplatcích ze zákona dostali pryč.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. A prosím k mikrofonu pana poslance Vyzulu.

Poslanec Rostislav Vyzula: Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, vraťme se prosím zpět k přeshraniční péči. Bylo tady řečeno panem docentem Hegerem, a velmi správně, že se jedná opravdu o právní, velmi specializovanou analýzu. My jsme se touto problematikou ve výboru pro zdravotnictví zabývali hodně podrobně, strávili jsme nad tím desítky hodin a celé tři výbory od poslední schůze byly naplněny hlavně problémem přeshraniční péče.

Vyvíjely otázky jako třeba mnohdy tak diskutovaná protonová léčba, velmi drahá. Ozáření jednoho pacienta na diagnózu třeba karcinomu prostaty stojí něco mezi půlmilionem a třičtvrtémilionem korun. Víte dobře, že existuje v současné době možnost pojišťovny, že tuto léčbu neuhradí anebo pacient... Ne neuhradí. Že pacienta pošle raději na zahraniční pracoviště do Mnichova, protože je tam ta péče levnější. O protonové léčbě se budeme ještě bavit, je to složitá problematika, a já teď neříkám ani pro nebo proti, ale nicméně je důležité o tom diskutovat.

Ale v případě toho, že ponecháme přeshraniční péči v novelizaci zákona tak, jak byla předložena Ministerstvem zdravotnictví, tak bez předběžného souhlasu pojišťovny kterýkoliv pacient si řekne: já mám karcinom prostaty, zdejší pojišťovna se k tomu staví tak a tak, já bez jakéhokoliv souhlasu, teď hned, okamžitě, bez čekací doby pojedou do Mnichova, oni mě tam ozáří, já to tam zaplatím a předložený účet předložím pojišťovně, která mi ho uhradí s tím, že by teoreticky bylo možné, že dostane nějaké peníze zpět, protože je to tam levnější. Nicméně takto by mohlo dojít k tomu, bez novelizace, kterou jsme navrhli, a která byla schválena výborem pro zdravotnictví, že naše zdravotní pojišťovny prostě vyčerpáme. Já neříkám, že to musí nastat, ale teoreticky, hypoteticky tato možnost tady je. Že jakýkoliv pacient s jakoukoliv péčí, když nebude chtít čekat zde v České republice, odejde do zahraničí, dostane tam tu péči, zaplatí si to a dostane uhrazeno to, co by to stálo zde u nás. Je zde možný nárůst pacientů, protože jak víme, zdravotnictví je někdy bezedné. Proto ta novela. Ta novela... ten pozměňovací návrh, pardon. Pozměňovací návrh prostě jenom stanovuje to, aby ministerstvo opravdu vymezilo přesně, o které indikace se jedná v případě předběžného souhlasu, a zároveň pozměňovací návrh stanovuje to, kdy pojišťovna může tuto péči odmítnout. Je to jakési zpřesnění toho, na čem se právníci nemohli přesně dohodnout. A je to jaksi k tomu, aby nedošlo ke zbytečnému vyčerpání prostředků z našich zdravotních pojišťoven.

Musím ještě upozornit na to, že vzhledem k právnímu problému jsme požádali i Parlamentní institut, který se k tomu vyjadřoval a který neshledává zásadní problém proti evropské směrnici. Takže to k pozměňovacímu návrhu.

Pak ještě tady byla jedna věc ohledně specializovaných center v České republice, pan poslanec Hovorka. Já bych k tomu jenom chtěl říct, že opravdu je to záležitost závažná a Ministerstvo zdravotnictví by se tím mělo zabývat, aby jednoznačně stanovilo kritéria pro všechna specializovaná centra tak, aby mohla být pravidelně kontrolována. Opravdu bez toho může vzniknout určitý chaos.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, pane poslanče. Pane poslanče Bendle, chci se zeptat – faktická? Faktická, tak je to vaše.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já jsem k tomu původně nechtěl vystupovat, neboť jsem si své k tomuto pozměňovacímu návrhu řekl na zdravotním výboru. Ale vzhledem k tomu, že to tady obhajuje pan předseda zdravotního výboru, musím říct důvody, proč pro něco takového hlasovat nemůžu, i tady na mikrofon.

V okamžiku, kdy zkomplikujeme situaci občanům České republiky, aby si mohli vybrat, zda se chtějí nechat léčit kdekoli jinde v Evropské unii – a bylo zde řečeno, že to není žádné velké množství lidí –, a my těm lidem zkomplikujeme situaci tím, že vznikne orgán, do kterého budou muset jít, řeknu, lobbisticky žádat, zdali by to nešlo proplatit apod. ... Dneska ta situace je taková, že ne že někdo ušetří, nebo to, co tady říkal pan předseda, že by snad pojišťovny nějak ušetřily. Ony léčbu proplatí do výše, kterou by musely zaplatit v České republice. A v případě, že to je v zahraničí levnější, tak to zaplatí tam. Ale není to, že bychom nějak super odčerpávali prostředky ze zdravotního pojištění. To jsou prostředky těch lidí, které je tam dávají.

Důsledkem toho, co obhajujete, pane předsedo prostřednictvím paní předsedající, bude, že budou stoupat fronty nebo, chcete-li, čekání lidí na operace, protože budeme omezovat šanci lidí nechat se léčit někde jinde. Je potřeba si přiznat, že občas některé typy léčení prostě trvají delší dobu, ať už je to z důvodů finančních, či já nevím z jakých, kapacitních, a v ten okamžik má občan České republiky, který si tady platí své zdravotní pojištění, do výše, kolik by pojišťovna platila v České republice, šanci si to nechat proplatit jinde a může si případně přispět – to už je zkrátka jeho věc. My jim tuhle šanci bereme a říkáme: musíte přijít k nově vzniknuvšímu orgánu a ten přesvědčit. Jak se v České republice přesvědčuje, myslím, že jsme s tím měli často své zkušenosti.

Já to nemohu podpořit a je mi líto, že zrovna lékaři toto podporují.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Omlouvám se, váš čas vypršel. Děkuji. Dalším přihlášeným s faktickou je pan poslanec Koskuba. Stahujete? Ano. Dalším přihlášeným k faktické je tedy pan poslanec Hovorka.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, já jenom k tomu, co tady říkal pan předseda výboru k záležitosti center. Specializovaná centra vznikla přes noc vyhlášením ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví a některé nemoc-

nice se naopak dozvěděly, že už centry nejsou. Když jsem si vyžádal v interpelacích na tehdejšího ministra a následující ministryni informaci o tom, jak se postupovalo, jaká byla pravidla, nedostal jsem nic. Nakonec jsem dostal jenom oznámení, že to rozhodovala nějaká komise, která byla složena ze zástupců pojišťoven, ze zástupců Ministerstva zdravotnictví apod. Ale složení, konkrétní lidi atd. jsem nikdy neviděl a nikdy neslyšel. Takže proces vzniku center nebyl nikdy plně transparentní a bylo by jistě dobré, abychom k tomu dostali nějaké podrobné informace, tzn. abychom věděli, na základě čeho se určité nemocnice stávají specializovanými centry, a také ta centra by měla být rovnoměrně rozložena po celé České republice. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. S další faktickou pan poslanec Plzák.

Poslanec Pavel Plzák: Vážené kolegyně, kolegové, při vystoupení pana poslance Bendla mi v hlavě vyvstala zajímavá otázka. Naše pojišťovna proplatí léčení, které absolvoval pacient v zahraničí, do výše nákladů, které by vydala u nás. Jak to udělá, když vlastně víme, že každému našemu zdravotnickému zařízení platí nějak jinak? Podle čeho se to vlastně spočítá? Podle té nejlevnější nemocnice? Podle té nejdražší nemocnice?

A pak bych se zeptal rád pana kolegy Bendla prostřednictvím předsedající: Znáte někde, kde léčí levněji než u nás? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. A prosím pana poslance Hegera s faktickou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl panu Ing. poslanci Hovorkovi prostřednictvím paní předsedající říci, že s těmi centry to není tak špatné, jak se mu to jeví. Je fakt, že ten začátek byl paralegem, že byl jaksi trochu exekutivně divoký. Ale podařilo se potom v dalším období, když jsem dělal nový zákon o zdravotních službách, dostat do toho zákona pasáž, která legalizuje centra, popisuje systém, jakým vznikají, a ten proces je v zákoně průhledný.

Centra se prakticky osvědčila. Jsou u řady nemocí, které jsou tam léčeny, jsou napsána práva pacientů právě v tom nařízení vlády o dostupnosti. Nejvíce se diskutovalo o centrech pro roztroušenou sklerózu a ti pacienti, kteří ta centra potřebují, se do nich opravdu dostanou. A mimochodem, v našem zdravotnictví má centralizace velmi silnou tradici sice v ojedinělých, ale důležitých případech, kdy vznikala spontánně. Ještě v 80. letech např. vznikla centra pro dětskou kardiologii a nikdo o nich vůbec

nepochyboval a dodnes nepochybuje, přestože ani tam ta centra nejsou stále zákonem definována.

A chtěl bych říct ještě pro uši pana ministra Němečka. Aby nebyly jakékoli pochybnosti, tak my jsme v těch centrech nařídili, aby se vedly statistiky, které dovolí počítat, jak kvalitně je péče poskytována, aby ta centra a jejich medicínské výstupy mohly být porovnávány. To bylo za pana ministra Holcáta. Jak jsem ho téměř ve všem chválil, tak to bylo pozastaveno a je potřeba to zkodifikovat. (Upozornění na čas.) Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, omlouvám se, váš čas vypršel. Děkuji. Dalším přihlášeným k faktické je pan poslanec Svoboda a po něm pan poslanec Hovorka, poté pan poslanec Bendl.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Paní předsedající, dámy a pánové, otázka specializovaných center je skutečně otázka obrovského problému. Jsou specializovaná onkologická centra, tzv. centra klinické onkologie, která na sebe stahují veškerou péči a byla vybrána podle nějakých pravidel. Ta pravidla se hned na začátku nedodržela. Do dnešního dne pokrytí sítě není dostatečné. Pro někoho, kdo má dostatečné kontakty a dostatečný lobbistický vliv, se vytvoří výjimka. Takže dneska, když budeme srovnávat péči a její kvalitu, dospějeme k tomu, že srovnáváme jenom ta, která byla vybrána na základě nějakých kritérií, která nebyla dodržena. A to zavedeme institutem předběžného souhlasu do tohoto zákona.

Pokud se týká ceny v zahraničí, prostřednictvím paní předsedající bych kolegovi sdělil, že například protonová léčba je v zahraničí levnější než u nás.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Prosím pana poslance Hovorku s faktickou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, já jsem nevedl, kterého ministra jsem interpeloval. Byl to pan ministr Julínek a potom paní ministryně Jurásková. Týkalo se to těch prvních center, která vznikla v letech 2006 až 2010, najednou, přes noc se objevila, a najednou také některé nemocnice – jejich primáři, přednostové oddělení zjistili, když přišli ráno do práce, že už nemají statut centra. Měli jsme s tím zkušenosti ve Zlínském kraji velmi nemilé, týkalo se to onkocentra, traumacentra atd. Takže chci říct, že ten proces nebyl transparentní, a jsem rád, že pan kolega doc. Svoboda to tady potvrdil. Určitě je špatné i to, že není plošné pokrytí.

Jenom k té protonové léčbě, kterou tady uváděl pan kolega Svoboda, bych chtěl říct, že možná ta protonová léčba je v zahraničí levnější, že třeba právě záležitost protonového centra v České republice byla podepsána v poslední den, kdy byl konkrétní úředník v práci, kdy byl ještě zaměstnanec zdravotní pojišťovny, tak možná proto ta léčba byla nastavena tak draze, a na základě této smlouvy o budoucí smlouvě se potom teprve protonové centrum začalo stavět, protože mělo zajištěné příjmy do budoucna – mělo by zajištěné příjmy do budoucna. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Prosím pana poslance Bendla s faktickou.

Poslanec Petr Bendl: Ještě dvě poznámky. Chtěl jsem poděkovat některému ze svých předřečníků, který říkal, že by bylo zajímavé vědět, jak se odvíjí ta cena, kterou platí pojišťovny pacientům, nebo klientům, abych byl přesný, v zahraničí. A bylo by dobře, poprosil bych pana ministra, aby před třetím čtením se tady o tom zmínil nebo nám připravil nějakou informaci na zdravotní výbor, protože to je bezesporu důležité.

A pak ještě poznámku k místním lékařům. Myslím si, že není přecešpatně, když někde je léčba levnější v zahraničí, protože tím pádem Všeobecná zdravotní pojišťovna a jiné pojišťovny ušetří finanční prostředky, aby mohly léčit více pacientů v České republice.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Prosím pana poslance Vyzulu s faktickou poznámkou.

Poslanec Rostislav Vyzula: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já se cítím povinen vám tady říct, jenom aby nevznikly některé mylné představy o tom, kolik stojí protonová léčba, jak tady bylo řečeno, že veškerá je – nebo že je levnější. Já jsem uvedl, že jenom v některých případech je možno považovat u některých indikací protonovou léčbu v současné době v zahraničí za levnější než u nás. V jiných případech, prosím vás, tomu tak není. Moje osobní představa je o tom, že se jasně vyhraní jednoznačné indikace k tomu, co protonové centrum u nás bude moci léčit, tak aby to bylo samozřejmě efektivní pro pacienty, aby to mělo opravdu význam, protože jsou jiné možnosti, a tak, aby to nezruinovalo naše pojištění. To je jedna věc.

Druhá věc, kterou jsem chtěl říct, která se už netýká přeshraniční péče, ale týká se specializovaných center, rovněž jako onkolog musím tady říci svůj názor tak, aby byl naprosto jasný. Tady pan doc. Heger obhajoval to, jakým způsobem jsou dneska nastavena kritéria pro specializovaná centra. Ano, do určité míry jsou, ale musím dát za pravdu panu poslanci

Hovorkovi, protože ona se nedodržují. Jde jenom o to, aby byla tak přesně stanovena, a nejenom pro onkologická centra, ale i pro jiná centra, a proto apeluji na Ministerstvo zdravotnictví, aby se této problematice intenzivně a v podstatě okamžitě začalo věnovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Prosím pana poslance Plzáka, který se přihlásil k faktické. Připraví se pan poslanec Klučka k faktické.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji. Já se jdu jenom omluvit, že můj dotaz byl položen nepřesně. Já jsem měl na mysli, když jsem se tázal na léčbu v zahraničí – léčba, která je navázána na systém nějakého zdravotního pojištění. Samozřejmě věřím, že plastičtí chirurgové v Thajsku léčí, nebo operují možná také levněji než naši lékaři. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Prosím pana poslance Klučku. Připraví se pan poslanec Svoboda k faktické.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám paní předsedající. Já bych jenom přistoupil s výzvou. Já bych opravdu rád, kdyby buď pan ministr, nebo zpravodaj posoudili mě v té mé žádosti o to, jestli se domnívám, že je to pravda v tom zákoně, nebo jestli to pravda není a je možné to přehlédnout. Pokud by to byla pravda, pak já s největší pravděpodobností, protože se obecná rozprava blíží k závěru, bych využil § 93 odst. 2 k vrácení do výboru k novému projednání.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Dalším přihlášeným k faktické je pan poslanec Svoboda.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Paní předsedající, dámy a pánové, tady zaznívá diskuse o protonovém centru. Já bych velmi rád, abyste znali informaci, která je zásadní. Léčba protony je ve svém výsledku lepší než klasické ozařování urychlovačem pouze v několika málo diagnózách. Je to jeden z důvodů, proč tuto léčbu zatím ve Spojených státech nepřijali jako standardní. Prostě proto, že léčba protonem nemá ani o procento lepší výsledky než léčba klasickými urychlovači. Těch diagnóz je několik, třeba nádory oka. Prostě je jich na prstech jedné ruky, kdy to má smysl. Jinak to jsou z tohoto pohledu, z pohledu léčebného výsledku, vyhozené peníze.

A ta druhá věc – skutečně bych se přimlouval za to, aby otázka center byla věc, kterou se ministerstvo bude zabývat. Protože já stejně jako pan kolega Vyzula prostřednictvím paní předsedající víme, že to není správně

aplikováno. Já neříkám nastaveno, ale že tak jak vznikala, byl skutečně podmínkou vzniku silný lobbistický tlak, a tak vzniká to, proč je ta péče nerovnoměrná a proč některá centra, která by měla být, nejsou, a která by neměla být, jsou.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. S faktickou se přihlásil pan poslanec Chalupa.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Vážená paní předsedající, vážení ministři vlády, vážené kolegyně, kolegové, já bych se chtěl zeptat pana Svobody, možná proto, že nejsem lékař, jsem laik, proč se tedy to proto nové centrum vůbec pořizovalo, když vlastně to k ničemu není, jestli jsem tomu správně rozuměl.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Prosím, abyste příště své kolegy oslovoval mým prostřednictvím. Děkuji. Vzhledem k tomu, že již nikoho nemám přihlášeného do obecné... Ještě se tady objevila faktická, jestli dovolíte, pane poslanče, takže, pane Svobodo, prosím.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Já vám prostřednictvím paní předsedající odpovím. Ono se pořídl samo. (Smích a potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Prosím pana předsedu klubu Sklenáka.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Já bych požádal vzhledem k tomu, co zde zaznělo, o přestávku na poradu v délce deset minut.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobře, přerušuji tímto jednání a vyhlašuji přestávku na deset minut. Sejdeme se tady v 11.39 hodin. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 11.30 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.39 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dámy a pánové, prosím, zaujměte svá místa, abychom mohli pokračovat v našem jednání. (Krátká pauza.)

Prosím pana poslance Klučku, který se přihlásil do obecné rozpravy, aby se chopil mikrofonu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klučka: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, po krátké přestávce, kdy jsme měli možnost konzultovat tuto věc s ministrem zdravotnictví a se zpravodajem, bych prosím navrhl, abychom přijali usnesení s tím, že přerušujeme projednávání tohoto bodu do pátku 7. 2. s tím, že bude zařazen jako bod po pevně zařazených bodech. V pátek 7. 2.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Mám zde přihlášku pana poslance Laudáta. Faktickou nebo...? Na požadavek pana Laudáta všechny odhlašuji a prosím o vaše přihlášení znovu.

Vzhledem k tomu, že nemám již nikoho přihlášeného do obecné rozpravy, končím obecnou rozpravu a přistupuji k hlasování o návrhu o přerušení projednávání tohoto bodu do pátku 7. 2. s tím, že tento bod bude zařazen jako první bod za pevně zařazené body v pátečním programu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro předložený návrh? (Ohlasy z pléna k hlasovacímu zařízení.) Prohlašuji toto hlasování za zmatečné.

Znovu zahajuji hlasování. Kdo je pro? Proti?

Hlasování číslo 25 končím. Tento návrh byl přijat. Tento bod tedy přerušujeme do pátku 7. 2.

Dříve než přistoupíme k projednávání dalšího bodu, mám zde omluvu pana ministra Chládky, který se omlouvá ze závažných pracovních důvodů z odpoledního jednání Poslanecké sněmovny.

Teď předávám řízení schůze.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení pání poslanci, budeme pokračovat. Dalším bodem našeho jednání je bod

7.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění zákona č. 105/2013 Sb.
/sněmovní tisk 45/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministryně spravedlnosti Helena Válková. Paní ministryni vidím. Ještě než v klidu přijde, požádal bych Sněmovnu. Paní ministryně, malinkou chvilku, protože budeme řešit změnu zpravodaje.

Vzhledem k tomu, že paní ministryně byla určena zpravodajkou tohoto tisku, je potřeba, aby Sněmovna odhlasovala změnu zpravodaje a tím je pan kolega Jan Chvojka. Požádám Sněmovnu, jestli má nějakou výhradu, nebo můžeme hlasovat. Nevidím. Odhlásil jsem vás. Požádám vás o novou registraci. Přihlaste se svými identifikačními kartami.

V hlasování pořadové číslo 26 rozhodneme o novém zpravodaji. Kdo souhlasí, aby zpravodajem tohoto tisku byl pan kolega Jan Chvojka? Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 26 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 26 z přítomných 146 pro 139, proti 1. Návrh byl přijat.

Požádal bych pana kolegu Chvojku, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Nyní žádám paní ministryni spravedlnosti Helenu Válkovou, aby se ujala slova v úvodním slově k tisku 45. Prosím, paní ministryně.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane předsedající, vážená kolegyně, vážení kolegové, já bych si dovolila vám zde představit vládní návrh, který jsme si osvojili a který zavádí do našeho trestního zákoníku – zejména do trestního zákoníku, on novelizuje ještě další dva zákony – dvě nové skutkové podstaty trestných činů, které bychom mohli zahrnout pod širší pojem ochrana před jakýmkoliv jednáními a činy souvisejícími s dětskou prostitucí. (V sále je velký neklid a hluk.)

I to je důvod, proč jsme si tento zákon osvojili, protože si myslím, že Česká republika by měla mít neprodyšnou ochranu před takovými druhy jednání. Zatím v našem českém trestním právu určité mezery byly, byť musím říci, že v porovnání s jinými evropskými zeměmi relativně minimální.

Cílem předkládané novely, která se týká tří zákonů, trestního zákoníku, trestního řádu a zákona o trestní odpovědnosti právnických osob, je tedy

jednak zlepšit, zdokonalit českou právní úpravu, ale současně i vyjít vstříc požadavkům, kterými jsme vázáni ze strany unijního práva, konkrétně sladit náš právní řád se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2011/36.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně, já vás na chvilku přeruším. Požádám Sněmovnu o klid! Kolegy, kteří mají jiné předměty jednání, než je tisk 45, bych požádal, aby své debaty přesunuli do předsálí a nechali paní ministryni uvést tento tisk. Není to nic jednoduchého a myslím si, že bychom to měli sledovat. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Já také děkuji, pane místopředsedo. Budu se to snažit nějakým způsobem zkrátit a charakterizovat jenom podstatné změny. Víím, že nikdo z nás nechce poslouchat plný výčet a označení jednotlivých směrnic, ale musím tak učinit, protože to je i důvod, proč jsme se rozhodli tento zákon osvojit, byť v jedné oblasti máme výhrady, nebo bychom mohli mít výhrady, které se budeme snažit do druhého čtení a v rámci práce v příslušných výborech ještě odstranit.

Čili cílem předložené novely je sladit českou právní úpravu se třemi směrnicemi. Jednak směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/36/EU ze dne 5. dubna 2011 o prevenci obchodování s lidmi, boji proti němu a ochraně obětí, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/629/SVV další směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2011/1993/EU ze dne 13. prosince 2011 o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2004/1968/SVV, a konečně s třetí směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2012/13/EU ze dne 22. května 2012 o právu na informace v trestním řízení.

Potom se tedy navrhuje drobná novelizace trestního zákoníku za účelem plné implementace rámcového rozhodnutí Rady 2008/913/SVV ze dne 28. listopadu 2008, o boji proti některým formám a projevům rasismu a xenofobie prostřednictvím trestního práva. Tato novela přímo nesouvisí s tím hlavním těžištěm, které spočívá, jak říkám, ve zlepšení ochrany před dětskou pornografií.

Lze konstatovat, že převážná většina požadavků vyplývajících ze směrnice o prevenci obchodování s lidmi, boji proti němu a ochraně obětí a směrnice o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii je již, jak jsem řekla, v právním řádu obsažena, a proto přistupujeme v této oblasti jenom k dílčím změnám. Předně tedy jde o dvě změny v trestním zákoníku, kde se doplní ty mnou zmíněné dvě nové skutkové podstaty.

Konkrétně jde o trestný čin účasti na pornografickém představení – je to § 193a trestního zákoníku, ten nový, pokud ho schválíme. Navrhuje se

zde postihnout účast na pornografickém představení, ve kterém účinkuje dítě. Je zde ještě navíc rozlišeno dítě obecně, to znamená do dovršení 18 let, a potom přísněji trestné bude, pokud se takového představení nebo vystoupení účastní dítě mladší 15 let. Dále se doplňuje trestný čin navazování nedovolených kontaktů s dítětem, čili nově by to bylo ustanovení § 193b trestního zákoníku, a to už zavádí trestnost, která dosud nebyla, úmyslného jednání, při němž navrhne dospělá osoba setkání dítěti, které nedosáhlo věku pohlavní dospělosti, s cílem spáchat na něm trestný čin pohlavního zneužití nebo obdobné trestné činy. My bychom to již za stávající právní úpravy mohli postihnout, ale jenom v případě, že by šlo o přípravu ke zvláště závažnému zločinu, což některé trestné činy, které jsou zde uvedeny, tento požadavek nesplňují. Taktéž se rozšiřuje stávající skutková podstata trestného činu výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií, kde se doplňuje postih úmyslného získávání přístupu k dětské pornografii prostřednictvím informačních nebo komunikačních technologií.

Ke splnění všech požadavků v oblasti boje proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii je dále nezbytné doplnit do zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim další trestné činy, za které mohou být právnické osoby stíhány. Konkrétně zde je v návrhu trestný čin znásilnění, účast na pornografickém představení a navazování nedovolených kontaktů s dítětem. A tady to je ten slabý bod úpravy, pro který já osobně bych navrhovala stáhnout – ale po projednání i na vládě jsem se rozhodla toto neučinit – ten vládní návrh. Totiž my máme – a řada z vás je dokonce autorem nebo spoluautorem návrhů na novelu příslušného zákona, čili o trestní odpovědnosti právnických osob – návrhy na doplnění výčtu trestných činů, za které lze postavit právnickou osobu před trestní soud. Tady se navrhuje jenom bezprostředně ty trestné činy, které souvisí s dětskou pornografií, a v tomto smyslu by se tedy na první pohled mohlo zdát, že bychom mohli počkat a udělat komplexnější novelu. Přitom novela zákona o trestní odpovědnosti právnických osob v takovém případě není komplikovaná, byť by měla komplexní dosah. Ale právě proto, že zde transpoziční lhůty částečně již uplynuly, pouze poslední uplyne v prvním pololetí 2014, a protože legislativní proces již trvá příliš dlouho, jsme se rozhodli, že tento zákon předložíme s tím, že změnu jednoho ze tří dotčených zákonů, právě tohoto zákona o trestní odpovědnosti právnických osob tím, že bychom se v rámci diskuse v příslušných výborech mohli pokusit ještě doplnit to ustanovení tak, aby více zahrnovalo všechny trestné činy, které tam v současné době chybí – jak majetkové povahy, tak hospodářská trestná činnost –, tak jsme se rozhodli tedy tento zákon předložit v navrhovaném znění. Nemyslím si, že by to mělo být na překážku přijetí lepší, důkladnější, komplexnější

a navíc evropským právem předepsané ochrany před jakýmkoliv jednáním, která souvisí s dětskou pornografií.

Rovněž k dosažení plné implementace slouží směrnice o právu na informace v trestním řízení. I zde bylo třeba přistoupit k dílčím změnám v trestních předpisech. Orgánům činným v trestním řízení se nově v trestním řádu stanoví povinnost neprodleně předat osobě, která byla zadržena či zatčena, jednoduché, srozumitelné písemné poučení o jejích právech a umožnit jí, aby si toto poučení přečetla a ponechala si jej u sebe po celou dobu, kdy je zbavena svobody. Taktéž se podle požadavků směrnice doplňují některá práva, o kterých není zadržena či zatčená osoba výslovně poučována, ačkoliv jsou i českým právním řádem garantována, například právo na naléhavou lékařskou pomoc, právo nechat vyrozumět konzulární úřad a jednu další osobu již v okamžiku zatčení či zadržení. Jak víte, tak i v souvislosti s nedávno přijatým zákonem o obětech trestných činů zde byla velmi výrazně rozšířena povinnost orgánů činných v trestním řízení vůči zde osobám poškozeným zejména. Teď se to dostává i na rovinu přípravného řízení ve vztahu k zadrženým či zatčeným osobám. Myslím si, že to je nanejvýš potřebná a veřejností jistě vítaná úprava, a tím se současně dostaneme do souladu s požadavky práva EU, které je velmi přísné, pokud jde o vyrozumívání a právo na poskytování informací ve vztahu ke všem, kteří jsou objektem trestního stíhání a posléze i subjektem, to znamená zde zadržené a zatčené, později obviněné.

Čili po zvážení všech těchto okolností, že výrazně zlepšíme ochranu před veškerými jednáními, aktivitami, činy souvisejícími s dětskou prostitucí, zlepšíme práva zatčených, zadržených na informovanost a doplníme ještě v souladu s evropskou směrnicí takovou drobnou úpravou v souvislosti s bojem proti některým formám a projevům rasismu a xenofobie trestní zákoník, doporučuji navrhované novely těchto tří zákonů pustit do dalšího legislativního projednávání, přičemž na tomto místě upozorňuji, že pokud jde o návrh týkající se změny zákona o trestní odpovědnosti právnických osob, Ministerstvo spravedlnosti se nebude bránit tomu, aby v rámci druhého čtení zde došlo ještě k určité korekci. V případě, kdybychom tento návrh jako komplexní stáhli, legislativní proces by se protáhl o čtyři až pět měsíců, jak jsem si nechala spočítat, a byli bychom opravdu již za hranicemi transpozičních lhůt. A navíc, jak říkám, prioritou je zde lepší ochrana před dětskou prostitucí.

Takže pro vaši informaci jsem velmi sebekriticky za resort spravedlnosti a otevřeně zde uvedla, že je zde jeden zákon, který by mohl vypadat lépe, který je dotčený tou novelou, ale věřím v to, že se nám podaří ve standardní lhůtě 60 dnů příslušnou změnu za vaší pomoci v ústavněprávním výboru, případně v dalších výborech, toho zlepšení docílit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni spravedlnosti Heleně Válkové. Žádám zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Jana Chvojku, aby přednesl svoji zpravodajskou zprávu. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedajícím. Dobré skopoledne, nebo poledne přesně, dámy a pánové.

Já v zásadě nemám moc co říct, protože paní ministryně to řekla vcelku obšírně a seznámila nás velmi podrobně s předkládaným tiskem, takže zreaktituluji krátce jenom pár věcí. Tento tisk číslo 45 novelizuje tři zákony. Tím prvním je trestní řád, druhým je trestní zákoník a třetím zákonem, který ten tisk novelizuje, je zákon o trestní odpovědnosti právnických osob. Návrh zákona předkládá vláda, resp. Ministerstvo spravedlnosti. Byl doručen poslancům 3. prosince minulého roku.

Návrh zákona uvádí české právo v soulad se směrnicemi Evropského parlamentu a Rady Evropské unie, a to za prvé o prevenci obchodování s lidmi, boji proti němu a ochraně obětí, za druhé o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii a za třetí o právu na informace v trestním řízení. V zásadě cílem těchto směrnic, poťazmo toho zákona, je zvýšit ochranu před obchodováním s lidmi a ochranu dětí před sexuálními útoky. Myslím, že by to nemělo být nic extra kontroverzního, čili nemělo by jít o nějaké politické téma. A samozřejmě o jednotlivých nuancích, i těch, které zmínila paní ministryně, se lze bavit na půdě v ústavněprávním výboru, kde lze některé věci ještě změnit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za zpravodajskou zprávu. Otevírám obecnou rozpravu a eviduji dvě přihlášky do této rozpravy. Prvním přihlášeným je pan poslanec Marek Benda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, vážené dámy, vážení pánové, já nenavrhuji zamítnutí nebo vrácení k přepracování, protože jsem připraven tak jako v minulých letech to přepisovat na půdě ústavněprávního výboru a nevidím v tom žádný zásadní problém. Na druhou stranu chápu, že paní ministryně je v resortu týden a neměla dostatek času se s materií seznámit. Je to něco, co připravovali její předchůdci.

Na druhou stranu tvrdím, že ten materiál je za prvé souborem přílepků, nebo jak to jinak nazvat. Ty věci spolu nemají vůbec nic společného. Naprosto nechápu, proč se to jmenuje trestní řád. Proč první je trestní řád, když ty zásadnější změny jsou v trestním zákoně, který z nějakého mně ne-

pochopitelného důvodu je dán až na druhé místo, takže to vypadá, že to je vlastně procesní norma, přičemž ty zásadní změny se dělají v hmotné normě, atd. To jsou jenom takové drobnosti. Je to, jako když pejsek s kočičkou vařili dort. Jsou tam namíchána práva podezřelých – v pořádku, asi je třeba řešit.

Takzvaná obrana před dětskou pornografií, která tedy tvrdím, že je napsaná tak strašidelně, a to dokonce v rozporu s tou směrnicí, že za tohle fakt může jít sedět úplně každý v téhle zemi. Jestli do trestního zákona dáme „stejně bude potrestán ten, kdo prostřednictvím informační nebo komunikační technologie získá nebo se pokusí získat přístup k dětské pornografii“, pak tedy při tom, co se dneska odehrává na internetu, polovina kliknutí, které uděláte mnohdy i omylem, je na hranici toho, aby vás začala policie stíhat. Doposud jsme měli, a už dobře jsme věděli, že s tím jsou problémy, přechovávání dětské pornografie, komu ji najdou v počítači, a známe ty případy o tom, jestli to vůbec ti lidé stáhli. nebo nestáhli. Ale představa o tom, že trestným činem bude „pokusí se získat přístup“, mi připadá opravdu jako na hranici zdravého rozumu a myslím, že se nad tím musíme ještě v ústavněprávním výboru zamyslet. Navíc tvrdím, že ta směrnice to nevyžaduje. Ta opravdu tehle požadavek nemá.

Stejně tak § 193a, nový, krásná roztomilá novelka. „Kdo se zúčastní pornografického představení nebo jiného obdobného vystoupení, v kterém účinkuje dítě, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.“ Dítětem se v tomto případě myslí osoba mezi 15 až 18 lety. Ne že bych chodil na pornografická nebo jiná představení, ale dokážete si někdo z vás představit, jak když na něco takového jdete, tak necháváte lustrovat toho, kdo tam vystupuje, jestli už mu bylo osmnáct, nebo mu nebylo osmnáct? (Poznámka z pléna o alkoholu.)

S alkoholem – moment, moment. Pane kolego, když už tady na mě pokřikujete „stejně jako s alkoholem“. Za alkohol jste zodpovědný, jestli vy jako výčepák nalijete někomu. Tady přijdete na představení, na někoho koukáte, a ten, kdo vystupuje, bude-li to uznáno za pornografii, ten má být prolustrován, jestli mu bylo víc než osmnáct? Půjdete na libovolný muzikál, kde se objeví něco, co se bude zdát tím, a máte vědět předem, že všem osobám bylo přes osmnáct let? Já jenom upozorňuji, že ta znění jsou velmi složitá.

A poslední věc, která mě opravdu pobavila – změna zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim. Dobře víme, že trestní odpovědnost právnických osob by si zasloužila mnohem zásadnější novelu, mnohem zásadnější diskusi, co tam má být, co tam nemá být. Ale jestli jedině, co se do trestní odpovědnosti právnických osob přidává, je právě účast na pornografickém představení, tak jsem opravdu zvědav,

jak se právnická osoba může účastnit na pornografickém představení. To by mě fakt strašně zajímalo. (Veselí v sále a potlesk napravo.)

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Před dalším přihlášeným ještě s faktickou poznámkou pan kolega Schwarz a paní ministryně po faktické poznámce s přednostním právem před řádně přihlášeným poslancem Jiřím Pospíšilem. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Bronislav Schwarz: Ano, budu rychlý. Dobrý den, pane předsedající, kolegyně, kolegové. Rád bych se zeptal pana Bendy, vážím si ho, jenom jestli by mi to tedy na tom internetu o přestávce neukázal, kde takhle najdu běžně ty stránky, protože v tom pracuji několik let a musíme je hodně vyhledávat, abychom odhalili některé věci. Ale nevdává, tak bych to rád viděl. (Všeobecné veselí.)

A pak bych se zeptal, nejsem tedy studovaný právník, jak někteří vy tady, ale opravdu si myslím, že se zkoumá taky trochu úmysl toho jednání. A ten je hrozně důležitý. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. S přednostním právem ještě paní ministryně spravedlnosti Helena Válková. Paní ministryně, máte slovo. Připraví se kolega Pospíšil.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Děkuji. Budu velmi stručná, protože jenom tady odkážu pro kolegy, aby se podívali třeba na § 202 Svádění k pohlavnímu styku, kde je rovněž hranice 18 let pro takové dítě. Takže tento trestný čin je u nás od roku 2009 s účinností od 1. 1. 2010 v novém trestním zákoníku. Nikdo nezpochyboval, že by měl někdo lustrovat, že by byl někdo ohrožený tím, že třeba v příhraničních oblastech jako návštěvník České republiky by se měl obávat, jestli tomu dítěti v uvozovkách je 17, 16, 18 roků. Takhle argumentace neobstojí.

Pak bych doporučila prostudovat partie v učebnici o účastenství, z kterých je zřejmé, že se právnická osoba může dopustit například i znásilnění tím, že je organizátor nebo jiný účastník na trestném činu právnickou osobou. Takže v tomto ohledu vycházím z toho, že máme určité základy znalostí a nebudeme zpochybňovat to, z čeho vychází už potom návrh novely.

Jiná věc je, a v tom souhlasím s panem poslancem Bendou, a já jsem to tady otevřeně říkala, že také nejsem nadšená z toho, že pokud jde o trestní odpovědnost právnických osob, jsou tam uvedeny jenom tři trestné činy. Ty dvě nové skutkové podstaty a samozřejmě to znásilnění, které s tím souvisí, pokud se ho účastní jako účastník právnická osoba. Dovedu si

představit i tu formulaci, že by zde bylo řečeno, že právnická osoba – my jsme o tom i hovořili – je odpovědná za veškeré trestné činy s výjimkou těch, z jejichž samotné povahy vyplývá, že se jich právnická osoba nemůže – že je nemůže tedy spáchat – s výjimkou těch, u kterých z povahy věci vyplývá, že je nemůže spáchat právnická osoba.

Nicméně tady zase jsme před určitým dilematem, jestli orgány činné v trestním řízení si s takto obecnou formulací pomohou, jestli nebudou spíše volat po tom, aby tam byl výčet trestných činů, aby nemusely o tom přemýšlet, zejména policie, jestli z povahy věci vyplývá, že je právnická osoba může spáchat, nebo je spáchat nemůže. To je přesně to, o co jsem žádala, abychom se tomu věnovali v rámci jednání ve druhém čtení, nikoliv abychom studovali základy trestní odpovědnosti, konkrétně účastenství na trestném činu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, paní ministryně. Ještě před řádně přihlášeným kolegou Pospíšilem je k faktické poznámce přihlášen pan poslanec Jiří Koskuba. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Koskuba: Pane místopředsedo, dámy a pánové, já se omlouvám, že jako felčar vystupuji k bodu, který se týká právníků. Já uznávám, že v naší zemi jako v mnohých dalších mají právníci přece jenom možnost překroutit mnoho a děje se tak v mezích zákona.

Já se prostřednictvím pana předsedajícího omlouvám panu poslanci Bendovi. Já si umím jako laik představit, že právnická osoba provozuje něco, kde dochází dokonce k dětské pornografii. Mohla by z mého pohledu za to být zodpovědná. To mi připadá logické.

Ale já jsem zde chtěl vystoupit úplně k jiné věci. Diskutujete tady jistě o důležitých věcech, tak bych vás za sebe a za veřejnost chtěl poprosit o jednu věc – zdali byste nám, právním laikům, nevysvětlili, jak to do budoucna bude díky rozhodnutí Nejvyššího soudu s našimi policisty, kteří, jak vidíme na stránkách novin i v diskusích veřejnosti, se díky rozhodnutí Nejvyššího soudu dostali do situace, kdy jejich svědectví najednou nevede k ničemu. A proč mě to napadlo u tohoto bodu? Kdybych nedejbože zesílel a na svém počítači i cíleně vyhledával dětskou pornografii, tak předpokládám, když mi to policie zabaví, že ona bude tou, která na to přijde, a pak by mě docela zajímalo, zdali by vůbec mohla vystoupit s tím, že to tam ten pedofil prostě měl. To je neskutečně závažná věc. Já vím, že jsou soudy nezávislé, ale jako prostý občan jsem rozhodnutím Nejvyššího soudu šokován a rád bych na to dnes slyšel jistou odpověď, co s tím bude. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane poslanče, i za téměř

dodržení času. Jinak myslím, že k tomu bude spíše prostor buď ještě při vystoupení paní ministryně nebo zítra v interpelacích.

Nyní řádně přihlášený pan poslanec Jiří Pospíšil. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi několik slov k této novele trestního zákoníku a trestního řádu, protože je třeba říci, že Česká republika měla s těmito evropskými normami leccos do činění v době, kdy jsme předsedali Evropské unii, a některé věci zvláště v oblasti procesního práva jsme tehdy jako předsednická země podporovali. Proto se chci k tomuto návrhu zde přihlásit a podpořit tu část předloženého souboru novel trestní legislativy, která se dotýká zvláště, řekněme, těch procesních aspektů, a to doplnění katalogu práv, která má obviněný v rámci trestního řízení.

Ono je trošku škoda, a tady souhlasím se svými předřečníky, že novela je takto útržkovitá a technicky takto slepená. Na druhou stranu si myslím, že by nemělo zapadnout, že má velký smysl v rámci Evropské unie usilovat o určité základní minimum procesních práv, která jsou garantována jednotlivým občanům Evropské unie.

Říkám to z toho důvodu – je dobré si ten kontext takto zde zopakovat –, že před několika lety bylo přijato mnoho různých instrumentů trestního práva, třeba takzvaný evropský zatýkácí rozkaz, který vyvolal určitou kontroverzi a který mimo jiné znamená, že kterýkoliv občan Evropské unie může být vydán proti své vůli do jiného státu Evropské unie k trestnímu stíhání. To znamená, že Čech může být vydán proti své vůli ke stíhání do Rumunska, pokud je podezřelý, že v Rumunsku spáchal určitý trestný čin. My jsme s tím tehdy nesouhlasili, protože si myslíme, že občan nemá být vydán z území svého státu, nicméně tato úprava tady je. Pokud je to takováto úprava a například hrozí, že Čech bude stíhán v Rumunsku, v Bulharsku, nebo někde jinde, a nechci se žádná země dotknout, pak bychom měli mít zájem, aby v rámci Evropské unie byla nějaká minimální garance procesních práv ve všech státech Evropské unie. To je ten důvod, proč já to podporuji, byť někdo třeba může říci, že je špatné, že zde útržkovitě takto upravujeme evropské procesní právo, ale myslím si, že pokud chceme garantovat českým občanům, že když budou vydáni nejen do Německa, do Rakouska, ale třeba právě do Bulharska, Rumunska atd., nějaký minimální standard ochrany jejich procesních práv, pak bychom toto měli podporovat. To je důvod, proč já tuto část novely vítám, inkorporaci směrnice Evropského parlamentu, která právě upravuje informace v trestním řízení. Jak už jsem řekl, v rámci předsednictví jsme toto podporovali. Důvod je, když už tu máme evropský zatýkácí rozkaz, se kterým – nebudu zapírat – jsme tehdy nesouhlasili, tak je třeba

udělat takovou úpravu, aby to občany Evropské unie v jednotlivých státech naopak nepoškozovalo.

Důležité je, aby Evropská unie nedbala jenom na zavedení těchto procesních práv, ale aby zde byla jakási kontrola, zda opravdu ten základní procesní standard všem obviněným v rámci Evropské unie je garantovaný. S tím jsou právě problémy v některých nových zemích, které přistoupily v poslední době. Já jsem to tady chtěl říci, protože to považuji za důležité. Ta novela je jakoby útržkovitá, drobná, ale filozofická myšlenka je podle mého názoru velmi důležitá.

Druhá poznámka, kterou chci říci, se týká hmotněprávní úpravy. Já jsem také zaznamenal od některých kolegů odborníků, že ta implementace – překlad jednotlivých skutkových podstat a hlavně jejich úpravy, které se dotýkají dětské pornografie – ne vždycky přímo odpovídá evropské právní úpravě, takže by možná bylo dobré, a tady souhlasím s kolegou Bendou, aby nová administrativa a nové odborné týmy prověřily, zda implementace odpovídá tomu, co obsahují evropské směrnice a hlavně ono rámcové rozhodnutí. Myslím si, že to je také důležité.

Chtěl jsem se zeptat paní ministryně, a proto také mé vystoupení, na § 192 odst. 1, proč se tam snižuje sazba v základní skutkové podstatě na polovinu. Já s tím nijak nepolemizuji, mám takový dotaz. Když jsem studoval důvodovou zprávu, tak tam to není nijak zdůvodněno. Nevím, zda to je z důvodu praxe, nebo je to z důvodu komparace s jinými státy Evropské unie. Chci říci, že evropská úprava říká, že by tato základní skutková podstata měla být postižena sankcí minimálně jeden rok, to znamená, že ona neříká, že tam je horní hranice jeden rok. Já říkám, že jsem připraven to podpořit, ale chtěl bych znát důvody, protože to je dost výrazná změna, sazba zkrácená na polovinu, základní postižení výroby a nakládání s dětskou pornografií. Pokud o tom budeme hlasovat, měli bychom případně vědět proč. Je to tak společensky citlivé téma, že by to nemělo být pouze zdůvodněno tím, že se srovnávají sazby s ostatními paragrafy. To je můj dotaz, který nemusí být zodpovězen dnes, nicméně upozorňuji na to, že to je citlivé téma a nemělo by být v tomto směru podceněno. Opakuji, § 192 odst. 1, sazba na polovinu.

Třetí moje poznámka – nechci hovořit dále – se týká trestní odpovědnosti právnických osob. Paní ministryně tady správně řekla, že jsou možné dvě úpravy výčtu trestných činů, které může spáchat i právnická osoba. Buď je to tedy taxativní výčet, anebo obecná klauzule, že to mohou být veškeré trestné činy, které z logiky věci může spáchat právnická osoba, pokud to trošku parafrázuji.

My jsme tehdy, když jsme tu právní úpravu přijímali, přistoupili na taxativní výčet z důvodu právní jistoty jak pro občany, právnické firmy, tak hlavně pro orgány činné v trestním řízení, které tehdy žádaly „prosím vás,

řekněte nám, co tedy ta právnická osoba může a nemůže spáchat, ať se nedostaneme do debaty“ – kterou ostatně tady sami vidíte, kdy část kolegů tady říká: zkrátka účast na pornografickém představení, nebo jak se to jmenuje, může spáchat právnická osoba formou svého účastenství, a někdo říká z logiky věci nemůže to spáchat. Teď je třeba, aby opravdu spíš zde byl taxativní výčet, abychom fakt garantovali právnickým osobám, ale potom následně fyzickým osobám, které za ně jednají, jasnou právní jistotu, na jaké trestné činy se to vztahuje, či nikoliv.

Má poslední poznámka k tomu, co říkala paní ministryně. Já se nebráním debatě o novele zákona o trestní odpovědnosti právnických osob. Ale moc bych prosil, předtím, než se tady třeba trochu populisticky bude rozšiřovat okruh, výčet trestných činů, které může spáchat právnická osoba, udělejme prosím analýzu v praxi, jak ten zákon funguje. Ať zde nemáme další prázdnou bublinu, právní úpravu, za kterou si budeme tleskat, která v praxi nebude vůbec aplikovaná. Fakt o to moc prosím, protože studie a zkušenosti z některých jiných států typu Maďarsko atd. ukazují, že tam také přijali obdobnou právní úpravu a že v praxi příliš aplikovaná není. Bylo by opravdu dobré vědět předtím, než budeme přijímat změnu tohoto zákona, který logicky je kontroverzní, a je třeba říci, že část právnické obce odmítá vůbec princip toho, že by právnická osoba měla být trestně odpovědná, tak je dobré si vyhodnotit, jaké ta právní úprava, která je zde několik let v praxi aplikovaná, přináší výsledky a co případně udělat pro to, aby to nebyl zbytečný, prázdný zákon, ale v praxi fungoval.

Tolik tedy několik mých poznámek. A jinak, jak jsem řekl, doufám, že bude pokračovat o tom debata na příslušném výboru. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Pospíšilovi. To byl poslední písemně přihlášený do rozpravy. Ptám se, kdo se hlásí do rozpravy. Samozřejmě paní navrhovatelce i panu zpravodaji dám slovo k závěrečným řečem. Do rozpravy nikoho nevidím, rozpravu končím a žádám tedy o závěrečné slovo paní navrhovatelku a zpravodaj ohlásil, že nemá zájem o závěrečné slovo.

Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Pokud jde o otázku, která se netýká projednávaného návrhu novel trestního zákona, trestního řádu a zákona o trestní odpovědnosti právnických osob, tak tam odkážu zřejmě na zítřejší odpoledne a na interpelace, které zde budou. Ráda kolegům sdělím, co sama považuji v této souvislosti, to znamená, jak nakládat s výpovědí třeba policisty z místa činu z hlediska využitelnosti takové informace jako důkazu pro účely trestního řízení. Co jsem zjistila, co jsem nastudovala a samozřejmě jaká je praxe v

oblasti judikatury, jak postupují nejvyšší soudy, protože zde šlo o citaci jednoho rozhodnutí Nejvyššího soudu, a těch rozhodnutí je více a nejsem si jista, jestli právě toto rozhodnutí je to klíčové. Ale k tomu až zítra. Takže se omlouvám, že nebudu konkrétnější.

Pokud jde o ty dvě připomínky pana poslance Pospíšila, ty ráda akceptuji. Konkrétně pokud jde o nižší sazbu, která u § 192 klesla ze dvou let na jeden rok, to byla i moje otázka – proč? Odpověď je vedena v tom smyslu, že jde o určité vyvážení. Jak víme, trestní sazby vždycky mají vyjadřovat určitou míru společenské škodlivosti konkrétního trestného činu. A tím, že tam byly zakomponovány další dvě nové skutkové podstaty, a v tom § 192 odst. 2 se autor předlohy přiklonil k názoru, že by to mělo být mírněji trestné, protože to je nižší společenská škodlivost než nové trestné činy, které jsou potom uvedeny pod § 193a odst. 2, a stejně škodlivé jako pod § 193a odst. 1. Šlo o vzájemný poměr, který je vždycky velice obtížné vyjádřit, míry společenské škodlivosti konkrétních forem jednání, jejich vzájemné vyvažování.

Myslím si, že správná odpověď je asi taková, že ty nové formy chtěl potrestat co nejméně, nebo navrhnout, aby byly s nejnižší trestní sazbou, a k nim přiblížil i znění stávajícího ustanovení § 192 odst. 1; aby tam nevyčnívala sazba až na dva roky, tak tam navrhl jeden rok. I o tom je možné vést odbornou i laickou debatu, s tím že jakmile by došlo ke změně, musela bych ten zákon samozřejmě stáhnout. Mě vedla spíš snaha ne za každou cenu, ale osvojit si ten zákon. Jít do toho, že si za ním úplně nestojím. Pokud budeme v tomto ohledu vést odbornou debatu v rámci práce výboru, budu jediné ráda, a neberu to, že jeden rok tam musí za každou cenu zůstat. Mě také trochu překvapil. Ale nebudu teď kritizovat více, než je nezbytně nutné, to, co sama předkládám. Více vám k tomu momentálně říci nemohu.

Pokud jde o trestní odpovědnost právnických osob, jsem si naprosto vědoma toho, že sice z hlediska určitého i srovnávacího pohledu, kdy Francie šla podobnou cestou jako my, původně měla katalog, taxativní výčet všech trestných činů, kterých se mohla dopustit právnická osoba, a posléze to změnila právě na obecnou definici, odkazující na všechny trestné činy s výjimkou těch, jichž se nemůže dopustit právnická osoba z povahy věci, tak si myslím, že i tímto vývojem bychom mohli jít my, a je otázka, jestli jsme už do něj dospěli. Zatím to asi dopadne tak, že budeme stále novelizovat zákon a vždycky v jednorozhodných nebo dvouletých intervalech tam rozšíříme katalog trestných činů, za které lze vést k odpovědnosti i právnické osoby. Myslím si, že to z hlediska právního purismu, čistoty právního řádu, není to nejlepší, a sama jsem proti častým novelizacím. Čili já bych spíš šla tím odvážnějším řešením s ambicí, že orgány činné v trestním řízení si s tím poradí, a komentáře i propagace, nebo osvěta, kte-

rá bude i ze stran Ministerstva spravedlnosti lepší, než byla dosud, umožní, aby se právnické osoby nemusely zbytečně obávat a bylo jasné, za co můžou být před trestní soud postaveny. Ale možná, že to je hudba budoucnosti.

I v tomto ohledu o tom určitě budeme diskutovat, nebo se o tom bude diskutovat na příslušných výborech, a ani tady se nebráním buď cestě, že tam necháme pro účely této novely jenom to, co se týká dětské pornografie v širším smyslu slova, nebo že se tam doplní majetkové trestné činy, na které nejvíc poukazujete. Ty poslanecké návrhy už jsem některé viděla: lichva, krádež, zpronevěra, které tam chybí velmi citelně. Anebo půjdeme třetí, nejdůležitější cestou a změním už teď definici na to, že se to bude vztahovat na všechny trestné činy s výjimkou těch, kde z povahy věci vyplývá, že se jich nemůže dopustit nebo je nemůže spáchat právnická osoba.

Po zohlednění všeho, co zde bylo řečeno, přesto si myslím, že je na místě podpořit návrh novely, byť s těmito výhradami, beru je na vědomí, souhlasím, do dalšího legislativního procesu. Čili navrhuji postoupit návrh do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni za její závěrečné slovo, a protože v rozpravě – pan zpravodaj mě kontroluje – nepadl žádný návrh na vrácení ani na zamítnutí, můžeme se zabývat příkázáním výborům k projednání. Organizační výbor navrhl, přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Nikoho nevidím, můžeme tedy hlasovat.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 27 a ptám se, kdo je pro příkázání ústavněprávnímu výboru. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 27, z přítomných 179 pro 155, proti 1, návrh byl přijat.

Tím jsme ukončili jednání. Konstatuji, že tento příkaz byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru. Lhůta zůstává podle zákona o jednacím řádu. Děkuji paní ministryni, děkuji zpravodaji a končím bod číslo 7.

Podle pořadu našeho jednání dalším bodem bude

9.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 72/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr zemědělství Marian Jurečka. Prosím, než se ujme slova, aby se dostavil ke stolku zpravodajů i zpravodaj pro první čtení Pavel Kováčik. Pane ministře, prosím.

Pane ministře prosím ještě malinký moment, paní ministryně Válková chce něco sdělit do stenoprotokolu. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Děkuju velmi za umožnění. Já se přiznávám, že v rámci svého závěrečného slova jsem si sice přehodila kartičku, ale zapomněla jsem si vypnout ten přístroj, takže bych byla jediná, která se zdržela hlasování. Marně jsem tady to tlačítko – mám svědka zpravodaje – tlačila na ANO. Hlasovala jsem také pro, nezdržela jsem se hlasování a bylo to mým technickým nedopatřením. Prosím, aby to bylo zaprotokolováno. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, paní ministryně. Budete mít ve stenoprotokolu, že jste hlasovala pro.

Nyní pana ministra Mariana Jurečku žádám o úvodní slovo k tisku 72. Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Dovolte mi, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a o doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Návrh zákona je předkládán jako iniciativní materiál ministra zemědělství. Původní návrh zákona, sněmovní tisk 1017, nebyl Poslaneckou sněmovnou z důvodu jejího rozpuštění projednán.

Účelem navrhované právní úpravy je přizpůsobení českého potravinového práva předpisům Evropské unie, především novému nařízení na označování potravin. Současně se provádějí změny s cílem zlepšení informovanosti spotřebitele, zvýšení bezpečnosti potravin a efektivního výkonu dozoru nad trhem s potravinami. Předpokládaný návrh obsahuje zejména adaptaci na přímo použitelné předpisy Evropské unie, především adaptaci na nařízení Evropského parlamentu a Rady Evropské unie číslo 1169/2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům a úpravu terminologie

podle předpisů Evropské unie, dále zlepšení informovanosti spotřebitele.

Stanovuje se rozsah a způsob uvádění údajů u nebalených potravin, například údaj o adrese výrobce nebo u druhu potravin, které budou stanoveny prováděcím právním předpisem, údaj o množství hlavní složky. Zavádí se nová povinnost pro provozovatele potravinářských podniků, kteří přijímají stanovené potraviny na území České republiky z jiného členského státu Evropské unie nebo třetích zemí, informovat orgán dozoru o jejich příchodu. Druhy potravin budou stanoveny na základě analýzy rizika prováděcím právním předpisem. Zavádí se nová informační povinnost pro provozovatele potravinářských podniků, jejichž tržby z prodeje přesahují pět miliard korun za účetní období, viditelně a čitelně zpřístupnit při vstupu do prodejny seznam pěti zemí, které mají největší podíl na tržbách. Navýšení maximální sazby sankce u uvádění na trh potravin, které nesplňují požadavky na správné označení nebo kvalitativní parametry. Zvyšuje se zde maximální sankce z tří milionů korun na 10 milionů korun. U uvádění na trh potravin, které nejsou bezpečné, platí již od roku 2008 sankce maximální výše 50 milionů korun. Dále návrh obsahuje rozšíření kompetence Státní veterinární správy na úřední kontrolu zvěřiny v celém potravinovém řetězci. Tedy kontrolu zvěřiny bude Státní veterinární správa provádět také při poskytování stravovacích služeb.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi a žádám nyní pana zpravodaje Pavla Kováčika, aby přednesl svou zpravodajskou zprávu.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená vládo, paní a pánové, když se mění potravinová legislativa, tak by měli všichni být ve střehu, protože neexistuje jiný zákon, který by provázel všechny občany doslova od kolébky až po hrob. Jíst musíme všichni a víme, že zejména v posledních letech dochází občas k situacím, kdy si občan není jist přinejmenším tedy tím, co skutečně spotřebovává, nebo dokonce není jist úplně ochranou zdraví při konzumaci potravin, kde může být porušen ať už ten základ, to znamená suroviny, nebo technologická kázeň, nebo jakýkoliv jiný postup, který by zaručoval, že občan spotřebovává skutečně potraviny kvalitní, potraviny bezpečné, potraviny nezávadné, tedy zdravotně nezávadné, a také potraviny, které obsahují skutečně to, co by obsahovat měly.

Těch případů byla řada. Já musím říci, že díky tomu, že naše kontrolní instituce jsou dosavadním zákonem o potravinách a jeho dalšími novelami a konkretizacemi řekněme usazeny v tom systému tak dobře, tak díky tomu u nás, na území České republiky, nevznikla žádná závažnější kauza.

Všechny kauzy, které byly dosud šetřeny a o kterých jsou občané mediálně informováni velmi dobře, tak vznikly na území jiných států, ať už Evropské unie, nebo třetích zemí. Myslím si, že to je hodno pozornosti a že díky tomu je třeba bedlivě střežit tu ochranu spotřebitele, spočívající v dobrém systému kontroly, také v dobrém výkonu činnosti jednotlivých kontrolních institucí, ať už se jedná o Státní veterinární správu, ať už se jedná o Českou zemědělskou a potravinářskou inspekci, ať už se jedná o hygienickou službu, ať už se jedná i o další kontrolní instituci, například Českou obchodní inspekci a všechny další, které jsou do toho systému kontrol zapojeny.

Možná někdy má někdo pocit, že těch kontrol je příliš a že by se neměli zatěžovat podnikatelé, tedy zejména obchodníci, ale i výrobci. Výrobci nejsou příliš zatíženi, ale zejména obchodníci těmi kontrolami. Já jsem přesvědčen o tom, že jde-li o zdraví spotřebitele, zdraví občana, jde-li o zamezení klamání spotřebitele, tedy klamání občana, tak není kontrol vždycky dost, a vždy se dá najít systém, který by ty kontroly racionalizoval, aniž by poškodil to hlavní, a to jest jejich důslednost, jejich výsledek, že tedy nebude možné, anebo se na nezbytné minimum omezí možnost porušování práv spotřebitele.

Tato novela, tak jak již řekl pan ministr, a já nehodlám opakovat to, co tady říkal, jednak implementuje evropské normy, nebo adaptuje nařízení Evropského parlamentu a Evropské rady s tím, že jejím výsledkem, a je připravována doopravdy velmi dlouho. Proběhla diskuse, proběhl kompetenční spor v minulém volebním období, proběhlo projednání nejen v zemědělském výboru, ale i ve výboru pro zdravotnictví. A jsem přesvědčen o tom, že tedy pokud nedošlo k nějakým zásadním změnám přístupů, že by její projednávání nemělo být až tak velmi problematické.

Co je důležité, novela by měla ještě zvýšit komfort spotřebitele, práva spotřebitele dozvědět se původ potravin, dozvědět se, jaký je obsah hlavní složky, dozvědět se, zřetelně být informován o všech náležitostech, které mají být občanovi sděleny, spotřebiteli sděleny. Zvyšuje komplexnost kontroly průběhu zboží celým tím řetězcem od surovin přes výrobce přes obchod až cestu ke spotřebiteli.

Já jsem přesvědčen o tom, že pokud se tam najdou nějaké drobnosti, nejasnosti, např. se mi jeví, že by bylo dobře přesněji vymezit některé pojmy, dovoz nebo nákup z cizích zemí nebo z cizích států, zkonkretizovat, aby nemohla být ustanovení obcházena, tak že v zemědělském výboru, kam doporučuji přikázat tento materiál, dojdeme ke shodě a v nejbližším možném termínu, kde se nedoporučuje nějak prodlužovat lhůty, předložíme Poslanecké sněmovně ve druhém čtení a následně ve třetím čtení k hlasování materiálu, za kterou se nebudeme muset stydět a

kerou nebudeme muset vzápětí do půl roku zase novelizovat. Doporučuji, aby návrh zákon byl propuštěn do druhého čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu. Slova se ujme paní poslankyně Dana Váhalová, připraví se paní Olga Havlová a poté pan poslanec Petr Bendl. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolím si vystoupit na podporu vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 110/1997 Sb., o potravinách. Tento návrh má za cíl změnit negativní situaci v zajištění bezpečnosti a jakosti potravin, která se vytvořila za posledních patnáct let. Tato novela však má také přinést důležitý podnět k postupnému obnovení potravinové soběstačnosti České republiky.

Podle nedávno zveřejněného výzkumu každý týden nejméně 77 % obyvatel České republiky nakupuje potraviny a více než 40 % z těchto potravin je z dovozu. Dle společnosti Stenmark potraviny ze zahraničí nakupují nejčastěji Pražané a lidé z velkých měst. Největším konzumentem zahraničních potravin je hlavně mladší generace, která nakupuje až třikrát častěji než generace jejich rodičů.

Dovozy potravin do České republiky se od roku 2000 ztrojnásobily a za stejnou dobu české zemědělství ztratilo téměř 82 tisíc pracovních míst, což představuje 30% pokles zaměstnanosti. Hlavním důvodem tohoto negativního vývoje je činnost obrovských obchodních řetězců, které kontrolují skoro 70 % prodeje potravin v České republice. S ohledem na to, že jsou převážně v zahraničních rukou, dávají přednost nákupu potravin ze zahraničí a dovozy potravin nadále rostou. Téměř polovina zahraničních potravin dovezených do České republiky pochází z Německa a Polska. A co je alarmující, do České republiky se stále více dostávají nekvalitní potraviny. V minulém roce Státní potravinářská a zemědělská inspekce udělila pokuty z důvodu nekvalitních potravin a dalších prohřešků asi za 64 mil. korun. Pro srovnání, v roce 2011 to bylo 35 mil. korun.

Český spotřebitel potřebuje účinnou ochranu proti nekvalitním potravinám a hlavně možnost si se znalostí věci potraviny vybrat. Jde o to, aby spotřebitel měl co nejvíce informací o tom, co si kupuje. U nebalených výrobků je důležité, aby bylo jasné, kdo výrobek vyrobil, z které země pochází, co výrobek obsahuje, tzv. hlavní složku. Z mého pohledu je také důležitá povinnost uvádět pět zemí, které se podílejí nejvíc na prodeji potravinářských výrobků v jednotlivých obchodech s tržbami nad 5 mld.

korun. Pokud přijmeme navrhovanou novelu, český spotřebitel bude vědět, co nakupuje a odkud které výrobky pocházejí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Daně Váhalové. Slova se ujme paní poslankyně Olga Havlová a připraví se pan poslanec Petr Bendl, poté pan poslanec Michal Hašek. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Havlová: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, jsem přesvědčená, že zákon o potravinách je velmi důležitým nástrojem kontroly kvality potravin, protože se týká všech občanů v této republice. Každý týden čteme v novinách, jak nebyly u prodejců potravin dodrženy předpisy, jak prodávají zkažené maso, prošlé jogurty a v horší případě potraviny proležlé červy. Vítám tento zákon, protože má potenciál tuto neblahou praxi řešit.

Důležité není jen přesně stanovovat povinnosti o uváděných informacích na obalech. Není až tak důležité to, jaké mají potraviny splňovat požadavky, aby byly uvedené na fyzikální, chemickou nebo mikrobiologickou jakost, a jaký musí být dodržen přístupný obsah toxikologických látek. Ale důležité také je, jak potrestáme ty, kteří předpisy nedodržují. Myslím, že praxe v České republice bohužel ukazuje, že postih za porušení zákona není dostatečný. U nás to bohužel není zákazník, který potrestá nepoctivého prodejce tím, že u něj přestane nakupovat. Bohužel u nás pro zákazníka stále na prvním místě je rozhodující cena, nikoliv kvalita.

Návrh zákona mj. řeší i udělování pokut za správné delikty, tedy za prodávání potravin, které nesplňují předpisy. Nicméně zde si vůbec nejsem jistá, jestli jsou opatření dostatečná. Problém je už v samotném principu výpočtu pokuty. Trest za prodávání zkažených potravin je totiž stanoven maximální výší pokuty, což je špatně. Tato maximální výše nebere ohled na to, zda je pokutovaný podnik malý domácí prodejce, nebo nadnárodní kolos. Právě v případě nadnárodních společností si myslím, že maximální výše pokuty není pro tyto subjekty podnětem ke změně chování, protože výše pokuty v rámci jejich zisku jsou zanedbatelné, naopak pro soukromníky mnohdy likvidující. Myslím, že stojí za úvahu, aby byly výše pokut stanovovány jako procento z ročního obrátu dané firmy. Jen tak by se dosáhlo toho, že každá pokuta by byla takřikajíc ušita na míru. Byla by to jedna z cest, jak změnit chování prodejců, které nám tolik vadí.

Je třeba, aby tento návrh o udělování pokut a jejich výši byl projednán v zemědělském výboru a aby se opětovně neschválil zákon, který by nic neřešil a naopak by byl účinný pro všechny.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Havlové. S faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Rostislav Vyzula. Takže pan kolega Bendl ještě chvíličku počká. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Rostislav Vyzula: Já děkuji, pane předsedající. Vzhledem k tomu, že se jedná o tak závažnou záležitost a slyším tady, že se návrh bude projednávat jen v zemědělském výboru, tak dávám návrh, aby se tento vládní návrh také projednal ve výboru pro zdravotnictví.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za poznámku. Prosím, pan zpravodaj ještě předběhl řádně přihlášeného pana poslance Bendla. S přednostním právem pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Já bych poprosil zvážit ten návrh. Samozřejmě každý má právo projednat jakoukoli normu v jakémkoli výboru, když se jí iniciativně chopí. Podle jednacího řádu to možné je. Ale v tom minulém projednávání v minulém volebním období to šlo do zdravotního výboru na můj návrh jako zpravodaje a šlo to proto, že tam byly nejasnosti. Teď tam žádné nejsou. Myslím si, že by to bylo zbytečné. Ale je to vaše vůle, vůle Sněmovny, pokud to zdravotnímu výboru dáte.

Tolik v této chvíli jenom bezprostřední reakce. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Petr Bendl, připraví se pan poslanec Michal Hašek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené poslankyně a vážení poslanci, zákon o potravinách je zákon, který byl připravován velmi dlouhou dobu, protože to není jednoduchá právní úprava. Byl připravován zhruba dva roky, a tak nevím, jestli mám poděkovat všem těm, kteří říkají, že tento návrh podporují, protože gros připravila ještě Nečasova vláda. Ale vím, že jsme o tom komunikovali poměrně podrobně v zemědělském výboru v minulém volebním období s nevládními organizacemi a se všemi, kterých se tato problematika dotýkala a myslím, že se podařilo připravit návrh zákona, který ve své podstatě je dobrým návrhem zákona.

Vítám ta kladná slova, která zde padají, protože opravdu zjednodušujeme – nebo tento návrh předpokládá zjednodušení potravinové legislativy. Potravináři budou moci snižovat některé své zbytné náklady, které měli s byrokracií, která vycházela z dvojkolejnosti prokazování některých věcí, protože ty dva resorty, Ministerstvo zdravotnictví a Ministerstvo

zemědělství, se ne vždy byly schopny dohodnout, jak to vlastně udělat. Dopláceli na to potravináři. Směr, který naznačuje zákon o potravinách, myslím, je dobrý, protože bude snižovat náklady a duplicitní platby potravinářů. Dílem zvyšuje náklady zpracovatelů masa, ale to na úkor, řeknu, kvality. Ten návrh zákona vždycky myslel prvotně na kvalitu, padni komu padni. Bez ohledu na to, jestli je ta potravina odkudkoli. To, co nás má zajímat primárně, je, aby státní organizace měly dostatek nástrojů na to, aby ohlížely kvalitu.

Samozřejmě zákazník má mít šanci se lépe orientovat v tom, co nakupuje a odkud to je. I toto ten zákon přináší. Byť dopředu tady říkám, že i když je tam povinnost jednou za dvanáct měsíců pro toho, kdo má nad pět miliard obrát, říci, odkud, kolik procent zboží bere, prosím, vezměte v úvahu, že to s kvalitou nemá vůbec nic společného. Že to není o kvalitě, ale je to spíš taková možná trošku snaha ukázat to domácím. Já v tom vidím – nemám s tím zásadní problém, jenom chci tady zdůraznit, že to nemá s kvalitou zboží nic společného. Na kvalitu zboží se obracejí jiné paragrafy a jsem rád, že se tam zvyšuje zejména šance lidí v tom zákoně něco se dozvědět o potravině, kterou kupují.

Posilují se kompetence Státní veterinární správy, tak jak zde bylo řečeno, protože statistika ukazuje, že zejména u zvířiny, přestože odloveno je jí čím dál tím více, kompetentních osob oprávněných k tomu, aby zvířinu kontrolovaly – prokazuje, že těch kontrol probíhá čím dál tím méně. Zvířina je velkým problémem a naši veterináři už dlouhou dobu upozorňují na to, že v jisté fázi, řeknu, toho potravinového řetězce prodeje zvířiny té kontroly není dostatek a mohlo by to znamenat nepříjemné věci spojené s ohrožením zdraví lidí. Proto je potřeba, aby naši veterináři získali kompetence v oblasti kontroly zvířiny.

A ještě jedna, poslední poznámka. Ano, pan zpravodaj měl absolutně pravdu, že naše státní orgány a organizace v resortu zemědělství svoji roli tady plnily dobře a v podstatě žádné kauzy nebyly, až na jednu, a to bych připomněl, to byl ten metylalkohol. Ale tam si nemyslím, nebo dlouhodobě si nemyslím, že to byla chyba resortu zemědělství, ale celní správy. Tam já si myslím, že byl hlavní zdroj toho problému, který dneska bohužel dodatečně řešíme.

Jinak děkuji za předložení tohoto návrhu zákona a věřím, že ho pustíme do druhého čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní zatím poslední přihlášený do rozpravy pan poslanec Michal Hašek. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Hašek: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající,

vážené kolegyně, vážení kolegové, nemějte obavy, nebudu příliš prodlužovat jednání Sněmovny krátce před polední pauzou, ale přesto si dovolím ještě několik faktů k tomuto návrhu zákona.

Za prvé chci vystoupit také na jeho podporu. Zákon o potravinách máme patnáct let. Je to velmi citlivé téma, o kterém málokdo před rokem věřil, že bude třeba hýbat i volební kampaní a následně volebními výsledky. Realitu známe všichni. Já jsem velmi rád, že se tady podařilo prosadit předložení tohoto vládního návrhu zákona Poslanecké sněmovně. Nebudu rozebírat jednotlivá ustanovení, o těch hovořil pan ministr, pan zpravodaj, ale dovolím si několik čísel jako širší kontext.

Novela má reagovat na otázky zajištění kvality a bezpečnosti potravin, a jsem přesvědčen, také pomoci otevřít možnosti dodávky českých kvalitních potravin na náš trh. Takže v přeneseném slova smyslu to může být určitý nástroj podpory naší potravinové soběstačnosti a českého zemědělství jako takového.

Bohužel z Výroční zprávy o stavu českého zemědělství za rok 2012 vyplývá, že i nadále pokračuje spíše jeho pokles. Pro vaši představu, z hlediska odhadu produkce naše zemědělství, dámy a pánové, je na 65 procentech stavu ze začátku transformace našeho zemědělství. Z hlediska nasazení pracovní síly dnes pracuje v agropotravinářském komplexu ve srovnání s rokem 1990 asi 25 % lidí. Jednou z příčin tohoto stavu jsou také masivní dovozy potravin do České republiky, které se od roku 2000 ztrojnásobily. Zatímco schodek obchodu s potravinami a živými zvířaty se pohyboval v letech 1999 až 2001 vždy zhruba pod 20 miliardami Kč, tak v letech 2009 až 2012, tedy o deset let později, překonával tento schodek už 33 miliard Kč ročně. K prohlubování tohoto deficitu vedly zejména silné dovozy zeleniny, ovoce, masa a masných výrobků. V roce 2003 činila hodnota dovozu masa a masných výrobků 4 miliardy, v roce 2012 už obrovských 26 miliard Kč. Fakticky to jsou také věci, které vedou k postupnému útlumu a likvidaci živočišné výroby v České republice, která významným způsobem podporuje také zaměstnanost v našem zemědělství. Celkově se dovoz potravin za posledních několik let ztrojnásobil, z 53 miliard v roce 2000 na zhruba 145 miliard Kč v roce 2012.

Už jsme tady slyšeli z úst mých předřečnic to, jakým způsobem si vybírají potraviny naši spotřebitelé. Zda jsou preferovány, ať už jimi, nebo obchodními řetězci, značky domácí, nebo zahraniční a jakou roli při tom hraje otázka ceny.

Když se podíváme ještě jednou na dovozy potravin, je zarážející, že jsou dováženy dříve typicky české plodiny a komodity, jablka, zelenina, vepřové maso. Jsou dováženy za poměrně nízkou cenu, je otázka v jaké kvalitě, a zda ze zahraničí nedochází také k dovozům za takzvaných skrytých dotací. To samozřejmě vedlo k tomu, že v minulých letech české a mo-

ravské podniky končily s pěstováním ovoce a zeleniny, s chovem prasat, a návrat k původnímu stavu je velmi obtížný, prakticky nemožný.

Díky svému monopolnímu postavení jsou obchodní řetězce schopny si zajišťovat poměrně nadstandardní výhody. Není to jenom problém České republiky. Zájemce o tuto problematiku chci odkázat na takzvanou Zelenou knihu o nekalých praktikách mezi podniky v Evropě v dodavatelském řetězci v oblasti potravinového a nepotravinového zboží. Tento dokument vydala Evropská komise v roce 2013.

Samostatnou otázkou by byla také záležitost marží u obchodních řetězců. Tyto marže značně omezují v některých případech pro spotřebitele možnost výběru, protože kvalitní a specializované výrobky jsou díky takové obchodní politice pro zákazníky cenově méně dostupné, dá se říci, v některých případech možná i nevýhodné. To je samozřejmě alarmující fakt s ohledem na bohužel se snižující kupní sílu českého obyvatelstva ve srovnání s populací v Evropě, a rozhodujícím kritériem při výběru zboží minimálně pro třetinu českých spotřebitelů je pak, dámy a pánové, pouze a jenom cena.

Já jsem rád, že se do této novely dostalo povinné zveřejňování údajů o zemi původu všech nebalených potravin, údaje o výrobcích, hlavní složce také v případě pultového prodeje a také to, že obchodní řetězce budou mít za zákonem stanovených okolností povinnost zveřejnit procentuální podíl dovozu potravin, aby se u každé významné komodity zákazník dozvěděl, že v takovém obchodě se prodává takové či jiné procento domácích produktů a takové či jiné procento produktů dovozových.

Také já vítám zvýšení sankcí, například maximální pokuty za nedodržení požadavku na označování potravin nebo kvalitativní parametry, kde pokuta narůstá více než trojnásobně na 10 milionů Kč.

V současné době Evropská unie čelí nebezpečnému trendu falšování potravin. Na rozdíl od amerického práva není řešena tato záležitost v České republice jako otázka dokonce i trestněprávní. Nicméně odhady hovoří o tom, že podvodníci s potravinami způsobí v Evropské unii, dámy a pánové, ročně škodu v přepočtu za bilion korun ročně. Slyšíte dobře: za bilion korun ročně!

Na závěr velmi vítám, že novela – doufám, že bude podpořena – zlepší informovanost českých spotřebitelů a snad povede k tomu, aby se lépe orientovali a postupně třeba dali zase přednost také naší národní produkci.

Dámy a pánové, chtěl bych požádat vás všechny, abyste umožnili propuštění této novely do dalšího čtení, její projednání v zemědělském výboru, a věřím, že budeme hlasovat pro dobrou věc. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To byl poslední písemně

přihlášený do rozpravy. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Vidím pana poslance Františka Laudátu. Prosím, pane poslanče, máte slovo ještě v rozpravě.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane místopředsedo. Zjevně spěcháte, omlouvám se. Já jenom abyste při projednávání ve výboru dali pozor na lidovou tvořivost poslanců Úsvitu, protože jestli s uvědomujete, co tady paní Olga Havlová řekla, že by se pokutovalo podle velikosti prodejce. Mně je jedno a myslím, že všem zákazníkům, jestli si koupí shnilou bramboru nebo rajče ve velkoobchodu, respektive v nějakém řetězci, anebo u nějakého drobného dodavatele. Před tím bych varoval, protože to už tady zase něco chtějí rozjiždět, co snad se vymyká zdravému rozumu.

Jestliže si necháte postavit dům a on vám spadne na hlavu, když to přežijete, tak taky asi nebudete řešit, jestli si máte po eseročku, které vám to postavilo, říkat o menší pokutu za nápravu škod než u nějaké nadnárodní velké firmy. Takže prosím, jenom před tím bych varoval.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Rozprava nekončí. S faktickou poznámkou paní poslankyně Olga Havlová a s přednostním právem pan ministr, místopředseda vlády – po té faktické poznámce, pane místopředsedo. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Olga Havlová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, pan poslanec asi nepochopil, o co mi šlo, protože tady se vůbec nejedná, jestli si koupíme shnilou bramboru u někoho, malého prodejce, nebo ve velkém supermarketu, ale jde o to, že ty sankce nejsou dostatečné pro ty velké a zase jsou likvidující pro ty malé podnikatele. Takže tady jde o to, aby se to nějak upravilo a aby to motivovalo, hlavně motivovalo ty prodejce, aby se tohoto nedopouštěli. A ne že budeme kupovat shnilé brambory u malého nebo velkého podnikatele. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan vicepremiér Pavel Bělobrádek. Prosím, pane místopředsedo vlády.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, já jen chci upozornit, že tak jak tady zaznělo, problematika zvěřiny je velmi choulostivá i z toho důvodu, že velká část produkce je v prodejnách, resp. ve stravovacích zařízeních z produkce pytláků. Je tady také otázka toho, že zvěřina na rozdíl od jiných komodit je velmi obtížně kontrolovatelná v průběhu jejího vzniku. To znamená, nikde nevíte, kde se ta zvěř pohybovala, čím se živila apod. Samozřejmě máme nějaký monitoring apod. To znamená, předpokládám a

chtěl bych apelovat na to, aby právě trh zvěřinou byl velmi přísně kontrolován právě z tohoto důvodu, protože v rámci řetězce je to komodita velmi obtížně monitorovatelná. Například u hospodářských zvířat ta kontrola od vidlí po vidličku je celkem jasná, u zvěřiny je to složitější. Takže vítám, že bude i otázka zvěřiny daleko lépe kontrolovatelná. Chtěl bych, aby tam bylo zohledněno i toto riziko, které z hlediska bezpečnosti potravin má svoje úskalí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády Pavlu Bělobrádkovi. Nemám jinou přihlášku do rozpravy, takže rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Pan ministr? Má zájem. A pan zpravodaj také má zájem o závěrečné slovo. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji, pane předsedající. Já bych jenom ve stručnosti zareagoval na některé zde vyřčené věci.

Pokud jde o podíl potravin, které jsou k nám dováženy a u nás spotřebovány, tak samozřejmě víme všichni, že ten problém je docela velký. My budeme dělat maximum pro to, abychom zvýšili a postupně zvyšovali naši soběstačnost a také ten podíl potravin z domácí produkce, které budou u nás zákazníci nakupovat.

Jenom drobnou odbočku. Minulý týden, když jsem byl tady v jedné restauraci v rámci Poslanecké sněmovny, tak i nealko pivo, které jsem si objednal, bylo původem z Německa. Takže měli bychom začít možná i tady sami u sebe.

Obecně k otázce výše pokut bych chtěl jenom ujasnit: Není problém v současnosti tak zásadním problémem výše pokut, která je definovaná v zákoně, protože již dnes v některých případech může být uložena pokuta až 50 milionů korun. Je problém, jak je ve správních řízeních postupováno, nakolik jsou úředníci odvážní, aby sáhli k vyšším částkám pokut, protože nejvyšší pokuta, pokud se nepletu, v roce 2012, protože data za 2013 jsem ještě neviděl, byla v částce 750 tisíc korun jednomu obchodnímu řetězci, což opravdu s ohledem na obrat je žalostně málo. Takže říkám za resort zemědělství budeme usilovat o to, aby úředníci v rámci správních řízení opravdu byli svobodní v rozhodování a přistupovali k tomu tak, že pokuty nemají z mého pohledu v prvé řadě někoho šikanovat, mají vychovávat. A pokud nevede ta výchova k výsledkům, tak potom opravdu mají být pokuty velice tvrdé a o to budeme usilovat.

Opravdu bych vás, vážené kolegyně a kolegové, chtěl požádat, abyste dobře zvážili, jestli je nutné, aby tento návrh zákona byl určen k doprojednávání do zdravotního výboru, ale je to samozřejmě na vás.

Otázka, kterou tady zmínil pan poslanec Bendl, a to že zveřejňování

těch pěti zemí, které mají největší podíl na tržbách v daném řetězci nebo v daném podniku, zdali to má souvislost s kvalitou potravin – na první pohled se může zdát, že nemá. Ale pokud se podíváme na výsledky kontrol Státní zemědělské a potravinářské inspekce, kde zjistíte, že potraviny z domácí produkce České republiky mají nejmenší procento pochybení, tak to určitou souvislost samozřejmě má.

Samozřejmě všechny ty věci, které tady teď vyplývají v oblasti kvality potravin, bezpečnosti, potravinové soběstačnosti, tak to jsou věci, které má současná koalice i resort zemědělství ambici intenzivně řešit. Takže děkuji a prosím o uložení k projednání do zemědělského výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi za závěrečné slovo. Nyní závěrečné slovo pana zpravodaje. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a pánové, vím, že je čas oběda a mluvit zrovna o potravinách je trochu morbidní, teď trochu se může nelíbit. Ale dobře, využijme Pavlovův reflex pro to, aby byla řeč co nejkratší.

Chci se zastat paní Havlové, paní kolegyně poslankyně Havlové, protože jsem skutečně nevnímal její vystoupení tak, jak to pan kolega, který to tady upozorňoval, že si musíme dát pozor, pochopil. Jde o to, co je skutečně bolestí, o čem mluvil i pan ministr. Vymahatelnost těch pokut, sankcí, účinnost těch sankcí a je možná namístě, i když ne při projednávání této konkrétní věci, ale do velmi brzké budoucnosti zamyslet se nad poněkud jiným systémem. Protože pokud nepomáhá upozornění, pokud nepomáhá malá pokuta, pokud nepomáhá střední pokuta, pokud ani velkou pokutu nevymůžeme, no tak je namístě, aby byl ještě další stupeň sankce. Odnětí licence. Prostě napříště pokud opakovaně subjekt porušuje zákon, tak pohrůžka a následně odnětí licence k prodeji nebo k podnikání na území České republiky. To si myslím, že účinnost mít bude, a ještě rádi budou zejména ti, kteří se opakovaně vyznačují tím, že porušují zákon, ještě rádi budou pokuty platit. A koneckonců je nepříjemné být už jen na černé listině těch, kteří ne úplně dodržují zákon. Tak jsem pochopil, že to paní kolegyně Havlová myslela. A myslím si, že řada z nás má podobný názor.

Pan kolega Bendl tady mluvil neustále o kvalitě potravin. Chci jenom upozornit, že když se – také už něco pamatuji, byl jsem u zrodu původní stodesítky, tedy zákona o potravinách, tak slovo jakost tehdy bylo považováno téměř za sprosté slovo. A jsem rád, že v posledních letech nebo v posledním období se začínáme vracet taky k pojmu kvalita potravin a že je potřeba na ni dohlížet, že je potřeba ji hlídat, protože koneckonců ne

vždycky spotřebitel je vůbec schopen posoudit, co v daném produktu je a jak je to kvalitní. Čili tam si myslím, že je dobře, že trend se poslední dobou obrátil a že kontrola nejde jenom prostřednictvím zdravotní nezávadnosti, ale že jde také prostřednictvím jakosti, nebo chcete-li kvality.

Poprosím, abychom se soustředili na druhé čtení, abychom se v rámci druhého čtení také pokusili nenabourat zásadní věci pozměňovacími návrhy, a doporučuji tedy, aby byl návrh přikázán zemědělskému výboru. A koneckonců jednáme o potravinách v čase oběda, přeji všem dobrou chuť v okamžiku, kdy se přeruší projednávání dopoledního jednání. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Chtěl jsem poděkovat panu zpravodaji, ale bohužel vás připravím minimálně o deset minut přestávky. Protože nepadl žádný návrh na vrácení ani na zamítnutí, budeme se zabývat návrhem na přikázání. Předložený návrh rozhodl předseda Poslanecké sněmovny přikázat zemědělskému výboru. V rámci rozpravy padl návrh na přikázání zdravotnímu výboru. Má ještě někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Odhlásím vás. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými hlasovacími kartami. (Nesouhlasné hlasy v sále.) Měl jsem takový požadavek z pléna. Jestli se to někomu nelíbí, tak musíme respektovat přání kolegů, že se změnil stav v Poslanecké sněmovně. Už se počet poslanců ustálil.

V hlasování pořadové číslo 28, které jsem právě zahájil, se ptám, kdo je pro přikázání zemědělskému výboru. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 28 z přítomných 148 pro 148. Návrh byl přijat.

Návrh na přikázání zdravotnímu výboru.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 29, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přikázání výboru pro zdravotnictví. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 29 z přítomných 149 pro 48, proti 68. Návrh nebyl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zemědělskému výboru, a končím tento bod.

Před polední přestávkou chci sdělit, že ve 13.15 se sejde organizační výbor a od 13 hodin probíhá zasedání pod patronací Stálé delegace Meziparlamentní unie a ustavování jednotlivých skupin přátel v místnosti u klavíru.

Přeji všem dobrou chuť, členy organizačního výboru žádám o včasný příchod na jednání organizačního výboru. Děkuji.

(Jednání přerušeno ve 13.13 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně poslankyně, milí kolegové poslanci. Dovolte mi, abych vás po dobrém obědě přivítal u pokračování dnešního jednání.

Na začátek si dovoluji přednést omluvu pana poslance Ivana Adamce, který se z dnešního odpoledního jednání omlouvá ze zdravotních důvodů.

Dostáváme se k bodu osm, který jsme ráno schválili jako pevně zařazený bod, jako první bod dnešního odpoledního jednání.

8.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 47/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr dopravy Antonín Prachař. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Pane předsedající, dámy a pánové, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji vám, abych na úvod přednesl svůj první zákon a své vystoupení v Poslanecké sněmovně. Pokud to nebude úplně všechno podle toho, co jste řekl, tak se předem omlouvám. Znovu říkám, je to moje první vystoupení. (V sále rušno.)

Mám tu čest vám předložit na první čtení návrh zákona o civilním letectví, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, dále živnostenský zákon, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Projednávaný návrh zákona zejména s ohledem na přímo používané –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já poprosím o klid zejména na levici a v řadách vlády. Pan ministr předkládá svůj návrh poprvé. Prosím vás o jakousi míru vlídnosti. Děkuji.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Projednávaný návrh zákona ze-

jména s ohledem na přímo použitelné předpisy Evropské unie a nové smluvní instrumenty mezinárodního práva zavádí adaptační opatření v oblasti právní úpravy: za prvé – leteckého personálu, tzn. řídicí letového provozu, za druhé – poskytování letových navigačních služeb v tzv. jednotném evropském nebi, za třetí – odborného zjišťování příčin leteckých nehod. To je velmi důležité. Za čtvrté – ochrany civilního letectví před protiprávními činy, zejména terorismem.

Druhý takový významný bod. Návrh zákona zpřesňuje a doplňuje právní úprava provozování obchodní letecké dopravy zejména zahraničního leteckého dopravce.

K realizaci tohoto zákona. Koncepce budoucí právní úpravy, která povede ke sjednocení právní úpravy postupů při výkonu jednotlivých správních agend s minimem odchylek a výjimek, zejména odstranění zvláštních právních norem vylučujících použití správního řádu bez stanovení jiného speciálního postupu. Tento návrh zákona zajišťuje aktualizaci správních poplatků na úseku civilního letectví novelizací zákona o správních poplatcích.

Vypracování tohoto návrhu zákona předcházela dlouhá a pečlivá příprava zahrnující konzultace s odbornou veřejností. Navrhovaná právní úprava se již delší dobu očekává a jejími adresáty jsou správní orgány, které ji budou aplikovat. S ohledem na skutečnost, že jde o vládní návrh zákona obsahující především adaptační opatření k celé řadě významných předpisů práva Evropské unie, zejména v oblasti ochrany civilního letectví před protiprávními činy, které již vstoupily v účinnost a musí být tudíž vnitrostátními orgány aplikovány v plném rozsahu, přimlouvám se za projednání předloženého návrhu zákona v co nejkratší možné době a s vaším svolením odsouhlasení v jejím prvním čtení.

Ještě bych chtěl dodat, že je třeba upozornit na to, že Evropská komise indikovala, že v brzké době zahájí řízení o porušení smlouvy z důvodu neprovedení implementace ustanovení o sankcích nařízení stanovujícího společná pravidla uspořádání toku letového provozu. Je to nařízení Evropské komise číslo 255/2010. Provedení implementace uvedeného ustanovení o sankcích je předloženým návrhem zákona zajišťováno. I z tohoto důvodu spolu se zpravodajem zákona Mgr. Václavem Snopkem, CSc., je dohodnuto, že bude jeho prostřednictvím požadováno v souladu s jednacím řádem Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky zkrácení lhůty po projednání návrhu zákona ve výborech na polovinu.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Nyní prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro první čtení pan poslanec Václav Snopek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Snopek: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové, ve své zpravodajské zprávě se pokusím vás stručně provést celým obsahem vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, ve znění pozdějších předpisů. Návrh zákona vám byl rozdáán jako sněmovní tisk číslo 47 3. prosince loňského roku.

Předložená novela zákona, nebo návrh zákona, především zajišťuje adaptaci práva Evropské unie, tedy přímo použitelné předpisy Evropské unie a tím jsou nařízení. A dále provedení mezinárodních smluv, jež Česká republika přijala. V oblasti leteckého unijního práva došlo v posledních letech k přijetí nových nařízení nebo novelizací nařízení stávajících a dále ke zrušení několika dosavadních směrnic a jejich nahrazení nařízením. Dále v oblasti tzv. jednotného evropského nebo došlo ke sjednání a přijetí dohody o zřízení středoevropského funkčního bloku vzdušného prostoru.

Tyto posuny v unijním i mezinárodním právu vyvolaly nutnost rozsáhlejších úprav v zákonu o civilním letectví, a to zejména v těchto oblastech:

Za prvé je to právní úprava leteckého personálu, která se týká řídicích letového provozu. Tento zákon odstraňuje duplicitu v zákoně o civilním letectví v oblasti právní úpravy leteckého personálu s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady Evropského společenství č. 2016/2008 ze dne 20. února 2008 o společných pravidlech v oblasti civilního letectví a o zřízení Evropské agentury pro bezpečnost letectví. Návrh zákona z tohoto důvodu ruší duplicitní právní úpravu v zákoně o civilním letectví, kterou byla zajištěna řádná transpozice směrnice 206/23/ES společenství již před uvedeným přímo použitelným nařízením na úrovni Evropské unie, komplexně upravovala vzdělávání a přezkušování vybrané skupiny leteckého personálu, to je řídicích letového provozu a řídicích letového provozu ve výcviku, tedy žáků.

Za druhé. Právní úprava poskytování leteckých navigačních služeb v tzv. jednotném evropském nebi. Návrh zákona provádí nařízení Komise Evropské unie č. 255/2010, kterým se stanovují společná pravidla uspořádání letového provozu – a tady je důležité ustanovení včetně nových sankcí, a dohodu o zřízení středoevropského funkčního bloku vzdušného prostoru. U těchto je nezbytné blíže vymezit vztahy a spolupráci při poskytování přeshraničních letových navigačních služeb a výkon státní kontroly v těchto případech.

Za třetí. Právní úprava odborného zajišťování příčin leteckých nehod. V tomto případě návrh zákona provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady Evropské unie číslo 996/2010 o šetření a prevenci nehod a incidentů v civilním letectví. V této souvislosti dochází k úpravě znění hlavy číslo 4 zákona s tím, že v zákoně budou nadále obsažena ustanovení, jímž

je třeba zmíněný předpis Evropské unie přímo použit, ale je potřeba jej upravit i na národní úrovni. Dále se týkají šetření jiných než vážných incidentů, neboť toto šetření nespadá do působnosti nařízení číslo 996/2010, ale podléhá plně vnitrostátní právní úpravě obsažené v zákoně o civilním letectví a ustanovení transponující směrnici 2003/42 Evropského společenství. Je to hlášení události.

Za čtvrté. Právní úprava ochrany civilního letectví před protiprávními činy, tedy zejména terorismem, je v zákoně promítnuta v nařízení Evropského parlamentu a Rady Evropského společenství číslo 300/2008 o společných pravidlech v oblasti ochrany civilního letectví před protiprávními činy. Zde se navrhuje zcela nová právní úprava této oblasti a mění se příslušný orgán z důvodu zajištění efektivnějšího a důslednějšího vedení souvisejících agend a mimo jiné i z důvodu nárůstu unijních požadavků, kterým by měl být nově namísto Ministerstva dopravy Úřad pro civilní letectví, a tím se i reaguje na nové možné hrozby v oblasti ochrany civilního letectví před protiprávními činy.

Návrh zákona reviduje a zpřisňuje oblast ověření spolehlivosti fyzických osob v přístupu bez doprovodu do vyhrazených bezpečnostních prostor, běžně označovaných jako SRA, tedy oblast, která je považována za jeden z největších nedostatků stávající právní úpravy.

Tato opatření budou mít vliv na rozpočet České republiky.

Vedle shora uvedených adaptačních opatření přináší návrh zákona doplnění a zpřesnění právní úpravy provozování obchodní letecké dopravy zejména zahraničního leteckého dopravce, a to s ohledem na správní řád a potřebu reagovat na praxi. Cílem navrhované právní úpravy v této oblasti je umožnit větší flexibilitu při využívání přidělení přepravních práv k identifikaci leteckého dopravce na základě požadovaných informací a monitoring jeho přítomnosti na území České republiky zejména z provozních a bezpečnostních důvodů.

Návrh dále v návaznosti na dlouhodobou koncepci obsahuje zpřesnění v oblasti správního řízení a vazeb na správní řád. Dochází k vypuštění neodůvodněných odchylek od správního řádu a dále k precizaci odchylek odůvodněných.

S ohledem na rozsah změn dochází v návrhu i k revizi správního trestání, zejména s ohledem na rozsah správních deliktů navrhuje přehlednější uspořádání správních deliktů. V dané souvislosti došlo k precizaci skutkových podstat a k revizi výše sankcí.

Vedle zákona o civilním letectví se aktualizuje i příslušná část zákona o správních poplatcích.

Dámy a pánové, pan ministr požádal Sněmovnu o co nejrychlejší projednání. Proto budu jako zpravodaj požadovat v závěrečném slově zkrácení doby projednání ve výborech o třicet dní. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které se zatím přihlásil jeden poslanec. Prosím pana poslance Antonína Sedu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedá: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, vážené kolegyně, kolegové, předložená novela zákona je dlouhodobě připravovanou a zejména očekávanou změnou zákona o civilním letectví. Obšírně se tady o tom zmínil jak pan ministr, tak zpravodaj.

Vybraná varianta ochrany civilního letectví před protiprávními činy určuje Úřad pro civilní letectví k ověřování civilní spolehlivosti. Tato varianta je ovšem přísnější, než požaduje unijní předpis. Navíc si vyžádá zvýšené náklady ze státního rozpočtu a posílení počtu pracovníků na úřadě. Chci upozornit, že zejména regionální letiště nesouhlasí s navrženou variantou a podporují, aby udělování ověření civilní spolehlivosti prováděl subjekt přímo odpovědný za zajištění bezpečnosti a ochrany civilního letectví před protiprávními činy v daném místě, a to při znalosti místních poměrů a oprávněných osob.

Zákon nově určuje Úřad pro civilní letectví coby správní orgán s celostátní působností, podřízený Ministerstvu dopravy, také jako orgán členského státu odpovědný za koordinaci a kontrolu plnění pravidel na úseku ochrany civilního letectví před protiprávními činy. Ochrana civilního letectví před terorismem je obzvláště významným veřejným zájmem, dotýkajícím se nejen vnitřní bezpečnosti státu. Zákon mimo jiné upravuje povinnost provozovatele letiště mít schválený bezpečnostní program letiště a ten opět schvaluje Úřad pro civilní letectví na žádost provozovatele.

V souvislosti s rozsáhlými změnami v oblasti správního trestního zákona rozděluje se devátá část zákona na tři hlavy, přičemž první hlava upravuje státní správu v civilním letectví, druhá státní dozor a třetí správní delikty. Tady dochází k revizi stávajících skutkových podstat, přestupků a správních deliktů právnických a podnikajících fyzických osob a dále dochází k zavedení nových skutkových podstat v zájmu provedení přímo použitelných předpisů Evropské unie.

Chci upozornit na skutečnost, že náklady vzniklé v souvislosti s úkony Úřadu pro civilní letectví, které nejsou zpoplatněny podle zákona o správních poplatcích, budou hrazeny formou náhrady nákladů správního řízení, to je náhradou skutečně vynaložených nákladů.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, přes řadu pozitivních změn jsem našel v návrhu některá méně pozitivní ustanovení. Například v § 7 odst. 5 se ruší doposud uplatňované předpisy o správním řízení při schvalování typu výrobku a zavádí se tři roky pro vydání rozhodnutí, a pro zvláště složité případy dokonce pět let. Chci upozornit, že tato lhůta se mi s ohledem na možnost zamítnutí či dovolání a zejména s ohledem na udržení konkuren-

ceschopnosti a nutné rychlosti zavádění daného typu letadla do provozu jeví jako příliš dlouhá, i když připouštím, že zákon umožňuje tuto lhůtu zkrátit.

Předkladatel by měl také objasnit novou pravomoc Ústavu pro odborné zjišťování příčin leteckých nehod, čímž je nový § 55c s názvem Pověření. Toto ustanovení může zjišťováním příčin leteckých nehod, při nichž nedošlo k usmrcení osob a incidentů, pověřit na žádost právnickou osobu, která je způsobilá zajistit řádný výkon těchto činností.

Novela zákona také zavádí pro tuzemské letecké dopravce povinnost vypracovat plán pomoci obětem leteckých nehod a jejich příbuzným, včetně finanční pomoci.

To, co mě obzvláště netěší a jistě nepotěší žádného výrobce či poskytovatele služeb v letectví, je podstatné navýšení správních poplatků podle části zákona číslo 634/2004 Sb., o správních poplatcích. Problematické se jeví zejména navýšení poplatků pro získání typového osvědčení či schválení typové způsobilosti letadel či jejich částí.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, závěrem svého vystoupení chci podpořit postoupení zákona do druhého čtení, s tím ovšem, že by bylo vhodné v rámci druhého čtení upravit některá ustanovení a výši správních poplatků s ohledem na zachování konkurenceschopnosti českých leteckých výrobců a provozovatelů letounů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Sedovi. Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Jestliže se nikdo nehlásí, končím obecnou rozpravu a ptám se navrhovatele nebo pana zpravodaje, chtějí-li závěrečné slovo. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Pane předsedající, dámy a pánové, budu reagovat jenom krátce na tři body, které tady zazněly, co se týká § 7 odst. 5. Co se týká lhůt ke schválení, je třeba si uvědomit, že se bavíme o letectví, a tyto procesy vyžadují delší dobu, protože v okamžiku, kdy bychom cokoli opomněli v těch schvalovacích lhůtách a došli potom k nehodě, tak má katastrofální následky. Ale jsme připraveni o tom diskutovat, je to potřeba zvážit.

Co se týká námitky nebo připomínky ke správním poplatkům a jejich navýšení, chtěl bych jenom říct, že naposledy správní poplatky byly stanoveny v roce 2002 a 2004 a výše těchto správních poplatků v žádném případě neodpovídá současnému stavu. Vzpomeňme si jenom na inflaci. Zvyšování poplatků za letectví je obecným trendem a my bychom se tomu měli přizpůsobit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. O slovo se hlásí ještě pan zpravodaj. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Snopek: Děkuji. Dámy a pánové, budu pouze navrhovat. Požádám Sněmovnu o propuštění do druhého čtení. Chci navrhnout příkázání k projednání ve výboru hospodářském, tedy jako garančním, příkázat návrh k projednání ve výboru bezpečnostním a požádat Sněmovnu o zkrácení doby na projednání o 30 dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Jelikož nepadl v prvním čtení návrh na zamítnutí, budeme se nyní zabývat návrhem na příkázání výboru k projednání.

Organizační výbor navrhl příkázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru.

Zahajuji tedy hlasování (číslo 30) o příkázání tohoto návrhu hospodářskému výboru. Kdo je pro? Kdo je proti?

Z přítomných 164 poslanců pro 135, proti žádný, návrh byl příkázán hospodářskému výboru.

Dále z úst pana zpravodaje zazněl návrh na příkázání bezpečnostnímu výboru.

Zahajuji hlasování (číslo 31) o příkázání tohoto návrhu k projednání bezpečnostnímu výboru. Kdo je pro? Kdo je proti?

Z přítomných 164 poslanců pro 120, proti 17, i tento návrh byl přijat a návrh zákona jsme příkázali bezpečnostnímu výboru.

Pakliže nikdo nemá další návrh na příkázání, je tedy návrh pana zpravodaje na zkrácení lhůty k projednání o 30 dnů.

Zahajuji tedy hlasování (číslo 32) o zkrácení lhůty k projednání o 30 dnů. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Z přítomných 166 poslanců pro 132, proti 8, lhůta k projednání byla zkrácena o 30 dnů.

Děkuji panu zpravodaji i panu ministrovi. Tím jsme se vypořádali s bodem 8, který byl pevně zařazen jako první bod odpoledního programu, a dostáváme se k bodu číslo

10.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 146/2002 Sb.,
o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně
některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 86/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr zemědělství Marian Jurečka. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji, pane předsedající. Dobré odpoledne, vážené kolegyně a kolegové. Dovolte mi, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Návrh zákona je předkládán jako iniciativní materiál ministra zemědělství. Původní návrh zákona, sněmovní tisk 977, taktéž jako předchozí materiál, který jsem uváděl, nebyl Poslaneckou sněmovnou z důvodu jejího rozpuštění v minulém roce projednán.

Účelem navrhované právní úpravy je reakce na zkušenosti s aplikací zákona č. 146/2002 Sb. a na některé problémy trhu s potravinami. Navrhované změny mají zvýšit efektivitu výkonu kontroly a ochrany spotřebitelů zavedením nových typů opatření, např. zavedení nové formy opatření v podobě opatření obecné povahy, jež by mělo zejména přinést možnost rychlé reakce na případy, které vyžadují bezprostřední zásah. Současně se provádějí změny v souvislosti s přijetím nového zákona č. 225/2012 Sb., o kontrole, který nabyl účinnosti 1. ledna 2014. Předkládaný návrh zejména obsahuje nový efektivní systém opatření ukládaných státní zemědělskou a potravinářskou inspekcí v případě zjištění nedostatků.

Jedná se o tato opatření: Klasické opatření oznámené při kontrole a účinné vůči kontrolované osobě v rámci územní působnosti inspektorátu, jehož inspektor opatření vydal. Opatření s účinky přesahujícími územní působnost daného inspektorátu v případě, že je zde důvodné podezření, že k porušení právního předpisu kontrolovanou osobou došlo i mimo územní působnost kontrolujícího inspektorátu, to je např. v případě nebezpečných potravin uváděných na trh v rámci jednoho obchodního řetězce. Dále opatření obecné povahy podle správního řádu s účinky přesahujícími územní působnost daného inspektorátu, který zavazuje nikoli jen kontrolovanou osobu, ale i blíže neurčený okruh dalších osob, například v případě nebezpečných potravin uváděných na trh větším počtem subjektů, a také zvýšení efektivity výkonu kontroly a přizpůsobení právní úpravy novému kontrolnímu řádu. Tady se zavádí oprávnění inspektorů zjednat si přístup do kontrolovaných prostor. Zavádí se nové

opatření spočívající v uložení zákazu užívání prostor, pokud kontrolovaná osoba neumožní inspektorovi vstoupit na pozemky, do staveb nebo jiných prostor, či stanovuje se oprávnění Státní zemědělské a potravinářské inspekce získávat v nezbytném rozsahu údaje ze základních registrů.

Děkuji za pozornost, tolik ve stručnosti k danému materiálu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi za představení tohoto zákona. Nyní prosím pana zpravodaje pro prvé čtení, kterým byl stanoven pan poslanec Petr Bendl. Pane poslanče, prosím, ujměte se slova.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, máme před sebou poměrně jednoduchou právní úpravu, která v podstatě, jednoduše řečeno, posiluje pravomoci inspektorů při kontrolách. Já obecně jsem pro to, aby inspektoři měli větší pravomoci rychle zasahovat, ale nechtěl bych, abychom se zase dostali do situace, kdy bude možné takovéto kompetence např. zneužívat. My otevíráme možnost vstupovat do objektů, do budov, na pozemky, atd. Možná že tím trošku zasahujeme už i do kompetencí Policie ČR. Měli bychom prověřit opravdu, řeknu, i tu stránku možnosti zneužití v případě, že to nebude oprávněné.

Jinak obecně jsem pro to, abychom posilovali kompetence našich inspektorů. Právní novelu podporuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otevíráme obecnou rozpravu, do které zatím mám jednoho přihlášeného. Prosím pana poslance Josefa Šenfelda. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Šenfeld: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážení kolegové. Moji kolegové v bodě těsně před polední přestávkou mluvili o důležitosti zákona o potravinách a já říkám, že důležitá je i důsledná a účinná kontrola na trhu potravin. Vnímám, že základ stávajícího zákona je z doby před vstupem ČR do EU a že nebyl významně upravován.

Vstupem do EU v oblasti potravinového práva se musely aplikovat především předpisy EU, včetně zásady vzájemného uznávání výrobků neharmonizovaných potravinovým právem EU, vyrobených podle norem jiných členských států a často značně odlišných od tuzemských.

Tím byla ovlivněna situace na trhu s potravinami, kdy spotřebitelé se stále více setkávají s potravinami, které jsou sice až na výjimky bezpečné, ale z pohledu jakosti a označování potravin je pro běžného spotřebitele často trh s potravinami nepřehledný.

Stejně jako u jiných novel zákonů se v novele reaguje na aplikační zkušlosti a na současnou situaci na trhu s potravinami, které ukazují na potřebu určitých legislativních změn technického charakteru. Nutná je další adaptace na právní předpisy evropského potravinového práva, případně odstranění duplicit. Je potřeba zvyšovat efektivitu výkonu kontroly.

Jako nutné vnímám zavedení nového oprávnění inspektorů pro zajištění vstupu do kontrolovaných prostor, nových typů opatření, úpravu některých procesních otázek oznamování opatření, změny v rozhodování o námitkách do opatření, o zavedení nové formy opatření v době opatření obecné povahy a v některých případech doplnění návaznosti řízení o správních deliktech na opatření. Novela řeší také nutné změny týkající se terminologie připravované rovněž v návrhu zákona, kterým se mění stěžejní předpis v oblasti potravin, zákon číslo 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích.

Z mého pohledu a pohledu veřejnosti jsou důležitá opatření k možnosti rychlejšího a efektivnějšího zásahu v případě ohrožení zájmu spotřebitele při výrobě nebo uvádění zemědělských výrobků, potravin nebo tabákových výrobků na trh, a také v účinnějším informování kontrolovaných osob. Nová forma opatření by měla přinést zejména možnost rychlé reakce na případy, které vyžadují bezprostřední zásah, jakými jsou zejména případy významných potravinových krizí, například metanolová aféra.

Poslanecký klub KSČM projednáváný návrh podporuje. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců klubu KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci za jeho příspěvek. Ptám se, jestli se někdo další hlásí do obecné rozpravy. Jestliže ne, končím obecnou rozpravu. Ptám se pana navrhovatele, pana ministra, či pana zpravodaje, přeje-li si závěrečné slovo. Není tomu tak.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výboru k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zemědělskému výboru. Má někdo jiný návrh? Prosím pana zpravodaje.

Poslanec Petr Bendl: Já bych ještě doporučil, aby jej projednal ústavněprávní výbor.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Jestliže nemá nikdo jiný návrh, přistoupíme tedy k hlasování. Nejprve budeme hlasovat o přikázání projednání zemědělskému výboru.

Zahajují hlasování (číslo 33) o přikázání předloženého návrhu k projednání zemědělskému výboru. Kdo je pro? Kdo je proti?

Z přítomných 169 poslanců pro 142, proti žádný. Návrh byl přikázán zemědělskému výboru.

Dále se budeme zabývat přikázáním ústavněprávnímu výboru.

Zahajuji hlasování (číslo 34) o přikázání tohoto návrhu ústavněprávnímu výboru. Kdo je pro, ať zvedne ruku. Kdo je proti?

Z přítomných 169 poslanců pro 16, proti 106. Návrh nebyl přikázán ústavněprávnímu výboru k projednání.

Tím končím první čtení tohoto zákona. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Pokročíme bodem číslo.

12.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 98/ - první čtení

Z pověření vlády i tento návrh uvede ministr zemědělství Marian Jurečka. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové. Dnes do třetice taktéž předkládám vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 252/1997 Sb., o zemědělství, a zákon číslo 256/2000 Sb., o Státním intervenčním fondu, ve znění pozdějších předpisů. Tento vládní návrh zákona je taktéž předkládán z důvodu neprojednání Poslaneckou sněmovnou v minulém roce z důvodu jejího rozpuštění.

Hlavními důvody předložení navrhované právní úpravy, pokud jde o zákon číslo 252/1997 Sb., o zemědělství, jsou zejména zpřesnění obecných ustanovení o společných organizacích trhu, přímých platbách, Programu rozvoje venkova a operačního programu Rybářství. Zjednodušení evidence zemědělského podnikatele s ohledem na zjednodušení živnostenského práva a se změnami vyvolanými zákonem o základních registrech. Změna v provozování evidence využití půdy podle užívatelských vztahů, takzvaného systému LPIS, s ohledem na sjednocení způsobu administrace dotací v resortu zemědělství po provedené redukci agentur pro zemědělství a venkov Ministerstva zemědělství, jejichž

převážnou činnost převzal od 1. 1. 2013 Státní zemědělský intervenční fond. Dále zpřesnění ustanovení o evidenci půdy, evidenci krajinných prvků a evidenci objektů a jejich procesních způsobů aktualizace. A zrušení ustanovení o každoročním předkládání zprávy o stavu zemědělství do Poslanecké sněmovny.

Předmětem hlavních změn zákona číslo 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu, jsou zejména formulační úpravy ustanovení o financování Státního zemědělského intervenčního fondu, doplnění ustanovení o poskytování národních dotací na základě pověření ministerstva podle § 2d zákona o zemědělství prostřednictvím dohody o poskytnutí dotace a doplnění ustanovení o poskytování dotací a možnost elektronických podání.

Za pozitivní dopad návrhu zákona na podnikatelské prostředí České republiky lze považovat zejména zjednodušení evidence zemědělského podnikatele, zrušení institutu místní příslušnosti a zrušení evidence zaměření zemědělské výroby.

Pokud jde o důvodovou zprávu, dovoluji si ji upřesnit informací o nových základních nařízeních Rady a Parlamentu Evropské unie, které byly přijaty koncem roku 2013 a následně publikovány v Úředním věstníku EU. Jedná se o nová základní nařízení Rady a Parlamentu Evropské unie, která se týkají změn společné zemědělské a rybářské politiky pro období 2014 až 2020. Na ta již publikovaná nařízení Evropské unie budou navazovat dosud nepřijatá prováděcí nařízení Evropské unie, která budou přijímána orgány Evropské unie v průběhu roku 2014.

Zároveň bych chtěl avizovat a požádat Poslaneckou sněmovnu, aby lhůtu na projednání tohoto zákona v rámci druhého čtení prodloužila o 30 dnů, tedy na dnů 90, protože čekáme ještě na některá případná zpřesnění z Evropské unie ve vztahu k společné zemědělské politice, tak abychom případně tento zákon nemuseli novelizovat znovu od začátku. Takže bych prosil, aby této mé žádosti bylo vyhověno. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi a nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení poslankyně Margita Balaščíková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Margita Balaščíková: Dobrý den, pane předsedající, dobrý den, dámy a pánové. Pan ministr zemědělství nám předložil návrh zákona. Já bych jako zpravodaj vás chtěla informovat o tom, že skutečně v úpravě zákona dochází pouze ke zpřesnění obecných ustanovení o společných organizacích trhu, uvedení do souladu evidence zemědělského podnikatele se změnami a zjednodušením živnostenského práva. Nastává změna v provozování evidence, ve využívání půdy podle u-

živatelských vztahů vzhledem na sjednocení způsobu administrace v resortu zemědělství a úprava evidence půdy týkající se evidence krajinných prvků, evidence objektů a jejich procesních způsobů aktualizace.

Co se týká zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu, taktéž dochází pouze ke zpřesnění ustanovení o kompetenci a působnosti fondu, o úpravě jeho financování a doplňují se ustanovení o poskytování národních dotací na základě pověření ministerstva.

Co se týká požadavku pana ministra, také bych byla pro prodloužení, protože samozřejmě prováděcí nařízení Komise Evropské unie mohou být přijímána v průběhu roku a mohli bychom se dopustit některých chybných kroků.

Co se týká cíle navrhovaných právních úprav, je to příprava a přízpůsobení právního řádu České republiky připravovaným novým, přímo použitelným a bezprostředně aplikovaným nařízením Evropské unie.

Předkládaný návrh zákona si vyžádá dopady na státní rozpočet pouze v rozsahu schváleného střednědobého rozpočtu fondu. Náklady na další změny nebo úpravy informačních systémů s ohledem na novou společnou zemědělskou politiku roku 2014 až 2020 bude krýt fond ze zůstatků minulých let a z rozpočtů příštích období.

Jako zpravodaj doporučuji, aby sněmovní tisk č. 98 byl přikázán k projednání zemědělskému výboru.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní zpravodajce. Otvírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli nemám žádnou přihlášku. Ano, vidím, hlásí se pan poslanec Petr Bendl. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já tuhle novelu zákona o zemědělství podporuji. Jenom vzhledem k tomu, že pan ministr si tady řekl o prodloužení projednávané lhůty o tomto zákoně, dávám na zvážení, jestli by nestálo za to do této právní úpravy vložit i možnost zemědělců, aby mohli měnit třeba ornou půdu za trvalý travní porost. Dneska jim to legislativa příliš neumožňuje. Evropská legislativa to podle mých informací umožňuje. U nás je to velmi komplikované. K takovéto lepší organizaci práce by to pomohlo a zemědělci by to, myslím, uvítali. Ona ta debata k tomu by byla širší. Věřím, že možná na výboru k tomu něco více řekneme, ale já tady jenom chci inspirovat pana ministra, jestli by se tím nezabýval jeho sekretariát a ministerstvo, abychom zemědělcům umožnili alespoň vyměnit půl na půl, nebo TTP proti orné půdě a obráceně, tak aby to měli bez problémů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci a ptám se, kdo

další se hlásí do obecné rozpravy. Jestliže nemám žádnou další přihlášku, končím obecnou rozpravu a táži se, zda pan ministr nebo paní zpravodajka chtějí mít závěrečné slovo. Nechtějí. Děkuji. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zemědělskému výboru. Má někdo jiný návrh? Jestliže nemá, přistoupíme k hlasování.

Zahajuji hlasování (číslo 35) o přikázání návrhu tohoto zákona k projednání zemědělskému výboru. Kdo je pro, ať zvedne ruku. Kdo je proti?

Z přihlášených 172 poslanců pro 146, proti žádný. Návrh byl přikázán zemědělskému výboru k projednání.

Dále tady zazněl návrh na prodloužení lhůty k projednání o 30 dnů. Mám tady faktickou poznámku pana poslance Václava Snopka... Ne. Pan poslanec Snopka se nehlásí.

Takže dám hlasovat o prodloužení na lhůty k projednání o 30 dnů, na 90 dnů.

Kdo je pro prodloužení této lhůty? Zahajuji hlasování (číslo 36). Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Z přítomných 173 poslanců pro 148, proti žádný. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zemědělskému výboru a lhůta k projednání byla prodloužena o 30 dnů na 90 dnů. Tím končím první čtení tohoto návrhu zákona.

Dále se budeme zabývat bodem číslo

13.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 477/2001 Sb.,
o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech),
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 53/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Konstatuji, že je tady návrh, aby tento návrh zákona byl schválen podle § 90 odst. 2, tedy abychom s ním vyslovili souhlas již v prvním čtení.

Nyní prosím, aby z pověření vlády předložený návrh uvedl ministr životního prostředí Richard Brabec. Prosím, pane ministře, máte slovo. (Neustálý hluk v sále.) Poprosím o klid. Pane ministře, máte slovo. Debatní kroužky prosím, aby se uchýlili do kuloárů. Děkuji.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já si v této nabité konkurenci dovoluji přilákat vaši pozornost k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 477/2001 Sb., o obalech.

Chtěl bych vám jen říci v úvodu, že předmětem té úpravy jsou vlastně dva okruhy otázek. Ten první z nich je zakotvení cílů recyklace z celkového využití odpadu pro další období, tedy roky 2013, 2015. Ten 2013 je tam proto, že to byl samozřejmě už návrh předchozí vlády. A dále transpozice směrnice Evropské unie, respektive Komise 2013/2/EU ze dne 7. února 2013.

Cílem recyklace a celkového využití odpadu z obalů je především to, že recyklační cíle do roku 2015 jsou navrženy na stejné úrovni jako pro rok 2012 s ohledem na zkušenosti a konkrétní podmínky s nakládání s odpadem z obalů České republiky a s přihlédnutím k předpokládanému vývoji evropské legislativy.

Cíle vycházejí z předpokladů pro nový plán odpadového hospodářství, který je momentálně připravován na Ministerstvu životního prostředí, přičemž jsou stanoveny pouze do roku 2015, neboť se v blízkém horizontu očekává předpokládaná revize cílů, které jsou stanoveny evropskou legislativou. Cíle současně vycházejí z platné evropské legislativy a ve spolupráci s MPO, nebo po dohodě s MPO, jsou konstruovány tak, aby nezatěžovaly nadměrně české výrobce ve vztahu k jejich konkurenci z ostatních evropských zemí.

K transpozici směrnice Komise 2013/2/EU. Jejím cílem je především v souladu s požadavky vyšší právní jistoty a harmonizace výkladu pojmu obal rozšířit názorné příklady konkrétních výrobků, které jsou potom uvedeny v příloze 1 zákona o obalech, které jsou, nebo nejsou obalem. Nebudu tady číst konkrétní případy, abych vás nezdržoval, a dovoluji si tedy jenom na konci svého zdůvodnění krátce říct, proč první čtení.

Přijetí navrhovaného zákona v co nejkratším čase je nutné především za účelem splnění závazků, které pro Českou republiku vyplývá z členství v Evropské unii. Pak bych chtěl upozornit na to, že lhůta pro transpozici směrnice Komise uplynula již 30. září 2013 a Česká republika dosud neoznámila Evropské komisi znění právních předpisů přijatých za účelem jejího provedení. Evropská komise proto již 29. listopadu 2013 zahájila proti České republice řízení o porušení smlouvy. České republice tak relativně v krátké době hrozí uložení peněžité sankce z důvodu nesplnění povinnosti implementovat zmíněnou směrnici. Důvodem pro rychlé přijetí je dále i chybějící úprava recyklačních cílů, které jsou v platném zákoně o obalech stanoveny pouze do roku 2012.

Z těchto důvodů si vláda dovoluje, a já samozřejmě za ni, navrhnout, aby s návrhem zákona vyslovila Sněmovna souhlas již v prvním čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Než pozvu zpravodaje tohoto tisku, s faktickou poznámkou se přihlásil předseda poslaneckého klubu KSČM, pan poslanec Kováčik. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane předsedající, paní a pánové, nikoliv s faktickou poznámkou, ale s přednostním právem jako předseda klubu. Dovolte mi, abych v této chvíli, byť si uvědomujeme, že je doopravdy nutné tuto materii projednat poměrně velmi rychle, ale musíme brát v úvahu také názory a určité obavy ekologických sdružení, která nás nabádají k tomu, abychom přece jenom dali prostor k projednání ve výbo-rech. Takže nemáme v podstatě nic proti tomu, aby se následně zkrátila lhůta, ale jménem dvou klubů v této chvíli podávám veto proti projednávání podle § 90 odst. 2. Jsou to kluby KSČM a Úsvit přímé demokracie Tomia Okamury. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Myslím, že vet tu bude poněkud víc. S faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Laudát. Prosim, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Přestože už je to z hlediska projednávání nadbytečné, nicméně i my jsme byli s ODS připraveni za TOP 09 a ODS dát veto na § 90.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Nyní prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Josef Nekl. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Nekl: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, členové vlády, já svou zpravodajskou zprávu nebudu mít dlouhou, protože pan ministr ve svém zdůvodnění prakticky řekl skoro vše. Jenom zopakují, že zákon o obalech č. 477/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů, byl naposledy zásadně novelizován v roce 2006, což už je nějaký čas. A jak bylo řečeno, v rámci této novelizace byly stanoveny recyklační cíle pro jednotlivé obalové komodity v letech 2006 až 2012. Proto je opravdu nezbytné provést novelizaci zákona o obalech stanovením cílů recyklace, respektive využití pro obaly uváděné v České republice na trh povinnými osobami či pro odpady z těchto obalů. V souvislosti s tím, jak již bylo řečeno, je potřeba transponovat směrnici komise 2013/2/EU ze 7. února 2013, která v souladu s požadavkem vyšší právní jistoty a harmonizace výkladu pojmu obal rozšiřuje názorné příklady konkrétních výrobků, které jsou, nebo nejsou obaly.

Jak bylo řečeno panem ministrem, úprava měla být transponována do

národních předpisů do 30. září 2013. To je bohužel další příklad dlouhodobé neschopnosti Ministerstva životního prostředí transponovat směrnice Evropské komise do právního řádu České republiky včas. Věřím, že nový pan ministr nebude pokračovat ve šlépějích svých předchůdců.

Tato úprava je především technického charakteru a nemá dopad na věcný obsah zákona. Nemá také žádný finanční dopad na státní rozpočet. Přesto je však potřeba se tímto zákonem ještě zabývat, zejména přílohou č. 3 k zákonu 477/2001 Sb., která se týká rozsahu recyklace odpadů a jeho celkového využití. Vycházíme tím vstříc připomínkám a návrhům neziskových organizací, které se zdají být relevantní.

Proto vítám veto na projednání podle § 90. Chci vás proto požádat o propuštění zákona do druhého čtení a v podrobné rozpravě navrhu zkrácení doby pro projednání na pět dnů a přikázání výboru pro životní prostředí. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Otevírám obecnou rozpravu, do které mám zatím jednu přihlášku, pana poslance Michala Kučery. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, se zájmem jsem si vyslechl slova nového ministra životního prostředí, který před pár dny prohlásil, že Ministerstvo životního prostředí je nebo bylo rejdištěm lobbistů. O to víc mě ovšem překvapuje, že první zákon, který ministr životního prostředí pan Brabec předkládá, byl patrně lobbisty velmi silně ovlivněn, ne-li přímo napsán.

Podívejme se prosím, jaké cíle si stanovuje Ministerstvo životního prostředí v oblasti recyklace odpadu. Nový návrh Ministerstva životního prostředí navrhuje cíl pro recyklaci papírových obalů v roce 2015 na 70 %. Přitom už od roku 2006 se míra recyklace v Česku pohybuje na 90 %. U plastových obalů je cíl stanovený ministrem životního prostředí 27 %. Přitom od roku 2005 se v České republice recyklace pohybuje na 35 %, dnes dokonce až na 50 %. U skleněných obalů je stanoven cíl na 70 %, kterého jsme už taky dávno dosáhli.

Jaký je tedy navrhovaný zákon, který stanovuje tyto cíle? Především není motivační. Víceméně rezignuje na zvýšení snahy o recyklaci odpadu a rozhodně rezignuje na ochranu životního prostředí. Děsí mě, že tento zákon předkládá ministr životního prostředí. Kdyby tomu tak bylo u ministra průmyslu, tak bych to ještě možná pochopil. Věřím, že ve druhém čtení budou uvedené cíle zpřísněny tak, aby Česká republika byla v recyklaci odpadu skutečně na evropské špičce, tam, kam skutečně v této oblasti patří. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S faktickou poznámkou se přihlásila paní poslankyně Konečná. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji. Vážené kolegyně a kolegové, já jsem nechtěla reagovat, protože jsem ráda, že jsme tady našli nějaký konsensus na zkrácení. Jen mi dovolu vzkázat mému předřečníkovi prostřednictvím pana předsedajícího, že tento zákon, stejně jako chemický zákon, byl připravován na ministerstvu již za vlády Tomáše Chalupy a náměstků z TOP 09. Následně ho předkládal pan Podivínský a následně spadl panu ministrovi. Jenom abychom se tu neobviňovali. Je to infringement, který běží, potřebujeme to schválit, ale to, že se rozpustila Poslanecká sněmovna, zapříčinilo to, že to tady máme vlastně s půlročním zpožděním. Jenom si uvědomme, kdo na tom ministerstvu vládl předcházejících pět let. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, paní poslankyně. S další řádnou přihláškou je přihlášen pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já bych se to pokusil vzít krátce. Ona totiž ta tabulka má svůj význam také pro fungování obcí, kde sběr odpadu vlastně probíhá, povinnost průmyslu spolufinancovat právě třídění sběru. Jinak obce, kterým by mohl tento příjem vypadnout, jejich příjmové stránky rozpočtu by mohly být zkráceny zhruba o 1,2 mld. korun, kdyby tabulka a její přijetí bylo oddalováno a povinnost třídit nebyla stanovena zákonem. Čili myslím, že ta pětidenní lhůta je adekvátní, že nám umožní tabulku schválit ještě v trvání této naší schůze a prodlení nebude tak veliké a nedojde k výpadku povinnosti přispívat na tříděný sběr. Jinak je třeba upozornit na to, že tabulka má určitou retroaktivní kolonku – 2013; i tam musíme stanovit povinnost vyplývající z té samé podstaty povinnosti přispívat na třídění odpadu firmami, které odpad produkují. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Kučera. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Ještě jednou dobrý den. Já bych s dovolením reagoval prostřednictvím pana předsedajícího na slova paní poslankyně Konečné. To je argumentace mého pětiletého syna, který v mateřské školce říká: to jsem nebyl já, to byl on. Tento návrh předkládá současný ministr životního prostředí. Je tedy za něj plně odpovědný.

Pokud se s cíli neztotožňuje, tak to tady mělo zaznít. Já si myslím, že to tady nezaznělo, takže s cíli ztotožněn je a za ně je tedy plně zodpovědný současný ministr životního prostředí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S přednostním právem se přihlásil pan ministr. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Pane předsedající, dámy a pánové, ono je to takové kočkování z Ústeckého kraje. Zjevně mi pan kolega ještě neodpusťl výsledek TOP 09 v Ústeckém kraji. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Ale co nemůžu popřít a tam samozřejmě má pan kolega pravdu, že stávající míra recyklace je prostě momentálně vyšší, ale upřímně řečeno, ta směrnice, respektive nově navrhovaný zákon nebo novela má ještě přísnější cíle, než má dneska směrnice Evropské unie. To znamená, my jdeme ještě do přísnějšího už teď. A já jsem jenom řekl to, že jestliže nám dneska hrozí reálně finanční pokuta, respektive finanční sankce z Evropské komise, z Evropské unie, a zároveň momentálně budeme připravovat určitě úplně nový zákon o odpadech a z toho bude vyplývat i plán odpadového hospodářství, tak samozřejmě upravíme všechny tyto jednotlivé parametry na přísnější.

Takže odmítám slova o lobbismu. Já si myslím, pane kolego, a věřte tomu, že na Ministerstvu životního prostředí udělám pořádek, padni komu padni, a bude mi jedno, kdo má jakou stranickou legitimaci. To mi opravdu věřte. Ale v každém případě držme se prosím čísel. Děkuji. (Potlesk ze střední části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Ptám se, jestli se někdo další hlásí do obecné rozpravy. Pan poslanec Stanjura mává, nehlásí se, ano. Děkuji. Pokud se nikdo nehlásí, končím obecnou rozpravu a budeme se zabývat návrhem na příkazání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro životní prostředí. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Josef Nekl: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem čekal, že budu vyzván, abych v podrobné rozpravě ještě jednou dal ty návrhy. Ale já bych přece jenom ještě dvě tři slova.

Tady bylo vidět, jak ten zákon hýbe veřejností i neziskovými organizacemi. I ve vystoupení pan poslanec Kučera hovořil o tom, že je seznámen s jejich stanovisky. Proto také bylo vetováno projednání tohoto zákona v prvním čtení a proto po dohodě všech, kteří jsou zainteresováni, jsme se dohodli, že pět dnů není tak dlouhá doba, aby to ohrozilo naše závazky

vůči Evropské unii. Tolik jenom k tomu. S tím, že samozřejmě organizační výbor navrhuje výboru pro životní prostředí a já bych ještě jednou navrhl zkrácení projednávání na pět dnů.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Mám tady tedy návrh přikázat předložený návrh k projednání výboru pro životní prostředí. Má někdo jiný návrh? Jestliže nemá, dávám hlasovat.

Zahajuji hlasování číslo 37 o přikázání tohoto návrhu k projednání výboru pro životní prostředí. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Přihlášeno 177 poslanců, pro 143, proti 1.

Vznáší pan ministr námitku proti tomuto hlasování? Prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Nevznáším námitku, jen doplňuji, že vzhledem k nefunkčnosti hlasovacího zařízení jsem hlasoval pro a nic se tam neobjevilo. Takže jenom pro záznam, hlasoval jsem pro.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan ministr je přihlášen na svém místě. (Ne u stolku zpravodajů.) Nezpochybňuje tedy hlasování. Jen pro stenozáznam uvádí, že byl pro. Děkuji.

Dále tu mám návrh na zkrácení lhůty k projednání na pět dnů.

Zahajuji tedy hlasování číslo 38 o návrhu na zkrácení lhůty k projednání na pět dnů. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Z přítomných 178 poslanců pro 141, proti 7. Lhůta k projednání byla zkrácena na pět dnů.

Tímto končím prvé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Než přejdeme k bodu číslo 14, mám tady omluvu z dnešního odpoledního jednání od 15.30 hodin pana poslance Jiřího Koubka.

Dostáváme se k bodu

14.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 350/2011 Sb., o chemických látkách a chemických směsích a o změně některých zákonů (chemický zákon), ve znění zákona č. 279/2013 Sb., a některé další zákony /sněmovní tisk 67/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Nyní prosím, aby z pověření vlády předložený návrh uvedl ministr životního prostředí Richard Brabec. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, tentokrát se tedy budeme zabývat vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 350/2011 Sb., o chemických látkách a chemických směsích. Dovolte mi krátce zdůvodnit návrh této novely.

Vláda předkládá návrh zákona, kterým se mění chemický zákon. Jedná se o technickou novelu, kdy se do právního řádu České republiky provádí transpozice právních předpisů Evropské unie, a to jmenovitě: nařízení EU č. 259/2012, kterým se mění nařízení č. 648/2004 o detergentech, pokud jde o používání fosforečnanů a jiných sloučenin fosforu v pracích prostředcích pro spotřebitele, a detergentech určených pro automatické myčky nádobí pro spotřebitele. Dále se jedná o směrnici 2012/18/EU o kontrole nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek, tzv. směrnice Seveso III.

Návrh zákona, kterým se mění chemický zákon a některé další zákony, je Poslanecké sněmovně předkládán opětovně, protože obsahově identický návrh byl předložen Sněmovně již v červenci 2013, ale v důsledku rozpuštění Sněmovny již nedošlo k jeho projednání na půdě Parlamentu.

K vlastnímu obsahu předkládaného zákona. Je to, jak jsem říkal, adaptace chemického zákona na přímo použitelný předpis Evropské unie. V návaznosti na to bych si rád na závěr dovolil odůvodnit návrh s tím, že návrh zákona, kterým se mění chemický zákon a některé další zákony, je předkládán za účelem zajištění náležité transpozice s tím, že termín stanovený pro provedení této transpozice uplyne dnem 14. února 2014 a je především nutné v co možná nejkratším časovém horizontu zajistit transpozici článku 30 směrnice 2012/18/EU o kontrole nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek. V případě nedodržení tohoto termínu se Česká republika vystavuje riziku zahájení řízení pro nedodržení svých závazků vyplývajících ze svého členství v Evropské unii.

Z tohoto důvodu si vás prostřednictvím vlády dovoluji požádat, aby

Sněmovna schválila návrh již v prvním čtení podle § 90 odst. 2. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení poslanec Jaroslav Holík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně a vážení kolegové, vyslechli jsme si vládní návrh na změnu chemického zákona č. 350/2011 Sb., o chemických látkách a chemických směsích a o změně některých zákonů, ve znění zákona 279/2013.

Vážení přátelé, malinko teď odbočím. Při olympijských hrách ve starém Řecku se přestalo bojovat – pokud tam vystupoval nějaký řečník, ostatní ztichli. Z toho důvodu bych poprosil, abychom drželi tuto tradici. A pokud máte někdo z vás velice hodnotné diskuse, přejděte, prosím vás, na druhou stranu a nechte ostatní, kteří si to chtějí vyslechnout, a dejte jim prostor. (Jako reakce na hluk v sále zejména v levé části.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se s panem poslancem plně ztotožňuji a prosím zvláště ministry a předsedy poslaneckých klubů (stále hovořící na levé straně), aby šli příkladem a své diskuse vedli v kuloárech k tomu určených. Prosím, pánové a dámy. (Potlesk ze střední části sálu.) Děkuji. Prosím, pane poslanče, pokračujte.

Poslanec Jaroslav Holík: Děkuji. Znovu opakuji, nejedná se o nový zákon, ale jedná se pouze o technickou novelizaci, která zakotvuje již dosažené úrovně snížení obsahu fosforečnanu v pracích práscích a detergentech pro automatické pračky. Čili znovu opakuji, tato změna nepřináší pro dotčené subjekty žádné další povinnosti ani žádné finanční dopady, protože většina výrobků, které jsou na našem trhu, už stanovené limity splňuje. Čili cílem návrhu je sjednocení legislativy s praxí. Jedná se o ochranu životního prostředí tím, že snížíme eutrofizaci našich vod, čili zarůstání naší čisté vody řasami a sinicemi. A dále, dochází k odstranění některých nepřesností při transpozici této směrnice do EU a snížení administrativní zátěže některých subjektů.

Upozorňuji, že uvedenou změnu chemického zákona měla projednávat již minulá Sněmovna. Proces schvalování byl výrazně pozdržen rozpuštěním této Sněmovny.

Podotýkám, abychom zabránili případným sankcím ze strany EU, je nutné přijmout tento doplněk zákona v co nejkratší době. Termín pro implementaci je také 14. února letošního roku. Čili z tohoto důvodu doporučuji

Sněmovně přijetí zákona již v prvním čtení v souladu s § 90 odst. 2 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů. Podotýkám, že uvedené doporučení bylo konzultováno se Svazem chemického průmyslu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci za jeho zpravodajskou zprávu. Otvírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli neevizuji žádnou přihlášku. Ptám se tedy, kdo se hlásí do obecné rozpravy. Končím tedy obecnou rozpravu a prosím, je-li zájem o závěrečná slova pana navrhovatele nebo pana zpravodaje. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážené dámy a vážení pánové, v důvodové zprávě ke sněmovnímu tisku 67/0 je navrženo, aby s vládním návrhem zákona byl vysloven souhlas již v prvním čtení v souladu s ustanovením § 90 odst. 2. Opakuji se, ale musím to zopakovat, protože se jedná o legislativní část. V takovémto případě lze podle § 90 odst. 6 jednacího řádu Poslanecké sněmovny navrhnout v podrobné rozpravě opravu legislativně technických chyb. Vzhledem k tomu, že do sněmovního tisku 67/0 nebyla do části třetí článku V promítnuta novela vodního zákona publikovaná ve Sbírce zákonů pod číslem 275/2013, je nutné tuto opravu uskutečnit a zohlednit.

Na zbývající úpravu by měl tisk 67/0 reagovat drobnými legislativně technickými opravami, a to následujícím způsobem: Za prvé. V části třetí článku V vložit nový novelizační bod 1 ve znění –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pane poslanče, omlouvám se. To je věc, kterou bychom měli projednat v podrobné rozpravě. Prosím, dám vám pak slovo v podrobné rozpravě.

Vzhledem k tomu, že nebyla vznesena námitka proti postupu, to je schválení zákona podle § 90, nyní rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu. Přednesu tedy návrh usnesení a zároveň přivolávám naše kolegy z předsálí. „Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 67 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení.“

Mám tady žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlašuji.

Nyní budeme hlasovat o souhlasu s pokračováním jednání o sněmovním tisku 67 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení. Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

V hlasování číslo 39 z přítomných 150 poslanců pro 137, proti 3. Konstatuji, že tento návrh byl přijat.

Zahajuji tedy podrobnou rozpravu o tomto návrhu zákona a poprosím pana zpravodaje, pakliže se chce přihlásit do podrobné rozpravy, aby nás seznámil se svými návrhy. Prosím.

Poslanec Jaroslav Holík: Dámy a pánové, mám jenom dotaz. Mám tu část, kterou jsem již načal, číst ještě jednou, nebo můžu pokračovat?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já vás, pane zpravodaji, poprosím, abyste přečte jenom to přečetl ještě jednou a pokračoval. Děkuji.

Poslanec Jaroslav Holík: V důvodové zprávě ke sněmovnímu tisku 67/0 je navrženo, aby s vládním návrhem zákona byl vysloven souhlas již v prvním čtení v souladu s ustanovením § 90 odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. V takovém případě lze podle § 90 odst. 6 jednacího řádu Poslanecké sněmovny navrhnout v podrobné rozpravě opravu legislativně technických chyb. Vzhledem k tomu, že do sněmovního tisku 67/0 nebyla do třetí části článku V promítnuta novela vodního zákona publikovaná ve Sbírce zákonů pod číslem 275/2013, je nutné tuto opravu zohlednit.

Na zmíněnou úpravu by měl tisk 67/0 reagovat drobnými legislativně technickými opravami následujícím způsobem:

Za prvé. V části 3. článku V vložit nový novelizační bod 1, který zní: Za prvé. V § 9 odst. 8 se slova § 39 odst. 13 nahrazují slovy § 39 odst. 12. A ostatní body budou přečíslovány.

Odůvodnění: Jedná se o legislativně technickou úpravu, a to přeznačení odstavců ve vnitřním odkazu § 9 odst. 8 v důsledku zrušení odstavce 10 v § 39 v dosavadní novelizaci číslo 1.

Za druhé. V části 3. článku V v dosavadním novelizačním bodě 1 slova „odstavce 11 a 12 se označují jako odstavec 10 a 11“ nahradit slovy „odstavce 11 až 13 se budou označovat jako odstavce 10 až 12“.

Odůvodnění: Legislativně technická úprava spočívá v přeznačení odstavců v § 39 a v důsledku přijaté úpravy v novele č. 275/2013 Sb.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Tentokrát káráme předsedy poslaneckých klubů, kteří by měli jít příkladem, napravo. Protože jsme zrovna načítali legislativně technický návrh a vyslovujeme se zákonem souhlas pouze v jednom čtení. Takže prosím o klid pány poslance.

Jistě každý zaznamenal legislativně technický návrh pana zpravodaje. Hlásí se někdo dál do podrobné rozpravy k tomuto návrhu zákona? Nevidím žádnou přihlášku, končím tedy podrobnou rozpravu.

Než přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona, dám hlasovat o legislativně technické úpravě, kterou navrhl pan zpravodaj. Je proti tomuto postupu nějaká námitka? Ví každý, o čem budeme hlasovat? Není námitka. Děkuji.

Zahajuji hlasování o legislativně technické úpravě tak, jak ji načel pan zpravodaj. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

V hlasování číslo 40 z přihlášených 157 poslanců pro 144, proti 1. S legislativně technickou úpravou jsme vyjádřili souhlas.

Přikročíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona. Přednesu návrh u-snesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 350/2011 Sb., o chemických látkách a chemických směsích a o změně některých zákonů (chemický zákon), ve znění zákona č. 279/2013 Sb., a některé další zákony, podle sněmovního tisku 67, ve znění schválených úprav.“

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Z přihlášených 162 poslanců pro 154, proti žádný. (Hlasování číslo 41.) Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu minist- rovi i panu zpravodaji.

Nyní se budeme zabývat bodem číslo 15. Bod číslo 15 je

15.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku, a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 70/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom i s tímto návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení.

Nyní prosím z pověření vlády, aby předložený návrh uvedl ministr kul- tury Daniel Herman. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, účelem předloženého návrhu novely autorského

zákona, který nyní projednáváme, je zajistit splnění povinnosti České republiky transponovat do právního řádu dvě autorskoprávní směrnice EU. Jde o směrnici 2011/77 novelizující směrnici o době ochrany autorského práva a určitých práv s ním souvisejících a o směrnici 2012/28 o některých povolených způsobech užití osiřelých děl. Naléhavost co nejrychlejšího projednání a schválení této výhradně transpoziční novely je dána tím, že Evropská komise již zahájila tzv. formálním upozorněním ze dne 27. ledna letošního roku řízení proti ČR pro nesplnění lhůty stanovené pro transpozi- ci jedné z těchto směrnic. K nedodržení lhůty došlo proto, že v důsledku rozpuštění Poslanecké sněmovny, která již tento návrh jako sněmovní tisk 1002 projednala v prvním čtení, nemohl být legislativní proces v loňském roce dokončen. Návrh tedy vláda předkládá v totožné podobě znovu. (V sále je rušno.)

A nyní k vlastnímu obsahu novely. První z transponovaných směrnic prodlužuje dobu ochrany práv k hudebním nahrávkám. Aby hudebníci a zpěváci mohli mít užitek ze svých raných nahrávek i v pozdním věku, pro- dloužují se jejich práva k nahrávkám, na nichž účinkují, z 50 na 70 let. Stejně se prodloužují práva nahrávacím společnostem, které ovšem budou muset těmto umělcům poskytovat dodatečné odměny získané z užití těchto nahrávek během prodloužené doby ochrany. Změní se také počítání doby ochrany práv u hudebních děl s textem, jsou-li vytvořeny za účelem společného užití, jak je to typické u skladeb populární hudby nebo u oper či muzikálů. Doba ochrany neskončí v těchto případech dříve než za 70 let od smrti posledního z autorů.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pardon, pane ministře. Já se omlou- vám a znovu prosím předsedy poslaneckých klubů zejména, aby šli příkladem, a ministry a předsedy politických stran, i na pravici prosím, jest- li by byli tak hodní a šli si to vyřídit ven. Děkuji vám velmi mnoho. Pane ministře, prosím, pokračujte. Děkuji.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji. Transpozice této směrnice si vyžádala i jednu změnu zákona o oceňování majetku, jelikož pro účely oceňování všech majetkových práv souvisejících s právem autorským zákon zatím počítá s dobou 50 let.

Druhá směrnice se týká tzv. osiřelých děl a osiřelých zvukových záznamů, tj. dosud chráněných děl nebo záznamů, jejichž autor či jiný no- sitel práv není znám nebo je nedohledatelný. Kromě definice osiřelého díla se zavádí výjimka z výlučných autorských práv ve prospěch kulturních a vzdělávacích institucí a veřejnoprávních vysílatelů. Tyto instituce s posláním ve veřejném zájmu tak budou moci při splnění daných podmínek osiřelá díla a zvukové záznamy digitalizovat a zpřístupňovat na internetu. Nová úprava

by měla napomoci zejména projektům digitalizace celoevropského kulturního bohatství tím, že se umožní užití dosud blokovanych děl.

Vážené kolegyně a kolegové, vláda z důvodu řízení zahájeného Evropskou komisí proti České republice navrhla Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas s tímto návrhem zákona již v prvním čtení. Celková délka řízení proti České republice může sice trvat déle než rok a může se tedy zdát, že je zde stále ještě dostatečný časový prostor, přesto se domnívám, že zkrácené projednání je na místě. Jak jsem již předeslal, novela je výhradně transpoziční. Současně bych vás rád ujistil, že Ministerstvo kultury již aktuálně připravuje další novelu autorského zákona. Při jejím projednávání pak jistě bude prostor k uplatnění vašich případných návrhů směřujících k ostatním ustanovením.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministru. Poprosím pana ministra zahraničí a pana předsedu Úsvitu přímé demokracie, aby si své záležitosti šli vyřídit jinde – což pan ministr zahraničí nemůže, protože je tady teď jedním z mála členů vlády. (V ministerských lavicích jediný.) Děkuji.

A nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Jiří Pospíšil. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jiří Pospíšil: Pane předsedající, dámy a pánové, dovolu mi, abych přednesl stručnou zpravodajskou zprávu k danému návrhu zákona. Jak již bylo řečeno, a já to tedy potvrzuji, jedná se v zásadě pouze o transpozici dvou směrnic do našeho národního právního řádu s tím, že je dobré zde říci, ono to tu úplně nezaznělo, že v době přijímání těchto směrnic ČR patřila k odpůrcům té první směrnice a tvořila blokační menšinu. Poté co však tato skupina států, které nesouhlasily se směrnicí, jaksí se rozpadla, směrnice nabyla platnosti, následně i účinnosti, a proto nyní transponujeme tyto mezinárodní, resp. evropské prameny práva do našeho právního řádu. Tedy je určitě diskutabilní zvláště ta první část, nakolik je, či není vhodné prodlužovat délku, po kterou má autor, resp. výkonný umělec majetková práva ke své nahrávce. O tom určitě je třeba vést debatu, nicméně na druhou stranu nám nezbyvá nic jiného, než tuto evropskou úpravu vsunout, přijmout, transponovat do našeho právního řádu. Takže je dobré tady říci, že hlavní změna, kde ČR zastávala zdrženlivé stanovisko, se týká té směrnice, která, jak už řekl pan ministr, mimo jiné říká, že práva výkonných umělců, ale také práva výrobců zvukových záznamů v majetkové rovině se prodlužují z 50 na 70 let. To znamená, veškeré licenční povinnosti a jiné se takto budou o 20 let prodlužovat.

Nebudu zde rozporovat zdůvodnění Evropské unie, které působí

trošičku, bych řekl, úsměvně. Hlavním důvodem je to, že se prodlužuje průměrný věk výkonného umělce, a proto má mít právo na delší ochranu. Beru to tedy, že takováto argumentace asi není úplně, bych řekl, ta pravá, nicméně, jak už jsem řekl, je to fakt. My o tom můžeme debatovat, nicméně nemůžeme s tím nic udělat.

Tak tedy prodlužují se majetková práva z 50 na 70 let a s tím související licenční a jiná řízení. Samozřejmě to bude mít vliv na náklady, které následně zaplatí konečný uživatel. To je třeba také zde veřejně přiznat a takto to říci.

Co považuji za dobré a co asi není sporné, a už to také bylo řečeno panem ministrem, je snaha sjednotit rozdílnou délku počítání doby u těch děl, kde je více autorů – hudební autor a potom autor textu. Byly zde zmiňovány opery, muzikály atd. Je faktem, že každý stát počítá tuto dobu jiným způsobem a potom na evropské úrovni vznikají problémy tím, jak jednotlivé národní právní řády členských států Evropské unie toto upravují rozdílně. Takže si myslím, že toto je dobré ustanovení, které povede k odstranění některých problémů, které souvisí s počítáním, řekněme, té majetkové autorské ochrany, když je autorem více osob, někdo píše text, někdo skládá hudbu.

Co je také důležité a co také zde bylo řečeno, já to kvituji, je nová právní úprava užívání tzv. osiřelých děl. Jak bylo řečeno, jedná se o díla, kde autor není znám nebo není nedohledatelný. V praxi vzniká problém proto, protože pokud není znám ten, kdo je držitelem majetkových autorských práv, pak těžko mohou být vydávány licence a těžko s takovýmto dílem může být nakládáno. Takže je logické, že je třeba mít tzv. právní úpravu tzv. zákonných licencí, chcete-li, nebo řekněme mít zákonné důvody a zákonný postup, jak takováto díla mohou být užívána, byť neuplynulo těch 50 nebo do budoucna 70 let, kdy ten autor, byť je neznámý, má majetková práva a má práva příjmů z takového díla. Myslím si, že je dobře, že se o osiřelých dílech takto hovoří a zavádí se takováto úprava. Nicméně je třeba přiznat a říci si tady, že na evropské úrovni právní úprava osiřelých děl vzbuzuje debatu mezi experty a je otázka, nakolik ta úprava, která se nyní zavádí, je efektivní a nakolik do budoucna Evropská unie nebude muset sáhnout ještě po dalším a lepším užití a nakládání s osiřelými díly, protože to, co se zavádí v té směrnici, je víceméně hodně úzký okruh možností užívání a lze čekat do budoucna, že se zde ještě setkáme možná s další právní úpravou ze strany Evropské unie.

Dámy a pánové, tolik tedy má stručná zpráva a lehký komentář k předloženému textu zákona. Potvrzuji zde slova pana ministra, že se jedná opravdu o čistou transpozici. Není tam nic navíc, co by souviselo pouze s úvahou a s představou navrhovatele. Proto samozřejmě záleží na vás, zda tento návrh schválíte již v prvním čtení. Jak už bylo konstatováno, České re-

publice byl v té věci zaslán vytýkáací dopis a je tedy možné čekat v případě, že nedojde k přijetí právní úpravy v řádech měsíců, další kroky ze strany Evropské unie vůči České republice.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Než otevřu obecnou rozpravu, mám tu dvě omluvy. Z dnešního jednání se omlouvá pan ministr Jiří Dienstbier a od 17 hodin paní poslankyně Putnová z osobních důvodů.

Otvírám obecnou rozpravu, do které jako první mám faktickou poznámku paní poslankyně Putnové. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Anna Putnová: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, dámy a pánové. Myslím, že pan ministr nás dobře provedl historií a osudem této předkládané novely a ukázal, že už jsme se s ní v prvním čtení v minulém volebním období setkali. Tato novela byla přikázána k projednání výboru pro vědu, vzdělání, mládež, kulturu a tělovýchovu. Jsem přesvědčena, že si zaslouží řádné projednání, jakkoliv jsme byli seznámeni s tím, že jsme v určitém časovém presu. Proto musím vyslovit nesouhlas s tím, abychom už v prvním čtení chválili tuto novelu.

Tímto vyslovuji veto dvou poslaneckých klubů TOP 09 a ODS se schválením předložené novely už v prvním čtení. Současně doporučuji, aby byla tato novela projednána výboru pro vědu, vzdělání, mládež, kulturu a tělovýchovu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, paní poslankyně. Zaznamenal jsem veto dvou poslaneckých klubů, poslaneckého klubu ODS a poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové na projednání tohoto návrhu zákona dle § 90. Kdo se tedy hlásí dál do obecné rozpravy? Jestliže se nikdo dál nehlásí, končím obecnou rozpravu.

Mám tady návrh na přikázání tohoto návrhu zákona výboru pro vědu, vzdělání, mládež, kulturu a tělovýchovu. Neeviduji žádný návrh na zkrácení lhůty. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání tomuto výboru k projednání. Má ještě někdo nějaký jiný návrh na přikázání výboru? Nemá, děkuji.

Zahajuji tedy hlasování o přikázání tohoto návrhu k projednání výboru pro vědu, vzdělání, mládež, kulturu a tělovýchovu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování číslo 42. Z přítomných 165 poslanců pro 135, proti žádný. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro vědu, vzdělání, mládež, kulturu a tělovýchovu.

Tím končím první čtení tohoto tisku. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Přístupme k dalšímu projednávanému bodu. Je to

17.

**Návrh poslanců Zuzky Bebarové-Rujbrové, Vojtěcha Filipa, Stanislava Grospiče, Miloslavy Vostré a Pavla Kováčika na vydání zákona, kterým se zrušují zákon č. 451/1991 Sb., kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské federativní republiky, České republiky a Slovenské republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 279/1992 Sb., o některých dalších předpokladech pro výkon některých funkcí obsazovaných ustanovením nebo jmenováním příslušníků Policie České republiky a příslušníků Sboru nápravné výchovy České republiky, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 21/ - prvé čtení**

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk číslo 21/1.

Prosím, aby předložený návrh za navrhovatele uvedla poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dobrý den, dámy a pánové. Přicházím, abych vám předložila sněmovní tisk 21, návrh zákona, který, jak uvedla paní místopředsedkyně zní poměrně složitě, ale všichni víme, že jde o návrh na zrušení dvou lustračních zákonů.

Vím, že přicházím s největší pravděpodobností bojovat s větrnými mlýny, ale přesto dovoluji, abych apelovala na vaše svědomí a na vaši odpovědnost poslanců a abych vám připomněla, že v České republice, která alespoň verbálně popírá všechny formy diskriminace, která kritizuje nedodržování lidských práv ve světě, stále existuje skupina občanů, kteří jsou vyloučeni z veřejného života ne proto, že by něco provedli, ale prostě proto, že byli někde zapsáni. Často proto, že za zapsání do příslušných seznamů dostal odpovědný pracovník červený puntík nebo finanční odměnu. Spousta těchto lidí se u soudů domáhala nápravy a většina z nich ve svých sporech uspěla. (V sále sílí hluk.) Tito lidé dnes už o zaměstnání ve veřejných funkcích z velké většiny neusilují.

Jde zde o to, že připouštíme, aby náš právní řád byl i v roce 2014 zaplaven zákonem, který byl předmětem kritiky ze strany nevládního sektoru.

ru a mezinárodních organizací už od jeho samotného přijetí, kdy by ještě bylo možné uvažovat o tom, že nový režim se touto formou vypořádává s exponenty režimu předcházejícího. Že to udělal špatnou formou, to je jiná věc.

Už po svém přijetí byly tyto zákony v roce 1991 a 1992 napadeny skupinou poslanců Ústavního soudu a já děkuji panu současnému ministru Dienstbierovi, že byl mezi nimi. Ústavní soud tyto zákony, přestože v nich nedostatky shledal, nezrušil, ale podotýkám, zákony měly omezenou účinnost do roku 1996.

Krátce před uplynutím této účinnosti ovšem byl přijat zákon prodlužující tuto účinnost do roku 2000 a následně to bylo takzvaně „dofurt“. I prezident Havel tehdy vrátil do Poslanecké sněmovny zákon prodlužující účinnost lustračních zákonů, s poukazem na jejich rozpor se vším, na co jsem zde poukazovala já.

V tuto chvíli je na vás, jestli jste připraveni o této formě diskriminace velké skupiny obyvatel alespoň diskutovat. Přála bych si to. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředsdkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, paní poslankyně. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení poslanec Marek Benda.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsdkyně, vážení členové vlády, vážené dámy, vážení pánové, já nezneužiji své funkce zpravodaje a svůj osobní názor si nechám až do jednání, které bude následovat po této zpravodajské zprávě.

Konstatuji jenom, že vláda k tomuto návrhu přijala usnesení, které vám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 21/1, ve kterém vyslovila nesouhlas s tímto návrhem zákona, a to z řady důvodů, které máte všichni uvedené v tomto tisku. Tolik zpravodajská zpráva.

Místopředsdkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Otevírám tímto obecnou rozpravu, do které se s přednostním právem přihlásil pan poslanec, předseda klubu Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vážená paní místopředsdkyně, kolegyně, kolegové, obvykle nečtu připravené papíry, ale protože chci citovat zákon, tak dnes udělám výjimku a první část mého vystoupení bude přesná citace zákona číslo 198/1993 Sb. To je zákon o protiprávnosti komunistického režimu.

„Paragraf 1. Komunistický režim a ti, kteří ho aktivně prosazovali, upíral občanům jakoukoliv možnost svobodného vyjádření politické vůle, nutil je

skrývat své názory na situaci ve státě a společnosti a nutil je veřejně vyslovovat svůj souhlas i s tím, co považovali za lež nebo zločin, a to perzekucemi nebo hrozbou perzekucí vůči nim samotným, jejich rodinám a blízkým.

Systematicky a trvale porušoval lidská práva, přičemž zvláště závažným způsobem utlačoval některé politické, sociální a náboženské skupiny obyvatel.

Porušoval základní zásady demokratického právního státu, mezinárodní smlouvy i své vlastní zákony a prakticky tím postavil vůli a zájmy komunistické strany a jejich představitelů nad zákon.

Používal k perzekuci občanů všech mocenských nástrojů, a to zejména:

popravoval, vraždil je a žalářoval je ve věznicích a táborech nucených prací, při vyšetřování a v době žalářování vůči nim používal brutální metody včetně fyzického a psychického mučení a vystavování nelidským útrapám, zbavoval je svévolně majetku a porušoval jejich vlastnická práva, znemožňoval jim výkon zaměstnání, povolání nebo funkce a dosažení vyššího nebo odborného vzdělání,

zabraňoval jim svobodně vycestovat do zahraničí či vrátit se svobodně zpět,

povolával k výkonu vojenské služby v Pomocných technických praporech a Technických praporech na neomezenou dobu.

Pro dosažení svých cílů neváhal páchat zločiny, umožňoval jejich bezrestné páchání a poskytoval neoprávněné výhody těm, kteří se na zločinech a perzekucích podíleli.

Spojil se s cizí mocností a od roku 1968 udržoval uvedený stav pomocí jejich okupačních vojsk.

Za spáchané zločiny a další skutečnosti uvedené v odstavci 1 jsou plně spoluzodpovědní ti, kteří komunistický režim prosazovali jako funkcionáři, organizátoři a podněcovatelé v politické i ideologické oblasti.

Zejména pro skutečnosti uvedené v § 1 odst. 1 tohoto zákona byl režim založený na komunistické ideologii, který rozhodoval o řízení státu a o osudech občanů v Československu od 25. února 1948 do 17. listopadu 1989, zločinný, nelegitimní a zavrženíhodný.

Komunistická strana Československa byla organizací zločinnou a zavrženíhodnou, obdobně jako další organizace založené na její ideologii, které ve své činnosti směřovaly k potlačování lidských práv a demokratického systému.“

Tolik přesná citace platného zákona. My všichni jsme skládali slib poslance a slibovali jsme věrnost Ústavě a zákonům a lidu této země.

Lustrační zákon znemožňuje působení lidí ve státní správě na vyjmenovaných vedoucích pozicích těm, kteří se aktivně podíleli na prosazování a

udržování tohoto režimu. Není pravda, že se to týká pouze spolupracovníků StB. Týká se to důstojníků StB, týká se to funkcionářů KSČ, týká se to členů Lidových milic, týká se to absolventů vysoké školy v Moskvě – nevím přesně, jak se ten kágébák jmenoval, tak to se omlouvám –, a týká se to také spolupracovníků StB.

Myslím si, že by bylo velkou chybou těmto lidem umožnit fungování ve veřejné sféře a ve státních službách. Proto navrhuji jménem našeho klubu, aby Poslanecká sněmovna tento zákon zamítla již v prvním čtení. A prosím ty – ne prosím, žádám! Důrazně žádám ty, kteří tento zákon chtějí zrušit, aby neapelovali na naše svědomí, aby si ty řeči o svědomí nechali na komunistické schůzi a nejdříve si přečetli návrh zákona a potom mluvili o svědomí.

Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Do obecné rozpravy mám s přednostním právem přihlášeného pana místopředsedu Filipa, dále poslance Farského a pana poslance Sedu. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedající, členové vlády, paní a pánové, já citovat nebudu, jen podotknu, že k zákonu, který tady odcitoval pan kolega Zbyněk Stanjura, zaujal stanovisko Ústavní soud České republiky, který prohlásil, že jde o normu deklaratorní, která nezakládá žádná nová práva a žádné nové povinnosti, že takových deklaratorních věcí můžeme přijmout spousty, ale život občanů nijak neovlivní.

Co je podstatné? Byl jsem mladý začínající politik, náhodou zvolený do Federálního shromáždění, a zúčastnil jsem se projednávání tohoto návrhu zákona. Podstata toho původního návrhu lustračního zákona v podstatě od tehdejší federální vlády byla taková, že měli být postiženi ti, kteří se provinili ve svých funkcích, ať už byli v aparátu takovém, nebo onakém, proti zákonům České republiky, proti obecně přijatelným morálním hodnotám. Při projednávání ve Federálním shromáždění tento návrh zákona dostal úplně jinou podobu. Dostal podobu, která stojí na principu evidence, nikoliv činnosti. To znamená, že ten, kdo byl evidován, ten je tedy veden v nějakých svazcích a nezáleží na tom, jestli dělal to nebo ono, jestli se něčím provinil nebo byl evidován, protože byl osobou hlídanou a svým způsobem tedy pod kontrolou tehdejší Státní bezpečnosti ať už z důvodů bezpečnostně státních, nebo ekonomických. To je realita.

A v tomto ohledu tedy musím říci, že skupina poslanců Federálního shromáždění, ale také odborové organizace se obrátily na Ústavní soud

ČSFR, který zrušil část toho zákona, na Mezinárodní organizaci práce a na Radu Evropy.

V roce 1991 přijela tehdejší předsedkyně Rady Evropy paní Lalumiereová do České a Slovenské Federativní Republiky a požadovala od vlády České a Slovenské Federativní Republiky, aby tento zákon byl zrušen, nebo aby byl postaven na principech právního státu, tzn. že se bude hodnotit člověk ne podle toho, kde je evidován, ale podle toho, co dělal.

Závazek, který Mezinárodní organizace práce dala vládě České a Slovenské Federativní Republiky, nebyl nikdy splněn a vláda Václava Klause, vláda České republiky tento závazek ignorovala od roku 1993. Také to bylo umožněno tím, že v tzv. recepční normě, v zákoně číslo 4/1993 Sb., poslanci tehdejší České národní rady, kteří se stali jedinými zákonodárci České republiky po jejím vzniku, recipovali jenom některé normy Federálního shromáždění do českého právního řádu, a tak např. z českého právního řádu vypadl dodnes neexistující zákon o obecném referendu, který byl součástí československého právního řádu, protože se tehdejší moci nehodil. Reálně o tom mohou vyprávět někteří, kteří tady v roce 1992 po volbách seděli a stali se např. i v tomto volebním období poslanci této sněmovny.

Chci tedy říct, že tento zákon je samozřejmě v rozporu s evropskými normami, které se týkají diskriminace jednotlivých osob ať už z důvodu pohlaví, víry, politického přesvědčení nebo politické organizovanosti, případně etnické příslušnosti nebo sociálního statusu.

To se tady nikdy nepodařilo prosadit, a promiňte mi, ani takový institut, jako je Svatý rok, který jistě všichni znáte minimálně ze slavného filmu, ve kterém hraje Jean Gabin, kdy se ve Vatikánu v kapli vybourají zazděné dveře do všech čtyř stran a kdy po 25 letech se mohou stát ti, kteří jsou vyhnáni církví, zase jejími služebníky, ani ten tady dnes neplatí, jak bylo evidentní z vystoupení pana předsedy klubu ODS.

Pojďme si tedy položit otázku, k čemu to slouží. Slouží to pouze k tomu, aby tady byl nějaký politický nástroj, který umožňuje určité skupině nebo určité politické orientaci se snáze vypořádat s těmi, kteří mají jiný politický názor, protože nemusí mluvit o tom, kdo co dělal, ale kde byl evidován. To je realita. Tak si to přiznejme a chovejme se podle toho.

Já na nikoho nenaléhám, aby hlasoval tak nebo onak. Jenom považují za potřebné, když tak hovoříme o tom, jakou součástí demokratických států v Evropě a Evropské unii jsme, abychom se chovali odpovídajícím způsobem v této Evropě, odpovídajícím způsobem k těmto garantovaným, ústavně zaručeným svobodám a právům. Minimálně mít právo na odlišný názor od toho druhého, smět ho svobodně říkat a nemuset se ohlížet na to, že někdo druhý má jiný názor.

Ano, v této sněmovně bude rozhodovat většina, jako u všech ostatních

zákonů. Já jsem přesvědčen, že ta většina, která vzešla z voleb, ví velmi dobře, že de facto tento zákon byl dávno občany odmítnut. Z jednoho prostého důvodu. Protože minimálně vůči několika osobám, které tady zasedají, se tento argument používal. Bez ohledu na to, jestli to měl někdo dokázané, nebo nedokázané, jestli tam existoval, nebo neexistoval výrok soudu apod. A přes tuto argumentaci, ventilovanou různými sdělovacími prostředky, tito lidé dostali důvěru a vstoupili do Poslanecké sněmovny. To je neodmyslitelný a neoddiskutovatelný fakt. Zachovejme se k tomu tak, že buď budeme respektovat pouze vůli většiny z 200 poslanců, anebo také se budeme zabývat tím, že slovo poslanec je od toho někoho někam poslat, tedy že to je mandát od těch, kteří jsou jediným zdrojem moci v České republice, a to jsou občané České republiky.

V tomto ohledu si dovolím nikoli argumentovat věcně, to si nechám například na druhé čtení, podle toho, jakým způsobem se vypořádáme v prvním čtení s tímto návrhem. Ale v každém případě, jestli chcete, abych tady citoval rozhodnutí Mezinárodní organizace práce v Ženevě z roku 1991, tak jak zavazovala Českou a Slovenskou Federativní Republiku, můžeme to zkusit. Jestli chcete znát stanovisko mezinárodních organizací, jako je Rada Evropy, jako jsou organizace, které se zabývají lidskými právy, ano, můžeme je tady citovat.

V každém případě každý podle svého vědomí a svědomí se budeme muset vypořádat s tím, jestli budeme lidi posuzovat a rozlišovat jejich status podle toho, jestli je věřící, nevěřící, má takovou nebo onakou politickou orientaci, a snížíme se na úroveň, která ohrožovala vždycky skutečnou demokracii v ČR.

Děkuji vám. (Potlesk na levé straně sálu)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane místopředsedo. S faktickou mám přihlášeného pana poslance Grospiče a poté s přednostním právem do rozpravy pana Kalouska, pana Zaorálka, pány poslance, pana ministra a dále potom pana poslance Farského, pana poslance Sedu a paní poslankyni Semelovou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, paní místopředsedkyně. Váženě kolegyně a kolegové, myslím si, že tento zákon je vnímán drtivou většinou politických klubů zde v Poslanecké sněmovně samozřejmě vysoce politicky a pejorativně. A možná, že toto chápání trošku upozaduje pohled na Ústavu a ty skutečně dramatické dopady, které oba lustrační zákony, velký i malý, přinášejí do české společnosti, a onen rozpor, kdy ČR není schopna dostát ani svým mezinárodním závazkům.

Ale chtěl bych tady říci jeden moment a jednu věc a navázat prostřednictvím paní předsedající na předsedu klubu ODS pana Stanjuru,

když se tolik odvolával na zákon o protiprávnosti komunistického režimu a odporu proti němu, tak bych mu chtěl říci, že by také měl vnímat, že lustrační zákony předcházely tomuto zákonu a tento zákon byl v českém parlamentu přijat až následně po dvou letech, coby lustrační zákony měly platit po omezující dobu. A lustrační zákony měly dobu určitou, stanovenou jako základ své platnosti. Až politická reprezentace v roce 2000 rozhodla o tom, že nebude limitována jejich platnost. Pro nás je to moment vysoce diskriminující, a proto předkládáme Poslanecké sněmovně tento návrh, aby z právního řádu ČR tato diskriminace byla odstraněna. (Potlesk v levé části sálu)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče, a prosím pana poslance Kalouska.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, pan místopředseda sněmovny Vojtěch Filip tady zavzpomínal, jak jako mladý poslanec Federálního shromáždění se účastnil té diskuse, a je přesvědčen, že tehdejší záměr předkladatelů zákona, ať již vlády, či zákonodárce v diskusi Federálního shromáždění, měl za cíl postihnout, nějakým způsobem potrestat ty, kteří se angažovali v tajné represivní složce komunistického režimu a v podobných pozicích.

Já jako ještě o něco mladší úředník federálního státu si tu diskusi velmi dobře pamatuji a koneckonců odkazují každého z vás, je digitalizovaná, dá se najít velmi snadno, na internetu si najdete parlamentní diskusi o lustračním zákonu, který předkládal tehdejší federální ministr vnitra Langoš. A jsem si naprosto jist, že motivem předkladatele i těch zákonodárců, kteří pak pro tento zákon hlasovali, nebyl postih, nebyla pomsta, nebyl trest, ale docela obyčejná ochrana demokratické společnosti. To byl základní důvod a to se také táhlo jako červená nit celou diskusi.

Tady je potřeba chránit demokratickou společnost, neboť tady byla mimo jakoukoliv demokratickou, politickou kontrolu velmi nebezpečná a velmi akceschopná agenturní síť. Ta samozřejmě změnou režimu přestala sloužit výhradně tomu režimu, ale to ještě neznamená, že se rozpadla. Ta v nějakých částech, v nějakých elementech dál fungovala, dál komunikovala, dál byla akceschopná, byť samozřejmě méně. A není vůbec vyloučeno, že ve svých jednotlivých segmentech může být nějakým způsobem akceschopná i dnes.

Jak palčivý je to problém nejenom v České republice, vidíme třeba na příkladě Spolkové republiky Německo, kde nedávno o šest let prodloužili podobnou normu, která chrání německou společnost před bývalými agenty východoněmecké Stasi. Je tady totiž namísto zcela palčivá otázka: Komu ti lidé, kteří tenkrát činili tajný závazek oním podpisem, který řada z

nich dnes popírá, ale pokud ho učinili, komu v případě dosažení veřejné funkce budou loajálnější? Svému slibu veřejného činitele, nebo těm, kterým tenkrát něco slibovali?

Nejde jenom o otázku loajality, ale o otázku vydíratelnosti. Vezměte si prosím, kolik oněch svazků je neúplných. Kolik jich bylo částečně skartovaných. Anebo nebyly skartovány. Nebo někde někdo ty dokumenty má. A ta osoba, která se v takovém případě dostane do veřejné pozice, je strašlivě vydíratelná, protože prostě někde existuje někdo, kdo svým věrohodným svědectvím nebo dokumenty, které nejsou dostupné, může snadno doložit, že skutečně to byl aktivní spolupracovník, že se dopouštěl něčeho když ne zločinného, tak mimořádně velmi nemravného, a že třeba naprosto otevřeně a zcela lže o své minulosti. To riziko vydíratelnosti je tak obrovské, že se tehdejší zákonodárce rozhodl ho prostě nepodstupovat.

Já chápu, že to v jednotlivých případech někdo může pociťovat jako nespravedlnost. Ale nárok na veřejnou funkci není mandatorní. A společnost má právo se chránit. Já nemám mandatorní právo, mám-li žloutenku, na to, abych pracoval ve veřejném stravování. Prostě to není diskriminace. Regulace toho odvětví chrání spotřebitele před tím, aby je někdo nenakazil žloutenkou. A tady zákonodárce chránil demokratickou společnost před tím, aby někdo možná vydíratelný, možná ve vazbách na bývalou zločinnou a represivní strukturu, nemohl zaujmout veřejnou funkci a nemohl vykonávat pravomoci svěřené mu zákonem. To je ochrana demokratické společnosti. To není msta. Nikdo nikoho nesoudí, nikdo nikoho neodsuzuje. Prostě jenom se chráníme před těmi, kteří sloužili, a někteří možná stále ještě slouží těm, pro něž demokracie nebyla tou základní hodnotou. Rozhodně není čas na to tuto normu rušit. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Dalším přihlášeným s přednostním právem je pan ministr Zaorálek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Já si vlastně pamatuju na tu dobu, o které tady mluvil Miroslav Kalousek, po revoluci. A pamatuju si, že tehdy opravdu panoval dost velký strach z toho, že ty struktury minulého režimu, struktury Státní bezpečnosti, eventuálně agenti na ně navázání, se budou ucházet o místo v těch nových podmínkách. A dokonce si pamatuju na příklady toho, že k tomu doopravdy docházelo. A sám jsem vlastně zažil na vlastní kůži v Ostravě, že se ti bývalí agenti snažili stávat součástí struktur nově vznikajícího Občanského fóra. My jsme je potom postupně odhalovali a byli jsme často hodně šokováni, vedle koho pracujeme. Takže já si pamatuju dobře atmosféru těch let a dovedu si zpětně představit, že byly pokusy

nějakým způsobem tomu čelit. A dokonce dokážu i zpětně pochopit, že zřejmě těžko bránit tomu, že ty pokusy nebyly dokonalé a že samozřejmě trpěly i v tom čase nedokonalostí, omezenými zkušenostmi a schopnostmi najít odpovídající nástroje.

Takže já v tom nechci vystupovat militantně. Na druhé straně za tu dobu a za ta léta fungování tady tohoto zákona mě samozřejmě... Opakovaně jsem zjišťoval, že ten zákon opravdu je nedokonalý. A kdybych měl dnes říci, v čem je ta základní nedokonalost, tak ona je prostě v tom, že ono to rozhodnutí o tom člověku a o tom, jestli bude v nějaké veřejné funkci, se odvozuje od prosté evidence, kterou dělala Státní bezpečnost, která byla, jak víme, docela odpornou organizací. A já jsem za ta léta měl možnost se setkat s některými případy, které tady asi není vhodné jmenovat. Ale jeden případ byl zrovna v oblasti diplomatických služeb. Člověka, který když měl podepsat ten navazací akt, nebo jak se tomu říkalo, tak on to odmítl. Vlastně to byl tehdy v té době docela hrdinský čin, že to udělal. Nicméně ta bezpečnost ho stejně zapsala. On evidován byl a výsledek byl, že on potom v 90. letech musel odejít z funkce. Pan poslanec Kalousek tady říká, že to není žádná tragédie, že to je jenom veřejná služba. Ale já si vzpomínám, že jsem to tehdy chápal, protože jsem zrovna tento případ dokázal posoudit, věděl jsem, jak to opravdu bylo, tak mi připadalo, že je to dost velká nespravedlnost vůči člověku. Když někdo, kdo se vlastně zachoval statečně, byl za to potom potrestán. A na základě zápisu v evidenci organizace, která byla vlastně zločinecká. To je paradox. Já jsem znal několik takových případů v Brně, kde jsem s tím byl seznámen. Tehdy jsem tam studoval, tak jsem tam znal řadu lidí, a byl jsem překvapen, kolik těch případů bylo.

Tak se na mě nezlobte, že člověka pak začne napadat, že je to vlastně podobné jako za toho komunismu, když soudíme lidi takto paušálně, na základě nějaké mrtvé litery, která často může být dokonce zfalšovaná. A já jsem si za socialismu dost užil toho, že se lidé soudili kolektivně. Třeba za to, že jste byl z katolické rodiny, tak jste měl napsané v materiálech, že nesmíte studovat a nesmíte přijít do styku s lidmi a podobně. Tedy tohle paušální posuzování lidí podle něčeho, skoro jako princip kolektivní viny, to bylo charakteristické právě pro tento režim. Takže já i když to uznám, že nebylo lehké tomu čelit, a dávat normu, která by se vypořádala s minulostí, a často si člověk uvědomoval, jak je téměř nemožné se vypořádat spravedlivě s minulostí, protože ona je složitá, zvláště v těch individuálních osudech. Ale rozumíte, jak si má člověk zodpovědět to, že právě ty individuální osudy jsou potom zašlapány? Že pak máme jednotlivé případy, které jsou evidentně nespravedlivé? Právě proto, že se opírají pouze o tu tupou evidenci. A tam vlastně není žádný přezkum. Prostě nemáte tu lustraci a ten člověk se najednou ocitá v nerovnoprávném postavení.

Takže mě připadá z odstupu těch let, když to vyhodnocuji, že tohle do demokratické společnosti nepatří, a říkám to teď právě ve jménu ochrany individua, svobody a práv člověka. Protože ona vlastně společnost není svobodná a demokratická, pokud to neplatí skutečně pro všechny. Pokud to je tak, že řekneme „u těchto lidí budeme takoví jakoby nad věcí, pokud tam, když se kácí les, zrovna ulítne nějaká tříska, tak nám to prostě nebude vadit“, tak je to něco, co vadí – rozumíte? – úplně zásadně. Protože buď ta svoboda, ochrana práv člověka platí pro všechny, anebo neplatí pro nikoho. Takže já to říkám, a snažím se to říkat nějak ne militantně, protože si pamatuju tu dobu a vím, jaké byly tehdy obavy a jak jsme se toho báli. A proto to chápu.

Ale dneska, když prostě ten čas pokročil, tak mi to připadá, že jsme trochu jinde. A nezlobte se, jsme také trochu jinde z hlediska toho času. Já nevím, jak by dneska u Ústavního soudu to dopadlo, kdyby to někdo dal k Ústavnímu soudu a kdyby posuzoval tu nebezpečnost, ohrožení bezpečnosti státu dnes. Protože tehdy, musíte uznat, byla ta situace daleko akutnější, než je dnes. Ten čas prostě plyne a situace se mění.

A mně možná na té debatě vadí to, že mi připadá, že dnes v této zemi nás skutečně ohrožuje podle mě celá řada skupin – já nevím, finančních, lobbistických, a dokonce jsou to chobotnice podle mě, které také dneska jsou vlastně zločinné. A nezlobte se, když řeknu, že si myslím, že jsou tady dneska opravdu nebezpečnější chobotnice, než je tahle stará, které já sám, to vám tady přísahám, jsem se také tehdy bál. Říkal jsem si také, že to je něco, co ohrožuje tu novou společnost. A dneska to za těch více než dvacet let cítím jinak. Tady jsou prostě dneska nebezpečné struktury, zločinecké struktury. Ale myslet si, že to hlavní dnes je to, co zakládá evidence Státní bezpečnosti, mi dnes připadá skoro naivní. V tom jsme se v čase posunuli. A jestliže se vážně bavíme o ohrožení bezpečnosti státu, tak se domnívám, že možná, kdybychom to podali Ústavnímu soudu, tak by nám řekl, že to prostě neobstojí. Že tohle nemá takový charakter. A také si myslím, že by ten Ústavní soud nemohl souhlasit s tou nerovnoprávností, která v tom je. Že tady prostě vytváříme skupinu lidí, která nemá všechna práva – a opakuji, na základě evidence organizace, která podle mě byla zločinecká. Prostě byla protiprávní.

Proto ty argumenty, které zaznívají a které zmiňují Listinu základních práv a svobod, pokládám dneska za vážné. A proto jsem vlastně podobně tady vystupoval tuším v roce 2001, kdy se tady ta debata konala. Prostě názory jsem nezměnil, mám je dnes. A neříkám to tady proto, že bych přicházel z nějaké komunistické schůze, ale proto, že se snažím tu věc pokud možno racionálně posuzovat v toku času. Takže proto jsem skeptický k té podobě lustračního zákona a říkám – ano, chránit stát musíme, musíme hledat způsoby, jak chránit jeho bezpečnost, ale nedělejme to způsoby,

kteří vlastně nakonec v důsledku popírají princip ochrany individua, práv člověka a svobody. A to musí být chráněno u každého individua. Já si myslím, že ten zákon to bohužel nedrží. A říkám, rozumím těm revolučním časům po roce 1990, ale myslím si, že už se na to nemůžeme vymlouvat dnes. Dnes jsme v jiném čase, a pokud budeme používat podobné normy, tak musí prostě odpovídat demokratické společnosti a ochraně práv každého jednotlivce. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane ministře. Dále zde mám do obecné rozpravy s přednostním právem přihlášeného pana poslance Fialu, po něm pana poslance Bendu. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já jsem neměl v úmyslu už v otázce lustrací hovořit, jednak jsem zde o tom mluvil často, publikuji o tom i svoje názory v médiích, ale to, co tady řekl pan ministr Zaorálek, mě prostě k tomu, abych se za tento řečnický pult znovu postavil, vede a nutí. Pokusím se také hovořit racionálně a bez nějakých emocí, tak jak to dělal on.

Prostě není přijatelné, opravdu není přijatelné, a tuto hru nemůžeme hrát, abychom srovnávali nebezpečí a tlak, kterému byli lidé vystaveni za komunistického režimu, který byl totalitní diktaturou, s nějakými nebezpečími, kterým je vystavena svobodná společnost, a s nějakými omezeními, kterým čelí člověk v demokratické společnosti. To, že nemám právo vykonávat určité funkce, je z hlediska demokratické společnosti, pokud to vychází z právního pořádku, standardní. Ale co je naprosto nepřijatelné ze všech možných hledisek, je to, že v diktatuře je ohrožována moje existence, že nemohu dělat povolání, že nemohu studovat, že nemohu vyjadřovat svobodně svůj názor. To je přece úplně jiný způsob existence a existenciálního ohrožení než omezení, kterým jsme vystaveni v demokratické společnosti. A já zásadním způsobem a důrazně odmítám, abychom toto srovnání na půdě demokratického parlamentu prováděli. To je ostudné! A pokud to dělají poslanci za Komunistickou stranu Čech a Moravy, tak tomu ještě rozumím. Ale pokud se k relativizaci minulosti, k tomu, co se tady odehrávalo za komunistického režimu, staví tímto způsobem poslanci demokratických stran, tak mě to, dámy a pánové, opravdu zneklidňuje a vyzývám vás všechny, abyste z důvodu velmi utilitárních politických cílů tuto hru nehráli, protože se tím dotýkáte některých podstatných otázek, na kterých je postavena naše demokratická společnost.

A ještě bych k tomu řekl jednu věc. Není pravda, že nebezpečí, kvůli kterým jsme přijímali lustrační zákony, jsou dnes jiná, než byla po listopadu 1989. Ta nebezpečí nespočívala v tom, že nějaká vnější moc nás znou-

vu uchopí a bude zde vládnout. Ta nebezpečí tehdy i nyní byla stejná a spočívají v tom, že jsou zde jednotlivci, kteří z různých důvodů podlehlí tlaku a v klíčové věci selhali a porušili dokonce i ty normy, které tehdy považovala komunistická – nebo společnost v komunistickém režimu za přijatelné. A před těmito lidmi, před výkonem veřejných funkcí těchto lidí nás chrání lustrační zákony. A jejich smysl pomine teprve tehdy, až generace, které mohly podlehnout tomuto tlaku za komunistického režimu, tady nebudou. A tak to je a do té doby by lustrační zákon měl platit, musí platit. A podle mě je naše povinnost ho v platnosti zachovat. Ale i kdybyste měl na to jiný názor, tak je – a v tom bych se znovu vrátil k tomu, čím jsem začal – nepřijatelné relativizovat komunistickou minulost a srovnávat nebezpečí a tlak komunistické diktatury s tím, co se odehrává v demokratické společnosti. Před tím se, dámy a pánové, opravdu varujeme a z utilitářních důvodů tyto jednoduché paralely tady nedělejme. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Já eviduji vaše přednostní právo, pane zpravodaji, potom vaše, pane předsedo, ale mám zde dvě faktické poznámky, které musím pustit. První je pan Opálka, který se přihlásil písemně, potom je to pan Jandák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Kolegyně a kolegové, rád bych reagoval prostřednictvím paní předsedající na předsedu ODS.

Já myslím, že tady vůbec nejde o relativizaci minulosti. Tady i veřejnost ve volbách projevila reálný přístup k současnosti. Když pan předseda klubu ODS četl znění zákona, tak jsem si přesně představoval, jak by se dneska dal napsat úplně stejný zákon a jak by se našli ti postižení, nejenom nezaměstnaní, ale i ti, kteří spáchali sebevraždu. Což pokládám, pokud je to ze sociálních důvodů, jako vraždu tohoto režimu. Myslím si, že bychom se zapletli do velice složitých systémů. Já rozumím tomu, když někdo mluví o svém pohledu, ano, je pravicový, o svém pohledu, je levicový, asi se vzájemně nepřesvědčíme a bude záležet na tom, na které straně ta většina bude. Já si myslím, že většina společnosti už rozhodla ve volbách. Jestli tedy podpoříme tento zákon, to záleží opravdu na vás. Ale plést si diktaturu s totalitou je z politologického hlediska u politologa také trochu divné. Ano, byla období, asi diktatury, v historii se jich dobereme, a čím dále hlouběji do historie. Totalitní režim samozřejmě má svá negativa, ale víte, ona je to někdy totalita politická a jindy je to totalita peněz. Lidé samozřejmě vnímají dneska ve své většině i tu totalitu peněz. Tak poučme se z této rozpravy, když z ničeho jiného, aspoň v tom, že bychom měli pokud možno sloužit nejenom svým úzkým zájmům, ale zájmům celé společnosti tak, aby ta spokojenost byla taková, že je nikdo nenutí repre-

sivními složkami, ale také ekonomickou situací ke konání, které si vlastně nepřejí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, omlouvám se, váš čas vypršel. Děkuji. Další přihlášený s faktickou pan poslanec Jandák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, víte, já mám takový pocit, že tu mí předřečníci přesvědčují přesvědčené a nepřesvědčivě nepřesvědčené. Víte, tohle je problém toho, že to není otázka stran, stranické příslušnosti. Já myslím, že to je i otázka osobní zkušenosti. Já jsem sociální demokrat, a přesto se připojím k návrhu zamítnout tenhle ten zákon, protože mám pocit, že by tento zákon měl platit ještě dále. Ale mám pocit, že bychom měli sáhnout k návrhu, který tady z protistrany padl, abychom nejdříve hlasovali o tom, kdo je pro zamítnutí. A pak se možná posuneme dál. Ale jinak je to mlácení prázdné slámy. Nezlobte se. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Další přihlášený s faktickou je pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Pan poslanec Opálka přesně předvedl to, před čím předseda mé politické strany varoval. On i já jsme z Opavy. Na opavské radnici je pamětní deska na generála Heliodora Píku, kterého popravil komunistický režim – popravil! Člověka, který věrně sloužil zájmům Československé republiky. Nevím, kde vůbec berete odvahu to srovnávat se současností. Nevím. A nedivím se, když to říkají komunisté. Myslím si ovšem, že ostatní demokratické strany a demokratické síly by to měly odmítnout jednotně. Protože máme různé názory na daňové, sociální, zdravotní systému a podobně, to je naprosto přirozené a legitimní, ale to, že odmítáme totalitní minulost, že pohled nechceme měnit, to by nás ostatní spojovat mělo. Když se podíváte na výsledky voleb, o kterých jste teď mluvil, tak komunisté naštěstí zdaleka většinu nedosáhli. (Výkřiky z levé části sálu: Vy také ne. Potlesk z řad poslanců ODS.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. S další faktickou je přihlášen pan poslanec Plzák. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Plzák: Vážená paní předsedající, vážení kolegové, kolegyně, nechtěl jsem vystupovat, dopředu avizuji, že budu hlasovat pro zamítnutí tohoto návrhu, ale chtěl jsem něco říct.

Komunistická strana Československa byla označena za zločineckou organizaci, tudíž její funkcionáři byli v podstatě zločinci, když to tak vezmu zkráceně. Mým prarodičům tato strana zničila rodinné podnikání, které budovali několik desítek let, takže v rodině osobní zkušenosti máme. Ale bylo zde avizováno, že někdo, kdo byl někde zapsán v nějakých seznamech, selhal. Proč stejně nesehali ti, kteří podepsali aktivně přihlášku, kteří se stali členy této zločinecké organizace? A proč před nimi nebyla naše společnost po revoluci chráněna? Je to proto, protože jsou ve vašich stranách, jsou v těchto stranách, jsou ve všech stranách. I takový velký komunistobijec jako pan senátor Kubera byl funkcionářem ve Sklounionu v Teplících. Takže si myslím, že bychom měli hlasovat a tuto diskusi bych dále nerozváděl. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji pane poslanče. Jelikož není žádná další faktická, prosím pana zpravodaje. (Nesouhlasné hlasy zprava.) Pan zpravodaj má přednostní právo.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, nechtěl jsem zneužívat své pozice zpravodaje k tomu, abych sděloval svá stanoviska, ale nyní chci vystoupit zejména v situaci a po vystoupení pana místopředsedy Zaorálka, respektive dnes člena vlády pana Zaorálka.

Skoro bych řekl, že je to příběh o tom, jak komunisté pana Zaorálka chytili do své pastičky. (Veselost v řadách poslanců KSČM.) Protože tady se přece vůbec nebavíme o agentech Státní bezpečnosti. Kdyby sem přišla komunistická strana, že chce vypustit písmeno b) z příslušných ustanovení lustračního zákona, pak je tady možná trošku ufrňovaná debata pana Zaorálka vcelku legitimní. Já bych s ní nesouhlasil, protože si myslím, že není pravda, že se jedná o evidenci, že jsme opakovaně zažili přezkum soudy těchto v uvozovkách evidencí a zřejmě zažijeme v tomto roce ještě jeden, a možná bude poměrně důležitý pro tuto zemi, protože někdo tvrdí, že byl evidován neoprávněně, a možná že se ukáže, že byl evidován zcela oprávněně, ale pak by možná tato debata byla zajímavá. Ale to, co nám tady přece představitelé komunistické strany navrhuji, se vůbec netýká agentů Státní bezpečnosti. Se týká legitimizace celého režimu, prohlášení, že všechno, jak jsme se pokoušeli tady za 25 let s komunistickým režimem, jeho přísluhovači vyrovnat a jeho vládcí vyrovnat a říci: spáchali jste zločiny na této zemi, dokonce za posledních 20 let jste je páchali ještě ve spolupráci s okupační armádou, tak toto všechno dnes chce komunistická strana přece škrtnout. Protože tam se nejedná zdaleka jenom o agenty, tam se jedná o všechny příslušníky Státní bezpečnosti, o všechny nejvyšší představitelé komunistické strany, o představitelé obrněné pěsti komun-

sické strany Lidové milice a studenty ruských vysokých škol. Nezapomínejme na to!

Jestli chceme tu debatu vést, vedme ji v kompletnosti, protože to, co se chce zrušit, a to, o čem máte dnes hlasovat, je vyvinění komunistické strany a jejích ozbrojených složek z odpovědnosti za léta 1948 až 1989. A pro to já nikdy hlasovat nemůžu! (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu zpravodaji. Prosím pana Schwarzenberga s přednostním právem. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, zásadně nerad mluvím o tomto tématu, poněvadž jsem měl nesmírnou výhodu, že rodiče mě ve zralém věku deseti let odvezli do zahraničí, a tudíž jsem nezažil tu dobu zde, nežil tady, jenom příležitostně navštívil svou vlast, a tudíž jsem nebyl ani vystaven pokušení ani jsem nezažil opravdový tlak. Proto o tom nerad mluvím. Zato jsem v té době žil, jak známo, v Rakousku a studoval v Německu. A přiznávám, že tady je jistý rozdíl. Já si pamatuji, to jsem studoval na univerzitě v Mnichově, když všichni studenti se tehdy bouřili proti tomu, že tam či onde byli právníci – právníci pouze, nikoliv agenti gestapa – zaměstnání ve veřejné sféře nebo vystupovali v politice. Poté, pár let nato, jsem to zažil v Rakousku, kdy byly veliké demonstrace proti tomu, když se na vysoké škole objevili lidé, kteří, řekněme, měli nejasný postoj ke třetí říši. Tyto národy očividně souhlasily s tím, že se vyrovnají se svou minulostí. Představa, že by řekněme ve Spolkové republice Německo přiznal známý agent gestapa, že se ucházel o veřejnou funkci, je tam nepředstavitelná. To musím říct. Za to vděčíme převýchově, kterou Američané, Angličané a Francouzi v Německu v 30 letech prováděli.

Bohužel se to u nás nestalo. Ale když už stud nebrání bývalým agentům se ucházet o veřejné funkce, tak s odpuštěním řečeno bychom aspoň měli mít zákon, který tomu zabrání. Ten zákon není perfektní. Já si pamatuji, když byl vytvořen. Není perfektní, měl by být opraven. S tím bych souhlasil. Ale zrušit vyřazení lidí z veřejného života. Můžu být počestným živnostníkem, obchodníkem, řemeslníkem, co chci. Ale ve veřejné funkci někdo, kdo spolupracoval s tajnou policií, to je pro mě s odpuštěním ostuda pro naši zemi.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Prosím řádně přihlášeného do rozpravy pana poslance Farského, aby se ujal slova.

Poslanec Jan Farský: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, po té dlouhé diskusi a příspěvcích, které zazněly i na minulém mimořádné schůzi Poslanecké sněmovny, je těžko co doplnit. Ale pro mě je nutné se k tomu vyjádřit. A vyjádřit se i k tomu, že bych se rád připojil i jménem klubu k návrhu na zamítnutí, který zazněl ze strany ODS.

Ještě před minulou mimořádnou schůzí Poslanecké sněmovny bych si byl takřka jistý, že takovýto tisk nemůže Sněmovnou projít, že návrh na zamítnutí tady každopádně najde podporu a že se diskuse, která tady proběhne a budeme v rámci ní relativizovat komunistický režim a jeho zločinnost, stane jakýmsi mementem pro celé volební období. Ale po pravdě řečeno, po té mimořádné schůzi už si nejsem tak stoprocentně jistý, a proto chci ten hlas tady připojit.

Já si jako relativně mladý člověk, mně bylo jedenáct let v roce 1989... deset let, když padl komunistický režim... Tak stejně si pamatuji. Pamatuji si tu atmosféru, pamatuji si ty ulice, pamatuji si, jak byl omezený život, jak pro mě byly hranice příkopem, který nejde překonat a kde je jakási zeď, kterou je možné přejít jen po nějakých mostech a v branách, které tam jsou vybudovány. Takovým způsobem se do mé mysli komunistický režim dokázal vecpat.

Pro mě je důležité, aby tento zákon zůstal účinný proto, že vyřazuje z výkonné státní moci osoby, které se ohnuly, které se v zájmu svého osobního prospěchu ohnuly před jedním režimem. A pro mě je dobře, že lidem, kteří jednou ztratili svoji tvář a svůj osobní prospěch vyzvedli nad roveň svého svědomí, je zamezen přístup do funkcí, kterými by nás chtěli řídit.

Proč je pro mě tento tisk zajímavý a to zamítnutí už pro mě není tak automatické, jak bych si představil, kdyby tady neproběhla ta mimořádná schůze? Protože pro mě bude zajímavé, jak současná koalice, která zde na mimořádné schůzi prosadila zákon o státní službě, který byl jakousi nesmyslnou záminkou, kterou si stanovil pan prezident, a té nesmyslné zámince na té nesmyslné schůzi bylo vyhověno... Tak totiž ta záminka posloužila k tomu, aby jeden člověk se stal vyvoleným. Ten, který nebude potřebovat už nadále lustrační osvědčení. A pro mě bude velice zajímavé, jak koalice, od které bych očekával, že bude jako jeden muž hlasovat pro zamítnutí tohoto návrhu, se postaví k tomu, že už nemá tak jednoznačné postavení po té minulé schůzi, kdy jednoho člověka, který by nikdy lustrační osvědčení nedostal, posunula do jedné z nejvyšších ústavních funkcí. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a prosím s faktickou poznámkou pana poslance Stanjuru. Vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nebudu ani potřebovat dvě minuty. Já myslím... Aspoň pro nás a myslím, že pro mnohé je to hlasování o návrhu na zamítnutí tohoto zákona v prvním čtení velmi důležité.

Vidím, že v této chvíli není v sále ani premiér ani vicepremiéři, takže dovolte, abych si jménem poslaneckého klubu ODS vzal pauzu v délce dvě hodiny a umožnil premiérovi i vicepremiérům, aby se hlasování zúčastnili, až to přijde na pořad. Děkuji. (Šum v sále.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobrá. Přerušuji tedy schůzi na dvě hodiny na základě požadavku klubu ODS a sejdeme se v 19.03 hodin. (Hluk a nesouhlas mezi poslanci.)

(Jednání přerušeno od 17.03 do 17.05 hodin.)

Prosím pány poslance a poslankyně o klid. My tedy přerušujeme schůzi do zítřejšího rána 9 hodin, kdy budeme pokračovat v jednání v tomto bodě. Děkuji.

(Po chvilce.) Ještě jednou se omlouvám. Beru zpět, co jsem řekla. Zítra budeme pokračovat podle pevně zařazených bodů. Děkuji.

(Jednání skončilo v 17.07 hodin.)

**Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
6. února 2014 v 9.02 hodin
Přítomno: 179 poslanců**

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji třetí jednací den 6. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Konstatuji, že pan poslanec Adam hlasuje s kartou číslo 2 a pan poslanec Tejc s kartou číslo 3.

Chtěl bych vám oznámit, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tyto poslanci: pan poslanec Petr Adam – zdravotní důvody, pan poslanec Běhounek – osobní důvody, paní poslankyně Dobešová – zdravotní důvody, pan poslanec Farský – zahraniční cesta, pan poslanec Hašek – pracovní důvody, pan poslanec Holeček – rodinné důvody, pan poslanec Janulík – osobní důvody, pan poslanec Kádner – rodinné důvody, pan poslanec Kolovratník do 11.15 – pracovní důvody, pan poslanec Kostřica – zdravotní důvody, paní poslankyně Kovářová do 11 hodin – pracovní důvody, paní poslankyně Nytrová – zdravotní důvody, paní poslankyně Pastuchová – pracovní důvody, pan poslanec Schwarzenberg – zahraniční cesta, pan poslanec Tureček – bez udání důvodu, pan poslanec Volčák – zdravotní důvody a pan poslanec Zlatuška – zdravotní důvody.

Z členů vlády se omlouvá pan ministr Prachař.

Pan poslanec Birke má kartu číslo 4.

Vzhledem k tomu, že nebyl naplněn bod Odpovědi členů vlády na písemné interpelace, zahájili bychom dnešní jednání mezinárodními smlouvami, to znamená body 37 až 46, a zprávami předloženými do Poslanecké sněmovny, to znamená body 62 až 66 a body 68 až 71. Připomínám, že na 11. hodinu jsme pevně zařadili body 67 a 61 a před polední přestávkou se budeme věnovat volebním bodům 51 až 54 a bodům 56 a 59. Rovněž vás upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a v 11.30 hodin proběhne jejich losování.

Ještě bych chtěl omluvit pana poslance Zimolu, a to z pracovních důvodů.

Pokud nejsou žádné přihlášky k programu schůze či návrhy, můžeme rovnou pokročit a budeme projednávat body v pořadí, jak jsem je avizoval. Otevírám bod

37.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu návrh rozhodnutí Rady Evropské unie, kterým se zrušuje rozhodnutí 2007/124/ES, Euratom, kterým se na období 2007 - 2013 zavádí zvláštní program Prevence, připravenost a zvládání následků teroristických útoků a jiných rizik spojených s bezpečností, jakožto součást obecného programu
Bezpečnost a ochrana svobod
/sněmovní tisk 80-E/**

Vláda předložila návrh na vyslovení předchozího souhlasu Sněmovny podle § 109i písm. f) jednacího řádu Poslanecké sněmovny bez zbytečného odkladu, tak aby umožnila jeho včasné projednání. Prosím pana ministra vnitra, aby se ujal slova. Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji, pane předsedo. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, předchozí souhlas obou komor Parlamentu s návrhy určitých rozhodnutí orgánů Evropské unie je nutnou podmínkou pro to, aby s takovými návrhy mohl zástupce České republiky vyslovit při hlasování v Radě souhlas. Předložený návrh rozhodnutí Rady mezi tyto předpisy podle jednacího řádu Parlamentu patří, a to kvůli zvolenému evropskému právnímu základu.

Z uvedených důvodů předkládá vláda oběma komorám Parlamentu k vyslovení předchozího souhlasu s tímto návrhem rozhodnutí Rady. Účelem návrhu rozhodnutí Rady je zrušení rozhodnutí Rady 2007/124/ES, jímž byl zřízen zvláštní program Prevence, připravenost a zvládání následků teroristických útoků a jiných rizik spojených s bezpečností, který byl koncipován na období od 1. ledna 2007 do 31. prosince 2013. Na léta 2014 až 2020 bude financování projektu v této oblasti upravovat nové nařízení, které zřizuje Fond pro vnitřní bezpečnost se dvěma součástmi, za prvé pro policejní spolupráci a pro ochranu hranic.

Česká vláda nemá k návrhu rozhodnutí Rady žádné výhrady, neboť jde čistě o legislativně technickou reakci na přijetí nových předpisů pro další finanční perspektivu a finanční období.

Přijetí návrhu rozhodnutí Rady nebude mít žádný dopad na právní řád a nebude spjato se žádnými přímými důsledky pro státní rozpočet. Staré projekty se dokončí na základě přechodných ustanovení, nové finance již do starých fondů nepůjdou a nové projekty se budou vyhlašovat podle nové úpravy, kterou projedná Evropský parlament.

Děkuji za vaši pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Já jsem svým

rozhodnutím číslo 5 ze dne 13. ledna 2014 tento návrh přikázal k projednání výboru pro evropské záležitosti a stanovil mu k tomu lhůtu do 5. února tohoto roku. Výbor návrh projednal a přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako tisk 80-E/1. Prosím zpravodaje výboru pana poslance Benešika, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Sněmovny.

Poslanec Ondřej Benešik: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, přeji vám dobré ráno. Tento tisk, jak říkal pan předseda, byl přikázán výboru pro evropské záležitosti k projednání. Výbor se jednoznačně ztotožnil se stanoviskem Ministerstva vnitra, potažmo vlády, a samozřejmě doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení:

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyslovuje předchozí souhlas s návrhem rozhodnutí Rady Evropské unie, kterým se zrušuje rozhodnutí 2007/124/ES, Euratom, kterým se na období 2007–2013 zavádí zvláštní program Prevence, připravenost a zvládnání následků teroristických útoků a jiných rizik spojených s bezpečností, jakožto součást obecného programu Bezpečnost a ochrana svobod.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Já vás poprosím, abyste se usadil u stolku zpravodajů. Otevírám rozpravu, do které zatím nemám žádnou přihlášku, tím pádem rozpravu končím. Zeptám se pana ministra, popřípadě pana zpravodaje, zda chtějí závěrečné slovo. Není tomu tak.

Takže můžeme pouze hlasovat o návrhu usnesení, tak jak jej přednesl pan zpravodaj výboru pro evropské záležitosti.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s tímto usnesením, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 43. Přihlášeno je 142, pro 129, proti nebyl nikdo. Tento návrh byl přijat.

Končím projednávání tohoto bodu. Děkuji panu zpravodajovi, pan ministr zůstává.

Otevírám bod číslo 38, což je

38.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Bosnou a Hercegovinou o spolupráci v boji proti trestné činnosti, zejména terorismu, nelegálnímu obchodu s omamnými a psychotropními látkami a organizované trestné činnosti, podepsaná dne 12. září 2013 v Sarajevu /sněmovní tisk 63/ - první čtení

Prosím tedy pan ministra vnitra, aby přednesl úvodní slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji, pane předsedo. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, účelem smlouvy je poskytnutí policejním a celním orgánům obou států potřebný právní rámec pro efektivní spolupráci v boji proti všem formám trestné činnosti, stanovit základní pravidla pro její přímé kontakty a zásady s nakládáním a předáváním informací mezi nimi. V současné době není spolupráce českých a bosensko-hercegovinských policejních orgánů na bilaterální úrovni upravena. Region západního Balkánu je přitom z hlediska potřeb spolupráce orgánů příslušných v boji s trestnou činností velmi významný a sjednání smluv o policejní spolupráci se zeměmi tohoto regionu je v současné době jednou z priorit Ministerstva vnitra na mezinárodním poli.

Smlouva standardně obsahuje demonstrativní vymezení rozsahu a forem spolupráce, přičemž základem je výměna informací. Dále upravuje například možnost vysílání policejních styčných důstojníků a spolupráci v oblasti výcviku a vzdělávání.

Smlouva rovněž stanoví orgány příslušné k jejímu provádění, standardně upravuje náležitosti žádosti o spolupráci a možnosti jejího odmítnutí, stejně jako předávání a ochranu osobních údajů a utajovaných informací. V oblasti předávání osobních údajů smlouva reflektuje na skutečnost, že Česká republika je součástí schengenského prostoru. Proto loni byla českou stranou prosazena důležitá úprava sdílení informací předaných bosensko-hercegovinskou stranou s dalšími členskými státy Evropské unie, resp. schengenského prostoru v rámci schengenského informačního systému a dalších databází dle evropského práva, a to zásadně bez souhlasu druhé smluvní strany.

Smlouva je z hlediska vnitrostátního právního řádu České republiky smlouvou takzvaně prezidentské kategorie, která bude po vyslovení souhlasu a ratifikaci oběma komorami Parlamentu předložena k ratifikaci prezidentu republiky.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Zpravodajem pro první čtení byl určen pan poslanec Jaroslav Foldyna, který zde není. Dostal jsem informaci, že ho zastoupí pan poslanec Holík, nicméně o změně zpravodaje budeme muset hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí, aby zpravodajem byl pan poslanec Holík, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 44. Přihlášeno 151, pro 135.

Pane poslanče Holíku, dostal jste vysokou důvěru Poslanecké sněmovny. Prosím, ujměte se své role jako zpravodaj.

Poslanec Pavel Holík: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážený pane předsedo, vládo, kolegyně, kolegové, byl zde přednesen vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Bosnou a Hercegovinou o spolupráci v boji proti trestné činnosti, zejména terorismu, nelegálnímu obchodu s omamnými a psychotropními látkami a organizované trestné činnosti, podepsaná dne 12. září 2013 v Sarajevu. Doporučuji tuto smlouvu přikázat zahraničnímu výboru k projednání.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, kterou současně i končím.

Pokud pánové – pan ministr a pan zpravodaj – nechtějí závěrečná slova, tak se budeme zabývat návrhem na přikázání. Zazněl zde návrh na přikázání výboru zahraničnímu. Jiný návrh jsem nezaznamenal a můžeme tedy hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí, aby byl tento tisk přikázán zahraničnímu výboru, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 45. Přihlášeno je 154, pro 141, proti byl 1. Konstatuji tedy, že jsme tento návrh přikázali výboru zahraničnímu. Končím tento bod. Děkuji panu zpravodaji.

Otevírám bod číslo

39.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Státem Izrael o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 7. října 2013 v Jeruzalémě /sněmovní tisk 65/ - první čtení

Opět prosím pana ministra vnitra, aby tisk odůvodnil. Prosím.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji, pane předsedo. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, účelem smlouvy je poskytnout právní rámec potřebný pro efektivní spolupráci policejních a celních orgánů, resp. dalších orgánů obou států odpovědných za boj proti trestné činnosti. Spolupráce podle smlouvy se bude týkat všech forem trestné činnosti. Spolupráce bude zahrnovat výměnu operativních strategických informací, ať již předávaných na žádost, či spontánně, vytváření pracovních týmů, vysílání konzultantů a styčných důstojníků, spolupráci při pátrání po osobách a věcech a při ochraně svědků.

Smlouva upravuje náležitosti žádosti o spolupráci, možnosti odmítnutí spolupráce, hrazení nákladů s tím spojených a postupy týkající se předávání osobních údajů a utajovaných informací. Smlouva reflektuje skutečnost, že Česká republika je součástí schengenského prostoru, obsahuje tedy důležité ustanovení umožňující české straně sdílení informací předaných izraelskou stranou s dalšími členskými státy Evropské unie, resp. schengenského prostoru v rámci schengenského informačního systému a dalších databází podle evropského práva, a to bez nutnosti žádat v každém konkrétním případě předem o souhlas izraelské strany.

Z hlediska vnitrostátního právního řádu se jedná o takzvané smlouvu prezidentské kategorie, která ke své platnosti vyžaduje vyslovení souhlasu obou komor Parlamentu České republiky a ratifikaci prezidentem České republiky.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Prosím zpravodaje, kterým byl určen pan poslanec Robin Böhnisch, aby nám přednesl svou zpravodajskou zprávu. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji za slovo, pane předsedo. Nebudu opakovat slova pana ministra, který tu smlouvu představil velmi dobře. Dodám jen, že Česká republika uzavřela řadu podobně zaměřených smluv s mnoha evropskými i neevropskými zeměmi. Na české straně se tato smlouva dotýká Ministerstva vnitra, orgánů Policie České republiky, orgánů

Celní správy a Generální inspekce bezpečnostních sborů, na izraelské straně pak Ministerstva veřejné bezpečnosti a izraelské policie.

Sjednání a provádění smlouvy si nevyžádá zvýšené požadavky na státní rozpočet.

Doporučuji tedy Poslanecké sněmovně postoupit návrh do dalšího projednávání a přikázat tisk zahraničnímu výboru. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku, takže obecnou rozpravu končím. Závěrečná slova? Není zájem.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání. Svým rozhodnutím jsem navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Zeptám se, zda je zde nějaký jiný návrh. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí, aby tento návrh byl přikázán zahraničnímu výboru, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 46, přihlášeno je 157, pro 144, proti nebyl nikdo. Konstatuji, že jsme tento tisk přikázali zahraničnímu výboru.

Končím projednávání bodu 39 a děkuji i panu ministrovi.

Budeme pokračovat bodem

40.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh na odvolání některých výhrad České republiky k mnohostranným mezinárodním smlouvám v souvislosti se zákonem o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních /sněmovní tisk 68/ - první čtení

Prosím paní ministryni Válkovou, aby přednesla své úvodní slovo. Paní ministryně, prosím, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane předsedající, vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, jde v podstatě o odvolání výhrad, které se týkají mezinárodní spolupráce v souvislosti s přijetím nového zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, který nabyl účinnosti k 1. 1. 2014 a který v současné době už nevyžaduje, abychom výhrady, které nyní odvoláváme, ponechali. Čili zákon o

mezinárodní justiční spolupráci přinesl mnoho institutů mezinárodní justiční spolupráce, které jsou moderní, po kterých volala naše praxe. Příprava zákona trvala dlouho, takže lze velmi kvitovat, že k němu došlo, nakonec že byl schválen a nabyl účinnosti k 1. lednu letošního roku. Aby ale bylo možné postupovat podle této flexibilnější úpravy, je zapotřebí změny oproti předchozí právní úpravě, která byla obsažena v hlavě XXV. trestního řádu, promítnout i do výhrad, které Česká republika k některým mnohostranným mezinárodním smlouvám uzavřela, jimiž je samozřejmě v trestních věcech v oblasti mezinárodní justiční spolupráce vázána.

Konkrétně se navrhuje odvolat výhradu k čl. 21. Evropské úmluvy o vydávání k částem 3 a k částem 4 Evropské úmluvy o dohledu nad podmíněně propuštěnými a podmíněně odsouzenými pachatelí a k Meziamerické úmluvě o výkonu trestních rozsudků v cizině. Ze všech těch výhrad v podstatě vyplývá, že v rámci povolování průvozu, resp. průvozu pro účely extradice je nezbytné posuzovat všechny podmínky pro přípustnost vydání, jak byly stanoveny v hlavě XXV. trestního řádu. Zákon o mezinárodní justiční spolupráci, čili ten náš nově schválený zákon ve věcech trestních, oproti předchozí právní úpravě podmínky pro povolení průvozu zjednodušuje, takže tuto výhradu nepotřebujeme. Jde o výhradu k čl. 21 Evropské úmluvy. Výhrada k částem 3 a 4 Evropské úmluvy o dohledu nad podmíněně odsouzenými a podmíněně propuštěnými pachatelí a výhrada k Meziamerické úmluvě o výkonu trestních rozsudků v cizině omezují předávání a přebírání výkonu rozhodnutí o podmíněném odsouzení nebo podmíněném propuštění, neboť vnitrostátní právní úprava hlavy XXV. trestního řádu umožňovala pouze převzetí dohledu a kontroly nad odsouzenou osobou. Neumožňovala tedy zajistit výkon zbytku trestu nebo celý trest.

Odvolání těchto výhrad tedy umožňuje skutečnost, že zde máme nový zákon, který to komplexně upravuje, a již tyto výhrady není nutné mít. Ten také umožňuje o tom rozhodnout, zda se podmíněně odsouzený nebo podmíněně propuštěný ve zkušební době osvědčil.

Navrhovaná odvolání výhrad jsou v souladu se zahraničněpolitickými zájmy České republiky, s ústavním pořádkem a s ostatními součástmi právního řádu České republiky a se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z mezinárodního práva i z členství v Evropské unii. Samozřejmě nebudou spojena s žádnými nároky na zvýšení státního rozpočtu.

I z tohoto důvodu, ale hlavně z toho důvodu věcného pochopitelně navrhuji, aby vládní návrh byl schválen. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní ministryně. Prosím pana zpravodaje, kterým byl určen pan poslanec Václav Zemek, aby se ujal slova.

Poslanec Václav Zemek: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, paní ministryně předlohu celkem podrobně popsala. Abych nenosil dříví do lesa, tak bych si dovolil pouze navrhnout přikázání tohoto sněmovního tisku k projednání výboru zahraničnímu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku, tak ji i končím. Závěrečná slova – předpokládám, paní ministryně nemá zájem ani pan zpravodaj, takže nám nezbude nic jiného než přistoupit k hlasování.

Já jsem svým rozhodnutím navrhl přikázat tento návrh zahraničnímu výboru, stejně tak učinil i pan zpravodaj. Budeme hlasovat o přikázání výboru zahraničnímu.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 47, přihlášeno je 163, pro 148, proti nebyl nikdo, konstatuji, že jsme tento tisk přikázali zahraničnímu výboru a končím projednávání bodu 40.

Prosím.

Poslanec Augustin Karel Andrlé Saylor: Chtěl bych ohlásit, že mi nefungovalo zařízení, tak jestli by bylo možno, že jsem vždycky hlasoval pro od začátku.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, pouze pro stenozáznam, takto tam bude uvedeno. Nyní už to zařízení funguje, předpokládám. (Ano.) Tak to je v pořádku.

Otevírám tedy bod číslo

41.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi
Českou republikou a Republikou Kazachstán
o vzájemné právní pomoci v trestních věcech (Astana, 6. 6. 2013)
/sněmovní tisk 69/ - první čtení**

Prosím znovu paní ministryni spravedlnosti, aby se ujala slova.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Děkuji. Vážený pane

předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, kdybych to měla shrnout, v podstatě smyslem Smlouvy mezi Českou republikou a republikou Kazachstán o vzájemné právní pomoci v trestních věcech je smluvně upravit tuto oblast mezinárodní justiční spolupráce. Vzhledem k tomu, že dochází ke styku justičních orgánů těchto obou zemí a nebyla žádná dvoustranná mezinárodní smlouva uzavřena, je namíste tuto iniciativu uvítat.

Smlouvou bude podrobně definován jak právní rámec pro vyžadování a poskytování vzájemné právní pomoci, k němuž tedy už dochází, ale na základě bezsmluvního styku, tak podmínky pro vyžadování a poskytování některých zvláštních typů právní pomoci, včetně spolupráce, což je velmi důležité při identifikaci, zajišťování a konfiskaci výnosů ze zločinu.

Výslovně je vyloučena oblast vydávání, extradice, předávání trestního řízení a předávání odsouzených osob.

Zásadní význam mají definice ústředních orgánů, kde pokud jde o Českou republiku, záleží zde na stadiu trestního řízení, pro jehož účely je o právní pomoc žádáno. Čili Nejvyšší státní zastupitelství, Ministerstvo spravedlnosti.

Definice pojmu justiční orgán pak ve spojení s článkem IV. smlouvy vylučuje, aby podle smlouvy mohly postupovat např. bezpečnostní či policejní složky republiky Kazachstán, včetně Výboru národní bezpečnosti republiky Kazachstán. I na tuto oblast je pamatováno.

Smlouva upravuje rovněž řadu důvodů pro odmítnutí právní pomoci. I v této oblasti je respektována oblast ochrany lidských práv a základních svobod a další mezinárodní závazky České republiky.

Provádění smlouvy bude ve společné působnosti jak Ministerstva spravedlnosti, tak Ministerstva vnitra, např. jde o komunikaci prostřednictvím Národní ústředny Interpolu, tj. odboru mezinárodní policejní spolupráce Policejního prezidia.

Provádění smlouvy nebude spojeno se zvýšenými dopady na státní rozpočet. Není také důvod se domnívat, že by v důsledku sjednání smlouvy došlo k vzájemnému zvýšení počtu případů vzájemné právní pomoci v trestní věci mezi oběma státy.

Nezbývá než jednoznačně doporučit a přivítat příznivé posouzení tohoto návrhu Poslaneckou sněmovnou.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Děkuji. Prosím pana zpravodaje, kterým byl pro první čtení určen pan poslanec René Číp, aby se ujal slova.

Poslanec René Číp: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, paní ministryně poměrně zevrubně prezentovala smlouvu. Já bych jako zpravodaj rád dodal, že smlouva a její vstup v platnost je v souladu se závazky České republiky vyplývajícími z

členství v Evropské unii a s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky. Sjednání smlouvy je také v souladu se zahraničněpolitickými zájmy České republiky a významně napomůže rozšíření možnosti mezinárodní justiční spolupráce v trestních věcech mezi oběma smluvními stranami.

Závěrem bych rád jako zpravodaj navrhl přikázání předmětné smlouvy zahraničnímu výboru. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám rozpravu. Do té se nikdo nehlásí, tak ji také končím. Závěrečná slova nikdo nepožaduje. Budeme tedy hlasovat o přikázání.

Svým rozhodnutím jsem navrhl přikázat tento tisk zahraničnímu výboru, stejně tak jako pan zpravodaj. Jiné návrhy nevidím.

Zahájím hlasování a ptám se, kdo souhlasí s přikázáním tohoto tisku zahraničnímu výboru. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 48, přihlášeno 166, pro 147, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Končím tento bod. Děkuji panu zpravodaji.

Ještě než pokročíme k bodu 42, tak mi byly doručeny ještě některé omluvy. Omlouvá se pan ministr Chládek, a to ve čtvrtek 6. února od 17.30, potom se omlouvá pan poslanec Gabal, a to z dnešního jednání od 12 hodin a zítřejšího jednání celý den, omlouvá se pan poslanec Votava z dnešního odpoledního jednání od 14.30 hodin a omlouvá se paní poslankyně Lorencová z dnešního a zítřejšího jednání ze zdravotních důvodů. To byly ještě omluvy.

Budeme pokračovat bodem číslo 42, což je

42.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Pekingská smlouva o ochraně uměleckých výkonů v audiovizí, podepsaná v Ženevě dne 29. dubna 2013 /sněmovní tisk 74/ - první čtení

Poprosil bych pana ministra kultury Daniela Hermana, aby se ujal slova a tento tisk nám představil. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Vážený pane předsedající, vážený

paní poslankyně, páni poslanci, dovoluji mi uvést návrh, kterým vláda předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Pekingskou smlouvu o ochraně uměleckých výkonů v audiovizí. Tato mezinárodní smlouva byla přijata v červnu roku 2012 na diplomatické konferenci v Pekingu svolané Světovou organizací duševního vlastnictví. Na tomto jednání 156 členských států stvrdilo společně rozhodnutí právně závazným způsobem zajistit v mezinárodním měřítku ochranu práv výkonných umělců v oblasti audiovize.

Přijetí Pekingské smlouvy představuje důležitý milník v překlenutí mezeří v mezinárodním systému práv duševního vlastnictví. Ochrana práv výkonných umělců, pokud jde o jejich umělecké výkony zaznamenané na zvukově obrazových záznamech, to znamená především ve filmu, nebyla oproti původním záměrům a snahám zahrnuta do Smlouvy Světové organizace duševního vlastnictví o výkonech výkonných umělců a o zvukových záznamech, která byla přijata v roce 1996. Trvalo ještě dalších 16 let, než se podařilo dojít mezi státy s rozdílnými právními úpravami ke shodě a úspěšně dokončit sjednání této smlouvy.

Smlouva zajišťuje náležitou ochranu majetkových práv zejména herců účinkujících ve filmech. Potenciálně jim a dalším výkonným umělcům umožní podílet se i v mezinárodním měřítku s výrobcí, tj. zejména s filmovými producenty, na příjmech generovaných z užití audiovizuálních děl, která obsahují jejich umělecké výkony. Zaručí i jejich osobnostní práva a poskytnou mezinárodněprávní rámec pro jejich ochranu v digitálním prostředí.

Smlouva je plně v souladu s naším právním řádem, to znamená především s platným autorským zákonem a mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána. Závazky převzaté smlouvou v případě její ratifikace nevyžadují žádné změny ani doplnění naší platné autorskoprávní úpravy.

Usnesením ze dne 24. října 2012 číslo 785 česká vláda vyslovila souhlas se sjednáním této prezidentské smlouvy a doporučila prezidentu republiky, aby smlouvu po jejím podpisu a vyslovení souhlasu Parlamentem České republiky ratifikoval. Současně pověřila předsedu vlády předložit smlouvu po jejím podpisu předsedům Poslanecké sněmovny a Senátu k vyslovení souhlasu Parlamentem České republiky s její ratifikací. Následně na základě zmocnění prezidentem republiky velvyslankyně a stálá představitelka České republiky při OSN v Ženevě paní Kateřina Sekvencová Pekingskou smlouvu podepsala s výhradou ratifikace v Ženevě 29. dubna 2013.

Vážené paní poslankyně a páni poslanci, jako gestor předmětné mezinárodní smlouvy doporučuji Poslanecké sněmovně, aby s ratifikací Pekingské smlouvy vyslovila souhlas. Děkuji za vaši pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Prosím zpravodajku pro prvé čtení paní poslankyni Janu Fischerovou, aby se ujala slova.

Poslankyně Jana Fischerová: Pane předsedo, děkuji vám za slovo. Já navážu na slova pana ministra kultury velice stručně, protože mi vzal vítr z plachet. Já jsem měla podobnou řeč připravenou. Tak doplním ještě, že souběžně odpovídající výbor v Senátu projednává tuto mezinárodní smlouvu a doporučil také k dalšímu projednávání v plénu Senátu. A možná ještě maličkost. 72 stávajících států již podepsalo v listopadu loňského roku tuto mezinárodní smlouvu a já jako zpravodajka také doporučuji postoupit tento sněmovní tisk 74 do druhého čtení a přikázání zahraničnímu výboru. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku, tak ji také končím. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání. Já jsem svým rozhodnutím navrhl přikázat tento tisk zahraničnímu výboru, paní zpravodajka ve shodě se mnou rovněž. Zeptám se, zda je zde jiný návrh na přikázání. Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o přikázání zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 49, přihlášeno 166, pro 146, proti 1. Tento návrh i přesto byl přijat. Přikázali tento návrh zahraničnímu výboru a já končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám bod číslo 43, což je

43.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol k Úmluvě o počítačové kriminalitě o kriminalizaci činů rasistické a xenofobní povahy spáchaných prostřednictvím počítačových systémů (Štrasburk, 28. ledna 2003)
/sněmovní tisk 75/ - prvé čtení**

Prosím paní ministryni spravedlnosti, aby nám přednesla své úvodní slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane předsede-

dávající, vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, chtělo by se mi říci konečně – konečně máme návrh vládního návrhu k odsouhlasení ratifikace Dodatkového protokolu k Úmluvě o počítačové kriminalitě, na který jsme dlouho dlouho čekali, protože Dodatkový protokol navazuje na Úmluvu o počítačové kriminalitě, jejíž ratifikaci schválila předchozí Poslanecká sněmovna a která vstoupila v platnost 1. prosince 2013. Dodatkový protokol byl přitom sjednán na půdě Rady Evropy a otevřen k podpisu již v lednu, 28. ledna, 2003. V platnost vstoupil po získání dostatečného počtu podpisů dne 1. března 2006. Do současné doby tento protokol podepsalo 38 států, přičemž ratifikační listinu uložila 20 z nich.

Proč je to tak důležité a proč jsme ten protokol zatím nepodepsali. Je to vždycky taková určitá obava, abychom nepodepsali něco, čemu ještě neodpovídá náš trestní zákoník i potažmo trestní řád. V současné době již veškeré relativně přísné požadavky splňujeme, jak pokud jde – a to zejména – o trestní zákoník, tak pokud jde o trestní řád. Čili pokud se týká postihu šíření rasistických a xenofobních materiálů, vyhrožování a urážení s rasistickou nebo xenofobní motivací, která je šířeji vymezena, postih hrubého zlehčování nebo popírání genocidy nebo zločiny proti lidskosti páchané za pomoci počítačových systémů. Zatímco cílem úmluvy je vždycky vytvořit určitý rámec, právní rámec, pro potírání toho kterého jevu, zde počítačové kriminality, prostřednictvím harmonizace prvků skutkových podstat v oblasti počítačové kriminality, aby bylo možné zajistit postih pachatelů, stanovení nezbytných vnitrostátních vyšetřovacích pravomocí v oblasti zejména zajištění důkazů například v elektronické podobě a při vyšetřování počítačové kriminality, zavedení pohotového a efektivního režimu mezinárodní spolupráce ve vztahu s trestným činem, které souvisejí zejména s těmi moderními informačními technologiemi.

Cílem dodatkového protokolu je harmonizovat trestní právo hmotné pro účely potírání šíření rasismu a xenofobie na internetu a zlepšit mezinárodní spolupráci v této oblasti. Čili v podstatě jde jak obecně o výměnu zkušeností, tak konkrétně o spolupráci na jednotlivých případech.

Jak jsem říkala v úvodu, všechny legislativní možné, potenciální, skutečné překážky odpadly, my ho můžeme s klidným svědomím podepsat – konečně. Takže tímto si dovoluji vás o ten souhlas požádat a myslím si, že pokud příznivě tento návrh posoudíme, jenom doplníme v oblasti trestněprávní ochrany před počítačovou kriminalitou již stávající vnitrostátní režim. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní ministryně. Prosím zpravodajku pro prvé čtení paní poslankyni Kateřinu Konečnou.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane předsedo. Vážené

kolegyně a kolegové, já myslím, že paní ministryně řekla vše podstatné, také já jsem ráda, že se konečně po deseti letech dostáváme vůbec k projednání této smlouvy, která je velmi důležitá. Ale možná bychom si měli gratulovat i za to, že už je implementována do našeho právního řádu. Tudíž mi nezbývá nic jiného, než podpořit její projednání na zahraničním výboru. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku, tak ji i končím. Závěrečná slova? Nikdo nepožaduje. Budeme tedy hlasovat. Já jsem svým rozhodnutím navrhl tento tisk přikázat zahraničnímu výboru, stejně tak učinila i paní zpravodajka. Jiný návrh nepadl.

Budeme tedy hlasovat o přikázání zahraničnímu výboru. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 50. Přihlášeno je 166, pro 138, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme návrh přikázali zahraničnímu výboru, a končím bod 43.

Otevírám bod číslo

44.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Kjótského protokolu k Rámcové úmluvě Organizace spojených národů o změně klimatu, Rámcová úmluva Organizace spojených národů o změně klimatu a Kjótský protokol k Rámcové úmluvě Organizace spojených národů o změně klimatu
/sněmovní tisk 79/ - první čtení**

Prosím pana ministra životního prostředí Richarda Brabce, aby se ujal slova.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dobré ráno. Dovolte mi krátce okomentovat vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu ČR k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Kjótského protokolu k Rámcové úmluvě OSN o změně klimatu, Rámcová úmluva OSN o změně klimatu a Kjótský protokol. ČR je smluvní stranou úmluvy od 21. března 1994 a smluvní stranou proto-

kolu od 16. února 2005. Změna protokolu byla přijata na 8. zasedání jeho smluvních stran, které se konalo ve dnech 26. listopadu až 7. prosince 2012 v Dauhá v Kataru.

Změna Kjótského protokolu spočívá především ve vymezení nových závazků ke snížení emisí skleníkových plynů pro ekonomicky vyspělé státy, které mají být splněny do roku 2020. Smyslem opatření je přispět ke stabilizaci koncentrace skleníkových plynů v atmosféře na úrovni, která by umožnila předejít výrazně negativním dopadům na životní prostředí a obyvatele a snížila tak očekávané výdaje veřejného i soukromého sektoru. EU a jejích tehdy 27 členských států se zavázaly společně s Chorvatskem a Islandem do roku 2020 snížit emise skleníkových plynů o 20 % v porovnání se stavem v roce 1990.

Chci zdůraznit, že přijatý redukční cíl plně odpovídá cíli, který je dán předpisy EU v rámci tzv. klimaticko-energetického balíčku z roku 2009. Změna Kjótského protokolu v tomto smyslu tedy nebude vyžadovat změnu platné právní úpravy v uvedené oblasti a rovněž nebude mít dopad na státní rozpočet, veřejnou správu, ani podnikovou sféru.

Součástí vládního návrhu na přijetí změny protokolu je také návrh na dodatečnou ratifikaci Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu a Kjótského protokolu přijatého k této úmluvě, původně schválených jako smlouvy vládní. Důvodem tohoto kroku je pouze formálněprávní sladění procesu sjednání těchto smluv s platnými ustanoveními Ústavy ČR, která u takovýchto smluv vyžaduje souhlas Parlamentu ČR a následnou ratifikaci prezidentem republiky.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Prosím pana zpravodaje pana poslance Václava Zemka, dnes již podruhé. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já to možná jen trošku shrnu. V podstatě se jedná o změnu Kjótského protokolu, který navázal na Rámcovou úmluvu o ochraně klimatu z Ria de Janeiro v roce 1992. Naše závazky vyplývají z členství v EU, protože všechny strany EU, všechny země EU jsou signatáři této rámcové úmluvy a protokolu, a došlo k některým změnám, například v rámci změny závazků – byly tam přidány některé nové látky, které znečišťují klima, například oxid dusný apod. Co je podstatné, tak nedochází ke změně naší právní soustavy, protože tyto změny jsou plně pokryty stávající legislativou, a nebude to mít ani dopady na státní rozpočet.

Já bych si dovolil tento tisk přikázat k projednání výboru zahraničnímu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Přikážeme to hlasováním, ale až po obecné rozpravě, kterou nyní otevírám. Nikdo se do ní nehlásí, tak ji i končím, a pokud není zájem o závěrečná slova, tak teď je ten správný okamžik na přikázání.

Organizační výbor navrhl přikázat k projednání zahraničnímu výboru, stejně tak i pan zpravodaj. Jiný návrh? Není tomu tak, takže budeme hlasovat o přikázání zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 51, přihlášeno je 165, pro 136, proti nebyl nikdo. Konstatuji, že jsme tento tisk přikázali výboru zahraničnímu, a končím projednávání bodu 44.

Otevírám bod

45.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky
Úmluva o založení Evropského komunikačního úřadu (ECO)
/sněmovní tisk 93/ - první čtení**

Prosím pana ministra průmyslu a obchodu. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vláda vám předkládá návrh na vyslovení souhlasu s přístupem České republiky k Úmluvě o založení Evropského komunikačního úřadu. Evropský komunikační úřad, zkráceně ECO, je odborným orgánem a zároveň sekretariátem pro Evropskou konferenci poštovních a telekomunikačních zpráv neboli CEPT, jejímž členem je Česká republika od roku 1993.

ECO vznikl postupnou reorganizací Evropského radiokomunikačního úřadu a Evropského telekomunikačního úřadu, přičemž úmluva o ECO byla vytvořena v roce 2002 z textu úmluvy přijaté v Haagu v roce 1993 pro Evropský radiokomunikační úřad. CEPT v ECO tvoří základnu společného postupu evropských zemí v globálních záležitostech, zejména v orgánech Světové poštovní unie a Mezinárodní telekomunikační unie při harmonizaci technických a regulačních podmínek elektronických komunikací v Evropě. Na základě mandátu Evropské komise jsou v ECO zpracovávány i studie a návrhy harmonizačních dokumentů Evropské unie.

Efekt společného postupu 28 členských zemí EU, z nichž v současnosti

pouze Litva a Česká republika nejsou členy ECO, se výrazně zvětšuje vzhledem k účinku na 48 zemí zapojených v CEPT. Z těchto důvodů navrhuje vláda přistoupit k úmluvě o ECO. Úmluva o ECO je pro Českou republiku akceptovatelná, není v rozporu s mezinárodními závazky České republiky ani se závazky vyplývajícími z členství v EU. Je v souladu s ústavním pořádkem i ostatními součástmi právního řádu České republiky.

Na závěr mi dovoluji zdůraznit, že přístup ČR k Úmluvě o založení Evropského komunikačního úřadu je potřebný vzhledem k důležitosti této organizace pro plnohodnotnou činnost České republiky v Evropské unii a dalších dotčených mezinárodních organizacích.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Prosím zpravodaje, kterým je pan poslanec René Číp, aby se dnes také podruhé ujal slova. Prosím.

Poslanec René Číp: Děkuji podruhé za slovo, vážený pane předsedo. Vážené kolegyně a kolegové, děkuji panu ministrovi za opětovné zevrubné představení Úmluvy o ECO. Snad bych jen závěrem dodal jako zpravodaj předmětného tisku, že prostřednictvím Rady, která je složena ze smluvních stran, tj. členských států, bude možné ovlivňovat činnost organizace ECO a Česká republika tak jako řádný člen bude mít právo spolurozhodovat o alokaci kapacit a prostředků ECO k zajištění činnosti CEPT.

Závěrem navrhuji projednat předmětný tisk v zahraničním výboru. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku, tak ji i končím. Závěrečná slova – není o něm zájem. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání. Organizační výbor navrhl přikázat výboru zahraničnímu, stejně tak jako pan zpravodaj. Jiný návrh nevidím, budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s přikázáním zahraničního výboru, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 52, přihlášeno je 163, pro 129, proti nebyl nikdo. Tento návrh byl přijat a tento tisk přikázán zahraničnímu výboru. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Otevírám bod

46.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Lucemburským velkovévodstvím o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku a Protokol k ní, které byly podepsány v Bruselu dne 5. března 2013 /sněmovní tisk 94/ - první čtení

Prosím o úvodní slovo pana místopředsedu vlády a ministra financí pana Andreje Babiše. Pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Vážený pane předsedo, vážené dámy a pánové, k projednání vám předkládám smluvní dokument, který souvisí s mezinárodním zdaňováním. Jedná se o zcela novou smlouvu o zamezení dvojímu zdanění s Lucemburským velkovévodstvím. Pro informaci lze uvést, že tato nová smlouva byla již v minulém volebním období v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky projednávána, avšak druhé čtení již neproběhlo. Je tedy třeba, aby tato smlouva byla projednána znovu, a to i v Senátu, který již její ratifikaci dokonce odsouhlasil. Tato smlouva nahradí ve vzájemných daňových vztazích mezi oběma zeměmi smlouvu o zamezení dvojího zdanění podepsanou v roce 1991, která již neodráží současné vztahy mezi Českou republikou a Lucemburským velkovévodstvím, nereflektuje daňové trendy a podobně.

Smlouva o zamezení dvojímu zdanění, která se ve vzájemných vztazích mezi Českou republikou a Lucemburským velkovévodstvím v současnosti navrhuje, byla připravena na základě vzorových modelů OECD a OSN. Uzavření této mezinárodní daňové smlouvy zajistí sleduje záměr omezit daňové zatížení podnikatelských subjektů při vyloučení jistě nežádoucího mezinárodního dvojího zdanění.

Uzavření smlouvy nebude mít přímý dopad na státní rozpočet České republiky. Celkový přírůstek plynoucí z jejího uzavření bude záviset na tempu rozvoje jednotlivých forem hospodářské spolupráce.

Lucemburské velkovévodství má s naší zemí historicky tradičně dobré vztahy, a to jistě i v ekonomické oblasti. Nová mezinárodní daňová smlouva umožní lepší koordinaci činnosti daňových úřadů obou států směřující k omezení případných daňových úniků a v neposlední řadě umožní relevantní výměnu informací týkající se daní všeho druhu a pojmenování. Lze konstatovat, že text smlouvy plně odráží vývoj mezinárodní daňové oblasti.

Na základě již uvedeného navrhuji, aby Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vzala v úvahu zmíněné skutečnosti při projednávání smlouvy o zamezení dvojímu zdanění s Lucemburským velkové-

vodstvím, a navrhuji, aby tato mezinárodní daňová smlouva byla v prvním čtení přikázána příslušným výborům.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane místopředsedo. Prosím pana zpravodaje, pana poslance Jiřího Miholu, aby se ujal slova.

Poslanec Jiří Mihola: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, jenom doplním slova pana ministra Babiše, že tato smlouva navazuje na již předcházející smlouvu ještě mezi Československou republikou a Lucemburským velkovévodstvím, která byla uzavřena v roce 1991. Shru pár větami, že jejím cílem je, aby nedocházelo ke zbytečnému snižování příjmu fyzických a právnických osob. Proto se Lucemburské velkovévodství a Česká republika dohodly na uzavření této nové smlouvy, která by měla akceptovat požadavky Organizace pro hospodářskou politiku a rozvoj a také požadavky OSN, aby rovnoměrně rozdělila budoucí příjmy mezi oba státy, tedy stát, kde příjem vzniká, a stát, kde je skutečně vlastník těchto příjmů, rezident. Uzavření této smlouvy by mělo posílit právní jistotu zejména při investování v jednom nebo druhém státě. Je zde dodržena zásada, že majetek fyzických nebo právnických osob jednoho smluvního státu může být zdaněn ve státě, jehož právnická nebo fyzická osoba je jeho daňovým rezidentem.

Tato smlouva také přináší řadu dalších výjimek. Má celkem 29 článků a kromě jiného tam nalezneme řešení zdanění sportovců, řešení zdanění umělců nebo také duševního vlastnictví.

Uvedenou smlouvu navrhuji přikázat k projednání zahraničnímu výboru.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu, do které se nikdo nehlásí, tak ji rovněž uzavírám, a pokud si pan místopředseda nebo pan zpravodaj nepřejí závěrečná slova, tak se budeme zabývat návrhem na přikázání.

Je zde návrh z organizačního výboru přikázat výboru zahraničnímu. Stejně tak navrhoval i pan zpravodaj.

Zahájím hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s přikázáním zahraničnímu výboru. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 53. Přihlášeno je 168, pro 138, proti nebyl nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme tento tisk přikázali zahraničnímu výboru. Končím projednávání bodu 46.

Budeme pokračovat bodem

62.
Zpráva o životním prostředí České republiky v roce 2012
/sněmovní tisk 17/

Prosím pana ministra životního prostředí Richarda Brabce, aby tento tisk uvedl. Pan zpravodaj Nekl se usadí u stolku zpravodajů. Prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, ještě jednou ode mne od tohoto pultíku.

Pokud se vám zdá, že předkládat zprávu o životním prostředí v roce 2012 na začátku února 2014 je poněkud zpozdilé, budete mít pravdu. Dokonce podle vládního usnesení by to mělo být do 30. září následujícího roku, ale vzhledem k rozpuštění Sněmovny a následujícím krokům se k této informaci dostáváme až nyní. Samozřejmě trendy mají nějaký další vývoj a stav v roce 2013 uvidíme až v průběhu letošního roku. Přesto mi dovozte se krátce zastavit jenom nad několika základními trendy vývoje životního prostředí a jednotlivých složek v roce 2012, protože i ony něco nasvědčují o tom, jaký bude mít tato pro nás klíčová záležitost další průběh.

Zpráva obsahuje celkem 36 klíčových indikátorů včetně jejich vyhodnocení a já se tady zmíním určitě k vaší úlevě pouze o některých z nich, nehledě na to, že pokud se nemýlím, tak všichni moji kolegové a kolegyně dostali tuto zprávu v elektronické podobě.

Dlouhodobě klesají emise znečišťujících látek do ovzduší a rovněž klesají celkové agregované emise skleníkových plynů. Přesto ale musím zdůraznit, že se kvalita ovzduší na území České republiky v roce 2012 jako celek nezlepšovala, což se týká zejména oblastí s překročenými emisními limity, a tady všichni víme, o kterých se hovoří. Je to především Moravskoslezský kraj a částečně Ústecký kraj, nebo potom některá velká města. Opakovaně docházelo k překračování emisního limitu pro suspendované prachové mikročástice PM10 a PM2,5, benzopyren a přízemní ozon. Pokračuje trend snižování odběrů a spotřeby vody. K nejvýraznějšímu snížení došlo pro účely energetiky, což je určitě dobrá zpráva. Snížilo se i celkové množství vypouštěných odpadních vod. Špatná zpráva je, že poškození lesních porostů sice nepostupuje tak rychle jako v minulosti, nicméně je stále velmi vysoké a patří bohužel k nejvyšším v Evropě.

Celková výměra zemědělského půdního fondu zvolna klesala zejména v důsledku nárůstu rozsahu zastavěných a ostatních ploch, zejména se jedná o plochy pro dopravu.

Výroba elektrické energie dlouhodobě rostla. V roce 2012 však zůstala na hodnotě roku 2011. Klesá výroba elektřiny v parních elektrárnách a naopak roste význam jaderné energie a energie z obnovitelných zdrojů, což je určitě dobrá zpráva, když mezi roky 2011 a 2012 se výroba elektřiny z obnovitelných zdrojů zvýšila o 11 % a největším dílem k tomu přispěla výroba elektřiny z bioplynu.

Nákladní silniční doprava s podílem 75 % výrazně dominuje ve struktuře přepravních výkonů.

Klesá nadále materiálová náročnost hospodářství České republiky, což je určitě také dobré, ovšem stále je v evropském kontextu podprůměrná a nejsme konkurenceschopní. Mezi roky 2003 a 2012 poklesla rovněž celková produkce odpadu.

Závěrem bych chtěl říct, že i v roce 2012 byla přijata celá řada legislativních i nelegislativních opatření ke zlepšení tohoto stavu. 1. září 2012 například nabyl účinnosti nový zákon o ochraně ovzduší, který zavedl nové nástroje ke snižování úrovně znečištění. V daných lokalitách, především se zhoršenou imisní situací, vymezil například takzvané nízkoemisní zóny. Rovněž se momentálně připravuje na Ministerstvu životního prostředí střednědobá strategie zlepšení kvality ovzduší v České republice, z níž vyjdou další konkrétní návrhy na zlepšení kvality ovzduší, zejména pak v oblastech výrazně imisně postižených. V roce 2013 rovněž nabyl účinnosti zákon č. 69/2013 Sb., o integrované prevenci. Touto novelizací došlo zejména k posílení aplikace nejlepších technik, takzvaný BAT, při stanovení emisních limitů. MŽP rovněž připravilo návrh zákona schválený vládou 4. prosince 2013, kterým se mění zákon č. 344/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, kde hlavními cíli jsou zejména posílení ochrany původního fondu, respektive půdy obecně.

Ministerstvo životního prostředí rovněž vypracovalo program předcházení vzniku odpadů. A dnes nás čeká pro nové období samozřejmě kompletně nový zákon o odpadech, který by měl výrazně posílit recyklaci odpadů, například biologického odpadu, ale i ostatních, abychom se dostali na slušnou evropskou úroveň, protože dnes jsme rozhodně pod průměrem.

Ke zlepšení jednotlivých podmínek ať už v ochraně ovzduší, tak i vod, tak snižování energetické náročnosti určitě přispěly i projekty z operačního programu Životní prostředí prostřednictvím Státního fondu životního prostředí, kde byla v rámci jednotlivých prioritních os vyhlášena řada výzev, kde byly podpořeny stovky projektů celkem za přibližně 27 mld. korun za toto období s cílem zlepšit jednotlivé složky.

Dámy a pánové, v této oblasti nás čeká ještě hodně práce. Doufám, že vám budu moci říci lepší zprávy při hodnocení stavu životního prostředí za rok 2013 a roků následujících. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Zprávu projednal výbor pro životní prostředí, jehož usnesení bylo doručeno jako tisk 17/1. Prosím pana zpravodaje výboru pana poslance Josefa Nekla, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl i návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Poslanec Josef Nekl: Děkuji, pane předsedo. Vážené dámy, vážení pánové, vážení členové vlády, zpráva o stavu životního prostředí je v naší zemi předkládána na základě zákona č. 123/1998 Sb., o právu na informaci o životním prostředí. Pan ministr zde alespoň v tom základním zprávu komentoval s tím, že má 198 stránek a každý z vás si ji mohl prostudovat a seznámit se s ní.

Já zde chci jenom zdůraznit, že je potřeba říci, že zpráva za rok 2012 je podávána tak pozdě, jak říkal pan ministr, ale chci také zdůraznit, že zpráva je velmi vyčerpávající a velmi kvalitně zpracovaná, za což jistě patří dík i odpovědným lidem z Ministerstva životního prostředí. I počet indikátorů této zprávy je dostatečný na to, abychom se seznámili. O kladech a záporech našeho životního prostředí hovořil podrobně pan ministr.

Tuto zprávu projednal na svém jednání výbor pro životní prostředí a přijal usnesení, že ji bere na vědomí, a to samé doporučuje i Poslanecké sněmovně.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám všeobecnou rozpravu. Mám do ní jednu přihlášku pana poslance Zahradníka, kterému tímto udělím slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedající, vážený pane předsedo, dámy a pánové, jednak bych se chtěl připojit k uznání pana zpravodaje k pečlivosti, s jakou ministerstvo zprávu podle daných indikátorů vypracovalo. Je to vypovídající dokument. Mám k němu vlastně dvě takové připomínky, které bych tady chtěl prezentovat.

Jednak stát přenesl na kraje celou řadu povinností v oblasti plánování rozvoje a územního plánování. Mohu z vlastní zkušenosti říci, že při této činnosti významně krajům a krajské samosprávě pomáhaly krajské zprávy o životním prostředí, které byly myslím vydávány do roku 2011. Pak tedy s jejich vydáváním resort skončil, zřejmě také mimo jiné i z finančních důvodů.

My jsme na výboru pro životní prostředí o tomto diskutovali a také jsme tam přijali usnesení, že žádáme ministerstvo, aby zvážilo možnost znovu se vrátit k vydávání krajských zpráv o životním prostředí pro jednotlivé kraje. A aby finanční náročnost nebyla tak vysoká, tak myslím, že by postačovalo pro naplnění jejich účelu vydávání v elektronické podobě.

Tady bych chtěl poděkovat kolegům z výboru pro životní prostředí, že tento návrh schválili. A dovolím si, pane předsedo, se vaším prostřednictvím obrátit na pana ministra, zdali by mohl vydávání těchto krajských zpráv podpořit.

Druhá moje připomínka spočívá v tom, že se ve zprávě nevyskytují žádné údaje o stavu životního prostředí v území, která jsou podrobena nějakému režimu ochrany. Náš stát chrání poměrně značnou rozlohu území v různých režimech. Vždycky jsme měli za to, že např. v Jihočeském kraji je to téměř 35 % území, které je podrobeno nějakému režimu ochrany přírody, ať už je to národní park, chráněná krajinná oblast, území chráněné v režimu Natura 2000 nebo územní systémy ekologické stability, ÚSES. Stav přírody v těchto územích podle mého názoru není obsahem zprávy. Zdůvodnění z ministerstva je k tomu dáno takové, že perioda snímání dat v těchto územích je delší, než je perioda podávání těchto zpráv, tedy jeden rok. Tady si myslím, že by možná stálo za to vzhledem k tomu, že v těch územích žijí lidé, funguje v nich samospráva, kraje také musí nějakým svým rozhodováním zasahovat do těchto území, zdali by se navzdory jiné periodicitě mohly tyto zprávy v příštích letech ve zprávě o životním prostředí také objevit, tedy např. Národní park Šumava, chráněná krajinná oblast atd.

Jinak samozřejmě je tady celá řada věcí, které by stály za diskusi, ale myslím, že k tomu určitě ještě bude čas nad dalšími zprávami, jak zmínil pan ministr. Takže vám děkuji za pozornost a kolegům z životního prostředí ještě jednou děkuji za jejich podporu návrhu na usnesení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Další přihlášku do obecné rozpravy nemám. Obecnou rozpravu ukončím a přistoupíme k podrobné rozpravě. Poprosil bych v podrobné rozpravě pana zpravodaje, aby pouze odkázal na usnesení, které již bylo načteno. Prosím.

Poslanec Josef Nekl: Ano, děkuji, pane předsedo. Odkazuji na usnesení výboru pro životní prostředí a usnesení, které je přiloženo k tomuto materiálu, že Poslanecká sněmovna bere na vědomí zprávu o stavu životního prostředí za rok 2012.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se, zda chce ještě někdo vystoupit v podrobné rozpravě. Není tomu tak. Končím i rozpravu podrobnou. Závěrečná slova... Pan ministr nemá zájem, pan zpravodaj také ne.

Přistoupíme k hlasování. Budeme hlasovat o usnesení, tak jak jej načel pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 54, přihlášeno je 169, pro 124, proti nikdo. Tento návrh usnesení byl přijat.

Děkuji panu ministru i panu zpravodaji a končím bod 62.

Než otevřu bod 63, je tu ještě jedna omluva, a to od pana poslance Korteho ze zdravotních důvodů na dnešní den.

Otevírám bod

63.

Zpráva o plnění státního rozpočtu České republiky za 1. pololetí 2013 /sněmovní tisk 19/

Tuto zprávu jsme obdrželi jako tisk 19 a stanovisko Nejvyššího kontrolního úřadu jako tisk 19/1. Tento materiál uvede pan místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, v souladu s § 20 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, předkládám zprávu o plnění státního rozpočtu za první pololetí 2013. Vzhledem k časovému posunu jejího projednání v plénu Poslanecké sněmovny a ztrátě její aktuálnosti zmíním pololetní údaje o plnění rozpočtu pouze informativně s tím, že více pozornosti věnuji již známým souhrnným výsledkům hospodaření státního rozpočtu za celý rok 2013.

Hospodaření státního rozpočtu ke konci června 2013 skončilo schodkem ve výši 31,5 mld. Kč, když celkové příjmy dosáhly 549,9 mld. Kč, tj. 50,8 % rozpočtu, a celkové výdaje 581,4 mld. Kč, tj. 49,1 % rozpočtu. Dosažený schodek byl nižší než schodek pololetí předchozího roku, což bylo ovlivněno především meziročně vyšším inkasem příjmů z rozpočtu EU o 33 mld. Kč. Jejich zásluhou se i plnění celkových příjmů dostalo nad poloviční rozpočtovanou výši, když daňové příjmy včetně pojistného na sociální zabezpečení vykázaly plnění na 48,1 %.

A nyní mi dovolu, abych vás podrobněji seznámil s výsledky státního rozpočtu ke konci roku 2013.

Při celkových příjmech ve výši 1 091,9 mld. Kč a celkových výdajích v objemu 1 173,1 mld. Kč skončilo hospodaření státního rozpočtu za celý rok

2013 schodkem 81,3 mld. Kč. Tento výsledek je o 19,7 mld. Kč lepší než v roce 2012 a 18,7 mld. Kč lepší, než činila rozpočtovaná výše.

Celkové příjmy dosáhly ke konci roku 2013 výše 1 091,9 mld. Kč, tj. 100,1 % rozpočtu po změnách převýšení rozpočtu o 1,2 mld. Kč při meziročním růstu o 40,5 mld. Kč, tj. o 3,8 %. V roce 2012 příjmy meziročně vzrostly též o 3,8 %.

Z celkové částky připadlo na daňové příjmy 549,6 mld. Kč, tj. 50,3 % celkových příjmů, v roce 2012 to bylo 51,4 %. Na příjmy z pojistného na sociální zabezpečení to bylo 372,2 mld. Kč, tj. 34,1 % celkových příjmů, v roce 2012 to bylo 35,3 %, a na nedaňové a ostatní příjmy 170,1 mld. Kč, tj. 15,6 % celkových příjmů, v roce 2012 to bylo 13,3 %.

Daňové příjmy ve výši 549,6 mld. Kč byly plněny na 99,2 % a k dosažení rozpočtované výše tak chybělo 4,6 mld. Kč. Meziročně vzrostly o 8,9 mld. Kč, tj. o 1,6 %, v roce 2012 o 3,3 %, přičemž tento růst byl ovlivněn především vyšším inkasem DPH. Nesplnění rozpočtu bylo ovlivněno nejvíce nižším příjmem spotřebních daní a daní z příjmů fyzických i právnických osob.

Příjmy z pojistného na sociální zabezpečení dosáhly výše 372,2 mld. Kč, což představovalo 98,5 % rozpočtu, v roce 2012 to bylo 96,7 %, a meziroční růst o 0,7 mld. Kč, tj. o 0,2 %. V roce 2012 činil meziroční růst 1,3 %. Z toho na důchodové pojištění připadlo 330,9 mld. Kč, tj. 98,1 % rozpočtu při meziročním poklesu o 1 mld. Kč, tj. o 0,3 %.

Celkové výdaje státního rozpočtu byly za rok 2013 čerpány ve výši 1 173,1 mld. Kč, což představovalo 98,5 % rozpočtu po změnách, úspora 17,6 mld. Kč, a meziroční nárůst o 20,7 mld. Kč, tj. o 1,8 %. V roce 2012 meziročně klesly o 0,3 %.

Uvedené výsledky hospodaření státního rozpočtu za rok 2013 představují stav pokladního plnění vykázaný na bankovních účtech státního rozpočtu. Podrobnější údaje a informace, včetně výsledků dalších složek veřejných rozpočtů, budou obsaženy v návrhu státního závěrečného účtu ČR za rok 2013, který bude Poslanecké sněmovně předložen v zákonem stanoveném rozsahu a v termínu do konce dubna 2014.

Tolik k výsledkům hospodaření státního rozpočtu za pololetí ke konci roku 2013. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. A já bych vás chtěl informovat, že zprávu projednal rozpočtový výbor, jehož usnesení bylo doručeno jako tisk 19/2. Mám tady faktickou poznámku od pana předsedy Stanjury. (Přeje si vystoupit až po zpravodaji.) Ano, dobře. Takže nejprve tedy poprosím pana zpravodaje, kterým je pan poslanec Ladislav Šinčl, aby nás informoval o jednání výboru a aby přednesl i návrh usnesení.

Poslanec Ladislav Šincl: (Opatřuje si podkladový materiál.) Pane předsedající, já se omlouvám za technické nedopatření, nicméně dovolte mi, abych vás seznámil s návrhem usnesení rozpočtového výboru. Rozpočtový výbor bere na vědomí Zprávu o plnění státního rozpočtu ČR za první pololetí 2013 a za druhé, doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu bere Zprávu o plnění státního rozpočtu ČR za první pololetí 2013 na vědomí a zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Prosím, posadte se u stolu zpravodajů. Otevírám obecnou rozpravu a teď je prostor. Akorát se zeptám, zda je to opravdu faktická poznámka, nebo vystoupení s přednostním právem. (Faktická.) Stačí vám dvě minuty. Prosím, faktická poznámka.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne. Já bych chtěl obrátit vaši pozornost k výsledku hospodaření. Pan ministr tady přednesl v zásadě údaje ze zprávy a z toho, jak publikuje Ministerstvo financí pravidelně výsledky každý měsíc, a mě by zajímal komentář ministra financí. Ne to, že si přečteme nebo zopakujeme si čísla, která byla publikována, myslím, 2. nebo 3. ledna. Myslím si, že bychom se také měli pokusit interpretovat tyto výsledky – jak celkovou výši daňových příjmů, možná celkovou výši příjmů, které vybral stát – nejenom ty, které skončily ve státním rozpočtu, ale i ty, které skončily v rozpočtu územně správních celků, protože se měnilo rozpočtové určení daní, a v tom okamžiku musíme podle mě debatovat celou daňovou zátěž, kterou odvedli poplatníci. Pro ně je to pro stát, pak se to dělí. A myslím si, že je dobře, abychom to porovnali případně s rozpočtem na rok 2014 a jaké představy má nová vláda, ministr financí o výsledku hospodaření roku 2014. Když si vzpomenu, říkali jste, že to není váš rozpočet. Plně respektuji. Myslím si, že bychom mohli znát nějaké cíle rozpočtu roku 2014. (Potlesk ODS.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr se hlásí. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, rozpočet za minulý rok vypadá skvěle, ale on tak skvělý není, protože je tvořen vlastně například nevyčerpáním investic v rámci resortu dopravy. Tam se nevyčerpalo asi 12 miliard. Dneska ten resort je v troskách, vlastně už se skoro nestaví. Rozpočet byl také vylepšen trošku o příjmy z Lesů ČR; myslím, že tam byly emisní povolenky, také tam přišly navíc konečně peníze z operačního programu – čerpání eurofondů,

takže určitě to vypadá skvěle, nicméně my jsme tady vlastně pod tlakem přijali nový rozpočet, jenž, tedy rozpočet byl Rusnokovy vlády, a všichni nás strašili od provizoria, takže jsme ho přijali tak, jak byl, a zavázali jsme se také, že vytvoříme nějaké rezervy a budeme se snažit i v rámci deficitu 112 miliard ušetřit, konkrétně myslím 3,5 miliardy, už to bylo rozepsáno. Takže rozpočet je schválen a já nevím, co bych k tomu měl dodat, k rozpočtu na rok 2014.

Takže my určitě budeme usilovat o to, abychom deficit snížili, a určitě budu ve vládě prosazovat to, aby kolegové se podívali na rezervy, abychom konečně odkryli občanům, za co vlastně platí daně, abychom věděli, kam tečou peníze z VZP, kam tečou peníze ze sportu konkrétně, protože si myslím, že výdaje státu jsou velice netransparentní. A určitě budeme chtít šetřit. Například na resortu financí jenom právní služby za rok 2013 činí asi 57 mil. Kč, ale určitě koncepce bude insourcing, ne outsourcing, že na každý úkon si budu najímat nějakou externí firmu.

Takže rezervy si myslím, že jsou veliké, a já osobně pokládám rozpočet, který byl schválen Poslaneckou sněmovnou, za rozpočet, kde bych chtěl určitě ten deficit snížit, a určitě je to samozřejmě i v daňové oblasti, hlavně z titulu organizovaných skupin, které tady rozkrádají naši pokladnu v rámci karuselových obchodů a DPH. To je problém celé Evropy a podle odhadů Česká republika tímhle potenciálně ztrácí asi 2,7 % HDP, v Německu je to jenom 1 %. Takže určitě toto je asi nejrychlejší způsob, jak zamezit tomu, aby si tady někdo dělal samoobsluhu. A potom samozřejmě tu máme státní firmy, které by mohl už někdo konečně začít řídit, které sloužily jako trafiky politickým stranám, kde je určitě dobré cash flow. Máme firmy velice bonitní, které mají peníze, a nevidím důvod, proč stát jako akcionář by si neměl o tyto peníze říct.

Tolik za mě. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády a s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Karel Rais. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Karel Rais: Dobrý den. Já si myslím, že tenhle tisk je nádherný učebnicový příklad do předmětu makroekonomie, kde je vidět, jak špatné rozhodnutí v druhé polovině roku 2012 – zvýšení daní, podřízení poptávky – vedlo k tomu, že samozřejmě domácnosti přestaly nakupovat, firmy přestaly investovat, státní poptávka nebyla v podstatě žádná, a tím pádem výsledky jsou negativní. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Raisovi za

dodržení času. Nyní s přihláškou s přednostním právem pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já myslím, že se v hodnocení výsledků roku 2013 v zásadě s ministrem financí shodují. Já jsem neřekl, že ten výsledek je nějaký skvělý nebo něco, já jsem chtěl nějaký komentář k těm číslům. Nic víc, nic méně. Myslím si, že jestliže si řekneme, že faktický schodek byl někde 93 mld., pokud započtu nevyčerpané investice, což si myslím, že je korektní, že to není žádná úspora, tak bych očekával, že nějaký cíl může letos být nižší. A když bude níž a bude to 90 mld., ne 93, tak to také není žádný skvělý výsledek. Já myslím, že na tomhle se shodujeme, a není to, že bychom se přetahovali o to, že ten výsledek byl vynikající při minus 80 nebo minus 90 miliardách. Já budu spokojen, až tam bude plus nebo nula. Takže netvrdil jsem, že ten výsledek je vynikající.

K tomu, co říkal můj předěčnick pan poslanec Rais, bych chtěl říci, že to je jedna z těch otázek, jak to porovnáme, daňové příjmy 2012 a 2013, no a v těch materiálech, v té zprávě, to je, a pro nás mnohé bylo velmi složité hlasovat o zvýšení daní a nedělali jsme to rádi a tehdy jsme slyšeli, že stát nevybere víc. Slyšeli jsme to tehdy, slyšíme to dneska, ale ta čísla jsou jiná. Pokud si dobře pamatuji, nemám před sebou tu tiskovou zprávu, tak na DPH se vybralo o 40 mld. víc, o které se podělily stát, obce a kraje. A to pak úplně nekoresponduje s tím, co jste říkal.

A já myslím, že je třeba vést věcnou debatu nad čísly a interpretaci, ať se případně chybných kroků vyvarujeme. To není to, že já jsem tady nevyšel abych říkal, že všechno bylo dobře a teď bude všechno špatně. Protože jsme udělali nějaké opatření, šlo to o jeden procentní bod v obou sazbách, nějaký dopad to na příjem v rozpočtu mělo, můžeme vám oznámit výsledky za leden letošního roku, víme, jak vypadalo lednové DPH vzhledem k lednu 2013, k lednu 2012, a pojďme nad tím vést seriózní debatu, jaké jsou trendy u výběru daní. Nic víc nic míň jsem nechtěl a chtěl jsem jenom hrubý odhad toho, zase i vy jste to říkali, že 112 mld. je zbytečně vysoký deficit, v tom se shodujeme, my jsme navrhovali ať už symbolicky 99 mld., nebo nižší, a já myslím, že je třeba vést od teď, je nová vláda a s politickým mandátem, o tom, jaký je cíl, protože čím později se o tom cíli vyjádříme, tím méně reálné ho bude splnit.

Každý den stát a ti, kteří čerpají z rozpočtu, každý den ty výdaje plynou, takže bych rád slyšel, jaký bude cíl, 90, 85... Rozumím tomu, že to nemůže být přesné číslo, ale nějaký cíl by nová vláda mít měla. Pokud to jsou ty 3,5 mld., které se zatím neušetřily, ale které se takzvaně vázaly, tak podle mého názoru je to minimalistický cíl už proto, že třeba slyšíme od nového ministra zdravotnictví, že chce kompenzovat nemocnicím 2 mld. výpadku za zdravotnické poplatky, a pak z 3,5 mld. vám zůstává k rozdělení, pokud je

budeme vázat a neuspóří se, pouhá 1,5 mld., což je 0,1 % všech příjmů. Takže si myslím, že i díky tomu, že pan ministr otevřel debatu o výsledku celoročního hospodaření, ne pouze o tom pololetí, tak je prostor vést k tomu debatu a říci, jaké budou cíle.

Já jsem přece říkal v okamžiku, když jsme stanovisko našeho klubu, když jsme projednávali rozpočet, že v okamžiku, kdy nová vláda přijde s návrhy na úspory, bude mít naši podporu, že ty kroky budou mít naši podporu, zejména pokud to bude v provozní oblasti. Tak já myslím, že je třeba se bavit o tom, jaké máme cíle. Je jasné, že dneska, pár dnů po jmenování vlády, nemůžeme mít konkrétní nástroje, kterými těch cílů dosáhneme, ale myslím, že čím dřív, ať už tady, nebo na půdě rozpočtového výboru, se dozvíme, jaký je rozpočtový cíl letošního roku. Při tom, že máme plno neznámých, tak to bude dobře.

A já myslím, že vždycky je třeba vést korektní debatu. My jsme celý rok slyšeli, jak katastroficky čerpá Česká republika evropské peníze. A pak slyšíme, že rozpočet vypadal lépe, než je, protože přišlo víc peněz, než se očekávalo. Tak buď platí za A, nebo za B. Nemůže platit obojí. Při katastrofickém čerpání evropských peněz by nemohl být rekordní příjem.

Já neříkám, že tam nejsou chyby a že nemohl lepší ten stav, to já si myslím, že je určitě pravda, a je třeba také analyzovat program po programu a říkat, v čem byl problém. Někdy je problém soutěží, kdy se firmy odvolávají, Úřad pro ochranu hospodářské soutěže rozhoduje neuvěřitelně pomalu, a pak jsou připravené peníze ve dvou rozpočtech, byly například peníze pro další úsek D1 k Přerovu a kolem Přerova, a soutěž není doděška uzavřena. A už byly vyčleněny v rozpočtu na rok 2012, takže v té době už běžela soutěž, pak byly vyčleněny v roce 2013, a tak dlouho probíhají prvoinstanční a druhoinstanční rozhodování ÚOHS, že prostě se nezačne ani v roce 2014. Tři roky poté, co ty peníze byly, nejsme schopni tu stavbu zahájit, protože nemáme řádně vysoutěženo. A není ten proces, a to je samozřejmě, to není úspora, to je odložený výdaj a každý, kdo by to interpretoval jako úsporu, by to interpretoval špatně.

A já jsem jenom vyzval k tomu, abychom o těchto věcech vedli racionální debatu, tam, kde je možná, kdy pomůže rychlejšímu čerpání změna legislativy, abychom se domluvili na změně legislativy. My například dlouhodobě navrhujeme, abychom určili ÚOHS lhůty pro rozhodování. Myslíme si, že by to zkrátilo. Myslím, že k úvaze je věc, jaké kauze budou dávat odvolatelé a zájemci o veřejné zakázky a kolik z těch kaucí bude propadat, nebo nebude. Myslím, že by tam měl být i nějaký odrazující efekt, aby se to pouze nepoužívalo v rámci konkurenčního boje a nějakého vyjednávání v zákulisí v okamžiku, kdy probíhá řízení ÚOHS ať už v první, nebo druhé instanci. To jsou podle mě konkrétní kroky, kterými můžeme nepatrně tu situaci zlepšit. Na druhé straně stát ani legislativa není schop-

na ovlivnit chování jednotlivých uchazečů, zda budou hledat a prodlužovat ten výběr, nebo ne. Teď mluvíme o případě, kdy je to skutečně účelové, nemluvíme o případech, kdy skutečně ta soutěž je špatně vypsána, a pak samozřejmě ti uchazeči mají naprosté právo. Ale zase ten ÚOHS musí rozhodnout rychle a říci, bylo to špatně, potrestat viníky a nechat vypsát soutěž novou, ne aby rozhodoval rok, dva nebo tři, protože pak ty peníze zbytečně leží, jsou alokovány a akce se nerealizují.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Hlásí se s přednostním právem pan místopředseda vlády Andrej Babiš a poté s dalším přednostním právem pan předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Pane místopředsedo vlády, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Teď nevím, jestli to byla kritika, nebo to byla debata. Je to skutečně úsměvné, protože pokud vím, tak do konce června tady byla vláda ODS a TOP 09. A pokud mluvíme o eurofondech, ano, to, že tam přišlo navíc, tak předtím to byla úplná katastrofa, teď je to menší katastrofa.

A my konkrétně v operačním programu, který vlastně skončil v roce 2013 – chtěl bych z tohoto místa informovat společnost Demagog a iDnes, že aby – já se asi špatně vyjadřuji, ale ten program končí až v roce 2015 tím, že přijdou peníze na účet. Zase jsem nebyl pochopen, nebo jsem byl špatně interpretován. Omlouvám se, je všeobecně známo, že mluvíme blbě.

Takže 26,8 mld. eur byl operační program, všechny operační programy pro Českou republiku, z toho je 54 % certifikováno – jenom, a 42 % čerpáno – jenom. Ano?

No a samozřejmě si pamatujeme na všechny ty korupční záležitosti. My jsme to dotáhli tak daleko, že budeme organizovat konferenci o korupci v čerpání operačních programů. Všechny vás zvu na tuto konferenci. Je 20. 3., organizuje to MMR. Samozřejmě, toto je jako priorita.

Pokud si pamatují, tak na Ministerstvu průmyslu byl nějaký ministr pan Kuba z ODS, kde tedy vybrali nějakého poradce, hospodářskou komoru, to teď šetří policie, plus je tam problém ČMZRB, takže ano, to jsou peníze, pokud je nevyčerpáme, tak o ně absolutně přijdeme. A už jsme přišli o 10 mld., v tomto roce jsou údajně ohroženy 4 mld. a do konce programu vlastně mluvíme řádově o tom, že by to mohlo být dokonce 30 mld. A priorita paní ministryně Jourové i moje je, že chceme skutečně, abychom si na tyhle peníze sáhli a jsme jednali s Bruselem, a uděláme maximum pro to, abychom ty peníze do rozpočtu dostali.

Problém ÚOHS je samozřejmě velký a určitě musíme najít nějaké řešení, aby ÚOHS se vyjadřoval rychle a neblokoval vlastně v podstatě čerpání fondů a soutěže.

A samozřejmě tu máme zákon o veřejných zakázkách, který je velkým problémem. Tam bychom se o tom měli všichni bavit, jak ho změním, a bychom tady skutečně nebránili podnikání a čerpání peněz.

Problém také je, že my jsme v tom takzvaném gold-platingu vlastně jedni z nejlepších v Evropě, papežštější než papež. Vždycky když něco přijde z Bruselu, tak my to ještě přitvrdíme. Proč bychom se sami nepoškodili?

Možná by bylo dobře, aby konečně naše ministerstva byla aktivní a oslovovala podnikatele, aby čerpali jednotlivé kapitoly, kde se nečerpá – jedno z nejhorších je například Ministerstvo životního prostředí; aby nedělala překážky podnikatelům, oslovovala je a říkala: tady je program a zkuste si na to podat přihlášku, jsou tady ještě peníze a potom o ně přijdeme.

Protože samozřejmě tyhle peníze z Evropy už nebudou v rozsahu vlastně 40 %, ale v podstatě v červnu ten program končí a příští program už je vlastně jenom 25 %. A taky na příští operační program dostaneme celkově méně peněz. Takže to jsou samozřejmě věci, které jsou důležité. A my to vidíme – z časového hlediska vidím pro příjem státního rozpočtu hlavně tyhle peníze.

A z hlediska cílů, pokud jsem byl vyzván, a to je samozřejmě moje představa, to není projednáno ve vládě ani s koaličními partnery, tak určitě bychom se rádi dostali pod 100 miliard. Proč ne? My chceme určitě držet deficit rozpočtu dolů a chceme se připravit, abychom od roku 2015 nastavili parametry na vybírání daní podstatně jiným způsobem, abychom skutečně mohli například od roku 2016 zase začít něco stavět hlavně v infrastrukturu a investovat, protože tady je to samozřejmě ve velmi špatném stavu. To je asi přibližně moje představa.

Určitě budeme rádi, když i opozice nám bude pomáhat při tvorbě státního rozpočtu, protože my jsme vždycky kritizovali, že stát má neuvěřitelné provozní náklady, obrovské. A ten systém hlavně funguje na outsourcingu a plýtvá. A já pevně věřím, že kolegové z vlády budou vlastně taky bojovat za transparentnost, abychom ukázali veřejnosti, kam ty peníze tečou. A to se týká všech resortů. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády Andreji Babišovi. Ještě před ohlášeným Miroslavem Kalouskem s přednostním právem jsou dvě faktické poznámky. První faktická poznámka paní ministryně Věry Jourové a poté s faktickou poznámkou pan kolega poslanec Blažek. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Věra Jourová: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, já nerada říkám věci, které všichni vědí, ale musím to říct. To, že máme po skončení programového období vyčerpáno

a proplaceno z Bruselu něco přes 50 %, je skutečně obrovský problém. Naše stavebnictví, které je v propadu, nutně potřebovalo tyto peníze. Tyto peníze jsou z valné části investiční. Jsou to peníze do staveb, do nákupů technologií, věcně do vědy a výzkumu. Jsou to prostě peníze, které obrovsky chybí. A my se k tomu dnes dostáváme, abychom s prominutím chytli kočku za ocas, protože už nemůžeme změnit ten systém, který je nastaven.

To znamená, já tady nemohu než avizovat, že budou velké ztráty, že už se to prostě nedá dohnat. A já z toho viním samozřejmě všechny, kteří měli za úkol a odpovědnost ty peníze do těch projektů dostat, protože jak už jsem říkala, velmi chybí. A musím říct, že k tomu přispěl i určitý duch arogance a neúcty k příjemcům, protože ty systémy jsou velmi složité, dávají příležitost k obrovským chybám – ne proto, že by ti příjemci byli hloupí nebo že by to byli zloději, ale proto, že se s tím nedá vyrovnat, s tou složitostí.

Poslední věc, kterou bych chtěla říct. Stála jsem u zrodu přípravy tohoto systému, ne toho pro léta 2007 až 2013, ale systému pro léta 2004 až 2006, kde se vyčerpal 100 %. A tehdy jsem bojovala opravdu s hydrou arogance, protože mi bylo řečeno mnoha lidmi na Ministerstvu financí i u mě na resortu, že ti žadatelé udělají všechno, co jim řekneme, aby si pro ty peníze přišli, a ono to tak bohužel není. Oni sice přijdou, ale nezaboují s tou složitostí.

Mimochodem, na MMR byl úředník, který mi řekl, že když toho žadatele pošleme nejdřív na pánský záchod, pak na dámský a pak na invalidy, tak že on to absolvuje všechno, aby ty peníze dostal. Takže já tímto hlásím, že ten úředník tam už od pondělka není.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni Věře Jourové i za dodržení času. Máme další faktické poznámky. První tedy pan poslanec Pavel Blažek, poté pan poslanec Petr Bendl. A kolega Beznoska – nevím, jestli se hlásí k faktické poznámce? Tak poté kolega Beznoska s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den. Děkuji za slovo. Já vašim prostřednictvím zareaguji na slova pana ministra Babiše. On nemluví blbě, to bych nikdy neřekl, ale pleťe si role. Už není předvolební kampaň hnutí ANO, aby stačilo říkat: „Tady je strašná korupce. Tady zmizely strašné peníze.“ Už je ministr financí a musí být konkrétní. To znamená, jestliže má nějaké doklady o tom, že je nějaká korupce, tak už to musí konkrétně, musí říkat konkrétní čísla.

Pokud jde o pozvánku na nějakou konferenci o korupci, já pozvání velice rád od pana Babiše přijmu, pokud bude mít hlavní referát a osvětlí nám

své začátky podnikatelské v 90. letech. (Hlasitý smích a potlesk úplně zprava.) Své styky s tehdejšími politiky, padni komu padni, ať byli z kterékoliv strany. A taky nám řekne, jestli někdo někdy po něm něco chtěl ze státní sféry, jestli mu někdy něco dal, a pokud to odmítl, proč to tedy neoznámil. Budu v první řadě! (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Petr Bendl a pak kolega Beznoska. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji, pane předsedající. Mně to nedá, já ten populismus nemůžu poslouchat. Není přece pravdou, a paní ministryně Jourová to musí dobře vědět, a neplatí absolutně, že by si Česká republika mohla čerpat evropské peníze na cokoliv. To, na co budou čerpány a kolik desítek operačních programů budeme mít v České republice, jakou byrokracii jsme si sami na sebe vymysleli, tu jsme si vymysleli, přátelé, v roce 2005 a 2006, kdy se evropské fondy nastavovaly. Takže není úplně, řeknu, korektní, a paní ministryně jako člověk znalý tady nemůže operovat argumenty, že jsme mohli využívat ty peníze na silnice nebo na technologie atd. To je vědomá lež. To není možné říct jinak. Evropská unie nám bohužel, bohužel říká, na co ty finanční prostředky smíme používat. A že to vždy není prioritou České republiky, je přece taky všem, kteří se v tom někdy pohybovali, jasné. To prostě je pravda. Já patřím k těm, kteří spouštěli jako první operační program, nebo ROP, chcete-li, Středočeského kraje. Jako jedni z prvních jsme čerpali a spustili jsme ten projekt, přestože jsme tehdy kritizovali množství operačních programů. I Ministerstvo zemědělství patří k nejlepším v Evropě, natožpak, řeknu, v České republice.

Bylo by fér hledat detaily toho a opravdu si udělat analýzu, proč někde nečerpáme, protože za tím jsou konkrétní věci a není možné to populisticky paušalizovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Nyní se k faktické poznámce ujme slova pan poslanec Adolf Beznoska a potom tedy řádně přihlášený Miroslav Kalousek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Adolf Beznoska: Pane předsedající, vážené kolegyně, vážené kolegové, já jenom kratičce k těm evropským penězům, protože to byl můj téměř denní chlebiček a rozumím tomu. A paní Jourové rozumím a vím, že je odbornice. Chci však připomenout některé věci.

Část evropských peněz plynula do měst v rámci regionálního

operačního programu přes řídicí orgány, které byly totožné s barvou dresu kraje, takže to je chyba opravdu nás všech, protože sociální demokracie v té době měla všechny hejtmany v České republice. Sám jsem se jako náměstek primátora a statutárního města Mladá Boleslav utkával s panem doktorem Rathem. A některé věci, jako jeden podpis, než jsem z něj vymámil, mi trvalo, prosím, osm měsíců, až poté, co jsem si jel stěžovat osobně do Bruselu. I takovéhle věci se tam děly. Já jenom chci říci, že nikde není vina, aby se ukázalo, že tady je vina, nebo tady. Za to jsme zodpovědni všichni. To je jedna věc.

A teď ten balík peněz v Evropě je obrovský. Samozřejmě jsme čerpali peníze z IOP pod záštitou MMR a mám velmi dobré informace, že za téměř 4 miliardy korun jsou projekty, které měly být v rámci Integrovaného operačního programu realizovány na Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. To jsou ty peníze, které nám chybí v tom vyčerpání, a není to chyba nikoho. Prostě úřad nekoná, resp. koná pomalu.

Jinak celkový objem peněz, v peněžích vyjádřený, který řeší na Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, je údajně 40 miliard. Určitě si umíte všichni představit, kolik peněz by se objevilo produktivněji, než aby někteří úředníci posuzovali nekonečně dlouho. Čerstvá zkušenost – měli jsme požádáno o dotaci přes CzechInvest, rok a půl na tři odvolání řešil Úřad pro ochranu hospodářské soutěže tuto aktivitu. To jsou ty problémy, které musíme řešit. A přestaňte prosím s tou předvolební rétorikou.

Krátce ještě k panu ministru financí panu Babišovi.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Už ne, pane poslanče. Vypršela vám doba pro faktickou poznámku. Přihlaste se případně znovu.

Ještě se zeptám – pan kolega Birke se hlásil elektronicky? Ne. Děkuji. Prosím, pan předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Domnívám se, pane předsedo poslaneckého klubu ODS Stanjuro prostřednictvím pana předsedajícího, že od vás není příliš ohleduplné, chcete-li od pana ministra komentář k bilanci. Já po vás také nepožaduji, abyste nám tady zazpíval Nessun dorma. Nicméně pokusím se položit jednodušší otázku.

Vy akcentujete, pane ministře, že vaší snahou je šetřit, a ujišťuji vás, že v řadách TOP 09, budete-li skutečně šetřit provozní výdaje, budete mít naprostou podporu. V rozporu s touto deklarací schválili poslanci vládní koalice státní rozpočet, který je o 24 miliard vyšší, než bylo nezbytné, který má o 7 miliard vyšší deficit, než byl schválený deficit roku 2013, a samozřejmě o 27 miliard vyšší, než byl skutečný deficit roku

2013. Vaše dosavadní kroky jsou bohužel zatím v přímém rozporu s tím, co deklarujete.

My samozřejmě chceme věřit, že ty deklarace se stanou reálnými kroky, a proto kladu jednoduchý dotaz. Při schvalování rozpočtu jste schválili pozměňující návrh, kde jste velmi nepatrnou část, ale zaplatpánbůh za každou kapku, pět miliard korun, převedli z provozních výdajů jednotlivých kapitol do vládní rozpočtové rezervy, čímž jste nic neušetřili, pouze jste řekli: „O těchto pěti miliardách korun přestane rozhodovat Poslanecká sněmovna, protože ta je suverénem zákona o státním rozpočtu. O těchto pěti miliardách korun už bude rozhodovat jenom vláda. Jestli je utratí, nebo neutratí a za co je utratí, to už je věcí pouze vlády, do toho Poslanecké sněmovně nic není.“ To byl jediný smysl tohoto kroku. Nic jiného se zatím nestalo. A protože už do těchto pěti miliard Poslanecké sněmovně schválením rozpočtu už nic není, už je to prostě jenom vlády, a Poslanecká sněmovna schválila svým hlasováním, tedy zaplatpánbůh bez mého hlasu, ale je to legitimně schváleno, že vláda si s těmi penězi může dělat, co chce, tak si dovolím při této příležitosti položit otázku, kolik z těch peněz chcete skutečně ušetřit – tedy neutratit –, popř. kolik jich utratíte. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě se hlásí pan ministr financí a místopředseda vlády Andrej Babiš. Prosím, máte slovo. Nemám totiž žádnou písemnou přihlášku do rozpravy. Rozprava ještě neskončila. Pane místopředsedo vlády, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Já bych ještě k té korupci. Čtu materiály z Bruselu. Doporučil bych panu poslanci Blažkovi prostřednictvím pana předsedy, aby si přečetl konkrétně poslední report Bruselu o korupci a také aby si přečetl health care corruption report. Je to zajímavé čtení a určitě tam najdete nějaké kolegy.

Nedělám volební kampaň. Chtěl bych hlavně poděkovat ODS a TOP 09 za to, nevím vlastně, jestli mám děkovat, jako spíš ne, že vzniklo hnutí ANO, protože pokud by tento stát fungoval řádně, tak by nikdy hnutí ANO nevzniklo a nemusel bych tady mluvit, mohl jsem ležet někde na pláži. (Smích v sále)

Samozřejmě jsem nikdy ve veřejné správě nepracoval, nebyl jsem ministr, takže se učím, nicméně chci se učit.

Ohledně rozpočtové rezervy. Určitě chci ušetřit pět miliard a určitě na vládě budu prosazovat, abychom ušetřili těch pět miliard, protože jsme to řekli. Pokud vím, tak pan Gregor už rozepsal, pan poslanec Volný mě informoval, jenom tři a půl miliardy, ale měl by rozepsat těch pět miliard, protože my chceme šetřit. Budeme rádi,

když všichni budou pomáhat v šetření a konečně se dozvíme, jak stát vynakládá prostředky. My to skutečně nevíme. V tomto směru se na mě určitě můžete spolehnout. Děkuji. (Potlesk)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády a mám další faktické poznámky. Kolegu Blažka jsem viděl, ale upozorňuji, že přednost podle jednacího řádu má elektronická přihláška, takže první faktickou poznámku bude mít pan poslanec Matěj Fichtner, a pak teprve pan poslanec Blažek, také k faktické poznámce. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Matěj Fichtner: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, dobrý den. Měl bych pouze krátkou poznámku k lhůtám, o kterých tady bylo hovořeno ve vztahu k řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže. Přece lhůty jsou stanoveny, protože řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže sice probíhá podle zákona o veřejných zakázkách, nicméně subsidiárně se k tomu používá správní řád. A správní řád obsahuje lhůty jak v druhu řízení, které je na návrh, tak i pro vyrozumění podatele v případě, že podává podnět podle § 42 správního řádu. Lhůty tam jsou. Je to bez zbytečného odkladu a nejdéle do 30 dnů, resp. 60 dnů, pokud to řízení je příliš složité. To, že se lhůty v praxi nedodržují, to je druhá věc, ovšem to není záležitost legislativy, to už je záležitost manažerského řízení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. A nyní pan kolega Stanjura, který se přihlásil s faktickou poznámkou. Dává přednost panu kolegovi Blažkovi, dobře. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Vaším prostřednictvím zareaguji na slova pana kolegy Babiše.

Opravdu si – vy se pořád omlouváte, že jste nezkušený. Já vás opravdu, a to mi věřte, nepovažuji vůbec za člověka nepřipraveného, hloupého atd. to v žádném případě. Já sám jsem na tom trochu podobně jako vy. Já jsem byl pouhopouhý rok ministr, jinak jsem nikdy ve státní správě, jak říkáte, také nepracoval. Ale rozdíl mezi námi dvěma, myslím si, je v tom, že zatímco já si musím číst zprávy z Bruselu, jak fungovala korupce, tak jsem přesvědčen, že vy osobně víte, jak to fungovalo. A já jenom chci, abyste to řekl v úvodním referátu na té konferenci. Nic víc, nic míň. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan předseda klubu

ODS k faktické poznámce. Pan kolega Zbyněk Stanjura. Prosim, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Chtěl bych zareagovat na vystoupení pana kolegy poslance, právníka. Víte, jaká je realita? Tak co si to tady říkáme? Že máme lhůty do 30, nejdéle do 60 dnů. Co si to tady říkáme? Realita je taková, že máme úřad nezávislý na vládě. Vláda nemůže ani vyměnit šéfa úřadu. To jsme chtěli. Všichni voláme po nezávislé státní správě, teoreticky. Tohle je praktický dopad. Je jedno, jestli je to 30, nebo 40 miliard, které tam jsou.

Na druhé straně když mluvíme o tom, a já jsem to říkal, pokud jsem byl pouhých sedm měsíců ve vládě, říkal jsem to zástupcům stavebních firem: To není stát. To nejsou úředníci, kteří zdržují a dávají jedno odvolání proti druhému, že to trvá měsíce. To jsou ti jednotliví uchazeči. Skoro každý, který si stěžuje, že u jedné akce jeho konkurence to zdržuje, to sám dělá u jiných akcí. A to si musí ty privátní firmy rozhodnout samy.

My můžeme přispět k tomu, že bude vymahatelná lhůta. Ne teoreticky. A co se stane, když do 60 dnů Úřad pro ochranu hospodářské soutěže nerozhodne? Nic. Co se stane, když předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže nerozhodne v předmětné lhůtě? Tu si vyžádá jeden posudek, tu druhý, tu třetí, tu čtvrtý, a slyšeli jsme tady kolegu Beznosku – rok a půl.

A pak si budeme vyčítat, politici si budou vyčítat, kdo za to z které strany může. Ale správná odpověď je – možná ti, kteří vymysleli ten zákon. Ale reálně vláda nemá žádnou šanci, kterákoli včetně vaší vlády nemá žádnou šanci, pokud nezměníme legislativu, ovlivnit délku lhůt u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. A nemá cenu, abychom se my tímto takhle bili. Doteď jsme za to mohli my a od včerejška za to můžete vy. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, pokud nezměníme legislativu, se nezmění, peníze tam budou ležet a je jedno, jestli to jsou evropské, nebo české. Jediný rozdíl je v tom, že u českých nám nehrozí propadnutí v čase. Ale samozřejmě je to odložená investice se vším všudy, se všemi negativními dopady odložených investic.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, doba pro vaše vystoupení k faktické poznámce uplynula. Teď vidím ještě přihlášku paní poslankyně Černochové. Ptám se, jestli je řádná. Asi ano. Protože nemám jinou přihlášku do rozpravy, tak paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Dobré dopoledne. Myslím si, že je nedůstojné to, aby ministr vlády ČR ze sebe dělal oběť. Oběť toho, že on v politice vůbec být nechtěl, že je v ní z donucení, že by se raději, jak řekl,

válel na pláži. Já si myslím, že je to každého z nás svobodné rozhodnutí. Myslím si, že každého z nás k tomu vedly nějaké motivy, proč vstupoval do politiky.

Já jsem do ní vstupovala v devadesátém sedmém roce, a to přesně z důvodů, aby nebyli ve vládě České republiky a v Poslanecké sněmovně lidé, jako je pan Babiš, lidi, u kterých se lze důvodně domnívat, že jsou to lidé, kteří měli nějakou minulost spojenou s režimem, který všichni známe, který známe nejen z tak dávné historie, a jsou to věci, které jsou spojené s StB.

A pokud tento člověk říká, že by raději mohl ležet na pláži, tak ať na ní leží, protože já bych na té pláži mohla ležet také, ale neležím na ní právě kvůli panu Babišovi. A možná bychom na té pláži, pane Babiši, pane ministře financí mohli ležet spolu. (Smích v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych rád, abychom se uklidnili, protože mě čeká jedna procedurální nepříjemnost. My jsme si na jedenáctou hodinu rozhodli, že bude projednána souhrnná zpráva o činnosti veřejného ochránce práv. Jako předsedající musím tedy přerušit tento bod jednání a vnímám, že k faktické poznámce se přihlásil pan kolega Volný, ale nemám šanci, už je po jedenácté hodině, je 11.01. Takže děkuji panu ministroví a místopředsedovi vlády a děkuji panu zpravodaji. Mohou si sednout na svá místa.

Přerušuji bod číslo 63. Budeme v něm pokračovat později. Ale nyní se podle rozhodnutí Poslanecké sněmovny budeme zabývat bodem číslo 67. Ještě předtím, než se jím budeme zabývat, musím přečíst další omluvu z jednání, je to omluva pana poslance kolegy Jiřího Zemánka, který se omlouvá od 14.30 z dnešního jednání. Já si poznamenám to přerušení.

Zahájíme bod číslo 67, kterým je

67.

Souhrnná zpráva o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2012 /sněmovní tisk 48/

Bod zahájím jednoduchou záležitostí – přivítáním zástupce veřejného ochránce práv pana dr. Stanislava Křečka, kterého vítám mezi námi, a požádám ho, aby usedl u stolku zpravodajů. Zpravodajem petičního výboru je Karel Fiedler a zpravodajem ústavněprávního výboru je pan poslanec Jan Chvojka. Oba žádám, aby se připravili ke svým zpravodajským zprávám.

Budeme projednávat Souhrnnou zprávu o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2012 podle sněmovního tisku 48. Žádám tedy pana zástupce veřejného ochránce práv Stanislava Křečka, aby tuto zprávu uvedl. Prosím, máte slovo.

Zástupce veřejného ochránce práv Sanislav Křeček: Děkuji, pane předsedající. Dobré dopoledne dámy a pánové. Proč se zpráva za rok 2012 projednává v roce 2014, je vám jistě známo, nemusím se tady o tom zmiňovat. Z té zprávy samozřejmě plynou některá obecná poučení, která budou i ve zprávě za rok 2013, kterou budeme předkládat jen za několik týdnů, takže myslím, že není třeba to nějak více rozebírat. Já bych se zastavil jenom u jedné části zprávy, a totiž u doporučení ochránce, které adresoval před dvěma lety zákonodárným sborům.

Otázka návrhů ochránce adresovaná zákonodárným sborům se stala v poslední době velkým problémem a velikou diskusí a jakoby měřítkem pravomocí ombudsmana a také odpovědnosti Poslanecké sněmovně. Já to takto rozhodně necítím. Já si nemyslím, že veřejný ochránce práv je dohlížitelem nad Sněmovnou, nad zákonodárnými sbory. Já jsem přesvědčen, že zákonodárné sbory mají svoji odpovědnost, svoji politickou odpovědnost. Odpovědnost ombudsmana je poněkud jiná a nedomnívám se, že ať už je, nebo není jeho doporučení vyhověno, že by to něco vypovídalo o jeho pravomocích, nebo dokonce o kvalitě zákonodárného sboru. To jsou věci zcela podle mého názoru jiné.

Doporučení, které jsme v roce 2012 adresovali, bylo především zajištění bezplatné právní pomoci. Ukazuje se totiž, i když to, jak jsem ve výborech zjistil, mnozí z vás nepovažují za závažný problém, ale ukazuje se, že s novými právními předpisy, především s novým občanským zákoníkem, vzniká naléhavá potřeba toho, zajistit bezplatnou právní pomoc těm, kteří nejsou schopni si kvalifikovanou právní pomoc opatřit z vlastních prostředků. Rozšiřují se nám předpisy, v nichž se bez odborné právní pomoci normální člověk, který není právně vzdělán, obtížně orientuje. Nemluvě o tom, že se v nich těžko vyznají i lidé, kteří jsou právně vzděláni, ale to je jiná kapitola. Čili domníváme se, že toto je jeden ze stálých problémů. Myslím, že mnozí z vás to tak cítí. Bude třeba v budoucnu se touto problematikou bezpochyby zabývat.

Druhé doporučení, které jsme adresovali, bylo bydlení osob ohrožených sociálním vyloučením. Sociální bydlení. To je jeden z nejzávažnějších problémů naší republiky. Já si nemyslím, nebo nepatřím k těm, kteří se domnívají, že zákon o sociálním bydlení něco vyřeší. Zákon nám nepostaví žádný byt, žádný dům, neuloží žádnou novou povinnost někomu, ale otázka sociálního bydlení, to je otázka bydlení lidí, kteří nejsou schopni si bydlení na volném trhu zaplatit, je jedním z vážných problémů. Víte, že nedáv-

no se projednával zákon o hmotné nouzi, který byl naštěstí stažen, protože takto to nejde. Jestliže už se vláda rozhodne, nebo jestliže se stát rozhodne těm lidem přispívat na bydlení, tak nemůžeme druhou větou zákona říct, že jim to dáme jenom na tři měsíce, protože za ty tři nebo šest měsíců ta situace bude stejná.

Třetí doporučení se týkalo karty sociálních systémů, sKarty. To se vyřešilo samo sebou. Ochránce nenavrhoval přímo zrušení, ale některá vylepšení, ale to už není problémem.

Minule jsme se bavili o absenci výslovného uvedení přednosti integrace ve školském zákoně. Doporučujeme, aby vláda přijala úprava školského zákona, který vysloveně stanoví přednost individuální integrace žáků. Víte, že to je jeden z vážných problémů. Máme-li s jedním z vážných problémů naší společnosti něco udělat, s integrací určitých skupin osob, musíme začít u dětí. Nezačneme-li u dětí, tento problém nevyřešíme. Čili je to jeden z vážných problémů.

Další dvě doporučení se naopak stala předmětem toho, že naopak Poslanecká sněmovna naslouchá této zprávě. Úprava soudního poplatku za podání antidiskriminační žaloby, osvobození od soudního poplatku za správní žalobu (nesrozumitelné) zaměstnanosti bude přijato, vzali si to poslanci jako svůj návrh, čili bude to předloženo, stejně tak jako transparentnost hospodářských podnikatelských subjektů. Rovněž tato věc bude přijata jako poslanecký návrh. Čili není pravdou, že by Poslanecká sněmovna zcela odmítala tyto návrhy. Naopak tyto tři návrhy byly přijaty.

Dámy a pánové, nechci zbytečně zdržovat. Já jsem přesvědčen, že úkolem ombudsmana je starat se o výkon veřejné správy, dávat legislativní návrhy plynoucí z jeho poznatků jako zpětné vazby, jelikož s životem obyčejných lidí má ombudsman veliké zkušenosti. Naproti tomu však podle mého názoru není úkolem ombudsmana posuzovat politická rozhodnutí zákonodárných sborů ani atestovat jim v tomto smyslu nějaká doporučení, jak některé tyto snahy slyšíme.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zástupci veřejného ochránce práv Stanislavu Křečkovi za jeho úvodní slovo a nyní budu konstatovat, že zprávu projednal petiční výbor a ústavněprávní výbor Poslanecké sněmovny. Usnesení vám byla doručena jako sněmovní tisky 48/1 a 48/2. Jako prvního prosím zpravodaje petičního výboru pana poslance Karla Fiedlera, aby nás o jednání výboru informoval a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Dobrý den, dobré dopoledne pane předsedo a všichni přítomní. Většina základních informací, nebo ty podstatné tady už

byly prezentovány panem doktorem Křečkem. Já se pokusím uvést jen některé a pokusím se být stručný.

Z předložené zprávy, podotýkám opět, že projednáváme zprávu za rok 2012, takže už je to po delším období, z předložené zprávy za rok 2012 vyplývá, že k názorovým neshodám s institucemi dochází zejména ve vztahu s vládou, která velmi často návrhy a doporučení ochránce neakceptuje nebo je po uznání návrhů následnými opatřeními mění nebo ruší.

Z této kapitoly bych zde uvedl zmínku o žalobě proti povolení fotovoltaické elektrárny v katastrálním území Moldava v Krušných horách, kde došlo k zásadnímu porušení stavebního zákona, když stavba byla povolena a realizována ve volné krajině, v nezastavěném území, a tedy v rozporu se základním cílem stavebněprávní regulace, kterou je ochrana zastavěného území. Veřejná správa jako celek nebyla schopna zjednat nápravu těchto nezákonných postupů a s ohledem na intenzitu nezákonností je nutno konstatovat, že veřejná správa se prezentovala jako nečinná a neúčinná. Proto ochránce přistoupil k podání žaloby.

Za rok 2012 byl podán rekordní počet stížností. Ve zprávě je konstatováno, že sociální práce na kontaktních pracovištích buď vykonávána není, nebo je realizována v nedostatečném rozsahu.

Upozornil bych zde také na část zprávy týkající se poskytování doplatků na bydlení na jinou než nájemní formu bydlení. Ochránce se ve své činnosti zaměřil zvláště na otázku zastropování nákladů na ubytovně, kdy s účinností od 1. ledna 2012 došlo ke změně právní úpravy, která se měla projevit i ve změně praxe úřadů. Od uvedeného data byl zákon o hmotné pomoci změněn tak, že umožňuje osobě v hmotné nouzi, která bydlí na ubytovně, přispět do výše skutečných nákladů, maximálně však do výše normativních nákladů na bydlení, které jsou určeny zákonem o státní sociální podpoře. V rámci místních šetření však bylo ochránce zjištěno, že tento zákonný limit není Úřadem práce České republiky při rozhodování o dávce akceptován.

Dále bych zmínil informace uvedené v kapitole 7, které se týkají hospodaření úřadu. V rozpočtu na rok 2012 došlo v hospodaření ochránce k úspoře 8 milionů 495 tisíc Kč, tedy 9,05 % plánovaného rozpočtu. Těchto úspor bylo dosaženo převážně v režijní oblasti, tedy za nákup telekomunikačních služeb, energií a úsporou za využívání pošty a dalších režijních nákladů. Kladu si zde otázku: Pokud Úřad veřejného ochránce práv dokázal v roce 2012 uspořit na provozních výdajích 9 % svého rozpočtu, proč s obdobnou úsporou nedokázaly hospodařit jiné kapitoly rozpočtu? Zvláštní pak ale na tom je to, že tento Úřad veřejného ochránce práv, který v roce 2012 dosáhl úspor, do návrhu svého rozpočtu za rok 2014 navrhl výdaje na elektrickou energii ve stejném objemu jako v roce 2013, což navíc neodpovídá usnesení vlády č. 729 ze dne 25. 9. 2013, o

snížení výdajů na elektrickou energii o 10 % z původně plánovaných částek na rok 2014. Musím obecně konstatovat, že na tuto skutečnost jsem pak narazil i v jiných kapitolách rozpočtu.

A nyní na závěr si dovolím ocitovat ze závěrečné zprávy dnes již bývalého veřejného ochránce práv Dr. Pavla Varvařovského. Cituji: „Právní postavení českého ombudsmana se od jeho zahraničních kolegů příliš neliší. Má podobnou působnost a podobné, tedy skoro žádné pravomoci. Nic nenařizuje, pouze doporučuje, snaží se utlumit vášně a obrousit hrany, poradit a přispět ke smíru.“

Dále cituji: „Nezbývá než konstatovat setrvalý české reality, v některých směrech dokonce spíše trend k horšímu. Svědčí o tom především poměrně dramatický nárůst podnětů, které kancelář ombudsmana v roce 2012 obdržela, a vůle k realizaci legislativních doporučení byla podstatně horší nežli v roce předchozím, tj. někdy takřka žádná.“

Na základě výše uvedeného bude zajímavé slyšet důvody, respektive podněty nových kandidátů na Úřad veřejného ochránce práv, které je vedou k usilování o tento post, o vedení úřadu s rozpočtem 97,5 milionu Kč na rok 2014, který dle vlastních slov bývalého ombudsmana nemá skoro žádné pravomoci, ale pouze doporučuje a tlumí, tedy nikoli řeší spory.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji Karlu Fiedlerovi. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj ÚPV poslanec Jan Chvojka a informoval nás o jednání výboru a přednesl také návrh usnesení. Doufám, že bude stejný. Děkuji. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobré dopoledne, dámy a pánové. Já bych vás rád seznámil s usnesením ÚPV, které se dne 22. ledna tohoto roku věnovalo právě projednávání Souhrnné zprávě o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2012. Možná je potřeba na úvod si říct, proč se v roce 2014 zabýváme zprávou za rok 2012. Ono je to proto, že minulý rok, kdy zpráva už byla v ÚPV, se díky rozpuštění Sněmovny neprojednala právě na plénu Sněmovny, takže ji musíme projednat teď.

Já bych chtěl jenom na začátek říct, ještě předtím, než přečtu usnesení, že si velmi vážím práce veřejného ochránce práv či jeho zástupce a celé kanceláře veřejného ochránce práv. Zejména v pasáži, která doporučuje určitá legislativní opatření, si myslím, že to je velmi dobrá inspirace pro práci poslance či práci legislativců. Proto se ÚPV v bodě II. a III. usnesení, které budu číst, určitým způsobem zabývá některými legislativními opatřeními a doporučuje Ministerstvu spravedlnosti, aby určité body pro-

jednalo. Já bych vás poprosil o pozornost k bodům II. a III., protože to je podle mě velmi zajímavé a důležité.

Takže dovoluji si přečíst usnesení ústavněprávního výboru ze 3. schůze ze dne 22. ledna 2014. Usnesení se, jak jsem již zmínil, zabývá Souhrnnou zprávou o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2012, tisk 48, a usnesení zní takto:

Po vyjádření zástupce veřejného ochránce práv JUDr. Stanislava Křečka, zpravodaje výboru poslance JUDr. Jana Chvojky a po rozpravě ústavněprávní výbor:

I. bere na vědomí souhrnnou zprávu o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2012,

II. žádá Ministerstvo spravedlnosti, aby zapracovalo doporučení veřejného ochránce práv uvedené v bodech 3/5, to znamená úprava výše soudního poplatku za podání antidiskriminační žaloby, a bodu 3/6, to znamená osvobození od soudního poplatku za správní žalobu ve věcech zaměstnanosti a dávek pěstounské péče, uvedené v první části Souhrnné zprávy o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2012 do budoucích novel příslušných zákonů a informovalo výbor o svém postupu do 60 dnů.

III. Výbor žádá Ministerstvo spravedlnosti a Ministerstvo financí, aby zpracovaly legislativní návrh vyhovující doporučení veřejného ochránce práv uvedenému v bodě 3/9, to znamená v bodu transparentnost hospodaření podnikatelských subjektů, první části Souhrnné zprávy o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2012 a žádá vládu, aby tento návrh předložila do 30. května 2014 Poslanecké sněmovně Parlamentu,

IV. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu,

V. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu podal zprávu o výsledcích projednávání Souhrnné zprávy o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2012 na schůzi ústavněprávního výboru.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám všeobecnou rozpravu. Jako první se do ní hlásí paní poslankyně Olga Havlová. Eviduji tedy zájem – ještě konstatovat usnesení, učiním tak v podrobné rozpravě, od pana zpravodaje petičního výboru, a ptám se pana zástupce veřejného ochránce práv, jestli také se chce vyjádřit. Ano. Takže paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Havlová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, procházela jsem si informace o činnosti veřejného ochránce práv a musím přiznat, že mě nepřijemně překvapilo to,

na jak lehkou váhu jsou brána jeho zjištění. Jaký je potom význam této zprávy? My máme v České republice instituci, která má v popisu práce ochranu práv občanů a která nám říká: Vážená vládo, vážení poslanci, vážení zástupci lidu, v České republice jsou v tom a v tom porušována práva občanů. Dost mě zarazí, že jsou v této zprávě kapitoly, které shrnují roky 2010 a 2011 a ve kterých se říká, že snad některé věci ještě nebyly ani vypořádány.

Cituji ze zprávy: „Ochránce s politováním konstatuje, že jeho doporučení Poslanecké sněmovně v roce 2011 nebyla až na jednu výjimku splněna vůbec. Vyslyšena byla pouze novelizace týkající se daně z přidané hodnoty. Doporučení týkající se zavedení místní příslušnosti exekutorů bohužel zamítla svým hlasováním Sněmovna. Další věci nebyly řešeny v podstatě vůbec.“

Za rok 2012 bylo předloženo dalších 11 doporučení ombudsmana. Zamýšlím se nad tím, jaký bude jejich osud. Budeme hlasovat o usnesení petičního a ústavněprávního výboru, ve kterých budeme jako poslanci žádat různá ministerstva, aby zapracovala doporučení veřejného ochránce práv do příslušných zákonů. To je určitě správně. Ale je to dostatečné? Tato doporučení by měla být brána opravdu vážně. Z minulosti však víme, že vláda na doporučení ombudsmana a výzvy Poslanecké sněmovny nereaguje vždy tak, jak by se slušelo. Myslím, že bychom se měli zamyslet nad tím, že Poslanecká sněmovna by měla mít pravomoc přímo ukládat vládě, aby se vypořádala s doporučením ombudsmana. Vláda by měla buďto předložit příslušný zákon Parlamentu, nebo změnit chování veřejných institucí či úřadů. Pokud totiž víme o tom, že se u nás porušují práva, měli bychom jednat. A všichni víme, že neefektivněji se umí vypořádat s problémy právě vláda. Určitá povinnost vlády zprávou ombudsmana se zabývat, a ne brát pouze na vědomí by byla určitě přínosem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Olze Havlové. Nyní ve všeobecné rozpravě pan Stanislav Křeček, zástupce veřejného ochránce práv. Prosím, máte slovo.

Zástupce veřejného ochránce práv Sanislav Křeček: Děkuji, pane předsedající. Já si velice vážím toho, co řekla paní poslankyně Havlová, ale myslím, že dochází k určitému nedorozumění, pokud jde o pravomoci a odpovědnost veřejných ochránců práv obecně. Po druhé světové válce se totiž ukázalo, že dosavadní záruky demokracie, svobodné volby a nezávislé soudnictví, nejsou schopny zajistit demokratický vývoj. Oboje může být zneužito. Proto se začaly ustavovat ústavní soudy. Soudy, které nesoudí, nerozhodují o věcech, nenahrazují soudní moc, ale upozorňují na to:

Porušujete právo. Porušujete právo. Rozhodněte vy, kteří jste za to odpovědní. A začali ve více než sto zemích světa vznikat ombudsmani, kteří také nenahrazují státní správu. Nepřijímají rozhodnutí, nenahrazují, ale říkají: Porušujete právo. Podle mého názoru porušujete právo. A je třeba nenahrazovat státní orgány, ale nechat je, aby rozhodly, aby samy zvážily. A je samozřejmě politická odpovědnost zákonodárných sborů a dalších voličům. Vy jste odpovědní voličům, nikoliv my. Zákonodárny sbor je odpovědný voličům a ten se musí vypořádat s tím, zda naloží, nebo nenaloží.

Řeknu příklad z poslední doby. Veřejný ochránce práv kritizoval Ministerstvo spravedlnosti kvůli prohlídkám vězňů. Prohlídkám všech dutin, které jsou na lidském těle, velmi často, v době, i u lidí, kteří nehrozí atd. Domníváme se, že to je porušení lidských práv, zbytečné šikanování. Je to jedna z věcí, kde nám nebylo vyhověno. Ministerstvo spravedlnosti řeklo: „Nikoliv, to není náš názor, tady nedochází k porušování, my máme jiný názor.“ Je to jeho odpovědnost a vaše odpovědnost, abyste zvážili.

Ale nebylo by správné, aby existoval nějaký supernadřížený orgán, který bude kontrolovat, kolik toho Poslanecká sněmovna přijala, kolik toho vláda přijala atd. To není funkcí ombudsmana nikde na světě. Ombudsman jenom upozorňuje na to, že podle jeho názoru se něco děje. Ale je věcí odpovědných orgánů, aby zvážily, zda tomu tak je, a se svou politickou odpovědností to udělaly. Aby byl ombudsman od toho, aby znepokojoval politiku nebo aby nahrazoval, adresoval jim politická rozhodnutí, není podle mého názoru vhodné, správné a není to ta funkce, pro kterou byli veřejní ochránci práv zřízeni. Děkuji. (Slabý potlesk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu Stanislavu Křečkovi za jeho vystoupení a konstatuji, že nemám žádnou další písemnou přihlášku do rozpravy. – Ano, paní poslankyně Miroslava Němcová se hlásí do rozpravy. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, mě vyprovokovalo ke krátké poznámce vystoupení pana zástupce veřejného ochránce práv, pana doktora Křečka. Vzpomínám si na vzrušenou atmosféru v Poslanecké sněmovně, kdy byl zástupcem ombudsmana pan doktor Křeček volen. Vzpomínám si také na ohlasy, které byly nejenom v obci právní, ale též na mediální scéně vyvozovány z toho, že je politikem, který zasedá do této funkce, reprezentantem jedné politické strany.

Přidala jsem se na straně těch, kteří obhajovali, obhajovali rozhodnutí Poslanecké sněmovny a volbu doktora Křečka do tohoto úřadu. A teď s odstupem času chci říci, že si myslím, že ta volba byla správná. Mně vy-

stoupení pana doktora Křečka, jak to úvodní, tak nyní to závěrečné, pokud ještě nebude vystupovat dále, utvrdilo v tom, že ctí rozdělení moci v naší zemi, že ctí suverenitu Poslanecké sněmovny a zákonodárského sboru jako celku, který samozřejmě dostává doporučení nejenom z úřadu ombudsmana, ale z nejrůznějších dalších vrstev. A je přesně na něm, na jeho odpovědnosti, nejenom zákonodárského sboru, ale též potom vlády, aby se k nim nějakým způsobem postavila a tento svůj postoj poté před veřejností obhájila.

Myslím si tedy, že volba byla správná, děkuji panu zástupci veřejného ochránce práv, že vedle zprávy, kterou nám představil, zde zdůraznil také tento názor na to, jak má tato funkce vypadat a jak má být vykonávána.

Jenom dovoluji ještě krátkou poznámku k jednomu z pánů zpravodajů, který zde se zmínil o rozpočtu kapitoly veřejného ochránce práv. Zmiňoval tam, že tato kapitola snad jako jediná byla ta, která ušetřila nějaké prostředky ve státním rozpočtu. Musím opravit tuto informaci pana zpravodaje, protože jednou z kapitol státního rozpočtu je také Poslanecká sněmovna. A Poslanecká sněmovna v uplynulých letech od roku 2010 pravidelně ve svém rozpočtu 10 % z téměř jedné miliardy rozpočtu, který má, tedy 100 mil. korun ročně, ušetřila. Takže to považuji za nutné zde ještě sdělit, aby nedocházelo k nedorozuměním.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní Miroslavě Němcové za její vystoupení a ptám se, jestli se někdo hlásí do rozpravy. Pokud tomu tak není, obecnou rozpravu končím a budeme se zabývat rozpravou podrobnou. A opět první bude pan poslanec Karel Fiedler jako zpravodaj petičního výboru s návrhem usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo v podrobné rozpravě.

Poslanec Karel Fiedler: Dobrý den, děkuji ještě jednou za slovo. Chtěl bych konstatovat ještě krátce k tomu, co tady zaznělo, že řada věcí, které zde zazněly, zazněly proto, že se to týká fungování, resp. častokrát nefungování státní správy, proto úřad ombudsmana naráží na tyto problémy a zejména bohužel i občané České republiky.

Přečtu nyní návrh usnesení petičního výboru ze 3. schůze ze dne 14. ledna 2014 k souhrnné zprávě o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2012.

Petiční výbor:

I. Projednal Souhrnnou zprávu o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2012.

II. Doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení:

Poslanecká sněmovna Parlamentu

1. bere na vědomí Souhrnnou zprávu o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2012 dle sněmovního tisku 48;

2. žádá vládu, aby se zabývala legislativními podněty uvedenými v úvodu Souhrnné zprávy části I. Zevšeobecnění poznatků – doporučení Poslanecké sněmovně, a aby předložila Poslanecké sněmovně zprávu o využití těchto podnětů v termínu do 30. 9. 2014;

III. pověřuje místopředsedkyni výboru, aby toto usnesení předložila předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu;

IV. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ptám se nyní zpravodaje ústavněprávního výboru pana kolegy Jana Chvojky, jestli chce ještě zopakovat návrh na usnesení, které přednesl ve všeobecné zprávě. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Jenom bych odkázal na svoje vystoupení v obecné zprávě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Jednotlivá usnesení nejsou sice shodná, ale jsou kompatibilní a mohou se tedy doplnit. Nezbývá tedy nic jiného, než abychom se návrhy na usnesení, které výbory předložily Poslanecké sněmovně, zabývali.

Jako prvním se budeme zabývat usnesením petičního výboru, a to bodem č. II z tohoto usnesení, které je komplexnější vůči návrhu ústavněprávního výboru, to znamená vzetí na vědomí a žádost na vládu, aby se zabývala podněty, které jsou v obecné části.

Zagonguji. Pokusím se požádat další kolegy, kteří jsou mimo jednací sál, aby se dostavili. Odhlásím vás. Požádám vás o novou registraci. Přihlaste se prosím svými identifikačními kartami.

Budeme tedy hlasovat o bodu II. z usnesení petičního výboru, a to za I. i II. v arabské 2. Není potřeba, abychom usnesení opakovali.

Hlasování, které jsem právě zahájil, má pořadové číslo 55. Ptám se, kdo je pro návrh tohoto usnesení, který předložil petiční výbor. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 55 z přítomných 143 pro 142, proti žádný poslanec.

Nyní můžeme to usnesení doplnit o usnesení ústavněprávního výboru,

a to v bodě II. a III., to jsou žádosti na Ministerstvo spravedlnosti, bod II., a žádost na Ministerstvo financí, tak jak je přednesl pan zpravodaj Chvojka. Má někdo žádost hlasovat odděleně, nebo můžu dát hlasovat o obou částech najednou? O obou částech najednou. Nikdo nemá žádnou námitku.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 56, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro usnesení, které předložil ústavněprávní výbor v bodě 2 a 3 svého usnesení z 22. ledna. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 56 z přítomných 146 pro 141, proti nikdo. I toto usnesení bylo schváleno.

Konstatuji tedy, že usnesení, jak je předložil petiční a ústavněprávní výbor, Poslanecká sněmovna přijala. Končím tento bod. Děkuji zástupci veřejného ochránce práv Stanislavu Křečkovi, děkuji oběma zpravodajům. Končím bod č. 67.

Eviduji přihlášku pana kolegy Koubka. Počkám tedy ještě. Hlásí se pravděpodobně s poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Koubek: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy a pánové, já se velice omlouvám. Ale byl jsem tady svědkem nějakého zvláštního jednání pana kolegy poslance Sedláčka. Dovolte mi, abych to vysvětlil. Stalo se tak krátce předtím, než jsme teď v 11 hodin projednávali zprávu o činnosti ombudsmana.

Projednávali jsme bod č. 63 – Zprávu o plnění státního rozpočtu České republiky za 1. pololetí roku 2013. U tohoto stolku seděl ministr financí pan Andrej Babiš. Viděl jsem, protože jsem koukal a sledoval jsem jednání u tohoto stolku, že pan Andrej Babiš, jak přecházel z jednoho místa na druhé, tak se zapomněl přihlásit a odhlásit, respektive vzít si kartu. Paní místopředsedkyně Sněmovny byla tak laskavá a opakovaně jej na toto opomenutí upozornila. Pan ministr financí vždy učinil ten krok, který měl, to znamená vzal si svoji kartu, odhlásil se, přihlásil se. Skončilo projednávání tohoto bodu a pan ministr financí se zvedl od tohoto stolku a odešel na své místo, které je určeno pro pana ministra financí. Neodhlásil se. Paní místopředsedkyně Sněmovny Jermanová upozornila pana ministra financí na to, že se zapomněl odhlásit, že mu svítí světýlko. Pan ministr financí něco zagestikuloval a tady pan poslanec Sedláček přišel k tomuto hlasovacímu zařízení a pana ministra financí odhlásil.

Já si vás dovoluji upozornit, pane kolego, že podle článku 26 Ústavy poslanci a senátoři vykonávají svůj mandát osobně v souladu se svým slibem a nejsou přítomni vázání žádnými příkazy. Pan ministr financí byl

přihlášen na tomto místě, a kdyby bylo v tu chvíli nějaké hlasování, tak vy jste minimálně ovlivnil kvorum, které tady teď bylo. Já vás žádám, abyste to vysvětlil, toto své chování, prostřednictvím pana předsedajícího vás o toto žádám, a případně, pokud se prokáže, že bylo opravdu v rozporu s Ústavou, abyste se za něj omluvil.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Já jsem předpokládal tedy jiné vystoupení, ale dobře. Dal jsem vám slovo, nechal jsem vás domluvit. Právě proto jsem odhlašoval všechny přítomné. Nemohl tedy hlasovat nikdo jiný a nemohl nikdo zneužít cizí kartu. Já si na to dávám dost pozor, zažil jste toho v této Sněmovně víc než dost – tyto záležitosti jsme tady měli.

Pokud trváte, pane poslanče, na svém, je asi věc mandátového a imunitního výboru, aby se touto zprávou zabýval. Poslanecká sněmovna se jí zabývat nebude bez zprávy mandátového a imunitního výboru, protože nikdo nemohl kartu zneužít, protože já jsem před hlasováním o bodu č. 67 všechny odhlásil a předtím žádné jiné hlasování nebylo, protože bod 63 byl přerušen bez hlasování před skončením rozpravy.

Tolik moje zpráva. Jestli máte námitku proti postupu předsedajícího, klidně ji můžete vznést. Ale nejsme v jiném bodě a já jiným poslancům, kteří nemají přednostní právo, už slovo nedám a zahájím jiný bod.

Dalším bodem je

61. Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky v 1. pololetí 2013 /sněmovní tisk 16/

Prosím Poslaneckou sněmovnu o klid. Materiál uvede ministr obrany Martin Stropnický. Ještě předtím, než mu dám slovo, požádám Poslaneckou sněmovnu, aby schválila výměnu zpravodaje, protože pan poslanec Ivan Gabal je na dnešní jednání omluven. Byl jsem informován zástupci výboru pro obranu, že je na zpravodajskou zprávu navržen pan Václav Klučka. Prosím tedy pana ministra o poshovění.

O změně zpravodaje rozhodneme v hlasování pořadové číslo 57, které jsem zahájil, a ptám se, kdo souhlasí, aby zpravodajem byl pan Václav Klučka. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 57 z přítomných 149 pro 137, proti 2. Návrh byl přijat.

Nyní prosím pana ministra obrany České republiky Martina Stropnického, aby zprávu uvedl.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Vážený pane předsedající, vážení paní poslankyně, vážení páni poslanci, informaci o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky v 1. pololetí 2013 předložil předseda vlády Poslanecké sněmovně a Senátu Parlamentu České republiky na základě usnesení vlády ze dne 4. září 2013 č. 679. Tento materiál poskytuje přehled o průjezdech a přeletech ozbrojených sil jiných států přes území České republiky realizovaných na základě usnesení vlády ze dne 5. prosince 2012 č. 906. (V sále je velký hluk a neklid!)

Pozemní a letecké přepravy ozbrojených sil jiných států byly v uvedeném období realizovány zejména z důvodu účasti na vojenských cvičeních, nácvicích a jednáních a k zabezpečení operací ENDURING FREEDOM, CAPABLE LOGISTICIAN 2013, cvičení belgické armády ve VVP Boletice, PEACOCK RELOADED, NEW DAWN, ISAF, AFRICOM, KFOR a EUFOR.

V části 2 předkládací zprávy jsou uvedeny souhrnné údaje o pozemních a leteckých přepravách uskutečněných za účelem pobytu na území České republiky, jejichž podrobný přehled je uveden v příloze číslo 1, a o tranzitních průjezdech a přeletech, jejichž podrobný přehled je uveden v příloze číslo 2. V příloze číslo 3 je uveden přehled letů, pro něž bylo vydáno povolení uplatněním zvláštního postupu, a v příloze číslo 4 je uvedeno porovnání počtu přeletů uskutečněných od roku 2008 do prvního pololetí roku 2013 za jednotlivá pololetí.

Materiál projednal dne 15. ledna 2014 výbor pro obranu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a doporučil Poslanecké sněmovně vzít jej na vědomí.

Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, děkuji vám za pozornost a žádám o projednání předloženého materiálu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi obrany Martinu Stropnickému. Informaci projednal výbor pro obranu, jehož usnesení jste obdrželi jako sněmovní tisk 16/1. Prosím tedy, aby se slova ujal zpravodaj tak, jak jsme ho schválili, Václav Klučka, informoval nás o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane předsedající. Vážená vládo, kolegové, kolegyně, já musím nejdříve říci, že pro mě je opravdu ctí

býti prvním zpravodajem nového pana ministra a ještě k tomu v této oblasti, kterou jsou průjezdy a přelety. To je nesmírně zajímavá oblast, která je vždycky s velkou vážností ve výboru pro obranu projednávána.

A já mám tu čest vám tedy sdělit usnesení, ke kterému výbor dospěl. Je to usnesení číslo 12 z třetí schůze výboru pro obranu uskutečněné dne 15. ledna 2014 k Informaci o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky v prvním pololetí roku 2013.

Po odůvodnění náměstkyně ministra obrany České republiky paní Lenky Ptáčkové Melicharové, zpravodajské zprávě poslance Ivana Gabala a po rozpravě výbor pro obranu doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky vzít na vědomí Informaci o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky v prvním pololetí roku 2013. Za druhé pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevírám všeobecnou rozpravu. Konstatuji, že do ní nemám žádnou přihlášku. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa k této informaci. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Přistoupíme k rozpravě podrobné a také nemám žádnou přihlášku do podrobné rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí z místa, i tuto končím.

Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pan ministr? (Ne.) Pan zpravodaj? (Ne.) Prosím tedy, aby se jenom přihlásil k návrhu, který přednesl ve všeobecné rozpravě. A budeme tedy o tom návrhu hlasovat.

Poslanec Václav Klučka: Pane předsedající, přihlašuji se k návrhu, který jsem přednesl.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, děkuji. Poslanecká sněmovna tedy bude hlasovat pouze o bodu číslo 1, tzn. tak jak výbor pro obranu doporučil Poslanecké sněmovně vzít zprávu na vědomí. Ještě zagonguji a zase vás všechny odhlásím. Požádám vás o novou registraci. Prosím přihlaste se svými identifikačními kartami.

Jakmile se ustálí počet přítomných poslanců, zahájím hlasování pořadové číslo 58. To jsem právě zahájil a ptám se, kdo je pro vzetí této zprávy na vědomí. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 58, z přítomných 145 pro 109, proti 26. Zpráva byla přijata.

Konstatuji, že zpráva ministra obrany o přeletech a průjezdech ozbro-

jených sil jiných států byla vzata Poslaneckou sněmovnou na vědomí. Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodaji akončím bod číslo 61.

Ještě před dalším bodem, tak jak je pořadí schválené Poslaneckou sněmovnou, byla doručena další omluva. Od 15 hodin se omlouvá pan poslanec Jan Volný z dnešního odpoledního jednání.

Nyní tedy budeme pokračovat, a to bodem číslo

51.

Návrh na odvolání členů Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky

Ale to už jsou body volební. Na lavici vám bylo rozdáno usnesení volební komise číslo 27 ze dne 23. ledna 2014 a prosím, aby se slova ujal předseda volební komise pan poslanec Martin Kolovratník. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobrý den, vážený pane předsedo, vážení členové vlády, paní poslankyně a páni poslanci. Já se jenom chci ujistit. Tyto body byly zařazeny pevně před polední pauzou původně plánovanou na 12.30. Je to z technických důvodů, aby tajná volba člena NKÚ a místopředsedy Poslanecké sněmovny mohla proběhnout těsně před obědovou pauzou, aby poté mohla komise počítat. Tak se ptám, jestli časově stíháme, pane předsedo, jestli je to v pořádku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, já si to uvědomuji, ale pořadí, tak jak jsem ho měl připraveno, je pro mě závazné. A teprve po bodu 52, tzn. po návrhu na odvolání členů dozorčí rady, které proběhne tedy hlasováním, požádám předsedy poslaneckých klubů, jestli mají zájem podle jednacího řádu změnit to pořadí a udělat to pořadí tak, jak je před obědovou pauzou. Tyto věci můžeme projednat ještě zároveň. Prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobře, v pořádku, děkuji a otevírám tedy bod číslo 51, Návrh na odvolání členů Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky.

Podle § 20 odst. 2 a 7 zákona číslo 551/1991 Sb., o VZP, se do 90 kalendářních dnů po ustavující schůzi nové Sněmovny konají nové volby 20 členů správní rady volených Poslaneckou sněmovnou. Je to dle principu poměrného zastoupení politických stran v Poslanecké sněmovně. Volební komise k tomuto bodu přijala na své schůzi 23. ledna 2014 usnesení číslo

27 a navrhuje hlasovat o odvolání všech členů Správní rady VZP veřejně pomocí hlasovacího zařízení en bloc. Pro nováčky zde ve Sněmovně připomenu, že volba nových členů správní i dozorčí rady, to jsou právě ony další volební body, které proběhnou bezprostředně poté. Usnesení volební komise s číslem 27 vám bylo rozdáno na lavice ve sněmovně.

A nyní vás, pane předsedo, prosím, abyste otevřel rozpravu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedo. Otevírám rozpravu. Ptám se, kdo se do ní hlásí. Nemám žádnou písemnou přihlášku. Nikdo se nehlásí. Nezazněl návrh na tajné hlasování, budeme tedy hlasovat veřejně o odvolání. Předsedové klubů už tady jsou, tak já potom oznámím další postup. Rozpravu končím a máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Já děkuji. A nyní vás tedy, pane předsedo, prosím, abyste v rámci bodu 51 nechal hlasovat Sněmovnu veřejně pomocí hlasovacího zařízení o odvolání členů Správní rady VZP České republiky en bloc pomocí hlasovacího zařízení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, vyhovím. Zahajuji hlasování pořadové číslo 59 a ptám se, kdo je pro odvolání členů Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 59, z přítomných 150 pro 143, proti nikdo. Návrh byl přijat a jednotliví členové správní rady byli odvoláni.

Můžeme pokračovat, pane předsedo, bodem

52.

Návrh na odvolání členů Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Konstatuji a opakuji, že členové správní rady byli odvoláni na základě usnesení volební komise číslo 27. Nyní tedy otevíráme volební bod číslo 52 ve stejné logice. Je to návrh na odvolání členů Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny. Tentokrát podle § 21 odst. 3 a 5 zákona číslo 551/1991 se do devadesáti kalendářních dnů po ustavující schůzi nové Sněmovny konají nové volby deseti členů dozorčí rady volených Poslaneckou sněmovnou, a to opět podle principu poměrného zastoupení politických stran v Poslanecké sněmovně.

Volební komise k tomuto bodu přijala na své schůzi dne 23. ledna usnesení číslo 28. I toto usnesení máte rozdané na svých lavicích. Zároveň

volební komise navrhuje hlasovat o odvolání všech členů Dozorčí rady VZP veřejně pomocí hlasovacího zařízení en bloc.

Nyní vás, pane předsedo, prosím o otevření rozpravy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, otevírám rozpravu a konstatuji, že do ní nemám žádnou písemnou přihlášku. Nikoho z místa nevidím, tedy rozpravu končím. Nepadl žádný návrh na tajné hlasování, budeme tedy hlasovat veřejně a můžeme rozhodnout, pane předsedo.

V hlasování pořadové číslo 60, které jsem zahájil, se ptám, kdo je pro odvolání členů Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 60, z přítomných 153 pro 150, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Tím jsme vyčerpali volební body, které bylo možné rozhodnout nyní.

Před bodem 53 navrhnu určitý postup. Vzhledem k tomu, že jsme pro volební body 53 až 59 vyhradili přestávku před obědovou pauzou a předpokládám, že volební komise na to bude potřebovat cca 40 minut, tak bych do 12.20 hodin se pokusil požádat o zařazení některých nových bodů. Je tady bod číslo 64, kdy máme přítomnou jak paní ministryni Jourovou, zpravodaj kolega Horáček je, myslím, také přítomen, neomlouval se. Jestli proti tomu nic nemáte, tak bych zvolil tento postup. Namítá někdo něco proti tomuto postupu? Ne.

Děkuji panu předsedovi volební komise. Musím ale nechat hlasovat dvakrát, protože nejsme v době od 9 do 9.30, resp. od 14 do 14.30 hodin.

Nejdříve budeme hlasovat o tom, kdo z poslanců a poslankyň Poslanecké sněmovny souhlasí s tím, abychom změnili v průběhu jednacího dne pořadí.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 61 a ptám se, kdo je pro změnu pořadí projednávaných bodů. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 61, z přítomných 154 pro 145, proti 7. Návrh byl přijat.

Ptám se ještě – má někdo jiné návrhy na změnu pořadí? Podle původního pořadí byly body 64, to je výroční zpráva o činnosti Státního fondu rozvoje bydlení, a bod 65, to je výroční zpráva o hospodaření České televize, která ovšem podle mého soudu může být kontroverzní, takže to ne navrhují, ale já navrhují bod 64.

Pokud se nikdo nehlásí, rozhodneme alespoň o změně pořadí a předradíme bod 64 před body 53 až 59.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 62 a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 62, z přítomných 155 pro 145, proti 6. Návrh byl přijat.

Děkuji Poslanecké sněmovně a zahajuji bod

**64.
Účetní závěrka a výroční zpráva o činnosti
Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2012
/sněmovní tisk 20/**

Předloženou zprávu uvede ministryně pro místní rozvoj Věra Jourová. Prosím, aby se ujala slova. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Věra Jourová: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, mým úkolem pro dnešek je okomentovat účetní závěrku a výroční zprávu o činnosti Státního fondu rozvoje bydlení, což je organizace, kterou má v gesci resort Ministerstva pro místní rozvoj, a požádat vás o schválení.

Státní fond rozvoje bydlení – jestli dovolíte, budu používat zkratku SFRB, pokud budu hovořit o této instituci – zajišťuje, jak mnozí víte, programy, a to dotační i úvěrové, v souladu s koncepcí bydlení právě na rozvoj udržitelného bydlení v České republice.

V roce 2012 se ve fondu, jak uvádí výroční zpráva a jak je to reflektováno v závěrce, stal zásadní zlom, že totiž tento fond začal připravovat a využívat program JESSICA, což je úvěrový program z fondů Evropské unie, to znamená, že tento fond získal do své správy k poskytování úvěrů 610 mil. Kč, dále potom získal dotaci Ministerstva pro místní rozvoj 51 mil. Kč, a to formou neinvestiční dotace jako nespotřebovaný výdaj předchozího roku v rámci programu Panel. To znamená, že tyto peníze se využívaly právě v rámci tohoto zmíněného programu Panel.

V oblasti výdajů tvořily tradičně nejvýznamnější položku výplaty úrokových dotací na rekonstrukce, modernizace a zateplování bytových domů v programu Panel.

Chtěla bych znovu zdůraznit, že SFRB spravuje jak dotace, tak úvěry programů. V současnosti je jich šest a další programy jsou přímo na MMR.

Dostačující byl objem – zase jsem v roce 2012 – stanovený pro úvěry obcím na opravy a modernizace bytového domu, byly vykryty všechny podané žádosti.

Státní fond také dává dotace v souvislosti s povodňovými škodami. Rok 2012 žádné povodně neměl, takže tam nebyla žádná taková podpora.

Nevyčerpaný zůstaly prostředky na podporu výstavby nájemních bytů formou nízkoúročných úvěrů. Bylo to proto, že se čekalo až do srpna na novelizaci nařízení vlády 284/2011, kterým se program řídil. Takže poté bylo podáno 14 žádostí, z nichž jen jedna vyhověla podmínkám programu a byla naplněna, tedy financována, a další byly financovány v následujícím roce. Těchto 14 přijatých žádostí na podporu výstavby nájemních bytů mělo objem 584 mil. Kč.

Programové výdajové položky rozpočtu na rok 2012 byly z převážné části naplněny, podpory v rámci jednotlivých programů byly poskytnuty v celkové výši přesahující jednu miliardu korun.

V míře vymezené objektivními okolnostmi, jak už jsem zmínila to pozdržení ve vazbě na nařízení vlády, byly nakonec fondem úkoly pro rok 2012 splněny.

V rámci fondu byl zřízen holdingový fond, který se, jak už jsem zmínila, stará o správu evropských peněz v rámci programu JESSICA. Mohu konstatovat, že provozní výdaje aparátu fondu a zároveň holdingového fondu byly 4,7 % z celkových realizovaných podpor. Toto číslo budeme zkoumat, jestli je efektivní, aby fond vykonával tyto podpory, aby je spravoval, budeme srovnávat s částkami na provozní výdaje v bankovním sektoru, protože jak známo, naše vláda bude hledat efektivní cesty k řešení věcí. Ale to jsem odskočila do současnosti.

Účetní závěrka a výroční zpráva o činnosti fondu byly řádně projednány výborem fondu a dozorčí radou fondu a oba tyto orgány oba dokumenty schválily.

Vláda české republiky projednala a schválila účetní závěrku a výroční zprávu o činnosti fondu usnesením číslo 271 ze dne 17. dubna 2013. Dále potom projednal a odsouhlasil oba materiály výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj Poslanecké sněmovny, a to svým usnesením ze dne 11. prosince 2013.

Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, navrhuji proto, aby Poslanecká sněmovna oba materiály dnešním usnesením schválila. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré poledne. Děkuji paní ministryni.

Zprávu projednal výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, jehož

usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 20/1. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pan poslanec Václav Horáček a informoval nás o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Horáček: Vážený a milý pane předsedající, kolegyně, kolegové, dovoluji, abych vám přednesl usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na své druhé schůzi po úvodním slově Mgr. Františka Lukla, tehdejšího ministra pro místní rozvoj, po mé zpravodajské zprávě a po rozpravě přijal usnesení, kterým

a) doporučuje Poslanecké sněmovně materiál uvedený ve sněmovním tisku 20 projednat a schválit v předloženém znění,

b) zmocňuje zpravodaje výboru, aby s usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu a

c) pověřuje předsedkyni výboru, aby usnesení zaslala předsedovi Poslanecké sněmovny.

Toť vše.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane poslanče. Otvírám všeobecnou rozpravu, do které v tuto chvíli nemám žádnou přihlášku. Končím tedy všeobecnou rozpravu. Poprosím paní ministryni o případné závěrečné slovo či pana zpravodaje, je-li zájem. Není zájem. Přistoupíme tedy k rozpravě podrobně, do níž také nemám žádnou přihlášku. Končím tedy podrobnou rozpravu.

O závěrečná slova není zájem, návrh usnesení přednesl pan poslanec. Dám o tomto návrhu usnesení hlasovat.

Zahajuji tedy hlasování o usnesení k účetní uzávěrce a výroční zprávě Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2012.

Kdo je pro schválení této účetní uzávěrky a výroční zprávy, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování číslo 63. Z přítomných 159 poslanců pro 131, proti nula. Konstatuji, že zpráva a výroční uzávěrka Státního fondu bydlení byla přijata.

Děkuji paní ministryni i panu zpravodaji.

Nyní se o slovo přihlásila paní poslankyně Kateřina Konečná, která nám chce sdělit něco ohledně hlasování. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Omlouvám se moc, kolegyně a kolegové, i mně se to může stát. Jenom pro stenozáznam prosím: v hlaso-

vání 58 mám na sjetině hlasování ano, ale já jsem se zdržela. Takže pro stenozáznam žádám o opravu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Než přejdeme k dalšímu bodu – nevidím zde přítomného pana předsedu volební komise. (Upozornění, že je přítomen.) Ptám se tedy pana předsedy volební komise, zdali jsou připraveny volby. Pan předseda signalizuje, že jsou připraveny volby, a proto mu tímto předávám slovo. Prosim, pane předsedo, proveďte nás způsobem voleb.

Děkuji.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji a zároveň se omlouvám. Ponořil jsem se do technické debaty.

Konstatuji, že volby jsou připraveny, že je můžeme zvládnout. Snad ještě jednou vysvětlení, proč jsme zvolili tento postup a proč jsem požádal na začátku této schůze o pevné zařazení bodu na dnešek. Je to z toho důvodu, že nyní proběhnou dvě volby zde v sále pomocí hlasovacího zařízení. Jedná se o volby členů Správní rady a Dozorčí rady VZP, jsou to body číslo 53 a 54 programu schůze. Poté máme na pořadu dva další volební body – 56, člen Nejvyššího kontrolního úřadu, a 59, místopředseda Poslanecké sněmovny. Oba tyto body, nebo obě tyto volby, budou provedeny tajnou formou nebo formou tajného hlasování ve Státních aktech. Je to z toho důvodu, aby volební komise mohla poté sčítat vaše hlasy a hlasovací lístky v urnách a vy se mohli odebrat na obědovou pauzu. A pokud bude plénum souhlasit, tak výsledky voleb bychom oznámili potom po skončení obědové pauzy na začátku odpoledního programu.

Tolik vysvětlení a nyní tedy otvíráme bod

53.

Návrh na volbu členů Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky

Konstatuji, že volební komise na své 6. schůzi dne 23. ledna projednala návrhy poslaneckých klubů na volbu členů v počtu dvaceti lidí Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky a přijala své usnesení číslo 29. Pro vaši informaci vám toto usnesení, které obsahuje i jména stran, kdo koho nominoval, bylo rozdáno na lavice. Pokud je souhlas nebo nemá nikdo nic proti, tak usnesení číst nebudu, protože ho máte všichni k dispozici.

Volební komise dále konstatuje, že poslanecké kluby předložily návrhy

kandidátů na členy Správní rady VZP v souladu s principem poměrného zastoupení politických stran v Poslanecké sněmovně, tak jak to vyžaduje zákon o Všeobecné zdravotní pojišťovně, a proto volební komise navrhuje veřejnou volbu en bloc pomocí hlasovacího zařízení.

Ještě si dovoluji uvést, že dnešní volbou dodrží Poslanecká sněmovna zákonnou lhůtu pro tuto volbu. Je to 90 kalendářních dnů po ustavující schůzi Poslanecké sněmovny. Pro vaši informaci připomenu, že ta lhůta uplyne 17. února.

Nyní vás, pane předsedající, prosím, abyste otevřel rozpravu k tomuto bodu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane předsedo. Otvírám rozpravu, do které zatím nevidím žádnou přihlášku. Hlásí se někdo, prosím, do rozpravy? Jestli se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Poprosím pana předsedu o závěrečné slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji a závěrečné slovo již nemám. Konstatuji, že ono usnesení je připraveno na lavicích. A vás, pane předsedající, prosím, abyste nechal hlasovat o volbě všech dvaceti kandidátů za členy Správní rady VZP České republiky en bloc pomocí hlasovacího zařízení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Rozumí tedy každý, o čem budeme hlasovat? Zagonguji a přivolám naše kolegy z předsálí.

Dávám hlasovat o návrhu usnesení, které máte na svých lavicích, na volbu členů Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, tak jak jsou napsáni v návrhu.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, prosím, zvedněte ruku a zmáčkněte tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování číslo 64. Z přítomných 161 poslanců, pro 148, proti žádný. Konstatuji, že návrh usnesení, tak jak nám byl předložen, byl přijat a zvolili jsme členy Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky. Děkuji.

54.

Návrh na volbu členů Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky

Přistoupíme dále k návrhu na volbu členů Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky. Na lavice nám bylo rozdáno usnese-

ní volební komise číslo 30 ze dne 23. ledna 2014. Prosím, aby se slova ujal předseda volební komise Martin Kolovratník. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Zároveň si i ze své pozice dovolím poprosit o klid vážené kolegyně a kolegyně, abychom všichni věděli, o kom a o čem hlasujeme.

Volební komise na své 6. schůzi projednala návrhy poslaneckých klubů na volbu deseti členů Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky a přijala své usnesení číslo 30. I toto usnesení – opakují číslo 30 – vám bylo rozdáno na lavice.

Opět navrhuji, pokud nemá nikdo jiný návrh, že jednotlivá jména nebudou číst, neboť jste s nimi byli seznámeni písemně a máte je na svých lavicích. Připomenu, že poslanecké kluby předložily návrhy kandidátů na členy Dozorčí rady VZP také v souladu s principem poměrného zastoupení politických stran v Poslanecké sněmovně, tak jak to vyžaduje zákon o Všeobecné zdravotní pojišťovně. I v tomto případě by volební komise navrhla veřejnou volbu en bloc pomocí hlasovacího zařízení.

Dále si dovoluji připomenout, že dnešní volbou dodrží Poslanecká sněmovna zákonnou lhůtu 90 dnů pro tuto volbu, která by jinak uplynula 17. února.

Nyní vás, pane předsedající, prosím o otevření rozpravy.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane předsedo. Otevírám rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Pardon, pan předseda poslaneckého klubu ANO. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké poledne, dámy a pánové, kolegyně, kolegové. Já bych si dovilil navrhnout, abychom v případě volby do Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny hlasovali po jménech. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Pardon, dále tu mám faktickou poznámku pana poslance Igora Nykla. Prosím, pane poslanče, máte své dvě minuty.

Poslanec Igor Nykl: Dobrý den, pane místopředsedo, vážená kolegyně, kolegové. Volba dozorčí rady je určitě velmi důležitým aktem, protože VZP je instituce, kde protéká 150 miliard ročně, a už tady bylo dneska zmíněno, že existuje zpráva Evropské komise o korupci ve zdravotnictví, kde, jak jsme si mohli přečíst, figurují některá jména, shodou náhod tady z klubu ODS, a vidím, že jedno z těch jmen je navrhováno za člena dozorčí rady. Myslím si, že, to není dobrý signál veřejnosti a měli

bychom určitě zvážít, jak se postavíme k volbě zrovna tohoto člena dozorčí rady. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane poslanče. S přednostním právem se přihlásil předseda poslaneckého klubu KSČM pan předseda Kováčik. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a pánové, nestává se příliš často, že v těchto volbách, a že už také cosi pamatují, by se hlasovalo zvláště po jménech. Jde vždycky o to, že ten prostor je dán podle principu poměrného zastoupení všem poslaneckým klubům. Pakliže tady za prvé nebylo projednáno alespoň s předsedy poslaneckých klubů a za druhé nebylo ani odůvodněno, což nemusí samozřejmě být, tak bych požádal o přestávku na poradu klub KSČM v délce trvání dvaceti minut. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já vám samozřejmě vyhovím. Vyhláším přestávku v délce dvaceti minut. Sejdeme se tady ve 12.31 hodin.

(Jednání přerušeno v 12.11 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.31 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Milé kolegyně, milí kolegové, poprosím vás o klid a o to, abyste se usadili na svá místa, abychom mohli pokračovat dále v návrhu na volbu členů Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky. Nacházíme se v bodu rozpravy a já se ptám, jestli se někdo další hlásí do rozpravy k tomuto bodu, k Návrhu na volbu členů Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny. Nevidím nikoho, proto rozpravu končím a poprosím pana předsedu volební komise, aby se ujal řízení volby. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobré odpoledne. Děkuji, pane předsedající. Teď bych vás poprosil o konzultaci, protože v rozpravě bylo navrženo, aby se o jednotlivých členech dozorčí rady hlasovalo jednotlivě. Já jsem předtím navrhoval i v usnesení volební komise, že se bude hlasovat en bloc pomocí hlasovacího zařízení, takže asi bychom měli i o formě nebo o způsobu volby hlasovat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ano. Chápu dobře, že nikdo nezpo-

chyběje volbu pomocí hlasovacího zařízení. Takový návrh tady nepadl. Padl tady protinávrh k vašemu návrhu na to, abychom hlasovali o všech jménech dohromady.

Dám tedy hlasovat o tomto protinávru pana předsedy poslaneckého klubu ANO, abychom hlasovali o jednotlivých jménech – o každém zvlášť.

Zahajují hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, abychom hlasovali o každém jménu z navržených jmen zvlášť, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko. Je to hlasování číslo 65. Kdo je proti?

Přihlášeno je 170 poslanců, pro 40, proti 81.

Ale mám tady námitku pana ministra financí, který nemohl hlasovat. Ptám se pana ministra, jestli zpochybňuje hlasování. Pan ministr zpochybňuje hlasování. Já ho poprosím, jestli by podal návrh na zpochybnění hlasování? Pane ministře, prosím, jestli byste mohl k mikrofonu požádat Sněmovnu o zpochybnění hlasování.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Kolegyně, kolegové, já se omlouvám. Já jsem nebyl přihlášen, nějak mi to špatně fungovalo, takže bych poprosil znovu hlasovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Mám tady návrh na zpochybnění hlasování. O tomto návrhu dám hlasovat.

Zahajují hlasování. Kdo je pro zpochybnění hlasování? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 66, přihlášeno je 172 poslanců, pro 151, proti 4. Návrh byl přijat.

Dávám znovu hlasovat o návrhu pana předsedy poslaneckého klubu ANO na hlasování po jednotlivých jménech.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 67. Pro 43, proti 82. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy hlasovat o celém návrhu tak, jak vám byl doručen na lavice. Ptám se pana předsedy volební komise, zdali chce k tomu něco dodat.

Poslanec Martin Kolovratník: Nemusím, není potřeba. Děkuji. Prosím, pane předsedající, o volbu všech deseti kandidátů za členy dozorčí rady VZP en bloc, celý seznam pomocí hlasovacího zařízení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Já o tomto návrhu zahajují

hlasování. Kdo je pro volbu členů Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky dle návrhu, jak jste jej dostali na lavice, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 68, přihlášeno je 172 poslanců, pro 137, proti 13. Návrh byl přijat. Tím považují tento bod za ukončený.

Dostáváme se k bodu číslo 56. To je

56.

Návrh na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu

Prosím pana předsedu volební komise Martina Kolovratníka, aby se ujal slova.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Připomenu, že teď nás čekají dva volební body, číslo 56 a 59, kde volba bude realizována tajným způsobem, tedy pomocí lístků a uren ve Státních aktech.

Nyní k bodu 56, k Návrhu na volbu člena Nejvyššího kontrolního úřadu. K dnešnímu dni je stále neobsazeno jedno místo člena Nejvyššího kontrolního úřadu a prezident NKÚ v zákonem stanovené lhůtě návrh na volbu předložil. Do rozpuštění Poslanecké sněmovny v loňském roce však volba člena Nejvyššího kontrolního úřadu neproběhla. Dne 20. prosince 2013 prezident Nejvyššího kontrolního úřadu předložil Poslanecké sněmovně nový návrh na volbu člena NKÚ a je to návrh na paní Ing. Hanu Hykšovou. Volební komise k tomuto bodu přijala svoje usnesení číslo 31, které vám nyní přečtu. To vám nebylo rozdáno na vaše stoly.

Je to usnesení číslo 31 volební komise z 6. schůze dne 23. ledna, kde volební komise pověřuje předsedu Martina Kolovratníka, aby vás seznámil s těmito body: za prvé s návrhem kandidáta na člena Nejvyššího kontrolního úřadu, tak jak jej předložil prezident NKÚ, a to paní Ing. Hanu Hykšovou; a za druhé s tím, že zvláštní zákon způsob volby nestanoví a volební komise navrhuje volbu tajnou; za třetí s tím, že nově zvolený člen se ujme funkce složením slibu do rukou předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu. Tento návrh usnesení byl písemně postoupen všem poslaneckým klubům.

Jak už jsem citoval z usnesení, zvláštní zákon způsob volby nestanoví a my v komisi navrhujeme provést volbu tajnou.

Nyní vás, pane předsedající, prosím, abyste otevřel rozpravu, jak k navrženému kandidátovi, tak ke způsobu volby. Snad ještě dodám, že navržený kandidát splnil a předepsal všechny doložené dokumenty, které jsou uloženy v sekretariátu volební komise. Prosím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji a otevírám podrobnou rozpravu, do které v tuto chvíli nemám žádnou přihlášku. Jestliže se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Vzhledem k tomu, že proběhne tajná volba společně s dalším bodem, přerušuji tento bod a pokročíme k dalšímu bodu, kterým je

59.

Návrh na volbu místopředsedy Poslanecké sněmovny

Opět prosím pana předsedu volební komise. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Budu pokračovat avizovaným bodem 59. Je to návrh na volbu místopředsedy Poslanecké sněmovny. Bude to první volba a první kolo.

Volební komise na své 6. schůzi 4. 2. 2014 projednala předložený návrh poslaneckého klubu KDU-ČSL na volbu místopředsedy Poslanecké sněmovny a přijala svoje usnesení číslo 36. Ještě také připomenu, nebo zopakují, že Poslanecká sněmovna svým usnesením číslo 7 z 27. 11. loňského roku rozhodla, že v tomto volebním období budou zvoleni celkem čtyři místopředsedové Poslanecké sněmovny a že z důvodu jmenování pana místopředsedy Pavla Bělobrádka ministrem vlády je třeba tajnou volbou dovolit jednoho místopředsedu Poslanecké sněmovny.

Nyní ono usnesení číslo 36: Volební komise Poslanecké sněmovny pověřuje předsedu, aby vás seznámil s tím, že návrhem na kandidáta místopředsedy Poslanecké sněmovny je pan poslanec Jan Bartošek za KDU-ČSL.

Tento kandidát je uveden na hlasovacím lístku, který si vyzvednete, stejně tak jako hlasovací lístek ke členovi Nejvyššího kontrolního úřadu.

Ještě rychlá rekapitulace, která se týká obou voleb. Podle zákona číslo 90/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, se místopředsedové Poslanecké sněmovny volí většinovým způsobem a tajným hlasováním. Volba proběhne nejvýše ve dvou kolech. Pro tajnou volbu místopředsedy Sněmovny i volbu člena NKÚ platí, že poslanec na hlasovacím lístku může vyjádřit souhlas s kandidátem zakroužkováním pořadového čísla před jménem nominovaného. Nesouhlas s volbou vyjádříte přeškrtnutím pořadového čísla. Znovu zopakují, jakákoliv jiná úprava ten lístek změní na lístek neplatný.

V prvním kole musí kandidát získat nadpoloviční většinu hlasů přítomných poslanců. Totéž platí i u případného druhého kola první volby.

Nyní vás, pane předsedající, prosím o otevření rozpravy k na-

vrženému kandidátovi na místopředsedu Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane předsedo. Otevírám podrobnou rozpravu, do které v tuto chvíli neviduji žádnou přihlášku. Končím tedy podrobnou rozpravu a prosím vás o časový harmonogram průběhu tajné volby.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Ještě formálně bychom projednávání tohoto bodu také měli přerušit a poté vyhlásit volbu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já přerušuji tento bod a prosím, abychom přikročili k časovému harmonogramu tajné volby.

Poslanec Martin Kolovratník: Vážené kolegyně, vážení kolegové, volby tradičně proběhnu ve Státních aktech. Volební komise je připravena, respektive další členy komise prosím, aby se tam okamžitě odebrali. Na vydání hlasovacích lístků nám bude 20 minut, tak já si ten čas dovolit zaozkouhlit a vyhláším čas do rovných 13 hodin. Pokud nebude nikdo proti, výsledek obou voleb vyhlásím na začátku dnešního odpoledního jednání.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi volební komise a přerušuji dnešní jednání do 14.30 hodin. Přeji vám dobrou volbu a dobrou chuť k obědu.

(Jednání přerušeno ve 12.43 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.32 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Prosím, zaujměte svá místa, abychom mohli pokračovat v jednání.

Dříve než přikročíme k interpelacím, pro které je čtvrté odpoledne určené, žádám předsedu volební komise pana poslance Martina Kolovratníka, aby nás seznámil s výsledky tajných voleb, které proběhly před polední přestávkou. Prosím.

Body 56 a 59

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Přeji vám dobré odpoledne, vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové. Rád bych vás informoval o výsledcích dvou tajných voleb, které jsme provedli před obědovou

přestávkou. Byla to volba jednoho člena Nejvyššího kontrolního úřadu a volba místopředsedy Poslanecké sněmovny.

Co se týká volby člena Nejvyššího kontrolního úřadu, hlasovali jsme pro navrženou kandidátku Ing. Hanu Hykšovou, kterou Poslanecké sněmovně navrhl prezident NKÚ. Komise vydala 161 hlasovacích lístků. Zpět odevzdáno platných i neplatných lístků bylo také 161. Pro paní Hanu Hykšovou hlasovalo 122 poslanců a poslankyň, tudíž konstatuji, že v prvním kole byla zvolena členkou Nejvyššího kontrolního úřadu paní Hana Hykšová. (Potlesk z celého sálu.)

Myslím, že není přítomna, tak na dálku můžeme pográtulovat. Jistě je pozitivní zprávou i to, že NKÚ bude od této chvíle fungovat v plném složení.

Co se týká druhé volby, byla to volba místopředsedy Poslanecké sněmovny. Připomenu, bylo to místo, které se uvolnilo odchodem pana místopředsedy Bělobrádka do vlády, a navazovali jsme na to, že Poslanecká sněmovna rozhodla, že v tomto období bude mít čtyři místa místopředsedů.

I v této volbě bylo odevzdáno 161 hlasovacích lístků, odevzdaných platných i neplatných bylo také 161. Pro jediného kandidáta, pana poslance Jana Bartoška, bylo odevzdáno 98 hlasů, a tudíž i pan Jan Bartošek byl zvolen. Stává se tedy místopředsedou Poslanecké sněmovny a já mu blahopřeji. (Potlesk. Předseda PSP Hamáček gratuluje zvolenému poslanci Bartoškoví.)

Po gratulaci pana předsedy Hamáčka se pan kolega již odebrává na své místo.

Já tím končím volební body a děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já vám děkuji. Ještě než spustíme interpelace, mám tady několik omluv. Z dnešního jednání se z pracovních důvodů omlouvá pan ministr Daniel Herman, dále pan poslanec Jaroslav Holík od 15 hodin z pracovních důvodů, pan Marek Černochoch z dnešního odpoledního a zítřejšího celého dne z osobních důvodů, dále pan poslanec Leoš Heger od 16.15 z dnešního jednání, dále pan poslanec Koskuba dnes od 14.30, dále pan poslanec Klačka po 12. hodině dnešního dne z osobních důvodů, pan poslanec Pavera se omlouvá z jednání mezi 15.30 a 19. hodinou z osobních důvodů a dále je to pan poslanec Petera, který se omlouvá z jednání dnešního dne od 14.30 hodin.

Dalším bodem podle našeho programu jsou ústní interpelace, které jsou... (K mikrofonu přistupuje poslankyně Černochochová.) Ano prosím?

Poslankyně Jana Černochochová: Paní místopředsedkyně, já bych vám za klub ODS chtěla říci, že jste právě zkrátila o šest minut možnost

poslanců podávat interpelace a že jste porušila tento jednací řád. Říkám to v dobrém, spíš jenom jako doporučení, aby se to tedy neopakovalo. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Podle dnešního jednání dopoledne jsme se na termínech dohodli.

Poslankyně Jana Černochochová: Paní místopředsedkyně, ten čas v jednacím řádu je přímo napsaný.

73. Ústní interpelace

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Takže dnes jsme za účasti ověřovatelů vylosovali pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace, nejprve na předsedu vlády pana Bohuslava Sobotku či na vládu České republiky, a to v čase od 14.30 do 16 hodin, na ostatní členy vlády pak od 16 do 18 hodin. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic.

Nyní dávám slovo panu poslanci Adolfu Beznoskovi, který byl vylosován na prvním místě, aby přednesl ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky Bohuslava Sobotku. Připraví se poslanec Antonín Seďa. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Adolf Beznoska: Hezké odpoledne, dámy a pánové, vážená paní místopředsedkyně, vážený pane premiére, členové vlády. Mám krátký dotaz na pana premiéra Sobotku.

V médiích probíhají informace o zvláštní privatizaci OKD. Podle všech odborných stanovisek, kterými disponuje Policie České republiky, útvar pro odhalování korupce, správná cena měla být zhruba 7,5 mld. korun. Reálně se ten byznys uskutečnil za 4,1 mld. korun, čili pravděpodobně došlo k poškození státu v hodnotě 3,4 mld. korun. V době privatizace v roce 2004 byl dnešní premiér ministrem financí a současně členem prezidia Fondu národního majetku. Mimo jiné součástí toho transferu byl i převod 44 tisíc bytů. Průměrná cena toho jednoho bytu vychází na 40 tis. korun.

Dva dotazy na pana premiéra. Za prvé, jestli tu privatizaci považuje za správnou, a v případě, že ne úplně, vyvodí jakékoliv osobní důsledky, minimálně politické, a za druhé, jestli cenu jednoho bytu ve výši 40 tis. korun považuje, i bráno v cenách roku 2004, za přiměřenou. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Slovo má předseda vlády Bohuslav Sobotka.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane poslanče, já myslím, že je potřeba opravit vaše tvrzení o tom, že privatizace zbytkového podílu státu v OKD v roce 2004 zahrnovala i převod bytů. V té době k žádnému převodu bytů nedošlo. Byty totiž bohužel – a zdůrazňuji podruhé: bohužel – byly do společnosti OKD vloženy bývalým ministrem průmyslu a obchodu Vladimírem Dlouhým na počátku 90. let.

Bylo to chybné rozhodnutí, protože OKD nemělo být nikdy privatizováno včetně bytového fondu a bytový fond měl být převeden na města a obce. Bohužel, Vladimír Dlouhý tehdy v roce 1990 nebo 1991 udělal chybné rozhodnutí a Klausova vláda, ve které byla i vaše politická strana, ODS, tehdy zahájila proces privatizace OKD. A možná vás překvapím, došlo k divoké privatizaci OKD a stát přišel o 51 % akcií.

Já se vás chci zeptat, jestli náhodou nevíte, kolik stát za těch 51 % akcií dostal. Pokud to náhodou nevíte, tak já vám to řeknu: Stát za 51 % akcií nedostal ani korunu. Ani korunu! Jak je možné, že to policie dodnes nevyšetřuje? Jak je možné, že nikdo nevyhodnotil roli těch politiků, kteří způsobili, že stát za 51 % akcií ztratil kontrolní majoritu a nedostal jednu jedinou korunu. Vláda, jejímž jsem byl členem, v roce 2004 již prodávala podíl v podniku, ve kterém neměla kontrolu. Prodávala něco kolem 45 % akcií. Za tyto akcie dostala tržní cenu ve výši 4,1 miliardy korun. To, že to byla tržní cena, potvrdil nejen Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, ale především Evropská komise, která celou tuto transakci zkoumala a konstatovala, že při prodeji menšinového podílu státu v OKD nedošlo k poskytnutí veřejné podpory.

A pokud jde o byty. Byty byly součástí společnosti OKD od začátku 90. let. Nikdo se o nájemníky nestaral. První vláda, která se začala starat o situaci nájemníků OKD, byla až naše vláda v roce 2004, která jako první stanovila do privatizační smlouvy předkupní právo pro nájemníky bytů OKD. Vláda tehdy zavázala nabyvatele, že nesmí tyto byty OKD prodat nikomu jinému než nájemníkům. A to je trvalá podmínka, která je součástí privatizační smlouvy, a vláda, i tato vláda, musí trvat na tom, aby podmínky privatizační smlouvy z roku 2004 byly plněny a dodrženy.

A možná poslední poznámka v reakci na vaši interpelaci. ODS je nepochybně strana, která o privatizaci OKD leccos ví. Koneckonců váš nový místopředseda pan Tošenovský, nepochybně nová tvář v české politice, ví o OKD více než my všichni tady v Poslanecké sněmovně dohromady, protože místopředseda ODS pan Tošenovský seděl v letech 2005 až 2009 v dozorčí radě OKD, už po privatizaci, byl dokonce místopředsedou této dozorčí rady OKD a jenom v letech 2007 a 2008 dostal za sezení v této dozorčí radě od vlastníků OKD skoro 5 milionů korun odměn. Váš

místopředseda strany. Čili doporučuji, pokud máte nějaké další otázky, obraťte se na pana Tošenovského.

Možná by také stálo za to se zeptat, proč dal pan Bakala před volbami v roce 2010 Občanské demokratické straně 15 milionů korun jako výraz podpory její politiky a její volební kampaně. Děkuji. (Potlesk v části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji předsedovi vlády a táži se pana poslance, chce-li položit předsedovi vlády doplňující otázku. Není tomu tak.

Nyní tedy dávám slovo poslanci panu Antonínu Sedřovi. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sedřa: Děkuji. Paní místopředsedkyně, vážený pane premiére, nad největším problémem současnosti je vysoká nezaměstnanost a strach ze ztráty zaměstnání. Vaše vláda si vytkla za jeden z cílů zvýšení zaměstnanosti a podporu investic. Delší dobu se objevují informace o výstavbě dvou distribučních center internetového obchodu Amazon, konkrétně v Brně-Slatině a v Dobrovízi u Prahy. Tyto investice by mohly přinést kolem dvou tisíc nových pracovních míst. Nicméně se v poslední době spekuluje o tom, zda tyto investice vůbec budou, protože se ukázaly problémy s dopravním napojením těchto skladů na dopravní infrastrukturu tak, aby co nejméně zatěžovaly životní prostředí občanů.

Proto se chci zeptat, pane premiére, jak konkrétně přispěje vláda k podpoře této investice. Děkuji za vaši odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Slovo má předseda vlády Bohuslav Sobotka. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Dovolte mi, abych v reakci na tuto interpelaci prohlásil, že se přirozeně nejedná jenom o otázku investice firmy Amazon v České republice. Nová vláda bude velmi pozorně a pečlivě sledovat všechny zajímavé investory, kteří mají zájem investovat v naší zemi a podpořit tvorbu nových pracovních míst. Problém je v tom, že v minulých letech Česká republika ztratila náskok, který v regionu střední Evropy měla. My jsme tu měli CzechInvest, který byl vzorem pro všechny vládní agentury v celé střední Evropě z hlediska kvality své činnosti. Tohle už je všechno dávno pryč.

Já si myslím, že úkolem nové vlády by mělo být právě dát jasný signál těm, kteří chtějí v České republice investovat, že naše země je připravena. Že je připravena komunikovat s podnikateli a že je připravena jim poskytnout potřebný servis. Je potřeba si také uvědomit,

že se pohybujeme v konkurenčním prostředí. Našimi přímými konkurenty jsou země v regionu, Slovensko, které už platí eurem, Maďarsko nebo třeba také Rumunsko, Bulharsko, které mají nižší náklady na pracovní síly, než jsou v České republice, ale přirozeně horší infrastrukturu.

Pokud jde o investice Amazonu, je tady šance v podobě výstavby dvou distribučních center. Je tu šance zaměstnat možná dohromady 3 tisíce, možná ve špičce 4 tisíce lidí. Ale vzhledem k tomu, že se jedná o distribuční centra, tak ona přirozeně mají výrazný dopad na dopravu, na regionální dopravu tam, kde budou zřízena a postavena. Proto hlavní problém, který identifikuje stát, a chci poznamenat, že stát se účastní těchto jednání prostřednictvím agentury CzechInvest a prostřednictvím Ministerstva průmyslu a obchodu, se týká dopravní infrastruktury.

Pokud jde o obec Dobrovíz ve středních Čechách, jde o výstavbu obchvatné komunikace, která by odvedla dopravu spojenou s fungováním distribučního centra mimo obec. Podobný problém je v Brně, kde se jedná o otázku nájezdu na dálnici, který by přímo propojil průmyslovou zónu, ve které má tato investice vzniknout, s dálnicí D1. V obou těchto případech státní instituce nabízejí dohodu, nabízejí určité memorandum, které obsahuje i součinnost státu. Pokud jde o Brno, součinnost představuje plán na výstavbu napojení nového přivaděče mezi dálnicí D1 a průmyslovou zónou ve Slatině, kde má být investice Amazonu realizována. Pokud jde o Dobrovíz, tam zatím ještě obec nevyjádřila přesný souhlas s podmínkami, tak jak byly navrženy. Stejně tak se očekává nové jednání zastupitelstva v Brně.

Chci vás ujistit, že vláda bude celou věc prostřednictvím příslušných institucí a ministerstev pozorně sledovat. Jsme připraveni pomoci tomu, aby se tyto investice v České republice zrealizovaly nejenom kvůli nim samotným, ale také proto, abychom navenek vyslali jasný signál, že Česká republika je už znovu připravena na seriózní jednání s investory, kteří přijdou proto, aby podpořili naši ekonomiku, vytvořili nová pracovní místa a podíleli se na hospodářském vzestupu země.

Tolik jen velmi stručně k otázce investice Amazonu. V tuto chvíli vám nemohu jednoznačně odpovědět na otázku, zda se podaří jednání dotáhnout úspěšně do konce, protože to nezávisí jen na vůli státu. Kdyby to záleželo jen na vůli České republiky, pak mohu říci: Ano, Česká republika je připravena se dohodnout, poskytnout vhodné podmínky. Ale nyní to záleží na rozhodnutí příslušných samospráv. To znamená na zastupitelstvu obce Dobrovíz, záleží to také na rozhodnutí magistrátního zastupitelstva v městě Brně a nyní vláda musí vyčkat na stanovisko samosprávných orgánů. Pokud stanovisko bude kladné, pokud tu bude šance dospět k finální dohodě, pak jsou státní organizace a instituce připraveny k finální dohodě přispět. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji předsedovi vlády a táži se pana poslance, zda chce doplnit otázkou. Prosim.

Poslanec Antonín Sedľa: Děkuji za odpověď. Pane předsedo vlády, opravdu je nutno kooperovat a najít shodu se samosprávnými celky.

Měl bych ještě jednu konkrétní prosbu, která se týká Zlínského kraje, protože určitě víte, že v minulosti investoval Zlínský kraj za pomoci státních dotací průmyslovou zónu v Holešově. Ta má v současné době řadu problémů.

Proto bych vás tímto chtěl požádat o součinnost na vyřešení těchto problémů, zejména pro její dopravní napojení na nedalekou dálnici D1, protože jsem přesvědčen, že je škoda, že tato investice, která stála, pokud si matně vzpomínám, 1,6 miliardy korun, neumožňuje stoprocentní využití, které by zvýšilo zaměstnanost v daném regionu. Děkuji za pomoc.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Slovo má předseda vlády pan Bohuslav Sobotka.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane poslanče, mně je přirozeně ta situace holešovské průmyslové zóny známa z uplynulých let. Je fakt, že tam byly investovány poměrně rozsáhlé veřejné prostředky pro to, aby tato zóna byla připravena na nové investice, a zatím se tam nepodařilo žádného velkého investora získat. Souhlasím s vámi, že jedním z důvodů může být otázka nedotaženého napojení na základní a klíčovou dopravní infrastrukturu. A po pravdě řečeno, ta úvaha nás čeká i v jiných oblastech a v jiných lokalitách.

Pokud se dnes vláda chce aktivněji věnovat otázce získávání přímých investic a podpory vzniku nových pracovních míst, tak současně také musíme na to navázat rozvoj dopravní infrastruktury. Čili ruku v ruce vláda musí koncepčně zvažovat, jak, kdy a jakým způsobem využije připravené průmyslové zóny, do kterých už se v minulosti investovaly nemalé finanční prostředky, a jakým způsobem tomu přizpůsobí rozvoj dopravní infrastruktury a investice do ní v následujících letech. Tady bych velmi uvítal spolupráci mezi Ministerstvem průmyslu a obchodu, Ministerstvem dopravy a Ministerstvem financí tak, abychom byli schopni zkoordinovat rozvoj dopravní infrastruktury a přístup nových investorů do České republiky.

Chci vás ujistit o tom, pokud jde o napojení holešovské průmyslové zóny, tuto věc vnímáme jako jednu z priorit.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní dávám slovo poslanci Petru Bendlovi, který byl vylosován na třetím místě, aby

přednesl ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky Bohuslava Sobotku. Proším, aby se připravila paní poslankyně Němcová.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dámy a pánové, kolegyně, kolegové, vážený pane premiére, mám jednoduchou otázku. Členem vaší vlády je člověk, který patří k významným podnikatelům v České republice, a to v agrárním sektoru až v některých částech majících monopolní postavení. Chtěl bych vědět, zdali vám osobně vadí a cítíte to jako konflikt zájmu, jestliže ministr financí má pod sebou Finanční analytický útvar, či nikoliv, a zdali s tím hodláte něco dělat, neboť tento útvar má přístup k citlivým informacím konkurentům všech firem, má přístup k informacím, které mohou na trhu mít obrovskou hodnotu, a může být ve významném konfliktu zájmu. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Slovo má předseda vlády Bohuslav Sobotka.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane poslanče, dovoluji mi, abych reagoval na vaši interpelaci. Samozřejmě je to do značné míry nová situace, se kterou jsme se doposud neseťkali, byť i v minulosti tady vznikaly politické strany velmi rychlým způsobem. Pan Babiš nepochybně není první podnikatel, který se dostal takto rychle do vlády na základě výsledků voleb. A chci zdůraznit, že to bylo na základě výsledků voleb. Občané, kteří volili hnutí ANO, věděli, kdo stojí v jeho čele, a mohli logicky také předpokládat, že pokud tato strana získá silný voličský mandát, tak se může ocitnout ve vládě a může být součástí vládní koalice. Myslím si, že tady z tohoto hlediska nevím o ničem, co by předseda tohoto hnutí ve volební kampani skrýval nebo zatajoval z hlediska svého postavení a ze svého hospodářského postavení.

Chci pouze připomenout, že v minulém volebním období, aniž bych tady chtěl dělat jakékoliv rovnítko, součástí vlády, a nějakou dobu dokonce i ministrem byl faktický předseda Věcí veřejných pan Bárta, který byl také podnikatelem, byť v určité specifické oblasti. A tehdy jsme také vedli debatu o tom, jestli tady existuje střet zájmu vzhledem k tomu, že jeho politická strana nominovala ministra vnitra.

To riziko tady je vždycky a vždycky tady do budoucna v okamžiku, kdy podnikatel vstupuje do politiky, bude. A tady si myslím, že je strašně důležité, abychom kladli důraz na standardní postupy, na dodržování zákona. Máme tady zákon o střetu zájmů, který ukládá i členovi vlády povinnost, aby v okamžiku, kdy ho čeká hlasování, ve kterém by mohlo dojít ke střetům zájmů, tento střet zájmu ohlásil. Čili je to respektování zákonného režimu.

Jsem také informován o tom, že pan Andrej Babiš rezignoval na funkce ve statutárních orgánech společnosti, kterou vlastní.

Pokud jde o Finanční analytický útvar, to není žádná tajná služba. Předpokládám, že Finanční analytický útvar má přesná pravidla a přesné postupy, z hlediska své činnosti se řídí zákonem, a nemám žádné důvody se obávat toho, že by Finanční analytický útvar měl postupovat jiným než standardním způsobem. To znamená, ano, je to mocný nástroj, ale pevně věřím tomu, že bude používán v souladu se zákonem zejména k tomu, k čemu má sloužit, to znamená identifikovat nelegální transakce, pomáhat státu v boji s terorismem, pomáhat mimo jiné státu například i v boji s daňovými úniky.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji předsedovi vlády. Táhne se pana poslance, zdali chce doplňující otázku. Chce.

Poslanec Petr Bendl: Dobře, já jsem tomu rozuměl. Věříte panu místopředsedovi vlády, že nezneužije ani toho faktu, že bude mít k dispozici citlivé údaje, byť to nemusí být žádné trestněprávní věci. Ale bude mít přístup k účtům svých konkurentů. Vám to nevádí, dobře, budiž, alespoň to všichni slyšeli.

Jen bych tady chtěl připomenout, že jak pan bývalý poslanec Bárta, tak tuším i pan Řebíček se sami vzdali vlastnického práva a převedli své firmy na jiné osoby. Chtěl bych vědět, zda počítáte, že tak učiní i váš člen vlády.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Slovo má předseda vlády Bohuslav Sobotka.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Ona je to skutečně zajímavá otázka, pokud jde o Finanční analytický útvar. Já jsem byl čtyři roky ministrem financí, ten útvar byl součástí Ministerstva financí již v té době a po pravdě řečeno mě nikdy nenapadlo, abych zneužil své pozice a zkoumal nějaké citlivé údaje kohokoliv. Říkám kohokoliv. Tam jsou standardizované postupy. Ten útvar je v zásadě oddělen od zbytku Ministerstva financí, a to jak z hlediska svého řízení, tak z hlediska dislokace. A pokud by ministr chtěl získávat nějaké citlivé údaje, tak o všech těchto žádostech by – předpokládám – byly vyhotoveny záznamy. To znamená, nelze podle mých informací, které mám k dispozici ze zkušenosti ministra financí, získávat citlivé údaje, aniž by to jakýmsi způsobem nebylo vyhodnoceno, aniž by to jakýmsi způsobem nebylo zaznamenáno. Předpokládám tedy, že by následně nový ministr mohl být informován o tom, že jeho předchůdce se snažil nějakým způsobem FAÚ zneužít. Čili já si nemyslím, že by k tomu mělo dojít. Znovu zdůrazňuji, jsou tady jisté po-

stupy. A já v době, kdy jsem byl ministr financí, tak jsem tomu pokušení nepodleh.

Pokud jde o pana Řebíčka, rozumím tomu příkladu. Pan Řebíček, tuším, že prodal svůj podíl ve firmě Viamont. Ale nevím, jestli je to úplně šťastný příklad, protože i když on prodal svůj podíl, a když se podíváte na to, jak narostly zakázky firmy Viamont během doby, kdy byl pan Řebíček ministrem dopravy, tak se ukazuje, že stejně ty pochybnosti tady jsou. I když ten podíl prodal, tak přesto jsou pochybnosti, jestli náhodou to, že se expanze Viamontu shoduje s působením pana Řebíčka v čele Ministerstva dopravy, není důsledkem toho předcházejícího propojení. Jenom chci upozornit na to, že poté, kdy pan ministr Řebíček z čela ministerstva odešel, už se té firmě tolik nedařilo, a myslím si, že nedopadla úplně dobře.

Takže nebyl to úplně dobrý příklad. Ale po pravdě řečeno, vůbec se nebráním diskusi o tom, jak do budoucna zákon o střetu zájmů novelizovat. Pokud dojdeme ke shodě, že bychom do budoucna měli určitá pravidla uplatnit nebo upravit striktněji, tak nepochybně, věřím, že mluvím za celou vládní koalici, se takové diskusi vůbec nebráníme.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane ministře. Nyní dávám slovo paní poslankyni Miroslavě Němcové, která byla vylosována na čtvrtém místě, aby přednesla ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky pana Bohuslava Sobotku. Prosím, paní poslankyně. A připraví se pan poslanec Marek Benda.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, vážení členové vlády, začnu nejprve citátem – citátem současného ministra financí: „Budeme trvat na tom,“ cituji tedy, „že prostředky ve výši zhruba 350 miliard korun, které leží bez užití na účtech České národní banky, využijeme při řízení státního dluhu.“

Chtěla bych se pana předsedy vlády zeptat, jestli skutečně je ztotožněn, a má stejný názor jako jeho ministr financí, s tím, že se na účtech České národní banky válí 350 miliard korun, které lze využít pro snižování státního dluhu naší země, jestli má povědomí o tom, že za prvé tam ty peníze vůbec nejsou, za druhé, že velká část prostředků, které má Česká národní banka na svých účtech, patří jiným státním organizacím, např. vysokým školám nebo např. obcím. Jestli se tedy pan předseda vlády myslí, že je dobré na tyto peníze vysokých škol nebo obcí sáhnout pro snížení státního dluhu. To je první otázka.

A druhá, jestli si nemyslí, že by mohl znamenat takovýto zásah do finančního hospodaření státu odrazení případných investorů a snížení ekonomického hodnocení naší země v zahraničí.

Děkuji za odpověď na tyto dvě otázky.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Slovo má předseda vlády Bohuslav Sobotka.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Vážená paní poslankyně, měl jsem přirozeně možnost na toto téma s panem ministrem financí hovořit. On vycházel ve svém sdělení z pravidelné zprávy, kterou předkládá Ministerstvo financí a která hovořila o průměrných zůstatcích na účtech ČNB, které jsou evidovány v rámci systému státní pokladny, ale ačkoli jsou zůstatky evidovány a jsou vykazovány, tak stát k těmto prostředkům nemá přístup. To jste koneckonců i vy sama ve své interpelaci zmínila. A to je možná problém, který v ČR máme na rozdíl od ostatních zemí, kde systém státní pokladny byl dotažen do konce v tom smyslu, že veškeré veřejnoprávní subjekty mají prostředky disponovány způsobem, že vláda v okamžiku, kdy by si musela půjčit, má tady alternativu využít přebytky na těchto účtech a dočasně z nich financovat své potřeby. Ano, máte pravdu, bylo by to určité narušení stávající rozpočtové autonomie, kterou některé subjekty mají, ale otázka je, jestli by to skutečně narušilo jejich hospodaření, pokud tam ty prostředky leží a nejsou žádným způsobem využívány. To je debata, která nás čeká do budoucna.

Možná si vzpomenete na to, že my jsme tu diskusi tady zažili i v této Poslanecké sněmovně. Bylo to v době, kdy pan ministr Kalousek, což byl koneckonců ministr financí ve vládě, v níž byla také ODS, zaváděl systém státní pokladny a snažil se, aby součástí toho systému byly plně i prostředky veřejných vysokých škol. Tehdy se ze strany veřejných vysokých škol zvedl velký odpor a školy si prosadily, že stát na jejich peníze sáhnout v rámci systému státní pokladny nemůže. To znamená, zůstaly mimo, ale jsou evidovány a jsou vykazovány. A pan ministr Babiš vycházel právě z výkaznictví, které zahrnuje i tyto finanční prostředky.

Do budoucna je tady podle mě diskuse a je tady možnost debaty, zda-li by náš systém státní pokladny neměl být v tomto směru efektivnější, protože pokud bychom tam zahrnuli všechny finanční prostředky veřejných institucí a stát si na ně v případě potřeby mohl dočasně sáhnout, pak by to nepochybně snížilo náklady státu na obsluhu dluhu. Je to otázka racionální ekonomické debaty, zdali by to pro stát nakonec nebylo užitečnější než respektovat, souhlasím s vámi, také důležitou autonomii jednotlivých veřejnoprávních institucí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji předsedovi vlády a táži se paní poslankyně, zda chce položit doplňující otázku. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Němcová: Asi nechci položit doplňující otázku,

protože nevím, co nového bych se na ni dozvěděla. Jenom děkuji panu předsedovi vlády za vysvětlení, že si vybral do svého týmu jako nejdůležitějšího muže člověka, který neumí číst zprávy a nerozumí jejich sdělením a interpretuje je tak, jak ho napadne v duchu předvolební laciné rétoriky. Děkuji za toto upřesnění z úst pana předsedy vlády.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Nyní dávám slovo poslanci Marku Bendovi, který byl vylosován na pátém místě, aby přednesl ústní interpelaci na předsedu vlády ČR Bohuslava Sobotku. Prosím, aby se připravila paní poslankyně Fischerová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně, vážený pane předsedo vlády, dámy a pánové, já snad ani ty dvě minuty nevyčerpám. Ve slavném dopise, který odešel z Lidového domu na Pražský hrad, ve kterém byla přejmenována část ministrů této vlády, který jsme pak díky tomu všichni mohli zatrhaný z Pražského hradu vidět, byla douška, ve které bylo uvedeno, že přílohou tohoto dopisu jsou lustrační osvědčení členů vlády.

Rád bych se zeptal pana premiéra, jestli to byla lustrační osvědčení všech členů vlády, nebo jenom některých členů vlády, případně kterých členů vlády, a jestli tato lustrační osvědčení všechna byla negativní, nebo některá z nich byla pozitivní. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Slovo má předseda vlády Bohuslav Sobotka.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Máte pravdu, vážený pane poslanče, že přílohou návrhu, který jsem předložil prezidentovi republiky, byla lustrační osvědčení. Všichni členové vlády až na kandidáta na funkci ministra financí buď předložili negativní lustrační osvědčení, nebo uvedli, že se na ně již tato povinnost nevztahuje, protože se narodili v časovém období, kdy lustrační zákon vydání takového osvědčení nepožaduje. Taková je realita, takové bylo složení přílohy, která byla součástí návrhu, který jsem panu prezidentovi předložil, a z tohoto důvodu také mohu konstatovat, že ten návrh byl zcela určitý, neboť přesná jména jednotlivých navržených členů vlády byla uvedena v rámci příslušných ověřených kopií lustračních osvědčení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji předsedovi vlády a táži se pana poslance Bendy, zda chce položit doplňující otázku. Je tomu tak. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo vlády, já rozumím vašemu vysvětlení, že lustrační osvědčení nedávali ti, na které se to věkově již nevztahuje, ale jestli se nepletu, tak pan ministr financí a místopředseda vlády Babiš patří k ročníkům, na které se lustrační osvědčení ještě vztahuje. Proto se ptám, jak to, že jeho lustrační osvědčení nebylo přílohou tohoto dopisu prezidentu republiky.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Slovo má předseda vlády pan Bohuslav Sobotka.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Já myslím, že ta věc je velmi jednoduchá. Obrátil jsem se přirozeně na jednotlivé koaliční strany, se kterými jsme se dohodli na koaliční smlouvě, aby dodaly příslušné podklady pro předložení žádosti na Pražský hrad, a tyto podklady, které jednotlivé koaliční strany dodaly, jsem také předložil prezidentovi republiky.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji předsedovi vlády. A nyní dávám slovo paní poslankyni Fischerové, která byla vylosována na šestém místě, aby přednesla ústní interpelaci na předsedu vlády ČR Bohuslava Sobotku. Poprosím, aby se připravil pan poslanec Jan Zahradník.

Poslankyně Jana Fischerová: Vážená paní místopředsedkyně, moc děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, vážený pane premiére, setkávám se jako poslankyně s různými osobami a také jedna část z nich mj. jsou živnostníci a osoby samostatně výdělečně činné. Je zajímavá mnoho věcí, protože víme, že podnikání v současné době, a to množství, které klesá dolů, jejich počet ovlivňují různé věci. Mimo jiné se mě ptají také na to, jak to bude výhledově s daňovými tzv. výdajovými paušály. Já jsem si tedy prostudovala koaliční smlouvu, kde se částečně něco dá z toho dočíst, ale budu mít na závěr konkrétní otázku.

Četla jsem priority vlády: Budeme podporovat rozvoj malého a středního podnikání. Za důležité považujeme také maximální snižování administrativní zátěže pro podnikatele. To je dobře, to se mi líbí. Ale pak dál článek 2.4., měla by být účinnost od 1. 1. roku 2015, budeme usilovat o schválení změn, omezení výše paušálních nákladů pro OSVČ absolutní částkou. V současné době tyto částky jsou 30–80 %, to víme. Ale mě by teď vyloženě zajímalo, pane premiére, jestli existuje analýza a jaký bude toto mít dopad do fiskální politiky našeho státu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Slovo má předseda vlády Bohuslav Sobotka.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní poslankyně, možná si vzpomenete, že stávající podoba výdajových paušálů v zásadě, říkám v zásadě, platí v naší zemi od roku 2006. Možná vás překvapí, ale v té době jsem byl ve funkci ministra financí a prosazoval jsem a podpořil jsem rozšíření možnosti pro živnostníky uplatňovat výdajové paušály. Ale tehdy ty výdajové paušály byly uplatňovány v kombinaci s progresivní daní a byly uplatňovány v kombinaci s minimální daní.

Proto i když jsme prohloubili a rozšířili možnost výdajových paušálů v roce 2006, tak se nezhroutil výběr daně z příjmů. Ten výběr daně z příjmů od fyzických osob podnikajících se zhroutil až za vlády Petra Nečase, začalo to už za vlády Mirka Topolánka v okamžiku, kdy se zrušila daňová progresse, zavedla se rovná daň a zrušila se tzv. minimální daň a ponechaly se ty velkorysé výdajové paušály tak, jak jsme je nastavili ještě za vlády sociální demokracie v roce 2006. A tehdy se ten výběr daně z příjmů fyzických osob podnikajících zhroutil, protože předtím, než vy jste zrušili progresi a zrušili minimální daň, stát ročně od OSVČ vybral asi 16 až 17 miliard korun. Hádejte, kolik stát vybral loni. Necelé 3 miliardy korun. Necelé 3 miliardy! Čili vybíralo se šestnáct sedmáct, teď jsou to necelé tři miliardy korun. Je evidentní, že tady problém ve výběru daní existuje.

Druhý problém, který tady existuje, a vy jste se na něj ptala a já vám samozřejmě rád odpovím, se týká oné analýzy výběru daní od osob samostatně výdělečně činných. Je evidentní, že v naší zemi existují rozdíly v odvodovém zatížení zaměstnanců a OSVČ. Ty rozdíly mohou mít určité opodstatnění, protože zaměstnanci mají přirozeně vyšší daňovou zátěž, ale mají, řekněme, komfortnější podmínky v celé řadě oblastí než samostatně podnikající podnikatel. Ale je otázka, jestli je to zdůvodnitelné skutečně všude.

Já vám dám jeden konkrétní příklad, který se týká zdravotního pojištění. V oblasti zdravotního pojištění zaměstnanci platí v průměru vyšší sazby, OSVČ v průměru nižší sazby, ale jak OSVČ, tak zaměstnanci mají šanci čerpat naprosto stejnou zdravotní péči. To znamená, rozsah poskytované zdravotní péče je stejný jak u zaměstnanců, tak u OSVČ. Čili tady existují nerovnosti a my jsme se ve vládní koalici dohodli, že připravíme analýzu, která by přesně popsala, kde tyto nerovnosti vznikají. Rádi bychom otevřeli celospolečenskou diskusi nad tím, jak se do budoucna zdaňování OSVČ na jedné straně a zaměstnanců na straně druhé má vyvíjet. Ten problém tady reálně existuje, a řeknu vám, že tak jako třeba dnes živnostníci samozřejmě se obávají nebo pozorně sledují, co se bude dít s výdajovými paušály, tak stejně tak zaměstnanci jsou našťvaní, protože říkají: my jsme ti daňoví soumaři a my to tady vlastně všechno platíme a táhneme. Tady na to existují rozdílné pohledy.

My bychom rádi nejprve předložili analýzu, otevřeli debatu a nechceme zbrkle přistupovat k žádným opatřením.

A pokud jde o výdajové paušály, tak vás chci ujistit a stejně tak i všechny drobné podnikatele, že pokud jde o drobné živnostníky s malým obratem, tak těch se žádné negativní restriktce nedotknou. Proč? Já jsem přesvědčen o tom, že výdajové paušály nemají sloužit jako nástroj daňové optimalizace, že mají sloužit jako nástroj k zjednodušení administrativy pro podnikatele, aby finančnímu úřadu nemusel dokládat každý výdaj ve formě dokladu. Tady to výdajový paušál výrazně zjednodušuje, tu komunikaci mezi podnikatelem a finančním úřadem. Ale výdajový paušál by neměl pomáhat podnikatelům, kteří mají dostatek prostředků, mají velké obraty a mohou si samozřejmě najmout právníky, najmout daňové poradce a podobně a ta platba daní pro ně není administrativní problém. Takže je důležité, aby výdajové paušály do budoucna nadále pomáhaly drobným podnikatelům snižovat administrativní zátěž, ale neměly by být zneužívány jako nástroj daňové optimalizace u těch typů podnikatelů, kteří ve skutečnosti výdajové paušály nepotřebují, ale samozřejmě je přijímají jako určitý komfort, který jim umožňuje optimalizovat platbu daní státu.

To jsou úvahy, které máme. Chceme jednat rozumně, postupně a v žádném případě nechceme poškodit ty skutečné drobné podnikatele, řemeslníky, drobné živnostníky. Ti se nemusí obávat žádných negativních změn.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu premiéroví a táži se paní poslankyně Fischerové, zda chce položit předsedovi vlády doplňující otázku. Je tomu tak. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Fischerová: Vážený pane premiéře, já vám děkuji za tu odpověď, ale přesto z vlastní zkušenosti vím, že je nesmírně důležité, aby lidé tu práci měli, i ti drobní živnostníci, a ten můj pohled je takový. Můj dotaz byl konkrétní, jestli ta analýza existuje. Čili jsem pochopila z vaší odpovědi, že zatím ne, protože kdyby ta analýza neproběhla dokonale, tak se obávám, že to nebude ani poznat, že se to opět někde v šedi rozplyne, ale koukám se na to tak svým pohledem, že je důležité, aby lidi, i ti drobní živnostníci, měli práci, mohli se o sebe postarat. Že to je pro náš stát celkově prospěšné.

Ale už ani nepokládám dotaz, spíš je to na dlouhou debatu, protože to není tak jednoduché a každý máme asi na to trochu jiný pohled, ale především jde o to, aby lidé byli schopni se o sebe postarat z mého pohledu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, paní

poslankyně. Slovo má pan premiér Bohuslav Sobotka. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní poslankyně, možná vás to překvapí, ale já s vámi souhlasím. V situaci, kdy máme takto vysokou nezaměstnanost, jaká je dnes, kdy je tady skoro 600 tisíc lidí bez práce, v situaci, kdy ekonomika neroste, v zásadě stagnuje, ty růsty jsou velmi slabé, tak představa, že jakákoliv vláda zvýší zdanění drobných živnostníků, to by automaticky znamenalo, že je bude posílat na úřady práce. Proto také vláda nechce k žádnému takovému opatření přistoupit a velmi pečlivě bude v daňové oblasti zvažovat všechna opatření, která bude přijímat.

Analýza zatím zpracovaná není. Analýzy mají odbory, analýzy mají i zaměstnavatelé. Vládní analýza bude zpracována, bude to součástí programového prohlášení vlády a na základě této analýzy chceme otevřít diskusi. Protože skutečně u řady lidí je tady dnes pocíťována jistá nespravedlivost z hlediska míry zdanění a těch odvodů, které platí do veřejných systémů.

A možná na závěr jenom jeden příklad, který je ale také důležitý a je potřeba o tom mluvit nahlas. Vyprávějí lidé, kteří pracují v České správě sociálního zabezpečení, řadu příkladů toho, kdy člověk, který v posledních dvaceti pětadvaceti letech fungoval jako živnostník, OSVČ, teď přijde a zeptá se na výměru svého důchodu, nebo je mu ten důchod dokonce už přímo oficiálně vyměřen, je šokován tím, jak ten důchod nízký. Řada živnostníků přirozeně ráda platí nižší odvody na sociální pojištění, ale neuvědomuje si důsledky, které to přinese v okamžiku, kdy půjdou do důchodu a kdy je jim ten starobní důchod vyměřen, a pak jsou šokováni tím, jak nízká částka je jim vyměřena. I tady by stát měl se svými občany jednat otevřeně a je potřeba říci živnostníkům celou pravdu: Ano, dnes můžete čerpat slevy na sociální pojištění, ale počítejte prosím s tím, že v okamžiku, kdy vám bude vyměřen starobní důchod, nemůžete počítat s tak vysokým starobním důchodem, který třeba dostane váš kolega zaměstnanec, byť to můžete vnímat jako nespravedlivé.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane premiére. S další interpelací vystoupí poslanec Jan Zahradník, který byl vylosován na sedmém místě. Připraví se pan poslanec Václav Klučka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, když jsem přemýšlel nad tím, jakou otázku položím panu premiérovi při své první účasti na ústních interpelacích, tak mě napadlo více témat, ale

nakonec převážilo téma jediné, které je pro mne jako poslance zvoleného v Jihočeském kraji nejdůležitější, a tím tématem je dopravní napojení jižních Čech jednak na centrum naší republiky, na Prahu, a dále pak na evropskou dálniční síť, to znamená na jih, na hornorakouský Linec.

Proto si dovoluji panu premiérovi otázku, v jakém pořadí na přehledu priorit vlády, kterou vede, se nachází stavba dálnice D3 a na ni navazující rychlostní komunikace R3, a zároveň také jaké místo v pořadí těchto priorit má stavba rychlostní komunikace R4, která propojuje Písek a Prahu z jihozápadu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Slovo má předseda vlády Bohuslav Sobotka.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane poslanče, já pokládám za zcela logické, že se jako bývalý hejtman Jihočeského kraje ptáte na důležitou státní infrastrukturní stavbu, která je nepochybně klíčová pro budoucnost jižních Čech, ale také pro naše spojení s Rakouskem.

První věc, kterou bych chtěl říci, to, co není úplně pozitivní zpráva, je, že podle informací, které jsem dostal, rakouská strana podle dosavadních jednání, která byla vedena zejména v roce 2013, počítá s tím, že ten příhraniční úsek bude z rakouské strany investován až po roce 2018, to znamená je tam perspektiva zhruba roku 2018 z pohledu dokončení dálnice z rakouské strany. Pokud jde o českou stranu, mohu vás ujistit, že intenzivně probíhá příprava výstavby dalších úseků dálnice D3.

Čili za prvé vláda počítá s tím, že nadále bude financovat výstavbu a také přípravu dálnice D3 ve směru na jih podle potřeb. Zdá se, že v tuto chvíli dochází k určitému zpomalení výstavby ve dvou následujících úsecích po těch, které byly otevřeny, v důsledku toho, že Úřad pro ochranu hospodářské soutěže soutěž na dva tyto úseky zrušil a soutěž se bude muset znovu připravit. Ale mohu vás ujistit, že jsou v rozpočtu na letošní rok z pohledu fondu dopravy zajištěny finanční prostředky jak na zahájení investice, tak na výkup pozemků v těch dalších etapách směrem k Českým Budějovicím a kolem Českých Budějovic. To znamená, prostředky jsou zajištěny v letošním roce, a pokud jde o další léta, to přirozeně budete moci také jako poslanec Sněmovny v situaci, kdy se zde bude schvalovat rozpočet fondu dopravy na následující období, ovlivnit.

Pokud jde o výstavbu D3, nepochybně je to prioritou vlády. A když se podíváte na programové prohlášení koalice, tak tam je zmíněna rychlostní komunikace R35 a následně je tam zmíněno dobudování dálničního spojení se všemi našimi sousedy. Mezi těmi prioritami, které jsou zahrnuty do dálničního spojení s našimi sousedy, je přirozeně také dálnice D3.

Pokud jde o rychlostní komunikaci z Prahy na Písek, ta nebyla v názvu vaší interpelace zmíněna. Tady vám nemohu dát podrobnější údaje, ale jsem samozřejmě připraven vám následně poslat písemnou informaci.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji předsedovi vlády a táži se pana poslance – ano, chce položit doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, paní předsedající. Informace o těch Rakušanech je pro nás, kteří tudy jezdíme jaksí trochu nedůvěryhodná. Chápu, že máte asi správné informace, ale je to pro nás těžko pochopitelné, když se tam staví od Lince na sever dá se říct ostošest.

Ale ještě jedna věc, kterou bych chtěl zmínit. Stát má dlouhodobě v plánu v jižních Čechách dostavět jednu ze zásadních energetických investic, dostavbu třetího a čtvrtého bloku jaderné elektrárny Temelín. To je stavba, která je velmi významná pro naši zem. Je to otázka mnoha let do budoucnosti. Ale přesto z průzkumů veřejného mínění má tahle stavba poměrně významnou toleranci mezi Jihočechy. Ale Jihočeši také čekají, nejen že se bude investovat do jádra, ale že se bude také investovat do infrastruktury dopravní. Zdali je panu premiérovi tato okolnost také známa, bych se chtěl zeptat.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a předávám slovo panu premiérovi.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Ano, minulá vláda, respektive se souhlasem nebo s porozuměním minulé vlády bylo zahájeno výběrové řízení na dostavbu dalších dvou bloků v rámci Jaderné elektrárny Temelín, která se nachází v Jihočeském kraji. Já musím říci, že nová vláda ještě bude muset posoudit, zdali její přístup k výstavbě těchto dvou bloků bude tožný s vládami předcházejícími. To, co naši úvahu ale nepochybně ovlivní, bude za prvé debata o klimatickém balíčku na úrovni Evropské komise, protože Evropa teď bude přehodnocovat své cíle a záleží na tom, jak budou nastaveny principy energetické politiky v rámci Evropské unie. Poté, kdy bude jasno na úrovni Evropy, a to by snad mohlo být po březnové Evropské radě, nás čeká aktualizace energetické koncepce v rámci České republiky a z té nepochybně potom vyplynou také podmínky pro eventuální dokončení tendru na výstavbu Temelína.

Já to říkám proto, že nepokládám za úplně ideální směřovat otázku výstavby dopravní infrastruktury v Jihočeském kraji s touto výraznou investicí ČEZu, protože jsem přesvědčen o tom, že dobudování hlavních páteřních komunikací, které vy jste zmínil ve své interpelaci, bude nutné

v každém případě. Bude nutné v každém případě. A nemyslím si, že by měly být spojovány s touto investicí, která koneckonců bude financována z jiných finančních zdrojů než výstavba dopravní infrastruktury. Za výstavbu rychlostních komunikací v Jihočeském kraji musí nést odpovědnost stát. Pokud jde o dostavbu dalších dvou bloků v elektrárně Temelín, tam je odpovědnost na společnosti ČEZ, kterou stát vlastní ze 70 %.

Pouze bych chtěl podotknout, že nová vláda není ochotna poskytovat záruky na výkupní ceny elektrické energie, které by v příštích několika desetiletích let mohly dramaticky zatížit ať už domácnosti, nebo firmy z pohledu zvýšených odvodů v důsledku nutnosti financovat dostavbu elektrárny Temelín. Čili to, co nás také bude zajímat, budou podmínky, za kterých by se další dva bloky v Temelíně měly postavit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane premiéře. S další interpelací vystoupí pan poslanec Václav Klučka, který byl vylosován jako osmý. Poprosím, aby se připravil pan poslanec Zdeněk Ondráček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji. Paní předsedající, vážený pane premiéře, ještě do včerejška jsem nevěděl, že budu interpelovat novou vládu ve věci regulačních poplatků ve zdravotnictví, že budu interpelovat vás, pane premiéře. Ta souvislost je s tím, že včera jsme projednávali novelu zákona o veřejném zdravotním pojištění, kde kromě implementace evropské směrnice pro mě nastal problém v tom, že v textaci zákona se objevily věty v odstavcích, které vlastně již neexistující poplatek za nemocniční péči identifikují ve svých dalších. Tohle to opravíme, prosím, zítra se k tomuto zákonu vrátíme.

Ale já jsem se chtěl, pane premiéře, zeptat. Koaliční smlouva byla podepsána jako určitý předvoj koaliční odpovědnosti. Tam jsou znaky toho, jak se bude dále se zdravotními poplatky pracovat. Předpokládám, že se to objeví v programovém prohlášení vlády. Ale přesto, protože veřejnost diskutuje o těchto věcech, bych rád, pane premiéře, věděl, jestli to, co v té koaliční smlouvě máme, bude také podkladem pro to, aby tato nová vláda plně tento slib naplnila.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Slovo má pan předseda vlády pan Bohuslav Sobotka. Prosím, pane premiéře.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Dovolte mi, abych se velmi stručně vyjádřil k té věci, která je z vystoupení pana poslance nejvíc aktuální. Ta se týká toho, že od 1. ledna letošního roku již nejsou vybírány

poplatky za pobyt v nemocnici, které byly zavedeny, tuším, v roce 2008. Je to důsledek rozhodnutí Ústavního soudu, který zrušil příslušnou část zákona poté, kdy stížnost na zvýšení tohoto poplatku na 100 korun podala v minulém období skupina poslanců sociální demokracie. Čili na základě stížnosti k Ústavnímu soudu Ústavní soud zrušil příslušnou část zákona a ta nebyla nahrazena žádným jiným ustanovením. Proč nebyla nahrazena? Přechnodná vláda Jiřího Rusnoka nepředložila příslušný návrh na to, aby nahrazena být mohla, a ten návrh se ocitl v Poslanecké sněmovně až v okamžiku, kdy už by to znamenalo obnovení vybírání těchto poplatků v nemocnicích.

Nově vznikající koalice se touto otázkou přirozeně zabývala. Shodli jsme se na tom, že z hlediska přístupu ke spoluúčasti pacientů a s ohledem na to, že v minulých letech se dramaticky zvyšovala hotovostní spoluúčast pacientů na financování zdravotní péče, koalice už nebudou chtít obnovit vybírání poplatků za pobyt v nemocnici. Přirozeně to bude nutné zdravotnickým zařízením kompenzovat. Ministr zdravotnictví připravuje do vlády návrh na to, abychom poskytli kompenzaci v rámci systému zdravotního pojištění v rozsahu cca 2 miliard korun. Tyto prostředky bychom použili ze zdrojů vládní rozpočtové rezervy ještě v průběhu roku 2014. To znamená, nechceme ponechat nemocnice bez toho, že by tam došlo k určité kompenzaci propadu příjmů v důsledku toho, že už nemohou vybírat tento poplatek za pobyt.

Říkám to proto, že nemocnice byly do značné míry ekonomicky poškozeny úhradovou vyhláškou bývalé vlády ministra Hegera a v letošním roce, byť se ta situace o něco zlepšila, tak pokud bychom nemocnicím nekompenzovali nevybírání poplatků, mohlo by to dále narušit, a znovu narušit, jejich ekonomickou rovnováhu.

Pokud jde o osud dalších poplatků, které jsou vybírány ve zdravotnictví dnes, chci vás ujistit, že součástí koaliční smlouvy je dohoda na tom, že bude zrušen poplatek za návštěvu lékaře, bude zrušen poplatek za recept ve výši 30 korun a bude ponechán pouze poplatek za využití pohotovosti.

Tyto dva poplatky, u kterých se koalice dohodla na tom, že je zruší, by se měly přestat vybírat od 1. ledna roku 2015. Proč nedochází ke zrušení v průběhu roku? My jsme nepokládali za rozumné, abychom kumulovali dopady zrušení poplatků do jednoho časového období, a současně bychom velmi rádi, aby od roku 2015 došlo k určité kompenzaci pro ambulantní lékaře a zčásti i pro lékárny, ale to musí vláda řešit v rámci nové úhradové vyhlášky a musí to vláda řešit v rámci dalšího kroku při navýšení plateb za státní pojištění.

Čili ten první krok se odehrál 1. ledna letošního roku, kdy už se přestal vybírat poplatek za pobyt. Druhý krok se odehraje 1. ledna 2015, kdy přestanou poplatky vybírat ambulantní lékaři a přestane se vybírat 30koru-

nový poplatek v lékárnách. Čili to je zhruba plán, který přirozeně bude popsán i v rámci připravovaného programového prohlášení vlády.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane premiéře. Táhá se pana poslance – nechce položit doplňující otázku, proto prosím, aby s další interpelací vystoupil pan poslanec Zdeněk Ondráček, který byl vylosován jako devátý. A prosím, aby se připravil pan poslanec Miroslav Kalousek.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Hezké odpoledne, vážená paní předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové. Touto Poslaneckou sněmovnou byl 19. 12. 2013 schválen státní rozpočet na rok 2014. Rozpočet byl schválen s dvouprocentním navýšením mzdových prostředků u všech státních zaměstnanců, tedy i příslušníků bezpečnostních sborů. Jejich platy, tedy přesněji stupnice základních tarifů, každoročně určuje vláda svým nařízením. A právě bývalá vláda Jiřího Rusnoka schválila stupnice základních tarifů pro příslušníky bezpečnostních sborů pro rok 2014 na svém zasedání dne 18. 12. 2013, tedy jen den před schválením státního rozpočtu. Jedná se o nařízení vlády 455 z roku 2013. Stupnice základních tarifů však zůstaly nezměněny a jsou tak zcela stejné jako pro rok 2013, rok 2012 i rok 2011. Trochu nechápu, proč bývalá vláda Jiřího Rusnoka nemohla počkat ten jeden jediný den a schválené navýšení mzdových prostředků o dvě procenta promítnout i do základních tarifních stupňů pro příslušníky bezpečnostních sborů v roce 2014. Navýšování platů je tak v současné době provedeno formou zvyšování osobního ohodnocení, což však je nenáročná složka platu a může tak v průběhu roku docházet ke změnám.

Ptám se, vás, pane předsedo vlády, zda bude vaše vláda toto nařízení měnit, aby se tak navýšení mzdových prostředků odrazilo v základních tarifech. A pokud ne, jak bude zajištěno, aby schválené navýšení platů o dvě procenta bylo zaručeno všem příslušníkům bezpečnostních sborů po celý tento rok a i roky následující. Příslušníci bezpečnostních sborů by určitě takový postup přivítali a ocenili, neboť v roce 2010 jim bylo Topolánkovou vládou přislíbeno, že snížení jejich platů o 10 % je pouze na přechodnou dobu tří let. Dnes vědí, co tento veřejný příslib politika ve skutečnosti znamená. Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. slovo má předseda vlády pan Bohuslav Sobotka.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane poslanče, já vás mohu pouze ujistit o tom, že o finanční prostředky, které

byly navýšeny, a došlo v zásadě ke dvoup procentnímu zvýšení objemu mzdových prostředků pro všechny zaměstnance veřejného sektoru na letošní rok, bylo to rozhodnutí vlády Jiřího Rusnoka a koresponduje s podobou zákona o státním rozpočtu na letošní rok, takže o tyto finanční prostředky nová vláda zaměstnance veřejného sektoru v žádném případě nepřipraví. To znamená, nechystáme a nemáme v úmyslu jakákoliv úsporná opatření nebo škrty, které by znamenaly to, že tyto finanční prostředky budou odebrány ať už z resortu Ministerstva vnitra, nebo z kteréhokoliv jiného rozpočtu, kde jsou určeny na zajištění platů zaměstnanců veřejného sektoru.

Nepokládám politiku vývoje platů ve veřejném sektoru v minulých letech za šťastnou. To, že byly sníženy tarify zhruba o 10 %, byl velmi nepříjemný zásah z hlediska celé řady domácností zaměstnanců veřejného sektoru a podle mého názoru snížení platů ve veřejném sektoru přispělo svým dílem k recesi. Té rok a půl trvající recesi, kterou si prošla česká ekonomika, protože to přirozeně podlomilo schopnost části domácností utrácet. A náhlé snížení platů o 10 % také řadu domácností, například i příslušníků ozbrojených sborů, dostalo do složité situace, zejména tehdy, pokud například musí splácet hypotéku nebo spotřebitelské úvěry a měly přesně rozpočítány své příjmy a nenapadlo je, že by se ty příjmy měly takhle jednorázově snížit o 10 %.

Takže takovéto opatření v žádném případě nová vláda opakovat nebude. Pokud jde o to, že ty prostředky nebyly promítnuty do tarifního platu, to je skutečně rozhodnutí minulé vlády. Nepředpokládám, že by tato vláda změnila v průběhu letošního roku platové tarify ať už u příslušníků bezpečnostních sborů, nebo u jiných zaměstnanců veřejného sektoru. Navýšení objemu prostředků ve výši dvou procent bude tedy zaměstnancům poskytnuto ve formě nadtarifních složek platu. Ale v každém případě je důležité a já o tom určitě s jednotlivými ministry budu hovořit, aby finanční prostředky k zaměstnancům veřejného sektoru doputovaly.

Chci jenom připomenout, že pokud jde o resort Ministerstva vnitra, který jste zvláště zmiňoval, tak tam v letošním roce došlo také k navýšení prostředků, které souvisí se zvýšením počtu příslušníků bezpečnostních sborů o 1 204 míst. Nová vláda se bude muset postarat o to, aby toto navýšení finančních prostředků, které představovalo zhruba 600 mil. korun, zůstalo v rozpočtu resortu vnitra i v příštích letech, aby vláda nemusela počet příslušníků bezpečnostních sborů znovu snižovat. To je druhý cíl, který bych chtěl deklarovat.

Naším cílem je stabilizace bezpečnostních sborů. Tyto bezpečnostní sbory byly velmi negativně poznamenány vývojem v uplynulých letech, zejména pokud šlo o ekonomickou nejistotu, jednak pokud šlo o platy, jednak

pokud šlo o výdaje na investice a provozní výdaje, a naším cílem je umožnit slušné stabilní standardní podmínky mimo jiné pro fungování policie tak, aby policie nemusela řešit otázku svého ekonomického přežití, ale mohla se soustředit na to, co je jejím hlavním cílem – na ochranu bezpečnosti, zdraví a majetku občanů a vyšetřování trestné činnosti.

Čili nepočítáme s tím, že bychom v letošním roce zvyšovali tarifní platy. Chceme udržet tyto finanční prostředky trvale v rozpočtu a současně bychom se rádi v příštích letech pokusili dorovnat příslušníkům bezpečnostních sborů ono 10% krácení, které je během Nečasovy vlády postihlo. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji předsedovi vlády a táži se pana poslance, zdali chce položit předsedovi vlády doplňující otázku. Je tomu tak, prosím, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Tak ještě jednou. Pane předsedo vlády, zareaguji úplně na poslední větu z toho, co jste teď řekl. Mám to vnímat tak, že teď prohlašujete, že příslušníkům bezpečnostních sborů v následujícím roce vrátíte oněch 10 %?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Slovo má předseda vlády Bohuslav Sobotka.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Vážený pane poslanče, jsem přesvědčen, že to nebude možné realizovat během jednoho roku. Nelze si představit, že budeme schopni tyto finanční prostředky najít – znovu zdůrazňuji, zejména v souvislosti s tím, že letos došlo k navýšení počtu příslušníků bezpečnostních sborů. To znamená, budeme muset toto opatření rozložit do několikaletého období tak, abychom napravili platové deformace, ke kterým v minulosti došlo. Ale jsem přesvědčen, že ministr vnitra přijde na vládu s návrhem na to, jak v těch příštích letech během funkčního období vlády ten problém napravit a ten problém vyřešit.

Nedokážu si představit, že by z hlediska rozpočtových možností státu bylo možné tuto deformaci napravit během jednoho rozpočtového roku. Takže bude to vyžadovat delší časové období.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím, aby s další interpelací vystoupil pan poslanec Miroslav Kalousek, který byl vylosován jako desátý. A prosím, aby se připravil pan poslanec Ladislav Šinčl. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére,

na mimořádné schůzi Poslanecké sněmovny při projednávání služebního zákona poslanci vládní koalice nešetřili výroky jako odpolitizování a profesionalizace státní správy, každý musí být kvalifikován a musí projít náročným výběrovým řízením. Popřípadě – profesionální úředník se nesmí bát o místo po každých volbách.

To jsou principy, se kterými souhlasím. Nechápu však, proč se ministři vaší vlády chovají zcela opačně. Pro nedostatek časového prostoru uvedu jeden křiklavý případ. Na Ministerstvu financí funkci ředitele legislativního odboru od roku 1993 pro celkem deset ministrů tří politických stran a úřednických vlád zastával a perfektně odváděl práci doktor Michal Švorc. Byl tento týden odvolán a nahrazen právníkem s relativně krátkou praxí z advokacie, tedy ze zcela odlišné disciplíny, než je legislativa. Takových případů bych mohl uvést řadu.

Uvědomujete si, pane premiére, zcela devastující psychologický dopad této personální politiky do celé státní správy? Vysíláte signál, že nerozhoduje odbornost, zkušenosti a loajalita, ale protekce, nepotismus a stranická příslušnost. Dovoluji si proto položit dva stručné dotazy. Myslíte své zásady ke služebnímu zákonu vážně? Za druhé. Myslíte-li je vážně, co uděláte jako premiér pro to, aby se vaši ministři nechovali v přímém rozporu s těmito zásadami? Děkuji za stručné odpovědi.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Slovo má předseda vlády Bohuslav Sobotka. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Dovolte mi, vážený pane poslanče, dvě reakce na vaši interpelaci.

První. Protože jsem přesně nevěděl, čeho přesně se bude interpelace týkat, tak jsem se ještě teď dotázal ministra financí na osud pana Švorce v rámci aparátu Ministerstva financí. Já pana Švorce přirozeně znám, protože jsem s ním měl možnost čtyři roky spolupracovat na pozici, kdy on byl vedoucím právního odboru Ministerstva financí. Ministr financí Andrej Babiš mne ujistil, že nadále počítá se spoluprací s panem Švorcem a že by měl nadále ve strukturách Ministerstva financí na odpovídající pozici působit. Tolik jenom jedna rychlá informace, kterou bych vám rád poskytl.

Druhá poznámka je možná obecnější, ale týká se nás všech. Kdybychom, pane poslanče, my všichni, jak jsme tady, schválili při všech předcházejících možnostech, které jsme měli, zákon o státní službě, tak už by takové interpelace vlastně nemusely ani probíhat. To říkám proto, že se z toho nechci vyvíňovat. Byla to naše vláda, která zákon poprvé v historii země prosadila, ale pak jsme bohužel neměli dostatek důslednosti, abychom dotáhli do konce jeho plnou účinnost, stejně tak dostatek důslednosti neměla ani vláda ODS a TOP 09, aby zákon o státní službě dotáhla do fáze

plné účinnosti, a teprve to, až zákon bude platit, a já doufám, že to bude 1. ledna 2015, vytvoří systémové opatření pro to, aby státní správa nemohla být ovlivňována, dramaticky ovlivňována po každých volbách. Jenom systém, kdy bude oddělena odborná část aparátu resortu, kdy bude podřízena státnímu tajemníkovi, kdy tady bude generální ředitel státní služby, pouze takovýto standardní evropský systém by do budoucna měl znamenat jasnou jistotu pro kompetentní kvalifikované poctivé úředníky, že se nemusí obávat jakýchkoliv politických změn a čistek.

Já bych byl velmi rád, kdyby tato vláda konečně splnila dluh, který má celá politická reprezentace, a zajistila, že zákon o státní službě bude od 1. ledna příštího roku platit. Věřím, že i opozice nám v tomto pomůže a přijetí zákona o státní službě podpoří.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Vidím, že pan poslanec bude pokládat doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Pouze poznámku, pane premiére. Zákon je minimum morálky. Slušní lidé se mohou chovat podle zásad, které hlásají, bez toho, že je nějaký zákon v účinnosti. Pochopil jsem z vaší reakce, že do té doby, než zákon bude v účinnosti, budete trpět svým ministrům, aby odvolávali z funkcí zkušené loajální úředníky s dlouholetou praxí a přiváděli si zvenku politické trafikanty, protože v tomto případě byl na toto místo nahrazen politický trafikant bez jakékoliv zkušenosti z legislativní praxe a odvolán zkušený úředník, který sloužil dvacet let deseti ministrům pěti politických stran a dvou úřednických vlád. Respektuji, že jste připraven to trpět, ale myslím si, že zákon je minimum morálky a že byste to trpět neměl.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Slovo má pan premiér Bohuslav Sobotka. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Pokud se podaří náš záměr, tak od 1. ledna roku 2015 už takovéto starosti mít nemusíme. Budou tady jasná pravidla, která budou chránit státní správu před neoprávněnými zásahy. A do té doby nesou odpovědnost jednotliví členové vlády. Já předpokládám, že se budou chovat profesionálně a že nepřipustí, aby aparáty jejich resortů byly jakýmkoliv způsobem devastovány neodbornými zásahy. Věřím, že se nebude opakovat to, co se odehrávalo v době minulé vlády například na Ministerstvu životního prostředí, ze kterého se stala pobočka oblastního sdružení ODS na Praze 6, nebo na Ministerstvu práce a sociálních věcí, ze kterého se stalo eldorádo pro podnikatelské aktivity pana Šišky a jeho byznysových kamarádů. Doufám, že takovéto chyby a

takovéto příběhy nová vláda v žádném případě opakovat nebude. (Potlesk z řad poslanců ČSSD a ANO.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. S další interpelací vystoupí pan poslanec Ladislav Šincl, který byl vylosován jako jedenáctý. Prosím, aby se připravila paní Miroslava Němcová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážený pane premiére, po pravidelné valorizaci se výše starobních důchodů v České republice zvyšuje od ledna 2014 jen minimálně. Drtivé většině důchodců maximálně o několik směšných deset korun měsíčně. Základní výměra důchodu se zvýšila z 2 330 korun na 2 340 korun, procentní výměra pak vzroste o 0,4 %. Jistě víte, že počínaje lednem 2013 rostou důchody jen o třetinu inflace a o třetinu růstu reálné mzdy. Tuto nižší valorizaci prosadila vládní koalice ODS, TOP 09 a LIDEM. Tehdejší ministr financí Miroslav Kalousek z TOP 09 dokonce přitom původně navrhoval úplné zmrazení růstu penzí. Za tři roky chtěla tak bývalá vláda uspořit celkem 47,7 mld. korun. Smutné je, že na těch, co se nemohou vůbec bránit, to je na důchodcích. Díky dosavadní směšné valorizaci penzí a neustálému zdražování reálné důchody klesají. Navíc důchodci, kteří si chtějí ke svému důchodu trošku legálně přilepšit, byli bývalou vládou za svoji snahu potrestáni a připraveni o další peníze. Počínaje příjmy za rok 2013 si totiž nemohou moci od daní odečítat základní daňovou slevu ve výši 24 840 korun ročně. Týká se to přitom všech zdanitelných příjmů. Důchodci by tak na dani z příjmů zaplatili více než jen za příjmy z pracovního poměru či brigád, ale i pokud mají živnost nebo třeba příjem z pronájmu nemovitosti.

Mám tedy pro vás otázku, zdali to chcete nějak změnit a situaci důchodců v České republice zlepšit.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Slovo předávám panu předsedovi vlády Bohuslavu Sobotkovi. Prosím, pane předsedo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji za otevření tématu, které je důležité pro velkou část naší společnosti. Já tady vidím ministryni práce a sociálních věcí. Pevně věřím, že už na ministerstvu píší návrh novely zákona, kterým se změní systém valorizace důchodů. Je z legislativního hlediska důležité, aby Poslanecká sněmovna a Senát návrh projednaly do začátku podzimu letošního roku, takže předpokládám, že návrh bude v krátké době předložen do legislativního procesu.

My jsme se dohodli v rámci vládní koalice, že se vrátíme k valorizaci

penzí podle inflace, to znamená nebudeme se tvářit, že se zdražování léků, bydlení a potravin důchodců týká jenom z jedné třetiny. Ono se jich týká ze sta procent, to znamená i valorizace musí zahrnovat sto procent růstu inflace v předcházejícím roce. Pokud se nám podaří zákon letos schválit, pak je šance, že od 1. ledna příštího roku bude již řádná valorizace penzí a že opustíme neblahou politiku minulé vlády Petra Nečase, která na dva roky snížila tempo valorizace důchodů, a dochází tedy k reálnému poklesu důchodů v České republice a klesá kupní síla důchodců. To si myslím, že je velmi negativní.

Jenom chci poznamenat, že to, co bylo absolutně bezcenné, bylo zkombinování několika kroků, které všechny směřovaly vůči důchodcům. Za prvé snížení valorizace penzí. Za druhé zvýšení poplatku za pobyt v nemocnici z 60 na 100 korun. Za třetí zrušení slevy pro pracující důchodce, kterou vy jste zmínil. Za čtvrté odbourání sociálního příspěvku v nejnižší skupině, kde se snížil na 800 korun. Tohle všechno byly kroky, které směřovaly vůči jedné skupině. A tím posledním krokem byl dramatický nárůst doplateků za léky, který jsme tady zaznamenávali v uplynulých letech.

Čili je evidentní, že minulá, Nečasova vláda se na důchodce dramaticky negativně zaměřila a snažila se zejména na jejich úkor získat úspory v rámci výdajů státního rozpočtu. Bylo to nespravedlivé, bylo to sociálně necitlivé a takovýmto způsobem v žádném případě nová vláda postupovat nechce.

To, co je ovšem důležité, je, abychom také mobilizovali příjmy státu, zdroje státu na to, abychom pokryli výdaje na vyšší valorizaci penzí, aniž by to zvýšilo schodek státního rozpočtu. Pro ten příští rok to bude znamenat, že budeme muset nalézt dodatečných pět až šest miliard korun na to, abychom tu vyšší valorizaci penzí pokryli. Tyto zdroje bude samozřejmě vláda hledat zejména v oblasti úspor provozních výdajů a také v oblasti zvýšení výběru daní, zejména pokud jde o omezení daňových úniků.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu premiérovi a táži se pana poslance, zda má doplňující otázku. Nemá. Dobrá tedy. Prosím, aby s další interpelací vystoupila paní poslankyně Miroslava Němcová, která v tomto případě byla vylosovaná jako dvanáctá. A prosím, aby se znovu připravil pan poslanec Šincl. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, obracím se na vás s otázkou, kterou nebudete slyšet poprvé, ostatně dnes jste ji tady již slyšel, a ta otázka se týká střetu zájmů. A bohužel, protože půjde o permanentní střet zájmů ministra financí po celou

dobu, kdy bude existovat tato vláda, tak se s touto otázkou nějakým způsobem budeme potýkat.

Vy jste nám tady v jedné z předchozích odpovědí sdělil, že lze předejít tomuto střetu zájmů po formální stránce tím, že pan ministr financí vždy oznámí buď ve Sněmovně, nebo předpokládám též na vládě, že se ocitá momentálně ve střetu zájmů, neb se jedná o rozhodování ve věci, která se týká jeho byznysu, jeho firem. To, že se vzdal řízení svých firem nebo odešel z řídicích funkcí, neznamená, že tuto firmu dále nevlastní, že jakýkoli nákup, jakýkoli pohyb v té firmě nebude dělat on, že jakákoli akvizice nebude strategicky jím přímo řízena. A do tohoto střetu zájmů se určitě dostanete např. ve chvíli, kdy se bude rozhodovat o tom, kdo bude správcem státních hmotných rezerv, kdo bude rozhodovat o tom, že třeba obilí bude uskladněno v sílech Agrofertu nebo někde jinde. A přestože mi říkáte, pane premiére, že pan ministr financí nám oznámí, že je ve střetu zájmů, tak já chci slyšet, co uděláte vy. Jak vy jako předseda vlády zajistíte, aby se tento střet zájmů, který ohrožuje nás všechny, daňové poplatníky, neodehrával.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, paní poslankyně. A předávám slovo panu předsedovi vlády Bohuslavu Sobotkovi. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní poslankyně, já se domnívám, že musíme rozlišit dvě věci. Procesy, které mají svůj původ v minulosti, tzn. v době, kdy ještě současný ministr financí nebyl ve funkci a nebyl členem vlády, a procesy, které budou event. založeny v době působnosti této vlády na základě rozhodnutí současné vlády.

Pokud jde o tu první oblast, věci, které souvisí s minulostí. Vy jste např. jednu z nich zmínila, tzn. otázku skladování části zásob státních hmotných rezerv. To není něco, o čem by rozhodovala tato vláda. A vláda to ani žádným způsobem ovlivnit nemohla. Ani v tom minulém volebním období, kdy byla sociální demokracie sedm let v opozici, lidovci vůbec nebyli ve Sněmovně a hnutí ANO ani neexistovalo. To znamená, že tyto procesy, myslím, není možné zmiňovat v souvislosti s nějakým střetem zájmů v tom smyslu, že by za něj tato vláda mohla.

Pokud jde o věci, které se týkají budoucnosti a jakýchkoli dalších rozhodování státu nebo jeho složek nebo státem kontrolovaných společností, přirozeně budeme postupovat tak, abychom se v žádném střetu zájmů necitili. Jde o to, aby se postupovalo transparentně, aby se organizovaly standardní veřejné soutěže, aby nemohl být stín pochybnosti o tom, že tady vítězí nějaký soukromý zájem před zájmem společností a zájmem

veřejným. Já předpokládám, že i opozice bude tyto věci velmi ostražitě hlídat, to je koneckonců rolí parlamentní opozice, a v případě, že by něco takového hrozilo, že můžeme počítat také s tím, že nás i opozice na potenciální rizika upozorní.

Já chci za vládu slíbit, že uděláme vše pro to, abychom jakémukoli podezření z eventuálního střetu zájmů předešli a nastavili takové standardy a takové postupy, aby něco takového vůbec nebylo možné. Čili dobrá vůle na straně vlády tady jednoznačně je. Jsme připraveni se s těmi riziky vypořádat. Ale jinak samozřejmě pokud jde o znalosti procesu ve společnosti Agrofert, já asi nejsem ta osoba, která by tyto věci měla detailně znát nebo s nějakými detaily popisovat.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane premiére. A vidím, že paní poslankyně chce položit doplňující otázku. Prosím.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji. Já jsem si stoprocentně jista, pane premiére, že jste věděl, že se vás neptám na vnitřní procesy, které probíhají uvnitř firem pana Babiše. Já jsem se vás ptala na to, jak vy osobně budete garantovat, že nebude moci docházet ke střetu zájmů z jeho strany se zájmy daňových poplatníků, občanů České republiky, vás jako předsedy vlády.

Vy jste mi vysvětlil vaši dobrou vůli a já ji chci brát vážně. Jenom vám bohužel musím připomenout hned první tiskovou konferenci, kterou jste měli jako vláda, která se představovala, budoucí koalice, kde pan Babiš prezentoval více svoji firmu Agrofert než zájmy vznikající koalice. Viděla jsem dobře z televizní obrazovky, jak jste měli skloněné hlavy, protože jste pochopili, nejenom že to je politicky velmi špatně, neb se v politice pohybuje a těmto věcem rozumíte, ale také jste cítili, že to je onen střet zájmů, pro který vás budeme nutně kritizovat. Takže jestliže jsme to již jednou zažili, a to v přímém přenosu, tak se nedivte, že se ptáme, co proti tomu uděláte.

Ten slib já beru vážně. Samozřejmě v tuhle chvíli ho musím vzít vážně od vás jako od nového předsedy vlády. Ale vy zas musíte vzít vážně to, že my vás budeme v tomto ohledu samozřejmě velmi hlídat.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím pana premiéra k mikrofonu.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já už nebudu příliš dlouze hovořit. Chápu to, že opozice tyto věci bude sledovat. Myslím, že to je zcela namístě. My jsme připraveni poslouchat to, co opozice říká, a pokud tam budou relevantní fakta, relevantní informace, tak přirozeně s nimi

vláda také bude pracovat tak, abychom prokázali, že hájíme jako celá vládní koalice, jako všechny koaliční strany, jednoznačně zájem občanů České republiky a že tady nejde o upřednostňování jakýchkoli soukromých nebo podnikatelských zájmů. Prostě takto jsme odhodláni postupovat. A teď to neříkám jenom za sociální demokracii, ale chci to tady jasně deklarovat za všechny tři koaliční strany. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane premiére. S další interpelací vystoupí pan poslanec Ladislav Šincl, který byl vylosován jako třináctý.

Poslanec Ladislav Šincl: Já děkuji, paní předsedající. Tato interpelace je opět na téma pravidelných valorizací starobních důchodů, kde drtivě většině důchodců byly zvýšeny důchody jen o směšných pár desítek korun, tedy jen o třetinu inflace a třetinu růstu reálné mzdy, kterou prosadila vládní koalice ODS, TOP 09 a LIDEM. Pan premiér mě a všechny důchodce v České republice v minulé odpovědi ujistil, že tuto špatnou praxi změní a prosadí plnou valorizaci důchodů. Proto se vzdávám svojí interpelace a všech následujících. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Toto bereme na vědomí. Prosím s další interpelací aby vystoupil pan Václav Klučka, který byl vylosován jako číslo 14.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, paní předsedající. Já se jenom obávám, že se asi nevlezeme do limitu 16. hodiny, ale prosím.

Kybernetická bezpečnost. Tak jak jsem k interpelaci ke zdravotním poplatkům našel jakýsi návod v koaliční smlouvě, tak musím konstatovat, že o kybernetické bezpečnosti jsem v koaliční smlouvě nenašel nic. Předpokládám, že to objevíme ve vládním prohlášení, případně v legislativním plánu vlády, protože stojíme i na této sněmovně před problémem schválit v prvním čtení... Pardon, ne v devadesátce... Ale projít v prvním čtení zákon o kybernetické bezpečnosti, který byl zpracováván v této společnosti asi tři roky.

Já se chci jenom ujistit otázkou na pana premiéra, že to, že to není v koaliční smlouvě, není podcenění oblasti kybernetické bezpečnosti a že vláda s tímto fenoménem, který je velmi potřebný pro zajištění bezpečnosti tohoto státu, že vláda s tímto fenoménem počítá.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Slovo má předseda vlády Bohuslav Sobotka.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já už nemám mnoho času, pouze chci ujistit pana poslance, že tak tomu je, příslušný zákon je předložen, vláda ho nestáhla, to znamená, že chceme pokračovat v legislativním procesu, a já se těším na legislativní proces, budu ten zákon uvádět na půdě Poslanecké sněmovny. Přirozeně jsem připraven diskutovat jak s vládními poslanci, tak s opozicí, abychom tu normu schválili v moderní podobě a aby to byl skutečně užitečný zákon. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a ptám se pana poslance, zda chce položit doplňující otázku. Nechce.

Jsem nucena upozornit Poslaneckou sněmovnu, že uplynula 16. hodina, tedy uplynul čas, kdy je možné podat podle jednacího řádu poslední ústní interpelaci na předsedu vlády. Nyní budou následovat ústní interpelace na ostatní členy vlády.

(Střídání předsedajících.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne. Dovoluji si vyzvat pana poslance Miroslava Kalouska, aby přednesl svoji interpelaci na ministra financí Andreje Babiše, a tak zahájil blok odpovědí členů vlády na interpelace poslanců. Připraví se paní poslankyně Olga Havlová. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, musím bohužel konstatovat, že vaše personální politika v praxi ostře kontrastuje se zásadami, které vy a vaše politické hnutí prosazuje při projednávání služebního zákona. Za všechny případy uvedu jeden křiklavý. Tento týden jste odvolal z funkce ředitele legislativního odboru, tedy z ryze odborné funkce, JUDr. Michala Švorce, který tuto funkci zastával 20 let, od roku 1993, pro celkem deset ministrů z pěti politických stran, pro dvě úřednické vlády. Odvolal jste ho třetí den ve své funkci a nahradil ho člověkem s relativně krátkou právnickou praxí z úplně jiné disciplíny než legislativa. Jinými slovy, odvolal jste zkušeného odborníka, nahradil jste ho politickým trafikantem.

Uvědomujete si, vážený pane ministře, devastující dopad tohoto kroku do státní správy? Vysíláte signál, že vaše protekce a příslušnost k vašemu hnutí je daleko důležitější než kvalifikace, odbornost, zkušenost a loajalita k pracovišti.

Dovoluji si položit dvě jednoduché otázky a velmi prosím o nevyhýbavé odpovědi. Za prvé, jakého zásadního profesního pochybení se dopustil JUDr. Švorc, že musel být odvolán z funkce třetí den poté, co vy jste přišel na ministerstvo? A zejména mě zajímá, jakým náročným výběrovým řízením – protože náročná výběrová řízení akcentujete při projednávání služebního

zákona – prošel jeho nástupce a jakým transparentním procesem jste vy dospěl k závěru, že jeho nástupce je ten nejlepší možný kandidát. Prosim o stručné a nevyhýbavé odpovědi.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Než předám slovo panu ministrovi, ještě omluvy – paní ministryně Jourové z dnešního odpoledního jednání, pana poslance Komárka z osobních důvodů a pana poslance Matěje Fichtnera.

Prosim, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Kolegyně, kolegové, dobrý den ještě jednou. Pokud mluvíme o politických trafikantech, tak musím říci, že je to především vaše praxe, už dlouhodobě. My jsme s tím od počátku samozřejmě měli problém i v rámci koaličních jednání. My jsme totiž žádné politické trafikanty nikde nenominovali. Pan doktor Pelikán je syn známé právničky, renomované, a není žádný politický trafikant. My jsme nominovali na náměstky osm apolitických lidí, kteří nejsou členy politického hnutí. Já chápu, že v minulosti jste vždycky měli každý svého náměstka, aby tam dělal kšefty pro tu danou stranu, jako byl případ pana Zajíčka u pana Kalouska v minulosti.

A co se týká pana doktora Švorce, tak já jsem s ním mluvil a ptal jsem se na jeho náplň práce. A on mi říkal: „Podepisuji faktury.“ A já: „Jaké faktury?“ „No, víte, Ústav pro zastupování státu ve věcech majetkových žaluje Švýcarsko za 2 miliardy.“ Pan Kalousek zapomněl zažalovat těch 14 miliard, to si všichni pamatujeme, že na to zapomněl a nepřihlásil se k těm penězům, které patří českému státu. Takže pan Švorc kontroluje faktury. A já říkám: „A co ještě děláte?“ „No, kontroluji faktury.“ „A vybíráte vlastně advokáty?“ „Ne, ne, to nedělám, to dělá ten ústav.“

Ministerstvo financí funguje absolutně decentralizovaně, to znamená, že i za trestní oznámení se platí 200 tisíc. Minulý rok Ministerstvo financí zaplatilo 57 milionů za právnícké služby.

Naše strategie je jiná. My chceme ne decentralizovat, ale insourceovat. My bychom rádi zaměstnali nové absolventy práva, kteří mají problém si najít práci, a ne jenom externí právnícké kanceláře. Tento stát má vedlejší náklady 34 mld. na provoz. Ano?

Takže žádné trafikanty. A pan doktor Švorc zůstává na ministerstvu v úplně stejné funkci, akorát dochází ke sloučení všech právníckých služeb, protože na ministerstvu každý odbor si objednává právníky. Každý si dělá, co chce. Ano? Takže my to zcentralizujeme a pan doktor Švorc bude vykonávat úplně stejnou funkci.

Takže pane poslanče Kalousku, buďte v klidu. Děkuji. (Potlesk ze středu sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. S doplněním prosím pana poslance Kalouska.

Poslanec Miroslav Kalousek: Lžete, pane ministře. Pan doktor Švorc nebude ředitelem legislativního odboru, z té pozice je odvolán. Že tam zůstane a bude za toho politického trafikanta pracovat, to asi ano. Někdo za politického trafikanta pracovat musí.

A lžete o náplni práce ředitele legislativního odboru. Na to se nemusíte ptát, to si můžete přečíst v organizačním řádu. Není pravda, že ředitel legislativního odboru kontroluje jenom faktury. Lžete o tom, že zůstává ve své funkci.

Neodpověděl jste mi na jedinou otázku. Zejména jste mi neodpověděl na to, jak se ten trafikant stal tím nejlepším vhodným kandidátem, protože vaše rozhodnutí je stejně absurdní, jako kdyby ředitel nemocnice jmenoval primářem chirurgie mladého rentgenologa. Samozřejmě se tím primářem chirurgie může stát, ale až za pár let na příslušném pracovišti.

Tohle je prostě jenom politická protekce politických trafikantů a vy jste lháři! (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosim o doplňující odpověď pana ministra. Prosim, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Já bych jen zopakoval, že dochází k vytvoření nového sektoru legislativně právního a pan doktor Švorc bude nadále dělat legislativu.

A pan doktor Pelikán byl stejně vybrán jako váš trestně stíhaný Radek Šnábl, ten váš geniální arbitrážní výběrčí, který tam nechal fakturovat pro svoji manželku a je na něho podáno trestní oznámení. A vy jste ho vzal na Ministerstvo financí a už byl trestně stíhán za daňový podvod. Takže si myslím, že si nemáme co vyčítat. Doktor Pelikán je renomovaný právník a je absolutně čistý na rozdíl od vašich kádrů, co jste měl. (Potlesk z lavic hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Nyní dávám slovo poslankyni Olze Havlové, která byla vylosována na druhém místě, k přednesení ústní interpelace na ministra zemědělství Mariana Jurečku. Přípraví se pan poslanec Radek Vondráček. Prosim, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Havlová: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, obracím se na vás s interpelací v otázce ohledně situace ve vedení státního podniku Lesy České republiky. Jak uvádíte v rozhovorech, situace v Lesích

České republiky je jednou z vašich priorit. Chcete dokončit výběr nového generálního ředitele a změnit systém udělování zakázek na těžbu dřeva tak, aby se k nim dostaly i malé a střední regionální podniky.

Proto se chci zeptat, jak dlouho ještě zůstane v čele podniku vedením pověřený ředitel Michal Gaube, tedy člověk, který byl z pozice ekonomického ředitele pod bývalým generálním ředitelem Svatoplukem Sýkorou přímo zodpovědný za nesrovnalosti v hospodaření státního podniku, na něž poukázal i Nejvyšší kontrolní úřad a které vyšetřuje Policie České republiky. Jen připomínám, že dočasně řídí podnik pan Gaube od 1. prosince 2012. Kdy hodláte vypsát transparentní výběrové řízení na ředitele Lesů České republiky? Pokusíte se depolitizovat také dozorčí radu tohoto státního podniku?

Jak budete řešit hospodaření státního podniku Lesy České republiky, kde dochází podle Nejvyššího kontrolního úřadu k prokazatelným únikům ve stovkách milionů korun na zakázkách, informačních technologiích, mediálních službách, inzerci nebo právnických službách? Chystáte revizi tzv. dřevěné knihy, jejíž aktuální podoba nahrává velkým dřevařským firmám na úkor státního podniku Lesy České republiky? Nyní mají tyto velké firmy možnost stromy pokácet, odvézt i samy prodat, čímž zvětšují svůj zisk a podstatně tak tunelují lesy České republiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Poprosím nyní o odpověď pana ministra zemědělství Mariana Jurečku. Prosím, pane ministře, máte slovo a svých pět minut.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové. Děkuji za otázky, které zazněly, protože jsou opravdu aktuální a řekl bych skoro akutní.

Pokud jde o to první, co zaznělo, jak dlouho bude trvat situace, kdy je pověřen řízením tohoto podniku pan Gaube, tak jak jsem avizoval, chci tuto situaci vyřešit v řádu několika týdnů, do měsíce od nástupu. Tento týden dokončím seznamování se s výběrovým řízením, které probíhalo, v jehož finále je šest uchazečů, všech šest uchazečů si chci ještě v průběhu příštího týdne pozvat na osobní setkání, abych jim mohl položit já osobně některé otázky, které mi vyzvaly, když jsem se seznamoval s materiály, které předložili v rámci výběrového řízení, tak abych potom mohl rozhodnout a vybrat nového generálního ředitele. Zatím nemám žádný důvod, na základě kterého bych mohl říci, že výběrové řízení mohu nějak zásadně zpochybnit, tak jak bylo vypsáno a jak probíhalo.

Pokud jde o věci týkající se změny způsobu hospodaření státního podniku Lesy České republiky, osobně považuji současný systém prodeje dřeva za ne příliš šťastný. Nevím, kdo z nás by takovým způsobem pro-

dával, kdyby to byl jeho vlastní les. Mnoho z nás by se asi nenašlo. Jsem si ale vědom toho, že to nelze udělat jednorázově, z roku na rok v celém rozsahu, a chci otevřít debatu nad aktualizací dřevěné knihy se zemědělskou odbornou veřejností a směřovat k tomu, abychom dokázali systémově směřovat ke změně způsobu hospodaření ve státním podniku a k tomu, abychom změnili způsob prodeje dříví. Pro mne je důležité, aby jediným a tím hlavním kritériem nebyl pouze zisk, ale abychom se také dokázali v širším kontextu podívat na sociální aspekty, tvorbu pracovních míst, podporu dřevozpracujícího průmyslu, což jsou věci, které nám potom přinášejí jiné efekty pro celou společnost, pro celý tento stát.

Pokud jde o depolitizování dozorčí rady, tak jsem zadal, v tento okamžik analyzuji složení všech dozorčích rad a dalších orgánů, všech podřízených organizací, které spadají pod resort Ministerstva zemědělství, a budu plánovat i zde personální změny s tím, že především odbornost je pro mě hlavním kritériem, nikoli politická či stranická knížka.

Pokud jde o inzertní služby, IT zakázky, právní služby, které jsou v docela hojně míře využívány nejenom v Lesích ČR, ale i v jiných organizacích, tak jsem dnes rozhodnutím ministra pozastavil veškeré věci a rozhodnutí. Bez vědomí ministra nemohou ředitelé organizací tyto věci realizovat. Týká se to i personálních věcí až na úroveň vedoucích pracovníků, tak abychom teď po nějaký čas dokázali zmonitorovat situaci a to, co v těchto organizacích probíhá, aby tam nedošlo k páchání nějakých dalších škod. Měl jsem v pondělí večer na jednání na Ministerstvu zemědělství osobně pana Gaubeho a i o těchto věcech jsme tam spolu hovořili. Budu chtít, aby se v rámci mého resortu, a budu usilovat, abychom i na vládní úrovni jsme vedli debatu, jakým způsobem a za jakých podmínek probíhá sponzoring ze státních firem pro jiné veřejné aktivity, protože firmy, které jsou, řekněme, i dlouhodobě ve ztrátě a sponzorují velké sportovní a jiné projekty, tak si myslím, že to je věc, která není normální.

Tolik tedy ve stručnosti. Pokud jsem zodpověděl to hlavní z klíčových dotazů, tak vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi a poprosím paní poslankyni, zdali má doplňující otázku. Paní poslankyně nemá doplňující otázku. Proto prosím pana poslance Radka Vondráčka, aby přednesl svoji interpelaci, připraví se pan poslanec Adolf Beznoska. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, nechci tu působit za hujera, že interpeluji v podstatě vlastní ministryni, nicméně na základě nějakých občanských podkladů bych rád využil institutu interpelace, abychom

otevřeli širší veřejnou diskusi, co se týče novelizace exekučního řádu.

Moje interpelace směřuje do článku § 42 exekučního řádu, který byl novelizován od 1. 1. 2014 a na základě kterého může exekutor postihnout i majetek, který netvoří součást společného jmění manželů, jen proto, že bylo rozhodnutím soudu zrušeno společné jmění manželů nebo zúžen jeho stávající rozsah nebo že byl smlouvou zúžen rozsah společného jmění manželů, že byl ujednan režim oddělených jmění nebo že byl smlouvou vyhrazen vznik společného jmění ke dni zániku manželství. Tato nenápadná novela exekučního řádu má za následek, že i u lidí, kteří si vyřešili své majetkové záležitosti třeba i v 90. letech, nyní dochází k postižení příjmů ze závislé činnosti, prostředků na bankovních účtech za dluhy druhého manžela, který je způsobil třeba i před manželstvím.

V návaznosti na tento konkrétní dotaz bych se rád zeptal ministryně spravedlnosti, zda lze předpokládat nějaké postupné dílčí novelizace, které by odstranily nejpálčivější problémy, které nás tíží – a že nás tíží a že to je společensky závažné téma, o tom jsme se přesvědčili myslím všichni z nás při styku s voliči –, nebo zda se předpokládá nějaká komplexní novela exekučního řádu, která by nám pomohla tuto otázku vyřešit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci a poprosím paní ministryni Válkovou o laskavou odpověď. Prosím paní ministryně, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane kolego poslanče, vážené poslankyně, vážení poslanci, otázka, na kterou tázal v rámci interpelace pan poslanec Vondráček, se stala i předmětem medializace. Několik konkrétních případů se také objevilo již v advokátních kancelářích, které se s tím musí vypořádat a informovat v duchu, jaký byl zde před chvílí přednesen, čili že skutečně je pravda, že pokud existuje dluh, který se vymáhá, tak lze vést exekuci i na majetek, který vznikl před uzavřením manželství, a to i v těch případech podle nového znění, kdy rozhodnutím soudu bylo zrušeno společné jmění manželů nebo samozřejmě zúženo, nebo byl smlouvou zúžen rozsah společného jmění manželů, a to vyčerpávajícím způsobem, nebo byl ujednan režim oddělených jmění nebo byl smlouvou vyhrazen vznik společného jmění ke dni zániku manželství. V podstatě jde o všechny možné formy, jakým způsobem společné jmění manželů vyloučit nebo omezit. Přesto lze v takových případech podle platného znění exekuci na majetek vést, a to i v případě, že jde o dluh, který vznikl před uzavřením manželství.

Byla jsem seznámena s interpelací natolik včas, před asi dvěma hodinami, že jsem už měla i možnost hovořit s těmi, kteří se podíleli na tvorbě nového, resp. psali nový občanský zákoník, kteří o této opravdu malé, ale

co do rozsahu a významu velké změně nevěděli, dozvěděli se to ex post a pokládají ji za velmi podstatnou. To znamená, když jsme si my rozdělili v rámci legislativních prací mezery, nedostatky, chyby nového občanského zákoníku a souvisejících právních předpisů, a v tomto případě jde o nepřímou souvislost, exekuční řád, který byl novelizován v souvislosti s nabytím účinnosti nového občanského zákoníku, tak bych řekla, že to bude kategorie A. To znamená velmi rychlé odstranění této chyby, protože zatím se nikdo nepřihlásil a nikdo nezdůvodnil, proč k této změně došlo. Takže děkuji za ten dotaz i v tom smyslu, že budu dál pátrat.

Tento bod bych já osobně zařadila spíše mezi ty akutní, protože když se nad tím zamyslíte, v podstatě by to mělo dopad na již i tak dost žalostný stav uzavírání manželství v České republice a zřejmě by to ještě posílilo ten trend, ve kterém vedeme, tuším, že jsme na jednom z předních míst v Evropě těch partnerství bez oddacího listu, což má svoje plusy, ale mnoho minusů také. Takže to by byla nepřímá podpora této formy soužití partnerů. Nevím, jestli toto měl zákonodárce na mysli. Myslím si, že ne.

Komplexní novela všech předpisů souvisejících s novým občanským zákoníkem se bude připravovat na rok 2015. Ale jak říkám, osobně jsem spíše pro to, abychom tuto novelu přijali v roce 2014. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni. Pan poslanec se hlásí o doplnění své interpelace. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radek Vondráček: Měl bych doplňující dotaz, protože ten stávající stav chápu spíše tak, že nenápadnou novelou procesní normy došlo asi k popření několika hmotněprávních institutů obsažených v občanském zákoníku.

První otázka: Jaký faktický význam má předmanželská smlouva? Jaký faktický význam má možnost účastníků si například při zahájení podnikání zrušit společné jmění manželů, když fakticky při závazcích je to jedno?

Takže doufám, že jsem to pochopil správně, že jestliže máme ty hmotněprávní instituty jak v tom starém, tak v tom novém občanském zákoníku, tak to správnou cestou by bylo zrušit nebo upravit tu procesní normu. Že se nejedná o novelizaci občanského zákoníku, ale o novelizaci exekučního řádu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane poslanče. Poprosím paní ministryni k doplnění své odpovědi. Prosím, paní ministryně.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Já bych to doplnila v tom smyslu, že je třeba nejdříve se dopátrat toho záměru zákonodárce, který zřejmě tímto způsobem nebyl veden, protože nikdy procesní normy

by neměly modifikovat hmotněprávní instituty. Ale právě autoři hmotněprávních institutů – teď nebudu jmenovat dvě ženy, kapacity, které se podílely právě na paragrafovaném znění příslušných oblastí regulujících manželské a rodinné právo v novém občanském zákoníku, tak ty to velice kritizují. Říkají, že nebyly o tom ani informovány.

Takže si myslím, že nejdříve musíme dešifrovat, jak k tomu došlo a proč výsledek je takový, jaký je. A pak samozřejmě zrušit to, co ve svém výsledku částečně – já bych tady nesouhlasila, že zcela tím se popírá smysl tzv. předmanželských smluv, protože ony mají jiné účely a jiné cíle, které sledují, nejen v té oblasti vymáhání dluhů pochopitelně, ale rozhodně ten jejich význam to takto nepřímo procesně omezuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni. Nyní poprosím pana poslance Adolfa Beznosku, který má interpelaci na pana ministra financí. Připraví se pan poslanec Bohuslav Svoboda. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji. Pane místopředsedo, dámy a pánové, mám dotaz na pana ministra financí Babiše. Spíš jsem zaslechl někde nebo přečetl jsem si v tisku příběh dvou firem – Explosia a Synthesia, přičemž Explosia je firma, kterou vlastní stát. Vlastnická práva v ní vykonává Ministerstvo financí a je to firma zadlužená. Tato firma je velmi úzce navázaná na firmu Synthesia, kterou vlastní Agrofert. Synthesia rovněž pro Explosii je takovým hlavním dodavatelem surovin – nitrocelulóza, nitrační kyseliny, ledek, ale také jejím zásadním věřitelem.

A tak jsem se chtěl zeptat, protože tady hrozí konflikt zájmu, jestli za prvé uvažuje a počítá Ministerstvo financí, resp. vláda, s prodejem firmy Explosia. Za druhé, jestli pan ministr financí může potvrdit či vyloučit, že se Agrofert zúčastní případného zájmu, nebo bude mít zájem o koupi Explosie. A za třetí, jestli může pan ministr vyloučit, že Ministerstvo financí dotací nebo tlakem na vedení Explosie zajistí její oddlužení tak, aby byla pro prodej připravena a čistá. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Poprosím pana ministra financí o jeho odpověď. Prosim, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji strašně moc panu poslanci za tu otázku. Potěšilo mě to, protože pan ministr Kalousek té firmě už pomohl. Já jsem ani netušil, že vlastně existuje nějaká firma Prisko, které pan ministr Kalousek poslední den úřadování poslal sto milionů korun. A potom to ještě vyfutroval 250 milionů na vylepšení základního jmění, protože jeho kámoš dělá kšefty s rozbuškami, říkají pra-

covníci v Explosii. Takže to je skvělá zpráva, jsem rád, že tady o tom můžu mluvit.

Je pravda, že Explosia je firma ve špatném stavu. A kdo ji řídí? No ne, tak já nevím, asi resort Ministerstva financí. Nevím, jak to tam kluci řídili. Takže to, že dluží naší firmě Synthesia, to je pravda a určitě máme s tím starosti, protože stát by měl řídit svoje firmy řádně. A já jsem jasně řekl, že Explosii převedu, ještě nevím jak, panu ministrovi Mládkovi, protože tam ten konflikt zájmu je jasný. A naše firma tam dodává suroviny a dodává páru a nevím co ještě. Kdysi to byla jedna firma. Já můžu absolutně vyloučit, že by Agrofert o tuhle firmu usiloval. Takže to rád převedu ministru Mládkovi. Doufám, že pan premiér to podpoří. Musím zjistit, jak se to dělá.

A znovu opakuji, že v žádném případě nemáme zájem o Explosii, pokud tady mám, omlouvám se, mluvit za Agrofert, ale tak to bylo položeno. Děkuji. (Potlesk z lavic hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec nemá doplňující otázku.

Přistoupíme k interpelaci pana poslance Bohuslava Svobody taktéž pana ministra financí Andreje Babiše. Prosim, pane poslanče, máte slovo. Připraví se pan poslanec Václav Klučka.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Vážený pane předsedající, vážený členové vlády, vážené poslankyně, vážení poslanci. Vážený pane ministře, rád bych se vás zeptal, jaký bude postoj vlády ke vstupu České republiky do eurozóny, tedy k přijetí eura. Dle posledních výzkumů veřejného mínění odmítá přijetí eura 76 % občanů České republiky. Nedávno jsem se dočetl na vámi vlastněném severu iDNES.cz, že podle ministra zahraničních věcí České republiky a vašeho kolegy z vlády pana Lubomíra Zaorálka bude přijetí eura pro současnou vládu jednoznačnou prioritou. Pan Zaorálek řekl, že není jiné alternativy než euro. Vy jste se před pár dny, přesně 22. ledna 2014, pro vámi vlastněný server iDNES.cz vyjádřil, že – cituji – určitě perspektivně nemáte problém, abychom euro přijali bez toho, že bychom ručili za závazky Řecka nebo Španělska.

Pokud to jako ministr financí nevíte, tak se vstupem do eurozóny bude me za závazky ručit automaticky. Můžete mi tedy vysvětlit, jak chcete dosáhnout toho, aby Česká republika neručila za dluhy jiných států? Můžete nám vysvětlit, proč chcete jít proti vůli 76 % našich spoluobčanů a řady ekonomických odborníků, kteří přijetí eura odmítají? A jak chcete splnit kritéria přijetí eura, když vaše vláda bude zvyšovat deficit státního rozpočtu? Stejně tak bych rád věděl také datum, kdy chcete euro přijmout. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci a poprosím pana ministra financí o odpověď.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Dámy a pánové, pokud server iDNES něco citoval, já jsem právě včera dementoval na iDNES zůstatky na účtech ČNB, které, znovu opakuji, byly 350 mld. v březnu 2013, v průměru 300 mld., ale to už tady vysvětloval pan premiér.

Přijetí eura určitě není cíl naší koalice. My jsme o tom nikdy nemluvili, a pokud pan Zaorálek o tom mluví, nevím, z čeho vychází. Naše ekonomika není připravena na přijetí eura, i když samozřejmě nějaká základní kritéria plníme. Nevím, kde pan poslanec na to přišel, že chceme zadlužovat, že chceme zvyšovat deficit.

Dneska se ptal pan Kalousek, jaký je cíl, a já jsem jasně řekl, i když je rozpočet schválen na 112, že bych se rád dostal někde pod 100, takže bychom měli naslouchat, co se tady říká.

Vyjádril jsem se, že nevidím, pokud někdy vůbec, a možná, nevím, jestli to bude otázka referenda, může o tom být celospolečenská debata, jestli euro, můžou se k tomu vyjádřit občané, jestli ho chceme, nebo nechceme. Já jsem se vyjádřil, že to nebude dřív než za šest let podle mého odhadu a znalosti, a v podstatě to není úkol pro stávající koaliční vládu, takže já úplně nevím, z čeho pan poslanec vlastně čerpá informace.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi a poprosím o doplnění své otázka pana poslance Svobodu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji. Čerpám je z otevřených zdrojů a čerpám je z prohlášení pana ministra Zaorálka i z prohlášení vašeho. Já jsem vám položil pět otázek, na žádnou jsem nedostal odpověď. Prosím. Ale jedna otázka je zásadní.

Vy jste řekl, že nebudete mít problém s přístupem k euru, když nebudeme platit dluhy Řecka a Španělska. Ptám se vás tedy, jak to chcete zařídit, když platba dluhů je *conditio sine qua non*.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci, poprosím pana ministra financí. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Spíš bych se chtěl zeptat, proč vlastně pravicová vláda, a hlavně ODS, nedovolila Kalouskovi vstoupit do fiskálního paktu. Proč mu to Nečas zakázal? Vždyť Kalousek to chtěl. A my to chceme. A to je první krok. Pokud ODS měla pocit, že Česko je Anglie, tak zatím ten ostrov ani ropu ani plyn nemáme a podle toho bychom se měli asi v té Evropské unii chovat a nedělat velká ramena.

První krok, pokud chceme skutečně v Evropské unii nějak fungovat a nemít pověst toho, který jenom okopává kotníky a je zkorumpovaný, tak my určitě budeme chtít začít tím fiskálním paktem, co si myslím, že je v rámci dneska už, když jste byli v koalici, tak jste byli proti, dneska jste opozice, tak asi budete za, že bychom měli být rozpočtově rozumní a racionální, a já osobně to určitě budu podporovat a můžeme začít s tím fiskálním paktem.

A pokud se odvoláváte na nějakou formulaci z nějakého volebního mítinku, co jste četl někde na iDNES, tak si myslím, že to není relevantní. Ta pozice dneska je, koalice určitě neusiluje o přijetí eura. Začněme fiskálním paktem, já to budu navrhopvat a to bude začátek. Určitě mě opozice podpoří, protože my jsme středopraví a myslím si, že díky nám tady došlo k navýšení daní a většina podnikatelů je ráda. Děkuji. (Potlesk některých poslanců.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. S další interpelací se přihlásil pan poslanec Václav Klučka, který přednese interpelaci na ministra vnitra Milana Chovance. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Připraví se paní poslankyně Věra Kovářová.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane předsedající. Vážený pane ministře, především v úvodu chci říci, že v této interpelaci, ve věci jejího obsahu jsem trochu podjatý, protože s oběma pány policejními prezidenty, jak Lessym, tak Červíčkem, jsem v minulém funkčním období velice úzce spolupracoval, a nejen při setkávání ve výboru pro bezpečnost, ale i při jednání podvýboru pro Policii ČR a jiných aktivitách. To nebyla tedy spolupráce jenom setkávací, ale skutečně spolupráce velmi úzká.

Problém, který vznikl na Policejním prezidiu, mě docela mrzel, protože on svým způsobem trochu shazoval úsilí, které oba dva měli k tomu, aby práce policie byla prací, která bude uznávána ve společnosti. Navíc u Martina Červíčka došlo k tomu, že ho povýšili do funkce generála, a posléze se vlastně koná závěr, který s největší pravděpodobností pro něj už tu nějakou budoucnost dávat nebude.

Já vás chci požádat, pane ministře, včera došlo k zásadnějšímu rozhodnutí, abyste i touto formou této interpelace měl možnost veřejnosti ty věci nejen říci, trochu ujasnit, ale taky naznačit, jak se to bude ubírat dál.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane poslanče, a poprosím pana ministra vnitra o jeho odpověď. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane poslanče, dámy a pánové, já jsem si nechal vytáhnout chronologii tzv.

snahy o odstavení policejních prezidentů, a je velmi zvláštní, že ta snaha začala v září 2011. Už v září 2011 na základě novinového článku začaly kroky, které vedly k odstranění pana policejního prezidenta Lessyho, a celý vývoj známe. Jsou to dvě stránky, které popisují život dvou z mého pohledu dobrých policistů.

Já jsem se s oběma pány potkal a pochopil jsem, že nemám před sebou kariéristy ani dva policisty toužící se vzájemně vymazat, ale mám před sebou dva policisty, kteří byli vtaženi do příběhu, který nezavinili, které ty příběhy velmi ubily, poničily jim pověst, poničily jim kariéru, a že mám před sebou především dva policisty, kteří to s policií myslí dobře. A oni říkali jedno a to samé: Nám už jde jenom o to, abychom si vybojovali zpátky svoji dobrou pověst, abychom mohli u policie zůstat, a ani jeden už nemáme zájem dělat policejního prezidenta. To bylo prostředí, do kterého já jsem přišel.

Pochopil jsem, že jim chybí primárně slušné zacházení, kterého se nedostávalo. Já si velmi vážím dohody, kterou jsme udělali. Ta dohoda pro mě nebyla jednoduchá. Já jsem si dovedl představit, že by se jeden nebo oba účastnili dalšího výběru policejního prezidenta. Oni to oba dva striktně odmítají. Z mého pohledu by byla velká škoda, kdyby opustili řady Policie ČR, a neskrývám, že mi sdělili své ambice.

Pan policejní prezident Lessy má ambici, přejít do oblasti mezinárodních vztahů a stát se vyslancem české policie na Slovensku. Pokud ho tam zastupující policejní prezident, případně nově jmenovaný prezident, vyšle, já s tím nemám problém.

Pan prezident Červíček říká jednu věc. Já nechci zůstat v systému Policejního prezidia, nebylo by to rozumné. A vy jste, pane poslanče, upozornil na jednu velkou absurditu. My povýšíme tohoto policistu do stavu generála – a zahájíme proces jeho odvolání. To nemá s logikou vůbec nic společného. S lidskou slušností už taky ne. Pan generál Červíček má ambici výhledově vést některý z krajů a já si myslím, že tam jeho místo je. Pokud bude šance ho tam umístit a policejní prezident, který se ujme své funkce, ho tam vyšle, opět s tím nemám problém.

Problém nastal v tom, že jsme zjistili, že když – řeknu to velmi obrazně – když policejního prezidenta v Praze srazí auto a policejní prezident bude půl roku nemocen, tak ho automaticky zastupuje náměstek. Když ten samý policejní prezident odejde ze své funkce, tak ho musí zastupovat policista v nižší platové třídě. To jsou některé nesmysly služebního zákona a některých předpisů policie, které se musí odstranit.

My v současné době vytváříme funkci statutárního náměstka, aby automaticky po odchodu Petra Lessyho po 28. únoru mohl zastupovat policejního prezidenta náměstek. Bude jím pan Tuhý. Bude zastupovat policejního prezidenta po dobu nezbytně nutnou.

Stejně tak po dohodě s panem prezidentem Lessym, a byla to určitá vlnková loď jeho programu, když přicházel na Policejní prezidium, bylo vytvoření ekonomického náměstka. Policie potřebuje ekonomickou stabilitu, dnes tam není, takže bude vytvořena funkce ekonomického náměstka policejního prezidenta, kam nový policejní prezident výběrovým řízením obsadí svého náměstka pro finance.

Pokud se rozhodneme jít cestou nabídkového řízení, tak v té době budeme rozhodovat, odhaduji, mezi třemi až čtyřmi kandidáty. Pokud se rozhodneme – a budeme o tom diskutovat v koalici, s veřejností, s odbory i na této půdě –, že půjdeme cestou výběrového řízení, bude se to týkat zhruba 30 policistů, kteří se mohou ucházet o post policejního prezidenta. Pak si ale řekněme, že pokud odmítneme v rámci nabídkového řízení policisty v 11. platové třídě, oni už se nemohou účastnit druhého výběrového řízení. Musíme velmi zvážít, jakou cestou se vydáme. Já jsem připraven o tom vést velmi podrobnou diskusi jak s výbory Poslanecké sněmovny, tak i s výbory Senátu. To je ta cesta, kterou vedeme. Musí směřovat ke stabilizaci policie. A já chci vyslat jasný signál, že policie má jeden dres a to je uniforma. Nemá dres s plackou Petra Lessyho, nemá dres s plackou Martina Červíčka a za to děkuji oběma pánům, že ten příběh včerejškem skončil. A děkuji za tu otázku, pane poslanče.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. K doplnění pan poslanec Václav Klučka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klučka: Já u tohoto pultíku i z minulého funkčního období jsem znám tím, že jsem byl velmi aktivní v interpelacích, ale po pravdě řečeno, takové zcela konkrétní odpovědi, jaké jsem se teď dočkal na docela vážnou problematiku a otázku, jsem tady zase až tak moc nezaregistroval. Pro mne je to naprosto uspokojující a myslím, že i pro ty, kteří si to poslechnou v mediálních prostředcích, že tato odpověď plně vystihuje stav, který bude následovat. Nemám další otázky. Děkuji vám, pane ministře.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Pane ministře, chcete odpovědět na to, jak to děláte, že to děláte tak skvěle? Děkuji.

S další interpelací na pana ministra vnitra se přihlásila paní poslankyně Kovářová, připraví se pan poslanec Vojtěch Adam. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, dámy a pánové, na pana ministra se obracím ve věci aktuální situace ve státním podniku Česká pošta. S potěšením jsem přivítala výrok

pana ministra v nedělních Otázkách Václava Moravce, podle kterého Ministerstvo vnitra učiní vše pro to, aby síť poštovních poboček byla zachována ve své současné podobě. To je myslím dobrá zpráva pro český a moravský venkov, ze kterého nedávno vzešla petice za záchranu pošt, pod níž Sdružení místních samospráv shromáždilo již více než 100 tisíc podpisů. Ráda bych nicméně poukázala na problém obcí, v jejichž případě Česká pošta usiluje o zrušení své pobočky již delší dobu, a v některých z těchto obcí podle mých informací je vyvíjen silný tlak na rušení pošt i v těchto dnech. Jsem přesvědčena, že od těchto aktivit by Česká pošta měla ustoupit, a to i s ohledem na vaše nedělní prohlášení.

Ráda bych vás proto, pane ministře, požádala, abyste jako představitel zřizovatele státního podniku Česká pošta začal v této věci neprodleně jednat. Chtěla bych se ujistit, zda platí vaše slova vyřčená v Otázkách Václava Moravce, a zároveň požádat, zda byste nám mohli nastínit své představy ohledně České pošty v příštích měsících či příštích letech. Pevně doufám, že se mi dostane také dokonalé odpovědi jako v předchozím případě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni a poprosím pana ministra o jeho odpověď. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně, já se stále považuji více za komunálního krajského politika a bývalého hejtmana, který ví, že tam, kde skončí obchod, kde skončí škola a kde skončí pošta, tam končí život. To znamená, moje vyjádření, které jsem měl v Otázkách Václava Moravce o tom, že budeme bojovat o každou pobočku České pošty, která dává smysl, platí a platit bude. Mám to projednáno s panem premiérem. Já si myslím, že to je stanovisko celé vlády.

Česká pošta je významným zaměstnavatelem a je poskytovatelem veřejné služby. Musíme se zamyslet nad tím, jestli jsme ochotni za tuto veřejnou službu platit. Česká pošta v současné době stále ještě vytváří zisk ve výši zhruba 300 milionů korun. Otázkou je, jestli trendy, které jsou nastaveny ve vývoji finančního zdraví České pošty, ukazují, že bez pomoci a bez tzv. nových výzev je Česká pošta schopna ten zisk generovat dlouhodobě. Já se obávám, zatím z velmi povrchních informací, které mám, že ne. To znamená, my teď budeme řešit střednědobý a dlouhodobý výhled České pošty a já přijdu sem před toto plénum zhruba do měsíce, do měsíce a půl, s prvním návrhem na stabilizaci České pošty a její vývoj.

S panem generálním ředitelem jsem se již měl možnost potkat, potkám se s ním dnes opětovně v 21 hodin a jedno z témat bude právě, aby tlak na rušení poboček ustal minimálně do doby, než tato analýza bude prove-

dena. Já nemohu vyloučit, že budou v jednotkách kusů zrušeny některé pobočky České pošty po dohodě se starostou, po dohodě s hejtnanem, a v tomto duchu jsem informoval pana předsedu asociace Haška, že ho vyzývám k společné spolupráci mimo jiné nad tématem vývoje České pošty. Cesta franšíz, které fungují v celém světě, je jednou z cest, o kterou se můžeme pokusit. Nemůže to být ale snaha České pošty vnutit svoji pobočku obci za každou cenu. Musíme nastavit ekonomické podmínky pro to, aby ta obec, případně některý z řetězců měly zájem tyto franšízy provozovat, aby je provozovaly pod hlavičkou České pošty a aby byly funkční. To znamená, že do té doby, než najdeme směr, který bude funkční, efektivní a ekonomicky zvládnutelný, nejsem připraven umožnit jakékoliv významnější rušení poboček České pošty. Jsem připraven diskutovat se zástupci měst a obcí, jsem připraven, jak jsem říkal, diskutovat se zástupci krajů.

Ty nové výzvy, o kterých jsem mluvil, toto nemůže být čistě o tom, že stát pošle dotaci České poště a ona ji utratí. Ty nové výzvy mohou být nové služby na czechpointech, například registr vozidel. Ty výzvy mohou být o tom, že Česká pošta může zpracovávat hostingové služby pro státní organizace, že Česká pošta může řešit IT služby, že Česká pošta může řešit centrální nákup. O tom všem budu bezesporu jednat i s panem ministrem financí Babišem v následujících měsících.

Jinak děkuji za otázku. Považuji poštu za velmi důležitou organizaci státu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi a ptám se paní poslankyně, jestli má doplňující otázku. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, já vám velmi děkuji za to pěkné vystoupení a za vynikající odpověď. Budu se těšit za měsíc a půl na odpověď další. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Pan ministr nebude reagovat, protože i tady to dělá skvěle.

S další interpelací se přihlásil pan poslanec Vojtěch Adam, připraví se paní poslankyně Anna Putnová, protože interpelaci číslo 9 paní poslankyně Černochová stáhla. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Adam: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, tuto interpelaci jsem na tomto místě přednesl už v květnu minulého roku, ale protože je stále aktuální, tak ji nyní zopakuji. Jejím základním mottem je to, že neprůhledné platby od zdravotních pojišťoven mohou za jistých okolností kryt soukromá zadání. Vytvářejí se tak podmínky pro

korupční prostředí. Přestože se několik let slibuje sjednocení plateb a stále k tomu ještě nedošlo, nemělo by být možné, aby z veřejných peněz zdravotního pojištění vytvářely zdravotní pojišťovny neprůhledným způsobem smluvní tzv. balíčkové ceny za zdravotní výkony. Jedná se zde o milionové částky za úhradu zdravotní péče, zcela bez veřejné kontroly.

Otázka na vás, pane ministře. V době, kdy je velký tlak na rozvoj ambulantní části například formou jednodenní chirurgie, je tato činnost nahrazena výhradně smluvním ujednáním o balíčkových cenách mezi zdravotními pojišťovnami a poskytovateli. Podobně se jedná o smluvní ceny pro totální endoprotézy kyčelního a kolenního kloubu. Bylo by nanejvýš vhodné, aby tyto ceníky byly veřejné. Vyhlašovala by je v rámci dohodovacího řízení VZP a platily by pro všechny zdravotnické subjekty, které tyto služby poskytují a mají smluvní vztah se zdravotní pojišťovnou. Byl by to krok jednoduše proveditelný a hlavně správným směrem. Bylo by totiž v této oblasti najednou zcela jasno. Co tomu doposud brání, pane ministře?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci a poprosím pana ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka o jeho odpověď. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, na základě toho, co jsem zde slyšel, musím říct, že s velkou částí této interpelace musím souhlasit. Myslím si, že je opravdu chybné, že veřejnost, jak ta široká, tak ta odborná, není přesně informována o tom, kolik které zdravotnické zařízení, jakou platbu od zdravotních pojišťoven dostává. Ale myslím si, protože jste říkal, že tuto interpelaci jste již dával v květnu minulého roku, že přece jenom pro vás mám dobrou zprávu. Protože na základě koaliční dohody bude vypracováno programové prohlášení a toto programové prohlášení pro oblast zdravotnictví počítá s tím, že všechny smlouvy mezi zdravotními pojišťovnami a zdravotnickými zařízeními, podobně jako mezi zdravotnickými zařízeními a jejich dodavateli, budou veřejné. Opravu nevidím žádný problém v tom, aby občané věděli, za co zdravotní pojišťovna platí, kolik, jaké jsou tam podmínky a podobně.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane ministře. Poprosím pana poslance, jestli má zájem o doplňující otázku. Pan poslanec nemá. Děkuji tedy panu ministrovi i panu poslanci.

Nyní poprosím paní poslankyni Annu Putnovou, která má interpelaci na ministra školství pana Marcela Chládku. Prosím, paní poslankyně, máte slovo. Připraví se pan poslanec Petr Bendl.

Poslankyně Anna Putnová: Dobré odpoledne. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, od poloviny loňského roku odborná i laická veřejnost diskutuje formy předávání profesur vysokoškolským učitelům. Od loňského roku, kdy vysoké školy předaly svoje nominace na ministerstvo školství, už uplynulo hodně času. Profesori, kteří čekají na jmenování, jsou lidé, kteří prošli velmi náročným procesem řízení na jmenování profesora a právem očekávají, že budou do této funkce jmenováni. Není to jenom jejich osobní záležitost, ale je to také otázka, která se týká a směřuje ke kvalitě školství, protože se na ni váže akreditace studijních programů, souvisí s hodnocením vysokých škol apod. Neochota pana prezidenta jmenovat profesory vedla k tomu, že byla iniciována změna, novela vysokoškolského zákona, která by měla toto jmenování revokovat. Nicméně v současné době platí vysokoškolský zákon, který ukládá povinnost prezidentu republiky jmenovat profesory, kteří byli navrženi a úspěšně prošli řízením na jmenování profesorem.

Aby mohl pan prezident tuto povinnost splnit, vyžaduje to, aby mu dokumentace byla z Ministerstva školství předána. Můj dotaz na pana ministra školství tedy zní, zda byla Ministerstvem školství předána dokumentace na jmenování profesorů panu prezidentovi, a pokud ano, kdy se tak stalo. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Poprosím pana ministra školství o odpověď. Pane ministře, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji. Pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, musím dát za pravdu paní poslankyni Putnové, protože ten proces se velmi zdržel. Já jsem se celým tím systémem zabíral jako jednou z prvních věcí na Ministerstvu školství a zjistil jsem první záležitost, která se zatím netýká toho dotazu, ale je s tím velmi spojena. Protože jeden z problémů této novely také je, že byl porušen zákon. Ten zákon byl porušen ze strany Ministerstva školství, kdy za mého předchůdce pana ministra Štyse nebyla tato novela projednána s vysokými školami. Já jsem udělal nápravu ve středu tohoto týdne, kdy jsem poslal oficiálně návrh zákona se svým dopisem České konferenci rektorů a Radě vysokých škol k vyjádření. Zítřka s nimi na toto téma mám další jednání, takže předpokládám, že tady po té stránce to bude v pořádku.

Co se týká přeposlání profesur, já jsem to sám osobně kritizoval i v minulosti, proč tyto návrhy stále leží na Ministerstvu školství a dává se jeden na druhý. Nechal jsem si zjistit, kdy z Ministerstva školství tyto návrhy byly předány, nebo poslány na Hrad. Asi vás udiví, že na ministerstvu tyto profesury za mého předchůdce ležely několik měsíců, byť návrh například z

Ministerstva obrany šel k panu prezidentovi, pan prezident dodržel platnou legislativu a tohoto pana profesora jmenoval. Tyto návrhy z Ministerstva školství – a teď prosím o pozornost – odešly z ministerstva školství 22. ledna tohoto roku. Dne 22. ledna tohoto roku! Včera jsem měl jednání s panem prezidentem a pan prezident mě informoval o tom, že tyto návrhy mu byly už včera předloženy aparátem Hradu přímo na stůl a že bude teď jednotlivé návrhy pročítat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Paní poslankyně má doplňující otázku.

Poslankyně Anna Putnová: Děkuji. Není to doplňující otázka, je to poděkování. Pan ministr odpověděl na víc, než jsem se ptala.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, paní poslankyně, pan ministr už asi nebude reagovat. S další interpelací – číslo 11 – poprosím pana poslance Petra Bendla. Připraví se paní poslankyně Alena Nohavová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Pane předsedajícím, dámy a pánové, já mám jednoduchý dotaz na pana ministra. Já bych chtěl znát jeho stanovisko k Národnímu parku Křivoklátsko.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane poslanče. Poprosím pana ministra o jeho stanovisko k Národnímu parku Křivoklátsko. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Pane předsedajícím, kolegyně a kolegové, proces přípravy vyhlášení Národního parku Křivoklátsko začal, a to určitě pan kolega Bendl ví, už v roce 2010, kdy vlastně vznikl jakýsi věcný záměr a následně poměrně dlouho byly projednávány připomínky obcí. Bylo uděláno asi 18 prezentací. V průběhu roku 2013, na jaře 2013, byl materiál zaslán do meziresortního připomínkového řízení, ze kterého vyšla celá řada připomínek, z nichž některé byly vypořádány, některé ne. A já dneska musím konstatovat, že podle mých stávajících informací jsou tam připomínky jak ze strany Středočeského kraje, který byl původně pro, dneska tady své stanovisko změnil, jsou tam připomínky některých dotčených ministerstev, například Ministerstva zemědělství. To znamená, v této chvíli mohu říct jenom to, že budeme pokračovat v meziresortním připomínkovém řízení a budeme se snažit vypořádat připomínky, pokud nebudou tak závažné, že by torpédovaly celý záměr.

Musím říct, že v této chvíli je i otázka, jak od té doby, protože mezitím samozřejmě došlo k řadě výměn na jednotlivých resortech, jak od té doby na to budou reagovat obce, protože v tom mezidobí obce nebyly informovány o aktuálním průběhu. To znamená, my jako Ministerstvo životního prostředí budeme v této chvíli pokračovat v meziresortu a myslím, že během měsíce budeme mít zpět připomínky a podle závažnosti rozhodneme dál.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane ministře. Předpokládám, že pan poslanec Bendl má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Nedozvěděl jsem se, jestli pan ministr spíše podporuje, či nepodporuje. Už vůbec jsem se nedozvěděl, jestli ano, či ne, přestože bych to čekal, nebo alespoň nějaký naznačený směr. Starostové informování jsou, proběhlo tam referendum před pár měsíci, kdy já ještě jako ministr zemědělství spolu s ministrem životního prostředí jsem se zúčastnil právě jednání se starosty, kde bylo deklarováno „už to trvá příliš dlouho, ten proces“. A oni tehdy byli velmi pro, protože to Křivoklátsku může přinést některé pracovní příležitosti právě v oblasti turistického ruchu. Je to nastaveno tak, aby se to maximálně vyhýbalo zastavěným oblastem, aby to nekomplikovalo život lidem zde žijícím v obcích, a vyhýbá se tento plán zastavěným oblastem. Proto jsem čekal vstřícnější odpověď, ale dobře, počkám si a dám stejnou otázku za měsíc.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím o odpověď pana ministra. Prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Ano, podporuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní dávám slovo paní poslankyni Nohavové, aby přednesla svoji interpelaci s tím, že z dnešního jednání se pan ministr Prachař omluvil. Tudiž jestli chcete načíst svoji interpelaci, aby s ní bylo nakládáno jako s písemnou, tak prosím tak učiňte.

Poslankyně Alena Nohavová: Vážená paní předsedajícím, vážené dámy, vážení pánové, vzhledem k tomu, že tu pan ministr dnes není, svou interpelaci stahuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano děkuji a prosím

dalšího v pořadí, paní poslankyni Semelovou, aby přednesla svoji interpelaci na pana ministra Marcela Chládku.

Poslankyně Marta Semelová: Vážená paní předsedající, vážený pane ministře, podle informací z tisku nabízí soukromá vysoká škola Evropský polytechnický institut se sídlem v Kunovicích studium, přičemž má omezenou akreditaci a nesmí údajně přijímat nové studenty. Na svých webových stránkách se odvolává na akreditaci americké akreditační agentury. Podle mého názoru však diplom tímto způsobem akreditovaného studia nemusí být v České republice uznatelný neboť je mimo vysokoškolský zákon.

Chci se tedy zeptat, jestli se zakládají tyto informace z médií na pravdě. A dále, pokud ano, jaký bude další postup ministerstva.

Vzhledem k tomu, že mi ještě zbyl čas a vím, že pane ministře, odlétáte do Soči, tak dovoluji ještě podat druhý dotaz. Dostala se ke mně informace o tzv. cvičebnici pro předškoláky, která je určena dětem od pěti let věku. Konceptu a realizace této publikace se ujala firma Medienprojekte Mnichov z Německa. Má zprostředkovávat základní vědomosti z vlastivědy včetně informací o vybraných státech především z Evropské unie. Co však je závažnější a varující, to je skutečnost, že informace o České republice chybí. A pokud přece jenom trošku tam jsou, tak jsou vedeny pouze ve vztahu k sousedství Německa a Rakouska. Za krajně nevhodné také považuji, aby kvalitní české publikace určené dětem předškolního věku, které odpovídají rámcovým a školním vzdělávacím programům mateřských škol a jsou vytvořeny českými pedagogy, psychology a výtvarníky, byly zastoupeny učebními texty zahraničními, resp. německé společnosti.

Chci se proto zeptat, jestli Ministerstvo školství dávalo k této publikaci své doporučení, v jaké míře je používána v mateřských školách a jestli jste v kontaktu s Českým svazem bojovníků za svobodu, který dal protest proti používání této publikace. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, paní poslankyně. Slovo má ministr školství pan Marcel Chládek. Prosím, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji paní předsedající a děkuji zároveň paní poslankyni, že mi umožní odpovědět na obě interpelaci zároveň s tím, že ještě do Soči dnes neodlétám, až po důvěře vládě. Ale dnes se otvírá centrum na Letné, které se olympiády bytostně týká.

Co se týká prvního vašeho dotazu, Evropského polytechnického institutu, vy jste naprosto přesně popsala celou situaci. Já v obou těchto případech a dotazech samozřejmě vzhledem k tomu, že jsem ministrem

školství tuším asi osmý den, sklízím ještě pozůstatky předchůdců. Ale zjistil jsem si, že ministerstvo už upozorňovalo Evropský polytechnický institut na tento problém s tím, že bych chtěl i ubezpečit, že tato akreditace, která je udělována zahraničními agenturami, není v České republice platná. Není považována jako vysokoškolské vzdělání podle našeho zákona. Nepřiznáváme dokonce ani statut studenta. Je zapotřebí ale určitě o tom více i hovořit, aby naši studenti věděli, že to není ekvivalent našeho vysokoškolského vzdělání. My nemůžeme nijak jinak než takto upozornit, tak nemůžeme nijak jinak zasáhnout z jednoho prostého důvodu, protože i kromě vysokoškolského zákona ani mezinárodní smlouvy neupravují tuto záležitost, takže v podstatě máme tady celou řadu zahraničních titulů, které nejsou běžné v České republice nebo nejsou uznávány v České republice. Na druhou stranu v České republice zase máme tzv. malé doktoráty, které v podstatě téměř nejsou uznávány nikde jinde v Evropě.

Takže tolik z mé strany. Potom kdyby paní poslankyně chtěla, tak ještě jí můžu předat i písemný podklad k téhle záležitosti.

Co se týká druhého dotazu. Ano, pravdou je, že jsem byl osloven, ale prostřednictvím médií, válečnými veterány, kteří varují, že Němci učí naše děti. Já jsem nabídl válečným veteránům schůzku přímo se mnou, abychom tu problematiku řešili. Tu cvičebnici jsem rychle běžel koupit do knihkupectví, abych ji tady přímo měl. Jedná se o cvičebnici pro předškoláky, která má různé obrázky. (Ukazuje poslancům.) Je pravda, že tam je Švýcarsko, Asie, Dánsko, ale na první pohled jsem tam nikde nenašel Českou republiku. Pravděpodobně tam došlo k otrockému překladu. Ministerstvo školství ale tomu žádnou doložku nedalo. Ministerstvo školství tuto cvičebnici neschválilo, a jestli se využívá někde v předškolních zařízeních, tak to se mi zatím nepodařilo zjistit, v kolika mateřských školách se využívá, nebo ne. Ale určitě dáme po rozkladu této učebnice, což už jsem zadal, stanovisko a doporučení předškolním zařízením, jestli tuto učebnici mají používat, anebo ne. A pokud ano, tak v jakém rozsahu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane ministře. Táhá se paní poslankyně, nemá zájem o doplňující otázku. (Nikoli.)

Nyní dávám slovo panu poslanci Ladislavu Šinclovi, který byl vylosován jako 14. a přednáší interpelaci na pana ministra Německa. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane ministře, na portálu veřejných zakázek jsem zjistil, že úřad České republiky, organizační složka státu zřízená Ministerstvem zdravotnictví, Státní ústav pro kontrolu léčiv, dne 17. ledna vypsala zakázku na PR služby za neuvěřitelných 15 mil. korun bez DPH. Těchto 15 mil. korun má být proplaceno za poskyto-

vání poradenských a organizačních služeb nebo za přípravu komunikačních strategií nebo za grafickou realizaci výstupů Státního ústavu pro kontrolu léčiv. Nebo také třeba za realizaci schválených komunikačních strategií a podobně. Takto velká částka za podobné služby se mi v době, kdy se zdravotnictví potýká s velkými problémy, kdy se zvyšují u řady nemocnic vnitřní dluhy a kdy hrozí platební neschopnost řady nemocnic, zdá dost velká.

Mám tedy, pane ministře, na vás tyto otázky. Víte o této veřejné zakázce Státního ústavu pro kontrolu léčiv? Zda vám případně normálně dávat 15 mil. za PR služby v době, kdy chybí peníze a musí se šetřit? A další otázka. Považujete toto za hospodárné vynakládání veřejných prostředků? A k čemu potřebuje tento ústav dávat 15 mil. korun za tyto PR služby? Co si o tom myslíte? Prosim o odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosim pana ministra zdravotnictví o vyjádření k interpelaci pana poslance.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane poslanče, mně nezbyvá než se vším, co jste řekl, souhlasit. Já vám děkuji za tuto informaci. Nikdo ode mne nemůže čekat, že něco takového v dnešní době budu hájit. Já tu informaci, kterou od vás dnes mám, považuji za skandální. Opravdu si nemyslím, že 15 mil. korun za PR služby u státní instituce je dneska v pořádku. Pokud jsem informován, Státní ústav pro kontrolu léčiv má svého tiskového mluvčího. A myslím si, že v době, kdy opravdu zdravotnictví potřebuje každou korunu, tak toto považuji za skandální.

V pondělí mám plánovanou schůzku s panem ředitelem Státního ústavu pro kontrolu léčiv, měl bych ji asi po této interpelaci mnohem dříve, ale pan ředitel je na zahraniční cestě. Pevně věřím, že se domluvíme, že nic takového Státní ústav pro kontrolu léčiv nebude realizovat. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi. Táhá se pana poslance, zda chce položit doplňující otázku. Není tomu tak. Potom tedy dávám slovo panu poslanci Ludvíku Hovorkovi, který byl vylosován jako patnáctý k přednesení ústní interpelace na ministra zdravotnictví pana Němečka.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, vláda premiéra Mirka Topolánka čtyři dny před koncem svého mandátu v květnu roku 2009 rozhodla o nákupu akcií společnosti Národní tkáňové

centrum a. s., Brno a Centrum buněčné terapie a diagnostiky, a. s., Ostrava od společnosti PrimeCell, a. s., za 26 mil. korun. Uvedené společnosti byly založeny firmou PrimeCell necelé dva měsíce před zmíněným rozhodnutím vlády. Samotná firma PrimeCell byla založena v roce 2007 a za rok 2008 vykazovala jenom minimální obrát. Lze tedy usuzovat, že peníze za nákup akcií od Ministerstva zdravotnictví byly zřejmě prvním větším příjmem této společnosti v roce 2009. Brzy po rozhodnutí vlády se firma PrimeCell stala příjemcem stamilionových dotací od agentury CzechInvest z programu Podnikání a inovace na výstavbu superčistých biotechnologických prostor v Národním tkáňovém centru v Brně a v biotechnologickém parku 4MEDI v Ostravě. Další dotační peníze čerpala firma PrimeCell na jednotlivé výzkumné projekty. Společnost 4MEDI, Centrum buněčné terapie a diagnostiky, získala dokonce ocenění v soutěži investor roku 2012 od agentury CzechInvest. Národní centrum tkání a buněk získalo dotaci 72 mil. korun na projekt AVTO nových typů tkáňových a orgánových náhrad z Ministerstva průmyslu a obchodu, firma BLOCK na laboratorní komplex pro přípravu, analýzu a testování prototypů a vzorků pokročilých tkáňových náhrad za 98 mil. korun. Předmětem aktivit 4MEDI, Centra buněčné terapie a diagnostiky, jsou buňky, geny a tkáně lidského těla a produkty materiálového inženýrství.

Z uvedeného vyplývá, že tyto firmy získaly z veřejných prostředků velké částky. Vážený pane ministře, můžete mi prosím sdělit informaci, kdo je vlastníkem firmy PrimeCell a kde má tato firma sídlo, jaké konkrétní projekty budou dále podporovány v Národním tkáňovém centru?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, já se omlouvám, ale váš čas vypršel.

Poslanec Ludvík Hovorka: A v Centru buněčné terapie a diagnostiky, respektive 4MEDI Ostrava. Co firmy vyrábějí? Jaké mají vědecké kapacity? Jaký konkrétní prospěch z účasti ve společných podnicích má český stát a vědecká komunita?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosim pana ministra zdravotnictví o vyjádření k interpelaci. Máte slovo. Prosim, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane poslanče, vaše dotazy jsou velmi detailní. Já samozřejmě něco o projektu 4MEDI v Ostravě vím, protože z pověření Ministerstva zdravotnictví jsem zastupoval stát v této společnosti. Tato společnost v blízkosti fakultní ne-

mocnice buduje biotechnologické centrum. Nicméně další detaily o produktech, o vědeckých kapacitách zde nejsem schopen přesně a z hlavy říci. A myslím si, že si zasloužíte přesnou a vyčerpávající odpověď, takže vám v nejbližší době co nejdříve odpovíme písemným způsobem.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane ministře. Táži se pana poslance, zda chce položit doplňující otázku. Je tomu tak. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Ano, děkuji za slovo. Já budu rád, když ty odpovědi dostanu. Ale chtěl bych jenom upřesnit, že u nás je vědecké bádání založeno na tom, že firmy, které dostávají granty na vědecké bádání, musí publikovat vědecké články o výsledcích svých výzkumů. A tady v tomto případě se to vůbec neděje a veškeré informace o tomto bádání jsou utajeny a nikdo neví, co konkrétně tyto firmy produkují. Z toho důvodu pojmám určité podezření, že zejména prostředky státu byly vynaloženy neúčelně a že tady vznikla účelově nějaká firma, která si buduje velmi nákladné zařízení, velmi nákladné vybavení, a že stát nemá přehled a ani dohled nad tím, jak vlastně bylo naloženo s jeho prostředky, které byly investovány do nákupu akcií. A na druhé straně je možné taky vidět, že peníze, které vyplatila agentura CzechInvest, mohly být vyplaceny na obnovu tkáňových zařízení, které jsou v majetku státu, například tkáňové banky při Fakultní nemocnici v Brně nebo v Ostravě. Naopak, argumentovalo se v dané době –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, opět se omlouvám, váš čas vypršel.

Poslanec Ludvík Hovorka: Dokončím větu. Bylo argumentováno, že stát nemá dostatek prostředků na to, aby mohl investovat do vlastních tkáňových zařízení, proto spojí své síly se soukromým investorem a zajistí pokračování rozvoje bádání v oblasti biotechnologií. A zřejmě se takto neděje. Děkuji za případné odpovědi.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, já vám děkuji a příště prosím, abyste si hlídal čas. Děkuji.
Prosím pana ministra o vyjádření. Děkuji.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane poslanče, já v podstatě navážu na svou předchozí odpověď. Souhlasím s otázkami, které jste položil. Z toho pohledu, že Ministerstvo zdravotnictví vykonává akcionářská práva v rámci podílu ve společném podniku, tak je

samozeřejmě připravíme. Nicméně, a zaznělo to i z vašich úst, rozhodování o veřejných prostředcích, o příjmech z evropských fondů nebylo v gesci Ministerstva zdravotnictví, je to spíše v gesci Ministerstva průmyslu. Nicméně to, co budeme schopni z pohledu zástupce státu v orgánech této společnosti, připravíme a veškeré informace vám sdělíme.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane ministře. Dalším v pořadí je Kateřina Konečná. Bude interpelovat pana ministra Brabce. Máte slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, vážení páni ministři, paní ministryně a vážený pane ministře, nechtěla jsem vystupovat již nyní, ale myslím si, že to téma je tak vážné, že sto dnů hájení v tomhle případě, jak i vy jistě chápete, není namístě, protože sto dnů by mohlo taky znamenat sto dnů katastrofy, která nastane ve chvíli, kdy budeme sto dnů odpočívat.

Jedná se o téma odpadového hospodářství. Vy v koaliční smlouvě, kterou jste všichni poslanci vládní koalice podepsali, to téma máte, máte tam taky napsáno, že chcete nový zákon o odpadech. Upřímně řečeno, protože jsem pamětník, tak tohle jsem slyšela od pana ministra Bursíka, od všech ministrů a četla ve všech vládních prohlášeních a bylo napsáno ve všech koaličních smlouvách. Bohužel se od té doby také vůbec, ale vůbec nic nestalo a dneska se nám odpadové hospodářství stává takovou obrovskou rozbuškou v životním prostředí, protože pokud s tím okamžitě nezačneme něco dělat, tak hrozí nejenom to, že nebudeme moci čerpat evropské prostředky na následující programovací období, ale hrozí nám zcela vážně také to, že nám dál budou tisíce tun nebezpečného odpadu končit na skládkách, jak se tomu dnes děje. Hrozí nám to, že nebudeme schopni splnit své cíle recyklace a další a další věci.

Proto, pane ministře, prosím, položím jednu jedinou takovou konkrétní otázku, na kterou chápu, že nedostanu úplně termínově konkrétní odpověď, ale alespoň váš záměr, v jakém časovém horizontu plánujete předložit věcný záměr zákona o odpadech, případně potom paragrafově znění.

A jako doplnění bych si dovolila ještě podotknout, že vzhledem k tomu, že pan ministr Chalupa zbaběle loni v červnu pouze prodloužil platnost plánu odpadového hospodářství, na který také obce a občané čekají, aby se dle něho mohli řídit, tak jak to vidíte s plánem odpadového hospodářství, protože to si myslím, že je věc, kterou může udělat pouze vaše ministerstvo bez Poslanecké sněmovny a bylo by fajn udělat ten nový plán co nejdřív. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně. Poprosím pana ministra Brabce o odpověď.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Dobrý den ještě jednou. Vážené kolegyně, vážení kolegové, děkuji za ten dotaz. Já bych chtěl paní poslankyni i ostatní ujistit, že si zcela uvědomujeme, já tedy určitě a určitě i kolegové, že jsme od první vteřiny a budeme lovnou zvěří, že tedy žádných sto dní hájení není a nebude, a souhlasím s tím, že v těchto věcech na to opravdu není čas.

Skutečně plán odpadového hospodářství už měl být minulý rok. Jeho platnost byla potom prodloužena do konce letošního roku, takže rozhodně nový plán odpadového hospodářství máme v plánu a v každém případě už teď se na něm poměrně intenzivně pracuje. Pracuje se na něm vlastně i v souběhu s věcným záměrem nového zákona o odpadech, kde je jasné, že to bude velmi zajímavé téma, protože ty lobbistické tlaky si umíme představit – provozovatelé skládek, provozovatelé spaloven atd. To jsou velmi silná lobby. Jsou tady záměry z operačního programu Životní prostředí na některé spalovny. Jsou tady samozřejmě velká témata, jsou tady témata nevládek, které významným způsobem podporují daleko větší podíl recyklace.

Pravdou je to, že Česká republika je dnes z hlediska poměru skládkovaného odpadu a poměru odpadu, který jde k recyklaci, resp. separaci, relativně na chvostu Evropské unie, rozhodně z hlediska vyspělých zemí. To znamená, my se budeme ze všech sil snažit, abychom do září, nejpozději do září tohoto roku, předložili věcný záměr nového zákona o odpadech. Už dnes jsou vytvořeny pracovní skupiny a ta témata já chci rozšířit o další subjekty a chci i odborně posílit ministerstvo v oblasti odpadů. To znamená, já bych viděl určitě do září věcný záměr a následně paragrafové znění. A bylo naším záměrem, abychom do konce tohoto roku dali i návrh paragrafového znění. Uvidíme, možná to bude ambiciózní scénář, ale věřím, že se nám to povede.

V každém případě u nového plánu odpadového hospodářství je termín úplně jasný, ten musíme mít do konce letošního roku. Tak jestli takto stačí, děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Bude ještě doplňující otázka. Prosím.

Poslankyně Kateřina Konečná: Nebude to doplňující otázka, bude to jen poděkování. Věřte, že tyhle termíny na steno málokterý ministr řekne, protože my je potom rádi kontrolujeme. Tak i já slibuji, že je budu poctivě kontrolovat.

A jsem ráda i za ten termín plánu odpadového hospodářství, protože dokument je vlastně nachystán. Na něm byla reálná shoda mezi všemi partnery, vyjma pana ministra. Díky tomu taky ho nepodepsal, ale pouze prodloužil. A já už jsem se lekla, když jste řekl, že máte plán odpadového hospodářství v plánu, že to tak i zůstane. Tak jsem ráda, že je v plánu ještě na tento rok. A prosím minimálně o jeho urychlené přijetí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Jako další v pořadí je pan poslanec Bronislav Schwarz, ale nevidím ho zde, takže půjdeme dál. Poprosím pana poslance Jiřího Koubka. Pan poslanec interpeluje pana ministra Andreje Babiše.

Poslanec Jiří Koubek: (Nese s sebou zmenšený předvolební billboard hnutí ANO s fotkami pana Babiše a paní Jurové a nápisem: Jasná pravidla pro všechny. Bez výjimky. Ten drží celou dobu na řečnickém pultu.) Vážený pane ministře financí, v dnes již legendárním dopise z 20. ledna tohoto roku odeslal premiér Bohuslav Sobotka panu prezidentovi návrh na jmenování členů vlády. Na konci onoho dokumentu je uvedeno, že jsou přiložena lustrační osvědčení podle pravidla, které v této zemi platí již od roku 1991. Dosud platilo pro všechny ministry. Bez výjimky. Dnes tady pan premiér v interpelacích sdělil, že vaše lustrační osvědčení chybělo, protože jste jej nedodal.

Prosím, připomeňme si, co jste před volbami sliboval voličům: Jasná pravidla pro všechny. Bez výjimky.

Proto se vás ptám, když toto jasné pravidlo platilo např. pro kandidáta na ministra kultury pana Daniela Hermana, pro vás neplatí? Vy jste si na Hradě vyjednal výjimku? Neptám se na soud v Bratislavě a další věci. Ptám se na to, zda jste si v rozporu se svým předvolebním slibem vyjednal výjimku. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane poslanče. Poprosím pana ministra Babiše o jeho odpověď.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Dámy a pánové, určitě pravidla jasná pro všechny. Ano. My jsme vznikli jako hnutí nespokojených občanů, protože kdyby tady ty klasické politické strany nedovedly politiky do pozice nadlidi, do situace, kdy pro ně vždycky byla nějaká speciální pravidla... Tak my to chceme změnit.

A samozřejmě ohledně lustračního osvědčení nebo zákona, podle vyjádření mých právníků já žádné lustrační osvědčení nepotřebuji. A to, že to je nějaký úzus... Úzus není pravidlo. Takže já na to nemám co říct.

Já jsem se tady nikdy nevyjadřoval k bratislavskému soudu a možná se

tady poprvé vyjádřím, protože by bylo dobré se zeptat těch lidí, kteří byli u toho, když byla ta revoluce. Zeptat se paní dr. Marvanové, jak to bylo, když Občanské fórum vyhrálo a na Ministerstvu vnitra ti skuteční estébáci, kteří nás terorizovali a vyšetřovali, kteří nás hlídali, abychom nekradli... A my jsme nekradli, protože my jsme se jich báli. Takže to byla jiná doba.

A dokonce i pan prezident Zeman, když jsem u něj byl a diskutovali jsme o tom, říkal, že pan prezident Havel byl překvapen, kdo všechno byl na nějakých seznamech.

A každý ví, že generál Lorenc skartoval 15 tisíc svazků. To byli ti estébáci, kteří nás terorizovali! A kteří mně na prvním výsledku řekli: Pane Babiš, vy máte tři emigračky, váš strýc emigroval do Austrálie a vaše teta je v Kanadě a váš bratranec ve Spojených státech... To máte velký problém, pane Babiš.

Potom jsme slyšeli, jak pan Langoš to prodával. Vždyť existují lidi, kteří mají dvě lustrační osvědčení. Údajně to stálo 250 tisíc. Někteří mají dva, plus a minus.

Takže tady je nějaký seznam, nějaká evidence něčeho a za to já mám být diskvalifikován z této společnosti? Já jsem nic neudělal, nic jsem nepodepsal. Byl jsem terorizován a naše slavná pravice, která se stala symbolem korupce, nemá jiný program než Anti-Babiš a lustrační osvědčení. Skutečně je mně vás líto. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane ministře. Bude doplňující otázka.

Poslanec Jiří Koubek: (Opět se zmenšeným billboardem na řečnickém pultu.) Děkuji, pane ministře financí. Já jsem se vás neptal na ten bratislavský soud. A mírně jsem to zdůraznil, protože jsem tušil, že tam uhnete ve své odpovědi. Já jsem se vás ptal na tu výjimku. Na to jste neodpověděl.

Vždyť je to vaše předvolební heslo. Váš předvolební slib! Vy to můžete nazývat úzusem, ale v této zemi je to jasné pravidlo – že kandidáti na ministra předkládají lustrační osvědčení. Předpokládám tedy, že platí slova pana premiéra Sobotky, a vy jste toto lustrační osvědčení nedodal, nepředložil, panu prezidentovi nebylo posláno. Tedy byla vám udělena výjimka. Před volbami něco slibujete, jasná pravidla pro všechny, bez výjimky. Ještě předtím, než jste usedl do funkce ministra financí, jste jednu výjimku zařídil – v rozporu se svým předvolebním slibem. Výjimku pro sebe. To je pokrytecké chování! Před volbami něco slibuji, ale když jde o mě, po volbách se chovám jinak. Jste pokrytec!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za doplňující otázku. Pane ministře, poprosím vás o reakci.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Silná slova. Mladý muž... Nevím, který ročník jste narozen. Je to demagogie. Já jsem žádnou výjimku nechtěl. Pan prezident mě jmenoval, dal nějakou podmínku. A pokud by byl tady schválen ten zákon o státní službě, který jste slibovali tady Evropské unii už dvanáct let a nikdy jste ho nechtěli udělat, protože vy máte ty politické trafikanty, ano... A těch korupčních afér, co tady za vás vzniklo, těch jsou samozřejmě desítky, to bychom tady byli dlouho.

Takže žádnou výjimku jsem nežádal, ano. A paní ministryně spravedlnosti určitě dohlédne na to, aby se tady dodržovaly zákony a aby tady nefungovala ta vaše justiční mafie. Protože my jsme unikát v tom, že se tady politici stali součástí organizovaného zločinu! Nakonec ovládali i státní zástupce a soudy! Justiční mafie. Ano. To není nikde. Korupce je všude, ale my jsme v tomto směru unikát. A někteří korupčníci ještě stále sedí v této Poslanecké sněmovně. Takže doufám, že v příštích volbách občané to už vylustrují všechno a půjdou pryč.

Děkuji. (Potlesk ze středu sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další v pořadí je pan poslanec Václav Klučka. Interpeluje pana ministra Brabce. Máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane předsedající. Je dost těžko vždycky po panu ministrovi teď vystoupit s jiným tématem, také vážnějším.

Pane ministře, já bydlím v Opavě. To je kousek od Ostravy. Opavě se kdysi a i dneska říká bílá Opava, krásné město. Já vám musím říci, že ona už tak bílá úplně není. Velké množství dnů v roce trpíme smogem, dusíme se, v ovzduší je poléťavý prach v hodnotách až trojnásobně vyšších, než je příslušná norma. Hodně ministrů životního prostředí o tomto problému nejen vědělo, ale zkusilo různé věci zlepšit tuto situaci. Já vám musím říci, že se to nedaří. Nedaří se to, a Opava se dusí. Ostrava se dusí, Karviná se dusí. Velký problém.

Já se chci zeptat skutečně velmi upřímně, jaký vy máte plán na postupné řešení tohoto problému, abychom se nemuseli z Opavy stěhovat. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Poprosím pana ministra Brabce o odpověď.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Pane předsedající, dámy a pánové, pane poslanče, já se obávám, že teď vám neřeknu plán,

který vás, řekněme, uspokojí v této chvíli tak, abychom mohli za rok říci, že ta záležitost je vyřešena. Ta záležitost má samozřejmě obrovskou setrvačnost a já si dovolím udělat srovnání, že na rozdíl od tématu, které jsme tady zaslechli při minulém dotazu, tak toto je opravdu reálný problém, kde umírají lidé. Samozřejmě vysoká nemocnost v Moravskoslezském kraji a v této oblasti je dána především přízemním ozonem, prachovými mikročásticemi a benzopyrenem ve chvíli, kdy imisní limity jsou překračovány.

Já jsem si nechal vytáhnout všechny ty věci, které se v uplynulých letech udělaly. Problém je to, že prostě zlepšení je skutečně rozhodně pomalejší, než se čekalo. Víte určitě sám, že tam šla celá řada projektů z různých výzev operačního programu. Byly to desítky a možná dokonce stovky projektů. Byly tam realizovány v roce 2012 velké projekty na odprášení velkých podniků, Arceloru, Evrazu a dalších. Přes to přese všechno, jak říkáte, ten region dál ty problémy má.

Teď se dostáváme k tomu, že my v každém případě – a máme to i v koaliční smlouvě, ale to není o koaliční smlouvě nebo o tom, co je na papíře – bychom rádi realizovali takzvaný zelený program pro tyto oblasti, především pro Moravskoslezský kraj a pro Ústecký kraj. Chceme pokračovat v těch opatřeních a chceme jich udělat v rámci finančních možností více. Chceme udělat například konkrétní projekt, i když si můžeme říkat, že to je kapka v moři, ale teď se podařilo s Evropskou komisí vyjednat miliardu korun na autobusy na stlačený zemní plyn, takže určitě budou vypsány tyto projekty. Už dneska jsou. Budou vypsány další výzvy na kotlíkové dotace, na lokální topeniště. V operačním programu je dneska celá řada projektů, které jsou opět na Ostravsko. Já vám slibuji, že v rámci možností – já jsem říkal, že moje první cesta teď povede na Šumavu a moje druhá cesta hned potom samozřejmě povede určitě do Moravskoslezského kraje.

Ono to souvisí i s přeshraniční spoluprací s Polskem. Tam byla vytvořena určitá mezinárodní skupina, která pak přestala fungovat, údajně spíš z důvodu nezájmu nebo sníženého zájmu polských partnerů, kteří nebyli ochotni úplně spolupracovat na našich představách.

Opravdu slibuji, že budeme dělat všechno v rámci možností v rámci národních zdrojů, které na to už dnes máme alokované. Už letos budou vypsány další, nové výzvy za několik desítek milionů korun, které prioritně určitě budou posuzovány v rámci Moravskoslezského kraje. Samozřejmě stávající operační program i nový operační program 2014 až 2020 v oblasti životního prostředí bude v rámci možností hodně směřovat k tomu, aby se Ostrava přestala dusit. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji panu ministrovi za

odpověď. Nebude doplňující otázka. Dobře. Další v pořadí je pan poslanec Ludvík Hovorka. Interpelace směřuje na pana ministra Babiše.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, já se na vás obracím s interpelací ve věci práva na informace o hospodaření v akciových společnostech přímo řízených organizací státu. Konkrétně se jedná o státní nemocnici Na Homolce a její dceřiné firmy Holte, a. s.

Nemocnice Na Homolce je specifická tím, že má své dceřiné společnosti, své dceřiné firmy, z nichž jedna akciová společnost zajišťuje veškeré nákupy zdravotnického materiálu do této nemocnice. Pan ministr Holcát chtěl vykonat hloubkové hospodaření v nemocnici Na Homolce a pan ředitel mu odmítl předat informace o hospodaření této společnosti s odkazem na stanovisko Ministerstva financí, že hospodaření dceřiné společnosti, akciové společnosti, nepodléhá jaksi odtajnění, a že tedy nemůže tyto informace pan ministr zdravotnictví získat. Myslím si, že to je naprosto nestandardní. Pokud nemocnice hospodaří s veřejnými prostředky vybíranými z veřejného zdravotního pojištění, pak nemůže existovat žádný režim utajení.

Já jsem se v minulosti velmi zabýval hospodařením nemocnice Na Homolce a zejména vztahy, které zde byly nastaveny, a musím říci, že příliš transparentní tyto vztahy nejsou.

Chci se zeptat, pane ministře, jestli hodláte změnit přístup Ministerstva financí k tomu, aby veškeré smlouvy, které mají uzavřeny nemocnice, ať už veřejné nemocnice, nebo soukromé akciové společnosti, jestli tyto smlouvy budou zveřejněny tak, aby byla možná kontrola hospodaření, protože bez tohoto kroku nedojde k tomu, že se zprůhlední toky veřejného zdravotního pojištění a vynakládání prostředků ze zdravotního pojištění. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také děkuji. Slovo má nyní ministr financí Andrej Babiš.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Já jsem dostal následující informaci z Ministerstva financí. Jedná se o kontrolu finančního řízení hlavního města Prahy. Kontrola byla na hospodaření příspěvkové organizace zřízené Ministerstvem zdravotnictví za roky 2006 až 2009.

Výsledek kontroly: V roce 2009 uzavřela nemocnice smlouvu o poskytování právní pomoci na dobu určitou do 31. 12. 2009 s advokátní kanceláří Šachta a Partners – pan poslanec Bendl tu kancelář určitě dobře zná. Celková hodnota proplacených právních služeb v tomto roce činila 7 449 100 Kč bez DPH. Zakázka nebyla zadána v souladu se zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů atd.

Došlo k porušení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, tím, že organizace nezjistila, zda skutečný stav veškerého majetku a závazků odpovídá stavu majetku a závazků účetnictví. Na základě uvedeného zjištění byl finančním úřadem pro hl. m. Prahu předepsán odvod za porušení rozpočtové kázně.

Poskytování informací Ministerstvem financí. V souladu s § 22 odst. 6b zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů, informují finanční úřady prostřednictvím generálního ředitelství... GFR o všech nedostatcích přesahujících limit 300 tis. Kč. V tomto případě informace dosud předána nebyla.

Takže to je to, co my stále říkáme, že lidé nevědí, za co se utrácí. Na Homolce to jen slyšíme, že vlastně jsou tam nějaké dceřiné společnosti, kde vlastně ministr nemá vůbec možnost vědět, co tam dělají. Tak já mohu jenom říci, že určitě Ministerstvo financí změní k tomu zásadně přístup a informace budeme dávat, protože občané si zaslouží, aby věděli, za co platí daně a kam to vlastně teče. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji panu ministrovi. Bude ještě doplňující otázka? Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za odpověď. Já jsem v podstatě předal judikáty soudu, které jednoznačně stanoví, že i společnosti ČEZ a např. Dopravní podnik hlavního města Prahy, a. s., všechny tyto společnosti, které hospodaří s veřejnými prostředky, jsou povinny předávat své účetnictví ke kontrole. To znamená, není možné utajovat hospodaření v případě nemocnice Na Homolce. V nemocnici Na Homolce proběhla řada nestandardních kroků. Nejenom že má své dceřiné společnosti, přes které nakupuje, byla tam řada věcí, které se týkaly výběrových řízení, velmi podivných, a jak už tu bylo řečeno, tak je to nemocnice, která je zařazena jako pilotní projekt Ministerstva zdravotnictví, v minulosti, která nemá ani vlastní ekonomické oddělení a celé ekonomické oddělení je nahrazeno soukromou firmou s.r.o. Takže i toto se objevuje ve výroční zprávě. To je totální chaos a doporučuji (upozornění na čas), aby Ministerstvo zdravotnictví ve spolupráci s Ministerstvem financí vykonalo hloubkovou kontrolu hospodaření v této nemocnici. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Poprosím pana ministra o reakci.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Já si myslím, že to není jen nemocnice. Tady vlastně nikdo nic nekontroluje. To je úplně absurdní situace, když v soukromé firmě je interní audit, controlling, compleans (?), anonymní linky, linka tell us a protikorupční opatření, a náš

stát se... Po dvaceti letech se tu bavíme o kompetencích NKÚ, aby NKÚ vůbec něco mohl zkontrolovat. Tak já nevím, kdo tu vlastně co kontroluje. Máme každý rok zprávy BIS, která mluví o různých formách trestné činnosti, ale kdo ve finále z toho dělá nějaké opatření a kolik tady bylo korupčních případů a kolik bylo vyřešeno korupčních případů a co se kontroluje... V podstatě nic se nekontroluje. Myslím si, že nastal čas, abychom to změnili a aby veřejnost věděla, za co ten stát utrácí peníze. A já určitě ze své pozice udělám pro to maximum. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane ministře. Dále v pořadí je paní poslankyně Olga Havlová a interpelace směřuje k paní ministryni Michaele Marksové. Máte slovo.

Poslankyně Olga Havlová: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, obracím se na vás s interpelací v otázce odchodu do důchodu horníků.

Jsem poslankyní za Moravskoslezský kraj a silně se mě dotýká neutěšená situace nejen horníků, ale celého OKD. Dlouhodobě nikdo neřeší odchody horníků do penze. Ze studií provedených v zahraničí jasně vyplývá, že průměrný věk dožití horníka je v průměru asi 75 let, výrazně nižší než u ostatní populace. Tento průměrný věk je nižší, než je skutečný věk do odchodu do důchodu. Dosud situaci řešilo vládní nařízení č. 363/2009 Sb., které umožňovalo předčasný odchod do důchodu horníků, kteří odpracovali předepsanou expozici. Bohužel, zákon o důchodovém pojištění a toto nařízení vlády je časově omezeno. Je naprosto nezbytné, aby byla přijata změna tohoto vládního nařízení a následně i zákon, který by umožnil odchod do předčasného důchodu nejen horníků, ale v dalších profesích v těžkém průmyslu.

Já se vás ptám, paní ministryně: Budete navrhovat novelizaci zákona o důchodovém pojištění a úpravu vládního nařízení č. 363/2009 Sb.? Pokud ne, jak budete tuto situaci řešit, protože otázka horníků, tu považuji za časovanou bombu, která už začala tiktat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní poslankyni a prosím paní ministryni o vyjádření k přednesené interpelaci. Prosím, paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové. Ráda bych připomněla, že citované nařízení se v současné době týká horníků, kteří vykonávali nebo začali vykonávat zaměstnání v hlubinných dolech, a to omezení je, že tak učinili před rokem 1993 nebo potom do konce roku 2008. Mohu k tomu říci to, že již můj předchůdce ministr Koniček dostal v listopadu roku 2013

úkol od tehdejšího předsedy vlády připravit právní úpravu, která by rozšířila toto zmíněné vládní nařízení, a to na stejně profesně vymezený okruh horníků, tzn. bavíme se o hornících z hlubinných dolů, a to o ty, kteří do zmíněného zaměstnání nastoupili i po roce 1992 a příslušné podmínky splnili, nebo teprve splní i po roce 2008.

Ráda bych řekla, že na tomto úkolu Ministerstvo práce pracuje, a aby byl úkol splněn, tak si to nejprve vyžádá novelu ustanovení v zákoně o důchodovém pojištění. Teprve potom je možné změnit podmínky v příslušném vládním nařízení. V současné době se chystáme, že bude tento záměr projednán v nové vládě, která vlastně ještě neměla šanci se s tím důkladně seznámit.

Doufám, že jsem vás alespoň trochu uspokojila. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, paní ministryně. Táhá se paní poslankyně, zda chce položit doplňující otázku. Vidím, že chce. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Olga Havlová: Děkuji za odpověď. To, co jste tu uvedla, je mi docela známo, dokonce jsem se tím zabývala podrobně, protože moje původní povolání je pamák, a proto se vás chci zeptat, jestli to vidíte reálně, aby to bylo do konce tohoto roku, aspoň novelizace, ta 363, jestli by byla reálná.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím paní ministryni o odpověď.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: V tuto chvíli nevím, i když podle toho, co jsem slyšela, se domnívám, že to reálně je, ale nechci to tu slibovat na sto procent. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní dávám slovo panu poslanci Petru Bendlovi, který byl vylosován jako 22., a žádám ho o přednesení ústní interpelace na pana ministra financí Andreje Babiše. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážený pane místopředsedo vlády, kolegyně, kolegové, musím říci, že s panem ministrem Babišem velmi souhlasím v tom, že lidé by měli vědět, za co stát utrácí své peníze, a když někdo někoho kritizuje, měl by jít sám příkladem. Tak se vás chci zeptat, zda zveřejníte přesně minimálně za rok 2013, kolik finančních prostředků čerpala skupina Agrofert ze státních peněz či prostředků Evropské unie, a zároveň bych se vás chtěl zeptat, zda

zveřejníte, kolik finančních prostředků, nebo jaké závazky a pohledávky má skupina Agrofert vůči svým dodavatelům či příspěvatelům nebo obchodním partnerům, tak aby ministr financí nemohl být případně vydíratelný ve své funkci. Myslím si, že to je klíčová věc zveřejnit závazky i pohledávky firem, protože i tam se mohou odehrávat věci, které by nemusely být čestné. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci a prosím pana ministra financí o vyjádření. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji. Ohledně těch financí, tak jak já neovládám řeč parlamentu a veřejné správy, tak asi pan ministr taky moc těm finančním parametrům nehoví. V naší zemi existuje vlastně povinnost zveřejňovat výsledky firem. My to děláme. V naší zemi asi 60 % to nedělá, protože je tam směšná pokuta a penále a nikdo to potom ani nevymáhá.

Ohledně naší skupiny, ohledně dotací, já si myslím, že to jsou všechno známé věci. Naše skupina dostává z Evropské unie jako každý zemědělec přibližně 5,5 tisíce korun na hektar. A na rozdíl od jiného druhu dotací jsou to dotace nárokové, to znamená, kdo má půdu, má dotaci. Nejsou tam žádné jiné podmínky, jako je to u měkkých dotací. Takže já tam nevidím problém a jsou to veřejné informace. My to zveřejňujeme a vůbec nechápu, co to je příspěvatel nebo nevím co. Já jsem to vůbec nepochopil.

Pokud pan ministr má nějaké starosti o zdraví Agrofertu, tak ho můžu ubezpečit, že oběžná aktiva a cizí zdroje jsou plusové a naše zásoby a hotovost na účtech je vyšší než bankovní úvěry. Tak nevím přesně, o co jde. A my v podstatě dostáváme většinu dotací z Evropské unie a z resortu zemědělství dostáváme jako každý chovatel drůbeže nebo prasat a je to všechno transparentní záležitostí. Takže určitě s tím nemám problém.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi. Ptám se pana poslance, zda chce položit doplňující otázku. Chce. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za tu odpověď. Rozuměl jsem jí tak, že jste řekla, že zveřejníte čísla, která se týkají státních dotací a evropských dotací, které dostává skupina Agrofert. Výraz 5,5 tisíce na hektar ten, kdo vlastní půdu, to tak úplně přesně není. To musíte přece dobře vědět, pane ministře prostřednictvím paní předsedající, protože ty čerpá ten, kdo má právo užívání, nejenom vlastník. Ale to je jedno. Já bych rád slyšel konkrétní částku.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Prosim pana ministra o reakci.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Divím se, že ministr zemědělství bývalý vůbec nechápe, o co jde. Jasně že to je v užívání. Skupina Agrofert má sto tisíc hektarů v nájmu a z toho má asi šest tisíc ve vlastnictví. Takže my jako každý ten, kdo užívá tu půdu, čerpáme těch cca pět tisíc, nebo pět tisíc pět set korun. No a na sto tisíc hektarů, pokud umíte násobit, tak je to 550 milionů. A jsou to peníze z Evropské unie.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní dávám slovo panu poslanci Šinclovi, který byl vylosován jako 23. a přednese ústní interpelaci na pana ministra životního prostředí Richarda Brabce.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane ministře, původně jsem se vás chtěl zeptat jako bývalého chemika, jestli víte, co to je benzo(a)pyren, sumární vzorec C₂₀H₁₂, a jak škodí lidskému zdraví. V odpovědi na předešlou interpelaci jste se o tom zmínil. Já jen doplním, že jde o polycyklický aromatický uhlovodík s pěti benzonovými kruhy. Je silně karcinogenní a mutagenní. Studie prokázaly vliv na snížení plodnosti a vývojové vady potomků. Hlavní problém je v tom, že tento uhlovodík se nabaluje na dnes již zmíněný jemný polévatý prach PM₁₀, který se pak vdechováním dostává do těla.

Dnes jsme již slyšeli, že nejhorší situace je bohužel v této oblasti na Ostravsku a v Karvinsku. Tyto regiony patří k nejznečištěnějším oblastem, co se týče ovzduší nejenom v rámci České republiky, ale i Evropy. Imisní limity pro polévatý prach a benzopyren byly zde v poslední dekádě běžně výrazně překračovány a nic nenasvědčuje tomu, že se nám bude během nadcházejících měsíců v tomto regionu lépe dýchat. Všechny předcházející vlády deklarovaly, že ovzduší na Ostravsku a Karvinsku je jejich prioritou. Ukázalo se ovšem, že jejich prioritou bylo spíše přesvědčit veřejnost, že ovzduší na Ostravsku a Karvinsku je jejich prioritou, neboli věc ve skutečnosti neřešit, ale jen vytvořit zdání, zdání, že se řeší.

Jestli mi tedy rozumíte, vážený pane ministře, na Ostravsku a Karvinsku tiká časovaná bomba, ať už ekologická, ekonomická nebo sociální, a úkolem nové vlády je na tuto situaci adekvátně reagovat. Zajímá mě, co vy s tímto problémem konkrétně budete dělat. Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci. Prosim pana ministra o reakci na přednesenou interpelaci. Prosim, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji. Já nevím, jestli – nejsem chemik, byť se to o mně říká, ale říkám, kdybych byl chemik, jsem na Ministerstvu financí. Takže jsem původem geolog, vystudoval jsem přírodovědeckou fakultu. Ale samozřejmě benzopyren vím, co je to za látku, a vím, jak karcinogenní a mutagenní účinky má.

Já bych asi jenom opakoval, pane poslanče, to, co jsem tady říkal v té věci. Mimochodem, výrazné snížení právě těch prachových mikročástic v rámci opatření, která jsem jmenoval a která určitě budou pokračovat – protože ono to je o několika faktorech. Je to za prvé o struktuře průmyslu na Ostravsku jednoznačně. Je to o struktuře dopravy a samozřejmě částečně, i když v tomto případě to asi není ten případ, je to o lokálních topeništích. Takže všechny tyhle složky, které máme tedy v plánu, mimochodem je to i součástí státní politiky životního prostředí, která byla schválena v roce 2012 na období 2012 až 2020, a tam je celá řada opatření, která by měla tyhle ty účinky snižovat.

Takže shodneme se na tom, že to je prostě o objemu prachových mikročástic, na které se benzopyren navazuje, a samozřejmě o tom, jakým způsobem je snížit. Některá ta opatření jsem tady vyjmenoval. Obávám se, teď vám asi některá nová neřeknu, ale věřte, že to pro nás opravdu je prioritní úkol v rámci toho zeleného programu, který bychom pro Moravskoslezský a Ústecký kraj chtěli připravit jako souhrn opatření, na kterých by se měl podílet stát, kraje, obce i významné průmyslové podniky. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane ministře. Táhá se pana poslance, zda má doplňující otázku. Má, takže prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji. Já se panu ministrovi omlouvám. Z internetu jsem zjistil, že jste byl ředitelem Chemických závodů, tak jsem si myslel, že jste chemik. Ještě jednou se omlouvám.

Já osobně totiž – znečištění ovzduší v našem Moravskoslezském kraji je pro mne osobní záležitost, protože v tomhle kraji žiji a musím se dívat, jak zdejší obyvatelé, hlavně zdejší děti, vdechují téměř každý den do svých plic karcinogenní jedy jen proto, že vládní představitelé, bývalí vládní představitelé, až na výjimky s tím neuměli a nechtěli nic dělat. Já doufám, že se to za vašeho vládnutí, pevně věřím, zlepší.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Ptám se pana ministra, jestli chce reagovat. Ne, není tomu tak. Takže vzhledem k tomu, že jsme pro dnešní den postupovali v souladu s

jednacím řádem, tak v 18 hodin končí ústní interpelace. Tudíž tento bod projednávání končím.

Ještě dříve než se rozejdeme a ukončím dnešní jednací den, poprosím místopředsedu volební komise pana poslance Jana Klána, aby nám sdělil technickoorganizační záležitosti ohledně volebního bodu. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Dobrý podvečer, vážená paní místopředsedkyně, vládo, dámy a pánové. Z pověření volební komise a v souvislosti s dnešními volbami vyhláším lhůtu na nominaci na změny v orgánech Poslanecké sněmovny do pondělí 10. února do 14 hodin. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a dnešní jednací den končím. Sejdeme se zítra v 9 hodin, kdy budeme pokračovat v projednávání schváleného pořadu jednání. Děkuji. Přeji hezký večer.

(Jednání skončilo v 18 hodin.)

**Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
7. února 2014 v 9.00 hodin
Přítomno: 170 poslanců**

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobré ráno, dámy a pánové, vážené poslankyně a poslanci. Zahajují další jednací den 6. schůze Poslanecké sněmovny. Jeho jednání hned v úvodu přeruším na hodinu z důvodu žádosti klubu TOP 09, který si vzal hodinovou přestávku na jednání.

Poprosím vás, abychom se tady sešli v 10 hodin.

Děkuji a přeji hezký den.

(Jednání přerušeno v 9.01 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.00 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují čtvrtý jednací den 6. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám. Prosim, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Nejprve se budeme věnovat omluvení neúčasti. Z dnešního jednání požádali o omluvení neúčasti tito poslanci: Hamáček Jan – rodinné důvody, Adam Petr – zdravotní důvody, Adam Vojtěch 12 až 15 hodin – pracovní důvody, Bendl Petr – zdravotní důvody, Benešík Ondřej – zahraniční cesta, Černoch Marek – rodinné důvody, Dobešová Ivana – zdravotní důvody, Farský Jan – zahraniční cesta, Fichtner Matěj – zdravotní důvody, Gabal Ivan – zdravotní důvody, Holeček Radim – rodinné důvody, Janulík Miloslav – osobní důvody, Kádner David – rodinné důvody, Kostřica Rom – zdravotní důvody, Kovářová Věra od 14 do 17 hodin z pracovních důvodů, Lorencová Jana – zdravotní důvody, Nytrová Pavlína – zdravotní důvody, Pastuchová Jana – pracovní důvody, Pilný Ivan do 12 hodin z rodinných důvodů, Ploc Pavel bez udání důvodu, Plzák Pavel – pracovní důvody, Šincl Ladislav od 11.30 hodin z osobních důvodů, Toufar Lubomír od 11 hodin z osobních důvodů, Volčík Pavel – zdravotní důvody, Zlatuška Jiří z osobních důvodů a Ženíšek Marek z pracovních důvodů.

Z členů vlády se omlouvá paní ministryně Věra Jourová.

Dále oznamuji, že náhradní kartu číslo 1 má pan poslanec Birke a náhradní kartu číslo 2 má pan poslanec Tejc.

Jako první se o slovo přihlásil předseda poslaneckého klubu TOP 09 a

Starostové Miroslav Kalousek. Tímto mu předávám slovo. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dobré ráno, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Když zněly ty individuální omluvy, dovoďte i mně, abych vám poděkoval za trpělivost. Ujišťuji vás, že se nejednalo o obstrukci. Byly to skutečně rodinné důvody. Děkuji vám a děkuji za pochopení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Kalouskovi. Dále se hlásí pan poslanec Václav Klučka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane předsedající. Kolegové, kolegyně, já bych vás poprosil a požádal, abychom provedli jednu malou změnu v programu a pevně zařadili jako první bod po písemných interpelacích ve čtvrtek 13. 2. 2014 dopoledne stávající bod číslo 68 s názvem Výroční zprávy a účetní závěrky zdravotních pojišťoven za rok 2012 s dalším textem vyjádření. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já poprosím, s dovolením, jestli mi můžete ten text předat. Děkuji. Pane poslanče, žádné písemné interpelace nebudou, nebyly předloženy. Jestli to chcete jako první bod ráno, je to možné. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Pardon, já vycházím z jednacího řádu. Nevím, že jsou písemné interpelace zrušeny nebo odloženy. Proto jsem použil tento termín. Ale jinak, jestli to bude první bod hned ráno – ano.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Náhradní kartu číslo 4 má paní poslankyně Jana Hnyková. Od 11.30 hodin se omlouvá pan poslanec Votava z osobních důvodů. Děkuji.

Padl tady návrh, abychom bod 68, Výroční zprávy a účetní závěrky zdravotních pojišťoven za rok 2012, pevně zařadili jako první bod ve čtvrtek 13. 2. 2014 dopoledne.

Dále se o slovo hlásí předseda poslaneckého klubu Úsvit. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radim Fiala: Dobrý den. Já bych také chtěl požádat o změnu zařazení dvou bodů, které mají proběhnout dnes. Jsou to body, které se týkají daně z přidané hodnoty. Je to tisk číslo 38, platba DPH až po proplacení faktury, a tisk číslo 39, DPH, nespolehlivý plátce. Žádám,

jestli bychom mohli zařadit tyto dva body pevně na úterý odpoledne po začátku programu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Jako první body našeho odpoledního jednání v úterý. Děkuji.

Dále se o slovo přihlásil pan vicepremiér Pavel Bělobrádek. Prosím, pane vicepremiére. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já bych chtěl požádat, abychom dnes pevně zařadili bod číslo 17 jako první bod dnešního jednání.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: První bod dnes. Takže přerušený bod číslo 17, o výkonu funkcí – dnes, první bod jednání.

Hlásí se ještě někdo k programu dnešního jednání? Jestliže ne, budeme hlasovat o předložených návrzích.

Nejprve budeme hlasovat o návrhu pana poslance Klučky. Je to bod 68, Výroční zprávy a účetní závěrky zdravotních pojišťoven za rok 2012. Pan poslanec žádá, abychom jej pevně zařadili jako první bod ve čtvrtek 13. 2. 2014.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 69, přihlášeno je 164 poslanců, pro 155. Tento návrh byl přijat.

Dále tu máme návrh pana předsedy poslaneckého klubu Úsvit. Jsou to tisky číslo 38 a 39, body 22 a 23 našeho programu schůze. Jsou to zákony týkající se DPH. Pan předseda je chce zařadit jako první body našeho úterního jednání. Začínali bychom těmito body.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro? Kdo je proti?

(Hlasování pořadové číslo 70.) Z přihlášených 163 poslanců pro 93, proti 9. I tento návrh byl přijat.

Dále tu máme návrh pana vicepremiéra Pavla Bělobrádka, aby bod číslo 17, první čtení zákona o výkonu funkcí, byl zařazen dnes jako první bod.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 71, přihlášeno je 165 poslanců, pro 57, proti 45. Návrh nebyl přijat.

Mám tu faktickou poznámku pana ministra Chovance? Nemám.

Tím jsme se vypořádali s návrhy na změny programu.

Přistoupíme k bodu

3.
**Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony
v souvislosti s přijetím kontrolního řádu
/sněmovní tisk 29/ - druhé čtení**

Předložený návrh z pověření vlády uvede ministr vnitra Milan Chovanec. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, ke sněmovnímu tisku 29 mi dovoluji, abych ve stručnosti shrnul Poslaneckou sněmovnou projednávaný návrh zákona, který máte k dispozici jako sněmovní tisk 29.

Jak již bylo uvedeno při projednání v prvním čtení, tento vládní návrh zákona je souborem několika vládních návrhů zákonů, které byly počátkem minulého roku připraveny na základě vládou schváleného harmonogramu předložení návrhů změny zákonů v souvislosti s přijetím nového kontrolního řádu. Jednotlivé vládní návrhy zákonů byly předloženy Poslanecké sněmovně, která je však v důsledku svého rozpuštění nestihla projednat. Nyní jsou tyto dříve samostatné návrhy sloučeny do jednoho zákona, který zahrnuje celkem 69 novel zákonů.

Hlavním smyslem tohoto návrhu je především odstranění speciálních procesních ustanovení upravujících kontrolní postupy ve zvláštních zákonech. Tato ustanovení budou nahrazena aplikací příslušných obecných ustanovení nového kontrolního řádu, který nabyl účinnosti dnem 1. ledna 2014.

Návrh zákona byl projednán kontrolním výborem Poslanecké sněmovny, který k němu přijal usnesení obsahující pozměňovací návrhy legislativně technického charakteru, které byly s Ministerstvem vnitra konzultovány. S těmito pozměňovacími návrhy přijatými kontrolním výborem souhlasím.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Tento návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání kontrolnímu výboru. Usnesení výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 29/1. Prosím nyní pana poslance Vladimíra Koníčka, aby nás s ním seznámil. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, kontrolní výbor se sněmovním tiskem 29 zabýval na své třetí schůzi dne 16. ledna a přijal usnesení, ve kterém doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím kontrolního řádu, schválila ve znění přijatých devíti pozměňovacích návrhů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Koníčkoví a otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Pardon, takže jednu přihlášku – pan poslanec Stanislav Huml. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Huml: Dobré dopoledne. Já budu mít jeden krátký pozměňovací návrh. Dostal jsem vyzoomění od Drážní inspekce, že ze zákona o dráhách vypadl jeden důležitý moment, a sice možnost nařídit provozovateli dráhy, u kterého se zjistí závažné nedostatky, které mají vliv i na bezpečnost provozu, aby ten nedostatek byl odstraněn. Takže dva krátké pozměňovací návrhy, nebo dva odstavce pozměňovacích návrhů, přečtu v podrobné rozpravě a tohle je odůvodnění. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Hlásí se někdo další do obecné rozpravy? Jestliže ne, končím obecnou rozpravu. Zahajuji podrobnou rozpravu, do které opět nemám žádnou přihlášku, tedy teď už jednu. Pan poslanec Stanislav Huml, prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Huml: Já to nemám elektronicky, takže to musím bohužel přečíst celé. Část patnáctá, změna zákona o dráhách, bod 2 § 59 nově zní:

„Provozovatel dráhy a dopravce jsou povinni pověřenou osobu bezplatně dopravit po dráze a umožnit jí bezplatné použití drážních a sdělovacích zařízení.“ Ten návrh tam je a já doplňuji druhý odstavec:

„Zjistí-li pověřená osoba při výkonu dozoru porušení povinností stanovených tímto zákonem, nebo že provozování dráhy je v rozporu s úředním povolením, nebo že provozování drážní dopravy je v rozporu s platnou licencí, vyzve provozovatele dráhy nebo dopravce k odstranění nebo prevenci nedostatků ve stanovené lhůtě a vyzoomění o tom příslušný správní úřad.“

Odstavec 3: „Provozovatelé drah a dopravci jsou povinni ve stanovené lhůtě zjištěné nedostatky výkonu státního dozoru odstranit nebo přijmout opatření k prevenci nedostatků, které z povahy věci odstranit nelze. Přijatá opatření k odstranění nebo prevenci nedostatků sdělí provozovatel dráhy nebo dopravce příslušnému správnímu úřadu písemně.“ Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Hlásí se někdo další do podrobné rozpravy? Pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych se přihlásil ke sněmovnímu dokumentu 288, který je pozměňovacím návrhem v této věci a který jsem si dovolil podat písemně. Pro úplnost dodávám, že se jedná o pozměňovací návrh inspirovaný podnětem advokátní komory. Pro ty, kteří by chtěli využít velmi extrémně extenzivního výkladu zákona o střetu zájmů, dodávám, že jsem členem advokátní komory s pozastaveným členstvím.

Byť mám s advokátní komorou rozdílné názory např. na výši přisudků, tak v této věci jsem si dovolil akceptovat jejich postoj k tomuto kontrolnímu řádu s ohledem na povinnost mlčenlivosti, která by mohla být v souvislosti s přijetím tohoto návrhu zákona prolomena. Argumenty, které pro to svědčí, samozřejmě mohou být zpochybnovány. Já jsem se rozhodl, že z důvodu předběžné opatrnosti – protože dnes je poslední příležitost podat pozměňovací návrh – tento návrh podám, přihlásím se k němu a zároveň s ohledem na zatím předběžná negativní stanoviska, jak jsem byl informován, ministerstev vnitřní i spravedlnosti budeme o tomto návrhu jednat a bude do doby hlasování ve třetím čtení vyjasněno, zda tento návrh by měl být přijat, zda má oporu, anebo naopak by přijat být neměl. Já se samozřejmě stanoviskům těchto ministerstev budu velmi pečlivě věnovat.

Odůvodnění tohoto návrhu může být poměrně dlouhé. Má asi šest stránek, asi nemá smysl, abych je tady celé předčítal. Nebude-li do té doby vyjasněna pozice mezi advokátní komorou a ministerstvy vnitřní a spravedlnosti, domnívám se, že by bylo vhodné, abychom tu diskusi vedli ve třetím čtení. Pokud by došlo ke shodě, např. k nějakému kompromisu, který by znamenal vyjasnění této pozice, toho, že nebude prolomena při kontrole mlčenlivost advokátů a bude vyjasněn vztah zákona o advokacii, který v některých aspektech může být dotčen kontrolním řádem a může docházet k opačným výkladům, tak pak by samozřejmě následovala tato debata.

Takže mi dovoluji, abych teď bez podrobnějšího zdůvodnění odkázal na krátké odůvodnění, které je uvedeno v příloze písemného návrhu, a abych se případnému odůvodnění věnoval ve třetím čtení před hlasováním, pokud na základě debaty s ministerstvy vnitřní a spravedlnosti nedojdeme k závěru, že tuto věc není třeba řešit pozměňovacím návrhem a bude řešena např. změnou legislativy v průběhu standardního legislativního procesu, např. změnou zákona o advokacii a dalších předpisů. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci a ptám se, kdo

další se hlásí do podrobné rozpravy. Nemám takovou žádost a končím podrobnou rozpravu. Ptám se zástupce navrhovatele či pana zpravodaje, zdali žádají závěrečné slovo. Nežádají, děkuji. Nezaznamenal jsem žádný návrh na vrácení zákona či zkrácení lhůty pro třetí čtení, a proto končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodajovi.

Dostáváme se k bodu číslo 4, to je

4.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 191/2012 Sb., o evropské občanské iniciativě /sněmovní tisk 28/ - druhé čtení

Předložený návrh z pověření vlády uvede ministr vnitřní Milan Chovanec. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitřní ČR Milan Chovanec: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 191/2012 Sb., o evropské občanské iniciativě.

Návrh zákona má v první řadě za cíl přizpůsobit svoji terminologii a kontrolní postupy zákonu č. 255/2012 Sb., o kontrole, který nabyl účinnosti 1. ledna 2014. Dozorová kompetence Ministerstva vnitřní vůči osobám pověřeným posuzováním elektronických systémů sběru prohlášení o podpoře evropské občanské iniciativy se tak terminologicky mění na kompetenci kontrolní. Obsahově však ke změnám nedochází.

Druhým cílem je dílčí modifikace ověřovací procedury prohlášení o podpoře evropské občanské iniciativy. Ministerstvu vnitřní jakožto orgánu, který je v České republice pověřený ověřováním prohlášení o podpoře občanské iniciativy, se na základě zpřesnění výkladu nařízení číslo 211/2011 o občanské iniciativě na úrovni Evropské unie umožňuje přístup k dalším údajům ze základního registru obyvatel, z informačního systému evidence obyvatel, z informačního systému evidence občanských průkazů a z informačního systému evidence cestovních dokladů, které jsou pro ověřování zcela nezbytné.

Při posuzování prohlášení o podpoře občanské iniciativy je nutné ověřit, zda podporovatel evropské občanské iniciativy dosáhl věku alespoň 18 let a je občanem státu Evropské unie, a je tedy způsobilý k podpoře občanské iniciativy. Z toho důvodu se navrhuje doplnit oprávnění Ministerstva vnitřní využívat ze základního registru obyvatel a informačního systému evidence obyvatel údaj o datu narození a údaj o státním občanství.

5.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 31/ - druhé čtení

Předložený návrh i tady uvede ministr vnitra Milan Chovanec. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové. Dovolte mi, abych stručně uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů ve znění pozdějších předpisů.

Návrh zákona se předkládá v návaznosti na přijetí nového zákona číslo 255/2012 Sb., o kontrole, který nabyl účinnosti 1. ledna 2014, neboť je nezbytné, aby došlo ke sjednocení postupů v oblasti kontroly i v oblasti archivnictví a spisové služby. Současně je řešena problematika takzvaných komerčních spisoven a zajištění odborné správy dokumentů nacházejících se v těchto spisovnách, na jejichž ukládání je veřejný zájem.

Na tento problém se poukázvalo v souhrnné zprávě o činnosti veřejného ochránce práv z roku 2010. Jedná se především o stanovení nezbytného rámce povinností komerčních spisoven v oblasti odborné správy dokumentů a povinností veřejnoprávních i soukromoprávních původců, stanovení skutkových podstat správních deliktů pro případ nesplnění stanovených povinností a stanovení působnosti státních oblastních archivů vůči komerčním spisovnám v oblasti kontroly. Předmětný návrh zákona již byl v rámci vládního návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v působnosti Ministerstva vnitra v souvislosti s přijetím kontrolního řádu, projednán v prvním čtení Poslaneckou sněmovnou v minulém volebním období, a to jako tisk 1061. Z důvodu rozpuštění Sněmovny k jeho dalšímu projednání již nedošlo.

Návrh zákona projednal kontrolní výbor Poslanecké sněmovny, který jej přijal s pozměňujícím návrhem, jenž vypouští z přílohy zákona některé dokumenty vzniklé z činnosti obchodních společností a družstev, které tak nadále již nebude nutné uchovávat a umožnit z nich výběr archiválií. S tímto návrhem souhlasím. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Tento návrh jsme v prvním čtení přikázali také k projednání kontrolnímu výboru. Usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 31/1. I tady prosím pana zpravodaje výboru, pana poslance Vladimíra Koníčka. Prosím, pane poslanče.

K zamezení zneužívání údajů o zemřelých osobách je rovněž potřeba ověřit, zda daná osoba nezemřela dříve, než byla příslušná občanská iniciativa registrovaná u Evropské komise, a také zda nebyly zneužity údaje osob, které byly prohlášeny za mrtvé. Z tohoto důvodu se navrhuje doplnit oprávnění Ministerstva vnitra využívat ze základního registru obyvatel a informačního systému evidence obyvatel údaje o datu úmrtí nebo dni, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, případně jako den, který osoba prohlášená za mrtvou nepřežila.

Vzhledem k tomu, že organizátoři mají na sběr prohlášení o podpoře občanské iniciativy lhůtu 12 měsíců, během nichž může dojít ke změně údajů podepsaných osob, navrhuje se dále doplnit přístup Ministerstva vnitra k historii údajů. Historii údajů z těchto informačních systémů obyvatel však bude možné využít pouze v případě, že podporovatel evropské občanské iniciativy nebude ztotožněn na základě údajů uvedených v prohlášení o podpoře, respektive v základním registru obyvatel.

Děkuji vám ze pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Tento návrh v prvním čtení jsme také přikázali k projednání kontrolnímu výboru. Usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 28/1. Prosím nyní pana zpravodaje výboru, pana poslance Vladimíra Koníčka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, sněmovní tisk 28 projednal kontrolní výbor na své třetí schůzi dne 16. ledna a přijal k němu usnesení, kdy doporučuje Poslanecké sněmovně, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 191/2012 Sb., o evropské občanské iniciativě, schválila. Nebyl přijat žádný pozměňovací návrh.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci a otvírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli nevidím žádnou přihlášku. Končím tedy obecnou rozpravu a zahajuji podrobnou rozpravu, do které taktéž nevidím žádnou přihlášku. Končím tedy podrobnou rozpravu. Ptám se navrhovatele a zpravodaje, jestli mají zájem o závěrečné slovo. Nemají. Končím tedy druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji panu poslanci i panu ministrovi.

Dostáváme se k bodu číslo

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, i tento tisk projednal kontrolní výbor na své třetí schůzi dne 16. ledna, a doporučuje Poslanecké sněmovně, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, schválila ve znění dvou krátkých pozměňovacích návrhů, které byly přijaty.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášku pana poslance Votavy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já bych jenom v krátkosti se zmínil o pozměňovacím návrhu, který jsem podával na kontrolním výboru. Zaregistroval jsem, že pan ministr s ním vyslovil souhlas, což mě tedy velice těší. Nicméně protože jsem na něj měl nějaké reakce, co se týká archivářů, tak bych k tomu pár slov řekl.

Tento pozměňovací návrh se týkal komerčních spisoven, týkal se přílohy číslo 1, což jsou dokumenty vzniklé činností obchodních společností družstev, s výjimkou družstev bytových a notářů. Smyslem toho pozměňovacího návrhu bylo právě vyřadit některé dokumenty tak, aby nebyly považovány za archiválie ve smyslu uvedeného zákona o archivnictví. Jednalo se samozřejmě o takové dokumenty, které nemají pro budoucí generace nějakou vypovídající hodnotu. Samozřejmě že zůstávají v té příloze číslo 1 důležité dokumenty, jako jsou zápisy z jednání statutárních orgánů, dozorčích orgánů, ale nikoliv takové, jako jsou například jenom zápisy z operativních porad. To si myslíme, že je naprosto zbytečné. Jde samozřejmě také o snížení administrativní zátěže podnikatelských subjektů a často i o obchodní tajemství, která tyto zápisy z porad vedení mohou obsahovat.

Takže bych chtěl zdůraznit, že podstatné dokumenty, které mají vypovídající hodnotu pro budoucnost, pro budoucí generace, jistě v té příloze číslo 1 zachovány budou. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Kdo další se hlásí do obecné rozpravy, prosím? Nevidím nikoho přihlášeného, obecnou rozpravu tedy končím. Zahajuji podrobnou rozpravu, do které neviduji žádnou přihlášku ani nikoho nevidím, že by se hlásil. Takže končím podrobnou rozpravu. Vidím, že kolegové nemají zájem o závěrečné slovo, končím tedy druhé čtení tohoto návrhu a děkuji panu ministru i panu zpravodajovi za všechna tři uvedení těchto zákonů.

Dostáváme se k bodu

**6.
Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb.,
o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění
některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 62/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Je tady žádost, abychom vyslovili souhlas s tímto návrhem zákona již v prvním čtení. Nyní prosím, aby z pověření vlády předložený návrh uvedl ministr vnitra Milan Chovanec. Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych stručně uvedl návrh zákona, kterým se mění zákon o volbách do Parlamentu České republiky. Jedná se o dílčí technickou novelu, která se provádí pouze v letech, kdy se konají volby do Senátu. Ty proběhnou ve druhém pololetí roku 2014. Nutnost novelizace je vyvolána změnou počtu obyvatel v těch volebních obvodech do Senátu, v nichž se počet obyvatel zvýšil, nebo poklesl pod hranici stanovenou zákonem o volbách do Parlamentu, která činí plus minus 15 % oproti průměrnému počtu obyvatel připadajícímu na jeden mandát v České republice. Smyslem této právní úpravy v zákoně o volbách do Parlamentu je naplnění zásady rovnosti volebního práva projevující se tím, že volební obvody čítají přibližně stejný počet voličů.

S ohledem na termín voleb do Senátu je třeba, aby navrhovaný zákon nabyl účinnosti ke dni 1. června 2014, tedy ještě před pravděpodobným datem vyhlášení voleb. Z tohoto důvodu si dovoluji požádat, aby Poslanecká sněmovna vyslovila s návrhem souhlas již v prvním čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi za úvodní slovo a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Radek Vondráček. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já bych se přihlásil k termínu dílčí technická novela. Obyvatelstvo nám migruje, je to přirozený jev. Řešíme tady situaci, kdy například se vylidňuje Praha 1, lidé se stěhují na okraj, vylidňuje se nám Karviná, naopak v jiných obvodech nám obyvatelstvo přibývá a ta dolní hranice by měla být zhruba 110 tisíc obyvatel v jednom obvodu a horní

149. Takže tato technická novela upravuje jak případy, kdy dojde ke snížení počtu obyvatelstva, tak k jeho zvýšení.

Já jsem byl informován v tom smyslu, že s příslušnými obcemi bylo vedeno připomínkové řízení, obce měly možnost se k tomu vyjádřit. Není to nějaké rozhodnutí politické a od stolu. Samozřejmě obce tím nadšené nejsou, nicméně jsou s tím srozuměny, je to realita. Já bych spíš dal možná do příště do úvahy v dalším legislativním procesu, zda by nebylo vhodnější stanovit pevné volební obvody, abychom se k této agendě nemuseli vracet v podstatě každý volební rok. Snad jenom pro doplnění, i které obce mají přecházet do jakého obvodu, řešila spíše oddělení na krajských úřadech. Opět zdůrazním, nejedná se o žádné politické rozhodnutí.

Vzhledem k běžícímu času bych i já podpořil a požádal vás o to, aby tato novela byla schválena již v prvním čtení podle § 90. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu, do které nemám zatím žádnou přihlášku a ani přihlášku z místa nevidím, můžeme tedy pokračovat. Protože byl návrh projednat tento tisk podle § 90 odst. 2 zákona o jednacím řádu, připomínám, že tento postup nelze učinit, pokud proti němu vnesou námitku nejméně dva poslanecké kluby nebo 50 poslanců. Příslušnou listinu nemám ani nevidím odpor proti tomu, takže budeme postupovat podle § 90 odst. 2 a končím také v tomto směru i obecnou rozpravu.

Budeme postupovat podle § 90 odst. 5. Přednesu návrh usnesení, abychom mohli pokračovat: „Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání sněmovního tisku 62 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení.“

Ještě přivolám kolegy poslance, pokud mají zájem o projednávání tohoto bodu. Odhlásím vás, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami, abychom zjistit přesný počet přítomných poslanců a poslankyň.

Jakmile se ustálí počet zákonodárců, zahájím hlasování pořadové číslo 72 a ptám se, kdo je pro pokračování podle § 90 odst. 5. Kdo je proti?

Děkuji vám. Hlasování pořadové číslo 72, z přítomných 146 pro 140, proti 1. Návrh byl schválen. Bylo rozhodnuto pokračovat v jednání.

Zahajuji podrobnou rozpravu, která se v tomto případě podle § 90 odst. 6 koná, a konstatuji, že do ní nemám zatím žádnou přihlášku. Dívám se, ani se nikdo nehlásí z místa. Končím podrobnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova navrhovatele a zpravodaje. Pan ministr nemá zájem, pan zpravodaj také nemá zájem. (Hluk v sále.)

Přikročíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona. Počkám, až se

kolegové uklidní a bude tady dostatečně klid a budeme moci pokračovat.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 62.“

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 73 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 73, z přítomných 153 pro 134, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu zpravodaji, děkuji panu ministrovi a končím bod číslo 6.

Dovolte mi, abych ještě přečetl omluvu. Z pracovních důvodů se omlouvá paní ministryně spravedlnosti Helena Válková. Dále se omlouvá od 12 hodin z pracovních důvodů pan poslanec Pavel Holík.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo 30. Tím je

30.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 198/2002 Sb., o dobrovolnické službě a o změně některých zákonů (zákon o dobrovolnické službě), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 76/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr vnitra Milan Chovanec. Prosím, aby se ujal slova. Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych na základě pověření vlády uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o dobrovolnické službě. Vládní návrh zákona byl zpracován za účelem přizpůsobení zákona o dobrovolnické službě rekonstruovanému soukromému právu. Zohledňuje taktéž požadavky formulované v usnesení vlády na to, aby se zákon o dobrovolnické službě vztahoval i na tradiční dobrovolnické práce v nestátních neziskových organizacích na členském principu, ve školách a školských zařízeních, a požadavek na zakotvení získání certifikátů ověřených pracovní zkušeností získaných v průběhu dobrovolnických činností.

Vláda si dovoluji požádat předsedu Poslanecké sněmovny, aby navrhl Poslanecké sněmovně zkrátit lhůtu pro projednání návrhu zákona příkazaným výborem, případně výbory, o 30 dnů, a to s ohledem k neslučitelnosti některých institutů zákona o dobrovolnické službě s rekon-

fikovaným soukromým právem. Například nové právní formy právnických osob, které mají problém získat akreditaci a stávající akreditované organizace, nemohou plně využívat možnosti změny své právní formy.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi vnitra Milanu Chovancovi za jeho úvodní slovo a prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení poslankyně Jana Hnyková. Prosím, paní poslankyně máte slovo ke své zpravodajské zprávě.

Poslankyně Jana Hnyková: Vážený pane předsedající, vážené dámy a vážení pánové, byla jsem jmenovaná zpravodajem k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 198/2002 Sb., o dobrovolnické službě, sněmovní tisk 76. Jak už jsme zde slyšeli, cílem návrhu novely je zabezpečit možnost aplikace zákona o dobrovolnické službě v souvislosti s rekodifikací soukromého práva ve vztahu k zákonu, a to k občanskému zákoníku a zákonu o obchodních korporacích a k úkolům, které vyplývají z usnesení vlády č. 611/2007 a č. 108/2013. Nový občanský zákoník a zákon o obchodních korporacích zavádí do českého právního řádu některé nové formy právnických osob a nebo mění obsah stávajících, na což předkládaná novela reaguje. Pan ministr nám zde sdělil, čeho se to týká.

Závěrem bych jenom zhodnotila novelu zákona o dobrovolnické službě. Tato novela není náročná, obsahuje minimum změn, které reagují pouze na nové právní podmínky a přijaté zákony či další opatření. Zásadním způsobem mění právní úpravu právnických osob soukromého práva, včetně nestátních neziskových organizací, které jsou nyní novými subjekty zákona o dobrovolnické službě. Tyto neziskové organizace jsou v postavení tzv. vysílajících organizací podle zákona o dobrovolnické službě, které mohou mít akreditovaný projev nebo program podle tohoto zákona.

Tato novela není náročná, jak už jsem řekla před chvílí, a zásadním způsobem nezasahuje do obsahu nebo smyslu dobrovolnické služby, naopak se snaží toto v nových podmínkách zachovat, nenuťtí dotčené subjekty k žádným urychleným změnám, a je tedy zároveň i ve velmi krátkém termínu aplikovatelná. Zároveň ovšem nedojde k takovým zásadním změnám, které by zákon o dobrovolnické službě potřeboval. Přijetí navrhované novely zákona umožní plnou aplikovatelnost zákona, neboť přiměřeně reaguje na nové právní prostředí tak, jak je nastaveno v novém občanském zákoníku a zákonu o obchodních korporacích.

Na závěr ovšem musím zkonstatovat, že tento návrh považuji pouze za malou novelu a předpokládám, že nám vláda v gesci ministerstva vnitra předloží v budoucnu zcela novou právní úpravu, která by se týkala dobrovolnictví v celé jeho šíři a vyjadřovala podporu všem formám dobrovolnic-

kých aktivit. Zákon musí zahrnovat obecnou úpravu dobrovolnictví a na druhé straně akreditovanou dobrovolnickou službu. Benefity vyplývající nyní ze zákona o dobrovolnické službě by se měly rozšířit na celé spektrum dobrovolnictví. Jedná se zejména o daňové výhody a možnost spolufinancování projektů ze státního rozpočtu vyčíslením dobrovolnické práce. Nepřijetí návrhu zákona s účinností v co nejkratší době bude mít za následek částečnou nekompatibilitu zákona o dobrovolnické službě s rekodifikovaným soukromým právem. Nové právní formy právnických osob nebudou moci získat akreditaci. Stávající akreditované organizace nebudou moci využít možností změny své právní formy, aby tato lépe odpovídala jejich potřebám. V případě, že tak učiní, bude jim muset být odebrána akreditace, což zkomplikuje jejich čerpání dotací a způsobí jejich finanční destabilizaci.

Z těchto důvodů navrhuji Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky také zkrátit lhůtu pro projednání návrhu zákona příkazaným výborem, případně výbory, a to o 30 dnů, a navrhuji k projednání výboru pro sociální politiku.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce a otevírám obecnou rozpravu. Zároveň, než ji začneme, přečtu další dvě omluvy. Paní poslankyně Balaščíková a pan poslanec Vondráček se omlouvají od 11.30 hodin z pracovních důvodů.

Zároveň požádám kolegy o klid, abychom mohli v pořádku projednávat další kroky v tomto záležitosti.

Jako první je do obecné rozpravy přihlášena paní poslankyně Gabriela Pecková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Gabriela Pecková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená vládo, dámy a pánové, navážu na slova paní zpravodajky. Zákon o dobrovolnické službě si skutečně vyžádá komplexní proměny, ale myslím, že trochu nově nazvaným vysílajícím organizacím bychom mohli ulevit už nyní. Jedná se sice o to, že v tomto návrhu zákona je doba, na kterou je udělena akreditace těmto organizacím, tří let. Vzhledem k tomu ale, že o dotaci nelze žádat pro rok, ve kterém tato akreditace končí a termín pro podávání žádosti o dotace je 30. září, dochází de facto k tomu, že o prodloužení akreditace je tedy nutno žádat ne po třech letech, jaká je doba její platnosti, ale už po dvou letech, aby bylo možno požádat zároveň i o dotaci.

Nemám nic proti zkrácení doby projednávání ve výborech, ale budu ráda, když bude příkázán tento návrh výboru pro sociální politiku, a ve druhém čtení bych se přihlásila a podala bych pozměňovací návrh, kde by

doba akreditace ze tří let byla prodloužena na čtyři roky. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Gabriele Peckové. Nemám další písemnou přihlášku do rozpravy. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím, rozpravu tedy mohu ukončit. Ptám se, je-li zájem o závěrečné slovo – pane ministře, paní zpravodajko? Není tomu tak.

Nezazněl žádný návrh na vrácení nebo na zamítnutí. Ve zprávě paní zpravodajky zazněl návrh na zkrácení lhůty o 30 dnů. Budeme se tedy zabývat návrhy na příkázání. Organizační výbor navrhl příkázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Můžeme přistoupit k hlasování, a to k hlasování pořadové číslo 74, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro příkázání výboru pro sociální politiku. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 74, z přítomných 157 pro 128, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o zkrácení lhůty k projednání o 30 dnů. Rozhodneme v hlasování číslo 75, které jsem právě zahájil, a ptám se, kdo je pro zkrácení lhůty k projednání lhůty o 30 dnů. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 75, z přítomných 158 pro 100, proti 8. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl příkázán k projednání výboru pro sociální politiku a lhůta k jeho projednání byla zkrácena o 30 dnů. Děkuji panu ministrovi, děkuji paní zpravodajce a končím projednávání bodu č. 30.

Ještě před zahájením dalšího bodu je tady další omluva, a to omluva pana poslance Martina Novotného, který se z pracovních důvodů omlouvá z dnešního jednání Poslanecké sněmovny.

Nyní jsme u bodu č. 2, kterým je

2.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 10/ - druhé čtení

Jsme ve druhém čtení a prosím, aby u stolku zpravodajů zaujali svá místa pan ministr zdravotnictví Svatopluk Němeček a zpravodaj výboru pan poslanec David Kasal.

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili ve středu 5. února, a to do dnešního dne. Obecná rozprava byla ukončena. Připomínám, že Sněmovna se může usnést bez rozpravy na opětovném otevření rozpravy po přerušení, a to do zahájení hlasování o závěrečném usnesení. Je o takový zájem? Není.

Máme tady návrh – a žádám zpravodaje, aby kontroloval průběh – máme návrh na vrácení návrhu zákona výboru k novému projednání na základě návrhu pana poslance Václava Klučky. To bychom měli odhlasovat. Padl tam jiný návrh? Myslím, že nepadl, podle záznamu, čili budeme rozhodovat jenom o tom.

Pokud jde o rozpravu, to je rozprava podrobná a ta nebyla ani zahájena. Čili před zahájením podrobné rozpravy podle zákona o jednacím řádu budeme hlasovat o návrhu, který se hlasuje po obecné rozpravě, a to je návrh na vrácení výboru k novému projednání. To jednacím řádem umožňuje. Pokud nebude návrh přijat, budeme pokračovat v rozpravě podrobné, kde může samozřejmě padnout řada dalších návrhů. (Porada u stolku předsedajícího.) My si vyjasníme jenom stenoprotokol.

Dobře, nyní tedy rozhodneme v hlasování o vrácení zákona výboru k novému projednání. Než ale hlasování zahájím, zagonguji, protože jsem některé kolegy vyzval k projednávání jiných záležitostí do kuloárů. Tak vás všechny odhlásím, požádám o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Myslím, že už se ustálil počet poslanců.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 76, ve kterém máme rozhodnout o vrácení návrhu zákona výboru k novému projednání. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 76. Z přítomných 146 pro 13, proti 90. Návrh nebyl přijat.

Budeme pokračovat podrobnou rozpravou. Tu právě zahajuji a mám dva přihlášené poslance do podrobné rozpravy. První přihlášenou v po-

drobné rozpravě je paní poslankyně Soňa Marková, připraví se pan kolega Václav Klučka. Prosím paní poslankyni Soňu Markovou. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, dovolte mi, abych se přihlásila ke svým pozměňovacím návrhům k tomuto tisku a zároveň abych odůvodnila, proč tyto pozměňovací návrhy předkládám.

Ještě krátce k tomu, co tady proběhlo předtím, než byl tento bod přerušeny. Chtěla bych upozornit na to, že diskutovaný pozměňovací návrh, o kterém se hovořilo k návrhu zákona – návrh zákona je implementací evropské směrnice o uplatňování práv pacientů v přeshraniční péči, zároveň ale umožňuje členským státům podmínit náhradu nákladů určitého druhu přeshraniční zdravotní péče předchozím souhlasem zdravotní pojišťovny. Ministerstvo zdravotnictví, tak jak svůj návrh připravilo, ale toto omezení připouštělo jen jako možnost ve velmi omezené míře a ex post. Proto byl připraven pozměňovací návrh, protože Česká republika by tak byla jediným státem střední Evropy, který plně liberalizuje poskytování služeb hrazených z veřejného zdravotního pojištění. To jenom k tomu vysvětlování, o čem se tady hovořilo.

Nyní bych se ráda přihlásila k pozměňovacímu návrhu, který je už v systému zanesen, je to sněmovní dokument č. 293. A řekněme určitým způsobem upravuje nový pozměňovací návrh, o kterém jsme hovořili.

Dalším pozměňovacím návrhem, ke kterému se přihlašuji, je sněmovní dokument č. 295. Toto předložení bych ale ráda odůvodnila poněkud podrobněji, protože navazuje na to, o čem se tady diskutovalo, a to je otázka tzv. regulačních poplatků. (V sále je vysoká hladina hluku, poslanci řeční v lavicích.)

Pozměňovací návrh, který jsem předložila, ruší všechny tzv. regulační poplatky a zároveň zavádí limit 2500 korun na hrazení doplatků –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, já vás přeruším a požádám všechny kolegy o klid. Pokud máte jiné téma k debatě, prosím, převedte tuto debatu do kuloárů a v tomto sále bude jednáno pouze o tisku č. 10. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji. Takže tento návrh zákona zavádí současně roční limit 2500 korun na hrazení doplatků za léčivé přípravky a potraviny pro zvláštní lékařské účely částečně hrazené ze zdravotního pojištění.

Komunistická strana Čech a Moravy se dlouhodobě plně staví za zájmy pacientů, a proto opakovaně – poprvé již v roce 2008 – předkládá zákony

a pozměňovací návrhy k zákonu o veřejném zdravotním pojištění na úplné zrušení tzv. regulačních poplatků a zároveň podporujeme všechny návrhy, které by vedly ke zmírnění jejich negativních dopadů.

Dovolte mi nyní malý exkurz do historie. Ústavní soud rozhodl dne 20. května 2008 o ústavnosti zavedení těchto poplatků i přesto, že byly zavedeny bezprecedentním způsobem přijetím rozsáhlého pozměňovacího návrhu předloženého až v průběhu druhého čtení zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, a byl to typický přílepek. Tedy bez možnosti dostatečného projednání a posouzení v řádném legislativním procesu. V Senátu tento návrh nebyl vůbec projednáván.

Ústavní soud při svém rozhodování využil odůvodnění tehdejšího ministra Julínka, že jediným důvodem zavedení poplatků je jejich regulační účinek proti nadužívání zdravotní péče. Soud se na základě toho vyhnul námitce, že za péči se při jejím poskytování neplatí, tím, že poplatky nepovažoval za placení péče, ale za jakousi legitimní regulaci. Jako důležitou podmínku legitimity poplatků uvedl také to, že nesmí být pro nikoho rdousící překážkou přístupu k péči.

Od té doby lze na mnohých příkladech dokázat, že ani jedna z uvedených podmínek legitimity vybírání poplatků není splňována. Sám Ústavní soud vybízí dále exekutivu, aby zjistila, zda neexistuje nějaký případ „rdoušení“, a v takovém případě píše, že by měl zákonodárce sám poplatky zrušit. Nakonec tak ale částečně učinil Ústavní soud sám poté, co asociální Nečasova vláda naopak navýšila poplatek za hospitalizaci na sto korun.

U pacientů, kteří zdravotní péči doopravdy potřebují, jsou poplatky bezdůvodnou překážkou přístupu k této péči. Tato překážka má potom i diskriminační charakter, protože pro některé pacienty se jeví jako nepatrná, ale vždy existuje určitý počet pacientů trvale nebo momentálně neschopných platit.

V médiích opakovaně zazněla a zaznívá věta: regulační poplatky sice nic neregulují, rušit se však nebudou, protože zdravotnictví vybrané peníze potřebuje. Dříve deklarovaný regulační účinek v případě nadužívání zdravotní péče zpochybnila i fakta, která uvedl Český statistický úřad už v roce 2010. Regulační poplatky snížily v roce 2008 počet návštěv u ambulantních specialistů, konkrétně nejvíce u gynekologů a stomatologů – je otázka, jestli to bylo dobře – a na pohotovostech. Ale zároveň současně s tím došlo k navýšení mnohem dražších výjezdů zdravotnické záchranné služby. Již v roce 2009 ovšem opět narostl počet návštěv o 12 % oproti roku 2008. Tolik Český statistický úřad.

Lze se tedy důvodně domnívat, že případný pokles frekvence návštěv u lékaře není důsledek zmenšeného nadužívání, ale toho, že sociálně nejslabší pacienti od návštěv kvůli výši poplatku upustili. I tvrzení, že každý,

kdo není v nemocnici, si stejně musí platit hotelové služby, je poněkud nespravedlivé. Pacienti přece nemohou ovlivnit to, zda se budou léčit v nemocnici a jak dlouho. Někteří na to totiž nemají, i když nekouří, nepijí, nehrají na automatech a neposílají esemesky, jak tady dokola zaznívalo z úst bývalé vládní koalice od těch, kteří tedy asociální poplatky podporují. Od roku 2000 stouply výdaje občanů na zdravotnictví více než trojnásobně. Lidé dávají za zdraví více než 40 mld. korun kromě toho, co zaplatí na zdravotním pojištění. Z toho v roce 2012 vydaly domácnosti 5,53 mld. korun za poplatky u lékaře, v lékárně a v nemocnici. Konkrétně za hospitalizaci 2,1 mld. korun, za ambulantní péči 1,47 mld. korun, za recept 1,78 mld. a za pohotovost 0,18 mld. korun. Soukromé výdaje, tedy například přímé platby pacientů za léky, nadstandardní péči a regulační poplatky, tvoří nyní více než 16 % peněz spotřebovaných v českém zdravotnictví. V roce 2007, kdy pacienti ještě neplatili regulační poplatky, tvořily soukromé výdaje obyvatel za zdraví něco málo přes 14 %. To znamená, že zavedením poplatků stoupla tato výše o 2 % spoluúčasti. Neustále také stoupají doplňkové poplatky pacientů za léky na recept. Spoluúčast pacientů se tak u mnohých skupin obyvatelstva, především u seniorů, zdravotně postižených a chronicky nemocných ocitla na hranici únosnosti. Situace se navíc s narůstajícími důsledky hospodářské a finanční krize pro občany České republiky zhoršuje. Spolu s poplatky byl sice zaveden takzvaný sociální limit, ten ale ve své původní pětitisícové podobě svůj úkol nesplnil. Teprve po snížení části pojištěnců ochránil tento roční strop více lidí. A to se do tohoto limitu nepočítají poplatky za den v nemocnici a za pohotovost ani za léky.

Nicméně tato fakta nesvědčí o nutnosti zachovat regulační poplatky, ale pouze o neúplně dobře nastaveném systému financování zdravotnictví. Znovu připomínám, že regulační funkce poplatků je zvláště pochybná u chronicky nemocných, zdravotně postižených, u lidí s úrazy, u dobrovolných dárců krve a kostní dřeně a také u hospitalizovaných, kteří ve zdravotnickém zařízení zemřou, a celkově situaci, kdy o četnosti návštěv u lékaře a o předepsaných lécích nerozhoduje pacient, ale lékař sám. Ani jedna informace o úsporách nebyla doposud vlastně podložena žádnou seriózní analýzou. Není také vůbec jasné, nakolik lidé, kteří péči potřebovali, k lékaři nešli či nebrali předepsané nutné léky a nakolik tak ohrozili svoje zdraví, nebo dokonce život.

Pokud se ale chceme bavit o nutnosti dodat finanční prostředky do systému zdravotnictví, a o tom se mluví hodně v souvislosti s tím, že se nyní neplatí poplatky za hospitalizaci, jsou určitě jiné cesty, které nebudou představovat zásah do již tak hubených peněženek občanů. Zvláště v situaci, kdy podle kvalifikovaných odhadů každoročně unikají ze zdravotnictví finanční prostředky ve výši více než 20 mld. korun. Poplatky regulují jen poptávku, nikoliv nabídku zdravotních služeb. Pokud existuje vazba mezi po-

platkem a zdravotnickým zařízením, které je vybralo, a zákon to explicitně doposud nařizuje, vzniká poptávka těch, kteří je vybírají, aby jejich pacienti platili tyto platby co nejvyšší. To je ekonomický zákon. Tato poptávka je tím silnější, čím více jsou ohroženy jiné zdroje příjmů, a to se právě za minulých pravicových vlád ve zdravotnictví stalo. Vládní koalice nastavila vražedný mix restriktivní úhradové vyhlášky, navyšování DPH, inflace a negativních důsledků svých vlastních katastrofálních takzvaných reforem. Pro příklad pouze jeden. Významný vliv na zvýšení nákladů v celém sektoru zdravotnictví má zvyšování sazeb DPH, zejména razantní nárůst snížené sazby na 15 % v roce 2013 a přeřazení některých zdravotních prostředků ze snížené do základní sazby DPH. Dopad pro rok 2013 pro celý systém zdravotnictví je odhadován na 4 mld. korun. A opačně snížení sazby DPH o 1 %, o jeden procentní bod, jen u léčiv vydávaných a hrazených na recept znamená snížení zátěže systému o 500 mil. korun za rok. Tady jsou cesty, kudy je třeba hledat, kde jsou peníze, které potřebují do systému veřejného zdravotního pojištění, nikoliv v kapsách pacientů. Ministerstvo zdravotnictví tedy má možnost kompenzovat nedostatek finančních prostředků systémově, ne z kapes pacientů, a vrátit se k principu solidarity například snížením sazby DPH ve zdravotnictví nebo trvalým zrušením stropu na pojistné u nejbohatších příjmů, navýšením procenta HDP na úroveň srovnatelnou s ostatními státy Evropské unie a také důslednou kontrolou finančních toků ve zdravotnictví tak, aby se s těmito solidárními veřejnými prostředky neplýtvalo.

Z těchto důvodů, které jsem vyjmenovala, vás všechny prosím o podporu mého pozměňovacího návrhu k tomuto návrhu zákona. Protože pozměňovací návrh samozřejmě byl daný do systému a je potřeba ještě některé věci doladit, dovoluji mi, abych tady ještě načetla jeden pozměňovací návrh, který je velice krátký a souvisí s předešlým, aby technicky všechno sedělo, aby bylo všechno legislativně správně: „K článku I. bodu 12 v § 53 odst. 1 větě druhé v části za středníkem se slova 'regulačních poplatků, které se započítávají do limitu podle § 16b a doklady o zaplacení' zrušují“.

Děkuji vám všem za pozornost a přeji hezký den. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Soně Markové. Slova se v podrobné rozpravě ujme pan poslanec Václav Klučka. Prosím, pane poslaneče, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane předsedající. Vážená vládo, kolegyně a kolegové, především mi dovoluji krátké upřesnění do stenozáznamu, neboť podle stenoprotokolu z jednání dne 4. 2. jsem opravdu

zjistil to, co jsem si myslel, že jsem nepodával návrh na vrácení do výboru. To bylo podmiňující pro případ, že se mi nedostane odpovědi pana ministra a pana zpravodaje, což se mi nedostalo, takže jsme jednání na krátkou chvíli přerušili na přestávku a tam jsme se domluvili na přerušení do dnešního dne jako dalšího bodu po pevně zařazených bodech. To prosím jenom do stenozáznamu, jinak v podstatě k ničemu vážnému nedošlo.

A teď mi dovoluňte v souladu s tím, co je obsahem mého vystoupení, vás seznámit s informací, že v systému najdete pod parlamentním tiskem (správně: sněmovním dokumentem) 301 můj pozměňující návrh, který byl zpracován společně s legislativou Ministerstva zdravotnictví a přesně řeší to, na co jsem posledně upozorňoval, tedy aby se vybalancovala situace poté, kdy byl zrušen regulační poplatek za pobyt v nemocnici. A prosím vás o následné schvalování tohoto návrhu ve třetím čtení. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Václavu Klučkovi. To byl zatím poslední přihlášený do podrobné rozpravy. Ptám se, kdo se ještě hlásí do podrobné rozpravy. Pan poslanec Svoboda. Prosím, pane poslanče, máte slovo v podrobné rozpravě.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, chtěl bych v podrobné rozpravě reagovat na pozměňující návrh, který tady zazněl, a sice pozměňující návrh na okamžité zrušení regulačních poplatků.

To je samozřejmě možné, můžeme to odhlasovat. Bude to znamenat, že od toho okamžiku bude v systému zdravotnictví ta suma chybět. Pokud to nevíte, tak v okamžiku, kdy byly regulační poplatky zavedeny, byla změněna úhradová vyhláška a vlastně ta suma, která je vázaná regulačními poplatky, byla stažena z plateb pojišťovny. Znamená to, že profinancování zdravotní péče bude o poplatky nižší. Ty poplatky jsou již odečteny z úhrady zdravotních pojišťoven pro jednotlivá zdravotnická zařízení.

Zároveň bychom museli rozhodnout, kdybychom toto chtěli udělat, jakým způsobem bude tato suma nahrazena. Jinak se dostaneme do situace, ve které jsme se zrušením poplatků za den pobytu v nemocnici, protože ty peníze tam prostě nejsou. A já znovu opakuji, měli bychom jasně slyšet od pana ministra zdravotnictví, odkud se ty peníze vezmou a kdy. Protože pro některá zařízení, tak jak jsme tady o tom hovořili, pro zařízení následné péče, pro lůžka mentálně postižených atd., ztráta poplatku za den hospitalizace znamená, že ona nejsou schopna existovat, protože vlastně žádný jiný příjem nemají, protože žádné výkony nedělají a ze sazebníku výkonů dostávají peníze jenom za léky, což je úhrada vydaných nákladů.

Každé sociální povídání v sobě musí obsahovat také skutečnosti, na které to má dopad. Samozřejmě že chápu, že je nutné postupovat tak, abychom nebyli sociálně necitliví a tvrdí. Ale každé plošné rozhodnutí znamená obrovskou deformaci systému. Plošné rozhodnutí, které přivede do zdravotnictví peníze, nebo je odvede, ho v každém případě poškodí. Žádná analýza toho, jestli regulační poplatky něco regulují, nebo neregulují, neexistuje. Žádný seriózní průzkum v této věci není. Tyto věci se tady říkají, ale nejsou pravda. Kdo tu činnost jako takovou vykonává, ví, jaký efekt ty poplatky mají. A samozřejmě můžeme diskutovat, jak je v budoucnu zastropujeme, upravíme, ale nemůžeme říct: teď, v tuto chvíli je zrušíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bohuslavu Svobodovi a nyní se s faktickou poznámkou přihlásila paní Soňa Marková. Elektronicky. Ta má přednost, pane kolego. (K přihlášenému poslanci Adamcovi, který přicházel k řečnicku.) Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Já bych chtěla v reakci na svého předřečníka říct jenom jednu věc. Zdravotnické poplatky nejsou v systému zdravotního pojištění. Nejsou. Jsou příjmem těch, kteří ty poplatky vybírají. To znamená, že explicitně zákon nenařizuje, jakým způsobem se mají použít. To jenom abychom si našli čistého vína. To za prvé.

Za druhé. Když jste ty poplatky zaváděli, myslím teď vy, kteří jste pro ně hlasovali, pravicová vládní koalice, tak jste se vůbec neptali, jaký dopad to bude mít na pacienty. Vůbec jste se jich neptali. Pamatuji si, že lékaři v té době říkali: Nejsme žádné toaletářky, abychom vybírali nějaké poplatky. Uplynulo pár let a zdá se, že je to úplně neřešitelný problém.

A jsem ráda, že tady zazněla jedna věc. Opravdu neexistují žádné seriózní analýzy, které by dokazovaly odůvodněnost toho, že tady byly zavedeny, a podle mého názoru jsou v tuto chvíli neústavní zdravotnické poplatky, protože obě dvě podmínky, které Ústavní soud dal, tzn. že jsou regulační a že nemají být rdousící, nebyly splněny. Poplatky měly být už dávno zrušeny! (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Soně Markové. Nyní s faktickou poznámkou... Nebo s řádnou přihláškou pan kolega Ivan Adamec. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane místopředsedo. Já myslím, že s řádnou připomínkou. Já bych chtěl reagovat na paní Markovou. Já jsem byl jeden z těch zločinců, který v Senátu hlasoval, protože jsme vůbec tento

zákon neprojednávali. Ale ten důvod byl jasný. Byť jsme dělali na to spoustu seminářů, spoustu veřejných slyšení, z opozice tehdy přišel jediný člověk. Prostě zájem o to vůbec nebyl. To mě velmi překvapilo. A musím říct, že ten jediný člověk byl můj kolega z hospodářského výboru, pozdější předseda hospodářského výboru, který o to projevil zájem. Jinak žádná diskuse tam, kde nebyly kamery, nikdy nebyla.

Je pravda, že já ke zdravotnictví nikdy nemluvíím, spíš se bavím o ekonomických věcech. Je také pravda to, že v těch nemocnicích se poplatky vybírají velmi zvláštně, to je pravda. Já shodou okolností předevčírem jsem tady málem vykrvácel a byl jsem odvezen do Vojenské nemocnice, kde jsem měl obrovský problém ten poplatek zaplatit – fyzický problém. Protože nefungovalo nic, nemohl jsem si vyměnit peníze, nikdo o to neměl zájem. Nicméně pan doktor, mimochodem z Ukrajiny, mě velmi rád ošetřil a poplatek jsme řešili ex post.

Já si myslím, že je potřeba věci říkat tak, jak jsou. Pan kolega Svoboda mě předběhl. Já se na to dívám ekonomicky. Já se ptám, kde budou mít hlavně ty malé nemocnice dnes ty příjmy, které vypadly. To je třeba říkat. Velké nemocnice to ustojí.

Nebavme se o tom, když jsme zavedli poplatky... Řešme tu situaci teď, takovou, jaká je! Já si myslím, že je potřeba říkat: Ano, chcete to zrušit, zrušte si to. Ale kde bude ten výpadek uhrazen? To mě zajímá nejvíce. Protože já bych se nechtěl dožít toho, že v Trutnově, kde žiji, se nemocnice dostane do takových strašných minusových čísel, že nebude moct fungovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ivanu Adamcovi. O slovo se přihlásil pan kolega Jiří Skalický. Hned mu dám slovo. A prosím, opakují, že jsme v podrobné rozpravě. Prosím tedy o reakci v podrobné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Skalický: Děkuji, pane předsedající. Vážená vládo, já se omlouvám, jenom krátkou reakci na paní poslankyni Markovou ke zrušení regulačních poplatků a též k jejímu pozměňovacímu návrhu v podrobné rozpravě.

Samozřejmě regulační poplatky je možno zrušit a zrušeny pravděpodobně budou. To všichni víme. Ale uvědomme si, že jde opravdu o 5,2 mld. v celkové částce a tyto peníze budou chybět v systému zdravotního pojištění. Ať je příjemcem kdokoli. To je fakt. A pokud se v budoucnosti ty finanční prostředky nahradí jinou formou, pak proč ne.

A pro mě je ještě jedna věc podstatně zásadnější. Dobře, poplatky se nebudou vybírat, nahradí se jiným způsobem. Ale já vidím největší riziko v tom, že se zcela změní nebo upraví náhled pacientů na používání a vyu-

žívání zdravotnictví a zdravotní péče, tzn. v uvozovkách vše je prostě naprosto zadarmo a roztočí se kolotoč toho, že se bude zvyšovat a využívat zdravotnictví tak, jak to bylo dřív. Toto riziko já považuji za daleko větší než to, že se poplatky zruší. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Pavel Kováčik, poté paní kolegyně Marková a potom pan kolega Mackovík. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedající, paní a pánové, dobrý den. Já bych skutečně rád upozornil na to, na co upozornil pan předsedající, to znamená, že jsme ve třetím čtení. Nicméně rozprava se rozběhla, tak jenom prosím, abychom říkali celou tu věc: 5,2 mld. zrušením poplatků skutečně vypadne, ale řikejme to, co bylo předtím! Jak těch 5,2 mld. ze zdravotnictví odešlo ve skutečnosti? Kdo zvedl DPH i pro zdravotnictví – nejen na léky a zdravotnické prostředky, ale na všechny ostatní věci, které ve zdravotnictví jsou používány? Kdo zastropoval odvody pojistného na zdravotní pojištění? A tam je těch 5,2 a možná daleko více miliard, které teď jakoby lícoměrně tím, že se zruší neústavní poplatky, protiústavní poplatky, někteří z nás oplakávají. Takže budme prosím objektivní! Já bych chtěl poprosit, abychom se vrátili zpátky k meritu věci třetího čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Jsme ve druhém čtení v podrobné rozpravě, znovu upozorňuji. Ale mám tady faktickou poznámku paní kolegyně Markové a připraví se pan kolega Mackovík, potom pan kolega Jakubčík. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Můj předřečník mě trochu předběhl v reakci na své dva kolegy, ale chtěla bych jenom říct, že tady asi není potřeba, abychom si tady říkali něco o tom, že něco je zadarmo a že si lidé budou myslet, že mají zdravotnictví zadarmo. To si samozřejmě nemůže myslet vůbec nikdo v tuto chvíli, protože každý si platí veřejné zdravotní pojištění, nebo téměř každý, platíme si zdravotnickou daň v podstatě 13,5 %, takže mluvit o tom, že budu mít zdravotnictví zadarmo, snad může říkat jenom ten, kdo o tom nic neví, ale já předpokládám, že to bylo jenom využito, tak jak je to vždycky využíváno v boji za poplatky.

A ještě jednu věc. Ve zdravotnictví ve veřejném zdravotním pojištění je více než 220 miliard korun. Zdravotnické poplatky jsou každý rok zhruba 5 mld. korun, nenavýšuje se počet toho, co se vybere. Naopak. A znovu tady budu opakovat jednu věc. Byly zrušeny stropy na pojistné současně s tímto zavedením poplatků. Byl to přílepek. Senát to vůbec neprojednal.

Byly zastropovány také věci, které se týkaly plateb za státní pojištění. Vědomě se ze systému vzalo kolem 10 mld., aby se mohly nahradit těmi 5 mld. z kapes pacientů! Je to licoměrné, co tady říkáte, pánové z bývalé vládní koalice, prostřednictvím pana předsedajícího! (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. (U řečnického pultu se chystá posl. Adamec.) Nyní s faktickou poznámkou kolega Mackovík. Prosím pana kolegu Adamce, aby se hlásil případně elektronicky, protože já musím dodržovat jednací řád, a mně nezbývá, než upřednostnit elektronickou přihlášku. Nyní pan poslanec Stanislav Mackovík, připraví se pan kolega Jakubčík. Pana kolegu Adamce si dám do faktických poznámek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Mackovík: Vážený pane předsedající, vážené dámy a pánové, zdravotnické poplatky jsou opravdu problém a jediné, co regulují, tak regulují dostupnost zdravotní péče pro nízkopříjmové skupiny našich pacientů, pro důchodce. Vzpomeňme si, že byly zavedeny i pro děti, pak se zrušily. A naše zdravotnictví tím, že byly zrušeny u dětských pacientů, to také nezruinovalo. Bavíme se tady o 5 mld., které mají téct od pacientů, a já si nemyslím, že nemoc je výhodou, za kterou by ještě měli platit. Domnívám se, že státní rozpočet by měl ty 2 mld. najít a kompenzovat to pro nemocnice tak, aby nám nezkrachovaly. Ale pokud vím, tak nemocnice krachovaly především tím, jak byly zavedeny úhradové vyhlášky a jak bylo zavedeno DPH. Domnívám se skutečně, že to je věc, která neplnila účel, tak jak byla pojmenována, nejednalo se o žádnou regulaci a ti, kteří chtěli nadužívat zdravotní péči, tak si tu cestu stejně našli. Spousta pacientů využívala to, co bylo skutečně tzv. nepoplatkové, zadarmo, a to byla záchranná služba. Tam se část pacientů, kteří to zneužívají, přesunula a ty nejsme schopni regulovat. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní jsem ohlásil pana poslance Jakubčíka, uděluji mu slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Igor Jakubčík: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, mluvíme tady o zdravotnických poplatcích. Zazněly tady argumenty: zvýšení DPH a další záležitosti. Ale vezměme si ještě jednu věc: IZIP – 2 mld. korun. Pokud bychom se nepouštěli do takhle naprosto nesmyslných projektů, tak ty peníze by tam byly, i bez ohledu na jakékoliv zdravotnické poplatky a na zrušení jakýchkoliv zdravotnických poplatků. Ze 2 mld. by mohla nemocnice, která má 18 oborů, která má 700 zaměstnanců, bez jakýchkoliv problémů žít osm let. To znamená, tady se v rámci obrovského

rozpočtu 220 mld. nejedná o nějakých řekněme 5 mld., tady se jedná o to, abychom našli úspory a nepouštěli se do naprosto nesmyslných projektů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Jiří Koskuba, poté s faktickými poznámkami pan ministr Stropnický, poté pan poslanec Kasal a poté pan poslanec Adamec. Prosím. Nyní pan kolega Jiří Koskuba k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Koskuba: Pane předsedající, dámy a pánové, já tady nechci vůbec nikoho poučovat, ale zaslechl jsem, že jsme v podrobné rozpravě, a já se nedomnívám, že to, co zde předvádíme, je, pane předsedající, podrobná rozprava. Já bych samozřejmě k poplatkům chtěl vystoupit kupodivu úplně s jiným pohledem, než který tady slyším z té levé části a prostřední, ale my tady diskutujeme věc, která není předmětem tohoto bodu! Já tu slyším, že lidé nemají péči zdarma – ano, já s paní kolegyní Markovou souhlasím –, ovšem ono je otazné, kolik se z vybraných peněz dostane k nemocnicím. Já tady chci, když už budeme rušit poplatky, navrhnout, abychom zrušili i poplatky dálniční, protože já kupodivu platím DPH za vůz, pohonné hmoty, spotřební daň atd., tak já si také snad na tu dálnici platím a také určitě uslyším od nové vlády, že tam jdou ušetřit miliardy a dopadne to příznivě i na tu babičku a dědečka, jak často používáme, kteří pojedou autem za rodinou nebo na hřbitov.

Pane předsedající, toto není tématem tohoto bodu, omlouvám se. Zbytečně se zdržujeme, jistě se k tomu dostaneme, je to téma populární, ale pojďme se prosím věnovat tomu, co zde projednáváme, tedy podrobné rozpravě. A je mi líto, že i já v této rozpravě vystoupil zdánlivě mimo mísu, ale chtěl jsem vás upozornit na to, že jednání sklouzlo někam, kam nemělo. Děkuji. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Koskubovi. Já to vnímám stejně, páni kolegové, paní kolegyně, ale nemohu vám neudělit slovo k faktické poznámce, protože nevím, jestli budete připomínat něco ke konkrétnímu návrhu, který padl v podrobné rozpravě. Mohu vás vést k pořádku tím, že vás vyzvu, abyste se k vyjádřili. To už jsem jednou učinil. Nehodlám prodlužovat jednání a uděluji slovo panu ministru obrany Martinu Stropnickému – také k faktické poznámce, ke které se přihlásil v pořadí. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Michael Schumacher zápasí o život v Grenoblu v nemocnici, kde jsou docela jednoduché stěny, jednoduchá podlaha a doktoři tam berou 15 tisíc

eur měsíčně. Běžte se podívat do Motola na nový pavilon. Je to samé sklo a hliník, možná i mramor a doktoři tam berou 2 tisíce eur měsíčně. To se mi zdá být daleko větší problém než zdravotnické poplatky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru Martinu Stropnickému. Nyní pan poslanec Kasal a poté pan poslanec Adamec. Prosím, pane poslanče.

Poslanec David Kasal: Děkuji, pane předsedající. Já jenom velmi krátce. Víceméně budu reagovat na pana poslance Koskubu jménem předsedajícího. Chtěl bych obrátit pozornost na to, že jednáme opravdu o novele přeshraniční péče a transpozici této novely. Nic jiného. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Samozřejmě mu udílím slovo kdykoliv, ale byly faktické poznámky a neměl jsem jinou šanci. Prosím, pan poslanec Adamec.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, že už můžu. Omlouvám se, nebudu zdržovat. Chtěl bych paní kolegyni Markové z Náchoda prostřednictvím pana předsedajícího sdělit, že Senát projednal zdravotnické poplatky, a korát podle zákona se jimi na plénu nezabýval. Bylo několik akcí, aktivit, veřejné slyšení. Bohužel vaši kolegové ze Senátu tam nebyli. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Byly vyčerpány faktické poznámky. Ptám se, jestli se někdo hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak, podrobnou rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Pan ministr se závěrečným slovem. Pan zpravodaj hlásí, že nebude mít zájem o závěrečné slovo. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych vyjádřil stanovisko k pozměňovacím návrhům, které zde zazněly.

Nejprve k pozměňovacímu návrhu pana poslance Klučky. Jak bylo řečeno, pozměňovací návrh je vytvořen v souladu s legislativou Ministerstva zdravotnictví a tuto legislativně technickou úpravu podporujeme.

K návrhu paní poslankyně Markové. Zde musím konstatovat, že za Ministerstvo zdravotnictví vyjadřujeme zásadní nesouhlas s tímto pozměňovacím návrhem. Řeknu proč. První důvod je, že sněmovní tisk číslo 10, který obsahuje transpozici směrnice o přeshraniční péči, by v žádném případě neměl být zatěžován jinými návrhy, než které bezprostředně souvisí s implementací předmětné směrnice, tím spíše, že

transpoziční lhůta pro implementaci této směrnice do národních právních řádů vypršela již v říjnu 2013 a České republice tak reálně hrozí zahájení řízení o porušení práva Evropské unie. Za druhé, Ministerstvo zdravotnictví plánuje zrušení regulačních poplatků, s výjimkou poplatků za pohotovost, s účinností k 1. 1. 2015. Máme za to, že takový krok lze učinit až po řádném projednání se všemi dotčenými subjekty a po posouzení veškerých dopadů nejen na dotčené subjekty a měl by být proveden řádnou legislativní procedurou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi za závěrečné slovo. Protože nepadly žádné návrhy, o kterých bychom měli hlasovat jak nyní tak případně pro třetí čtení, tak končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji.

Budeme pokračovat. Dalším bodem našeho jednání je přerušený bod číslo

17.

**Návrh poslanců Zuzky Bebarové-Rujbrové, Vojtěcha Filipa, tanislava Grospiče, Miloslavy Vostré a Pavla Kováčka na vydání zákona, kterým se zrušují zákon č. 451/1991 Sb., kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské federativní republiky, České republiky a Slovenské republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 279/1992 Sb., o některých dalších předpokladech pro výkon některých funkcí obsazovaných ustanovením nebo jmenováním příslušníků Policie České republiky a příslušníků Sboru nápravné výchovy České republiky, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 21/ - první čtení**

Opakuji, že jsme v prvním čtení. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 21/1. Prosím, aby za navrhovatele předložený tisk uvedl – ještě předtím, než vyzvu navrhovatele a zpravodaje, aby zasedli lu stolku zpravodajů, vidím předsedu klubu ČSSD Romana Sklenáka. Prosím, máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, my jsme zahájili projednávání tohoto bodu ve středu. Víte, že diskuse byla poměrně živá. Počet přihlášených naznačuje, že bychom asi v tomto stylu pokračovali i dnes. Já

se domnívám, že by bylo dobré dát ještě jednotlivým klubům čas k vnitřní diskusi, a proto si dovoluji navrhnout přerušení tohoto bodu a jeho odročení na úterý 11. února.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Je to procedurální návrh, o kterém dám hlasovat bez rozpravy. Jenom zagonguji, aby kolegové, kteří mají zájem o tomto procedurálním návrhu hlasovat, přišli do sálu.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 77, které jsem právě zahájil, a ptám se, kdo je pro přerušení do úterý 11. února. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 77 z přítomných 163 pro 110, proti 28. Návrh byl přijat. Znovu přerušuji tento bod.

Prosím, kolega František Laudát. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, jestli se v takhle elementární věci nejste schopni dohodnout na klubech a vůbec tímto způsobem se chováte k takto citlivé věci, tak já vám tady sdělují, že si беру jménem klubu TOP 09 hodinovou přestávku na jednání klubu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Pana předsedu klubu tady nevidím, ale samozřejmě eviduji, že to řekl místopředseda klubu.

Pan kolega Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo. (V sále se zvětšuje hluk.) Pane předsedo, prosím ještě o chvíličku strpení. Prosím o klid! Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. My jsme deklarovali, že budeme vstřícná a konstruktivní opozice, a myslím, že pokud kolegové potřebují v klubu dál projednávat, není důvod jim nevyhovět, takže já bych chtěl jménem našeho klubu od 12.35 si vzít pauzu v délce dvě hodiny. Děkuji. Můžete to pak v tom klubu v pohodě projednávat. Já myslím, že to je korektní.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak dobře. V tom případě mi nezbývá, než vyhlásit tentokrát přestávku na poradu klubu, nejdříve TOP 09, poté na poradu klubu ODS. A vzhledem k tomu, že podle úterního jednání jsme se shodli na ukončení původně bez přestávek do 14 hodin, tak končím i dnešní jednání Poslanecké sněmovny. Budeme pokračovat v úterý ve 14 hodin.

Dovolte mi, abych alespoň předběžně řekl, že bychom měli projednávat daň z přidané hodnoty, tisk 38, a související zákon, tisk 39, v

prvním čtení. Ostatní body programu raději nebudu předjímat.

(Jednání skončilo v 11.37 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
11. února 2014 ve 14.01 hodin
Přítomno: 185 poslanců

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 6. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Současně přeruším jednání schůze do 14 hodin 6 minut, to znamená pětiminutová přestávka, a poprosím předsedy poslaneckých klubů, aby přišli za mnou nahoru. Děkuji.

(Jednání přerušeno na pět minut. Porada mimo mikrofon.)

Dámy a pánové, děkuji vám za trpělivost. Přestávka posloužila k tomu, abychom si ujasnili, jak budeme postupovat při řazení programu této schůze. Ta schůzka byla úspěšná, takže již máme jasněji.

Já vás tedy prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Mám zde zatím poznamenáno, že paní ministryně Jourová hlasuje s kartou číslo 2 a pan poslanec Tejc s kartou číslo 4.

Sděluji vám, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali ti to poslanci: paní poslankyně Adamová – zdravotní důvody, pan poslanec Farský – zahraniční cesta, pan poslanec Gabal – zdravotní důvody, pan poslanec Holeček – rodinné důvody, pan poslanec Kolovratník – rodinné důvody, pan poslanec Kostřica – zdravotní důvody, pan poslanec Kott – osobní důvody, paní poslankyně Maxová od půl šesté – rodinné důvody.

Pan poslanec Hašek – karta číslo 3.

Paní poslankyně Nytrová – zdravotní důvody, pan poslanec Okamura – zdravotní důvody, pan poslanec Pleticha od dvou hodin – osobní důvody, pan poslanec Ploc bez udání důvodu, pan poslanec Pospíšil – pracovní důvody, pan poslanec – Procházka zdravotní důvody, paní poslankyně Strnadlová – zdravotní důvody, pan poslanec Volčík – zdravotní důvody a pan poslanec Vyzula – rodinné důvody.

Z členů vlády se omlouvá pan ministr Chládek z pracovních důvodů, pan ministr Chovanec od šesté hodiny z pracovních důvodů, paní ministryně Jourová od páté hodiny z pracovních důvodů, pan ministr Němeček z pracovních důvodů a pan ministr Zaorálek z důvodu zahraniční cesty.

Pokud jde o další postup při projednávání schváleného pořadu 6. schůze, navrhuje dnešní grémium pokračovat následovně:

Za prvé. Zařadili bychom nový bod, což je návrh pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2014, sněmovní dokument 296, na úterý, tedy na dnes, jako první bod.

Současně navrhuje vyhovět žádosti pana ministra vnitra a zařadit

dva nové body: vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, tisk 13 ve druhém čtení, na dnešek jako druhý bod a třetí čtení tohoto návrhu zákona zařadit na pátek 14. 2. jako první bod.

Dále grémium navrhuje vyřadit ze schváleného pořadu schůze bod 33, což je tisk 82, a zařadit nový bod – vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Dohoda o zřízení Evropské molekulární biologické laboratoře, která byla sjednána 10. května 1973, sněmovní tisk 34 ve druhém čtení, na čtvrtek po pevně zařazených bodech.

Dále na čtvrtek od 12 hodin zařadit volební body, to znamená body 55, 57 a 58, s tím, že kandidáti na ombudsmana by dostali příležitost vystoupit před Poslaneckou sněmovnou.

A po dohodě, kterou jsme učinili právě během té přestávky, také v pátek 14. 2. projednat všechny body z bloku třetího čtení. To znamená, třetí čtení by se nekonalo ve středu, ale všechna třetí čtení, která mají splněné zákonné lhůty, by byla projednána v pátek.

To je z mé strany vše. (V sále panuje značný hluk.)

Nyní registruji přihlášky. Pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedo, vážená vládo, paní a pánové, dovoluji, abych pozornost Poslanecké sněmovny –

Předseda PSP Jan Hamáček: Já prosím o klid, aby nám pan předseda Kováčik mohl sdělit, co má na srdci.

Poslanec Pavel Kováčik: – obrátil k velmi palčivému problému a pokusil se společně s vámi, kolegyně a kolegové, hledat řešení.

Všichni jsme měli možnost v uplynulých dnech v médiích slyšet, vidět, číst ohromující číslo, rekordní číslo počtu nezaměstnaných v České republice. 630 tisíc nezaměstnaných tady ještě nebylo, a to v situaci, v době, kdy nás různí analytici a ekonomové přesvědčují o tom, že recese již pominula, že krize je minulostí, že se ekonomika v Evropě a potažmo prý i v České republice začíná slibně nadechovat, začíná se rozjíždět, a že tedy ta budoucnost, i když ne úplně světlá, by se alespoň dále neměla zhoršovat.

Možná jediné číslo se v této chvíli zhoršuje a to je právě počet lidí, kteří jsou bez práce. Když připustím, že v každé společnosti a v každé době je jisté procento lidí, které, jak se říká, do práce nedostanete, tak ale převážná valná většina těchto lidí jsou lidé, kteří chtějí pracovat, chtějí se živit poctivě, chtějí za svou práci také dostat poctivě vyplacenou odměnu. Vždyť odedávna platí, že dělník je hoden mzdy své.

Chtěl bych vás požádat, abyste podpořili můj návrh usnesení Poslanecké sněmovny, resp. zařazení nového bodu, který zní Zpráva vlády České republiky o možnosti a postupech řešení kritického stavu nezaměstnanosti v České republice.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic KSČM.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Dobrý den, dámy a pánové, já bych si dovilil ještě navrhnout jednu změnu v pevném zařazení, a to konkrétně v bodu 68, sněmovní tisk 51, Výroční zpráva a účetní závěrky zdravotních pojišťoven za rok 2012, a to na pátek 14. 2. po bloku třetích čtení. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já nijak nepodceňuji prioritu, kterou tady předestřel pan předseda Kováčik, a poslanecký klub TOP 09 nemá žádný problém podpořit tento návrh, aby nás vláda mohla informovat o této situaci. Nicméně bych rád zdůraznil vedle toho objektivního faktu rekordního čísla lidí bez práce v České republice také šetření Evropské unie, kde jsme kupodivu na čtvrtém nejnižším místě v míře nezaměstnanosti v rámci Evropské unie. To znamená, byť jsme země s rekordně nejvyšší nezaměstnaností, jsme v rámci šetření Evropské unie čtvrtí nejlepší, nebo nejméně problémoví.

Tady bych rád upozornil na rozdíl v metodice, kterou se to šetří. Zatímco Evropská unie dělá výběrové šetření pracovních sil, tudíž zjišťuje lidi, kteří jsou bez práce a tu práci skutečně hledají, tak Česká republika eviduje lidi, kteří jsou bez práce. Ten rozdíl není zanedbatelný. Když říkal pan předseda Kováčik, že je to drtivý počet lidí, ten rozdíl je více než 200 tisíc. Právě proto v rámci šetření Evropské unie vypadáme tak dobře, byť máme rekordní nezaměstnanost, protože podle průzkumného šetření pracovních sil více než 200 tisíc lidí v České republice je sice hlášeno na pracovním úřadě, ale nijak aktivně práci nehledá.

Nůžky, které se začaly přivírat během minulé vlády díky povinným veřejným pracím, díky celé řadě dalších opatření v rámci sociální reformy, nůžky, které se začaly přivírat tak, že tato dvě čísla už se k sobě začala zase blížit, se prosím pěkně dramaticky rozevřely a dnes zhruba třetina lidí v České republice, kteří jsou oficiálně bez práce, tu práci prokazatelně nehledá.

My velmi rádi podpoříme návrh pana předsedy Kováčika na zařazení tohoto bodu na jednání Sněmovny, ale prosím, aby to bylo rozšířeno i o hle-

dání instrumentů, které po nálezů Ústavního soudu, který sice nemůžeme kritizovat, ale také s ním nemůžeme souhlasit, a po prosazené socialistické rétorice některých sil v této Sněmovně tady opět vyrábějí lidi, kteří nepracovat chápou jako alternativu, a i to přispívá k vysokému číslu naší nezaměstnanosti. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Nyní s přednostním právem pan předseda vlády, po něm pan předseda Kováčik a pak pan ministr Mládek.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené poslankyně, vážení poslanci, vážený pane předsedo, vážení kolegové z vlády, já teď vůbec nechci zdržovat. Možná vás překvapím, ale já bych chtěl za vládu říci, že nemáme vůbec žádný problém s tím, aby tento bod byl zařazen. Já si myslím, že vzhledem k tomu alarmujícímu číslu, kterého dosáhl počet nezaměstnaných v naší zemi, je to zcela namístě, že i tady v Poslanecké sněmovně se tomuto tématu budeme věnovat. Nová vláda je tady pouze několik dní. Mohlo by se říci – není to naše věc, můžeme to plně hodit na vládu, které tady byly před námi. Ale já to takto v žádném případě vnímat nechci a nová vláda k tomuto problému v žádném případě takto alibisticky přistupovat nebude.

My jsme dnes strávili tři hodiny na jednání tripartity, na jednání Rady hospodářské a sociální dohody, a tam jsme tři hodiny diskutovali o programu vlády, který mimo jiné má směřovat k tomu, abychom podpořili hospodářský růst, získali nové investice a vytvořili nová pracovní místa. Je to jedna z priorit, na které jsme se nepochybně jak se zástupci zaměstnavatelů, tak se zástupci zaměstnanců shodli.

Takže určitě ano. A já si myslím, že takováto diskuse může být i příležitostí pro vládu, aby podrobněji představila své plány a záměry, které koneckonců jsou součástí koaliční smlouvy a které koneckonců jsou součástí vládního programového prohlášení.

Nezaměstnanost je největší sociální zlo. Já si dovoluji nesouhlasit s tím, co tady bylo řečeno, že bychom se měli utěšovat, jak jsme na tom dobře v rámci evropské statistiky. Evropská statistika nezaplatí účet za nájem, evropská statistika nezaplatí účet za jídlo, evropská statistika nepomůže celé řadě rodin, které v okamžiku, kdy se živitel rodiny ocitne v situaci, kdy je bez práce, tak je naprosto existenčně ohrožena. A exekutor se neptá. Exekutor se prostě neptá na to, proč ten člověk o práci přišel a proč ji nemůže znovu najít.

Takže žádné zlehčování, žádná bagatelizace. Je potřeba si uvědomit, že skutečně máme problém a máme tady velké množství lidí, kteří jsou dlouhodobě bez práce. A máme tady velké množství ohrožených skupin, které se těžko na dnešním trhu práce mohou uplatnit. Chci zmínit lidi starší

padesáti let, chci zmínit ženy, které se vracely po rodičovské dovolené, chci připomenout mladé absolventy do třiceti let, kteří nemají praxi a které nikdo nechce zaměstnat. A chci zmínit také lidi, kteří mají zdravotní hendikepu, nemají plný invalidní důchod, mají třeba jenom částečný invalidní důchod a mají obrovský problém, aby se užívali. Tohle jsou hendikepované skupiny, které dlouhodobě na našem trhu práce nemají šanci a tvoří významnou část lidí, kteří jsou kriticky ohroženi v naší zemi chudobou.

Čili vláda je připravena si tento problém uvědomit a je připravena formulovat konkrétní nástroje, zejména v oblasti aktivní politiky zaměstnanosti, aby ho pomohla řešit.

A poslední poznámka k tomu, co zde naznačil ve svém vystoupení pan poslanec Kalousek. On zde se snažil vytvořit dojem, jako by minulá vláda rozjela projekty, rozjela reformy, které už už měly vyvrcholit zvýšením zaměstnanosti, ale do toho přišla zlá opozice a začala vládě komplikovat její roli a komplikovat cestu. Já nevím, jestli to tak bylo. Já si myslím, že to spíš takto nebylo. Já si pamatuji příběh sKarty, kterou si Ministerstvo práce a sociálních věcí zabývalo, zavedlo ji a pak ji samo muselo zrušit. Já si vzpomínám na problém informačních systémů, které zcela paralyzovaly fungování úřadu práce. Já si vzpomínám na to, jak pan Drábek propustil stovky lidí na úřadech práce, aby je pak následující vláda musela přijímat, aby vůbec úřady práce zvládly svoji základní agendu. To mi nepřipadá jako rozjeté reformy. To mi nepřipadá jako promyšlený plán na vytváření nových pracovních příležitostí. Takto to nebylo.

A taky se chci zeptat na jednu věc. Já myslím, že je důležité, abychom si na ni odpověděli. Já se ptám, od kdy hospodářská recese vytváří nová pracovní místa. To, co tady předváděla Nečasova vláda, to byla politika, která nás zavedla do rok a půl trvající hospodářské recese, a v recesi pracovní místa zanikají. To, že jsme měli tento problém a měli jsme ho největší v rámci střední Evropy, protože zatímco všechny okolní státy rostly, tak Česká republika se potácela v hospodářské stagnaci nebo recesi, tak to také přispělo k těm strašlivým číslům v oblasti nezaměstnanosti, které nová vláda zdědila. Ale chci jasně deklarovat, že se s tím nehodláme smířit a jsme připraveni v diskusi tady na půdě Poslanecké sněmovny prezentovat konkrétní návrhy, se kterými koalice přijde. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Vzhledem k tomu, že nelze uplatnit faktické poznámky, musím dát prostor pouze přednostním právním, a to v pořadí, jak se jednotliví řečníci přihlásili. To znamená, nyní pan předseda Kováčik, pak pan ministr Mládek a potom pan předseda Kalousek.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedo. Paní a

pánové, já si myslím, že není v rozporu to, co jsem tady navrhol, a to, co požaduje pan kolega předseda Kalousek, protože ten návrh zněl mimo možnosti taky o postupech řešení té situaci, kdy se tedy jednalo i o postupech řešení té situace v nezaměstnanosti a potom v diskusi. Já bych nerad tu diskusi skutečně otvíral teď jako meritorní, jako věcnou, si pojďme říct, co vlastně v tom čísle je. A ty další statisíce lidí, kteří už dávno jsou mimo evidenci a jsou v problémech životních a také by třeba i rádi pracovali a další milion a něco, když to velmi zjednodušíme, lidí, kteří jsou, a jejich rodiny, reálně ohroženi pádem do chudoby a do bída. To jsou věci, které nad námi visí jako Damoklův meč, a myslím si, že jsme tady mimo jiné také od toho, abychom se společně pokoušeli hledat řešení. Já vítám vstřícnost pana premiéra, vítám vstřícnost i kolegů napravo, alespoň kolegů z TOP 09, že se tou otázkou chtějí zabývat.

Situace okolo nezaměstnanosti je natolik závažná, že bych tady chtěl nabídnout ještě jednu možnost. Poslanecká sněmovna by se aktuálním stavem řešení těch problémů nárůstu čísel, nebo naopak poklesu čísel měla zabývat na každé své schůzi, a protože se nedá zařadit něco jako stálý bod „Informace o...“, tak jenom avizují, že na každé schůzi Poslanecké sněmovny bude poslanecký klub KSČM navrhopvat zařazení nového bodu, pokud tam nebude už z titulu přípravy organizačního výboru, který se bude jmenovat podobně, to znamená „Zpráva vlády o postupu řešení problematiky nezaměstnanosti“. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan ministr Mládek má slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluete i mně říct několik slov na téma nezaměstnanost. Nezaměstnanost je jednou z největších společenských zel, která existují, protože to degraduje, deprivuje lidi, a zejména pokud nezaměstnanost je dlouhodobá. Požadavek diskutovat nezaměstnanost je naprosto legitimní a vláda se s tím bude zabývat nejenom na této schůzi, ale jako významnou částí svého programu, protože to je jeden z hlavních cílů – zvýšit zaměstnanost, snížit nezaměstnanost.

Já bych chtěl vyzvat prostřednictvím pana předsedajícího pana předsedu poslaneckého klubu TOP 09 pana Kalouska, aby se nesnažil omlouvat selhání hospodářské politiky jeho a Nečasovy vlády tím, že se budou upravovat čísla. Že když nám to nevyjde, tak to nějak omluvíme. Já bych chtěl říct, že tato země původně používala vlastní metodiku na měření nezaměstnanosti. Kdyby ta ještě fungovala, tak těch nezaměstnaných máme zhruba ještě o sto tisíc více. My jsme přešli na metodiku ILO, čili Mezinárodní organizace práce, takže to, co vypadáva ze statistického úřadu, je plně srovnatelné se zeměmi Evropské unie.

Já bych chtěl říct, že něco vykládat, že v tomto čísle je schovaných dalších 200 tisíc lidí, kteří nechtějí pracovat, je skoro urážka těch lidí, protože naopak existuje zhruba tak 370 tisíc lidí, to je do toho milionu, kteří už skutečně rezignovali a kteří jsou mimo evidenci a nejsou vedeni jako nezaměstnaní, a my bychom neměli pustit ze zřetele ani tyto lidi, a ne vykládat, že jich je nejenom zhruba 370 tisíc, ale o dalších 200 tisíc více. Není to pravda.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Kalousek, po něm pan předseda Mihala a registruji i přihlášku pana předsedy Stanjura.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Ano, okolní státy rostly a všechny ty, které nám byly dávány za příklad, tak také měly výrazně vyšší nezaměstnanost. Já rozumím tomu, že se možná neshodneme v této Sněmovně na tom, zda si lze, nebo nelze nakupovat pracovní místa a zdravý růst na dluh. Asi se neshodneme. Já jenom znovu opakuji, že ty země, které jste vzývali pro jejich HDP vyhnány na prášcích veřejného dluhu, měly a mají také výrazně vyšší nezaměstnanost než Česká republika a že za ty svoje deficity si nekoupily ani jedno pracovní místo navíc, jenom si zvýšily dluh. Takhle prostě ten svět nefunguje. Ale o tom jsem mluvit nechtěl. To jsem jenom reagoval na emotivní vystoupení pana premiéra.

Tohle je nedorozumění. Já jsem se nechtěl schovávat za evropskou statistiku. Já jsem se na ni ani nechtěl odvolávat, ani jsem nás nechtěl konejšit. Já ty údaje pokládám za velmi závažné. Já prostě pouze tvrdím, že porovnáním té evropské statistiky a naší z aktuálních dní a z dní zhruba před rokem je naprosto zřejmé a neoddiskutovatelné, že se rozšiřují nůžky, to znamená, že se zvyšuje číslo mezi těmi, kteří by skutečně chtěli pracovat, těmi, kteří jsou nezaměstnaní a mají jako svoji regulérní alternativu, kterou si vzhledem k systému zvolili, že tedy budou nezaměstnaní, budou chodit na brigády nebo budou pracovat na černo, nebo že budou dělat cokoliv jiného, než že budou zaměstnaní, než že budou podnikat, že si to prostě zvolí jako alternativu. A že ten systém, který vy prosazujete, který jste si mimo jiné prosadili u Ústavního soudu zrušením veřejných prací a celou řadou dalších kroků, které děláte, že jste tohle číslo zvýšili, to se oddiskutovat nedá. Já myslím, že všichni chápeme nezaměstnanost jako vážný problém a všichni bychom si přáli, aby každý skutečně nezaměstnaný si každý také tu práci skutečně hledal. Ale vaše politika, kolegové, nabízí té armádě nezaměstnaných – s kterou my cítíme, pro kterou bychom rádi našli nějaké řešení –, ale nabízíte armádě nezaměstnaných alternativu jinou, než si to zaměstnaní najít. To číslo se zvyšuje. To číslo je vyšší než 200 tisíc a to neokecáte. To tak je!

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Než dám slovo panu předsedovi Miholovi, tak jenom bych poprosil, jakkoli nechci nikoho omezovat v jeho právu vystoupit, tak vzhledem k tomu, že pan premiér avizoval, že vládní koalice pravděpodobně bude souhlasit se zařazením tohoto bodu, tak je možné si rozpravu k problematice nezaměstnanost schovat na onen bod, který nepochybně zařazen bude, a nevést debatu dvakrát. Nechci vás nějak omezovat, ale možná by to přispělo ke zrychlení jednání Poslanecké sněmovny.

Prosím, pan předseda Mihola.

Poslanec Jiří Mihola: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, rekordní nezaměstnanost je natolik alarmující a je to natolik palčivý problém, že se vlastně snahou o jeho řešení zabývaly snad všechny volební programy. Proto bude také patřit určitě k přednostním snahám této nově vzniklé koalice, a proto také klub KDU-ČSL podpoří, abychom se této problematice věnovali v nově zařazeném bodu, ať už ho navrhl kdokoliv. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Pan poslanec Stanjura, pan předseda klubu ODS, prosím. Byl dřív, určitě (k předsedovi klubu Kováčikovi, připravenému u řečiště). Já to hlídám.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Myslím, pane předsedo, že mohou i opoziční držitelé přednostního práva se k tomu vyjádřit, když pomineme, jak dlouze mluvil pan premiér, ale nebudu mluvit dlouho.

Chci říct, proč není dobrý nápad pravidelný bod, který by se věnoval nezaměstnanosti. Myslím si, že vláda a parlament mohou přispět k zlepšení situace konkurenceschopnosti, podmínek pro podnikání tím, že budou dělat buď exekutivní, nebo parlamentní kroky. A změna či přijetí nových zákonů k dobrému, nebo taky směrem k horšímu. Myslím, že obojí hrozí. K dobrému, na to se můžeme těšit, k tomu špatnému to hrozí. A pokud jsme viděli jak návrh koaliční smlouvy, tak předběžný návrh koaličního programového prohlášení, tak si myslím, že z obou těch možných prostředků tam najdeme návrhy. Jak ty, které by mohly pomoci, tak ty, které určitě nepomohou a které budou škodit.

Chci říct – nevytvářejme dojem tím, že když bude Sněmovna o tom jednat každý měsíc, že vytvoříme jedno jediné pracovní místo. No nevytvóříme. Můžeme přispět k tomu, můžeme přispět k tomu – já bych poprosil pana předsedu vlády, aby na mě zezadu nemluvil. To se fakt špatně mluví do mikrofonu. Určitě má možnost se přihlásit do diskuse jako já. Taky jsem to nekomentoval z blízkosti jednoho metru, jeho vystoupení. Děkuju, pane předsedo. Doufám, že nám to takhle vydrží, protože to je oblíbená

taktika rozhodit řečníka nějakou rádobyvtipnou poznámkou, což se panu předsedovi vlády tentokrát opravdu podařilo. (Oživení a smích v sále, potlesk.)

Jestli vám to připadá fér, tak tomu tleskejte, mně to moc fér nepřipadá, ale můžeme to zkoušet navzájem, kdo koho víc vyruší a koho víc rozhodí. Tak uvidíme.

Myslím, že můžeme přispět k tomu, že zlepšíme podmínky pro to, aby někdo jiný vytvořil pracovní místa. A pokud vláda přijde rychle s legislativními návrhy, které by mohly k tomu přispět, tak se určitě tomu věnovat budeme a můžeme se tomu věnovat přednostně na jednotlivých schůzích. Pokud povedeme obecnou debatu, ve které se budeme předhánět, kterým statistikám věříme nebo nevěříme – a všimněte si, že ti, kteří nejvíc tvrdí, že jsou eurooptimističtí, že chtějí patřit do hlavního proudu, tak Eurostat asi do hlavního proudu nepatří. Pochopil jsem z vystoupení ministra průmyslu, že je to nějaká divná instituce, která to zřejmě na objednávku české pravice počítá nějak jinak, než by to počítali oni. No, je to možné, takhle dalece jsem ještě nepřemýšlel. Uvidíme.

Myslím si, že nechceme zlehčovat to číslo. Ale přijďte s konkrétními recepty, s konkrétními návrhy na změnu legislativy, které se budou týkat například podpory vytváření zkrácených úvazků, daňového zvýhodnění těch, kteří zaměstnají dlouhodobě nezaměstnané. Snížení sociálních odvodů pro ty, kteří vytvoří pracovní místo, pro maminky nebo otce vracející se z rodičovské dovolené, případně pro ty naše spoluobčany, kteří pečují o své příbuzné se třetím či čtvrtým stupněm postižení. To si myslím, že jsou konkrétní kroky, které mohou přispět k tomu, aby podnikatelé, živnostníci, zaměstnavatelé vytvářeli další pracovní místa. Přijďme s návrhem, který zpružní více pracovní trh, který sníží cenu práce. I to je pak šance k tomu, aby vznikala nová pracovní místa.

V takovém případě budeme pro, abychom se tím urychleně zabývali, abychom vedli urychleně debatu v jednotlivých výborech a dohadovali se o tom, které koncepty jsou lepší, nebo horší. Pokud povedeme debatu, jestli má pravdu ta, či ona statistika, jestli číslo, které – každá metodika má nějaké minusy. Pokud říkáme, že Eurostat má špatnou metodiku, tak ale nějakou metodiku, abychom se porovnávali s ostatními, zejména našimi sousedy, mít musíme. A podle toho Eurostatu, i když je podezřelý, jak říká ministr průmyslu, tak dva naši sousedé jsou na tom lépe, a to je Německo a Rakousko – tak to by měl být náš cíl, ať se dostaneme k nim. A ostatní sousedé jsou na tom mnohem hůře než my. Tam bychom se asi inspirovat nemuseli. Připomínám, že další dva, poslední dva státy z evropské osmadvacítky, které jsou na tom lépe, jsou už jenom Malta a Lucembursko. Takže se dívejme tam, kde je nezaměstnanost nižší, i když možná podle špatné metodiky, a hledejme recepty, které pomohou našim podnikatelům,

našim zaměstnancům vytvářet pracovní místa. To má smysl a takového projednávání se my aktivně budeme účastnit.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Kováčik má slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Prostřednictvím předsedajícího panu kolegovi Stanjurovi: Vyprávějme to o té Maltě a Lucembursku těm, kteří mají čím dál tím výše do toho žlabu, a ne vlastní vinou.

Ale pane předsedo, ještě jsem se vám chtěl omluvit prostřednictvím předsedajícího: Netleskal jsem tomu, že se panu premiérovi vás podařilo rozhodit. Ale tleskal jsem eleganci, se kterou jste si s tím poradil.

A teď k věci. To vše, co tady mělo být řečeno, a bohatě ještě navrch, tady k tomu řečeno už bylo. Jestliže připustíme, že se tady bavíme o zařazení bodu, čili o řekněme technologické stránce věci, a nebereme to téma do hloubky a věcně, tak už pak jenom nezbývá než navrhnout, aby ten bod byl zařazen na tento čtvrtek jako první bod před ostatní pevně zařazené body. "

Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Na čtvrtek. V tom případě by to velmi pravděpodobně byl druhý bod, protože jako první, pokud projde návrh grémia, by byla ona Dohoda o zřízení Evropské molekulární biologické laboratoře. Po ní bychom tedy zařadili tento bod. Ale pouze upozorňuji, že v 11 hodin ve čtvrtek je zařazena debata o Ukrajině. To znamená, je tam toto časové omezení.

Poslanec Pavel Kováčik: Rozhodně před Ukrajinu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dobrá. Dobře, budeme o tom hlasovat.

Nyní je přihlášen řádně pan poslanec Šincl, po něm pan poslanec Böhnisch.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych vás požádal o pevně zařazení bodu číslo 35 schváleného pořadu 6. schůze Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky na úterý 11. února 2014 za pevně zařazené body. Nebo na středu dopoledne 12. února 2014 za pevně zařazený bod. Jedná se o vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, tzv. živnostenský zákon, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 85.

Současně si vás dovoluji požádat o pevně zařazení bodu 66 – Zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce

2012, sněmovní tisk číslo 36, na čtvrtek 13. února 2014 jako druhý bod dopoledního jednání po již pevně zařazeném bodu. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, druhý bod to být nemůže, pravděpodobně, protože předpokládám, že projde jak návrh z grémia, tak návrh pana poslance Kováčika, takže by to byl třetí bod ve čtvrtek. Ale i pro tento bod platí časové omezení 11. hodina a debata o Ukrajině. Takže pokud s vědomím toho na tom trváte, tak já to samozřejmě nechám hlasovat. (Poslanec Šincl souhlasí.)

Ano, děkuji. S přednostním právem pan předseda Kováčik. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Omlouvám se, už to vypadá divně, že tolikrát jdu před vás, ale bohužel – dozvěděl jsem se, což jako nevládní poslanec nemohu vědět dopředu, že tady ve čtvrtek nebude pan premiér, a my bychom rádi, aby nezaměstnanost byla probírána za přítomnosti, a to za aktivní přítomnosti pana premiéra. Proto podávám alternativní návrh, aby bod, který jsem navrhl, řešení nezaměstnanosti, byl zařazen zítra, to je ve středu, jako první bod po polední přestávce. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji, znamenám si. Pan poslanec Böhnisch.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji za slovo, pane předsedo. Chtěl bych požádat váženou Sněmovnu o zařazení dvou nových bodů na program této schůze. Jednalo by se o druhé a třetí čtení sněmovního tisku 53, což je novela zákona o obalech.

Jak víte, minulý týden jsme projednali tento tisk v prvním čtení a zkrátili lhůtu na pět dnů, výbor pro životní prostředí již stihl tuto materii projednat a vzhledem k naléhavosti tohoto tisku bych rád, aby celý legislativní proces ve sněmovně proběhl ještě v rámci této schůze. Pokud se bude hlasovat o zařazení těchto dvou bodů, pak bych prosil druhé čtení pevně zařadit na dnešek po již pevně zařazených bodech a třetí čtení na konec bloku třetích čtení. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Měl jsem zde ještě přihlášku pana poslance Komárka. Pan poslanec Komárek stahuje. Dobrá. V tom případě pokud nejsou další přihlášky k pořadu schůze, tak se postupně hlasováním vypořádáme s návrhy, které zde padly.

Bude zde námitka proti jednomu hlasování o návrhu z grémia, nebo můžeme návrh z grémia odhlasovat jedním hlasováním? Můžeme jedním hlasováním, dobře.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem z grémia, tak jak jsem jej přečetl, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Samozřejmě v modifikaci po poradě předsedů poslaneckých klubů, tj. ohledně pátku – třetího čtení. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 78. Přihlášeno je 181, pro 169, proti nebyl nikdo. Tento návrh byl přijat.

Nyní bychom hlasovali o návrhu pana poslance Kováčika. Ten navrhuje zařadit nový bod, který by zněl Zpráva vlády České republiky o možnosti a postupech řešení kritického stavu nezaměstnanosti. Navrhuje jej zařadit na středu. Musíme ale zařadit nejdříve nový bod. Nechám hlasovat o zařazení nového bodu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, abychom tento bod zařadili? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 79. Přihlášeno je 181, pro 159, proti 11. Tento návrh byl přijat.

Je zde návrh tento bod pevně zařadit na středu jako první bod odpoledne.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 80. Přihlášeno je 182, pro 161, proti 7. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Sklenák navrhuje bod 68, což jsou výroční zprávy zdravotních pojišťoven, zařadit na pátek po bloku třetích čtení.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 81. Přihlášeno je 182, pro 172, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Šincl, bod 35, což je živnostenský zákon, pokud se nepletu, chce pevně zařadit na dnešek za pevně zařazené body. Pak tu byla ještě jedna alternativa. Pane poslanče, chápu to, že pokud neprojde tento návrh, tak bychom hlasovali o druhém návrhu? Ano, dobrá.

Kdo souhlasí, abychom tento bod, bod 35, zařadili na dnešek za pevně zařazené body – zahajuji hlasování –, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 82. Přihlášeno je 182, pro 142, proti 29. Tento návrh byl přijat.

Poté zde byl návrh, abychom bod 66, Zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře, zařadili na čtvrtek po pevně zařazených bodech, tzn. v této fázi jako bod 2 dopoledního jednání ve čtvrtek s tím, že je tam časové omezení do 11 hodin.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 83. Přihlášeno je 18, pro 142, proti 26. I tento návrh byl přijat.

Posledním návrhem je návrh pana poslance Böhnische, který navrhuje nový bod, a to dvakrát, druhé a třetí čtení sněmovního tisku 53, novela zákona o obalech, a současně navrhuje, abychom druhé čtení tohoto bodu zařadili na dnešek po pevně zařazených bodech a třetí čtení na konec bloku třetích čtení. Teoreticky asi bychom měli absolvovat čtyři hlasování. Zeptám se, jestli je zde námitka, abychom to všechno zvládli jedním hlasováním. Je zde námitka proti společnému hlasování? Není tomu tak.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem pana poslance Böhnische, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 84. Přihlášeno je 182, pro 162, proti 7. I tento návrh byl přijat.

Tím jsme se dle mého názoru vypořádali se všemi připomínkami k pořadu schůze. Je tomu tak? Ještě mám zde přihlášku pana předsedy poslaneckého klubu ČSSD pana předsedy Sklenáka. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Po zkušenostech z minulého týdne nebudu váhat a už v tuto chvíli jménem poslaneckých klubů ČSSD, KDU-ČSL a ANO 2011 navrhuji, abychom dnes jednali a meritorně i procedurálně hlasovali o všech návrzích i po 19. i po 21. hodině. (Potlesk.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, to je procedurální návrh, o kterém nechám hlasovat bez rozpravy. Je to procedurální návrh.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem pana předsedy Sklenáka, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 85. Přihlášeno 182, pro 149, proti 5. Tento návrh byl přijat.

Nyní má prostor pan předseda klubu TOP 09.

Poslanec Miroslav Kalousek: Odpusťte, prosím. Mrzelo by mne, kdyby zůstalo zatajeno, abych vám prozradil, že mě pan poslanec Sklenák

o chvíli předběhl. Chtěl jsem navrhnout totéž. (Potlesk a smích v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Chápu to jako přihlášení se pana předsedy Kalouska k návrhu pana poslance Sklenáka. Tím jsme se vypořádali s procedurou a již nám nic nebrání, abychom se věnovali jednotlivým bodům.

Otevírám bod číslo

74.

Návrh Pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2014

což je sněmovní dokument 296. Prosím pověřeného člena organizačního výboru pana poslance Václava Votavu, aby tento dokument uvedl. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Pane předsedo, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil se sněmovním dokumentem 296, který se týká návrhu Pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2014.

Ve stručnosti. Výše příspěvku na úhradu nákladů poslaneckých klubů se stanoví pevnou částkou ve výši 24 500 korun a variabilní částkou ve výši 3 550 korun na každého člena klubu. Finanční prostředky jsou uvolňovány poslaneckým klubům měsíčně. Je třeba říci, že Kancelář Poslanecké sněmovny, která spravuje rozpočet Poslanecké sněmovny, má také ve své rozpočtové kapitole zahrnuté i veškeré příjmy a výdaje právě související s příspěvkem k úhradě nákladů jednotlivých poslaneckých klubů.

K tomuto návrhu přijal na svém posledním jednání organizační výbor také usnesení, a to dne 5. února 2014. Já vás s tímto usnesením seznámím. Organizační výbor navrhuje Poslanecké sněmovně schválit Pravidla hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2014 s výší příspěvku měsíčně, jak jsem uváděl. Pravidla hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2014 tvoří přílohu tohoto usnesení. Organizační výbor pověřuje na 6. schůzi Poslanecké sněmovny odůvodněním tohoto návrhu poslance Václava Votavu. Tímto jsem také splnil svoji povinnost danou organizačním výborem. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zahajuji obecnou rozpravu. Ptám se, kdo se do ní hlásí. Obecnou rozpravu končím. Otevírám podrobnou rozpravu. Poprosím pana poslance Votavu, aby přečetl návrh usnesení, o kterém budeme hlasovat.

Poslanec Václav Votava: Vážený pane předsedo, já už jsem návrh usnesení přečetl, ale zopakuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Stačí na něj odkázat v podrobné rozpravě a tím to bude vyřešeno.

Poslanec Václav Votava: Poslanecká sněmovna schvaluje Pravidla hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2014.

Předseda PSP Jan Hamáček: Výborně. Děkuji. Zeptám se, zda jsou další přihlášky do podrobné rozpravy. Není tomu tak, takže podrobnou rozpravu končím. Závěrečné slovo, pane poslanče, předpokládám nepožadujete.

Poslanec Václav Votava: Navrhuji samozřejmě schválit.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem usnesení, jak byl přednesen panem poslancem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování pořadové číslo 86 přihlášeno 181, pro 147, proti 9. Tento návrh byl přijat.

Děkuji a končím projednávání bodu 74. Ještě než pokročíme, tak je zde změna omluvy paní poslankyně Maxové. Omlouvá se již od 17 hodin.

Budeme pokračovat bodem

75.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 13/ - druhé čtení

Předložený návrh z pověření vlády uvede pan ministr vnitra Milan Chovanec. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Prosím pana poslance Humla, aby umožnil panu ministrovi přístup k řečnickému pultu. Pane poslanče, budete muset pustit pana ministra, jinak nemůžeme projednávat. Děkuji.

Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji, pane předsedající. Vážený

kolegyně, vážení kolegové, návrh zákona, kterým se mění zákon o volbách do Evropského parlamentu a některé další zákony, zde byl již představen při jeho projednávání v prvním čtení. Dovolte mi tedy, abych jej stručně připomněl a připomněl vám jeho obsah.

Návrh zákona reaguje především na přijetí směrnice Evropské unie týkající se pravidel pro výkon práva být volen ve volbách do Evropského parlamentu. Vytvářejí se lepší podmínky pro kandidaturu ve volbách do Evropského parlamentu pro občany Unie, kteří se rozhodnou kandidovat v jiném než domovském členském státě. Odstraňuje se povinnost kandidáta, aby v členském státě bydliště společně s kandidátní listinou předložil potvrzení od domovského členského státu, že nebyl zbaven práva být volen nebo že taková volební nezpůsobilost není příslušnému orgánu známa. Tato povinnost se nyní nahrazuje čestným prohlášením kandidáta, že nebyl zbaven práva být volen. Členský stát bydliště, u něhož je kandidatura předpokládána (předkládána?), se následně obrátí na členský stát původu kandidáta se žádostí o ověření takového prohlášení. V případě, že informace od členského státu původu kandidáta popírá čestné prohlášení, musí členský stát bydliště... pro zjištění bydliště učinit veškeré kroky, aby mu zabránil v kandidatuře (?), popřípadě ve zvolení nebo výkonu mandátu. Ustanovení upravující sčítání hlasů se upravují tak, že ihned po ukončení hlasování ve volbách do Evropského parlamentu na území České republiky, to znamená v sobotu ve 14 hodin, zahájí okrskové volební komise sčítání hlasů a výsledky hlasování za volební okrsky předají Českému statistickému úřadu, který je zpracuje a s celkovými volebními výsledky vyčká až na ukončení hlasování ve volbách do Evropského parlamentu ve všech členských státech Unie.

Na základě upozornění Evropské komise návrh zákona rovněž upravuje podmínky zápisu občanů jiných členských států do seznamu voličů pro volby do Evropského parlamentu a výměnu informací mezi členskými státy za účelem zamezení případné duplicity v hlasování.

V neposlední řadě návrh zákona promítá do volebních zákonů změnu pojmosloví zavedenou novým občanským zákoníkem, který nabyl účinnosti k 1. lednu 2014.

Vzhledem k tomuto, že směrnice měla být do právních řádů členských států transponována do 28. ledna 2014, a s ohledem na skutečnost, že podle navrhované právní úpravy by měly proběhnout již volby do Evropského parlamentu v květnu tohoto roku, je třeba, aby navrhovaný zákon nabyl účinnosti co možná nejdříve. Dovolím si proto později v rámci podobné rozpravy vznést návrh Poslanecké sněmovně na zkrácení lhůty pro zahájení třetího čtení návrhu, a to do 48 hodin.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. My jsme tento návrh v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru. Usnesení tohoto výboru vám bylo doručeno jako tisk 13/1. Prosím pana zpravodaje, kterým je pan poslanec Stanislav Grospič. Prosím.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo, dovoluji, abych vás seznámil s usnesením ústavněprávního výboru, který na své 3. schůzi dne 22. ledna 2014 projednal předložený návrh zákona, kterým se mění zákon č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, sněmovní tisk 13, a přijal k němu usnesení, které vám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 13/1, ve kterém ústavněprávní výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh schválila, a pověřuje zpravodaje, aby návrh tohoto usnesení předložil Poslanecké sněmovně.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Ptám se, zda jsou do ní nějaké přihlášky. Není tomu tak. Obecnou rozpravu končím. Zahajuji podrobnou rozpravu, do které je přihláška nyní tedy pana poslance Chovance, a prosím ho, aby vystoupil u pultu. Pane poslanče, prosím.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji, pane předsedající. Pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, jak jsem avizoval v úvodním slově, žádám Poslaneckou sněmovnu o zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se, zda jsou další přihlášky do podrobné rozpravy. Není tomu tak, rozpravu končím. Zeptám se pana ministra, popřípadě pana zpravodaje, zda chtějí závěrečná slova. Není tomu tak.

Nám tedy pouze zbývá, abychom se hlasováním vypořádali s návrhem na zkrácení této lhůty na 48 hodin.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí, aby byla lhůta zkrácena na 48 hodin, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 87. Přihlášeno je 180, pro 125, proti 6. Tento návrh byl přijat. Lhůta byla zkrácena. Končím druhé čtení tohoto návrhu.

Budeme pokračovat bodem

22.

Návrh poslanců Radima Fialy, Tomia Okamury, Petra Adama, ugustina Karla Andrieiho Sylora, Marka Černocho, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Davida Kádnera, Martina Lanka, Karla Pražáka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 38/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako tisk 38/1. Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl poslanec Radim Fiala. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, kolegové, cílem této novely je odlehčit našim malým a středním podnikatelům. Toto prorůstové opatření zavádí do našeho právního řádu hotovostní účetnictví, čímž ve výsledku dojde k ozdravení malých a středních podniků včetně živnostníků. Následně dojde ke snížení nezaměstnanosti, zvýšení konkurenceschopnosti a oživení ekonomiky České republiky. Nemalou částí z této skupiny jsou právě živnostníci, tedy více než 250 tisíc plátců daně z přidané hodnoty.

Opravit dosavadní legislativně dané bezpráví je logické a je spíše záhadou, proč se dosavadní politici dnes takové úpravě bránili. Je přece v našem vlastním zájmu, aby v této zemi bylo výhodné podnikat a platit daně. Je přece správné, když společně vybudujeme právní řád, který bude spravedlivý a nad kterým nezůstane našim daňovým plátcům rozum stát.

Tito lidé, poctiví čeští malí a střední podnikatelé, živnostníci, jsou největšími oběťmi dosavadní právní úpravy. A právě tito lidé jsou také naší největší nadějí na nový ekonomický růst a na celkové hospodářské oživení. Uvolněme jim tedy legislativní zábrany a dovolme jim, aby svou práci mohli efektivněji pozvednout naši ekonomiku z červených čísel.

Pokud se ptáte, na co umírá podnikání našich podnikatelů a firem, tak odpověď je jednoduchá: smrt má název nedostatek likvidity, tedy solventnost. Máte vystavené faktury, máte účetní zisk, ale jediné, co nemáte, jsou peníze. Náš návrh zvýší likviditu, tedy solventnost, především malých a středních firem, zvýší důvěru těchto podnikatelů v náš stát a v podnikatelské prostředí.

Musím zpochybnit zásadní argument odpůrců. Obavu, že dojde k poklesu výběru daně, chápu, ale zároveň zde jasně říkám: Pokud se podvádí v dani z přidané hodnoty, tak právě u fiktivních fakturací na vstupu. Tedy podvody umožňuje právě absence hotovostního účtování o této dani.

Kolegyně a kolegové, řada z vás ve volební kampani, řada nových po-

litických subjektů v této Sněmovně, měla ve volebním prohlášení a slibovala živnostníkům a podnikatelům podporu právě v této úpravě stanovení daně z přidané hodnoty. Vzpomeňte na svoje předvolební sliby. Naše hnutí mělo tento návrh jako jeden z hlavních bodů volebního programu. Věříme, že zlepšení stavu naší země je možné dosáhnout pouze skutečnou změnou systému, ve kterém žijeme a pracujeme, včetně změn v oblasti daní. Bez nového přístupu nic nezlepšíme, pouze u kory se objeví nové tváře. Budeme pokračovat v budování zadluženého evropského úřednického bankovního socialismu? Nemáte peníze na mzdy – dostanete dotaci. Nemáte likviditu – výhodně si půjčíte. V tomto systému budou podvodníci dál podvádět a poctiví podnikatelé končit v exekucích a na úřadu práce.

Kolegyně a kolegové, zkuste podpořit jasný krok ve prospěch českých živnostníků a firem a podpořte v prvním čtení tento návrh. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, kterým je pan poslanec Václav Votava. Pane poslanče, prosím máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, pan kolega Fiala nás seznámil s poslaneckým návrhem na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, který byl předložen jako tisk číslo 38. Detailněji nás seznámil s principem tohoto návrhu.

Ve stručnosti moje zpravodajská zpráva. I když rozumím samozřejmě snaze předkladatelů reagovat na určité problémy, se kterými se potýkají především malé a střední podniky a živnostníci, konkrétně se jedná o odvod DPH ještě před přijetím platby za poskytnuté služby, výkony či dodané zboží, tedy odvést daň z přidané hodnoty po vystavení daňového dokladu a za zdaňovací období, kdy od odběratele nemají ještě zaplacené, je moje stanovisko bohužel k tomuto návrhu zákona negativní. A není to namířeno samozřejmě proti malým podnikům, proti živnostníkům, to vůbec ne.

Vůbec také nepochybněji, že špatná platební morálka či platební neschopnost způsobuje především malým, středním podnikům, ale i živnostníkům, plátcům daně z přidané hodnoty, nemalé problémy. A sami, pokud si poctivě plní svoji daňovou povinnost vůči státu, se dostávají do problémů, dostávají se do obtížné finanční situace, platební neschopnosti. Nebo pro splnění své daňové povinnosti jsou zatíženi bankovním úvěrem, pokud jim ho samozřejmě banka dá, vyjde jim vstříc, aby závazek vůči státu prostě splnili.

Nicméně musím se ztotožnit víceméně se stanoviskem Rusnokovy vlády.

Stanovisko jsme obdrželi jako tisk 38/1. A stanoviskem vlády je nesouhlas s tímto poslaneckým návrhem. Těch důvodů je několik.

Hlavním důvodem negativního stanoviska, tedy i mého, je zavedení tzv. hotovostního účetnictví, a tím vytvoření vlastně dvou odlišných režimů v rámci zákona o DPH. Není to tedy jenom vlastní hotovostní účetnictví, ale samozřejmě že tady vytváříme dva paralelně jdoucí systémy v rámci zákona o dani z přidané hodnoty. Myslím, že právě riziko daňových úniků, jak na to poukazuje vláda, spojené s tímto zavedením je naprosto reálné a zřejmé.

Další důvod: Zavedení navrhovaného opatření bude znamenat vyšší nároky na správu daně, nehledě na to, a to je diskutabilní, zda právě provede navrhované opatření ke zrychlení a k zefektivnění daňové kontroly. Nejsem tak o tom zcela přesvědčen. Koneckonců i pro samotné plátce daně budou vyšší nároky vzhledem k nutnosti dvojího sledování účetních případů znamenat zvýšení administrativy i dalších finančních nákladů, jako např. pořízení softwaru atd.

A konečně předložený návrh není zcela slučitelný s evropskou směrnicí o společném systému daně z přidané hodnoty, která je poměrně v tomto ohledu striktní.

Proto tady budu navrhopat zamítnutí tohoto tisku již v prvním čtení. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Zatím mám dvě přihlášky. První je pan poslanec Jiří Dolejš, druhou je paní poslankyně Olga Havlová. Pan poslanec Dolejš má slovo. Prosím.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo, pane předsedo. Všichni se zaklínáme tím, že chceme pomoci ekonomice, dokonce i malým podnikatelům a živnostníkům, ale nějak nemůžeme najít společnou řeč v tom jak. A já si myslím, že možná to je nejdůležitější. Ne kdo chytne nějakou čárku za to, že se snažil, ale co bude na výstupu. A to myslím asi zajímá nejvíc koneckonců i ty drobné podnikatele.

Když jsem slyšel úvodní slovo předkladatele a k tomu vyjádření pana zpravodaje, tak se nemohu ubránit jistým dotazům. A myslím si, že nalézt na ně odpověď lze určitým způsobem. Nestačí pouze říct – ano, pustíme to dál, nebo naopak zamítneme a tím to celé skončí a budeme čekat, až moudrá vláda nás obšťastní něčím daleko více promyšleným. Ale řekněme si, kde nás tedy tlačí bota a jak to rozuzlit.

Já si nemyslím, že by snad bez ohledu na slova, která padala v předvolební kampani, měl někdo drobné podnikatele za parazity. To doufám, že už jsme si navzájem napříč celým politickým spektrem vysvětlili.

Opravdu nejsou škodná. Ale je tento návrh skutečně tak razantně prorůstový? Nevzniknou nové komplikace, náklady na administraci? Je tady konzistence, či naopak rozpor v právním řádu, v daňovém pořádku? To jsou ty otázky, které já jsem si kladl.

Samozřejmě, že návrh vychází ze směrnice Evropské unie. Ta umožňuje zavádět hotovostní účetnictví. Ale současně tady pan zpravodaj řekl, že ten způsob je – dokonce vyřkl i takový soud – neslučitelný. Je neslučitelný s jinou částí evropského a českého práva.

Takže já si jaksí nemohu pomoci, ale myslím, že by nebylo od věci, kdyby se na tomto návrhu, aniž by skončil v koši, protože dobré nápady a skutečné problémy by v koši končit neměly, ale aby se na něm ještě popracovalo. Já teď nejsem schopen posoudit, jestli větší riziko úniku daňových prostředků je v oblasti fiktivní fakturace, anebo v tom, že celý mechanismus hotovostního účetnictví bude zneužíván.

Když to celé shrnu, nechci vás tedy dlouho obtěžovat, ale už vyřčené obavy jsou závažné, úmysly zpravodajů jsou nejenom bohulibé, ale i konkrétně formulované, tak se vypořádáme s těmi střety, s těmi rozdíly v pracovním pořádku, a z toho logicky vyplývá i jednoduchý závěr, který alternativuje to, co řekl pan zpravodaj, tedy ten celou věc chce odmítnout, tedy česky řečeno zamítnout v prvním čtení. Já bych navrhl vrátit to předkladatelům k přepracování a věřím, že jsou schopni nalézt společnou řeč nejenom ve svém stranickém klubu, ale i napříč politickým spektrem. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Slovo má paní poslankyně Olga Havlová.

Poslankyně Olga Havlová: Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové. Vítám to, že se přednostně projednávají sněmovní tisky 38 a 39 – oba návrhy na změnu zákona o dani z přidané hodnoty. První tisk má zavést možnost platby DPH až po zaplacení faktury a druhý zrušení institutu nespolehlivého plátce. Oba považuji za velmi důležité, zejména v obraze čísel o nezaměstnanosti, tak jak jste je tu slyšeli, která jsou teď smutně rekordní. Recese sice pomalu končí, ale firmy nové zaměstnance nepřijímají. Statistiky trhu práce hovoří nemilosrdně. Celkový počet nezaměstnaných stoupl na 629 tisíc, oproti loňskému lednu je to nárůst o 43 tisíc osob. Počet nezaměstnaných se tak zvýšil na 8,6 %. Zdůrazňuji, že podle starých výpočtů by toto číslo bylo daleko více alarmující a bylo by 11 %, což je opravdu cifra děsivá. Vláda jedná na tripartitě s odbory a zaměstnavateli a snažili se domluvit na řešeních, která by tato alarmující čísla zvrátila. Přicházíme s návrhy, které jsou zde dlouhodobě požadovány ze strany podnikatelů. S návrhy, které skutečně mohou po-

moci a budou relativně levné k tomu, jaký efekt a potenciál mají přinést. Oba návrhy byly dlouho dopředu diskutovány a připravovány ve spolupráci s hospodářskou komorou. Už minulé volební období byla snaha pomoci podnikatelům.

Vážení členové nové vládní koalice, pokud byste měli strach, že by tato opatření mohla ohrozit výběr daní, pak berte v úvahu, že to může být pravda maximálně na úplném počátku. Nepochybuji o tom, že změny budou určitě pro naše občany a drobné podnikatele přínosné. Ve vládním programovém prohlášení i v koaliční smlouvě se píše o tom, jak se bude v ČR podporovat podnikání a vznik nových pracovních míst na trhu práce. Pokud chcete tato slova nepokrytě naplnit, prosím podpořte změnu a naše návrhy. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Je zde faktická poznámka pana poslance Raise, potom pan poslanec Fiala.

Poslanec Karel Rais: Dobrý den všem. Chtěl bych tady podpořit názor pana zpravodaje Votavy, protože se domnívám také, že dva systémy, hotovostní a standardní, že to může přinést problém. Na druhou stranu si myslím, že to je mimořádně aktuální problematika, kterou bychom měli řešit, a souhlasím s tím, co tady říkal pan poslanec Dolejš, abychom na tom dál popracovali, a jako člen rozpočtového výboru se samozřejmě k tomuto hlásím a myslím si, že bychom na tom mohli najít společnou řeč, protože je potřeba živnostníkům samozřejmě pomoci. Děkuji. (Potlesk některých poslanců hnutí ANO a Úsvit.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Pan poslanec Fiala, po něm pan poslanec Klačka.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji, pane předsedo. Kolegyně, kolegové, já z té diskuse a z toho, co řekl pan zpravodaj Votava, cítím, že tento návrh budeme velmi těžce prosazovat v prvním čtení, že ho nepřikážeme výborům, že o něm dále nebudeme jednat. Chci se zeptat: Kde jsou ty naše předvolební sliby? Kde je ta pomoc českým podnikatelům, živnostníkům? Kde jsou prorůstová opatření pro českou ekonomiku, o kterých jsme před volbami tolik mluvili a popsali tolik stran časopisů a novin? Já si myslím, že to je přesně ono! Proběhla spousta očistných konferencí různých stran, politických subjektů, ale žádná náprava na obzoru! Chci vám jenom říct, že když tento návrh neprojde do druhého čtení, nebude přikázán výboru, tak hnutí Úsvit se nenechá utahat, nenechá se odradit a my ten návrh budeme přepracovávat, budeme na něm pracovat a budeme ho předkládat znovu, protože si myslíme,

že v české ekonomice má svoje místo. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí Úsvit.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní má slovo pan poslanec Klaška, který je zatím posledním přihlášeným do obecné rozpravy.

Poslanec Jaroslav Klaška: Vážený pane předsedo, vážená vládo, vážení kolegové, kolegyně, já bych chtěl také podpořit stanovisko zpravodaje, protože si také myslím, že je to dobře míněná iniciativa, oceňuji tento poslanceký návrh, nicméně si myslím, že léčí spíš následek než příčinu. Příčina je jinde. Je, aspoň jak já se setkávám s různými podnikateli, v druhotné platební neschopnosti. Takže možná tudy povede více cesta. Já bych navrhl, aby byl vypracován korektní vládní návrh se všim projednáním, s celým legislativním procesem, který by skutečně umožnil pomoci malému a střednímu podnikání. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: (O slovo se zároveň hlásí posl. Fiala a Urban.) Je zde dohoda, že první vystoupí pan poslanec Fiala, potom pan poslanec Urban. Prosím.

Poslanec Radim Fiala: Pokud to nevádí, pane kolego, prostřednictvím pana předsedajícího děkuji za přednostní právo.

Já chci jenom reagovat na kolegu, který vystupoval přede mnou. Má naprostou pravdu. Tím problémem je druhotná platební neschopnost. Pan kolega to řekl úplně přesně. A my přece jenom chceme, aby peníze, které ještě nemají na účtu, nedávali ze svých vlastních prostředků, ale dávali je do svých podniků, do nákupu zboží, do mezd svých zaměstnanců a nemuseli je propouštět, aby potom, až ty peníze mají, tak potom aby platili daně. Řekl jste to, pane kolego prostřednictvím předsedajícího, naprosto správně. (Potlesk poslanců hnutí Úsvit.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Urban.

Poslanec Milan Urban: Vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové, myslím, že tady je zřejmé, že stát je v této situaci tak trochu ve střetu zájmů, protože stát ví, že je tady druhotná platební neschopnost, ví, že tady existují problémy s placením, že tady existují podvody, ale o to své přijít nechce, o to, co má přijít do státního rozpočtu. Já to na jednu stranu chápu, protože stát má své povinnosti atd., na druhou stranu si myslím, že ten návrh zákona je hodný zřetele, a já tedy za sebe určitě bych doporučoval, aby byl projednán ve výborech, a jestli dovolíte, dívám se na předsedu hospodářského výboru, nekonzultoval jsem to s ním, tak bych navrhl, pokud bude propouštěn do druhého čtení, aby byl projednán i v

hospodářském výboru, protože má své reálné ekonomické dopady. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ptám se, kdo dál se hlásí do obecné rozpravy. Já jsem zaznamenal ve stanovisku pana zpravodaje návrh, že bude navrhopvat zamítnutí. Jsem přesvědčen, že pokud tomu tak má být, tak to musí zazní v rozpravě.

Poslanec Václav Votava: Tak děkuji za slovo. No, říká se, že cesta do pekla je dlážděná dobrými úmysly. Sice to neberte úplně takhle vážně, to, co jsem řekl, nicméně tak asi trošinku to chápu a již jsem to říkal v té zpravodajské zprávě – já chápu důvody, které vedou předkladatele k podání tohoto návrhu, ale opravdu, vytvářet tady dva souběžné systémy ve výběru daně z přidané hodnoty, to si myslím, že není zrovna správné a že to bude plodit řadu problémů. Byl tedy ten úmysl chápu, zlepšit postavení, pozici živnostníků a menších podniků. Takže abychom s vaničkou nevylili i to dítě.

Takže já navrhuji zamítnutí tohoto návrhu zákona v prvním čtení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dobrá, děkuji. Pokud nejsou další přihlášky do rozpravy, tak já rozpravu končím a zeptám se, zda má pan zástupce předkladatelů nebo pan zpravodaj zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak.

V tom případě budeme hlasovat o návrhu, který padl v rozpravě, to znamená návrh na zamítnutí (hlasy ze sálu) – ano je zde žádost o odhlášení, takže já váš všechny odhlásím. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými kartami.

Pan zpravodaj?

Poslanec Václav Votava: Takhle, pane předsedo, ještě pro pořádek, byl tady – nevím – tedy jestli ten návrh platí na vrácení k dopracování – ale nebyl řečen, nebyl zopakován.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ten nebyl řečen v rozpravě, pokud se nepletu. Nebo byl? Já jsem ho nezaregistroval, tak pokud byl řečen v rozpravě? Byl, tak se omlouvám, v tom případě omlouvám se panu poslanci Dolejšovi, v tom případě bychom hlasovali nejprve o vrácení k dopracování a poté o zamítnutí.

Takže byli jste všichni odhlášeni a já tedy ještě zazvoním na kolegy v předsálí, aby se mohli zúčastnit hlasování.

Budeme tedy hlasovat o návrhu pana poslance Dolejše, který navrhuje vrátit tento návrh navrhovateli k dopracování.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 88, přihlášeno je 161, pro 70 a proti 40. Tento návrh nebyl přijat.

Budeme tedy hlasovat o zamítnutí tohoto návrhu v prvním čtení.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 89, přihlášeno 163, pro 97, proti 16. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme tento návrh zamítli.

Končím projednávání bodu číslo 22 a otevírám bod

23.

Návrh poslanců Radima Fialy, Tomia Okamury, Petra Adama, Augustina Karla Andrlého Sylora, Marka Černocho, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Davida Kádnera, Martina Lanka, Karla Pražáka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 39/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako tisk 39/1. Prosím opět pana poslance Fialu, aby návrh za navrhovatele uvedl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji, vážený pane předsedo. Kolegyně, kolegové, tato novela zákona ruší zákonné ručení za odvod daně z přidané hodnoty příjemcem plnění od nespolehlivého plátce.

Jak jsme již deklarovali před volbami, chceme po občanech či firmách, aby zodpovídali za to, zda jejich obchodní partner platí, či neplatí daně, je naprosto nesmysl. Pokud stát chce, aby neplatíci daní nepodnikali, ať jim zruší firmy, ať je sankcionuje. Ale nemůžeme přece převádět povinnosti státu na poctivé podnikatele. Proč v tomto boji mezi firmami, neplatíci a státem má trpět třetí strana? Proč má nést úbytky podnikatel, který se sám ničeho špatného nedopustil? Tím spíše, že v reálném pracovním procesu podnikatel nemá šanci bezpečně a v reálném čase zjišťovat aktuální platební morálku svých obchodních partnerů. Jak neustále opakujeme, některé obchody probíhají v delším horizontu a ze solidní firmy se často přes noc i díky druhotné platební neschopnosti může kdykoli stát neplatíč. Copak poctivý podnikatel, řádně platící své daně a nesoucí nespočet rizik podni-

kání, kterým se nelze vyhnout, skutečně musí nést i toto zcela zbytečné břemeno?

Stávající úprava je účelové překroucení spravedlnosti ve prospěch státu. Chceme-li tento přístup státu akceptovat, zavedme rovnou institut rukojmí všude tam, kde to bude vhodné a hlavně pohodlné pro stát.

Kolegyně, kolegové, pokud souhlasíte s tím, že občan v demokratické zemi nemůže být rukojmím státní moci, pak podpořte navrženou novelu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji, pane poslanče, a prosím pana zpravodaje, kterým je opět pan poslanec Votava, aby se ujal slova.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Kolegyně, kolegové, ani v tomto případě předkladatele nepotěším, protože mé stanovisko bude obdobné jako v tom prvním případě – nesouhlasné. Navrhovaná právní úprava ruší zákonné ručení za odvod daně z přidané hodnoty příjemce plnění od nespolehlivého plátce. Tato povinnost znamená samozřejmě zatížení určitým způsobem obchodního styku, to pravda je, nicméně je podstatným nástrojem v boji s daňovými úniky především, a to zejména, v oblasti podvodných řetězených transakcí. To je dneska celoevropský problém, který se bohužel nevyhýbá ani České republice.

Daňové úniky v oblasti daně z přidané hodnoty mají zásadní dopady na veřejné rozpočty, to je obecně známo, a vládní koalice i ve své koaliční smlouvě deklaruje boj proti daňovým únikům a chce také výběr daní zásadně změnit, zlepšit. Jenom pro vaši představu – firmy dluží státu na daních desítky miliard korun, přitom jde často o podvody právě při neplacení daně z přidané hodnoty, takzvané kolotočové obchody, řetězení.

Nedoplatky na dani z přidané hodnoty stouply za dva roky od roku 2010 do 2012 z 57 miliard na více než 82 miliard korun. Ke konci dubna 2013 finanční úřady evidovaly 77 firem, jejichž nedoplatky na dani z přidané hodnoty byly vyšší než 100 milionů korun, celkem to dělalo 26 miliard korun od těchto firem, které dlužily na dani z přidané hodnoty. A většina těchto dlužníků sídlí na fiktivních adresách, jde o fiktivní firmy založené právě pro účely podvodu v placení daně z přidané hodnoty nebo se jedná o tzv. bílé koně.

Proto, dámy a pánové, já i u tohoto návrhu zákona o změně daně z přidané hodnoty navrhuji jeho zamítnutí. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a otevírám rozpravu – pan poslanec Stanjura se hlásí. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych chtěl připomenout, že to ručení není absolutní, že ručení je za jeden daňový doklad nebo fakturu, jak jsme zvyklí říkat, ve výši 700 tisíc korun na jednom daňovém dokladu, na jedné faktuře. To znamená, to je evidentní ochrana živnostníků a malých a středních podnikatelů, protože každý z nich, kdo podniká, si může spočítat, kolik faktur, na kterých je zdanitelné plnění za 700 tisíc, ročně obdrží. Bezesporu to zvyšuje administrativní náročnost, zejména těch velkých, na druhé straně to může pomoci v boji proti podvodníkům a těm, kteří okrádají stát na DPH.

Nicméně bychom měli chtít potom, aby i finanční úřady byly v tom aktivnější. Zkušenost z mého volebního obvodu a z mého regionu – pokud firma, která většinou platí DPH, najednou vykáže žádost o vratku DPH ve výši 50, 70 tisíc, dostane tam kontrolu. Dá se to pochopit, pokud se (nesrozumitelné), takže nevyplatí se ty peníze. Přejde kontrola, zkontroluje se to, oprávněně – neoprávněně. Myslím, že kdybychom tohle aktivně používali u těch velkých částek, tak se nám podaří ty daňové úniky snížit.

Toto je nástroj, jak ne že je vymýtíme, jak je omezíme. Myslím si, že ten nástroj jsme zavedli teprve nedávno do našeho právního řádu, a myslím si, že je třeba ho tam ponechat. Můžeme vést debatu, jestli 700 tisíc je ta správná hodnota, nebo není. A až se shodneme případně na nějaké jiné hodnotě, tak bychom mohli přistoupit ke změně legislativy.

Doporučoval bych to minimálně rok, možná dva nechat běžet, vyhodnotit to, komunikovat i s podnikatelskou veřejností, kolika případů se to týká, abychom skutečně věděli, jak velkou byrokratickou zátěž to přineslo. Že to přináší – není třeba se tvářit, že to nepřináší žádné administrativní zatížení podnikatelů a firem.

Nicméně chci připomenout pro ty, kteří by se snad obávali, že se to týká úplně všech a úplně každé faktury, že se to skutečně týká jenom zdanitelného plnění, kde hodnota je vyšší než 700 tisíc korun. Takže si myslím, že ti malí jsou z tohoto systému logicky vyňati, protože pokud máte obrát dva, tři, čtyři, pět milionů korun ročně, tak určitě nevyrobíte nedoplatky DPH ve výši desítek miliard korun, které reálně existují a které si někdo odnesl a nevrátil státnímu rozpočtu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji. Ještě velmi krátce bych se zamyslel nad oběma dvěma těmi novelami. Víte, statisticky, jak už jsem řekl, jde asi o 250 tisíc malých a středních živnostníků. A možná se někteří z vás budete divit, ale právě tito malí a střední živnostníci mají největší podíl daní, které platí do státního rozpočtu. To znamená větší, než jsou velké společnosti, o kterých si myslíme, že platí obrovské daně. Samozřejmě platí, ale suma

těchto daní u malých a středních živnostníků je nejvyšším podílem daní ve státním rozpočtu.

Chtěl bych říct, že ve čtvrtek zde budeme číst zprávu o podnikání, zprávu o malých a středních podnikatelích, a že to není úplně veselé čtení. To jsou lidé, kteří mnohdy dnes bojují o přežití těch svých společností, těch svých malých firem, těch řemesel a toho, co dělají, a rozhodují se o tom, jestli budou v této činnosti dál pokračovat, anebo jestli – tak jak jsme už o tom mluvili dnes na začátku kvůli nezaměstnanosti – jestli se rozhodnou, že svoje řemeslo pověsí na hřebík a sem tam si přivydělají nějakou brigádou, stanou se součástí šedé ekonomiky, anebo vejdou do hypermarketu sociálních dávek. To prostě u nás funguje a tito lidé, když si to spočítají, tak na tom mohou být ještě líp, než jsou na tom v situaci, kdy podnikají, kdy drží svou firmu, kdy mají vlastní odpovědnost za sebe a za svoje rodiny na vlastních bedrech. Takže jsem přesvědčen, že nejenom pro ně, aby přežili, ale pro celý náš systém jsou to důležité dvě novely.

Ještě závěrečnou větu. Hnutí Úsvit dnes předložilo podle mého názoru Poslanecké sněmovně novely natolik zásadní a nezbytné, že jejich neprosazení může znamenat jedinou věc – že současné reprezentaci v Poslanecké sněmovně chybí politická vůle pomoci živnostníkům, pomoci malým a středním podnikatelům, prostě pomoci lidem, kteří v sobě našli odvahu v této republice podnikat.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci. Ptám se, jestli ještě někdo se chce přihlásit do obecné rozpravy. Není tomu tak, tudíž končím obecnou rozpravu. Prosím případně o závěrečná slova pana navrhovatele a pana zpravodaje.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Myslím, že to, co říkal pan kolega Stanjura, s tím se samozřejmě ztotožňuji. Po těch legislativních úpravách, které byly ke konci roku, tak došlo, ano, ke zjemnění, zmírnění, že se jedná o platby nad 700 tisíc korun. Původně to bylo bez jakéhokoliv omezení. Také co se týká lustrování těch firem, tam také došlo ke změně. Ty subjekty nebudou muset lustrovat tisíce těch dalších subjektů, ale zase se to omezuje řádově na desítky, možná stovky subjektů.

Navrhují, tak jak jsem řekl už i ve zpravodajské zprávě, znovu to opakují, ale přesto zamítnutí tohoto návrhu zákona.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu zpravodaji. Táži se ještě pana navrhovatele, zda chce závěrečné slovo. Není tomu tak.

Tudíž budeme hlasovat o návrhu, který padl, a to je: zamítá se přeložený návrh.

Zahajuji hlasování teď. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Proti?

Hlasování končím a konstatuji, že hlasování číslo 90 dopadlo takto: pro bylo 93 poslanců, proti 14. Výsledkem hlasování je to, že návrh byl přijat, tudíž předložený návrh se zamítá k projednávání. Končím tímto bod 23.

Přikračuji k dalšímu bodu projednávání a to je bod číslo

35.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 85/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážená paní předseda-jící, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předkládaná novela živnostenského zákona byla zpracována s cílem pokračovat ve zlepšování podnikatelského prostředí v České republice dalším snižováním administrativní zátěže podnikatelů. Administrativní zátěž se snižuje tím, že se ruší povinnost podnikatelů opakovaně dokládat obecnímu živnostenskému úřadu doklady, které již byly některému živnostenskému úřadu doloženy, a skutečnosti, které tyto doklady osvědčují, zůstaly bez změny.

Živnostenské úřady budou z dokladů předložených podnikateli při vstupu do živnostenského podnikání nebo v jeho průběhu vytvářet elektronické kopie, které budou ukládat do datového úložiště živnostenského rejstříku. Tyto doklady pak budou přístupné všem živnostenským úřadům v České republice. Na základě požadavku Úřadu na ochranu osobních dat i veřejnosti se provádí úprava živnostenského rejstříku, která přispěje ke zlepšení ochrany soukromých osobních údajů vedených v tomto rejstříku. Dojde k zneveřejnění dosud přístupných údajů o adrese bydliště, adrese místa pobytu podnikatelů a dalších fyzických osob zapisovaných do tohoto rejstříku a dále pak k zneveřejnění všech údajů o podnikateli zapsaném v živnostenském rejstříku po uplynutí čtyř let ode dne zániku jeho posledního živnostenského oprávnění.

Dovoluji si požádat, vážené dámy, vážení pánové, o podporu tohoto návrhu a jeho propuštění do druhého čtení.

Ještě bych chtěl zdůraznit, že tento návrh byl předložen minulou vládou, nicméně si ho plně osvojuji.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení poslanec Ivan Adamec. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane ministře, dámy a pánové, budu velmi stručný. Pan ministr velmi dobře popsal obsah návrhu novely živnostenského zákona a já musím říct, že se s ním více méně ztotožňuji a ten návrh vítám, protože pokud se podíváte na živnostenské podnikání v České republice, je to nejčastější typ podnikání. A já si myslím, že to, co tady léta říkáme, že se budeme snažit snižovat administrativní zátěž živnostníků, podnikatelů obecně, tak tento návrh zákona naplňuje, řekl bych, velmi podstatně, vlastně víceméně je obsahem této novely.

Musím říct tedy, když jsem si to přečetl, tak návrh zákona je vlastně předkládán ve variantách pro každé dva typy, respektive dvě činnosti, které jsou popsány v návrhu zákona. A ty varianty jsou po třech, já preferuji jako zpravodaj variantu číslo tři v obou případech, to znamená, jak to ukládání dokumentů, tak uchovávání osobních údajů, kde si myslím, že je to také naprosto správně. Argumenty typu toho, že bude mít stát další náklady, já odmítám, protože živnostenské úřady víceméně jsou v gesci státní moci. Je to přenesená působnost v rámci městských úřadů a myslím si, že všechny tyto úřady v současné době již vlastní skener, vlastní počítače, přístup do sítí, přístup do rejstříků, takže žádné náklady jsem tam nenašel.

Ještě jedna taková možná zajímavost, zhodnocení korupčních rizik, to mě zaujalo, kde je tam jakási jistá míra aspoň uvedená korupčních rizik v tom, že když bude někdo po úředníkovi chtít údaje, které jsou v neveřejné části živnostenského rejstříku, může tam dojít k jakémusi jistému korupčnímu jednání, nicméně když jsem si to přečetl, považuji to za velmi nicotnou záležitost.

V rozpravě dám samozřejmě návrh ctihodné Sněmovně, jak má s tímto návrhem nakládat. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám tímto obecnou rozpravu, do které se zatím přihlásila paní poslankyně Matušovská. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, předložená novela živ-

nostenského zákona je kvalitně zpracovaná a odpovídá současným problémům, které trápí živnostníky. Živnostníci si od této novely slibují zrychlené řízení na živnostenských úřadech. Bývalí živnostníci by ji uvítali, protože po čtyřech letech po ukončení živnosti se automaticky živnostník přeřadí do neveřejné části živnostenského rejstříku.

Aby byla celá věc smysluplná, tak bych se stejně jako pan zpravodaj přikláněla ke třetí variantě. Tato varianta však bude vyžadovat skenery a softwarové vybavení přímo na živnostenských úřadech. Já bych se proto ráda zeptala pana předkladatele na informace z důvodové zprávy, kde se zmiňujete o tom, že úřady jsou vybaveny příslušnými skenery a hardwarem. Pokud mluvit za náš kraj, máme u nás patnáct živnostenských úřadů a tímto zařízením jsou vybaveny pouze dva živnostenské úřady.

Toto zařízení umožňuje rychlé odeslání naskenovaných dokumentů do informačních systémů živnostenského rejstříku a stojí zhruba 30 tisíc včetně licencí a softwarového vybavení. Proto se ptám, pokud projde tento návrh zákona, jak budou zohledněny finanční náklady ve vztahu ke státnímu rozpočtu a k rozpočtu obcí a jak to zohledníte při přípravě zákona o státním rozpočtu České republiky.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, paní poslankyně. Dalším přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Urban. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, ten zákon v jedné věci je určitě třeba podpořit, nebo tu novelu, která snižuje administrativní náročnost tím způsobem, že doklady, které jsou vyžadovány po živnostnících, nebudou muset opakovaně předkládat. Jestli to bude ve variantě první, to znamená na stejném živnostenském úřadu – já bych podporoval i tu variantu širší, to znamená, že jestli jednou předložím doklady, tak už je na žádném živnostenském úřadu předkládat nemusím.

To pokračování má ale jeden háček a nad tím bychom měli v průběhu projednávání přemýšlet. Kromě toho, co jsem již řekl, ta novela říká, že do budoucna by živnostník neměl uvádět adresu trvalého bydliště, jak je povinen dnes, a že by mělo stačit pouze sídlo. Víme, jak to v České republice chodí: tisíc živnostníků na jedné adrese. Možná to nebude žádný problém – a já tak trochu možná cítím, nebo slyším trávu růst, ale mně se tohle opatření nelíbí. Já bych v tomto si myslel, že by mělo být zachováno předložení trvalé adresy, abychom do budoucna možná neřešili nějakou další novelu, až zjistíme, že to bylo špatně. Ale to je spíš věcná diskuse potom k projednání ve výborech.

Určitě podporuji, aby tato novela byla propuštěna do dalšího čtení. Děkuji pěkně.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Táži se, zda se ještě někdo chce přihlásit do obecné rozpravy. Pan ministr. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Já jsem byl vyzván, tak musím reagovat. Jsem rád, že se zdá být vůle, aby zákon postoupil do dalšího projednávání.

Skutečně tam je nejspornější ta otázka, co tady říkal Milan Urban, to o adrese podnikatelů. Budeme o tom diskutovat.

Na straně druhé, ona je tam ještě další část věty, kterou jsem přednesl. Případá mi naprosto smysluplné, že když někdo přestane podnikat, tak se po čtyřech letech vymaže. Myslím, že to je docela dobrý nápad. Bude to samozřejmě předmětem jednání ve výborech.

Co se týče poznámky paní poslankyně o skenerech, tak já si myslím, že to bude dobrý impuls k tomu, aby byly doplněny. Nechám ještě jednou prověřit, jaké náklady v tom hrozí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane ministře. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan zpravodaj, poslanec Ivan Adamec. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, paní předsedající. Já už budu velmi stručný. Navrhuji propustit tento návrh zákona do druhého čtení.

Možná reakci na kolegyni ohledně skenerů a vybavení. Víte, i kdyby to měl stát doplatit, tak je to dobře. Hlavně že to nezaplátí ti živnostníci. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Ještě jednou se táži, zda se chce někdo přihlásit do obecné rozpravy. Není tomu tak. Tímto tedy končím obecnou rozpravu. Táži se pana navrhovatele, zda chce mít závěrečné slovo. (Nechce.) Pan zpravodaj také ne.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výboru k projednání. Vzhledem k tomu, že nebyly předloženy návrhy na vrácení či zamítnutí předlohy, přistupujeme nyní k tomu, že se budeme zabývat návrhem na přikázání výboru k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru. Táži se, zdali má někdo jiný návrh. Není tomu tak. Přistoupíme tedy k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání

hospodářskému výboru? Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Hlasování končím a konstatuji, že hlasování pořadové číslo 91... (Na světelné tabuli se ukazuje číslo hlasování 91 a po chvíli se mění na číslo 93.)

Já se omlouvám. Toto hlasování prohlašuji za zmatečné a prosím znovu o hlasování.

Kdo je pro návrh? Ještě než budeme hlasovat, mám tady faktickou poznámku pana poslance Koubka? Není tomu tak.

Takže znovu zahajuji hlasování o návrhu. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru? Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh? Proti?

Hlasování končím a konstatuji, že hlasování pořadové číslo 93 dopadlo takto: přihlášeno 170 poslanců, z toho pro 129, proti nikdo. Výsledek: návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru. Tento bod končím.

Přistupujeme k projednání dalšího bodu našeho programu a to je

79.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 53/ - druhé čtení

Dříve než přikročíme k projednávání, táži se pana poslance Zahradníka, zda má faktickou poznámku. Ne.

Předložený návrh z pověření vlády uvede ministr životního prostředí Richard Brabec. Prosím, ujměte se slova.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já budu velmi stručný, protože sněmovní tisk číslo 53 jsem už podrobně představil v prvním čtení, takže nebudu plýtvat vašim drahocenným časem, abych opakoval argumenty.

Určitě za chvíli uslyšíte vyjádření z výboru pro životní prostředí. Takže já bych chtěl jenom říct, že pozměňovací návrh přijatý v usnesení výboru pro životní prostředí považuji z pohledu Ministerstva životního prostředí za přijatelný kompromis, který nastavuje trend postupného navyšování recyklačních cílů, avšak ponechává určitý prostor pro výskyt případných problémů spojených s tříděním odpadů nebo stávajícím systémem nastá-

vení evidence obalových odpadů pro účely zákona o obalech. Chtěl bych přitom zdůraznit, že již minulý, tedy nižší návrh cílů recyklace byl výrazně vyšší, než stanoví příslušná evropská směrnice, a samozřejmě tento nový návrh, který přichází z výboru pro životní prostředí, je tedy ještě vyšší. V některých případech dokonce dvojnásobný, než stanoví příslušná evropská směrnice.

Stejně jako v prvním čtení bych vás rád požádal o schválení předloženého zákona v co nejkratším čase, a to s ohledem na splnění závazků, které pro Českou republiku vyplývají z členství v Evropské unii. Z tohoto důvodu bych vás také rád požádal o zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Tento návrh jsem v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro životní prostředí. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 53/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pan poslanec Josef Nekl. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Nekl: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, výbor pro životní prostředí projednal na své 4. schůzi dne 6. února 2014 vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, tisk 53. Jak již bylo řečeno panem ministrem, diskuse byla velmi obšírná a bylo přijato usnesení, které je kompromisem mezi návrhy předkládanými členy výboru a původním návrhem předkladatele, tj. vlády České republiky. Svým usnesením doporučuje výbor Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby návrh schválila ve znění přijatého pozměňovacího návrhu. Usnesení máte předloženo jako sněmovní tisk 53/1. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Otevírám obecnou rozpravu, do které se přihlásil pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, způsob projednávání novely, tak jak jsme ji zaznamenali, ve mně vyvolává určitou nejistotu, určité znepokojení. Totiž ten původně navržený způsob projednávání ve zkráceném projednání podle § 90 odst. 2 byl vetován a ty návrhy, které byly předloženy ve vládním návrhu, doznaly zásadní změny v návrhu, který byl předložen k projednání výboru pro životní prostředí.

Jak dobře víme, klíčovým bodem toho návrhu novely je tabulka, která stanovuje limity pro recyklaci jednotlivých druhů obalů, a ta tabulka, kterou

jsme viděli při návrhu vládním, byla poměrně rozumná i co do velikosti těch limitů, tak i co do času. Časový limit tam končil rokem 2015 mimo jiné také proto, že ještě nemáme plán odpadového hospodářství, a tím pádem ani nemůže být přijata velká novela obalového zákona.

Návrh, který byl předložen výboru a který pak výbor většinou hlasů schválil, ovšem jednak přidává do té časové řady ještě rok 2016, což je v pořádku, ale navíc zvyšuje limity zhruba ve všech kategoriích, počínaje papírovými obaly přes skleněné, plastové až po prodejní, zhruba vždycky o pět až deset procent. Já si po pravdě myslím, že toto zvýšení je zbytečné, podle mého názoru pro naše hospodářství nevhodné a dalo by se říct i škodlivé.

Samozřejmě se sice daří plnit tyto normy, i ty normy, které jsou navrženy výborem jsou v reálném prostředí samozřejmě plněny. Klidně se ale může stát, že stav výkupu obalů může doznat významných změn, může také záviset na proměnách ekonomického cyklu a může se stát, že najednou nebudeme schopni recyklovat 80 % odpadů z papíru, ať už proto, že trh těch odpadů, zájem o recyklované odpady prostě významně poklesne. U některých komodit je to dokonce i z principu. Třeba když se zaměříme na železný odpad, ten je recyklován separací ve spalovnách. Když se zvedne cena výkupu železného šrotu, dojde k poklesu recyklace. Nebo u obalů dřevěných zase můžeme zaznamenávat skutečnost, že naše republika je významným producentem dřeva, a to také ovlivňuje velikost výkupu obalů ze dřeva vyrobených. To znamená, že kdybychom měli přijmout návrh, který schválil výbor, mohlo by to znamenat v případě neplnění těchto limitů, že by naše výrobní podniky mohly být postiženy sankcemi, které by jim musela Česká inspekce životního prostředí vypisovat, které by mohly jít až do řádů milionů korun.

Proto jsem připravil pozměňovací návrh, který jsem připraven, až na to bude čas načíst. Jestli je teď ten okamžik...

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Jestli máte návrh, tak prosím v podrobné rozpravě.

Poslanec Jan Zahradník: Dobře. Tak já se ještě přihlásím do podrobné rozpravy.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano. Děkuji vám. Táži se, zda je ještě někdo přihlášen do obecné rozpravy. Ano. Je to pan poslanec Michal Kučera. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já vítám tento upravený návrh

Ministerstva životního prostředí a chci říct, že Ministerstvo životního prostředí zareagovalo poměrně rychle na kritiku, která se tady snesla při minulém projednávání tohoto zákona, a doslova přes noc změnilo cíle recyklace odpadu a cíle nyní jsou více zrealizovány, než tomu bylo v minulosti. Chce se mi věřit, že ty cíle byly navýšeny kvalifikovaně a že mají reálný základ, protože jak jsem říkal, byly změněny doslova přes noc. Nicméně chtěl bych říct, že tento zákon jako takový podpořím, a myslím si, že je to zákon, který patří do naší moderní společnosti.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, pane poslanče. Dalším přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Hájek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Hájek: Zdravím, paní předsedající. Kolegyně, kolegové, já jsem se za klub ANO, nebo jsem resp. připravoval za klub ANO podklady k tomuto sněmovnímu tisku. Zúčastnil jsem se jako místopředseda výboru pro životní prostředí projednávání této novely.

Samozřejmě tady nezaznělo to, co zaznělo ve výboru, že tady honíme psa za kratší ocas, protože opravdu ten zákon měl být novelizován v roce 2012. To znamená, dneska, v roce 2014 řešíme to, co mělo být řešeno v roce 2012.

Každopádně na výboru byli zúčastněni zástupci ekologických hnutí nebo organizací, byli tam zástupci taky profesních skupin, kterých se tento zákon dotýká, a víceméně jsme se sjednotili na tom, aspoň z diskuse to tak vyplynulo, že novela je dobrá. Novela splňuje dvě věci, a to je, že by měla být určitým způsobem motivační, jedná se zejména o rok 2016, který motivuje a dává vize, cíle těm našim podnikatelům, jak by měli v roce 2016 nebo na co by se měli orientovat.

Samozřejmě byla diskuse i tom, že v případě, kdy by nastala krizová situace, jako byla v roce 2008, resp. 2009, v oblasti obalů, papírů, sběru papíru atd., tak bylo to o tom, abychom byli my tady pružnější, abychom prostě dokázali pružně reagovat na změny, pokud by tedy nedej bože taková situace nastala.

Takže si myslím, že to, co v tom krátkém čase ministerstvo předložilo, je smysluplné, je funkční, a já budu hlasovat pro tento návrh. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Táži se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, obecnou rozpravu tímto končím a jenom poprosím pana navrhovatele, aby svůj požadavek na zkrácení lhůty na 48 hodin předložil i v podrobné rozpravě.

Zahajuji tedy tímto podrobnou rozpravu, do které mám přihlášeného pana poslance Urbana. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, nebudu zde opakovat to, co zde řekl již kolega pan poslanec Zahradník z hlediska určitých rizik, a proto jsem si vlastně dovolil jen teď v podrobné rozpravě předložit, resp. odkázat na pozměňovací návrh, tedy na tabulku, která je součástí zákona, předložit pozměňovací návrh, který je zaveden v systému jako dokument 312. Tedy hlásím se k němu s tím, že vychází z principu jít správným směrem, ale nepoškodit naši českou podnikatelskou sféru. Tedy jinak řečeno, rozumíme tomu, ten směr je správný, ale nebudme někdy papežštější než papež, tak jako se to stalo v mnoha případech různých ekologických norem od roku 1992. Myslím, že z hlediska konkurenceschopnosti jsou naše firmy zatíženy všemi možnými předpisy tolik, že bychom měli držet nějaký selský rozum, a proto jsem předložil tento pozměňovací návrh k diskusi. Samozřejmě je otázkou, jak se potom kluby k některým pozměňovacím návrhům či k tomu základnímu přikloní.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci. Dalším přihlášeným do podrobné rozpravy je pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, skutečně je to tak, že bychom měli s velkou mírou rozumnosti přistupovat k návrhům, které snižují konkurenceschopnost našich podnikatelů. Já se obávám, že návrh, který schválil výbor, by mohl takovýmto návrhem také být. Proto jsem předložil pozměňovací návrh v podobě tabulky, která je jeho hlavní součástí, a ten byl zaregistrován v systému Sněmovny jako sněmovní dokument 311. Takže děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Též děkuji. A táži se pana poslance Brabce, zda přednese svůj návrh na zkrácení lhůty k projednávání.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji. Myslím si, že už došlo k odsouhlasení bodu na páteční jednání, ale přesto bych si dovolil požádat o zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin a zařazení tohoto bodu na páteční jednání Sněmovny. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Dobrá tedy.

Ještě se zeptám, jestli je někdo přihlášený do podrobné rozpravy. Není tomu tak. Ještě pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Josef Nekl: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já bych dal protinávrh. Jestliže tento bod programu byl schválen jako poslední bod zařazený na jednání třetích čtení v pátek, tak není třeba zkracovat na 48 hodin. (Ze sálu: Je třeba! Předsedající: Je potřeba.) Je třeba? Tak pardon.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Táži se tedy ještě jednou, zda se chce někdo přihlásit do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím, podrobnou rozpravu končím a ptám se, zda chce pan navrhovatel udělit závěrečné slovo. Pan zpravodaj? (Nechtějí.) Mám tady požadavek na odhlášení, tedy vás všechny odhlašuji. Prosím o znovupřihlášení. Děkuji.

Nyní přistoupíme k hlasování o návrhu navrhovatele na zkrácení lhůty pro třetí čtení na lhůtu 48 hodin.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro. Proti? Tímto hlasování končím.

Hlasování číslo 94, přihlášeno 135 poslanců, z toho pro 133, proti nikdo. Tento návrh byl přijat a třetí čtení bude projednáno na základě zkrácení lhůty na 48 hodin. Končím druhé čtení tohoto návrhu.

Přistupme tedy k dalšímu bodu našeho programu. Je to bod číslo

17.

Návrh poslanců Zuzky Bebarové-Rujbrové, Vojtěcha Filipa, Stanislava Grospiče, Miloslavy Vostré a Pavla Kováčika na vydání zákona, kterým se zrušují zákon č. 451/1991 Sb., kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské federativní republiky, České republiky a Slovenské republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 279/1992 Sb., o některých dalších předpokladech pro výkon některých funkcí obsazovaných ustanovením nebo jmenováním příslušníků Policie České republiky a příslušníků Sboru nápravné výchovy České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 21/ - první čtení

Dříve než budeme pokračovat v projednávání, chci vám jenom připomenout, že obecná rozprava v tomto bodu byla přerušena ve středu 5. 2. a znovu, po dalším projednávání, byla znovu přerušena obecná rozprava v pátek 7. 2. Tudiž pokračujeme v obecné rozpravě.

Prosím a vyzývám navrhovatele zákona a taktéž zpravodaje k danému zákonu, aby zaujali svá místa u stolku zpravodajů, a prosím prvního přihlášeného do rozpravy, pana poslance Antonína Sedu, aby se ujal svého slova. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sedu: Děkuji. Vážené poslankyně, vážení poslanci, vážení členové vlády, vláda nesouhlasí se zrušením lustračních zákonů, které byly přijaty s ohledem na dění v období let 1948 až 1989 a jejichž účelem bylo především zabránit obsazování vybraných funkcí ve státní správě, územní samosprávě a ozbrojených složkách příslušníky mocenských elit a ozbrojených sborů bývalého komunistického režimu a osobám registrovaným jako spolupracovníci Státní bezpečnosti.

Podle předkladatelů má být jedním z důvodů i skutečnost, že původní zákon č. 279/1992 Sb. měl pozbyt účinnosti koncem roku 1996, ale zároveň zákonem č. 256/1995 Sb. byla jeho platnost prodloužena do 31. 12. 2000 a v téže roce došlo zákonem č. 424/2000 Sb. ke zrušení omezení účinnosti zákona bez dalšího omezení.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, zákony, jejichž zrušení je nyní navrhováno, jsou součástí širšího a logicky provázaného celku, do něž by podle názoru vlády nemělo být zasahováno bez náležité rozvahy o důvodech takového kroku ani bez pečlivého rozboru jeho možných důsledků. Příkladem je možno uvést zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, podle jehož § 3 odst. 2 je podmínkou pro pověření určeného strážníka plněním některých úkolů při řízení obecní policie předložení negativního lustračního osvědčení, nebo také zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, kde je výčet osob, které jsou zařazeny, za bezpečnostní riziko.

Podle mého názoru však existují další důvody pro zachování zákona. Možná si vzpomenete, jak se po listopadu 1989 hovořilo a čas od času se stále vynořují informace o zvláštním fondu operativního archivu Státní bezpečnosti. Mluvilo se tehdy o zálibě bývalého ministra vnitra Sachra manipulovat se spisy StB tak, že vytvořil fond, do kterého soustředil politicky výbušné spisy. Stále ještě nejsou odkryty archivy KGB, která v řadě případů úkolovala československou Státní bezpečnost.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, byl jsem členem Stálé komise pro kontrolu činnosti Vojenského zpravodajství v době, kdy byly nalezeny papírové pytle skrývající dokumenty vojenské kontrarozvědky. Bylo to prosím v roce 2004, tedy čtyři roky po zrušení omezení platnosti lustračního zákona – pokud by k tomu došlo. Ptám se: Opravdu jsme si jisti, že stále neexistují podobné pytle dokumentů bývalé Státní bezpečnosti? Nezvratná fakta vycházející z rozhovorů s tehdejšími pamětníky ukazují, že již v roce 1990 byly kompromitující dokumenty vojenské kontrarozvědky přesunuty z

Ministerstva vnitra na Ministerstvo obrany. Tyto materiály byly uloženy ve dvou stovkách pytlů v archivech Ministerstva obrany s tím, že původně měly být připraveny ke skartaci. Dokonce se později kdosi pokoušel podstrčit jednomu z ministrů, aby tuto skartaci svým podpisem stvrdil, což se ovšem nepodařilo. Proto se ptám nás všech: Opravdu jsme si jisti, že se v blízké budoucnosti nemohou objevit další, doposud skryté materiály Státní bezpečnosti a možná nejen jí? Přiznám se, že já si po zkušenostech z roku 2004 jist nejsem.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, na závěr musím zdůraznit, že to byla Česká strana sociálně demokratická, která požadovala a stále požaduje po svých kandidátech negativní lustrační osvědčení, a to nad rámec volebního zákona.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Dalším přihlášeným do rozpravy je paní poslankyně Marta Semelová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, minulý týden při projednávání tohoto návrhu zde pan poslanec Stanjura citoval, a tak dovoluji i mně citaci některých pasáží jistého dokumentu.

Cituji: Všichni lidé se rodí svobodní a sobě rovní co do důstojnosti a práv. Každý má všechna práva a všechny svobody bez jakéhokoli rozlišování, zejména podle rasy, pohlaví, jazyka, náboženství, politického nebo sociálního původu, majetku nebo jiného postavení. Všichni mají právo na stejnou ochranu proti jakékoli diskriminaci a proti podněcování k takové diskriminaci. Každý má právo vstoupit za rovných podmínek do veřejných služeb své země. Každý člověk má právo na sociální zabezpečení a nárok na to, aby mu byla zajištěna ekonomická, sociální a kulturní práva nezbytná k jeho důstojnosti a k svobodnému rozvoji jeho osobnosti. Každý má právo na práci, na svobodnou volbu zaměstnání, na spravedlivé a uspokojivé pracovní podmínky a na ochranu (proti) nezaměstnanosti. Každý, bez jakéhokoli rozlišování, má nárok na stejný plat za stejnou práci. Každý pracující člověk má právo na spravedlivou a uspokojivou odměnu, která by zajišťovala jemu samotnému a jeho rodině živobytí odpovídající lidské důstojnosti. Každý má právo na takovou životní úroveň, která by byla s to zajistit jeho zdraví a blahobyt, a to i jeho rodiny, zejména výživu, oblečení, byt a lékařskou péči, jakož i nezbytná sociální opatření; má právo na zabezpečení v nezaměstnanosti, v nemoci, při nezpůsobilosti k práci, při ovdovění a ve stáří.

Dokument, z něhož jsem citovala předcházející věty, má název

Všeobecná deklaráce lidských práv. Pochybuji, že by si někdo dovolil veřejně odmítnout jednotlivé body tohoto mezinárodního dokumentu. Druhá věc je ovšem jeho naplňování. A právě obsah jednotlivých odstavců a článků je v naší zemi denně porušován. Byl porušen už přijetím lustračního zákona a je dál porušován jeho platností. Jedná se o zákon výrazně diskriminující, který je v rozporu s články deklaráce, v nichž je zdůrazněna rovnost lidí, právo na ochranu před jakoukoli diskriminací, právo pracovat ve veřejných službách země za rovných podmínek či právo na svobodnou volbu zaměstnání. Je v rozporu i se základním ústavním principem občanské rovnosti, s Listinou základních práv a svobod a řadou dalších mezinárodních smluv. Ne náhodou Českou republiku kritizovala Rada Evropy i Mezinárodní organizace práce. To je jedna stránka věci.

Druhá souvisí s obsahem této kritiky. Naše země je za posledních více jak 20 let zadlužena, bývalý vyspělý průmysl zdevastovaný, soběstačné zemědělství nahradily zahraniční produkty, nezaměstnanost dosáhla rekordní úrovně, vesnice se vybydlují, protože tam člověk o práci nezavádí už vůbec, nemluvě o vzdělávání, jehož kvalita šla prudce dolů, či o pokleslé kultuře a morálce. Jediné, co tady bude zřejmě vzkvétat, bude církev s darovanými miliardami, pozemky a majetkem. Česká republika je v tak špatném stavu, že odbornost těch, kteří by mohli řešit současnou situaci, by měla být pro každého normálního člověka na prvním místě. Ostatně bylo to opakovaně zdůrazňováno v předvolební kampani kandidáty většiny politických stran. Mnozí otevřeně kritizovali lustrační zákon a hlásili se k jeho zrušení. Ovšem předvolební kampaň skončila – voliči, zapomeňte.

Na prvním místě nesmí být podle odpůrců zrušení lustračního zákona odbornost, ale ideologická zaslepenost. A tak při projednávání našeho návrhu na zrušení tohoto zákona slyšíme demagogická srovnávání údajně komunistické diktatury se současnou úžasnou demokracií a falešná tvrzení o nezbytnosti chránit tuto demokracii a získaná lidská práva. Jenže ta demokracie, svoboda a lidská práva jsou tady pouze pro někoho. Fakta to jasně dokazují. Právo na práci, na spravedlivou mzdu či penzi, právo na bydlení, na důstojný život je pro velké množství občanů a jejich rodin nedostižitelné.

Mohou sice svobodně cestovat, ale většina rodin na to nemá. Mohou si říkat, co chtějí, ale je jim to houby platné, nikde nemají dovolání. Mohou si studovat, co chtějí, dokonce si studium zaplatit, ale po jeho absolvování mnozí z nich rozšiřují řady nezaměstnaných na úřadech práce. A to nemluví o důchodcích, kteří nemají z čeho vyjít, a vytrhnout je má 40 korun, které dostali v průměru přidáno. Bezdomovectví, chudoba, zadlužení a následná exekuce, rostoucí počet sebevražd z důvodů ekonomických, kdy lidé už nemají z čeho vyžít. Myslíte si, že takhle si lidé představují tu proklamovanou demokracii?

Pan poslanec Fiala zde zaníceně odsuzoval předlistopadový režim. Jenže kdo má paměť, tak ví, že v té podle jeho slov komunistické diktatuře – mimochodem, překvapuje mě jeho neznalost pojmů – tedy v tehdejší době se hospodařilo tak, že na všechno bylo a lidé nežili ve strachu, že přijdou o práci či střechu nad hlavou. Jestli si myslíte, že nejen tuto skutečnost, ale především to, kam jste tuto zemi za těch zhruba 24 let dovedli, zakryjete neustálým obhajováním diskriminačního lustračního zákona, pak žijete úplně mimo realitu. Ostatně volební výsledky politických stran bývalé pravicové koalice tomu plně odpovídají.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, paní poslankyně. K faktické poznámce mám přihlášeného pana poslance Svobodu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji, paní předsedající. Žiji v naprostém úžasu, pravděpodobně jsem žil v jiné zemi než paní poslankyně. Je to možná vysvětlitelné tím, že je příliš mladá na to, aby si to mohla pamatovat. Můj dědeček, když ho předčasně komunisté penzionovali z této Poslanecké sněmovny, dostal 380 korun důchodu. Za to se nedalo vůbec nic. Nikoho nevystěhovali? Nám sebrali dům, ve kterém jsme bydleli, kde jsme měli ordinaci, a byli jsme vystěhováni.

Všechny ty věty, proklamace o tom, jaká jsou lidská práva – jak může říkat někdo, kdo je ve všech složkách absolutně porušoval! Já vám řeknu jenom jeden příklad, který je málo známý, o tom, jak se separovala elitní třída. V minulé době, když byly zahájeny dialýzy, tak to byla velmi drahá léčba – a platilo pravidlo, že komu je více než 50 let, že nemá na dialýzu nárok. Musel zemřít. Pro významné členy komunistické strany toto pravidlo neplatilo!

Děkuji. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Prosím s faktickou pana poslance Blažka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Já jsem nechtěl reagovat, ale musím. Víte, tady nejde o to, co říká Fiala, Blažek a nevím kdo o předchozím režimu. Ono stačí číst vaše bývalé soudruhy, co o tom režimu říkají ve svých pamětech. Takže bych například doporučil paní poslankyni od Mlynáře Mráz přichází z Kremlu, od Hochmana, který sepsal paměti Dubčeka, doporučuji přečíst, tam se také dočtete, jak to tehdy opravdu bylo, Vzestupy a pády Gustáva Husáka od historika Plevzy anebo

koneckonců i nedávno vydané paměti Lubomíra Štrougala. A já se nepotřebuji jako člověk, který nikdy nebyl v KSČ, k tomuto režimu vyjadřovat, protože to soudruzi, byť bývalí, ale někteří dnes i žijící, režim popsali naprosto přesně, jak to fungovalo. A ty debaty tohoto smyslu jsou vlastně úsměvné, kdyby to nebylo tak vážné. (Slabý potlesk z pravé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. S faktickou prosím paní poslankyni Semelovou. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Já bych vašim prostřednictvím, paní předsedající, chtěla poděkovat panu poslanci Svobodovi, který tady o mně tvrdil, že jsem tak mladá. Děkuji. Nicméně přes můj věk si pamatuji. Pamatuje se většina lidí této země, což ostatně dokazují i průzkumy, které tvrdí to, co jsem tady říkala já. Tenkrát prostě lidí práci měli, měli bydlení, měli zdravotnictví – a není pravda, že by si to mohli dovolit jenom prominenti. Teď holt si to mohou dovolit ti, kteří mají na léky, kteří si to zaplatí, kteří si zaplatí studium, pokud na to mají, pokud nejsou zrovna vyhozeni z práce. Jak pan Svoboda, tak pan Blažek si myslím, že pokud je lidé poslouchají, tak si utvoří své vlastní mínění.

Jinak co se týká četby, já bych vám doporučila také řadu velmi objektivních historických knih, které bohužel ovšem mizí jak z pultů, tak ze škol, aby se jak mládež, tak děti a budoucí dospělí pravdu nedozvěděli. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Poprosím pana poslance Blažka, aby počkal, je druhý v pořadí. Prosím pana poslance Bohuslava Svobodu s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Svoboda: V první chvíli jsem se lekl, že mi chce paní poslankyně poděkovat za tu ordinaci a dům, který získala KSČ, když nám ho zabavili.

Fakticky jenom připomínám. Tady existovala organizace a zdravotnické zařízení, které se jmenovalo SANOPZ. Prostřednictvím paní předsedkyně se ptám, jestli ví paní poslankyně, co to zařízení bylo a kdo tam směl. Ptám se jí svým jménem, proč jsem nebyl přijat na lékařskou fakultu s odůvodněním, že jsem syn lékaře a zakládá se tím rodinné povolání. To nebyla žádná diskriminace? Já vám věřím, že si to nepamatujete, ale my si to musíme pamatovat! (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. S faktickou pan poslanec Blažek.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji. Vaším prostřednictvím, nevím odkud začít, ale tvrzení o tom, že nějaké knihy mizí a podobně, je naprosto mylné. Já vás, paní poslankyně, pokud byste s třídním nepřitelem, se mnou, prošla antikvariáty, nebo chcete-li knihkupectví, tak uvidíte, kolik klasiků, o kterých vy tady hovoříte, a kolik různých knih je naprosto dostupných a dají se normálně sehnat a koupit. Tento režim opravdu nikomu nebrání například si přečíst sebrané spisy Josifa Stalina. Je to dostupné. Opravdu. A když tak vás pozvu i ke mně domů. Všecko tam je. (Veselost napříč sálem.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. S faktickou prosím pana poslance Petra Fialu.

Poslanec Petr Fiala: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, nebudu zatěžovat Sněmovnu vysvětlováním politologických pojmů, ale kolegům z komunistické strany prostřednictvím paní předsedající bych sdělil, že komunistický režim byl samozřejmě diktaturou. A to nejenom diktaturou autoritativní, ale diktaturou, která splňovala všechny znaky totalitní diktatury. Pokud budete mít zájem, mohu vám to doložit na konkrétních příkladech a faktech a tuto skutečnost v žádném případě neoslabíte tím, že budete zpochybňovat moji politologickou kompetenci. To je myslím to jediné, co se vám opravdu nepodaří.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Prosím k mikrofonu pana poslance Laudáta, který je přihlášen do řádné rozpravy. Prosím, aby se připravil pan poslanec Grebeníček. Prosím, pane poslanče. (V sále je neklid!)

Poslanec František Laudát: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já tady spíš chci zareagovat na diskusi, která tady byla už při předchozím projednávání.

Pan místopředseda Filip řekl, k čemu ještě dneska ten zákon slouží. Já si myslím, že trošku s vizí do budoucna je to pojmenování zla. Samozřejmě základní zákon o pojmenování zločinů komunismu a lustrační zákon – já si myslím, že bychom na to měli nahlížet, neotevírat tuto Pandořinu skříňku a říci, a je mi líto, že se k tomu KSČM nehlásí nebo nemlčí, pojmenování zla. Přece nebylo normální, jestli uprostřed Evropy rozhodovali prostě nějakí kádrováci, nějaké domovnice –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, já se omlouvám. Prosím kolegy vlevo, aby zachovali klid, abychom se slyšeli navzájem. Děkuji. Omlouvám se, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Rozumím, že to soudruhy nezajímá. Pojmenování skutečnosti, že není přece normální, že jestliže někdo přijde a na hodinu vyhodí lidí z majetků, které si poctivě generace nadřely, že není normální, jestli o vás rozhoduje nějaká domovní důvěrnice a sepisuje spisky, jestli můžete, nebo nemůžeme jít studovat, jestli je normální, že někdo střílel po lidech na hranici, zastřelil je nebo je zmrzačil nebo pak je dorazil někde v lágrech jenom proto, že chtěli za svými příbuznými, za svými rodinnými příslušníky a nebo prostě ze socialistického ráje, kde každý šmíroval každého, a těch udavačů jsou zástupy a jejich pomahačů ještě větší zástupy, tak prostě jestli tohle je normální. A mohli bychom takhle pokračovat.

Pan kolega Zaorálek tady mluvil o tom, že dneska možná ve společnosti jsou podstatně větší zla, větší problémy, se kterými se potýkáme, než v minulosti. Dokonce nějaký 70letý pán mi napsal na tohle téma úvahu. Já si myslím, že je docela zásadní rozdíl, jestli to zlo je systémové, tzn. přímo ten systém vybuduje stát, anebo jestli je to zlo nahodilé, se kterým se samozřejmě dá bojovat. V demokracii byla zločinnost, byly lapsy, jsou lapsy, je zločinnost a zřejmě tomu tak bude. Lidé a společnost jsou prostě taková, jací jsou. A otázka je, jestli my to můžeme účinně – méně účinně regulovat, nějakým způsobem ten vývoj reflektovat.

Ale to, co tady bylo před rokem 1989, je systémové zlo. Přece existovala vedoucí úloha strany. Takže jak to, že někdo, jedna strana, nějakí nadlidi se tady nárokovali, že budou vládnout a řídit úplně všechno? Proč jenom jedna? Proč spousta lidí, drtivě většině společnosti, neumožnili přístup k tomu, rozhodovat si o svých věcech, ať už rozhodnou potom voliči tak, jak rozhodnou? Můžu si tomu mít miliony výhrad a víte, že je mám. To znamená, že já v tomhle vidím naprosto chybnou úvahu pana Zaorálka.

A mohl bych tady odcitovat např. jeden z příběhů, který se odehrál, když jeden člověk se snažil odsud dostat za hranice. A když se mu to po šílených peripetiích, kriminálech a střelbě na hranici povedlo, tak nakonec ho zavraždil nějaký lupič kdesi v San Franciscu v parku. Když už se konečně ke svobodě dostal. To znamená, je výrazný rozdíl mezi individuálním zločinem a organizovaným násilím.

Pan kolega Kalousek tady říkal a myslím, že i další, že důvodem přijetí zákonů po roce 1989, lustračního a dalších, bylo prostě ochránit společnost před tou nejhorší složkou společnosti před rokem 1989. Myslím si, že vývoj a život ukazuje, že se nám to katastrofálně nepodařilo. A jestli se někdo dneska odvolává na Václava Havla a na další lidi, kteří řídili společnost a udávali směr po roce 1989, myslím si, že jestli se v něčem mylili, tak to bylo zrovna toto. Myslím si, že za to, co se tady dělo mezi lety 1948 a 1989, měly přijít výrazně tvrdší tresty. Minimálně v podobě, že tito lidé měli definitivně a navždy zmizet z veřejného života. Ne že bude jenom

úzká skupina funkcí a postů, kde bude vyžadováno lustrační osvědčení. A myslím, že se to nemělo týkat jenom estébáků.

Pan kolega Farský tady říkal, že už při projednávání zákona o státní službě jsme se k tomu dostali, protože pan prezident Zeman postavil naprosto nesmyslnou podmínku. Šlo o to první čtení zákona o veřejné službě. Já chci říct, že to asi až tak nesmyslná podmínka být nemohla. Jestliže měl jinou představu o tom, jak má vypadat vládnoucí koalice, byl bezmocný, samozřejmě se znalostí toho, co říká o účasti např. komunistů ve vládě nebo o podpoře nějaké koalice nebo sociální demokracie... On v podstatě vystavil morální známku této koalici více, než si myslíte. A samozřejmě je to možná interpretace málo pravděpodobná, ale není to interpretace zcela nulová.

A pokud snad, protože naše společnost, přiznám, zapomíná... Ještě možná před pěti deseti lety, při jakémkoli pokusu o zrušení lustračních zákonů nebo prolamování toho, jestli estébák může, nebo nemůže být na tom či onom postu, by tady demonstrovali lidé. Dneska je to nezajímá. Takže to možná vytváří i tu atmosféru, že ta situace je překonaná. No, možná se valíme ke společnosti, kde si budeme muset některé prvky předlistopadového vývoje zopakovat, protože jsme se nepoučili.

A pokud někdo snad zapomíná na to, jaká že to byla doba, tak vám tady řeknu příběh z vlastní rodiny. Když poslali mého dědečka do Jáchymova, tak moje matka šla žádat o povolení, aby ho mohla navštívit po nějakých měsících. A byla svědkem toho, jak estébák v jihlavském kriminále nebo zádržné stanici zmlátil mladou matku s dítětem, které sebrali otce, jenom proto, že se ptala, jaký je jeho osud a jestli je ještě vůbec živý. Tak jestli vám tohle nevdá, tak je mně to líto. Je mně líto, že pro část sociálních demokratů, jak říkal jejich předseda Sobotka, to není důležité téma. Je mně líto, jestli chce být hnutí ANO novou silou v téhle zemi, že část lidí odejde. A je mně líto, že se jenom dokazuje to, čemu jsem přece jen nechtěl věřit. Na tom KSČM ukazuje a projev paní kolegyně Semelové to jasně prokázal, že oni nelitují toho, co tady bylo před rokem 1989, že se nedistancovali od své minulosti. Snad ještě čistší a průzračnější projev tady říci nemohla.

Děkuji vám za pozornost. (Rázný potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Dalším přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Grebeníček. Připraví se pan poslanec Štětina. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, řešení vztahu k minulosti vždy bylo a je součástí převratných změn. Bourání starých pomníků a budování nových, přejmenování názvů

ulic a přepisování učebnic je toho názorným důkazem. Jde především o odmítnutí bezprostřední minulosti s poukazem na její údajnou nebo skutečnou nemravnost. A nový či vhodný pohled na minulost se pak stává především tím, co dává oprávnění a zdůvodnění určitému politickému projektu. Odmítáním bezprostřední minulosti se však mnohdy pouze nahrazují nedostatečně formulované programy k moci se deroucích spasitelů.

Docela chápu, že minulost byla nutným tématem i prvních polistopadových volebních klání. Pokud však zůstává hlavním tématem různých kampaní i téměř čtvrtstoletí po pádu předlistopadového režimu, o něčem to svědčí. Zejména pak o neschopnosti nastolovat ty otázky, kterými společnost opravdu žije. Ano, pod záminkou kádrování minulosti fakticky jisté politické kruhy bojují s přítomností. Často si pak vystačí s kombinací polopravd, lží a nenávistných výpadů, někdy jdoucích do polohy historicky nechalvě známého boje s údajným židobolševickým nebezpečím.

O to víc rozumím pozoruhodnému výroku jednoho ze signatářů Charty 77 Miroslava Jodla z roku 1993: Živočišný antikomunismus je schopen, jak mě v děsivé ironii napadá, poslat Hitlerovi do pekla bleskový telegram: Adolfe, vrať se, vše odpuštěno.

Téměř 25 let od listopadu 1989, od roku zvratu, dává dostatečný odstup, aby bylo možné poměřovat tehdejší očekávání, deklarované cíle ekonomické, politické i sociální se skutečnými výsledky. Ano, začalo to jako revoluce étosu, ale velice brzy se onen historický zvrat změnil v revoluci zájmů a vyrovnávání se s minulostí. Například prezidentská kandidátka Táňa Fischerová považuje za vítězství, že skončila vláda jedné strany. Za prohru pak to, že se nezrodilo nic lepšího.

V téže době, tedy 16. listopadu loňského roku, exministr vnitra Jan Ruml uvedl, že politická transformace byla asi jednodušší než ekonomická. Přiznal dokonce deficit hlubšího promýšlení další budoucnosti naší republiky. Myslel si prý, že z komunistické éry vyjdeme s určitou neopakovatelnou zkušeností, pokornější, duchovnější a tolerantnější. Život, jak uvedl Jan Ruml, však brzy sklouzl ke konzumentství, závisti a vzájemnému nepřátelství.

Plasticky popsala tyto skutečnosti americká žurnalistka a spisovatelka Tina Rosenbergová v knize Začarovaná krajina tváří v tvář strašáku postkomunismu, která byla následně oceněna jako nejlepší americká kniha literatury faktu za rok 1995. Rosenbergová pochopila nesmyslnost a protiústavnost oné honby na čarodějnice zinscenované pražským polistopadovým mocenským centrem. Jako nestranná pozorovatelka dospěla k poznání, že šlo o vyřizování osobních účtů, o bezohledný boj o moc a zpeněžení všeho, k čemu se noví nájemníci Pražského hradu dostali.

Historie bezmála pětadvaceti let restaurace kapitalismu v naší republice je tedy vskutku bohatá, zejména pak na nejrůznější politické kampaně,

trapné politické šarvátky, majetkové přesuny, korupční skandály a účelové lustrace. Hospodářské potíže a korupční klima logicky vyvolaly či vyvolávají u řady občanů pocit nespravedlnosti, pro mnohé z nich se pak nově budovaná demokracie stala synonymem intrik, diletantismu, korupce a sbírání osobních výhod.

Jistě, když se něco nedaří, tak jsou možné dva přístupy – buď hledat seriózní východisko, nebo hledat obětího beránka. Bohužel v našich podmínkách již řadu let převládá ten druhý přístup. V období po roce 1989 se zpočátku věřilo v zásadní pozitivní obrat, který v některých oblastech skutečně nastal. Ale s tím přišla i řada věcí negativních a lidé jsou opět zklamáni. Dovolím si dokonce tvrdit, že současná doba doslova stojí na nejistotě, či dokonce strachu z budoucnosti, a to především zásluhou těch, kteří se vyznačují etikou mocichtivých predátorů s pramalým pochopením pro hodnoty slušného lidského soužití.

Ano, já mám ještě v dobré paměti politickou bitvu o lustrace na podzim 1991 ve Federálním shromáždění. Vcelku jsem chápal původní vládní návrh, který vycházel ze zásady, že se určité věci musí konkrétnímu člověku prokázat, aby bylo možné konstatovat, že nesplňuje podmínky pro výkon určitých funkcí. Právce však do našeho právního řádu prosadila princip kolektivní viny, což je v naprostém rozporu s Listinou základních práv a svobod. S tím souvisela i velmi nepříznivá reakce Mezinárodní organizace práce a Rady Evropy.

Uvedením v platnost pak lustrační zákon skutečně zastavil kariéru řadě lidí, a i když jej původně poslanci Federálního shromáždění schválili na pět let, platí dodnes. Přitom na sosedním Slovensku, jak nepochybně dobře víte, přestal platit už koncem roku 1996. Pravdou je, že samotné lustrace vyvolaly v minulosti i řadu soudních sporů. Mnohé z nich skončily rozsudkem, přičemž se ukázalo, že jistí lidé, jako například Jiřina Bohdalová, Jan Kanyza, Jan Skopeček či Soňa Červená se v seznamech Státní bezpečnosti ocitli neoprávněně.

Ano, Parlament se usnesl na lustračním zákonu k odhalení tajných spolupracovníků Státní bezpečnosti, který ale zároveň zajistil působení řady někdejších příslušníků StB na Ministerstvu vnitra a jinde, a to jako ministrovu výjimku. Český ministr Jan Ruml to vyložil tak, že jednou udělená výjimka platí, a příslušníky někdejší StB ve svém resortu podržel. Lustrační zákon tak umožnil hon nejen na příslušníky StB, nýbrž na čarodějnice, tedy i na lidi ke spolupráci s StB přinucené nebo spolupracující s ní dobrovolně i jinde než na úseku boje proti vnitřnímu nepříteli.

Snad nejvýraznějším příkladem polistopadového kýče je dnešní senátor a kandidát pro blížící se evropské volby za TOP 09 a Starosty Jaromír Štětina. Neohrožený novinář, důsledný antikomunista, který se zviditelnil tažením za zákaz Komunistické strany Čech a Moravy. Stačí však prostudo-

vat v archivu bezpečnostních složek jisté okénko na mikrofiši a můžete být značně konsternováni.

Štětínovy oplétačky se Státní bezpečností začaly 11. února 1977, kdy již zavedený tajný spolupracovník, jakýsi František Sláma, krycím jménem Alex, Štětínu udal, že si na svém pracovišti opisoval část Prohlášení Charty 77. StB si Štětínu předvolala, ten se ke všemu doznal a ihned příslušníkům Státní bezpečnosti práskl několik svých kolegů, kteří údajně mohli ideologicky závadný text do podniku přinést. Nedosti na tom. Ještě téhož dne Štětína podepsal prohlášení mlčenlivosti a také vlastnoručně sepsaný vázací akt, z něhož cituji: „Jako československý státní příslušník z vlastních pohnutek se zavazuji spolupracovat s orgány StB proti nepřátelům naší vlasti v zahraničí.“ Státní bezpečnost pak Štětínovi založila osobní svazek a přidělila krycí jméno Plavec.

Ve spisu je dále kopie Štětínova životopisu a přehled jeho zahraničních cest. „Nijak zvlášť zajímavé čtení,“ napsal k tomu v lednu 2010 advokát Tomáš Pecina. Nemusí být ovšem bez zajímavosti dozvědět se, co si o někdejší Komunistické straně Československa myslel dnešní senátor a kandidát pro evropské volby za TOP 09 a Starosty Jaromír Štětina: „Jsem stoupencem socialistického uspořádání společnosti. Zastávám zásadu nutnosti diktatury proletariátu v prvním období socialistické revoluce. Silná komunistická strana,“ cituji stále jeho slova, „budovaná na principech vědy a morálně historických kritériích, je podle mne“ – tedy podle Jaromíra Štětiny – „jediná síla, která může změnit společnost v současně třídně a ekonomicky rozděleném světě.“ Poslední významnou listinou je návrh na uzavření svazku, neboť o informátora Štětínu projevila zájem První správa Federálního ministerstva vnitra, tedy rozvědka, a ta si proto veškerou dokumentaci k němu převzala.

Dámy a pánové, nevyučuji, že jsem někomu z vás, obrazně řečeno, pohnul žlučí. Dovolil jsem si totiž danou problematiku posoudit z jiného úhlu pohledu. Dějiny – cituji právě v této souvislosti stávajícího předsedu Rady České televize – nemají jednotný a závazný výklad. A je rozumné a tolerantní se s tím smířit.

Dovolím si také připomenout odkaz jednoho z nejuznávanějších historiků a politologů 20. století, britského akademika Edwarda Carra, který vždy zdůrazňoval, že aktéry dějů minulých nelze soudit podle současných hodnot a norem, ale že je třeba vždy důsledně vycházet z hodnot, zásad a souvislostí platících v době, kdy daná rozhodnutí padla a prosazovalo se jejich naplňování. Idealizovat dějiny není rozhodně moudré. Je ale stejně nemoudré, někdy dokonce až neuvěřitelně hloupé dějiny účelově měnit. Tak to chodí v politice, ale ne v seriózní vědě.

Ne, historická pravda se hlasováním v parlamentu nedá zabezpečit. Proto kategoricky odmítám nedomyšlené účelové zákony, které mají

garantovat převahu politiky nad vědou. Smyslem skutečné vědy je přece nalézání odpovědí na stále nové a nové otázky. To ovšem souvisí s pluralitou názorů, která je zárukou, že nevítezná otřepaná teze o vítězích, kteří píší dějiny.

Dámy a pánové, politická soutěž je v parlamentní demokracii naprosto nevyhnutelná, ale měla by být vedena především o věci současné a budoucí. I to je důvod, proč budu hlasovat pro zrušení obou posuzovaných zákonů. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Dříve než udělím slovo k přednostnímu právu pana ministra kultury, poprosím pana Pilného, který se přihlásil k faktické poznámce, a po panu ministru pana Štětina.

Poslanec Ivan Pilný: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně a vážení kolegové, já jsem prožil celou tu dobu, která je tady zleva i zprava popisována. Přelepovali jsme hnědou lepenkou Slánského, který si tiskl ruku s Gottwaldem, když ho nechal popravít. Ze školního rozhlasu jsme slyšeli prokurátora, který nechal popravít Miladu Horákovou. Viděl jsem na Hradčanském náměstí tanky, které rvaly dlažbu v rámci internacionální pomoci.

Můžeme říct, že lustrační zákon má své chyby – nerozlišuje viníky a oběti, podklady, na kterých je založen, jsou mnohdy diskutabilní. Možná že už je teď trochu fousatý, protože ti, kteří tím měli být potrestáni, už se dožívají věku, který bohužel nemohu označit za požehnaný. Na druhou stranu v tomto pragmatickém přístupu mi brání to, že tady z té levé strany neustále zaznívají projevy, které mi říkají, že lustrační zákon je symbolem něčeho – symbolem, který mi říká: nezapomeň! Proto budu v každém případě hlasovat pro zamítnutí toho zákona a udržení lustračního zákona v pohotovosti. (Potlesk poslanců ANO 2011 a zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče, a prosím pana ministra kultury k mikrofonu. Prosím, pane ministře.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, popírali bychom platnost pedagogických principů a zákonitostí, kdybychom si mysleli, že desítky let trvajících systematické působení na mysl člověka nezanechá své stopy. Liberalizace trhu, nastavení zahraničněpolitických priorit, vojenská spolupráce a další důležité oblasti transformace společenských struktur byly připraveny celkem rychle. Mnohem obtížnější je rekonstrukce morální a hodnotová. Na

základě neblahých zkušeností s popíráním holocaustu víme, že v Evropě je potřeba stále podporovat kulturu připomínání, která bude ctít oběti a ty, kteří vzdorovali různým formám zla.

V období vlády komunistického režimu v letech 1948 až 1989 zahynuly u nás tisíce lidí. Z politických důvodů bylo odsouzeno k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na 250 tisíc nevinných lidí. Trpěly nejen oběti politických procesů, ale také rodiny vystavené perzekuci, pronásledování, diskriminaci. Děti byly odloučeny od matek a otců, byly zpětrhány tradiční společenské vazby a krutě pošlapávána lidská práva.

Československo se postupně dostávalo do mezinárodní izolace. Zcela se změnilo postavení Československa i ve vztahu k mezinárodnímu hospodářskému systému. Veškerý zahraniční obchod byl přeorientován na Sovětský svaz a země tzv. socialistického tábora. Znamenalo to velký zásah do dosavadní ekonomické struktury státu a rapidní pokles hospodářské úrovně. Dříve hospodářsky vyspělé Československo dostalo po únoru 1948 za partnery zaostalé, ekonomicky nevyvinuté země a muselo jim přizpůsobit strukturu své výroby. Nebývalý rozmach těžkého průmyslu, především zbrojní výroba bez surovinové základny, zvyšoval závislost na Sovětském svazu. Naše země stále více ztrácela svůj středoevropský charakter a přibližovali jsme se nám cizímu sovětskému modelu.

Především v první polovině svého 40letého trvání stál socialismus dost lidských životů utracených v lágrech, uranových dolech i na popravistiích. Ještě v 80. letech umírali lidé u ostatních drátů naší jihozápadní hranice, protože jim komunistický režim násilím zabraňoval odejít do svobodného světa. Poúnorový režim se dostal k moci násilím a násilím se u moci také držel. Takzvané znárodnění nebylo nic jiného než obrovská loupež majetku nashromážděného generacemi předků v předchozích staletích.

Z těchto důvodů a jako symbol polistopadových změn zajišťujících personální diskontinuitu s vedoucími představiteli – a teď budu citovat zákon č. 198/1993 Sb. – zločinného, nelegitimního a zavrženého komunistického režimu byl přijat zákon 451/1991. Bylo to zákonné a ústavně konformní odstavení exponentů vysoké komunistické nomenklatury a jejich pomahačů od moci. Je to legislativní pojistka, že se představitelé totalitní moci nevrátí do funkcí v právním státě fungujícím na odlišném ústavním a demokratickém principu. Byl to předpoklad očisty nejenom špiček státu, ale také médií, justice, Akademie věd, armády a bezpečnostních složek.

Bohužel díky mediální zkratce se toto všechno zužuje na pouhé spolupracovníky Státní bezpečnosti, ale hlavní funkce tzv. lustračního zákona je přece jinde. Je to podmínka výkonu těch uvedených funkcí. To znamená, že občan nesměl být v období od 25. února 1948 do 17. listopadu 1989 ta-

jemníkem orgánu KSČ, případně KSS, od stupně okresního výboru výše, s výjimkou těch, kteří tyto funkce zastávali pouze v období od 1. ledna 1968 do 1. května 1969, tedy v období tzv. pražského jara a bezprostředně potom. Dále pracovníkem aparátu orgánu KSČ na úseku politického řízení Sboru národní bezpečnosti, příslušníkem Lidových milicí, členem akčních výborů Národní fronty nebo například prověřkových a normalizačních komisí po okupaci 21. srpna 1968, příslušníkem Sboru národní bezpečnosti zařazeným ve složce Státní bezpečnosti nebo studentem na vysoké škole Felixe Edmundoviče Dzeržinského při radě ministrů SSSR.

Myslím si, že se často zapomíná na to, že lustrační zákon byl zaměřen proti pachatelům, nikoliv proti obětem, na které se často dnes mediálně upírá pozornost. Já, jak víte, jsem se tři roky systematicky jako ředitel Ústavu pro studium totalitních režimů zabýval touto otázkou. Měl jsem možnost číst řadu různých vázacích aktů, měl jsem možnost, a vážím si toho, mluvit s celou řadou lidí, kterým minulý režim lámal páteř. A vím, pod jak brutálním násilím se často toto spolupracování vymáhalo. Nezapomínejme na to a nenechme se obalamutit touto mediální zkratkou!

Ne tedy ti, kteří byli obětí často brutálního psychologického nebo i fyzického násilí, ale ti, kteří byli nositeli této moci, kteří ty druhé lidi nutili ke spolupráci, kteří je nutili popírat hodnoty a ztrácet charakter – proti těmto lidem je lustrační zákon postaven. A podle chronologie se to týká lidí starších 43 let, to znamená lidí, kteří jsou dnes v plné síle. Myslím si proto, že bychom neměli na tyto věci zapomínat.

Ano, vím velmi dobře o slabínách, které v lustračním zákonu jsou. Je jistě rozumné se nad nimi zamyslet, ale musí to být podnět demokratických sil, a nikoliv strany, která se odkazuje na svou totalitní minulost a nedokázala se s ní vypořádat. Proto vás asi nepřekvapuje, že já stejně jako všichni členové klubu KDU-ČSL budeme hlasovat proti zrušení lustračního zákona.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z lavic napravo.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane ministře. Dalším přihlášeným s přednostním právem je pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedající.

Vážený pane ministře kultury prostřednictvím paní předsedající, já souhlasím s každým slovem, které zaznělo z tohoto pódia z vašich úst, a s úctou bych váš příspěvek podepsal za předpokladu, pokud byste se vy a vaše politická strana podle těchto slov také chovali. Nicméně faktem je, že vaše praktické chování je nad rámec vašeho diskusního příspěvku přece jenom o něco rozšířeno. Tam chybí ještě ta jedna věta – že jsme sice

zásadně proti zrušení lustračního zákona, ale v případě, že se nám to bude hodit, tak jsme ochotni se dohodnout s panem prezidentem na tom, že pro vyvolené a pro určité případy ten zákon nebude aplikován. On sice bude platit, samozřejmě, v tom právním řádu ta písmena najdeme, ale my, strana lidová, protože se nám to hodí, souhlasíme s tím, že aplikován nebude. To je, jako kdyby neplatil.

V podstatě přeložíme-li ve vsí úctě vaše slova, říkáte: Jsme zásadně proti zrušení zákona o dopravě, ale bude-li se nám to hodit, jsme připraveni pro vyvolené s panem prezidentem se dohodnout na výjimce, že někdo si může jezdit, jak chce, kudy chce a kde chce. Jsme zásadně proti zrušení zákona o zdravotnických službách, ale v případě, že bychom se mohli stát ministry vlády, tak jsme připraveni dohodnout se s panem prezidentem o výjimce, že jsou lidé, kteří mohou léčit i bez lékařského diplomu. Jste zásadně proti zrušení lustračního zákona, a jsou případy, kdy nechcete, aby byl aplikován, protože se vám to hodí.

Já rovněž nesouhlasím s návrhy předkladatele a budu hlasovat proti zrušení lustračního zákona. Nejsem si však jist, zda váš postoj ve své obojakosti není stejně nebezpečný jako postoj předkladatele. Děkuji. (Ojedinělé zatleskání napravo.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Prosím pana poslance Jiřího Štětinu, který je řádně... Pardon. Tak ještě s faktickou pan ministrem kultury Herman. Prosím, pane ministře.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové. Vážená paní předsedající, vaším prostřednictvím bych zareagoval na slova pana předsedy Kalouska.

Myslím si a chápu roli pana předsedy jako opozičního politika, asi nemůže jednat jinak. Ale myslím si, že stejně dobře ví jako my všichni, že takzvaný služební zákon s tímto tématem vůbec nesouvisí. Pokud je někde dračí vejce vloženo do této tematiky, tak je to onen doprovodný zákon 309 z roku 2002, pro který pan předseda tehdy také zvedl ruku.

Myslím si, že je třeba zdůraznit to, co jsem před chvílí řekl ve svém příspěvku – že lustrační zákon je zaměřený na pachatele, nikoliv na oběti. Tady je třeba velmi dobře rozlišovat a ctít presumpci nevinu. A my jsme jednoznačně řekli, všichni ministři za KDU-ČSL, že nám nejde o žádná místa. A to si myslím, že je zcela jednoznačně zřejmé, a že ve chvíli, kdy by zde došlo k prolomení tohoto principu, tak tato místa samozřejmě opustíme, protože pokládáme tuto věc za zcela principiální.

Děkuji za pozornost. (Zprava slabší potlesk, ale i slabé zabouchání do lavic.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. S faktickou pan poslancem Kalousek a poté s faktickou pan poslancem Blažek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já velmi děkuji za větu, která byla obsažena ve vaší odpovědi, pane ministře prostřednictvím paní předsedající, že v případě aplikace zákona jste připraveni rozlišovat. A v tom je ten fór. My můžeme mít samozřejmě na lustrační zákon různé názory, ale měli bychom se asi všichni shodnout, že dokud ten zákon platí, tak platí bez výjimek a bez rozlišování. To, že vy připouštíte výjimku, že prostě vy jako vláda České republiky pro případ, že se vám to hodí, se na libovolný zákon s odpuštěním – (gesto rukama směrem doprava) – ignorujete, tak si myslím, že tím vydáváte strašně špatný signál do společnosti nejenom vůči lustračnímu zákonu, ale vůči jakékoliv aplikaci práva, která by měla vždy platit bez výjimek.

Jinak máte tu výhodu jako ministr vlády, že na mě můžete rovnou bez předsedající. Neváhejte příště.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A dříve než pozvu pana poslance Blažka, písemná faktická má přednost, takže pozvu pana poslance Hovorku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych s dovolením vaším prostřednictvím panu předsedovi klubu TOP 09, panu Kalouskovi, připomněl taky jeden historický návrat do minulosti, a sice rok 2006 a vyjednávání o vládě, která měla být postavena s podporou KSČM. A pan Kalousek si určitě vzpomíná, v době, která předcházela sestavení této vlády, KDU-ČSL demonstrovala. Demonstrovala na Letné proti komunistům. A pan předseda Kalousek potom vlastně za pár měsíců neváhal popřít veškeré svoje animozity vůči KSČM a prostě vyjednávat o vládě s ČSSD za podpory KSČM. Myslím si, že je dobré vidět tyto souvislosti, když nám teď káže o tom, co my děláme špatně a jak bychom měli postupovat. Měl by si také on sám uvědomit, jak v minulosti často postupoval a často se choval podle toho, co pro něho zrovna bylo výhodnější.

Děkuji za pozornost. (Potlesk v pravé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Nyní prosím pana poslance Blažka s faktickou poznámkou.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Já použiji obrat pana ministra kultury „dračí vejce“. Rád bych Sněmovně pouze sdělil, že tady pořád sly-

ším, jak platí platné právo a podobně. Ono platí, ale neaplikuje se, a trošku v jiné souvislosti, která zde možná nezazněla.

Existuje také přestupkový zákon a ten v § 21 má přestupky proti lustračnímu zákonu. Já bych rád Sněmovně zde sdělil, že naprosto jednoznačně – a jsem ubezpečen po interpelacích na pana premiéra z minulého týdne, že tomu tak je – pan prezident s panem Bohuslavem Sobotkou spáchali přestupek proti lustračnímu zákonu. Tím, že pan Bohuslav Sobotka podal tento návrh, tu skutkovou podstatu naplnil a pan prezident je podle ústavního zákona beztrestný, čili jeho se to netýká. Pan premiér totiž minule připustil, že u některých členů vlády předal lustrační osvědčení, u některých nikoliv. To znamená, že advokátská výmluva, že se to na ministry možná nevztahuje, ten lustrační zákon, neplatí...

Sdělují dále, že příslušným úřadem pro projednání tohoto přestupku je podle mého názoru, protože ten přestupek byl spáchán v Lidovém domě a na Pražském hradě, Úřad městské části Praha 1. Já to oznamovat nebudu, protože na oznamování mám ve Sněmovně jiné odborníky a myslím si, že by například ministryně spravedlnosti mohla příslušný podnět podat a ten přestupek by měl být řádně projednán. Děkuji. (Potlesk napravo.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Prosím pana poslance Jiřího Štětinu, řádně přihlášeného do rozpravy, aby přišel k mikrofonu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Štětina: Dobrý podvečer, vážená paní místopředsedkyně. Děkuji vám za slovo.

Vážená vládo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, myslím si, že v tuto chvíli začíná zde atmosféra houstnout. Já ji malinko uvolním. A proč? Myslím, že asi před půlhodinou zde padlo moje jméno v úplně jiné souvislosti, než to bylo moje jméno, ale já nosím od roku 1992 tento papír (ukazuje všem stránku formátu A4), ve kterém mám negativní lustrační osvědčení. A jsem asi jedním z prvních občanů této země, kteří tento dokument mají. Já jsem si to nevzal záměrně dneska s sebou, abych to tady ukázal, že to mám. To ne. Já to nosím stále s sebou, protože nikdy nevím, kdy se mě bude někdo ptát, jestli to mám.

Já musím také hned v úvodu svého krátkého vystoupení říci, že nepodpořím návrh KSČM a budu hlasovat proti tomu, i když – a teď se dostávám k tomu hlavnímu – pokud se nemýlím, tak jsem na třetím místě, pokud jde o stáří v této Sněmovně, takže si velmi dobře pamatuji jako čtyřleté dítě na osvobození republiky, na únor, takzvaně Vítězný únor 1948. Samozřejmě si pamatuji všechno, co zde říkalo mnoho předřečníků. Mohl bych s nimi polemizovat. Já se, vážené dámy a pánové, domnívám, že to je zbytečné, protože to můžeme řešit někde úplně jinde a ne tady před zra-

ky celé naší veřejnosti, protože se domnívám, že dneska je lidem úplně jedno, jestli tento zákon platí, nebo neplatí.

A teď se dostávám k tomu hlavnímu, co chci říci. Já, než jsem dostal tento list, tak jsem měl skoro obavy, že nebudu mít negativní osvědčení. Já jsem totiž od roku 1965 do roku 1969 byl lékařem na Krajské správě Ministerstva vnitra v Hradci Králové mylně jsem se domníval, že když byl někdo u policajtů, tak holt bude mít pozitivní lustrační osvědčení. Nebylo tomu tak. Já jsem přesvědčen o tom, že pokud byl tento zákon přijat, a bylo to jistě správně, tak jeho uplatnění mělo být důsledné, ale v prvních letech takzvané revoluce, protože to bylo skutečně předání moci jedněch šibalů šibalům – to říkám jaksi hodně v uvozovkách – jiným, kterým šlo hlavně o to, aby tuto zemi rozkradli. A to se jim dokonale podařilo.

Já zde musím připomenout, teď jako minulý příslušník Ministerstva vnitra: Jak je možné, že z trezoru ministra vnitra – já ho nebudu jmenovat, aby mu dal pánbůh věčnou slávu – se najednou ztratí dokumenty, které dokladovaly, že řada dalších lidí byla buď donašeči Státní bezpečnosti, nebo dokonce někde i dále, to znamená KGB? Já se obávám, že tyto dokumenty někde existují a že se mohou na někoho někdy, bude-li třeba, objevit.

Chci říci jednu věc. Rozhodně není správné, abychom tento zákon zrušili, ale ne proto, že de iure nebo de facto, protože bylo mnoho lidí mylně nařčeno, osvobozeno, dopsáno, ale já vím zcela jasně, protože jsem byl v roce 1977 vyšetřován dvěma příslušníky Státní bezpečnosti v lese, což mi potom vytkli bývalí kolegové, kteří měli doklady, že kdyby náhodou došlo k padesátým létům, tak řada lidí, kteří tenkrát dělali na Krajské správě Ministerstva vnitra v Hradci Králové, by šlo ke zdi. Tak mi říkali: Nikdy s nikým nechoď do lesa. Ono to heslo platí i jinak. Ale já mohu říci jednu věc. Pokud někdo nic nepodepsal, tak nemohl být na seznamech Státní bezpečnosti.

Já jsem nelenil a dojel jsem si do Pardubic, kde jsem zjistil, zda byl na mne veden spis. Samozřejmě byl na mne veden spis. Měl jsem jméno Doktor. Bylo to roku 1977. Bylo zajímavé, že Státní bezpečnost věděla všechno o mé rodině, dokonce o příbuzných, o mém švagrovi, který žil v Austrálii, čili i tam měla své zvědy, ale nepodepsal jsem nic, takže se mnou to bylo ukončeno a tento spis byl založen ad acta.

No a na závěr – já si myslím, že je naprosto zbytečné, abychom si vyčítali, co jsme kdysi kdo o kom řekl, co jsme chtěli a co jsme nechťeli, jestli jsme to podepsali, jestli se to bude soudit, nebo nebude. Já se domnívám, že lustrační zákon musí zůstat v morální rovině. Kdybych já neměl tento list, tak věřte, že bych tady nikdy nebyl a nikdy bych nebyl na funkcích, které jsem zastával v podstatě od roku 1990, protože bych si nebyl jist, jestli náhodou někdo nevytasí, že jsem byl, byť jenom čtyři roky, příslušníkem Ministerstva vnitra.

Čili nehlasujeme pro návrh KSČM. Děkuji za pozornost. (Potlesk několika poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Prosím k mikrofonu pana poslance Jana Zahradníka, který je přihlášen do rozpravy. Prosím, aby se připravil pan poslanec Josef Hájek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, když jsem se před několika dny hlásil k tomuto diskusnímu vystoupení, tak jsem netušil, jakou těžkou úlohu jsem si připravil – vystupovat po projevech paní poslankyně Semelové a pana poslance Grebeníčka.

Paní předsedající, já bych rád vašim prostřednictvím vzkázal panu poslanci Grebeníčkoví, že to, co si moje generace pamatuje z komunistického režimu, to není jenom nějaké chladné hodnocení historie, nebo to není nějaké pokroucení dějin, které má za účel škodit jemu a jeho straně. Jsou to naše reálné vzpomínky. My si dobře pamatujeme, jak to tenkrát bylo. Byly tady represivní složky režimu, Sbor národní bezpečnosti, armáda, Státní bezpečnost se svými spolupracovníky, ale kromě toho tady také byla Komunistická strana Československa a její základní organizace, které byly na každém pracovišti. Pomocí těchto organizací ta strana vykonávala svoji vedoucí úlohu. Naši kolegové, přátelé, byli členy těchto organizací, byli členy jejich výborů a po pravdě, někdy vykládali humorné zkazky, ale pravdou bylo, že to členství je v našich očích vždycky diskreditovalo.

To, že byl přijat lustrační zákon, jsme považovali za úlevu, za něco, co znemožní exponentům komunistického režimu účastnit se na správě věcí veřejných po revoluci.

Relativismus, se kterým komunisté předkládají návrh na zrušení lustračního zákona, je nebezpečný. Kdyby se to nakrásně povedlo a tato Sněmovna nedejbože jejich návrh schválila a zrušila lustrační zákon, tak se můžeme možná připravit na to, že zakrátko bude předložen návrh na zrušení zákona o protiprávnosti a zavrženíhodnosti komunistického režimu s poukazem, že on ten režim zas tak úplně zavrženíhodný nebyl, že je na něj možný dvojitý pohled, že třeba se i někomu líbilo v něm žít. Proto doufám, že lustrační zákon zrušen nebude.

Ještě mi na závěr dovoluji jednu takovou vzpomínku. Ona ta naděje nezahynula v dobách komunismu. Byli lidé, bylo jich mnoho, kteří ji pomáhali žít. Jedním z nich byl člověk, na kterého bych si rád dnes vzpomněl. Byl to Karel Fořt, známý jako otec Karel z Rádia Svobodná Evropa, který šířil duchovní zprávy, pro mnohé našel cestu k víře. Monsignore Karel Fořt 21. ledna letošního roku zemřel a my jsme se s ním rozloučili 31. ledna v ka-

tedrále svatého Mikuláše v Českých Budějovicích. Já myslím, že i kvůli otci Karlovi nesmíme dopustit, aby lustrační zákon byl zrušen, a proti komunistickému režimu musíme stále bděle bojovat. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Dále zde mám přihlášenou s faktickou poznámkou paní poslankyni Hubáčkovou? Paní poslankyně Hubáčková, jste přihlášena s faktickou poznámkou? (Ne.) Dobrá. Pak tady mám přihlášku s přednostním právem pana místopředsedy Sněmovny, pana poslance Bartoška. Prosím, pane poslanče.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Paní předsedající, dámy a pánové, pěkně odpoledne. Zástupci komunistické strany zde vzpomínají na období před rokem 1989 s nostalgii, jako by to byla doba, do které bychom se měli všichni vrátit a byli bychom v ní šťastni. Slovy klasika, za socialismu se špatně nežilo, v létě bylo teplo, v zimě sněžilo, zjara tály ledy, byly povodně, to jsme, milé děti, přišli o hodně. A já zde říkám, že komunistický režim byl zločinný, který se dopustil vlastizrady a poškodil tento národ. Střídání lidí na hranicích, lágry pro mukly, fízlování rodin, rozvíjení třídní nenávisti. Období, kdy stranická knížka znamenala víc než vzdělání a erudice. To je období, do kterého já se nechci vracet. A rovnou zde říkám, že raději budu žít a učit se svobodě v této nedokonalé době, než se vrátit a ohnout šíji pod otroctví komunismu! Tak to je a znovu říkám, že komunistický režim byl zločinný a je třeba to říkat našim dětem. Děkuji. (Potlesk z části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. S faktickou mám přihlášeného pana poslance Kováčika. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Bude to velmi krátká faktická. Rád bych upřesnil. Ta slova klasika neznějí za socialismu se špatně nežilo, ale za komunismu se špatně nežilo.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. S faktickou prosím pana poslance Opálku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Kolegové, kolegyně, v poslední době jsem se začel do publikace, kterou vydalo deset profesorů této země, Civilizace a dějiny. Já bych doporučoval všem těm kritikům, kteří se hlásí k různým směrům, aby se podívali, jakou historii mají ty směry v dávné minulosti a ke kterým se hlásí.

Nepřišel jsem nic relativizovat ani obhajovat neobhajitelné. Ale prostě

každý máme své vidění, a jestli v té minulosti byly věci, ke kterým se určitě nebudeme hlásit s nějakým nadšením, tak si uvědomme, že tyto škraloupky máme všichni. Jestli to byla genocida indiánů, původního obyvatelstva v Americe, pod křížem, jestli to byly dvě světové války díky pravici a kapitálu, a tak bych mohl vyjmenovávat. Prosím vás, budme k historii spravedliví a věnujme se jí úplně. Nejenom ve výseči, která nám vyhovuje. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Dřív než udělím přednostní slovo panu poslanci Schwarzenbergovi, mám faktickou pana poslance Blažka. Pane poslanče, vydržte, prosím. Tak dobře. Prohodíme pořadí.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, když člověk sledoval diskusi, ať zde ve Sněmovně, nebo v různých médiích v posledních dnech, tak na mě udělal hluboký dojem argument, že lustračním zákonem se vytváří nerovnost před zákonem a že tohle neodpovídá Ústavě. Musím ale tady vyčinit našemu právnímu řádu, že to se stává i na jiných polích. Denně vyslovují soudy rozsudky, které brání odsouzeným vykonávat na nějakou dobu povolání. Použijí rozsudku, že se odebere řidičák, poněvadž je to ohrožení. Ano, je to pravda, a brání se prznitelům mladistvých, zejména pedagogická povolání. Tudíž bychom se měli opravdu starat tady o rovnost před zákonem, aby všichni nebyli omezeni ve svých možnostech, mohli neomezeně vykonávat svou činnost. Pak souhlasím plně. Pak by lidé, kteří spolupracovali s okupační mocností nebo byli fízlové, měli mít nadále možnost přístupu k státním tajemstvím. Pak máme opravdu zde perfektní rovnost a každý může dělat, co chce. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci. S faktickou přihlášen pan poslanec Blažek. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Já si vždycky říkám, že už nic neřeknu, ale ta moravská povaha mě vždycky vyburcuje. Já si dovolím říct na adresu KSČM jedno velké zjednodušení a v jedné věci, že je chápu. Oni v podstatě, a tak už to prostě chodí ve volbách, zastupují buď ty občany, kteří se měli za předchozího režimu lépe, anebo ty, kteří si myslí, kdyby ten režim zůstal, že by se možná měli líp než dnes. Velmi zjednodušuji a vím to. Ale on ten lustrační zákon nechrání tuto společnost ani tak před vámi, ale spíš před těmi, kteří v roce 1989 odešli a dnes nesedí tam, ale sedí tak někde tady.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Další faktickou prosím pana poslance Grospiče. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, paní předsedající. Dovolte mi, a bych vašim prostřednictvím svému předřečníkovi Karlu Schwarzenbergovi řekl, že lustrační zákony asi hovoří o něčem úplně jiném, než o čem hovořil on tady, a hlavně v tom rozměru viny. A pokud bychom přijali ten jeho názor, pak bychom tady hovořili o kolektivní vině. Ale on asi chtěl říci, že by mělo platit to padni, tomu padni. Čili prokáže-li se u někoho vina, nechť je souzen a nechť je po právu odsouzen. Ale není přece možné plošně uvalovat kolektivní vinu na určitou skupinu osob, aniž se posoudí každý individuální čin. To bychom také mohli říci, že potenciálně je třeba podle ne dnes platných, ale bývalých platných zákonů, třeba ještě z doby rakousko-uherské monarchie, rodu šlechtického, tak by mu mohlo být zakázáno vykonávat nějakou funkci, protože potenciálně tehdy zastával výsadní postavení ve společnosti.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Grospišovi. Vážené paní a pánové, dobré odpoledne. Já si dovolím ještě přečíst jednu omluvu. Omluvu nepřítomnosti z jednání 6. schůze zaslal předsedovi Poslanecké sněmovny pan ministr životního prostředí Michal Brabec.

Budeme pokračovat v rozpravě. Ještě faktická poznámka pana poslance Pavla Kováčika. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Řádně elektronicky, pane místopředsedo, nebo jak bylo před chvílí řečeno, písemně byla moje faktická přihlášená.

Jenom krátká reakce na pana kolegu Blažka vašim prostřednictvím, pane předsedající. Kdyby tomu tak bylo, že KSČM zastupuje pouze hlasy těch, kterým se za tzv. minulého režimu žilo dobře a nebo kteří očekávají, že by se žilo dobře, kdyby býval ten minulý režim nepadl, tak to je až příliš velké, pane kolego prostřednictvím předsedajícího, zjednodušení. Kdyby tomu tak skutečně bylo, tak nemáme ty desítky tisíc nových voličů, nových hlasů, i velmi mladých hlasů, a z toho dovozují, že lidé nám věří, že nejsme tou stranou minulosti, za kterou byste nás mnozí rádi samozřejmě měli, ale že Komunistická strana Čech a Moravy požívá u voličů vážnost, požívá u voličů autoritu i jako strana pro současnost a pro budoucnost, a myslím si, že to je to rozhodující. A skoro mě mrzí, že jsem tu tematiku nezaměstnanosti nezařadil jako první bod dne. Mohli jsme se skutečně bavit o věcech, které pálí lidi víc než cokoliv jiného. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu Pavlu Kováčikovi.

Ještě faktická poznámka předsedy klubu ODS pana Zbyňka Stanjura. Pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Musím říct, že mám z té debaty radost, že buď celé kluby, nebo členové jiných poslaneckých klubů, samozřejmě s výjimkou komunistického klubu, říkají, že podpoří náš návrh na zamítnutí toho zákona už v prvním čtení, a opravdu mám z toho radost.

Na druhé straně, abychom to neměli tak jednoduché s bojem proti relativizování minulosti a komunismu a podobně, tak chci připomenout, že to je návrh komunistické strany, její předseda sedí o dvě řady nade mnou, je to místopředseda Poslanecké sněmovny a v tajných volbách – podotýkám v tajných, kdy jsme mohli svobodně vyjádřit svůj názor – získal od vás 151 hlasů. Tak aby to nebylo tak jednoduché s tím bojem proti komunismu a tomu, jak se relativizují vzpomínky na minulý režim.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi klubu ODS za jeho faktickou poznámku i za dodržení času. Poslední faktická poznámka, paní poslankyně Marta Semelová. Paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vašim prostřednictvím bych chtěla ještě také krátce reagovat na pana poslance Blažka. Chtěla bych trochu poopravit to, koho my jako KSČM zastupujeme. My zastupujeme mladé rodiny, my zastupujeme lidi bez zaměstnání, bez práce, my zastupujeme ty lidi, kteří nemají na toho doktora, protože když tady mluvil pan Svoboda o SANOPZu, tak bych chtěla jenom upozornit, že teď si musejí platit všude. My tady zastupujeme důchodce, kteří nemají peníze na to, aby vyžili. A zastupujeme ty lidi, kteří, a je to více než dvě třetiny, nemají ani průměrnou mzdu.

A pokud tady mluvíte ostatní o neustálé diktatuře z období před listopadem 1989, tak bych chtěla upřesnit, že teď je tady diktát lží a peněz. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Martě Semelové za dodržení času k faktické poznámce. A máme... Pan kolega Kučera k faktické poznámce. Už jsem chtěl vyvolat řádně přihlášeného kolegu Hájka, ale nemám šanci. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Michal Kučera: Ještě jednou dobrý den. Já bych jenom velice krátce k paní poslankyni Semelové prostřednictvím pana předseda-

jícího: Prosím vás, mou mámu důchodkyni nezastupujete, tu si z toho seznamu škrtněte. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní řádně přihlášený pan poslanec Josef Hájek v přihlášce do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, při projednávání služebního zákona jsem tady vystoupil s poněkud emotivním vystoupením. Jsem horník a emoce ve mně určitě jsou. A přestože patřím k těm, kterých se taky období komunistů dotklo, protože jsem byl společně s vaším bývalým předsedou ODS propuštěn z politických důvodů z vojenské školy, přesto bych chtěl dneska k projednávanému tématu přistoupit poněkud pragmaticky.

Před tímto vystoupením jsem prostudoval řadu odborných materiálů a textů, které se týkaly problematiky lustračního zákona. V této souvislosti mě nejvíce zaujala publikace nazvaná Komunistické právo v Československu, která byla dokončena v Mezinárodním politologickém ústavu Masarykovy univerzity v Brně v roce 2009. Mimo jiné v době, kdy byl rektorem této univerzity současný předseda ODS. V této publikaci se problematikou českých lustračních zákonů zabývá kapitola nazvaná Lustrace a běh času. Autor této kapitoly, pan David Kosař, v ní podrobně hodnotí nejen funkčnost českých lustračních zákonů, ale také se zabývá otázkou, jak dlouho v kontextu s českou Ústavou a judikaturou Evropského soudu pro lidská práva by tyto lustrační zákony měly fungovat. Připomínám, že se síce jedná o text z roku 2009, ale dle mého názoru jsou myšlenky a závěry tohoto autora vysoce aktuální i dnes, po pěti letech.

Autor v úvodní části své práce uvádí – cituji: Ačkoliv byly oba lustrační zákony z let 1991 a 1992 původně přijaty pouze na dobu pěti let, zůstávají dvě dekády po sametové revoluci stále součástí platného právního řádu. A nejen to, lustrační zákony pořád vyvolávají emoce a ve vypjatých chvílích dokonce ovlivňují politickou scénu. Toho jsme tady svědky dnes i při minulém projednávání.

Autor při hodnocení lustračních zákonů dále uvádí – cituji: Specifické okolnosti spojené s přechodem k demokracii, jež ospravedlňovaly přijetí českých lustračních zákonů po sametové revoluci, s postupem času pomíjely, a lustrační zákony by tudíž měly být prohlášeny Ústavním soudem za protiústavní, případně zrušeny samotným zákonodárcem. Autor tento argument opírá o tvrzení, že české lustrační zákony jsou v dnešní době, to znamená již v roce 2009, v rozporu s Listinou základních práv a svobod.

Toto stanovisko sdílel i prezident Havel. Ten, jak známo, vetoval jak v roce 1995, tak i v roce 2000 prodloužení lustračních zákonů s odůvod-

něním – cituji: Tyto zákony byly určeny pouze pro revoluční fázi a je čas přijmout úpravu v souladu s právním státem, která neakceptuje kolektivní vinu.

Nejsem právník, ale neznám v naší legislativě další zákon, v kterém se upřednostňuje presumpce viny namísto standardní presumpce nevinu. Po téměř 25 letech od sametové revoluce by občanovi mělo být umožněno, aby okolnosti každého případu byly individuálně posouzeny a každý občan naší demokratické republiky musí mít jistotu rovnosti před zákonem.

Autor při hodnocení období platnosti lustračních zákonů dále konstatoval:

Za první. České lustrační zákony neposkytly žádnou spravedlnost pro oběti komunistického režimu, o čemž jasně vypovídá negativní postoj řady disidentů, jakým byl prezident Havel, Petr Uhl nebo Jiřina Šiklová.

Za druhé. Příběhy například Josefa Tošovského či Františka Lamberta, kteří představují špičku ledovce, jednoznačně prokázaly, že smysl lustračních zákonů jako nástroj určité odplaty za podíl na příkořích způsobených komunistickým režimem se často minul účinkem.

Za třetí. Co se týká profylaktických účinků lustračních zákonů pro budoucnost, autor uvádí – cituji: Pokud spravedlnost lustračních zákonů spatřujeme v nezbytném opatření do budoucna, jež má zabránit infiltraci osob spolupracujících s totalitním režimem do veřejných funkcí nově vznikajícího státu, tak tento argument stojí na vodě, neboť tohoto cíle lze dosáhnout vůči základnímu právu šetrnějším způsobem než lustracemi a síla tohoto argumentu klesá s postupujícím časem od sametové revoluce. Konec citátu. A s tímto názorem se já osobně beze zbytku ztotožňuji.

Autor dále uvádí – cituji: K požadavku politické loajality osob ve státní správě a ve veřejných službách dodáváme, že ačkoliv souhlasíme s tím, že státy mají legitimní zájem vyžadovat od zaměstnanců ve veřejné správě zvláštní pouto důvěry a loajality, zkoumání loajality zaměstnance veřejné správy musí být založeno na materiálním, a nikoliv formálním pojetí loajality vůči ústavnímu systému České republiky. To znamená, že porušení povinnosti loajality musí splňovat přinejmenším následující zásady.

Za první. Musí dosahovat závažné intenzity. Zde musí být posuzována zejména aktuálnost rizika neloyalního chování. Zdali byla loajalita porušována aktivním, nebo pasivním způsobem a zdali se jednalo o jednorázové, či opakované porušení loajality, případně jak dlouhého trvání.

Za druhé. Musí dostát požadavku individualizace. To znamená, musí brát v potaz individuální okolnosti každého případu, například porušení loajality pod nátlakem, či dokonce v důsledku použití násilí.

Za třetí. Porušení loajality musí být hodnoceno především s ohledem na konkrétní funkci, kterou zaměstnanec zastává, popřípadě hodlá zastávat. Tyto zásady má splňovat služební zákon. Konec citátu.

Dnes, téměř 25 let od sametové revoluce, nastal opravdu čas diskutovat nad revokací či zrušením lustračního zákona. Dle mého názoru ale nejprve musíme schválit služební zákon. Pokud bude služební zákon letos schválen, v což pevně věřím, měli bychom se k problematice lustračního zákona opět vrátit a do té doby budu hlasovat proti zamítnutí návrhu KSČM. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Josefu Hájkovi, a než dám slovo řádně přihlášenému panu poslanci Michalu Kučerovi, předběhl ho jeho stranický kolega s faktickou poznámkou. Dávám tedy slovo Františku Laudátovi k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já na margo svého předřečníka bych řekl, že papír snese úplně všechno. Nevím, přeslechl jsem jméno autora tohoto nehorázného blábolu.

Znovu tady zopakuji, že to není jenom otázka vlastního zákona, ale morálního pohledu na to, co se tady dělo před rokem 1989.

Kdysi se potkali duchovní z několika velkých světových náboženství a bavili se o tom, na čem se vůbec může civilizace na této planetě shodnout. Nakonec se neshodli vůbec na ničem, nicméně ve hře byla tato kritéria: právo na život, právo vlastnit majetek, poctivě nabytý, samozřejmě, a právo svobodně vyznávat náboženství.

Když se na to podíváme, co dělali předlistopadoví komunisti. Právo na život – už se nezeptáte Horákové, Slánského a dalších. Právo vlastnit – asi je tu zbytečné opakovat, kolika lidem ukradli majetky, kolik lidí vyhnali z jejich rodných domovů, kolika lidem sebrali živnosti, a to od těch nejmenších až po ty největší. Právo vyznávat náboženství – něco už pamatujeme, když byl Šemík hříbě a Hradčany byly ještě dřevěné. Tak pokud vím, tak když si někdo troufl přihlásit se na hodinu náboženství, tak následovala masáž a jen několik málo se odvážilo tam chodit.

Takže o čem se tu dnes bavíme? Takové pitomosti, jako někdo napíše v jakýchsi analýzách, tak to vám přinesu tisíc knížek, které říkají pravý opak.

Děkuji. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Františku Laudátovi. S faktickou poznámkou ještě stále pan kolega Blažek a potom kolega Josef Hájek, také faktická poznámka. Prosím, pane poslance.

Poslanec Pavel Blažek: Mám takovou prosbu a současně určitý protest. Ať se to komu líbí, nebo ne, Václav Havel byl jednou z největších

osobností našich dějin, a možná evropských, minulého století. Mně rve uši, když se tady každé jeho slovo použije ve výkladu, v jakém se to každému líbí, a já si myslím, že si to tato osobnost vůbec nezaslouží. Teď nesměřuji pouze ke KSČM, ale všeobecně. Když ho budeme citovat, budiž, ale nebudme vykladači, protože ho znevažujeme. Koneckonců, myslím, jestli někdo má snad možná právo ho občas vykládat, tak je to jediná osoba – a to je Karel Schwarzenberg.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní ještě pan kolega Josef Hájek s faktickou poznámkou a potom pan poslanec Kučera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Hájek: Já se ještě omlouvám, já jsem sliboval, že do toho nedám emoce, ale já to neumím. Takže v závěru jsem se trošičku přeřekl. Takže jen do zápisu ještě jednou opakuji, že do doby, než projde služební zákon, budu hlasovat pro zamítnutí návrhu KSČM. Pro zrušení lustračního zákona.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Hájkovi a nyní pan poslanec Michal Kučera s řádnou přihláškou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, v poslední době se množí snahy o falzifikaci naší historie, a to zejména ze strany KSČM. Už jen z projevů mých komunistických předřečníků doslova běhá mráz po zádech.

Dovolte, aby vám uvedl i další čerstvé případy snahy o falzifikaci naší historie z posledních dnů.

Místopředseda sněmovny pan Filip v těchto dnech relativizoval zločinnost okupace Československé republiky Sovětskou armádou a armádami Varšavské smlouvy z roku 1968. Vyslovil to v souvislosti se smrtí zrádce Vasila Biřáka, který byl autorem zvacího dopisu Leonidu Brežněvovi. A tím dalším případem je bezesporu snaha komunistů zrušit lustrační zákon a bagatelizace role agentů komunistické Státní bezpečnosti po roce 1989. Zrušení lustračního zákona by nebylo jen pouhým formálním aktem, ale byla by to ve skutečnosti další rehabilitace zločineckého komunistického režimu.

Domnívám se, vážené dámy a vážení pánové, že bychom tomu měli zabránit nejen proto, že tento pokus je nevratný, ale také proto, že by přijetí této normy znamenalo krok zpět v naší moderní národní historii. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Michalu Kučerovi. Zatím poslední přihlášený je pan poslanec Jiří Koubek, kterého žádám, aby se ujal slova. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Koubek: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy a pánové, velice děkuji. Patřím k těm lidem, na které se lustrační zákon nevztahuje, takže asi by se možná slušelo, abych mlčel. Jestli dovolíte, přeče jen promluví.

Nebyl jsem nikdy postaven před volbu vstoupit, nebo nevstoupit do zločinecké organizace. Naštěstí jsem toho byl uchráněn. Můj starší bratr ovšem už tuto volbu měl, jeho rodiče to naštěstí měli alespoň z hlediska morálky v hlavě srovnané, a tak mu nikdy neřekli: Vstup do zločinecké organizace, budeš se mít lépe, budeš moci jít studovat zahraniční obchod atp.

Před tuto volbu nebo před jinou životní volbu nebyli ani postaveni prarodiče mých dětí, kterým v 50. letech jednou večer zaťukal soused na okno a oznámil jim, že ráno budou vystěhováni, protože na schůzi místní komunistické buňky bylo prostě rozhodnuto, že dva největší statkáři v každé vesnici v okolí budou ráno odstěhováni pryč. Dědeček se dostal do dolu a babička na statku, který znárodnilo JZD, tak aby nekazila vůbec svým působením, umožnili jí tam bydlet, tak aby nekazila socialistickou dělnickou a rolnickou mládež, tak jí zazdili vchod a ona si musela udělat vlastní vchod směrem na hnůj.

Pamatuji si na tu dobu, kdy se u nás doma, byť jsem byl malý kluk, šep-talo, kdy se prostě nesmělo mluvit nahlas, kdy jsem se báli, který soused co napraská. Byla to doba pokřivená a pamatuji si ji jako dítě.

Tolik jenom důvod, proč si i já dovoluji vystoupit v této rozpravě, protože bych si rozhodně nepřál, aby mé děti jednou žily v podobné době. Protože bych si nikdy nepřál, abych se musel stydět za to, že jsem byl také členem Poslanecké sněmovny, která nad těmito zločiny minulého režimu zavřela oči tak, že tento návrh, který dnes projednáváme, by prošel do druhého čtení.

Teď mi ještě dovolte použít několik čísel z veřejných zdrojů, která zpracoval kolega starosta Věslav Michalík z Dolních Břežan, kterého jsem požádal o souhlas s citací těchto údajů.

Lustrační zákon omezuje přístup k některým funkcím ve státní správě lidem, kteří se v zákoně definovaným způsobem zapletli s komunistickým režimem a kteří se narodili před 1. 12 1971. Na počátku své působnosti se lustrační zákon vztahoval zhruba na 6 milionů potenciálních uchazečů, tedy lidí ve věku 20 až 60 let, a omezený okruh státem placených funkcí. Za 20 let, údaj ke konci roku 2011, který se podařilo panu kolegovi dohledat, bylo vyřízeno 458 tisíc 440 žádostí podle tzv. velkého lustračního zákona a 10 tisíc 45 z toho bylo pozitivních. Podle tzv. malého lustračního

zákona to bylo 24 tisíc 295 žádostí a z nich bylo 4 tisíce 745 pozitivních. Takže za 20 let bylo zabráněno vykonávat nějakou státem placenou práci ve vedoucí funkci necelým 30 tisícům lidem. Za zmínku jistě stojí i to, že 75 % žádostí bylo podáno v prvních třech letech působnosti tohoto zákona. Počet žádostí s narůstajícím časem prudce klesá.

Když se podíváme, jaká je situace dnes, tak počet lidí, kteří jsou v produktivním věku a jsou narozeni před 1. 12 1971, jsou jich méně než tři miliony. Za deset let jich bude zhruba polovina, tedy asi tak jeden a půl milionu. Počet žádostí o lustrační osvědčení se nyní ročně pohybuje v tisících a počet negativních osvědčení ve stovkách. Znamená to, že v důsledku lustračních zákonů, pokud by byly zůstaly platné, bude zamezen přístup do některých vybraných funkcí ve státní správě ročně pouze několik stovkám lidí. Je to moc, nebo málo? Nahrává to odpůrcům, nebo zastáncům tohoto zákona?

Já se připojuji ke slovům pana starosty, která zveřejnil na svých webových stránkách, že to stačí k tomu, aby se nic neměnilo a aby tyto zákony byly ponechány v platnosti. Stojí za to je ponechat v platnosti právě proto, že dopadnou už jenom na pár stovek případů ročně, nebo i právě proto, a právě proto není důvod, že by společnost, která si tady po roce 1989 nastavila nějaká pravidla, že by z nich měla po nějaké době couvat zpět. Tady jde totiž o princip. Tady jde i o to, abychom se nemuseli za své děti stydět a aby se naše děti nemusely stydět za nás. Děkuji. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Koubkovi. To byl poslední přihlášený do rozpravy. Hlásí se pan poslanec Radim Fiala, předseda klubu hnutí Úsvit. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, dovolte mi se ještě velmi stručně a krátce vyjádřit za hnutí Úsvit. My jsme samozřejmě o tomto návrhu zákona na poslaneckém klubu diskutovali jako asi vy všichni a dohodli jsme se na tom, že aktivně nepodpoříme zrušení lustračního zákona. Nicméně je k tomu ale také důležité dodat, že tento zákon již má dnes spoustu chyb a podle nás spravedlivou variantou by bylo iniciovat novelizaci lustračního zákona, například aby lidé, které soud očistí od spolupráce se Státní bezpečností, mohli být z těchto seznamů vyškrtnuti a mohli požádat o negativní lustrační osvědčení. My prostě potřebujeme zákon 21. století pro lidi, kteří chtějí působit ve veřejné správě a veřejné službě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi klubu

Radimu Fialovi. Ptám se, jestli se někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, rozpravu končím. Závěrečná slova – zástupkyně navrhovatelů paní poslankyně Zuzka Rujbrová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Zuzka Bebarová-Rujbrová: I já přeju hezké odpoledne.

Kolegyně a kolegové, vaše diskuse zaměřená na ohlížení se do minulosti, někteří nostalgicky, někteří pejorativně, mě také inspirovala k tomu, že jsem si začala připadat jako účastník recepce. Jestli si vzpomenejte, býval to takový ten předlistopadový vtip: Co je to recepce? Lidová slavnost, na které se lid veselí prostřednictvím svých řádně zvolených zástupců. A tak, milí členové vládní koalice, dáte přednost tomu, že si odhlasujete, že pro některá vaše korýtka lustrák prostě potřeba není, že se vás netýká, a lid, ten si prostě nějak poradí, ostatně od parlamentu nic dobrého stejně nečeká.

V téhle souvislosti bych chtěla pogratulovat zejména hnutí ANO, které skutečně vneslo nový vítr na zatuchlý český politický dvorek a skvěle se adaptovali nejen ve funkcích a s nimi spojených prebendách, ale i v procesních zvyklostech tohoto ctihodného zákonodárského sboru, kde se naučili, jak si neudělat z huby jinou část těla a jak změnit svůj názor nejlépe tím, že řekneme, že to uděláme lépe a radostněji nežli ti, kteří se o to nějakým způsobem pokoušejí.

Radost mi udělala nejmenší koaliční strana KDU-ČSL. Přinejmenším jejich zásluhou, a nebývá to běžné, se o návrhu z řad KSČM tentokrát dozvěděla i širší veřejnost, byť to bylo metodou myši, která řvala. Já bych si tomuto politickému subjektu pouze dovolila vzkázat, že i pod sutanou může být špinavé prádlo.

A kolegyně a kolegové, vás všechny bych chtěla vyzvat a požádat o to, abyste hlasovali tak, abyste se mohli podívat do očí nejen svým dětem, jak zde řada z vás říkala, ale také svým rodičům a prarodičům. Děkuji vám. (Potlesk z řad poslanců KSČM. Nesouhlasné hlasy z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní závěrečné slovo pana zpravodaje. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, já si dovoluji jedinou repliku na paní navrhovatelku, a to že budu hlasovat tak, jak budu hlasovat, právě proto, abych se mohl svým rodičům a prarodičům podívat do očí. (Bouřlivý potlesk z pravé strany sálu.)

Jinak konstatuji, že byl podán panem předsedou Stanjurou za klub ODS návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona, který byl posléze v rozpravě podpořen celou řadou dalších vystupujících, které nebudu jme-

novat a citovat, a myslím, že o tomto návrhu máme v tuto chvíli hlasovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, potvrzuji, že mám v poznámkách hned z prvního přerušení návrhy na zamítnutí jak od kolegy Stanjury, tak od kolegy Farského a dalších. O tom rozhodneme v hlasování, které zahájím, ale nejdřív vás odhlásím a požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

O samotném návrhu, jakmile se ustálí počet přítomných poslanců, budeme hlasovat v hlasování pořadové číslo 95, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro zamítnutí tohoto návrhu. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 95 přihlášeno 167 pro 121, proti 39. (Bouřlivý potlesk zprava.) Návrh byl přijat. Znamená to, že návrh zákona končí, protože prošlo zamítnutí.

Končím bod 17. Děkuji paní zástupkyni navrhovatelů, děkuji zpravodajji.

Budeme pokračovat dalšími body. Dalším bodem jednání je

18.

Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Petra Gazdíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších zákonů /sněmovní tisk 23/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 23/1. Zástupce navrhovatelů kolega Stanislav Polčák už je u stolku zpravodajů. Prosím, aby se ujal slova. Kolega Chvojka jako zpravodaj už je tady také. Prosím, pane poslanče, máte slovo. (V sále je hluk.)

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji vám, pane místopředsedo. Já pouze ve stručnosti uvedu, že tento zákon se snaží řešit jisté interpretační obtíže, které plynou ze stávající podoby zákona, jenž umožňuje státu nevymáhat regresní úhradu po úředních osobách, které způsobily svým zaviněným jednáním fakt škody na úrovni státního rozpočtu, respektive na úrovni rozpočtu územně samosprávných celků.

Dnešní podoba zákona zní tak, že stanovuje, že stát a případně další

oprávněné subjekty, teď myšleno územně samosprávné celky, mohou – a právě to slůvko mohou –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já vás požádám o chvilku přerušení a ostatní kolegy požádám o klid. Pokud máte zájem diskutovat o jiném textu, než je text tisku 23, prosím, přesuňte diskusi do kuloárů, do předsálí, aby mohl pan zástupce navrhovatelů v klidu přednášet svůj návrh. Děkuji vám. Pokračujte prosím.

Poslanec Stanislav Polčák: Já děkuji, pane místopředsedo.

Právě to slůvko může působit problémy, které se potom projevují v aplikační praxi zákona tak, že se vlastně škoda po úředních osobách až na výjimky nevymáhá. Z toho důvodu byla předložena i tato novela. Chci říci, že v zásadě odpovídá již dříve předložené novele zákona, kterou předkládala jak skupina poslanců v minulém období, tak následně i vláda premiéra Petra Nečase.

Nemíním dále nějak složitě odůvodňovat tuto normu, protože si myslím, že je podle mého názoru způsobilá být předmětem legislativního procesu a případných úprav v rámci druhého čtení, leč alespoň upozorním na podle mého názoru problematiku vyjádření bývalé vlády pana premiéra Rusnoka, protože některá vyjádření, která jsou uvedena ve stanovisku vlády, jsou skutečně úsměvná.

Pan premiér Rusnok a jeho vláda totiž tvrdí, že hrozba povinného vymáhání regresní úhrady může vyvolat nežádoucí reakci například ze strany rozhodujících úředníků spočívající v tom, že v obavě z možných důsledků svých rozhodnutí pro ně samé budou k rozhodování přistupovat měkčeji nebo budou rozhodovat ryze formalisticky.

Pokud jsem si tedy mohl přečíst toto jedno z těch základních důvodů vlády, které vedou k nesouhlasu s tímto návrhem zákona, tak si myslím, že to je další inspirativní materiál do pořadu Jistě, pane ministře, či premiére, pokud by takovýto pořad měl tedy další pokračování. Já jsem přesvědčen, že právě to, že dnes úředníkům za jejich pochybení nehrozí vůbec žádná sankce, že vlastně jediným poškozeným je stát, tak toto pravidlo bezesporu působí ty největší škody státu právě v tom, že úřední rozhodování je de facto nestíhatelné, pokud to není už vyloženě trestněprávní úroveň. Myslím si, že by měli úředníci mít povědomí o tom, že pokud rozhodují podle zákona, tak jim nemůže hrozit samozřejmě žádný postih, a zároveň tedy že ta sankce přichází v okamžiku, kdy nerozhodují podle zákona, ale rozhodují například podle určitého zadání. Zároveň chci upozornit, že návrh novely zná i ustanovení, které má do značné míry eliminovat případné postihy tvrdosti, tvrdosti postihu, kdy jsou důvody pro to, aby škoda po úředníkovi vymáhána být neměla. Upozorňuji, že ten

výčet je demonstrativní a že by měl být především rozveden pozdější soudní praxí.

Jinak ke stanovisku vlády – já tedy bych ho mohl rozporovat v mnoha mnoha bodech, ale považuji to za zbytečné, protože Rusnokova vláda už, jak vidíte, není v těch lavicích a nevím, ke komu bych tyto výtky jaksi přednášel. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stanislavu Polčákovi a žádám pana zpravodaje pro první čtení pana poslance Jana Chvojku, aby přednesl svou zpravodajskou zprávu. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dobrý večer, dámy a pánové.

Pan předkladatel v zásadě řekl všechno podstatné, takže já možná jenom některé věci pro jistotu zopakují. Jde o tisk číslo 23, který novelizuje zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti, notářský řád, ve znění pozdějších zákonů. Tisk byl doručen poslancům dne 29. listopadu 2013 a vláda jej projednala, tuším, 20. prosince 2013.

Já zde krátce podotknu, že obdobný tisk byl předložen, jak již řekl pan navrhovatel, v minulém funkčním období, kde tuším došel až do třetího čtení, kde nebyl schválen několika hlasy. Já to mám celkem za škodu, protože ten návrh zákona považuji za správný. Určitě souhlasím s některými stanovisky vlády, myslím si, že je potřeba ještě o některých bodech jednat, že například ten rozdíl mezi běžnými úředníky a soudci by nebyl spravedlivý, nicméně principiálně s tímto zákonem souhlasím. Určitě je potřeba, aby úředníci byli více odpovědní za svoji práci, aby byli více pod kontrolou, a možná tato novela zákona by toho docílila. Pokud si dobře pamatují, v tom minulém funkčním období dokonce důvodová zpráva obsahovala statistiku, tento tisk už ji neobsahuje. Pokud se dobře pamatují, tak je vymáhána jenom nějaká jednotka procent škod, které jsou způsobeny nesprávným úředním postupem nebo nezákonným rozhodnutím.

Takže já poprosím, nebo navrhuji, aby tento tisk prošel do dalšího čtení s tím, že si zaslouží určitě nějaké zhodnocení a případně nějaký komplexní pozměňovací návrh, ale principiálně lze s tím, aby byli úředníci více odpovědní za svoji práci a aby bylo zvýšeno vymáhání regresních nároků jak státu, tak územně samosprávných celků, tak tento princip považuji za správný.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji Janu Chvojkovému a otevírám obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil pan poslanec Radek Vondráček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Pane předsedající, děkuju za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dostáváme se k tomuto návrhu, který je svou podstatou velmi stručný a jednoduchý. Pokusím se být také stručný a jednoduše přednést svoje stanovisko.

Já se názorově nacházím mezi stanoviskem vlády a stanoviskem předkladatelů. Jednoduše se nahrazuje slovíčko, že „stát může vymáhat škodu“ a bude nahrazeno slovíčkem „musí vymáhat škodu“. Dostáváme se tedy jakoby od jednoho mantinelu k druhému.

Já souhlasím s tím, že situace je tristní, že se státní nestará o své peníze a že nejsou vymáhány regresivním způsobem tyto nároky. Existuje jakási falešná solidarita mezi státními úředníky a určitě si tato problematika zaslouží řešení. Nejsem zcela přesvědčený o tom, že rigidní pravidlo o tom, že stát je povinen za každé situace vymáhat tuto škodu, nepovede zase k nějakým negativním jevům.

Ze strany předkladatelů byl možná trochu zlehčen případný psychologický dopad. Představte si, že nad každým tím úředníkem skutečně bude viset ten Damoklův meč. Skutečně vím, jak funguje české prostředí, jak funguje myšlení úředníka. Může se stát, je reálné, že v případě nějaké sporné agendy, finančně náročné agendy, bude docházet třeba k obcházení formálního, aby nedocházelo jaksi k správnému posouzení a rozhodnutí ve věci samé, které by bylo sporné, nebo bývalo by nebezpečí u toho kterého úředníka. Nemůžeme se automaticky dovolávat jakési odvahy, že ten který úředník navzdory tomu riziku rozhodne po právu, jak to bude cítit, bez ohledu, že by přemýšlel o případné náhradě škody. Je zde samozřejmě nějaký demonstrativní výčet, za jakých okolností by toto pravidlo uplatněno nebylo. Zde bych se přimlouval určitě, aby se tam přidalo více položek, třeba sociální důvody.

Nebudu zdržovat. Chtěl bych na závěr poznamenat, že si tato problematika určitě zaslouží diskuzi, ta změna je daného předpisu je žádoucí, a v každém případě doporučuji, aby tento tisk prošel do druhého čtení a abychom se mu ještě dále věnovali, například na půdě ústavněprávního výboru. To je vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Radku Vondráčkovi. S přednostním právem se přihlásil pan... pardon. Tak v tom případě písemně přihlášený je pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane místopředsedo, vážení páni ministři, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem se zabýval tímto zákonem a našel jsem několik problémových věcí. Byl bych rád, kdyby pan předkladatel mi k tomu mohl dát nějaký výklad, jestli to vnímám správně a jestli si uvědomuje, že může tady být určitý problém. Konkrétně v § 18 na straně 2, společná ustanovení o regresní náhradě, kde v odstavci 7 se uvádí, že za důvody zvláštního zřetele hodné pro nevymáhání regresní úhrady se považují zejména rozdílný výklad právní otázky, která byla důvodem pro vyslovení nezákonnosti rozhodnutí nebo nesprávného úředního postupu, nadřízenými orgány nebo soudy, nebo také okolnost, že skutková zjištění v době vydání rozhodnutí, která se následně ukázala nesprávná či neúplná, odůvodňovala vydání daného rozhodnutí.

Já bych se rád zeptal pana zpravodaje prostřednictvím předsedajícího, kdo určí, co je rozdílný výklad. Je to klička, například pro zbrojní zakázky nebo pochybné zakázky, které se zadávají na Ministerstvu zdravotnictví, a pod.? Budou všechny tyto zakázky posuzovány podle rozdílného výkladu? To by mě zajímalo a chtěl bych to vysvětlit.

Potom další věc. Stát má být k tomuto vymáhání přímo zavázán. To už tady zaznělo. Do této chvíle mohl vymáhat škodu, ale za všech vlád, které tady byly, to nikdo – ten stát – nedělal, nebo nejsem si toho vědom, a proto bych rád věděl, jestli po změně zákona, kdyby vymáhat musel, ale podle navrhované změny – nejsou-li dány důvody hodné zvláštního zřetele. Čili znamená to, že dosud to ten stát nevymáhal, teď to vymáhat bude moci, ale jenom v případě, kdy nejsou dány ty důvody hodné zvláštního zřetele.

Může to být bráno jako geniální tah. Zahlítné soudy povinností, které nelze dostat, a budeme z obliga. Protože my jsme přece chtěli dobrou věc.

Klíčovou fintou ale může být zaručení beztrestnosti poslanců nebo členů městských zastupitelstev a přenesení odpovědnosti na úředníky. Může to být i v krajských zastupitelstvech. Nyní sice budou případy ohlášené korupce přezkoumávat povinně soudy, ale pokud se najde opačný nálezk, budou viníci s největší pravděpodobností osvobozeni. Ta finťta je skryta ve větě: Důvody hodné zvláštního zřetele... Kterých se určitě najde mnoho. V případě soudců a státních zástupců by dokonce musela být vina nejdříve prokázána kárným nebo trestním řízením.

Je jasné, že ať už by tyto důvody posuzoval kdokoli, postavení úřednictva by se zhoršilo. Na ně tedy bude bič vždycky, protože všechna jejich rozhodnutí může přezkoumávat soud. A mezitím je mohou vyhodit z práce třeba pro ztrátu důvěry.

Je třeba najít skupinu lidí, kterým by navrhovaná novela prospěla. A takovou skupinou mohou být bezpochyby politici. Jim by se stávající prakticky nulová zodpovědnost nezvyšovala, ale zato by jim přibyla páka na neposlušné úředníky. A daňový poplatník by to ještě zaplatil. Přetížené

soudy by byly ještě přetíženější a dlouhodobé spory ještě dlouhodobější. Úředníci by se stali rukojímí politiků a vlivných ekonomických skupin mafiánského střihu ještě víc než dnes. Pouhý soud bez ohledu na jeho výsledek dokáže běžného člověka zničit. Miliardář si jej ani nevšimne a skupinu doktorů práv potěší, protože je to jejich způsob obživy.

Ještě k § 34 odst. 1: Nárok státu podle § 16 a § 17 odst. 1 a nárok územního celku v samostatné působnosti podle § 23 a § 24 na regresní úhradu se promlčí za rok – tři roky ode dne, kdy byla zaplacená náhrada škody. Poznámka: Mají to být standardní promlčecí lhůty podle trestního zákoníku. Nevím, jestli toto je kratší, nebo delší, ale v každém případě kauzy TATRA, CASA... Už to státní úředník v žádném případě nezaplatí.

Tak bych chtěl jenom toto vysvětlení. Kdo bude určovat ten rozdílný výklad, kdo určí přesně, co to je rozdílný výklad, a na koho potom tento výklad dopadne. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ludvíku Hovorkovi. Dalším přihlášeným je pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, také podpořím tento návrh tak, aby prošel do druhého čtení, abychom se jím zabývali ve výborech.

Rozumím naprosto výhradám, které tady na adresu tohoto návrhu zaznívají, protože ta problematika není černobílá. Není jednoduché rozhodnout v případě, že nad vámi visí hrozba vymáhání škody, kterou ani nechcete způsobit. A to jsou mnohdy případy, které se týkají jak komunálních politiků, tak samozřejmě úředníků na všech úrovních.

Já jsem při přípravě novely služebního zákona navrhl, aby částka, která je vymáhána po vysokých státních úřednících, mohla být vyšší než 4,5násobek platu, který pobírají, 8násobek. Bavíme se, jestli to bude 6násobek, 7násobek, 8násobek, nebo to zůstane 4,5násobek. Ono to totiž není úplně podstatné. Podstatné je skutečně to, zda v tom konkrétním případě vůbec dojde k vymáhání škody. A já jsem přesvědčen, že oproti stavu, který je dnes, skutečně musíme najít takovou úpravu, aby to vymáhání bylo úspěšnější, protože největší problém je v tom, že byť formálně někdo odpovídá do 4,5násobku svého platu, fakticky po něm vymáháno – a už o tom tady bylo hovořeno – obvykle nic není.

Dám příklad, který by mohl být zcela jasný, a to je např. zcela běžné udělování pokut různými úřady, řekněme Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže, za to, že určitá zakázka nebyla v souladu se zákonem, a ta konkrétní instituce nakonec dostane pokutu, kterou musí zaplatit. V zásadě ta pokuta nemá úplně dobrý účinek, protože stát platí státu. Jen

se přesunou prostředky z jedné rozpočtové kapitoly do druhé. Pokud by následovalo vždy po takové chybě, za kterou stojí konkrétní úředník nebo konkrétní politik, vymáhání pokuty, která byla udělena, pak samozřejmě to může mít pozitivní efekt na hospodaření s majetkem státu a na to, aby nevznikalo tolik chyb, které následně jsou trestány úřady, třeba právě Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže.

Naprosto ale rozumím připomínce, která zaznívala a která je tuším i ve stanovisku vlády, a to je otázka třeba rozhodování úředníků na finančních úřadech, kteří než by si udělali problém, než by odpovídali za škodu, kterou by takto mohli způsobit, alibisticky nerozhodnou, a pak škody na majetek státu a na jeho rozpočtu budou větší tím, že tu úpravu zpřísníme.

Takže prosím neberte mé hlasování, kterým podporuji zákon do druhého čtení, jako bianco šek k tomuto návrhu zákona. Já věřím, že najdeme společně, třeba i za účasti odborníků z ministerstev a také těch, kterých by se to mělo týkat, tzn. zástupců i úředníků, takový model, který bude vyvážený. Ale myslím si, že by stálo za to, aby tento návrh do druhého čtení postoupil. A jsem rád, že stávající koaliční strany se nechovají tak, jako tomu bylo obvykle v minulosti, že jednotlivé návrhy posuzují podle obsahu, a podpoří jejich projednávání dál, i když to nejsou návrhy, které jsou předloženy jimi. Myslím si, že jak návrhy v tuto chvíli TOP 09, tak Úsvitu či dalších jsou posuzovány takto. A já jsem za to rád, protože si myslím, že to napomůže lepší atmosféře v této sněmovně pro to, abychom skutečně něco měnili a abychom se na tom dohodli, než abychom se předháněli v tom, kdo který návrh předloží dříve, a blokovali jiné návrhy jenom proto, abychom získali nějaké mediální body.

Takže v tomto smyslu návrh má mou podporu pro to, aby postoupil do druhého čtení. Děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jeronýmu Tejcovi. Dalším přihlášeným poslancem do rozpravy je pan kolega Blažek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Blažek: Já bych navázal v podobném duchu. Pokusím se to říct velmi krátce. Tam jde o to, abychom nevybudovali svět, kdy zákonem o státní službě v zásadě můžeme způsobit, že vlastně s úředníky se téměř nebude dávat hnout, pokud neudělají kdovíjakou chybu, a na straně druhé budeme strašit, že pokud udělají nějakou chybu, tak málem přijdou o veškerý majetek. Výsledkem by totiž mohlo být, že nebude fungovat vůbec nic. To znamená, úředníci se usadí, ale nejlepší bude nikdy nic nerozhodnout, protože by mohla hrozit sankce.

Já si myslím, že naším cílem by měla být fungující státní správa i samospráva. Proto navazují na kolegu Tejce a také s podmínkou budu hla-

sovat pro tento zákon. Je ale potřeba ho domyslet, ale možná bych řekl i v souvislosti s jinými zákony, které v současnosti Sněmovna probírá. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Blažkovi. To byl poslední přihlášený do rozpravy. Ptám se, kdo další se hlásí. Nikoho nevidím. Rozpravu končím. Pan zástupce navrhovatelů má zájem o závěrečné slovo? Nevidím. Pan zpravodaj, pokud jde o závěrečné slovo? Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Chvojka: Pan zástupce navrhovatelů odešel, utekl, jako kdyby opustil své dítě. Takže já se ho pokusím zastoupit. Pokusím se odpovědět na některé otázky.

Zopakují ještě jednou – a v této důvodové zprávě to není, ale bylo to v důvodové zprávě obdobného tisku, který byl ve Sněmovně v minulém funkčním období: Ze 100 % těchto škod, které se stanou na úřednické linii, tzn. buď nějaký nezákonný postup, nebo nesprávné rozhodnutí, jsou vymáhány pouze 4 % případů. Já si myslím, že to není číslo reálné, že určitě ten zbytek není z obdoby nějaké vis maior události nebo rozličného právního posouzení, ale prostě je to tím, že se ta škoda nechce vymáhat. Já znám poměry na některých městech a vím, jak to chodí. Kolikrát je starosta nejlepším kamarádem úředníka a prostě tu škodu po něm nevymáhá z nějaké solidarity nebo přátelství, i když chyba úředníka je jasná.

Takže tady jde o to, aby se aspoň nějakým způsobem regresní náhrady více vymáhaly, protože takto, jak to je dneska postaveno, je to všechno na daňovém poplatníkovi a náhrada škody se nevymáhá na tom, kdo za ni může.

Další věc je, na kterou musím odpovědět jako právník. Ono toho úředníka, pokud nesprávně rozhodne úmyslně, tak samozřejmě podle zákoníku práce odpovídá za celou škodu, takže tady se na tom nic nemění. Pokud je to nedbalostně, tak je to 4,5násobek průměrné mzdy. Takže tady nelze hovořit o tom, že úředníka by to mělo zlikvidovat a že by měl přijít o nemovitosti a v zásadě celou životní existenci. Takže opravdu jde o nějaký nedbalostní delikt.

A otázka pana kolegy Hovorky. On se ptal pana zpravodaje, kterým jsem já, ale myslel spíše pana navrhovatele. Já nevím. Pan zástupce navrhovatele přišel, takže možná odpoví sám, nicméně rozdílnost právního názoru by měla být určitě určena objektivně, neměla by tam být pouze nějaká subjektivní pochybnost. Kdo bude určovat ten objektivní rozdíl, to já nevím. Možná pan zástupce navrhovatelů ještě odpoví, pokud dostane prostor. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji, ale těžko to mohu zrealizovat, protože rozprava byla ukončena a nejdříve se vyzývá vždycky navrhovatel, poté zpravodaj a opravit to nemohu podle jednacního řádu. Myslím, že na otázky kolegy Ludvíka Hovorky bude možno odpovědět ve druhém čtení, případně ve výborech.

Nepadl žádný návrh na vrácení ani na zamítnutí. Pane zpravodaji, že je tomu tak? (Zpravodaj nevěnoval předsedajícimu pozornost.) Pane zpravodaji, nepadl žádný návrh na zamítnutí ani na vrácení, a budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. (Zpravodaj souhlasí.)

Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Ano, vidím. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, já se domnívám, že otázka regresivního postihu při vymáhání náhrady škody úzce souvisí i s celkovým hospodařením s majetkem státu. Z tohoto důvodu bych si dovilil požádat, aby to bylo přikázáno i výboru kontrolnímu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl kolega Štěpán Stupčuk, takže kontrolní výbor. Další návrh? Nikoho nevidím a můžeme tedy hlasovat.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru? Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 96 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 96 z přítomných 168 pro 146, návrh byl přijat.

Nyní rozhodneme v hlasování pořadové číslo 97 o přikázání kontrolnímu výboru. Kdo je pro přikázání kontrolnímu výboru? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 97 z přítomných 168 pro 129, proti 14. I tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru ústavněprávnímu a výboru kontrolnímu. Lhůta k projednání je podle zákona o jednacím řádu. Děkuji zástupci navrhovatelů, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 18.

Dalším bodem našeho jednání je

19.

**Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Heleny Langšádlové, Jana Farského, Františka Laudáta a dalších
na vydání ústavního zákona o rozpočtové odpovědnosti
/sněmovní tisk 24/ - první čtení**

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 24/1. Žádám, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl pan poslanec Miroslav Kalousek, a zároveň žádám, aby se dostavil ke stolku zpravodajů pan poslanec Jan Volný, který je zpravodajem pro první čtení. Pane poslanče, máte slovo, prosím, k úvodnímu přednesu.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení oba členové vlády, kolegyně, kolegové, bod 20 je prováděcí zákon k ústavnímu zákonu, který je bodem 19, a bod 21 je změnový zákon, tedy body 19, 20 a 21 jsou do té míry integrálně provázány a jsou tam mezi nimi odkazy, že nedává žádný logický smysl projednávat je samostatně, a proto si vám dovoluji navrhnout, abychom sloučili rozpravu ke všem těmto třem bodům.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Jedná se o procedurální návrh, rozhodneme o tom bez rozpravy, a to v hlasování pořadové číslo 98, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro sloučení rozpravy k bodům 19, 20 a 21. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 98 z přítomných 167 pro 145, proti nikdo.

Byla sloučena rozprava. Budu tedy přerušovat body tak, abychom do rozpravy mohli vystupovat jednotně. Prosím, pane navrhovatelé, pokračujte.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za souhlas s procedurálním návrhem. Věřím, že to přispěje k vyšší efektivitě a rychlejšímu projednání.

Dovolte tedy, abych předložil návrh, který by se nechal novinově opsat jako finanční ústava z dílny poslanců, kteří jsou podepsáni jako předkladatelé. Ona realita je taková, že je to z dílny Ministerstva financí z 96 %, ta 4 % je dopracování původní předlohy o připomínky sociální demokracie jako tehdejší opoziční strany z minulého volebního období, nyní strany vládní.

Dovolte stručně, abych některým kolegům, kteří mezi nás přišli až toto volební období, to znamená většině této Sněmovny, připomněl historii tvorby tohoto ústavního návrhu zákona.

V roce 2011 jsem tehdy jako ministr financí pověřen vládou požádat všechny poslanecké kluby v této Sněmovně, abychom sestavili expertní

skupinu, která by se zabývala formulováním nezbytné dluhové brzdy, která by byla zapracována do právního řádu na úrovni ústavního zákona, tedy finanční ústavy. Zhruba půl roku probíhaly velmi věcné, velmi efektivní expertní diskuse na Ministerstvu financí za přítomnosti všech tehdejších poslaneckých klubů a na expertní úrovni jsme dospěli ke konsensu, který dával naději na ústavní většinu, neboť jediná politická síla u tehdejšího expertního stolu, která nesouhlasila, byla Komunistická strana Čech a Moravy.

Tento expertní návrh prošel vládou jako vládní návrh, byl předložen do Poslanecké sněmovny a čekalo nás dalších tuším asi 240 dnů projednávání v Poslanecké sněmovně a hledání politického konsensu. Rozpočtový výbor na žádost sociální demokracie několikrát na několik týdnů přerušil projednávání tohoto bodu a prostě na politické úrovni se hledal politický konsensus, neb bylo ze všech stran deklarováno, že konsensus najít chceme a že chceme schválit finanční ústavu. Nakonec, a prosím nepodrobují to žádné kritice, vedení nejsilnější politické frakce v tehdejší Poslanecké sněmovně – sociální demokracie – rozhodlo, že finanční ústava v tom volebním období schválena nebude, a tak vlastně jedenapůlletá práce, která probíhala v minulém volebním období, přišla vniveč.

Samozřejmě ten text vniveč nepřišel, nepřišla vniveč ani ona myšlenka a my po dopracování připomínek, které během roku a půl vznášeli kolegové ze sociální demokracie, jsme si dovolili předložit ten návrh znovu, neboť jsme přesvědčeni, že je mnoho dobrých důvodů, abychom hledali způsob, jak najít dohodu, kterou bychom dopracovali do právního řádu to, co tu nikdy nebylo, a to, co zásadním způsobem chybí – dluhovou pojistku vůči chování politiků.

Ta druhá fáze finanční krize, kterou si prošla celá Evropa, se jmenuje dluhová krize státu. Proti dluhové krizi státu buď existuje odpovědnost současných i budoucích politických reprezentací, a jako pojistka této odpovědnosti je, že se to prostě zabuduje do ústavy, že některé chování už není přijatelné, a že když stav veřejných rozpočtů dospěje do nějaké fáze, tak nastupují brzdy a pojistky, kterými jsou politici přinuceni chovat se o něco odpovědněji. Schválení finanční ústavy tedy pokládáme za vrcholný projev rozpočtové odpovědnosti a odpovědnosti vůči budoucím generacím.

Také jsem zaznamenal, že nejenom sociální demokracie, ale všechny tři koaliční strany se přihlásily k tomu, že česká vláda chce přistoupit k fiskálnímu kompaktu na úrovni Evropské unie. A přiznám se, že jsem tomu velmi rád. Když jsem v pozici ministra financí čelil kritice, proč česká vláda jako jedna ze dvou vlád v celé Evropské unii k fiskálnímu kompaktu přistoupit nechtěla, tak se mi nehovořilo snadno, protože patřím k politické straně,

která si přistoupení k fiskálnímu kompaktu přeje a vždy si ho přála. Vláda se tady může spolehnout na podporu TOP 09.

Málo se ale ví a málo se říká, že tím nejdůležitějším závazkem plynoucím z fiskálního kompaktu je závazek, že země účastníci se na této dohodě přijme na úrovni národní legislativy finanční ústavu. Tedy deklarovat, že chci přistoupit k fiskálnímu kompaktu, a současně se bránit přijetí finanční ústavy na národní úrovni je logicky protimluv a je to tedy jenom verbální deklarace bez věcného důkazu, že to skutečně myslím vážně a že chci takovou politiku provádět.

Rovněž tak jsem si vědom toho a plně to respektuji, že Občanská demokratická strana je zdrženlivá vůči fiskálnímu kompaktu, na druhou stranu je asi dobře přiznat, že tehdejší programové prohlášení vlády, Nečasovy vlády, obsahovalo závazek předložit finanční ústavu právě na požadavek Občanské demokratické strany a že zcela jistě, pokud je někdo zdrženlivý k fiskálnímu kompaktu, tak to ještě neznamená, že neplatí ono obecné, že chce být na národní úrovni rozpočtově odpovědný a že pokládá za nezbytné takovou normu do právního řádu na úrovni ústavního zákona schválit.

Teoreticky, když si vezmeme naše veřejné deklarace a projevy vůči veřejnosti, je nás tady zcela jistě ústavní většina bohatě.

My jsme opravdu zapracovali drtivou většinu připomínek, které sociální demokracie vznášela. Splnili jsme pochopitelně i tu hlavní námitku tehdejší opozice, že vedle ústavního zákona nebyl předložen zákon prováděcí. To myslím, že vadilo tehdeším poslancům nejvíce, že měl být projednán nejprve ústavní zákon, a teprve potom zákon prováděcí. Této podmínce je vyhověno. Máte a budeme ve sloučené rozpravě projednávat všechny tři nezbytné zákony najednou, tedy jak ústavní zákon, tak zákon prováděcí, tak logicky nezbytný změnový zákon, protože tak zásadní změna do právního řádu si vyžádá úpravu celé řady jiných zákonů, zejména zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech republiky.

Jsou navržena pásma, jak se mají politici chovat v jednotlivých výších relativního státního dluhu vůči HDP. Ta pásma jsou 45 až 50, 50 až 55, 55 až 58 a více než 58, včetně tedy se specifikovanými brzdami a pojistkami, co je vláda povinna nebo co je parlament povinen v takovém případě dělat. Zdůrazňuji, že v pásmu 45 až 50 podle našeho návrhu vláda nedělá nic jiného, než že zdůvodňuje výši státního dluhu a navrhuje fiskální výhled, který by rozhodně neměl dluh razantně zvyšovat.

Připomínám rovněž, že současná výše státního dluhu, relativní, očištěná o dluhovou rezervu, a tady prosím to je to důležité, protože výše státního dluhu bývá většinou uváděna včetně dluhové rezervy, zatímco pro případ tohoto zákona se očišťuje o dluhovou rezervu, tak výše dluhu očištěná o dluhovou rezervu – poslední aktuální číslo, pokud se to za posledních čtrnáct dní změnilo, tak se omlouvám, ale poslední aktuální číslo bylo 43,6 HDP.

Takže pásma, která jsou navržena, jsou pásma nastavená velmi rozumně. A pokud by vláda skutečně chtěla provádět rozpočtově odpovědnou a úspornou politiku, jak deklaruje, nemůže být nejmenší problémem tato pásma splnit. Nicméně přesto v zájmu konsensu za předkladatele říkám, můžeme samozřejmě při hledání dohody jakkoliv ta pásma upravovat. Nemusí to být 50, může to být 52, nemusí to být 55, může to být 56 či 54. Opravdu to můžeme hledat tak, jak na tom najdeme shodu oné ústavní většiny. To, co je nepřekročitelné, a to se domnívám, že si myslíme všichni, že je nepřekročitelné, je ta číslovka 60. Přes tu bychom opravdu jít neměli. A ta je sice nominálně ještě velmi vzdálená, nicméně trendově to silně hrozí.

Další podmínka, od které podle mého názoru nelze ustoupit, jsou často zaznívaná přání, aby ze segmentu veřejných rozpočtů byl z tohoto režimu vytržen – z množiny veřejných rozpočtů byl vytržen nějaký segment, například veřejná zdravotní pojištění nebo penzijní systém. To nelze akceptovat. V takovém případě se dostáváme do systému, který je zcela nefunkční. Připomenu 90. léta, kdy jsme měli sice vyrovnaný rozpočet, ale mimo sledovanou bilanci jsme měli Konsolidační banku a Českou finanční a tam nám narůstaly veřejné deficity ve stovkách miliard, akorát že se o nich neúčtovalo. To pochopitelně není cílem této předlohy. Takže dluh veřejných rozpočtů i deficit veřejných rozpočtů musí být logicky sledován v množině veškerých segmentů, nikoliv jenom v některých segmentech.

V ostatních věcech jsou předkladatelé zcela připraveni hledat dohodu a hledat společné pozměňující návrhy, kterými tu předlohu můžeme upravit, abychom naplnili to, co si podle svých deklarací všichni přejeme – rozpočtově odpovědnou politickou scénou, zastavení situace, kdy jsme nejrychleji se zadlužující ekonomikou, a pro některé z nás faktické, nikoliv jen verbální přistoupení k fiskálnímu kompaktu.

Děkuji vám za pozornost a děkuji za nepředpojatou vstřícnost, se kterou před tuto předlohu a ty dvě další předstoupíte. (Potlesk napravo.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezký dobrý večer. Děkuji panu předkladateli, panu poslanci Kalouskovi. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Jan Volný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Volný: Vážený pane předsedající, vládo, milí kolegové, kolegyně. Pan exministr kolega pan poslanec Kalousek vyčerpávajícím způsobem jemu vlastním představil tento předkládaný poslanecký návrh ústavního zákona o rozpočtové odpovědnosti.

Není pochyb o tom, že nás i naše občany netěší negativní vývoj zadlužování našeho státu, který se již nyní pohybuje v oblasti 48 % HDP. Stejně

tak nás nikoho netěší dlouhodobě rozpočtovaná a vykazovaná záporná salda státního rozpočtu. O tom není pochyb. Zavedení vyvážených zásad a principů posilujících transparentnost a zdraví veřejných financí do právního řádu České republiky je jistě nezbytné, a to nejen vzhledem k nutnosti transpozice směrnice Rady 2011/85/EU ze dne 8. listopadu 2011, o požadavcích rozpočtových rámců členských států.

Jedná se o významný ústavní zákon s rozsáhlým dopadem do činnosti a mnoha oblastí a mnoha organizací, včetně územních samosprávných celků měst a obcí. Dle mého názoru je před zahájením schvalovacího procesu nezbytně nutné danou problematiku nového ústavního zákona o rozpočtové zodpovědnosti detailně projednat, mimo jiné i se zástupci územních samosprávných celků, Svazem měst a obcí a všemi dotčenými orgány napříč politickým spektrem.

Vláda by měla mít klíčovou roli při formování hospodářských i rozpočtových politik státu, což dokládá i článek 42 odst. 1 Ústavy České republiky, podle níž pouze vláda podává návrhy na zákony o státním rozpočtu. Vláda, opírající se o Poslaneckou sněmovnu vzešlou z nedávných předčasných voleb, by měla mít mnohem širší prostor vyjádřit se k myšlenkám ústavního zakotvení mechanismů zajišťujících rozpočtovou zodpovědnost i k jednotlivým věcným aspektům příslušných právních úprav. Návrh této právní úpravy takto zásadního charakteru by tedy měl být připraven novou vládou, a to na základě velmi podrobné odborné diskuse standardním projednáváním v celém řádném legislativním procesu. Proto nemohu souhlasit a vydávám nesouhlasné stanovisko a navrhuji zamítnout tento poslanecký návrh v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji pro první čtení, panu poslanci Volnému. Nyní vzhledem ke sloučení rozpravy k dalším dvěma bodům přerušuji bod číslo 19.

Dostáváme se k bodu

20.

**Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Heleny Langšádlové,
Jana Farského, Františka Laudáta a dalších na vydání zákona
o pravidlech rozpočtové odpovědnosti
/sněmovní tisk 25/ - první čtení**

Stanovisko vlády jste obdrželi jako sněmovní tisk 25/1. Nyní prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, chci šetřit váš čas, proto maximálně zkrátím úvodní slovo k prováděcímu zákonu, neboť to podstatně padlo při uvádění zákona ústavního. Je to prostě prováděcí norma, která uvádí v život ústavní zákon, a to, co tam pokládám za nejdůležitější, je přechodné období jednotlivých let, kdy vláda v okamžiku, kdy dosáhne určité míry zadlužení, je nucena snižovat deficity, a v tom z toho přechodného období zjistíte, že není přinucena snížit například ze 4 % na nulu, ale že díky tomuto přechodnému období je minimální tempo, tedy snižování, které je vláda povinna dodržovat, půl procenta HDP ročně.

Dovoluji si připomenout, že bývalá vláda, která převzala veřejné rozpočty na bodu rozvratu, snižovala to tempo více než dvakrát rychleji než půl bodu ročně. A těm, kdo své závazky v rámci Evropské unie berou velmi vážně a deklarují je, rovněž chci připomenout, že Pakt stability a růstu, ke kterému se nová vláda také chce připojit – a také může počítat s naší podporou –, pokládá tempo půl procenta ročně za minimální rychlost postupného snižování deficitu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu navrhovateli. Nyní prosím o slovo zpravodaje pro první čtení, pana poslance Jana Volného. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Volný: Jelikož jsem moje důvody k tomu, abych nedoporučil schválit tento ústavní zákon už v prvním čtení, nebudu tady zdržovat a mé stanovisko k projednávanému tisku je negativní.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Přerušuji i tento bod.

Dostáváme se k bodu

21.

Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Heleny Langšádlové, Jana Farského, Františka Laudáta a dalších na vydání zákona o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím ústavního zákona o rozpočtové odpovědnosti a zákona o pravidlech rozpočtové odpovědnosti /sněmovní tisk 33/ - první čtení

Stanovisko vlády jste obdrželi jako sněmovní tisk 33/1. Nyní prosím, aby i tento bod za navrhovatele uvedl pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Budu ještě stručnější. Je to prostě typický změnový zákon, tedy legislativní reflexe něčeho, co je schváleno za nějakým účelem a promítá se do celé řady jiných zákonů, které proto musí být upraveny, tedy v případě schválení předcházejících bodů by musela být upravena legislativně celá řada jiných zákonů.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane poslanče, stručně, jasně, výstižně. Poprosím nyní, aby se ujal slova zpravodaj pro první čtení, pan poslanec Jan Volný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Volný: Já se budu asi také opakovat. Jelikož jsem již své stanovisko sdělil, proto i k projednávanému tisku 33 vydávám negativní vyjádření. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. I tady u bodu 21 přerušuji tento bod.

Sloučená rozprava k bodům 19, 20 a 21

Zahajuji obecnou rozpravu o všech třech bodech, to znamená o bodu 19, 20 a 21. Jako první se přihlásil s přednostním právem předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane poslanče. Pak eviduji přihlášku pana navrhovatele a pak další přihlášky. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, i když po vyjádření zpravodaje mi to připadá skoro zbytečné, ale přesto pár slov.

U těchto tří návrhů zákonů máme jako Poslanecká sněmovna v zásadě dvě možnosti. Buď povedeme vážnou debatu o tom, jaké má být výdajové pravidlo, jaké mechanismy a kdy se spouští dluhová brzda, jakým způsobem chceme, či nechceme omezit hospodaření samospráv, zda to správné procento je 60 % celkových příjmů (nesrozumitelné) nebo jiné, a-nebo vezmeme čistě politické hledisko, prestižní, a zamítneme to.

Vidím, že u vládní koalice zvítězilo to druhé, nicméně chci za nás říci, že bychom to mohli podpořit a tvářit se, že to byl náš nápad už před deseti lety, což je pravda, nebo před dvanácti lety. Mnozí se nám smáli a říkali: co to je za výmysl, to jsou většinou ti, kteří slepě následují Evropskou unii. Takže v okamžiku, kdy to hlavní mainstream Evropské unie přijal za své, tak ti samí říkají: musíme to přijmout – a já říkám: je to dobře.

Dovolím si citovat z připravovaného vládního prohlášení, které máme z veřejných zdrojů – podotýkám, že je to návrh a jsem si toho vědom, že to nakonec v té finální verzi nemusí být. Nicméně v kapitole 3/16 Ministerstvo zahraničí, Úřad vlády, je věta: „Jako výraz odpovědné fiskální politiky se

vláda připojí k fiskálnímu paktu (Smlouvě o stabilitě, spolupráci, správě a řízení v hospodářské a měnové unii) a vzhledem k úzkému propojení českého finančního sektoru s evropským bude aktivně hájit své zájmy ve vznikající bankovní unii, včetně přípravy na přistoupení.“

Vzpomínám si na odbornou debatu v té pracovní skupině, o které mluvil pan kolega Kalousek, kdy jsme tehdy vymysleli pro postoj České strany sociálně demokratické tento bonmot, o který se s vámi rád podělím, protože podle mě jejich stanovisko tehdy i dnes přesně odpovídá té taktice, kterou k tomu volí: My jsme pro to, aby Česká republika podepsala fiskální pakt, což reálně znamená, že to nebudeme muset plnit, protože kdo se aspoň trochu o to zajímá, tak ví, že je to závazné pro státy, které mají jako svou měnu euro, tudíž to my podepíšeme, protože nehrozí, že by to někdo po nás vymáhal, my se tím museli řídit, je to takové proevropské, dobře to zní, a současně můžeme mít výdajové rámce, jaké budeme chtít. A potom říkali: A proto nechceme finanční ústavu.

Na druhé straně, když budu mluvit za ODS a ne za TOP 09, my jsme říkali: My jsme proti tomu, abychom podepisovali fiskální kompakt, mimo jiné proto, že se nás vůbec netýká v této chvíli, a protože nikoho tím nebrzdíme, není potřeba souhlasu České republiky, stačila ratifikace 12 zemí, které platí eurem, a protože my eurem neplatíme, tak nikomu z našich partnerů v Evropské unii ve štěstí a ve společné politice nebráníme, ale my si myslíme, že to máme přijmout kvůli situaci v České republice, a chceme, abychom ta jasná pravidla odpovědného hospodaření prosadili co nejdříve, a jsme připraveni debatovat s opozicí o parametrech toho řešení.

A já si myslím, že to platí. Mohu chtít uplatňovat ta pravidla, nebo nemusím. Ta debata o tom, jestli máme přijmout fiskální kompakt, je – a teď se můžeme ptát, jestli o pět, o šest, o sedm let předčasná. Bude to aktuální v okamžiku, kdy bude buď vláda, nebo jak navrhujeme my, občané v referendu rozhodovat o tom, zda přijmeme euro.

V okamžiku, kdy přijmeme euro, tak si myslím, že logickým spolkrokem je to, abychom jako Česká republika, když se rozhodneme, že euro mít budeme, schválili fiskální pakt. Pokud se do té doby samozřejmě několikrát nezmění, protože v okamžiku, kdy vášnivější podporovatelé Lisabonské smlouvy nás přesvědčovali o výhodách této smlouvy, tak my jsme říkali, to je hrozně výhodné, protože to zaručuje, že jeden stát nebude ručit za dluhy jiného státu. A to bylo v roce 2008 nebo 2009. Tak se jenom podívejme, jak se situace za tři, čtyři nebo pět roků v evropské politice změnila.

Já chci říct, že my samozřejmě jsme pro propuštění do dalšího čtení a pro to, abychom vedli debatu odbornou, ale i politickou, protože tento materiál má ambici ovlivňovat i samosprávu. A není to úplně jednoduché rozhodnutí a mnozí z nás, kteří zasedáme v této Sněmovně, máme zkušenos-

ti se samosprávou, víme, jaké jsou ústavní principy samosprávy, a myslím si, že to patří do celého toho sektoru veřejných rozpočtů. Nicméně si myslím, že ta debata musí být podrobná. Tím, že to zamítneme a hrdě tady příští úterý oznámíte, že vy chcete ten fiskální pakt, tak se ten problém neposune ani milimetr dopředu.

Já bych chtěl slyšet, ale nemusíte mi odpovídat dneska, ale pokud chcete dneska, v čem neodpovídá ten návrh těchto bloků zákonů fiskálního paktu, který chcete podepsat. V čem se tak liší, v čem jde proti. Já si myslím, že totiž nenajdeme relevantní odpovědi na tyto otázky. Takže bude platit to, co sami říkáme. Vy to chcete podepsat, ale nechcete se podle toho řídit, a my se chceme podle toho řídit. Podle toho taky dopadne to hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Nyní s dalším přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové, pan navrhovatel Miroslav Kalousek. Prosím, pan poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já teď nechci vyvolat zástupný spor s mým předěčnickem o vhodnosti či nevhodnosti přistoupení k fiskálkompaktu a o tom, zda euro přijímat referendem, či nikoliv. Jsem opačného názoru, ale to není předmětem projednávaných materiálů.

Tím předmětem je návrh ústavního zákona a dvou s ním souvisejících zákonů. A já jsem slyšel v podstatě od zpravodaje jedinou námitku, která by za normálních okolností byla relevantní, že to je legislativa a je to kodex takového rozsahu, že by ho skutečně po vážné diskusi s územně samosprávnými celky, se zdravotními pojišťovnami a s ostatními segmenty veřejných rozpočtů měla předložit vláda.

Kdyby to skutečně bylo tak, že do té doby se tady o tom žádná politická ani odborná diskuse nevedla, kdybychom si jenom po volbách říkali: tak oni se hádají mezi sebou, jak sociální demokracie, tak potom koalice, tři měsíce jim trvá, než slepí nějakou vládu, co my mezitím budeme dělat, napíšeme fiskální ústavu podle toho, jak nás to napadne, tak by ta námitka byla zcela jistě relevantní. Ale tak to není, přátelé. Za námi jsou tři roky usilovné práce. Souhlasím s tím, že ne této vlády, ale tři roky usilovné práce na vládní úrovni, s vládními legislativci, s ostatními politickými kluby, s územně samosprávnými celky, s obcemi, se Svazem měst a obcí. Zdůrazňuji, že se zdravotními pojišťovnami byly obtížné diskuse, protože i zdravotní pojišťovny jsou samozřejmě významným segmentem veřejných rozpočtů, a po této diskusi trávající více než tři roky máme na stole tuto materii, která logicky vznikala na vládní úrovni.

Já si opravdu nemyslím, že jestli to berete vážně a chcete něco

takového přijmout a trváte na tom, aby to předložila vláda, že se můžete z vládní úrovně, pokud budete sledovat zájem schválit ústavní zákon, dostat k diametrálně odlišným textům. Protože my jsme s tím samozřejmě museli pracovat tak, abychom pokud možno získali, a vyhověli jsme tam úplně všemu, abychom získali souhlas sociální demokracie, jinak bychom nemohli dosáhnout ústavní většiny. A i vy, jakkoliv jste silní, mocní a většinoví, tak tu ústavní většinu také nemáte. To znamená, myslíte-li to vážně, musíte to projednávání vést tak, abychom dosáhli té ústavní většiny.

Já tady deklaruji naprostou vstřícnost toho, že budou zvláště noví kolegové, kteří se neúčastnili těch dvou až tří let prací na tomto materiálu, deklaruji naprostou vstřícnost k pozměňovacím návrhům, na kterých se budeme schopni dohodnout. Deklaruji vstřícnost prodloužit dobu projednávání na 120 dnů, abychom si byli jisti, že to můžeme řádně projednat. Ale prostě ty tři roky práce zahodit a říct: my to předložíme líp... Já myslím, že tomu sami nevěříte. Protože dokonce i na té technické úrovni to budou samozřejmě psát ti samí lidé, kteří to psali nám. Jiné nemáte. Pokud to na základě této námitky a tohoto argumentu zamítnete, je to samozřejmě vaše právo, já to budu respektovat, ale pak si nutně budu myslet, že to nechcete jinak a líp. Že to prostě nechcete vůbec a hledáte pro to nějaký zástupný důvod, tak jako před volbami hledali naši partneři v opozici, když to nechtěli vůbec a vymýšleli si nové a nové důvody. A pak to dokonce, a já to respektuji, pak to neuměli říct ani na půdě poslaneckého klubu. Prostě to nechali na nejvyšší vedení své strany, tam zasedlo předsednictvo strany a řeklo: Ne. Naše strana nepřistoupí na dohodu. Ale to byla opoziční strana. Teď je to nejsilnější vládní strana a nese tu samou odpovědnost, co jsme nesli my. A já si myslím, že tu odpovědnost za veřejné rozpočty máme společnou. Tak to pojďme zkusit.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Dalším přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Václav Votava. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Úvodem je třeba říci, že ten návrh ústavního zákona byl předkládán minulém volebním období jako vládní návrh. Byl předkládán bez prováděcího zákona. Ano. My jsme chtěli, aby to jelo, prováděcí zákon. Ovšem ono to nespočívalo pouze v tom nedostatku, že tam není k tomu připojen prováděcí zákon.

Já jsem se účastnil komise, kterou pan kolega Kalousek vzpomenu, komise, kterou on inicioval, když byl ministr financí. Musím říci, že jsme tam vznášeli řadu připomínek, ve finální verzi ovšem také řada připomínek ak-

ceptována nebyla. My jsme vždycky říkali: připojme se k fiskálkompaktu, to je také naše podmínka. Ano.

Prostřednictvím pana předsedajícího panu kolegovi Stanjurovi. Je třeba zase ale říci poctivě, že tehdejší pan ministr Kalousek se přikláněl k podpisu fiskálkompaktu. To pravda je. Bohužel to asi nedokázal prosadit ve vládě, nebo to říkal jenom tak bez toho, aniž by to opravdu chtěl. Ale to ví určitě on sám nejlépe.

Není to také poprvé, co se v české politice rodí myšlenka na uzákonění rozpočtové politiky. Byla tady o tom i zmínka. ODS v 90. letech předkládala takový návrh zákona o věčně vyrovnaném státním rozpočtu, jestli si dobře pamatuji. Chtěla to zavést samozřejmě příslušným zákonem, uzákonit to. Tehdy to také ale bylo odmítnuto.

Já bych chtěl za prvé zdůraznit, že bylo naprosto jasně řečeno, že sociální demokracie považuje skutečnou nápravu veřejných financí a jejich dlouhodobou udržitelnost vedle naprosto nezbytné podpory ekonomického růstu, a to zdůrazňuji, za jeden ze základních úkolů hospodářské politiky státu. Máme však zásadní výhrady k politice předchozích pravicových vlád, které pod praporem nápravy veřejných financí situaci ve skutečnosti zhoršovaly.

Kolegové, měli jste na to sedm let, abyste přišli s takovým zákonem. Přišli jste až ke konci minulého volebního období, dá se říci. Asi jste věděli, proč jste to tehdy předkládali. A asi ví pan Kalousek, pan poslanec Kalousek, omlouvám se, určitě ví, proč to předkládá teď.

Za druhé jsme přesvědčeni, že návrh ústavního zákona se nedá prosazovat sám od sebe, a to bez jasného a zřetelného ukotvení v současné realitě vývoje veřejných financí a státního dluhu. V takové realitě, ke které jste přivedli vy Českou republiku. Ne sociální demokracie. Ne současná koalice, protože zbývající dvě strany tady tehdy nebyly. Takže jste to byli vy, kteří jste nás přivedly do tohoto stavu, který je třeba nějakým způsobem řešit.

A ta situace je velice špatná. Po završení sedmi let vlády rozpočtově zodpovědných, v uvozovkách, pravicových koalic dosáhl státní dluh České republiky téměř dvojnásobku výchozí hodnoty. Dneska jsme na hodnotě 1,7 bil. korun. To znamená, že jste ho, přátelé, zdvojnásobili, ten dluh. Vy jste ho zdvojnásobili!

V oblasti veřejných financí dokázala pravice jen jedno. Bezezbytku vyčerpat rozpočtové rezervy. Těch bylo 180 mld. Ty se vám také podařilo vyčerpat. Ty jste dostali do vínku od předchozích vlád, ve které byla účastna sociální demokracie.

Stále zřetelněji se ukazuje fakt, že rozpočtový proces v České republice byl a je nekvalitně řízen, plánován a také kontrolován. Sestavuje stále fiktivnější rozpočty postavené na fiktivnějších příjmech. Na tom jste se také,

kolegové, podíleli vy. Místo koncepční dlouhodobé rozpočtové politiky se pak řídily veřejné finance České republiky ze dne na den ad hoc nějakými rozpočtovými balíčky kombinovanými s průběžnými škrty na výdajové straně státního rozpočtu. O těch a jen také o nich hovoří předkládaná tzv. finanční ústava.

Škrty, které neznamenají nic jiného než výrazný nárůst skrytých dluhů. Těmi je dnes poznamenána celá infrastruktura českého státu, obranou a bezpečností počínaje přes zdravotnictví, školství, kulturu, ochranu životního prostředí až například po dopravu. Vytvářejí se však dluhy i na životní úrovni většiny českých občanů. Veřejné finance se při mizivém potlačení všeobíhající korupce a při zjevně nekvalitním plánování a řízení procesů v oblasti veřejných financí, především v klíčovém státním rozpočtu, opět, v uvozovkách, napravují nejjednodušším způsobem, a to snižováním životní úrovně českých občanů, zaměstnanců především z rozpočtové a příspěvkové sféry, důchodců, nezaměstnaných, nemocných, nízkopříjmově sociálně potřebných rodin.

Na to, aby dvě vlády pravicových koalic dokázaly svůj opravdový zájem o nápravu veřejných financí, na zavedení pořádku a na výdajovou a příjmovou stranu veřejných rozpočtů měly dost času. To jsem také říkal. Měli jste na to sedm let. Měly dost času na to, aby zásadním způsobem zasáhly proti rozbujelým daňovým únikům, korupci, práci načerno, praní špinavých peněz a dalším negativním jevům. Měly také dost času na to, aby odstranily z našeho daňového systému privilegia určená pro nejruznější zájmové skupiny a jednotlivce, privilegia být zdaněn méně než ostatní. Měly také dost času na to, aby provedly podrobný audit veřejných rozpočtů, veřejných výdajů, nastolily ve veřejných výdajích elementární pravidla efektivnosti. V některých částech dokonce jen pouhý pořádek. To se týká také mzdových výdajů placených z veřejných zdrojů včetně auditu přiměřenosti odměňování některých úředníků. Na žádné z těchto podle nás zásadních opatření vláda nepotřebovala ani tak finanční ústavu ani tak rozpočtovou národní radu.

A za třetí. Se znalostí vývoje v oblasti veřejných rozpočtů a se znalostí zásadního rozporu mezi deklarovanými cíli předchozích koalic a realitou se nezbytně vynořuje otázka, jakému účelu má vůbec sloužit finanční ústava. Nejde zde jenom o jakousi licoměrnou hru? Nemá svatý boj za finanční ústavu za účel přesvědčit opět obyvatelstvo o tom, že to jsou jenom pravicové strany, které to myslí s veřejnými financemi dobře, když už je nemohla přesvědčit skutečnými úspěchy? Když i s jejich návrhy na tzv. finanční ústavu nebude nově nastupující vláda souhlasit, tak je proti konsolidaci veřejných rozpočtů? Určitě ne. Není to spíše tak, že si exponenti předchozí neúspěšné hospodářské politiky státu, která českou ekonomiku přivedla do vleklé krize, vleklé sociální a ekonomické krize, připravují předpolí pro to,

aby z opozičních lavic prostřednictvím dodržování ústavy pouze používali jakýsi klacek na koalici? Já myslím, že to k smíchu není.

Otázkou, a to velice citlivou, je navrhovaná regulace hospodaření územně samosprávných celků. Už tady o tom byla řeč. Je to velice citlivá záležitost. Tato regulace může být dokonce na hraně ústavnosti. Může omezovat jistou suverenitu samosprávných celků. Pokud veřejné finance jsou v problémech, tak územně samosprávné celky budou nuceny k vyrovnání hospodaření, což samozřejmě může působit řadu problémů. A je třeba opravdu tyto věci řádně prodiskutovat s Asociací krajů, se Svazem měst a obcí, prostě provést širokou diskusi s těmito zainteresovanými.

My jsme také kritizovali vytvoření Národní rozpočtové rady. Tak jak je v návrhu, je prostě pro nás nepřijatelná. Je zde snaha vytvořit jakýsi superdozor, či lépe řečeno kuratel nad rozhodováním vlády, nepřímo i parlamentu. A na tom nic nemění, že tuto radu by měl také volit parlament. Komu vlastně bude Národní rozpočtová rada zodpovědná? Parlamentu? Ponese nějaké důsledky za své chybné rozhodování, nebo tu bude jen od toho, aby prohlásila, že podíl dluhu na HDP je xy? Prostě zavádí se tu institut jakýchsi neomylných soudců, pomazaných hlav, které vědí vše a těm dole nařizují, co také mají dělat.

Nelze se prostě zbavit pocitu, že takto napsaným zákonem se snaží strany, které byly součástí předchozích dvou neúspěšných pravicových koalic, jak jsem říkal, opravdu vytvářet určitý klacek na nově vzniklou koalici.

Chtěl bych jasně deklarovat, že sociální demokracie má opravdu zájem, a je to obsažené i v koaliční smlouvě, aby naše země nepřekročila v příštích letech 60procentní limit zadlužení, vztaheno k hrubému domácímu produktu. To jsme vždy deklarovali, deklarovali jsme to i v koaliční smlouvě a určitě to bude i ve vládním prohlášení, tento závazek. Chceme se prostě chovat rozpočtově odpovědně, jsme připraveni hledat věcná, rozumná řešení. Nikoliv však přistupovat na návrhy, které nereflktují současnou realitu, realitu, kterou jste zavinili vy, přátelé, a které mají sloužit, a opět to opakují, jako klacek na současnou politickou garnituru.

Současná vláda deklaruje přistoupení k evropské rozpočtové smlouvě, k fiskálnímu paktu. Bylo tady o tom již hovořeno. Ten také zavazuje země Evropské unie k přísnější rozpočtové disciplíně, k nízkým schodkům rozpočtu, ke snižování státního dluhu, pokud je větší než 60 % hrubého domácího produktu. A já si myslím, že pokud vláda přistoupí k tomuto paktu, že také bude z tohoto paktu vycházet, byť nejsme v současné době v eurozóně.

Chci připomenout, že minulá Nečasova vláda se vehementně bránila přistoupení k fiskálnímu paktu, a tak jsme byli takoví exoti v Evropské unii, kdy společně s Velkou Británií jsme byli jediní, kteří jsme k tomuto fiskálnímu

kompaktu nepřístupili. A myslím si, že nelze se stavět mimo evropský integrační proud. Jedním dechem hovořit, možná to nedělá Občanská demokratická strana, ale hovořit o tom, že chceme jít v tomto proudu, a na druhé straně dělat všechno proti proudu. To si myslím, že vůbec nejde.

Takže závěrem. Přistoupením k fiskálnímu paktu vláda deklaruje – vláda bude vycházet po přistoupení k fiskálnímu paktu z podmínek, které jsou tam, a myslím si, že i vláda připraví svůj návrh opatření tak, aby docházelo ke konsolidaci veřejných rozpočtů.

Za sociální demokracii prohlašuji, že se připojíme k zamítnutí tohoto poslanceckého návrhu v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Černochová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo, své dvě minuty.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem vás chtěla poprosit, jestli by bylo možné zajistit v tomto sále přiměřené pracovní podmínky pro to, abychom mohli vykonávat svoji práci. Je tu tak strašný hluk, že pan kolega, předseda rozpočtového výboru, který tu celou zprávu četl, zpráva byla dlouhá – mě z toho opravdu bolí hlava, bolí mě uši.

Chci vám tu přečíst ze stránek SZÚ, že to má jiné řešení. Můžeme si třeba pořídit sluchátka, je to tu doporučeno jako prevence. Cílená prevence je použití osobních ochranných pracovních prostředků proti hluku. Chrániče sluchu je nutné používat, pokud hladina akustického tlaku překračuje 85 decibelů. Jejich vložní útlum by měl být takový, aby za chrániči sluchu ve zvukovodu byla hladina hluku nižší než 85 decibelů. Při překročení expozice hluku do 10 decibelů se doporučují zátkové chrániče vkládané do zvukovodu. Při expozici nad 95 decibelů se doporučují sluchátkové chrániče a nad 100 decibelů se zpravidla nasazují protihlukové přílby, které omezují rovněž kostní vedení zvuku. Použití chráničů sluchu může vést ke snížení – přátelé – bezpečnosti práce a může omezit její produktivitu. Je-li použití chráničů sluchu nezbytné, je třeba umožnit pracovníků výběr z více typů tak, aby se neomezovalo pohodlí při práci, např. nadměrným tlakem náhlavní spony či pocením ucha.

Chci vás opravdu velmi pěkně poprosit, buďte ať vyfasujeme sluchátka, klidně za to může jít část našeho expertního, nebo ať tu zajistí vedení Poslanecké sněmovny v tomto sále skutečně podmínky, které mají v souladu se zákoníkem práce být na takovémto pracovišti. Skutečně, nedá se to poslouchat. A jsme tu dnes už několik hodin a asi ještě večer nekončí, tak prosím, zajistěte podmínky pro práci Sněmovny.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, paní poslankyně. Beru to jako velice zajímavý námět pro vedení Sněmovny, my se tím jistě budeme zabývat. Já bych naopak za nás nahluchlé rád řekl, že nám ta hladina celkem vyhovuje, my pak slyšíme. Děkuji.

S další faktickou poznámkou pan předseda poslaneckého klubu Zbyněk Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Zkusím navázat na svoji kolegyni. Kde chybí síla argumentu, nastupuje síla hlasu. To je docela obvyklé.

Nemám klacek. Všimněte si: Nemám žádný klacek, kterým bych chtěl vás nebo kohokoli jiného nějak tlouci, jak má pan předseda rozpočtového výboru velkou obavu. Ani jsem ten zákon nenavrhl, ale musím uvést pár dat.

Vláda předminulá, minulá, vy na tu svou Rusnokovu rádi zapomínáte, to začala řešit v roce 2011. Ne v listopadu 2013. Od roku 2012 jste vy a další zástupci se mnou chodili do té komise a v té době jsme měli ještě 118 hlasů ve Sněmovně, pak 115. Pokud opravdu chcete, aby to bylo schváleno, třeba ve vaší verzi, tak budete potřebovat hlasy některé opoziční strany. Ať se vám to líbí, nebo nelíbí, ať budete hlasitě křičet, nebo ne, tak ten svůj klacek budete muset na chvíli schovat. Nebo se ukáže, že to skutečně nechcete – a já si myslím, že to nechcete. Vy tu vědomě říkáte věci, kterým buď nerozumíte, nebo matete lidi, kteří se tím dlouhodobě nezabývají a nemají přesnou informaci.

Zkuste mi, pane předsedo rozpočtového výboru, prostřednictvím pana místopředsedy vás oslovuji, říct, v čem návrh odporuje fiskálnímu kompaktu. Pro ten jste tu horoval. Ten se vám líbí. Podle našeho názoru ten návrh – děkuji za upozornění, ale já křičím jenom občas, ne pořád. Ten náš návrh odpovídá tomu fiskálnímu kompaktu. To, že jsme řekli, že podpis České republiky je formální, že se nás netýká, neplatíme eurem, je pravda (nesrozumitelné). A my budeme hájit zájmy českých občanů. Vy říkáte, musím se smát, my budeme bojovat za nižší ceny energií – a současně vaši europoslanci hlasují pro zvýšení cen energie. (Upozornění na čas.) Tak si musíte vybrat: buď platí jedno, nebo druhé. Obojí dohromady neplatí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi za jeho faktickou poznámku. S další faktickou poznámkou pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 Miroslav Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Vzhledem k tomu, že z lavic byl napomínán i pan předseda Stanjura, aby nekřičel, chtěl bych se pana Votavy i pana Stanjury zastat. Pánové hovořili pouze důrazně. Počkejte, až to rozjede Zaorálek. Ten chodil běžně do 120 decibelů.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S další faktickou poznámkou pan poslanec Hájek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Hájek: Dobrý podvečer. Já bych jenom tady paní poslankyni Černochové prostřednictvím pana předsedajícího, bych ji pozval na důl Paskov mezi horníky, kterým se oznamuje, že ztratí práci! Takže přijďte a tam budete potřebovat sluchátka do uší, na uši, přilbu a ještě nevím co. Přijďte do Paskova, tam se s vámi určitě horníci rádi setkají! Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S další faktickou poznámkou pan poslanec Stanislav Polčák. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Polčák: Děkuji, pane místopředsedo. Po tomto vystoupení je mi téměř trapné vystupovat.

Já jsem nepředpokládal, že bych k tomuto zákonu mohl něco konkrétně odborného říci, protože odborníci jsou tu jiní, ale vystoupení paní kolegyně Černochové mě trochu vyprovokovalo, protože já si myslím, že za hladinu hluku si prostě můžeme do jisté míry sami. Promiňte, ale prostě někdy se tu tak řve, že hluková hladina je tak nastavena podle mého názoru standardně, že vystoupení ani není slyšet a vypadá to tu jak v pavilonu opic, ale někdy je tu prostě klid, jako teď, a potom, když někdo mluví, tak to vypadá, že řve. Ale nemyslím si, že za to může vedení Sněmovny nebo aparát Sněmovny. Myslím si, že je to problém v nás, a kdybychom se všichni vzájemně poslouchali, tak by to někdy nevypadalo, že tu někdo řve, anebo by to někdy nevypadalo, že se vůbec neslyšíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci za uznání, že tu byl takový klid, že se zdálo, že pan předseda Votava řve.

S další řádnou přihláškou pan poslanec Jiří Dolejš. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo. Milé kolegyně, vážení kolegové, pokud jsme vyřešili problém s decibely, tak když dovolíte, já bych se vrátil ke změně Ústavy České republiky. Myslím, že to je skutečně vážný problém.

Dovolím si přednést názor nejen svůj, ale i celé frakce KSČM, protože se domníváme, že takováto změna Ústavy je vážná, a chvílemi to tu vypadalo, jako že se pouze přetahujeme, jestli do budoucna budeme dělat škrty v evropské modři, nebo jestli ty škrty budou v české trikoloře. A přece o tom to není. Chceme vytvořit efektivní, funkční makroekonomický rámec

pro to, aby naše ekonomika se mohla rozvíjet, aby v určité chvíli uměla zabrzdit, ale také v určité chvíli se uměla rozjet. Tomu má sloužit určitý instrument. O těchto instrumentech, a mohou být i různé, se diskutuje minimálně v Evropě nějakých 15 let. A jestliže pan emeritní ministr kolega poslanec Kalousek má pocit, že je na vrcholu tohoto evolučního řetězce, to znamená, že vlastně jeho návrh je tak dokonalý, že už ani lepší být nemůže, a že nezbyvá nic jiného, než ho mírně vylepšit a přijmout, to znamená, že do toho ústavního pravicového sudu medu možná přidáme kapku dehtu sociální demokracie a můžeme vesele pokračovat dál, já si to nemyslím.

Tady není jen polemika mezi současnou vládou a nyní pravicovou opozicí. Dovolil bych si upozornit na to, že tu existuje i levicová opozice, která není zcela bez určité váhy, a to co do počtu mandátů, ale věřím, že i co do počtu připomínek a řečneme i koncepčních úvah, které buď zohledníte, nebo nezohledníte. Ale není pravda, že se ústavní většina musí vytvářet jenom směrem k pravé zdi.

Pokud jde o onen mainstream, či chcete-li evoluční řetězec debat, jak nakládat s veřejnými financemi v Evropě, pravdu má ODS, když tady připomínala, že to nebyl pouze návrh TOP 09 a ministra financí v minulém období, který přišel v roce 2011, ale že i ODS uchopila některé podněty zejména konzervativně liberální části politického spektra v Evropě a snažila se tuto věc zastřešit ústavně. Pamatuji bývalého kolegu Kocourka, který někdy myslím v roce 1998 chtěl vpašovat jednu větu do Ústavy. Tato jedna věta by sice ničemu nepomohla, ale aspoň to bylo krédo tehdejší ODS a myslím si, že tohoto kréda se ODS drží i nadále. Je otázka, jestli to krédo je rozumné. V roce 2002, tedy v době, kdy tady byla stojedničková většina, tak ODS navrhla do Ústavy už strukturovanější text. Bylo to velmi podobné, bylo to na hony vzdálené současné verzi finanční ústavy, ale celé to bylo o tom, že vlastně rozpočet má být vyrovnaný, nad rozpočtem by měla bdít spíš nezávislá autorita a politici by si s tím neměli moc hrát, protože cokoliv politik dělá, v podstatě pokazí.

To je už ale koncepční otázka. Jde nám o jakási formální pravidla, která buď fungují, nebo nefungují, anebo chceme zcela depolitizovat fiskální politiku? Protože o tom, jak má vypadat makroekonomický rámec, se diskutuje, samozřejmě i ten problém řečneme znečištění koncepce různými parciálními, tedy politickými zájmy. A už se stalo, že z toho makroekonomického rámce byla vyřazena měnová monetární politika tím, že se postupně šíří zákony o centrálních bankách tím způsobem, že se zvyšuje nezávislost centrálních bank, a to nikoliv na politické scéně, ale dokonce i na exekutivě. Je to určitý trend, já souhlasím. O centrálních bankách si můžeme popovídat jindy. Nepochybně i nedávná měnová úprava či intervence k tomu dá celou řadu zajímavých podnětů. Ale dnes se bavíme o fiskální politice a je otázka, jestli chceme dotáhnout ono odpolitizování fiskál-

ní politiky až do konců, kdy nejenom výdajové rámce, nejenom deficity, ale samotný obsah, tedy struktura fiskální politiky byla postupně vytlačována z rozhodování parlamentu. Já si myslím, že to je vrcholné politikum, a že pokud jde o strukturu rozpočtu, ale i využívání fiskálního nástroje buď jako brzda, nebo jako plyn pro hospodářskou politiku by to mělo zůstat zachováno.

Faktem je, že pokud jsme vytvořili společný hospodářský prostor tím, že vznikla Evropská unie jako unie nejenom politická, ale i hospodářská, tak jsme si vytvořili problém, jak tento prostor ošetřit na makroekonomické úrovni. A protože u fiskální politiky nám často ujíždí vlak, tak se někdy asi pět let po Maastrichtské smlouvě vynořil koncept Paktu stability. Protože Maastrichtská smlouva stanovila maastrichtská kritéria a na ta se zvyška kašlalo, když to zjednoduším, vytvořil se Pakt stability někdy kolem Amsterodamské smlouvy, a mělo se za to, že tento dokument věci vyřeší. Jak už to v Evropské unii bývá zvykem, tak papír snese všechno, realita jde svou cestou. Takže vlastně vznikla objednávka vylepšit, změnit, transmutovat evropský Pakt stability na třeba Pakt stability a růstu, dát nástroje, které by skutečně měla buď bruselská autorita, nebo národní vlády v rukou a měly možnost tyto věci ukočírovat způsobem, který by odpovídal nějaké rozvojové představě o Evropském hospodářském prostoru.

Pokud se tedy objevil fiskální kompakt, tak je to reakce na to, že představy kolem paktu Evropské unie víceméně selhaly. Ale řekněme si, jestli se něco změnilo od té doby, kdy byl fiskální kompakt ratifikován. Pokud aktuální data nelžou, a já si myslím, že nikoliv, tak celé jižní křídlo eurozóny a Evropské unie jako takové je ve stále stejných, dokonce bych řekl horších problémech. To je fakt. Takže je otázka, jestli tento instrument je adekvátní, jestli je účinnou brzdou a jestli v tom modrém autíčku se žlutými hvězdami kromě brzdy nechybí i pro budoucnost do jiné hospodářské situace, teď vylézáme horko těžko z recese, jestli tam náhodou nechybí i ten plynový pedál.

Čili to je jedna poznámka na dotváření koncepčních představ, které bychom si měli dělat samostatně, a ne pod diktátem toho, že to, co už tady je, musíme přijmout, protože jinak není možná.

Druhý faktor, který byl ve hře, byl samotný faktor hospodářské krize. Krize zesílila právě tuto slabinu řízení jednotlivých národních hospodářských politik, ale i jejich koordinaci na evropské úrovni, a právě proto se přistoupilo k principu dluhových brzd, který nejenom na úrovni fiskálního kompaktu, ale v jednotlivých národních ústavních pořádcích byl zakomponován. V Německu to tuším bylo v roce 2009, kdy to bylo uzákoněno. Velká Británie si nejdřív schválila úřad pro dohled nad rozpočtem, aby pak rozpočtová pravidla rovněž přijala. Takto bych mohl pokračovat. Čili byl to rok 2009, 2010. Doba krize. A můžeme se už učit ze

zkušeností. To znamená, do jaké míry to pomáhá, či nepomáhá. Bohužel tedy realita ukazuje, že dokonce ani tento instrument není zdaleka dokonalejší a že spojením střechy fiskálního kompaktu s národními nástroji není rozhodně konec evolučního řetězce, že to není prostě dokonalé.

Specifická situace pak může nastat v takzvaných posttransformačních zemích, byť už je to tedy čtvrt století, co jsme prošli určitými změnami, ale faktem je, že východní půlka Evropské unie je spíše ta zaostalejší, která má větší tendenci řešit problémy z vypůjčených peněz. Když se podíváme například na Polsko nebo Slovensko, které se už touto cestou vydalo, tak za prvé zkušenosti jsou rozporné. Každá země je ekonomicky v jiné situaci, a když se podíváme třeba na zkušenost slovenskou, tak tam kromě ústavních regulí i institut, který navrhuje tento návrh, což je jakási nezávislá úřednická autorita nad rozpočtem, teď si nevzpomenu, jak se na Slovensku přesně jmenuje, trošičku jinak než u nás, ale funkce je stejná, tak zjistili, že tento institut je v podstatě pro kočku, že tak jak je nastaven, věci nepomáhá. Samozřejmě dluhové brzdy jsou i v jiných zemích, ale tam zkušenost pro nás už je méně přenosná. Jestliže si něco zavedli ve Švýcarsku, tak je to podobné, jako když Švýcarsko řeší imigrační politiku. To si myslím, že pro nás není přesně využitelné, stejně tak jako zkušenosti řešit tyto problémy na půdě Spojených států.

Takže pokud nám jde o to najít komplex nástrojů, a říkám komplex a mám tím na mysli jak evropské řešení, tak národní, tak to není o duelu mezi opožděnou ratifikací fiskálního kompaktu. Je pravdou, že v roce 2012 se tehdy nepohodl tehdejší premiér Nečas s tehdeším vicepremiérem Kalouskem a že jsme to nepodepsali, a na rozdíl od Velké Británie bylo obtížné hledat argumenty, protože Velká Británie pochopitelně je země jiného kalibru, zejména s ohledem na pozici jejího finančního sektoru, ale že zkrátka fiskální kompakt není pouze měkkší verzí českého řešení, ale že by měl být určitým komplementem, ale nikde není stanoveno, že komplement má vypadat přesně tak, jak je v návrhu kolegů z TOP 09.

Například tam není povinnost rozpočtové rady, otázka použitých nástrojů. Je skutečně rozdíl mezi tím, jestli se obracíte pouze na veřejný dluh, ať už ho odstopujete jakkoli. To znamená, ta šedesátka je horní mez. A jestli se současná či budoucí vlády nechtějí dostat do určité politické pasti, tak je logické, že se snaží ty hranice trochu posouvat. Je zřejmé, že bychom si měli popovídat o struktuře nastavení takové věci. Problémy už jsou v základu, a ne že se dá odladit jednoduchým způsobem ve druhém čtení.

To, co říkám, už naznačuje, kam se chci dostat. Pro nás to není prestižní věc. Jestli budeme ti, kteří vyhlásí, že jsme v evropském proudu, nebo ti, kteří zvítězí tím, že české řešení je lepší než to evropské, tenhle prestižní problém my nemáme. My chceme, aby to fungovalo. A proto si myslíme, že

nejen že je třeba to nechat na vládě, aby si to znovu projednala a promyslela, jestli jí stačí, aby na doporučení z Hradu prohnala ratifikačním procesem, byť se zpožděním dvou let, fiskální kompakt, a jestli k tomu je povinná – nepovinná, ráda – nerada, v jaké podobě českou dluhovou brzdu. Ale že je to věcí nás všech, a tudíž by nebylo dobré zabít iniciativu, která tady je. Ale nad tím návrhem se porozumění bude těžko hledat.

Čili jestliže někdy za rok, možná ještě později, se objeví vládní verze, jestliže zůstane v oběhu verze kolegů poslanců z TOP 09 a budeme si hrát s časem a prodlužovat to a prodlužovat to, jak to někdy s opozičními návrhy už tak bývá, tak se nedobereme šťastného konce. Čili není to obezlička, není to snaha najít třetí cestu, ale spíš vytvořit podmínky politické, věcné, profesní pro to, abychom ten průnik našli.

To znamená, navrhl bych, aby návrh ústavního zákona byl kolegům vrácen k přepracování. Protože je sloučená debata ke třem tiskům, tak v logice toho, že jsou ty tisky spojené, tak k těm dalším tiskům bych to formuloval podmíněně. To znamená, jestliže v prvním případě zvítězí zamítnutí, tak není co řešit, to nemá cenu, aby se tady jak bludný balvan pohybovaly nějaké tisky, a přizpůsobíme se tomu. Ale pokud by v prvním tisku vyšla varianta vrácení k přepracování, tak s touto podmínkou bych to doporučil i k těm tiskům ostatním.

Pokud byste se samozřejmě ptali na to, co my chceme do té diskuse také vnést, tak abych nezdržoval, protože je pozdní doba a skutečně dnes tady asi nebudeme precizovat ty věci, je první čtení a zdá se, že se budeme rozhodovat mezi přežitím, zamítnutím a vrácením k přepracování, shrnul bych výhrady, které jsme artikulovali už loni v únoru při prvním čtení vládního návrhu, a myslím si, že neztratily na aktuálnosti ani dnes. Takže vidíte i ten přístup – my jsme tehdy také navrhovali vrátit vládě k přepracování. Takže i ten přístup je kontinuální a konzistentní.

Jedna z výhrad byla k pozici a kompetence Národní rozpočtové rady, aby to zkrátka nebyla nějaká nezodpovědná trafika, která snižuje význam politického rozhodování nad veřejnými rozpočty. Připomínám, že se tento institut dostává za rámec toho, co by nám ukládala evropská norma, tedy fiskální kompakt.

Další, a to je možná ještě důležitější prvek, je, že by vláda měla mít do budoucna možnost určitých fiskálních impulsů. Já vím, že se třeba koncepčně tady nemusíme dohodnout, že funkce fiskální politiky pravice a levice vidí různě. Já také nejsem bigotní keynesiánek, ale myslím si, že zkrátka fiskální impulsy jsou nejenom v nastavení rozpočtových pravidel, např. daňových, ale že lze uvažovat o jisté expanzi veřejných výdajů v oblasti investiční. A tady si přece nenastavíme hráz, kterou bychom pak do budoucna nemohli použít.

A pak se musím dotknout otázky tzv. segmentů celého toho koláče veřejných financí. Pan ministr... bývalý ministr... zlozvyk z minulého volebního období. Čili pan bývalý ministr tady hovořil o tom, že ty segmenty nelze vyjmout, protože pak by to nefungovalo. V tom asi má kus pravdy. Ale je třeba také vnímat, že ty jednotlivé segmenty mají zcela specifickou roli, specifické právní postavení. A mimochodem i z toho důvodu v tehdejší návrhu a tuším, že je to i v tomto, byly ty segmenty nikoliv definitivně, ale dočasně vyňaty v tom smyslu, že účinnost tohoto zákona ve vztahu k územním samosprávním celkům byla odložena tehdy o čtyři roky. Takže ono svým způsobem také jde na to myslet a je třeba hledat i režimy pro ty specifické segmenty.

Dotknu se jiného segmentu, který jsme tehdy také zvedli, a požadovali trochu jiné řešení, a to jsou ty zdravotní pojišťovny. Samozřejmě že těch 200 mld., které se točí ve veřejném zdravotním pojištění, jsou významné peníze. Ale zdravotní pojišťovny, zejména tedy veřejná zdravotní pojišťovna, plní určité specifické ústavní funkce. A to, že někde někdo se moc rozmáchl s veřejnými penězi, přece neznamená, že veřejné pojišťovny spadnou do nějakého, řekl bych, nouzového režimu a v této zemi se přestane léčit, proplácet krajské nemocnice atd. Teď jsem to trochu možná hyperbolou přecenil, ale to riziko dopadu toho nespécifického režimu na tento segment veřejných financí tady nepochybně je.

Takže ono je o čem se bavit, je o čem se bavit koncepčně, je o čem se bavit věcně a napříč celým politickým spektrem. Tím se dostávám k závěru, ve kterém bych zopakoval, že naším přístupem není vyhábat se ústavní rozpočtové odpovědnosti. Naším přístupem je nastavit pravidla tak, aby neškodila, aby nemusel doplácet pouze ten, kdo se může nejméně bránit, tzn. klient veřejných financí a veřejných služeb, a abychom mysleli i na to, že ekonomika není jenom v recesi, ale že někdy potřebuje nakopnout i do té konjunkturální fáze. Proto bychom byli rádi, aby se tyto návrhy znovu projednaly, abychom se dohodli, na jaké platformě to projednávání má být, abychom příliš nehráli o čas, kdo má větší ramena a řadra dmoucí dědeček náš vševědoucí, ale abychom se dohodli třeba i na těch pracovních komisích, kde by, doufám, tentokrát nemuseli chybět ani experti z nejsilnějšího opozičního klubu.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Další se do diskuse přihlásil pan poslanec Antonín Sed'a. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, já mohu rozumět důvodům, pro které

opozice podala návrh ústavního zákona o rozpočtové odpovědnosti, protože ani já ani nikdo z nás nemáme rádi zadlužování. Pouze připomínám, že stejný návrh podala v minulém funkčním období pravicová Nečasova vláda a již tehdy jsem upozornil na skutečnost, že je to jeden z nejhorších návrhů, které tehdejší vládní koalice předložila, a to zejména z pohledu na vymahatelnost práva, kontrolu jeho uplatňování a zasahování do pravomocí samosprávy.

V důvodové zprávě se hovoří, že ústavní zákon by měl zlepšit celkové hospodaření České republiky, posílit transparentnost a efektivnost veřejných financí a ve výsledku též podpořit konkurenceschopnost české ekonomiky. Prosím vás, žádný zákon, ani ústavní, tohle přece zajistit nemůže. A opravdu mi připadá zvláštní, že si to myslí strany hlásící se k pravicovým myšlenkám. Všechny tyto cíle totiž může zajistit toliko konkurenceschopná ekonomika, kvalitní a efektivní státní a veřejná správa a zejména kvalifikování, zodpovědní a vzdělaní občané naší země.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, vláda premiéra Rusnoka ve svém stanovisku vyslovila řadu konkrétních výhrad, ať již z hlediska komplikovanosti prováděcích a změnových zákonů, problematických ustanovení ve vztahu k ústavnosti až po zásadní legislativně technické vady návrhu zákona. Já bych doplnil, že návrh zákona odhaduje pouze náklady na zřízení Národní rozpočtové rady ve výši 50 milionů korun ročně. Ptám se: Kde je v návrhu zákona hodnocení dopadů regulace na veřejné rozpočty a hodnocení dopadů na korupci? Pokud hodláme být rozpočtově odpovědní, je potřeba tato hodnocení vyžadovat u všech zákonů.

Já osobně jsem dokonce přesvědčen, že navrhovaný zákon není plně v souladu s ústavním pořádkem ČR, a naopak jsem přesvědčen, že právě tento ústavní zákon porušuje naši Ústavu. Především tím, že výrazně omezuje pravomoci a kompetence nejen Poslanecké sněmovny a vlády, ale zejména samospráv územně samosprávných celků a veřejnoprávních institucí. Ptám se: K čemu máme vytvářet další úřad, když ke zjišťování statistických údajů máme Český statistický úřad a Eurostat? K čemu takový zákon, když ČR je členem EU s dlouhodobým cílem vstupu do evropské hospodářské a měnové unie? Konvergenční kritéria jasně definují limit pro schodek veřejných financí či nepřekročitelnost celkového veřejného dluhu.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, návrh zákona o rozpočtové odpovědnosti je dle mého názoru nejenom v rozporu s Ústavou, ale je v rozporu i se slibem, který jsme jako poslanci dali. Sankce za porušení rozpočtové kázně jsou navrhovány jako kolektivní a neposuzují individuální vinu, což je opět v rozporu s platnými zákony naší země. Nehodlám podpořit zákon, který omezuje demokratické rozhodování Poslanecké sněmovny a který omezuje práva zákonodárců. Z těchto důvodů se připojuji k návrhu na zamítnutí návrhu zákona a v případě, že by tento

návrh nebyl schválen, navrhuji dále vrátit návrh zákona předkladatelům k dopracování. A tohle platí nejenom pro sněmovní tisk 24, ale i pro body 20 a 21.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Sedřovi. Dále se do rozpravy přihlásil pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já bych se chtěl dotknout článku 9, 10, 11, tj. okamžiku, kdy nastane kritický stav. V podstatě podle návrhu zákona nastane uměle vytvořený kritický stav a začne se šetřit tím, že se povinně zruší některé výdaje, a to i ty, které jsou schváleny zákonem o státním rozpočtu. Vláda bude nucena tímto ústavním zákonem v podstatě jednat protizákonně, pokud například omezí výdaje na důchody, platy učitelů, sociální dávky apod. Tyto restrikce bude schvalovat Sněmovna jako agendu vlády. Co se stane? Ústavní soud bude možná zavalen nekonečnou řadou sporů o to, co bylo dřív, který deklarovaný závazek státu má přednost – jestli to, co bylo schváleno dříve jako důchody, sociální dávky, nebo to, co je tzv. fiskálně odpovědné jako vyrovnaný rozpočet. A zcela podobně to bude platit i pro hospodaření krajského zastupitelstva, pro kraje. Rozpočet schvaluje Sněmovna, tak je možné, že nakonec bude tento rozpočet schvalován jako ústavní zákon jenom proto, aby se předešlo možným sporům o to, co bude založeno na pravidlech tohoto předloženého zákona?

Samosprávy v čl. 13 mají také své zákonem nařízené úkoly, které musí plnit, a na část z nich dostávají peníze. Pouhým omezením přísunu peněz nezmezí zákonem uložené povinnosti. Je věcí odpovědné vlády a samosprávy, aby řádně plnila své povinnosti, a žádný zákon o krizovém hospodaření toto nevyřeší. Může situaci jen zkomplikovat.

Instituce, která se navrhuje na dohled nad vyrovnaným rozpočtem, Národní rozpočtová rada, také bude něco stát. Minimálně 50 milionů korun a zřejmě bude tak národní a nezávislá jako Česká národní banka. Není jasné, kdo bude kontrolovat činnost této národní rady. Nikomu se nemusí zodpovídat a nepodléhá žádné kontrole. Bude mít právo zvát si na kobereček nejenom vládu, ale i další představitele samosprávných celků a další veřejné činitele.

Čili to jsou mé pochybnosti, které jsou vlastně k těmto zákonům, které jsou předloženy a jejichž rozprava k nim byla takto sloučena. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Poslední do rozpravy je přihlášen pan poslanec František Laudát. A následně pan předkladatel. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, vezmu to velice rychle z důvodů časových a vzhledem k tomu, že pan zpravodaj to tady vzal šmahem a dal návrh na zamítnutí, a předpokládám, že koalice si to jaksí prohlašuje. Je to velická škoda, protože regulace výdajů veřejných rozpočtů se odehrávají víceméně... už skoro za chvíli to bude století.

Škoda, že tady není pan Okamura. Nechal jsem si najít, jak to funguje ve Švýcarsku. Samozřejmě že to není automatická pojistka proti tomu, ty zkušenosti ze světa, že automaticky tím jsme za vodou, jestliže schválíme jasná pravidla. Ta se dají vždycky prolamovat a záleží na –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já pana poslance poprosím, aby mluvil zřetelněji, jasněji a hlasitěji, protože my nahluchlí zase mu nerozumíme. Děkuji. (Pobavení.)

Poslanec František Laudát: Já jsem nechtěl křičet.

Záleží na tom, jak je zákon nebo soubor zákonů nastaven, aby bylo zcela zjevné, že se nedají prolomit. Máme zkušenosti z celého světa, že pravidla jsou prolamována. Například ve Spojených státech, kde jste svědky toho, že i v průběhu jednoho roku se dokonce mění dvakrát parametry, protože tam mají ono orwellovské pravidlo, že společnou vůlí Sněmovny a Kongresu to lze prolomit. A víte sami, co se po půl roce vždycky poslední léta odehrává.

Zároveň tam bych hledal inspiraci pro to, že nemá smysl na jedné straně do celkového deficitu veřejných výdajů nebo státního rozpočtu něco opomíjet, například zdravotní a sociální pojištění. Spojené státy mají dneska dluh, pokud se nemýlím 17 bilionů, nicméně když k tomu dáte i stávající bez Obama care pojištění, tak v roce 2010 to bylo astronomických 108 bilionů dolarů. Dneska už celkem ti, kteří přemýšlejí, a pokud se nestane zázrak, tak spočítali, že do 30 let Spojené státy mohou zbankrotovat, pokud to nesrovná nějaký jiný efekt.

Já tedy předpokládám – koalice a některé její strany, zejména hnutí ANO, vyhrálo s tím, nebo získalo obrovský vliv na politické scéně, že zprůhlední finance, že bude nakládat s každou korunou, tak její zpravodaj tady dneska předvádí pravý opak. Zase vzhledem k času přeskočím, jak to funguje v Německu. A já předpokládám, když tedy budou příští týden žádat o důvěru vládě, tak v Nizozemí na začátku každého volebního období vláda schválí dohody o veřejných financích a rozpočtovou politiku, tj.

jak budou peníze vydány a jak budou získány. Při přípravě rozpočtové politiky pro další čtyři roky je důležitý především očekávaný vývoj národní a světové ekonomiky. Tam, kde to skutečně funguje, protože se nesnaží o-belhávat regulaci veřejných výdajů, je Nový Zéland. Tak abyste věděli, o co nám jde v ideové oblasti, a skutečně to není o pravici ani o levici, protože dluhy se neptají, jestli je způsobila levice, nebo pravice. Jak víte, největší krize posledních desetiletí vznikla ve Spojených státech z naprostého diletantství a rozvolnění některých finančních produktů.

Vrátím se k Novému Zélandu a tím skončím, že vám tady přečtu jejich pravidla pro fiskální zodpovědnost:

Snížení celkového dluhu země na rozumnou míru tak, aby byl vytvořen nárazník proti faktorům, které mohou mít negativní dopad na celkovou výši dluhu v budoucnosti, a dokud nebude dosaženo této úrovně dluhu, celkové provozní výdaje státu v každém finančním roce musí být nižší než celkové provozní výdaje ve stejném finančním roce.

Bod číslo dvě. Jakmile bude dosaženo rozumné úrovně celkového dluhu země, tato úroveň má být udržována, čehož má být dosaženo tím, že po rozumně dlouhou dobu nemají celkové provozní výdaje země přesáhnout jejich celkové příjmy.

Za třetí. Dosažení a udržení úrovně čisté hodnoty země, která bude poskytovat ochranu před faktory, které mohou působit negativně na čistou hodnotu země v budoucnosti.

Za čtvrté. Opatrné řízení fiskálních rizik, kterým země čelí.

Za páté. Sledování politiky, která je konzistentní s rozumným stupněm předvídatelnosti úrovně a stability daňových sazeb pro budoucí roky.

O toto my jsme se v hrubých rysech snažili i v uplynulém období. Jak předvedl pan předseda rozpočtového výboru, nepochopili jste nic.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Laudátovi. Nyní se přihlásil o slovo pan navrhovatel pan poslanec Kalousek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, v podstatě jsem se přihlásil k závěrečnému slovu, ale protože nechci zneužívat postavení předkladatele, které mi umožňuje mluvit už po uzavření diskuse, tak závěrečné slovo chci říci v rámci rozpravy, abych popřípadě ještě umožnil reakci. Budu velmi stručný, jen na některá vystoupení dovoluji krátkou reakci.

Pan poslanec Dolejš, ve vši účtě, nemá pravdu, když říká, že se domnívám, že ten návrh je dokonalý a že nic lepšího už nikdo nevymyslí ani nemůže předložit. Tomu tak skutečně není a domníval jsem se, že jsem to

dostatečně vysvětlil ve své úvodní řeči. Kdyby ta předloha měla být taková, jak já bych si ji skutečně přál, tak vypadá úplně jinak. My předkládáme něco, co je výsledkem téměř tříleté práce a usilovné diskuse napříč politickým spektrem, a nejenom napříč politickým spektrem, ale i s těmi ostatními segmenty veřejných rozpočtů, ať už jsou to zdravotní pojišťovny, nebo územně samosprávné celky, nebo Svaz měst a obcí.

Pan předseda rozpočtového výboru říkal, že jsme do toho vládního návrhu, který tenkrát byl projednáván tady ve Sněmovně, některé poznámky sociální demokracie nezpracovali. To je pravda – ale do této předlohy už ano. To jsme právě postoupili o ten krok, že jsme zapracovali všechny připomínky sociální demokracie kromě té připomínky jedné jediné, že to sociální demokracie podle mého názoru nikdy nechtěla, nechce to ani dnes a nebude to chtít po celé volební období. To tam zapracovat neumíme.

Ale zkuste mi říct, pane předsedo, co tam z vašich připomínek tehdejších není zapracováno. Je tam opravdu všechno. Ne že bych s tím souhlasil, ale v zájmu toho konsensu, abychom se dostali k něčemu, co jsme schopni schválit a pro co jsme schopni nalézt ústavní většinu.

To samé se týká připomínek o Národní rozpočtové radě. Přiznám se, že když na ni pohlédnu jako Miroslav Kalousek, tak z Národní rozpočtové rady nejsem opravdu nijak nadšen. Pochopil bych, kdyby ji prudce odmítala ODS, pochopil bych, kdyby ji prudce odmítala KSČM, protože to jsou strany, které jsou velmi zdrženlivé z různých důvodů k přistoupení České republiky k fiskálkompaktu. Ale ty strany, které chtějí přistoupit k fiskálkompaktu, nemůžou neznat směrnici 85 Evropské unie z roku 2011, která signatářům fiskálkompaktu dává jisté směrnice závazné, jak má ta finanční ústava v jejich zemi vypadat. A holt Národní rozpočtová rada je instituce, kterou všichni signatáři do své legislativy zavádějí. Pochopitelně může být jinak financovaná, může být jinak konstituovaná. Ale pokud chceme přistoupit k tomu fiskálkompaktu a myslíme to vážně, že tu směrnici budeme sledovat, no tak nemůžeme říct, že Národní rozpočtovou radu nechceme. To tak prostě je. A jakým způsobem to když tak pozměnit je věcí druhého čtení.

Pan předseda rozpočtového výboru velmi sugestivně a pravděpodobně i velmi nahlas říkal, kam to minulé vlády dovedly se stavem veřejných rozpočtů. Já nepokládám za produktivní, abychom si teď začali vysvětlovat, kdo za co může od roku 1990, ale troufnu si říct, kam to dovedla Nečasova vláda, která přebrala – to jsou prosím čísla ověřitelná z veřejných zdrojů – která přebrala veřejné rozpočty téměř na šesti procentech deficitu. Do roku 2013 je dokázala snížit bezpečně pod tři procenta až na dvě a půl procenta a v roce 2013 poprvé v historii tohoto tisíciletí klesl státní dluh i nominálně. To jsou prostě ověřitelná čísla Ministerstva financí

pana ministra Babiše. Tam jsme se dostali v konsolidaci veřejných rozpočtů.

Teď je otázka, jak vy v té konsolidaci každoročního snižování deficitu a snahy zastabilizovat státní dluh budete pokračovat. Kdybych měl brát vážně vaše vyjádření, která říkáte v novinách, tak bych rád věřil tomu, že v něm chcete pokračovat. Je otázka, jakým tempem, a to je legitimní. Jestli prostě tempem jedno procento nebo půl procenta ročně není až tak zásadní, pokud bude zachován ten trend postupného snižování.

Pokud se ale podívám do vašeho programového prohlášení vlády, které vláda bude v pondělí schvalovat, nebo programové části koaliční smlouvy, tak vy v tom trendu nebudete pokračovat. Vy ten trend otočíte. Na programové prohlášení vlády si dejte takhle velkou ceduli (gestikuluje): Strukturální deficit v roce 2015 bude výrazně vyšší než v roce 2014. A to minimálně 3,5. Na to vsadím boty. A to zjistíte, dámy a pánové, už velmi brzy, protože na konci dubna tohoto roku bude muset vaše vláda projednávat konvergenční program, který podle evropského semestru se posílá již ex ante, nikoli ex post – před schvalováním základních parametrů státního rozpočtu. A v tom konvergenčním programu, protože nemůžete lhát – jednak vás z toho nepodezírám, jednak kdybyste lhali, tak ta Evropská komise na to snadno přijde – tak už v tomto konvergenčním programu na konci dubna se seznámíte s tím, jak věrohodné jsou vaše výroky o šetření.

Vy prostě uvidíte na vlastní oči v dokumentech vlastní vlády, jak chcete zvyšovat strukturální deficit tohoto státu. To prostě nemůže jinak dopadnout, pokud váš konvergenční program bude reflektovat programové prohlášení vaší vlády. To prostě jinak nejde. Ten strukturální deficit se zvýší. To znamená po několika letech usilovné konsolidace veřejných rozpočtů dojde nikoliv ke zpomalení trendu, ale k otočení. Otočení trendu, který nám získal obrovskou důvěru na zahraničních trzích, mimořádně levné financování dluhu. A to je ten důvod. Nepřesvědčíte mě o tom, že není. To je ten důvod, proč vy to nechcete. Proč nechcete finanční ústavu, proč říkáte, že to musí předložit vláda.

Já tady deklaruji za TOP 09, že nepochybuji o vašem zamítavém stanovisku, že tento návrh bude zamítnut. Já tady chci deklarovat, že kdybyste to mysleli vážně, a je to velmi nevěrohodné, a opravdu chtěla vláda tohle předložit, tak může počítat s velmi konstruktivním přístupem TOP 09. Ano, budeme jednat ze všech sil, abychom dosáhli schválení finanční ústavy předložené vládou, protože si myslíme, že to je správně bez ohledu na to, kdo to předloží. Problém je, že vy to nechcete. Ledaže by se to tak jmenovalo a bylo by tam něco úplně jiného. Ale skutečnou dluhovou brzdu nechcete, protože si ji vzhledem k tomu, co máte napsáno v programovém prohlášení vlády, nemůžete dovolit. Vy se totiž začnete chovat

v trendech vývoje veřejných rozpočtů opačně. To je na tom to smutné.

Poslední poznámka. Když hovořil pan předseda rozpočtového výboru o tom, jak jsme se chovali, tak také říkal, že jsme spotřebovali 180 miliard rozpočtových rezerv. To je prosím pěkně blud. Žádných 180 miliard rozpočtových rezerv, to bylo takové časté téma pana bývalého premiéra Paroubka, nikdy nebylo. Mluvíme o účetní metodice, za které nebyla jedna jediná koruna cash. To znamená, nikdo žádné rezervy nespotřeboval, protože nikdy žádné nebyly.

Já dobře vím, pane předsedo Votavo prostřednictvím pana předsedajícího, že to jako dlouholetý člen rozpočtového výboru dobře víte, že jsme mě pouze šibalsky zkoušel. Ale neříkejte to nikde nahlas, někdo by tomu mohl uvěřit. Je to skutečně výrok, který je s to, aby soutěžil o nesmysl roku s jiným slavným výrokem o těch 350 miliardách, co se válí na účtech České národní banky a je možné o ně snížit státní dluh. Nemaťme veřejnost takovými výroky zcela nepravdivými.

Ještě jednou: Je za tím dva a půl roku práce, naší společné práce, a ne nepoctivé práce. Je to výsledek nějakého konsensu, kam jsme se za toho dva a půl roku dostali, čímž neříkám, že jsme se dostali na konec. Můžeme to propustit do druhého čtení a snažit se dostat to na takový konec, abychom s tím byli všichni spokojeni. To je za předpokladu, že byste to mysleli vážně. Anebo to zahodte, zahodte těch dva a půl roku práce, a jestli předložíte něco jiného, můžeme začít znovu a těch dva a půl roku tím pádem ztratíme. Nedostaneme se nikam dál, a to proto, že vy to nechcete a hledáte jenom zástupné důvody, abyste sice mohli říkat, jak chcete šetřit, ale abyste mohli utrácet každý rok o něco víc.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. S faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Jiří Zlatuška. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, pan Kalousek mě docela přesvědčil o tom, jak strašné to bude v dubnu, až budeme předkládat konvergenční program, jak by to zachránil tímto svým ústavním zákonem. Já ale, ať počítám jak počítám, lhůty, které jsou potřeba k přijímání, tak mi z toho vychází, že pokud by projednávání tohoto zákona probíhalo úspěšně, tak se stejně do dubna v žádném případě nemá jak zvládnout, aby byl účinný. Když sečtu ty lhůty, tak přesáhnu duben zhruba, jako když pan poslanec Kalousek sečte výdaje a přesáhne ten svůj strop. Prostě nevychází to a mohl si odpustit tuto část.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Dále se

přihlásil do rozpravy pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já teď přemýšlím, jestli byla závada na vysílači, nebo na přijímači. (Smích v sále.) Pravděpodobně na vysílači, omlouvám se za malé pedagogické nadání.

Tak ještě jednou. Já jsem si ani vteřinu nemyslel, že by samozřejmě projednávání tohoto ústavního zákona mohlo zabránit tomu, že se zvýší v konvergenčním programu strukturální deficit na rok 2015. Ono se také nic strašného nestane. On se prostě zvýší strukturální deficit. To se bohužel v historii této země několikrát stalo, slunce vyšlo a chleba se pekl.

Z hlediska trendu se stane zásadní věc. Vyšleme jako Česká republika o sobě zprávu, že končíme s usilovnou konsolidací veřejných rozpočtů a nastolujeme opačnou cestu neustále většího a většího utrácení.

Tomu samozřejmě nezabrání ani tato fiskální ústava, i kdyby platila, protože nominální výše – ne nominální, relativní výše dluhu je stále pod 45, to znamená, i kdybyste si deficit naplánovali ne 3,5 ale 4, tak se nic strašného nestane ani s ohledem na ústavní zákon, i kdyby teď platil. Já se vám jenom snažím vysvětlit, proč vy to nechcete dlouhodobě. Protože samozřejmě za několik let už by to strašné bylo a vy s tím počítáte i za těch několik let.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. Další přihlášený do rozpravy je pan poslanec Votava. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já to nechci zdržovat. Budu tedy mluvit slaběji, aby nemuseli někteří mít vatu do uší. Jinak se omlouvám za to, že jsem tedy mluvil silně.

No, pan bývalý ministr nás obviňuje neustále, že my nechceme být rozpočtově odpovědní. Chci ho znovu odkázat na koaliční smlouvu, kde ten závazek rozpočtové odpovědnosti je. Chci ho odkázat na deklaraci současné koaliční vlády, že chce přijmout fiskální kompakt, a z toho samozřejmě možná bude přijato i další opatření na základě toho fiskálního kompaktu.

Já se chci bývalého pana ministra zeptat, proč on nebyl rozpočtově odpovědný v roce 2007, 2008, 2009, 2010.

Jinak ten vládní návrh zákona o rozpočtové odpovědnosti, pokud mě paměť nemate, přišel do Sněmovny až někdy v říjnu 2012. (Námitka poslance Kalouska mimo mikrofon.) Ne po roce. Komise byla v roce 2012, pokud si dobře pamatuji. Ještě v tom roce byl ten zákon předložen do Sněmovny a začal se v prvním čtení projednávat, zase

pokud se nemýlím, až někdy v únoru, možná v březnu 2013. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Votavovi. Dále se do rozpravy přihlásil pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já to, prosím pěkně, nechci protahovat. Opravdu je doložitelné, že ty práce začaly a nemohly začít jindy než v roce 2011. Pokud to myslíte vážně a opravdu chcete na té ústavě pracovat, aby to mohla předložit vláda, tak zjistíte, že dřív, než vůbec bude možná diskuse se zástupci jednotlivých politických frakcí, musí proběhnout poměrně zdlouhavá expertní diskuse s těmi územně správními celky, s těmi jinými ministerstvy, zejména tedy s Ministerstvem práce a sociálních věcí a s Ministerstvem zdravotnictví, neboť ona garantují dva základní sociálně-ekonomické systémy, které tvoří v podstatě polovinu veřejných výdajů, které tady schvalujeme.

Je za tím opravdu dva a půl roku práce. Já to nijak nehájím, protože je mi skutečně zřejmé, že to nechcete. Nicméně platí to, co říkám. Pokud byste to opravdu chtěli a chtěli byste to předložit, je škoda dva a půl roku práce, nicméně jsme připraveni se i k té nové předloze, kterou předloží kdokoliv, připojit a snažit se společně s vámi, aby fiskální ústava byla schválena, protože tam je ten – já začnu křičet, jinak je nepřevu tamhle Sedu a Zavadila – protože tam je právě ten rozpor mezi slovy a činy. Já samozřejmě vím, že říkáte, že chcete být rozpočtově odpovědní a kde chcete udržet deficit a že chcete šetřit a jak se chcete chovat. Ale zatím všechny kroky, které jste učinili, kolegové, jsou v přímém rozporu s těmito deklaracemi. A dnešní hlasování o finanční ústavě bude dalším takovým krokem. A vaše projednávání rozpočtu na rok 2015, pokud budete chtít naplnit programové prohlášení vlády, bude dalším takovým krokem. A takhle půjdeme furt dál, furt dál, furt dál, a takhle pravděpodobně půjdou budoucí politické reprezentace, pokud nad nimi nebude nějaká jiná brzda než jejich vlastní odpovědnost, například finanční ústava.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. Dále se do rozpravy přihlásil pan zpravodaj. Prosim, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jan Volný: Tak já bych, ještě než řeknu závěrečné resumé, chtěl reagovat prostřednictvím pana předsedajícího na pana kolegu poslance Laudáta.

Zpravodaj nevezal svoji zpravodajskou zprávu šmahem. Zpravodaj

prostě nechtěl zdržovat výčtem formálních a faktických nedostatků, které tento předkládaný návrh má, protože jste jistě četli tisky 24/1, 25/1 a 33/1, kde vláda velice kriticky hodnotí tyto předkládané návrhy. Jsou to kupodivu stejní lidé, kteří to napsali, já jsem to potom i osobně s nimi konzultoval, kteří to na vládě dokonce stavěli. Já se divím, kde pan poslanec Kalousek bere tu jistotu, že to budou dělat zase stejní lidé, jako to dělali v roce 2012. Já si myslím, že to budou dělat jiní lidé, ale co vím naprosto přesně, že to budou dělat daleko jinak a jiným způsobem a hlavně při dobré znalosti situace, která na ministerstvu a v naší ekonomice opravdu skutečně existuje.

Znovu podtrhuji, že my se nebráníme rozpočtové zodpovědnosti, chceme rozpočtovou zodpovědnost, budeme se tak chovat, ať to bude na papíře, nebo nebude na papíře. Jsou tady samozřejmě nějaké indicie a nějaké požadavky z Evropské unie, kterým jednoznačně dostojíme, nicméně pro nás rozpočtová zodpovědnost je důležitá a základem, ať to bude napsáno, nebo to nebude napsáno.

Já bych tedy chtěl v rozpravě shrnout a navrhnout u všech tří tisků – 24, 25 i 33 – zamítnutí v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se moc omlouvám. Teď projednááme body 19, 20, 21. Vy jste popsal tisky... Pardon... Jestli se někdo další nehlásí do obecné rozpravy... Prosim, jeden procedurální návrh – pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Procedurální návrh snad nikoliv, ale poznámka. Já respektuji návrh pana zpravodaje. Víím, jak to dopadne. Další diskuse už by byla jenom dokolečka. Přesto si dovoluji navrhnout, abychom hlasovali o všech třech tiscích najednou, protože spolu souvisí a bylo by velmi trapné, kdyby byl jeden zamítnut a druhý prošel. Pak fakt nevíím, co bychom s tím dělali.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Máme tady procedurální návrh, o kterém se hlasuje bez rozpravy. Takže zahajuji hlasování o procedurálním návrhu, abychom všechny ty tři... Omlouvám se. Považuji toto hlasování za zmatečné. Napovídá mi tady pan místopředseda Filip, že takové hlasování není možné. Tam by muselo dojít jedině k tomu, že byste, pane předkladateli, ty dva zbývající stáhl, což nepředpokládám.

Jsme u konce rozpravy. Ptám se, jestli se někdo hlásí ještě do rozpravy. Nikoho nevidím, takže rozpravu končím. Ptám se, jestli si pan předkladatel nebo pan zpravodaj přeje závěrečné slovo. Ne, nepřejí. Děkuji.

Bod 19

Budeme se tedy zabývat návrhem, který tady padl, a to je návrh pana zpravodaje na zamítnutí. Mám tady žádost o odhlášení. (Konzultace mimo mikrofon.) Nejprve budeme hlasovat o návrhu pana poslance Dolejše na vrácení k přepracování, následně případně na návrh na zamítnutí.

Zahajuji hlasování o návrhu pana poslance Dolejše na vrácení k dopracování navrhovatelům. Kdo je pro, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 100, přihlášeno je 155 poslanců, pro 37, proti 100. Návrh nebyl přijat.

Faktická poznámka? Ne. Děkuji.

Dále tu máme návrh pana zpravodaje na zamítnutí tohoto návrhu zákona.

Zahajuji hlasování o zamítnutí tohoto návrhu zákona. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 101. Ze 157 přítomných poslanců pro 86, proti 32. Tento návrh byl přijat. Končím projednávání bodu číslo 19.

Dostáváme se k bodu číslo 20.

Bod 20

U tohoto bodu se ptám, jestli si předkladatel nebo zpravodaj nepřejí závěrečné slovo. (Nepřejí.) Budeme tedy hlasovat o návrhu pana zpravodaje na zamítnutí. Je to tak? Ještě tu mám faktickou poznámku pana poslance Kudely? Ne. Omlouvám se.

Zahajuji hlasování o zamítnutí návrhu sněmovního tisku číslo 25, zákona o pravidlech rozpočtové odpovědnosti. Kdo je pro návrh na zamítnutí? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 102. Ze 157 přítomných poslanců pro 88, proti 29. Tento návrh byl přijat. Tím končím projednávání bodu číslo 20.

Dostáváme se k bodu číslo 21.

Bod 21

Ani tady nepředpokládám zájem o závěrečné slovo. I tady padl návrh na zamítnutí.

Zahajuji hlasování o zamítnutí bodu číslo 21. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 103. Z přihlášených 157 poslanců pro 86, proti 28. I tento návrh byl přijat.

Milé kolegyně poslankyně, milí kolegové poslanci, na základě dohody předsedů poslaneckých klubů přerušuji jednání této schůze a končím dnešní jednací den. Sejdeme se zítra ráno v 9 hodin. Přeji vám hezký večer.

(Jednání skončilo ve 20.15 hodin.)

**Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
12. února 2014 v 9.01 hodin
Přítomno: 179 poslanců**

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 6. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám. Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Zatím žádnou takovouto žádost nemám.

Sděluji vám, že o omluvení své účasti na dnešním jednání požádali tito poslanci: Markéta Adamová – zdravotní důvody, Zuzka Bebarová-Rujbrová od 10.30 hod. – pracovní důvody, Jan Farský – zahraniční cesta, Ivan Gabal – zdravotní důvody, Martin Kolovratník – rodinné důvody, Martin Komárek do 11 hod. – rodinné důvody, Rom Kostřica – zdravotní důvody, Josef Kott – osobní důvody, Jiří Koubek od 16 hod. – pracovní důvody, Květa Matušovská – zdravotní důvody, Radka Maxová do 10 hod. – rodinné důvody, Pavlína Nytrová – zdravotní důvody, Miloš Petera od 12 hod. – osobní důvody, Lukáš Pleticha do 13 hod. – osobní důvody, Roman Procházka – zdravotní důvody, Miroslava Strnadlová – zdravotní důvody, Ladislav Šincl – zahraniční cesta, Pavel Volčík – zdravotní důvody, Jaroslav Zavadil – zdravotní důvody, Marek Ženíšek – pracovní důvody, Tomio Okamura – zdravotní důvody.

Z členů vlády se omlouvají pan ministr Richard Brabec – pracovní důvody, Milan Chovanec – pracovní důvody, Věra Jourová – pracovní důvody, Marian Jurečka – osobní důvody, Svatopluk Němeček – pracovní důvody, Martin Stropnický od 10 do 12 hod. – pracovní důvody, Lubomír Zaorálek – pracovní důvody.

Pan poslanec Jeroným Tejc hlasuje s náhradní kartou č. 1 a pan poslanec Michal Hašek s náhradní kartou č. 5. (Hluk v jednacím sále, předsedající zvoní.)

Třeba to zabere. Poprosím vás o klid, abych vám mohl oznámit, že na dnešní odpolední jednání jsme si pevně zařadili bod č. 78, což je zpráva vlády o nezaměstnanosti, a bod č. 36, sněmovní tisk č. 92.

Nyní bychom pokračovali dalšími body podle schváleného pořadu. Otevírám bod číslo

24.

**Návrh poslanců Davida Kádnera, Tomia Okamury, Radima Fialy, Petra Adama, Augustina Karla Andrleho Sylora, Marka Černocho, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Martina Lanka, Karla Pražáka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 40/ - první čtení**

Chci vás informovat, že stanovisko vlády jsme obdrželi jako tisk č. 40/1. Prosím, aby za navrhovatele tento návrh uvedl pan poslanec David Kádner. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec David Kádner: Děkuji. Vážený pane předsedo, vládo, dámy a pánové, přeji všem dobré ráno a dovolím si předložit návrh zákona o hmotné nouzi, sněmovní tisk č. 40.

Současnost prokázala, že ve vyloučených lokalitách, zejména na Mostecku a Šluknovsku, dochází ke zneužívání sociálně vyloučených jako příjemců dávek hmotné nouze, konkrétně na doplatku na bydlení podle § 33 a 35a zákona o pomoci v hmotné nouzi, kdy dlouhodobí klienti sociální sítě jsou zneužívání lichváři, kteří parazitují na problému se sociálním vyloučením a chudobě. Tato novela navrhuje řešení a stanovuje, že horní strop doplatku na bydlení bude poskytován podle cenové mapy nájemného, jak ji vytváří Státní fond rozvoje bydlení. Podmínkou je plnění hygienických a stavebně technických požadavků, jak vyplývá z § 122 stavebního zákona a provozního řádu podle § 21a zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Je-li například byt kolaudován pro 8 lidí, ale ve skutečnosti v něm bydlí 15 lidí, jedná se o přestupkem podle § 178 odst. 1 písm. i) stavebního zákona, kdy fyzická osoba se dopouští přestupku tím, že užívá změnu stavby v rozporu s kolaudačním rozhodnutím, nebo podle písm. k), kde fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že zneužívá stavbu v rozporu s kolaudačním souhlasem.

Jedná se o jediný návrh zákona řešící tento problém, který je předjednaný se starosty dotčených lokalit, a to ne jenom z Ústeckého kraje, a má jejich plnou podporu. Proto vás prosím za starosty dotčených území, abyste podpořili tuto novelu a propustili ji do výboru. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení paní poslankyně Jitka Chalánková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo. Za zástupce předkladatelů tohoto návrhu zákona jsme slyšeli představení této novely. Chci k tomu říci, že stanovisko vlády, jak již bylo řečeno, jsme obdrželi a je v něm vyjádřen s tímto návrhem nesouhlas, a to především z těchto důvodů: Předložený návrh zákona se snaží řešit pouze úzce vymezenou problematiku a neaspiruje na komplexnější úpravu v dávkové oblasti. – Dále se přihlásím do obecné rozpravy a budu mít k tomu ještě delší vysvětlení.

Nedostatek návrhu je také spojen s nedostatečnou provázaností předkládaného ustanovení do současného znění zákona, dá se tedy považovat za legislativně špatně připravený. Podmínka užívání bytu v souladu s hygienickými a stavebně technickými požadavky je formulována neurčitě a vágně. Vláda se domnívá, že předmětné ustanovení by navíc nemělo být formulováno tak, aby oprávněná osoba byla postihována ztrátou nároku na dávku z toho důvodu, že příslušně technické a hygienické požadavky nejsou splněny ze strany poskytovatele bydlení. Dále vláda upozorňuje na skutečnost, že u této novely není žádná vazba na nový občanský zákoník, který je účinný od 1. ledna 2015.

Pokud jsme slyšeli o zneužívání postavení těchto nešťastných lidí ze strany lichvářů, tak se domnívám, že jejich postavení může být po přijetí této novely ještě zhoršeno.

Ztotožňuji se se stanoviskem vlády, která navrhuje nesouhlasné stanovisko.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní zpravodajko. Nyní bych otevřel obecnou rozpravu, do které zatím včetně paní zpravodajky je šest přihlášek. Zeptám se paní zpravodajky, zda chce vystoupit přednostně, nebo zda mohu umožnit vystoupení kolegům, kteří jsou řádně přihlášení. Nechce přednostně vystoupit. Jako první tedy vystoupí paní poslankyně Zuzana Kailová a připraví se paní poslankyně Jana Hnyková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Kailová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji si vám přednést připomínky, které mám po důkladném prostudování k navrhované změně zákona o pomoci v hmotné nouzi předkládané poslanci Kádnerem, Okamurou a dalšími z Úsvitu.

Plně se ztotožňuji s představením paní zpravodajky, která zde již zmiňovala důvody, proč Rusnokova vláda na své schůzi dne 18. prosince 2013 tento zákon projednala a vyslovila s tímto návrhem nesouhlas. (Značný hluk v sále.)

Dovolte mi tedy ještě nad rámec stanoviska vlády uvést další důvody

pro vyslovení nesouhlasu s předkládaným návrhem zákona. V odst. 9 písm. a) návrhu zákona je uvedeno, že dávku lze poskytnout pouze tehdy, jestliže osoba užívá byt, jehož je vlastníkem nebo nájemcem, v souladu s hygienickými a stavebně technickými požadavky. V rozporu s odůvodněním v důvodové zprávě je opomíjen soulad s hygienickými a stavebně technickými požadavky s jinými formami bydlení, pro které je dávka určena.

V důvodové zprávě jsou dále zmiňována pro podporu návrhu zákona tvrzení, která na základě zkušeností jsou neúčinná, obtížně splnitelná pro nekomplexnost návrhu zákona bez dohlédnutí souvislosti problému.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně, já se velmi omlouvám, ale opravdu prosím, abyste snížili hladinu hluku v sále, protože již registruji stížnosti od poslanců, kteří poslouchají vystoupení paní poslankyně a nerozumějí jí. Takže prosím.

Poslankyně Zuzana Kailová: A moje poslední připomínka je ta, že návrh zákona nezohledňuje platnou legislativu.

Na základě výše uvedených věcných nedostatků nemohu předkládaný návrh zákona podpořit, a proto navrhuji zamítnutí předkládaného sněmovního tisku v prvním čtení. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Nyní vystoupí paní poslankyně Hnyková, připraví se paní poslankyně Semelová.

Poslankyně Jana Hnyková: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, ráda bych se vyjádřila k novele zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, navržený poslaneckým klubem hnutí Úsvit přímé demokracie Tomia Okamury a prostřednictvím poslance Davida Kádnera, tisk 40.

V novele tohoto zákona navrhl pan poslanec Kádner změnu v § 33, a to konkrétně doplnit odst. 9, že doplatek na bydlení lze poskytnout pouze tehdy, jestliže osoba žádající příspěvek užívá byt, jehož je vlastníkem nebo nájemcem, v souladu s hygienickými a stavebně technickými požadavky a zároveň doplatek poskytnout žádající osobě do takové výše, která odpovídá v místě a čase horní výši obvyklého bytového nájemného.

My všichni, tak jak tu sedíme, jsme se při volební kampani setkali a setkáváme i nyní při různých příležitostech s občany, kteří nám líčí, za jakých podmínek, nebo jaké mají trable právě v okolí tzv. sociálních ubytoven. Není žádným tajemstvím, že takovýchto vyloučených lokalit je v České republice přes 400 a jejich počet se neustále zvyšuje. A s nimi narůstají problémy, které s sebou nese separace lidí, kteří se ocitli ve složité životní situaci.

Co vede tyto spoluobčany k tomu, že se ocitnou v těchto lokalitách? Jsou to dluhy, ztráta zaměstnání a neschopnost splácet úvěry, ale také nemoc nebo platební neschopnost zaměstnavatele. V těchto ubytovnách žijí nejen rodiny se základním vzděláním, ale objevují se zde i středoškolsky vzdělaní lidé, kteří z nějakého důvodu přišli o práci a dostali se do dluhové pasti. Uvádím pro příklad, že například v Ostravě a v dalších větších městech vznikly za poslední léta desítky takovýchto ubytoven. Magistrát v Ostravě například vydal v roce 2011 87 mil. na doplatky na bydlení a o rok později už 172 mil. Není se čemu divit, jelikož výše nájemného na těchto ubytovnách se pohybuje od 15 do 24 tis. za místnost, přitom všichni víme, v jakých podmínkách musí žít obyvatelé těchto ubytoven. Jen například v Liberci žije ve čtyřech takových lokalitách, které tvoří dohromady 14 domů, skoro 1 100 lidí.

Jakou budoucnost mají lidé na těchto ubytovnách, jak přemýšlejí, jakou mají vizi ve svém životě? Pocit sociálního vyloučení na okraji společnosti a nálepka, že pobírají a zneužívají sociální dávky, že pracují načerno a kradou – to jsou pocity, se kterými se musí vyrovnat ve chvíli, kdy se snaží z tohoto prostředí vymanit.

A zde musím znovu připomenout, co to sociální vyloučení je. Je i příčinou, následkem omezování některých osob a lokalit plné účasti na společenském, ekonomickém, kulturním a politickém životě. Ve svých důsledcích zvyšuje sociální napětí, negativně ovlivňuje tvář měst a ohrožuje jejich udržitelný rozvoj. Sociálnímu vyloučení podléhají ekonomicky nebo sociálně slabí jedinci, nejčastěji příslušníci etnických, národnostních, náboženských, případně jiných menšin – cizinci, ekonomičtí a političtí migranti, osoby s nízkým vzděláním, dlouhodobě nezaměstnaní, osoby po výkonu trestu, bezdomovci, mladiství, nízkopříjmové rodiny a jednotlivci, senioři a tělesně nebo duševně hendikepovaní. Míra vyloučení a skladba vyloučených skupin obyvatel závisí na politickém systému, právním řádu, kultuře a zvycích většinové společnosti daného státu.

V České republice neexistuje zvláštní právní úprava minimálních standardů pro bydlení. Schází také podrobná právní regulace sociálního bydlení. Lokální pokusy o řešení sociálního bydlení jsou často hluboko pod úrovní obvyklou ve středoevropském kulturním prostředí. V mnoha případech to znamená zásadní hygienické nedostatky, špatný stav vodoinstalace a elektroinstalace, nedostatečnou infrastrukturu a odříznutí od běžných služeb a ostatních osídlených lokalit. Tato extrémně nízká úroveň bydlení a služeb je často v křiklavém nepoměru k částkám, jež je ubytovaný nebo nájemce povinen hradit. Měsíční nájemné není často nižší než nájemné v běžných bytech, někdy je paradoxně i vyšší.

Musím připomenout, že tato problematika na přiměřené bydlení a současné řešení sociálního začleňování je z velké části v rukou obcí a je zde

velmi podstatné ustanovení zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, který ve svém § 2 odst. 1 stanoví, že obec je veřejnoprávní korporací, a v odst. 2 uvádí, že obec pečuje o všestranný rozvoj svého území a potřeby svých občanů, při plnění úkolů chrání též veřejný zájem. Dle § 35 odst. 2 téhož zákona obec v samostatné působnosti ve svém územním obvodu pečuje v souladu s místními předpoklady a s místními zvyklostmi o vytváření podmínek pro rozvoj sociální péče a pro uspokojování potřeb svých občanů. Jde především o uspokojování potřeb bydlení, ochrany a rozvoje zdraví, dopravy a spojů, potřeby informace a výchovy.

O těchto problémech se ví, píše se v médiích, ale nic se neděje. Ano, chybí tady komplexní řešení, tedy kvalitní zákon o sociálním bydlení, ale pokud má být kvalitní, je ho potřeba řádně připravit. Pan poslanec Kádner zde navrhuje řešení, díky němuž lidé, kteří se dostali do svízelné situace, budou moci důstojně bydlet a zároveň se sníží zatížení státního rozpočtu. To vše namísto nehorázného obohacování ze skupiny podnikatelů s lidskou bídou právě z peněz daňových poplatníků. V současnosti jsou sjednány takové platby nájemného, které neodpovídají obvyklé výši, takže lichvářům a rádo by podnikatelům přinášejí nepřiměřené zisky.

Cenové mapy jednoznačně stanovily obvyklé nájemné v daných lokalitách. Podle nich by nově měla být vyplácena maximální dávka na bydlení místo soukromě právně sjednané platby. Cílem tedy je, aby dávky na bydlení byly využívány výhradně na bydlení sociálně potřebných, nikoliv pro lichváře.

Dalším z cílů je zajistit kulturní bydlení a pomoci před kriminogenním prostředím. Proto dost dobře nechápu předchozí vládu, která přestože o této problematice velmi dobře věděla, neudělala nic pro nápravu a navíc k této novele dala zamítavé stanovisko.

Hnutí Úsvit chce prosadit tuto novelu a zajistit tak lidem, kteří se ocitli na okraji, důstojné podmínky pro život, jak to vyplývá z Listiny základních práv a svobod, a vy všichni k tomu můžete přispět. Proto vás prostřednictvím pana předsedajícího žádám o vaši podporu a propuštění zákona do druhého čtení.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Další přihlášenou je paní poslankyně Marta Semelová a poté avizovala přání využít svého přednostního práva paní ministryně práce a sociálních věcí. Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Dobré dopoledne, vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové.

Naprosto souhlasím se záměrem předkladatelů zabránit lichvářům a

majitelům ubytoven zneužívat zoufalou ekonomickou situaci jednotlivců i celých rodin, které se dostaly do chudoby, nemají na základní životní potřeby, nemají na nájem a ocitají se na samém dnu. A že se na tom pomyslném dně může ocitnout kdokoli, je snad zcela zřejmé. V České republice je zhruba 800 tisíc evidovaných i neevidovaných nezaměstnaných, z nichž pouhých 120 tisíc bere podporu v nezaměstnanosti. Jeden milion 600 tisíc těch, kteří žijí v chudobě, do tohoto údaje přitom spadá jedna pětina dětí. Bezdomovectví, v němž se ocitlo už víc jak 30 tisíc našich spoluobčanů, a reálně jich je ohroženo dalších 100 tisíc. Ve složité situaci se nacházejí i matky samoživitelky, které patří k nejvíc ohroženým skupinám chudobou. A nejde přitom o malé číslo. 256 tisíc neúplných rodin, respektive 22 % dětí, žije pouze s jedním rodičem. Chudobou ohroženou skupinou jsou pochopitelně senioři, tedy ti, kteří celý život pracovali, vytvářeli hodnoty a platili si na důchod a nyní nemají jak vyžít. Jak bylo zveřejněno v médiích, celých 71 % důchodců čelilo v loňském roce exekuci. Nejen oni jsou určitě štěstím celí bez sebe, že díky bývalé Nečasově vládě dostali v době, kdy se zdraňuje, na co se podívám, v průměru přidáno 40 korun.

Bezohlednost bývalé pravicové koalice se zřejmě stala vzorem pro všemožné lichváře, spekulanty a majitele ubytoven, již naprosto cynicky zneužívají chudoby lidí ve svůj vlastní prospěch, pro svůj zisk. Na mnoha místech, jak se dovídáme z krajů, skupují domy, aby dál a dál navyšovali své konto, a doslova zastrašují a vydírají ty, kteří mají strach, že přijdou o střechu nad hlavou. Přitom stav jimi spravovaných domů je mnohdy žalostný. Neodpovídají hygienické podmínky, chybějí sociální zařízení, neúměrné množství osob na malém prostoru, vytváření ghett. Není divu, že jsou to místa, kde se kumulují problémy, sociální konflikty i kriminalita.

V žádném případě nechci všechny házet do jednoho pytle. Mezi majiteli je určitě řada slušných poctivých lidí, ale hyenismu těch, kteří kšeftují s lidským neštěstím a přispívají k rozdmýchávání nenávistných vášní, je nutno zabránit. V tom se určitě všichni shodneme.

Z těchto důvodů pokládám úpravu legislativy a její nastavení tak, aby dávky na bydlení byly využívány výhradně na bydlení sociálně potřebných, nikoliv pro lichváře a nepoctivé majitele, za nanejvýš potřebné. Nesmírně důležitý je i požadavek, aby lidé žili ve slušných podmínkách v souladu s hygienickými a stavebně technickými požadavky a za odpovídající dostupnou výši nájemného. Na druhou stranu, tak jak je návrh předložený, je to zcela nedostatečné, komplexně neřešící danou problematiku. Mimo to obsahuje i mnohá rizika a řadu nejasností. Konkrétně v návrhu na změnu zákona je například uváděn odkaz na cenové mapy nájemného. Tato cenová mapa existuje jen pro některé vybrané obce, a není tudíž možné údaje z ní použít pro všechny orgány pomoci v hmotné nouzi.

Již v roce 2010 byl Ministerstvem práce a sociálních věcí vydán metodický pokyn číslo 4, v rámci kterého byl stanoven návod pro výpočet nájemného v místě a čase obvyklém z důvodu neexistence cenové mapy. Pro uvedený účel je doporučováno zjistit u příslušného odboru obecního úřadu, popřípadě u organizace, která spravovala bytový fond obce, výši nájemného stanoveného pro jednotlivé typy bytů, popřípadě výši nájemného stanoveného za jeden metr čtvereční bytu. Pokud byly v místě realitní kanceláře, které zprostředkovávaly nájem bytů v osobním vlastnictví, doporučovalo se i u nich zjistit dotazem průměrnou výši nájemného, případně nájemného počítaného z jednoho metru čtvereční plochy bytu. Zjištěné údaje posloužily orgánu pomoci v hmotné nouzi k porovnání nájemného, které uváděl nájemce po dohodě s vlastníkem bytu. Takto zjištěné údaje jsou mnohými orgány pomoci v hmotné nouzi využívány dodnes, a to i po přechodu dávek pomoci v hmotné nouzi ze struktury obce do struktur úřadů práce.

V srpnu 2013 vydalo Ministerstvo práce a sociálních věcí normativní instrukci číslo 10 – postup v řízení o doplatek na bydlení podle zákona číslo 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, kde je příznání této dávky detailně rozpracováno včetně celého postupu řízení, a to pro jednotlivé formy bydlení. Zde je počítáno i s jinou formou bydlení, jako jsou ubytovny apod. Problémem na úřadu práce však stále zůstává nedostatečné personální obsazení, které by mohlo účinně zhodnocovat, posuzovat a hlavně kontrolovat tuto jinou formu bydlení a využívání dávky doplatku na bydlení k účelu, ke kterému je určena.

Nejasné je formulována i podmínka užívání bytu v souvislosti s hygienickými a stavebně technickými požadavky. Požadavek jako takový je jistě správný. Na druhou stranu je však třeba vnímat i riziko, že by oprávněná osoba mohla přijít o dávku kvůli tomu, že poskytovatel bydlení neplní své povinnosti. Získat doplatek by těžko mohli získat obyvatelé ubytoven, azylových domů apod. Paradoxně by nedošlo ani k zamezení lichvy, což je jeden ze stěžejních momentů zdůrazněných v důvodové zprávě. Pokud by majitelé ubytoven nedostali požadovanou výši doplatku na bydlení, budou osoby v hmotné nouzi nuceny dál si půjčovat peníze právě od lichvářů.

Konečně co považují za velmi nebezpečné, pokud bude tento zákon přijat, je riziko, že lidé budou muset opustit byty, domy či ubytovny, aniž by měli reálnou možnost bydlet někde jinde. Proto se ptám, jak bude tato situace podle předkladatelů řešena. Co s těmito občany bude, kam půjdou? Zůstanou i s dětmi na ulici? Připomínám, že zákon má nabýt účinnosti 1. ledna 2015, což je velmi krátká doba na to, aby se obce mohly na tuto situaci připravit. Novela tak vlastně nenaplní cíl, který si předkladatelé stanovili a který je určitě správný, ale naopak vytváří další nejistoty pro sociálně potřebné.

Z tohoto důvodu předkládám návrh na vrácení zákona k přepracování s tím, aby k tomu došlo v co nejkratší době, protože problém je skutečně naléhavý a je třeba ho urychleně řešit.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic poslanců KSČM.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní vystoupí paní ministryně práce a sociálních věcí. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, chtěla jsem vás jenom ujistit, že jako ministryně práce jsem si vědoma této naprosto neúnosné situace s doplatkem na bydlení a s celou tou situací na ubytovnách. Chtěla jsem jen tak pro zajímavost zopakovat statistický údaj, že vlastně vůči lednu 2013 za první tři čtvrtletí loňského roku stoupla výplata doplatků na bydlení téměř o 40 %. Také bych chtěla zdůraznit to, co tady vlastně už zmínily předřečnice, že polovina příjemců dávek hmotné nouze jsou senioři, a chtěla jsem vás ujistit, že proto co nejrychleji zrevidujeme a předložíme tu novelu zákona o hmotné nouzi, kterou vypracovala vláda premiéra Rusnoka, což je takový krátkodobý okamžitý horizont.

V tom horizontu dlouhodobějším úzce spolupracujeme s Ministerstvem pro místní rozvoj na zákoně o sociálním bydlení, který tady byl také zmíněn. Naše ambice je taková, aby tento zákon, o kterém tady hovoříme již mnoho let a stále ho nemáme, byl skutečně pojat jako komplexní řešení té zhoršující se situace několika skupin našich obyvatel.

Samozřejmě další nedílnou součástí toho řešení je také personální posílení úřadů práce, které vlastně v současné době často nemají sílu na to, dělat i tu nezbytnou zákonnou součást výplaty dávek hmotné nouze, a to je sociální šetření v rodinách příjemců. To bychom samozřejmě chtěli napravit, protože je to taky zásadní. Ti příjemci jsou často v situaci, kdy potřebují i jiné věci, potřebují využívat i sociální služby, nestačí jim jenom ty dávky.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní ministryně. Nyní vystoupí paní poslankyně Olga Havlová, a... Ne, pardon, omlouvám se, je zde faktická poznámka pana poslance Plizáka. Ta má přednost, takže pan poslanec má své dvě minuty.

Poslanec Pavel Plizák: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, chtěl bych zareagovat na vystoupení paní ministryně, která uvedla pro mě údaj, který jsem nevěděl přesně, že

velké procento příjemců této dávky jsou senioři. Já nejsem v této problematice úplně vzdělán, ale mám takový dojem, že ta dávka byla původně koncipována jako časově omezená myslím na pět let. (Ministryně napovídá na deset let.) Na deset dokonce. Ta lhůta byla daná pro to, aby si ti lidé eventuálně sehnali, pokud měli nadměrný byt, menší byt. Z mé zkušenosti z mého okolí to ti senioři nečiní. Takže i tady nevím, kdo by těm seniorům měl pomáhat ve výměnách těch bytů, ale i tady si myslím, že jsou nějaké rezervy, kde by se mohlo něco pro ty lidi udělat. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Fakticky pan poslanec a předseda klubu hnutí Úsvit, Radim Fiala. Prosím.

Poslanec Radim Fiala: Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, velmi krátce prostřednictvím pana předsedajícího chci zareagovat na to, co tady řekla paní ministryně.

Jsem rád, že se všichni shodujeme na tom, že je to problematika, která nás velmi tíží. Jsem rád, že všichni vnímáme to, že tady vznikají ghetta lidí, kteří svou kriminalitou obtěžují své okolí. Jsem rád, že vnímáme to, že je potřeba zlepšit sociální situaci lidí, kteří bydlí v takových bytech a ubytovnách. A také jsem rád, že tady padlo naprosto jasně a zřetelně od osoby nejkompetentnější, že nás to stojí víc a víc peněz, našich peněz, peněz daňových poplatníků. To znamená, že se myslím všichni shodneme na tom, že s touto situací musíme něco dělat a že ji musíme řešit. Jestli ten náš návrh přispěje k tomu, že se ta situace bude řešit, tak je to přesně to, co jsme chtěli.

Jen chci v závěru svého vystoupení upozornit na jednu věc. Ten vládní návrh, který se tady skloňoval, vládní návrh minulého vlády pana premiéra Rusnoka, má v sobě jednu věc. Má v sobě jednu podmínku – že to bydlení bude časově omezeno, a já si teď přesně nepamatuji, jestli na půl roku, nebo na rok. Ono to vypadá velmi dobře. Ekonomicky velmi dobře. To znamená: Lidé, pozor, sežeňte si do určité doby nějaké bydlení, jinak budete mít problém. Ale těch lidí už jsou desítky tisíc a já si myslím, že to je věc, kterou takhle nemůžeme pojmout. Nemůžeme ji takhle brát, protože kam ti lidé potom půjdou? Půjdou pod most? Nebo kam půjdou? Já myslím, že bychom si zadělali na další problém. A na tuto podmínku, která v tom vládním návrhu byla, chci upozornit a chci upozornit paní ministryni prostřednictvím pana předsedajícího, že asi tohle není úplně to nejlepší řešení (upozornění na čas), a v návrhu zákona hnutí Úsvit taková podmínka vůbec není. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Jsou zde ještě některé faktické poznámky. Nejdřív pan poslanec Opálka, potom paní ministryně.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane předsedo. Pro upřesnění, kolegyně, kolegové. Ta lhůta na najít si nového bydlení byla pro seniory vyloučena, protože tehdy zákonodárce usoudil, že přesazení do jiného prostředí člověka, který má 70, 75 let, je v podstatě jeho konec.

Ale chtěl bych říci, že problém se vyvrbil, když tehdejší pan ministr práce a sociálních věcí Petr Nečas převedl výplatu dávek od klientů k majitelům bytů či domů. Tehdy nastal obrovský boom, kdy se vytvořila obrovská skupina – já říkám obrovská, ale finančně obrovská –, která skupovala podle mě skoro nevhodné domy a začala podnikat v této oblasti bez toho, aby byly stanoveny hygienické normy, tak jak jsou ve školách nebo ve věznicích, kdy na určitý počet kubíků může být jenom určitý počet žáků či vězňů. Vyplácely se dávky místo na domácnost na jednotlivce a ten problém se zřetělil natolik, že se ho konečně chytila média. Myslím si, že ho je třeba řešit rázně a rychle.

Problém k řešení zadělaly obce, neboť se zbavily bytového fondu a nevytvořily si rezervu pro sociální bydlení, která ve vyspělejších zemích tvoří alespoň 30 % bytového fondu na každém území. Nevím, kdo bude platit náklady na nové sociální bydlení, protože je obce ve většině případů již nemají. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Nyní s faktickou paní ministryně. Potom faktická poznámka pana kolegy Plzáka.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Já jsem chtěla jenom jednu informaci, že předchozí Nečasova vláda řadu sociálních dávek zreformovala a zrušila. Takže ona zase ta výplata vylezla v té jiné oblasti. Ale to, že by se nám nějak prudce celkově zvyšovaly výdaje na sociální dávky, to, pokud vím, není pravda.

A ještě druhá poznámka k seniorům, aby si našli malý byt. Já jsem z Prahy a vím, že tady i malinká garsonka pro toho seniora pořád stojí třeba devět tisíc, což často převyšuje jejich důchody nebo je to těsně na hranici. Takže ono to s tím stěhováním není tak jednoduché. A třeba o příslušnících romské komunity, kteří i normálně pracují a měli by na to si najmout normální byt, tak to, že v Ústeckém kraji nebo Moravskoslezském v podstatě nemají šanci si ten normální byt najít, to je taky známá situace. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Plzák s faktickou poznámkou. Po něm faktická poznámka pana předsedy Stanjury.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji ještě jednou za slovo. Mně přišlo úsměvné a chtěl bych polemizovat s argumentem, že přesazení seniora do jiného prostředí znamená jeho konec. Pan premiér tady souhlasně kýval,

ale já se jako lékař setkávám s řadou důchodců, kteří ke mně chodí, kteří běžně během té doby, kdy já je s nějakým důvodem sleduji, znám je, změni bydliště, jdou do domu s pečovatelskou službou, jdou do domova důchodců, a neviděl jsem, že by to byl jejich konec. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní faktická poznámka pana předsedy klubu ODS, pana poslance Stanjury. Potom mám faktickou poznámku pana poslance Sedi a pana poslance Birkeho.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak jenom opravdu krátká faktická poznámka. I když paní ministryně neposlouchá, chci reagovat na její slova o tom, že romská rodina nemůže sehnat v Moravskoslezském kraji ubytování. Já bych prosil, aby takové věty neříkala. Neodpovídají realitě. Neodpovídají pravdě. A jsou radnice, kde jsou prostě malé projekty s neziskovkami, kde ta radnice stojí mezi majitelem bytu a tou romskou rodinou a zprostředkovává ubytování, případně nese garanci vůči majiteli bytu. Je to docela běžné – ale paní ministryně prostě na to nemá čas, aby to poslouchala. Příště nám zase bude vykládat něco o Moravskoslezském kraji. Nevím, kdy tam byla naposled.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Sedla s faktickou poznámkou. Připraví se pan poslanec Birke.

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji, pane předsedo. Mám dvě poznámky. Ta první, že v uplynulém roce probíhala jednání mezi Ministerstvem pro místní rozvoj a Ministerstvem práce a sociálních věcí právě o politice sociálního bydlení. To je první věc.

A druhá věc. Aby se vyřešil tento problém v dlouhodobém horizontu, tak je nutno přijmout zákon o sociálním bydlení. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Birke má slovo s faktickou, potom pan poslanec Foldyna.

Poslanec Jan Birke: Děkuji, pane předsedo. Dámy a pánové, dovoluji mi pohled, abych vám řekl velmi krátce, starosty, aktuálně starosty města, které má 22 tisíc obyvatel, a počet, řekněme, nepřizpůsobivých osob se točí okolo 8 až 9 % populace v daném městě.

Víte, kdy celý problém začal? V momentě, kdy Nečasova vláda převedla výplatu sociálních dávek na úřady práce. Za prvé paralyzovaly úřad práce, protože aktivní politika zaměstnanosti skončila, z toho se staly pokladny a my jako starostové dneska musíme posílat městskou policii na úřady práce, aby chránila úředníky při vyplácení dávek.

A druhá věc. Všichni se děsíme, že jakákoli nemovitost v katastru jednotlivých měst a obcí, která je prázdná, přijde jakýkoli člověk, který dá tomu starostovi, zastupitelstvu nebo radě nabídku na koupi této nemovitosti, a je tak lukrativní, že si naplní rozpočet, protože nemají na chodníky atd.. Všichni víte, o čem hovořím. Zastupitelstva, pokud to udělají, samozřejmě si zadělají na obrovský problém. Jinými slovy, a pak už mluvíme o systému, o kterém hovořili mí předřečníci, protože je zbytečné o tom hovořit dvakrát nebo třikrát.

Zkrátka a dobře, ten systém je špatný od samého začátku. My patříme k městu, které máme byty, máme kam ubytovávat sociálně slabší občany, ale máme i několik nemovitostí v majetku města, která jsou vyliďněné, které jsou v tuto chvíli připraveny k demolici, protože mě nikdo nedonutí, abych to prodal spekulantovi, který mi tam nastěhuje, s prominutím, 250 nebo 500 nepřizpůsobivých osob, které nikdo neřídí. A když přijdete za ním jako za nájemcem nebo majitelem bytu – (Předsedající: Čas, pane poslanče.)

Pardon, omlouvám se, pane předsedo, hned budu končit. Pokud za ním přijdete a požádáte ho, aby jeho nájemci udržovali klid v dané obci, tak se vám směje, protože řekne: to není můj problém.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Foldyna – dvě minuty faktická poznámka. Po něm pan poslanec Chalupa.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji. Mám takovou poznámku, na kterou bych chtěl slyšet dílčí odpověď od paní ministryně. Víte, protože jsem zastupitelem ve městě Děčín, a my jsme si dělali průzkum a u nás v padesátitisícovém městě je dva a půl tisíce lidí, jejichž životní příjem jsou jenom dávky. Když se podívám na Šluknovský výběžek, kde je v místech, jako je město Šluknov, 24% nezaměstnanost, tak tento problém tady řešíme nebo diskutujeme o něm i s předchozí vládou teď už čtvrtý rok.

Slyšel jsem výhrady vůči tomuto návrhu. Prosim, vítám tu iniciativu, protože opravdu s tím něco musíme dělat. Chtěl bych tedy od paní ministryně slyšet, kdy předloží nová vláda, současná vláda, legislativní návrh svého řešení, kde budou zohledněny výtky, které tady zřejmě oprávněně byly vůči návrhu Úsvitu vzneseny. Pro mě je důležité slyšet, kdy se ty věci budou řešit, protože situace v mém volebním obvodu je už strašná. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Chalupa, po něm pan předseda Stanjura.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Dobrý den, vážené kolegyně, kolegové. Prosim vás, já jednak vítám iniciativu Úsvitu, nicméně opravdu tak, jak to ta-

dy poslouchám, co se tady rozkrývá, to je opět věc, která tady asi patnáct nebo dvacet let narůstala, a nikdo to neřešil.

Chci říct, že tady se mluvilo o sociálním napětí. Sociální napětí tady vzrůstá i proto, že minimální mzda je osm tisíc korun a minimální dávka sociální pomoci, co mám zjištěné od úřadů práce, není menší než dvanáct tisíc korun. To přece není normální. Lidi, kteří pracují, nemůžou mít méně než lidi, kteří nepracují.

A pokud jde o stav bytového fondu, dělal jsem rok na úřadu MČ Brno-střed na odboru investic a správy bytových domů a byty těchto sociálně nepřizpůsobivých občanů jsem rok navštěvoval. Jestli budete chtít vědět, jak to tam vypadá, tak vám to klidně řeknu.

A pokud jde o důchodce, asi by se nemělo zapomenout i na to, že důchodci měli příležitost privatizovat domy jak ve velkých městech za částky, které se pohybovaly od 90 do 200 tisíc korun, a tyto samé byty dneska jsou na trhu pro vysokoškoláky, kteří začínají pracovat, za ceny od 2,5 milionu výš. Takže na jednu stranu samozřejmě chápu těžkou sociální situaci důchodců, na druhou stranu vlastní majetky, které mají tržní hodnotu, a neumějí s tím nakládat. Ale s tím asi nikdo nic nenadělá. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Stanjura má své dvě minuty a po něm pan poslanec Černocho.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Omlouvám se panu kolegovi, ale nemáme tady vykládat pohádky, ale fakta. Taková vystoupení, že nejmenší dávka je dvanáct tisíc, to je prostě pohádka, absolutně nekvalifikovaný odhad nebo nekvalifikované tvrzení. To takhle není možné říkat.

Ale přihlásil jsem se kvůli něčemu jinému. Není pravda, že všichni, kteří pobírají doplatek na bydlení, jsou ti nepřizpůsobiví nebo ti lumpové. To není žádná pravda. Musíme to v té debatě rozlišit.

A pak je tady skupina těch, kteří si z toho udělali byznys. Těm, kteří jakoby to bydlení platí, je to jedno, protože peníze nedostanou do ruky. Úřad to pošle přímo majiteli té ubytovny a tomu sociálně slabému, nepřizpůsobivému, je to úplně jedno, jestli je to pět, patnáct nebo padesát tisíc měsíčně.

Ale my podle mého už dneska máme nástroje. Každý starosta vám potvrdí, že když rekonstruuje školkou, tak tam přijde šestkrát hygiena, přepočítá počet nových toalet na počet dětí a řekne, tady teď musíte snížit kapacitu, protože máte lepší toalety, než jste měli.

Co dělá ta hygiena? Co dělá stavební úřad? To přece není možné, aby v bývalých kancelářských prostorách existovaly ubytovny. Na to už dneska stát a veřejná správa mají nástroje. Jenom se nesmí nikdo bát, musí tam přijít a musí to nechat zavřít. Je to docela jednoduché. U nás jsme taky

ubytovnu měli, dokonce jsme jednali na radnici s tím majitelem. Nakonec ji zavřel sám pod tím tlakem, který jsme vytvářeli i tím, že jsme tam požádali tu živnostenský, tu stavební, tu hygienu, tu tohohle. Prostě bojovat se s tím dá. Není to úplně jednoduché. Myslím si ale, že nemůžeme v debatě zaměnit tyto podnikatele s těmi, kteří ty dávky pobírají oprávněně. To bychom udělali hroznou chybu.

A vyčítat našim seniorům, že pobírají doplatek na bydlení s tím, že si kdysi koupili levně byty, to se, pane kolego, na mě nezlobte, prostřednictvím pana předsedy. To je prostě úplně mimo mísu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Černocho, po něm paní ministryně a po ní pan poslanec Birke, všechno faktické poznámky.

Poslanec Marek Černocho: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, kolegyně, kolegové, zaznívalo tady, že ta nebo ta vláda s tím chtěla něco dělat, co udělal kdo špatně a jak se vlastně na tom a kolik let se na tom pracuje. My jsme přišli s návrhem, a není to návrh, který by měl do čehokoli zasahovat. Je to návrh o tom, aby se zastavilo to šmelinářství, které v této kategorii bují, a myslím si, že velmi, velmi, velmi dobře. Poprosil bych vás tedy o podporu našeho návrhu s tím, že samozřejmě je potřeba na tom pracovat, a myslím si, že tento návrh má hlavu a patu a má hlavně smysl. Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Než dám slovo paní ministryni, opravdu vás prosím, abyste opět snížili hladinu hluku v sále, protože už se tedy opravdu nedá rozumět řečníkovi a je to velmi i zdravotně závadné pro nás pro všechny.

Paní ministryně, počkám, až má slova padnou na úrodnou půdu. Děkuji. Prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Jenom technická poznámka k těm sociálním dávkám. Asi nemáme místo na to si je podrobně vysvětlit, ale jenom bych chtěla připomenout, že životní minimum ve své maximální výši pro osaměle žijícího dospělého je asi 3 400 korun a to je dávka, která vám má stačit měsíčně na jídlo, oblečení a nějaké základní hygienické potřeby. Potom lidé, kteří se propadnou do opravdové chudoby, mají minimum existenční a to je 2 200 na měsíc. Tak to jenom abychom všichni věděli, v jakých částkách se pohybujeme. Dvanáct tisíc – to nevím, kde kdo sebral. To jsou pak jiné druhy dávek, třeba svázané s péčí o postižené lidi, ale to je úplně jiná kategorie.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Birke, pan poslanec Fiedler také faktická poznámka.

Poslanec Jan Birke: Děkuji, pane předsedo. Budu opravdu krátký a dovolím si vašim prostřednictvím zareagovat na předřečníka pana předsedu Stanjuru.

Ano, máte pravdu, že města a obce mají dneska nástroje, jak danou situaci řešit. Ale ono to je mnohdy o osobní statečnosti starostů. O osobní statečnosti. A víte, kde je meritum věci? Meritum věci je v tom, že do jisté míry stát vytvořil problém těm starostům, takhle jim ho naložil na bedra – poradte si. To je první věc. A druhá věc. Ti lidé, kteří žijí v těch městech, útočí na starosty a řvou na starosty: Něco s tím dělejte! A teď starostové jsou mezi mlýnskými koly a do jisté míry si s tím mnohdy nevědí rady. Ale souhlasím s tím, co říkáte.

A druhá poznámka. Ano, je potřeba rozlišovat. Ten byznys, který dneska z toho je, a pak příjemce. Ale znovu se vracím k tomu, co jsem říkal. V momentě, pokud sociální dávky nám byly sebrány na úřady práce, nemá starosta žádnou kontrolu nad výplatami sociálních dávek. Žádnou. Jinými slovy, když jsme to měli u nás, tak jsme do jisté míry věděli, kdo je příjemce, jestli chodí do práce, jestli jejich děti chodí do školy a podobně.

Takže zkrátka a dobře, souhlasím s tím, nechci kritizovat navrhovatele zákona. Zkrátka a dobře jenom popisuji praxi starosty města. Děkuji. (Potlesk z lavic ČSSD.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak za prvé bych znovu požádal o snížení hluku v sále. Chápu, že téma je velmi zajímavé a do jisté míry i výbušné, ale prosil bych, aby atmosféra byla důstojná. To za prvé.

Za druhé, mám tady ještě čtyři faktické poznámky. Takže v pořadí, jak jsem přijal přihlášky, dám slovo. Takže nyní pan poslanec Fiedler s faktickou, potom pan poslanec Stanjura, potom pan poslanec Chalupa, potom pan poslanec Faltýnek.

Poslanec Karel Fiedler: Dobrý den, pane předsedo, dobrý den kolegové poslanci a poslankyně. Chtěl bych zareagovat na to, co tady zaznělo z úst kolegy Chalupy, paní ministryně – že tento zákon, nebo tato problematika se projednává, řeší 10 až 15 let. Paní ministryně říkala dlouhá léta.

Čím déle řešení tohoto problému budeme odsouvat a odkládat, tím větší radost z toho budou mít ti ne podnikatelé s těmito nemovitostmi, ale spekulanti s těmito nemovitostmi. A občané, kteří jsou postiženi těmito problémy, kteří musí žít v těchto problémech, ti potřebují řešení rychle. Oni už na ně čekají dlouhou dobu. Samozřejmě uspěchaná záležitost přinese špatné řešení, ale vyzývám vás, abyste se přidali k našemu návrhu, aby-

chom ten návrh diskutovali, abychom ho vyladili. Abychom neodkládali dobu, po kterou tito spekulanti budou pobírat v podstatě daně poplatníků, protože se jedná o přesun peněz, které my občané platíme na daních a tito spekulanti je inkasují. Děkuji. (Potlesk poslanců Úsvitu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Krátká reakce na pana kolegu Birkeho. Já jsem chtěl vyzvednout ty odvážné starosty. Nechtěl jsem útočit na samosprávu. A máte naprostou pravdu a já oceňuji tyto starosty a je jedno, za jakou politickou stranu stojí v čele, kteří se snaží problém řešit. Souhlasím, že je to o osobní odvaze nejenom starosty, ale i tajemníka a lidí, kteří jsou v denním kontaktu buď s majiteli, nebo s těmi, kteří si ty dávky někdy, řekl bych, až neurvalým způsobem vynucují a ohrožují někdy i ty dámy – protože většinou dělají dámy na sociálních odborech.

Chci jenom jednu věc k převodu kompetencí. Sám jsem byl překvapený, protože jsem měl tu zkušenost, když se to projednávalo, tak za náš klub, tehdy největší vládní, jsem říkal tehdejšímu ministrovi, že to podpoříme jenom v takové variantě, se kterou bude souhlasit Svaz měst a obcí. A právě tyto argumenty byly, že podle mě nejhorší je to rozdělit. Umím si představit, že se to celé odvede na stát, celé zůstane na samosprávě, jak to bylo. Takhle se to rozdělilo a podle mého názoru to byla a je nejhorší varianta. Nicméně k mému překvapení tady jsme my jako poslanci dostali souhlas Svazu měst a obcí. Nakonec jsem přijal jako bývalý primátor to, že moji nástupci to prostě vědí, když se s tím chtějí takhle vypořádat, a umějí, tak proč já bych tady dělal chytrého a hlasoval proti tomu, co od souhlasil Svaz měst a obcí. To je jediné vysvětlení. Jinak si myslím, že to řešení není šťastné. Nicméně pokud, řekl bych, stavovská organizace, která zastupuje mnoho měst a obcí, s tím vyjádří souhlas, tak já jsem pak neměl problém to podpořit a nechtěl jsem se svými bývalými kolegy takhle bojovat. Ale souhlasím s vámi v tom hodnocení. V tomhle se vůbec nelíšíme, že tohle rozdělení je to nejhorší, že jeden vyplácí a druhý má tzv. dělat sociální šetření, sociální práci, a to se vůbec nepotká. A my jsme navrhovali minimálně tu věc (upozornění na čas), ať to klidně technicky vyplácí úřad práce, ale aby podklady, tu částku, stanovovaly obce. Pak by to podle mě fungovalo mnohem lépe.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Chalupa, potom pan poslanec Faltýnek, rovněž faktické poznámky.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Možná jsem se nevyjádřil úplně přesně, nejsem tak zkušený jako někteří moji kolegové. Dávka dosahující 12 tis. je

pro čtyřčlenné rodiny ve městech 50 až 100 tis. obyvatel. Ale měl jsem spíš na mysli to, že součet veškeré sociální pomoci státu lidem, kteří nepracují, přesahuje částku 12 tis. korun, což je o 4 tis. více, než je minimální mzda. Jestli tohle zůstane dál, tato nerovnováha, tak tady máte skutečně sociální napětí.

A samozřejmě, budu mluvit sám za sebe, nerad vždycky, když někdo mluví za někoho, rozhodně jsem se nechtěl dotknout seniorů. Jde o to, že věc je natolik složitá a má tolik vstupních parametrů, že řešit to tím, že se budeme bavit jenom o tom, jestli důchodci privatizovali byty, nebo ne, nebo jestli je tady minimální mzda, to asi nic nevyřeší. Takže je to systémová věc a pravděpodobně návrh, tak jak jsem říkal, vítám iniciativu, ale to je daleko hlubší problém a bude potřeba pravděpodobně to vyřešit úplně nějakým systémovým způsobem a víc hlav víc ví. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Další faktická poznámka pan poslanec a předseda klubu ANO, pan poslanec Faltýnek. Prosím.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké dopoledne, dámy a pánové. Nechtěl jsem vůbec vystupovat a zdržovat. Nicméně za náš klub vystoupí pan poslanec Schwarz. A debata ukazuje, že je potřeba tento problém řešit. Ale zaznělo tady několikrát a já se omlouvám kolegům z Úsvitu a Radimovi, svému kolegovi z Prostějova, a říkám to záměrně, protože se k tomu dostanu v rámci krátké poznámky, jak jsme to vyřešili my, tento problém, v Prostějově. A je nás tady více. Je tady paní poslankyně Chalánková, pan kolega Holík a někteří další, kteří jsou z jednoho města. Ale paní kolegyně Chalánková je z Prostějova, čili dokáže říct, jak jsme vyřešili tento problém v Prostějově. A my jsme ho vyřešili tak, a bylo to o té odvaze, jak tady hovořil pan předseda Stanjura, že jsme tu lokalitu prostě zbourali a lidi jsme rozmístili, koupili jsme jim nemovitosti, dali jsme jim byty po městě, po okrese a tam dneska ten problém není. To je první věc.

Druhá věc, kterou chci říct. Já jsem před patnácti lety v Prostějově jako zastupitel a radní prosadil, abychom kompletně v podstatě zprivatizovali bytový fond. A dneska, když se do toho města podíváte, a my jsme prodávali byty stávajícím nájemníkům za 50 až 80 tis. korun, což tehdy byla malá cena, ale dneska jsou nemovitosti všechny opraveny, mají nové fasády, stupačky, balkony, soukromý vlastník se o to stará podstatně lépe než město, a nechali jsme si tisíc bytů pro sociální potřeby.

Takže tolik jenom moje poznámka k tomu, co se tady teď diskutuje, že jsou lokality, kde to lze řešit. Určitě je potřeba tuto zákonnou normu posunout dál. Bohužel, v tomto stavu, jak to dneska je, to není kompatibilní se stávající legislativou, čili bylo by dobře, abychom co nejdříve na vládní úrovni tu věc posunuli dál. Děkuju.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní má slovo pan ministr Dienstbier, který chtěl právě odpovědět formou faktické poznámky na dotaz pana poslance Foldyny. Prosim, pane ministře.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane předsedo, paní poslankyně, páni poslanci, padl tady dotaz k termínu předložení některých norem, konkrétně novely zákona o hmotné nouzi. Chtěl bych vás informovat, že vláda schválila harmonogram zpracování legislativního plánu vlády s tím, že jednotlivé resorty by měly předložit do pondělí 17. února své návrhy včetně termínu do tohoto plánu. S tím, že konkrétně, co se týče zákona o hmotné nouzi, resp. jeho novely, předpokládáme, že nebudeme pokračovat v projednávání té novely, kterou zpracovávala Rusnokova vláda, a po konzultaci s ministryní práce jsme se shodli, že je záměrem vlády toto řešit jako jednu z klíčových priorit, a tedy co nejrychleji předložit novelu zákona o hmotné nouzi. Je otázka, jestli budeme muset v té souvislosti, abychom vyřešili nejpálčivější problémy, otevřít i některé další zákony. Ale jak jsem říkal, je to prioritou a předpokládáme, že z resortu by to mělo jít do meziresortního připomínkového řízení nejpozději do dvou měsíců.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Urban, potom pan poslanec Birke – všechno faktické poznámky.

Poslanec Milan Urban: Vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové, udělám výjimku. Obvykle vystupuji k ekonomickým tématům, nicméně pan předseda Faltýnek tady řekl zkušenost z Prostějova. Takových statečných starostů je v České republice dost. My ho máme taky – v Čáslavi, jenže to není řešení pro Českou republiku. Protože když vyřešíte Prostějov, tak je problém v nějakém jiném městě České republiky. Takže ten problém jste nevyřešili, jenom jste ho posunuli ze svého města někam jinam. A já myslím, že je potřeba řešit situaci v rámci celé České republiky.

Myslím, že je čas na to, abychom kolem této problematiky nechodili tak nějak po špičkách a nebyli farizejští. My něco říkáme, něco jiného si myslíme, nějaké jiné kroky v rámci parlamentu nebo vlády děláme. A tady je příležitost, protože tohle je velký problém, je to velký problém pro všechny demokratické strany v České republice, pro všechny občany v České republice, a myslím si, že tohle není téma koaličně-opoziční, tohle je téma vážné a je to téma, na jehož řešení by se měli podílet všichni. A já cítím, že tady je vůle všech politických stran se na nějakém řešení podílet, ale nesmí se jen mluvit, musí už přijít nějaké skutky. Takže městské zkušenosti se možná dají využít, ale není to řešení. Musí se to řešit na úrovni vlády a na úrovni Parlamentu České republiky. Děkuji. (Potlesk poslanců Úsvitu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Birke stahuje svoji faktickou poznámku. Slovo má tedy pan poslanec Černochoch a po něm paní poslankyně Černochochá. (Veselost v sále.)

Poslanec Marek Černochoch: My to máme takové trošku rodinné. Bude to úplně velmi krátce.

Dámy a pánové, velmi bych chtěl za slova poděkovat panu Urbanovi, protože přesně tak to je. Absolutně nezpochybňuji odvahu zastupitelstva, starostů, ale ve chvíli, kdy je to pouze na této úrovni, tak tam, kde se problém vyřeší, jinde vyvstane. A ten náš návrh je přesně o tom, aby se to prostě řešilo koncepčně. Děkuji. (Potlesk poslanců Úsvitu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně Černochochá.

Poslankyně Jana Černochochá: Dobré dopoledne. Já tento návrh, který předkládá Úsvit, nepodpořím a nepodpořím ho z toho důvodu, že je příliš málo komplexní. Náš senátor za ODS Zeman budto už v těchto, nebo minulých dnech předložil návrh, který také řeší to, co navrhujete vy, ale ten návrh skutečně řeší problémů trošku víc. Takže to není o tom, že bychom za klub ODS necítili potřebu tento problém řešit, cítíme ji stejně jako vy, ale budeme mít návrh vlastní.

Já si myslím, že za úvahu stojí ale ještě jedna věc. Česká republika má primát v tom, že máme úplně největší počet obcí v celé Evropské unii. Teď to číslo přesně nevím, je to něco kolem 6 300. Další obce vznikají, ať už to bude slučováním, či rozdělováním vojenských újezdů, až přijdou na pořad této schůze, a myslím si, že je to problém.

Já přeju starostům a přeju občanům obcí, ať mají práva na svoji samosprávu. Na druhou stranu: může si to Česká republika dovolit? Nejsou ty problémy i v tom? Není možné lépe koordinovat záležitosti ze strany nepřízřivců osob, ze strany sociálních dávek v rámci krajů, v rámci hlavního města Prahy? Jsem starostkou městské části Praha 2, kde je 50 tis. obyvatel. Také tam máme ubytovnu, také tam máme problémy. Na druhou stranu odpovědně říkám, nemyslím si, že bych byla málo odvážná. Vy, co mě znáte, tak mi snad dáte za pravdu. Na druhou stranu vzhledem k tomu, jak se kriminalizuje politická scéna v České republice, a vidíme to všichni, tak je otázkou času, kdy někdo toho či onoho starostu napadne z toho, že zneužívá svoji pravomoc, protože úkoluje státní správu. Tady byla zmínka o tom, že se to v minulosti všechno odehrávalo na úřadech. Ano, sociální dávky se vyplácely na úřadech, ale opět, bylo to rozdělení státní správy a samosprávy, takže v tomhle se vlastně vůbec nic nezměnilo kromě toho, že se to přestěhovalo někam jinam. Ale je to pořád úředník, na kterého se vztahuje jiná legislativa než na nás, kteří jsme voleni, a úředníky,

kteří podléhají nám jako samosprávě. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Takže prosím výbor pro veřejnou správu, aby se zabýval i počtem obcí v České republice, aby bylo možné efektivně tento problém řešit i z tohoto pohledu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: To byla poslední faktická poznámka. Žádné další nevidím, takže se vrátíme k řádným přihláškám. Po asi půl hodině se dočkala paní poslankyně Olga Havlová. Prosím, máte slovo. Byla tam přihláška paní zpravodajky Chalánkové, někde v této chvíli, takže po paní poslankyni Havlové dostane slovo paní zpravodajka a potom pan poslanec Rykala.

Poslankyně Olga Havlová: Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, jsem ráda, že tady tato novela zákona vyvolala tolik emocí a že se to dotýká všech.

Velice krátce chci z tohoto místa plně podpořit změnu zákona o pomoci v hmotné nouzi, kterou tady prezentoval můj kolega David Kádner. Jak již bylo řečeno, zákon je dlouhodobě připravován a byl projednáván se starosty nejvíce postižených oblastí. Já i kolega David Kádner jsme z oblastí, kde bohužel bují problémy se zneužíváním dávek pomoci v hmotné nouzi. Není to nic proti nikomu, ale skutečnou podstatu problému může jen stěží chápat ten, kdo se opravdu nepohybuje v takto postižené oblasti. Problémy ubytoven se sociálně nepříznivými občany mají obrovský negativní dopad na okolí. Představte si normálního slušného člověka, kterému je znenadání zřízena taková problémová ubytovna vedle jeho domu. Dopad na jeho život je hrozný, obklopuje ho špína, hluk a kriminalita. V Moravskoslezském kraji je neuvěřitelných 200 ubytoven pro sociálně slabé. U řady z nich navíc kontrola z úřadu práce zjistila, že fungují nelegálně. Ubytovny často nemají povolení stavebního úřadu. Mnoho objektů, za něž se inkasují miliony, jsou oficiálně kanceláře nebo obchodní prostory. Řada nemovitostí se užívá v rozporu s kolaudačním rozhodnutím.

Zneužívání dávek přitom znamená i zátěž pro státní kasu. Majitelé ubytoven doslova vysávají stát. Náklady na výplatu podpory raketově rostou. Jen pro vaši informaci: v roce 2007 se vyplatilo 523 mil. korun a v roce 2012 už to byl trojnásobek, 1,6 mld. Opravdu to není o tom, že by vzrostl počet lidí v nouzi, ale někteří rádoby podnikavci se jen naučili dokonale zneužívat sociální dávky.

Zneužívání sociálních dávek bylo jedním z velkých předvolebních témat a my zde přicházíme s konkrétním řešením. Doplatek na bydlení se má zastropovat mapou nájemného, kterou vydává Ministerstvo pro místní rozvoj, a vůbec se nemá vyplácet v případě, že je byt využíván v rozporu se stavebními nebo hygienickými potřebami.

Vážený kolegové, chtěla bych vás upozornit, že pokud shodíte tuto předlohu pod stůl, budete se pouze schovávat před problémem, který v České republice reálně existuje. Pokud řeknete ne, měli byste zároveň ihned říci, co s tímto problémem chcete dělat. Jediná věc, na které se tu shodneme, totiž je, že tento problém existuje, je třeba ho řešit a nedovolit, aby se zbytečně čerpaly peníze ze státního rozpočtu. Chcete-li šetřit, podpořte náš návrh. Děkuji. (Potlesk poslanců Úsvitu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní vystoupí paní zpravodajka paní poslankyně Chalánková. Připraví se pan poslanec Rykala.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, pane předsedo. Jsem velice ráda, že se zde rozproudila tak bohatá a košatá debata o tomto velmi závažném problému. Všem je jasné, že bude třeba koordinovaného postupu. Tímto tématem jsme se zabývali také na jednání výboru pro sociální politiku letos 23. ledna, kde jsme se jednomyslně shodli, že bude třeba koordinovat postup a vyžádat si spolupráci Ministerstva práce a sociálních věcí, Ministerstva pro místní rozvoj a také Ministerstva vnitra, což vysvětlím později.

Je jasné, co jsme tady slyšeli, že není možné hnát tyto nešťastné lidi od města k městu a tvářit se, že jsme tímto způsobem vyřešili svůj problém. Škoda, že pan předseda klubu Faltýnek, který mě jmenoval jako občanku města Prostějova, odešel. Nechci hovořit o řešení v Prostějově v jeho nepřítomnosti.

Přesto už tady zaznělo, že není možné řešit problém jednoho města na úkor města druhého. Tyto postupy se zde objevují už roky. Na základě zkušeností z města Prostějova, které si svůj problém vyřešilo tím, že zakoupilo nemovitosti v obcích, které jsou v okolí Prostějova, prostřednictvím realitních kanceláří a bez informování starostů těchto malých obcí... Svůj problém si sice vyřešili, ale zátěž převedli na tyto malé vesnice, pro které je ten problém ještě horší a ještě obtížnější, protože nemají dostatečně kapacitně vybavené úřady svých obcí. Je to pro ně skutečně nesmírný problém. Byl to návod, který byl pro nás tehdy jako občany velmi překvapivý, protože jsme ani nepředpokládali, že vůbec je něco takového možné. Je pravdou, že takovéto postupy převzala i některá jiná města, především města velká a bohatá, která mají dostatek finančních prostředků na to, aby mohla zakoupit nemovitosti v malých ubohých obcích, především v těch, které jsou v bývalých Sudetech, při okrajových částech na Šluknovsku, Jesenicku apod. I tímto způsobem došlo k vystěhovávání celých rodin do těchto nemovitostí, které byly zakoupeny městy prostřednictvím realitních kanceláří na základě jasně sledovatelného postupu a byly také mapovány prostřednictvím zprávy veřejného ochránce práv v letech 2007. Tato

zpráva je na stránkách veřejného ochránce práv k dispozici. V této zprávě je možné číst, že některá města dokázala při úpravě svého bytového fondu prostřednictvím privatizačních procesů vytěšňovat občany, kterých se chtěli zbavit, do posledních bytových domů. Z těchto bytových domů je pak vystěhovali do vesnic, dokonce i mimo hranice kraje. Tento postup opět proběhl prostřednictvím realitních kancelářů.

Co je velice alarmující, tímto způsobem došlo k přesunu rodin do prostředí, kde neměly dostatečné zázemí, možnost zaměstnanosti, ale především rodin s dětmi. Zde došlo k obtížnému sledování orgány sociálně-právní ochrany dětí a dodnes, přestože byla přijata novela zákona o sociálně-právní ochraně dětí, která hovoří o tom, že není možné děti odebírat rodičům z důvodu sociální a bytové nouze, přesto bohužel se tak mnohdy děje, což je absolutně nepřijatelné v civilizované Evropě.

Proto jsem velice ráda, že se můžeme shodnout na koordinovaném postupu všech politických stran i ministerstev, která jsem jmenovala, a musíme tento problém nastítnit skutečně koncepčně. Těch koncepčních dokumentů zde existuje více. Na základě zpráv o vystěhování vzniklo metodické doporučení obcím, jak předcházet sociálnímu vyloučení. Je k dispozici na stránkách Ministerstva vnitra, a to na odboru dozoru veřejné správy.

Proč hovořím o Ministerstvu vnitra a odboru dozoru veřejné správy? Je to především o kompetencích obcí a jejich právech, ale také povinnostech. A zde se dostáváme asi k obrýsům toho, jak by takový zákon o sociálním bydlení měl vypadat.

Je zde vládou schválená Koncepce rozvoje bydlení do roku 2020. Je k dispozici, nebudu se jí dále zabývat. Pak se zde tvoří Koncepce sociálního bydlení, komplexní řešení z dílny Ministerstva pro místní rozvoj, která ovšem nebyla přijata, a je zde spousta nevypořádaných připomínek, které skutečně jsou zásadního charakteru, protože se zde předpokládá stavba bytových domů se společnými zařízeními apod. z evropských peněz. Je to prostě poměrně záležitost ještě nevydiskutovaná a toto řešení zatím nebylo přijato.

Existuje zde poměrně zdařilá Koncepce prevence a řešení problematiky bezdomovectví v České republice do roku 2020. Zde se již setkáváme s tím, že bude nezbytně nutné stanovit okruh oprávněných osob a stanovit také povinnosti obcí. A zde jsme již právě u toho, o čem jsem hovořila. Je potřeba skutečně sednout za jeden jednací stůl, nalézt dohodu se Svazem měst a obcí o tom, že nebudeme tyto lidi hnát od města k městu, ale že na základě dohody vypracujeme takový zákon o sociálním bydlení, který stanoví jednak povinnosti těmto obcím... Zde se samozřejmě dostáváme na hranu, co je státní správa a samospráva, to je mně naprosto jasné. Ale na základě toho, pokud by měly tyto obce získat povinnosti, budou muset mít

k tomu také zdroje. To je všem jasné. To znamená, na základě této dohody potom můžeme postupovat dále.

Pokud jde o sociální práci, je určitě nezbytné otevřít zákon, který upraví povinnosti obcí nebo možnost úpravy legislativy o sociální práci na obci tak, jak tady již bylo řečeno. Tam je to poměrně vážná.

Tady jsem hovořila o mnoha koncepčních dokumentech. Hovořilo se zde o novele zákona o pomoci v hmotné nouzi. Je zde několik variant – poslanceká varianta a také vládní varianta bývalé vlády premiéra Rusnoka. Skutečně je tam období pobírání dávek hmotné nouze na dobu půl roku, po přešetření na dobu jednoho roku. Ale pořád se nedostáváme k tomu, co bude s těmito lidmi dál. Skutečně je nemůžeme hnát od města k městu, ale je potřeba nalézt společné řešení.

Výbor pro sociální politiku se tímto zabýval, jak jsem již řekla.

Ještě se vracím do minulosti k vládě Petra Nečase, která při projednávání posledního úsporného balíku, který jsme přijímali některé samozřejmě velmi těžce, protože bylo jasné, že je potřeba šetřit, že peníze se asi nikde netisknou, pokud pomínu nějakou vládní tiskárnu nebo Státní tiskárnu cenin... Peníze se určitě nelíhnou z ničeho a je potřeba s každou korunou velmi zodpovědně zacházet. Proto velmi citlivě vnímám, že tyto náklady rostou. Dochází tam skutečně k přesunům v dávkách ze státní sociální podpory a v dávkách hmotné nouze, takže tam je potřeba ještě nalézt přesné řešení. Přestože tam již byl připraven návrh na sjednocení této dávky, ale poměrně přísný v tom, že by náklady byly placeny až nad 0,5 na 50 % příjmů domácnosti, pokud přesáhnou, tak tento návrh nebyl připomínkován a byl z tohoto úsporného balíku z důvodu sociální zodpovědnosti této vlády vyjmut.

Výbor pro sociální politiku počítá na základě svého usnesení s tím, že bude pořádat společné jednání gesčních výborů, a to jak výboru pro veřejnou správu právě z důvodu i zapojení organizace veřejné správy, jak vlastně pokračovat dál, aby byla jednak stanovena povinnost obcím a forma zdrojů, tzn. i výbor pro rozpočet, ale zároveň chceme také pořádat odborné stoly a je potřeba pracovat velmi rychle.

Kontury tohoto návrhu zákona jsou jasné a je potřeba starostům říci, že skutečně se jich dotknou a že je potřeba zodpovědně se bavit o tom, kteří občané kde bydlí, co je to vlastně institut trvalého bydliště, přechodného bydliště a kde vlastně ti občané vůbec chtějí být a kdo provozuje ty ubytovny. Bohužel někdy jsou to i starostové obcí v některých ojedinělých případech. Takže je dobré tyto vazby znát a přistoupit ke komplexnímu řešení. Proto se potom v podrobné debatě připojím k návrhu na zamítnutí tohoto skutečně jenom úzkého návrhu zákona. (Potlesk některých poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, paní poslankyně. Dříve než pozvu k mikrofonu pana poslance Rykalu, prosím pana poslance Kubíčka s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Kubíček: Vážená paní předsedající, vážená vládo, vážení kolegové a kolegyně, já mám jenom dvě poznámky.

Od první předřečnice, paní poslankyně Havlové jsem slyšel, že existují nezkolaudované ubytovny, ubytovny nevyhovující stavebnímu řádu a hygienickým podmínkám. Chtěl bych se prostřednictvím paní předsedající zeptat, proč se nekoná. Proč v tomto případě nezavíráme tyto ubytovny a neodstavujeme pryč.

A pak bych měl druhou poznámku k paní poslankyni Chalánkové. Vytvářením sociálního bydlení zajisté řešíme krátkodobou situaci v této věci. Nicméně podpora vzniku pracovních míst a ekonomiky musí být nedílnou součástí, protože vyloučení a vznik nových ghett bude jenom tento problém prohlubovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Nyní prosím pana poslance Rykalu. Prosím.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, kolegové, já bych se také rád vyjádřil k této novele zákona, která nám přišla od skupiny poslanců na stůl. Je to novela zákona o pomoci v hmotné nouzi, která by měla řešit situaci nejenom lichvy, jak uvádíte, ale také situaci s ubytovny.

Bývalá vláda premiéra Rusnoka se k tomuto návrhu, k této novele zákona, vyjádřila nesouhlasně a já s tímto stanoviskem vlády skoro ve všech oblastech musím souhlasit. Tato navrhovaná právní úprava o pomoci v hmotné nouzi je velmi nedokonalá.

Všichni se bez pochyb shodneme na tom, že problém ubytoven a vůbec sociálního bydlení pro naše sociálně slabší občany je potřeba řešit. Trápí nás všechny, netrápí pouze Šluknovský výběžek, jak uvádíte ve své důvodové zprávě, ale trápí, myslím si, všechny kraje ČR.

Ubytovny v dnešní době nejsou pouze místem pro bydlení občanů, ale – a na tom se také shodneme z diskuse – jsou lukrativním byznysem pro některé podnikatele. Musíme tedy přijmout podle mého názoru zákon o sociálním bydlení a musíme zastropovat ceny nájemného v těchto ubytovnách a myslím si, že i musíme zastropovat doplatek na bydlení. Není přece možné tolerovat stav, kdy si majitelé těchto ubytoven účtují třeba 12 tisíc korun za jedno lůžko za měsíc. Není přece možné, aby lidé neměli jinou šanci než bydlet v takovýchto ubytovnách.

Tento problém se tedy týká všech krajů. Některých více, některých

méně. Proto potřebujeme novou, celistvou úpravu zákona o pomoci v hmotné nouzi a potřebujeme také přijmout zákon o sociálním bydlení, který v ČR zcela chybí. Tato věc tak musí být řešena mnohem komplexněji než pouhým doplněním jednoho odstavce o dvou řádcích do zákona. Je potřeba však říci, že myšlenka změny právní úpravy pomoci v hmotné nouzi je velmi potřebná, a tak tuto iniciativu navrhovatelů vítám. Myslím si, že nám to povede otevřít diskusi o sociálním bydlení a o hmotné nouzi, ale myslím si také, že by současná nová vláda měla tento stav urychleně řešit a měla by předložit komplexní novelu zákona ještě v tomto roce.

Víte, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, bohužel dnes tento návrh změny zákona nemohu podpořit, nemohu pro něj hlasovat a budu hlasovat pro zamítnutí již v prvním čtení. Ne proto, že je to návrh opozičních poslanců, ale prostě proto, že je to návrh nedokonalý. Paní ministryně práce a sociálních věcí v tomto ohledu zajisté vyslyší připomínky navrhovatelů a vyslyší připomínky z celé této diskuse a věřím, že i po diskusi se sociálními partnery i po diskusi se starosty připraví tedy komplexní řešení, které, myslím si, potřebujeme.

Víte, znovu musím říct jednu věc. Omlouvám se předkladatelům. Toto není problém pouze Šluknovska, není to problém pouze Mostecka, ale je to problém všech koutů ČR, protože se jedná o problematiku, která nás všechny pálí. Proto je to problém nás všech a já děkuji za diskusi, která takdy probíhá, a děkuji paní ministryni, že se zaměří i na tuto problematiku. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče, a prosím dalšího řádně přihlášeného do rozpravy a tím je pan poslanec Bronislav Schwarz. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobrý den vám všem. Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, vládo, dneska vám předvedu, jak jsem to takticky nezvládl. Před hodinou jsem se přihlásil řádně a díky tomu, že to ještě neovládám, tak jsem seděl hodinu a všechno jste řekli, co jsem chtěl říct.

Tak já bych jenom vás požádal, a hlavně tamhle kolegy (k poslancům hnutí Úsvit), aby se neurazili, protože za sebe nemohu, a doufám, že ani za náš klub, podpořit jejich návrh, ale děkuji za to, že to rozvířili. A jsem rád, že budu u toho, když už se nebudu svým kolegům, kamarádům, známým zpovídat z toho, že to nemohu změnit. Teď to mohu změnit, už za to mi dali mandát, a budu u toho s vámi společně se všemi, že to změníme velice rychle. A jsem rád, že i pan ministr Dienstbier o tom mluvil, i vy, paní ministryně, že to připravujete, a brzo nám předvede vláda, co navrhla, a že to doplníme a bude to všechno v pohodě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče, a táži se, zda se chce ještě někdo přihlásit do obecné rozpravy. S faktickou pan poslanec Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Protože už se nikdo nehlásí, tak mi dovolu ještě pár slov. Tak jak tady bylo řečeno kolegou Faltýnkem a Jitkou Chalánkovou o tom, jak se to řešilo v Prostějově, že je to na osobní odpovědnosti starostů, s tím já souhlasím. Ale to přece není koncepční řešení, protože přijde někdo další, kdo prostě se zhlédne v tomhle byznysu s lidskou bídou, koupí novou nemovitost a začne podnikat dál, a zase to budeme bourat, zase to budeme řešit. My potřebujeme komplexní řešení!

Chci ještě jednou apelovat na to, chci říct, že je obdivuhodné, kolik času strávíme v této Poslanecké sněmovně obstrukcemi, kolik času strávíme okolo lustračního zákona, který dnes už téměř nikoho nezajímá, a jak málo jsme ochotní udělat pro řešení konkrétní situace v této zemi. Takže já říkám, jestli chceme dál posílat miliardy obchodníkům s lidskou bídou a těm, kteří tvoří tato ghettá, tak ten zákon zamítněte! Jestli chceme řešit konkrétní situaci, tak ho pusťme dál do dalších čtení. (Potlesk poslanců hnutí Úsvit.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Vzhledem k tomu, že již nikdo... Ještě do obecné rozpravy pan poslanec... (napovězeno:) Adamec a pan poslanec Beznoska. Je to faktická, nebo do obecné rozpravy?

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Je to faktická, paní místopředsedkyně. Vidím, že mi nemůžete přijít na jméno, ale na to zvykneme.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Omlouvám se, ale je vás tady od A příliš.

Poslanec Ivan Adamec: Já možná bych zareagoval velmi krátce. Neustále tady slyším „řešme rychle“. Já si myslím, že máme řešit kvalitně, protože já bych si přál tento zákon, navíc jsem jeden ze starostů, takže vím, o čem hovořím. Mohl jsem tady dneska diskutovat a rozporovat spoustu tvrzení, nicméně nepovažoval jsem to za nutné, protože chápu přístup k tomuto problému. Činí nám problémy všem, nejenom na Mostecku nebo na Ústecku a případně na Ostravsku, jak jsem tady zaslechl, ale prosil bych, abychom tady neříkali „řešme to rychle“. Myslím si, že máme říkat „řešme to a řešme to tak, aby to fungovalo kvalitně, abychom se k tomu nemuseli neustále vracet“. Říkal to už pan Werich: Veškeré kvalitování, víte, k čemu dobré jest. Díky.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče, a prosím pana poslance Beznosku. Ještě jednou se ptám: faktická, nebo do obecné rozpravy? (Bude to v délce faktické.) Faktická. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Adolf Beznoska: Hezké dopoledne, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, ta debata – opravdu se točíme v kruhu: buďto podpořit, nebo nepodpořit. Já to v dobré víře ale nepodpořím, protože tak jak tady běžela debata, tak já zase řeknu takovou praktickou zkušenost. Mladá Boleslav – absolvovali jsme oboje. Nejprve jsme postupovali styl Prostějov, to znamená, že ti problémoví se dostali mimo katastry města, prostě jiné lokality atd. Tam to způsobilo problémy, které si dokážete představit. A poslední standardní příklad – ubytovna v sídlišti, 120 bytů, 120 nepříznivých rodin a na ně se nabalující sociální problémy. Obrovský problém. Takže tohle vnímám.

Nicméně jediné správné řešení je opravdu připravit zákon o sociálním bydlení atd., věnovat se tomu. Tohle řeší jenom takový krátký výsek a není možné to v této podobě podpořit. Občanská demokratická strana přijde se svým vlastním návrhem, případně po debatě ve výboru pro sociální politiku, a debata o tom také byla, se připojíme k tomuto řešení, protože je to palčivé, stojí nás to miliardy. Ale je potřeba se na to dívat komplexně, nevytrhávat z kontextu tenhle složitý problém. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče, a další s faktickou pan poslanec Birke. Vaše dvě minuty. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Birke: Děkuji mnohokrát, paní místopředsedkyně. Já se velmi omlouvám, že vás zdržuji, už vystupuji potřetí. Ono to vypadá, že to je moje oblíbené téma, ale ono to moc oblíbené téma moje není, ale je pravda, že první rok svého mandátu jako starosta města jsem nic jiného neřešil. Víte, nechci vypadat jako schizofrenik, který tady hovoří o tom, že je potřeba to řešit, a pak nepodpořím návrh skupiny poslanců. I přestože máte veškerou moji úctu, protože jste přišli s tím návrhem, a já myslím, že nejenom starostové, kterých je šest tisíc v ČR, ale myslím, že 10 milionů lidí – nebo 10 milionů, při veškeré účtě obrovský počet českých obyvatel na to čeká. Ale vzhledem k tomu, že tam jsou opravdu drobné nuance, které je potřeba dopracovat, budu hlasovat tak, že předlohu nepodpořím, a počkám si na vládní novelu.

Dovolte mi ale říct tu jednu nuanci, která tady ještě nebyla zmíněna. Víte, ono se to netýká jenom sociálních ubytoven. Ono se to týká obyčejných bytů. Budete mít byt, který budete mít prázdný, nebo budete

mít jeden nebo dva nebo pět, a dneska je to dobrý byznys, tak jich budete mít deset, do těch deseti bytů si nastěhujete tyto občany, budete inkasovat nájem na úřadu práce. A je to prostě dobrý džob, protože na nájemní smlouvu dostanete inkaso na toho jednoho nájemníka, kterého máte v těch bytech, můžete jich mít v těch bytech třeba 15. A pak je paradox, že ten samý člověk přijde za starostou a řekne: Pane starosto, dělejte s tím něco, máte jich tady hodně!

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Dalším přihlášeným s faktickou poznámkou je pan poslanec Jiří Mihola. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Mihola: Vážená pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, už tady k tomu bylo řečeno dost, padaly nejrůznější argumenty. Chtěl bych se za klub KDU-ČSL vyjádřit také velmi krátce, aby to nevyznělo tak, že nás tato problematika nějak míjí nebo nás nezajímá. My jsme ji s kolegy samozřejmě debatovali, ceníme si sice aktivity Úsvitu, nicméně vnímáme, že je potřeba právě tuto významnou, složitou problematiku řešit komplexně, systémově. Přihlásil bych se k tomu, co už tady bylo řečeno. Kolega citoval pana Wericha. Už Jan Amos Komenský říkal, že veškeré kvalitování toliko pro hovado dobré jest.

Děkuji za pozornost. My tento návrh nepodpoříme.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. A vzhledem k tomu, že už nemám nikoho přihlášeného do obecné rozpravy, tímto obecnou rozpravu končím a táži se navrhovatele či zpravodaje, zda chtějí mít závěrečné slovo. Je tomu tak? Prosím, pane poslanče Kádner.

Poslanec David Kádner: Děkuji. Ještě jednou, dámy a pánové. Jsem moc rád, že toto téma tady vyvolalo takto řádnou diskusi. Myslím si, že je to aspoň něco, co se dnes asi možná povedlo.

Ale musím říct, že s touhle tou novelou jsem u tohoto pultíku podruhé a podruhé slyším to, co jsme slyšeli dnes, to znamená argumenty, jak je to strašně důležité, argumenty, že se s tím něco musí dělat. A ano, před rokem, když jsem tady stál na přelomu dubna a května, tak se to týkalo hlavně právě těch postižených krajů. A my jsme tady jasně říkali, že je otázkou času, kdy se to prostě rozleze na celé území České republiky. A stalo se tak.

A padly tady samozřejmě věci toho typu těch starostů, kteří mají řekněme větší odvahu, nebo ne. Myslím si, že by to nemělo být o odvaze.

Mělo by to být o jasných pravidlech, kterými by se měli starostové řídit, a jsem rád, že tady i promluvili starostové měst neboli obcí.

Ale tenhle ten odstavec, kdy tady bylo řečeno, že se to týká jenom takového odstavce, tak to hlavně pomůže těm obcím menším, které nemají na svém katastru nebo víceméně skoro na úřadě stavební úřad a kde my musíme dlouze dopisovat kvůli tomu, že máme nějaké podněty, že máme podezření pouze, že v těch bytech je mnohem víc lidí atd., nejsou tam přihlášení, protože starosta sice v tuhle chvíli za všechno ručí, ale nikam nevidí. My se můžeme pouze domnívat nebo nějakým způsobem zjišťovat podle toho, jestli sousedé, kteří si přijdou za mnou stěžovat, mají pravdu, nebo nemají pravdu.

Já vás opravdu prosím o to, abychom to pustili do výborů. Věřím tomu a jsem si jist, že tato novela může mít nějakým způsobem plno nedostatků, ale je tak kvalitním podvozkem k tomu, abychom se o tom ve výborech mohli bavit a abychom z toho mohli něco udělat a dát jasný podnět k tomu, že se tady o tom už jenom nebavíme, ale že něco děláme.

Já nechci říkat, že nová vláda jenom slibuje, protože samozřejmě neměla možnost ještě něco udělat. Jenom podotýkám, že jsem tady stál skoro před rokem a tato slova, tyto sliby, jsem už jednou slyšel.

Ještě jednou mockrát děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu navrhovateli a prosím paní zpravodajku k závěrečnému slovu.

Poslankyně Jitka Chalánková: Já už se k tomu nebudu vracet, už tady zaznělo skutečně hodně, jenom tedy krátce.

Je jasné po celé té košaté debatě, že by mělo přijít skutečně komplexní koordinované řešení.

Kromě návrhu na vrácení k přepracování zde zazněl také návrh na zamítnutí v prvním čtení, se kterým se ztotožňuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, paní poslankyně. Vzhledem k tomu, že v obecné rozpravě padly dva návrhy, budeme o nich hlasovat. První návrh byl na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování a druhý na zamítnutí předloženého návrhu.

Přistupuji k hlasování o návrhu předložený návrh vrátit k dopracování navrhovateli.

Zahajuji hlasování teď a táži se, kdo je pro. Kdo je proti?

Tímto hlasování končím a konstatuji, že hlasování číslo 104 skončilo takto: přihlášeno 173 poslanců, pro 56, proti 71. Návrh byl zamítnut. (Velký hluk v sále.)

Nyní tedy přikročíme k hlasování o návrhu zamítnout předložený návrh. Zahajují hlasování teď a táži se, kdo je pro. Kdo je proti?

Tímto hlasování končím a konstatuji, že hlasování číslo 105 skončilo takto: přihlášeno 174 poslanců z toho pro 101, proti 19. Návrh byl přijat. Tímto se předložený návrh zamítá.

Dříve než přistoupíme k dalšímu bodu jednání... Poprosím vás o klid! Děkuji.

Dříve než přijdeme k bod 25, sděluji omluvu pana ministra obrany Martina Stropnického z dnešního jednání, který z naléhavých pracovních důvodů musel odejít.

Přikročme tedy k projednávání bodu číslo

25.

Návrh poslanců Davida Kádnera, Tomia Okamury, Radima Fialy, Petra Adama, Augustina Karla Andrleho Sylora, Marka Černocho, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Martina Lanka, Karla Pražáka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 41/ - první čtení

Dříve než pozvu pana navrhovatele Davida Kádnera k řečišti, znovu vás vyzývám, abyste zachovali klid! Pane poslanče Kubičku, omlouvám se, ale probíhá jednání a já vás nemůžu přerušovat! Děkuji.

Prosím, pane navrhovateli, ujměte se slova.

Poslanec David Kádner: Děkuji. Vážená paní předsedající, vládo, dámy a pánové, předkládám zde návrh zákona o spotřebitelském úvěru, sněmovní tisk č. 41.

Navržená limitace roční procentní sazby nákladů RPSN si klade za cíl omezení negativního fenoménu lichvy, který je v České republice velmi rozšířený. Navržená změna je v jistém smyslu průlomem v dosavadní politice nevměšování státu do autonomie vůle smluvních stran při poskytování spotřebitelského úvěru a směřuje přímo proti velmi rozšířeným lichvářským praktikám řady nebankovních subjektů.

Dlouholetá praxe bohužel ukázala, že stát není žádným jiným způsobem schopen čelit tomuto nemravnému fenoménu. Orgány činné v trestním řízení doposud nebyly schopny aplikovat předmětné ustanovení trestního zákona tak, aby zabránily obrovskému rozmachu lichvy v České

republice. Současné znění je tedy možné považovat za zcela, či z větší části neúčinné.

Navrhovaná novela řeší tento nedostatek taxativním vymezením pásma, ve kterém se nepovažuje RPSN za protiplnění, které bylo v hrubém nepoměru k poskytnutému plnění. Ve věci již judikoval Nejvyšší soud České republiky, a to nejméně dvakrát, jak v trestní věci, tak i v občanskoprávní věci, a v obou případech se soud vyslovil ke konkrétním úrokovým mírám projednávaným v daných případech, což v jednom případě šlo o 70% úrok a ve druhém o 60% úrok při průměrné lombardní sazbě 3,3 %. V obou případech Nejvyšší soud konstatoval, že jde o plnění v hrubém nepoměru k poskytnuté půjčce, které je v rozporu s dobrými mravy. Žádnou úrokovou míru, kterou by považoval za přiměřenou, však soud nezmínil.

Předložený pozměňovací návrh do jisté míry vychází z modelu, který je uplatňován například v Belgii, a to plovoucí úrokovou sazbou v kombinaci s pevnou limitací při extrémních poklesech či zvýšení výpočtových základů. Za základ výpočtu je brána lombardní sazba vyhlášená Českou národní bankou, která nejlépe odráží cenu peněz na finančním trhu a je užívána k určování ceny, za kterou si obchodní banky půjčují peníze u České národní banky. Regulovaná je celá roční procentní sazba nákladů namísto samostatné úrokové míry, přičemž jsou definovány pevné procentní limity, mimo které se hranice nejvyšší přípustné RPSN nemůže dostat ani při extrémním poklesu či extrémním zvyšování lombardní sazby. V úvahu jsou brány její nejvyšší a nejnižší hodnoty za posledních 15 let.

Dámy a pánové, doufám, že při rozhodování, zdali podpoříte tuto novelu, převládne zdravý rozum nad politicko-podnikatelskými lobby. Já vám mockrát děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu navrhovateli, a dříve než předám slovo panu poslanci Laudátovi, zpravodaji tohoto zákona, táži se pana poslance Beznosky, zda chce faktickou. Přihlásil jste se k faktické. (Nechce vystoupit.)

Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, dostali jste poměrně jednoduchý tisk. Já jako pamětník bych řekl, že byl s nějakými změnami, parametrickými změnami, se tento tisk tady objevuje, dohledal jsem, již od roku 2008, kdy ho navrhovali tehdejší poslanci sociální demokracie. V minulém volebním období ho tady navrhoval poslanec Bárta. Tento tisk nereaguje na skutečnost, že v loňském roce byla na základě návrhu ministra financí schválena rozsáhlá novela zákona o spotřebitelských úvěrech.

Teď k vlastnímu předmětu tisku. Krátké shrnutí. Návrh na změnu zákona není postaven na žádné seriózní analýze, není doprovázen hodnocením dopadů a především je v rozporu s míněním neziskových organizací a seriózních poskytovatelů úvěrů. Zastropování roční procentní sazby nákladů bude vytlačovat rizikovější klienty od poskytovatelů úvěrů dodržujících zákon na ochranu spotřebitele, vázaných navíc etickými pravidly příslušných zájmových sdružení, k poskytovatelům šedé a černé zóny s negativními dopady na jejich finanční a právní situaci. Predátorští poskytovatelé úvěrů, kteří již dnes postupují cíleně proti zájmům spotřebitele, dlužníka v tomto případě, a zákony často nedodržují, naleznou cesty, jak regulaci obejít, a bude tak neúčinná, protože dodržovat ji budou jen banky a velcí nebankovní poskytovatelé úvěrů, kteří ale žádné lichvářské praktiky neprovozují.

Regulace RPSN omezí existenci úvěrových produktů s krátkodobou splatností. Evropská komise na základě výsledků studií německých konzultačních firem od záměru regulovat RPSN ustoupila. Nabízí se naopak možnost se systémově zamyslet nad zpřísněním dohledu a možnosti podnikání na trhu nebankovních poskytovatelů úvěrů.

Teď k některým věcem blíže. Vůbec nezpochybňuji bohubilý záměr předkladatelů této novely, nicméně jedná se o případ, kdy se jim kouzlem nechtěného může podařit přesný opak, a před tím experti varují. Je trochu škoda, třeba se ještě dostaví ministr financí, protože pokud pustíte tento zákon do druhého čtení s tím, že ho možná opravíte, což mám tyto informace např. z kruhu sociálních demokratů, tak mu neskutečně zavaříte, protože bez seriózní analýzy tímto způsobem zasáhnout do trhu finančních služeb i vlastně do sociální oblasti – to ještě zpřesním a řeknu k tomu více – je velice riziková operace. Dnes platí, že návrh požadující zastropování RPSN je jednoznačně pomýlený a není způsobilý dosáhnout deklarovaných cílů na poli ochrany spotřebitele.

Důvodová zpráva předkládaného materiálu vůbec nekvantifikuje a hlouběji se nezamýšlí nad dopady, a do jakých oblastí vůbec tento návrh bude mít dopad. Za návrhem tak nestojí žádná seriózní analýza, a je dokonce v rozporu s míněním neziskových organizací, které existenci obětem lichvy poskytují. Zastropování roční procentní sazby nákladů by vznikl problém v případě balíčků souvisejících produktů, neboť roční procentní sazba nákladů musí zahrnovat i veškeré náklady na doplňkové služby sjednávané spolu se spotřebitelským úvěrem, například pojištění schopnosti splácet spotřebitelský úvěr sjednané jako podmínka poskytnutí tohoto úvěru. Stručně řečeno, jestliže v tomto případě nastavíme tento parametr, tak podvodníci si vždycky najdou cestu, jak toto přenést na jiné pole. Ocituji tady potom příběh ze Slovenska, který o tomto dokazuje.

Navrhované omezení výše roční procentní sazby nákladů by vedlo k

vyločení části rizikových, a tedy zranitelnějších klientů z možnosti dostat úvěr u legálního, férově postupujícího poskytovatele úvěrů. Už jsem na to upozorňoval. Můžeme se bavit o tom, že zregulujeme a zdražíme úvěry u takových těch drobných spotřebních úvěrů, které nabízejí firmy, to znamená, že najednou to může přeskočit do toho, že odtrhneme poptávku po různých produktech, které dneska poskytují prodejci. Sami to dobře víte. Tam, kde to cíleně zasáhne nejvíce, tak to budou malé úvěry do 5000 Kč, budou to spotřební úvěry poskytované v různých prodejnách apod. To znamená, otáčí se to i proti deklarované politice vlády zvýšit spotřebu.

To, co považuji za velice rizikové, je, že lichva běží mimo zákony. Už dneska existují – a je to obráceně, než tady bylo již řečeno a dnes je i v tom materiálu – existují soudní rozhodnutí a u soudů jsou soudní precedenty, uzavřené pře, které jasně dokazují, že soud si umí poradit s tím, co je lichvářský úrok a co není. A to velice rizikové spatřuji v tom, že skutečně se přesune od legálních poskytovatelů, protože jestli se někdo dostane do obtížné situace finanční, tak bude hledat ten úvěr, půjčku, ber kde ber. A jestliže budou velice nevýhodné podmínky na legálním trhu, tak samozřejmě začne hledat právě v těch kruzích lichvářů.

Je třeba vzít v úvahu, a slíbil jsem Slovensko. Tam přistoupili k zavedení regulace RPSN a to vedlo v některých případech k provázání spotřebitelských úvěrů s řadou skrytých poplatků a požadavků na uzavření nejružnějších doplňkových služeb, a tím v konečném důsledku ke zhoršení situace pro spotřebitele. Podmínky úvěru se tak v některých případech staly nepřehlednými a netransparentními a vedly k dezorientaci spotřebitelů v otázce konečných nákladů úvěrů. Mimo jiné i z těchto důvodů byla regulace RPSN na Slovensku v relativně krátké době zrušena.

Už jsem tady říkal i v úvodu, že nad regulací právě i z důvodu predátorských úvěrů se zamýšlela i Evropská komise a nechala si pořídit z nebankovního sektoru, ale samozřejmě i z bankovního, podrobného analýzy, co to bude znamenat, a rozhodla se k této regulaci nepřistoupit.

Znova opakuji, problém lichvy nevyplývá z ceny finanční služby. Jeho základem jsou spíše nekalé praktiky a nátlakové přístupy ke spotřebiteli, kterým je možné již za současné právní úpravy čelit důsledným dohledem nad dodržováním zákona o spotřebitelském úvěru a které je možné řešit především prohloubením informovanosti obyvatel o využívání finančních produktů. Takový postup je na rozdíl od stanovení stropů RPSN skutečně účinný.

Jenom výčet instrumentů, které už má stát dneska. Jako klíčový – znova podotýkám – je zákon číslo 43/2013 Sb., který jsme zde schvalovali někdy v první polovině loňského roku. Bohužel předkladatelé novely a zřejmě ani Ministerstvo práce a sociálních věcí – nevím, ani Ministerstvo

financí zatím nemá detailní analýzy účinnosti tohoto zákona v praxi.

Znova opakuji, základním problémem je, že zejména menší nebankovní poskytovatelé úvěru postupují cíleně proti zájmům spotřebitele a zákony nedodržují. To znamená, oni na to nebudou reflektovat.

Dámy a pánové, z těchto důvodů si dovoluji navrhnout následující postup za předkladatele – že bychom měli hlasovat o návrhu na zamítnutí. V případě, že neprojde, tak návrh na vrácení k dopracování. V případě, že neprojde, tak alespoň prodloužení lhůty o 30 dnů.

Ale podotýkám znova, že dostanete Ministerstvo financí, ministra financí do velice obtížné situace. Domnívám se, že by měl mít čas k této problematice zpracovat reálné analýzy. Své by k tomu měla říct a s analýzami přijít ministryně práce a sociálních věcí, aby si to spolu povídalo. Jenom podotýkám, protože se skutečně obávám, hluboce se obávám, že v dobré víře tady můžeme způsobit přesný opak.

Před tím, abychom v této podobě tuto novelu schvalovali, nás varuje Česká bankovní asociace. Dobře, můžete říci, oni mají zájem o byznys. Nicméně nás varuje i Člověk v tísni, obecně prospěšná společnost, Poradna při finanční tísni, obecně prospěšná společnost, Česká leasingová finanční asociace, Kancelář finančního arbitra a Úřad vládního zmocněnce pro lidská práva. Doufám, že to jsou dostatečně silné váhy pro to, abyste reflektovali to, že nechť se tato záležitost vrátí na pole vlády, která má prostředky na to nechat zadat seriózní analýzy a teprve na základě těch postupovat dále.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu zpravodaji a prosím ho, aby navržené návrhy přednesl potom ještě jednou v obecné rozpravě. Děkuji.

Ještě než obecnou rozpravu otevírá, chci vás informovat, že stanovisko vlády jsme obdrželi k tomuto návrhu jako sněmovní tisk číslo 41/1.

Tímto tedy otevírám obecnou rozpravu, do které jsou přihlášení paní poslankyně Havlová, pan poslanec Votava, pan poslanec Tejc, pan poslanec Klaška a pan poslanec Beznoska. Prosím tedy paní poslankyni Havlovou, aby se ujala slova, a prosím pana poslance Votavu, aby se připravil.

Poslankyně Olga Havlová: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, děkuji za slovo.

Znova se dostáváme k ožehavému tématu. Je to zákon o spotřebitelském úvěru, který se nebojím nazvat lichvou. Zde bych chtěla vyjádřit plnou podporu tomuto zákonu. Myslím si, že se jedná o typ normy, kde bychom měli zapomenout na pravici nebo levici, na hašteření politic-

kých subjektů, a měli bychom nejvíce ze všeho myslet na to, jak hrozně tu lichva kvete a jaký ohromný počet lidí je podvodníky s půjčkami zasažen. Lichva se v Čechách bohužel stala velkým byznysem, byznysem s lidskou chudobou. A bohužel za stávající praxe je to skoro beztrestná lum-párna, a to přesto, že ji máme definovanou v trestním zákoníku. Bohužel lichva není českou justicí potírána.

Tento návrh zákona má za sebou opět dlouhou historii a navazuje na snahy, které tu opakovaně probíhaly v minulém volebním období. Stejně jako u zneužívání doplatku na bydlení je, doufám, mezi námi všemi shoda, že lichva je zásadní problém. Lichva stojí na počátku tragických příběhů, které končí exekucemi a zničenými lidskými životy. Lichvářské společnosti jsou generátorem problému. Pokud máme rozetnout tento zásadní sociální problém, tak ho nerozetneme ani prioritně omezeními kompetencí exekutorů, ani debatou o tom, jestli se lichva začne vnímat jako věc nemravná, ale omezíme ji jedině rychlým legislativním opatřením.

Všechny zákony, které tu byly přijímány v minulosti, chodily jen okolo horké kaše. Žádná schválená novela nešla na jádro problému, to je omezení celkové ceny za půjčku, ceny, která musí ohrážet cenu služby, tedy půjčky, ale která nesmí klienta zničit. A jak jinak si vysvětlit půjčky, kde se úroky pohybují v desetitisících procentech? To není o ničem jiném než o tom, že lichvář chce někoho podvést a okrást. Není to vůbec o poctivém podnikání a o tom, že tato předloha omezuje poctivé podnikatele. Trestní zákon a současná justice neuznávají jasnou hranici toho, co je a co není už lichva. Tento zákon si klade za cíl jednou pro vždy určit, kde je hranice, kde se slušně podniká, a kde je to okrádání. Bohužel není jiné cesty, než to jasně stanovit zákonem, protože zvyk nějaké ustálené soudní praxe u nás v dohlednu není. Doufám, že nová Sněmovna bude podstatně vnímavější ke skutečným problémům našich občanů.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní poslankyni. Prosím pana poslance Votavu k mikrofonu. Prosím, aby se připravil pan poslanec Tejc. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Pokusím se mluvit tišeji, ne tak hlasitě jako včera – ano, paní kolegyně Černochová prostřednictvím předsedající.

Jak už bylo řečeno, tato problematika se tady probírala už několikrát minulých volebních období také. Určitě je třeba uvítat přístup předkladatelů, kteří mají snahu řešit problematiku spotřebitelských úvěrů, především poskytování těch lichvářských půjček, úvěrů, zamezit praktikám některých nebankovních institucí. Podotýkám některých, protože je řada samozřejmě

seriózních a ty poskytují, myslím, spotřebitelské úvěry tak, jak by se poskytovat měly.

Je třeba si říci, že žijeme v době, která má mnoho možností, jak si zkvalitnit a zpříjemnit život. Všichni vidíme, jak z médií, časopisů, letáků na nás doslova vyskakují různé lákavé nabídky a podmanivá reklama a – no, nekupte to. Tak možná uvažuje řada lidí a prostě si chce ten život zpříjemnit, aniž by domýšleli potom důsledky, že také musí jednou ten úvěr splatit. Často přeceňují svoji situaci životní a pak se samozřejmě dostávají do velkých neřešitelných problémů, vytloukají úvěr úvěrem atd.

Zadluženost našich domácností v současné době dosáhla již hranice 1,2 bilionu korun. Je to tedy nepředstavitelná částka, respektive představitelná, když si ji porovnáme se státním rozpočtem, který je skoro na stejné úrovni. Na jednoho obyvatele v loňském roce činila ta zadluženost 106 tisíc korun. To jenom pro představu, abychom věděli, kde se se zadlužeností domácností pohybujeme. Je třeba také říci, a to proběhlo i v médiích, dotýká se tato problematika seniorů, důchodců, a v současné době je asi 70 tisíc exekucí na důchod, což je také nelichotivé číslo.

V loňském roce schválila Poslanecká sněmovna novelu zákona o spotřebitelském úvěru, který precizoval některá ustanovení. Snahou bylo řešit některé problémy poskytování těchto úvěrů, například co se týkalo zajištění úvěrů. Dnes už není možné zajišťovat úvěr například směnkou. Nařizovalo poskytovateli úvěru prověřovat schopnost splácet úvěr, skončily například ty předražené telefonní linky pro sjednávání úvěrů. Byla to i otázka odstoupení od smlouvy, kde je dáno, že dlužník může do 14 dnů za určitých podmínek od smlouvy odstoupit.

Já jsem tady několikrát hovořil právě na téma spotřebitelských úvěrů v minulém období a vždy jsem poukazoval na to, že je třeba také řešit nedobrou finanční gramotnost našich obyvatel. Že tato věc začíná už na školách a na školách by se měla vyučovat finanční gramotnost, protože samozřejmě řada lidí, ty starší samozřejmě už tyto věci možná nepostihnou, ale ty mladší určitě, si ani nepřečte pořádně smlouvu, neví, co je to RPSN, neví, co je to úrok, a tak dále. To jsou základní pojmy, které by prostě každý měl nějakým způsobem znát, pokud chce uzavírat nějakou úvěrovou smlouvu.

Co se týká návrhu předkladatelů, tak jsem řekl, že chápu smysl toho jejich návrhu, nicméně si myslím, že to asi není řešení správným směrem. My jsme podávali poslanecký návrh v roce 2010, tuším, který také řešil zastupování RPSN, kdy jsme to chtěli řešit nařízením vlády, to znamená, že vláda vydá nařízení, ve kterém určí průměrné hodnoty roční procentní sazby nákladů za kalendářní rok. Neříkám, že to není věc, o které bychom neměli diskutovat, nebo že to pro nás bylo jasné stanovené. On ten náš návrh nakonec nebyl akceptován. Řešili jsme tam i otáz-

ku smluvních pokut, které neměly přesahovat výši toho spotřebitelského úvěru.

Takže závěrem: Já se domnívám, že bychom neměli zamítat tento poslanecký návrh, měli bychom jej propustit do druhého čtení, měli bychom se pokusit v diskusi najít ještě možná jiné cesty, jak zákon o spotřebitelském úvěru vypracovat, aby tam byla ještě větší ochrana dlužníků, samozřejmě za předpokladu, že dluh se musí platit, to je naprosto jasné. Ale vypracovat tam, anebo i se zamyslet nad tím, jak vyloučit ty poskytovatele z nebankovní sféry, kteří poskytují lichvářské úroky, kteří mají ty nehorázné praktiky. Takže myslím, že na diskusi je toho poměrně hodně, a ve výboru bychom mohli toto velice důkladně prodiskutovat.

Chtěl bych navrhnout zároveň, aby byl čas na projednávání, abychom prodloužili lhůtu na projednání ve výborech o 30 dnů. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. A ještě než dám slovo panu poslanci Tejcovi, s faktickou je přihlášen pan poslanec Zahradník. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, chtěl bych navázat na pana poslance Votavu. Tak jednak samozřejmě mnoho lidí je přesvědčeno o tom, že mají nárok na všechny ty věci, které jim reklama nabízí. A když na to nemohou vydělat, tak že mají povinnost si ty peníze si na to půjčit.

Ale on zmínil ještě jednu významnou věc a tou je vlastně to, že by se naše školství mělo ve zvýšené míře věnovat podpoře ekonomické a finanční gramotnosti, tedy vzdělávání lidí o tom, co to znamená vlastně vzít si úvěr, jaké to může mít následky. Myslím, že by tato výchova měla být významně posilována už od základních škol a měly by ji převzít samozřejmě i školy střední. Na vysokých školách už existují studijní programy pro přípravu učitelů, kteří by byli schopni kvalifikovaně učit ekonomickou gramotnost. Tyto programy si podle mého názoru zaslouží naší podpory. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. S další faktickou mám přihlášeného pana poslance Kořenka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Kořenek: Dobrý den, dámy a pánové. Já jenom na svého předřečníka navážu. Ano, v základních školách je program finanční gramotnosti. Ministerstvo školství zařadilo tuto problematiku do výuky. Napomohl tomu i program, který se jmenoval EU peníze školám. Byl to pro-

gram z ESF 1.4. Ministerstva školství. Potvrzuji, že je potřeba na tuto problematiku klást daleko větší důraz ve vzdělávání, a myslím si, že Ministerstvo školství touto cestou půjde. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. S další faktickou pan poslanec Mihola.

Poslanec Jiří Mihola: Já jenom krátce navážu na své předřečníky. My jsme se velmi věnovali v předvolebním programu, a budeme se k tomu hlásit i nadále, věřím, že celá vláda, k tomu, co je obvyklé v sousedních zemích, ke kterým máme hodně blízko, to znamená v Německu a Rakousku. Jedná se o takzvané občanské vzdělávání, které právě velmi dbá. Není to pro prosím vás, nezaměňovat s občanskou výchovou, kterou samozřejmě známe ze základní či střední školy, ale je to celý systém, který vychovává člověka k občanství, ale k praktickému občanství, a zdůrazňuje tady ty ekonomické, finanční a další aspekty. Finanční gramotnost je tam samozřejmě důležitou složkou. Takže tomu se chceme velmi podrobně věnovat.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. S další faktickou pan poslanec Blažek a poté s faktickou pan poslanec Plzák.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den, děkuji za slovo. Víte, já nemám nic proti tomu, aby se na školách učilo cokoli, ale otázkou je moje víra v to, že to postačí k tomu, aby ten svět byl lepší. Musíme si uvědomit, ten zákon se jmenuje o spotřebitelském úvěru. To znamená, to není o tom, že si lidé půjčují na to, že nemají na živobytí, ale velmi často o tom, že si půjčují na věci, které vlastně de facto příliš mnoho nepotřebují, ale protože je má někdo jiný, typicky ve škole má nějaký žák nejlepší mobil, tak ho chtějí mít i ti ostatní. Tak se lidé zadlužují kvůli věcem, které tak potřebné nejsou. Problém je totiž v tom, že v podstatě, když ocituji Švejka, „to se nám to žije, když nám lidi půjčují“, tak prostě určitá část společnosti si na toto zvykla a líbí se jí to.

Tragédie nastává tehdy, když vznikají politické subjekty, jako je v tomto případě třeba Úsvit, který vlastně, aby získal hlasy dlužníků, v podstatě jednak kritizuje vymáhání pohledávek, což je základní věc, která je nutná pro naprosto zdravou ekonomiku, ale současně se snaží omezit ty půjčovatele. To znamená, že vlastně ty lidi nahání k tomu: půjčky budou pro vás výhodnější, ale k tomu se ještě dost možná nebudou vymáhat, protože my naprosto omezíme vymáhání pohledávek.

Hrabalovsky řečeno, to je inzerát na dům, ve kterém bych tedy fakt bydlel nechtěl.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče, a prosím pana poslance Plzáka.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, paní předsedající, kolegové, moje poznámka bude velmi krátká, bude to spíš povzdech, že na tak jednoduchou věc, že když si půjčím, musím to vrátit, a že ani ta půjčka není zadarmo a že z toho je nějaký úrok, my musíme zavádět systém vzdělávání na školách, prostě to si člověk povzdechne, kam jsme to tedy dopracovali. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. A nyní prosím pana poslance Tejce k mikrofonu. Prosím, aby se připravil pan poslanec Kláška.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, už jsem nečekal, že se dostanu ke slovu, a za to tedy děkuji. Já bych se vrátil od toho vzdělávání k podstatě návrhu zákona, byť určit finanční gramotnost je podstatnou částí debaty, ale chtěl bych se vrátit k tomu, o čem ten zákon hovoří, ale také o tom, co v něm chybí.

My jsme jako sociální demokraté dali návrh zákona, který upravoval maximální výši RPSN, tedy roční procentní sazby nákladů, už v roce 2009 a já jsem rád, že se autoři tentokrát z Úsvitu inspirovali naší novelou, byť ne v plném rozsahu, byť řeší problém možná trošku jinak, než bychom ho řešili my.

První poznámka k výši. Myslím si, že není správné, byť jsme to tak již v prvním návrhu učinili a v dalších upravili, není podle mého názoru úplně vhodné dávat RPSN přímo do zákona, jednoduše proto, že pokud dochází k jednotlivým změnám, při každé změně musí dojít ke změně zákona a při každé změně zákona hrozí, že ten zákon bude buďto zrušen, anebo tak pozměněn v Poslanecké sněmovně a v Senátu, že nakonec ztratí svůj původní smysl. To je podle mého názoru řešení, které je samozřejmě možné, ale ne úplně vhodné, a doporučoval bych, tak jak už to tady zaznělo od pana poslance Votavy, abychom změnili ve druhém čtení úpravu tak, že maximální sazbu bude stanovovat např. vláda svým nařízením každý rok, případně ji bude moci v daném roce změnit, tak aby úprava nevyžadovala vždy změnu zákona. (V sále je rušno.)

Co v zákoně chybí, je úprava sankcí. Myslím si, že dokonce tohle je větší problém než samotná sazba. Pokud někdo uzavírá smlouvu, řekne si, že chce platit úrok včetně poplatku za uzavření smlouvy ve výši 30 % ne-

bo 15 %, tak to není tak škodlivé, jako když se rozhodne, že bude platit sazba ve výši 5 % a následně z malicherných důvodů se dostaví sankce, které jsou ve výši 100, 200 nebo 300 % původní pohledávky. To je daleko škodlivější a mnohdy to znamená, že drobné půjčky ve výši 10 tisíc korun díky těmto sankcím vyšplhají na statisíce a s vymáháním, s náklady na právní zastoupení a exekuce jsou pro řadu lidí neřešitelné.

Co v zákoně musí přibýt, je limitace sankcí, daleko více ještě, než je to podle současné úpravy, a tady si myslím, že shodu nalézt můžeme.

No a třetí věc, která –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, já se moc omlouvám a prosím kolegy na levé straně jednacího sálu, aby zachovali klid. Opravdu tady není slyšet vlastního slova.

Poslanec Jeroným Tejc: Omlouvám se, budu mluvit hlasitěji, je to zřejmě moje vina a budu se snažit být poutavější.

To, co musíme do třetice podle mého názoru v návrhu upravit, je otázka toho, aby v případě, že se uzavírají obdobné smlouvy, nebylo možné využít rozhodčí doložky s přímou vykonatelností, nebudou-li naplněna určitá pravidla férovosti, tzn. bude-li např. uzavření smlouvy v rozporu právě s omezenými sankčními mechanismy. Jednoduše dnes se ocitáme v řadě případů v situaci, kdy za mnou jako za poslancem, který má právní vzdělání, přicházejí lidé, kteří mají uzavřenou smlouvu ne třeba s finanční institucí, ale s jednotlivci, kteří půjčují peníze. Smlouva je evidentně problematická, možná i neplatná, nicméně oni jsou již v exekuci a těžko mohou s ohledem na to, že neprobíhá soudní řízení, jakkoli napadat už uzavřenou doložku přímé vykonatelnosti, tedy buďto notářským, nebo dříve ještě exekutorským zápisem uzavřenou smlouvu.

To jsou věci, kterými se musíme zabývat, a bylo by nepatřičné, aby Poslanecká sněmovna třeba hlasy sociálních demokratů odmítala myšlenku, se kterou sama přišla a kterou poprvé otevřela v této Poslanecké sněmovně. Proto tedy my budeme podporovat to, aby ten návrh byl posunut dál do druhého čtení. Ale jak říkám, je potřeba jej podle mého názoru zpřesnit a zprůšnit. Myslím si, že by bylo vhodné, aby v této věci poskytlo součinnosti i Ministerstvo financí, abychom společně třeba na půdě rozpočtového a ústavněprávního výboru našli polohu zákona, která bude přijatelná pro většinu ve Sněmovně a bude mít tedy i delší životnost než toto volební období, pokud se na něm shodneme.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče, a nyní mám k faktické poznámce přihlášený dva poslance, pana

poslance Fiedlera a paní poslankyni Langšádlovou. Prosím pana poslance Fiedlera. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Paní místopředsedkyně, vážení kolegové poslanci a poslankyně, já bych jen krátce chtěl zareagovat na slova, která tady zazněla od kolegy Jeronýma Tejce, kdy opět bylo v této Poslanecké sněmovně zmíněno, že daný zákon se v minulosti již projednával a že byl předložen v roce 2007 nebo 2009, jak bylo řečeno. Že byl předložen mým kolegou již v minulé Poslanecké sněmovně a opět se tento problém řeší.

Chtěl bych na vás proto apelovat s tím, že občané očekávají, že se tyto problémy vyřeší, a ne že se budou řešit, že budeme mluvit o tom, že je řešíme. Je to dnes již podruhé, co tady slyšíme, že nějaký zákon byl předkládán již několikrát a že se bude řešit, že budeme slíbat jeho řešení. Opravdu na vás apeluji, abyste tento zákon podpořili. Děkuji za připomínky, které tady zazněly. Abyste ho poslali do druhého čtení, abychom k tomuto problému mohli přistoupit k jeho řešení, protože ti občané, kteří jsou postiženi tímto, ti nečekají na to, až bude nějaké řešení v budoucnu. Řada z nich to řešení potřebuje okamžitě. A ty lichvářské úroky, o kterých se tady jedná, uvědomte si, že to je jeden z prvních předstupňů do rukou exekutora. Na občany tady číhají pasti. Že je třeba je vzdělávat, no to je pěkné, ale řešení je poměrně jednoduché. Omezme tu lichvu. Občané očekávají, že budete zastupovat zájmy v první řadě jejich. Takže přimlouvám se za to, abychom tento zákon neřešili už v minulosti, abychom ho neřešili teď a možná v budoucnu, ale vyzývám vás, abychom přistoupili k řešení tohoto problému. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče, a prosím paní poslankyni Langšádlovou. Prosím.

Poslankyně Helena Langšádlová: Dobrý den, vážená paní předseda-jící, dámy a pánové. Návrh, který tady máme, ale vůbec nic neřeší. Protože řekněme si, co je to RPSN, co je to úrok. Úrok zohledňuje riziko, které vnímá ten, který peníze poskytuje, ve vztahu k tomu, komu je poskytuje. To znamená, pokud to riziko je vyšší než vámi stanovená RPSN sazba, tak co způsobíme? Způsobíme pouze to, že se náklady přesunou např. do vyššího pojištění úvěrů, anebo způsobíme to, že právě tyto nejohroženější skupiny zaženeme do šedé či černé zóny, která není vůbec regulována. Dopady přijetí podobného návrhu jsou opravdu mimořádně riskantní a je potřeba, abychom si uvědomili, že nic nevyřešíme a naopak toto prostředí ještě zhoršíme.

Ano, musíme řešit otázku lichvy. Rozšíření lichvy i na trestný čin právnických osob. Musíme tlačit na to, aby lichva byla opravdu vymáhána. Musíme

regulovat nebankovní poskytovatele finančních služeb, kterých nám tady řadí 34 tisíc. To bezpochyby. Ale to, co navrhuje, nese obrovské riziko, a právě proto to organizace, které právě pracují s těmito obyvateli, nepodporují. Proto to nepodporuje Člověk v tísni, proto to nepodporuje Poradna při finanční tísni. Protože rizika při přijetí tohoto zákona budou výrazně vyšší než stávající stav. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní kolegyni Langšádlové. Máme ještě jednu faktickou poznámku – pana poslance Jeronýma Tejce. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji. Dovolil bych si zareagovat na svého předřečníka pana poslance Fiedlera. Jednoduše prostřednictvím pana předsedajícího, nemusíte ani mě ani sociální demokracii vyzývat a apelovat na to, aby takový návrh podpořila, případně aby situaci řešila. Jak jsem říkal, my jsme ty návrhy předkládali v minulosti. Nebyly přijaty, přestože jsme pro ně hlasovali všichni. Nebyly přijaty, protože tady byla většina, která bránila přijetí tohoto návrhu zákona, této úpravy. My jsme připraveni o této věci jednat a rozhodně tady nechceme tento návrh odmítat proto, abychom připravili vlastní verzi, tak jak to často znělo ve Sněmovně, ale abychom využili tento návrh k řešení, které určitě bude ku prospěchu.

A rozumím i výhradám paní poslankyně Langšádlové. Určitě ta úprava nesmí být taková, která nakonec ze zóny, která bude přeregulovaná, převede lidi do zóny, která je absolutně neregulovaná. A to je věc, na kterou si musíme dávat pozor a určitě o ní musíme hovořit, protože skutečně ten problém není černobílý. "

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jeronýmu Tejcovi a vrátíme se do řádných přihlášek do rozpravy. Prvním přihlášeným je pan poslanec Klaška. Připraví se kolega Beznoska. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Klaška: Vážený pane místopředsedo, vážení přítomní členové vlády, kolegyně a kolegové, dobrý den. Chtěl bych ocenit návrh předkladatelů, který chápu jako příspěvek k řešení lichvy, ale považuji ho také za ne úplně domyšlený, protože by se mohlo také stát, že bychom paradoxně mohli schválením tohoto návrhu tak, jak je, vlastně lichvu jakýmsi způsobem také legalizovat. Chtěl bych své tvrzení opřít o několik argumentů.

Za prvé. Existují již v České republice dva judikáty Nejvyššího soudu, které jasně konstatují, že úrok nad 65 %, resp. ve druhém případě nad 70

%, je hrubý nepoměr mezi vzájemnými plněními pachatele a poškozeného ve smyslu § 253 odst. 1 trestního zákoníku. Jinými slovy, nad 70 % jde o lichvu. Když se vrátíme do toho návrhu, tam ty horní hranice jsou 80, resp. 100 %, podle míry velikosti úvěru.

Za druhé. Pokud si vezmeme inspirace z jiných zemí, tak je jasné, že tam jsou úrokové sazby, tedy RPSN, tedy roční procentní sazby nákladů, stanoveny podstatně níže. Mohu uvést Belgii, která má také více druhů výše půjček, a ty hranice jsou od 13 do 21 %. Nebo pokud navrhuje, aby to bylo ve výši 15- až 20násobku lombardní sazby, můžeme uvést příklad Polska, kde již roky platí tzv. protilichvářský zákon, a tam sazba byla maximálně čtyřnásobek této sazby. Mohu uvést další příklady. Bylo tady, pan poslanec Laudát tuším hovořil o Polsku. Mohu taky uvést třeba příklad Nizozemska, kde půjčky do 40 tis. eur jsou limitovány zákonným úrokem plus 17 %.

Za další. Samotné omezení RPSN proti lichvě až tak nepomůže. Jednak je tu tedy judikát Nejvyššího soudu, jak jsem o něm hovořil, ale hlavně se do RPSN nepočítají smluvní pokuty a úroky z nich. Ty mohou v některém případě dosáhnout i několikanásobku půjčené částky. A dále je zde takový ten systém, že si člověk vezme půjčku relativně nižší hodnoty, třeba 50 až 200 tis., za kterou musí ručit nemovitostí. Tady bohužel dochází už ke spojení lichvářů, exekutorů a dražitelů. Podstatou tedy je půjčit klientovi, v obchodních podmínkách skryt takové pokuty a podmínky, aby klient ani neměl možnost řádně splatit, a už se rozběhne systém pokut, úroků, exekucí, zabavení domu, dražba spřízněnou realitou atd. Jsou známy příklady, kdy z půjčky 200 tis. korun narostl dluh tak, že byl zabaven dům v hodnotě dva miliony korun, dlužník byl stále zadlužen a bez domu.

Takže bych chtěl, nebo bych byl rád, pokud by měl být tento návrh vůbec propuštěn dál, aby byl zásadně pozměněn a přepracován, aby do něj byly zabudovány všechny mechanismy tak, jak tady o tom mluvili kolegové. Jak sankce, tak nějakým způsobem dále regulovat to, že dobře, RPSN bude nějaká, potom se bude obcházet poplatky, smluvními pokutami, termíny k jejich splacení a tak podobně. Takže abychom potom nemuseli tady hořce litovat, že jsme vlastně lichvu legalizovali.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Klaškoví za vystoupení, ale na rozdíl od ohlášeného pořadí ho trochu změním. Nejdříve přečtu omluvu. Paní ministryně spravedlnosti profesorka Helena Válková se omlouvá od 14 hodin z dnešního jednání.

A nyní je čas pro faktickou poznámku pana poslance Martina Komárka. Poté řádně přihlášený kolega Beznoska. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, chtěl bych navázat na kolegu Klašku. Já si myslím, že nemá cenu tady požadovat, jak se to někdy děje, srdceryvné příběhy o maminkách, kterým jsou zabavovány věci pro malé děti a tak podobně. Ale skutečně problém lichvy nebo přehnaných spotřebitelských úvěrů je jeden z největších problémů této země. Setkávám se s tím ve svém volebním obvodu dnes a denně. Čili si taky myslím, že tento zákon, tak jak je navržen, není úplně dokonalý. Ale vzhledem k tomu, jak přistupuji k tomu, co dělám, si myslím, že by měl být propuštěn dál a opraven. Podobně jako je to se služebním zákonem. Protože to, co říkal pan Klaška, je pravda. Podle mě ten ďábel je zakopán v dodatečných podmínkách, v tom, co je psáno malým písmem. V tom, že lidé, kteří si půjčují 10 tis., nevědí, že vrátí 200 tis., protože je to tam někde zamotáno tak, že tomu nerozumějí. Protože skutečně ne všichni jsme finančně gramotní a všichni chápeme lsti a pasti, co na nás dámy a pánové, kteří se nám snaží vnutit tyhle půjčky, chystají. Ale myslím si, že budeme mít dost času, abychom ten zákon dopracovali tak, aby začal platit co nejdřív, nebo tu novelu. Protože fakt si myslím, že to je strašně potřeba.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. A nyní řádně přihlášený pan kolega Beznoska. Zatím poslední písemně přihlášený do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Adolf Beznoska: Pane předsedo, dámy a pánové, řečeno bylo mnohé. Já předesílám to, že tento návrh nemohu podpořit. Zastropováním RPSN bychom totiž vyřadili standardní tržní podmínky. Protože poskytovatel úvěru by měl být tím suverénem, který rozhoduje, za jakých podmínek je ochoten spotřebitelský úvěr poskytnout, a zvažuje přitom, na jakou je to komoditu, na jaký je to čas atd. V momentě, kdy zastropujete něco a uděláte regulaci a naše životy bychom neměli neustále regulovat, tak to vyvolá to, že právě pravděpodobně ti rizikovější klienti naletí těm, o kterých tady byla řeč. Lichvářům. My tím, že zastropujeme RP-SN, budeme limitovat objem možnosti spotřebitelských úvěrů na trhu a vytlačí nám to klienty do černé zóny. A těch poskytovatelů, nebankovních poskytovatelů, tady máme více než 30 tis.

Jediné, co podle mého názoru má smysl, je to, že bychom se měli zamyslet nad dozorem, dohledem a pravidly a sankcemi, jak o tom hovořil pan poslanec Tejc, v nebankovním sektoru. To je jediné, jak můžeme tyto klienty před lichvou ochránit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Beznoskovi.

Mám tady dvě faktické poznámky. Pan kolega Holík a pan kolega Plzák. Nyní pan kolega Jaroslav Holík s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, rád bych tady reagoval na slova svého předřečníka, popřípadě i na slova pana zpravodaje. V silniční dopravě máme přes obec padesátku. Je to tak? Je. A nikdo se nepohoršuje, jestli se může jet víc, nebo ne. Tady se bavíme o zastropování, že je to škodlivé. Ale vždyť jestli určíme nějakou míru, přes kterou tato hranice bude nepřekročitelná, to přece není nic proti ostatním spotřebitelům. Nevím, měl jsem za to, že jsme tady všichni zvoleni lidmi, a ne nějakými podnikateli v oblasti financí. Takže sám se přimlouvám nechte tento zákon jít do druhého čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. A nyní tedy pan poslanec Pavel Plzák, také k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedo. Kolegové, kolegyně, chtěl bych jenom říct, že tady bylo řečeno, že ten, kdo půjčuje, by měl být suverénem a že žádné zastropování úroku by být nemělo. Chtěl bych jenom říct, že historicky, i ve středověku, se v podstatě půjčovalo maximálně do 6 %. To byl křesťanský úrok. Na větší úrok mohli půjčovat pouze Židé, a proto se říká nekřesťanský úrok. Takže i historicky tady nějaké zastropování bylo. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za krátkou poznámku. Ještě jsme rozpravu nevyčerpali, vidím pana kolegu Marka Černocho. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, děkuji za slovo. Jenom velmi krátce. Souhlasím s předřečníky, protože tady vůbec nejde o to bránit někomu v podnikání, regulovat to, co přináší něco dobrého, ale je pravda, že kolikrát instituce, nazvěme je takhle, tam už je to přehnané a vede to potom dál k problémům, ke kterým chceme přistoupit taky, a taky už zazněly, a to jsou exekuce a další a další problémy. Proto i já bych vás rád poprosil, a myslím si, že v debatách a rozpravách to tady padlo několikrát, abyste propustili tuto novelu do dalšího čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Konstatuji, že nemám žádnou přihlášku do rozpravy. Ptám se, jestli se někdo ještě hlásí z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova, nejdříve

zástupce navrhovatelů, jestli má zájem. Kolega Kádner nemá zájem. Nyní tedy pan zpravodaj se závěrečným slovem. Prosím.

Poslanec František Laudát: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, z proběhlé diskuse pro sebe musím s politováním konstatovat, že se mi nepodařilo vám vysvětlit, v čem ten problém tkví. Proto trvám na tom a opakuji to, že vyzkouším celou kaskádu návrhů od návrhů na zamítnutí po vrácení k přepracování až po tedy prodloužení lhůty, to tady zaznělo, že k tomu bude ochota, a moc bych poprosil, až se bude hlasovat o návrzích na přikázání výborům, aby to vedle rozpočtového, což předkládám, že je asi gesční výbor, bylo dáno k projednání i výboru petičnímu. Tam doufám, že se potkáte s těmi nevládními organizacemi a budete slyšet v praxi dopady svého případného rozhodnutí.

Tím, že jsem toto chtěl, jsem vůbec nezpochybňoval, že tam nemohou být problémy. Ale z materiálu, který zde předkladatelé dali k dispozici, nevidím čísla, nevidím tam analýzu toho, jak palčivý problém to je poté, co byla loni napříč politickým spektrem – tím chci zareagovat na paní poslankyni Havlovou – schválena novela zákona č. 43 o spotřebitelském úvěru. Na tom jsme se tady shodli naprosto všichni, protože všichni jsme cítili, nebo drtivá většina, nepamatují si, jestli se někdo zdržel nebo hlasoval proti, že řadu patologických jevů zejména v Ústeckém, Moravskoslezském kraji, na Jesenicku a podobně je třeba zákonem napravit, a ani dneska ještě nemáme zpětnou reakci na to, jak účinné tyto nástroje jsou, a jsou tam i finanční nástroje.

Co se týká... Pan poslanec Votava, Zahradník, pan Kořenek, pan kolega Blažek, Plzák a další tady upozorňovali na finanční gramotnost. Nedělejme si iluze. Jestliže dneska máme, a dlouhodobě, takové školství, že neučí ani základní grify a neučí zejména sociálně vyloučené obyvatele, kam tato problematika padá zejména, ale nejenom tam, protože zahrnutí v nesplácení úvěru může kdokoliv, tak je to politováníhodné, ale já si nedělám iluze a asi nikdo z nás, že tam bude nějaká radikální náprava. Finanční gramotnost v České republice je katastrofální, je to jenom odrazem školství, které neučí měkké grify, měkké vědomosti, měkké znalosti, učí nějaká tvrdá data, často bezvýznamná, bez hluboké analýzy, a i prostě věci, jak si vzít úvěr, jak ho splácet, z čeho splácet, tak potom nemůžeme čekat, že to bude jinak.

Proto se hodně obávám a znovu opakuji, touto možná dobrou motivací se můžete podílet na tom, že zvýšíte kriminalitu.

A já jsem nechtěl nic jiného, než aby měl ministr financí a ministryně práce a sociálních věcí prostor, a to není o 60, 90 dnech, aby si skutečně k tomu nechali udělat seriózní a detailní analýzy, a pak přišli s tím, že tady to nefunguje, takže tady zákon o spotřebitelském úvěru opravíme, nebo ne-

máte pravdu, tady ten problém vůbec neleží. Nevím, jestli jste dneska schopni říct, že tam ten problém po schválení zákona o spotřebitelských úvěrech leží. A tím zároveň i trošku obhajují motivaci sociálních demokratů, kteří tady od roku 2009 obdobné návrhy předkládali, protože ten patologický jev v podobě krachu, okrádání dlužníků nad rámec toho, co si půjčili, násobně, řádově existuje, tudíž chápu, že chodili s nějakými pokusy problém řešit. Ale v tuto chvíli si nejsem jistý, že zrovna tento segment. Tímto jenom uděláte jednu věc. Ztrestáte ty, kteří podnikají férově, v souladu se zákony, zhoršíte přístup k úvěrům, k finančním prostředkům a nažene lidi do šedé nebo černé zóny. Můžete posílit pozici lichvářů, nevím, protože ty analýzy neexistují, ale proto se toho obávám, a víceméně dosáhnete přesného opaku, než jste zamýšleli.

Takže to je z mé strany, protože nemá smysl, abych tady znovu opakoval definici, co je lichva a že té se tento zákon netýká. Prosím, aby bylo tedy hlasováno o návrzích, které tady padly.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za jeho zpravodajskou zprávu. Eviduji tady přihlášku, které nemohu vyhovět, k faktické poznámce, protože jsem rozpravu ukončil. Takže kolegu Kořenka odmazávám.

Budeme hlasovat o jednotlivých návrzích. Padl návrh na vrácení, padl návrh na zamítnutí, ty musíme hlasovat nejdříve, a potom budeme hlasovat o přikázání výborům a o lhůtách k projednání. Já jsem kolegy přivola. Ještě vás všechny odhlásím, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

Teď jsem upozorněn na to, že návrhy na vrácení a zamítnutí padly jenom ve zpravodajské zprávě zpravodaje. Mám tady poznamenáno, že je předložil kolega Laudát. Nepadly v rozpravě. Takže teď nechci zpravodaji dát žádný důvod k tomu, aby zpochybňoval, že návrhy řekl, ale protože nebyly v rozpravě, tak jedině že by některý z ministrů otevřel rozpravu. Více poradit nemohu, pane zpravodaji.

Pan místopředseda vlády se toho ujal a otevře rozpravu. Pan místopředseda vlády Pavel Bělobrádek se přihlásil. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já bych si dovolil opět otevřít rozpravu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vidím přihlášku zpravodaje, který má přednost, a potom se hlásí pan kolega Votava. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Já se moc omlouvám za své pochybení. Dámy a pánové, dávám návrh na zamítnutí návrhu. Potom dávám návrh, v případě, že neprojde, na vrácení k přepracování. A pokud to neprojde, tak návrh na prodloužení lhůty k projednání o 30 dnů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Pan Václav Votava... Ne, nehlásí se, už to bylo řečeno. Dobře. Ještě se musím zeptat pana zpravodaje, jestli to byl návrh podmíněný, protože jinak se hlasuje podle jednacího řádu – nejdřív vrácení a potom zamítnutí. Jestli to byl podmíněný návrh, nebo jestli to mohou hlasovat podle jednacího řádu, pane zpravodaji? Podle jednacího řádu, dobře.

Odhlásil jsem vás, všichni jste se přihlásili.

O návrhu na vrácení návrhu zákona k přepracování budeme hlasovat v hlasování číslo 106, které jsem právě zahájil, a ptám se, kdo je pro vrácení návrhu k přepracování. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 106, z přítomných 166 pro 32, proti 92. Návrh nebyl přijat.

Nyní budeme hlasovat návrh na zamítnutí, a to v hlasování pořadové číslo 107, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro zamítnutí návrhu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 107, z přítomných 167 pro 34, proti 102. Návrh nebyl přijat.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Zpravodaj předložil návrh k projednání petičnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Nevidím.

Rozhodneme o přikázání rozpočtovému výboru v hlasování číslo 108, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 108, z přítomných 170 pro 165, proti 1. Návrh byl přijat.

Budeme hlasovat o přikázání petičnímu výboru, a to v hlasování pořadové číslo 109, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přikázání petičnímu výboru. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 109, z přítomných 170 pro 154, proti 4. I tento návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o prodloužení lhůty k projednání o 30 dnů, tedy

na 90 dnů, a to v hlasování pořadové číslo 110, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro prodloužení lhůty k projednání. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 110, z přítomných 170 pro 164, proti 1. I tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání výboru rozpočtovému a výboru petičnímu. Lhůta k projednání byla stanovena na 90 dnů. Děkuji zástupci navrhovatelů, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 25.

Dalším bodem našeho jednání je bod

26.

Návrh poslanců Kateřiny Konečné, Miroslava Grebeníčka, Miroslava Opálky a Stanislava Grospiče na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, " o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 59/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 59/1. Než se ujme slova zástupce navrhovatelů paní poslankyně Kateřina Konečná, požádám paní poslankyni Martinu Berdychovou, která je zpravodajkou pro první čtení, aby zaujala místo u stolku zpravodajů. Prosím nyní paní poslankyni Kateřinu Konečnou o její úvodní slovo. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji vám. Krásný předobědový čas, vážení kolegyně a kolegové. Dovolte mi, abych vám za skupinu předkladatelů předložila projednávaný sněmovní tisk číslo 59. Tento tisk je návrhem na doplnění zákona 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů.

Navrhujeme do § 1 za slova „17. listopad“ vložit slova „Mezinárodní den studentstva“, takže nové znění by bylo: „17. listopad, Mezinárodní den studentstva, Den boje za svobodu a demokracii“.

Sedmnáctý listopad jako státní svátek Mezinárodního dne studentstva byl v roce 1990 přejmenován na Den boje studentů za svobodu a demokracii a o devět let později, den před jeho 60. výročí, byl nově uveden mezi státní svátky coby Den boje za svobodu a demokracii, také v důsledku toho, že z povědomí veřejnosti, a to zejména té mladé, se znalosti o 17. listopadu 1939 vytrácejí, a tím bohužel i jeho význam. Předkladatelé proto navrhují ke státnímu svátku dne 17. listopadu

doplnit označení Mezinárodní den studentstva a s ohledem na časovou posloupnost tento název předřadit před jmenováním pozdějším.

Událostem 17. listopadu 1939 předcházela pražská manifestace ke vzniku Československé republiky 28. října, která byla krvavě potlačena. Zranění byli dělník Václav Sedláček a student medicíny Jan Opletal, který na následky zranění zemřel. Jeho pohřeb 15. listopadu se stal spontánní masovou demonstrací proti německé okupaci. V důsledku toho proběhlo v noci z 16. na 17. listopad zatýkání vysokoškolských studentů v Praze a v Brně, kteří byli převezeni do koncentračního tábora Sachsenhausen. Devět studentů funkcionářů bylo popraveno a byly uzavřeny české vysoké školy. Tyto události měly ve světě značný ohlas a 17. listopadu 1941 v Londýně na manifestačním shromáždění delegátů studentů z 26 národů světa byl právě 17. listopad vyhlášen coby Mezinárodní den studentstva.

Je to jediný mezinárodní svátek mající původ v bývalém Československu, jehož pokračovatelem je Česká republika, a neměl by tedy ani dnes chybět v našem kalendáři jako odkaz mladých lidí, kteří byli ochotni upřednostňovat ideály nad své bezprostřední profesní a kariérní zájmy.

Rusnokova vláda zaujala k návrhu neutrální stanovisko. Vyjádřím se k němu v rozpravě, do které se tímto přihlašuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Kateřině Konečné za její úvodní slovo a žádám paní poslankyni Martinu Berdychovou, aby se ujala své zpravodajské zprávy. Prosim, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Martina Berdychová: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, předkládaný návrh poslanců na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů, je návrhem, který mění název státního svátku 17. listopadu a to tak, že před stávající název Den boje za svobodu a demokracii navrhuje zařadit název Mezinárodní den studentstva. Tento návrh není na půdě Sněmovny návrhem novým. Podobný návrh na změnu názvu státního svátku 17. listopadu předkládali poslanci klubu KSČM v minulém volebním období v roce 2013. Návrh nebyl Sněmovnou přijat.

Sedmnáctý listopad byl Mezinárodním dnem studentstva, jak už bylo dnes řečeno, vyhlášen v roce 1941 a je jím dosud. Do roku 2000 nebyl 17. listopad státním svátkem. Chybně je v důvodové zprávě předkladatelů uvedeno, že 17. listopad jako státní svátek Mezinárodního dne studentstva byl v roce 1990 přejmenován. Tato informace je nepravdivá, protože teprve od roku 1990 je 17. listopad významným dnem, označován jako Den

boje studentů za svobodu a demokracii. V roce 2000 byl 17. listopad vyhlášen státním svátkem a je označen jako Den boje za svobodu a demokracii.

Důvodová zpráva mj. uváděla, že státní svátky mají vyjadřovat základní milníky, kterými se ubíral vývoj státu do jeho současné podoby. Mají připomínat tradice, ušlechtilé cíle a dějinné zvraty, na nichž je budována česká státnost.

Státní svátek 17. listopadu tak završil řadu státních svátků, milníků naší historie, o Svátek boje za svobodu a demokracii, tedy boje proti totalitním režimům, a oceňuje tak přínos mladé generace, který spojuje obě výročí, která se k tomuto dni váží. Státní svátek tedy spojuje obě výročí – výročí boje proti totalitnímu nacismu 17. listopadu 1939 a boje proti totalitnímu komunismu 17. listopadu 1989.

Přijetím zákona o státních svátcích číslo 245/2000 Sb. byla sjednocena i terminologie názvů sedmi státních svátků, které jsou označovány prvním slovem den, tedy například Den české státnosti, Den obnovy, Den vzniku, Den vítězství.

Předkladatelé, poslanci klubu KSČM, zdůvodňují svůj návrh změny názvu státního svátku tím, že se vytrácí povědomí o událostech 17. listopadu 1939, a tím i role studentů v těchto zlomových událostech našich dějin. Vláda ke sněmovnímu tisku č. 59 uvádí, že naopak právě současné označení státního svátku jako Dne boje za svobodu a demokracii se vztahuje k událostem 17. listopadu 1939 i k událostem 17. listopadu 1989. V obou případech se jedná o boj proti totalitním režimům, které měly za následek rozvrat a destrukci české společnosti, a právě tato skutečnost odůvodňuje stávající název předmětného státního svátku. Navrhovaná změna poslanců klubu KSČM by naopak mohla vyvolat dojem, že se 17. listopadem jsou spojováni především studenti a až na druhém místě hodnoty, jakými jsou svoboda a demokracie. Navrhované nové označení je navíc zbytečně rozsáhlé a nepřehledné. Vláda dále upozorňuje, že název Mezinárodní den studentstva nelze v právním řádu ČR pokládat za tradiční.

Jako zpravodajka projednávaného sněmovního tisku s předkládaným návrhem nesouhlasím. Stávající označení státního svátku 17. listopadu jako Dne boje za svobodu a demokracii je dostatečné a plně vystihuje události z roku 1939 i z roku 1989.

Zdůvodnění předkládaného návrhu změny zákona o státních svátcích nepovažuji za opodstatněné. Je jistě smutné, že neznáme svoji historii a státním svátkům nepřikládáme mnohdy důležitost a významnost, jakou by si zasloužily. K povědomí o naší historii však rozhodně nepřispěje pouze změna názvu svátku v kalendáři. Je na každém z nás, na rodičích, učitelích, médiích, jak naučíme naše děti znát historii země, význam

klíčových událostí našich dějin. Je to také o tom, jak budeme podporovat vzdělání a kulturu.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny navrhuje příkázání k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Jako zpravodajka navrhované změny zákona budu v rozpravě navrhovat zamítnutí. (Potlesk poslanců ANO a v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce za její zpravodajskou zprávu a otevírám rozpravu k tomuto tisku. Jako první přihlášená do rozpravy je paní poslankyně Nina Nováková, připraví se kolega Grebeníček, ale samozřejmě s přednostním právem... Pardon, jenom zpravodaj má přednostní právo, navrhovatel je v pořadí. (K poslankyni K. Konečné.) Takže prosím paní Ninu Novákovou. (O slovo se hlásí posl. Mihola.) Já vám musím dát znovu poučení o tom, že písemné přihlášky do rozpravy jsou přednostní před přihláškou z místa. (Hlásí se s přednostním právem.) Já se omlouvám panu předsedovi klubu, že jsem to hned nezaregistroval, ale prosím. Předseda klubu KDU-ČSL. Prosím, pojdte. Omlouvám se. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážení kolegové, nejsem úplně malé postavy, ale doufám, že mě příště pan kolega Filip nepřehlédne.

Já bych nejdříve poděkoval paní kolegyni Konečné za historický exkurz, který byl koneckonců součástí návrhu, který jste si mohli přečíst a připomenout si tím historii, kterou tolik pozapomínáme, přestože říkáme často historia magistra vitae.

Nyní dovoluji, abych se krátce vyjádřil ke komunistickému návrhu, kterým by se měnil zákon o státních svátcích, ostatních svátcích a významných dnech.

Souhlasím s tím, že je špatně, pokud se z povědomí veřejnosti vytrácejí znalosti, historické vědomí a povědomí, které by lidé v naší zemi o svátcích či významných dnech měli mít. Někdy se právě jako učitel historie doslova lekám, když vidím různé ankety ať už v novinách, televizi nebo slyším z rozhlasu. Odpovědi bývají často přímo hrůzostrašné. Na druhé straně už tady bylo částečně naznačeno, že žádné přejmenování tuto záležitost, která je tam takto podtržena, určitě nevyřeší. Tady vidím především úkol škol, ale také rodin a další osvěty, podpory k vlastenectví, kterého se tolik dnes ostýcháme, abychom si prostě to historické vědomí a povědomí daleko více pěstovali.

Osobně nevidím žádný důvod ke změně názvu státního svátku. 17. listopad se stal v našich dějinách mezníkem, svátek nazvaný v současnosti Den boje za svobodu a demokracii si myslím, že je adekvátní, a z histo-

rického hlediska se hlásí jak k roku 1939, tak k roku 1989. Svoboda a demokracie totiž byla narušena jak nacistickou, tak nepoměrně déle v našich končinách komunistickou totalitou.

Na závěr bych chtěl konstatovat, že je obecně dobře, že se tady touto problematikou na půdě Poslanecké sněmovny zabýváme. Možná bychom se měli trochu poohlédnout po sousedních a dalších evropských zemích, jak to tam mají se svátky, zdali nám některé z těchto významných svátků, které úzce souvisejí s křesťanskou kulturou, která je základem evropské civilizace, v kalendáři náhodou nechybějí.

Za poslanecký klub KDU-ČSL bych chtěl konstatovat, že tento návrh nepodpoříme. Děkuji za pozornost. (Potlesk v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji předsedovi klubu KDU-ČSL Jiřímu Miholovi za jeho vystoupení. Nyní tedy paní poslankyně Nina Nováková, připraví se pan kolega Miroslav Grebeníček. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo. To je nevýhoda řadových poslanců.

Pane předsedající, vážená poslankyně, vážení poslanci, já se mohu jen ztotožnit s tím, co jsme tady slyšeli od paní zpravodajky i od předsedy klubu KDU-ČSL. Když jsem si tak zvažovala, co všechno mohu vyškrtnout, tedy vyškrtávám ze svého připraveného příspěvku vše, co říkala paní zpravodajka i pan předseda klubu, jen bych ještě chtěla dodat, že když se diskutovalo v roce 2000 o charakteristice, verbální charakteristice, ale samozřejmě také myšlenkové charakteristice dvou nových státních svátků, tak – reaguji na pana předřečníka – se nezdůrazňovalo, že Den české státnosti je ve skutečnosti také svátkem našeho patrona svatého knížete Václava. A můžeme se jistě ztotožnit s tím, že důležité je to, co nám odkázal, a to je řada kladných rysů našich ideálů naší státnosti. Stejně tak se přistupovalo k datu 17. listopad, tedy zase se zdůraznily hodnoty před sociální skupinou, byť je velmi důležité, že právě mladí lidé umožnili, aby pro nás byly spojeny dva pojmy, a to jsou studenti a statečnost.

Já bych si dovolila říci, že jestliže 17. listopad je Dnem boje za svobodu a demokracii a zároveň ale v rámci mezinárodně uznávaných svátků je to tentýž den, kdy je Mezinárodní den studentstva, umožňuje nám to spojit pro naše dějiny hned tři momenty, a to je nejen jméno Opletala, které symbolizuje události října až listopadu 1939, ale dokonce také jméno člověka, dalšího studenta, a to je studenta Palacha, který sice sám sebe obětoval v lednu 1969, ale ve jménu stejných hodnot. A když potom k tomu přidáme události na Národní třídě, tak opět máme spojenci, a tou je – všichni tito mla-

dí lidé dali příklad nám dospělým, že hodnoty demokracie a svobody nejsou mrtvé.

Dovolila bych si říci ještě jedno. Studenti připomněli, že první republika, tzv. první republika, deklarovala, že nejdůležitějšími hodnotami jsou svoboda a demokracie. V roce 1968 jsme se dočasně neúspěšně vydali touto cestou, v roce 1989 jsme se velmi klopýtavě zase za tímto ideálem vydali, ale protože někteří z nás ještě stále v tyto ideály věří, dovoluji si, stejně jako paní zpravodajka, navrhnout, abychom pro den státního svátku 17. listopadu zůstali při názvu Den boje za svobodu a demokracii a nedávali tak přednost připomínání, které stejně v mezinárodních kontextech připomenuto je, a to je připomínání jedné sociální skupiny. Dovoluji si tedy navrhnout, aby návrh již v prvním čtení byl zamítnut.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Nině Novákové. Slova se ujme pan poslanec Miroslav Grebeníček, připraví se pan poslanec Josef Šenfeld. Ještě se zeptám: pan kolega Simeon Karamazov se hlásí s faktickou poznámkou? Pokud ne...

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážený pane předsedající, dámy a pánové. Každá společenskoekonomická formace vytváří svoje kolektivní hodnoty, které pak určují chování jednotlivce i celé společnosti. Jde například o kolektivní paměť, která zahrnuje mnohem víc než souhrn skutků a událostí. Ožívuje i jejich ducha, jejich příčiny. Ne, není to jen nějaký strohý seznam, je to živoucí tkáň prozářená ušlechtilými myšlenkami a ještě tejpající vírou těch, kteří usilovali o spravedlivější budoucnost.

V České republice však nyní zaznamenáváme očividnou ztrátu kolektivní paměti. Ta ovšem není přirozená, nebo dílem náhody. Je to cíleně vysílaná tendence přímo propojená s politickou mocí. Dokonce i obrazy nacistické okupace a boje za národní osvobození Čechů a Slováků z nacistické nadvlády podivně blednou.

Likvidaci a okupaci bývalého Československa odůvodnil Hitler nutností zabezpečit ve střední Evropě klid a mír, a tak 28. října 1939 jednotky SS za pomoci ostré střelby nemilosrdně rozehnaly shromáždění pražských vysokoškoláků, kteří si dovolili provolávat slávu symbolu naší svobody a samostatnosti. Vpodvečer klesl na křižovatce ulice Žitné a Mezibranské na dlažbu už vzpomínaný medic Jan Opletal. Přes všechnu péči lékařů – a vy to, dámy a pánové, nepochybně velmi dobře víte – svému zranění o několik dní později podlehl. Jeho pohřeb se stal tichou žalující manifestací studentstva. Po rozloučení s Janem Opletalem studenti na Karlově a na Václavském náměstí zpívali celou československou hymnu, nikoli jen

povolenou část Kde domov můj. Provolávali slávu prezidentům Masarykovi a Benešovi, hanbu Adolfu Hitlerovi.

Den po pohřbu Hitler rozhodl následovně: Uzavřít české vysoké školy na tři roky. Jakékoli demonstrace ihned potlačit. Neostýchat se do ulic postavit třeba i děla. Do každého hloučku střílet kulometry. Bude-li ještě nějaká demonstrace, bude Praha srovnána se zemí.

17. listopadu 1939 obsadilo gestapo a muži SS několik vysokoškolských kolejí. Stříleli do dveří, rozbíjeli je pažbami, studenty vyvlékali za vlasy a kopali je cestou k nákladním autům. 1200 vysokoškoláků bylo o něco později transportováno do koncentračních táborů v Sachsenhausenu a Oranienburgu. Před odjezdem jim bylo oznámeno, že jejich vůdcové byli zastřeleni pro údajné spojení s židem Benešem. Ano, skutečně probíhala poprava devíti funkcionářů studentských spolků. Bez viny, bez soudu, jen pro zastrašení ostatních.

Perzekuce českého vysokoškolského studentstva, a bylo to zde již připomenuto, vyvolala v celém světě mimořádný, mimořádný ohlas. „My, studenti Velké Británie, všech jejích dominií a Indie, Severní a Jižní Ameriky, Sovětského svazu, Belgie, Československa, Francie, Řecka, Číny, Nizozemska, Norska, Polska, Jugoslávie a všech svobodných zemí,“ cituji z prohlášení Mezinárodní studentské rady z roku 1941, „abychom uctili památku popravených a umučených studentů, kteří jako první zvedli svůj hlas na znamení odporu proti nacistickým utlačovatelům roku 1939, prohlašujeme 17. listopad Mezinárodním dnem studentstva.“

Když nastoupil na Pražský hrad Reinhard Heydrich, oznámil českým představitelům, že české vysoké školy zůstanou uzavřeny již navždy. Vše, co bylo cenné – sbírky, přístroje, knihovny, laboratoře –, bylo konfiskováno pro německé školy a instituce. Zmizely i drahé kovy, insignie a zakládací listiny. Také nejvzácnější umělecké památky byly dílem zničeny, dílem se ztratily. Popraveno bylo nebo útrapám věznění podlehl 62 univerzitních profesorů a docentů.

Ne, smrt Jana Opletala není věc jednoho medika. Není to ani věc jen všeho studentstva. Je to věc celého národa. A to je hlavní důvod, proč jsem připojil svůj podpis nejen k petici Českého svazu bojovníků za svobodu, ale i k návrhu zákona, kterým by se Mezinárodní den studentstva opět vrátil do našeho kalendáře. Ne, nejde mi jen o pohled do tzv. mrtvé minulosti. Nelze přece žít, jako bychom neměli žádné závazky vůči těm, kteří už nejsou mezi námi, ani vůči těm, kteří přijdou po nás. Chci věřit, že můj přístup k dané věci nejenom pochopíte, ale i podpoříte.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miroslavu Grebeníčkově za vystoupení. Mám tady před řádně přihlášenými poslanci

tři faktické poznámky. První faktická poznámka pan poslanec Simeon Karamazov, připraví se pan poslanec Ivan Pilný. Prosím pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Simeon Karamazov: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi několik věcí, ve kterých bych chtěl zdůraznit, že snaha o změnu názvu Dne boje za svobodu a demokracii není nějakým technickým vylepšením tohoto názvu, nebo není to ani otázka toho, jak si pamatujeme nebo nepamatujeme historii, ale je to pouhá snaha komunistů o relativizaci komunistické historie. O relativizaci, o upozadění, o zmenšení povědomí, o tom, jak devastující byl jejich režim na naši společnost a na svobodu a demokracii v ní. Nakonec včera jsme byli svědky při rozsáhlé debatě o lustračním zákonu přesně této snahy.

Ponechme tedy slova svoboda a demokracie jako první v názvu tohoto státního svátku, protože i naše příští generace si musí připomínat, že za demokracii a za svobodu, ať už proti komunistům, nebo proti komukoliv jinému, je třeba bojovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. S faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Pilný, potom pan poslanec Zdeněk Bezečný a pak paní Kateřina Konečná. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, já bych chtěl poděkovat prostřednictvím pana předsedajícího panu poslanci Grebeníčkoví za barvitě vylíčení událostí z roku 1939. Nebudu tady říkat, jak vypadaly popravy na Pankráci nevinných lidí v padesátých letech ani jak vypadají interiéry lágrů nucených prací. Pro mě je totalitní ideologie, totalitní režim založený na jakékoliv ideologii, naprosto stejný. Proto si myslím, že název, který máme v současné době v tom státním svátku, je naprosto oprávněný, a budu hlasovat pro zamítnutí tohoto návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Zdeněk Bezečný k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Bezečný: Pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, tady zaznělo slovo – nebo spojení – kolektivní paměť. To je termín, se kterým historie samozřejmě pracuje, a místa paměti mají velký význam ve vytváření kolektivní identity a přihlášení se ke společným hodnotám.

Zazněla tady také připomínka oslavy 28. října 1939 v Praze, té demonstrace, která potom vyústila ve smrt Jana Opletala a v následující perzeku-

ci vysokoškoláků. Já bych tady jenom připomněl, jak se s kolektivní pamětí zacházelo v padesátých letech a v letech následujících, v letech komunistické totality. Ten 28. říjen totiž od roku 1952 jako Den samostatnosti, jako vzniku samostatné republiky, slaven nebyl. Místo toho byl slaven Den znárodnění, a dokonce v roce 1975 i Den znárodnění byl vyškrtnut jako státní svátek, protože bylo nebezpečí, že si občané budou připomínat toho 28. října – vznik samostatné Československé republiky, která stála na hodnotách svobody a demokracie, kterou si připomínáme tím svátkem 17. listopadu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zdeňku Bezečnému i za dodržení času a s faktickou poznámkou paní Kateřina Konečná. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane místopředsedo. Dovolte mi jenom krátkou faktickou. Možná snad abychom se vrátili do reality pro pana kolegu Karamazova prostřednictvím předsedajícího. Prosím, než budete tento tisk komentovat, přečtěte si ho. My neměníme název, my ho doplňujeme. To je podstatný rozdíl. Nikdo ho nechce změnit, nikdo nechce zrušit ty věci, které tam dneska jsou. A navíc, pokud je to vaše výsostné přání a tento návrh podpoříte, věřte, že to klidně obrátíme a dáme první Den boje za svobodu a demokracii a poté Mezinárodní den studentstva. Jestli je to pro vás tak důležité, pro nás je důležitý ten Mezinárodní den studentstva.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Kateřině Konečné za faktickou poznámku a nyní s faktickou poznámkou ještě paní poslankyně Marta Semelová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Když už tady byly exkurzy do historie, tak bych chtěla jenom připomenout, že 16. listopadu 1941 se uskutečnila mezinárodní studentská manifestace v Londýně, kde došlo ke slavnostnímu okamžiku, který se zapsal do českých dějin. V Town Hallu byly vzpomínkové akce, na kterých mluvil i ředitel Hlávkovy koleje, který mluvil o Opletalovi, o jeho pohřbu, přepadení vysokoškolských kolejí. Ve většině anglických univerzit přerušili 17. listopadu 1941 přednášky a konaly se tam vzpomínkové akce za účasti českých studentů. A za několik dnů se do Anglie dostaly zprávy, že na 17. listopad 1939 se vzpomínalo v řadě zemí – v Ekvádoru, na Novém Zélandu, v Uruguayi, Indii, Palestině, v Kanadě, v Číně, v USA i ve Švýcarsku, Mexiku, Švédsku a mnoha dalších zemích. Byly mezi nimi země, kterých

se bytostně nedotkla válka, přesto se události z roku 1938 odrazily v povědomí široké veřejnosti.

Já bych chtěla říci, že to, že byl Mezinárodní den studentstva v roce 1941 v Londýně vyhlášen, tak bychom na to měli být hrdí, a ne abychom se jako země, kde se tyto události konaly, za tento svátek, za tento název styděli.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Martě Semelové i za dodržení času. Nyní pan poslanec Leoš Heger s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo. Pane předsedajícím, vážené paní poslankyně, páni poslanci, já k těmto ideologickým sporům moc rád nevstupuji, ale myslím si, že toto je věc, která je opravdu principiální, a po včerejší diskusi nad lustračním zákonem že je tady potřeba opravdu říci, kdo si co myslí.

Já nepochybuji o tom, že v klubu KSČM je mnoho schopných lidí, mnoho lidí, kteří mají k současnému dění někdy rozumné názory, někdy ne, ale to se děje v každém klubu. Ale to, co dneska KSČM předkládá jako návrh, který zasahuje hluboko do historie, je trošku facka všem lidem, kteří komunistickou ideologii neměli rádi a trpěli jí. Kdyby chtěla KSČM napravovat historii, tak by začala především u sebe a u svého názvu, který ji dodneška hendikepuje na politické scéně. Bez toho tento návrh, zasahující do principiálních pilířů našeho národa, je opravdu velmi nevěrohodný.

Zakončím jenom konkrétní vzpomínkou na jednoho svého kamaráda, jehož otec byl mezi těmi studenty, které tady tak pateticky citoval pan kolega Grebeníček. Byl to skvělý muž, vynikající technik, přežil koncentrační tábor, přežil události říjnové v roce 1939, vrátil se, založil technickou skupinu, založil továrnu (upozornění na čas), potom mu ji komunisti sebrali. Tak to jenom... (Mluví oba řečníci najednou.) Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já se omlouvám, ale přihlásil jste se k faktické poznámce. Nijak neomezují všechny ostatní, kdo se hlásili, ale čas pro technickou poznámku vypršel.

S faktickou poznámkou ještě pan poslanec Miroslav Opálka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený kolegyně, máte před sebou notebooky. Najděte si ten tisk, je krátký, má jenom pár vět. To, co zde zaznívá o nějaké ideologii komunistické, to je úplně falešné. Vy jste ještě pořád v zajetí diskuse o lustračním zákonu. Tady se bavíme úplně o něčem jiném – o historii, kdy komunistická strana

– tehdy Československa – ještě nevládla v této republice. Chceme se vrátit k tomu, k čemu se hlásí celý svět. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miroslavu Opálkovi a nyní se vrátíme do rozpravy. Pan poslanec Josef Šenfeld je řádně přihlášen a poté faktická poznámka paní Niny Novákové. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Šenfeld: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, vážení kolegové, komunisté ani Český svaz bojovníků za svobodu nechtějí odvádět pozornost od událostí roku 1989, jak někdy v souvislosti s návrhem na rozšíření názvu státního svátku 17. listopadu je podsouváno, ale vnímají potřebu nezapomínat a připomínat události roku 1939. Přihlásili se k tomu mnozí občané, kteří podepsali internetovou petici Mezinárodní den studentstva do kalendáře patří, i diskutující čtenáři u internetových novinových článků.

V deníku Referendum 9. ledna 2014 napsal jeden čtenář z Litoměřic – cituji: „Za svobodu a demokracii bojovali studenti v roce 1939 i v roce 1989. Ti v roce 1939 nadto nasazovali a často i obětovali své životy. Ten, kdo to neví, je hloupý, nebo nevzdělaný, anebo má jiný záměr. Antikomunistická hloupost je podobná té komunistické, tedy odsuzovat něco jen proto, že se k tomu hlásí ti druzí.“ Jeho slova patřila reakci na článek, v němž Jana Časnochová Vrzalová reagovala na vyjádření spisovatele Jiřího Stránského, který v návrhu na obnovení státního svátku 17. listopadu Mezinárodního dne studentstva vidí pokus o odstranění toho, co se stalo v listopadu 1989.

Těch, kteří nevidí v návrhu komunistický záměr snížit či upozadit události roku 1989 a chápou skutečné důvody, je víc. Uvedu alespoň jedno vyjádření z dopisu zveřejněného na webu www.zasvobodu.cz, zasláno v lednu letošního roku na Ústřední výbor Českého svazu bojovníků za svobodu. Cituji: „Jsme zneklidněni, že původní význam 17. listopadu 1939 je v dnešní době často opomíjen a do popředí se dostává 17. listopad 1989, i když nijak nesnižujeme jeho význam v boji za svobodu a demokracii. Tím dochází k znesvěcení obětí studentů z roku 1939 a k hrubému zásahu do českých dějin. Proto důrazně žádáme o opětovné zařazení Mezinárodního dne studentstva do kalendáře.“

Jsem rád, že mnoho lidí chápe projednávaný návrh novely zákona nikoliv z hlediska politické příslušnosti jeho předkladatelů, ale jejich zorný úhel vychází z obsahu návrhu. Možná že podobný postoj zaujmou i mnozí z vás, když budou o návrhu hlasovat. Děkuji vám za jeho podporu. (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Josefu Šenfeldovi. S faktickou poznámkou paní poslankyně Nina Nováková. Potom se vrátíme do rozpravy. Prosím.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, 17. listopad jako Mezinárodní den studentstva existuje. Podívejte se prosím na významné dny a svátky mezinárodní, evropské, celostátní. Čili nikdo ho nijak nevygumoval, tento den tam je. Nic nebrání ani ve školách, ani médiím, ani subjektům občanské společnosti, aby tento den jako Mezinárodní den studentstva připomínali. Ale v charakteristice českého kalendáře, nebo řekněme svátků v českém kalendáři, které jsou zároveň státními svátky, není žádný státní svátek, který by byl vlastně mezinárodním dnem něčeho. Čili vůbec nejde bojovat o to, aby zůstal Mezinárodní den studentstva, ten tam je. Nedomnívám se, že těmito přesuny zvýšíme identifikaci mladé generace s tímto státem.

Ve svém příspěvku jsem na začátku chtěla říct, že nechci předpokládat, že je snaha, aby zmizely jaksi některé akcenty sametové revoluce. Dnes jsem o tom po této debatě přesvědčena. (Potlesk poslanců z lavic úplně napravo.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Nině Novákové i za dodržení času. Nyní pan poslanec Martin Novotný, zatím poslední, a paní zástupkyně návrhů v rozpravě. Poté pan poslanec Zbyněk Stanjura. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Novotný: Pane předsedající, kolegyně a kolegové, dámy a pánové, na úvod bych chtěl vytknout před závorku, že jako představitel jednoho ze statutárních měst v této zemi a shodou okolností zároveň města, které se nachází v regionu, v kterém student Jan Opletal strávil své mládí, studoval na střední škole apod., při každé příležitosti tohoto státního svátku připomínám obě důležitá období, která jsou s nimi spojená, to jest jak rok 1939 a následující uzavření českých vysokých škol, tak i listopad roku 1989. Zároveň musím říct na úvod, že mám jisté porozumění pro to, že někteří představitelé Svazu bojovníků za svobodu v tom kontextu, který v době druhé světové války ono mezinárodní uznání v souvislosti s bojem o mezinárodní uznání české státnosti a českého odboje to mezinárodní uznání tehdy mělo, že přemýšlejí nad touto záležitostí vztahu k dnešku.

Chci vám ale jednoduše říct, proč pro tento návrh nebudu hlasovat. Souvisí to s paradoxy 20. století. Souvisí to také s tím, jaké schizma nastalo v mezinárodním studentském hnutí právě ve 20. století v souvislosti se vznikem Mezinárodního svazu studentstva, který – jak možná někteří v

tomto sále vědí – měl léta a myslím, že má snad i dodnes své sídlo právě v České republice, v Praze, a v době komunistického režimu to byla organizace pozoruhodná, organizace, která velmi často sloužila ke krycím manévřům a k podpoře nejrůznějších gerilových režimů v zahraničí zároveň, podobně jako podobné organizace novinářů atd. atd. To byla organizace výrazně prorežimní, čehož symbolem možná nejflagrantnějším může být to, že v 70. a 80. letech v čele této organizace Mezinárodního svazu studentstva stál třeba pan Miroslav Štěpán, jehož jméno si mnozí ještě velmi dobře pamatujeme. Myslím, že tahle situace v tom studentském hnutí mezinárodním platí i dodnes. Dodnes jsou jeho levicové odnože velmi často organizující nejrůznější antiamerikanistické kampaně a podobně. A zároveň jsou i studenti, kteří mají jiné představy. Já bych byl nerad, aby se to, že se Mezinárodní den studentstva stane součástí názvu našeho státního svátku, stalo předmětem těchto levo-pravých politických her v budoucnosti, třeba i v tom mezinárodním studentském hnutí.

Pro mě je 17. listopad svátek, který je rovnocenný ve svém významu s 28. říjnem. A důležité jsou pro mě tři základní hodnoty, se kterými je spojen. Svoboda v podobě státní samostatnosti. V roce '18 to byla státní samostatnost, v roce '89 poté odchod sovětských vojsk, vnitřní svoboda, to jest občanské svobody a demokracie jako politický režim. Obávám se, že kdyby ten název tam byl, tak bychom mohli být v budoucnosti předmětem politických her s tímto názvem právě v souvislosti s těmi paradoxními dějiny mezinárodního studentského hnutí ve 20. století, které jsem tady chtěl připomenout. (Potlesk z několika lavic úplně napravo.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Novotnému. S faktickou poznámkou pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Pro nás bude to hlasování velmi důležité, chtěli bychom se ho účastnit v plném počtu. Proto bych vás poprosil, kdybyste mohl vyhlásit přestávku ve 12.50, je to pouhých dvacet minut, je to opravdu jenom z organizačních důvodů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, ptám se: Po skončení rozpravy mohu?

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ano, po skončení rozpravy určitě. Není žádný problém, aby další ještě debatovali. Jenom se chceme účastnit toho hlasování. A bude nám stačit, když začneme hlasovat ve 12.50. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Měl jsem to v úmyslu.

Vyhlásím přestávku po skončení rozpravy. Nyní tedy paní poslankyně Kateřina konečná a potom se hlásím do rozpravy já. Požádám paní místopředsedkyni Jermanovou, aby na chvíličku převzala schůzi.

Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji. Ještě jednou, pane místopředsedo, odůvodním stanovisko vlády České republiky k tomuto návrhu, se kterým vás zčásti seznámila už paní zpravodajka.

Ale dovoluji mi na začátek říct: Tohle není návrh, kromě toho, že ho podepsali poslanci za KSČM, který by vymysleli komunisté. Stejně jako paní Němcová, stejně jako v příštím roce pan Hamáček, stejně jako předsedové Senátu, předsedové vlády budou všichni 17. listopadu stát a uctívat památku Jana Opletala a budou tam stát lidé, kteří přežili fašistický režim a kteří budou žádat, aby tento svátek do kalendáře zařadili.

Pevně věřím, protože to možná budete i někteří vy, naši noví kolegové, že jim to alespoň neodkýváte tak, jak to dělali ti představitelé předtím, kdy se jim dívali do očí a říkali „jasně, chápeme vás“, ale tady ve Sněmovně potom prostě předvádějí úplně něco jiného. Tak to jenom úplně na začátek. Není to návrh KSČM jako takové, je to prosba bojovníků, kteří za námi přišli, kteří přišli za všemi parlamentními stranami a jejichž prosbu nikdo jiný nevyšel.

Stejně tak to, omlouvám se prostřednictvím pana předsedajícího panu kolegu Hegerovi, fakt není ideologický spor. To si tady hrajete něco, co si asi odehrát potřebujete pro vaše voliče, ale jestli už tu ideologii hledáte opravdu úplně všude, tak se docela máme v provedení TOP 09 a její takzvané opoziční role na co těšit.

Ale já teď se krátce... Dovolte mi se vyjádřit jako předkladatelce ke stanovisku vlády, které nám bylo rozesláno jako sněmovní tisk 59/1 a obsahuje tři body.

Za první. Vláda konstatuje, že stávající označení předmětného státního svátku – cituji – „jako Den boje za svobodu a demokracii je možné vztahovat k událostem, které se váží jak k roku 1939, tak k roku 1989, a v těchto souvislostech je také pravidelně připomínán. Obě významná data, jak 17. listopad 1939, tak 17. listopad 1989, spojuje boj za svobodu a demokracii, na němž se podstatnou měrou podílely osoby z řad studentstva.“

Tento názor, jak už jsem zde uvedla, nesdílí Český svaz bojovníků za svobodu, jehož členy jsou dosud žijící studenti ze 1200 těch, kteří byli internováni v koncentračním táboře. Už po tři roky opakovaně, a předpokládám, že to bude dělat i nadále, proto jsem vás varovala, že vás to čeká, předseda Českého svazu bojovníků za svobodu Jaroslav Vodička při vzpomínkovém aktu před Hlávkovou kolejí v Praze v den výročí 17. listopadu 1939 žádá přítomné ústavní činitele, aby podpořili návrh Českého

svazu bojovníků za svobodu vrátit zpět do českého kalendáře Mezinárodní den studentstva. Na podporu tohoto návrhu vznikla na podzim loňského roku dokonce petice Mezinárodní den studentstva do kalendáře patří, v níž se uvádí: Pomozte k oživení jeho odkazu, jenž v posledních dvaceti letech překrývá 17. listopad 1989. Naše společnost to aktérům z roku 1939 dluží. Pamětníků totiž ubývá a povědomí mladých lidí o událostech roku 1939 je nedostačující.

A možná pro ty z vás, kteří tvrdili, jak vše vyřeší škola a rodina, tak jenom taková krátká vsuvka. Po besedě s jedním z pamětníků listopadových událostí roku 1939 to správně oktávánka Tereza vystihla takto – cituji: Výsledkem besedy pro nás bylo zjištění, že dějiny 17. listopadu nezačínají rokem 1989, nýbrž osudovým rokem 1939. Oktávánka. Škola prostě nevyřeší vše, a můžeme si to všichni myslet, ale pokud o tom nebudeme veřejně mluvit, tak se to nezlepší.

Za druhé. Vláda odmítá nové označení státního svátku jako zbytečně rozsáhlé a nepřehledné, které by vyvolalo dojem – cituji opět –, „že se 17. listopadem jsou spojováni především studenti a že až na druhém místě hodnoty, jakými jsou svoboda a demokracie“.

K tomu mi dovoluji použít slova profesora ústavního práva a státovědy Václava Pavlíčka, kterými se vyjádřil k návrhu Českého svazu bojovníků za svobodu vrátit zpět do českého kalendáře označení Mezinárodní den studentstva se spojením, že jde o boj studentů za svobodu a demokracii. Cituji pana profesora Pavlíčka. „Domnívám se, že je to zcela oprávněný návrh a požadavek. My jsme – myslím tím Hlávkovu nadaci, jejímž jsem předsedou – takto ten den také vždy označovali na pozvánce před Hlávkovou kolej v den výročí 17. listopadu 1939. Jsme totiž přesvědčeni o tom, že to odpovídá historické pravdě a také potřebě mít úctu k odkazu těch studentů, kteří v době, kdy Německo na všech frontách války vítězilo, se dokázali postavit na odpor.“

A za třetí. Vláda konstatuje, že státní svátek je právními předpisy České republiky upraven až od roku 1990, kdy byl novelou zákona přidán mezi významné dny jako Den boje studentstva za svobodu a demokracii. Závěr stanoviska zní: „Vláda proto v této souvislosti upozorňuje, že název Mezinárodní den studentstva nelze v právním řádu České republiky pokládat za tradiční.“ Toto vyjádření bohužel považuji spíše za úsměvné, protože podle mých zkušeností v Poslanecké sněmovně v uplynulých téměř dvanácti letech byly přijaty desítky zákonů, které zaváděly pojmy a názvy netradiční v právních předpisech České republiky, která po roce 1992 zachovávala právní kontinuitu s právem československým, a tudíž i tradici názvu Mezinárodní den studentstva. Smutné pro mě je, že jediný mezinárodní svátek mající původ v českých zemích byl přejmenován právě u nás. A to má náš návrh napravit.

Své vystoupení mi dovoluje uzavřít slovy tiskové mluvčí Českého svazu bojovníků za svobodu Jany Časnochové: „Kolik mladých lidí v České republice si uvědomuje, že existují země, v nichž děti a mládež nemohou svobodně chodit do škol a učit se, že existují státy, v nichž čelí diskriminaci, zastrasování, politickému násilí a diktátu? Mezinárodní den studentstva je jedinečnou příležitostí poukázat na to, že svoboda a respekt k lidským právům skutečně nejsou samozřejmostí.“

Dovolte mi úplně na závěr krátkou vsuvku, kolegyně a kolegové, abych potom nemusela vystupovat v té úplně závěrečné zprávě. Možná i díky tomu, že chcete návrh zamítnout, a možná snad i poděkuji některým kolegům z TOP 09, ODS či KDU-ČSL, kteří tak vehementně za to zamítnutí bojují, si náš přenos v Poslanecké sněmovně pustí mladí lidé a možná se dozvědí něco víc o tom, co byl 17. listopad 1939. Nebudeme se tady tak cvičit celé čtyři roky, abychom jim to v pravidelných intervalech zdůrazňovali. Ale prosím věřte, že ten návrh není ani ideologický, ani komunistický. Ten návrh měl uctít ty, kterých bychom měli vážit, protože díky nim tady dneska sedíme. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní poslankyni a nyní s přednostním právem pan místopředseda Sněmovny, pan poslanec Vojtěch Filip.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedající, členové vlády, paní a pánové. Velmi krátce, protože to paní zástupkyně předkladatelů řekla.

Víte, my se někdy utápíme ve vlastních věcech České republiky, přitom se hrdíme, jak jsme vstoupili do té nebo oné mezinárodní organizace. A jediný svátek, státní svátek České republiky, který má původ v tom mezinárodním dění a také z České republiky vychází, a to je Mezinárodní den studentstva, v podstatě opomíjíme. Já bych prosil, aby ti, kteří tak vehementně mluví o Evropě, tak vehementně mluví o ostatních věcech, připomněli a byli hrdí na to, že to, co udělali občané tehdejší Československé republiky v boji proti fašismu a stalo se od roku 1941 tím vyhlášením v Londýně Mezinárodním dnem studentstva, abychom to neškrtnuli z kalendáře, abychom na to byli hrdí. Samozřejmě můžeme připomínat mistra Jana Husa, můžeme připomínat příchod Cyrila a Metoděje, to jsme si oslavili minulém roce. Devátý květen jsme vyměnili za osmý květen, takže v tomto ohledu jde skutečně i o jediný mezinárodní den, který je slaven na podnět událostí v bývalém Československu, potažmo v České republice. Prosím, berte to takto, nikoliv z pohledu jakéhosi ideologického náhledu na věc. Děkuji vám. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Dalším přihlášeným je paní zpravodajka, potom pan předseda klubu KDU-ČSL pan Mihola a pan ministr kultury.

Poslankyně Martina Berdychová: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já bych jenom doplnila, že se určitě za Mezinárodní den studentstva nestydíme. Sedmnáctý listopad je Mezinárodní den studentstva stále a nic jsme z kalendáře nevyškrtnuli. Do roku 1990 nebyl státním svátkem 17. listopad, 17. listopad nebyl ani významným dnem. To se stalo teprve v roce 1990, a v roce 2000 byl 17. listopad vyhlášen státním svátkem. Označení státního svátku jako Den boje za svobodu a demokracii je plně vystihující obě dvě události, které se k tomuto datu vážou, a já proto navrhuji zamítnutí předkládaného sněmovního tisku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce. Nyní pan předseda klubu KDU-ČSL Mihola a potom pan ministr Daniel Herman. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji za slovo. Vážení kolegové, nebudu dlouho zdržovat, to podstatné už jsem řekl ve svém předchozím příspěvku, ale musím reagovat na paní kolegyni Konečnou. Já jsem za tu diskusi tady vděčný. Pro mě byla osobně zajímavá. Možná že už někoho jiného naopak nebaví, protože už je poněkud dlouhá.

Ale paní kolegyně, nechtěl bych, abyste byla tak rezignovaná, co se týká škol. Ty mají hodinové dotace teď přece jenom na tu moderní historii v rámci RVP daleko větší, mohou se věnovat. Pokud víte, že je někde špatně, je potřeba na to upozornit, a ne říct, že škola to nevyřeší. Prosím vás, už vůbec to nevyřeší nějaký název. Nechci být pesimista, jsem bytostný optimista, ale obávám se, že mnozí studenti, a to je špatně, a tady se shodujeme, že je potřeba udělat něco pro historické vědomí a povědomí, se na svátek těší, protože je volno. A to je chyba. To já říkám jako člověk, který se hlásí k tomu, ať vědí a ať se ohlédnou nejen za rokem 1989, ale také za rokem 1939. Tady se shodujeme.

A prosil bych, protože komunisté mají ve svých řadách také historiky, jeden z nich tady vystoupil minimálně, pokud jsem zaregistroval, tak já jsem teď nedávno úplně náhodně se dostal na stránky www.komsomol.cz. Nevím, jak je úzký vztah mezi KSČM a mladými komunisty, ale z historického hlediska jsem se přímo lekl. Kdyby takto měla modernizace KSČM do budoucna vypadat, tak potěš nás pánbůh.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan ministr Daniel

Herman. Vidím, že je poslední přihlášený. Ještě vidím další přihlášku. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, původně jsem neplánoval vystoupit v této diskusi, ale přece jenom nemohu nevystoupit, protože některé příspěvky na toto téma, myslím, si zaslouží odpověď.

Pokud je toto téma, které jistě pokládám za vážné, někým ideologizováno, tak je ideologizováno především některými příspěvky komunistických kolegyň. Jako člen vlády jsem byl poučen, že se nemusím obracet prostřednictvím předsedajícího, tak se obracím k vám, paní kolegyně, přímo. Myslím si, že to byla ukázka tvrdé ideologizace.

Jsem absolventem jedné z fakult Karlovy univerzity, která je dokonce starší než univerzita sama. Teologická fakulta byla založena v roce 1347, tedy o rok dříve než Karlova univerzita, a právě díky komunistické straně byla tato fakulta vyakčněna ze svazku univerzity, byla vyhnána z Prahy a já jako student jsem stál před samopalem komunistické státní bezpečnosti. To znamená, jestliže tady zaznívají hlasy z řad komunistických kolegyň a kolegů, že mají zájem o to, aby památka studentů nebyla zapomenuta, s obsahem souhlasím, ale je to velmi nevěrohodné, a právě proto, že se každoročně setkávám u Hlávkových kolejí s těmi, kteří byli oběťmi těch děsivých represí nacistického režimu, a také se setkávám s těmi, kteří byli oběťmi děsivých represí komunistického režimu, tak se jim chci podívat do očí, a právě proto nemohu přistoupit na takovouto ideologizaci ze strany komunistů a budu samozřejmě hlasovat pro zamítnutí tohoto návrhu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru Danielu Hermanovi. S faktickou poznámkou paní kolegyně Konečná, pan kolega Opálka a – to byla řádná přihláška, pane předsedo? Faktická. Tak to se omlouvám. V tom případě pan kolega Ondřej Benešik byl první fakticky přihlášený. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešik: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, vážená vládo, já osobně vnímám 17. listopad jako svátek dvou historických událostí, které jsou naprosto jasně propojené. Studenti v roce 1989 byli napadeni bezpečnostními složkami, protože si připomínali represe z roku 1939. Ten současný název vnímám jako název, který objímá obě tyto události. A podle mého názoru, pokud bychom ten návrh schválili, tak toto oddělíme. To si myslím, že rozhodně není dobře.

Zaznělo tady, že chceme vyřadit, nebo že jsme vyřadili státní svátek, který má mezinárodní původ. Jediný státní svátek. Ale zaznělo tady od pa-

ní zpravodajky, že do roku 1989, resp. do roku 1990, toto nebyl snad ani významný den, natož státní svátek. Čili možná by to chtělo trochu upřesnit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní paní poslankyně Kateřina Konečná, poté pan Miroslav Opálka. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji. Vážené kolegyně a kolegové, prostřednictvím pana předsedajícího mi dovoluji vzkázat panu ministrovi: Víte, já jsem ročník 1981. Můžete mě obviňovat ze spousty věcí, ale jestli to, co jsem tady četla, a citáty lidí typu profesora Pavlíčka či předsedy Svazu bojovníků za svobodu vám připadají jako ideologické, tak se trochu obávám, co se bude dít na Ministerstvu kultury. (Bouřlivý potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Miroslav Opálka s faktickou poznámkou. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Jednak chci poznamenat, že jde o významný den, čili není to svátek, kdy by bylo volno, a že tento významný den byl ve všech kalendářích, i v tom zavrženém režimu, vždy uveden. Nepleťme si pojmy s dojmy. Myslím, že pokud někdo sbírá staré kalendáře, může se o tom přesvědčit.

Mohli jsme si ušetřit tuto debatu, kdybyste se chopili této iniciativy a vyšli vstříc účastníkům té doby, kteří to vnímají tak, jak to sdělili veřejně, a tak, jak to vyjádřili v petici. Nemuselo to být vůbec ideologicky sporné, mohl to být návrh napříč Poslaneckou sněmovnou a nemuseli jsme se osočovat, kdo má a kdo nemá nějaké postranní úmysly.

Zkuste se nad tím ještě jednou zamyslet, a pokud to tedy neprojde, což je v této Sněmovně docela možná, možná že vaše iniciativa bude z naší strany podpořena a třeba tento významný den bude rozšířen o tento název z vaší iniciativy. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu Miroslavu Opálkovi za dodržení času. Nevidím žádnou přihlášku do rozpravy, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Paní zpravodajka nemá zájem. Paní Kateřina Konečná také nemá zájem.

A protože jsem slíbil panu předsedovi klubu ODS, že k hlasování se dostaneme ve 12.50, využiji těch tří minut, nebudu vyhlašovat na tři minuty přestávku a sdělím, že budeme pokračovat ve 14.30, že po odhlasování ve 13 hodin začne organizační výbor Poslanecké sněmovny, myslím, že i výbor pro bezpečnost je svolán a další, takže nebudeme otevírat po hla-

sování žádný další bod jednání, s tím že by, pokud nepadne žádný jiný návrh odpoledne, dnešní den skončil v 19 hodin, což je proti včerejšku přijemná zpráva.

Ve 12.50 začne hlasování o návrzích, které padly k tisku 59, to znamená návrh na zamítnutí, který byl jediný podán k tomuto návrhu, a potom bychom... Když návrh projde, tak není co řešit, když návrh neprojde, budeme se zabývat příkázáním výborům k projednání. Lhůty nemůžeme, protože v rozpravě žádná lhůta nepadla k prodloužení nebo na zkrácení, takže bude hlasování pouze o příkázání, pokud nebude přijat návrh na zamítnutí. Mám pravdu, paní zpravodajko? V rozpravě nepadl jiný návrh. Tak je tomu.

Ještě zagonguji, protože za minutu bychom měli rozhodovat o tomto návrhu.

KDU-ČSL žádá o přestávku na pět minut, takže vyhláším přestávku do 12.55 hodin.

(Jednání přerušeno na pět minut.)

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, skončila přestávka pro poradu klubu KDU-ČSL a já samozřejmě... Pan kolega František Laudát.

Poslanec František Laudát: Dámy a pánové, vážený pane předsedající, moc se omlouvám, ale vzhledem k té situaci si jménem klubu TOP 09 beru pět minut přestávku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, já jsem ale na 13. hodinu ohlásil organizační výbor, takže nezbyvá nic jiného, než že přeruším schůzi, a budeme hlasovat tento bod někdy jindy. Nepovažuji to za zcela korektní. Kdyby aspoň klub ODS vyhlásil, že jde na tiskovou konferenci, tak bych tomu rozuměl, bylo by to čestnější. Ta záchrana, která přišla od KDU-ČSL nebo TOP 09 je logická, ale neztejte se na mě, nebudu měnit pro poslance jiných výborů... (Hlasy z pléna.)

Ale já už jsem vyhlásil přestávku. Bude se hlasovat až po polední přestávce. Děkuji. Ve 13 hodin organizační výbor.

(Jednání přerušeno ve 12.57 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Milé kolegyně poslankyně, milí kolegové poslanci, dovoluji mi, abych vás pozdravil a přivítal na odpoledním jednání Poslanecké sněmovny.

Na začátek prosím omluvy. Nejprve se omlouvá pan poslanec Tomio

Okamura ve dnech 12. až 14. února z důvodu nemoci, dále se omlouvá z dnešního jednání pan poslanec Štěpán Stupčuk od 12.30 do 15.30 hodin a pan poslanec Josef Zahradníček na dnešní odpoledne od 17 hodin a na zítřejší dopoledne do 13 hodin. Tolik omluvy.

Před sebou máme nyní pevně zařazený bod číslo

78.

Zpráva vlády o možnostech a postupech řešení kritického stavu nezaměstnanosti v České republice

Prosím pověřeného člena vlády, aby se nyní ujal slova. A bude to sám pan premiér. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, já jsem nikoho nepověřoval, ale ujal jsem se tohoto úkolu sám.

Dovolte mi tedy konstatovat, že účast v tuto hodinu na schůzi Poslanecké sněmovny úplně neodpovídá naléhavosti problému, kterým se zde budeme na základě žádosti Poslanecké sněmovny zabývat. Bylo tady zdůrazněno, když Poslanecká sněmovna hlasovala o zařazení tohoto bodu, že je naprosto nezbytné, abychom velmi rychle tuto debatu na půdě Poslanecké sněmovny vedli. Vláda je k tomu připravena, já jsem připraven vás za malou chvíli informovat v duchu požadavku, který byl přednesen. Nicméně je mi docela líto, že účast v řadách našich lavic je tedy spíše skromná.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, chci za prvé konstatovat, že vláda pokládá situaci v oblasti nezaměstnanosti za alarmující. V žádném případě se nechceme nechávat uklidňovat srovnáními v rámci Evropské unie, která hovoří o tom, že Česká republika z dlouhodobého hlediska patří spíše mezi země, které mají podprůměrnou nezaměstnanost. Myslíme si, že nezaměstnanost je vážný sociální problém a že jedním z úkolů každé dobré vlády je aktivně s nezaměstnaností bojovat.

Situace, ve které se nacházíme – a byla publikována statistická čísla i v uplynulých dnech, máme v naší zemi v evidenci úřadů práce více než 600 tisíc lidí bez práce –, nepadla z čistého nebe. Vláda je přesvědčena o tom, že stávající vysoká nezaměstnanost je důsledkem konkrétních kroků, které v naší zemi byly v uplynulých letech realizovány.

Jsou tady podle mého názoru dva hlavní důvody. Za prvé vládní hospodářská politika přestala být v uplynulých letech zaměřena na podporu zaměstnanosti. Tím, že se vláda Mirka Topolánka a později také

vláda Petra Nečase zaměřila pouze na jeden národohospodářský cíl, na snahu snižovat deficit ročního státního rozpočtu, zcela opustila sledování jiného cíle, který je významný v hospodářské politice všech vyspělých států, a tím je otázka zaměstnanosti, potažmo podpory hospodářského růstu. Vláda se rozhodla snížit deficit státního rozpočtu doslova za každou cenu, používala k tomu jak daňové nástroje, to znamená směřovala a zvyšovala daňové zatížení, zejména se dramaticky zvyšovala daň z přidané hodnoty, a současně s tím vláda realizovala plošné škrtky ve veřejných výdajích. Problém je v tom, že tyto škrtky byly skutečně plošné a zasáhly i ty oblasti veřejných výdajů, které tradičně přispívají k podpoře zaměstnanosti a hospodářského růstu. Chci připomenout, že se krátily peníze na investice, chci připomenout, že se krátily peníze na platy, chci připomenout, že některé konkrétní kroky ve vládní politice, např. ve fungování Ministerstva dopravy, Ředitelství silnic a dálnic, Státního fondu dopravní infrastruktury, vedly k tomu, že stát přestal být schopen investovat z veřejných zdrojů. Chyby, které se staly v oblasti řízení výdajů z operačních fondů Evropské unie vedly k tomu, že se zhoršily schopnosti České republiky využívat tyto peníze ve smyslu podpory hospodářského růstu.

Prvotní příčinou stávajícího stavu v nezaměstnanosti je tedy chybná orientace hospodářské politiky země v minulých letech pouze na jediný parametr – na škrtky ve veřejných rozpočtech.

Druhou příčinou – a je to také příčina toho, proč dnes stát nemá k dispozici teď hned okamžitě všechny potřebné nástroje k tomu, aby s nezaměstnaností bojoval – jsou chaotické reformy, které zdestruovaly systém služeb zaměstnanosti v České republice. My jsme od 90. let v naší zemi disponovali relativně moderním systémem služeb v zaměstnanosti, měli jsme vybudovaný systém úřadů práce, který podléhal Ministerstvu práce a sociálních věcí, a v rámci tohoto systému úřadů práce vláda byla schopná reagovat na vývoj ekonomiky, to znamená na ekonomický cyklus, a byla schopna realizovat nástroje tzv. aktivní politiky zaměstnanosti. To co se stalo zejména po roce 2010 během funkčního období vlády Petra Nečase, v době, kdy byl ministrem práce a sociálních věcí pan Drábek z TOP 09, přineslo celou sérii tzv. reforem, které ale zcela zničily schopnost úřadů práce realizovat jakoukoliv aktivní politiku zaměstnanosti. Problém těchto reforem je v tom, že za prvé nebyly promyšleny, za druhé nebyly vyzkoušeny, za třetí byly realizovány lidmi, kteří v nich velmi často viděli nástroj po své osobní obohacení. A za čtvrté, nepodléhaly a nebyly součástí žádného širšího společenského konsensu, naopak, staly se předmětem ostrého zápasu, a to nejenom mezi vládou a opozicí tady ve Sněmovně, ale i mezi jednotlivými sociálními skupinami a vládou, protože vláda tím, že destrukovala aktivní politiku zaměstnanosti, tak

přirozeně útočila i na ty skupiny obyvatel, které jsou reálně ohroženy nezaměstnaností nebo se nezaměstnanosti obávají.

Tyto dva faktory dostaly Českou republiku do situace, ve které se nacházíme. A to není možné si odmyslet. Není možné teď mluvit jenom o tom, co chce udělat nová vláda – a já se k tomu určitě za chvíli dostanu –, která je tady čtrnáct dní, pro to, abychom se vypořádali se stávající vysokou nezaměstnaností, ale musíme se taky podívat na to, co nás do tohoto stavu dovedlo, především proto, abychom vyloučili opakování starých chyb jak v oblasti překotných nepromyšlených reforem, tak ale především v oblasti rozpočtové politiky státu, která by do budoucna neměla procházet takovým vývojem, který nás znovu dovede do hospodářské recese. A ta minulá hospodářská politika byla do té míry chybná, že se naše země 18 měsíců v hospodářské recesi potácela. Podle mého názoru zbytečně a podle mého názoru zbytečně dlouho, protože pokud se podíváme na okolní země, tak žádná z těchto zemí neprošla tak dlouhou hospodářskou recesí v uplynulém období jako Česká republika. Slovensko rostlo, Polsko rostlo, Rakousko i Německo v uplynulých letech zaznamenávaly, byť mírný, ale hospodářský růst. Jediná země v tomto regionu, kde ekonomika klesala, a to 18 měsíců po sobě, byla právě naše Česká republika. To jsou zdroje stávající vysoké nezaměstnanosti.

Co se odehrávalo na Ministerstvu práce a sociálních věcí, které mělo s těmito trendy bojovat? Pan Drábek přišel se sérií reforem. V čem spočívaly? On centralizoval úřady práce. Měli jsme tady soustavu 77 samostatných úřadů práce a bez ohledu na klienty úřadů a na služby, které lidé od úřadu očekávají, byla provedena reforma.

Nepředcházela jí žádná analýza, žádné vyhodnocení, žádné zvažování různých modelů, prostě byl narysován model jeden a bez jakékoliv diskuze byl velmi rychle zrealizován. To znamená, centralizovaly se úřady práce.

K čemu to vedlo v oblasti aktivní politiky zaměstnanosti, to přece vy všichni víte. Všichni jste s tím ve svých regionech, ve svých volebních obvodech byli konfrontováni. Kompetence se přesunuly z okresních měst do krajských měst, nebo dokonce se přesunuly z okresních měst do Prahy. To znamená, řada projektů, které v minulosti v oblasti aktivní politiky zaměstnanosti mohly být s minimálními nároky na byrokracii a s minimálními nároky na časovou prodlevu dohodnuty a realizovány na úrovni jednotlivých okresů s vedeními příslušných úřadů práce, začaly být náhle schvalovány v krajských městech, nebo dokonce v rámci centrálních projektů v Praze. Čili ztratil se kontakt mezi obcemi a úřady práce, ztratil se kontakt mezi lokálními zaměstnavateli a úřady práce prostě proto, že ta reforma byla provedena bez ohledu na potřeby aktivní politiky zaměstnanosti.

Za druhé. Na úřadech a na celém ministerstvu začal úřadovat pan Ši-

ška. Pana Šišku si přivedl pan ministr Drábek, učinil z něj svého klíčového náměstka a pan Šiška se začal věnovat reorganizaci informačních systémů. Všichni víme, jak ten příběh pokračuje. Dnes je pan Šiška za své aktivity na Ministerstvu práce a sociálních věcí trestně stíhán.

Co se stalo? Úřad práce dnes nemá pod kontrolou ani agendové informační systémy, ani systémy podporující běžný provoz, protože správcem jednotného informačního systému bylo za ministra Drábka ustanoveno Ministerstvo práce a sociálních věcí. Nasadily se nové informační systémy na úřadech práce, ty byly ale nefunkční, nespolehlivé, vyžadovaly pracnou obsluhu. Zaměstnanci obsluhovali a hlídali informační systém, ačkoliv by to mělo být ve skutečnosti naopak, to znamená, lidé sloužili tomu, a sloužili o nedělich, sloužili večer tomu, aby vůbec informační systém udrželi v chodu, místo aby informační systém byl oporou pro jejich práci. Bylo to celé zřušované, bylo to amatérské a pravděpodobně to bylo také korupční. To já tady teď nebudu tvrdit, to musí potvrdit vyšetřování policie a musí to také potvrdit rozhodnutí soudu. Ale to podezření se tady vznáší ve vzduchu a já doufám, že jednoho dne bude jasné, co se vlastně všechno na Ministerstvu práce v době úřadování pana Drábka a pana Šišky stalo.

Problémy s informačními systémy vygradovaly na začátku loňského roku. Jenom díky nezměrnému úsilí zaměstnanců úřadů práce se podařilo situaci řešit. Znovu se krize vrátila na začátku letošního roku. Opět stejná situace, to znamená přesčas, problémy s tím, udržet informační systémy v chodu. To byla druhá věc, která podlomila schopnosti úřadů práce – nejprve ona centralizace, za druhé nezvládnutý přechod na nové informační systémy.

Třetí věc, pod kterou se podepsal pan ministr Drábek na fungování úřadů práce, bylo nezvládnutí převodu agend, které se týkaly hmotné nouze, z obcí na úřady práce. Bylo to provedeno způsobem, kdy úřady práce byly poddimenzovány personálně, byly na ně převedeny nové agendy, nepřišel s nimi dostatečný počet pracovníků, protože se toho využilo k úspoře počtu lidí zaměstnaných na úřadech práce, ale v kombinaci s tím, že současně s převodem těchto agend zkolabovaly informační systémy, tak se úřady práce absolutně té agendě nemohly věnovat kvalitativně na stejné úrovni, jako se jí věnovaly obce. To mimo jiné mělo ty důsledky, o kterých jsme tady hovořili dneska ráno. To znamená rozvoj onoho divokého podnikání např. v oblasti čerpání sociálních dávek v rámci nejrůznějších podnikatelských projektů, ubytoven apod. Prostě rozjelo se to v okamžiku, kdy úřady práce přestaly fungovat a kdy ty agendy obce převedly na úřady práce – a neštěstí bylo hotovo. Čili poddimenzování počtu pracovníků na úřadech práce, navíc na ně nebyly poskytnuty příslušné – ani na pracovníky, kteří byli z obcí

převedení, nebyly poskytnuty dostatečné finanční prostředky ze státního rozpočtu, takže se mzdy dokrývaly z provozních výdajů podle toho, co v daném roce v rámci provozních výdajů zbylo. To byly organizační chaotické změny, které doprovázely fungování úřadů práce.

Řekl bych, že možná ještě horší byly některé návrhy na reformy, které měly nezaměstnanost snížit, a byly to projekty, u kterých se vesměs ukázalo, že stály pouze peníze a nevedly k žádným pozitivním výsledkům. Vznikl např. projekt docházky nezaměstnaných na kontaktní místa veřejné správy – takzvaný DONEZ. Nezaměstnaní se měli v určité hodiny hlásit na pobočkách České pošty, aby se zabránilo práci načerno. Tento projekt v tichosti samo Ministerstvo práce a sociálních věcí ukončilo prostě proto, že žádné efekty nepřinesl.

Změnil se systém veřejné služby. Lidé, kteří do ní byli nově zapojováni, už neměli šanci jakkoliv si přilepšit tím, že pracovali v rámci systému veřejné služby. Navíc byla snaha do té veřejné služby zapojit kromě dlouhodobě nezaměstnaných i krátkodobě nezaměstnané, což samozřejmě znamenalo vážné problémy i z hlediska tady diskuse na politické scéně. Výsledkem potom byla stížnost a následné zrušení tohoto institutu ze strany Ústavního soudu.

Dalším projektem, který zdržoval pracovníky úřadů práce od potřebnější agendy, včetně aktivní politiky zaměstnanosti, byly sKarty. To je téma, které už tady bylo zmiňováno tolikrát, že já už k němu žádné podrobnosti uvádět nebudu. Všichni víte, co to bylo za nesmyslné cvičení, a všichni také víte, jak to celé skončilo. A já doufám, že ten konec nebude znamenat dodatečné výdaje ze státního rozpočtu, aby snad ještě, probouha, ministerstvo platilo té bance, která to celé provozovala, nějaké finanční prostředky.

Byla snaha zbavit úřady práce jedné z jejich hlavních agend a to je zprostředkování zaměstnání. Představa pana Drábka byla taková, že to budou dělat soukromé agentury. Ten systém byl nastaven tak, že nikdy ve skutečnosti nezačal fungovat.

Čili toto byly nápady, které proběhly, vesměs dobře nedopadly a je evidentní, že přispěly k tomu, že se v problémových regionech postupně zvyšoval počet lidí bez práce.

Tolik k tomu, co se odehrávalo. Nemůžeme bohužel za tím udělat tlustou čáru. Současná ministryně práce a sociálních věcí bude trávit bohužel ještě desítky a stovky hodin tím, že bude řešit kostlivce, kteří vypadávají ze skříní po panu Šiškově, po panu Drábkově zejména v oblasti funkčních informačních systémů. Právně ani ekonomicky to vůbec nebude jednoduchá situace. Nemůžeme za tím udělat černou čáru, nemůžeme říkat: to tady bylo, zapomeňme na to, věnujme se budoucnosti. Takto jednoduché to prostě z hlediska fungování služeb zaměstnanosti nebude.

Přesto mi dovolu,te, abych se teď podíval dopředu, abych se soustředil na to, co je možné udělat a co by měla udělat vláda a co by měl udělat stát.

První – a teď na chvíli odbočím od klasických agend, které se týkají Ministerstva práce a sociálních věcí, a rád bych se podíval na hospodářskou politiku vlády. Já jsem přesvědčen o tom, že bez změny hospodářské politiky vlády, jenom tím, že budeme dělat lepší politiku na úřadech práce nebo lepší aktivní politiku zaměstnanosti, trendy nezměníme. My jsme schopni na úřadech práce zlepšit práci s hendikepovanými skupinami a o něco zkrátit dobu mezi tím, kdy přijdou o práci, a znovu se budou moci zapojit na trh práce. Možná se nám podaří zapojit více dlouhodobě nezaměstnaných do aktivizačních programů, ale trend zvrátit nedokážeme. To, co dokáže zvrátit trend, je změna hospodářské politiky vlády, to znamená podoba státního rozpočtu, to znamená chování klíčových institucí státu, které mohou podpořit růst a které mohou podpořit zaměstnanost.

První téma, kterým chci začít, je otázka čerpání prostředků z fondů Evropské unie. Mě vůbec netěší, že musím říci, že jsme nejhorší v Evropě, pokud jde o čerpání peněz z fondů Evropské unie, protože v loňském roce jsme přišli nenávratně o 10 miliard korun a celá sedmadvacítka dohromady přišla o cca 16 miliard korun. Čili z toho 10 miliard byla Česká republika. Letos hrozí, že přijdeme o 24 miliard korun, a největší riziko je v operačním programu Životní prostředí, kde leží peníze, které přirozeně mohou generovat zaměstnanost, pokud je budeme schopni využít a investovat například do projektů masivního zateplování, do projektů snižování energetické náročnosti.

Takže první věc, kterou vláda chce změnit, a začala na ní velmi intenzivně pracovat, je nepřipustit, abychom přišli o peníze z fondů Evropské unie, a minimalizovat ztráty, které vznikají v souvislosti s tím, že v těch systémech byly chyby. Soustředit se na to, těch 24 miliard rizika v letošním roce musí být minimalizováno, a současně je důležité při těch změnách tam, kde ještě vůbec bude možné dosáhnout nějaké změny, ty peníze nasměrovat do programů, které podpoří vznik pracovních míst.

Další věc, která je důležitá pro vládu, je podpora zahraničních investic. My tady potřebujeme určitý pozitivní obrat. Nemůžeme jako Slovensko nabídnout euro, neplatíme zatím ještě eurem v České republice, nemůžeme jako Bulharsko a Rumunsko nabídnout extrémně levnou pracovní sílu, to není cesta pro nás. Nemůžeme ani nabídnout daňový dumping, protože máme téměř stomiliardový deficit státního rozpočtu. To, co můžeme nabídnout, je kvalifikovaná pracovní síla. Jsou připravené průmyslové zóny v řadě regionů, do kterých jsme investovali, a kvalitní servis ze strany vlády pro nové investice. A tím kvalitním servisem vláda může teď začít.

My musíme vrátit CzechInvest na úroveň, na které byl v době, kdy v

čele stál například Martin Jahn. CzechInvest byl vzorem pro agentury podobného typu v celém regionu. CzechInvest byl lídrem v oblasti lákání přímých zahraničních investic. Tohle už je dneska dávno minulost. Ta agentura málem zanikla. V té agentuře už také byla policie. Tam prostě byla řada problémů v minulých letech, destrukce podobná tomu, co se odehrávalo na úřadech práce. Musíme mít funkční CzechInvest v čele renomovanou osobu a začít intenzivně kvalifikovaně lákat nové přímé investice do České republiky a zaměřit se na regiony, kde je pracovní síla také k dispozici. Mluvím o Moravskoslezském kraji, mluvím o Ústeckém kraji.

Čili aktivita vlády v oblasti přímých zahraničních investic.

Za druhé podpora exportu. Musíme využít všechny stávající instituce, podívat se na to, aby se tam nekradlo, protože to, co se odehrávalo v ČEB a v EGAP, nás nemůže nechat klidným. V minulých letech opět už tam taky byla policie. Potřebujeme aktivní ekonomickou diplomacii, která se zaměří na rychle rostoucí trhy. Čili podpora exportu a ekonomická diplomacie.

Nesmíme ztrácet čas tím, že se jednotlivé státní instituce budou hádat mezi sebou. Nesmíme ztrácet čas tím, že budeme uvažovat o jejich reorganizacích, že je budeme slučovat, rozdělovat a zase slučovat. Tohle všechno stojí energii, stojí to peníze a jenom to znechutí ty poslední lidi, kteří jsou ochotni pro stát v těchhle službách pracovat. To znamená, zaměřit se na výsledky, na efektivitu místo toho, abychom se zaměřili na neustálé reorganizace.

Za třetí – podpora drobného, středního podnikání, podpora modernizace českého průmyslu, využití Českomoravské záruční rozvojové banky, snižování administrativního zatížení podnikatelů, zavádění takových dotačních titulů, které podpoří moderní technologie, snižování energetické náročnosti. A teď jsem opět zpátky u fondů Evropské unie, které k tomu mohou výrazným způsobem pomoci.

Tolik jenom velmi stručně několik poznámek k té první ose politiky zaměstnanosti – a to je nová hospodářská politika vlády. Čili nikoliv plošné škrtky, ale selektivní úspory v provozu státu, nikoliv zvyšování DPH, nikoliv škrtky v oblasti investic nebo škrtky v oblasti platů. Nová hospodářská politika vlády zaměřená na přímé investice, podporu exportu, podporu drobného a středního podnikání, modernizace našeho průmyslu.

Teď mi dovolu,te, abych se v závěrečné části svého vystoupení vrátil zpět na půdu úřadů práce.

Poté, když se úřady práce – já doufám – vypořádají s tím neblahým dědictvím po panu Drábkovi a budeme mít k dispozici opět funkční službu státu v oblasti zaměstnanosti, tak je důležité, abychom se soustředili na nové formy aktivní politiky zaměstnanosti. Nové formy by měly být

zaměřeny na veřejně prospěšné práce pro lidi, kteří jsou dlouhodobě bez zaměstnání. Vytvářejí se nové programy v rámci aktivní politiky zaměstnanosti například v oblasti podpory práce na zkrácený pracovní úvazek. Rozvíjí se projekt sdílení pracovních míst mezi absolventy a mezi staršími pracovníky. Připravuje se projekt služeb pro domácnosti, kde je cílem využít potenciál tvorby pracovních míst v rámci sektoru služeb pro domácnosti, který roste. To znamená, tam by bylo možné najít uplatnění pro řadu lidí, kteří jsou dnes ještě stále v evidenci úřadů práce.

Vláda má ve svém programovém prohlášení projekt snížení plateb sociálního pojištění pro příslušníky skupin, které jsou hendikepovány na trhu práce, to znamená lidi starší padesáti let, ženy po mateřské dovolené, mladí lidé do třiceti let. Čili předpokládám, že ministerstvo rychle připraví příslušnou legislativu tak, aby byla schválena v letošním roce, abychom neopozdělí počátkem příštího roku tento nový projekt vlády byli schopni spustit. Očekávám, že by reálně mohl přispět ke snížení dlouhodobé nezaměstnanosti v těchto nejvíce ohrožených skupinách.

Samozřejmě že vláda počítá s tím, že bude využívat i nadále zdroje z fondů Evropské unie. V letošním roce se počítá s tím, že se z národních zdrojů utratí zhruba tři miliardy korun na aktivní politiku zaměstnanosti z těch peněz, které jsou vyčleněny již teď ve schváleném zákonu o státním rozpočtu. Zvýšená pozornost, a to zdůrazňuji, z hlediska aktivní politiky zaměstnanosti bude věnována regionům, kde je dlouhodobě nezaměstnanost vysoká. Opět se jedná zejména o Ústecký kraj a zejména o Moravskoslezský kraj. Tam také došlo počátkem letošního roku ke zvýšení hmotné podpory, která je poskytována v rámci investičních pobídek na vytváření nových pracovních míst, pokud jde o dotaci na jedno nově vznikající pracovní místo. Předpokládám, že by to mohlo pomoci zaplnit volná místa v průmyslových zónách, která v těchto regionech ještě stále existují.

Pokládám za velmi důležité, že by postupně, tak jak se budou teď konsolidovat úřady práce, měla být znovu obnovována spolupráce mezi úřady práce v regionech, mezi obcemi, městy, mezi krajskými úřady, mezi firmami. To, co pokládám za důležité například z hlediska nezaměstnanosti absolventů, bude také nově komunikace mezi Ministerstvem práce a sociálních věcí a Ministerstvem školství a mezi kraji, tak abychom měli dostatek informací pro další vývoj vzdělávání v oblasti středoškolského vzdělávání. Tam potřebujeme lépe cílit výchovu, tak abychom snížili počet potenciálních nezaměstnaných v oblasti absolventů. I tady by úřady práce a Ministerstvo práce měly začít hrát mnohem aktivnější roli a úřady by mezi sebou měly mnohem více komunikovat.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, přirozeně bych mohl mluvit ještě déle, ale myslím, že to nebylo cílem návrhu na to, abychom dnes tady mluvili o aktuální situaci v oblasti nezaměstnanosti. Myslím si, že je potřeba dát

prostor i názorům opozičních stran, aby řekly i své připomínky, své návrhy, své podněty pro novou vládu. Vláda je tady čtrnáct dní. Dnes by vláda měla projednávat své programové prohlášení, se kterým chce přijít do Poslanecké sněmovny 18. února, kdy se bude hlasovat o její důvěře.

Já vás chci, vážené poslankyně a vážení poslanci, na závěr svého vystoupení ujistit, že politika zaměstnanosti, otázka podpory hospodářského růstu a vytváření pracovních míst bude v centru pozornosti práce a aktivit nové vlády. Je to jeden z klíčových strategických cílů, na které se nová vláda chystá jednoznačně zaměřit.

A jenom – protože jsme tady už absolvovali část diskuse – mi dovoluňte ještě jednu poznámku na závěr. Já si velmi rád poslechnu názory, doporučení a rady představitelů opozičních stran. Pouze bych chtěl požádat, až budou vystupovat kolegové z ODS nebo kolegové z TOP 09, aby s těmi radami šetřili, protože oni měli sedm let na to, aby ukázali, co budou, a dopadlo to tím nejhorším možným způsobem. Čili až kolegové z ODS a TOP 09 budete vládě doporučovat, jakým způsobem by měla postupovat, prosím, myslete na to, co vy sami jste mohli udělat pro aktivní politiku zaměstnanosti v minulých letech, a myslete na to, co jste pro tu aktivní politiku zaměstnanosti ve skutečnosti udělali a jakým tragickým a katastrofálním způsobem to dopadlo.

Děkuji. (Potlesk z poslaneckých lavic ČSSD.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které se jako první s přednostním právem přihlásil předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážení členové vlády, dámy a pánové, já rovněž děkuji panu premiérovi za neotřelý příspěvek k politické kultuře, kdy na závěr svého proslovu řekl: Nyní bude potřeba slyšet názory opozice, akorát bych chtěl požádat, aby kolegové z ODS a TOP 09 drželi hubu. Myslím si, že za posledních 20 let si zatím žádný předseda vlády nedovolil, a myslím si, pane premiére, že – (Předsedající připomíná: Mým prostřednictvím prosím.) Myslím si, pane premiére Gazdíkovi prostřednictvím, že ani vy byste si to dovolovat neměl. Ale je to samozřejmě věcí vašeho vkusu, vaší politické kultury a vaší buranské výchovy.

Pane předsedo vlády, já chápu, že toho máte hodně. Přesto prosím, abyste si povšiml, že už je přece jenom po volbách, že byla jmenována politická vláda, a že dokonce ta vláda příští týden požádá o důvěru a že už není volební kampaň. A že jste byl Poslaneckou sněmovnou požádán o to, jak chce vláda řešit otázku nezaměstnanosti. Já chápu, že to je mimořádně

složitě v liberální, otevřené tržní ekonomice – zatím ještě chvíli tržní, zatím ještě nevládnete tak dlouho – že to je mimořádně obtížné. Prostě konkrétní návody aktivní vládní politiky, které mohou nějakým způsobem zvrátit ten trend, který tady je, jsou malé. My, kteří se tomu věnujeme, víme, že manévrovací prostor vlády není samospasitelný, že je relativně velmi malý. Že samozřejmě vláda musí činit vše, co je v jejích silách v rámci relevantní hospodářské politiky. Ale ujišťuji vás, že pokud nesnížíte v příštích dvou letech nezaměstnanost o dvě procenta, jako že nesnížíte, pokud by evropská poptávka nezačala utíkat kvapíkem, tak my vás nebudeme lacině kritizovat za to, že se vám nepodařilo tu nezaměstnanost snížit, protože dobře víme, jaké jsou možnosti aktivních kroků vlády a o kolik mohou tu situaci zlepšit nebo zjednodušit.

Mě ale zarazilo, že poměrně dominantní část toho vašeho projevu nesla jméno Drábek. To jméno padlo asi dvacetkrát. Já jsem přesvědčen, že za tím není možné učinit tlustou čáru. I já jsem přesvědčen, že účelové kampaně a novinové články nemohou být jediným vysvědčením práce, kterou pan ministr Drábek odvedl na Ministerstvu práce a sociálních věcí, a že s odstupem času budeme hodnotit efektivitu systému, míru nezaměstnaných a těch, kteří tu práci skutečně hledají, a skutečně relevantní objektivní čísla, kterých dosáhl pan ministr Drábek a kterých dosáhne vláda budoucí. K tomu se dostaneme. A já jsem rovněž přesvědčen, že není možné nad tím udělat tlustou čáru.

Ale nechápu, proč o tom hovoříte jako někdo, kdo to včera po panu ministru Drábkovi převzal, nebo paní ministryně Marksová-Tominová, omlouvám se. To přece nebylo včera. Pane předsedo vlády, já si vám dovoluji připomenout, že pan ministr Drábek odešel ze své pozice v říjnu 2012 a že už tam 15 měsíců není. A že tam mezitím byla vláda jmenovaná panem prezidentem Zemanem, které vy, vaše strana vyslovila důvěru, a převzala za ni politickou odpovědnost. Ta tam je zhruba stejnou dobu, jako tam byl předtím pan ministr Drábek. Já přebírám samozřejmě ochotně za TOP 09 politickou odpovědnost za všechny kroky, které se staly na Ministerstvu práce a sociálních věcí po dobu pana ministra Drábka. A znovu říkám, opět není možné nad tím udělat tlustou čáru. Ale je absurdní se domnívat, že vláda, která příští týden požádá o důvěru, si další dva roky vystačí s tím, že za všechno může Drábek. Ten Drábek už tam 15 měsíců není. Předtím tam byla rok vaše vláda, vaše politická odpovědnost, a já prosím, abyste se k tomu přihlásil, pane premiére.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Kalouskovi. (Potlesk zprava.) Dále se s přednostním právem přihlásil pan premiér. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Dovolte mi poznamenat, že ačkoliv pan ministr Drábek už delší dobu ministrem není, je to tuším nějakých pět 15 měsíců, tak vás mohu, pane poslanče prostřednictvím předsedajícího, ujistit, že dodnes na něj všichni zaměstnanci úřadu vzpomínají. A v dobrém to není. A jestliže letos na jaře se nám znovu připomenul ten problém s nefunkčními systémy na úřadech práce, tak to není dědictví po Rusnokově vládě, to je dědictví po vládě Mirka Topolánka, respektive Petra Nečase. A já bych tady neřikal na závěr svého vystoupení to, co jsem říkal, kdybychom sem přišli, do Poslanecké sněmovny, všichni s čistým listem a nikdo z nás nenesl odpovědnost za to, co se odehrálo na úřadech práce po roce 2010. Ale já prostě o tom nemůžu mlčet.

Máte pravdu, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího. Kdyby se vláda ještě za dva roky při debatě o nezaměstnanosti vymlouvala na pana Drábka, tak by to bylo ostudné. Ale máme plné právo teď, kdy vláda přišla, a je tam čtrnáct dní, máme plné právo říci, v jakém stavu přebíráme Českou republiku. Máme plné právo říci, v jakém stavu jsme našli úřady práce. Co se odehrává na Ministerstvu práce a sociálních věcí. Máme plné právo to říci a já očekávám, že to každý ministr řekne. Že každý ministr udělá inventuru, že udělá audit toho, co na tom resortu našel, co našel funkčního, co našel nefunkčního, jaké tam hrozí státní žaloby a kde je pro fungování státního problému. Tohle nová vláda přece učinit musí. Ale nebude se za rok, za dva vymlouvat na pana Drábka. To už bude její odpovědnost, jestli si s nezaměstnaností poradí a jestli se jí podaří nastartovat aktivní politiku zaměstnanosti.

Ale já jsem tady, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, za tímto pultem stál před nějakou dobou a doslova jsem vás prosil, i jménem těch zaměstnanců úřadu práce, kteří řešili kolaps informačního systému, i jménem těch lidí, kterým přestaly chodit sociální dávky, na které měli ze zákona nárok, tak jsem vás tady prosil, z tohoto místa, a prosil jsem i bývalého premiéra Nečase, abyste něco udělali, abyste zasáhli, abyste ukončili působení pana Drábka na Ministerstvu práce a sociálních věcí. Vy jste to tehdy ignorovali. Ignorovali jste to, nechali jste to alibisticky svému vlastnímu vývoji, až pak zasáhla policie, tak pan ministr Drábek musel z vedení ministerstva odejít. Ale do té doby napáchal velké množství škod a my se z těch škod budeme přece jenom ještě nějakou dobu vzpamatovávat. Ano, nemůžeme udělat tlustou čáru, ano. Musíme ale pojmenovat ty problémy, které nová vláda přebírá po vládách předchozích. A i když tam byl pan ministr Koníček, i když se ministr Koníček snažil některé problémy řešit, tak za těch několik měsíců se to bohužel vyřešit nepodařilo. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Dále tu máme dvě faktické poznámky. S první faktickou poznámkou pan poslanec Jaroslav Foldyna. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Dobrý den. Já si dovolím jednu faktickou poznámku k tomu vystoupení pana poslance Kalouska. Já mám ohromný respekt, když pan Kalousek mluví, protože patří k osobnostem tohoto parlamentu. A můžeme se na něj dívat negativně nebo pozitivně, ale patří k těm osobnostem.

Ale vy jste tady, promiňte, prostřednictvím pana předsedajícího. Pan Kalousek tady řekl věci, na které nejde nereagovat. Pan Kalousek mluvil o patnácti měsících nějaké vlády, která měla napravit něco po panu Drábkoví. Vždyť k těm změnám, obsahovým změnám na MPSV, k těm hlubokým změnám od toho malého člověka pana Drábka k tak ohromným změnám, to nemůže vyřešit žádná patnáctiměsíční vláda. S tím bude mít problém vyřešit to ještě celá tato vláda čtyři roky.

To, co se odehrálo na Ministerstvu práce a sociálních věcí za vlády právě pana předchozího ministra z TOP 09, a ten dopad, jaký to mělo na veřejnost, na lidi, jak čekali na výplatu sociálních dávek, jak se rozpadl kontrolní systém, jak narostly sociální dávky, které není schopno Ministerstvo práce a sociálních věcí kontrolovat, obecní úřady jak se staly bezbranné, to prostě nejde opravit za patnáct měsíců. A já budu strašně rád, když se to podaří této vládě za čtyři roky. Pan Drábek bude hluboce zapsán v dějinách ČR a v dějinách MPSV jako jeden z nejhorších ministrů. (Potlesk vlevo.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S další faktickou poznámkou pan poslanec Kalousek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Rozhodně jsem nemyslel, že by to tam měl kdokoli opravit. Pan Drábek po dvaceti letech udělal zásadní krok k tomu, aby vybočil ze starých pořádků. Ať už pan ministr Koníček, nebo konkurenční finanční skupiny i kdokoli jiný se teď prostě bude snažit za každou cenu to do těch starých pořádků zase vrátit, což je bohužel to, co se stát nemělo. Pak si řekneme, jak efektivní byly a jsou ty staré pořádky a jakou efektivitu měly systémy, které se snažil zavést pan ministr Drábek. To je pouze reakce na pana poslance Foldynu.

Nicméně, milý pane premiére, pokud dovolíte, já jsem měl jednu jedinou otázku. Jak dlouho se ještě chcete vymlouvat na pana ministra Drábka a mít ho jako klišé? Slyšel jsem že dva roky. Dobrá, tak ještě dva roky se budete vymlouvat na pana ministra Drábka a po dvou letech už nikoli. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S další faktickou poznámkou pan kolega místopředseda sněmovny Jan Bartošek. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane předsedající, dámy a pánové, pěkné odpoledne.

Ohledně kroků předchozí vlády, myslím tím pravicové vlády, můžeme polemizovat, zda byly ku prospěchu, anebo tuto zemi poškodily. Každopádně co se týká správy Ministerstva práce a sociálních věcí TOP 09, muži, kteří tam byli vysláni, což je ministr Drábek a náměstek Šiška, si dovoluji tvrdit, že to je skutečně obdivuhodné dílo, které tam předvedli. Myslím si, že předvedli destrukci takového rozsahu v sociálním systému, že skutečně ne půl roku, ne rok, to je opravdu velmi krátká doba, aby ten svinčik, co tam je, se podařilo napravit.

Bohužel, byl jsem jeden z lidí, kteří dávali různá trestní oznámení atd., celou kauzou jsem se dlouhodobě zabýval a vím, že k informacím bylo velmi obtížné se dostat. Díky tomu, že jsme se vrátili do parlamentu, se touto kauzou budeme zabývat dál, protože jsem přesvědčen, že ještě ne všechny věci byly řádně došetřeny a o všem se dostatečně ví. A skutečně věřte tomu, že to není otázka toho, co jste předvedli a kolik jste ušetřili. Pro mě leží otázka, o kolik ještě tento stát díky vašemu působení na MPSV přijde. Děkuji. (Potlesk vlevo.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu místopředsedovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Pilný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně a kolegové, já už si pomalu zvykám, že v tomto sále se ukazuje prstem na obě strany, kdo co zavinil. Pro nás je tady kontinuální volební kampaň a pronášejí se tady klišé. Ale jestliže máme řešit nějaké problémy, a tím určitě je zaměstnanost, tak pojďme být konkrétní. Příčin, proč to je, je několik a jsou opravitelné, i když možná ne dost rychle.

To, co vychází ze škol, neodpovídá trhu práce. Je potřeba to tady nějakým způsobem změnit, bude to chvíli trvat, ale ti lidé nedostanou zaměstnání, protože je trh práce nepotřebuje. Potom, když se podíváme na další skupinu lidí, kterým je přes padesát, tak tam probíhají rekvalifikační programy, které nedávají žádný smysl. Podpora podnikání tady vypadá tak, že když přicházejí evropské fondy, tak nastává obrácená personalizace. To znamená – ne já si přijdu pro peníze, kdy je potřebuji a na co je potřebuji, ale musím se přizpůsobit výzvám a musím se přizpůsobit tomu, jak jsou vypsaná nějaká byrokratická kritéria, ať už pocházejí z Bruselu, ne-

bo odsud. To je všechno špatně. Zvětšuje se počet lidí, kteří takzvané nechtějí pracovat. Je to proto, že prostě ztrácejí pracovní návyky a my jsme je odehnali od veřejně prospěšných prací.

Mluvil jsem tady o čtyřech konkrétních problémech, které nejsou kliše, které neukazují prstem a které bychom měli řešit, a velice se za to přimlouvám. Je to věc nejenom vlády, je to věc této Sněmovny. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S další faktickou poznámkou pan poslanec Martin Komárek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, on to kolega Pilný vlastně řekl za mě. Já jsem chtěl říci, že ve všech učebnicích asertivity a partnerského soužití se učí, že věci z minulosti bychom si neměli vyčítat, pokud má mít vztah nebo partnerství nějakou budoucnost. Pokud se budeme stále vracet do minulosti, mohli bychom se možná vrátit i do třicetileté války, tak tady opravdu nic neuděláme. Já asi navrhu do jednacího řádu změnu, že slovo minulost bude zakázané. Já vím, že to neprojde, ale bylo by to zajímavé.

Prosím pěkně, moje zkušenost říká, že politická paměť obecnstva je půl roku. Pokud si myslíme, že tím děláme volební kampaň, děláme to zbytečně, naši voliči si to pamatovat nebudou ani v komunálních volbách. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S další řádnou přihláškou pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Již naposledy v této debatě, slybují. On to v podstatě pan poslanec Pilný již řekl daleko noblesnějším způsobem, než bych dokázal já.

Já jsem se vaším prostřednictvím chtěl zeptat toho druhého místopředsedy Sněmovny, jestli si uvědomuje, v jakém bodu vystupuje. Že vystupuje k bodu řešení nezaměstnanosti. A je-li přesvědčen, že byl zvolen do Poslanecké sněmovny proto, aby při libovolném bodu plival na práci svých předchůdců, o kterých nic neví, tak ať se zeptá svých voličů, jestli ho opravdu kvůli tomu do té Sněmovny poslali. (Potlesk TOP 09.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S další faktickou... s řádnou přihláškou pan poslanec František Laudát. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Vážený pane místopředsedo, dámy a

pánové, už to tady řekli pánové z hnutí ANO. Myslím si, že nezaměstnané teď nezajímá znovupřehrávání vinylových desek pana Sobotky, což je příběh už z minulého volebního období. Bod zní naprosto jasně. Vy nám máte říct, s jakými recepty přijdete. Nebo to bude v úterý příští týden, že přijdete? Vy jste tady opravdu strávil většinu toho času. Vy nevíte ty recepty?

Jediné, co jsem tady zaznamenal, že budete podporovat zahraniční investice. Já se ptám, proč už konečně nezačneme podporovat ty domácí investory. Ono ještě zřejmě málo české ekonomiky, českého průmyslu, českého bankovníctví je v zahraničních rukou.

Jinak tady nezaznělo nic. Vezměte si, že nelze pochybovat o tom, že státní správa, úřady práce, nebo jak se to jmenuje, ve všech západoevropských zemích jsou na špičkové úrovni, přitom tam mají v řadě případů, snad s výjimkou Německa, dramaticky vyšší nezaměstnanost. To znamená že tady asi klíč k receptu není.

Nezaznělo tady nic, jak se budete chovat k našim podnikatelům, k těm, kteří vytvářejí pracovní místa. Ještě bych pochopil, a populisticky, když už, protože vy jste tady předváděli čtyři roky, ne-li víc, populismus, tak bych se zeptal, jestli tedy nezazní konkrétní číslo, kolik např. se pokusíte vytvořit za svoje funkční období pracovních míst. Ve Spojených státech vždycky prezident vykřikuje, kolik jich zajistí nebo kolik bude nových pracovních míst. Nic konkrétního. Proto chápu, že musíte žít v minulosti.

Ale požadavek ze Sněmovny byl jednoznačný: jaké máte recepty, s čím přicházíte, aby se katastrofální číslo nezaměstnaných snížilo. A k tomu jste tady neřekl téměř nic. Takže pokud to neudělá někdo jiný, tak já na další sněmovní schůzi navrhu tento bod opětovně a opětovně se budu ptát. Možná že se to po několika měsících či letech naučíte a konečně přijdete, abyste skutečně konkrétně nabídl lidem, co se s tím dá dělat v rámci možného, protože drtivá většina těch problémů neleží, dokonce není ani v moci řešení naší republiky, ale přece jenom něčemu pomoci můžete. Tak já bych aspoň to málo chtěl, abyste tady odprezentoval. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S další řádnou přihláškou pan poslanec Miroslav Opálka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane předsedo. Myslím, že jste měl určit zpravodaje pro tento bod, a to bývá většinou první diskutující.

Jinak, vážené kolegyně, kolegové, budeme se k problematice zaměstnanosti vracet pravděpodobně ještě na této schůzi v souvislosti se zdravotně postiženými, na příští schůzi v druhém čtení se zaměstnáváním cizinců a já věřím, že tam budou padat takové návrhy, které v té oblasti pomůžou zvrátit vztah k zaměstnávání, který byl vytvořen v minulých letech.

Neřeknu asi nic nového, když uvedu, že nezaměstnanost je v tržní ekonomice přirozený stav a na trhu práce část občanů není schopna, v řadě případů i ochotna najít si placené zaměstnání. Tento přirozený stav nabobtnává svými průvodními jevy zejména v období krizí, kdy hovoříme o cyklické nezaměstnanosti jako vředu na kapitalistické společnosti, což je současný stav.

Právce argumentuje převážně tím, že srovnání České republiky v rámci Evropské unie není tak špatné. Jinak řečeno, že index mizérie, přeneseno z USA, tedy součet míry inflace a míry nezaměstnanosti, není nejhorší. Problém však vidím v tom, co vše se ukrývá v oněch statistikách i mimo ně. Chci hovořit o tom, že současný stav je horší, než je vykazován. Nebudu zde rozebírat kategorii dobrovolné, dočasné, strukturální, sezónní, skryté a cyklické nezaměstnanosti, ale zaměřím se na skutečnost, že ani citované statistiky nevykreslují skutečný stav věrně. Přesto ale upozorňuji na nebezpečné trendy. Tak tedy dovolím si trochu edukace. Upozorňuji, že operujeme s různými statistickými údaji.

Dle metodiky Mezinárodní organizace práce se za nezaměstnaného považuje osoba, která je starší patnácti let, aktivně hledá práci a je připravena k nástupu do práce během 14 dnů. Tato statistika však uvádí vždy nižší procento nezaměstnaných a používá se zejména v porovnání v jednotlivých zemích. V našich médiích se více pracuje s pojmem míra nezaměstnanosti, která je podílem nezaměstnaných ke všem osobám schopným pracovat, tedy zaměstnaných i nezaměstnaných. Ale například Český statistický úřad pracuje s kategorií obecná míra nezaměstnanosti, která vychází pouze z reprezentativního vzorku. Naproti tomu Ministerstvo práce a sociálních věcí pracuje s kategorií registrovaná míra nezaměstnanosti, která je vypočítávána z údajů spravovaných Úřadem práce České republiky. Metodika výpočtu však byla v uplynulém období již dvakrát změněna, a to v roce 2004 a následně v roce 2013. Rozumějte – změněna tak, že vždy došlo k snížení počtu nezaměstnaných pomocí statistiky. Je proto zavádějící bez přepočtu údaje srovnávat v časové řadě, přesto se tak často děje. Uvedu příklad: v roce 2004 podle staré metodiky byla nezaměstnanost 10,2, podle nové metodiky 9,2, podle současné metodiky někde na 8,3. Takže když srovnáme tu situaci v těchto číslech, tak jsme úplně v jiném srovnání.

Proč o tom tak podrobně hovořím? Prostě proto, že ani jedna statistika neodhaluje skutečný stav věci, skutečný počet těch, kteří pracovat chtějí a nemohou. Ústavní právo na práci je pro ně jen deklarace. Neodhaluje ani ty, kteří získali práci jen na zkrácený úvazek, ale chtějí si náklady na živobytí svých domácností zajistit prací na celý úvazek. Žel, nejen oni, ale i řada zaměstnanců, kteří na plný úvazek pracují, mají tak nízké příjmy, že musí žádat o dávky ze státní sociální podpory. A tak nízká kupní síla většiny

občanů nedokáže zvýšit poptávku a tím ani výrobu a tím ani snížit nezaměstnanost. Začarovaný kruh.

Vážným sociálním, ale i ekonomickým problémem je především dlouhodobá nezaměstnanost, kdy nezaměstnaný nemá práci déle než jeden rok. V takovém případě je velmi těžký návrat zpět do pracovního procesu a občan nezdědíka rezignuje. Dostává se pak do koloběhu života klienta nepojistných sociálních dávek, v horším případě do sestupné trajektorie mimo tento koloběh. A pak už jen krůček ke krůčku ke zhoršení fyzického a psychického zdraví, k závislosti na hazardu a lichvě, k exekucím, bezdomovectví, alkoholismu či drogám, prostě k sociálnímu vyloučení, či dokonce k sebevraždě, kterých rok od roku přibývá. K období krizí reálného života se vracíme často i v mailové poště. Myslím si, že máme nemálo příkladů, kdy si občané stěžují nám poslancům na svoji životní situaci, na problémy, které mají, kde se sehnat práci, zejména tam, kde se vzdálenost od Prahy přece jenom v kilometrech zvětšuje.

V období kritizovaného reálného socialismu nezaměstnanost nebyla a příživnictví bylo trestným činem. Pejorativně se však vyzvedává v té době takzvaná přezaměstnanost. Ale ptám se: Copak obrovský nárůst armády úředníků a institutů veřejně prospěšných prací či diskutované veřejné služby nejsou v současné době formou umělého zaměstnávání? Pokud to pomůže občanům, samozřejmě, i toto je vítáno, ale rozhodně to nezaměstnanost neřeší.

Na náš pracovní trh vstupují na jedné straně i zahraniční pracovníci, studenti, starobní důchodci i takzvaná černá pracovní síla. Ne proto, aby ona konkrétně vykývala se sociálním systémem, ale protože je výhodná pro zaměstnavatele. Jde o statisíce pracujících, žádné desítky. Na druhé straně k 31. lednu 2014 hledalo práci v České republice celkem 629 274 lidí. To je o 32 441 nezaměstnaných více než v předchozím měsíci a o 43 465 osob více než před rokem. Z evidence naopak odešlo 49 005 klientů, to znamená, to je ta ukončená evidence, vyřazení z evidence, to jsou ti, kteří se nám hromadí mimo systém registrace a tvoří podle různých odhadů 150 až 300 tisíc občanů. Je to tedy o 20 780 více než v prosinci a o 5 998 více než v lednu roku 2013. Novou práci získalo jen 29 573 lidí, z toho pouze 2 050 prostřednictvím úřadu práce.

Málokdo si uvědomuje, že nezaměstnanost snižuje odchod občanů do předčasných trvale krácených důchodů. Za rok 2012 šlo o 27 852 občanů, kteří odešli do předčasných trvale krácených důchodů a v roce 2013 jde již o 27 309 občanů. A tak když srovnáme konec roku 2012, bylo tam celkem vypláceno 523 886 předčasných důchodů a ke konci roku 2013 již 543 356 předčasných důchodů. Tak se nezaměstnanost statisticky snižuje na úkor důchodového účtu, neboť tito občané byli nuceni řešit své složité ekonomické potíže odchodem do předčasného

důchodu, a tím pádem neplatí důchodové pojištění a předčasně čerpají důchodové dávky. To je i jedna z příčin zvyšování deficitu na důchodovém účtu.

Vážené kolegyně, kolegové, chtěl jsem jen ukázat, že problém je daleko složitější. Že v tomto systému zaměstnanost a nezaměstnanost bude vždy problémem a žádné pobídky nepomohou, pokud se nezvýší odbyt domácí produkce zboží a služeb. To je jediná věc, která může pomoci. Každá pobídka, která se vytváří k rizikovým skupinám, ať jsou to absolventi bez praxe, ženy či muži po rodičovské dovolené, zdravotně hendikepovaní nebo senioři těsně před důchodovým věkem, každá pomoc jedné z těchto skupin vytlačuje z pracovního trhu jinou skupinu, která tu podporu nemá. Pokud se nepodaří zvýšit odbyt, je celkem složité hovořit o tom, že jsme v této oblasti něco vykonali.

Jsem z Moravskoslezského kraje. Jistě znáte situaci, která tam je – po útlumu hornictví problémy s Paskovem a dalšími třemi šachtami na Karvinsku, problémy na Bruntálsku či Karvinsku, které patří už dlouhodobě k okresům s nejvyšší nezaměstnaností. Byl jsem rád, že se předchozí vláda se – myslím tedy vládu Jiřího Rusnoka – snažila v této oblasti tomuto kraji aspoň nějakým způsobem pomoci. Byl bych rád, kdyby nová vláda, pokud získá důvěru, postiženým regionům moravskoslezskému a ústeckému věnovala pozornost stejně, ale pozornost ne pomocí sociálních dávek a podpor, ale pomocí reálné zaměstnanosti.

Dneska asi nemáme jinou možnost, než vzít informaci, ať k ní můžeme mít jakýkoli názor, na vědomí. Ale každopádně bychom se měli tímto problémem pravidelně zabývat. Ne tedy jenom návrhy zákonů, ale i analytické zprávy a vyhodnocení účinnosti jednotlivých forem a metod, které vláda a Ministerstvo práce a sociálních věcí uplatní, aby byly podrobeny diskusi i na tomto plénu.

Děkuji vám za vaši pozornost. (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Miroslavu Opálkovi. Dále panu poslanci děkuji za upozornění. Milé kolegyně, milí kolegové, omluvte prosím moji nezkušenost. Neurčil jsem jako prvního řečníka zpravodaje, ale první řečník tady bohužel není přítomen. Proto si dovoluji požádat pana poslance Laudáta – má nějakou faktickou poznámku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, samozřejmě nechci pana kolegu Rykalu připravit o jeho vystoupení, nicméně vzhledem k tomu, co tady předvedl pan premiér, dávám procedurální návrh, aby se na tuto záležitost lépe připravil a aby tento bod byl přerušen do příští schůze a pak pokračoval, až bude na to

řádně připraven a skutečně přijde s konkrétními racionálními návrhy, jak tento palčivý problém řešit.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Padl tady procedurální návrh, o kterém se hlasuje bez rozpravy. Dávám tedy hlasovat o návrhu pana poslance Laudáta na přerušení tohoto bodu. Odhlašuji vás všechny. Přivolám naše kolegy z předsálí. Prosim ještě pana kolegu Laudáta, aby zcela jasně stanovil, do které doby chce přerušit ten návrh. Až přijde pan premiér, to není úplně jasná doba.

Poslanec František Laudát: Prosim do příští schůze, tím myslím březnovou.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Takže do příští schůze. Do začátku příští schůze. Dávám hlasovat o procedurálním návrhu pana poslance Laudáta na přerušení tohoto bodu do začátku příští schůze.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 111. Přihlášeno je 126 poslanců a poslankyň, pro 28, proti 66. Tento návrh nebyl přijat.

Dále se hlásí do rozpravy pan ministr financí. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, dobrý den. Já jsem včera byl strašně překvapený, dneska kolik tady zaznělo příspěvků k zaměstnanosti. A já bych se pokusil odpovědět panu poslanci Laudátovi prostřednictvím pana předsedajícího, jak konkrétně bychom to chtěli udělat.

Myslím, že je to relativně jednoduché. My jsme včera měli tripartitu, tam byli zaměstnavatelé a oni nám přesně říkali, co by se tady mělo změnit. A možná by bylo dobré se vlastně vztít do pozice investora, co investor vlastně zvažuje, když tady chce investovat a zaměstnávat lidi. A myslím, že je to stejné u českého investora nebo u zahraničního investora.

Měl jsem před volbami setkání skoro se všemi smíšenými hospodářskými komorami, česko-americká, česko-německá, česko-francouzská atd., a většina investorů říká stejné věci. Takže nejdřív každý investor posuzuje asi daňovou atraktivitu státu. V tom si myslím, že jsme na tom celkem dobře, i když daňová kvóta je samozřejmě dneska vyšší než v Polsku a na Slovensku. Cena práce je relativně vysoká. Jsme skoro na 49 %, takže tam jsme na tom hůř a velký prostor tam není. No a samozřejmě posuzuje dopravní infrastrukturu. Já považuji za absolutně skandální, že 24

let od revoluce jezdíme po D1, kterou otevíral myslím že Lubomír Štrougal. Kde se údajně proinvestovalo 25 mld. úplně na nic. Nemáme spojení na Rakousko, nejsme schopni ani udělat Lovosice–Ústí, 11 kilometrů. Nemáme dálniční síť. A samozřejmě nemáme ani rychlovlaky, protože Češi nejsou pracovníně mobilní. Mají problém jít z Pardubic do Brna. Kdybychom měli rychlovlaky, tak z Ostravy by možná jezdili do Brna. Kdyby ten vlak jezdil 260 aspoň, jako jezdí TGV.

Administrativní zátěž. Stát otravuje podnikatele místo toho, aby byl vstřícný, aby vycházel vstříc. Dokonce ve Švédsku vám udělá úředník sám daňové přiznání a zeptá se, jestli to dobře vyplnil. No a v neposlední řadě je to korupce. Proto my klesáme v žebříčcích konkurenceschopnosti. Korupce je velký problém. To vám řekne většina zahraničních investorů.

A vstřícnost veřejné správy. Před volbami jsem navštívil například ABB v Brně, to je jeden z největších investorů. Chtěli stavět novou halu, kde chtěli zaměstnat 500 lidí. Magistrát se s nimi soudil asi 15 let. A potom máme cenu energií, která je důležitá. Máme tady soláry – bude nás to stát tisíc miliard. Stále nikdo vlastně neví, komu ty dotace 25 mil. ročně platíme.

Pokud tady mluvíme o zaměstnanosti, tak se samozřejmě musíme srovnávat i s okolními zeměmi. Ve východním Německu, když chcete investovat, tak vám dají třetinu hotově. To nejsou ani pobídky. Je tu velká konkurence. A pokud mluvíme o zaměstnanosti a myslíme si, že teď něco rychle změníme a že se stane zázrak, tak tato situace je jenom důsledkem toho, co se tady dělo za posledních 20 let v této zemi. A pokud někdo očekává, že nová vláda udělá zázraky a že někdo půjde investovat na Bruntálsko, tak to tak asi nebude, a myslím, že musíme začít vlastně od začátku a skutečně zatraktivnit Českou republiku, abychom byli skutečně atraktivní.

I takové blbosti, jako když mi říkal turecký velvyslanec, že tady byla delegace podnikatelů a někteří chtěli investovat, ale naše velvyslanectví v Ankaře, nebo kde to je, nebo v Istanbulu konzulát, tak i když jsme samozřejmě v rámci Schengenu, tak dáváme víza na tři dny, single-entry. Francouz dává na tři měsíce, taky je Schengen multiple, takže proč by tady ten Turek měl investovat? A tak dále. Potom jsou to samozřejmě zahraniční vztahy, ohledně Číny, Indie a tak dále. A potom bychom taky měli mít gramotné lidi, kteří jsou schopni zahraniční investory vyhledat, protože oni sami nepřijdou a je velká konkurence.

To jsou nějaké základní věci, které jsou podmínkou pro to, aby tady byla zaměstnanost. Samozřejmě se to týká i českých investorů. Proč by někdo měl investovat do fabriky v Karlových Varech, když tam taky není dálnice? To je v podstatě asi z mého pohledu, jakým směrem by se to mohlo ubírat. A pokud někdo čeká zázrak a někdo si myslí, že tady řekneme nějaké číslo, že za dva roky nevíme co všechno uděláme, tak si myslím, že tak jak dlouho

to jde někam, tahle země, tak ta náprava bude trvat taky velice dlouho. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Teď se s dovolením vrátím k určení zpravodaje. Vžitým pravidlem je, že požádáme prvního řečníka v rozpravě. Prvým řečníkem byl pan poslanec Kalousek. Pane poslanče, prosím, táži se vás, zda jste ochoten ujmout se funkce zpravodaje tohoto tisku.

Poslanec Miroslav Kalousek: Pane předsedající, já si té důvěry velmi vážím a kdykoliv jindy skutečně velmi rád, ale tady vás teď všechny prosím o pochopení. Já jsem přesvědčen, že intelektuálně nedosahuji na většinu diskusních příspěvků, které zazněly, a prosím tedy, aby tím byl pověřen někdo flexibilnější, a prosím o pochopení svých vlastních mentálních limitů.

Jinak zneužijí situace a odpovím prvnímu místopředsedovi vlády. On nikdo z racionálně uvažujících lidí žádné zázraky skutečně od vlády nečeká, pane první místopředsedo vlády prostřednictvím pana předsedajícího. Problém je, že vy jste zázraky slibovali, tak teď je na vás, abyste je předvedli. (Potlesk z řad poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. Byť toto nebyla důvěra, to byl zvyk, o který se to opírá. Proto si dovoluji požádat paní místopředsedkyni Jermanovou o to, jestli by se ujmula funkce zpravodaje. Má proti tomuto postupu někdo nějakou námitku? Nemá, takže děkuji.

Dám hlasovat o tom, aby se zpravodajkou tohoto bodu stala paní místopředsedkyně Jermanová. Zahajují hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 112. Přihlášeno je 142 poslankyň a poslanců, pro 126, proti žádný. Děkuji vám, určili jsme zpravodajkou tohoto bodu paní místopředsedkyni Jermanovou.

Dále tu mám s faktickou poznámkou pana předsedu poslaneckého klubu ODS Zbyňka Stanjuru. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyňek Stanjura: Děkuji za slovo. Patřím k těm, kteří neočekávají zázraky od kterékoliv vlády. Jak už jsem říkal včera, když jsme debatovali o zařazení tohoto bodu, tak to není vláda, která vytváří pracovní místa a pracovní příležitosti. I dnešní debata ukazuje podle mého názoru oprávněnost mého skeptického pohledu na to, že na každé schůzi bude tento bod zařazen a budeme takhle obecně mluvit o nezaměstnanosti.

My plédujeme pro to, abychom tady měli konkrétní návrhy zákonů, které mohou zlepšit situaci pro ty, kteří pracovní místa skutečně vytvářejí. Nicméně bych chtěl říct, že vláda může udělat chybné kroky, kterými to zhorší. My považujeme za chybný krok to, co se objevilo v návrhu programového prohlášení – zvyšování minimální mzdy. Budeme opakovaně říkat, že to nepovede ke zvýšení počtu pracovních míst.

A pak si myslím, že je třeba se poučit z chyb, které udělala Sněmovna, a neopakovat je. Když se kdysi hlasovalo o zákonu o podpoře obnovitelných zdrojů, tak má politická strana byla jediná, která byla proti. Můžete si přečíst vyjádření mých kolegů, kteří tady v té době vystupovali za Občanskou demokratickou stranu a kteří varovali před tím přístupem a postupem, který nastal. A chystá se opakování. Přestože premiér deklaruje, že chce zastavit zdražování, tak jeho straničtí kolegové podporují nový přístup Evropské unie, který bude nadále zvyšovat podíl obnovitelných zdrojů, nadále zvyšovat účinnost a to znamená zhoršovat podmínky pro podnikatele i domácnosti, zhoršovat ceny energií. Ještě to můžeme zastavit! Stačí, aby se náš pan předseda vlády nemusel v březnu ukázat jako ten, který bude vždycky s hlavním proudem, a nepřistoupí na tyto podle mne fantasmagorické plány lidí, kteří nadále poženou Evropu jako celek do konkurenční nevýhody proti ostatním rychle se rozvíjejícím ekonomikám a tradičním ekonomikám, jako je americká. Ještě to můžeme zastavit. (Předsedající upozorňuje na čas.) Aby tady za pět, osm let neseděli jiní a neříkali: „Ježíšmarjá, k čemu se Česká republika zavázala? Jak my budeme brzdit soláry, a tisíce miliard, které končí bůhvídkde.“

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. S další faktickou poznámkou paní poslankyně Konečná. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, nebudu zdržovat. Jenom mě hrozně baví, jak si ODS neustále hraje na obhájce těch, kteří tady platí drahé ceny energií. Byli jste to vy, pane Stanjuro prostřednictvím pana předsedajícího, kteří jste tady v roce 2008 za vaší – tehdy Topolánkovy – vlády s panem ministrem Římanem jako ministrem průmyslu a obchodu o tom problému věděli. Stejně tak jste to byli vy, kteří tady tehdy implementovali na rok vládu, která byla spojením, koalici ODS a ČSSD. Nevymlouvejte se na to, že jste to nevěděli, protože vy jste prostě jenom nic neudělali. Možná jste čekali, až si ty soláry všichni dostavíte. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Dále s faktickou poznámkou pan po-

slanec Stanjura. S další faktickou poznámkou nebo s přednostním právem pan ministr financí.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já se nebudu obracet na kolegyni poslankyni prostřednictvím předsedajícího, prostě je to taková stará klasická finta. Viník není ten, kdo založil požár tím, že tady hlasoval. Viník je ten, kdo tady možná pomalu přijel hasit. A my vám budeme pořád dokola připomínat, že jste to byli vy a vy a vy, kteří jste hlasovali pro ten návrh zákona, a politické strany, které už dneska nejsou. A byla to naše vláda, která první začala brzdit, a vy jste před tím varovali. My jsme udělali přítrž, možná pozdě.

Podívejte se na své složenky. Podívejte se každý z vás na podíl, který platíte ve své složenke, a podívejte se v jednotlivých letech od roku 2005 do roku 2006. Ten problém vznikl v roce 2010 poté, co tady fungovala tak mimořádně populární Fischerova vláda. My jsme tady od března 2009... naše vláda to prostě nebyla. Tak se na to podívejte, na ty složenky, podívejte se, kde ten problém reálně vznikl. A hlavně – vy, kteří jste hlasovali pro, tak možná říkáte, že hasiči přijeli pozdě, ale vy jste založili požár.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Dále s přednostním právem pan ministr financí. (Ze sálu se ozývá, že faktická poznámka má přednost.) Pardon. Pane ministře, byla to faktická, nebo přednostní právo? Faktická, takže fakticky 30 sekund. Prosím. Fakticky máte přednost.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Omlouvám se. Já ještě neumím ten parlament.

Já bych jen rád odpověděl panu poslanci Kalouskovi prostřednictvím pana předsedajícího, že hnutí ANO vlastně ty sliby už splnilo tím, že se nevyšší daně. To byl náš základní slib voličům. A druhý, který splníme, je, že lidé, kteří se zaměstnají, nad 50 a absolventi, nebudou platit sociální odvody. To byly dva zásadní programy.

A co se týká pana poslance Stanjury. Já nevycházím z údivu. On se ptá, kam ty peníze šly. Vy to nevíte? Tak se zeptejte vašeho kmotra Iva Rittiga, Amun.Re. A ČEZ nakoupil za 10 mld. soláry. A kdo za tím byl? Kdybyste přijali zákon a věděli jsme, kdo je vlastník firem, které obchodují se státem a které stále dostávají dotace, tak byste to věděli. A určitě byste tam našli plno bývalých kolegů z Topolánkovy vlády. Takzvaná toskánská parta. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S další faktickou poznámkou paní poslankyně Konečná. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Kateřina Konečná: Já se omlouvám, ale možná horší než přijet pozdě k požáru je odmítnout ho vůbec hasit. V roce 2008 tady tehdejší šéf Energetického regulačního úřadu nejenom výborům Poslanecké sněmovny, ale i panu ministru Římanovi jasně sděloval, jak ta čísla jdou nahoru. Vy jste prostě odmítli cokoli udělat. Takže nesvádějte tu vinu na jiné. Je to stejně tak vaše vina jako vina tehdejší vlády Mirka Topolánka a jako vina tehdejší vlády pana Fischera, kterou jste ale podporovali, pane kolego! Společně se sociální demokracií. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, paní poslankyně. Jenom připomínám, že řešíme zprávu vlády o řešení nezaměstnanosti. Prosím, s faktickou poznámkou pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: To je zajisté pravda, nicméně nepravdivá informace se musí uvádět na pravou míru. Například ta, co zazněla od pana ministra financí.

Ani v té poznámce jste neměl pravdu, pane ministře, když jste hovořil o zvyšování daní. Součástí právního řádu je platná daňová legislativa. A jsem si jist, že v tomto roce vy osobně budete předkládat do Poslanecké sněmovny novely, které oproti této platné legislativě budou navrhovat zvýšení daní. Takže ani tady nemáte pravdu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S další faktickou poznámkou pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já už jenom krátce. Pan poslanec Komárek není přítomen, ale když předtím prohovořil tak moudře o tom, jak se nemáme vracet do minulosti a řešit ty problémy, tak jste všichni tleskali. A když váš šéf, jak vy říkáte, promluvil a mluvil jenom o minulosti, tak jste tleskali opět. Tak si vyberte. Nemůže platit obojí. Mně je to celkem jedno. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. A teď se konečně dostává s řádnou přihláškou na pana poslance Adama Rykala. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Adam Rykala: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, víte, my bychom měli řešit zprávu vlády o řešení nezaměstnanosti v České republice, okomentovat poslední čísla o nezaměstnanosti, která vydalo Ministerstvo práce a sociálních věcí. Já si myslím, že to je mnohem důležitější bod než lustrační zákon, který jsme tady probírali, zrušení lustračního zákona. Myslím, že to je mnohem

důležitější než obstrukce a přestávky, které opozice využívá. Je dobře, že jsme se k němu dostali. A já bych poděkoval panu premiérovi a koalici, že hlasovali pro zařazení tohoto bodu a že pan premiér přistoupil na to, že se hlasovalo o opozičním návrhu, protože v minulosti, když sociální demokracie chtěla na půdě Sněmovny řešit nezaměstnanost a zařadit bod nový zpráva vlády o nezaměstnanosti, tak TOP 09 a ODS o takových věcech diskutovat nechtěly.

Víte, já bych tady mohl útočit také na pana bývalého ministra financí Kalouska. Mohl bych tady útočit na zástupce TOP 09 tak, jako jsme byli svědky na začátku projednávání tohoto bodu, kdy dva poslanci TOP 09 zaútočili na premiéra. Mohl bych říkat o tom, že tady bývalý ministr financí Kalousek mystifikoval Sněmovnu i veřejnost, a to tím, že řekl, že naposledy před 15 měsíci měli odpovědnost za Ministerstvo práce a sociálních věcí. No to není pravda. Pan Drábek před 15 měsíci skončil. Ale za pana Drábka nastoupila takzvaná ministryně – Drábek v sukních, paní Müllerová. Poslední vláda Rusnokova nevládla 15 měsíců a nemohla vyřešit situaci s nezaměstnaností v této zemi a situaci, jak to říct, abych nikoho neurazil, s nepořádkem na Ministerstvu práce a sociálních věcí.

Já si myslím ale, opravdu se nevracejme k minulosti. Je namístě, abychom si řekli, co budeme dělat s budoucností, jak řešit situaci v naší zemi, a možná si říci, jak společně učinit kroky, abychom pomohli českému hospodářství a snížení nezaměstnanosti v České republice. 629 274 – to je aktuální číslo o nezaměstnanosti. Je to nejvyšší číslo v historii České republiky. A tuto rekordní míru nezaměstnanosti musíme okamžitě snížit, ať už aktivní politikou zaměstnanosti, tak samozřejmě nastartováním české ekonomiky. Otázkou zůstává, jak to udělat. Minulá vláda udělala první krok a to takový, že jmenovala zmocněnce pro Ústecký a Moravskoslezský kraj, který by měl i mj. řešit v těchto postižených regionech nezaměstnanost. Vládní zmocněnec však nestačí. Nezaměstnaní jsou všude. V souladu s koaliční smlouvou zde máme hned několik léků, které Sněmovna musí prosadit.

Chyba, kterou nesmíme opakovat a kterou zde rok co rok předváděly bývalé pravicové vlády, je škrcení investic. Stát musí investovat do výstavby infrastruktury. V tomto vítám slova předsedy vlády pana Sobotky, který veřejně deklaroval podporu např. investovat do spojené průmyslové zóny na jižní Moravě se světem. Já věřím, že vláda nebude tedy podporovat pouze investice na jižní Moravě, ale ve všech krajích České republiky, v celé České republice. Je potřeba co nejefektivněji zmodernizovat dálnici D1, zahájit výstavbu severní spojky, opravit rychle železniční spojení mezi krajskými městy a v neposlední řadě motivovat kraje a města k investicím do svého vlastnictví.

Dále je bezpochyby nutné, a možná pro některé z vás kontroverzní,

pokračovat v realizaci dostavby Jaderné elektrárny Temelín, otevřít diskusi nad opravami a rozšířením Dukovan a také modernizovat tepelné elektrárny. Úkol samozřejmě máme i pro naše kraje a města, ať už je to podpora investic do rekonstrukce nemocnic, rekonstrukce škol, školek, výstavba dětských hřišť atd. To jsou věci ale, které my tady na úrovni Sněmovny nevyřešíme. Už tady v diskusi padlo, že je potřeba se navrátit k odbornému školství, že je potřeba se podívat na stav, kdy vychází z vysokých škol ročně tisíce a tisíce filozofů, tisíce a tisíce ekonomů a nejsou schopni se uplatnit na trhu práce.

Musíme si také samozřejmě říct, kde na ty investice a opravy vezmeme peníze. Zdroje v současné době máme, jen je neumíme využívat: smysluplné získávání z evropských fondů, efektivní státní správa, podpora podnikatelského prostředí či aktivní zahraničně diplomatická politika státu.

Toto potřebujeme a vzhledem ke koaliční smlouvě vládních stran pevně věřím, že popsané body vlády Bohuslava Sobotky v blízké době vláda splní, i když to nebude jednoduché.

Ale aktivní nemůže být jenom stát, nemohou být pouze podnikatelé, kraje či naše města. Aktivní musejí samozřejmě být ti nezaměstnaní v České republice, kteří si hledají práci, ale neumějí se bohužel uplatnit na trhu práce. Proto musejí začít fungovat úřady práce, musejí pomáhat lidem práci aktivně hledat a vyhledávat volná místa.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, otevřeme konečně oči. Čelme problémům, přestaňme se hádat. Myslím, že naším cílem a cílem všech poslanců, a je jedno, z které politické strany jsme, je, abychom snížili nezaměstnanost v naší zemi. Můžeme útočit na novou vládu, ale tato vláda ještě neprošla ani hlasováním o důvěře. Dejme jí čas ukázat, co umí dělat v České republice, dejme jí prostor, aby nastartovala českou ekonomiku a snížila nezaměstnanost. A držme jí všichni palce. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Rykalovi. Mám zde ještě omluvu z dnešního jednání. Od 17 hodin se omlouvá pan poslanec Zimola.

Ptám se, kdo další se hlásí do všeobecné rozpravy. Pan poslanec František Laudát. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Nebudu už zdržovat. Chci se jenom ohradit proti tomu, že bychom snad pana premiéra napadli. Myslím si, že s tím kontroverzním duchem začal on, neb nepochopil, že zadání – aspoň doufám, že zadání znělo: řekněte nám, jak budete řešit nezaměstnanost. Dneska ti lidé, kteří nemají práci a koukají se na nás, tak si samozřejmě řeknou: Ježíši Kriste, to nám nabízejí pěknou perspektivu!

Takže já to zpřesním. Na příští schůzi v březnu vyjdu s návrhem, aby se

projednával bod Řešení nezaměstnanosti 2014 až 2017. A to, co chci tady slyšet, je: jak to bude vypadat s daněmi; jak se pomůže malým, středním a velkým podnikatelům; jak se bude nasměrovávat školství, abychom se vrátili od produkování politologů ke slušným řemeslníkům; jak se pomůže lidem se vzděláním v přírodních vědách; jak uděláte, nebo prostě pomůžete tomu, aby se dostávaly výsledky vědy přes inovace do průmyslu, do výroby; jak uděláte politiku soudržnosti tam, kde to opravdu hoří – jak se otevře Jesenicko, jak se otevře Karlovarsko a další a další regiony, to znamená politiku soudržnosti. A tohle já tady chci slyšet a ne nějaké vzpomínky na minulost. A myslím si, že to chtějí slyšet i ti nezaměstnaní, a kvalifikovaně a v podložených číslech. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Laudátovi. Další s řádnou přihláškou je pan poslanec Antonín Sed'a. Prosím, pane poslanče, máte slovo. (Velký hluk v jednacím sále.)

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. I když jsem poněkud indisponován, přece jenom, vážené kolegyně a kolegové, se zapojím do diskuse, protože také cítím, že nezaměstnanost je největším problémem v naší zemi.

Situace na trhu práce je opravdu nejhorší za období, které Český statistický úřad srovnává, a to za situace –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, pane poslanče. Pan poslanec slušně požádal, že je indisponován, a proto poprosím všechny o klid, tak abychom si ho mohli všichni vyslechnout. Děkuji vám. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane předsedající.

Situace na trhu práce je opravdu nejhorší za období, které Český statistický úřad srovnává, a to přesto, že existují pozitivní signály o oživení české průmyslové výroby. Chci připomenout, že problémy s vysokou nezaměstnaností nemají pouze kraje, kde působí vládní zmocněnec. Příkladem je i můj Zlínský kraj, kde nezaměstnanost dosahuje 8,75 %, to je 35 500 osob. Počet uchazečů o zaměstnání vzrostl měsíčně o 4,4 %, ale zároveň počet hlášených volných míst poklesl o 33 %. Ano, o 33 %! A přestože tato míra nezaměstnanosti je těsně nad celorepublikovým průměrem, na Vsetínsku a Kroměřížsku nezaměstnanost atakuje 10 %, ale existují u nás i příhraniční regiony, kde nezaměstnanost přesahuje 20 a 25%.

Celé řešení boje proti nezaměstnanosti a zvýšení zaměstnanosti se musí dotýkat celého území České republiky. Přestože se za poslední období zlepšila aktivní politika zaměstnanosti – ale dle mého názoru velice málo –

kteřá byla za vlády pravice zdevastována, nemůžeme být spokojeni.

Chci říct, že tady souhlasím s kolegou Pilným, vaším prostřednictvím, pane předsedajícím, který tady uvedl základní problémy, které má Česká republika, a řekl bych ještě několik příkladů. Česká republika byla vždycky historicky a stále je velkou průmyslovou zemí. My si to možná neuvědomujeme. Přestože zanikly třeba velké průmyslové podniky, ale vznikly malé a ty se v současné době potýkají s nedostatkem dělníků, techniků, konstruktérů. Když sleduji inzerce, tak se nehledají administrativní pracovníci nebo nějakí sociologové, politologové, ale hledají se technici. Jedním z řešení je, opravdu neříkám reforma školství, ale určitá podpora vlády, podpora krajů technickému školství, a už to tady zaznělo, úřady práce musejí zlepšit rekvalifikaci tak a tím směrem, co potřebuje trh práce. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Sedovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Pilný. Prosím, pane poslanče, máte dvě minuty.

Poslanec Ivan Pilný: Ještě jednou dobré odpoledne, pane předsedající, kolegyně a kolegové. Víím, že to neprojde jako změna jednacího řádu, ale bylo by dobré, když se tady někdo k řečnickému pultu postaví a řekne, že nechce zdržovat, kdyby ho opustil. Slyšíme to každý den dvacetkrát.

A pak bych chtěl říct, že pokud se tato Sněmovna bude zabývat problémy, jako je konkurenceschopnost nebo nezaměstnanost, jako problémy politickými a bude tady klást otázky – slyšeli jsme seznam otázek od pana poslance Laudáta –, tak se nikam nedostaneme. Pojďme společně pracovat na tom, abychom s tím pohnuli. Otázky umí klást každý. Hledejme odpovědi. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S další faktickou poznámkou pan poslanec Jiří Zlatuška. Prosím, pane poslanče, máte dvě minuty.

Poslanec Jiří Zlatuška: Děkuji. Vážený pane předsedající, já bych se tady nerad zastával politologů, ale když už to pan poslanec Laudát takovým způsobem říkal, chtěl bych ho upozornit, že kdyby se věnoval nějakému exaktnímu oboru, třeba fyzice nebo něčemu takovému, tak by se dokázal podívat na statistiky počtů studujících, které jsou reálně na českých vysokých školách, zjistil by z takového pohledu – a tyto statistiky jsou k dispozici –, že počet studujících na technikách nejen roste po celá dvě a půl posledních desetiletí, ale že vůči nim je počet studujících politologie opravdu zanedbatelným počtem. A pokud by se chtěl inspirovat

v zahraničí u hnutí tzv. čajových pytlíků ze Spojených států, doporučuji mu výjimečného senátora Toma Coburn, ten v USA dokonce zakázal financování politologie. Asi tomu neříkal buržoazní pavěda, ale nějakým takovým jiným podobným způsobem. Pokud by chtěl něco podobného udělat třeba pro naši grantovou agenturu, jsem velice zvědavý na podobné návrhy.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zlatuškoví. S další faktickou poznámkou pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, mám pocit, že se nám tady rodí doktor Cvach české politiky. Možná pokud by tady nefotil to, jak řídím hlasování klubu, a podíval se třeba na můj životopis, tak by věděl, že pocházím z Fyzikálního ústavu nebo jsem pracoval osm let v technologiích, takže já víím, o čem mluvím. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Já nechci někoho zpochybňovat, jenom říkám, že jestli se domnívá pan Zlatuška, že struktura českého vzdělávání je v pořádku, pak si myslím, že voličům by měl vrátit všechny náklady, které stál daňové poplatníky, když působil v Senátu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: A smršť faktických poznámek pokračuje. Pan poslanec Chalupa s faktickou poznámkou, připraví se pan poslanec Zlatuška.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Velice krátce. Rád bych obrátil vaši pozornost zpátky k problematice nezaměstnanosti, k finančním tokům, které se tohoto problému týkají. Budu mluvit o jedné věci, a to je tzv. program Stáže ve firmách. Tento program údajně absolvovaly asi tři tisíce lidí, možná už dneska víc. Stát proplatil firmám, které tento program realizují od 140 tisíc do – já nevím – 160 tisíc korun za to, že nezaměstnaný člověk v takové firmě působí čtyři měsíce za stravenky a za úhradu jízdného. Mě bude velice zajímat, kdo tento program vymyslel a kolik z těch tří tisíc a více lidí našlo práci na déle, než tři měsíce. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S další faktickou poznámkou pan poslanec Zlatuška. Prosím, pane kolego.

Poslanec Jiří Zlatuška: Pane předsedající, jenom kdybyste panu Laudátovi řekl, že jsem se samozřejmě předem na to, že působil ve Fyzikálním ústavu, podíval. Podívil jsem se, že s tak malou schopností práce s kvantitativními údaji člověk mohl ve fyzice pracovat. (Smích v sále.)

Ale budiž. A upozorňuji ho, že problém počtu studentů na technikách je problém našeho základního a středního školství. I kdyby technikám zvýšil finance desetinásobně, nesežene větší počet kvalifikovaných uchazečů.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zlatuškoví. To je poslední ze smršť faktických poznámek. Nemám, neeviduji ani žádnou řádnou přihlášku do všeobecné rozpravy. Jestliže není, tak všeobecnou rozpravu končím a přistoupíme k rozpravě podrobné. Do té také nemám žádnou přihlášku v tuto chvíli. Paní zpravodajka. Prosím.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já bych chtěla jenom připomenout, že pan poslanec Opálka vnesl návrh, že Sněmovna bere na vědomí zprávu předsedy vlády o řešení nezaměstnanosti v České republice. O tomto návrhu bychom měli hlasovat, pane předsedající.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Dobře, dám o tomto návrhu hlasovat. Přivolám naše kolegy z předsálí a zahajuji hlasování o návrhu pana poslance Opálky tak, jak ho přednesla paní zpravodajka, že Sněmovna bere na vědomí zprávu předsedy vlády o nezaměstnanosti.

Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 113. Přihlášeno je 153 poslanců, pro 105, proti 25. Zprávu jsme přijali a tím končím projednávání tohoto bodu.

Přistoupíme k dalšímu bodu a tím je

36.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 92/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr školství, mládeže a tělovýchovy Marcel Chládek. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Poprosím ctěné kolegy a kolegyně o klid a o vyslechnutí pana ministra. Děkuji. (Značný hluk v sále.)

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení poslanci, vážená paní zapisovatelko. Dovolte mi, abych v krátkosti představil vládní návrh zákona, který řeší problematiku jmenování profesorů. Jak jistě víte, jedná se o problém, který se řeší již delší dobu. Chtěl bych konstatovat, že to je záležitost,

kteřou jsem ani nezapříčinil, ani nenastartoval, ale ctím nějaký proces, který již byl dohodnutý v době minulé.

Tato novela řeší nový způsob jmenování profesorů tím způsobem, že přechází na jiného ústavního činitele. Vzhledem k tomu, ale že tento návrh je legislativně naprosto nedostatečný –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Milé kolegyně – pardon, pane ministře – milé kolegyně, milí kolegové, prosím o ztišení. Zato vám řeknu dobrou zprávu – když se ztišíte. Předsedové klubů se dohodli, že dnešní jednání bude ukončeno v 17 hodin. Takže když přestanete hlučet, tak opravdu v 17 hodin skončíme. Děkuji.

Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Takže tato novela řeší nový způsob jmenování profesorů, tak jak jsem řekl v předešlé řeči, s tím, že tento návrh se musí upravit. Jsou dvě možné varianty. Jedna možná varianta je propustit tento návrh do dalšího čtení, kde bychom měli možnost upravit a specifikovat návrh tak, aby odborná záležitost zůstala na vysokých školách, proces by hodnotilo Ministerstvo školství a na předsedovi Senátu, eventuálně ministroví školství – záležití potom, jak se dohodneme na výboru – bude pouze ten jmenovací proces. Bude tam také specifikován nejenom způsob jmenování, ale i důvody možného odmítnutí tak, aby předseda Senátu nemohl odmítnout z jakéhokoliv důvodu, ale pouze kdyby byl tento proces obejit.

Pokud se slovní Sněmovna rozhodne, že tento návrh zamítne, nezbyvá mi nic jiného, než to také respektovat a podřídit se tomu s tím, že pak bude na mně jako ministroví školství, abych vešel v další jednání s vysokými školami a s panem prezidentem a abychom celou problematiku vyřídili.

Děkuji za vaši pozornost, za vaši oduševnělost a pevně věřím, že tento problém společnými silami vyřešíme. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Jiří Zlatuška. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, domnívám se, že tady tato navrhovaná novela je zbytečná a že si zaslouhuje zamítnutí v prvním čtení. Vychází z předpokladu, že je možné respektovat nedodržování stávajícího právního stavu, a vychází z celé řady mylných předpokladů o tom, jaké jsou vlastně reálné problémy vysokých škol, resp. problémy, které souvisí se jmenováním profesorů.

Z jednoho pohledu by se dalo říci, že je téměř jedno, jakým způsobem bude ke jmenování profesorů docházet. Často se argumentuje tím, že je to, ten stav, který máme u nás, tradiční pojetí jmenování profesorů hlavou státu, který vychází z dávných dob – někdy se uvádí Rakousko-Uhersko. Na druhou stranu je dobré mít na paměti, že je to akt, který vychází z tradičního pojetí jmenování profesorů hlavou státu, který stvrzuje společenskou vážnost reprezentantů nejvyšších vzdělávacích institucí, a že tím fakticky český stát projevuje úctu vzdělanosti, rozvoji, předávání vědění dalším generacím. Z tohoto pohledu to není otázka, kde bychom s těmi symboly měli zacházet lehkověžně.

V okamžiku, kdy se zamýšlíme nad tím, jestli respektovat tradice, které někomu mohou připadat vyčpělé, tak je dobré si uvědomit, že debata o tom, že by se mělo měnit postavení profesorů na vysokých školách, že by se měl měnit způsob, kterým jsou ustavováni, vyšla v kontextu těch takzvaných reform vysokých škol, které začaly s takzvanou Bílou knihou, a razilo to několik posledních vlád, zejména někteří ministři. Že cílem tady těchto změn byla především komoditizace vysokoškolského vzdělání, změna pohledu na zejména veřejné vysoké školy jako na vzdělávací instituce a jejich tlačení směrem k víceméně téměř komerčně působícím institucím, prokazujícím jenom jakousi tuctovou službu. Elitní a společensky respektované postavení vysokoškolských profesorů tady v tomto mělo ustupovat do pozadí.

Značná část z toho, s čím pracovala takzvaná Bílá kniha, byla v důsledku tlaku akademické i obecné veřejnosti odsunuta do pozadí, nicméně snaha prosadit aspoň části z takzvaných reformních novel zbyla. Snahu to udělat je dobré vidět v souvislosti i se snahou změnit způsob jmenování profesorů na vysokých školách.

Co se týká právního ukotvení jmenování profesorů, tak jak vypadá v současné době, často se říká, že vysokým školám se nelíbí změna postavení profesorů prostě proto, že si profesori nebo docenti chtějí psát to prof. nebo doc. před jméno jako titul. Tady bych upozornil na to, že v českém právním řádu neexistuje na rozdíl od akademických titulů, se kterými se ukončuje vzdělávání, to jsou takové ty JUDr., Mgr. apod., tak u profesorů, docentů, u těch zkratk prof. a doc., neexistuje žádné vymezení těchto titulů, které by jejich používání regulovalo. Jinými slovy, pokud se na to podíváme z ústavního hlediska, občanům není zakázáno nic, co zákon výslovně nezakazuje. Psát si prof. nebo doc. před jméno může kterýkoliv občan a nenajdete zákon, který by tady tohle to omezoval.

Je to zvláštní stav, kde pouze upozorňuji na to, že v této oblasti existuje nejen to pozitivní právní vymezení, ale i řada tradic, která je fakticky tím prostředím respektována. Do části těch tradic se návrh snaží vlamovat, nicméně část z nich nechává zcela mimo.

Stávající zákon o vysokých školách obsahuje 57 výskytů slova profesor, ale pokud si přečtete, jak se s tímto termínem v zákoně zachází, tak pouze v jednom jediném případě, a to v databázi, která se vede pro účely akreditačního řízení, se jedná o pracovní místo. V okamžiku tedy, kdy se spojuje třeba způsob jmenování profesorů s těmi tzv. funkčními místy, je to neexistující problém. Jmenování profesorem je uznání kvalifikace, která byla dosažena na základě velmi přesně stanovené procedury, která je v zákoně o vysokých školách obsažena v paragrafech 73, 74 a 75. Je to převážně záležitost, která se týká kvalifikačního ocenění těchto osobností.

Co se týká označování pracovních míst, ta jsou označována stejným termínem, přesto se jedná fakticky o termín, který je jiný. Na vysokých školách v minulosti bylo zcela běžné, v tuto chvíli to není tak běžné, ale nic tomu nebrání, aby pracovní místa byla označována tímto stejným termínem bez ohledu na to, aby tam byla nějaká přímá kauzální vazba. Tato dvojakost používání slova profesor byla obsažena v jednom z návrhů, které byly projednávány touto Poslaneckou sněmovnou, a bylo to v období, které končilo pádem vlády, pokud si dobře vzpomínám, ODS a ustavením úřednické vlády. Tehdy 30. dubna 1997 byl předložen tisk 189, který podepsalo 56 sociálně demokratických poslanců. Jedním z nich byl tehdejší poslanec Miloš Zeman, dnešní prezident České republiky. V tomto návrhu bylo obsaženo jak jmenování profesorů prezidentem republiky, čili současný prezident tento návrh svého času sám podepsal, ale kromě toho tam byla zakotvena i normativně praxe, kterou důvodová zpráva tohoto legislativního návrhu označovala za stávající praxi. Bylo tam doslova napsáno „zachovávají se dosavadní tituly, navrhuje se je označovat jako akademické hodnosti docent a profesor, jejich právní význam“. A je tam poznámka „nejde o označení pracovního zařazení na určité vysoké škole“.

Čili to, že se tato věc spojuje s procesem debaty o tom, jaká má být povaha akademických pracovníků na vysokých školách, to je spojení, které je z podstaty věci mylné. Vysokým školám dnes nebrání nic tohoto rozdělení používat. Vysoké školy mají dostatečné kompetence pracovat s pracovními místy profesor, respektive docent, aby to odpovídalo jejich vnitřním mzdovým předpisům nebo aby to odpovídalo mezinárodním závazkům, které například prostřednictvím Evropské univerzitní asociace přijímají pro otevírání míst zahraniční konkurenci, kde by bylo mnohem užitečnější od Ministerstva školství, kdyby se postaralo o dodržování třeba deklarací Evropské komise a Evropské univerzitní asociace o povinném zveřejňování všech výběrových řízení na vědecká místa na příslušném serveru Evropské komise, nikoliv měnilo tímhle tím způsobem stávající právní stav, na kterém není žádný podstatný problém.

V rámci studia toho, co vláda předložila ještě za minulého ne příliš legitimního působení a teď to zopakovala, jsem se věnoval několika

aspektům, které mi na tom návrhu připadaly formálně problematické.

Ptal jsem se ministra na to, jak vypadal konkrétně podnět, který podle důvodové zprávy předložil prezident republiky 22. května 2013. V důvodové zprávě je konkrétně psáno: „Vládní návrh zákona je předkládán na základě podnětu prezidenta republiky ze dne 22. května 2013, kterým prezident republiky doporučil úpravu působnosti v oblasti jmenování profesorů podle zákona o vysokých školách.“ Zde je problém, že prezident republiky nemá zákonodárnou iniciativu, takže formálně vzato je tento krok zvláštní. Ještě zvláštnější je nicméně odpověď, protože ta konstatuje, že podnět byl vznesen pouze ústně prezidentem republiky na jednání s dřívějším ministrem školství. Dostal jsem odkaz na veřejnou prezentaci z 22. května na tiskovém brífinku. Rozhodně z hlediska veškerých náležitostí toho, jak se připravuje legislativa, je to postup, který je krajně nestandardní.

Návrh na změnu toho, kdo jmenuje profesory, byl schválen v podobě jmenování předsedou Senátu na vládou bez důvěry a v demisi premiéra Rusnoka na svém jednání 8. ledna. Ptal jsem se, kdy a kým byl vznesen návrh na to, aby tam byl uveden předseda Senátu, nikoliv tak jak se předtím v debatách s předchozími ministry jednalo o ministru školství. Tento návrh podle informace ministra školství byl vznesen na opět zřejmě ústním jednání s prezidentem republiky dne 7. ledna 2014. Čili 7. ledna je ústně vznesen návrh, 8. ledna tento návrh projednává vláda. Z toho si lze udělat obrázek o tom, jakým způsobem probíhá proces, který upravuje něco, co má poměrně velké důsledky potom jak pro činnost vysokých škol, tak třeba pro naše postavení z hlediska mezinárodních smluv o vzájemném uznávání jmenování profesorů, třeba se Slovenskem.

Návrh neprošel standardním legislativním řízením podle legislativních pravidel vlády. Díky tomu ani nebyla provedena příslušná analýza právního a skutkového stavu a zhodnocení nezbytnosti změn právního stavu, tak jak legislativní pravidla vlády pro legislativu předkládanou vládou předpokládají. Dostal jsem na dotaz, jak tady tohle probíhalo, obecnou odpověď, že pro takovéto věci zřejmě legislativní pravidla vlády neplatí a není potřeba zpracovávat příslušné přípravné kroky.

To, co je na současném stavu dále do značné míry alarmující, je skutečnost, že je zde několik desítek učitelů vysokých škol, kteří úspěšně prošli jmenovacím řízením a jejichž návrhy z toho jmenovacího řízení na jmenování profesorem byly v období od 1. dubna 2013 do 31. prosince 2013 předloženy prostřednictvím, nebo měly být předloženy prostřednictvím Ministerstva školství prezidentu republiky. Celkem se jedná o 85 návrhů na jmenování. Těchto 85 návrhů bylo ministrem Štysem, tedy ministrem bez důvěry a v demisi, víceméně tak, jak tomu rozumím, svévolně zadrženo na Ministerstvu školství a nebylo postoupeno dále pre-

zidentu republiky k tomu formálnímu jmenování. Pokud si vzpomínáte, v gesci Ministerstva obrany z Univerzity obrany jeden návrh, který šel touto cestou, předán dál byl a bez problémů bylo příslušné jmenování provedeno. Tady se domnívám, že ministr Štyse prostě zneužil své pravomoci, kterou měl, a poškodil těchto 85 kandidátů na jmenování.

Na druhou stranu, i kdybychom vycházeli z hypotézy, která se mi nezdá být ničím podložena, že chce prezident republiky snad postupovat nějakým svévolným způsobem, uznávám, že mediální zprávy vypadají tak, že prezident republiky odmítá dodržovat zákon a odmítá provádět tady to jmenování. Ale pokud mu nebyly ty návrhy zaslány, pak si myslím, že je korektnější říci, že chyba je na straně předchozího ministra školství, nikoli prezidenta republiky.

Ale i kdybychom přijali jako východisko hypotézu, že je to svévole prezidenta republiky a že nechce pokračovat ve jmenování, pak upozorňuji na to, že z hlediska mzdových nároků například těch lidí, kteří projdou jmenovacím řízením, je plně v kompetenci vysokých škol začlenit mzdové nároky do vnitřních mzdových předpisů vysokých škol takovým způsobem, že ten, kdo projde úspěšně jmenovacím řízením, má všechny nároky mzdové tak, jako by byl formálně jmenován. Není problém v působení Akreditační komise, aby zohlednila osoby, které projdou úspěšně jmenovacím řízením a pouze jsou ministrem školství nebo prezidentem zdržovány od toho, aby byly jmenovány, a je možné těch pár let počkat, než se situace změní a přijde jiná hlava státu, která příslušné jmenovací dekry podepíše.

Zdůraznil bych ještě, že se zde nejedná o sám akt předávání jmenovacích dekretů. Řada předchozích ministrů tyto jmenovací dekry v Karolinu profesorům předávala, protože tam prezident z nějakého důvodu, buď vědomě jako téměř výraz toho, kam chodí, nebo jen z časové nebo jiné zaneprázdněnosti, nepřišel. Já jsem třeba dostal svůj prezidentský dekret od ministra Pilipa za působení prezidenta Havla. Jmenování samozřejmě proběhlo prezidentem, protože ten je podepsán na tom prezidentském dekretu, a je tam kontrasignace předsedou vlády, tak jak to zákony předpokládají. Ale všechno to, co se dál objevuje o tom, jestli má, nebo nemá prezident republiky chodit do Karolina, tohle jsou všechno podružné záležitosti.

Vzhledem tady k těmto aspektům budu navrhopvat zamítnutí tohoto návrhu v prvním čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu zpravodaji a otevírám tímto obecnou rozpravu, do které mám s přednostním právem přihlášeného pana poslance Kalouska, pana poslance Petra Fialu, potom pana poslance Schwarzenberga, řádně jsou přihlášení pan

poslanec Grebeníček a paní poslankyně Putnová. Ale ještě dříve, než jim dám slovo, mám tady faktickou pana poslance Raise. (Hlásí se někteří poslanci). Já jsem to neviděla, já to nemůžu vědět, omlouvám se. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Karel Rais: Přeji dobrý den. Já budu rychlý. Pánové, já bych se chtěl pozastavit nad tím legislativním procesem, protože existuje něco jako pojem akademické svobody univerzit a domnívám se, že v tom procesu, který probíhal pod vedením bývalé vlády, tento proces nebyl plně akceptován, protože tyto materiály nebyly projednány s Konferencí rektorů a s Radou vysokých škol. To si myslím, že byla jako chyba předcházejícího vedení. Potom, co se týká... Takže si myslím, že ten proces nebyl úplně košer, lidově řečeno.

Co se týká obsahu, domnívám se, že každý u nás musí plnit své povinnosti tak jak prezident. Čili když panu prezidentu jsou dány materiály, tak by měl podepisovat. Ale tam taky musí Ministerstvo školství ty materiály dodat na tu kancelář prezidenta. Takže tohle by bylo dobré, aby si z hlediska formy vyřídili.

Proto si myslím, že nemá cenu měnit zákon a vyměňovat jednu osobu za druhou, protože nikde není naprosto jasný... ani funkce předsedy Senátu není doživotní a může se tam objevit zas člověk, který s ní bude mít nějaké problémy. A proto měnit zákony si myslím, že není v pořádku. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuju pane poslanče, a prosím pana poslance Schwarzenberga. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, domnívám se, že bychom si měli uvědomit první úkol parlamentu coby zástupce lidu, a to jest připomenout hlavě státu, že i ona je vázaná Ústavou a zákony a že především musí poslouchat a naplnit zákon, splnit svou povinnost, a pak můžeme teprve diskutovat o návrzích o budoucí formě jmenování profesorů. Nejdříve by ale měl prezident splnit svou povinnost do posledního puntíku. Je-li parlament ale tak ovlivněn, že diskutuje návrh, aniž by splnil svůj první úkol, totiž zastoupení lidu vůči hlavě státu, tak bych rád věděl, proč tady vlastně sedíme. Pak se můžeme přímo jenom řídit příkazy. Prosím opravdu připomenout, nejdříve ať naplní zákon, ať se naplní Ústava, a pak teprve můžeme o něčem jiném diskutovat. Nehodí se, aby poslanci Parlamentu České republiky jednali v předklonu před hlavou státu.

Děkuju mnohokrát. (Hlasitý potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. A s další faktickou pan ministr Chládek.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji a pouze na faktickou poznámku, která se týká toho procesu. Ano je pravda, že předchozí ministr školství porušil tento proces. A já jsem již říkal při tom projednávání předtím, že minulý týden jsem již poslal dopisem tento návrh zákona jak České konferenci rektorů, tak Radě vysokých škol.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Dalším přihlášeným do obecné rozpravy s přednostním právem je pan poslanec Kalousek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážení členové vlády, dámy a pánové, bývá takovým ustáleným zvykem, že když opoziční klub nesouhlasí s předlohou a připojuje se k návrhu na zamítnutí, tak při té příležitosti také velmi zktrizuje předkladatele. Já bych se chtěl v tomto případě chovat opačně. Já se naopak domnívám, že bychom jako Poslanecká sněmovna měli pana ministra Chládku jako ministra vlády, která se zodpovídá Poslanecké sněmovně, vzít tak trochu pod ochranu, protože ten problém, který on se snaží řešit v rámci svých možností, není problém na spor ministr školství – prezident republiky, ale je to otázka důstojnosti a kompetencí Parlamentu České republiky a odpovědnosti a povinností a kompetencí pana prezidenta.

To, co tady máme předloženo, je zoufalá snaha nějakým způsobem zprůchodnit téměř stovku dosud nejmenovaných profesorů, kteří budou stále dále přibývat, protože jedna ústavní instituce – v tomto případě pan prezident republiky – dostala individuální vrtoch a říká ne, prostě některé své kompetence já jsem připraven napínat až na samou hranici ústavních zvyklostí a na jiné své povinnosti já vám, milý parlamente, milá veřejnosti, kašlu, neboť jsem byl zvolen přímo a jenom já mám právo rozhodovat o tom, které povinnosti vykonávat budu a které nebudu. Kdyby Parlament České republiky na tento přístup reagoval tak, že řekne zajisté, ovšem, jistě, pane prezidente, v takovém případě my změním zákon, přesuneme to na toho druhého nejvyššího ústavního činitele, kdybyste se nedejbože někdy v budoucnosti třeba vy zase stal předsedou Senátu, tak to posuneme zase někam jinam, tak bychom zcela principiálně ztratili veškerou svoji důstojnost. My jsme sice kolektivní orgán, ale jsme instituce ústavního systému úplně stejně jako individuální instituce prezident republiky. A tak jako z nás nikdo nesejme naše ústavní povinnosti, tak je ze sebe nemůže sejmut jiná instituce, byť je z božího dopuštění prezidentem republiky. Prostě jsou to jeho povinnosti z Ústavy a my mu nemáme usnad-

nit, aby bylo vyhověno jeho vrtochům. My mu máme jeho povinnosti připomenout.

Proto velmi prosím, nikoliv v zájmu teď vysokoškolského zákona, předpokládám, že někdy v budoucnu se bude novelou vysokoškolského zákona – mnohem komplexnější, nikoliv účelovou, nikoliv napsanou pro jednoho jediného člověka – parlament zabývat, ale aby teď v tuto chvíli Poslanecká sněmovna tento návrh zamítla – což je můj návrh v rámci rozpravy –, velmi zdvořile řekla panu prezidentovi: pane prezidente, buďte konejte své povinnosti, a pokud se vám je konat nechce, jste svobodný člověk, rezignujte na svou funkci, jedno nebo druhé, žádná třetí možnost neexistuje, a abychom v tomto přístupu vzali pod ochranu pana ministra školství, neboť je to problém rozhovoru nás, Poslanecké sněmovny, s prezidentem republiky – nikoliv problém ministra školství a jeho komunikace s prezidentem.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče, a dříve než pozvu k mikrofonu pana poslance Petra Fialu, prosím s faktickou pana poslance Fiedlera. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Dobrý den ještě jednou, vážení kolegové a kolegyně. Já bych chtěl jenom krátce zareagovat na slova, která tady zazněla. Také budu hlasovat pro zamítnutí tohoto návrhu, ale chtěl bych zareagovat hlavně na slova poslance Karla Schwarzenberga, která tady zazněla, že zde v Poslanecké sněmovně zastupujeme zájmy lidu. Bylo to součástí nebo obsahem poslaneckého slibu nás poslanců zde v parlamentu a já doufám, že poslanec Karel Schwarzenberg bude stejně konzistentní názor zastávat, až dojde na sněmovní tisk 28, referendum o majetkovém vyrovnání s církvemi, a že bude zastávat stejný názor a opět při tomto hlasování zastávat názor občanů této země. Děkuji. (Potlesk poslanců KDU-ČSL.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a prosím vás, pane poslanče, abyste se příště na své kolegy obracel mým prostřednictvím. Děkuji.

Dalším s přednostním právem přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Petr Fiala. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Fiala: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, několik slov na vysvětlenou, protože u počátku toho případu, na základě kterého dnes tady rozhodujeme, jsem v roli ministra školství stál já.

Já jsem byl na jaře minulého roku konfrontován se situací, která neměla

v České republice žádnou tradici, totiž že prezident republiky se rozhodl nerespекtovat proces, který vede k ustavení jmenování profesorem na jednotlivých vysokých školách, a řekl, že některé kandidáty jemu navržené vědeckými radami vysokých škol nebude jmenovat. Nakonec se toto jeho stanovisko omezilo na jedno vám všem známé jméno – pana profesora Martina Putny. Já jsem se snažil najít z této situace řešení, protože jak už jsem řekl, všechny předcházející hlavy státu respektovaly vždy rozhodnutí vysoké školy a to, že proces jmenování profesora je vlastně věcí vysokých škol a přesně popsání postupu v zákoně o vysokých školách a že to jmenování, které realizuje prezident republiky, je jmenováním symbolickým, ceremoniálním, které dodává tomu všemu jakousi společenskou váhu.

Ve chvíli, kdy se prezident Zeman rozhodl vytvořit novou tradici, bylo na ni potřeba nějak reagovat. Mým klíčovým cílem a podle mě i odpovědností ministra školství bylo, aby nevznikl precedenční případ, že kandidát, který je schválen vědeckou radou vysoké školy, není z vůle prezidenta republiky jmenován. Tohoto cíle jsem dosáhl, prezident Zeman jmenoval všechny navržené kandidáty, ale tohoto cíle jsem dosáhl na základě slibu, že připravím návrh zákona, kterým bude pravomoc jmenování přesunuta z prezidenta republiky na ministra školství. Já jsem s tímto slibem a návrhem neměl žádný problém, protože dlouhodobě i jako reprezentant vysokých škol jsem zastával názor, že způsob, kterým je u nás profesor jmenován prezidentem republiky, je archaický, neodpovídá potřebám vysokého školství ani zvyklostem ve většině vysokoškolských systémů v zahraničí a že je potřeba směřovat k tomu, aby se celé jmenování přesunulo do gesce vysokých škol, a k tomu cesta přes Ministerstvo školství mi připadala vhodná. Navíc pro to existují příklady ze zahraničí, například v Německu na základě návrhu vysokých škol jmenuje profesory příslušný zemský ministr.

Já jsem nicméně neměl možnost vzhledem k pádu vlády Petra Nečase tento návrh připravit a také jsem nemohl předpokládat to, co nastane v dalším období. A to, co nastalo v dalším období, pokládám za naprosto, naprosto nepřijatelné. Stalo se to, že Ministerstvo školství nepředložilo prezidentu republiky návrhy na jmenování lidí, kteří prošli jmenovacím řízením, a že tedy prezident republiky nejmenoval kolegyně a kolegy, kteří se po léta připravovali na to, aby se stali profesory, a kteří splnili všechny podmínky pro to, aby profesory na našich vysokých školách mohli být. Takže se tu více než 80 kandidátů na profesorku a profesora stalo rukojmím politiky, rukojmím vůle či nevůle prezidenta republiky realizovat povinnost, kterou mu ukládá právo. Povinnost, kterou mu ukládá zákon o vysokých školách.

To je podle mne neakceptovatelné a tato situace musí být co nejrychleji napravena. A já vůbec nemám problém o tom, diskutovat změnu

způsobu jmenování, a jsem dokonce jeden z těch, jak už jsem říkal, kteří jsou dlouhodobě pro. Ale co je nemožné, je, aby pan prezident podmiňoval to, že něco udělá, tím, že Sněmovna přijme nějaký zákon. To prostě není možné, protože je to absolutně neodpovědné vůči těm lidem, kteří čekají na jmenování profesorkou nebo profesorem.

Chápu, že pan ministr Chládek je v tom nevině, řekl bych zcela nevině. Snaží se najít řešení. Ale to řešení, které je zde dnes předloženo k našemu rozhodnutí, je řešení, které nemůžeme akceptovat. A já všechny z vás, kteří se třeba tolik nevyznáte v problematice jmenování profesorů a otázkách vysokých škol, prosím, abyste dali na slova těch, bez ohledu na politický tábor, kteří tu zkušenost mají a kteří říkají, že tímto způsobem tento návrh schválen být nemůže.

Dámy a pánové, jsou tři možnosti, které jsou seriózní, rozumné a dobré a o kterých můžeme diskutovat. To je ponechat celý proces tak, jak je, a nechat jmenování na prezidentu republiky. Je to v některých zemích, většinou zemích bývalého Sovětského bloku, praxe, která existuje. Druhá možnost je, aby proces ustanovování byl tedy ještě doplněn tím, že jmenuje, to samotné jmenování provede ministr školství. Je to praxe v zahraničí méně obvyklá, ale jak jsem říkal, například v sousedním Německu je realizována. A třetí možnost je, že profesory na základě přesně stanovených kritérií jmenuje sama vysoká škola. Dámy a pánové, to je praxe nejobvyklejší, je používána prakticky ve všech rozvinutých vysokoškolských systémech a je to věc, kterou bych já byl připraven podpořit.

Ale co je naprosto neobvyklé, nesystémové a nenajdete to pravděpodobně nikde na světě, je to, že by profesory jmenoval předseda horní komory parlamentu. A nejenom, že to je neobvyklé z hlediska jmenování profesorů, ale nemá to ani logiku v našem ústavním systému, protože to neodpovídá pravomocem, které jinak předseda horní komory má.

Takže dámy a pánové, já vás velice prosím, abyste pod tlakem situace nepodlehli snaze ji příliš překotně řešit a neudělali velkou chybu, která vysokoškolský titul nebo hodnost profesora jenom dehonestuje a vnese do celého systému ještě větší zmatek než tam je. Proto je potřeba tento návrh zamítnout.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. S faktickou prosím pana poslance ministra školství Marcela Chládku.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, paní předsedající. S malou opravou – senátora, ne poslance. (Předsedající: Omlouvám se.) Nic se nestalo.

Já jenom v krátkosti reakci na pana exministra školství. Já jsem ve svém

vystoupení jednoznačně řekl, že tento návrh není použitelný a že ho musíme upravit v dalším čtení. A řekl jsem také dvě varianty, které si dovedu připustit. To znamená, jedna varianta je jmenování předsedou Senátu. Na rozdíl od pana Fialy tam vidím logiku. To znamená, prezident jmenuje rektory, druhý nejvyšší ústavní činitel profesory.

Co se týká druhého návrhu, i ten si dovolím osobně připouštět, a to je ministr školství. Podotýkám ale, že proti tomu byla velká nevole ze stran vysokých škol samotných. Já proto, aby se ten proces nezdržoval, protože ovlivňuje celou řadu věcí včetně akreditací některých programů na vysokých školách, proto jsem právě přistoupil k tomu, abychom tuto možnost měli ve druhém čtení na výboru.

Chtěl bych ale jednu faktickou poznámku. Proces nezdržoval prezident republiky. Proces zdržoval exministr školství Štys. Je zapotřebí to tady říci veřejně, protože on poslal návrhy profesorů až 21. či 22. ledna tohoto roku. Profesury ležely kolem půl roku na Ministerstvu školství. A je pravdou, tak jak řekl pan zpravodaj, že pan prezident v době, kdy mu jiná profesura byla předložena ministrem obrany, bez problému tento profesor byl jmenován. Takže není pravdou, že nedodržuje tento proces prezident republiky, ale tento proces nebyl dodržen ze strany exministra Štysy.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a s další faktickou mám přihlášeného pana poslance Stanjuru.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já si myslím, že to takhle prostě dělat nemůžeme, pane ministře. Vy říkáte, tento návrh je k ničemu, ale postupme ho dál a tam ho přepíšeme. To přece není standardní legislativní proces. Ty varianty tady popsal pan předseda Fiala. Můžeme o nich debatovat, můžeme o nich debatovat s akademickou obcí, ale nemůžeme o nich debatovat tím, že máme nějakou lhůtu. Ta debata ještě nezačala a my do 60 dnů máme hlasovat ve druhém čtení o tom, zda tento návrh přijmeme, nebo nepřijmeme. Je to ostuda bývalé vlády a bývalého ministra školství, že to nechal někde v šuplíku. Nevím, čeho se obával. Dobře, tak to nakonec ze šuplíku vyndal a v lednu to poslal na Pražský hrad. Dobře, tak teď uvidíme, jak rychle bude pan prezident konat. Ale není žádný důvod to pouštět do druhého čtení. Žádný. Kromě toho, že se bojíme, že pan prezident konat nebude a tohle dopadne na ty, kteří opravdu všechno splnili a teď čekají a vlastně nevědí, proč čekají.

Protože přece nemůžeme podmiňovat změnu zákona tím, že připravujeme jinou. Tak dobře, dohodneme se, že budou nižší daně. A do té doby je nebudeme platit? To je úplně stejná logika. A mohl bych přidat i jiné příklady. Takže – a potom v té logice, že rektory jmenuje prezident, druhý nejvyšší ústavní činitel, předseda Senátu či předsedkyně Senátu, jme-

nuje profesory. No to by taky předseda Sněmovny mohl jmenovat děkany. To prostě žádnou logiku nemá, to si jenom vymýšlíme, abychom to nějakým způsobem zdůvodnili, proč ten světový unikát, že předseda horní komory jmenuje profesory, vůbec projednáváme.

Myslím, že nejlepší přístup je zamítnout to. Pokud bude mít nový ministr školství a nová vláda potřebu měnit způsob jmenování, ať vede řádnou debatu s akademickou obcí, ať proběhne řádný legislativní proces, a pak se k tomu můžeme vrátit, až tady bude vládní návrh zákona. Tohle opravdu patří jednoznačně zamítnout a ne že teď během tří, čtyř, pěti týdnů se budeme rychle domlouvat, co s tím vlastně uděláme.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a s faktickou pan poslanec Zlatuška.

Poslanec Jiří Zlatuška: Já bych chtěl jen zdůraznit, že debata o větší změně toho, jak budou jmenováni profesori a co znamenají, musí být vedena v kontextu celého vyvážení vysokoškolského zákona. Dnes zákon dovoluje jmenovací řízení provádět na jedné škole s působností přes všechny školy. Uznáváme na základě mezistátní smlouvy profesory, kteří jsou jmenováni na Slovensku slovenským prezidentem. Ocitly se i takové názory, že bychom mohli v rámci mezistátních vztahů požádat Slovensko, že by tam mohlo ministerstvo naše návrhy poslat, aby je jmenoval slovenský prezident. To je extrémní záležitost, ale vyhovovalo by to těm smlouvám.

A příklady ze zahraničí jsou velice ošidné. V Německu vysoké školy spadají pod jednotlivé země. Není to federální uspořádání a jsou to systémy, kde Ministerstvo přímo má dokonce občas i pravomoc přímo ustanovovat pracovní pozice na jednotlivých vysokých školách. To není přenositelné. Jediné, k čemu bychom mohli sáhnout z těch velkých změn, by bylo úplné zrušení profesorských titulů jako takových. Toto by byla fakticky situace, která by odpovídala anglosaskému světu. Ale to je krok, který se nedá udělat takovým způsobem, že se někdo špatně vyspí a řekne: mám potíže s tím, jestli prezident podepíše, nebo nepodepíše jmenování, tak se musíme pustit do takových změn.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Na základě dohody předsedů poslaneckých klubů končí dnešní jednání Poslanecké sněmovny v 17 hodin. Proto přerušuji projednávání tohoto bodu v obecné rozpravě. Je to bod 36, senátní tisk 92 v prvním čtení. Zároveň končím dnešní jednací den. Sejdeme se zde zítra v 9 hodin, kdy budeme pokračovat dle schváleného programu.

(Jednání skončilo v 17.00 hodin.)

**Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
13. února 2014 v 9.00 hodin
Přítomno: 168 poslanců**

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 6. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Zatím zde žádnou takovou žádost neviduji.

Sdělují vám, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali ti-to poslanci: paní poslankyně Bebarová-Rujbrová – pracovní důvody, pan poslanec Borka – pracovní důvody, pan poslanec Farský – zahraniční cesta, pan poslanec Gabal – zdravotní důvody, pan poslanec Hašek – pracovní důvody, pan poslanec Holeček – rodinné důvody, pan poslanec Kasal – rodinné důvody, pan poslanec Kořenek – pracovní důvody, pan poslanec Koskuba – bez udání důvodu, pan poslanec Kostřica – zdravotní důvody, pan poslanec Kott – osobní důvody, paní poslankyně Nytrová – zdravotní důvody, pan poslanec Okamura – zdravotní důvody, pan poslanec Pilný do 12 hodin – rodinné důvody, pan poslanec Procházka – zdravotní důvody, paní poslankyně Strnadlová – zdravotní důvody, pan poslanec Šincl – zahraniční cesta, pan poslanec Volčák – zdravotní důvody, paní poslankyně Vostrá – zdravotní důvody, pan poslanec Vozka – pracovní důvody, paní poslankyně Wernerová – pracovní důvody, pan poslanec Zimola – pracovní důvody, pan poslanec Ženíšek – pracovní důvody, pan poslanec Polčák – zahraniční cesta a pan poslanec Flégr od 15 hodin – pracovní důvody.

Ze členů vlády se omlouvá pan premiér Sobotka – zahraniční cesta, pan ministr Chovanec z dopoledního jednání z pracovních důvodů, pan ministr Němeček z dopoledního jednání a paní ministryně Válková do 16 hodin – pracovní důvody.

Opět omluva pana poslance Holečka neplatí. V tom seznamu řadí nějaký šotek, tak se panu poslanci omlouvám. Tolik tedy k omlouvám.

Upozorňuji vás, že na dnešní dopolední jednání máme pevně zařazený bod 77 a bod 66. Připomínám, že v 11 hodin se budeme věnovat bodu 72, což je situace na Ukrajině, a na 12 hodin je pevně zařazený blok voleb, tzn. body 55, 57, 58.

Do 11 hodin je také možno podat přihlášky k ústním interpelacím a v 11.30 proběhne jejich losování.

Pan poslanec Milota – náhradní karta číslo 1.

Mám zde přihlášky k pořadu schůze – od pana poslance Václava Klučky. Pane poslanče, máte slovo, prosím. Potom pan předseda klubu

Faltýnek. A prosím vás, abyste se utišili a vyslechli návrh pana poslance Klučky.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane předsedo. Přeji všem krásné příjemné slunečné ráno.

Dovolte mi předložit dva návrhy na pořad schůze. Jeden návrh se týká včera přerušného zákona o vysokých školách. Poprosil bych vás, abychom jej zařadili jako třetí bod dopoledního programu, tzn. za ty první dva již zařazené body. Je to tisk 92, zákon o vysokých školách. Dále bych vás požádal, abychom na zítřek na 11 hodin pevně zařadili bod 32 stávajícího pořadu, zákon o kybernetické bezpečnosti, parlamentní tisk 81. Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobré ráno, vážené kolegyně, kolegové. Chtěl bych poprosit o zařazení nového bodu do bloku zákonů v prvním čtení. Jedná se o sněmovní tisk číslo 108, vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se stanovením přístupu k činnosti bank, spořitelních a úvěrových družstev a obchodníků s cennými papíry a dohled nad nimi. Poprosil bych o zařazení do bloku prvních čtení za body 29 a 31, které bude předkládat ministr financí. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Mám zde ještě přihlášku pana poslance Schwarze, který žádá zřídit vyšetřovací komisi. Ale po konzultaci s organizačním oddělením jsem zjistil, že tato věc není procedurálně připravena, tudíž nemůže být projednávána na této schůzi. Takže prosím předkladatele, aby se spojili s organizačním oddělením a doladili veškeré náležitosti. Takže tento bod bohužel není možné zařadit.

Pokud nejsou další přihlášky k pořadu schůze, tak ještě omluvím paní poslankyni Peckovou z pracovních důvodů mezi 12. a 13. hodinou.

Pan poslanec Birke má náhradní kartu číslo 2.

Budeme se tedy muset vypořádat s návrhy, které zde padly.

Pan poslanec Klučka – nejprve pevně zařadit bod 36, což je zákon o vysokých školách, tisk 92, jako třetí bod dopoledne.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí, abychom tento bod zařadili pevně jako třetí bod dopoledne, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 114. Přihlášeno je 127, pro 119, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Dále pan poslanec Klučka navrhuje tisk 81, zákon o kybernetické bezpečnosti, na pátek pevně na 11. hodinu.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 115. Přihlášeno je 132, pro 124, proti 1. Tento návrh také byl přijat.

Pan poslanec a předseda klubu ANO Faltýnek navrhuje zařazení nového bodu, což je sněmovní tisk 108, a žádá o zařazení do bloku prvních čtení za bod 31. Pokud zde není ani veto ani námitka, tak je to tím pádem hlasovatelné. Navrhuji, abychom se s tím vypořádali jedním hlasováním, pokud není požadavek na oddělené hlasování. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem pana poslance Faltýnka. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 116. Přihlášeno je 133 kolegyň a kolegů, pro 127, proti nikdo. I tento návrh byl přijat. Tím jsme se vypořádali tedy se změnami pořadu.

Zahájím tedy bod číslo

77.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Dohoda o zřízení Evropské molekulární biologické laboratoře, která byla sjednána 10. května 1973 /sněmovní tisk 34/ - druhé čtení

Prosím pana ministra školství, aby se ujal slova.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, pane předsedo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji vám v krátkosti uvést vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Dohoda o zřízení Evropské molekulární biologické laboratoře – EMBL. Jedná se o organizaci, která sdružuje dvacet evropských států. Funguje již více jak 40 let, zabývá se molekulární biologii a genetikou.

Česká republika podala žádost o přihlášení do této organizace. Dne 5. 12. 2012 to bylo schváleno vládou České republiky. Tato žádost byla EMBLem odsouhlasena 25. 6. 2013. Poté byl vysloven souhlas v Poslanecké sněmovně a v Senátu Parlamentu České republiky. Ale ten opětovný návrh je podán z důvodu rozpuštění Poslanecké sněmovny.

Návrh prošel prvním čtením Poslaneckou sněmovnou, jednomyslně byl podpořen zahraničním výborem Poslanecké sněmovny, výborem pro vzdělávání Parlamentu České republiky i zahraničním výborem Senátu Parlamentu České republiky.

Hlavním přínosem je zapojení českých výzkumných center do mezinárodní spolupráce, umožnit jejich další rozvoj. Jedná se například o Akademii věd, Univerzitu Karlovu, Masarykovu univerzitu anebo nová centra, jako je například BIOCEF.

Myslím, že to by z mé strany úvodem mohlo být všechno. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Poprosím zpravodajku zahraničního výboru paní poslankyni Fischerovou, aby se ujala slova a odůvodnila usnesení výboru, které vám bylo doručeno jako tisk 34/1. Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Hezké dobré ráno. Pane předsedo, děkuji za slovo. Já zde odkážu na jednání zahraničního výboru, které probíhalo 15. ledna, a opravdu bylo přijato jednomyslně usnesení, které je možné najít v podkladech zahraničního výboru. Čili já za zahraniční výbor i za sebe jako zpravodajku doporučuji schválit. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Opravdu prosím, abyste se ztišili, protože hladina hluku v sále je velmi vysoká a někteří kolegové mi signalizují, že nejsou schopni sledovat rozpravu. Děkuji.

V této fázi otevírám rozpravu a zeptám se, zda jsou nějaké přihlášky do rozpravy. Pan poslanec Plzák. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Dobrý den, pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, kolegové. Přistoupení k té dohodě je podmíněno určitými finančními náklady. Jedná se o přístupový poplatek, myslím ve výši zhruba 25 mil. Kč a dalšími každoročními poplatky, které nám po první tři roky byly nějak poníženy podle nějaké dohody. Já jsem se chtěl jenom zeptat pana ministra, jak to vlastně je, jestli v roce, kdy přistupujeme, platíme jak přístupový, tak jednorozční poplatek, který skládáme každý rok. To je jedna věc.

Druhá věc je, že na tyto finanční náklady byly alokovány prostředky už v rozpočtu na rok 2013, a jestli se ty prostředky přesunuly do letošního roku, nebo jestli propadly, nebo jak to vlastně je. To jsem z návrhu nepochopil.

Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr chce vystoupit? Ano. Prosím, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji za dotaz. Přístupový poplatek se týká částky 990 575 eur a členský příspěvek je 650 000 eur, ale ten přístupový je první tři roky členství a poté následuje členský příspěvek s tím, že je propočítáno, že bude alokována ročně částka 1 mil. eur ročně, to znamená, že to odpovídá té částce v korunách, o které jste mluvil. Je to alokováno již v rozpočtu Ministerstva školství.

Předseda PSP Jan Hamáček: Další přihlášky do rozpravy nemám, rozpravu končím. Závěrečná slova pan ministr ani paní zpravodajka nepožadují.

Hlasovali bychom o usnesení zahraničního výboru, které nám tady odůvodnila paní zpravodajka.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s usnesením, jak bylo navrženo, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 117, přihlášeno je 141, pro 129, proti nebyl nikdo. Tento návrh byl přijat. Končím bod 77.

Budeme pokračovat bodem

66.

**Zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2012
/sněmovní tisk 36/**

Prosím ministra průmyslu a obchodu, pana Jana Mládku, aby tento tisk odůvodnil.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, Zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2012 byla vypracována na základě zákona č. 47/2002 Sb., o podpoře malého a středního podnikání. Zpráva charakterizuje vývoj vybraných ekonomických ukazatelů malých a středních podniků v roce 2012 ve srovnání s předchozím obdobím a rovněž obsahuje souhrnné informace o finančních podporách poskytnutých malým a středním podnikům z národních prostředků a prostředků Evropské unie jednotlivými ministerstvy v loňském roce.

Na úvod bych rád sdělil, že podnikatelskou činnost vykonávalo v roce 2012 celkem 1,12 mil. právnických a fyzických osob spadajících do kategorie malých a středních podniků, přičemž podíl malých a středních podniků na celkovém počtu podniků činil 99,86 %. Rád bych také upozornil, že malé a střední podniky zaměstnávaly 1,79 mil. zaměstnanců ze zhruba pětimilionové pracovní síly.

V roce 2012 došlo k meziročnímu zvýšení vývozu malých a středních podniků o 98 mld., to je o 6,6 %. Podíl malých a středních podniků na celkovém vývozu se tak zvýšil o dva procentní body na 53,5 %.

Rád bych zmínil, že ve zprávě jsou analyzovány podpůrné programy zaměřené na malé a střední podniky. Například v rámci OPI bylo k 31. 12. 2012 rozhodnuto o podporách ve výši 50 mld. Kč. Podpořili jsme malé a střední podniky v aktivitách vědy a výzkumu v celkové výši 1 mld. Kč. Malé a střední podniky samozřejmě podporují i jiná ministerstva. Veškeré údaje naleznete v materiálu. Je tedy zřejmé, že se soustředíme především na podporu inovačních aktivit, exportu a na oblast energetiky a také na zpřístupnění rozvojového a provozního financování.

Zpráva obsahuje informaci o přípravě příštího programovacího období a nového operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost a také popisuje realizaci programu malých a středních podniků jak v rámci MPO, tak v rámci dalších resortů.

V závěru bych chtěl udělat určitou omluvu, byť z mého pohledu je to vis maior. Projednávání zprávy o vývoji v roce 2012 až v roce 2014 není příliš aktuální, ale tak se to složilo a minulá Sněmovna to nestihla projednat.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Zprávu projednal hospodářský výbor, jehož usnesení vám bylo doručeno jako tisk 36/1. Prosím zpravodaje výboru pana poslance Ivana Adamce, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl návrh usnesení.

Poslanec Ivan Adamec: Dobré ráno, dámy a pánové, vážený pane předsedo. Prosím, aby pan kolega Plzák na mě nedělal opičky, protože se nemohu soustředit – prostřednictvím pana předsedajícího.

Ke zprávě o projednání ve výboru velmi jednoduše. Ta zpráva je opravdu vis maior, nicméně bude velmi zajímavé tuto zprávu porovnat se stavem v roce 2013 a já pevně věřím, že ta zpráva nám nepřijde až koncem listopadu letošního roku, ale že to bude podstatně dříve.

Celkem jednoznačný názor na tu zprávu byl, že je dobře zpracovaná, že ji vlastně Sněmovna bere na vědomí. Tam jsme se shodli naprosto přesně. Nicméně tam byla i určitá kritika některých záležitostí. Za jednu z takových možná vážných připomínek beru to, že by měla být jedna strate-

gie pro podnikání jako pro celek. Myslím si, že to by bylo velmi zajímavé. Bylo by to všechno na jednom místě a mohli bychom si udělat představu, jak to s podnikáním v České republice vypadá.

Dále jsme kritizovali, že vzdělávací proces je asynchronní s potřebami podnikání a průmyslu.

Velmi zajímavá byla diskuse ohledně snižování administrativní zátěže. Zajímalo nás, jakou metodiku vlastně používá ministerstvo. Když se zeptáte jakéhokoliv podnikatele, tak vám řekne, že největší problém vidí dnes v administrativní zátěži. Přitom pokles je o 23 % od roku 2005. Velkou kritiku vzbudil už v roce 2012 zákon o zadávání veřejných zakázek, protože je to samozřejmě administrativní zátěž. Jsem zvědavý, jak to bude vypadat ve zprávě za rok 2013 po poslední úpravě zákona o zadávání veřejných zakázek, která podle mě je daleko obtížnější z hlediska administrace, než bylo cokoliv předtím.

Byl dokonce i zájem přidat podpůrné usnesení. Nakonec jsme se na tom neshodli. Nicméně vnímáme, že je potřeba stabilita v podnikatelském prostředí, a rozhodně pan předseda hospodářského výboru pan poslanec Pilný bude chtít, aby nám ministři předložili na hospodářském výboru svou strategii konkurenceschopnosti.

Usnesení jste obdrželi, bereme na vědomí, takže předpokládám, že v obecné rozpravě, pokud budu vyzván znovu, navrhnu toto usnesení. Jinak si myslím, že v tuto chvíli skutečně je to vis maior a je to velmi zajímavé čtení. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. V této fázi otevíru obecnou rozpravu, kde zatím žádné přihlášky nemám. Pan ministr si přeje vystoupit, prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Rád bych krátce reagoval na pana zpravodaje. Myslím, že my potřebujeme nikoliv celkovou strategii podnikání, ale vůbec strategii země. A nová vládní koalice toto odhodlání projevila a to bude ta základní strategie. Od ní se potom eventuálně teprve odvinou další strategie, protože postup opačný, kdy už máme něco kolem 130 strategií a nejsou brány vážně, se neosvědčil.

Jinak samozřejmě k těm námětům. Naprosto souhlasím s tím, že je třeba se věnovat vzdělanosti, aby odpovídala potřebám této ekonomiky, a samozřejmě také pokračování snižování administrativní zátěže. A chtěl bych přislíbit, že zpráva za rok 2013 bude daleko dříve než v listopadu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Do obecné rozpravy – pan poslanec Votava má slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Kolegyně, kolegové, mám jenom poznámku. On už to vlastně pan ministr tady řekl, že zpráva za rok 2013 se bude projednávat dříve. Protože si myslím, že projednávat v únoru 2014 zprávu o podnikání za rok 2012, to asi není to pravé ořechové. Ale ono se to týká i řady dalších zpráv, takže si myslím, že i v tom bychom měli udělat nějaký pořádek. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dále do obecné rozpravy? Potom v podrobné rozpravě (ke zpravodaji). Takže končím obecnou rozpravu, otevírám podrobnou a prosím pana zpravodaje, aby se ujal slova.

Poslanec Ivan Adamec: Dámy a pánové, velmi stručně. Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po vyloučení náměstkyně ministra průmyslu a obchodu Alexandry Rudyšarové, zpravodajské zprávy mé a po obecné a podrobné rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky bere na vědomí Zprávu o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2012. Pověřuje zpravodaje výboru – mne –, aby přednesl zprávu o výsledcích projednání této zprávy v hospodářském výboru, což jsem učinil. A pověřuje předsedu výboru, aby předložil toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se, zda ještě někdo chce vystoupit v podrobné rozpravě. Není tomu tak. Závěrečná slova? Končím podrobnou rozpravu. Prosím pana zpravodaje o závěrečné slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Velmi krátce. Předpokládám, že budu tyto zprávy zpravodajovat v následujících obdobích, takže bude velmi zajímavé srovnání, jak se podnikání v české zemi vyvíjí. A rozhodně budu hlídat i termíny tak, abychom skutečně nepřišli vždycky s křížkem po funuse.

Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Pan ministr, přeje si závěrečné slovo? Není tomu tak.

Přistoupíme tedy k hlasování o usnesení, které navrhl pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem usnesení, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 118. Přihlášeno je 153, pro 138. Tento návrh byl přijat a já končím bod 66.

Ještě vás seznámím s dalšími omluvami. Omlouvá se paní ministryně Marksová z dopoledního jednání. Omlouvá se i pan poslanec Heger z dnešního jednání od 9.30 do konce dopoledního jednání. A omlouvá se paní poslankyně Adamová ze zdravotních důvodů mezi 9 a 14.30 hodin. A omlouvá se i pan poslanec Zahradníček z dopoledního jednání ze zdravotních důvodů. To jsou omluvy.

Budeme pokračovat bodem číslo

36.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 92/ - první čtení

Tento bod byl přerušen v obecné rozpravě. Mám zde přihlášky pana poslance Grebeníčka a paní poslankyně Putnové. Takže prosím pana poslance Grebeníčka, aby se ujal slova a paní poslankyni prosím, aby se připravila. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, německý satirik a aforista Christoph Lichtenberg napsal svého času následující myšlenku: „Velcí lidé taky chybují. A někteří z nich tak často, že je člověk skoro v pokušení považovat je za malé.“

Co k tomu dodat? Snad jenom to, že Miloš Zeman byl sice zvolen prezidentem České republiky v přímé volbě, ale ústavní vymezení jeho postavení a pravomocí se tím nijak nezměnilo. Je tedy povinen respektovat tento stav a vykonávat svou funkci v daném ústavním rámci. Některé jeho kroky vyvolávají ovšem jisté pochybnosti, zda si nepočíná příliš sebestředně a nechce si funkci prezidenta přizpůsobit k svému obrazu. Ne, o jeho svérázných postupech při jmenování nové vlády včetně natahování časových limitů dnes mluvit nehodlám. Nehodlám zde mluvit ani o tom, jak svévolně převedl svoji pravomoc udílet milosti na Ministerstvo spravedlnosti. Pouze budu konstatovat, že prezidentovy pravomoci by měly být precizovány tak, aby si je nemohl vykládat podle svého. Chci však mluvit o tom, že přibližně stovka vysokoškolských profesorů je vystavena až nepochopitelné samolibosti hlavy státu, která jim odmítá podepsat a předat příslušné dekrety.

„Jestliže se návrhy hromadí, není to moje vina,“ uvedl prezident Zeman s tím, že se už s bývalým ministrem dohodl na změně zákona spočívající v přenesení této pravomoci na ministra. Nyní se mu údajně zalíbil nápad

nového šéfa školství a vláda mu vyhověla. Prezident Zeman proto doufá, že novela bude rychle schválena a on se profesory vůbec nebude zabývat. Ne, nevařím z vody. To, že prezident trvá na svém stanovisku a že za současné situace nepodepíše žádný jmenovací dekret novým profesorům, sdělil osobně 20. ledna letošního roku členům předsednictva České konference rektorů.

Patřím k těm, kteří jsou přesvědčeni, že aktuální znění návrhu je nepřijatelné především pro nově zaváděné věcné posuzování odbornosti uchazečů předsedou Senátu Parlamentu České republiky. Tento postup by nepochybně ohrozil autonomii vysokých škol. Navíc neodpovídá ani mezinárodně obvyklým postupům. V případě jmenování profesorů je tento akt dovršením procesu, v němž kandidáti museli splnit dané zákonné podmínky a odborné požadavky, jež jsou v dané věci podstatné, a následně jmenování je pak jen uzavřením tohoto procesu.

Ústavní právníci navíc upozorňují na to, že návrh zmíněnou pravomoc svěřit předsedovi Senátu nemá žádnou ústavní logiku. Pokud prý parlamentní komory rozhodují v omezených případech o nějakých personálních návrzích, pak tak činí jako celek. Předsedové komor nejsou tedy ústavní orgány, které by mohly či měly mít takovou pravomoc.

Ano, v demokratickém právním státě, kde platí dělba moci a činnosti, je rozhodování o jmenování profesorů zásadně věcí moci výkonné. A prezident, vy to pochopitelně velmi dobře víte, jako hlava státu je její součástí. Pamatoval na to zákon číslo 35/1920 Sb., jímž se prováděl zákon o služebním poměru vysokoškolských učitelů, kde v § 1 stálo: „Návrh sboru profesorského na jmenování profesora vysokoškolského předloží se ministerstvu školství a národní osvěty, jež zařídí další kroky za účelem provedení jmenování prezidentem republiky.“ A pamatuje na to i zákon číslo 111/1998 Sb., o vysokých školách, kde stojí, že „v řízení ke jmenování profesorem se prokazuje pedagogická a vědecká nebo umělecká kvalifikace uchazeče, který je význačnou a uznávanou vědeckou nebo uměleckou osobností ve svém oboru. Profesora pro určitý obor,“ cituji z uvedeného zákona, „jmenuje prezident republiky na návrh vědecké rady vysoké školy, podaný prostřednictvím ministra.“

Tomu rozumím, to má logiku a neposiluje to vliv politiků na chod vysokých škol.

Prezident Zeman si ovšem nechce připustit, že hořčice bez rostbifu nestojí za nic. Konstatoval, že předjednal s částí parlamentních stran zrychlené projednání novely zákona o vysokých školách. Nevím, kde prezident bere tu jistotu. Není přece vůbec jisté, zda se většina z nás shodne na přechodu jmenovací pravomoci z prezidenta na šéfa horní komory, případně na příslušného ministra. Jistě, někdo rozumí své věci sám od sebe, druhý dovede posoudit, čemu jiní rozumí.

Začalo to odmítnutím, jmenovat Martina Putnu profesorem a pokračovalo to sporem Miloše Zemana s rektorem Masarykovy univerzity Mikulášem Bekem v říjnu loňského roku, kdy tato univerzita nepříliš šťastně odmítla před volbami dát prostor prezidentovi k přednášce na akademické půdě. Miloš Zeman pak kvůli tomu nepozval Mikuláše Beka na udělování státních vyznamenání, což rovněž vzbudilo jisté rozpaky. Snaha rektora brněnské univerzity o reparát nevyšla. „Pozval jsem pana prezidenta a on mi řekl,“ cituji jeho slova, „že pozvání Masarykovy univerzity nikdy nepřijme.“ Ne, tohle neholdám komentovat, mimo jiné i proto, že exministr školství Dalibor Štys veřejně prohlásil, že prezident Zeman je ochoten s akademiky dál debatovat o tom, že by se jmenovací pravomoc časem opět vrátila na hlavu státu.

Ne, prezident Zeman by neměl ustupovat od osvědčené tradice. Pokud zachová platnou úpravu, jsem připraven veřejně prohlásit: bůh nám zachovej našeho pána, jiný by mohl být ještě větší rána. V dané chvíli však patřím k těm poslancům, kteří nenašli jediný důvod, proč by posuzovanou předlohu podporovali.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost. (Potlesk KSČM)

Předseda PSP Jan Hamáček: To byl pan poslanec Grebeníček. Slovo má paní poslankyně Anna Putnová.

Poslankyně Anna Putnová: Dobré ráno, vážený pane předsedo, dámy a pánové. Od poloviny loňského roku se vede v politických i odborných kruzích debata o formě jmenování vysokoškolských pedagogů profesory. TOP 09 od začátku tohoto sporu zastává jednoznačně negativní stanovisko. Považujeme materiál, novelu, která přichází dnes k projednání, za zcela účelovou, a proto nebudeme podporovat její postoupení do druhého čtení. Argumenty, které nás k tomuto vedly, vám teď stručně představím.

Dosavadní právní stav považujeme za právně nezávadný, vyhovující a změnu kompetencí považujeme za nevhodnou. Jsem přesvědčena také, že je třeba zachovat kontinuitu zavedených zvyklostí, která v tomto případě je doplněna také tím, že jmenování profesorů prezidentem výrazným, byť mimoprávním způsobem zvyšuje vážnost této akademické hodnosti. Jmenování prezidentem jako osobou politicky nezávislou a nadstranickou nelze nahradit jmenováním jiným ústavním činitelem, který je vždy reprezentantem své politické strany.

Nesouhlasím také s možností, aby předseda Senátu jakkoli přezkoumával a posuzoval proces navržení osob na profesory na vysokých školách. Považuji to za nepřipustný zásah do autonomie vysokých škol.

S tímto návrhem nesouhlasí ani reprezentace vysokých škol. Není pravda, jak je uvedeno v důvodové zprávě, že s orgány reprezentace vysokých

škol nebylo dosaženo jednoznačné shody, a to proto, že nebylo dosaženo žádné shody. Česká konference rektorů jednoznačně s návrhem nesouhlasí, jak vyplývá z usnesení předsednictva České konference rektorů z 22. 1. tohoto roku.

Celkově je důvodová zpráva velmi nepřesvědčivá. Uvádí se v ní například, že jmenování profesorů v současné době zatěžuje administrativu prezidenta. Stejně tak sdělení, která zdůrazňují symbolický a formální charakter postupu předsedy Senátu, neodpovídají navrženému textu zákona. Chtěla bych připomenout, že v zemích, kde se státní moc podílí na jmenování profesorů prostřednictvím svých ústavních činitelů, je to právě prezident, kdo je jmenuje. Není to jenom Maďarsko, Polsko, ale je to také například Francie.

Z těchto důvodů nebudeme podporovat postoupení navržené novely do dalšího čtení. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dalším přihlášeným je pan poslanec Vácha.

Poslanec František Vácha: Pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, předstupuji před vás v naší Poslanecké sněmovně nejspíš jako nejvyšší aktivní praktikující akademický funkcionář, nebo hodnostář, a tak mě můžete brát jako zástupce akademické obce, vysokoškolských pedagogů a vědeckých pracovníků.

Připomeňme si, a bylo to už zmíněno, že s úpravou vysokoškolského zákona nesouhlasí jak konference rektorů, a je to usnesení z 8. a potom z 22. ledna 2014, tak i Rada vysokých škol z usnesení 23. ledna 2014. Co je ale možná ještě důležitější, je fakt, že s úpravou nesouhlasí většina akademické obce, profesorů, docentů, asistentů, pedagogů, výzkumníků, jak říkám, dělníků vysokých škol a naší vědy. Právě těch jsem se v poslední době ptal na jejich názor na předkládanou změnu a mohu vám s čistým svědomím oznámit, že snad kromě předkladatele, nebo možná minulého předkladatele, s touto změnou nesouhlasí nikdo. Jediné, co celou touto kauzou zaznívalo, byla myšlenka, aby profesory dále jmenoval pan prezident.

Důvodů a argumentů je mnoho, slyšeli jsme jich plno od pana zpravodaje, například o tradici, o majestátu prezidenta. Další argumenty, že se panu prezidentovi možná nechce pracovat, nebo že měníme zákon jenom kvůli jednomu člověku. Pan poslanec Kalousek zmiňoval, co se stane, když pan prezident za pět, sedm, osm let bude zvolen do Senátu, bude zvolen předsedou Senátu – pak budeme znova měnit zákon kvůli němu?

Pro mne je ale důležitý jiný argument, který bych vám chtěl představit a

ktej se možná někomu z akademické obce nebude líbit. Vidím prezidenta jako pojistku s dostatečnou, a troufnu si říct nejvyšší autoritou, která může poukázat na špatná nebo pochybná rozhodnutí akademických senátů a vznést námitky proti jmenování. Nemysleme si, že by v akademické obci nebyli lidé, kteří dosáhli titul profesor, aniž by si to aspoň podle mého názoru skutečně zasloužili. Že se neděje praxe, kdy pokud neprojdete jmenovacím řízením na jedné univerzitě, nezkusíte to na jiné, která je možná benevolentnější, nebo odjedete do nějakého zahraničí. Možná že bychom takové příklady našli i v naší Sněmovně. A nakonec ti lidé ten svůj ušmudlaný titul získají. I z těchto důvodů jsem hluboce přesvědčen, že by konečně jmenování mělo zůstat v rukách a v pravomoci prezidenta republiky. Myslím si, že je i dobře, že se možná někdy ohradí proti jmenování některých kandidátů. Upřímně řečeno, kdo z vás by si všiml remcání předsedy Senátu a kdo z vás si všimne protestů prezidenta republiky. A pokud by pan prezident s kritikou nebo odmítnutím přestřelil, pak je tu veřejnost a akademická obec, která se jistě zastane adepta před případnou nespravedlivou zlovůlí hlavy státu tak, jak jsme toho byli svědky třeba v nedávné době.

Proto vás chci poprosit, vyslyšte volání akademické obce, nepřijímejte tento návrh. A proto bych chtěl poprosit pana prezidenta, aby si rozmyslel svůj postoj. Na tomto místě navrhuji zamítnutí tohoto návrhu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, takže se přidáváte k návrhu pana poslance Kalouska, který toto navrhl také v rozpravě. Ano, děkuji, to byla zatím poslední... Nebyla to poslední. Pan předseda Mihola. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, dámy a pánové, už tady na to téma bylo řečeno mnohé, tak přidám pár slov ještě za klub KDU-ČSL. Mimo jiné i z toho důvodu, že jsem 15 let působil, nebo do této doby posledních 15 let působil ve vysokoškolském prostředí a tato problematika mě velmi zaujala a je mi blízká. Slyšeli jsme zde již vyjádření kolegů, kteří jsou problematice vůbec nejbližší a jsou k ní nejkompetentnější. Mám na mysli především exrektora profesora Zlatušku a dvojnásobného exrektora profesora Fialu. Byť se jejich úhly pohledu na věc lišily, co se týká řešení do budoucna, tak v podstatě společným jmenovatelem bylo sjednocení se na zamítnutí návrhu této novely vysokoškolského zákona.

Já jako zástupce konzervativní strany asi nepřekvapím tím že mě rozhodně není proti myslí zachovat stávající formu jmenování vysokoškolských profesorů, byť se může zdát někomu archaická. Titul vysokoškolského profesora je nejvyšší akademickou hodností, a přijde mi proto logické a

správné, že pokud chceme zůstat u symbolů, tradic a nějakého slavnostnějšího předávání, tak je správné, aby pocházel od hlavy tohoto státu, nikoliv aby se to předávalo na další ústavní činitele. Mohlo by časem dojít také k nespokojenosti nebo by měl někdo problém s někým a předávalo by se to dál jako štafeta. Určitě by to nepůsobilo dobře. (V sále je velmi rušno.)

To už se kloním spíše k názoru, který tady také zazněl, diskutovat o případné změně, protože tak jak sleduji vývoj v některých dalších evropských zemích, skutečně v těch, které jsou nám historicky nejbližší, ke změnám došlo. Byla tady řeč o Německu. Tam se to liší v různých spolkových zemích, a dokonce předávání vysokoškolského diplomu se často obejde bez jakéhokoli slavnostního aktu a profesorovi se jmenování pošle poštou, nebo ve dvou spolkových zemích dokonce tuto záležitost vyřizuje sama vysoká škola bez toho, že by do toho vůbec vstupoval ministr školství. Změnilo se to i v Rakousku, ke kterému jsme měli historicky asi vůbec nejbližší, kde od roku 2002 profesori nejsou již spolkovými státními zaměstnanci, ale pouze zaměstnanci univerzity, a tudíž tam přestalo existovat to, co nám bylo podobné, to, co tam fungovalo dříve, že profesory jmenoval spolkový prezident. V tuto chvíli spolkový prezident může obdařit vysokoškolského učitele titulem profesora, ale pak se to vnímá pouze jako jeho –

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, já se velmi omlouvám, ale já prosím všechny, kteří tady vedou soukromé rozhovory, aby tak činili mimo tento sál, protože hladina hluku je opravdu nesnesitelná. Děkuji.

Poslanec Jiří Mihola: Takže shrnuji. Diskusi se do budoucna nebráním, ale byl bych rád, aby k tomu nedocházelo tak spontánně, svévolně. Koneckonců se to vlastně celé tak trošku minulo účinkem, protože zaseklo se to na jmenování pana profesora M. C. Putny, který je možná teď vůbec nejznámějším českým profesorem, asi aniž by o to stál. A je i otázka, jestli je to tak správné, nebo jestli si zaslouží takovou popularitu.

Takže chtěl bych na závěr říci, že KDU-ČSL je pro zamítnutí předložené novely vysokoškolského zákona. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dalším přihlášeným je pan poslanec Jiří Pospíšil.

Poslanec Jiří Pospíšil: Pane předsedo, dámy a pánové, dovoluji mi několik replik a několik postřehů k debatě, která zde probíhá. Zatím zde vystupují v zásadě experti na vysoké školství, specialisté, kteří pracují ve školském výboru. Ten jejich pohled na návrh je zamítavý. Můj pohled je ob-

dobný. A dovoluji mi několik slov právníka, protože vedle jaksi odborných nebo věcných důvodů, které zde byly řečeny, například ten, že s tím nesouhlasí akademická obec, že s tím nesouhlasí Rada vysokých škol, Konference rektorů a tak dále, je dobré zdůraznit i právní důvody. Dovoluji mi jenom tři čtyři poznámky. Velmi stručně.

Za prvé. Měníme-li právní předpis, pak by zde měl být nějaký zjevný důvod. To znamená, že ten právní předpis nefunguje. Pořád všichni zde permanentně si stěžujeme na právní džungli, na přehršel právních předpisů, na permanentní novely některých zákonů, na zbytečné právní předpisy typu zákona o zoologických zahradách. Ale toto, dámy a pánové, co zde dneska projednáváme, je typicky zbytečná novela, kdy není žádný zřejmý důvod, proč je třeba novelizovat zákon o vysokých školách. Není zde žádný zřejmý důvod, proč současná právní úprava nefunguje. Takže prosím, ti z vás, kteří kandidovali pod volebními programy, pojďme se zabývat kvalitou právních předpisů, pojďme přijímat jen takové změny, které jsou nutné, které jsou v rámci společnosti potřebné; tak ti by pro tento právní předpis dnes zde neměli hlasovat.

Druhý důvod z pohledu právního, proč by ten zákon neměl být přijat, je to, že se jedná pouze o dílčí novelu. Pokud zde někdo chce vést debatu o tom, jaká má být pozice prezidenta republiky v ústavním a právním systému České republiky, jaké má mít pravomoci, pak se domnívám, že taková změna by byla seriózní pouze po celkové komplexní debatě o tom, jaké jmenovací pravomoci prezidentu republiky mají zůstat.

Protože se brzo můžeme dočkat toho, že se prezident republiky rozhodne, že nebude jmenovat generály, že nebude jmenovat soudce, že nebude jmenovat předsedy soudů atd., a takováhle novela zde opět může být na stole. Proč odjímáme prezidentovi republiky právo jmenovat profesory, resp. proč prezident republiky nechce jmenovat profesory? A proč mu současně nevdává, že jmenuje – zdůrazňuji v uvozovkách – řadové soudce? To přece není žádná logika. Takže prosím, já odmítám podporovat takovéto dílčí novely.

Třetí důvod, který zde zazněl a který je podle mého názoru zcela klíčový, je vůbec přístup k předložené novele a její vznik. Dámy a pánové, já tady jako už zkušený letitý poslanec velmi varuji před tím, abychom přijímali novely a měnili pravomoci orgánů veřejné moci jenom proto, že ten konkrétní nositel veřejné moci, ten konkrétní vykonavatel, odmítne svoji pravomoci realizovat. Já si myslím, že to je největší nebezpečí této novely, a proto i ti, kteří by třeba věcně uvažovali o tom, že by předseda Senátu takovouto pravomoc mohl vykonávat, by tuto novelu měli odmítnout. Já před tím tady varuji, a to je také hlavní důvod, proč jsem zde vystoupil jako člověk, který se léta zabývá právem a Ústavou České republiky.

Dojdeme-li k závěru, že si orgány veřejné moci mohou svévolně vy-

kládat své pravomoci, mohou je odmítat a chtít po suverénu veřejné moci v České republice, po Parlamentu České republiky, aby kvůli nim měnil zákony, pak je toto, dámy a pánové, destrukce demokratického právního státu. Já jsem kvůli tomu vystoupil, chtěl jsem to tady takto tvrdě asi říci. Pokud přistoupíme na filozofii této novely, dámy a pánové, zakládáme destrukci demokratického právního státu, který je postaven na dělbě moci, je postaven na tom, že zde máme jednotlivé ústavní a zákonné orgány, které mají rozdělené pravomoci, je zde systém brzd a vah a tyto orgány a jejich pravomoci a kontrola jsou vzájemně vybalancovány. Není možné, aby jeden orgán, kterýkoliv, nemusí to být prezident republiky, si svévolně říci, že on svoji pozici v ústavním a právním systému odmítá a chce mít jiné pravomoci. To je opravdu v zásadě právní revoluce, byť v tomto případě negativní, kdy orgán veřejné moci – prezident republiky – odmítá určitou pravomoci. Ale může se stát příště, dámy a pánové, že on bude chtít takovýto nějaký orgán svévolně nějakou pravomoc přidat. A principiálně to bude stejné a stejně nebezpečné. Takže já před tím velmi varuji a prosím, pro všechny z nás by tím hlavním důvodem mělo být to, že tímto ohrožujeme principy demokratického právního státu.

A na úplný závěr poslední právní argument, který také tady zazněl v debatě, je samotný obsah novely. Já se domnívám, že není vhodné v parlamentní republice přenášet takovouto jmenovací pravomoc na hlavu jedné z komor dvoukomorového parlamentu. Už to tady také zaznělo, říkal to myslím pan poslanec Grebeníček, že toto ústavní právníci vidí jako nevhodné. Hlava komory parlamentu je vnímána jako reprezentant kolektivního tělesa a měla by mít minimálně, nebo pokud možno žádné exekutivní samostatné pravomoci. Tímto zkrátka posouváme význam hlavy komory parlamentu a vytváříme z ní speciální orgán, který má své výkonné pravomoci, a opět měníme charakter a princip demokratického právního státu, který je zakotven v české ústavě.

Takže dámy a pánové, tolik stručně několik mých poznámek. Já jsem vystoupil proto, aby zde bylo zřejmé, že ty argumenty nejsou jenom odborné, že to nejsou jenom argumenty specialistů na vysoké školy, ale jsou to i argumenty ryze právní. Argumenty, které souvisí s bazální podstatou našeho demokratického právního státu. Takže podporuji také zamítnutí tohoto návrhu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Schwarzenberg je dalším přihlášeným do diskuse.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, kdyby kdokoli z nás vzal někoho za rukojmí a vydíral by tím úřady nebo jiné instituce, tak by právem byl obžalován, odsouzen a s

pomocí boží dokonce zavřen. Když však někdo bere naše vysokoškolské učitele, jejich kariérní postup a jejich pokrok na univerzitách jako rukojmí pro prosazení svých cílů, pro dosažení změny pravomocí a postavení prezidenta, tak zde o tom vedeme vážnou debatu, místo abychom řekli, že na vydírání nepřistoupíme a dotyčný by měl být obžalován přesně za to, za co každý normální občan mezi námi je odsouzen, totiž za vydírání. Děkuji mnohokrát. (Potlesk v lavicích TOP 09.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Další přihlášky do rozpravy nemám, obecnou rozpravu končím. Zeptám se pana zpravodaje a pana ministra, zda si přejí závěrečná slova. Pan zpravodaj? Přejete si vystoupit, pane zpravodaji? Tak prosím.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, musím konstatovat, že z těch jedenácti vystupujících kromě pana ministra, jehož pozice jako předkladatele je pochopitelná, zde zazníval jednoznačný souhlas s odmítnutím této novely v prvním čtení. Myslím, že to dobře charakterizuje i obecný souhlas v akademické obci a ve vysokoškolské komunitě, který je jednoznačně pro to, nedělat takovéto účelové, resp. nezdůvodněné změny.

Zazněla celá řada argumentů. Já bych si zde dovolil jenom faktickou korekci dvou tvrzení, která zazněla v debatě. Pan poslanec Grebeníček zmínil nápad nového šéfa školství. Je dokumentováno, že toto bylo předkládáno minulým ministrem. A pan poslanec Vácha, když mluvil o tom, že prezident má možnost korigovat praxi senátů, je to praxe akademických rad. Ale toto jsou nepodstatné věci z hlediska toho celkového.

Jsem rád, že zazněly návrhy na zamítnutí, plně je podporuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan ministr se závěrečným slovem. Prosím.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji. Pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji, abych se zastavil u některých bodů, které tady byly řečeny, protože tady bylo vyřčeno několik polopravd, možná i nepravd.

První – usnesení ČKR. Není pravdou, že v tom usnesení je napsáno, že nesouhlasí s touto novelou, tak jak je předložena. Tam jsou napsané dvě věty: že nesouhlasí s tím, že to předkládá vláda bez důvěry, a že s tím nesouhlasí z toho důvodu, že to nebylo projednáno s vysokými školami. O tomto problému jsme se zde bavili včera.

Druhá záležitost – věcné posouzení. Já jsem tady přece včera proklamoval, že tuto pasáž, pokud to propustíte do druhého čtení, budu chtít vy-

jmout. Ano, je pravdou, že vysoké školy s tímto nesouhlasí a nechtějí, aby předseda Senátu posuzoval jmenování profesorů po věcné stránce. O tom jsme se bavili včera.

Obecný souhlas vysokých škol – no, já jsem jednal s celou řadou rektorů vysokých škol k tomuto konkrétnímu tématu, namátkou s rektorem Karlovy univerzity, s rektorem ČVUT a i s dalšími. Pravdou je, že preferovaná varianta rektorů je jmenování profesorů prezidentem. Ale pravdou zároveň také je, že rektori říkají: než prodlužování téhle situace, tak jsme ochotni debatovat i o jiné variantě.

Část se přiklání k variantě předseda Senátu. Tady bych chtěl upozornit na to, že předseda Senátu je druhý nejvyšší ústavní činitel v zemi, není to tedy nějaký vrátný, jak tady někdo naznačoval. Je to druhý nejvyšší ústavní činitel v zemi. Druhá varianta – ministr, a třetí varianta, která rezonuje v akademické sféře, je rektor.

Co říci závěrem. Vážené poslankyně, vážení poslanci, máme v podstatě před sebou dvě možné varianty. Varianta propuštění do druhého čtení, kde jsem ochoten spolupracovat na pozměňovacím návrhu, a to buď do varianty ministr, nebo do varianty předseda Senátu s tím, že by ta věcná stránka nebyla posuzována na úrovni předsedy Senátu. Anebo je druhá varianta, vážení kolegové, a to je zamítnutí. Pokud dojde k zamítnutí, já to budu samozřejmě akceptovat a mým úkolem jako ministra školství je dále jednat s prezidentem republiky a dále jednat s rektory vysokých škol o řešení této situace.

Děkuji za pozornost. A jenom upozorňuji, že tady někdo nechal okoušaného medvídka. (Smích v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane ministře, děkuji, že jste mi objasnil, co to je. My tady na to již drahnou dobu hledíme a netušili jsme, co to je. Tak děkujeme za vysvětlení a určitě to během přestávky bude odstraněno.

To bylo závěrečné slovo pana ministra. Nám v této fázi nezbyvá nic jiného, než se hlasováním vypořádat s návrhy, které padly v rozpravě.

Pan poslanec Kalousek a pan poslanec Vácha navrhnou tento návrh zamítnout. Já o tom nechám hlasovat, ale předtím vás všechny odhlásím a prosím, abyste se znovu přihlásili svými kartami. Ještě zazvoním. Jakmile se počet ustálí, tak budeme moci hlasovat.

Je tu návrh na zamítnutí tohoto návrhu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 119, přihlášeno je 149, pro 91. Tento návrh byl přijat. Tisk 92 byl zamítnut v prvním čtení.

Končím tedy projednávání bodu 36 a předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Budeme pokračovat podle programu. Nyní je zařazen přerušený bod číslo 26. Jde o

26.

Návrh poslanců Kateřiny Konečné, Miroslava Grebeníčka, Miroslava Opálky a Stanislava Grospiče na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 59/ - první čtení

Bod byl přerušen včera těsně před polední přestávkou, protože bylo rozhodnuto svolání organizačního výboru na určitou hodinu a přestávky na poradu klubů vyčerpaly čas. Jsme tedy jenom před hlasováním.

Požádám paní poslankyni Martinu Berdychovou, aby sledovala, jestli jsem zaznamenal, nebo jestli máme v poznámkách všechny návrhy, které jsou k hlasování. Paní zpravodajko, prosím, kontrolujte mě. Je tady návrh na zamítnutí. Návrh na vrácení nebyl podán. Nebyl podán ani návrh na prodloužení lhůty. Jiný návrh nebyl.

Nyní hlasujeme tedy návrh na zamítnutí. O tom rozhodneme v následujícím hlasování. Já vás pro jistotu ještě jednou odhlásím a požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

Jakmile se ustálí počet přihlášených přítomných poslanců v jednacím sále, zahájím hlasování pořadové číslo 120. To jsem zahájil a ptám se, kdo je pro zamítnutí návrhu zákona. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 120, přítomno 140, pro 78, proti 40. Návrh byl zamítnut. Tedy nebudeme dále hlasovat. Tím jsem ukončil bod číslo 26.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo 27. Je to

27.

**Návrh poslanců Miroslava Grebeníčka, Zuzky Bebarové-Rujbrové,
Marty Semelové a Kateřiny Konečné na vydání zákona,
kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách
a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách),
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 60/ - první čtení**

Hlásí se paní poslankyně Marie Benešová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marie Benešová: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, kolegové, já nechci zpochybňovat hlasování, ale u hlasování číslo 119 jsem hlasovala proti a na sjetině mám pro.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Takže pouze pro stenozáznam. Děkuji. Můžeme tedy pokračovat. Budeme se zabývat tímto tiskem.

Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh zákona uvedl poslanec Miroslav Grebeníček, a zároveň žádám zpravodaje pro první čtení pana poslance Františka Váchu, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, problematiku stipendií studentů vysokých škol upravuje, a pravděpodobně to ve své většině víte, obecně § 91 zákona číslo 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů v platném znění.

Aktuálně platná úprava zmíněného § 91 zákona číslo 111/1998 Sb. zahrnuje možnost přiznání několika druhů stipendií. Kompetenci přiznávat studentům stipendia svěřuje vysokým školám nebo fakultám, které postupují podle vnitřního předpisu konkrétní vysoké školy, podle stipendijního řádu. Kompetence přiznávat stipendia je svěřena také samotnému ministerstvu, které je může přiznávat podle programů vyhlášených ministrem s přihlédnutím k závazkům z mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána. Ministerstvo může přiznat tato stipendia též občanům České republiky studujícím na vysokých školách v zahraničí.

Pro potřebu novelizace zákona připadá v úvahu tzv. sociální stipendium. Zde výši stipendia vymezuje přímo zákon číslo 111/1998 Sb. jen v případě podle § 91 odst. 2 písm. d), tedy v případě tíživé sociální situace studenta. Zákon uvádí, že stipendium podle odst. 2 písm. d) se přiznává též studentům, kteří mají nárok na příspěvek na dítě podle zvláštního právního předpisu, jestliže rozhodný příjem v rodině zjišťovaný pro účely

příspěvku na dítě nepřevyšuje součin částky životního minima rodiny a koeficientu 1,5. Stipendium ve výši 1 620 korun se přiznává po standardní dobu studia na deset měsíců v akademickém roce. Tato aktuálně platná úprava takzvaného sociálního stipendia pevně stanoveného a omezeného částkou 1 620 korun, uplatňovaná od roku 2006 po novelizaci zákonem č. 552/2005 Sb., byla poprvé pevně začleněna do zákona č. 111/1998 Sb. v důsledku přijetí zákona č. 261/2007 Sb. ze dne 19. září 2007, o stabilizaci veřejných rozpočtů.

Je zřejmé, že od roku 2007 do roku 2013 inflační tlaky a neustálé zdražování životních nákladů znamenaly pro sociálně slabé studenty a jejich rodiny neustále rostoucí zátěž, kupní síla v zákoně pevně stanovené částky 1 620 korun se do roku 2013 výrazně snížila. V období let 2006 až 2012 míra inflace podle Českého statistického úřadu v součtu dosáhla 19,3 %. Pro rok 2013 Ministerstvo financí udalo odhad míry inflace 2,1 %. To znamená, že k valorizaci původní částky sociálního stipendia 1 620 korun by bylo nutné zvýšit tuto částku o 347 korun na částku 1 967 korun. Současnou praxí, kdy je v zákoně stanovena pevná částka, z níž pak vycházejí vysoké školy, jsou studenti vysokých škol zjevně poškozováni.

Protože nelze uvažovat o tom, že novelizace zákona by se s ohledem na inflaci a zvyšování životních nákladů prováděla každoročně, bylo by vhodné provést novelizaci zákona, která by zakotvila mechanismus valorizace v zákoně uvedeného základu vždy každoročně podle inflace. S ohledem na tíživou situaci sociálně slabých rodin a studentů z těchto rodin lze doporučit novelizaci § 91 zákona č. 111/1998 Sb., pokud jde o stipendium v případě tíživé sociální situace studenta tak, aby základ činil 2 100 korun s možností vysokých škol přiznávat stipendium i vyšší, a přímo v zákoně byla stanovena valorizace základu vždy k 1. lednu následujícího roku o částku vyhlášenou ministerstvem, která by kompenzovala a eliminovala vliv míry inflace vyjádřené přírůstkem průměrného ročního indexu spotřebitelských cen.

Dámy a pánové, Rusnokova vláda ve svém stanovisku, kterým odmítla valorizovat sociální stipendia o inflaci a růst životních nákladů studentů, odhaduje, že zvýšení tohoto stipendia o 480 korun by mohlo zvednout roční náklady přibližně o 35 mil. korun. Prostředky nezbytné k pokrytí valorizace by si prý vyžádaly nutnost navýšit výdajový okruh vysoké školy v rozpočtové kapitole 333 Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. Argument vlády o údajném zvýšení ročních nákladů je ale nutné kvalifikovaně přezkoumat a s překvapením zjistíme, že oněch potřebných 35 mil. není de facto navýšením, ale pouhým neúplným návratem k rozpočtové hladině o pět let zpátky. Podle údajů samotného Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy totiž ještě v roce 2010 bylo na sociální stipendia studentů veřejných vysokých škol rozpočtováno 86 mil. korun a

studentů soukromých vysokých škol přes 4 mil. korun, celkem tedy 90 mil. korun. Od té doby došlo k prudkému snížení výplat těchto stipendií z 90 mil. korun na pouhých 50,5 mil. korun, mluvím o roce 2013, to je pokles o více než 45 %. S touto neuvěřitelně sníženou částkou, tedy pouhých 50,5 mil., kalkulovala vláda i pro rok 2014.

Nemusím asi zdůrazňovat, jak se vyvíjela inflace a růst životních nákladů studentů, ani nemusím jistě připomínat, že od roku 2007, kdy byla výše sociálního stipendia pevně určena, se významně rozšířil okruh rodin na hranici chudoby a v situaci sociální nouze. Také nejruznější poplatky zaváděné vysokými školami a náklady na studium se spíše množily a rostly.

Předkládaný návrh na valorizaci léta nezvyšované částky sociálního stipendia o 480 korun, který si podle odhadu Rusnokovy vlády vyžaduje 35 mil. korun, tedy neznámá v porovnání jen s rokem 2010 navýšení. Zůstává stále o 5 mil. korun nutných výdajů níže, než se na tento účel rozpočtovalo ještě v roce 2010.

Mohl bych zde zmínit i další skutečnosti svědčící o tom, že ministerstvo a předchozí vlády tvrdě šetřily nejen na sociálně slabých studentech. V rozpočtovém okruhu sociální záležitosti studentů je podle údajů Ministerstva školství na rok 2014 vyčleněna celá 1 mld. a 92 mil. – opakují, 1 mld. a 92 mil. – na stipendia pro studenty doktorských studijních programů, ale pouhých 50,5 mil. korun na sociální stipendia pro studenty bakalářských a magisterských programů včetně veřejných a soukromých vysokých škol, tedy takřka dvaadvacetkrát méně. Z čísel je zcela zřejmé, že předchozí vlády a ministři školství od roku 2007 hrubě neplnili ke studentům bakalářských a magisterských studijních programů povinnost valorizovat sociální stipendia. Tyto vlády a ministerstvo dokonce výdaje na sociální stipendia fakticky snižovaly. Je proto na odpovědnosti současné vlády a na odpovědnosti Poslanecké sněmovny, aby tento, podle mého názoru neudržitelný a neospravedlnitelný, postup zvrátily.

Stanovisko Rusnokovy vlády tvrdí, že sociální stipendium je pouze jedním z nástrojů posílení příjmů studentů z rodin s nejnižšími příjmy a že úpravu by měla řešit vládní novela zákona o vysokých školách. Taková novela se již léta připravuje. Něco o tom vím, a mohu proto konstatovat, že ministerstvo bez ohledu na naléhavou potřebu v ní s žádnou úpravou výše sociálního stipendia nepočítalo.

V odborné veřejnosti se už léta mluví o tom, že v českém školství vznikají sociální bariéry v přístupu ke vzdělávání a že je to špatné. Ani to ale nepohnulo žádnou z předchozích vlád, aby alespoň v nejnútnejší míře valorizovala sociální stipendia studentů vysokých škol, natož aby je zvýšila a vytvářela podmínky, které by zajišťovaly rovnější šance v přístupu na školy a při samotném studiu těch, kdo mají sociální hendikep. S ohledem na situaci mám za to, že je nutné jednat bez zbytečného odkladu. Ten, kdo va-

lorizovat sociální stipendia studentů bakalářských a magisterských studijních programů nechce, ten bude pochopitelně hledat nejruznější výmluvy. Chci ale věřit, že takových v tomto novém složení Sněmovny nebude významnější skupina.

Se vši naléhavostí se na přítomné obracím: podpořte předkládaný návrh na valorizaci sociálního stipendia a podpořte to, aby bez zbytečných průtahů vstoupil v účinnost co nejdříve.

Dámy a pánové, s ohledem na podporu a zajištění přístupu studentů ze sociálně slabých rodin k vysokoškolskému vzdělání je proto naléhavě nutné v co nejkratším čase upravit novelu § 91 vysokoškolského zákona, pokud jde o stipendium podle odst. 2d) a v návaznosti odst. 3, tedy novelizovat výši v případě tíživé sociální situace studenta, a to tak, že dosavadní stanovená částka 1 620 korun se zvýší na 2 100 korun.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zástupci navrhovatelů Miroslavu Grebeníčkoví. Ještě přečtu omluvu. Omlouvá se z jednání pan poslanec Josef Hájek z rodinných důvodů, a to od 16 hodin.

Nyní tedy žádám zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Františka Váchu, aby přednesl svou zpravodajskou zprávu. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Pane předsedající, dámy a pánové, slyšeli jste představení sněmovního tisku 60, který se zabývá zvýšením sociálního stipendia pro studenty. Jedná se o § 91 odst. 3, kdy žadatelé navrhuji, aby se zvýšilo stipendium pro sociálně slabé z 1 620 korun na 2 100 korun.

Tento návrh je téměř shodný s tiskem 1115 minulého volebního období, který byl zamítnut. Na rozdíl od tisku 1115 v tomto předkládaném návrhu dochází ke změně, že koeficient, který byl v tisku 1115 jako 2, se mění na 1,5, tím pádem se jedná o shodný počet příjemců, jako je doposud, tzn. zvyšuje se pouze částka.

V důvodové zprávě, jak říká vláda, chybí odhad nákladů. Nerozumím proč. Já když jsem to počítal, podle mého názoru by zvýšené náklady byly v částce kolem 16 mil. korun.

Vláda v demisi vyslovila s tímto návrhem nesouhlas. Má několik argumentů. První argument, že se jedná o shodný tisk s tiskem 1115. Další argument – odhad vlády – nárůst o 35 mil. korun. Jak jsem říkal, podle mého to není úplně pravda. A dalším argumentem je, že Ministerstvo školství nemá naplánované prostředky v rozpočtu, což si myslím, že není úplně vhodný argument. Dalším argumentem je, že sociální problematika je řešena jinými zákony – zákon 117 o sociální podpoře, 111/2006 o hmotné

nouzi. Tyto zákony však neřeší zvýšené náklady rodičů na vysokoškolská studia svých dětí.

Takže já bych se přihlásil do obecné rozpravy a navrhuji přikázat tento tisk výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. A přestože návrh podává strana, jaká ho podává, a to, co předvedla třeba kolem lustračního zákona, doporučuji Sněmovně, aby tento návrh postoupila do druhého čtení. A tímto se hlásím do rozpravy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane zpravodaji. A otevírám rozpravu. Zpravodaj má přednost, takže budete první před řádně přihlášenými i před dalšími, kteří jsou s přednostním právem. Pane zpravodaji, máte slovo v obecné rozpravě.

Poslanec František Vácha: Děkuji. Kolegyně, kolegové, náš právní řád zaručuje bezplatné vzdělání, což není úplně pravda, protože všichni víme, že nic není zadarmo. Někteří z nás máme děti na vysoké škole a víme, že mít dítě na vysoké škole znamená zvýšené životní náklady během studia. Většinou je to mimo bydliště, musíte kupovat učební pomůcky, knihy, studenti cestují. Z praxe víme, že dáváme těm dětem i několik tisíc měsíčně.

Když se zaměřím na důvodovou zprávu, důvodová zpráva mi připadá, aspoň tak, jak nám byla předložena, jako velmi slabá. Tohle kdyby mi přinesl student jako seminární práci, tak ho s tím rovnou vyhodím. Chybí samozřejmě odhad zvýšených nákladů. Když se podíváte, kolik v roce 2012 bylo vyplaceno na sociálních stipendiích, bylo to pouhých 54 mil. korun. Pouhých 54 mil. korun. Z praxe vím, že u nás na fakultě to pobírá zhruba pár studentů – tři čtyři studenti pobírají sociální stipendium. To znamená, obyčejnou trojčlenkou, možná že ta úvaha je špatná, dojdete k navýšení o nějakých 16 mil. korun. Věřím tomu, že Ministerstvo školství je schopno 16 mil. korun ve svém rozpočtu najít.

Další, co mi v důvodové zprávě chybí, je, že důvodová zpráva byla v podstatě opsána z návrhu 1115. Předkladatelé si vůbec nedali práci s tím, aby odhadli rozpočet nebo náklady za rok 2013, což myslím, že tu práci si s tím mohli dát.

Další, co je tam zavádějící, jsou údaje o zvyšování chudoby. Ano, samozřejmě, z levé části spektra slyšíme dnes a denně argumenty o tom, jak se naše republika propadá do chudoby. Ve zprávě vlády k tisku 1115 se píše, že počet rodin pod hranicí chudoby se mezi roky 2012 a 2013 snížil o cca 30 tisíc. A samozřejmě to je vidět na tom, že se i snižuje objem peněz, které vyplácíme na těchto sociálních stipendiích.

Takže bych poprosil kolegy z komunistické strany, aby příště tu důvodovou zprávu připravili lépe, aby to nevypadalo jenom jako mediální akce, že si chtějí zvýšit kredit, ale že chtějí opravdu těm studentům pomoci.

Teď tady mám připravený rozbor stanoviska vlády, ale hovořil jsem s panem ministrem a vláda tento návrh podpoří a peníze i přesto, že by to bylo 35 mil., ve svém rozpočtu najde.

Nicméně bych se chtěl zastavit nad tím argumentem, že sociální problémy řeší zákon 117/1995 a 111/2006. To není pravda. Zvýšené náklady na vysokoškolská studia tyto zákony neřeší. Já jsem si dal tu práci a kontaktoval jsem ředitele úřadu práce u nás v Českých Budějovicích a mohu vám říct, že rodiče studujících dětí, resp. zletilé dítě nedostává sociální dávky z důvodu studia na vysokých školách, to znamená, že z výše uvedeného vyplývá, že rodina není běžně podporována z důvodu zvýšených nákladů rodičů souvisejících se studiem potomka na vysokých školách. Pokud by student opustil hnízdo a přihlásil se někam jinam k trvalému pobytu, dostane měsíčně možná sociální podporu, možná podporu v hmotné nouzi, ale určitě výše, kterou dostane, nepokryje jeho náklady na vysokoškolská studia.

Dalším příkladem může být příklad dělnice, která chodí na směnný provoz do práce k pásu, vydělá si třeba 12 tisíc čistého, je samoživitelka, má doma dvě děti, jedno chce poslat na vysokou školu, druhé chodí na střední školu. Tak v současném systému tato daňová poplatnice své dítě na vysokou školu nepošle. Nepošle ho proto, že na to nemá. Doufejme, že schválíme zvýšení těchto sociálních stipendií na částku 2 100, ale já se obávám, že ani tato částka jí nepomůže k tomu, aby to dítě na vysoké škole mohlo studovat.

Myslím si, že bychom se měli zamyslet nad nějakou formou půjček. Když už celá Sněmovna, kromě tamhletěch řad (vpravo), odmítá školné, tak aspoň nad nějakou formou půjček, tak aby i děti z takovýchto rodin mohly studovat vysokou školu. Půjčka nemusí znamenat to, že by ji student po absolvování vysoké školy splácel. Může to být nastaveno tak, že ve chvíli, kdy student vysokou školu úspěšně absolvuje, půjčka se mu promíjí. Protože vezmete si ten příklad samoživitelky – ona své dítě nemůže poslat na vysokou školu, ale nějaký synek bohatých rodičů na vysoké škole tři roky studuje, my mu platíme studia z jejích daní a za tři roky třeba neudělá ani státnice a jde domů. Nevím, jestli víte, kolik stojí jeden vysokoškolák ročně náš státní rozpočet. Zkuste si to spočítat. Já se to úplně bojím tady říci, tak si to spočítejte sami.

Závěrem tedy bych shrnul: Sociální stipendium se zvyšuje z 1 600 na 2 100, počet příjemců se nezvyšuje. Podle mého propočtu zvýšený nárok na státní rozpočet bude přibližně 16 mil. Takže výsledkem tohoto zákona by byla podpora těch, kteří to potřebují a kteří si to skutečně zaslouží, což prokázali tím, že se i přes nepřizeň osudu, finanční tíseň svých rodičů, rozhodli vzít osud do svých rukou, zvýšit si kvalifikaci náročným studiem na vysoké

škole a přispět tak svým talentem k rozvoji naší společnosti. Já tento návrh podpořím. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Františku Váchovi za jeho vystoupení. V obecné rozpravě s přednostním právem vystoupí ministr školství Marcel Chládek a potom půjdeme už podle řádných přihlášek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Dovolte mi, abych se vyjádřil z pozice ministra školství, protože předchozí vedení Ministerstva školství nedoporučilo vyslovit souhlas s tímto návrhem zákona. Já bych chtěl říci, že můj názor je opačný. Já naopak doporučuji vyslovit souhlas. Myslím si, že by také v druhém čtení bylo logičtější, kdyby se to upravilo do podoby, aby sociální stipendia byla řešena ze strany Ministerstva práce a sociálních věcí.

A jednu malou poznámku k panu předřečníkovi. Školné a půjčky, jak fungují, nebo nefungují. Stačí se podívat do Spojených států amerických, kde se astronomicky zadlužují studenti na několik generací dopředu. Na druhou stranu velmi zajímavá je varianta půjčky, která se nemusí vracet. Pokud by taková banka tady byla, tak když tak kdybyste mě o tom informoval, já bych si tam rád půjčil.

A jenom v závěru upozornění. Medvídek tady (na řečnickém pultu) stále leží ocucaný a už vám rozleptal lak tady na stole.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Děkuji, pane ministře. Nyní tedy s faktickou poznámkou pan zpravodaj, ale ten má přednostní právo, takže může samozřejmě vystoupit kdykoliv. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Samozřejmě asi bychom, pane ministře prostřednictvím pana předsedajícího, nenašli banku, která tuto půjčku promine, ale já to tedy řeknu. Když na vysoké školy jde ročně 21 mld., máme přibližně 300 tis. studentů, tak když si to vydělíte, tak jeden student nás stojí ročně 70 mil. korun. Sedmáset milionů korun ze státního rozpočtu! Já nejsem ekonom. Dokázal bych si představit, že... Já vím, že to je zjednodušené. Tamhle páni emeritní rektori se ošívají. Víam, že je to zjednodušené, ale dokážu si představit, že bychom měli studentům, kteří vysokou školu studují jenom proto, že si chtějí prodloužit mládí, a pak ji nedostudují, nějakým způsobem v tomto studiu zabránit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. S faktickou poznámkou pan poslanec Karel Rais. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Dobrý den. Nechci, abychom se tady učili navzájem dělení velkých čísel, ale je potřeba také ještě uvažovat třeba o tom, že tyhle finance, které jdou na Ministerstvo školství, samozřejmě jdou také do vědy a že to je velmi, velmi zjednodušený a zkrácený pohled. Berme to jako skutečně velmi zjednodušené.

Jestli můžu, jedna věc je otázka, jestli zákon, který se tady předkládá, nenahrazuje neschopnost managementu škol, univerzit, protože v podstatě dneska mají jak rektor, tak děkani nástroje a mají zdroje, jak tyto sociální případy ošetřit. To v podstatě funguje. Zdroj je stipendijní fond, ze kterého v případě skutečně sociální nouze můžeme poskytovat a poskytujeme studentům finance. Druhá věc je jakási stydlivost ze strany studentů, kteří se prostě stydí, v jaké jsou situaci, a samozřejmě nejsou ochotni o to žádat. Děkuji. To je vše.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Karlu Raisovi za faktickou poznámku a dodržení času. Nyní řádně přihlášená paní poslankyně Marta Semelová, připraví se paní poslankyně Anna Putnová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, předložený tisk má za cíl řešit zvýšení finanční podpory studentů ze sociálně slabého rodinného prostředí a zajistit jim tak možnost přístupu k vysokoškolskému vzdělání. Výše sociálního stipendia, tedy podpory studenta v případě tíživé sociální situace, se, jak už bylo řečeno, navyšuje z částky 1 620 na částku 2 100 korun.

Já bych jenom tady poznámku k panu zpravodajovi ohledně půjčky, o které tady byla řeč. Podle zkušeností ze zahraničí právě i půjčky na vysokoškolské studium odrazují mnohé studenty, kteří si uvědomují nejistotu, kteří si uvědomují nebezpečí zadlužení v době, kdy si mají zakládat rodiny, a nakonec to bývá výhodné pouze pro peněžní ústavy. To jenom poznámka k půjčkám.

Náklady na vysokoškolské studium jsou pro mnohé rodiny velmi vysoké a rok od roku se spolu s dalšími výdaji dál zvyšují. Zatímco v roce 2004 studium jednoho dítěte na veřejné vysoké škole vyšlo zhruba na 3,5 tis. měsíčně, dnes je to v průměru 9 tis. korun a na soukromé pochopitelně víc. Pro ilustraci: koleje stojí od 2 tis. po částku přesahující 5 tis. korun. Nájem za byt, pokud student nebydlí u rodičů v místě bydliště, se různí podle jeho umístění, velikosti, zařízení a samozřejmě podle toho, kolik lidí v něm bydlí. Může být od 2 tis. korun za mimopražský byt, o který se dělí více studentů, do desítek tisíc za byt v Praze. Podnájem, tedy bydlení ve vlastním pokoji v cizím bytě, ceny se pohybují okolo 3,5 tis. korun. Stravování v menzách kolem 3 tis. korun za měsíc. Dále učebnice, skripta, pomůcky, náklady na

povinné exkurze a praxe, doprava – to vše znamená pro velkou část rodin studentů neúnosnou finanční zátěž, která některé zájemce, byť talentované, od studia už předem odradí, další jsou nuceni studium přerušit či ukončit.

Zvyšuje se také počet těch, kteří si mohou dovolit studovat až později, když vydělávají, to znamená dálkově při zaměstnání, pokud práci ovšem seženou. Jen připomínám, že v České republice je rekordní nezaměstnanost, kdy bez práce je přes 800 tis. evidovaných či neevidovaných lidí na úřadech práce. Přitom vzdělanost je prioritou každé vlády, neboť Česká republika občany s co nejvyšším vzděláním, kvalitním vzděláním bezesporu potřebuje.

Ekonomická situace rodin je také jedním z hlavních důvodů, proč si většina studentů hledá nejrůznější brigády. Z průzkumu vyplývá, že 75 % vysokoškoláků během studia pracuje. Necelá polovina uvedla, že i tak jejich finanční možnosti na pokrytí nákladů spojených se studiem nestačí. Nemám nic proti tomu, aby student část svého volného času věnoval brigádám, nejlépe pochopitelně, pokud souvisí s oborem jeho vzdělávání. Tím mohou získávat praxi a zvyšovat svou šanci na pracovním trhu. Jenže větší část studentů si přivydělává nejen mimo obor, to ještě dejme tomu, ale co je důležitější, ne pouze ve svém volném čase, ale i v době, kdy by měli být na přednáškách, seminářích, cvičeních a dalších studentských aktivitách. To znamená, že je to na úkor jejich studia, přičemž je jasné, že jsou různě náročné obory, některé snadnější, některé obtížnější.

V každém případě by však mělo být seriózní získání vysokoškolské kvalifikace, tedy ne prostřednictvím různých v jistých kruzích populárních hopkursů, činností, jak se říká, na plný úvazek, a to ne pouze pro studenty, kteří na to mají dostatek peněz.

Kromě těchto důvodů je třeba vnímat i další souvislosti. Jednou z nich je to, že nabídek práce pro studenty, a nejen pro ně, ubývá. Další, a to považuji za závažné, je skutečnost, že se velmi často jedná o zaměstnání načerno za zcela neodpovídajících platových podmínek. Řada podnikatelů využívá levné nedaněné práce studentů a studentek ke zvýšení svých zisků. Studium jde stranou, životní styl určují podmínky nekvalifikované práce. Tomu všemu bychom chtěli předloženým návrhem zabránit a zároveň vytvořit takové podmínky, aby studovat mohli zájemci o studium bez ohledu na finanční situaci rodiny, přičemž si samozřejmě uvědomujeme, že ta částka, která je zde navrhovaná ke zvýšení, nemůže pokrýt náklady na studium, jak už tady bylo řečeno.

Z těchto důvodů, které jsem zde zmínila, bych vás chtěla, vážené kolegyně a kolegové, požádat o podporu této novely. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Martě

Semelové. Ještě než se ujme slova zpravodaj, prosím ještě o konstatování zdvou omluv, a to pana poslance Pavla Blažka z dnešního jednání ze zdravotních důvodů a pro pracovní povinnosti se omlouvá ještě pan poslanec Josef Novotný.

Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Já jenom krátce. Já bych se chtěl omluvit. Já jsem se přefekl, v tom předchozím příspěvku jsem říkal 70 milionů, to není 70 milionů samozřejmě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní tedy řádně přihlášená poslankyně Anna Putnová. Připraví se pan poslanec Jiří Zlatuška. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Anna Putnová: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, myslím si, že předloženou novelou, s kterou jsme dnes měli možnost se seznámit, se dotýkají předkladatelé něčeho hodně zásadního v životě vysokoškoláků a to je jejich finanční soběstačnost. Pokud jsme měli možnost v minulém období spolupracovat v rámci školského výboru, víte, že jsem patřila k výrazným kritikům, kteří upozorňovali na nespravedlnost, která vzhledem k výplatě sociálních stipendií na vysokoškoláky dopadá.

Zmiňovali jste koeficient, kterým jsou vysokoškoláci, mohu říct, postižení tím, že dostávají na základě koeficientu 1,5 sociální stipendium, zatímco nároky na sociální dávky se v jiných oblastech regulují koeficientem 2,4. Z toho vyplývá, že na sociální dávky dosáhnou jenom studenti, kteří přicházejí z opravdu velmi slabých sociálních poměrů. Obrazně říkám, že na to musíte být oboustranný sirotek, abyste mohl pobírat sociální stipendium. Je mi líto, že předkladatelé šli tou nejsnazší cestou a pouze zvýšili nárok na sociální stipendium z hlediska financí, ale nesáhli do koeficientů. V minulém volebním období jste předkládali stejný návrh, kde se ten koeficient zvýšil na 2.

Já chci ovšem upozornit na to, že to je pouze dílčí část celého problému. Že se setkáváme na jedné straně s velmi tvrdými podmínkami pro výplatu sociálních stipendií, na která dosáhne jenom promile studentů, ale současně je třeba, abychom si uvědomili, kde se také plýtvá. Protože existuje něco jako podpora bydlení, která znamená, že se nezakládá na výši potřebnosti sociálního zázemí, ale na vzdálenosti od bydliště vysokoškoláka. A sami studenti vysokoškoláci, kteří jsou členy Rady vysokých škol, příznávají a kvalifikovaně odhadují, že nadužívání či zneužívání těchto dávek tvoří až jednu třetinu. Čili my se potýkáme se zcela komplexním problémem, jak umožnit studentům přístup na vysokou školu a současně jak neplýtvat státními zdroji.

TOP 09 připravuje zákon o finanční pomoci vysokoškolákům. Je to norma, která je nezávislá na tom, zda bude, nebo nebude podmíněná spoluúčast vysokoškoláků na svém studiu. Chceme, aby vysokoškoláci měli možnost rozhodovat o svém statutu, aby měli možnost rozhodovat o své budoucnosti, a chceme jim k tomu vytvořit podmínky. Jsem přesvědčena, že jsme nejpokročilejší v přípravě tohoto zákona, a tímto nabízím také spolupráci ostatním parlamentním stranám.

Tento návrh považuji za velmi odbytý, a pokud projde do druhého čtení, a nebude to mým přičiněním, tak na něm ve výboru bude práce jako na kostele, aby dostal nějaký smysl.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Putnové. Slovo má pan poslanec Jiří Zlatuška, připraví se paní kolegyně Kateřina Konečná. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, tento návrh se týká částky, která je z hlediska celkových částek z rozpočtu Ministerstva školství poměrně malá, a dalo by se říci, že tedy proč se zabývat tím, abychom nepomohli sociálně potřebným studentům. Přesto si myslím, že bychom se neměli touhle cestou vydávat.

Jeden z těch problémů je, že nastavení sociálních stipendií, tak jak je zvoleno v zákoně, je uděláno za podmínek, které jsou velmi rozlišující. Připojil bych se k charakterizaci, kterou zde měla paní poslankyně Putnová o těch oboustranných sirotcích, obrazně řečeno. A nepokrývá skutečné potřeby. V okamžiku, kdy se mění zákon takovýmto způsobem a tváří se, že pomáhá tam, kde je potřeba, tak se jím odvádí pozornost od skutečných problémů.

Druhý důvod je ten, že vysoké školy mají dostatečné prostředky pro to, aby stipendia poskytovaly. Kolega poslanec Rais zde upozorňoval na pravomoci vysokých škol udílet stipendia. V § 58 odst. 7 zákona je stanoveno, že veškeré vybrané poplatky s výjimkou odstavce 5, což se týká studia v cizím jazyce, jsou příjmem stipendijního fondu vysokých škol a tento stipendijní fond vysoké školy není možné používat jiným způsobem než na výplatu stipendií.

Zejména na veřejných vysokých školách jsou dostatečné prostředky pro to, aby bylo možné potřebným studentům pomáhat z těch prostředků, které se tam dnes akumulují, z těch prostředků, které jsou někdy zmiňovány, že pocházejí od problémových studentů, kteří jsou třeba zámožnější, nevěnují se příliš studiu, prodlužují si je. Toto jsou přesně ti, od kterých jsou ty poplatky vybírány, a mohou být tímto způsobem použity.

V okamžiku, kdy by Ministerstvu školství opravdu záleželo na tom, aby

se dostalo sociální pomoci potřebným studentům, tak by bylo vhodnější zavést nějaké vhodné indikátory sledující podíl sociálně slabých mezi studujícími a těch, kteří úspěšně dokončují studium na vysoké škole, a zabudovat tento parametr například do rozpočtových parametrů financování vysokých škol. V zahraničí se takovéto parametry financování používají poměrně běžně. Právě ukazatel toho, nakolik vysoké školy plní úkol zvyšovat vzdělání i sociálně slabším vrstvám a zprostředkovávat tady takhle sociální mobilitu, je významným parametrem, který vstupuje do cílů, které si ministerstva kladou, a cílů, podle kterých se vysoké školy financují. Pokud by tam takovýto parametr byl, tak je to přirozená zpětná vazba pro vysoké školy, aby využívaly těchto možností a překonávaly i to, co zase – jak už zde bylo konstatováno – může být jistou dávkou ostychu u některých studentů si o ta stipendia požádat. Vysoké školy by byly samy zainteresovány na tom, aby takové studenty vyhledávaly a pomoc dávaly, a veškeré nástroje mají ve svých rukou.

Další důvod, který je možná ještě významnější, je ten, že debata o takto symbolické pomoci sociálně potřebným na úrovni vysokých škol odvádí pozornost od toho, že pravý důvod sociální selektivity českého vysokého školství neleží na vysokých školách, neleží v procesu přijímání, neleží ani v podmínkách studia. Ten je níž, v místech, kde se provádějí selekce na střední školy, přijímací zkoušky na střední školy, přístupnost středních škol, způsob, kterým děti mají možnost využívat lepší nebo horší základní školy pro přípravu dalšího postupu vzdělávacím systémem. Tam je potřeba koncentrovat pozornost z hlediska sociální pomoci, tam je to věc, která by měla skutečný účel. Tady se tím spíš odvádí pozornost. Odvádí se tím pozornost zhruba tím způsobem, kterým byla kdysi tato položka do rozpočtu Ministerstva školství zavedena. Bylo to čistě populistické heslo, které mělo ukázat, že se vláda snaží pomáhat. Nicméně dělá to způsobem, který faktickou pomocí není.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zlatuškoví. Nyní paní poslankyně Kateřina Konečná jako poslední přihlášená v obecné rozpravě. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi jako jedné z předkladatelek také zareagovat na debatu, kterou jsme tu slyšeli.

Já bych chtěla – možná prostřednictvím vás, pane místopředsedo – vzkázat panu kolegovi Zlatuškoví, že neodvádíme pozornost. My si neděláme ambice v tom, že vytvoříme nový, dokonalý vysokoškolský zákon, který nám postihne to, aby studenti, kteří jsou nadaní, opravdu studovat mohli. My reagujeme na aktuální situaci, tak jak je dnes v České republice,

na aktuální čísla, kdy dnes 1,5 mil. lidí máme na hranici chudoby, 600 tis. nezaměstnaných, a já ze svého regionu, z Moravskoslezského kraje, opravdu mluvím s rodiči, a oni přemýšlejí, které z dětí je nadanější a které prostě studovat půjde a které půjde do práce a pak si možná někdy vysokou školu bude moci dodělat. To je realita dnešních dnů. Netroufnu si říci, jak je to v jiných částech republiky, ale já tyhle případy znám zcela konkrétně. Stejně tak jsme si nekladli ambici toho, že navýšení o necelou pětistovku vyřeší vše.

Jsem ale moc ráda, že tady nepadl návrh na zamítnutí a že tu opravdu podrobnou debatu, kdy se samozřejmě nebráníme jakémukoliv dalšímu navýšení koeficientu či jakémukoliv jinému řešení, kdy by se těm studentům mohlo pomoci, povedeme tam, kde ta debata patří, to znamená ve výboru pro mládež, školství a tělovýchovu v této Poslanecké sněmovně. My se určitě nebudeme bránit žádnému dalšímu navýšení či jakékoliv změně ve chvíli, kdy to bude ve prospěch studentů.

Dovolte mi jenom podotknout k panu zpravodaji, že my jsme ten návrh neopsali. To byl náš návrh v minulém volebním období. A že mi tam chybí čísla z roku 2013... My jsme ten návrh podávali v prosinci 2013 – omlouvám se, tak dokonalí nejsme, abychom je z ministerstva dostali ještě před celou uzávěrkou a před závěrečným účtem. Ale ten návrh byl náš a nepovažuji to za opsání. Prostě jsme si jenom osvojili návrh, který už tady jednou byl. (V sále je velmi rušno.)

Já jsem moc ráda, že tato Poslanecká sněmovna se změnila v tom, že tento návrh a priori neodmítá a že opravdu debatu povedeme. Věřte, že nám opravdu šlo o to, abychom otevřeli problém, který lidi trápí, a možná ho otevřeme právě v době, kdy se hlásí studenti na vysoké školy a kdy bychom měli ukázat, že tenhle stát má zájem na tom, aby mladí lidé mohli studovat a aby ve chvíli, kdy jsou nadaní, jim stát studium umožnil. Asi se všichni shodneme na tom, že nám to ti lidé nakonec v tom, co dělají a jak jsou prospěšní pro naši společnost, vrátí mnohonásobně víc než to, kolik za ně stát musí vydat.

Samozřejmě se nebráníme ani tomu, abychom ošetřili ty, kteří, jak tady uváděl pan předkladatel, studují na úkor systému, to znamená studují dlouhodobě a studium si prodlužují, byť dneska už to ošetřeno v zákoně je, protože nemůžete –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, já vás přeruším a požádám Sněmovnu o klid. Mám ambici to sice ukončit do dalšího bodu, ale pravděpodobně se této ambici budu muset vzdát. Prosím tedy, abychom v klidu nechali domluvit toho, kdo má slovo. Prosím, paní poslankyně, pokračujte.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji. Protože nemůžete studovat víc jak rok, navíc bezplatně. To samé platí pro sociální stipendia.

Já také budu mít ambici to ukončit. Pevně doufám, že to stihneme ještě do 11 hodin odhlasovat, a moc se těším na debatu, kterou s vámi odborníky povedeme, ať už z praxe vysokoškolského zákona, nebo se studenty, právě ve výboru pro školství, mládež a tělovýchovu, kam to jistě patří. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Jiří Zlatuška. Eviduji ještě další přihlášky k faktické. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Zlatuška: Přidám ještě jeden argument. V okamžiku, kdy se zvyšuje tento typ stipendií, tak se tím fakticky mírně posiluje státní financování směrem k soukromým školám, čili k tomu segmentu, o kterém se říká, že je předimenzovaný. Nejsou to významné peníze, ale stojí to za zdůraznění. Formálně bych navrhl zamítnutí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Padl návrh na zamítnutí. Pan kolega František Laudát se hlásil k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Já se omlouvám, pane místopředsedo, dámy a pánové. Já to vnímám, že to problémem je, tudíž já mám jiný postoj. Já bych tomu přeje jenom dal šanci do druhého čtení, akorát vzhledem k tomu, že zřejmě to bude potřebovat zcela zásadně upravit, tak bych navrhoval prodloužit lhůtu o 30 dnů na projednání ve výborech.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nikoho dalšího do rozpravy nevidím, rozpravu končím. Pan zástupce navrhovatelů ohlásil, že nemá zájem o závěrečné slovo, pan zpravodaj ano. Prosím, pane zpravodaji. Závěrečné slovo zpravodaje.

Poslanec František Vácha: Já bych chtěl jenom říci, že není pravda, že vysoké školy mají dostatek prostředků na stipendia. To je možná pohled rektorů, ale pohled děkanů je možná trochu jiný.

Já bych doporučil, abychom tento zákon pustili do druhého čtení. Konstatuji, že pan poslanec Zlatuška navrhuje zamítnutí, pan poslanec Laudát navrhuje druhé čtení a prodloužení lhůty o 30 dní.

Závěrem bych chtěl říct, že tento návrh podpořím, a všem vám bych chtěl říct jenom toto: Otázka zní, jestli chcete pomoci sociálně potřebným studentům, nebo ne. Děkuji.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To bylo závěrečné slovo zpravodaje. Přítomnost se zvýšila.

Budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí návrhu, a to v hlasování 121, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro zamítnutí, které bylo navrženo v rozpravě. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 121, z přítomných 150 pro 40, proti 61, návrh nebyl přijat.

Budeme se zabývat tedy návrhem na přikázání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Má někdo jiný návrh? Ano, Marta Semelová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marta Semelová: Navrhuji ještě přikázání výboru pro sociální politiku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, výbor pro sociální politiku. Někdo další? Nevidím. Budeme hlasovat tyto dva návrhy

V hlasování 122, které jsem zahájil, se ptám se, kdo chce přikázat předložený návrh výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 122, z přítomných 152 pro 133, proti nikdo, návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat v hlasování pořadové číslo 123, které jsem zahájil, o přikázání výboru sociálnímu. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 123, z přítomných 152 pro 120, proti 13, i tento návrh byl přijat.

V rozpravě padl návrh na prodloužení lhůty k projednání o 30 dnů. To rozhodneme v hlasování 124, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro prodloužení lhůty k projednání. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 124, z přítomných 152 poslanců pro 134, proti 1, i tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, dále byl přikázán výboru sociálnímu a lhůta pro jednání byla prodloužena na 90 dnů. Děkuji zástupci předkladatelů, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 27.

Poslanecká sněmovna rozhodla o pořadí od 11 hodin, takže nyní je na programu bod číslo

72.

Aktuální situace na Ukrajině a postoj vlády České republiky

Prosím nejdříve ministra zahraničních věcí vlády ČR Lubomíra Zaorálka, aby přednesl úvodní slovo k této zprávě, postoj vlády. (V sále zazněl návrh na změnu pořadí řečníků.) Ano, ale – já vím, kdo byl navrhovatelem tohoto bodu, ale shodli jsme se na návrhu, že jde o postoj české vlády, a ten tedy vyslechneme, potom budou hovořit další. Prosím, pane ministře.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji, pane místopředsedo. Teď mluvím s paní poslankyní Němcovou, která se domnívá, že by jako navrhovatelka bodu mohla říci zdůvodnění toho, proč navržení požadovala. Já proti tomu naprosto nic nemám, takže já jí to rád umožním a vystoupím až po ní. Já v tom nevidím žádný spor.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Protože šlo o postoj vlády, mám v dokumentech nejdříve postoj vlády a potom vyvolám navrhovatelku bodu. Ale nic se neděje, jestli je to takto dohodnuto, prosím, paní Miroslava Němcová jako navrhovatelka tohoto bodu. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, já opravdu – teď je mi líto toho medvídka tady. (Na řečnickém pultu stále ještě leží okousaný gumový medvídek.) Nechce ho už někdo odstranit? Žádám kancelář, ať tady udělají pořádek!

Nezurpuji si právo vystupovat jako první, jenom ty z vás, kteří jste novými členy Poslanecké sněmovny, chci odkázat na to, že bylo vždycky zvykem, pakliže byl – a vyplývalo to také z jednacího řádu Poslanecké sněmovny – pakliže byl někdo navrhovatelem nějakého bodu, Sněmovna se rozhodla svým hlasováním, že tento bod vřadí do svého programu, tedy dá jej na svůj program, tak vždycky tak jako u zákonů, jako u ostatních zpráv, vždycky vystupuje nejprve navrhovatel, a potom jsou další vystoupení. Z tohoto důvodu jsem byla jenom podivena, že nyní organizační odbor Sněmovny zvolil nějaký jiný postup při tom, když sestavoval prezidiálku panu místopředsedovi.

Nyní k věci. Děkuji všem členům Poslanecké sněmovny, kteří svým hlasováním umožnili dnešní diskusi na téma dění na Ukrajině.

Jsem přesvědčena, že nemůžeme zůstat lhostejní k tomu, co se během několika měsíců již na Ukrajině odehrává. Dramatické záběry z pouličních

bojů, zprávy o mučení a věznění opozičních politiků a demonstrantů, zprávy o mrtvých a zraněných nebo hrozba rozpadu země svědčí o tom, že Ukrajina, se kterou bychom měli sdílet podobný nebo stejný civilizační prostor, se ocitá v kritické situaci.

Ukrajina je země, která si prožila mnohé tragédie. Jako součást Sovětského svazu byla vystavena tvrdým zkouškám. Dodnes jsou v paměti miliony obětí hladomoru, který byl vyvolán Stalinovou násilnou kolektivizací zemědělství. V paměti mnohých občanů je její oranžová revoluce, která tehdy znamenala vítězství příklonu směřování na Západ. Tato očekávání však přinesla rozčarování a skončila politickou krizí.

Dnes je Ukrajina opět v hledáčku nejenom našeho přemýšlení, ale též světových médií. Neopakuje se sice oranžová revoluce, ale situace je mnohem složitější. Hrozí destabilizace této evropské země se 46 miliony obyvatel. Ukrajina se ocitá na dějinné křižovatce a dotýká se i nás, našeho bezpečnostního prostoru. Situace na Ukrajině dnes vzbuzuje hodně emocí. Stává se předmětem politického boje mezi Západem, Východem a Moskvou, a jelikož jsme podporovali sblížení Ukrajiny s Evropskou unií, nemůžeme k této výbušné situaci mlčet.

Ukrajinské drama se začalo odehrávat poté, co koncem listopadu odmítl do té doby proevropsky vystupující prezident Viktor Janukovyč podepsat asociační dohody s Evropskou unií. Otočil se tak k Evropské unii zády a přiklonil se k Rusku. Učinil to bez široké diskuse s opozicí, a dokonce i s vlastní stranou, a zaskočil tak mnohé hráče na politické scéně, a to nejenom v Evropě, ale též doma. Zaskočil tím i své vlivové skupiny, které mají v Evropě své ekonomické zájmy. Tato změna kurzu byla široce komentována jako vítězství politiky Vladimíra Putina a prohra Evropské unie. Rusko nabídlo Ukrajině finanční pomoc a další ekonomické výhody a rozhodlo se přízeň Ukrajinců koupit. Prezident Janukovyč tak mohl zdůvodnit svoji piruetu východním směrem, protože nabídku Evropy označil za nevýhodnou. Zároveň se ovšem projevil jako nedůvěryhodný politik, který opustil jednací stůl.

Je však nutné připomenout, že mohutné protesty v Kyjevě nevyvolala pouze vůle obyvatel po evropské integraci nebo její odpor k této integraci, ale toto drama eskalovalo po brutálním potlačení demonstrací ukrajinskými bezpečnostními složkami a represemi vůči opozici. Ukrajina povstala teprve poté, co vláda nařídila tvrdě rozehnat poklidný protest studentů na náměstí Majdan koncem listopadu několika tisíci příslušníků elitních jednotek ukrajinské policie Berkut. Záběry policistů mlátících bezbranné studenty nám nemohly nepřipomenout podobný zásah bezpečnostních složek při Palachově týdnu na Národní třídě ještě v době komunistické totality.

Nemůžeme v této souvislosti vynechat roli Evropské unie, která sice nabídla Ukrajině asociační výhody, Východní partnerství například, ale je o-

tázku, nakolik sama v této věci vystupovala aktivně a věrohodně. Jestli myslěla svoji vstřícnost vůči Ukrajině vážně a jestli to, co nabízela, bylo dostatečné a naplňující očekávání mnoha desítek milionů ukrajinských obyvatel. Můžeme se ptát, jestli Evropská unie nepodcenila snahu Ruska udržet na Ukrajině sféru svého vlivu, neboť Moskva se nikdy nesmířila s příklonem Ukrajiny k Západu. Dokládají to i reakce prezidenta Putina, který varoval Západ, aby nezasahoval do ukrajinských záležitostí.

Prezident Janukovyč se projevil jako politik, který se rozhodl dát přednost prosazení osobní mocenské politiky za použití represí před demokratickou diskusí. Tím se ukrajinská hlava státu vyčleňuje z evropských demokratických měřítek. Pokud měl pochybnosti o výhodnosti evropské nabídky, měl je řešit otevřeně, nikoliv zákulisní politikou s ruskou stranou.

Situace na Ukrajině, a to všichni víme, není černobílá. Opozice netvoří homogenní celek a odsoudit lze excesy na obou stranách. Přesto jsou zvláště znepokojivé zprávy o postupu ukrajinské vlády proti opozici. Dodnes není znám osud 36 pohřešovaných stoupenců opozice. Lidé jsou zabíjeni, mučeni a vězněni. Nejde zdaleka jenom o jeden mediálně sledovaný případ mučeného aktivisty Bulatova. Ukazuje se, že jedině mezinárodní tlak může zastavit hrozící mnohem větší represe, a to i za cenu ekonomických sankcí.

Co tedy může udělat česká zahraniční politika? Nemůže se určitě schovávat pouze za politiku Evropské unie a opakovat její názory. Měla by projevit svůj svébytný jednoznačný názor na to, co se odehrává.

Nelze pochybovat o tom, že se zahraniční politika naší země vyjádří pozitivně k začleňování Ukrajiny do evropských struktur. Bude tak bezpochyby pokračovat v politice předchozích vlád a očekávám také, že bude vyzývat obě strany ukrajinského sporu k dialogu. To už ostatně ministr zahraničních věcí Lubomír Zaorálek oznámil. Dal to dostatečně najevo. Ale já si myslím, že by se vláda měla jednoznačně vyjádřit k tomu, jak nahlíží na prosazování mocenských zájmů Ruska na úkor zájmů Evropské unie. Na příkladu Ukrajiny se projeví zcela zřetelně. Měli bychom vědět, jak se vláda postaví k tomu, že negativní evropská politika na Ukrajině uvolnila prostor jiným geopolitickým zájmům. V případě Ukrajiny nelze sedět na dvou židlích, a tím méně pokračovat v unijní politice působící tak, že o integraci Ukrajiny nejeví vážný zájem.

Dále jsem přesvědčena, že by se vláda měla vyjádřit k osobě ukrajinského prezidenta Janukovyče a jeho roli ve věci potlačování práv občanů, práv opozice na Ukrajině, samozřejmě v souvislosti s jeho plánovanou návštěvou České republiky. Pokud se vláda deklaruje jako proevropská, je skutečně otázkou, co může návštěva prezidenta Viktora Janukovyče na nejvyšší úrovni České republiky nyní přinést. Tedy návštěva politika, který je ve vážném sporu s Evropskou unií a je to muž,

který přihlíží dosud nečinně k tomu, jak jsou pošlapávána základní práva jeho občanů.

Mohla bych tady přednést stručný vývoj událostí tak, jak se odehrávaly v jednotlivých dnech na Ukrajině. Očekávám však, že ti z vás, které toto téma zaujalo, přemýšlíte nad ním, tak že onen kalendář událostí máte bezpochyby ve své hlavě, víte tedy, co spustilo a zapříčinilo dnešní demonstrace a kdo jakou roli v nich sehrál. Ale stojí asi za zmínku uvést některé postřehy zahraničních nejenom komentátorů, ale spíše zahraničních politických reprezentantů a možná některých názorů z tisku.

Protesty v zahraničí se konaly na různých místech, například v Německu, Francii, Švédsku, Polsku, České republice, Spojených státech, Velké Británii a v Kanadě. Tedy protesty proti tomu, jak postupuje vláda proti svým občanům na Ukrajině.

Je třeba zmínit také v této souvislosti, jak se na věc dívají naši nejbližší sousedé. Proto uvedu slova polského prezidenta Bronislawa Komorowského, který říká: „Problémem je politika nátlaku a vydírání, kterou vůči Ukrajině uplatnil východní soused. S ničím takovým západní svět souhlasit nemůže. Takovým způsobem se nerozhodují otázky strategického významu. Volba Ukrajiny mezi Východem a Západem by měla být jejím suverénním výběrem,“ zdůraznil. Podle Komorowského nastala chvíle, kdy západ musí určit svou strategii nejen vůči Ukrajině, ale i vůči dalším zemím mezi Východem a Západem.

Také německá kancléřka Angela Merkelová připomněla Rusku, že studená válka skončila, a že by tudíž bylo záhodno překonat studenoválečnickou mentalitu.

Je zde také ohlas ze Slovenska, který se bezprostředně dotýká toho, co se na Ukrajině děje. Například slovenský tisk SME uvádí tyto souvislosti. Dát košem Bruselu, cituji, „znamená přijmout železné objetí Moskvy, z nějž se Ukrajina už nevykrotí. Stane se tak v euroasijské zemi, a je pravda, že na barikády v Kijevě vyšly statisíce, ale při vši úctě na realitě to nic nezmění. Vilnius,“ tedy odmítnutí oné dohody s Evropskou unií, „rozhodl o Ukrajině na desetiletí. Vilnius je třetí velkou Putinovou výhrou ve strategických bitvách o zachování vlivu v bývalých državách. První byla gruzínská příhoda, druhou bukureštský summit NATO, kde ruská lobby vyšachovala ze hry akční plány členství pro Gruzii a Ukrajinu, a tentokrát to nebyla lobby, ale spíše to připomíná aukci, kdo nabídne víc. Na Slovensku,“ píše deník, „bychom měli smutnit za Ukrajinou jako ztracenou příležitost. Přímý důsledek, který z Vilnius plyne, je totiž společná hranice s Ruskem. Sousedství s medvědem už bez tisícikilometrového nárazníku může dostat Slovensko do geopolitické šlamastiky, zvláště pokud se v Evropě stane,“ myšleno v Evropské unii, „stane něco nepříjemného.

Dále je třeba ještě zmínit vedle všech ostatních zahraničních ohlasů to,

co zmínil prezident Putin. Protože je zde o něm řeč, tak je potřeba i jeho slova v tomto kontextu uvést. Ruský prezident Vladimir Putin podle ČTK z 19. prosince popřel, že by Moskva byla proti dohodě o přidružení Ukrajiny k Evropské unii, zároveň však poukázal na to, že Rusko musí chránit svou ekonomiku. Hlavním motivem dohod s ukrajinským prezidentem Viktorem Janukovyčem podle Putina byla snaha poskytnout bratrskou pomoc bratrské sousední zemi. Cituji: „Vidíme, že Ukrajina je v obtížné situaci. Když říkáme, že to je bratrský národ, bratrský lid, tak podle toho musíme jednat. To je hlavní důvod, proč jsme se rozhodli jim pomoci,“ prohlásil Putin při velké bilanční tiskové konferenci.

Pak je zde ještě jedna zmínka, kterou nechci opominout, a to stanovisko polského Sejmu, který vydal velmi jasné stanovisko k tomu, co si myslí, že se děje na Ukrajině. A dokonce tam hovoří v jedné pasáži o možných sankcích.

Ráda bych ještě v tomto úvodním slově zmínila jednu otázku, která zaměstnává možná média více než skutečné osudy lidí, kteří již po několik měsíců stojí na ukrajinském náměstí, nebo na náměstí v Kijevě, a očekávají, že jejich vláda, jejich parlament a jejich úřady s nimi začnou vést normální dialog. Média zajímá, a já tomu rozumím, pozvání prezidenta Miloše Zemana pro ukrajinského prezidenta Viktora Janukovyče. Já jsem o tom trochu mluvila. Je asi správné, abych řekla svůj pohled na tuhle věc.

Jakkoliv jsem si vědoma toho, že vždycky protokolární otázka pozvání má svou nějakou časovou souslednost, že se odehrává v nějakých souvislostech, že reaguje například na pozvání našeho prezidenta do této země, to jsou ty běžné protokolární záležitosti, tak jsem přesvědčena o tom, že pakliže se dramaticky změní například situace v zemi samotné, kdy prezident je jedním z hlavních aktérů boje proti vlastním občanům, je namístě zvážit, zda pro Českou republiku bude přínosem a pro řešení těchto otázek bude přínosem přijetí ukrajinského prezidenta na naší půdě. A proč si myslím, že bychom o tom měli přemýšlet. Je potřeba připomenout osudy právě těch lidí, o kterých mluvím.

Tak tedy začnu tím, že ukrajinská opozice pohřešuje nyní 36 lidí. Ukrajinský opoziční aktivista Dmytro Bulatov dorazil do litevského Vilnius, to jste asi viděli, léčí se z vážných zranění, jež mu způsobili únosci. Mučili ho po celé dva týdny, byl pohřešován. Ukrajinským médiím vylíčil, že se ho únosci, údajně mluvící s ruským přízvukem, mimo jiné pokoušeli ukřižovat a uříznout mu ucho. Kvůli účasti na protestech Bulatovovi původně hrozilo až osm let vězení. Obvinění související s jeho účastí na protivládních demonstracích ale úřady mezitím stáhly. V Litvě se už léčí další tři aktivisté, kteří jsou podle ukrajinské opozice obětí policejního násilí. Únosy a mučení, často zdokumentované videonahrávkami a fotografiemi na sociálních sítích, mají podle opozičních

vůdci na svědomí členové úderných komand Berkut. Opozice zveřejnila statistiku zadržovaných a pohřešovaných. Ve vazebních celách policie je v současné době 119 lidí, dalších 36 osob beze stopy zmizelo. Podle opozice jsou ve vážném ohrožení, hrozí jim stejný osud, který potkal Bulatova nebo zavražděného aktivistu Jurije Verbického. Údaje o počtu mrtvých se různí, podle policie zahynuli tři lidé, opoziční údaje jsou přinejmenším dvojnásobné. Bulatovův únos vyvolal v evropských zemích silné protesty. Evropská ministryně zahraničí Catherine Ashtonová prohlásila, že je zděšená známkami mučení spáchaného na Bulatovovi, a zacházení s kritikem vlády označila za nepřijatelné. Nabídku k léčení dostal Bulatov i od německého ministra zahraničí Franka-Waltera Steinmeiera.

Dámy a pánové, to je zhruba popis toho, co se na Ukrajině děje. Jenom velmi letmý přehled, jak reagovaly některé osobnosti, jak jsem řekla, nejenom ze světa politiky, ale také ze světa médií.

Na závěr svého úvodního slova bych chtěla říci, že jsem si velmi dobře vědoma toho, jak křehké je vstupovat do vnitřních záležitostí jiné země, a nemám v úmyslu, abychom se něco takového pokoušeli udělat. Abychom my řekli Ukrajině, co musí udělat, zda se přiklonit k řešení, které jí nabízí Evropská unie, nebo zda pro sebe nalezneme řešení jiné. Ale co máme udělat, o tom jsem přesvědčena, jako demokratický parlament, který ctí práva občanů na to, aby mohli sdělit svobodně své názory bez toho, že budou vystaveni perzekucím, mučení, zavírání a vraždění, tak si myslím, že k tomu se postavit bezpodmínečně máme. Proto navrhuji Poslanecké sněmovně dva návrhy usnesení.

Pane místopředsedo, až v podrobné rozpravě to mám udělat, vidíte?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, paní poslankyně, až v podrobné rozpravě, předpokládám, že budou návrhy. Jestli je chcete uvést teď, samozřejmě, ale budeme je potom opakovat v podrobné rozpravě.

Poslankyně Miroslava Němcová: Možná jenom, aby Sněmovna měla čas nad nimi přemýšlet, tak je řeknu, potom na ně odkážu jenom v podrobné rozpravě. Ti, kteří budou chtít možná přidat některý návrh usnesení, tak budou seznámeni s tím, co navrhuji já. Tedy návrh usnesení by zněl takto:

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky

1. odmítá postup vládních úřadů Ukrajiny proti demonstrujícím občanům. Odmítáme jejich zastrasování, bití, věznění a mučení.

2. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyzývá příslušné autority Ukrajiny k neprodlenému propuštění zadržovaných občanů, kteří se dopustili pouze toho, že protestují proti rozhodnutí vlády, parlamentu a prezidenta Ukrajiny.

To jsou mé návrhy na usnesení. Děkuji v této chvíli za úvodní slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Miroslavě Němcové a žádám ministra zahraničních věcí Lubomíra Zaorálka, aby přednesl postoj vlády České republiky. Prosím, pane ministře.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Já vám přeji také dobré dopoledne.

Vážení kolegové, dámy a pánové, dovoluji mi tedy, než bych přednášel postoj, abych také řekl své slovo k tomu návrhu, který tady byl přednesen, a k tomu, že se tím bude zabývat Sněmovna. Jenom předdesílám, že jsem včera vystoupil v Senátu na toto téma a v zásadě jsem samozřejmě velmi rád, že Sněmovna projevila zájem se bavit o situaci na Ukrajině.

Vážení kolegové, já bych vás rád informoval, že jsem se v pondělí účastnil jednání rady, zahraniční rady Evropské unie, která se skládá z ministrů zahraničí členských států Evropské unie. Já to říkám proto, protože ještě než začnu mluvit o Ukrajině, bych vás rád upozornil, že tématem vlastně celodenní zahraniční rady byly situace v Sýrii, situace v Libyi, situace v Egyptě, situace ve Středoafričské republice, kam se posílá vojenský kontingent, situace v Bosně a Hercegovině, kde jste možná zaregistrovali, že došlo k poměrně velkým a velmi vážným nepokojům, že jsme se jimi zabývali hodinu a půl. Takže když jsem tam jel a viděl jsem ten program, tak jsem si říkal, jaký prostor se vůbec podaří prosadit pro Ukrajinu. Protože asi chápete, že situace v Libyi je nesmírně vážná, to je vlastně rozpadlý stát, a asi chápete, že jižní státy Evropské unie cítí např. problémy Středoafričské republiky jako vážnější, když to zjednoduším, než situaci na Ukrajině. Proto jsem byl rád, že nakonec Rada ministrů zahraničních věcí členských států se rozhodla, že bude věnovat uzavřené jednání, které trvalo nakonec více než tři hodiny, uzavřené jednání za přítomnosti pouze ministrů zahraničních věcí, a které se speciálně zabývalo situací na Ukrajině, což v té situaci vzhledem k tomu, čím jsme obklopeni, přátelé – a je dobré si to uvědomit, protože to je něco, co snad už musí být nápadné, že máme tak vážné problémy všude kolem, na jihu i východě, že tady je vůbec otázka způsobu, jak přistupovat k celé té situaci severní Afriky, východní Evropy – a Ukrajina je vlastně pouze dnes jeden z těch problémů, který má samozřejmě mimořádný význam, a doufám, že se mi to podaří alespoň naznačit, v čem je ten význam Ukrajiny – tak v tomto věnci zemí, které se často zmítají dneska v požárech, a dovoluji, abych upozornil, že v Sýrii se jedná o 130 tisíc mrtvých jako bilance syrského konfliktu, takže asi chápete, že problémy v těchto zemích jsou velice vážné a že získat prostor pro Ukrajinu nebylo vůbec tak samozřejmé. A já jsem rád, že se to povedlo a že jsme se několik hodin věnovali situaci na Ukrajině, aby se právě vytvářela pozice

a určitá strategie. Samozřejmě, že součástí toho jednání byla úvodní zpráva, kterou podala Cathy Ashton jako vysoký představitel Evropské unie právě o jednání např. s Ruskem. Ale tu zprávu o jednání s těmi, kteří jsou zainteresováni v tomto konfliktu, podávali i jiní ministři.

Já bych vám rád sdělil, že jsem se dnes ráno spojil nejen s velvyslancem na Ukrajině, ale také se zvláštním vyslancem pro Východní partnerství panem Marešem, který od rána dnes jedná s politiky na Ukrajině, a ten mě informoval o obsahu těch rozhovorů a celkově o situaci a atmosféře, která dnes panuje v Kyjevě. Takže si dovolím říci, že co jsem mohl, co se týče informací, tak jsem shromáždil proto, abych před vámi vystupoval jako někdo, kdo má i čerstvou představu o tom, jak v této chvíli situace vypadá.

Mám-li tedy začít tím, jak úplně aktuálně situace vypadá, tak mohu víceméně potvrdit to, co tady zaznělo z úst paní poslankyně Němcové. Dnes žijeme v takovém mediálním světě, ve kterém to často vypadá, že někde vzplane požár, a v televizi se tomu věnují dva tři dny a pak se začne věnovat nějakému dalšímu, zvlášť když jich máme všude kolem tolik. A tak vzniká pocit, že je to překryto olympiádou. Někdo může mít dojem, že se situace na Ukrajině uklidnila. Chtěl bych vás ujistit, že tomu tak bohužel není.

Situace na Ukrajině se v této chvíli dle mého k žádnému řešení nepřibližuje, ani to není tak, že by hovory, které probíhají, vedly k nějaké zásadní změně situace. Kdybych to měl velmi stručně shrnout, tak podle čísel, která máme k dispozici, je to opravdu osm mrtvých, přes 30 nezvěstných, 1 300 zraněných a to je jenom to, co jsme schopni odhadnout.

Ta čísla jsou vlastně výsledkem násilí, perzekucí. Ta čísla jsou výsledkem toho, že máme vlastně prokázané, že policie a státní administrativa skutečně používala zastrašování, používala mučení a odvážení lidí neznámo kam jako způsob, kterým se snažila ty protesty utlumit. Samozřejmě že by člověk jako kdyby měl na začátku říct to, že je pro nás nepřijatelné, že na hranicích Evropy, u státu, se kterým jsme ještě nedávno chtěli podepsat asociační dohodu, jsme najednou svědky úplného opaku. To, že jsou vlastně popírána základní práva, což se mimochodem stalo 16. ledna, kdy parlament vlastně přijal zákony, kterými zásadně omezil svobodu projevu, shromažďování a sdružování. Je pravda, že 28. ledna byla podána demise vlády, parlament odvolal platnost těchto zákonů. Nicméně vy asi, kdo to sledujete, víte, že onen amnestijní zákon a závazek vyšetřovat to, co se stalo, je bohužel zvláštním způsobem vázáno lhůtou 15 dnů, která vyprší 17. února tohoto roku, a ten zákon, což je samozřejmě pro nás zákonodárce asi dost zvláštní představa, jeho platnost je vázána na to, že do sedmnáctého vyklidí představitelé opozice kyjevskou radnici, ulici Hruševskou a celou sadu budov, které v této chvíli mají obsazené. Ten 17. únor je vlastně

nebezpečný proto, že tím pádem toto datum může být spojeno s novým propuknutím násilí, a dokonce je možné, že i vláda se může po tomto datu odhodlat k dalšímu postupu násilného potlačení demonstrací, pokud nedojde k vyklizení těch budov. Takže to je bohužel termín, ke kterému se také vztahují určité obavy.

Ale víte, ono nejde o tato jednotlivá fakta. Tady jde o obecný význam toho, co se dnes na Ukrajině děje. A ze všech informací, které máme k dispozici, vám bohužel musím sdělit, že na Ukrajině de facto dochází k rozpadu činnosti státních institucí, že dochází k rozpadu fungování elementárního právního státu, že dochází k rozpadu institucí, jako je policie, justice a podobně, a že se tam vlastně vytváří de facto bezzákonný stav. To, co mi připadá, shrnujícím způsobem, nejnebezpečnější na tom vývoji, je, že Ukrajina de facto se jakoby může stát tím, čemu se říká v terminologii failed state, to znamená upadlý stát, který nekontroluje situaci na svém teritoriu. To je, přátelé, v zásadě to nejvážnější, co hrozí. Že úplně blízko hranic Evropy náš souseď, země, o které jsme si mysleli, že postupuje, dokonce že bude přes asociační dohodu postupovat a vstupovat, nebo se přibližovat svými pravidly, regulacemi, stylem života Evropské unii a Evropě, tak naopak tato země se během jakoby velmi krátkého času může stát tím upadlým státem, to znamená státem, který se rozpadá a ve kterém nefungují základní funkce. Státy, které jsme dříve nacházeli spíše v Africe a v jiných zemích. A to vám tady tvrdím, že nepřeháním. Bohužel, ta situace je takto vážná.

A teď je otázka, proč nám to má vadit. Já si myslím, a v tom tedy oceňuji Sněmovnu, že se chce o tom bavit, protože nám to samozřejmě velice musí vadit. Já bych vám rád připomněl, že podobný typ vývoje situace – já to nechci úplně srovnávat, ale vezměte si třeba, jak vypadala situace na Balkáně před pár lety. Jakým způsobem tam pomaličku takto eskalovala situace a co z toho potom bylo. Vážení kolegové, pak vznikla situace, se kterou si Evropa nevěděla rady, kde jsme stáli nad tím, co se tam dělo, jako chirurg v operačním sále nad rozřezaným tělem, ale chirurg, který nevěděl, co má dělat a co si má s tím tělem počít. To byla situace, ve které se opravdu Evropa před několika lety ocitla, a byla to vzpomínka, kterou jsme chtěli zapomenout, protože víme, že se to potom řešilo dokonce tak, že do toho vstoupily Spojené státy, řešilo se to vojensky. Řada Evropanů to kritizovala. A když jste se bavili s Američany, tak vám řekli: To je sice pěkné, že se vám to nelíbí, ale co jste dělali vy sami? Kde bylo vaše řešení té situace? A proto mi připadá tak důležité se o tom bavit.

Jestliže pro nás naprosto, řekl bych, skoro šokujícím způsobem dochází k tomu, že Ukrajina se nám rozpadá, tak se nás to nesmírně týká, protože nejenom události na Balkáně, ale v celé historii dvacátého století víme, že podobné typy situací a konfliktů mohou mít nedozírné násled-

ky, které samozřejmě se potom mohou týkat celého kontinentu. Bohužel na to nepotřebujeme moc fantazie, abychom si uvědomili, jak obrovská rizika jsou skrytá v tom, co se na Ukrajině děje. A proto tedy snad chápete, že to pokládám za naprosto správné, že o tom mluvíme, protože bychom byli slepí, kdybychom si odmítali uvědomit, jak bezprostředně se nás to týká. To, co se děje na Ukrajině, se samozřejmě týká Evropy. Týká se to jejího budoucího vývoje a může to mít následky, které nejsme schopni ani domyslet.

Já bych rád jenom pro pořádek řekl, že Česká republika a česká vláda, Ministerstvo zahraničí se skutečně angažují na Ukrajině dlouhodobě, trvale. Máme tam celou řadu aktivit. Poslanci příslušných výborů určitě vědí, kolik tam máme programů, které se týkají vzdělávání, posilování samosprávy. Vy dobře víte, že Česká republika dlouhodobě nabízí experty, poradce pro transformaci Ukrajiny. A rád bych vám rád připomněl, že jedná visegrádské jednání premiérů, které bylo před několika dny – a já sám bych měl v pondělí 24. znovu mířit na jednání ministrů zahraničí V4, kde bychom znovu měli jednat o uvolnění dalších prostředků z visegrádského fondu pro Ukrajinu. Jedná se především o stipendia, jedná se o celou řadu programů, kterými se snažíme Ukrajině pomoci. Rozhodně nikdo nemůže říci, že by Česká republika Ukrajinu neměla v hledáčku, nevěnovala jí velmi silnou pozornost.

Nicméně teď je situace taková, že to všechno je samozřejmě jakoby v něčem málo, protože problémy, do kterých se Ukrajina dostala, překračují dneska hranice i těch typů pomoci, které jsme my do této chvíle volili a které jsme používali. Já si dokonce ani, abych vám pravdu řekl, nejsem jistý, jestli ty metody, které používala Evropská unie vůči zemím ve svém sousedství, třeba zemím, které chtěly vstoupit, ty, které byly použity vůči České republice, Slovensku a Maďarsku, ony asociační dohody a všechny ty instrumenty, které jsme používali a které fungovaly v našem případě, já si nejsem jistý, jestli dneska podobné typy instrumentů fungují vůči Ukrajině, vůči zemím severní Afriky, Sýrii a dalším. Rozumíte? Připadá mi, že tyto společnosti jsou diametrálně v jiném stadiu rozvoje ekonomického, politického, než byly Maďarsko, Česká republika, než bylo Polsko. My si myslíme, že to na nás fungovalo. My jsme absolvovali ty rozhovory, my jsme dokázali nakonec vstoupit, ale dneska mi připadá, že je možná zjednodušená naše představa, že podobný přístup může fungovat k těm zemím, o kterých jsem tady mluvil, které dneska jsou zmítány požáry, u kterých si klademe otázku, jak je zastavit, protože cítíme, že ty požáry jsou nesmírně nebezpečné.

A kdybych vám měl tedy podat zprávu o tom, čeho se týkala ta uzavřená debata ministrů zahraničí v pondělí v Bruselu, tak ta se v zásadě týkala především téhle věci: jak zacházet s Ukrajinou, jak se má chovat Evropa, abychom té situaci byli schopni pomoci.

Je naprosto bez debat, a když se podíváte na to prohlášení, tak je jasné, že začíná odsouzením násilí, že začíná odmítnutím toho, aby se používalo zastrahování a mučení lidí. To všechno jsou věci, které jsou zásadní z hlediska elementárních hodnot Evropy. Tohle stanovisko je jasné. O tom se nedebatuje. To je něco, co nemůžeme připustit, to nemůžeme trpět, protože ve chvíli, kdy to začneme tolerovat, tak se ztrácíme civilizačně. Pak to znamená, že strpíme takovéto porušování hodnot v bezprostředním sousedství.

Dovolte mi, abych řekl jednu věc. Já si myslím, že není jednoduché přijet do vzdálených zemí rozvojového světa, někam do Asie, do jiných kontinentů a suverénně jim tam říkat, jak mají fungovat demokracie, jak mají respektovat určité hodnoty, protože jiné civilizační okruhy mají za sebou specifické vývoje. A já si dovedu představit, že jim můžeme říkat, že nikde v žádné civilizované kultuře není povoleno mučit lidi. A to jsou věci, na kterých se můžeme shodnout možná s kýmkoliv, ať je za tím jakýkoliv příběh civilizace. Není ale tak jednoduché jim říkat, jaké mají vytvářet politické režimy. Ale něco jiného je, když se to děje bezprostředně v našem kulturním prostředí. A Ukrajina je de facto skoro naše kulturní prostředí. To znamená, že odmítnutí násilí, odmítnutí toho, že jsou tam nerespektována práva člověka, má podle mě zvláštní význam, když se to děje skoro tady mezi námi. To je prostě jakoby naše civilizace. To je naše kultura. Proto si myslím, že je naprosto nutné říci jasně, že tohle netrpíme, že to nemůžeme přijmout a musíme vyvinout všechno úsilí na to, abychom tuhle situaci změnili.

Jiná věc je, vážení kolegové, když se začneme bavit o tom, kde je chyba a jestli jsme my udělali všechno pro to, abychom takové situaci předešli. Nezlobte se, ale je to něco podivného, když opakují to, co jsem už řekl. Máte zemi, se kterou jsme málem podepsali asociační dohodu, a během několika dní se mluví dokonce o tom, že bychom měli omezit víza pro ty, o kterých víme, že se podíleli na sankcích, že bychom měli zmrazovat kontakty těm, o kterých víme, že jsou spojeni se špičkami politického režimu. Krátce po tom, co jsme mluvili o vstupu, během historicky krátké chvíle se najednou mluví o úplném opaku, jako když máme najednou trestat, nebo vystupovat s takovýmito zákazy proti někomu, kdo porušuje elementární zásady lidskosti. Tady jako když něco nefunguje.

A to se zase dostávám k tomu, co bylo tématem debaty ministrů zahraničních věcí. Je složité, kolegové, jestli budeme na jedné straně říkat, že prostě boj o Ukrajinu nevzdáme a my se z ní nenecháme vytlačit, a zároveň budeme říkat, že chceme skoncovat se studenou válkou. To je ten sporný moment. V tom si musíme vybrat, a to bylo shodou okolností vystoupení britského ministra zahraničí, který říkal něco v tom smyslu, že je otázka, jestli máme přistupovat na to, že se prostě o tu Ukrajinu rveme.

Pochopte, že na tomhle světě už boj mocností rozdělil Koreu, rozdělil Vietnam a mohu vám říkat příklady toho, jak studená válka roztrhla země na dva kusy. Aby se nám nestalo, že takto roztrhneme Ukrajinu prostě tím, že se o ni budeme rvát stejně, jako jsme na to v minulosti za studené války byli zvyklí. Jedna pozice je – ne, odsud neustoupíme, budeme tvrdit, Ukrajina si musí vybrat. Já sám jsem se situací v Asii v minulosti zabýval dostatečně důkladně a prostě musím říci, přátelé, že Korejci se nerozdělili sami. Kdyby tehdy nebylo studené války, tak země rozdělené nebyly, to snad souhlasíte. To nebyla nějaká zvláštnost korejského nebo vietnamského myšlení, že jsme měli Severní a Jižní Vietnam. To byl prostě konflikt, který způsobil, že se tyto země trhaly.

A máme dneska toto podobně zopakovat na Ukrajině? To je strašná představa. To jdeme zpátky tam, kde jsme byli. Máme přistupovat k Ukrajině jako k místu, o které se serveme a na něm dokážeme, že jsme lepší než ti druzí? Anebo uděláme to, co udělal Frank-Walter Steinmeier, který zavolal ruskému ministru zahraničí a řekl mu: Copak pro vás Rusy je výhodné to, co se tam děje? Vy to opravdu povedete do těch hořkých konců, že to roztrhnete? Copak rozpadlá Ukrajina je v ruském zájmu? Je zájmem Ruska, aby se situace eskalovala tak, že se nakonec Ukrajina opravdu stane tím failed state, tím rozpadlým státem? To bude ochrana ekonomických zájmů Ruska?

Když vám tady řeknu, že neseme určitou odpovědnost za Ukrajinu a že Ukrajina samozřejmě využívala této situace – já si tu dovolím tvrdit, že Ukrajina využívala této situace, že jsme se nebyli schopni domluvit Rusko s Evropou, že nebudeme tuto hru hrát. Využívala toho a používala každou stranu k tomu, aby zvyšovala svou cenu. A bohužel jsme říkali, že přitahujeme Ukrajinu do Evropy, nabízeli jsme jí partnerství, nabízeli jsme jí asociační dohodu. Když si vezmete právní poměry na Ukrajině, tak jsem si často kladl otázku: Opravdu ukrajinští oligarchové myslí vážně, že budou provádět veškerou harmonizaci legislativy a budou akceptovat vytváření pravidel, o kterých se Ukrajině v podstatě ani nezdálo? Ano, mluvil jsem s některými, kteří mi říkali: Ano, máme zájem, aby naše děti nemusely chodit po ulicích, kde je bude někdo hlídat se samopaly. My chceme vytvořit život, jako máte v Evropě. Takže jako kdyby tam opravdu byly síly, které o to stojí.

Proč podpis nebyl odvolán, o tom tady nechci dlouze mluvit, protože všichni tušíte, že to pozadí je složité a že v něm ruská strana nade vši pochybnost sehrála významnou roli. Řeknu vám jednu takovou věc jako příklad. Byl tady nedávno na návštěvě arménský prezident a Arménci. Měl jsem možnost se bavit s arménským ministrem zahraničí. A ptal jsem se ho, proč Arménie nakonec neakceptovala podpis asociační dohody. A arménský ministr mi řekl naprosto na rovinu: My jako Arménie potřebujeme držet

vztahy s Ruskem z důvodů strategických. A snad vám nemusím vysvětlovat, že Arménie v pozici, ve které je, si nemůže dovolit přetnout vztahy s Ruskem. A jestliže nás Evropa postavila před otázku buď, anebo, tak jsme nebyli schopni useknout Rusko, podepsat asociační dohodu. To prostě strategicky v naší zemi nebylo možné provést. A nám je to líto, my jsme chtěli mít vztahy na obě strany. Právě ta situace buď, anebo způsobila, že rozhovory Arménie o asociační dohodě ztroskotaly.

A podobně je to na Ukrajině. Samozřejmě ruský projekt euroasijské celní unie je projekt, který pokud by takto vznikl jako vlastně konkurenční projekt Evropě, by bylo něco jako kontinent, který se vynoří jako určitá konkurence Evropskému společenství. S jinými pravidly, s jinými regulacemi. Tady jako kdyby vznikalo to soupeření v nové podobě. Jestliže státy stojí v situaci, kdy si mají vybrat, tak právě to je situace, která vytváří konflikty, do kterých se dostává Ukrajina. Chápete, tady má každý svou vinu. Ukrajina, že se snažila dlouho využívat této situace, a my, že jsme si možná ani neuvědomili, do jakého nebezpečí se ženeme.

Nechci tady teď být nějakým jednoduchým soudcem. Jenom upozorňuji na to, že nemůžeme zároveň říkat „budeme tvrdě postupovat v hájení zájmů Evropy na Ukrajině a prosadíme je“ a zároveň říkat „nechceme zpátky studenou válku“. Já si myslím, že ten telefonát německého ministra, který jsem uvedl, ruskému ministrovi, výzva k tomu „skončeme s těmito dostihy, protože výsledky mohou být tragické“, naznačuje, že dle mého je třeba, aby součástí řešení byla také dohoda a jednání mezi Evropou a Ruskem.

Víte, je to něco podobného jako v Sýrii. Dovolte, abych připomenul, že v této zemi, kde mluvíme bohužel o ještě daleko strašnějším množství obětí než v případě Ukrajiny, a dej pánbůh, aby se Ukrajina nedostala do tak tragické situace a aby se tam situace nezhoršovala, ale víte, že v Sýrii někteří politici říkali: S Asadem jednat nebudeme. To pro nás není partner. Podívejte se, co se tam děje. Tyhle zločiny. A dneska máte jednání v Montreux a v Ženevě a tam si ministři zahraničí těch stejných zemí podávají ruku s Asadovým ministrem zahraničí. Proč? Protože cesta z té krve neexistuje než přes jednací stůl a nakonec se jedná, protože je to jediná cesta. A dokonce i tady se Rusko snaží s Evropou dohodnout a snaží se postupovat jedním směrem. Nechci to idealizovat, situace kolem Sýrie je složitá, ale říkám vám to jako příklad. Já se prostě obávám toho, že ve chvíli, kdy přetneme tu komunikaci, když si řekneme, že pouze bojujeme... Tak tohle není olympiáda. Tady prostě neschopnost jednat může být osudná.

Takže já jsem vlastně ve svém vystoupení, kdy jsem měl říci pozici, a říkám tady svůj názor... Já se domnívám, že nemůžeme pomáhat návratu studené války a že do jednání musí být zahrnuti všichni, kteří tu situaci v něčem pomáhali vyvolávat. Tady prostě bylo více těch, kteří to

takto nebezpečně sunuli k tomu výbuchu, kterého jsme nakonec svědky.

Samozřejmě, že to nemůžeme rozhodovat za Ukrajince. Já nikdy nebudu mluvit o tom, že bychom měli mediovat v tom, co se tam děje. Ne. Rozhodnutí o Ukrajině musí učinit Ukrajinci samotní. Nikdy nebudu doporučovat Ukrajincům, aby dělali předčasné volby za půl roku. To musí oni sami říci, kdy chtějí udělat volby. Ukrajinci sami se musí rozhodnout. To nemůže dělat ani Evropa, nemůže to dělat ani Rusko. Tohle musí být rozhodnutí občanů Ukrajiny. Jakkoli je to dnes těžké. A domnívám se, že to nemůže být ani rozhodování jenom mezi politickou opozicí na jedné straně a vládními představiteli na druhé, protože pro mě osobně je významný ten Majdan. Občanské sdružení Majdan, které dnes reprezentuje daleko širší spektrum, než je pouze politická opozice, která často v mnoha momentech ztrácí důvěru. Takže těch účastníků dialogu podle mě musí být víc. A tento dialog je klíčový, když mluvíme o tom, že Ukrajina musí dát určité odpovědi. Musí je učinit ona. Nikdo jim je nemůže vnucovat. My to za ně nemůžeme převzít. My bychom neměli přilévat oleje do ohně. Možná naše role je právě v tom, abychom řekli jakoby to, co jsem naznačoval, rozhovor pana ministra Steinmeiera. Přece tohle není v našem zájmu. Ani v našem, ani ve vašem. A není možné tu situaci eskalovat tím, že budeme my ještě bojovat spolu. V tomto vidím určitou cestu.

Já tady nebudu mluvit o takových věcech, jako je humanitární pomoc, kterou organizuje Česká republika, protože to pokládám za povinnost, kterou tady děláme. Nebudu mluvit o prostředcích. Kdybyste chtěli, tak to můžeme dodat i s čísly. To znamená, je tady celá řada věcí, která jsou samozřejmostí.

Já tady mluvíme o tom, že to, co se děje na Ukrajině, je skutečně součástí docela zásadního zápasu o to, jestli Evropa udrží své hodnoty a svou podobu života, protože se může stát, že pokud tyto procesy nezvládneme, tak to nesmírně může ovlivnit i to, co se dokonce děje i v naší zemi. Dobře víte, že i v naší zemi je celá řada ukrajinských občanů, kteří tady žijí a pracují, a je to poměrně vysoký počet. A kdyby byla Ukrajina tím upadlým státem, tak to může mít samozřejmě celou řadu důsledků, i velmi konkrétních. Tady může být příliv lidí z Ukrajiny, který zasáhne i Českou republiku. Takže tady je celá řada věcí, na které je třeba se už dnes připravovat. Já bych vás rád jenom informoval, že jsme o tom už jednali s ministrem vnitra a že se vlastně bohužel musíme připravovat i na ty možné zlé scénáře, které si nepřeji a které si nikdo z nás nepřeje.

Ale je dobré, že se o této věci tady dnes mluví. A nebudu vám tvrdit, že jsem mudrc, který zná zaručené řešení. Nicméně se domnívám, že stanovisko, které přijala evropská Rada ministrů a které konstatovalo, že je třeba nabídnout Ukrajině politickou perspektivu, a že dokonce ani

asociační dohoda není posledním krokem vůči Ukrajině, pokládám za správné, že to takto bylo přijato. Protože my sice na jedné straně říkáme Ukrajině stop násilí!, požadujeme politické řešení krize, ústavní řešení, ale zároveň říkáme, že ta cesta k jednáním s Evropou, cesta Ukrajiny k Evropě, je stále otevřená.

A stejně tak v tom usnesení Rady ministrů se říká, že nikdo by neměl zasahovat do rozhodování Ukrajinců, že rozhodnutí Ukrajiny musí být ponecháno na nich samotných. Jsem ale přesvědčen, že to nevyklučuje právě to, co jsem se snažil tady celou dobu vysvětlit, že se domnívám, že součástí řešení musí být i to, že musí mluvit spolu ti, kteří se v něčem podíleli na vytvoření té složité a vážné situace na Ukrajině. A teď nemá cenu, abychom z jedné, z druhé strany na sebe vykřikovali, kdo má větší podíl viny, protože každý tuší, co zní tady na naší straně, víme taky dobře, že v Moskvě to čtou jinak. A teď nemá cenu si vypočítávat jednotlivé argumenty. Všude je v poslední době vzpomínán výrok pana Putina před několika lety. Myslím, že to byla konference v Mnichově, kde řekl, že Ukrajina je umělý stát, což byla formulace, která byla řečena veřejně a která samozřejmě působí hrozivě. Nemá cenu tady tyto věci jenom opakovat, ale je třeba si říci: Ne, my neseme odpovědnost a není přípustné, abychom tuto situaci místo toho, abychom jí pomáhali, ještě více eskalovali.

Takže já skutečně v téhle kooperaci, ve které Rusko musí být součástí řešení, stejně jako je dneska součástí řešení v Sýrii, v tomto vidím cestu z toho, abychom zabránili katastrofě. Já jsem vám tady řekl, že bohužel ten katastrofický vývoj je možný scénář, a my musíme udělat všechno pro to, abychom mu zabránili.

Já jsem se snažil tady v tomto vystoupení říci to, co říci mohu takto na veřejném vystoupení, a i tak mám pocit, že jsem se dotýkal občas hran toho, co může být takto veřejně řečeno v mikrofonu ve Sněmovně. A samozřejmě eventuálně při jednání výboru bych možná mohl jít dále.

Takže varoval bych před černobílým viděním světa, varoval bych před jednoduchými představami, že východ a západ Ukrajiny jde každý jiným směrem. Já si myslím, že to jsou zjednodušené názory. Varoval bych před tím, co bohužel také zaznělo z úst jednoho ministra, že přece Ukrajina je rozdělená. Myslím, že tohle jsou názory scestné. A myslím si, že Ukrajina, její řešení musí být hledáno v rámci celé země a že se na něm musí podílet všechny složky společnosti. Takže já mohu pouze vyslovit přání, že se ty předpovědi možné eskalace a nové vlny násilí nenaplní. Přál bych si, abychom se všichni v Evropě snažili najít efektivní kroky, jak tomu čelit.

Já děkuji za pozornost. A mám dojem, že v usnesení, které tady navrhovala i paní Němcová, pokud jsem to stihl sledovat, teď si to přečtu, jsem neviděl nějaké sporné prvky. Takže věřím, že přijdou i další návrhy, a já se k nim vyjádřím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi zahraničních věcí za jeho předložený návrh postojů vlády České republiky a informaci z jednání evropské rady. A konstatuji, že mám šest přihlášek do rozpravy, dvě s přednostním právem. Nejdříve pan předseda Poslanecké sněmovny Hamáček, poté pan předseda Schwarzenberg a poté další řádně přihlášení do rozpravy.

Vzhledem k tomu, že jsme se ale usnesli na tom, že ve 12 hodin začne jiný bod, a to je změna ve složení orgánů Poslanecké sněmovny a budeme se zabývat volbou ombudsmana, ptám se pana předsedy Hamáčka, jestli se chce v tak krátké době vyjádřit, aby zahájil rozpravu. (Zbývají dvě minuty do 12. hodiny. Předseda PS nechce nyní vystoupit.) Tak to odložíme, bude to výhodnější, i pan předseda Schwarzenberg aby potom mohl reagovat. Myslím si, že to bude jednodušší.

Já alespoň vyřídím nějaké organizační záležitosti. Za prvé. Další omluva, která přišla, je z důvodu nemoci pana poslance Herberta Pavery, který se omlouvá z dnešního a zítřejšího jednání.

Potom bych rád upozornil na to, že až bude dnešní jednání přerušeno pro volbu, bude pokračovat nikoliv ve 14.30, kdy začínají interpelace, ale bude začínat ve 14.20, a to vyhlášením výsledků voleb a slova se potom ujme předseda volební komise Poslanecké sněmovny. To je z organizačních věcí to zásadní.

Přerušuji tedy bod 72. Děkuji paní navrhovatelce, děkuji ještě jednou panu ministrovi. Vrátime se k němu pravděpodobně po rozhodnutí v pátek ráno po třetích čtení.

Nyní bych tedy zahájil bod číslo 55 a body 57 a 58 s tím, že je můžeme začít ve 12 hodin, ale vzhledem k usnesení číslo 38 myslím, že je můžu zahájit už teď. Jde tedy o bod

55.

Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Vyzvu předsedu volební komise, aby se ujal slova. Pan Martin Kolovratník už jde k pultu. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobré odpoledne, nebo poledne, abych byl přesnější. Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážený členové vlády, paní poslankyně a páni poslanci, myslím, že osobně tu mohu přivítat i naše mladé diváky, studenty na tribuně. Jsme rádi, že mají zájem o práci Poslanecké sněmovny, a dnes ji uvidí v akci.

Rád bych vás seznámil s tím, že volební komise obdržela ve stanovené

lhůtě 3. února od poslaneckých klubů návrhy na změny v orgánech Poslanecké sněmovny a přijala k nim na své 6. schůzi dne 4. února své usnesení číslo 35. Jednalo se o nominace do orgánů Sněmovny za poslance, kteří byli jmenováni členy vlády. Toto usnesení máte všichni rozdáno na svých lavicích. Pro jistotu ho před rozpravou ještě v rychlosti přečtu.

Dne 6. února proběhla volba místopředsedy Poslanecké sněmovny, který nahradil místopředsedu Pavla Bělobrádka, který také odešel do vlády, a téhož dne místopředseda volební komise poslanec Jan Klán vyhlásil na mikrofon ve Sněmovně další lhůtu na návrhy změn ve složení orgánů Poslanecké sněmovny. Jednalo se o místo ve výboru uvolněné zvoleným místopředsedou panem poslancem Janem Bartoškem. Volební komise na své 7. schůzi dne 11. února přijala usnesení k této jediné změně v orgánech Poslanecké sněmovny, byla to rezignace pana poslance Jana Bartoška na členství ve výboru pro sociální politiku, a poslanecký klub KDU-ČSL ve vyhlášené lhůtě doručil nominaci pana poslance Víta Kaňkovského. Je to usnesení číslo 38, které volební komise k této jediné změně přijala a není rozdáno na vašich lavicích, samozřejmě vám ho za malou chvíli přečtu.

Ještě kraťoučká rekapitulace ke způsobu voleb. Zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, stanoví, že změny v ustavených orgánech a komisích lze provádět jen se souhlasem Poslanecké sněmovny a volba se koná většinovým způsobem. Jednací řád Poslanecké sněmovny však nestanoví způsob hlasování, a protože volba výborů, komisí a delegací probíhala vždy veřejným hlasováním, volební komise vám navrhuje i tuto volbu provést formou veřejnou, tedy formou pomocí hlasovacího zařízení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, já se moc omlouvám. Prosím všechny naše kolegy a kolegyně, aby se ztišili, abyste je nemusel takhle překřikovat. Děkuji.

Poslanec Martin Kolovratník: Já děkuji a budu pokračovat. Doporučím, aby po rozpravě k navrženým kandidátům Sněmovna nejprve jedním hlasováním konstatovala rezignaci poslanců a poté aby Sněmovna provedla volbu nových členů výborů a komisí Poslanecké sněmovny tak, jak je navrhly poslanecké kluby. I zde komise navrhuje veřejnou volbu pomocí hlasovacího zařízení en bloc.

V rychlosti vás, vážené kolegyně a kolegové, seznámím s oním usnesením volební komise č. 35 ze 6. schůze dne 4. února. Co se týká rezignací, tak volební komise souhlasí s rezignací poslance Petra Kořenka v ústavněprávním výboru a nominace jsou následující: Ludvík Hovorka

do mandátového a imunitního výboru, Josef Vozdecký a Josef Uhlík do rozpočtového výboru, Radek Vondráček do výboru organizačního, Tomáš Jan Podivínský do volebního výboru, Josef Kott do výboru pro evropské záležitosti, Martin Kolovratník do výboru hospodářského, Miloš Babiš, Marie Benešová a Vlastimil Vozka do ústavněprávního výboru, Bohuslav Chalupa do výboru pro bezpečnost, Tomáš Jan Podivínský do výboru pro životní prostředí, Rostislav Vyzula do zahraničního výboru, Petr Kudela do zemědělského výboru, Pavel Čihák do volební komise, Ivan Gabal a Bohuslav Chalupa do stálé komise pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů a konečně Ondřej Benešík a Ivana Benešová – nominace do stálé delegace Parlamentu do Parlamentního shromáždění OBSE. To bylo usnesení číslo 35.

A v rychlosti usnesení číslo 38. To byla ona jedna rezignace a jedna nominace ve výboru pro sociální politiku. Rezignaci podal Jan Bartošek za KDU-ČSL a nominován je za stejný poslanecký klub Vít Kaňkovský.

Nyní vás, paní předsedající, prosím, abyste otevřela rozpravu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji předsedovi volební komise a otevírám tímto rozpravu k tomuto bodu. Do rozpravy nemám nikoho přihlášeného, končím tedy rozpravu a znovu předávám slovo předsedovi volební komise a poprosím ho, aby nás provedl hlasováním.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Já jsem si byl pro svou hlasovací kartu. Nyní tedy prosím, paní předsedající, abyste nechala hlasovat o rezignaci poslanců, resp. poslance v orgánech Sněmovny, je to ono usnesení číslo 38 a také 35.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano. Zahajuji tedy hlasování a táži se, kdo je pro. Děkuji.

Hlasování končím a s tímto výsledkem: v hlasování číslo 125 přihlášeno 160 poslanců, pro 137, takže návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Nyní bychom měli jedním hlasováním zvolit poslance do výborů a komisí Poslanecké sněmovny na základě nových návrhů a nominací, opět opakuji, v usneseních číslo 35 a 38 z volební komise.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Zahajuji hlasování k tomuto návrhu. Kdo je pro?

Hlasování končím s tímto výsledkem: v hlasování číslo 126 přihlášeno 160 poslanců, pro 138. Návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Já vám děkuji a nyní můžeme zahájit bod

57.

Návrh Poslanecké sněmovny na volbu kandidátů na členy Rady Ústavu pro studium totalitních režimů (2)

Prosím, paní předsedající, abyste zahájila tento bod.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Na lavice vám bylo rozdáno usnesení volební komise číslo 32 ze dne 23. ledna 2014. Prosím, aby se slova ujal předseda volební komise pan poslanec Martin Kolovratník.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Konstatuji k onomu usnesení, které vám bylo rozdáno, že bylo také e-mailem zasláno předsedům poslaneckých klubů. Pro jistotu v rychlosti toto usnesení přečtu. Je to usnesení číslo 32 volební komise ze dne 23. ledna.

Návrhy kandidátů na volbu členů Rady Ústavu pro studium totalitních režimů jsou následující: TOP 09 a Starostové navrhli pana Zdeňka Bártu, ČSSD paní Milenu Bartlovou, ANO navrhlo paní Ivetu Hláseckou, ODS paní Jaroslavu Janderovou, KDU-ČSL paní Ivanu Kouckou a pana Eduarda Stehlíka. Jedna nominace, a to nominace hnutí Úsvit, byla z návrhu stažena, byla to nominace kandidáta Jaroslava Nováka, a proto budeme volit ze bývajících šesti kandidátů.

Protože se jedná o volbu kandidátů, které volí Senát, tedy které Sněmovna navrhuje Senátu a Senát z nich poté volí – a teď vás prosím o pozornost – volba bude jednokolová. Vzhledem k tomu, že Senát bude volit z návrhů, které mu dodá Poslanecká sněmovna, dva členy ústavu, resp. rady ústavu, a není nijak upraveno, kolik nominací může Poslanecká sněmovna předložit, znamená to, že každý z těchto kandidátů, se kterými jsem vás seznámil, pokud dostane nadpoloviční počet hlasů, je Poslaneckou sněmovnou nominován.

Volební komise navrhuje volbu tajnou. Podotýkám, že o tomto způsobu volby musíme rozhodnout hlasováním.

Nyní vás, paní předsedající, prosím, abyste otevřela rozpravu jak k navrženým kandidátům, tak i k navrženému způsobu volby.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobrá tedy. Otevírám rozpravu k těmto bodům. Do rozpravy nemám nikoho přihlášeno, tedy rozpravu končím.

Poslanec Martin Kolovratník: Já děkuji a teď prosím, abychom hlasovali o volební komisi navrženém způsobu volby, tedy o tajné volbě.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobrá tedy. Zahajují hlasování k tomuto návrhu. Kdo je pro? Proti?

Hlasování končí s tímto výsledkem: je to hlasování číslo 127, přihlášeno 162, pro 128. Návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji vám. A protože jsme schválili volbu tajnou, která jako obvykle proběhne ve Státních aktech, tak vás, paní předsedající, prosím, abyste přerušila projednávání tohoto bodu a zahájila projednávání dalšího volebního bodu, tj. číslo 58 – Návrh na volbu veřejného ochránce práv.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Přerušuji tedy tímto projednávání bodu číslo 57 a zahajují projednávání bodu číslo 58, což je

58.

Návrh na volbu Veřejného ochránce práv

Než zahájíme projednávání tohoto bodu, navrhuji hlasovat o souhlasu s přítomností kandidátů na veřejného ochránce práv při našem jednání. Podle jednacího řádu se schůze Poslanecké sněmovny mohou zúčastnit i další osoby, projeví-li s tím Sněmovna souhlas, a předsedající může udělit slovo dle § 52 odst. 3 jednacího řádu.

Proto tedy nyní budeme hlasovat o souhlasu s přítomností těchto kandidátů: pana Stanislava Křečka a paní Anny Šabatové.

Zahajují tedy hlasování k tomuto návrhu a táži se, kdo je pro. Proti? Hlasování končím.

Hlasování číslo 128. Přihlášeno 162 poslanců, z toho pro 132. Návrh byl přijat.

Než dám slovo předsedovi volební komise, navrhuji dále podle § 59 odst. 1 našeho jednacího řádu, aby se Sněmovna usnesla na omezení řečnické doby, a to na deset minut.

Zahajují hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro? Proti? Hlasování končím. Hlasování číslo 129. Přihlášeno 162 poslanců, z toho 111 pro.

Dříve než předám slovo předsedovi volební komise poslanci Martinu Kolovratníkovi, dovolte mi, abych přivítala oba kandidáty na půdě

Poslanecké sněmovny. Vítejte. Děkujeme, že jste přišli. (Oba kandidáti zaujali místa po levici paní předsedající. Potlesk.)

Prosím tedy předsedu volební komise pana Martina Kolovratníka, aby se ujal slova.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Ještě jednou dobré odpoledne, vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci.

Nejdříve budu chvíli konstatovat. Poslanecká sněmovna má po ukončení funkce veřejného ochránce práv do 60 dnů uskutečnit volbu nového ochránce práv. Připomenu, že pan doktor Pavel Varvařovský se své funkce vzdal ke dni 20. prosince 2013.

Prezident republiky dne 23. ledna 2014 navrhl pouze jednoho kandidáta na funkci veřejného ochránce práv, a to pana doktora Stanislava Křečka, který je v současné době zástupcem veřejného ochránce práv. Následně dne 29. ledna tohoto roku obdržel předseda Poslanecké sněmovny dopis prezidenta republiky, ve kterém sděloval důvody, proč navrhl pouze jednoho kandidáta. Připomenu, že tento dopis byl e-mailem pro informaci zaslán všem předsedům poslaneckých klubů.

Senát Parlamentu dne 29. ledna 2014 navrhl na tuto funkci také pana doktora Stanislava Křečka a dále paní Annu Šabatovou. Předložené návrhy byly postoupeny všem poslaneckým klubům.

Usnesení volební komise má číslo 34, a já vám ho nyní pro formu přečtu. Je to tedy usnesení číslo 34 ze dne 4. února volební komise, která pověřuje předsedu komise, aby seznámil Sněmovnu s návrhem kandidátů pro volbu veřejného ochránce práv, tak jak je předložil prezident republiky a Senát Parlamentu. Prezident republiky navrhuje Stanislava Křečka, Senát republiky navrhuje Stanislava Křečka a Annu Šabatovou.

Zvláštní zákon způsob volby nestanoví, volební komise tedy navrhuje také volbu tajnou.

Nově zvolenému veřejnému ochránci práv započne jeho šestileté období složením slibu do rukou předsedy Poslanecké sněmovny, a to do deseti dnů ode dne volby.

Nyní vás, paní předsedající, prosím, abyste otevřela rozpravu k navrženým kandidátům a také k návrhu na způsob volby. Připomenu, že i v tomto případě o tajné volbě budeme rozhodovat hlasováním, tedy jestli s ní souhlasíme. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Otevírám k tomuto bodu rozpravu, do které se přihlásili o slovo naši dva hosté v dohodnutém pořadí, paní Anna Šabatová a potom pan Stanislav Křeček. Takže prosím, paní Šabatová.

Paní Anna Šabatová: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, veřejný ochránce práv vstupuje do čtrnáctého roku své existence. Pamětníci si jistě vzpomenou, že ochránce nebyl původně institucí vítanou. Boj za jeho prosazení do českého právního řádu trval deset let a stál mnohé úsilí. O to důležitější bylo, jak se tato novinka ve veřejném prostoru usadí, co na ni budou říkat občané, pro něž byla zřízena. To byl velký úkol pro prvního veřejného ochránce práv Otakara Motejla, s nímž jsem měla tu čest šest let spolupracovat jako jeho zástupkyně.

Instituci jsme od prvních kroků budovali jako otevřenou, vlídnou a uživatelsky přátelskou pro každého, kdo se cítí poškozen jednáním úřadů, a to i tehdy, pokud k pochybení nedošlo nebo působnost ochránce nebyla dána. Vždy dostal stěžovatel vysvětlení, proč se tak stalo, případně radu, jak může dál postupovat. Ochránce postupně krok za krokem získával respekt společnosti, takže důvěra v něj, to vzácné kofení, jehož se nám v posledních letech tolik nedostává, je dlouhodobě jednou z nejvyšších. Jsem ale přesvědčena, že potenciál možností ochránce nebyl ještě vyčerpán.

Ochránce tím, že prošetřuje každým rokem tisíce a tisíce stížností jednotlivých občanů, může samozřejmě daleko lépe než kdokoliv jiný analyzovat a shrnout, kde jsou neuralgické body společnosti. Umí-li zároveň dobře komunikovat, pomáhá kultivovat státní správu takříkajíc za pochodu. V tom vidím jeden z jeho hlavních úkolů. Ale to není vše. Od roku 1999, kdy byl přijat zákon o veřejném ochránci práv, se charakter instituce postupně z rozhodnutí zákonodárce, tedy z vašeho rozhodnutí, proměňuje. Ochránce se stává také důležitou institucí v oblasti lidských práv.

Dosud došlo ke třem významným změnám. Novelou z roku 2005 se stal také ochráncem před špatným zacházením na všech místech, kde je omezena osobní svoboda buď rozhodnutím soudu, nebo v závislosti na péči. Od roku 2009 ochránce působí ve věcech práva na rovné zacházení a ochrany před diskriminací a v roce 2011, opět z rozhodnutí zákonodárce, přibyla ochránci další povinnost: musí dohlížet na vyhošťování cizinců a také na jejich zajišťování. Je zřejmé, že ombudsman plní velmi důležité úkoly. Nakonec každý člověk se může stát uživatelem nějaké pobytové služby, může se dostat do léčebny dlouhodobě nemocných, do ústavu sociální péče nebo – a to opravdu nikomu nepřeji – třeba do vězení.

Přemýšlela jsem nad tím, jaké poselství nám zanechal při svém odchodu z funkce ombudsmana Pavel Varvařovský. Ve vzduchu zůstalo viset jeho rozčarování nad tím, že mu politici obecně málo naslouchali a že spousta jeho kvalitních podnětů a dobrých rad zůstala nevyslyšena.

Vážené poslankyně a vážení poslanci, pokud mě poctíte svou důvěrou a zvolíte mě veřejnou ochránkyní práv, učiním vše pro to, aby se spolupráce mezi ombudsmanem a veřejnou správou ke spokojenosti obou stran

prohloubila. Ke splnění tohoto závazku mám předpoklady jak teoretické, tak i praktické – šestiletou zkušenost z výkonu mandátu zástupkyně ombudsmana, celoživotní zkušenost s obhajobou lidských práv, mezinárodní zkušenost, dostatek energie, vytrvalost a pevnou víru, že se dobré dílo bude dařit.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní Anně Šabatové. Poprosím k mikrofonu pana Stanislava Křečka. Prosím.

Zástupce veřejného ochránce práv Sanislav Křeček: Dobré dopoledne, dámy a pánové. Já jsem před dvěma lety z tohoto místa v této Sněmovně vyjádřil jistou skepsi k projevům ve Sněmovně a citoval jsem výrok jednoho z dlouholetých poslanců britské Dolní sněmovny, který řekl: „Slyšel jsem v této sněmovně spoustu krásných projevů, některé mě až dojaly k slzám, ale nikdy jsem neslyšel projev, který by změnil výsledky hlasování.“ Takže s jistými rozpaky, dovoluji, abych řekl dvě poznámky k tomu nejzávažnějšímu tématu, o kterém hovoříme, a to je k lidským právům. Chtěl bych říci dvě skutečnosti, které jsou v poslední době v celé Evropě zcela zřejmé, ale na některé velmi často zapomínáme.

Především bych chtěl upozornit na to, že lidé nepřipustí realizaci práv bez povinností a bez odpovědnosti. Možná že někdy tomu tak bylo, že se zdálo, že práva budou volná, že nebudou svázána žádnými povinnostmi, ale není tomu tak. Situace ve společnosti, i ekonomická situace, je taková, že prostě lidé nepřipustí, aby se realizovala práva bez povinností a bez odpovědnosti. Víte to lépe než já.

Možná si to neuvědomujete, ale jste první politikové, kteří říkají lidem, že se nebudou mít lépe. To nikdy v minulosti nebylo. Vždycky politici říkali „budete se mít lépe, a když ne vy, tak vaše děti“. Ale dneska to nikdo říci nemůže. A to je velice důležitá změna i v tomto chápání lidských práv.

Druhá skutečnost, kterou si málo uvědomujeme, je skutečnost, že od univerzálního pojetí lidských práv, která jsou pro všechny lidi, pomalu přecházíme k realizaci práv jenom menšin, jenom někoho. Práva, která jsou pro všechny, nikoho nezajímají a soustřeďujeme se jen na práva menšin. To nejvlastnější lidské právo, že mají lidé žít v nějakém relativním dostatku, spokojený rodinný život, to největší lidské právo, není považováno za lidské právo, ale je to považováno za výsledek ekonomické aktivity člověka, nikoliv za lidské právo. Zato o dvou studentkách, kterým bylo znemožněno, aby při vyučování měly na hlavě tady ve zdravotní škole na Pankráci šátek, o tom se hovořilo na mezinárodní konferenci až v Paříži.

Čili obecná práva nás moc nezajímají. To samozřejmě vede k destabilizaci společnosti a k nárůstu extremismu v celé Evropě. Jestliže

člověk, který není spokojen s tím, že se nemůže vyspat, protože soused vedle dělá bordel, a je z tohoto důvodu označen za extremistu a rasistu, jestliže si někdo myslí, že dítě kromě tatínka má mít také maminku, a je z toho důvodu označen ne za nositele jednoho z názorů, ale za hlupáka, který nepochopil, kam svět kráčí, no, takovíto lidé se necítí dobře ve společnosti, a jestli netleskají extremistům na ulici, tak přinejmenším jsou nositeli špatné nálady, té blbě nálady, jak tomu říkáme u nás.

Politici přestávají rozumět lidem. Tady bych vám odcitoval krásný výrok jednoho z brazilských biskupů, který nedávno řekl: „Když rozdávám lidem jídlo na ulici, říkají mi politici, že jsem světec, ale když se jich ptám, jak to, že chudí lidé nemají to jídlo, tak říkají, že jsem komunista.“

Dámy a pánové, nechci žít v takové společnosti. Nechci k ní přispívat a myslím, že ombudsman by k ní přispívat neměl. Já si takovýto stav nepřeji a budu doufat, že mi rozumíte. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu Stanislavu Křečkovi. Táži se, zda se chce ještě někdo přihlásit do rozpravy. Není tomu tak. Rozpravu končím. Prosím předsedu volební komise pana Martina Kolovratníka, aby se ujal slova.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji opět za slovo. Nyní vás, paní předsedající, prosím, abyste nechala hlasovat o způsobu volby veřejného ochránce práv. Připomenu, že volební komise navrhla, aby tato volba proběhla formou tajného hlasování.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Učiním tak. Zahajuji hlasování. Táži se, kdo je pro. Proti?

Hlasování končím. Hlasování pořadové číslo 130, přihlášeno 163 poslanců, z toho 123 pro. Návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Takže já děkuji. Protože jsme rozhodli o tajné volbě, tak nyní vás ještě pro formu, paní předsedající, poprosím, abyste přerušila projednávání tohoto bodu, a já vyhlásím termíny tajných voleb.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já myslím, že byste měl nejdříve vyhlásit termíny a já pak přeruším ten bod.

Poslanec Martin Kolovratník: OK, souhlasím. Na vydávání lístků ke dvěma tajným volbám – kandidáti do Ústavu pro studium totalitních režimů a tento bod, veřejný ochránce práv – navrhuji dobu 20 minut, tedy do 12.45 hodin. Poté bude volební komise sčítat výsledky voleb, a jak už zde bylo a-

vizováno, k vyhlášení výsledků tajných voleb se sejdeme na začátku odpoledního jednání Poslanecké sněmovny, před interpelacemi, tedy ve 14.20 hodin.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Tímto tedy bod číslo 58 přerušuji a ještě jednou připomínám, že odpolední jednání začíná ve 14.20 hodin. Děkuji.

(Jednání bylo přerušeno ve 12.27 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.20 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně poslankyně, milí kolegové poslanci. Zahajuji naše jednání přerušené v bodu volba člena Rady Ústavu pro studium totalitních režimů a následně volba ombudsmana.

Nyní žádám předsedu volební komise pana poslance Martina Kolovratníka, aby nás seznámil s výsledky tajných voleb, které proběhly těsně před polední přestávkou. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, děkuji za slovo. Už vážení členové vlády, chtěl jsem říct vážený člene vlády, tak děkuji. Vážená prořídla sněmovno, rád bych vás tedy seznámil nejdříve s výsledkem bodu číslo

57.

Návrh Poslanecké sněmovny na volbu kandidátů na členy Rady Ústavu pro studium totalitních režimů (2)

Volba proběhla tajným způsobem. Počet vydaných lístků byl 155, kvorum tedy bylo 78 pro dosažení nominace. Konstatuji následující: počet vydaných hlasovacích lístků byl 155, počet odevzdaných platných i neplatných byl také 155. Pro Zdeňka Bártu bylo odevzdáno 78 hlasů, pro Milenu Bartlovou 71 hlasů, pro Ivetu Hláseckou 13 hlasů, pro Jaroslavu Janderovou 22 hlasů, pro Ivanu Koutskou 16 hlasů a pro Eduarda Stehlíka bylo odevzdáno 33 hlasů.

Na základě těchto výsledků byl v prvním kole zvolen a ze Sněmovny do Senátu bude nominován pan Zdeněk Bárta.

A teď organizační informace. Protože Poslanecká sněmovna má Senátu navrhnout minimálně dva kandidáty a z této volby vzešel pouze jeden, bu-

tato volba opakována, resp. bude vyhlášena ještě jednou na neobsazené jedno místo, a proběhne úplně od začátku, to znamená na březnové schůzi Poslanecké sněmovny.

Již v tuto chvíli zde na mikrofon za volební komisi vyhlašuji novou lhůtu na podání kandidátů, nominantů do Rady Ústavu pro studium totalitních režimů. Lhůta pro podání do volební komise je pátek 7. března ve 14 hodin. Poté budou návrhy projednány komisí a na březnové schůzi bude volba opakována znovu. Děkuji, to je bod číslo 57.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi volební komise a můžeme přejít plynule k bodu

58.

Návrh na volbu Veřejného ochránce práv

Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Co se týká bodu číslo 58, Návrh na volbu Veřejného ochránce práv, volili jsme tajnou volbou ze dvou kandidátů, pana doktora Stanislava Křečka a paní Anny Šabatové. Bylo vydáno také 155 hlasovacích lístků, počet odevzdaných platných i neplatných byl také 155. Pro Stanislava Křečka hlasovalo 44 poslanců a poslankyň, pro Annu Šabatovou 61 poslanců a poslankyň.

Protože kvorum bylo 78, konstatuji, že v prvním kole nebyl zvolen žádný z kandidátů.

Tak a nyní opět organizační informace. Volba bude dvoukolová, to znamená, že do druhého kola postoupí oba tito kandidáti, Stanislav Křeček i Anna Šabatová. Rád bych vás informoval o tom, že po dohodě s organizačním oddělením bychom navrhli realizaci druhého kola volby zítra odpoledne, a to půl hodiny před skončením pátečního jednání. Abychom dodrželi procesní ustanovení Sněmovny a jednací řád, tak tady z mikrofonu zítra ráno o tento termín požádáme při návrzích na jednací den a Sněmovna o tomto termínu bude hlasovat.

Ještě jednou zopakují, pokud Sněmovna bude souhlasit, proběhne druhé kolo volby ombudsmana zítra půl hodiny před skončením pátečního jednání. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi volební komise za úplné a jasné informace, a než přejdeme k interpelacím na předsedu vlády, tak tady mám dvě omluvy. Žádost o omluvu z jednání Sněmovny dnes z důvodu nemoci předložil pan poslanec Herbert Pavera

a dále od 12 hodin do 13.45 dne 12. 2. – to bude něco starého. Paní poslankyně Ivana Dobešová.

Protože ještě není přítomen pan premiér a ještě nemůžeme začít interpelace dle jednacího řádu, přerušuji teď naše jednání do 14.30 hodin, kdy začnou interpelace na premiéra. Pět minut pauza.

(Jednání přerušeno ve 14.25 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ještě jednou hezké dobré odpoledne. Je 14.30 hodin a začínají ústní interpelace na premiéra České republiky.

73.

Ústní interpelace

Na začátek musím omluvit pana premiéra, omluvil se z dnešních interpelací. Máme tu na něj čtyři interpelace, takže máte, milé kolegyně poslankyně, milí kolegové poslanci, dvě možnosti. Buď každý z vás tu interpelaci načte, odpověď dostane písemně, nebo ji nenačte a počká na přítomnost pana premiéra.

Takže já se ptám – první interpelace pan předseda Občanské demokratické strany, pan poslanec Petr Fiala, chce interpelovat pana premiéra ve věci cen energií, a pakliže má zájem, já mu předávám slovo. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Děkuji. Vážený pane premiére, těžko se mi mluví k prázdnému křeslu už při druhých interpelacích v tomto funkčním období, ale tak to je. Moje otázka je následující. Já jsem zaznamenal rozpory ve vašich vyjádřeních, a proto bych chtěl požádat o vyjasnění.

Tuto sobotu premiér Sobotka pojmenoval jako jednu z priorit své vlády nezvyšování cen energie, konkrétně elektřiny, když řekl, že jeho vláda se – cituji – „musí vyhnout rizikům, že se zde bude zdražovat cena elektrické energie“. Přitom právě minulý týden v Evropském parlamentu při hlasování o energetických cílech do roku 2030, které požadují zvýšení podílů dotovaných obnovitelných zdrojů na 30 %, zvedli europoslanci, kteří reprezentují jeho stranu, tedy ČSSD, ruku pro. Byly to hlasy pro výrazné zdražení energie pro domácnosti i firmy, které může v důsledku také přinést omezení výroby a propouštění. Vypadá to tedy, pane premiére, že na jedné

straně něco v programovém prohlášení vlády slibujete, ale že členové vaší strany faktickými kroky dělají něco zcela jiného.

Prosím vás tedy, pane premiére, abyste vyjasnil, jaká je pozice ČSSD a vaší vlády k cenám energií a zda také sledujete evropské souvislosti, které ceny energií významně ovlivňují.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fialovi. Na tuto interpelaci bude odpovězeno písemně.

Nyní poprosím druhou interpelující, je to paní poslankyně Olga Havlová, která chce interpelovat pana premiéra ve věci prodloužení nařízení vlády číslo 363/2003 Sb. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Havlová: Já děkuji za slovo. Ale protože tu pan premiér není, stahuji tady tuto interpelaci z programu a dám ji písemně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, paní poslankyni. Dostáváme se k třetí interpelaci. Pan poslanec Leoš Heger chce interpelovat pana premiéra ve věci změny vedení Státního ústavu pro kontrolu léčiv. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji, pane předsedající. Já si dovoluji tu interpelaci přednést.

Tak tedy vážený pane premiére, já jsem si dovilil interpelovat vás ve věci personálních změn na Státním ústavu pro kontrolu léčiv, protože je to věc, která naráží na přípravu zákona o státní službě a ideje, s kterými je tento zákon připravován.

Státní ústav pro kontrolu léčiv je významná instituce, která je řízena Ministerstvem zdravotnictví a je jeho pravou rukou, co se týká lékové politiky a dalších agend, přičemž ty agendy převážně nemají žádný smysl politický, ale vysoce odborný a zčásti i správní charakter. Patří tedy tento ústav zcela jednoznačně do té sféry, která pokrývá novou ideologii přístupu ke státní správě, se kterou všichni souhlasíme, aby v této správě byli odborníci, kteří v ní pracují, maximálně chráněni, obzvláště u odborníků, kteří jsou velmi specializovaní, jako je to v tomhle případě Státního ústavu pro kontrolu léčiv.

Já jistě plně respektuji pravomoc Ministra zdravotnictví odvolat ředitele a to tady v žádném případě nekritizuji. Kritizuji to, co se přihodilo dále, protože po nástupu nového ředitele, který nastupoval jako krizový odborník (upozornění na čas), i když to z jeho kvalifikace není zcela jasné, bylo odstraněno dalších devět lidí na úrovních, které jsou vysoce odborné. Prosil bych tedy vaše vyjádření zejména k tomu zákonu o státní službě a jeho představám v budoucnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Leoši Hegerovi. Vzhledem k tomu, že pan poslanec Petr Fiala se rozhodl stáhnout svoji čtvrtou interpelaci na pana premiéra, končím tím interpelace na pana premiéra.

Zahajuji ústní interpelace na členy vlády. S první interpelací byl vylosován pan poslanec Martin Novotný, který bude interpelovat paní ministryni spravedlnosti Helenu Válkovou ve věci právního rámce činnosti zákonodárců. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Novotný: Vážená paní ministryně, pane předsedající, dámy a pánové, kolegyně a kolegové. Obracím se na paní ministryni s dotazem z hlediska upřesnění právního rámce fungování nás zákonodárců v Poslanecké sněmovně v souvislosti s veřejnou diskusí v posledních dnech v souvislosti s vyjádřením olomouckých státních zastupitelů, kteří položili onu zásadní otázku, kdy je v tuto chvíli potřeba zodpovědět otázku celospolečenského významu, zda v procesu projednávání a schvalování zákonů, které ovlivňují život všech občanů, se mají poslanci ve smyslu svého ústavního slibu řídit svým nejlepším vědomím a svědomím. Paní ministryně ve vyjádření v tisku konstatovala, že existuje jemná hranice mezi politickým vyjednáváním a korupcí, a zároveň naznačila, že jako znalkyně trestního práva by možná byla schopna tuto jemnou hranici blíže upřesnit. Tam směřuje i můj dotaz.

Já se nechci zeptat v souvislosti s onou kauzou, která je v tuto chvíli předmětem takové mediální pozornosti, ale v souvislosti s jiným politickým děním, které v tuto chvíli probíhá, které chci uvést jako příklad, který by po mém soudu měl být možná posuzován podobně.

V této chvíli v jedné nejmenované politické straně dochází k vnitřní diskusi, zda by se část poslanců měla vzdát buď mandátu poslance, nebo výkonu funkce hejtmana, a předseda této politické strany, shodou okolností premiér této země, je veřejně vyzývá, aby tak učinili. Zároveň tito poslanci vystoupili s vyjádřením, že přicházejí se zákonodárnou iniciativou, prostřednictvím které chtějí přesněji vymezit tento výkon činnosti, třeba zavést takzvaný klouzavý mandát.

Pro mě je zcela zásadní, aby platila stejná právní pravidla pro všechny. Zda bude toto jednání, to jest tyto výzvy ke vzdání se mandátu poslance Parlamentu České republiky na jedné straně a na druhé straně tyto zákonodárné iniciativy nastolující jiný stav, posuzován ve stejném kontextu jako to dění z minulosti. (Upozornění na čas.) To jest, zda v tuto chvíli by paní ministryně schvalovala nasazení operativní techniky na Úřadu vlády, případně v okolí premiéra, a nasazení operativní techniky v okolí těchto poslanců, abychom posoudili, zda motivace jejich jednání souvisí s nějakou osobní výhodou či s hmotnými statky souvisejícími s výkonem

funkce poslance a zda toto ovládá jejich jednání v tomto zákonodárném sboru a při případném předkládání návrhů zákonů více než vykonávání mandátu v souladu se svým nejlepším vědomím a svědomím.

Byl bych rád, kdyby mi paní ministryně na tomto případě tu úzkou, těžko definovatelnou linii třeba blíže vysvětlila, abych věděl, zda se při hlasování nedopustím třeba trestného činu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane poslanče. Paní ministryně odpoví, kde je hranice, a prosím pana poslance, aby i on věděl, že hranice jeho žádosti jsou dvě minuty. Děkuji.)

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Pane poslanče, děkuji za chytrý i zajímavě formulovaný dotaz, který mi umožní blíže rozvést svou zřejmě stručnou odpověď nebo vyjádření v médiích.

Tím, že jsem řekla, že vede velice jemná hranice mezi politickou korupcí a trestněprávní korupcí, jsem nechtěla vyjádřit nic více, než je v samotných zákonech, které už v dnešní době platí, čili ne de lege ferenda, ale de lege lata, a pro nás zákonodárce v každém případě platí Ústava. Jsou to nejen články, které se týkají indemnity, imunity, článek 27 odst. 1, 2, 4, ale jsou to i základní ustanovení, která bych mohla ocitovat, ale myslím si, že každý z nás je dobře zná a víme, že v úvodních ustanoveních Ústavy se vymezuje náš rámec a naše základní povinnosti a naše základní práva, která platí samozřejmě pro zákonodárce rovněž.

Pokud srovnáváme trestněprávní korupci, tak jak je vymezena jako neoprávněná, v tomto případě majetková výhoda, s politickou korupcí, která není trestná a je jen na hranicích, řekněme, mravní politiky nebo politiky, která ob stojí i z hlediska etického, standardního posuzování jako každého jiného lidského počínání, tak si myslím, že to tak komplikované nebude. Ve vašem případě, který jste uvedl, já to vnímám jako jednání, které je přípustné, a rozhodně tak jak jste ho prezentoval, bez další konkretizace takových jednání, tak by podle mého soudu nenaplněovalo trestněprávní kvalifikaci nabízení úplatku nebo podplácení. Ale samozřejmě nemohu předjímat v konkrétním případě, který by ještě měl jiné rysy než to jednání, jak jste ho tu obecně charakterizoval, že by státní zástupce se na něj nepodíval jinými očima.

Čili záleží na tom, o jaký konkrétní trestný čin by se jednalo, jaké by byly způsoby, objektivní stránka trestného činu, způsoby jednání, jaká by tam byla příčinná souvislost mezi neoprávněnou výhodou, mezi cílem a mezi jednáním. To všechno by bylo podrobeno pochopitelně analýze orgánů činných v trestním řízení a ty by potom rozhodly, jestli došlo k naplnění skutkové podstaty konkrétního trestného činu, nebo ne. Tak daleko by moje o-

bava nešla, že bych už tyto formy politického jednání obecně považovala za zakázané trestním zákonem.

Pokud jde o nasazení operativních prostředků, abych se nevyhnula ani této nepřijemné otázce, tak ministr spravedlnosti o tom nerozhoduje. Takže toť vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni. Pan poslanec s doplňující otázkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Novotný: Já bych chtěl pouze upřesnit, že si myslím, že v tomto případě by šlo určitě o jinou právní kvalifikaci, případně by šlo o nějaký nátlak, případně vydírání, aby se někdo vzdal mandátu apod. Já si to samozřejmě nemyslím, to říkám předem, myslím si, že to je standardní forma politického jednání. Na druhé straně bych byl rád, abychom věděli, kdyby se náhodou v případě s tímto politickým děním souvisejícím někdo mandátu posléze vzdal a v budoucnu by vykonával jakékoli veřejné funkce, jestli by to bylo slučitelné a jestli by to bylo jakkoli postižitelné, protože se obávám, že jediná forma, jak zjistit, jestli jednání bylo na základě nějaké výhody nebo politické dohody, je to permanentní sledování všech všemi, to je permanentní monitoring naší komunikace, jednání našich poslaneckých klubů apod. Tam vedla moje interpelace. Abychom si uvědomili, že realita, když je domyšlena, prohlášení státních zástupců až do konce, tak že jediná cesta, jak naplnit jejich velký ideál, je právě realizace ideje velkého bratra.

Paní ministryně, líbilo by se vám v takovém světě žít?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Poprosím paní ministryni o doplňující odpověď.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Neslyšela jsem akusticky poslední otázku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Jestli by se vám líbilo v takovém světě žít, pokud jsem to správně zaznamenal.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: V takovém světě já žiji, částečně, to zaprvé. Zadruhé si myslím, že teď je právě na nás, abychom hranice posunuli. Směr, kterými je chceme posunout, od toho, co tu bylo standardní v minulosti, je myslím jasný. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni i v ohlasu na její slova.

S další interpelací se přihlásila paní poslankyně Jitka Chalánková. Interpelace bude směřována na paní ministryni práce a sociálních věcí ve věci plánované výstavby České správy sociálního zabezpečení v Jeseníku. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, dovoluji, abych se na vás obrátila jako poslankyně za Olomoucký kraj.

Byla jsem pozvána vedením města Jeseníku a také vedením hospodářské komory na jednání v Jeseníku, kde mě seznamovali s tím, do jaké situace se město Jeseník dostalo. Město Jeseník převzalo před několika lety od státu budovu bývalého okresního úřadu, a to dokonce až na druhém jednání zastupitelstva, a v té době, uznávám, že byla uzavřena gentlemen'ská dohoda, že Jeseník bude mít možnost se dohodnout i se státem na možných investicích využití velké budovy, která byla převedena na žádost města Jeseníku na město Jeseník. Mezitím z města Jeseníku jsem obdržela informace, že je plánovaná výstavba nové budovy. Původně tyto informace byly o budově úřadu práce, nakonec se zjistilo, že tímto investorem je Česká správa sociálního zabezpečení. Byla jsem ubezpečena, že tento záměr je ekonomicky výhodnější, to jsem vzala na vědomí, přesto jsem si dovolila se na vás obrátit s tím, jestli existuje srovnávací analýza ekonomické výhodnosti a vůbec té situace, která nastane, protože tam každopádně zůstane i po vystěhování úředníků z velké budovy bývalého okresního úřadu prázdná, na bedrech města Jeseníku. Obrátila jsem se na vás z toho důvodu, jestli by nebylo možné zvážit a předložit jednak srovnávací studii ekonomické náročnosti či výhodnosti nové výstavby a zároveň si uvědomit, že vzhledem k tomu, že český rozpočet je schodkový a žijeme na dluh a financujeme dluh, tak jestli není dobré si uvědomit, že veřejný dluh je společný, to znamená jak dluh státu, tak obcí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni a poprosím paní ministryni o její odpověď. Prosím, paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci. Na rozdíl od paní poslankyně Chalánkové jsem ještě neměla možnost budovu vidět na vlastní oči, nicméně jsem dostala informaci, že se vlastně jedná o komplex šesti administrativních budov a že je to dědictví po Rudných dolech Jeseník.

V části budovy v současné době sídlí organizace, které se týkají Ministerstva práce a sociálních věcí, je to úřad práce, Česká správa sociálního zabezpečení a ještě Státní úřad inspekce práce. Ano, objekt je v

majetku města a problém je, že je ve špatném stavu a vyžaduje rekonstrukci. Byla jsem také informována, že město má logicky zájem o zachování všech úřadů v jeho budově. Tady docházíme k problému, že vlastně stát může investovat jen do svého vlastního majetku. Z podkladů, které mám k dispozici, vyplývá, že Česká správa sociálního zabezpečení už si nechala zpracovat studii, protože pořád počítá s tím, že by rekonstrukce proběhla, odhadovaná cena ze studie je 130 milionů korun, přičemž se počítá, že vysoutěžená cena by mohla být o něco nižší. Dostala jsem také podklady, že jedna ze zvažovaných variant je, že by se část objektu oddělila, protože pro potřeby tří úřadů, které jsem četla, by stačila jedna budova.

V tom případě by tato budova mohla přijít do majetku státu a rekonstrukce by tam mohla proběhnout. Dále jsem ale byla informována, že vlastně poslední jednání proběhlo v prosinci 2013 mezi představiteli Ministerstva práce a zástupci města a že zatím se nedošlo k žádnému závěru, nicméně mám zde také informaci, že Česká správa sociálního zabezpečení pokračuje v přípravě realizace stavby. Takže já si myslím, že teď se změnou vedení ministerstva dojde k novému jednání, a doufám, že to bude směřovat ke šťastným koncům.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, paní ministryně. Poprosím paní poslankyni o doplňující otázku. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji, paní ministryně. Vidím, že ty pohledy jsou skutečně obojí, takže máte ty informace, jak je možnost oddělit tu část, tak je možnost té výstavby. Budu velice ráda, když se dojde k dohodě, která bude skutečně pro celou společnost ekonomicky výhodná a vhodná také pro občany města Jeseníku. Jsem ráda, že se tato věc otevřela. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Paní ministryně, jestli ještě něco k tomu... Myslím, že není potřeba. Děkuji.

S další interpelací se připraví pan poslanec Václav Horáček, který bude interpelovat paní ministryni spravedlnosti Helenu Válkovou ve věci zřízení samostatného Krajského soudu v Liberci. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Horáček: Vážená paní ministryně, za prvé děkuji, že jste to stihla, protože jsem byl informován, že máte napjatý den. Doufám, že jste kvůli tomu neporušila dopravní předpisy. A teď dovoluji, abych již vnesl svůj dotaz.

Rád bych vnesl dotaz na vznik samostatného Krajského soudu pro

Liberecký kraj namísto současné pobočky Krajského soudu v Ústí nad Labem a vyřešil tak současnou roztržičnost území Libereckého kraje, kdy část území spadá do obvodu Krajského soudu v Ústí nad Labem a část do obvodu Krajského soudu v Hradci Králové. Jsem si samozřejmě vědom, že ne všechny kraje jsou na vznik těchto institucí justičního systému po všech stránkách dostatečně připraveny, ať už jde o personální obsazení, nebo vybudované potřebné zázemí. Můžu však ubezpečit, že liberecká pobočka Krajského soudu v Ústí nad Labem je na převzetí role plnohodnotného krajského soudu připravena dokonale. Již nyní vyřizuje veškeré soudní agendy, ke kterým je příslušný krajský soud určen, a i budova justičního paláce plně vyhovuje. V Liberci je dlouhodobá konstantní judikatura, soud pracuje velmi kvalitně a není žádný důvod, aby tady krajský soud nebyl. Zřízení plnohodnotného Krajského soudu v Liberci je tak víceméně záležitostí administrativní, která nebude zatěžovat veřejné rozpočty, potažmo ani státní rozpočet České republiky žádnými novými výdaji, a přesto může poněkud usnadnit život občanů v Libereckém kraji a domnívám se, že i ústeckému soudu. Pracoviště pobočky v současné době disponuje prostory i vybavením, v nichž lze zahájit provoz samostatného krajského soudu.

Vážená paní ministryně, ptám se vás tedy, zda tuto situaci vyhodnotíte a přijmete k tomu stanovisko, které podpoří vznik samostatného Krajského soudu v Liberci. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci a poprosím paní ministryni o její stanovisko k této interpelaci. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane předsedající, vážený pane poslanče, děkuji i za vaši péči o dopravní předpisy. Nepoužila jsem ani majáčku a stihli jsme to opravdu na minutu, jak jste viděli, z Brna. Jsem ráda, že mám právě možnost na všechny interpelace odpovědět, aby nevznikly snad nějaké pochybnosti, že se vyhýbám odpovědi. Dostala jsem dokonce včas i podklady do auta a teď již i vytištěné, protože jsem chtěla znát genezi celého problému.

Správně jsem odhadovala, protože Liberecký kraj trošičku znám a vím, že je tam taková specifická situace, a vím, že jsou tam lidé vytrvalí, že nebudu první, která bude oslovena. Z historie je zřejmé, že vy jste s tímto požadavkem přinejmenším poprvé vystoupil v roce 2011, možná že ještě dříve. Současně z těch materiálů vyplývá, že proběhla analýza, kde – a cituji: „V průběhu roku 2012 provedlo Ministerstvo spravedlnosti analýzu obvodů krajských soudů ve vztahu k územně správnímu členění státu,“ mně se samozřejmě taky nelíbí, že máme čtrnáct správních celků a jenom osm soudů, zásadně je to špatně, „s níž byli seznámeni všichni

předsedové krajských soudů. Výsledkem bylo, že na poradě ministra spravedlnosti“ – tenkrát to byl pan dr. Pospíšil – „s předsedy krajských a vyšších soudů v únoru 2012 a na základě písemných vyjádření těchto předsedů bylo vedením Ministerstva spravedlnosti zaujato stanovisko o odložení záměru sjednotit soudní okresy s okresy správními s tím, že případná taková realizace by mohla proběhnout současně až se vznikem samostatných krajských soudů.“

Potud tedy historie. Ale já ten podnět neodkládám. Do Liberce se určitě podívám, protože mě přesvědčuje o té odlišné situaci, kterou se Liberec odlišuje od kraje Vysočina nebo Zlínského kraje, protože jsem chtěla vidět, jestli jsou ještě někde jinde podobné problémy, právě myslím tím, že by to nevyžadovalo ekonomickou investici, novelizaci samozřejmě příslušného zákona a pochopitelně také jistou řekněme dovednost Ministerstva spravedlnosti takovou změnu prezentovat jako projekt, který neklade zvýšené nároky ani organizační, ani investiční, protože jinak by se zase mohly kraje – kraj Vysočina, Zlínský kraj a tuším Karlovarský a Olomoucký kraj – cítit dotčeny, že u nich se k takovému opatření, protože každý by chtěl mít krajský soud, hned nepřistupuje.

Takže neříkám za resort spravedlnosti teď ne, i když po tom seznáme ní se s dokumentací jsem původně chtěla jenom navázat na odmítavé stanovisko, ale myslím si, že musím vidět na místě samém a na základě pečlivější ekonomické analýzy, co by to znamenalo, kdybychom takový pilotní projekt nastartovali. Berte to prosím, jako že Válková ještě neví.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni. Poprosím pana poslance, má-li doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Horáček: Pane předsedající, já otázku nemám. Chci jenom poděkovat, že bude další diskuse. Velice rádi paní ministryni přivítáme v Libereckém kraji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Není nad interpelace se šťastným koncem. Děkuji panu poslanci i paní ministryni.

S další interpelací se přihlásila paní poslankyně Jana Černochová, která bude interpelovat ministra obrany Martina Stropnického ve věci stabilizace personální situace v Armádě České republiky. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Vážený nepřítomný pane premiére, paní ministryně –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Už přítomný, paní poslankyně.

(Poslankyně Černochová: Kde je premiér?) Pardon, omlouvám se. Pane ministře – omlouvám se, já jsem se přeslechl, nezlobte se. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Krátíte mi čas, pane místopředsedo. Vážený nepřítomný pane premiére, paní ministryně, páni ministři, dámy a pánové, vláda na svém zasedání 3. února rozhodla o pozastavení projednávání jednoho z klíčových návrhů pro Armádu České republiky, návrhu novely zákona o vojácích z povolání. Cílem tohoto návrhu je stabilizovat personální situaci v armádě, nastavit vojákům jasně daný a předvídatelný kariérní řád a motivovat ke vstupu do armády.

Návrh zákona je připravován několik let. Konceptně vychází z Bílé knihy o obraně, která vznikla již v roce 2011, a od té doby byla po diskusi celého spektra odborníků včetně výboru pro obranu připravována novela zákona, která má vojákům konečně dát pracovní a finanční jistotu a perspektivu. Návrhem se zabývaly již dvě vlády, které jej po absolvování řádného připomínkového řízení v obou případech schválily. Představovat si nyní, že nastupující kabinet vymyslí něco zásadně jiného se stejnými účinky, je iluzorní. Resort obrany je již navíc na přijetí návrhu připraven a potřebné finanční prostředky získal i razantním propouštěním v minulém roce. Znejsťovat v této situaci vojáky, kteří již nyní v řadě případů fungují na hranici životního minima, považuji za krajně nezodpovědné.

Vážený pane ministře, věřím, že jste si vědom zásadnosti kroku, který pozdržením projednávání zákona činíte. Stejně tak věřím, že koaliční smlouva, kterou jste před pár týdny slavnostně podepsali a ve které slibujete, že zajistíte stabilizaci personální situace v Armádě České republiky, pro vás není jen carem papíru a vojáci dostanou co nejdříve jistotu, za jakých podmínek budou ve službách státu v dalších letech pracovat. Pane ministře, kdy dojde k předložení návrhu zákona o vojácích z povolání?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Paní poslankyně je nesmírně šikovná, přes moji chybu to stihla. Děkuji paní poslankyni a poprosím pana ministra o odpověď.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, je to lichotivé, že zhruba dva týdny po nástupu do funkce má můj resort devět interpelací. Nejhorší je lhostejnost. Já jsem rád, že tady budu moci některé věci snad aspoň částečně ozřejmit.

Mně samozřejmě nemůže jít o nic jiného než o to, aby se personální situace v Armádě České republiky stabilizovala. Zdá se mi proto v přímém protikladu s takovým úsilím, abych v situaci, kdy na ministerstvu, resp. v Poslanecké sněmovně leží řada docela zásadních legislativních novel, řekněme, abych je nějakým způsobem jako messenger poponesl jenom do

toho nebo onoho čtení. Nemyslím si, že je něco mimořádného na tom, že jsem se v relativně krátké době, tak to prostě situace přinesla, rozhodl k nim přistupovat různým způsobem, to znamená, to, co jde, nechat tak, jak bylo plánováno, to, co vyžaduje nějakou revizi nebo drobnou korekci, přeložit na program nejbližších schůzí – v jednom případě jde o březnovou a v případě tohoto zákona o schůzi dubnovou –, ve dvou případech potom ty návrhy stáhnout.

Zákon 221 o vojácích z povolání je samozřejmě plodem mnohaleté práce, já tu práci respektuji a vážím si jí. Na druhé straně prostý dotaz, kolik to bude stát, mi nikdo nebyl, resp. bylo obtížné najít dva nebo tři lidi, kteří by mně řekli stejné číslo. Ale v zásadě to vychází tak, že ten zákon bude stát dvě miliardy. To je pět procent rozpočtu. Já netvrdím, že vojáci mají, zvláště někteří v těch nižších hodnostech, bůhvíjaké platy, ale je potřeba si říct, jestli pro to najdeme nějaké rezervy jinde v ministerském rozpočtu a jakým způsobem se to vyřeší v roce 2015. Ty prostředky tam jsou pro tento rok, já to vím samozřejmě. Je tam 0,8 miliardy. O ty peníze vojáci nepřijdou. Udělám, a už jsem o tom mluvil s náčelníkem Generálního štábu, maximum pro to, abychom jim ty peníze nějakým jiným, zcela zákonným způsobem poskytli. Zdá se mi, že doba do dubna není přemrštěná pro to, abychom se na ten zákon ještě zevrubně podívali, a v mých ambicích rozhodně není prodlužovat nějakou nejistotu. Pokud ji prodlužuji o dva měsíce, tak si myslím, že to je podstatně méně než minulé vlády.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi a poprosím paní poslankyni o doplňující otázku. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Já samozřejmě chápu situaci pana ministra Stropnického, kdy byl svým způsobem pár týdnů šikanován prezidentem republiky a nevěděl, jestli bude, nebo nebude ministrem obrany. Já jsem ráda, že máme ministra obrany. Myslím si, že ráda je Armáda České republiky, že má ministra obrany. Na druhou stranu už minimálně dva měsíce pan ministr ví, že tím ministrem s největší pravděpodobností bude, a skutečně tady mě velmi mrzí, že se to střetlo přesně na týden, kdy padala vláda Petra Nečase, protože ty návrhy zákonů byly přesně na programu v tom týdnu. A skutečně si myslím, že nic nového nevymyslíme.

Takže děkuji panu ministrovi za jeho ubezpečení, že v dubnu se s těmito návrhy zákonů seznámíme na plénu Poslanecké sněmovny. Děkuji za odpověď na interpelaci.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Pan ministr, předpokládám, že asi nechce nic dodat. Jednu větu. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji paní poslankyni za pochopení té situace. Mě to také netěší a bylo to strašně těžké rozhodování, ale věřte mi, že dostat se k těm skutečným číslům jako kandidát několikátýdenní na případný post ministra je nemožné. Až jako ministr máte jistou šanci, relativně slušnou, ale stejně ne stoprocentní, že se k nim dostanete.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Dostáváme se k páté interpelaci, kdy paní poslankyně Dana Váhalová bude interpelovat paní ministryni práce a sociálních věcí ve věci nezaměstnanosti mládeže. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vládo, dámy a pánové, bez práce je dnes v České republice rekordní počet lidí. Víme, že dlouhodobá nezaměstnanost má vliv na ztrátu pracovních návyků, zhoršení životních podmínek i psychické zátěže. U mladých lidí je nebezpečí i v tom, že špatný začátek může mít vliv i na vývoj jejich další pracovní kariéry. Nezaměstnanost mladých lidí je velkým problémem i současné Evropy. Moje otázka tedy zní, jak se chystá nebo nechystá vypofádat s tímto narůstajícím problémem naše Ministerstvo práce a sociálních věcí. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni za jasnou a stručnou otázku. Nyní poprosím paní ministryni o odpověď.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, jak jsme se tady měli možnost dozvědět především a včera, v lednu letošního roku máme evidován rekordní počet nezaměstnaných. Co se týče nezaměstnaných absolventů škol všech stupňů, tak tady jsme měli ke konci ledna kolem 39 tisíc evidovaných nezaměstnaných na trhu práce. Takovou slabou útěchou je, že tento počet poklesl o 577 osob oproti měsíci předchozímu, což je samozřejmě dobré, ale poměrně nedostatečné. Jinak pro zajímavost, protože jsme tady včera v té zprávě myslím nespecifikovali údaje o nezaměstnanosti mladistvých, tak jsme na tom také lépe než průměr Evropské unie, protože u nás je ta míra nezaměstnaných do 25 let 18,8 %, zatímco průměr evropské osmadvacátky je 23,5 %. Nicméně utěšovat se tím asi nemůžeme, protože před hospodářskou krizí bylo toto číslo v naší zemi poloviční.

Co se týče nástrojů, které máme k dispozici jako Ministerstvo práce, tak prostřednictvím úřadu práce za prvé pro mladé lidi používáme nejrozličnější standardní nástroje aktivní politiky zaměstnanosti a poradenství, ale

zároveň je realizováno prostřednictvím peněz z Evropského sociálního fondu několik projektů, které jsou přímo cíleny na lidi do 30 let. A doufáme, že v blízké budoucnosti by například díky projektu Praxe pro mladé do 30 let mělo najít práci až 3 200 osob mladších 30 let.

Jinak ještě jeden velmi důležitý program založený na evropském programu, a to je program Záruka pro mládež do 25 let. Tímto programem se zavazujeme, že každému mladému člověku do 25 let ve lhůtě čtyř měsíců od okamžiku, kdy se stal nezaměstnaným nebo ukončil svoji vzdělání, poskytneme kvalitní nabídku zaměstnání nebo dalšího vzdělávání nebo učňovského programu nebo stáže. Takže programy jsou připravené, některé jsou již částečně realizované a řekla bych, že uvidíme třeba za dalšího půl roku, jak budou tyto programy vyhodnoceny a kolika mladým lidem pomohly.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni. Paní poslankyně si již nepřeje doplňující otázku. Děkuji tedy i paní poslankyni a přikročíme k šesté interpelaci.

Pan poslanec Ludvík Hovorka má interpelovat pana ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka ve věci kontroly hospodaření Nemocnice na Homolce. Pana kolegu Hovorku tady bohužel nevidím. Tím pádem jeho interpelace propadá a přikročíme dále k interpelaci pana poslance Jiřího Koubka na pana ministra vnitra Milana Chovance ve věci České pošty.

Poslanec Jiří Koubek: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, dámy a pánové, moje interpelace je víceméně taková dost nekonfliktní. Je to dlouhodobý problém, který je, a já musím říci, že vítám, že pan ministr Chovanec v minulých dnech v médiích vyjádřil, že se tomuto problému hodlá věnovat. Vy sám jste, pane ministře, byl už minulý týden interpelován ohledně České pošty a rušení poboček.

Já osobně se domnívám, že větší problém je dneska, který je způsoben samotnými poměry, které na českých poštách fungují. Známe to všichni. Jdeme podat jeden doporučený dopis a u přepážky musíme odmítnout pojištění pro babičku, pro dědečka, nákup telefonní karty, nákup losů, a než se dostaneme k tomu podání dopisu, tak čas běží a mám jako občan pocit, že pošta se věnuje některým činnostem, které by jí neúplně zcela přináležely. Zejména možná tehdy, když by to byl soukromý podnik, byt samozřejmě neočekávám od sociálně demokratického ministra, že by navrhoval privatizaci České pošty.

Přesto mi dovoluňte některé problémy spíše vypíchnout a požádat vás jednou jedinou otázkou o to, kolik času vy osobně odhadujete, že budete potřebovat, abyste mohl přinést nějaké návrhy řešení té neutěšené situace.

Dneska víme, že si lidé na poště stěžují například, že musí uvádět fiktivní docházku, že se píše tužkou, aby následně mohlo být s tímto manipulováno. Víme, že se chystají nějaké nové pracovní smlouvy, kterými jsou víceméně stávající zaměstnanci pošty zastrahováni – jejich nevhodami. Svozy zásilek, které probíhají často po pracovní době a zadarmo, a to ani nemluvíme o tom podivném a ne možná úplně zcela srozumitelném monitorování benzínu ze strany pošťáků.

Takže bych vás chtěl poprosit, pane ministře, o sdělení, kolik času asi tak potřebujete pro nějakou analýzu situace v rámci České pošty a kdy se můžeme dočkat alespoň tedy návrhu prvních řešení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Poprosím pana ministra vnitra o jeho odpověď. Prosim, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Dobré odpoledne, kolegyně, kolegové. Děkuji předsedajícímu za udělení slova.

Otázka, kterou položil pan kolega Koubek – asi bych mohl začít tím, že stav České pošty byl způsoben fungováním pravicových vlád, ale tady tu hru asi už hrát nebudeme. Důležité je, abychom to viděli v čase. Minule jsem tu říkal, že do měsíce předstoupím před Poslaneckou sněmovnu s nějakou první poznávací studií. Informace, které tu říkal pan poslanec Koubek o docházce a dalších věcech, slyším také. A slyším, pane poslanče, i mnohé jiné zvěsti, které mě vcelku děsí. Bohužel je to stále ve formátu jedna paní povídala. Potřeboval bych, aby se našli konkrétní zaměstnanci České pošty, kteří ty zkušenosti mají, a sdělili je kontrolním orgánům buď ministerstva, anebo je sdělili přímo v rámci odborové organizace České pošty nebo odborových organizací, kterých tam dneska funguje několik. Dnes ráno jsem mluvil se zástupci jedné z nich a oni mi říkali ty samé věci, které mi tady říkáte vy. Já jsem připraven tyto podněty velmi důsledně vyšetřit.

V současné době připravujeme hloubkovou kontrolu České pošty. Nechceme dělat duplicitně práci Policie České republiky, která tam dnes vede šetření a pravděpodobně ho povede dál a ve větším rozsahu. Na druhé straně jsme připraveni řešit systém fungování.

Chci tu říct dvě čísla. Za dobu, kam byla dovedena Česká pošta, tak v současné době podle informací generálního ředitele Zatloukala Česká pošta prodělává 1,4 miliardy korun na pobočkové síti. Na tom, že má tzv. alianční partnery, vydělává dvě miliardy korun. To znamená, nucení těch poštaček mnohdy, aby prodávaly všechno možné a nemožné, zabezpečuje té České poště nějaký zisk.

Nejsem zastáncem toho nutit poštovní doručovatelky k tomu, aby ještě k těžkým brašnám jim přibýly další úkoly. Spíš se budeme zaměřovat na

některé nové výzvy v oblasti finančních služeb. Budeme se zaměřovat na to, abychom dobře udělali tendr na novou banku, která by měla spolupracovat s Českou poštou od roku 2017. Myslím si, že pokud ten tendr uděláme dobře a uděláme ho otevřeně a umožníme bankám na trhu v České republice, a je jich víc než 35, se ucházejí o to, aby mohly být partnerem České pošty, že po tomto roce, po roce 2017, už nebudeme potřebovat tolik prodávat ty svíčky, ponožky a pojištění a další věci. To je věc, kterou chceme připravit.

Do měsíce vám přinesu první návrhy k řešení. Nebude to celková analýza fungování České pošty. To ode mne nemůžete do měsíce čekat. Ale přinesu sem do této Sněmovny směr, kterým se chceme ubírat. Pokud přinesete konkrétní případy věcí, o kterých hovoříte – na té a té poště píšou zaměstnanci fiktivně docházku – přineste to, dejte mi to do ruky a já vám garantuji, že to nechám prověřit s veškerou důsledností.

Děkuji za tu interpelaci.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi za jeho jasnou odpověď. Poprosím pana poslance o jeho doplnění.

Poslanec Jiří Koubek: Vážený pane předsedající, děkuji panu ministrovi. Já bych se také nechtěl pouštět do nějakých pravo-levých spekulací, kdo ten marast způsobil a v které kanceláři byla uzavřena ta výhodná smlouva. Mluví se o panu právníkovi Janstovi, který je zase napojen na sociální demokracii. A to je přesně ta věc, kam bych se nechtěl, pane ministře, s vámi dostat do tohoto sporu, protože sám jako starosta, který má vlastně poštu hned vedle budovy, slyším právě často různé stížnosti od občanů. A je opravdu nezajímavá, jak ten problém vznikl. Takže tam bych vás chtěl naopak ujistit maximální podporou, pokud ta řešení, která přinesete, budou opravdu odpovídat i nějaké rozumné analýze.

Takže děkuji moc za ten čas, který jste si vymezil, který je až neskutečně krátký. To jsem lehce zvědav, asi bych i připustil delší čas, který byste si sám sobě dal. A snad jeden podnět. (Upozornění na časový limit.) Poslední větu, jestli dovolíte.

Jeden podnět. Také žasnou, že třeba pouze jedna banka má dneska výlučné právo, kterou můžete zaplatit na přepážkách. Takže pokud i tam bude směřovat nová pracovní smlouva, tak budu rád. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Poprosím pana ministra o případné doplnění.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Myslím, že jsme ve shodě, že všichni chceme, aby Česká pošta zůstala státním podnikem a byla saturo-

vanou firmou. Jsem velmi zvědav, jak pravicoví politici budou chtít přistoupit na to, že budeme přicházet možná s návrhem určité kompenzace za veřejnou službu, kterou Česká pošta poskytuje. To může být jedna z částí, jak stát udrží pobočkovou síť.

A dovolte mi ocitovat z návrhu pro programové prohlášení vlády České republiky, který dávalo Ministerstvo vnitra a který byl zapojen: Optimalizace pobočkové sítě České pošty bude diskutována s orgány samosprávy, tedy s orgány kraje, měst a obce. Takže určitě budeme chtít, aby při rušení těch poboček byla obec prvním připomínkovým místem, jestli se to stane, nebo nestane. V letošním roce garantuji, že to rušení bude minimální, téměř nulové.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi za jeho odpověď. Nyní přikročíme k osmé interpelaci. Paní poslankyně Anna Putnová bude interpelovat pana ministra školství Marcela Chládku ve věci třetí hodiny tělesné výchovy. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Anna Putnová: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, dámy a pánové.

V nedávném období jsem zaznamenala chvályhodnou snahu pana ministra školství o posílení hodin tělesné výchovy. Dobrou fyzickou kondici považuji za předpoklad zdravého vývoje dítěte. Sama jsem pilotovala pilotní projekt, který už běží druhým rokem s názvem Pohyb a výživa. Důvodů pro jeho zřízení je celá řada. V České republice se téměř třetina dětí do 15 let potýká s nadváhou. Obezita, kterou si velká část z nich přináší do dospělého života, ovlivňuje nejenom jejich zdravotní stav, ale i sociální a osobní život. Rapidně se zvyšuje diabetes druhého stupně u dětí. Toto bohužel nejsou překvapivé výsledky. Nadváha dětí, nedostatek pohybu a u-padající fyzická zdatnost jsou indikátory, které už byly mnohokrát popsány, a to jak zdravotníky, tak i učiteli. Zůstává otázkou, jak se s těmito jevy, které nejsou typické jenom pro českou populaci, vyrovnat a jak je změnit. Zvýšení pohybové aktivity dětí, které organizuje škola v rámci vyučování, je správná cesta. Může být také efektivní, pokud bude dětmi i učiteli dobře přijata.

Obracím se tedy na vás, pane ministře, s dotazem: Jakou koncepci pro další hodinu tělesné výchovy připravujete, na jakou věkovou skupinu dětí se bude vztahovat a jak bude tato změna finančně náročná a z jakých zdrojů ji chcete hradit? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni a poprosím pana ministra školství o jeho odpověď. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, pane předsedající. Musím dát paní poslankyni za pravdu, je to pouze jenom jedna cesta ze sta, a naší snahou je, abychom zvedli děti od stolů, ze židlí, od počítačů a abychom je dostali na hřiště.

My tam máme malinkou změnu oproti vašemu původnímu návrhu a já doufám, že tam najdeme společnou cestu. Já bych chtěl, aby ta třetí hodina byla formou i výuky ve sportovních klubech, protože je řada měst, kde jsou sportovní kluby, mají kvalifikované trenéry, a my bychom chtěli dát finanční prostředky, což je odpověď na vaši druhou otázku, z rozpočtu Ministerstva školství právě na trenéry mládeže v rámci třeba takzvané druhé kariéry, které (?) připravujeme pro vrcholové sportovce, kteří by dělali právě tu třetí hodinu tělesné výchovy. Buď tedy na školách, kde jsou na to připraveni, anebo odpoledne ve sportovních klubech. Cílem není vychovat vrcholové sportovce, ale vytvořit vztah ke sportu dlouhodobý, celoživotní. Pravdou je, že čísla jsou alarmující. České děti se dostávají dneska někde na druhé až třetí místo, co se týká obezity na světě.

Jeden problém, který budeme muset společně vyřešit, je situace s počtem hodin na základních školách. Já si myslím, že se to dá řešit v rámci rámcových vzdělávacích programů. Naším cílem je příští rok tento návrh pouze pilotovat na některých vybraných školách a poté od roku 2016–2017 zavést do všech škol od středních, základních až po první stupeň základní školy.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Doplňující otázka, paní poslankyně? Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Anna Putnová: Myslím, že nejsme v rozporu s panem ministrem v tom, kdo by měl zajišťovat tuto výchovu dětí, protože i my jsme počítali a ten projekt s tím také pracuje, že do toho budou zapojeni také trenéři a lidé, kteří pracují s dětmi ve svém volném čase.

Otázka financování je ovšem klíčová, protože pokud by to bylo financování pouze ze zdrojů Ministerstva školství, tak se dostáváme na velmi vysoké sumy. Podle našich propočtů, pokud se chceme bavit o navýšení hodiny tělocviku pro děti na prvním stupni, to znamená od 1. do 5. třídy, by to ročně dělalo půl miliardy. A nemá význam zavádět třetí hodinu, pokud nebudeme mít financování zajištěné a kryté. Čili zdroje Ministerstva školství bude potřeba budto navýšit, nebo uvažovat ještě o jiném způsobu financování.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Poprosím pana ministra. Jsou zdroje? Nejsou zdroje?

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, pane předsedající. Zdroje jsou. Co se týká toho dotazu, my to samozřejmě chápeme jako jeden z velkých problémů, ale kromě toho, že chceme navýšit rozpočet českého školství, a to myslím, že asi najdeme podporu napříč politickým spektrem, tak hledáme i zdroje v jiných sférách. Jeden je nelegální sázení, to znamená zdanění nelegálních sázek je otázka dvou miliard a ty bychom právě chtěli dát na sport mládeže, což by měla být prevence. A máme tady připravený projekt s Českou unií sportu a chtěli bychom s nimi na to navázat. To je jeden z dalších zdrojů a tam bychom právě chtěli platit trenéry mládeže.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi i paní poslankyni. Přistoupíme k další interpelaci. Interpelující bude paní poslankyně Markéta Adamová. Její interpelace je vedena k ministryni práce a sociálních věcí ve věci stažení návrhu zákona o dětských skupinách. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Adamová: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dobré odpoledne. S potěšením jsem si v pondělním čísle týdeníku Respekt přečetla v rozhovoru s paní ministryní práce a sociálních věcí Michaelou Marksovou, že se přiklání k zavedení takzvaných dětských skupin. O to nemilejší pak pro mě bylo zjištění, že se koalice rozhodla návrh zákona, který se dětskými skupinami zabývá, stáhnout z pořadu jednání této schůze Sněmovny.

Ptám se tedy, paní ministryně: Proč tento návrh nechcete projednávat? Proč na něm nechcete pracovat a posunout jej do výborů, aby mohl co nejdříve vejít v platnost a být nápomocen rodinám s dětmi? Myslím si, že se jedná o návrh akceptovatelný napříč politickým spektrem, a tudíž se debata nad ním již mohla odehrávat na příslušných výborech. Zajímá mě rovněž další osud tohoto návrhu, kdy se jím hodláte zabývat a zda můžeme očekávat jeho zařazení na další schůzi Sněmovny. "

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni a poprosím paní ministryni práce a sociálních věcí o její odpověď. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, já děkuji za tento dotaz. Tento návrh byl vlastně stažen proto, aby byl odložen na příští schůzi. Důvodem je to, že se vlastně jedná o návrh minulých vlád. Tam zdůrazňuji to množné číslo, protože na něm pracovaly už nejméně tři

vlády. Já se nicméně přesto domnívám, že je to návrh, jak jste řekla, důležitý, který je velmi důležitou součástí alternativních forem péče o děti. Protože jsem ale zaznamenala, že o některých detailech toho návrhu se tady vedou poměrně bouřlivé diskuse a jsou považovány za lehce kontroverzní, měla jsem pocit, že hrozí, že by vlastně návrh byl zamítnut, pokud by byl na této schůzi. Rozhodla jsem se požádat o odložení, protože se domnívám, že máme čas na to si vyjasnit některé detaily a případně ty, co jsou nejkontroverznější, nějakým způsobem upravit tak, jak jste řekla, aby se mohlo skutečně jednat o konsensuální návrh napříč politickým spektrem a aby byl schválen. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, paní ministryně. Paní poslankyně si nepřeje doplňující otázku. Děkuji paní poslankyni i paní ministryni.

S další, desátou interpelací přichází pan poslanec Bohuslav Chalupa, který bude interpelovat pana ministra obrany ve věci újezdu Brdy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Dobré odpoledne, pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Vznáším interpelaci na ministra obrany v tomto smyslu.

Někteří občané se na základě informací z médií obávají, že zákon o vojenských újezdech umožní ve svém důsledku privatizaci újezdu Brdy kvůli převodu pozemků, na kterých se nacházejí povrchové a podzemní vody. Podotýkám – zdroje pitné vody. Prosím, můžete to vysvětlit? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stručně, jasně, výstižně. Pan poslanec se ptá, prosím pana ministra o odpověď.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, otázka zrušení vojenského újezdu Brdy a zmenšení hranic ostatních čtyř újezdů je jednou z těch velice dlouho odkládaných a já bych byl rád, kdyby se to podařilo trochu urychlit, abychom se s tím dostali do druhého čtení, o což bych se rád pokusil během březnové schůze. Je to ale zákon, který vzbuzuje mnohé vášně, mnohé nepřesnosti, argumentaci stylů tvrzení proti tvrzení v obou těch táborech, ať už jsou tomu nakloněny více, nebo méně.

Já bych jenom chtěl zdůraznit, že je za tím spousta práce, zase (směje se). Jedná se v součtu pěti újezdů zhruba o osudy řekněme, nebo změněné životní podmínky dvou tisíc občanů. Řada těch občanů se k tomu na počátku stavěla velice rezervovaně. Jsou to většinou konzervativní lidé, jsou to lidé ze samot a polosamot. Vysvětlování a přesvědčování skutečně

zabralo spoustu času, jak jsem se s tím seznámil a mluvil jsem s lidmi, kteří ten zákon připravovali.

Ještě si dovolím obecně. My máme 1,7 % našeho celkového území, naší územní rozlohy, pokryto těmito újezdy. Běžné u srovnatelných států je 0,5 %. Navíc řada našich západních sousedů žádné vojenské újezdy nemá, cvičí normálně v přírodě, kterou potom musí dát do původního stavu, což je nesmírně nákladné. Je to věc, která by se neměla odkládat, věc, která by se měla konsensuálně vyřešit.

Co se týče zdrojů pitné vody, tak tam už je v návrhu změna. Je to svým způsobem určitá dezinformace. Ta změna vychází z připomínek Legislativní rady vlády. Cituji: „Zdroje pitné vody nemohou být objektem převodu vlastnického práva podle občanského zákoníku a nejsou předmětem vlastnictví a nejsou součástí ani příslušenstvím pozemku, na němž nebo pod nímž se vyskytují podle vodního zákona.“ Důležité je ještě možná dodat, že zdroje pitné vody, stavby, technická zařízení s příslušenstvím pro čerpání a dopravu pitné vody a pozemní komunikace by přecházely ke dni 1. ledna 2016 do vlastnictví obcí nebo krajů způsobem stanoveným v § 9 příslušného zákona.

Tolik asi ve vší stručnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec si nepřeje doplňující otázku. Děkuji panu poslanci i panu ministrovi.

Dostáváme se k jedenácté interpelaci. Paní poslankyně Alena Nohavová bude interpelovat pana ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka ve věci lázeňství. Tak jak to bude s lázeňstvím, paní poslankyně? Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Nohavová: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, omezení indikačního seznamu vedlo k prudkému propadu lázeňské péče. Bohužel, v žádném případě to nevedlo ke snížení celkových léčebných nákladů, protože následně narostla rehabilitační péče ambulantní a hlavně náklady z řešení nemocnosti a pracovní neschopnosti u nemocí, které vypadly z indikačního seznamu. Negativní dopady omezení lázeňské péče jsou enormní. Padesátiprocentní propad lázeňské péče, řada lázní před krachem nebo ve velice těžkých ekonomických problémech.

Jak dál, vážený pane ministře? Pokud se urychleně něco neudělá, lázeňství v České republice brzy skončí. Mám na vás dvě otázky. Navrhnete změny v indikačním seznamu tak, aby byly odstraněny alespoň nejhorší problémy, to jest otázka léčení dětí? A s tím souvisí i jejich doprovod, otázka délky léčby a otázka chronických onemocnění páteře. Druhá

otázka. Jaké okamžité kroky uděláte k záchraně lázní tak, aby alespoň do vydání nové vyhlášky přežily? Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, paní poslankyně. Poprosím pana ministra zdravotnictví o jeho odpověď. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, k otázce vývoje v oblasti lázeňské péče musím říci, že moje hodnocení situace je velmi podobné, jako uvedla paní poslankyně. Myslím si, že ani tvůrci nového indikačního seznamu neplánovali až tak velký propad v tomto segmentu péče, a je pravdou, že mnohé lázně se ocitly na pokraji krachu, některé dokonce už zkrachovaly.

Domnívám se, že lázeňská péče je velmi významným segmentem medicínské péče v České republice, a to nejenom z pohledu samotné zdravotní péče, ale myslím, že to nelze brát izolovaně jenom v oblasti zdravotnictví, ale je třeba vzít v úvahu to, že lázně jsou v mnoha oblastech velmi významným zaměstnavatelem a velmi významným subjektem, který podporuje turistický ruch a další záležitosti.

Ministerstvo zdravotnictví v reakci na ten vývoj již v loňském roce podnikalo mnoho kroků k podpoře segmentu, k rozšíření informací lékařů i odborné veřejnosti. Problém byl projednáván se zdravotními pojišťovnami tak, aby byly odstraněny největší problémy, protože v souvislosti se změnou indikačního seznamu bych řekl, že se tam sečetlo více vlivů. Samotná restriktivní změna v indikačním seznamu, ale myslím si, že i trochu obavy lékařů, kteří vždy nebyli úplně informováni o tom, co můžou předepsat, jak můžou předepsat, vedly k tomu, že prostě mnohdy lázně nepředepsali vůbec, a podle mých informací i revizní lékaři postupovali při schvalování lázeňských návrhů zbytečně tvrdě.

V rámci úhradové vyhlášky pro tento rok proto již Ministerstvo zdravotnictví zrealizovalo některé kompenzace, aby lázně byly schopny přežít. Došlo k navýšení úhrad za poskytování lázeňské léčebné rehabilitační péče, a to o sto korun za pobyt dospělého pacienta v lázních za den a v případě dětského pacienta to bylo o dvě stě korun. V současné době na Ministerstvu zdravotnictví finišuje příprava vydání nového indikačního seznamu, respektive úpravy stávajícího, která probíhala samozřejmě za účasti Svazu léčebných lázní, Sdružení lázeňských míst České republiky a podobně. V současnosti je indikační seznam v připomínkovém řízení a předpokládám a doufám, že v průběhu prvního kvartálu bude vydán tak, aby odstranil největší tvrdosti a aby segment lázeňství mohl přežít. Co se týče základních směrů, které by indikační seznam měl obsahovat, jsou na-

vrhovány zejména ve vztahu k délce léčebných pobytů. Tam víme, že velmi nedobře je vnímáno snížení na maximální dobu 21 dnů, k frekvencím jejich opakování a případně též možnost prodlužování jednotlivých pobytů zejména u dětí.

Vážená paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Ptám se paní poslankyně, jestli má doplňující otázku. (Ne.) Odpověď pana ministra byla zcela jasná a výstižná. Děkuji paní poslankyni i panu ministrovi.

Dostáváme se k interpelaci pana poslance Vladimíra Koníčka na pana ministra financí Andreje Babiše ve věci zveřejňování státního závěrečného účtu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Děkuji. Vážený pane ministře, zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve svém § 30 ukládá správci kapitoly po projednání ve výborech Sněmovny zveřejnění závěrečného účtu kapitoly v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup. Prostě závěrečný účet má být zveřejněn na webu příslušného ministerstva. Nejvyšší kontrolní úřad ve svém stanovisku ke státnímu závěrečnému účtu každoročně upozorňuje, že správci kapitol tyto závěrečné účty nezveřejňují. Ministerstvo financí je správcem celkem čtyř kapitol. Tu svou, tedy kapitolu 312, pravidelně zveřejňuje. Kapitolu 398 Všeobecná podkladní správa začalo zveřejňovat teprve nedávno, ale kapitolu 396 Státní dluh a kapitolu 397 Operace státních finančních aktiv jsem na webu ministerstva nikde nenašel.

Žádám vás, vážený pane ministře, dohlédněte prosím, aby byl zákon o rozpočtových pravidlech dodržován aspoň na Ministerstvu financí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Poprosím pana ministra financí Andreje Babiše o jeho odpověď. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, pan poslanec má pravdu. Došlo k technické chybě při redesignu webu, takže se omlouvám a ministerstvo to neprodleně napraví a vše bude zveřejněno transparentně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec – prosím o jeho doplňující otázku.

Poslanec Vladimír Koníček: Děkuji za takovou odpověď. Věřím, že teď se to už konečně stane, protože musím upozornit, že s obdobnou interpe-

lací jsem interpeloval premiéra této republiky Mirka Topolánka, premiéra této republiky Petra Nečase a dosud situace nebyla napravena. Takže věřím, že teď napravena bude.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Ptám se pana ministra, jestli chce doplnit. Nechce. Děkuji.

S další, třináctou interpelací pan poslanec Josef Nekl. Interpeluje pana ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka ve věci ukončení registrace léku se strašným názvem. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Nekl: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, interpeluji vás v problému, se kterým se na mě s naléhavou prosbou obrátil spoluobčan z mého volebního kraje, jistě se však tento problém netýká jen jeho, ale i dalších pacientů. Zmíněný pacient či klient zdravotnických zařízení je po operaci srdce a po ortopedické operaci. K jeho smůle se ke všem zdravotním problémům přidala nemoc zvaná růže. Aby jeho organismus a zejména trávicí trakt nebyl více zatěžován, dnes je nucen užívat devět pilulek denně, byl mu do počátku letošního roku aplikován lék formou injekce. Toto antibiotikum se jmenuje Pendepon Compositum, od letošního roku však není v České republice registrováno, a tudíž nemůže být aplikováno.

Přitom v rámci Evropské unie je běžně používáno, proto si ho tento pacient opatřil na Slovensku. K jeho překvapení mu však bylo ošetřující lékařkou sděleno, že mu injekci nemůže dát, protože jde o lék u nás neregistrovaný. Při telefonátu na Státní ústav pro kontrolu léčiv s dotazem na možnosti řešení byl arogantně odbyt.

Ptám se vás, vážený pane ministře, proč došlo k ukončení registrace na injekce tohoto léku, když je běžně dostupný v okolních státech, členech Evropské unie, Slovensku, Rakousku, a navíc, když si ho pacient obstará, nemůže mu být aplikován. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci a poprosím pana ministra zdravotnictví o jeho odpověď na tuto interpelaci. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji za tento dotaz, ale přiznám se, že ne úplně ve všech detailech schvalování registrace léčivých přípravků jsem schopen erudovaně odpovědět. Prověřím situaci a připravím pro pana poslance písemnou odpověď k této problematice. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi za jasné vyjádření.

Se čtrnáctou interpelací přistoupí pan poslanec Martin Sedlář. Bude interpelovat ministra obrany Martina Stropnického ve věci NATO a Evropské unie. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Sedlář: Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, v letošním roce si budeme připomínat dvě velmi významná výročí. To první v březnu bude 15 let vstupu České republiky do NATO a dále pak v květnu kulatých deset let vstupu naší země do Evropské unie. Dynamika vývoje mezinárodních vztahů a bezpečnostní situace klade na obě tyto organizace dost značné nároky ohledně zajištění bezpečnosti, předcházení a řešení mezinárodních krizí.

Ptám se vás tedy prosím, pane ministře, jaký je aktuální vývoj v obou těchto organizacích, tzn. v Evropské unii a především v NATO, a jaký dopad může mít tento vývoj na ozbrojenou sílu České republiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane poslanče. Poprosím pana ministra Martina Stropnického o jeho odpověď. Prosím, pane ministře.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Vážený pane předsedající, vážená kolegyně a vážení kolegové, je to trochu paradox, ale skutečně v roce 15. výročí našeho vstupu do NATO je NATO svým způsobem na určitém typu křížovatky, což samozřejmě souvisí s vývojem situace v Afghánistánu, souvisí to s tím, že Spojené státy evidentně progresivně zeslabují svoji přítomnost v Evropě a že, jak se patrně dozvíme na příští ministeriádě, která bude zhruba za 14 dnů v Bruselu, tak na zářijový summit ve Walesu se ta agenda připravuje poměrně docela složitě. Většina států v důsledku hospodářských problémů své rozpočty – eufemisticky řečeno – nenavysuje, ale přesto my jsme zhruba už někde na pátém místě od konce se svým 1,7 % hrubého domácího produktu.

Přesto bych to ale nechtěl črtat úplně černě. Je pravda, že jsme považováni díky našim výsledkům v misích za partnera, který je efektivní, za partnera, na kterého se dá spolehnout, a to zdaleka není případ všech aliančních partnerů – nebo těch nových, abych byl správně pochopen.

Dále se samozřejmě bude podporovat aktivita načrtnutá v plánu Smart Defence a budeme dále aktivní v těch oblastech, kde tomu tak bylo, ať je to národní logistika, přepravní vrtulníky, speciální síly, zdravotnické zabezpečení apod. Samozřejmě že armády NATO budou dále pracovat na posílení prvků schopnosti interoperability. To i vychází ze zkušeností nabytých v Afghánistánu. Ale jak říkám, je NATO na určité křížovatce. Nechci to vůbec tady dramatizovat, ale bude zajímavé vidět ten trend, jak se bude vyvíjet.

Co se týče Evropské unie, jak patrně někteří z vás vědí, ti, kteří se tomu trochu věnují, tak ten druhý pilíř jako by neustále pokulhával. I tam je tendence o nějakou revitalizaci, o nějakou emancipaci právě v důsledku snižující se americké přítomnosti v Evropě. Je to formou bojových uskupení battle groups. Jak víte, my máme plán na rok 2016 společně s Poláky, Slováky a Maďary. Mně se zdá trochu, že to pořád ještě kopíruje nějaké bývalé ideologické rozčlenění Evropy, tak možná budeme jednat o možnosti větší spolupráce např. se Spolkovou republikou Německo.

To jenom zase ve vši stručnosti. Je to téma poměrně komplexní a nechci tady překročit čas. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Ptám se pana poslance, žádá-li o doplnění. Nežádá.

Přistoupíme tedy k interpelaci pana poslance Jiřího Skalického na pana ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka ve věci SÚKL a jeho aktuální personální situace. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Skalický: Děkuji. Dobré odpoledne, vážený pane ministře. V posledních několika dnech došlo k poměrně razantním personálním změnám na Ústavu pro kontrolu léčiv, a to jednak na úrovni vedení ústavu, tak i na nižších úrovních, např. na úrovni vedení vedoucích některých sekcí. Já chápu vaše právo – a je to celkem jasné – mít ve vedení ústavu lidi, které chcete a které potřebujete. Nicméně mě zásah nebo odvolání pracovníků na nižších úrovních, třeba na těch úrovních vedoucích sekcí, poněkud zarazil, protože tam je to dle mého názoru více o odborné práci než o způsobu řízení. Nazval bych to s určitou nadsázkou – k hloubkovému náletu na Státní ústav pro kontrolu léčiv.

Mám dotaz, zda byste byl tak laskav a mohl sdělit nebo doplnit důvody, které vedly k odvolání pracovníků právě na těchto nižších úrovních. Nejde o vrcholový management. Tam celkem, jsem říkal, vaše právo je naprosto jasné a já ho tady nechci ani nijak zpochybňovat ani diskutovat. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci a poprosím pana ministra zdravotnictví o jeho odpověď. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně, vážení poslanci, já bych chtěl předně poděkovat za tuto interpelaci, protože si myslím, že na této půdě má zaznít, co mě vedlo ke krokům, které jsem udělal, protože podle mého názoru nejde oddělit ten důvod, proč jsem se rozhodl a byl jsem nucen velmi rychle odvolat ředitele Státního ústavu pro kontrolu léčiv a proč byly podniknuty některé další personální kroky.

Já bych možná na úvod řekl, že dlouhodobě si nemyslím, že SÚKL plnil své úkoly ze zákona tak, jak měl. Můžeme se samozřejmě bavit o tom, jestli máme léky levné, nebo ne, nebo jestli by mohly být ještě levnější. Zákon ukládá Státnímu ústavu pro kontrolu léčiv provést během tří let přecenění léčiv. Uplynuly dva roky a z těch léků, které mají být přeceněny, je přeceněno 7 %. To jen proto, proč si myslím, že Státní ústav pro kontrolu léčiv nefunguje. Mimo jiné to přecenění by mělo ušetřit systému 1,5 mld. korun a pacientům 200 mil. korun.

Druhý důvod. Byli jste tady svědky v Poslanecké sněmovně, kdy jsem byl interpelován, proč SÚKL vypisuje zakázku na P.R. služby včetně DPH za 20 mil. korun.

A třetí důvod byl nejdůležitější a ten mě vedl k rychlému zásahu. Dostal jsem z několika zdrojů informace, které se teď zdají ověřené a které budou realizovány v rámci ministerské kontroly, že se připravuje vyvedení desítek milionů korun v rámci oblasti IT SÚKLu. Proto jsem konal rychle, protože si myslím, že není na co čekat a že ministr by měl zabránit škodám, pokud může.

Jaké změny se tam daly dál, samozřejmě není v mé kompetenci, protože jmenovaný ředitel, jehož misi předpokládám v řádu měsíců, prostě má personální pravomoci. A já si myslím, že pokud po člověku chceme výsledky, tak by měl mít možnost se obklopit lidmi, kterým důvěřuje. Podle mých informací došlo ke změně na celkem sedmi postech, z toho čtyři lidé se sami vzdali svých funkcí, tři byli odvoláni – možná že je to o jednoho víc nebo méně.

Myslím si, že je to logické, protože pokud instituce špatně fungovala, pokud se tam děly věci, které se tam děly, tak to nebylo zcela jistě pouze vinou pana ředitele odvolaného, ale zodpovídá za to širší vedení. A já se nedivím novému řediteli, že chce mít kolem sebe lidi, kterým bude věřit a kde nebude mít obavu, že ho navezou do něčeho, co by pak nemuselo dobře dopadnout.

Ale já trochu navážu i na to, co tady zaznělo, o tom, že je to stabilní státní úřad, který pracuje, tak jak by měl, že jsou to zkušení úředníci. Ono to tak není. V SÚKL v roce 2013 byl takový personální vítr, když to nazvu, že si myslím, že málokterá státní instituce toto zažila. Počet zaměstnanců SÚKL se za rok zvýšil o 100 na 420 zhruba, aniž by se změnila agenda, a výsledky jsou takové, jaké jsou. Kromě toho shodou náhod z Ministerstva zdravotnictví z odboru farmacie a z dalších odešlo v průběhu roku 2013 18 lidí, vesměs všichni do vedoucích pozic SÚKL. Můžeme si to vyložit tak, že zjistili, že je práce na ministerstvu nebaví, že chtějí dále pomáhat zdravotnictví, a zjistili, že SÚKL je oblast, kde chtějí pomáhat a nezištně pracovat pro blaho systému. Samozřejmě, takto to můžeme dát. Myslím si ale, že změny, které tam proběhly právě v minulém roce, spojené s dalšími lid-

mi, dávají panu novému řediteli důvod, aby nějakým způsobem konal. Já samozřejmě po něm budu chtít informaci, jak to tedy plánuje dál, protože nejsem příznivcem nějakých zcela zásadních personálních změn. Nicméně pokud jde o to, že se tam vyměnilo v posledním roce poměrně zásadním způsobem celé vedení a přišlo, řekněme, v rámci jedné skupiny, tak asi se dá předpokládat, že pan ředitel takto musel konat.

Jinak musím znovu zdůraznit, že některé odchody se tam děly v rámci toho, že se lidé, když se dozvěděli, že dochází ke změnám, sami vzdali. To asi také není úplně standardní. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Ptám se pana poslance, má-li doplňující otázku. Nemá. Děkuji.

Přistoupíme k další, šestnácté interpelaci. Pan poslanec Petr Bendl bude interpelovat pana ministra Antonína Prachaře ve věci rychlodráhy Praha–Kladno. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, dámy a pánové, moje otázka je jednoduchá. Jsem si velmi vědom toho, že jste ve své funkci teprve krátce, a respektuji to, že nebudete mít žádné detailní informace k tomuto projektu. Přesto bych se vás chtěl zeptat.

Jedním z největších problémů Středočechů a Prahy je stav dopravní infrastruktury a její kvalita. A samozřejmě i řeknu četnost a kvalita spojení a šance lidí dostat se za prací či za zábavou atp. Jeden z projektů, který je dlouhodobě připravovaný v oblasti železnic, je to jeden z mála projektů, který v České republice je, řeknu, tak daleko, že je možné opravdu se vážně bavit o prosazení a schválení projektu Praha – Letiště Ruzyně – Kladno a tohoto železničního spojení, je v podstatě připravený, a mě by zajímal váš názor na to, zda tento projekt podporujete, či nikoliv, zdali je prioritou pro vás, či nikoliv, jak se díváte na jeho naplnění a co případně uděláte pro to, aby byl realizován. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Poprosím pana ministra dopravy Antonína Prachaře o odpověď. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, chtěl bych poděkovat za tuto interpelaci. Praha je pravděpodobně jedno z mála měst, které nemá napojení centra města a letiště. Jenom bych chtěl shrnout, co se mi podařilo připravit za tak krátkou dobu v úřadu.

Železniční spojení Prahy, Kladna a letiště je v současné době řešeno

tzv. studií proveditelnosti, která má název Železniční spojení Prahy, letiště Ruzyně a Kladna. Pro zadavatele, Správu železniční dopravní cesty, ji zpracovává sdružení firem METROPROJEKT a SUDOP. Tato studie řeší záměr komplexně, tedy s ohledem na možné využití a propojení systému hromadné dopravy městské, regionální a dopravy individuální a se zřetelem na variantnost navrhovaných řešení. Cílem je zkvalitnění, skutečně zkvalitnění dopravy mezi Prahou a Kladnem a napojení letiště rychlou a kapacitní, nejlépe dálkovou železniční dopravou.

K časovému plnění. Studie proveditelnosti byla dokončena a odevzdána v prosinci roku 2013. V lednu 2014 byla předložena k připomínkování jednotlivým složkám Ministerstva dopravy, Správy železniční dopravní cesty a dalším zainteresovaným institucím, tak aby byla projednána a dopravována do závěrečné podoby. Poté bude sloužit jako podklad pro určení technického rozsahu jednotlivých staveb a k dalšímu sledování a jejich členění z hlediska další projektové a hlavně majetkoprávní přípravy.

Některé části železniční infrastruktury na tomto spojení jsou však v současné době už sledovány jako variantní a jsou začleněny do rozpisu projektové přípravy SŽDC, na nichž probíhají projektové práce. Jenom v krátkosti bych chtěl uvést čtyři takovéto záležitosti. Jedná se o rekonstrukci Negrelliho viaduktu. Tato stavba má schválený záměr projektu a v současné době běží výběrové řízení na zpracovatele projektu stavby a předpokládá se realizace v roce 2014 až 2016 s využitím financování zdrojů OPD1. Modernizace a dostavba železniční stanice Praha – Masarykovo nádraží. Stavba má zpracovaný záměr projektu a přípravnou dokumentaci. Předpokládá se žádost o vydání územního povolení v druhé polovině roku 2014 a po nabytí právní moci stavebního povolení v roce 2016, tak aby mohlo být v roce 2017 a 2018 realizováno, opět s možností financování z programu OPD2. Modernizace železniční stanice Praha–Bubny je v současné době ve zpracování záměru projektu. Modernizace železniční stanice Kladno, tato stavba řeší kromě samotné stanice i úsek pro zastávku Kladno–Ostrovec.

Chtěl bych jenom připomenout, že Ministerstvo dopravy bývá mnohdy neprávem kritizováno za svoji nečinnost, ale největší problém dneska máme v oblasti územních plánů krajů a katastrofální situace je v Jihomoravském kraji a druhý nejhorší je Středočeský kraj. Tady bych chtěl apelovat na pomoc vás poslanců. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec, prosím o jeho doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Já vám tu pomoc, byť jako opoziční poslanec, nabízím, pane ministře. Některé věci, o tom vím, v případě, že Středočeský

kraj není dostatečně, řeknu, nápomocen a nemá zájem na tom, pomoci Ministerstvu dopravy v tom, aby na tomto projektu pokračovalo, budu jako poslanec využívat svého práva a interpelovat hejtmána Středočeského kraje, aby tomuto nebránil a aby se této věci věnoval. Vám děkuji za odpověď a doufám, že nezůstane do budoucna jenom u slov, ale že přijdou na řadu i činy a skutky, tak abychom opravdu rychlodráhu vybudovali. Myslím si, že si to ty desítky tisíc lidí, které jezdí denně do práce z Kladenska do Prahy a zpátky, zaslouží.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S další interpelací se připraví paní poslankyně Gabriela Pecková. Bude interpelovat pana ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka.

Mám tedy ještě dvě omluvy. Paní poslankyně Jana Lorencová se omlouvá z dnešních odpoledních interpelací a od 15.30 z pracovních důvodů se omlouvá paní ministryně Věra Jourová.

Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Gabriela Pecková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, dámy a pánové, já se na vás neobracím dnes s dotazem, kde vezmete chybějící finanční prostředky pro zdravotnický systém, které budou chybět zcela jistě po úplném odstranění zdravotních poplatků. Já se na vás obracím dnes z pozice lékaře, který je prakticky každodenně konfrontován s regulační funkcí poplatků.

Do zdravotnického systému vstupují tři základní subjekty. Pacient, který samozřejmě chce co nejdostupnější, nejkvalitnější péči, lékař, který chce co nejlepší péči svým pacientům poskytnout, a pojišťovna, která to celé musí zaplatit, a přitom disponuje jen zcela určitým balíkem peněz. Tento systém pochopitelně bez nějaké formy regulace by byl dlouhodobě neudržitelný. Pokusy pojišťoven přenést tuto regulaci přímo na poskytovatele, tedy nás lékaře, formou sankcí za překročení pojistného plánu, indukované péče nebo sankcemi za vyžádanou péči či preskripci vedou sice k omezení péče, ale bohužel často u pacientů, kteří ji nutně potřebují a jen z podstaty svého onemocnění jsou takzvaně drazí nebo měli tu smůlu, že onemocněli ke konci účtovacího období.

Ptám se proto, pane ministře, jakou formu regulace budete navrhopvat, protože v programovém prohlášení vlády jsem nic takového nenalezla. A regulační funkce poplatky prostě měly a objektivně úspory do systému přinášely. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni a poprosím pana ministra zdravotnictví, dnes zjevně mezi poslanci oblíbeného a žádaného. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Já bych možná začal trochu zpochybněním tvrzení, které tady zaznělo, že poplatky mají regulační funkci. Ony se tak nazývají, ony byly s tímto zaváděny, ale bohužel data... Nebo bohužel – bohužel možná pro zastánce poplatků data, která máme nasbírána za několik let po zavedení těchto poplatků, to popírají. V podstatě jediný poplatek, kde se ukázalo, že má trvale regulační funkci, je poplatek za pohotovost. Tam skutečně po jeho zavedení došlo k poměrně prudkému poklesu využívání pohotovosti a ten pokles se udržel i mnoho let poté, kdy byl tento poplatek zaveden. U těch zbývajících, mám teď na mysli poplatek za den hospitalizace a poplatek za využívání ambulantní péče, došlo po zavedení těchto poplatků ke skokovému poklesu ve využívání této péče, to je pravda, nicméně zhruba dva roky poté se ty křivky spotřeby zdravotní péče jak u lůžkové péče, tak u ambulantní začaly dostávat v podstatě na tu úroveň, kde byly předtím. A ono je to podle mého názoru i logické. Protože pokud vezmeme pohled pacienta a vezmeme sílu vztah lékař–pacient, tak je podle mě neoddiskutovatelné, že ta informační převaha lékaře je taková, že pacient skoro vždycky nakonec udělá to, co mu doporučí ten lékař. A myslím, že je to správné. Prostě pacient lékaři věří a dá na jeho doporučení. Neumím si moc představit, když lékař pošle pacienta v rámci ambulantní péče na další vyšetření k dalšímu specialistovi, že pacient řekne ne, já bych tam platil 30 korun, já to využívat nebudu. Podle mě mnohem více záleží na tom, jak jsou nastaveny úhrady, nakolik jsou lékaři, a to jak praktici, tak specialisté, motivováni k tomu, aby zvyšovali objem péče, aby zvyšovali počet ošetřených pacientů, a podle toho se to odvíjí. Co se týče nemocnic, tak je to úplně totéž. Myslím si, že zrovna v nemocniční péči dneska máme nastaven systém DRG, který rozhodně nemotivuje poskytovatele k tomu, aby drželi pacienty na lůžkách zbytečně dlouze.

Takže abych odpověděl jasně a stručně na vaši otázku, nemyslím si, že zrušení poplatků za den hospitalizace nebo zrušení poplatků u ambulantních specialistů a praktiků povede ke zvýšenému nadužívání zdravotní péče. Prostě ten, kdo o tom rozhoduje nakonec, je ten poskytovatel.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Chci se zeptat paní poslankyně Peckové, zda chce dát doplňující otázku. Chce, dobře.

Poslankyně Gabriela Pecková: Já bych tady jenom uvedla na pravou míru, že co se týče poplatku za hospitalizaci, tak se nejednalo o regulaci. Šlo o úhrady za stravu a ubytování. Nešlo tedy o regulaci. Jinak, jestli jsem

tomu dobře rozuměla, pan ministr nebude navrhopvat žádnou formu regulace nadužívání. Přesto děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za otázku. Pane ministře, poprosím vás o doplnění.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Děkuji. Já myslím, že má slova byla vyložena dobře. Myslím, že tak jak jsou nastaveny stávající úhradové mechanismy, tak by nemělo dojít k ničemu špatnému z hlediska systému a podle mého hlubokého přesvědčení by nemělo dojít k nějakému nadužívání zdravotní péče.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další v pořadí interpelací je pan Antonín Sed'a a bude interpelovat opět pana ministra Svatopluka Němečka ve věci úhrad zdravotnických prostředků pro diabetiky. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře. Zajisté jako bývalý ředitel nemocnice víte o problémech s úhradou zdravotnických pomůcek pro diabetiky. Konkrétně se jedná o omezení úhrady počtu diagnostických proužků na stanovení glukózy či proužků k vizuálnímu testování. Podobně je to s úhradou jehel k inzulinovým perům či omezením předepisování inzulinové pumpy.

Vážený pane ministře, metodika Všeobecné zdravotní pojišťovny k úhradovému katalogu Všeobecné zdravotní pojišťovny zřejmě vychází z úhradového katalogu Ministerstva zdravotnictví. Chci se zeptat, pane ministře, zda se alespoň pokusíte zmírnit finanční zatížení rodin, ve kterých mají diabetika. Děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane poslanče. Máte slovo, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já tedy na úvod s upřímností pro mě vlastní musím říct, že byť jsem mnoholetý bývalý ředitel velké nemocnice a předtím i malé, tak s tímto problémem úplně detailně seznámen nejsem. Nicméně děkuji za tuto informaci. Děkuji za informaci o tom, že co se týče úhrad léčivých prostředků a diagnostických prostředků pro diabetiky, není tam všechno v pořádku. Myslím si, že právě chroničtí nemocní, a diabetici mezi ně bezesporu patří, si zaslouží, aby solidární pojištění prostě pokrylo drtivou většinu nákladů, které se svým onemocněním mají.

Já situaci nechám zanalyzovat, a co bude v mých silách, samozřejmě ve spolupráci se zdravotními pojišťovny, se budu pokusit řešit tak, aby-chom jim byli nápomocni. A to, co v této věci budeme dělat, připravím pro vás písemnou informaci.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Ještě prostor pro doplňující otázku.

Poslanec Antonín Seďa: Ani ne tak pro otázku. Vážený pane ministře, já děkuji za upřímnost předám vám konkrétní připomínky. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dále je zde v pořadí paní poslankyně Květa Matušovská. Bude interpelovat pana ministra Antonína Prachaře ve věci problematiky výběru mýta. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, pane předsedající. Vážená vládo, vážený pane ministře. Ráda bych se vás zeptala na stav ohledně problematiky výběru mýta a jeho možného budoucího vývoje v kontextu vašeho čtyřletého působení na Ministerstvu dopravy.

Ze svého předchozího působení ať ve funkcích sdružení automobilových dopravců ČESMAD BOHEMIA, či OMEGA SERVIS HOLDING máte bohaté zkušenosti s provozováním nákladní silniční dopravy, kdy bylo vaší snahou z podstaty věci chránit dopravce a prosperitu firmy. Tedy jinými slovy, snažit se o to, aby dopravci měli co nejnižší platby jak za mýtné, tak za další poplatky tvořící fiskální příjmy státního rozpočtu. Přestože český mýtný systém prochází rozsáhlou obnovou a modernizací a roste přitom doprava na dálnicích a rychlostních komunikacích, paradoxně klesá výběr mýtného. Důvodem je rostoucí podíl vozidel v emisní kategorii Euro 5, které platí nižší mýtný tarif. Pokračující očekávaně rychlý přesun vozidel především z kategorie Euro 3 do Euro 5 významně snižuje odhadované příjmy z mýta. Státní fond dopravní infrastruktury pro období roku 2014 vychází z predikce příjmů ve výši 8,3 miliardy, přičemž tuto hodnotu snižuje o předpokládané poskytnutí slev těmto dopravcům ve výši 300 milionů. Z tohoto důvodu predikce Státního fondu dopravní infrastruktury pro rok 2014 činí 8 miliard.

Ptám se vás tedy, jakým způsobem chcete řešit tento neblahý jev, tedy reálné snižování výběru mýtného v České republice, a dále, jakým způsobem chcete řešit navýšení příjmů Státního fondu dopravní infrastruktury tak, aby docházelo k udržitelné obnově již podfinancované dopravní infrastruktury v České republice.

Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně za dotaz. Poprosím pana ministra Antonína Prachaře o odpověď.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Dámy a pánové, děkuji za tento dotaz. Já bych jenom shrnul na úvod několik málo čísel. Za rok 2013 bylo vybráno na mýtu 8,6 miliardy, za rok 2014 se skutečně plánuje výběr zhruba 8 miliard včetně poskytnuté slevy dopravcům na základě zvýšeného využívání. Ty slevy jsou poskytnuty, pokud dopravce využívá více dálnice a zaplatí určitou sumu, tak z této sumy jsou potom poskytnuty slevy. Tyto slevy samozřejmě mají dva aspekty. Jeden je ten, že se dopravcům poskytuje sleva, ale ta není až tak vysoká. Druhý aspekt je to, aby-chom motivovali dopravce, aby využívali zpoplatněné úseky a měli nárok na slevu. Tady je to opravdu vyvážené.

Co se týká výše sazeb a vůbec příjmů zdrojů do státního rozpočtu, v roce 2011 bylo z iniciativy ČESMADu vyvolané jednání se státní správou a s Ministerstvem dopravy a s panem ministrem Bártou byla uzavřena smlouva na dobu čtyř let s tím, že výše mýta zůstane stabilní pro ekologickou třídu Euro 5. Evropská unie a všichni výrobci začali vyrábět auta s ekologickými třídami Euro 5 a v podstatě v dnešní době nižší vozidlo s ekologickou třídou už ani nepřihlásíte do systému. Tím pádem nám narostl počet ekologických vozidel až na 64 %. Na výběru mýta se nepodílejí jen čeští dopravci, ale podílejí se i tranzitující dopravci. Tady výběr mýta není jen otázka jen sazeb, ale je to také otázka, jestli tranzitující dopravci chtějí přes Českou republiku jezdit, a to je problém infrastruktury.

Co se týká možností úpravy cen během trvání této smlouvy se státem, ve smlouvě se píše o tom, že stát mohl zvyšovat meziročně výběr mýta o inflaci. Byla to jen nečinnost Ministerstva dopravy, které se tomuto nevěnovalo, a to není věcí ani ČESMADu ani Omega servisu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře, za odpověď. Chci se zeptat paní poslankyně? Nebude doplňující otázka, dobře. Děkuji.

V tom případě další v pořadí je paní poslankyně Kateřina Konečná s interpelací na pana ministra Jana Mládku ve věci nového rámce pro energetiku Evropské unie. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji. Pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, vážený pane ministře, já bych úplně na úvod, i když si beru čas, chtěla poděkovat, protože za 12 let v této Sněmovně je to poprvé, kdy jsou přítomni všichni ministři na interpelacích. Byť tu chybí

premiér, děkuji vládě, že toto bere vážně, nebylo to tu zvykem, někdy jste tu byli třeba úplně osamoceni.

Ale úplně na začátek. Evropská komise představila 22. ledna nový klimaticko-energetický balíček s řadou důležitých dokumentů pro budoucnost evropské energetiky. Evropský parlament potom 5. 2. schválil rezoluci k tomuto balíčku. Zveřejnily si tedy mj. cíle pro rok 2030. Evropské státy by se měly zavázat ke snížení 40 % emisí CO₂ oproti roku 1990 a hlavně tento balíček stanovil celoevropský cíl pro 27 % podíl obnovitelných zdrojů v energetice.

Cíl snížení emisí je snad pochopitelný, i když bych dovedla diskutovat o čísle. Ale vzhledem ke zkušenosti, kterou má Česká republika právě s obnovitelnými zdroji energie, mě nejen překvapilo hlasování našich europoslanců v Evropském parlamentu, ale chtěla bych se zeptat, jaké doporučení dá vaše ministerstvo panu premiérovi, který pojedí na březnový summit, který může být vlastně tím posledním, který tyto věci ještě dovede zastavit. Protože pokud by energeticko-klimatický balíček zůstal tak, jak je nyní, tak se na mě nezlobte, ale nemohou platit vaše sliby z programového prohlášení o tom, že nebudete zvyšovat ceny energií a že nebudete zvyšovat životní náklady domácností, protože se to v nich prostě bude muset projevit. Takže co poradíte panu premiérovi? Předpokládám tedy, že se vás tedy zeptá jako ministra průmyslu a obchodu na tuto věc. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně. Pane ministře, máte slovo, poprosím vás o odpověď.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, chtěl bych na začátek zdůraznit, že vláda bere tuto situaci velmi vážně a bude se touto otázkou zabývat. Ve středu 22. ledna 2014 totiž Evropská komise vydala sdělení nastiňující budoucí politický rámec EU v oblasti klimatické a energetické politiky do roku 2030 na základě dosavadních zkušeností z naplňování cílů 20–20–20 klimaticko-energetického balíčku z roku 2008.

Komise navrhuje nový cíl redukce domácích emisí skleníkových plynů, a to o 40 %. Nicméně v rámci přípravy se diskutovalo i 35% výše cíle ve srovnání s rokem 1990 s rozdělením na sektory zahrnuté v ETS, čili Emission Trading System, a nezahrnuté do ETS jako základ evropské klimatické a energetické politiky do roku 2030. Cíl by měl být splněn závazným evropským cílem podíl obnovitelných zdrojů ve výši minimálně 27 %, který by ovšem nebyl závazný pro jednotlivé členské státy. Otázka optimálního způsobu dosažení energetických úspor do roku 2030, včetně navržení cíle

pro tuto oblast, bude podrobně analyzována v létě 2014 na základě přezkumu směrnice o energetické účinnosti.

Komise navrhuje nový rámec řízení, který by systémem konzultací s členskými státy vedl k tvorbě tzv. národních plánů pro konkurenceschopnou, bezpečnou a udržitelnou energii. Ty by měly zajistit naplnění cílů EU jak evropské závazky v podílu obnovitelných zdrojů a energetických úspor, tak cíle snížení emisí skleníkových plynů v sektorech mimo EU ETS. Pokud komise shledá plán nedostatečným, zahájí hlubší konzultační proces s cílem posílit obsah akčního plánu. Úvodní diskuse ministrů je očekávána na Radě pro konkurenceschopnost 20. února 2014, na Radě pro životní prostředí dne 3. března a na Radě pro energetiku dne 4. března 2014. Diskuse k rámci proběhne též na Evropské radě ve dnech 20. a 21. března 2014.

Nyní mi dovoluji přiblížit pozici České republiky. Česká republika podporuje úzké provádění cílů klimaticko-energetického rámce s dalšími strategiemi EU zejména v oblasti průmyslové politiky a reindustrializace Evropské unie. Neefektivnějším nástrojem by bylo stanovení pouze jednoho celoevropsky závazného cíle, jelikož vícenásobné cíle mnohdy působí protichůdně, navzájem tak snižují svoji efektivitu a zvyšují celkové náklady na jejich dosažení. Nejvhodnější je stanovení cíle EU pro snižování emisí skleníkových plynů ve výši 35 % oproti úrovni roku 1990. Vyšší, 40% závazek může Česká republika akceptovat jako ústupovou variantu pouze v případě dosažení celosvětové dohody o ochraně klimatu. K cíli 35 % se díky výhodné výchozí základně v roce 1990 Česká republika dostane díky stávajícím opatřením. Cíl 40 % je přijatelný pouze za předpokladu prodloužení platnosti opatření na ochranu energeticky náročného průmyslu a také za předpokladu, že rozdělení závazku bude respektovat vyšší nároky na plnění cíle v nových členských státech.

Pro případné stanovení si cíle pro podporu obnovitelných zdrojů dle návrhu Komise ve výši 27 % musí jako ústupová varianta jasně platit, že může být na úrovni EU pouze indikativní a nesmí se v budoucnu rozpadnout do národních závazných cílů. Cíl 27 % je pro ČR nepřijatelný, protože nelze garantovat, že další povinné navyšování obnovitelných zdrojů po roce 2020 lze v podmínkách ČR zajistit bez navyšování dodatečných nákladů. Nepodporujeme ani cíl na úrovni EU, protože by mohl implikovat takový budoucí vývoj, že by pouze stavěli v zemích s příhodnými podmínkami – Německo, Středomoří – a náklady na ně by sdílely všechny státy včetně ČR a jejich občanů.

Energetická účinnost a její zvyšování jsou dostatečně ošetřeny ve stávající legislativě, především ve směrnici o energetické účinnosti. ČR je proti dalším ambiciózním cílům, neboť přestože energetické úspory patří k prioritám naší energetické politiky, v případě konkrétních závazných cílů

může jejich splnění přinést nedozírné náklady, podobně jako v minulosti v případě OZE. Proto preferujeme raději dohodu nad konkrétními smysluplnými opatřeními.

Na závěr mi dovoluňte krátké –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane ministře, omlouvám se, váš čas vypršel.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Pane předsedající, shrnutí nebude. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ještě je doplňující otázka. Určitě ještě dostanete prostor, pane ministře.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji. Dám doplňující otázku, protože bych shrnutí ráda slyšela. Hlavně bych ráda slyšela, že vláda v tomto bude jednotná a tak, jak pan ministr předeslal, bude opravdu postupovat, a to koordinovaně, včetně pana premiéra, který prozatím, pokud takto bude postupovat, vlastně popře hlasování svých vlastních poslanců v Evropském parlamentu, ale nicméně jeho věc.

Ale pane ministře, ještě bych se ráda zeptala na jednu věc mimo tuto oblast, ale příští týden interpelace nebudou a myslím si, že mi na ni odpovíte velmi jednoduše, a to je, proč jste stáhl zákon o významné tržní síle. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za doplňující otázku a poprosím vás, pane ministře ještě o odpověď.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Dovolte mi reagovat na doplňující otázky. Chtěl bych ujistit všechny zde přítomné paní poslankyně a pány poslance, že vláda bude postupovat naprosto koordinovaně. Chtěl bych zdůraznit, to shrnutí mělo být v tom, že z Bruselu nepřišly jenom špatné zprávy. Přišla jedna zpráva dobrá a jedna špatná. Ta dobrá zpráva je přece v tom, že tím prvním primárním cílem bude snižování skleníkových plynů, a jak jsem naznačil ve svém projevu, tak to nemusí být zas takový problém. Samozřejmě to také implicitně umožňuje rozvoj jaderné energetiky, na které máme zájem, protože rozvojem jaderné energetiky je plněn cíl číslo jedna, nikoli však samozřejmě cíl číslo dva. V případě druhého cíle uděláme všechno pro to, aby nebyl v té výši.

Co se týče hlasování některých našich poslanců Evropského parlamentu, budu s nimi hovořit a pokusím se je přesvědčit, že zejména v této oblasti by měli příště hlasovat jinak.

Co se týká zákona o významné tržní síle, ten jsem stáhl z jednoduchého, spíše technického důvodu, protože pro mě je to trochu deja vu. Když jsem byl před osmi lety ve vládě jako ministr zemědělství, tak jsem to předkládal ve snaze pomoci, a ono to nějak od té doby stále nefunguje. Takže jsem připraven to předložit znovu, ale po poměrně zevrubné diskusi s odvětvím, protože tady je snadné projevit dobrou vůli, ale dosáhnout výsledku je něco úplně jiného, což ukazuje reálná situace v posledních osmi letech v této zemi. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane ministře, za odpověď. Dále je zde v pořadí pan poslanec Bohuslav Svoboda, který interpeluje pana ministra financí Andreje Babiše ve věci výpadku z rozpočtu. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře financí, vážené dámy, vážení pánové, moje otázka směřuje k tomu, že populistickým rozhodnutím o zrušení poplatků za pobyt v nemocnici dochází v nemocnici k výpadkům měsíčně 175 mil. korun, ročně 2,1 mld. Jenom mi dovoluňte zdůraznit, že to nejsou žádné regulační poplatky, jsou to skutečně poplatky za pobyt v nemocnici a za stravu a jsou to poplatky, které pro některé nemocnice, zvláště pro nemocnice malé a léčebny dlouhodobě nemocných, jsou jedinými poplatky, které na tu stravu mají. Byli jsme ujistiáni panem ministrem zdravotnictví, že tato ztráta bude nemocnicím kompenzována.

Moje otázka na vás, pane ministře, je, z jakého zdroje bude kompenzována, kdy ta kompenzace bude provedena, protože od ledna nemocnice nic nedostávají, a jakou formou bude tato kompenzace provedena. Vy sám o sobě říkáte, že jste pravicový nepolitik. Tak ta moje poslední otázka je, jak si představujete pravicovou politiku. Protože jestli si myslíte, že rozdávat všechno zadarmo a na dluh je pravicové, tak se hluboce mylíte.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Poprosím pana ministra financí Andreje Babiše o odpověď.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, mě už média přesvědčila, že jsem politik, i když jsem bývalý volič ODS. Asi jsem středoprávní politik. Ukázal jsem to hlavně v tom, že jsem založil hnutí ANO, které zabránilo nástupu socialistické vlády za podpory komunistů a hlavně zvyšování daní. Takže určitě si myslím, že pravičáci v minulých volbách hlavně volili hnutí ANO, a ne ODS a TOP 09.

Ohledně zdrojů, myslím, že na tohle musí odpovědět pan ministr

Němeček, protože za prvé poplatky v nemocnicích byl nápad ČSSD. My jsme jako hnutí chtěli rušit poplatky za recept, protože to jde lékárníkům do kapsy. Já myslím, že tam máme struktury, které se koncentrují a nežijí si špatně.

A z hlediska těch zdrojů se stačí podívat na to, co nám tady ve VZP předváděl pan Šnajdr. Máme to v tom slavném reportu Healthcare corruption report, kde je nazván váš člen pan Šnajdr jako šedá eminence českého zdravotnictví. No a můžeme si vzpomenout na ty izipy, na ty kardioporty a nevím, co tam všechno ještě bylo. A jsme v úplně absurdní situaci, kdy ministr zdravotnictví nemůže kontrolovat dceřinou společnost Nemocnice na Homolce, protože páni na Homolce si z toho asi udělali svoje rito. A pokud vím, tak právě dneska zatkli vašeho kmotra, který to na Homolce organizoval a který se dostal do fáze, že řídil celou ODS.

Takže určitě pan ministr zdravotnictví by se měl podívat, jak teče těch 150 mld. z VZP. To není o úhradové vyhlášce, to je o tom, proč operace slepého střeva někde, nevím kde, na Ostravsku, stojí méně nebo více než stejná operace někde jinde. Takže bude strašně zajímavé se podívat, jak ty pojišťovny fungují a jak se nakupují zdravotnické pomůcky a prostředky. Na to ještě nemáme ani zákon. Takže je tam strašně moc peněz a já si myslím, že je tam velký prostor k šetření a k tomu, aby konečně veřejnost se dověděla, jak peníze v tom zdravotnictví jsou rozdělovány. Nedávno jsme četli o bonusech, jak to funguje, o nakupování přístrojů atd. Takže tam si myslím, že je velký prostor a určitě ty poplatky proti tomu, co se tam plýtvá a krade, jsou drobné. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Chci se zeptat pana poslance Svobody – takže bude doplňující otázka. Máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Ta otázka není doplňující, je základní. To, co nám pan ministr říkal, mě skutečně v tuto chvíli nezajímá, jak se budou tyto věci řešit. Mě v tuto chvíli zajímá, jak bude fungovat malá psychiatrická dětská léčebna, protože ona už peníze na jídlo pro ty děti nemá a nebude mít, a já se ptám na jediné dvě jednoduché otázky: jak a kdy jim kompenzujete to, co se jim vzalo a co byla součástí jejich rozpočtu, ze kterého prováděli ani ne léčebnou činnost, ale starost o to, aby děti a pacienti dlouhodobě nemocní měli co jíst. Ta otázka je velmi jednoduchá, nemusím slyšet žádné další politické proklamace.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Poprosím pana ministra Andreje Babiše o odpověď.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Tak já

skutečně nevím, o které psychiatrické léčebně pan poslanec mluví. Pokud děti nemají co jíst nebo jak jim pomoci, tak necht' se klidně obrátit na mou nadaci a já jim pomůžu.

Ale já bych možná taky chtěl, když už mluvíte o té psychiatrii, teď jsem slyšel, že se připravuje v rámci operačních programů nějaký program, že chceme dát 3 mld. korun na psychiatrii v rámci ROPu. Nevím, jestli je to pravda, nebo není. Takže já se určitě budu snažit najít peníze v rozpočtu a budeme to řešit s panem ministrem Němečkem, ale znovu opakuji, že je tam velký prostor k šetření a také i v těch léčích. Takže SÚKL taky má určitě obrovské rezervy. A teď se na mě obrátili nějakí lidé, kteří připravují nějakou interpelaci ohledně toho, jak se u nás nakupují léky, a tam je údajně dokonce až miliarda rezerva. Takže se tomu budeme věnovat a určitě peníze najdeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dále byl vylosován v pořadí pan poslanec Vojtěch Adam. Bude interpelovat pana ministra kultury Daniela Hermana ve věci dodržování desatera. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Adam: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já jsem se obrátil na pana ministra kultury, aby se necítil osamocen, aby měl také nějakou práci, a navážu na včerejší diskusi o významném dnu, dni studentstva. Budu citovat ze stenozáznamu: Jsem absolventem jedné z fakult Karlovy univerzity, která je dokonce starší než univerzita sama. Teologická fakulta byla založena v roce 1347, tedy o rok dříve než Karlova univerzita, a právě díky komunistické straně byla tato fakulta vyakčňena ze svazku univerzit a byla vyhnána z Prahy a já jako student jsem stál před samopalem komunistické Státní bezpečnosti.

Wikipedie o Univerzitě Karlově a vyakčnění teologické fakulty hovoří: Hned po osvobození v květnu 1945 obnovila fakulta činnost a pokračovala v ní do konce studijního roku 1949–50. Dalších 40 let nepřízně, tentokrát komunistického režimu započatého v roce 1950 vynětím fakulty ze svazku Univerzity Karlovy v Praze, fakulta přečkala v exilu v Litoměřicích, kam byla přestěhována v roce 1953 pod vynuceně zaměněným názvem Římskokatolická cyrilometodějská bohoslovecká fakulta.

Pane ministře, já jsem ročník 1950 a promoval jsem v roce 1975. Vy jste o 13 let mladší. Čili studoval jste v 80. letech. Kdy jste, prosím vás, ale nebude to zajímat jenom mě, ale možná i jiné poslance a poslankyně, kdy jste jako student stál před samopalem komunistické Státní bezpečnosti?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za dotaz. Pane ministře Hermane, poprosím vás o odpověď.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Pane předsedající, kolegyně, kolegové, děkuji za tento dotaz.

Na podzim roku 1981 na mě Státní bezpečnost zavedla svazek a byl jsem v kategorii „prověřovaná osoba“. Ten svazek byl, pokud se pamatují, 7. prosince 1989 skartován, takže bohužel jsem nikdy neměl možnost nahlédnout do jeho nitra.

Tuším, že to bylo v roce 1982 nebo 1983, kdy jsem na hřbitově v Českých Žlebech na Šumavě, kde leží pochovaný bratr krále Šumavy Josefa Hasila Bohumil Hasil, zastřelený v roce 1950 při pokusu vstoupit na území Československa a vyvést odtud některé občany, kteří byli přímo ohroženi tehdejšími komunistickým režimem, tak já jsem se na tom hřbitově pokoušel jeho hrob najít a při té příležitosti jsem tam opravoval některé zničené, naprosto zdevastované náhrobky a artefakty, které tam zůstaly. Já jsem byl udán, vím konkrétně kým. Přijela tehdy veřejná bezpečnost, auto, osobní automobil, který tam stál, tak zepředu jedno auto, gazík, zezadu druhé auto, vyskočili tam příslušníci a se samopaly nás začali vyšetřovat. Potom moje matka musela k výslechu. Mám ještě schované dokumenty o tom, že rozkrádám majetek v socialistickém vlastnictví, za to, že jsem tam opravoval ten hřbitov, a bylo mi zakázáno tam vstupovat.

Poté, asi to zase mohlo být 1982–1983, jsem opět pod samopalem, namířeným i s prstem na spoušti, byl vyslýchán kvůli tomu, že údajně zakládám mrtvou schránku, když jsem opravoval zničená boží muka rovněž na Šumavě poblíž Českých Žlebů.

A třetí moje zkušenost s palnou zbraní na mě namířenou byla rovněž někdy ze začátku 80. let, kdy jsem opět opravoval se svým kamarádem zedníkem jednu lesní kapli zase na Šumavě, a tentokrát příslušník vojenské kontrarozvědky v civilu přišel s pistolí a odtamtud nás vyhnal, že tam nemáme co dělat. Bylo to – já jsem si to tehdy ani neuvědomoval, jaký to byl risk, protože to bylo v podstatě poblíž hranice, a kdyby, řekněme, tvrdil, že jsme chtěli opustit území Československa, že jsme chtěli překonat hranice, které byly tehdy zadrátované, tak možná ještě dostal odměnu. Potom co nás vyslýchali pod tím samopalem, ti příslušníci udělali ještě další šikanu, že nám znemožnili, řekli, že okamžitě musíme odejít poté, co si všechno zapsali a vyslýchali, a nesměli jsme odejít po cestě, která tam byla, ale museli jsme odejít pod tím samopalem z takového kopce, pod kterým byla bažina, až jsme zmizeli pod tím obzorem. Že nebyl přímý oční kontakt, tak pak už nevím, kdy odjeli.

Toto byla moje přímá konfrontace s palnou zbraní, kterou drželi v jednom případě příslušníci Sboru národní bezpečnosti, v jiném případě vojenská kontrarozvědká. Já jsem se tedy koukal přímo do té hlavně.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za odpověď. Ještě doplňující otázka. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Adam: Doplňující otázka ani ne. Já děkuji za vysvětlení, protože z toho, co jste včera řekl, to jasně vyplynulo, jako že to souviselo s vyakčněním teologické fakulty z univerzity. Tak tím je to vysvětleno. My jsme takoví hrdinové nebyli. Na nás samopal nemířil. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Pan ministr už na to nebude reagovat.

Dále v pořadí zde byl přihlášen do interpelací pan poslanec Marek Benda a pan poslanec Radim Holeček. Každopádně tyto dva své interpelace stáhli. V tom případě 25. v pořadí je pan poslanec Daniel Korte, který by měl interpelovat pana ministra Lubomíra Zaorálka. Takže se chci zeptat, zda pan poslanec zde je. Nevidím ho zde, v tom případě jeho interpelace propadá a budeme pokračovat dál v pořadí. 26. v pořadí je paní poslankyně Věra Kovářová. Interpeluje paní ministryni Michaelu Marksovou ve věci zkrácených pracovních úvazků. Ani paní poslankyně Kovářová zde není. V tom případě i její interpelace propadá. 27. v pořadí je... (Poslankyně Kovářová se dostavila.) Ne. Už ne. Pokračujeme v interpelacích v pořadí. Poslanci, kteří interpelují, mají zde být na místě a být připraveni interpelovat, jinak pokračujeme dál podle jednacího řádu.

Takže 27. v pořadí je paní Chalánková Jitka. Interpeluje pana ministra Milana Chovance ve věci přesunu pobočky České pošty v Olomouci. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, dovoluji, abych se připojila do mozaiky interpelací, které se týkají poboček České pošty a jejich eventuálního rušení.

Během prosince a ledna 2013 jsme se v Olomouci dozvěděli o záměru přesunout pobočku České pošty nacházející se na náměstí Republiky v Olomouci do galerie Šantovka. Jednak občané, jednak také některé instituce, které budu jmenovat, dali najevo svůj nesouhlas s tímto krokem. Ujišťujeme, že vítáme vznik další pobočky České pošty, která by byla poštou úložní pro domácnosti v městské části Nové sady. Zrušení pobočky na náměstí Republiky však nepřispěje ke kvalitnější dostupnosti ani pro domácnosti a firmy sídlící v centru města, ba ani pro domácnosti a firmy sídlící v městské části Nové sady. Týká se to pojmu jako pěší dostupnost, dostupnost veřejnou kapacitní dopravou, optimální kapacita statické dopravy včetně parkování. Mohla bych tady konkretizovat i počty domácností, kterých se zamýšlený krok dotýká. Mimo pěší dostupnost je pobočka na náměstí Republiky výhodně umístěna i z hlediska statické dopravy. V

okolí pobočky je dostatek volných míst pro krátkodobé parkování. Rušení veřejných služeb v centru města také nepřímo ovlivňuje míru konkurenceschopnosti ostatních veřejných, poloveřejných či soukromých služeb. Přesunutí pobočky České pošty do galerie Šantovka by tak znevýhodnilo malé a střední podnikatele z okolí náměstí Republiky na úkor privátního obchodního prostoru. Česká pošta by se tak nemalou měrou podílela také na novodobé, v uvozovkách, skanzenizaci a atomizaci centra města, tedy postupného vymisťování služeb z veřejných prostor města.

Jsme přesvědčeni, že veřejná správa by tomuto umělému jevu neměla podléhat, ale naopak jej korigovat. Pokud má Česká pošta za cíl přiblížit své provozovny co nejširšímu počtu zákazníků, jak sama deklaruje, pak právě zachování pobočky na náměstí Republiky je tím prvním krokem (upozornění na čas), který je třeba učinit. Mám zde podpisy institucí poblíž České pošty. Týká se to univerzity, arcibiskupství a podobně. (Opětne upozornění na čas.) Konečné stanovisko města Olomouce jsem doposud neobdržela.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Poprosím pana ministra Milana Chovance o odpověď.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, o přestěhování pobočky České pošty v Olomouci bylo rozhodnuto ještě před mým nástupem do funkce ministra vnitra. Já vám tedy teď snesu argumenty, které jsem obdržel od České pošty.

Za prvé Česká pošta tvrdí, že nová pobočka je vzdálena od té stávající zhruba 700 metrů. Jestli to je málo, nebo hodně – myslím si, že to je dost velká vzdálenost především pro starší občany. Druhá věc, kterou argumentuje Česká pošta, jsou úspory na nájemném. To znamená, byť se to stěhuje do nových komerčních prostor, mělo by tam dojít ke snížení nájmů zhruba o 500 tisíc korun. To je další argument, který snáší Česká pošta na důvod svého přestěhování. Česká pošta dále říká, že celý tento projekt byl projednán s Magistrátem města Olomouce a všechny další konkrétní kroky byly projednány i s organizacemi, kterých se to dotýká, včetně Univerzity Palackého a arcibiskupství. Myslím, že vy jste zrovna univerzitu uváděla jako jeden ze subjektů, který dnes vyjadřuje nespokojenost s tímto krokem. Nová pobočka, která by měla být v nákupním centru otevřená, by měla i lépe sloužit občanům dle stanoviska České pošty a měla by se prodloužit její otvírací doba, a to od 9 do 21 hodin.

Ještě abychom učinili všemu, co učinit lze, zadost, tak si ještě vyžádám podrobné stanovisko České pošty a obrátím se na Magistrát města Olomouc, zda opravdu s ním tento přesun byl projednán. Tuto informaci

vám poskytnu v písemné podobě v nejbližším možném termínu. Případně pokud by byla potřeba ještě něco dalšího konkretizovat, pozvu vás na osobní jednání v této věci.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Samozřejmě máte prostor na doplňující otázku.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji především za nabídku osobního setkání, protože si myslím, že je zde mnoho neznámého jednak k té vzdálenosti – my samozřejmě vítáme možnost zřízení nové pobočky v prostoru obchodního centra Šantovka, na druhou stranu argumenty pro zachování jsou také pádné.

Druhá věc, jak jsme hovořili o tom, že instituce, které jsou poblíž, se mají vyjádřit, tak skutečně podepsaly výzvu k zachování pobočky na náměstí Republiky. A týká se to Univerzity Palackého, Muzea umění, Arcibiskupství olomouckého, Vlastivědného muzea apod.

Pokud hovoříte o informaci o jednání s Magistrátem města Olomouce, nevím, co je tím myšleno, zda s úředníky státní správy. Já mám k dispozici osobní dopis pana primátora, který po medializaci tohoto zamýšleného přesunu vyslovil nesouhlas. Ten dopis k dispozici mám. Ale nevím, jestli je to dostatečný mandát jako vyjádření města.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Pane ministře, poprosím vás o reakci.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji vám za tento podnět. Pokud je možné tento dopis obdržet od vás, tak si ho velmi rád vezmu a celou tu věc nechám ještě jednou prošetřit. Znovu připomínám, že jsme slíbili ve formátu vládního prohlášení, že budeme projednávat případné přesuny a rušení poboček – byť tady to není rušení pobočky, ale její přesun – primárně s komunální sférou. Takže pojďme se na tento případ ještě společně podívat. Díky.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Další v pořadí je paní poslankyně Jana Černochová, která interpeluje pana ministra obrany Martina Stropnického ve věci úspor v resortu Ministerstva obrany. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Už jsme tady dnes hovořili o jedné normě z těch braných zákonů, které nás čekají v nejbližších dnech. Já bych se chtěla zeptat, nebo poukázat na to, že se nová vláda ve své koaliční smlouvě zavázala mimo jiné k odstranění všech

forem plýtvání veřejnými prostředky. Přesně si myslím, že zrovna zákon o službě vojáků z povolání či branný zákon nabízí úsporu v resortu Ministerstva obrany, po které tak často a tak razantně nejen pan ministr Stropnický volá. Podle předloženého návrhu totiž činí mandatorní náklady na jednoho profesionálního vojáka přes půl milionu korun, zatímco na vojáky v záloze pouze 150 tisíc ročně. Pokud by došlo k přijetí návrhu a předpokládanému snížení počtu profesionálních vojáků zhruba o 1 500 a zvýšení počtu záložníků o 4 000, mohl by stát ušetřit až čtvrt miliardy ročně.

Dokážu si tedy tím pádem velmi těžko představit zřetelnější příklad – nechci říct vyhazování veřejných prostředků, ale spíš nešetření finančními prostředky než to, když v mírové době držíme zbytečně velkou profesionální armádu namísto toho, abychom ji nahradili mnohem levnějšími vojáky v záloze. Přitom opět tady jde zase o návrh, který respektuje klíčová strategická rozhodnutí armády, která učinila. Byla to Bílá kniha o obraně, byla to Koncepce aktivní zálohy ozbrojených sil České republiky, kde stojí přímo – cituji – „zajistit revitalizaci a posílení role aktivní zálohy v systému zajišťování bezpečnosti České republiky“.

Takže bych chtěla poprosit pana ministra, aby i v těchto dvou případech dvou zákonů nás ubezpečil, že i tyto zákony budou předmětem jednání dubnové schůze a že nespádnou pod stůl, protože o aktivních zálohách bychom tady mohli mluvit dlouhé hodiny, a zejména v době povodní se všichni shodneme na tom, že to je něco, co naše země nejen při povodních velmi potřebuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně, za dotaz. Poprosím pana ministra o odpověď. – A vás o klid v sále. Byť je nás tady málo, tak abychom se slyšeli.

Máte slovo, pane ministře.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, děkuji paní poslankyni za ten dotaz, protože samozřejmě otázka vojáků v záloze, jejich využití a jejich, abych tak řekl, naroubování na Armádu České republiky je budoucností té armády. Znamená citelnou úsporu. To, že se ten zákon nevešel do tohoto prvního balíku, mě mrzí, ale znovu se musím uchýlit k té větě, že pět nebo šest docela zásadních zákonných norem naráz je prostě porce, která se nedá zodpovědně zvládnout. Myslím, a to se nechci nějak alibisticky vymlouvat, ale je to prostě daň za politické turbulence, které tady trvají opravdu řadu měsíců. Je to prostě cena, kterou za to musíme platit bohužel. Doufám, že ji nebudeme platit cash.

Myslím si, že rozpočet Ministerstva obrany, jakkoliv prošel největší redukcí ze všech resortů za posledních zhruba sedm let, kdy se zřítíl z 60

milionů až na těch dnešních o něco víc než 42, je – nechce se mi ani říkat hraniční, protože vytváří perspektivu vnitřního dluhu, která se bude násobit. A že ten odhad zhruba 50 miliard, který slyším ze zodpovědných úst, tak asi jako cílová cifra mohl být tím správně nastaveným rozpočtem. Ale já jsem přesvědčený a ukáže nám tento rok, jestli i těch 42 miliard je utráceno tím nejsprávnějším způsobem. Jsou indicie, že tomu tak úplně není. A je to od těch drobných, vysloveně drobných, jako jsou např. způsoby zvyšování kvalifikace nevojáků z povolání, kteří za pobírání plného platu odjíždějí nadlouho, několikaměsíční pobyty, kde jim je šest hodin denně vštěpována do hlav angličtina, aby po zbývající den nevím co přesně dělali a poté odjeli s nějakým stanagem číslo dva, který navíc ještě není zvládnutý tak, aby se dalo o nich říkat, že oni mohou v té angličtině komunikovat.

Těch příkladů je řada. Myslím, že se to dá docela jednoduchými změnami těch pravidel vylepšit. Je to ale samozřejmě především v akviziční činnosti, kde prakticky není dne, abychom nenarazili na nějakou pavučinu ve skříni. Teď třeba aktuální smlouva nebo zabezpečení skladů nevojenských, což je jistě citlivá záležitost, nás vmanévrovává smluvně do naprosto nerovného vztahu jakéhosi vydírání. A mohl bych uvádět další a další příklady. Jsou to ty klasické samozřejmě, jako jsou IT služby, jako jsou externí právní služby, jako je třeba i marketing. Ale jde to až po úplné drobnosti a obyčejnosti – jako objemný balík veškerého možného tisku každý den v mém úředním automobilu je úplně nesmyslný.

Těch dalších důkazů je – mohl bych je tady jmenovat a já tam všude ty rezervy s prominutím vidím, ale bude to trvat měsíce, doufám, že ne roky. Ať si vezmeme nákupy uniforem, ať si vezmeme nákupy pneumatik, ať si vezmeme nákupy pohonných hmot, tak každá vlastně tahle ta složka není úplně průhledná, nelze ji označit za efektivní. Tak si myslím, že i těch 42 miliard se dá využít podstatně lépe.

Ale možná, že jsem vám tolik neodpověděl k vojákům v záloze. Já se o to pokusím, abych nepřekročil čas, ve druhé části své odpovědi. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za odpověď. Poprosím paní poslankyni o doplnění.

Poslankyně Jana Černochová: Já bych chtěla poprosit o odpověď, jestli skutečně v tom dubnovém balíku branných zákonů tady bude branný zákon, který se tak skutečně jmenuje, a zákon o službě vojáků v záloze.

Já samozřejmě chápu, že jsme na půdě Poslanecké sněmovny, kde některé věci mohou vyvolávat pocit, že se hádáme, že jsme v nesouladu, že tady vedeme lité souboje. Já jsem osobně toho názoru, že Armáda České republiky a speciálně resort Ministerstva obrany by neměl být zmitán těmito nějakými politickými souboji. Pane ministře, budete-li o to

stát, nabízím tříletou zkušenost z výboru pro obranu a nabízím vám pomoc v tom, abyste se třeba v některých těch agendách lépe zorientoval.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za doplňující otázku. Poprosím pana ministra o odpověď.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Já vám děkuji, paní poslankyně. Rád toho využiji.

Dovolím si ještě poznámku na okraj a jednu konkrétní odpověď. Ta vás možná trochu zklame, ale není to tak, že by ten branný zákon měl spadnout úplně, protože jeho znovupředkládání a absolvování toho téměř ročního kolečka bych považoval za velkou chybu. Ale mluvmе třeba o květnu, protože to máme nakrokováno nějak v tom smyslu březen, duben, květen.

Jinak za tu nabídku děkuji. Nepovažuji ty otázky vůbec za podpásově nebo nepřijemné. Na rozdíl od některých jiných schůzí mi tato přijde jako nějaký dialog, byť se vždycky neshodujeme.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane ministře. Dvacátý devátý v pořadí byl v interpelacích vylosován pan poslanec Marek Benda, který interpeluje paní ministryni Helenu Válkovou ve věci vydané vyhlášky. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, vy nepochybně víte, čeho se moje otázka bude týkat, ale přesto ji položím, protože bych chtěl slyšet vaši odpověď kromě televize i na půdě této Sněmovny.

Jistě víte, že v trestním řízení je dnes velký problém přesouvání příslušnosti jednotlivých státních zastupitelství, že to bylo několikrát předmětem značné a zásadní kritiky části odborné veřejnosti. Bylo podáno několik ústavních stížností v té věci, kde bych řekl, že ústavní stížnost našeho exkolegy pana doktora Ratha neuspěla více pro její případný politický dopad než pro to, že by zrovna Ústavní soud měl pocit, že to je všechno v pořádku, a také ve svém výroku do značné míry kritizoval tuto praxi a tento průběh.

Vaše předchůdkyně v úřadu vydala ke konci svého působení 4. ledna vyhlášku, kterou umožňuje přesouvat dále jenom na rozhodnutí dvou osob, a to je vrchního státního zástupce a nejvyššího státního zástupce, udržovat přesuny věcí, které patří jinam, na vrchní státní zastupitelství. Já se vás ptám, jestli jste přesvědčena, že ta vyhláška je v pořádku, že je v souladu s trendem, který byl i v novém zákoně o státním zastupitelství, kde by měla být působnost jednoznačně určena, a určena zákonem, a nezapomeňme, že přesouvání působnosti státního zastupitelství nutně

znamená, že přesouváme nebo zpochybňujeme zásadu zákonného soudce, a jestli budete uvažovat o tom, že byste tuto vyhlášku zrušila, nebo alespoň tuto část změnila, protože ji pokládám opravdu v rozporu s ústavní zásadou zákonného soudce.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Prosím paní ministryni Válkovou o odpověď. Máte slovo, paní ministryně.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane předsedající, vážený pane poslanče, já zopakuji jenom to, o čem jsem přesvědčena, že ta vyhláška, jak recentní judikatura Ústavního soudu naznačuje, není optimálním předpisem z hlediska formálního. Rušit ji určitě nebudu. Bude to součást návrhu nového zákona o státním zastupitelství. Ten připravujeme a bude v tomto roce předložen Poslanecké sněmovně. To nic nemění na obsahu té vyhlášky, kterou naopak považuji za prospěšnou, protože právě v kauzách závažné hospodářské trestné činnosti, kdy státní zástupce od začátku dozoruje určitou věc, není dobré, aby, pokud jde o společné řízení, došlo k situaci, kdy bude nějaká věc vyloučena k jinému řízení, čili přistane na stole, jak říkala moje předchůdkyně, úplně jiného, nezasevěného státního zástupce a on se bude muset se vším znovu seznamovat. Čili pokud jde o meritum věci, tak si myslím skutečně, že by dozor měl zůstat u toho vrchního státního zástupce nebo státního zástupce, který je příslušný k výkonu nad vyšetřováním toho hlavního, predikativního trestného činu.

Moje odpověď bude možná stručnější, než jste čekal, ale beru to jako v současné době pragmatickou záležitost, která po stránce věcné vychází ze zkušenosti, že by měl ten, který dozoruje komplikovanou hospodářskou trestnou činnost, mít možnost ji dozorovat až do samého konce, protože je zde vyšší pravděpodobnost, že potom uspěje i se svou obžalobou a se shromážděnými důkazy u soudu. Takže tady nevidím žádné porušení principu zákonného soudce. Navíc je zajímavé, že mě na to teď upozorňujete, když podle dosavadních předpisů, které v praxi byly u závažné hospodářské trestné činnosti aplikovány, právě docházelo k tříštění dozoru nad vyšetřováním hospodářské trestné činnosti a skončili jsme tam, kde jsme skončili – že zatím moc úspěšně do stadia soudního dovedených závažných hospodářských kauz nemáme. Doufám, že tato vyhláška, byť není kardinálního významu, alespoň malinko přispěje k tomu, že těch kauz bude více.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, paní ministryně. Ještě doplňující otázka. Máte slovo.

Poslanec Marek Benda: S dovolením tedy. Je mi jasné z vaší odpovědi, že s vyhláškou nic dělat nebudete. Současně ovšem upozorňuji na to, že se vůbec nejedná o závažné hospodářské trestné činy. Pokud jsou to závažné hospodářské trestné činy, tak samozřejmě na tom vrchním státním zastupitelství zůstávají. Tady se jedná o věci, které nemělo vrchní státní zastupitelství šetřit, že třeba možná v souvislosti s jinými kauzami, já se samozřejmě můžu jenom domnívat, jestli to souvisí s probíhajícím případem a se snahou vaší předchůdkyně pokrýt možnost vrchního státního zastupitelství v Olomouci, aby mohlo nadále obtěžovat pana expremiéra Nečase a jeho spolupracovníky. Ale to je jenom moje úvaha. Jenom upozorňuji, že se nejedná vůbec o tuto otázku, a znovu kladu – nepokládáte tento princip za v rozporu se zásadou zákonného soudce?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za doplňující otázku. Paní ministryně, prosím vás o odpověď.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Nepokládám. Když už jste zmínil tu potenciální souvislost, tak bych tady chtěla uvést na správnou míru, že pražské Vrchní státní zastupitelství bylo vyloučeno z dozorové činnosti právě proto, že zde v té době jeden ze státních zástupců byl podezřelý a posléze i obviněný, a proto byla ta působnost přenesena na jediné možné vrchní státní zastupitelství, kterým je Vrchní státní zastupitelství v Olomouci.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní ministryně. Dále je v pořadí pan poslanec Antonín Sed'a. Interpeluje pana ministra obrany Martina Stropnického ve věci příplatků za pohotovost. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, jeden z problémů, který vám vypadne ze skříně, je problém odškodnění vojáků za pohotovost. Připomínám, že do 30. 11. 1999 zákon stanovoval pohotovost a dosažitelnost vojáků. Nový zákon již dosažitelnost zrušil. Problém starého zákona byl v tom, že za dosažitelnost měl voják nárok na odměnu do dvou hodin dojezdu. Nad tento čas již odměna nebyla. Tato skutečnost se stala oblíbeným naschválem některých velitelů, kteří se chtěli popasovat s neoblíbenými vojáky a kteří toto ustanovení zneužívali. Že armáda jednala špatně, rozhodlo již několik soudů. Já jsem dokonce v dané věci několikrát interpeloval vaše předchůdce.

Vážený pane ministře, příkladem mohou být soudní spory pilotů vrtulníků z Líní a Přerova, kdy jde ve sporu o 50 mil. korun. Celkem by se mělo odškodnění šizených vojáků týkat několika tisíc osob v částece

několika set milionů korun. Zároveň připomínám, že proplácení pohotovosti je v naší armádě problémem, který je nutno řešit v současnosti.

Chci se zeptat, pane ministře, zda o tomto problému víte, a v případě, že ano, zda již máte vyčíslené náklady, které budou muset být poškozeným vojákům vyplaceny. Přestože se jedná o komplikovanou kauzu, ptám se, kdo bude zodpovědný za vydání chybných nařízení. Děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za otázku, pane poslanče. Poprosím pana ministra Stropnického o odpověď.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, pane poslanče, tak tahle je lehká. Ne, vážně. Já o tom problému vím. Všichni se na ministerstvu tak trochu modlí, že spory dopadnou někam do ztracena, zatím tomu tak je, zatím se postupuje takovým tím systémem po našem, to znamená, že se hledají různé formální nedostatky, žádosti se vracejí, a tak se dospěje k jakési obecné únavě materiálu. Je to řešení právně docela složitých případů.

Nebudu lhát, že vyčíslení existuje úplně přesné, ale myslím, že jste nebyl daleko od pravdy a že se může v pesimistickém scénáři jednat o stovky milionů. V současné době čekáme, jestli ti žadatelé podají správní žalobu. A je pravda, že oni vlastně chtějí to, co mají piloti, kteří podléhají bojové pohotovosti, a tito, kteří působí v letecké záchranné službě a ve službě pátrání a záchrany, tak ten bonus nemají.

Nedokážu vám teď odpovědět, neexistuje na to žádný čarovný proutek, jenom věřím, že se dá možná tomu řešení pomoci tak, že obecně podmínky budou platově stabilnější. Já si myslím, že k tomu lidé většinou přistupují tehdy, když celkově cítí svoji práci podhodnocenou. A teď tady nechci lacině psychologizovat, ale pokud budou vědět, že se o ně stát nebo resort stará a zajímá, že přidělí nový kariérní řád, včetně podílu zákona o státní službě, byť tady to bude velmi specifické, tak si myslím, že potom je pilot nebo voják i ochotný udělat něco navíc. Když ale má pocit, že nedostane munda, že nemá na ponožky, tak pak začne uplatňovat takovéto metody. Já doufám, že atmosféra určité důvěry a dlouhodobějšího plánování se projeví i v tomhle, protože kdyby došlo skutečně na černý scénář, tak by to byla mela.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Chci se zeptat, bude doplňující otázka, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji. Ani ne tak doplňující otázka. Vážený pane ministře, děkuji za odpověď. Problém by nebyl, pokud by jednotliví

velitelé postupovali vlastně k vojákům lidsky. To máte určitě pravdu, protože nárok tam jakýsi byl, to rozhodují soudy. Myslím si, že zneužívání svého velitelského postavení vůči některým nepohodlným vojákům nebylo dobře.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Chcete reagovat? Bez reakce, děkuji.

Třicátý první v pořadí je pan poslanec Daniel Korte, který bude interpelovat pana ministra Lubomíra Zaorálka ve věci výbuchu na palestinské ambasádě.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, 1. ledna letošního roku došlo v budově palestinské ambasády v Praze 6 – Suchdol k výbuchu, jehož obětí se stal palestinský velvyslanec. Následné vyšetřování odhalilo držení nelegálních zbraní, jakož i další výbušniny. Palestinská strana tvrdila, že zbraně jsou darem komunistických papalášů z 80. let, naproti tomu média přinesla informaci, že tyto zbraně měly vypilovaná identifikační čísla, což je tedy pro dar poněkud neobvyklé. Ono se totiž zdá, že spíše než s prohlídkou ambasády se podobné jevy nalézají s rozkrytím teroristické buňky. A obyvatelé Suchdola, občané České republiky jsou znepokojeni a mají obavu. Mají obavu o své zdraví, životy a majetky, a to právem! Byli to palestinští teroristé, kteří v 70. a 80. letech unášeli letadla! Byli to palestinští teroristé, kteří v roce 1972 vystříleli izraelskou delegaci na mnichovské olympiádě! A jsou to palestinští teroristé, kteří se opásání dynamitem odpalují tu u školních autobusů, tu na tržišti, tu na nádraží, všude tam, kde po sobě mohou nechat co nejvíce obětí.

Protože je to diplomatický incident, předpokládám, že jste informován o průběhu vyšetřování, a kladu tyto otázky. Za první: Jaké zbraně, v jakém množství a stavu na palestinské ambasádě policie našla? Za druhé: Jaká výbušnina, v jakém množství a jakým způsobem byla v budově uskladněna?

Mě osobně, pane ministře, nejvíce zaráží absolutně nulová reakce ministerstva, jež nyní ráčíte řídit.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, váš čas. Já se omlouvám, ale vyčerpali jste čas, který je přidělen.

Poslanec Daniel Korte: Dobře. Mohu ještě otázky?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Potom bude další kolo, můžete doplňující otázky. Děkuji vám.

Poslanec Daniel Korte: Dobře, děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Poprosím pana ministra Zaorálka o odpověď.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Dovolte mi tedy, a bych reagoval na vznesenou interpelaci. Jenom bych připomněl některá základní data celé události, která vlastně proběhla v průběhu ledna a vlastně ji ještě řešila minulá vláda. Tam se odehrálo to, že česká strana a Ministerstvo zahraničí pod vedením ministra Kohouta předalo palestinské straně nótu, v níž upozornilo palestinskou stranu, že v otázce držení zbraní palestinská strana dlouhodobě porušila český právní řád, a Ministerstvo zahraničí požadovalo od palestinské strany omluvu a zjednání nápravy vzniklé situace. Samozřejmě některé věci už přirozeně po tom incidentu napravit nelze, ale to, co bylo třeba napravit a vysvětlit, je, jak je možné, že se na tomto prostoru našly zbraně v počtu, teď mě neberte za slovo, bylo tu tuším asi sedm osm kusů zbraní, potom vám můžu sdělit nějaké přesnější údaje. To bych možná raději pak řekl osobně panu poslanci.

Co se týče odpovědi, palestinská delegace se 13. ledna dostavila na Ministerstvo zahraničí a její představitelé předali nótu palestinského ministerstva zahraničí, ve které se Palestina omluvila za nelegální držení zbraní v prostorách palestinského zastupitelského úřadu i za celý bezpečnostní incident, který měl za následek tragické úmrtí jejich velvyslance. Palestinci také zdůraznili, že palestinská strana z toho vyvodila patřičné závěry, podnikla nezbytná opatření, aby se podobné incidenty nemohly opakovat. Zároveň přislíbili aktivně komunikovat s českou veřejností, aby došlo k rozptýlení obav a výhrad.

Já jsem se seznámil s tím, že policejní šetření, které samozřejmě ještě není v celém rozsahu skončeno, takže na výsledky opravdu ještě čekáme, v každém případě ale to, co mám k dispozici, je potvrzení toho, že zbraně, jak už tady zmínil pan poslanec, byly obdrženy jako dary od představitelů socialistického vedení v letech 1988 a 1989, tedy ještě v období socialistického Československa, s výjimkou jedné pistole, která měla být naopak určena jako dar pro socialistické představitele, který už nestihl být předán do listopadu 1989. Takže je tam jedna pistole, která není vyrobena českými podniky a která měla být naopak předána jako dar československým představitelům. Ta už předána nebyla. Zbytek jsou zbraně československé výroby. Jde o to, že policejní šetření prozatím prokázalo jednu podstatnou věc, totiž že zbraně skutečně použity nebyly.

Já sám jsem se sešel s palestinskými představiteli, oni mi situaci popisovali, vysvětlovali mi proces, jak se ke zbraním dostali. Dokonce mi řekli, že oni se v té době snažili ptát a dotazovat, jestli musí zbraně nahlásit.

Údajně tehdy ještě socialistickými představiteli byli ujištěni, že to třeba není, pouze by bylo vhodné, kdyby zbraně nenosili ven a podobně. Takže opakuji, můžeme samozřejmě položit otázku, že to mohli učinit po listopadu 1989 znovu, znovu se o to mohli zajímat, ale oni mi řekli, že v té době, když ty zbraně dostali, dotaz na to, jestli je mají nějak legalizovat, učinili a bylo jim řečeno, že nemusí.

Myslím, že důležité je, že policie skutečně potvrzuje, že ty zbraně použity nebyly. To je věc, kterou máme k dispozici a která je pro mě teď podstatná. Palestinská strana se zavazuje, protože tady samozřejmě platí to, co možná víte, že samozřejmě i zastupitelské úřady musí respektovat české zákonodárství ve věci zacházení se zbraněmi. Ale samozřejmě z tohoto hlediska byla ta pravidla porušena. Palestinská strana nyní garantuje, že v tomto bude zjednána náprava, že se podobná situace opakovat nebude.

Já vím, že Palestinci udělali to, že odstranili bezpečnostní kamery, na které si stěžovali obyvatelé Suchdola kvůli údajnému narušení soukromí. Víím, že palestinská strana darovala městu část pozemku a zároveň se chystá den otevřených dveří 15. února tohoto roku, tedy den otevřených dveří pro veřejnost, kdy má veřejnost možnost palestinskou ambasádu navštívit. To jsou kroky, o kterých jsem informován, že palestinská strana nabídla a nabízí, aby situaci nějakým způsobem pomohla řešit.

Takže opakuji – policejní šetření ještě není skončeno, takže tady ještě na definitivní závěry je čas. Z hlediska politického pokládám situaci teď za uzavřenou, dokud nedostanu jiné informace, které by zpochybňovaly to, co jsem nyní řekl.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane ministře. Pane poslanče, druhé kolo, další otázky.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji. Dovolím si jednu doplňující otázku. Proč Česká republika stále zachovává pro palestinskou samosprávu statut velvyslanectví zřízeného v době komunistické nesvobody, ač tato, tedy samospráva, není mezinárodně uznávaným státem a neplní atributy státu, mj. neovládá část svého území, pásmo Gazy, které je naopak pod kontrolou mezinárodně uznané teroristické organizace Hamas. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Poprosím vás, pane ministře Zaorálku, o odpověď.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Ano. Situace kolem tohoto zastoupení je trochu nestandardní. Vy samozřejmě víte, že uznání tohoto zastoupení palestinského státu... Ten výraz teď taky není úplně

přesný, já to vyjasním... Uznání pochází z roku 1988. Tehdy vlastně ještě Československá socialistická republika se vyslovila pro uznání vyhlášení palestinského státu.

Já bych chtěl jenom upozornit, že my v té terminologii dnes používáme výraz palestinské autonomní území, tzn. oficiálně nemluvíme o státu. Mluvíme o palestinském autonomním území. Pokud mluvíme o představitelích tohoto palestinského autonomního území, tak používáme výraz ministr palestinské národní správy v komunikaci s palestinskou stranou, tedy používáme onen výraz, že jednáme s palestinskou národní správou. Ten úřad tady pokládáme za velvyslanectví palestinského autonomního území. Víte, že v tomto prostoru máme svoje vlastní zastoupení na úrovni chargé d'affaires. Já respektuji princip kontinuity české zahraniční politiky. A vy dobře víte, že po celou dobu, ať v této zemi vládla kterákoli vláda, tak se víceméně nikdy nezpochybnila rozhodnutí z roku 1988. My jsme tuto kontinuitu vždy drželi, tzn. v České republice máme zastupitelský úřad palestinského autonomního území. A já musím říci, že sám nehodlám také na této věci nic měnit.

Víte dobře, že Hamas není v této chvíli nějakým oficiálním reprezentantem tohoto území. A já samozřejmě beru, že máte nárok na kritický názor a na to, abyste měl obavy řekneme z těchto tendencí nebo proudů, které se nacházejí v Palestině, na druhé straně jednáme s reprezentanty palestinské národní správy. Připomínám, že Hamas není součástí těch, se kterými jednáme. A opakuji, mohlo by se o tom mluvit dlouho, ale já tady prostě respektuji kontinuitu, kterou nezpochybnil nejen žádný ministr zahraničí, ale ani žádná vláda.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane ministře, já se omlouvám, čas vypršel. Děkuji. Pro pořádek připomínám, že podle jednacího řádu jsou na první otázku dvě minuty, na odpověď pět minut a na druhé kolo na otázku minuta a na odpověď dvě minuty. Poprosím řečníky, aby si ten čas trošičku hlídali. Děkuji.

Další, 32. v pořadí vylosovaná s interpelací, byla paní poslankyně Alena Nohavová a interpeluje pana ministra Antonína Prachaře ve věci dokončení D3. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Alena Nohavová: Vážený pane předsedající, vážené dámy, pánové, můj dotaz je na pana ministra dopravy.

Vzhledem k tristní situaci ve stavu dopravní obslužnosti na jihu Čech vás žádám, pane ministře, o vaše stanovisko týkající se dostavby D3.

Za prvé. Bude zahájena v roce 2014 výstavba v úseku Veselí nad Lužnicí – Bošilec a Borek – Úsilné? Pokud ano, tak kdy? A pokud ne, v čem spočívají problémy a jak budou případně řešeny?

Za druhé. Je stanovisko Ministerstva dopravy a ŘSD ohledně zpoplatnění úseku Veselí nad Lužnicí – Tábor včetně obchvatu Tábora definitivní, nebo bude v této věci zahájena nějaká změna? Protože tato část nemá vyhovující nezpoplatněné objízdny varianty a navíc je vzhledem ke stadiu výstavby této části víceméně staveniště než dálnice.

Za třetí. V jakém stavu řešení je otázka příjezdu k autoservisu, resp. jak reaguje Ministerstvo dopravy a ŘSD na příslušné rozhodnutí soudců ve věci napojení příjezdu k autoservisu v Táboře před sjezdem na Tábor?

A za čtvrté. V jakém stavu řešení je pokračování D3 směrem na jih od Českých Budějovic, tedy předpokládaný úsek R3 České Budějovice – hranice s Rakouskem, a to termínově, ve vztahu k termínu vybudování napojení na rakouské straně k roku 2018? A potom i lokálně, kdy je opětovně zpochybňovaná vybraná varianta R3 tou východní stranou, tzv. kaplická varianta, a je oživována varianta jejího vedení západní stranou přes Český Krumlov.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Perfektní. Děkuji, paní poslankyně. Poprosím pana ministra Antonína Prachaře o odpověď.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Paní poslankyně, děkuji za otázku. Časový termín vymezený pro odpovědi asi nebude dostačující. Já vám v každém případě slibuji, že na všechny vaše otázky dostanete písemnou odpověď.

Kdybych to chtěl jenom shrnout v krátkosti. Co se týká úseku Veselí nad Lužnicí – Bošilec, tam byl zrušen výsledek výběrového řízení ze strany ÚOHS. Ze strany ÚOHS má Ministerstvo dopravy nevyřešené záležitosti v řádu cca 60 miliard. Kapitola sama pro sebe. Byly navrženy nové hodnotící komise pro výběr zhotovitele, které musí ustanovit vláda. Předpokládáme, že bychom se mohli dostat dál někdy v sedmém měsíci 2014.

Co se týká úseku Veselí nad Lužnicí – Tábor včetně zpoplatnění, tady lze uvést obecně, že Ministerstvo dopravy postupně ruší veškeré výjimky ze systému časového zpoplatnění a ponechány bez poplatku jsou vesměs krátké úseky, které nemají návaznost na dálniční síť. To ale neodůvodňuje ponechání D3 bez poplatků s výjimkou uvedeného úseku. Obdobně byly již dříve zpoplatněny např. obchvaty Brna na D1, Mladé Boleslavi R10. Takže Ministerstvo dopravy nemůže s ohledem na nastavený systém zpoplatnění přistoupit ke schválení jakékoli výjimky.

Co se týká vaší třetí otázky, v jakém stavu je řešení příjezdu k autoservisu. Tady bych chtěl říct, že předmětem rozsudku městského soudu ze dne 14. 8. 2013 bylo stavební povolení. Na základě tohoto rozsudku a následně rozhodnutím ministra dopravy ze dne 2. 12. 2013 byla celá tato věc zruše-

na a vrácena k novému projednání. Takže v současné době po odstranění nedostatků podle § 129 stavebního zákona bude zahájeno opakované stavební řízení o povolení předmětné stavby dálnice D3 Tábor – Veselí nad Lužnicí. Všechno podrobněji dostanete v písemném materiálu.

K bodu čtyři, to je otázka D3 České Budějovice – státní hranice s označením rychlostní komunikace R3. Tady na celý tah R3 je zpracovaná technicko-ekonomická studie. Dokončení projektové přípravy je podle aktuálního rozpisu globální položky rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury plánováno na rok 2016, kdy by měly být zpracovány projektové dokumenty pro provádění stavby, projektová dokumentace, a předpokládá se i dokončení majetkoprávní přípravy. Následně v roce 2017 by mohla být zahájena realizace jednotlivých staveb, které jsou zařazeny do náhradních projektů na programovací období 14 až 20 v dopravní sektorové strategii druhé fáze. Z tohoto vyplývá, že trasa rychlostní komunikace R3 je stabilizovaná v tzv. kaplické variantě. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Chci se zeptat: Budete mít doplňující otázku?

Poslankyně Alena Nohavová: Doplňující otázku nemám, ale pokud mi to, pane ministře, dáte písemně, jak jste slíbil, nebudu mít doplňující otázku. Budou ty odpovědi písemně? Dobře. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Půjdeme dál. Jako 33. byla vylosována paní poslankyně Kateřina Konečná, ale omlouvala se mi, její interpelace tedy propadá. Mám zde další dvě nové omluvenky, kdy z pracovních důvodů se od 14.20 dnes omlouvá pan poslanec Ing. Jan Volný a druhá omluvenka z dnešního jednání, od 16.45 se omlouvá paní poslankyně Radka Maxová.

Je tady interpelace s číslem 34, tu má pan poslanec Petr Bendl a interpeluje paní ministryni Michaelu Marksovou ve věci personálního obsazování ministerstva. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, dámy a pánové, vládní koalice často říká a zdůrazňuje, že se bude obklopotvat pouze a jen odborníky při práci vlády. Chtěl bych se zeptat paní ministryně, zda je pravdou, že pan Robin Povšík je náměstkem ministryně, zdali tento vzděláním středoškolák je zaměstnancem nebo takto vysokým státním úředníkem. Člověk, který se proslavil jako náměstek středočeského hejtmana tím, že zaměstnával tři černé duše, které nepracovaly na správě silnic, ale naopak pracovaly pouze a jen pro tohoto náměstka, pracovaly např. jako řidič a vozily ho, v práci

se vůbec neobjevovaly, zda je toto pravda. A chtěl bych se vás zeptat, jaké tedy případně odborné předpoklady rozhodovaly o tom, abyste si takového náměstka na ministerstvo vzala. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Poprosím paní ministryni o odpověď.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Vážený pane předsedající, jenom upozorňuji, že tady někdo zanechal brýle. Tentokrát to není medvídek. Pardon. (Předsedající: Dobře.)

Vážené poslankyně, vážení poslanci, to pravda je a není to žádná tajná informace, že pan Robin Povšík se stal náměstkem pro řízení úřadu. A mimochodem, nahradil předchozího náměstka pro řízení úřadu, který také, pokud vím, neměl vysokoškolské vzdělání. Já jsem si tam pana Povšíka vybrala pro jeho organizační a řídicí schopnosti. Jsem velmi ráda, že souhlasil s tou spoluprací, a děkuji za péči členovi ODS o naši personální politiku. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za odpověď. Pane poslanče, prostor pro případnou otázku a vaše brýle.

Poslanec Petr Bendl: Já jsem věděl, že se ještě vrátím pro ty brýle. Děkuji za veřejné přihlášení se k tomuto, a příště, až budete říkat, že se obklopujete jenom odborníky, vzpomeňte si na pana náměstka Povšíka.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Chci se zeptat paní ministryně: Budete na to odpovídat? Dobře, jdeme dál.

Dalším je pan poslanec Ludvík Hovorka, který interpeluje pana ministra Milana Chovance ve věci pronájmu lázeňských domů ministerstva vnitra společností TEMPARANO. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, obracím se na vás s žádostí o prošetření podivných pronájmů nemovitého majetku ministerstva vnitra. Ministerstvo vnitra pod vedením Ivana Langera pronajalo v roce 2008 své lázeňské domy v Karlových Varech, Františkových Lázních, Mariánských Lázních a Luhačovicích slovenské firmě TEMPARANO, která jako jediná podala nabídku na pronájem. Tomuto pronájmu předcházela pokus o prodej těchto domů, ale protože se o to zajímali novináři, nakonec z toho byl jenom pronájem, který měl být maximálně na sedm let, ale Ministerstvo financí pod vedením pana ministra Kalouska povolilo výjimku na pronájem na 20 let. Výše nájemného byla dohodnuta ve výši 23,7 mil. korun, ale Ministerstvo vnitra muselo přispívat

ročně 10 mil. korun firmě na investice. Přitom audit firmy Deloitte stanovil ekonomickou výši pronájmu v rozmezí 37 až 45 mil. korun. Smlouva byla uzavřena do roku 2028. Další ministr vnitra, Pecina, označil pronájem jako nevýhodný se ztrátou 100 mil. korun pro český stát, ale kromě prověrky celého případu neučinil žádné kroky. Další ministr, Radek John, kvůli porušení smlouvy firmou TEMPARANO, tím že podnajala jeden z domů, od smlouvy odstoupil. Další ministr, Jan Kubice, v roce 2011 všechny areály znovu pronajal firmě TEMPARANO v nové smlouvě, která údajně byla pro stát výhodnější, ale není známo, za jakých podmínek.

Váš předchůdce Pecina v demisi odvolal náměstka Romana Fidlera, který pronájem lázeňských domů firmě TEMPARANO ukončil a smlouvu vypověděl. Nyní ale podle Martina Peciny kvůli předčasnému vypovězení smlouvy hrozí státu vyplatit smluvní pokuta 60 mil. korun. V lázeňských domech na začátku roku proběhly inventury majetku a kontroly a Ministerstvo vnitra začíná provozovat lázeňské domy ve vlastní režii, přičemž musí obnovit licenci na provozování lázeňské péče a zajistit peníze na platy nových zaměstnanců, které nebyly rozpočtovány.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, pane poslanče, ale vyčerpali jste svůj čas pro otázku. Poprosím pana ministra o reakci.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, situace kolem TEMPARANO a obecně kolem organizace, na kterou byly tyto lázeňské domy převedeny, tedy na Zařízení služeb Ministerstva vnitra, bude podrobena hloubkové kontrole. Já v současné době připravuji s týmem lidí na interním auditu zadání auditu. Dotazujeme se samozřejmě i policistů, kteří jsou ve styku s touto organizací a jsou s jejími službami velmi nespokojeni. Kontrola bude hloubková, bude zahrnovat mj. i vlastní smlouvu a vlastní smluvní podmínky, které byly nastaveny v rámci pronájmu těchto domů.

To, co se stalo, je, že pan Fidler vypověděl objekty této firmě pro jakousi potřebnost pro Ministerstvo vnitra, čímž de facto s tímto majetkem nemůžeme nakládat. Tato skutečnost je v současné době v šetření policie, která zkoumá, jestli pracovník Ministerstva vnitra směl, či nesměl tento krok učinit.

Máte pravdu v popisu situace včetně toho, že bychom se měli stát provozovateli pěti lázeňských domů, že bychom měli převzít zaměstnance a že bychom měli této firmě platit odškodné, které bude přesahovat s největší pravděpodobností částku 65 mil. a bude pravděpodobně vyšší.

Vzhledem k tomu, že tento celý proces, tedy vypovězení smlouvy, je předmětem šetření, nebudu se k tomu dále vyjadřovat, abych nezhoršoval právní postavení Ministerstva vnitra a České republiky v této věci. V

každém případě v současné době zkoumáme právní postavení a možnost úkon pana Fidlera zrušit, to znamená dostat to do situace před touto výpovědí. To je totiž jediná šance, jak začít s firmou TEMPARANO standardně jednat o ukončení této smlouvy. Pokud se nám to nepovede, jsme v situaci, kdy máme vypovězenou smlouvu, hradíme smluvní pokutu v řádu několika desítek milionů korun a máme de facto majetek, který jsme sami prohlásili za potřebný, takže ho nemůžeme ani prodat, ani s ním nijak nakládat.

Zadal jsem právní analýzu, jestli je možné, abychom u soudu s tzv. předběžným opatřením napadli rozhodnutí pana Fidlera s tím, že bychom se teď dostali, pokud by nám soud vyhověl, před situací, kdy došlo k výpovědi. Tím ovšem neřešíme, zda vlastní uzavření smlouvy v roce 2008 bylo, nebo nebylo výhodné pro český stát, potažmo pro Ministerstvo vnitra. To je otázka druhá. Na tu si musíme odpovědět. Teď zachraňujeme škody, které tam prostě tímto krokem vznikají a zatím vznikají budou.

Převod zaměstnanců včetně placení mzdy, sociálního a zdravotního pojištění je v současné době předmětem diskuse, a zkoumáme, jestli jsme povinni toto udělat. V každém případě je mi líto osudu několika set lidí, kteří v těchto domech pracovali a pracovat dále chtějí.

Získat lázeňskou licenci nebo licenci na provozování lázeňského zařízení není jednoduché a nám to komplikuje situaci samozřejmě i v tom, že v rámci rekondicí, které jsme ze zákona povinni poskytovat policistům, budeme muset pravděpodobně hledat jiné, náhradní řešení, alespoň pro nějakou krátkou dobu.

Takže tu věc velmi vážně zkoumáme. Já vás, protože vás ta věc zřejmě zajímá, budu informovat prostřednictvím vašeho poslaneckého e-mailu. První krok, který zkoumáme a který jsem dnes ještě vrátil k přepracování, je, jestli půjdeme cestou snahy o soudní zvrát rozhodnutí pana Fidlera, to znamená zrušit jeho rozhodnutí a nechat běžet zatím nájemní smlouvu a pokusit se o dohodu. Nejhorší varianta je, že jsme si sami tento majetek prohlásili za takzvaně potřebný.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře, za odpověď. Chci se zeptat... Takže bude doplňující otázka.

Poslanec Ludvík Hovorka: Chtěl bych jenom říct, že ty domy samozřejmě sloužily pro rehabilitační pobyty, rekondiční pobyty pracovníků Ministerstva vnitra, hasičů a podobně. Čili byly využívány do roku 2008, ale v té době se prohlásilo, že se to dá provozovat jinak, levněji a že se na tom dá ušetřit. Protože se mi jeví, že celý tento případ mohl být od začátku organizován jako podvod, tak se domnívám, že by stálo za to tu záležitost celou prošetřit, ale už od počátku, od roku 2008, protože už na

začátku byl audit, který říkal, že ekonomický pronájem se pohybuje mezi 37 až 45 miliony korun. Ten audit jsem viděl.

Chtěl bych proto jenom ještě dodat, že bych rád znal, aby byly objasněny okolnosti všech těchto pochybných kroků vašich předchůdců a jejich podřízených, aby byly vyčísleny všechny škody, které vznikly Ministerstvu vnitra, a aby bylo podáno trestní oznámení na všechny, kdo poškodili Ministerstvo vnitra a český stát. Samozřejmě zajímá mě, jak bude zajištěno provozování po posledním kroku, čili jestli se vyřizuje ta licence a jak dlouho to bude asi trvat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Tak já začnu od konce, pane poslanče. Co se týká zajištění rekondičních pobytů, jak budou zajištěny, dostanete písemnou informaci na svůj poslanecký mail. Ta věc je v řešení. Já si myslím, že do týdne budeme schopni na to odpovědět. Jestli to bude formou nákupu v jiných zařízeních, případně že ti policisté budou tu rekondici provádět takzvaně doma. To je forma, která je také přípustná, takže krátkodobě bychom mohli jít touto cestou.

Co se týká těch ostatních věcí, celkový přezkum zařízení služeb bude samozřejmě znamenat i přezkum této první smlouvy a kroků mých předchůdců. A pokud tento přezkum shledá, že tam došlo k nějakým ne-standardním a protiprávním krokům, tak vezte, že trestní oznámení podáno bude. Díky.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za odpověď. Dále v pořadí je paní poslankyně Markéta Adamová, která interpeluje pana ministra Martina Stropnického ve věci zastavení prodeje kasáren v Karlíně. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Adamová: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážený pane ministře, z médií jsme se mohli dozvědět, že jste velmi rychle vyvodil personální důsledky v situaci ohledně prodeje kasáren Jana Žižky v Karlíně, která byla formou tendru nabídnuta zájemcům a v němž zvítězila společnost Griva Art. Jelikož mám však pouze informace z médií a na rozdíl od vás jsem neměla možnost si detailně nastudovat podmínky vyhlášeného tendru, ptám se vás, v čem konkrétně byly tyto podmínky porušeny a zda to již můžete potvrdit s jistotou, či zda se stále jedná jen o podezření.

Docela mě totiž překvapuje rychlost, jakou jste přistoupil k odvolání šéfa majetkové sekce ministerstva a ředitele agentury pro hospodaření s nepotřebným majetkem. Zajímá mě, zda jste takto rychle, během jen

několika málo hodin, protože stopku prodeji jste udělil včera a personální důsledky, tedy odvolání, proběhly již dnes, opravdu byl schopen důkladně prověřit, kdo a v čem konkrétně pochybil, nebo zda se vám pouze hodilo jisté podezření, abyste učinil závažné personální kroky. Rychlost, s jakou činíte, je totiž obdivuhodná, zvláště pokud ji dáme do souvislosti s tím, že sedíte ve vládě, která velmi prosazuje služební zákon. Současně jste několikrát zmínil, že s činností Ministerstva obrany se teprve seznamujete.

Jako zastupitelku Prahy 8 mě tedy také zajímá, a určitě nejenom mě, ale i obyvatele Prahy 8 – Karlína, jaký bude další osud kasáren. Děkuji vám za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní poslanky-ni a prosím o vyjádření pana ministra. Prosím, pane ministře.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, kolegové. Rád vám, paní poslankyně, ty důvody sdělím, byť nevím, jestli úplně do všech vyčerpávajících detailů.

Nestandardní, abych použil tohoto oblíbeného slova, bylo už jenom třeba to, že já jsem se poprvé o tom dozvěděl z tisku. Je zvláštní, když si čtete po cestě do práce myslím že Mladou frontu, to je úplně jedno co, a tam se najednou začíná psát o tom, kdo a jak a proč je s kým provázán. Může to být jenom neseriózní novinářská práce, může to být kachna, může to být cokoli, ale přesto, musíte se tím začít zabývat. Já jsem oslovil inspekci našeho ministerstva, která mi přímo podléhá. Je to moje povinnost. Pověřil jsem prvního náměstka, který má tyhle věci na starosti, aby oslovil ty lidi, kteří to připravovali, a postupně se nám začalo skládat takové zvláštní leporelo z drobných, ale neustále se násobících nestandardních kroků.

První věc: Ta soutěž byla v takhle velkém objemu vypsána přímo, to znamená, nebyla avizována. Takže ti lidé, uchazeči, na to měli těch 21 dnů. Ta nemovitost je obrovská a složitá, s břemenem a s mnoha dalšími přívlastky. Bývá běžné, že měsíc i dva měsíce se to avizuje, a pak se teprve vyhlásí. Na tom vyhlášení vítězného, řekněme, zájemce, tam se neúčastnil předseda té komise pan Karásek. Byl vybrán jeden soudní znalec, existuje na to jeden jediný posudek. Byli osloveni tři soudní znalci, dva na tu výzvu neodpověděli, a tak se ministerstvo spokojilo s jedním znaleckým posudkem.

Potom jsme se snažili samozřejmě na základě veřejně přístupných informací se dopátrat té vlastnické struktury, jakkoli nám to zákon přímo neukládá. Ale máte pravdu, i první krok, velmi viditelný krok, a takový krok musí být naprosto transparentní.

Já si dovolím, na dálku to asi nebude příliš vidět, ale toto je vlastnická struktura podnikatelských aktivit paní Tykačové. (Ukazuje list papíru s hus-

tým pavoukem čar.) Jestli tohle v někom vyvolává důvěru, ve mně ne. Tolik fantazie nemám.

My jsme tím neporušili žádný zákon. Zjistili jsme ještě další okolnosti, které tady už nechci z důvodů časových rozpitvávat, a stáli jsme před nesmírně obtížným rozhodnutím. Já jsem si vědom, že ta částka... Ještě jedna věc tam byla úplně zbytečná, a to oznamování jakési vyvolávací ceny, 581 milionů, a další věci. Tři firmy, které se zúčastnily, jejich nabídky byly v rozpětí osmi milionů. U takhle velké částky je to poněkud neobvyklé. Ta nejvyšší byla 589, vyvolávací částka 581, ta třetí nabídka byla 582. Čili to vás taky úplně nepřesvědčí o tom, že je všechno v pořádku.

My chceme soutěž samozřejmě co nejdřív obnovit, oznámit ji nejdřív, avizovat. Mimochodem, v návrhu smlouvy, která byla součástí toho, nebylo nic, co by zajišťovalo pojistku proti tomu, že nabyvatel bude uplatňovat nějakou slevu v důsledku stavu té nemovitosti. A protože už se jedna z těch firem soudí například s Prahou 1 kvůli nějakým půdám, kde uplatňuje mnohadesítek miliónovou slevu, tady bylo docela velké riziko, že půjde o několikasetmiliónovou slevu, o kterou bychom se s nimi soudili. Čili my jsme do toho rizika, jistého rizika šli, protože nikdo nám negarantuje, za kolik to skutečně prodáme. Ale můžu vám říct, že některé odhady, teď neříkám, že s kulatým razítkem, se blíží až jedné miliardě, protože Karlín už dávno není nějaká okrajová oblast, ale lukrativní metr čtvereční.

Čili my vypíšeme soutěž co nejdříve, já nevyklučuji, že to bude aukce, ale samozřejmě, že si dáme velký pozor na to, aby všechno proběhlo, jak má.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane ministře. Takže ještě doplňující otázka. Dobře.

Poslankyně Markéta Adamová: Děkuji za odpověď. Já tady nechci působit jako obhájce vítěze a vůbec nikoho z těch, kdo se hlásili do toho tendru. Mně spíše šlo o otázku vlastně těch personálních důsledků, protože jste teprve včera oznámil, že tady toto podezření tam nějaké máte, a dneska už jste ale byl tak velice rychlý v tom jednání a vyvození tady těchto záležitostí. To mi přijde velice rychlé. Ale tak jak to tu popisujete, tak to vypadá, že jste se tím zabýval delší dobu, takže asi celých 14 dní, co jste na ministerstvu, se tomu věnujete. Šlo mi o personální rychlost, protože pokud byste za podezření, lidově řečeno, sekal hlavy, tak aby tam také za chvíli někdo zůstal.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za doplňující dotaz. Pane ministře.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Myslím, že těch několik desítek

tisíc hlav zůstane, mimochodem včetně některých zaměstnanců, kteří tam přišli po vítězství ODS ve volbách, a já je vůbec nebudu posuzovat podle toho, v jaké straně jsou nebo za jakých okolností se tam dostali, ale jen na základě výsledků jejich práce a jejich jisté loajality. Zatím s tím nemám se-beměší problémy. To nejsou věru tito lidé.

Abych odpověděl i na rychlost. Ta je skutečně nestandardní, protože při krátké tiskové konferenci, kdy jsem to včera oznamoval, se mluvilo o tom, že s personálními věcmi počkáme, protože se nechci ukvapovat a nechci lacině ukazovat prstem na jednoho nebo na dva lidi, ale my jsme byli ke svému jistému překvapení během dne požádáni Policií České republiky, abychom podnikli jisté kroky. Pokud mám dnes informace, tak Policie České republiky už má počítače těch pracovníků.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další v pořadí je pan poslanec Josef Nekl, který interpeluje pana ministra Antonína Prachaře ve věci dokončení D1 Říkovice – Lipník. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Josef Nekl: Děkuji. Pane místopředsedo, vážený pane ministře, interpeluji vás v problému, který je vám jistě podrobně znám jak z osobní, tak profesní zkušenosti.

Již na počátku tohoto tisíciletí měla být zahájena stavba části D1, a to úsek 0136 a 0137, dálniční obchvat města Přerova. Dnes takřka dokončená D1 z Prahy do Ostravy je přerušena úsekem dlouhým cca 21 km mezi obcemi Říkovice a městem Lipník nad Bečvou. Pro nutnost dokončení hovoří řada faktorů, ale hlavní jsou:

Dálniční obchvat Přerova značně zlepšil životní prostředí v samotném městě a okolí. Množstvím prachových částí a škodlivých sloučenin v ovzduší se řadí Přerov mezi města s častějším překročením limitů a smogovou zátěží a o hluku se nedá ani mluvit. Dlouhé fronty automobilů před vjezdem do města, tranzit centrem města jsou samozřejmostí. Uzavření jedné z tranzitních ulic znamená kolaps dopravy v Přerově, a to, co projdete pěšky za 15 minut, projíždějí osobní a nákladní vozy minimálně 45 minut.

Druhým důležitým faktorem je nedostupnost města pro investory, která může být příčinou více jak 11 % nezaměstnanosti, a na mapě nezaměstnanosti patří Přerov a Přerovsko mezi nejvíce postižené. Již nastartovanou realizaci stavby zastavil nechvalně známý, proslulý ministr Bárta, který měl heslo, že Morava je jeden velký kruháč a už tam nedá ani korunu a ani nepovolí žádnou stavbu.

Ptám se vás, vážený pane ministře, zda dostavba D1, dálniční obchvat Přerova, patří mezi top priority Ministerstva dopravy a zda jste ochoten a schopen sdělit, kdy bude fyzicky zahájena první stavba 0137 Přerov –

Lipník a kdy druhá, 0136, Říkovice - Přerov. Na stavbu 0137 je dáno stavební povolení, které zakrátko končí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za interpelaci. Poprosím pana ministra Antonína Prachaře o odpověď.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Vážený pane poslanče, máte pravdu, že situace v okolí Přerova, v centru Moravy, je velmi kritická. Sám situaci znám velice dobře, protože jsem nedaleko bydlel, a opravdu průjezd městem je žalostný.

Co se týká dvou staveb, D1 0136 Říkovice - Přerov, tak na tuto stavbu v přípravě je vydáno územní rozhodnutí. Toto územní rozhodnutí bylo několikrát soudně napadeno, ale po všech možných odvoláních nabylo právní moci. Je zpracována rovněž dokumentace pro stavební povolení a probíhají výkupy v oblasti mimoúrovňové křižovatky Předmostí. Vzhledem k časové zastaralosti dokumentace pro stavební povolení je nutná její aktualizace, která vyplývá ze změn norem a technických předpisů. Byla vypsaná soutěž na zhotovitele aktualizované dokumentace pro stavební povolení. Ředitelství silnic a dálnic už zahájilo potřebné dílčí kroky k projednání změn, úspor ve studii přechodu přes hlavy rozšiřované železniční trati u Říkovice a posouzení přechodu přes skládku v areálu Prechezy. Původní návrh byl tak, že uprostřed skládky se vybuduje mostní podpěra, která by jednak technicky byla asi neproveditelná, protože na skládce je zelená skalice, je to kyselý odpad, a v okamžiku jakýchkoli srážek tam vzniká roztok kyseliny sírové se slabou koncentrací, která je agresivní víc než 90% roztok kyseliny. Neumím si vůbec představit, jakým způsobem by se to tam technicky zabezpečilo. Celá skládka zelené skalice, kde má vést komunikace, je dnes izolovaná vůči spodním vodám v ochranném pásmu vod tzv. milánskou stěnou, kde jsou jílové suspenze pro to, aby nedocházelo k úniku do okolního prostředí. Tady asi bude muset dojít ke změně uvažované konstrukce delšího rozpětí mostu a vyžádá si to nějaký čas. To je záležitost, co se týká oblasti nad Přerovem, Přerov – Předmostí. Na stavbu je v podstatě dnes vykoupeno 36 % pozemků, taková je realita. V roce 2014 je vyčleněno 160 milionů, v roce 2015 se předpokládá vyčlenit dalších 145 milionů tak, aby pokud vše půjde normálně, byla tato část stavby obchvatu zahájena v roce 2016.

Co se týká části dálnice 0137 Přerov, na tuto stavbu je vydáno pravomocné stavební povolení. Máte pravdu, jsou vykoupěny téměř všechny pozemky. Z materiálu, který mám, zůstává tam nepatrné množství. Probíhá tam nějaký záchranný archeologický výzkum, včetně potřebné skrývky ornice. Od března 2012 probíhalo výběrové řízení na zhotovitele stavby a po odvolání vyloučeného uchazeče a přezkumu výběrového řízení na

ÚOHS bylo v roce 2013 výběrové řízení rozhodnutím ÚOHS zrušeno. Je pravda, že máme platné stavební povolení, máme z rozhodnutí ÚOHS zrušeno výběrové řízení na zhotovitele a hrozí tu skutečně stav, kdy platnost stavebního povolení propadne a budeme muset učinit všechna opatření pro to, abychom získali prodloužení platnosti tohoto stavebního povolení. A potom bychom byli na začátku a celý proces bychom museli opakovat.

Co se týká průchod trasy dálnice úložištěm v Prosenicích, tak tady zůstává trasa podle původní varianty už v souladu s vydaným stavebním povolením. Předpokládaný termín zahájení nové dokumentace pro výběrové řízení plánujeme na duben 2014. Stavba je zahrnuta v rozpočtu SFDI na rok 2014 s celkovými náklady přesahujícími 5,8 miliardy. I když tato stavba určitě má své opodstatnění, je to jedna z věcí, kdy jsme prohlásili, že napojíme českou dálniční síť a dostavíme rozestavěné úseky tak, aby dálniční síť byla jednotná, ale musíme v této chvíli jednat se stavebním úřadem a dostat do situace prodloužení platnosti pravomocného stavebního povolení a dokončit celý proces v rámci toho, co nám stanovil ÚOHZ. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane ministře za odpověď. Máte možnost doplňující otázky.

Poslanec Josef Nekl: On už to asi nebude dotaz. Chtěl bych poděkovat panu ministroví za odpověď a zdůvodnění s tím, že vidím, že snaha na dokončení bude. Já jsem druhé volební období poslancem a už se velmi těžko odpovídá lidem, když jsem jim říkal: kopne se za rok, kopne se za dva, kopne se další rok, a ono se už nekope deset let. Takže věřím, že termín zahájení 14, maximálně 15 0137 a posléze 0136 přijde. Jak jsem hrdý, že jsem Přerovan a že tam máme velké archeologické nálezy z pravěku, tak moc přeji, aby se tam náhodou něco nenašlo, protože to je další zdržení na dva roky. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, takže bez reakce. Půjdem dál. Další je v pořadí pan poslanec Antonín Sedla, který interpeluje paní ministryni práce a sociálních věcí Michaelu Marksovou ve věci dávek pro pěstouny. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sedla: Děkuji, pane místopředsedo. Vážená paní ministryně, obracím se na vás v souvislosti s problémem, na který upozornil Úřad veřejného ochránce práv a na který upozorňovala opozice v období vlády premiéra Nečase při projednávání zákona o sociálně-právní ochraně dětí. Tím problémem je znevýhodnění manželských pěstounských párů

před těmi nesezdanými. Uvedu příklad. Pokud manželé pěstouni pečují o dvě děti, nárok na příspěvek od státu má jen jeden z nich, a to ve výši 12 tisíc korun, a to měsíčně na obě děti. Naproti tomu nesezdaní partneři, kteří mají na sebe napsané každý jedno dítě, dostávají celkem 16 tisíc korun. Přitom do ledna 2013 stát poskytoval stejnou finanční odměnu všem pěstounům.

Vážená paní ministryně, chci se zeptat, zda a kdy bude řešen tento problém. Zároveň chci poukázat na skutečnost, že diskriminace manželských párů se děje i v jiných oblastech, např. z pohledu příspěvku na nezaopatřené dítě v případě, že o něj pečuje matka samoživitelka, přitom žijí se svým partnerem tzv. na hromádce. Dříve se situace řešila např. společným zdaněním manželů, které však v současné době neexistuje. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Poprosím paní ministryni o odpověď.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, když to řeknu takovým srozumitelnějším jazykem, než tady mám napsaný podklad od úředníků, tak v podstatě ta kritizovaná úprava byla udělána jednak v souvislosti s tím, že se od 1. ledna 2013 zvyšovala odměna při pěstounské péči. Na jedno dítě to zvýšení bylo z 3 410 až na 8 tisíc korun. Dříve to bylo tak, že bylo řečeno v zákoně, že při společné pěstounské péči manželů náleží dávky pěstounské péče jen jednomu z nich, ale v některých případech, kdy děti v pěstounské péči bylo v té rodině více, tak docházelo vlastně ke zneužívání, že potom každý jeden z těch manželů napsal některé děti jenom na sebe, do své výlučné péče, nicméně rodina žila spolu. A pravda je, že když to srovnáme s normální biologickou rodinou, tak třeba rodičovský příspěvek je taky vždycky pro toho jednoho rodiče, dá se říci, ať už je v manželském svazku, nebo ne, ale je to vždycky jen ten jeden rodič, kdo pobírá dávku. Takže bych řekla, že tady je to tak trochu srovnané.

A co se týče otázky srovnání toho vztahu manželů a druha a družky, tak tady vlastně když se svěřují děti do pěstounské péče manželskému páru, tak musí souhlasit oba manželé, takže vlastně hned jsou oba bráni dohromady, zatímco v případě druha a družky je to právní postavení úplně jiné. Takže proto je to takto rozlišeno.

Ještě jste se ptal, vlastně ta úplně poslední otázka byla na nezaopatřené dítě, pokud jakoby žije s jedním rodičem, ve skutečnosti se dvěma. Tam teď nevím, já si nejsem vědoma už vůbec žádné dávky. Kromě zvyhodnění osaměle žijícího rodiče při ošetřování člena rodiny, kde

je to delší počet dnů, tak vysloveně dávka že by byla fixovaná na to, že dítě je jen s jedním rodičem, žádná není. Další otázka je, když se potom spočítá společný příjem domácnosti, ale to myslím, že legislativně nelze ošetřit, že je to vlastně předmětem kontroly, sociálního šetření, než tam vyplatím dávku, abych tedy zjistila na místě, jestli rodina skutečně žije spolu, nebo jestli ten osamělý rodič skutečně žije jako osamělý.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, paní ministryně. Chci se zeptat pana poslance – pan poslanec nebude mít doplňující otázku.

Takže dnes poslední interpelace, poprosím paní poslankyni Jitku Chalánkovou, která bude interpelovat pana ministra Antonína Prachaře ve věci výstavby D1.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové, já myslím, že svou interpelaci mohu zkrátit, protože můj kolega pan poslanec Nekl byl vylosován dřív než já a moje otázka směřuje k téže věci a je to dostavba chybějícího kusu dálnice. To jsou ty úseky Říkovice – Přerov, Přerov – Lipník. Takže poprosím pana ministra, jestli mi může podklady eventuálně zaslat písemně, protože už jste to tady, i my všichni, slyšeli, co je možné a co není, a domnívám se, že společnými silami bychom měli napřít své možnosti, aby se konečně tento úsek dostavěl. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pochopil jsem, že podklady k tomuto bodu budou zaslány od pana ministra písemně. Děkuji.

Vzhledem k tomu, že je 17.55, končím dnešní jednání s tím, že přerušuji schůzi do zítřejšího dne 9 hodin ráno. Každopádně jednání začne oficiálně až v 9.30 z toho důvodu, že hnutí Úsvit si vzalo půlhodinovou přestávku. Takže děkuji a přeji vám příjemný zbytek dnešního dne.

(Jednání skončilo v 17.56 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

14. února 2014 v 9.30 hodin

Přítomno: 172 poslanců

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane ministře, zahajuji dnešní jednací den 6. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás tady vítám. Prosim, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci: Vojtěch Adam z pracovních důvodů, Zuzka Bebarová-Rujbrová z pracovních důvodů, Petr Bendl ze zdravotních důvodů, Jaroslav Borka od 10.30 z pracovních důvodů, Ivan Gabal ze zdravotních důvodů, Pavel Havřík z osobních důvodů, Radim Holeček z rodinných důvodů, Igor Jakubčík ze zdravotních důvodů, Jaroslav Kláška z pracovních důvodů, Martin Kolovratník z rodinných důvodů, Daniel Korte z osobních důvodů, Rom Kostřička ze zdravotních důvodů, Josef Kott z osobních důvodů, Pavlína Nytrová ze zdravotních důvodů, Tomio Okamura ze zdravotních důvodů, Herbert Pavera ze zdravotních důvodů, Pavel Ploc od 12 hodin bez udání důvodu, Pavel Plizák z pracovních důvodů, Roman Procházka ze zdravotních důvodů, Rais Karel ze zdravotních důvodů, Karel Schwarzenberg z důvodu zahraniční cesty, Miroslava Strnadlová ze zdravotních důvodů, Ladislav Šincl z důvodu zahraniční cesty, Karel Tureček z osobních důvodů, Pavel Volčík ze zdravotních důvodů, Rostislav Vyzula od 11 hodin z pracovních důvodů, Jiří Zemánek z pracovních důvodů, Jiří Zlatuška ze zdravotních důvodů, Marek Ženíšek z pracovních důvodů. Stále přítomen Radim Holeček. Děkuji za upozornění.

Z členů vlády se na dnešní den omlouvají: z pracovních důvodů místopředseda vlády Andrej Babiš od 12.45, Marian Jurečka z pracovních důvodů, Jan Mládek z pracovních důvodů, Martin Stropnický z pracovních důvodů a Helena Válková z pracovních důvodů.

Další omluvou je od 10.30 pan poslanec Stanislav Mackovík z pracovních důvodů. Tomio Okamura stáhl svou omluvu a bude přítomen na jednání.

Pan kolega Michal Hašek má náhradní kartu číslo 2.

Budeme pokračovat podle schváleného programu schůze. Oznámím vám zatím program. Dnešní jednání zahájíme body z bloku třetích čtení, tj. body 76, 47, 48, 49 a 50 a bod číslo 80. Po jejich projednání máme první zařazený bod 68 a připomínám, že v 11 hodin se máme věnovat bodu číslo 32, sněmovní tisk 81.

Hlásí se do rozpravy pan poslanec Jan Klán. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Dobrý den, vážený pane místopředsedo, vládo, dámy a pánové. Na základě včerejší dohody předsedů poslaneckých klubů navrhuji pevné zařazení druhého kola první volby veřejného ochránce práv na dnes v 10.30. Je tam změna. Mělo to být původně po bloku třetích čtení, ale na základě žádosti předsedy poslaneckého klubu sociální demokracie na dnes v 10.30.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Poznamenal jsem si bod volby v 10.30 napevno zařadit. Dobře. Další vaše návrhy, připomínky. Pokud tomu tak není, můžeme tedy hlasovat o jediném návrhu na změnu dnešního bodu programu a to je zařazení volby veřejného ochránce práv napevno v 10.30.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 131, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro pevné zařazení bodu volby veřejného ochránce práv. Je to druhé kolo volby. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 131 z přítomných 141 poslance pro 137, proti 1, návrh byl přijat. V 10.30 tedy zařadíme volbu veřejného ochránce práv.

Tím bychom měli vyčerpány úvodní administrativní záležitosti a můžeme tedy začít realizovat náš program. Prvním pevně zařazeným bodem našeho programu je

76.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 62/2003 Sb.,
o volbách do Evropského parlamentu a o změně některých zákonů,
ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 13/ - třetí čtení**

Prosím, aby své místo u stolku zpravodajů zaujal ministr vnitra Milan Chovanec a zpravodaj ústavněprávního výboru pan poslanec Stanislav Grospič. Návrh na zamítnutí ani pozměňovací návrhy nebyly předneseny. Otevírám rozpravu ve třetím čtení a konstatuji, že do ní nemám žádnou přihlášku. Nikoho nevidím, rozpravu tedy končím a ptám se, jestli pan navrhovatel nebo pan zpravodaj mají zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak.

Přikročíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona. Připomínám, že nebyly předneseny žádné pozměňovací návrhy, a můžeme tedy hlasovat o návrhu jako celku. Prosím o klid Poslaneckou sněmovnu.

Přednáším návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 13.“

Rozhodneme v hlasování číslo 132, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 132, z přítomných 155 pro 151 poslanec, proti nikdo, návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu navrhovateli, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 76.

Budeme pokračovat bodem číslo

47.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon
č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění
a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů,
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 10/ - třetí čtení**

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujal své místo ministr zdravotnictví Svatopluk Němeček a zpravodaj výboru pro zdravotnictví pan poslanec David Kasal. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 10/4.

Otevírám rozpravu a konstatuji, že do ní mám přihlášku pana poslance Leoše Hegera a pana poslance Jiřího Skalického. Nyní tedy žádám pana poslance Leoše Hegera, aby se ujal slova v rozpravě ve třetím čtení. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené paní poslankyně, páni poslanci, dobré krásné dopoledne. Já si dovolím vystoupit v jiné věci, než je meritum zákona, tj. transpozice přeshraniční péče.

Myslím si, že komplexní pozměňovací návrh, proti kterému já jsem vystoupil a který byl předložen zdravotním výborem, byl tady projednán dostatečně. Rád bych ale protestoval proti pozměňovacímu návrhu paní poslankyně Markové, který projednán ve zdravotním výboru nebyl a který se týká zrušení regulačních poplatků teď hned. Nechci se znovu vracet k tomu, proč jsou poplatky dobré či špatné, ale musím se vrátit ke klíčovým bodům zdůvodňující argumentace paní poslankyně Markové, expertky klubu KSČM na zdravotnictví.

Domnívám se, že v té argumentaci jsou nepravdy. Konkrétně se jedná o dva argumenty, proč chce KSČM poplatky rušit, a to za prvé pro jejich údajnou neústavnost a za druhé pro údajnou absenci jejich regulačního efektu.

Nejdříve tedy, jak je to s ústavností regulačních poplatků. Jak v prvním případě za ministra Julínka, tak ve druhém případě rušení stokorunového hospitalizačního poplatku v roce 2013 Ústavní soud v podstatě poplatky jako konkrétní formu spoluúčasti toleroval a vůbec podrobněji nezkoumal, zda jsou regulační, či ne. Zkoumal dvě podmínky. Za prvé podmínku Ústavy, která říká, že péče je bezplatná, pokud zákon nestanoví jinak, a zde zákon zcela jednoznačně ono jinak stanovil, a proto většina poplatků již dvakrát Ústavním soudem byla ponechána. Další podmínce, kterou Ústavní soud zkoumal, se zjednodušeně začalo říkat podmínka, zda nejsou podmínky rdousící. Podmínka se dovozuje z Listiny základních práv a svobod, ze které vyplývá, že přístup ke zdravotní péči nesmí být nikomu upřen z finančních důvodů. To je hlavní důvod, proč Ústavnímu soudu nevadil poplatek za den pobytu v nemocnici ve výši 60 korun, ale vadil mu zvýšený poplatek na 100 korun a bez sociálního omezení. Měli jsme sice výjimku pro osoby v hmotné nouzi, ale ta nebyla uznána jako dostatečná. V tomto směru bylo třeba Ústavní soud respektovat, a to se stalo. Zbylé poplatky jsou tedy teď správně stanovené zákonem, nejsou rdousící, a jsou proto zcela ve shodě s Ústavou, ať regulují, nebo ne.

A jsme u druhého problému, který má být důvodem zrušení poplatků, u onoho zda regulují, nebo neregulují. Řekl jsem, že to nemá význam pro ústavnost či neústavnost, ale stejně je to zajímavé zkoumat, už jen kvůli tomu, zda paní poslankyně Marková argumentuje pravdivě, nebo ne.

Tvrdila, že neexistuje žádná analýza, která by regulační efekt dokládala. Nevím, jestli paní poslankyně existující analýzu nezná, anebo ji zapřela, ale analýza existuje. Je v tom nejpřístupnějším zdroji statistik o našem zdravotnictví, v publikaci Ústavu pro zdravotnickou informatiku a statistiku České republiky z roku 2013. Chcete-li přesnou citaci, aktuální informace ÚZIS č. 40, Praha, 17. 9. 2013. Analýza mapuje vývoj v letech 2007 až 2012, tedy období před a pět let po zrušení poplatků, a jasně dokladuje dlouhodobý pokles výkonů. Na pohotovosti dohromady u dětí a dospělých bez stomatology za pět let nastal pokles o 37 %. Padlo tu, že je to přelito do záchranek. Z poklesu tedy musíme odečíst objektivní hodnotu nárůstu na záchrankách, což je jedna čtvrtina toho poklesu pohotovosti, která se přelila, ale i tak zůstává ten pokles veliký. Včera ho potvrdil pan ministr Němeček jako velmi významný.

Naopak pan ministr popřel regulační efekt u poplatků ostatních a tvrdil, že mezi léty 2008 a 2007 došlo k výraznému poklesu, který se vrátil zpět na původní úroveň. Není to úplně tak. U ošetřovacích dnů v nemocnicích i u

ambulantních kontaktů, které byly tedy zatíženy regulačními poplatky a dodnes jsou, dokladuje analýza pokles za celých pět let pod 90 %, přičemž z jiných studií je jasné, že například hospitalizace klesly zejména u banalit a mírně stouply u těžkých případů, ale je tu ten pokles na 90 %, takže se nikomu nic nestalo, kdo onemocněl těžce, byl hospitalizován, a banality poklesly.

Pokud jde o ambulantní kontakty, tak z mezinárodních statistik jiných je patrné, že průměrný počet ambulantních kontaktů u nás s lékařem je podstatně vyšší než ve zbytku vyspělých zemí. A to, že došlo k poklesu ambulantního poplatku o 10 %, že došlo k poklesu ambulantních výkonů o 10 %, je jasný signál toho, že regulační poplatky by neměly být rušeny, a jestli někdo uvažuje o jejich úpravě, tak by spíš měl uvažovat o jejich zvýšení, aby se ten regulační efekt zvýšil.

Dovolte mi udělat závěr. Poslední rozprava o poplatcích ukázala, jak lze v této Sněmovně mlžít. Doporučuji proto již s debatami přestat a přiznat si, že rušení poplatků je čistě politické rozhodnutí, založené na názoru, že spoluúčast je špatná. Je to legitimní názor. My, pravicová opozice, jsme ve volbách prohráli a poplatky budou asi na konci roku zrušeny. Řízení zdravotnictví tak bude připraveno o jeden nástroj, který přináší do zdravotnictví peníze a zvyšuje efektivitu systému. Peněz bude škoda, ale pan ministr financí je prý vykompenzuje z daní. Uvidíme. Naštěstí nástrojů na zvyšování efektivit ve zdravotnictví existuje více. Pokud pan ministr Němeček s některými z nich do konce roku přijde nebo si vydobude ze státního rozpočtu více peněz, aniž by se zvýšil deficit státního rozpočtu, bude to fajn a bude mu možno zatleskat, ale prosím, nenaběhněme alespoň teď na snahu KSČM získat politické body, protože to zdravotnictví hodí zpět, připraví ho o peníze a bude to negativně motivovat pacienty tak, aby se o své zdraví nestarali už vůbec.

Jsem proto pro zamítnutí uvedeného pozměňovacího návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Leošovi Hegerovi. Jenom připomínám, že podle § 95 odst. 2 jednacího řádu ve třetím čtení se koná rozprava, ve které lze navrhnout pouze opravu legislativně technických chyb, gramatických chyb, chyb písemných nebo tiskových, úpravy, které logicky vyplývají z přednesených pozměňovacích návrhů, popřípadě podat návrh na opakování druhého čtení.

Dalším přihlášeným do rozpravy ve třetím čtení je pan poslanec Jiří Skalický. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Ještě předtím, než začnete mluvit, oznamuji, že paní poslankyně Lorencová má náhradní kartu číslo 3.

Prosím, můžete.

Poslanec Jiří Skalický: Děkuji, pane předsedající. Vážená vládo, dámy a pánové, já bych si dovolil pár technických a odborných poznámek k pozměňovacímu návrhu paní kolegyně Markové, to znamená k rušení regulačních poplatků. Pečlivě jsem její pozměňovací návrh prostudoval. Protože zazněl až zde na plénu, nebylo možno se k němu vyjádřit na jednání zdravotního výboru.

Dle mého názoru jde zcela jednoznačně o přílepek, protože se týká věci, která nesouvisí s přeshraniční péčí, a není tedy meritem předkládaného zákona o přeshraniční péči.

Za druhé, v oblasti odborné zavádí, pokud by byl přijat, to, že ochranný limit u všech pacientů se sníží na 2500 Kč za rok, budou do něj počítány pouze doplatky za léky a nikdo dnes nedokáže odhadnout a neexistuje analýza, jak se to projeví v hospodaření zdravotních pojišťoven, a to až pozitivně, nebo negativně.

Za třetí, v textu, který předkládá, a to v bodě 8 § 16b, je nový odstavec 2, kde se zavádí zvláštní kategorie a pojem a to je doplatek u plně hrazených léků. Chtěl bych říci, že doplatek u plně hrazených léků neexistuje a ani předkladatelé kdysi regulačních poplatků se neodvážili takovou kategorii vůbec zavést.

A poslední poznámka. V případě, že by byl tento pozměňovací návrh přijat, tak v oblasti lékárenské péče, zejména na malých městech a vesnicích, by mohlo dojít k jejímu výraznému ohrožení, protože malé lékárny pořád z velké části jsou nuceny regulační poplatky nebo poplatky za recept vybírat.

Čili z mého pohledu se jedná v tomto pozměňovacím návrhu o zajímavý paskvil, který kombinuje dlouhodobou snahu zrušit regulační poplatky, což lze chápat, s odborně technickými nesmysly, které ten pozměňovací návrh naprosto dehonestují. Já za sebe navrhuji, aby tento pozměňovací návrh nebyl přijat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, děkuji. S přednostním právem se nyní přihlásil pan předseda klubu TOP 09 a Starostů Miroslav Kalousek. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobré ráno, vážené dámy, vážení pánové.

Pane předsedající, jako zkušený proceduralista máte zajisté pravdu, když nás vedete k pořádku o úzké tematické vymezenosti rozpravy ve třetím čtení. Nicméně dovolím si, protože jsme na začátku období, všechny předsedající požádat o velkorysost v tom případě, kdy ve druhém čtení je až na plénu předložen poměrně sofistikovaný pozměňovací návrh, který nebyl projednáván ve výborech, poslanci se s ním seznámí až ve druhém

čtení, to znamená, řádně si ho mohou prostudovat až mezi druhým a třetím čtením, a pak v podstatě jediná možnost, jak se k němu poučeně vyjádřit, je rozprava před tím třetím čtením. Já chápu, že je to zřejmě na hraně jednacího řádu, ale pro tyto případy jsem přesvědčen, že velkorysost by byla na místě. Děkuji za pochopení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedo. Ale já jsem jenom připomenul text jednacího řádu a myslím, že jsem nikoho nezkrátil na právech.

Předseda klubu KSČM Pavel Kováčik. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane předsedající, paní a pánové, přeji krásný dobrý den.

Jen v krátké reakci na pana kolegu Kalouska. Má pravdu, ano, v tomto případě je možné přimhouřit oko v rozpravě ve třetím čtení. Ostatně došlo-li z úst pana kolegy Hegera k podrobnému rozboru a k některým, řekl bych, silnějším než výrazům, ale tvrzením, paní kolegyně Marková bude reagovat samozřejmě podobně, ale pakliže bychom přicházeli k podobné situaci vícekrát, a tak jak to pojal pan předseda Kalousek, jestli by náhodou nebylo lepší v takovém případě navrhnout vrácení do druhého čtení a znovu rozpravu absolvovat. Předesílám, že mám zájem na tom, aby tento zákon prošel, a proto nenavrhuji vrácení do druhého čtení, ale procedurálně čistší by to bývalo bylo. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní paní poslankyně Soňa Marková, připraví se pan poslanec Bohuslav Svoboda. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, přeji vám hezký páteční den.

Já jsem samozřejmě si vědoma toho, že jsme ve třetím čtení, a také jsem si nemyslela, že budu vystupovat ve třetím čtení, znám jednací řád, nicméně vystoupení mých předřečníků mě přece jenom nutí k tomu, abych reagovala na některé věci, které zde byly řečeny, takže mi to prosím promiňte.

Co se týká toho, co tady bylo řečeno na téma, že můj pozměňovací návrh je přílepkem k tomuto návrhu zákona. Samozřejmě asi ti, co to říkají, úplně nevědí, že tady máme otevřen zákon č. 48 o veřejném zdravotním pojištění a jeho součástí jsou právě regulační poplatky. Takže si myslím, že mluvit o přílepku asi není úplně na místě. Naopak, přílepek bylo zavedení poplatků, protože já mám to štěstí, nebo možná tu smůlu, že jsem u toho

tehdy byla, a moc dobře si vzpomínám na to, jakým způsobem byly poplatky zavedeny, že to byl přílepek k zákonu, že to bylo předloženo ze dne na den, že nebyla vůbec žádná možnost to projednat ve výboru. Takže si myslím, že to jsou věci, které by měly být připomenuty, a já jsem to tady také připomínala při své obhajobě toho, proč předkládám tento pozměňovací návrh. Protože to byl zákon o stabilizaci veřejných rozpočtů, při kterém byly zavedeny tzv. regulační poplatky. Byl to jasný přílepek a ještě k tomu bez možnosti projednání. A těch málo z vás, kteří tady jste pamětníci a pamětnice, tak si jistě pamatujete, v jakém rozrušení se tady ten zákon projednával a jak jsme tady byli jako opozice převálcováni velmi nevybíravým způsobem. To je jedna věc.

Druhá věc je, že současně se zavedením poplatků byly také sníženy příjmy do veřejného zdravotního pojištění, tedy vlastně ta solidarita byla snížena tím, že se peníze z balíku veřejného zdravotního pojištění vzaly a nahradily se příjmy z kapes pacientů. A to ještě byly sice stanoveny ty tzv. sociální limity, ale ony v tom prvním roce vůbec nezafungovaly, protože byly postaveny tak vysoko pro určitou část pacientů, že vlastně nebyly ani využity. To se stalo teprve později, když byly u části pacientů tyto sociální limity sníženy. Tak to jenom na vysvětlení.

A co se týká našeho zpochybňování ústavnosti, tak přece jenom, jestli si vzpomínáte, tehdejší rozsudek Ústavního soudu byl o tom, že byl rozdílný pouze jediného hlasu. Jediný hlas jednoho ústavního soudce rozhodl, to nebylo žádné většinové rozhodnutí. A když jsme si četli opoziční zprávy ústavních soudců, tak jejich výhrady byly velmi závažné a právě byla zpochybňována i ta podmínka regulačnosti, protože tyto poplatky stoprocentně regulační nejsou a v dalších vystoupeních i následně a i při obhajobě poplatků, když se měly zvyšovat, tak můj předřečník bývalý pan ministr Heger sám řekl, že to jsou příjmy, a nemluvil o regulacích. Takže tato podmínka ústavních soudců nebyla splněna, nebyla dodržena, byť tehdy ústavní soudci uvěřili panu Julínkovi, že má poplatek regulační funkci. A skutečně k omezení návštěv došlo jen dočasně a následně se zase vrátila návštěvnost na tu míru, která byla potřeba, protože většina pacientů nejsou ti, kteří chodí k lékaři z nějakého plezíru a chodí si lehat do nemocnice, protože se jim jejich nemocnice líbí, jdou kolem a říkají si: to je pěkná nemocnice, tam bych si šel rád poležet. O hospitalizaci a o vyšetřeních následných vždycky rozhoduje, nebo většinou – a to mi jistě páni kolegové a paní kolegyně lékařky a lékaři dávají za pravdu – rozhoduje z větší části lékař. Tudíž regulace na straně pacientů není namístě. Když tak by měla být regulace na straně nabídky, nikoli poptávky, aby to ekonomicky fungovalo.

Druhá věc. Jestliže byly omezeny návštěvy na pohotovosti, tak také ale prosím řekněte tady vy, kteří sloužíte zdravotnickou záchrannou službu, jak se zvýšily výjezdy zdravotnické záchranné služby poté, co byl zaveden po-

platek na pohotovosti. A není náhodou výjezd zdravotnické záchranné služby mnohem dražší pro systém veřejného zdravotního pojištění?

Také co se týká podmínky rdousící, je samozřejmě, tak jak byly plošně poplatky zavedeny, aniž by byly zavedeny nějaké limity na pobyt v nemocnici, jak dlouho se platí atd., tak mohly mít a mají i ten rdousící účinek. Proto také ty stokorunové poplatky už Ústavní soud nakonec zrušil. Takže ta rdousící podmínka též nebyla splněna a sami ústavní soudci vyzývali k tomu, aby zákonodárce, pokud nejsou tyto podmínky naplněny, tak je potřeba tento zákon změnit. A KSČM předkládá zákon o zrušení zdravotnických poplatků od roku 2008 opakovaně, ať už formou samostatných novel zákonů, anebo pozměňovacích návrhů. A ty návrhy jsou vlastně to-tožné, jen se mění pozdější úpravy, které tam jsou zapracovány.

A co se týká neexistence analýzy. Skutečně, analýza na to, jak dopadlo zavedení zdravotnických poplatků na pacienty, především na chronicky nemocné, na nízkopříjmové pacienty, na zdravotně postižené, tak takováto analýza skutečně neexistuje. Já jsem v minulých volebních obdobích opakovaně vyzývala pány ministry zdravotnictví, aby takovouto analýzu předložili, a byla mi tady na tomto místě analýza několikrát přislíbena. A nikdy, nikdy jsem se jí nedočkala. Nikdy. Protože prostě takováhle analýza by možná ukázala, že zavedení zdravotnických poplatků mělo jenom jeden jediný cíl, a to aby si naši pacienti zvykli, že za péči se prostě platí! Že zdravotnictví je služba, ale za peníze! A že ten, kdo nebude mít peníze, tak má prostě smůlu. Na to si měli naši pacienti zvyknout a také si mnohdy bohužel museli zvyknout.

A já si myslím, že je třeba, aby když tato vláda, která bude příští týden žádat o důvěru, aby ukázala, že předvolební sliby, že je skutečně chce naplnit, a má tady šanci. Má možnost teď podpořit, podpořit – vážení poslanci, poslankyně z vládní koalice, podpořte návrh zákona z díly KSČM. Ten zákon není špatně napsaný. A podobný zákon budete předkládat možná, jak říkáte, někde na konci tohoto roku, aby to platilo od roku 2015. Není důvod prodlužovat tuto agónii, není důvod říkat, že nebudou prostředky. Vždyť systém zdravotnictví byl ochuzen o peníze, které chyběly. Protože současně se zavedením poplatků byly zmrazeny platby za státní pojištění. Současně se zavedením poplatků byly zavedeny stropy na pojištění, které za rok připravily systém o téměř devět miliard korun. Vždyť minulá pravicová vláda zavedly zvýšené DPH a připravily tak systém zdravotnictví každý rok o pět miliard korun. A ten systém je schopen a je schopen tyto věci zvládnout, zvlášť když současné kroky už jsou mnohem vstřícnější vůči zdravotnickým zařízením i vůči lékařům. Já doufám, že konečně se taky dostane na pacienty, protože přece jenom zdravotnictví je tady především pro pacienty. A to bychom měli mít stále na paměti.

Takže prosím, zamyslete se nad tím, odmyslete si tu ideologii. Neříkejte

mi zase, že my tyhle poplatky chceme zrušit, ale protože to je z dílny KSČM, tak my pro to nemůžeme zvednout ruku. Tohle jsem slyšela už tolikrát, že už skutečně mi je líto, že to musím tady pořád poslouchat. Myslím si, že pacienti ve své většině jsou odpovědní a že poplatky jsou kolektivním trestem. Jsou kolektivním trestem za ty, které neumíme pohlídat, aby nezneužívali zdravotní péče. Prosím, zamyslete se nad tím a podpořte, podpořte tento pozměňovací návrh, který je ve prospěch pacientů a je v souladu, je v souladu s tím, co jste vy, poslanci a poslankyně ze současné vládní koalice, prohlašovali před volbami.

Děkuji vám za pozornost a omlouvám se, pokud moje vystoupení bylo příliš emocionální. Hezký den. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Soně Markové. Konstatuji, že byla doručena další omluva – paní ministryně pro místní rozvoj Věry Jourové.

S faktickou poznámkou nyní pan poslanec Igor Nykl. Prosí, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Igor Nykl: Pěkné dopoledne, pane místopředsedo, kolegyně, kolegové. Chtěl bych strašně poprosit, ať se vrátíme k tématu, které probíráme dnes. Je to přeshraniční nemocniční styk. Je to velmi složitá kapitola, má několik pozměňovacích návrhů. Čili toto je kapitola, která by nás měla zajímat. Poplatky máme teď ve vládním prohlášení. Je tam jasně řečeno: budou zrušeny mimo pohotovost. Tato problematika se samozřejmě může v budoucnu otevřít a určitě během hospitalizační problematiky taky zasluhuje pozornost, ale nedělejme už tady v tom zmatek, protože mnoho lidí už možná ani neví, co řešíme. Děkuji. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. Nyní pan poslanec Bohuslav Svoboda, poslední přihlášený do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Pane předsedající, dámy a pánové, za klub ODS musím konstatovat, že pozměňovací návrh výboru pro zdravotnictví nemůžeme podpořit, protože ho vnímáme jako diskriminační, který omezuje možnost péče pro pacienty se závažnou diagnózou, protože léčbu těchto případů zaměřuje pouze do českých center. To je opravdu diskriminační rozhodnutí o pacientech, kteří jsou velmi vážně nemocní, a takovýto návrh my podpořit nemůžeme.

A potom k pozměňujícímu návrhu kolegyně Markové. Pane předsedající, dovolte, abych vás vaším jménem oslovil a požádal vás, a-

byste stejné měřítko dával poslankyni Markové i těm ostatním. (Hovoří otočen k předsedajícímu čelem. Poslanci z levé části sálu volají, že není slyšet.) Je to třetí čtení a my jsme tady slyšeli krásný politický projev.

Je to typický přílepek, je to ten správný (nesrozumitelný), kdy se k zákonu, který je otevřen, přiloží něco, co tam vůbec nepatří, neprojde to jednáním výboru, neprojde to žádnými úvahami a je to tady na stole a my na jedinou slyšíme fakta, která se na nás sypou, a nikdo neřekne, že v okamžiku, kdy uvažuje vládní koalice o zrušení poplatků, tak uvažuje na příští rok, protože dobře ví, že poplatky, když byly zavedeny, tak byla upravena úhradová vyhláška. A že všechna ta zařízení mají o tuto sumu vlastně méně. A když to uděláme, skutečně čistě odebíráme peníze.

Byl bych hrozně rád, kdyby ten populismus, který tady zaznívá, přešel v to, abychom hovořili v číslech, reálně a ve faktech. Věda je vždycky o faktech. Dojmologie nemá ve vědě co dělat a dojmologie nemá co dělat také v rozhodování Poslanecké sněmovny. Proto pozměňovací návrh kolegyně Markové v žádném případě ODS nepodpoří.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bohuslavu Svobodovi. Myslím si, že jsem pouze upozornil jako předsedající na text jednacího řádu. Nechal jsem všechny domluvit jako v řádné rozpravě ve třetím čtení. Tyto boje o pojem rozpravy ve třetím čtení se tady bojují na každém začátku volebního období a pokaždé to dopadne úplně stejně.

Pan předseda klubu KSČM Pavel Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedající, paní a pánové, nevím, jestli je dobře ukončit tuto rozjítřenou debatu, nebo ne, protože ona totiž ukazuje, jak skutečně se začíná v tomto volebním období pracovat. Takže a konto pana kolegy Svobody vaším prostřednictvím:

Vážený pane kolego, nemluvte tu o něčem jako o nemravném, co jste sami v minulých volebních obdobích velmi silně používali! Myslím ODS, aby bylo jasno. Balíčky a batohy různých reforem, takzvaných, v uvozovkách, sem chodily ze dne na den v 50stránkových rozměrech bez možnosti nejen projednání ve výborech, ale pouhého přečtení se okamžitě hlasovaly. A převálcovávali jsme se tady vzájemně. Tedy převálcovali jste vy, pravicová vláda, levicovou opozici. Bez jakékoli možnosti s tím cokoliv udělat. A byly to přílepky, protože se to dávalo k zákonům, které nesouvisely ani tematicky. Ne k tomu, co je otevřeno.

Z druhé stránky, prosím pěkně, všimněme si teď toho jednoho z příspěvků: Je to sice dobře, ale počkejte, my to máme ve vládním prohlášení. Máte to napsané výborně, ale jste to vy, komunisti, kteří to předkládáte, tak je to nepřijatelné. My to za půl roku možná předložíme. Možná dokonce úplně stejně. A teprve potom nám pro to hlasujte. Takže

se tady opět mluví o tom, kdo ty návrhy předkládá, nikoliv co obsahují. Věcná podstata je vám lhostejná. Děkuju. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní ještě dvě faktické poznámky. Pan poslanec Bohuslav Svoboda. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Pane předsedající, dámy a pánové, velmi rád slyším, co všechno tady bylo špatně v minulém období. Jenom konstatuji, že jsem tu v minulém období nebyl a že jsem tady právě proto, aby se takové věci neodehrávaly. Takovému znásilňování politické práce je prostě věc, se kterou nesouhlasím, a jsem tady proto, aby se nedělalo! A když mě pan, vaším prostřednictvím, pan předseda oslovuje, že jsem něco dělal, tak mu jenom připomínám, že jsem tu nebyl, a připomínám mu, proč jsem tady. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bohuslavu Svobodovi. Další faktická poznámka je od pana poslance Davida Kasala. To je zpravodaj a ten samozřejmě má právo kdykoli. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec David Kasal: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, vážená vládo, vážení poslanci, já jenom opravdu faktickou poznámku. Vyšel jsem z praxe a je velmi nepříjemné, pokud se něco ruší v průběhu roku. Berte v potaz to, že všechna zdravotnická zařízení mají svůj rozpočet na daný rok a je opravdu nesmyslné něco rušit v průběhu roku, protože je tím dostáváte do velmi svízelné situace.

A druhá poznámka, co se týká pohotovostí. Opět, to, že se změnilo spektrum a vyjíždí více sanit ARO pro pacienty, jde i o to, podívat se, že se výrazným způsobem snížil počet hodin a vlastně vůbec LSPP, to znamená, lékařská služba první pomoci, v regionech, snížil se počet hodin v regionech a zastává to ARO. Takže je potřeba mluvit o tom, jak to opravdu je a jak to vidí odborníci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Davidu Kasalovi. Ještě jedna faktická poznámka paní poslankyně Soni Markové. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Jenom drobná poznámka. Já jsem samozřejmě vůbec, ani v nejmenším neočekávala, že by poslanci a poslankyně za ODS podpořili tento návrh zákona. Vždyť asociální tzv. regulační poplatky jsou dílem ODS. Opravdu tak naivní po těch pár letech

v politice už nejsem, abych si myslela, že by snad kolegové a kolegyně z této politické strany podpořili tento můj návrh zákona. Ale přesto si myslím – ještě stále bych se chtěla ohradit proti tomu, že by tady někdo zpochybňoval nebo říkal, že toto je přílepek. Přílepek to není. Vždyť zákon č. 48 je o veřejném zdravotním pojištění a jeho součástí jsou poplatky. Takže je to tak, jak to říkám, a ani stokrát opakovaná lež nebo zpochybňování mé inteligence skutečně není namístě. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To byl poslední příspěvek do rozpravy. Nikoho nevidím. Rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pan ministr zdravotnictví – závěrečné slovo. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych vás seznámil se stanoviskem Ministerstva zdravotnictví k pozměňovacím návrhům týkajícím se sněmovního tisku č. 10.

K pozměňovacímu návrhu A1. Ministerstvo zdravotnictví vyslovuje nesouhlas s tímto pozměňovacím návrhem. Podle již dříve vyjádřeného názoru ministerstva i podle názoru odboru kompatibility Úřadu vlády, jakož i podle názoru vyjádřeného v rámci obecné rozpravy ve druhém čtení k tomuto návrhu pozměňovací návrh neodpovídá obsahu směrnice, neboť předchozím souhlasem podmiňuje náhradu nákladů u podstatně širšího okruhu zdravotních služeb, než umožňuje směrnice.

K pozměňovacímu návrhu A2. V návaznosti na pozměňovací návrh A1 se navrhuje nevázat možnost odmítnutí předchozího souhlasu zdravotní pojišťovnou na nařízení vlády o místní a časové dostupnosti zdravotních služeb. Toto propojení je však vzhledem k původnímu vládnímu znění návrhu nezbytné, a proto v souladu se stanoviskem k pozměňovacímu návrhu A1 doporučujeme vyslovit s návrhem nesouhlas.

K pozměňovacímu návrhu A3. Jedná se o legislativně technické upřesnění, s nímž lze vyslovit souhlas.

K pozměňovacímu návrhu B1. Na navrhovanou úpravu lze přistoupit.

K pozměňovacímu návrhu B2. S pozměňovacím návrhem ve znění sněmovního tisku 10/4, jak byl doručen po druhém čtení poslancům, doporučujeme vyslovit nesouhlas, neboť je zmatečný. Přijetím tohoto návrhu by vznikla situace, kdy by bylo v jedné větě stanoveno, že zdravotní pojišťovny rozhodují platebními výměry pouze ve věcech pokut, a hned v následující větě by bylo uvedeno, že odvolání proti platebnímu výměru na dlužné pojistné nemá odkladný účinek. Platební výměr na dlužné pojistné však nebude moci zdravotní pojišťovna vůbec vydat, a proto by tato část

ustanovení ve znění pozměňovacího návrhu B2 neměla žádný normativní obsah.

K pozměňovacímu návrhu B3. Navrhujeme vyjádřit zásadní nesouhlas s tímto pozměňovacím návrhem, a to z těchto důvodů. Sněmovní tisk č. 10, který obsahuje transpozici směrnice o přeshraniční péči, by neměl být zatěžován jinými návrhy, než které bezprostředně věcně souvisí s implementací předmětné směrnice. Tím spíše, že transpoziční lhůta pro implementaci do národních právních řádů vypršela již v říjnu 2013 a České republice tak reálně hrozí zahájení řízení o porušení práva Evropské unie.

Za druhé. Ministerstvo zdravotnictví v souladu s koaliční smlouvou plánuje zrušení regulačních poplatků s výjimkou regulačního poplatku za pohotovost, ale s účinností až k 1. lednu 2015. Předložený návrh paní poslankyně Markové navrhuje zrušit regulační poplatky již v měsíci následujícím po vyhlášení zákona.

Za třetí. Současně má Ministerstvo zdravotnictví za to, že takový krok lze učít až po řádném projednání se všemi subjekty a po posouzení veškerých dopadů nejen na dotčené subjekty, ale též na veřejné rozpočty. Měl by být proveden řádnou legislativní procedurou. V rámci posouzení souvisejících finančních dopadů by pak měla být také přijata opatření, která by výpadek v příjmech poskytovatelů zdravotních služeb kompenzovala. V tomto ohledu by bylo nutné návrh doplnit.

K pozměňovacímu návrhu B4. Opět se jedná o úpravu související se zrušením regulačních poplatků. Z výše uvedených důvodů doporučuji vyslovit nesouhlas.

K pozměňovacímu návrhu C. Jde o nápravu jednoho z legislativně technických nedostatků a zde vyslovuji souhlas.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Ptám se, jestli pan zpravodaj má zájem o závěrečné slovo. Pokud nemá, tak bych žádal pana zpravodaje, aby oznámil postup při hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec David Kasal: Děkuji, pane místopředsedo. Z hlediska procedury hlasování navrhuji hlasovat v tomto pořadí: nejdříve bychom hlasovali samostatně o pozměňovacím návrhu A1, potom A2, A3. V bodech pozměňovacích návrhů paní poslankyně Markové bychom samostatně hlasovali o bodech B1 a B2, současně bychom hlasovali o bodech B3 a B4 v jednom bodě (hlasování), protože spolu souvisejí. Pak bychom hlasovali samostatně o bodu C pozměňovacího návrhu pana poslance Klučky a na závěr potom o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To bylo srozumitelné. Má někdo nějakou výhradu? Můžeme, myslím, tu proceduru i bez hlasování, protože nemá žádnou komplikaci, přijmout. Nikdo nenamítá proti postupu předsedajícího? Ne, můžeme tedy přistoupit k hlasování. Prosím první pozměňovací návrh.

Poslanec David Kasal: Takže první pozměňovací návrh – A1 – byl projednán výborem pro zdravotnictví a týká se přeshraničního poskytování zdravotních služeb.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Doporučujete? (Zpravodaj doporučuje schválit.) Ano. Pan ministr? Nedoporučuje.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 133 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 133, z přítomných 169 pro 71, proti 70. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec David Kasal: Další návrh je návrh A2, projednaný výborem pro zdravotnictví, týkající se také přeshraničního poskytování zdravotních služeb. Za zpravodaje navrhuji schválit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Ministr: Vyjadřujeme nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 134. Ptám se, kdo je pro tento pozměňovací návrh. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 134 z přítomných 169 pro 73, proti 68. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec David Kasal: Třetím návrhem je návrh A3, projednaný výborem pro zdravotnictví. Jedná se o legislativně technickou úpravu k bodu 8. Za zpravodaje doporučuji schválit. (Ministr vyjadřuje souhlas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 135 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 135 z přítomných 169 pro 154, proti 8. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec David Kasal: Dalším návrhem je pozměňovací návrh paní poslankyně Markové pod označením B1. Za zpravodaje doporučuji neschválit. (Ministr nesouhlasí.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 136 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 136 z přítomných 169 pro 36, proti 122. Návrh nebyl přijat. Další pozměňovací návrh.

Poslanec David Kasal: Další pozměňovací návrh je návrh poslankyně Soni Markové pod označením B2. Za zpravodaje doporučuji neschválit. (Ministr také nesouhlasí.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 37. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 137 z přítomných 169 pro 32, proti 116. Návrh nebyl přijat. Další návrhy.

Poslanec David Kasal: Dále budeme hlasovat souběžně o pozměňovacím návrhu B3 a B4 také od paní poslankyně Soni Markové. Za zpravodaje doporučuji nesouhlas. (Ministr doporučuje neschválit.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 138 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 138 z přítomných 169 pro 33, proti 128. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec David Kasal: Poslední je návrh od pana poslance Klučky jako legislativně technická úprava zákona. Je pod písmenem C. Za zpravodaje doporučuji schválit. (Ministr doporučuje schválit.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 139 a ptám se, kdo je pro tuto úpravu, pozměňovací návrh pod bodem C. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 139 z přítomných 169 pro 161, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Tím byly vyčerpány všechny pozměňovací návrhy. Myslím, že postupně. Pokud o nich bylo hlasováno, můžeme přikročit k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 10, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 140 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 140 z přítomných 169 pro 160, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodaji. Končím bod 47. Ještě konstatuji omluvu pana poslance Jiřího Zimoly z dnešního jednání.

Před námi je bod

48.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím kontrolního řádu /sněmovní tisk 29/ - třetí čtení

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujal své místo ministr vnitra Milan Chovanec a zpravodaj kontrolního výboru poslanec Vladimír Koníček. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 29/2.

Otevírám rozpravu a konstatuji, že do ní nemám žádnou přihlášku. Ptám se, jestli se někdo hlásí do rozpravy ke kontrolnímu řádu. Nikoho nevidím, rozpravu končím. – Pan poslanec Tejc. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych se velmi krátce vyjádřil jen k pozměňovacímu návrhu, který jsem z důvodu předběžné opatrnosti, jak jsem avizoval, podal k tomuto návrhu zákona. Už tehdy jsem říkal, že budeme celou věc konzultovat s ministerstvy spravedlnosti a vnitra. Chtěl bych vám oznámit, že tento návrh nebudu brát zpět, což není možné, nicméně nebudu doporučovat ani jeho schválení. Prosím tedy o to, abychom tento návrh nepodpořili. Dohodli jsme se na jednání s advokátní komorou a paní ministryní spravedlnosti, že připraví v dohledné době změnu zákona z iniciativy Ministerstva spravedlnosti, že tato věc bude zahrnuta do plánu legislativních prací, a tedy prosím o to, abychom pro tento návrh nehlasovali. Jak říkám, podali jsme jej právě předtím, abychom zabránili tomu, kdyby se ukázalo, že už není jiné cesty než návrh schválit.

Tolik na vysvětlení a omlouvám se Sněmovně za komplikace.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Jsem tolerance sama, mělo to být v rozpravě, pane kolego.

Prosím tedy zpravodaje, aby oznámil postup při hlasování a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Vladimír Koníček: Takže byly předloženy tři soubory pozměňovacích návrhů. Z kontrolního výboru pod označením A, pan poslanec Huml pod označením B a pan poslanec Tejc pod označením C. Navrhují postupně o nich hlasovat, jak byly předloženy a jako celek. Takže tři hlasování o pozměňovacích návrzích.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To je jednoduché. Tuto proceduru můžeme přijmout bez hlasování. Nikdo nic nenamítá. Můžeme se tedy vyjádřit k prvnímu pozměňovacímu návrhu. Pane zpravodaje, vaše stanovisko. (Zpravodaj souhlasí, ministr také souhlasí.)

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 141, kterém jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro pozměňovací návrh pod písmenem A. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 141 z přítomných 166 pro 145. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Vladimír Koníček: Označení B – návrh pana poslance Humla. Souhlas. (Ministr nesouhlasí.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 142 a ptám se, kdo je pro pozměňovací návrh pod písmenem B. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 142 z přítomných 166 pro 63, proti 64. Návrh nebyl přijat.

Nyní poslední pozměňovací návrh C. (Zpravodaj je proti, ministr nesouhlasí.)

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 143, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro tento pozměňovací návrh. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 143 z přítomných 166 pro 3, proti 127. Návrh nebyl přijat.

Tím jsme vyčerpali všechny pozměňovací návrhy. Přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s

přijetím kontrolního řádu, podle sněmovního tisku 29, ve znění schváleného pozměňovacího návrhu.“

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 144 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 144 z přítomných 166 pro 152, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a končím bod 48.

Protože jsme rozhodli na začátku našeho jednání, že na 10.30 budeme rozhodovat o volebním bodu, je potřeba tedy přerušit jednání ve třetím čtení a budeme se zabývat bodem

58.

Návrh na volbu Veřejného ochránce práv

Prosím, aby místopředseda volební komise pan poslanec Jan Klán zopakoval kandidáty, kteří postupují do druhého kola. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Dobrý den, vážený pane místopředsedo, vládo, dámy a pánové. Dovolte mi, abych vás seznámil s druhým kolem první volby veřejného ochránce práv.

Na základě výsledků včerejšího prvního kola do druhého kola postoupili paní Anna Šabatová a pan Stanislav Křeček.

Včera jsme si odhlasovali volbu tajnou, takže volba bude opět probíhat tajným hlasováním. Kandidáti na ombudsmana se nám rovněž představili, takže nic nebrání tomu, abychom volbu zahájili. Hlasovací lístky začne volební komise vydávat záhy, takže počítám, že tak za pět minut začneme vydávat hlasovací lístky a vydávat je budeme patnáct minut. Stejný čas bude volební komise potřebovat na jejich zpracování.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji. Rozprava se již nevede, protože byla ukončena. Proto přerušuji jednání na tajnou volbu s tím, že budeme pokračovat v 11.05 hodin. Děkuji. (Poslanec Klán se ještě hlásí o slovo.) Ano, ještě pan kolega Klán upřesní postup volební komise.

Poslanec Jan Klán: Já jenom ještě upřesním hlasování. Včera jsme zjistili, že bylo hodně neplatných lístků tím, že byl označen jenom jeden kandidát. Pro to, aby byl hlasovací lístek platný, je potřeba označit oba dva kandidáty. To znamená, že buď jednomu dáte kolečko, druhému

křížek, nebo dva křížky. V jakémkoli jiném případě je volební lístek neplatný, tak si na to dávejte pozor.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, děkuji. A já upřesňuji, že na 11. hodinu byl pevně zařazen bod číslo 32, takže budeme pokračovat bodem číslo 32 po přerušení pro tajnou volbu, která teď začne. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 10.32 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.05 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Milé kolegyně poslankyně, milí kolegové poslanci, prosím, abyste zaujali svá místa v jednacím sále.

Zahajuji přerušovaný bod Návrh na volbu veřejného ochránce práv a prosím zástupce volební komise pana poslance Klána, aby nám přednesl výsledky tajné volby. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo, dobrý den, vážený pane místopředsedo, vládo, dámy a pánové. Dovolte mi, abych vás seznámil s výsledky druhého kola první volby veřejného ochránce práv.

Počet vydaných hlasovacích lístků byl 168, počet odevzdaných platných i neplatných hlasovacích lístků také 168. Počet neodevzdaných hlasovacích lístků nula. Pro Stanislava Křečka bylo odevzdáno 36 hlasů, pro Annu Šabatovou bylo odevzdáno 85 hlasů.

V druhém kole byla zvolena ombudsmanem Anna Šabatová. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Gratuluji paní ombudsmance a jménem Poslanecké sněmovny mohu říct, že se budeme těšit na spolupráci s paní ombudsmankou.

Přikročíme k dalšímu bodu, což je

32.

Vládní návrh zákona o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o kybernetické bezpečnosti) /sněmovní tisk 81/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede předseda vlády Bohuslav Sobotka. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, vzhledem k tomu, že vláda dosud ještě nemá ministerstvo pro kybernetickou bezpečnost a domnívám se, že ani v nejbližších letech takovýto centrální vládní úřad zřízen a zřizován nebude, tak nezbylo nic jiného, než abych tento návrh předložil Poslanecké sněmovně jako předseda vlády. Nicméně nechci v žádném případě zpochybňovat potřebu a naléhavost přijetí takového legislativní úpravy v rámci našeho právního řádu.

Pokud jde o samotný návrh zákona o kybernetické bezpečnosti, základním jeho cílem je zajištění bezpečnosti kybernetického prostoru. Za tímto účelem vládní návrh zákona formuluje soubor oprávnění a povinností, které směřují k nastavení mechanismů aktivní a účinné spolupráce mezi soukromým sektorem a veřejnou správou s cílem účinné ochrany před hrozbami, které mohou z kybernetického prostoru přijít. Nastavením předvídatelného a transparentního postupu pro subjekty, které budou zatíženy novou zákonnou regulací, se zajistí detailní přehled o hrozbách a rizicích, jež se vyskytují v kybernetickém prostoru, a umožní se reagovat v rychlém sledu na hrozby, které ohrožují bezpečnost informací v informačních systémech nebo bezpečnost služeb a sítí elektronických komunikací.

Návrh zákona si neklade za cíl – a ani nemůže – postihnout všechna rizika, která se mohou dotknout všech uživatelů kybernetického prostoru, ale snaží se ochránit kritickou informační infrastrukturu a významné informační systémy, jejichž narušení by vedlo k poškození nebo ohrožení zájmů České republiky. Pro subjekty, na něž dopadá regulace, jsou v návrhu zákona stanoveny konkrétní povinnosti, prostřednictvím kterých dojde ke zvýšení ochrany kritické informační infrastruktury a významných informačních systémů.

Návrh zákona rovněž reaguje na mezinárodní situaci, kdy posílení ochrany kritické informační infrastruktury je i cílem současných aktivit Evropské unie. Ke splnění těchto požadavků je nezbytné vybudovat legislativní rámec na institucionální a také technické zajištění spolupráce na národní a mezinárodní úrovni, koordinaci opatření při prevenci, ale také odstraňování následků kybernetických bezpečnostních incidentů. A pro další činnost je to také nezbytné ke zvyšování všeobecného povědomí o kybernetických hrozbách a jejich eliminaci.

Konečným cílem uvedených aktivit je vytvoření a udržení důvěryhodné, konkurenceschopné informační společnosti s důrazem na rozvoj svobodného a bezpečného využívání a sdílení informací a v neposlední řadě i zlepšení obrazu státu v této oblasti, a to jak v národním kontextu, tak i z hlediska našich vztahů zahraničních.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, věřím, že navržený systém na

základě předkládaného návrhu zákona povede k dosažení shora uvedených cílů, a stejně tak věřím, že navržený systém, a tím celý návrh zákona o kybernetické bezpečnosti Poslanecká sněmovna podpoří a umožní jeho projednávání i ve druhém a třetím čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi a nyní prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Václav Klučka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane předsedající. Pane premiére, vážená vládo, kolegyně, kolegové, já jsem ani netušil, když jsem se dozvěděl, že se stanu zpravodajem zákona o kybernetické bezpečnosti, co mě už v té jeho přípravě čeká, s jakými názory a s jakým prostředím se tady setkávám.

Dovolte mi tedy, abych jako zpravodaj tohoto vládního návrhu vám trošinku představil tento zákon, včetně zákonů o změně souvisejících zákonů s kybernetickou bezpečností, přičemž bych především dal důraz na to, že oblast kybernetické bezpečnosti – a to prosím začněme takto vnímat – se stane jedním ze základních pilířů celé oblasti vnitřní bezpečnosti státu.

Prozatím to takto nevnímáme, prozatím se na to díváme jako na specifickou záležitost, ale toto opravdu bude jeden ze základních pilířů vnitřní bezpečnosti státu. Takto je to třeba vnímat, neboť to doprovází celý život této společnosti, a pokud budeme mluvit o vnitřní bezpečnosti státu, pak prosím vás pěkně mluvit o tom, kde jsou základní cíle a úlohy státu v zajištění vnitřní bezpečnosti státu. Toto je opravdu celý komplex věcí, které souvisí s integrovaným záchranným systémem a dalšími záležitostmi, které do vnitřní bezpečnosti zařadíme. Je jenom škoda, že ještě na zákonu o vnitřní bezpečnosti, o kterém já už tady dlouho mluvím ve Sněmovně, prozatím tak intenzivně nepracujeme. Zajištění kybernetické bezpečnosti státu je opravdu klíčová výzva současné doby. Absence geografických hranic v kyberprostoru a všudypřítomnost kybernetických hrozeb vyžadují intenzivní mezinárodní spolupráci a budování národních kapacit k zajištění kybernetické bezpečnosti státu.

Dámy a pánové, tento zákon o kybernetické bezpečnosti je založen na těchto základních zásadách: minimální zásah, minimální zásah do práv osob soukromého práva, individuální odpovědnost za bezpečnost vlastní sítě, princip technologické neutrality, princip ochrany informačního sebeurčení člověka.

Základním cílem návrhu zákona o kybernetické bezpečnosti je zvýšit bezpečnost kybernetického prostoru a zavést systém dobře fungující spolupráce mezi veřejnou správou a soukromým sektorem za účelem

efektivního řešení kybernetických rizik. Návrh zákona v této souvislosti zavádí konkrétní oprávnění a povinnosti vybraným subjektům, jež mají za cíl zajištění dostatečné bezpečnosti kybernetického prostoru. Subjektům, na které bude regulace zákona dopadat, jsou v návrhu zákona stanoveny konkrétní věci, které mají za cíl, především zvýšit ochranu jimi spravovaných informačních systémů nebo sítí, které provozují. Jedná se přitom o tyto základní povinnosti: povinnost zavést bezpečnostní opatření, povinnost hlásit kybernetické bezpečnostní incidenty, povinnost oznámit kontaktní údaje a jejich změny, povinnost provést nezbytná opatření za účelem řešení kybernetického bezpečnostního incidentu.

Dámy a pánové, jak se následně dozvíme, tento zákon organizační výbor dal k projednání bezpečnostnímu výboru, s tím, že já pak v rozpravě navrhu projednání i ve výboru pro obranu, neboť se domnívám, že tyto dva výbory jsou ty, které by mohly tento zákon skutečně projednat, a dobře projednat, a prosím vás o to, abyste tento zákon propustili do druhého čtení. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Klučkovi. Otevírám obecnou rozpravu, do které zatím eviduji tři přihlášky. Jako první se přihlásil pan poslanec Matěj Fichtner. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Matěj Fichtner: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dobrý den. Jsem trochu nachlazen, doufám, že mi budete rozumět.

Dovolte mi tedy uvést komentář k předkládanému návrhu zákona o kybernetické bezpečnosti. Rád bych také v průběhu svého vystoupení upozornil na určitá úskalí předlohy, z nichž některá, jak doufám, se v průběhu projednávání na půdě Poslanecké sněmovny podaří korigovat.

Zákon jako celek navazuje na dlouhodobou snahu o zajištění bezpečnosti informačních systémů a komunikačních sítí v ČR. Odráží přitom celosvětový trend, kdy veřejná sféra zasahuje do soukromé sféry formou regulace u těch odvětví, která považuje za hodná mimořádné ochrany, jako je například bankovníctví nebo energetika. V případě regulace digitálního prostředí se jedná především o reakci na množství se kybernetické útoky na informační systémy, které, jak ukazují především zahraniční zkušenosti, nemusejí být pouze dílem jednotlivců nebo jednotlivých útočnicků, ale též celých organizovaných skupin. V některých případech panují obavy, že činnost těchto útočnicků je skrytě organizována či financována zahraničními vládními či jinými mocenskými strukturami. Z tohoto pohledu je přirozené, že legislativní prostředí na tyto skutečnosti reaguje.

Zde je však první kontroverze. V evropském i celosvětovém kontextu

jsme totiž jedna z mála zemí, ne-li jediná, která by měla mít speciální zákon pro oblast kybernetické bezpečnosti. Předkladatel zákona, tedy tehdy ještě Rusnokova vláda, sice odůvodňuje jeho potřebu odkazem na návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o opatřeních k zajištění vysoké společné úrovně bezpečnosti sítí a informací v Unii, kterou předložila Evropská komise dne 7. února 2013, tato směrnice však nebyla dosud schválena. Je pravděpodobné, že přijata bude, není to však jisté. Z tohoto pohledu se může jevit přijímání speciálního zákona jako předčasné a u-náhlené.

Nyní však k samotnému obsahu zákona. Zákon naštěstí nenaplnuje očekávání některých kritiků, kteří se obávali sledování obsahu informačních toků, či dokonce jejich cenzury. Soustředí se pouze na ochranu informační infrastruktury tak, aby zajistil právo jednotlivce na informační sebeurčení. Pevně doufám, že tomu tak zůstane i do budoucna a obsah internetu zůstane i nadále svobodný, bez jakéhokoliv zásahu státu do jeho obsahu, bez snah o ovlivnění toho, co může být na internetu zveřejněno, nebo snah o centrální sledování konkrétních aktivit jednotlivých uživatelů.

Zákon se naštěstí dívá na kybernetickou bezpečnost z druhé strany, tedy pojímá kybernetickou bezpečnost jako snahu o zajištění kontinuity informačních služeb i v případech, kdy jsou tyto služby ohroženy určitou hrozbou. Zákon má z tohoto důvodu ambici vytvořit Centrální pracoviště kybernetické bezpečnosti, tzv. Computer Emergency Response Team, ve zkratce CERT, které se bude zabývat shromažďováním dat o bezpečnostních incidentech, které se odehrály u jednotlivých významných provozovatelů informačních a komunikačních systémů, tedy tzv. kritické informační infrastruktury, soukromých i veřejných. Na základě takto získaných dat bude pracoviště koordinovat na národní úrovni ochranná opatření, která by měla umožnit pružnou a komplexní reakci na případný kybernetický útok většího rozsahu.

Koordinace CERT je svěřena Národnímu bezpečnostnímu úřadu. Z tohoto důvodu rozšiřuje zákon nejen působnost NBÚ, ale i jeho pravomoci ve vztahu k provozovatelům kritické informační infrastruktury a dalším provozovatelům, kteří budou NBÚ povinně předávat data o bezpečnostních incidentech a provádět příslušná opatření podle pokynů NBÚ, resp. CERT, pod hrozbou sankce. Vedle toho zákon svěřuje CERT také související kompetence v oblasti metodiky boje proti kybernetickým útokům.

Zákon předpokládá, že vznikne veřejnoprávní pracoviště kybernetické bezpečnosti, tzv. vládní CERT, a soukromoprávní pracoviště kybernetické bezpečnosti, tzv. národní CERT. Veřejnoprávní pracoviště, tedy vládní CERT, je jistě přínosné v tom smyslu, že vytváří centralizovanou bezpečnostní strukturu dohlížející na bezpečnost klíčových součástí

informační infrastruktury ve vlastnictví státu. Konstatuji, že tento záměr má mou plnou podporu. Zároveň by vládní CERT podle předlohy měl plnit podobnou funkci ve vztahu k vybraným soukromým subjektům, které provozují kritickou informační infrastrukturu.

Jako do jisté míry problematické však vnímám zřízení a provoz národního CERT. Národní CERT má zajišťovat obdobnou funkci jako vládní CERT, ale ve vztahu k poskytovatelům služeb elektronických komunikací a soukromým subjektům, které nespádají do kategorie kritické informační infrastruktury. Provozovatelem národního CERT má být podle předlohy nikoli sám Národní bezpečnostní úřad, ale soukromý subjekt, s nímž bude mít Národní bezpečnostní úřad uzavřenu veřejnoprávní smlouvu. Předloha tedy ve své části týkající se modelu fungování národního CERT obsahuje jakýsi zvláštní mix mezi veřejnou a soukromou sférou, u něhož není jasné patrná hranice mezi tím, co je financováno, provozováno a vlastněno státem, a tím, co je financováno, provozováno a vlastněno soukromým subjektem. Tyto šedé zóny, kterých máme v českém právu už tak více než dost, vytvářejí vždy prostor pro plýtvání veřejnými prostředky, případně klientelismus. Je otázkou, zda je vytváření dalších takových šedých zón dnes vhodné a žádoucí.

Poukázal bych zde na text koaliční smlouvy, která v bodě 11.2. stanoví, cituji: V žádném případě nepřipustíme, aby zajištění bezpečnosti v naší zemi bylo postupně privatizováno. Ptám se tedy, zda situace, kdy bude státem ustanovena bezpečnostní struktura, kterou bude provozovat soukromý subjekt na základě v podstatě výhradní licence, není právě takovou privatizací bezpečnosti v naší zemi. Jinými slovy, buď je nějaká oblast otázkou národní bezpečnosti, pak by měla její regulaci a zároveň dohled nad dodržováním těchto pravidel provádět veřejná instituce formou výkonu státní správy, a to plošně, anebo se jedná o soukromou záležitost, a pak by do ní stát neměl zasahovat vůbec.

Zvláštnost předkládaného modelu korunuje fakt, že důvodová zpráva neobsahuje přesnou informaci o tom, jaké jsou nebo mají být ekonomické vztahy a dopady při provozování národního CERT soukromým subjektem a jaké dopady na dosud neregulovaný trh bude mít právě toto udělení výhradní licence na provoz národního CERT jednomu vybranému subjektu. Záměrně říkám výhradní licence, neboť veřejnoprávní smlouvu mezi NBÚ a provozovatelem národního CERT je nutno za výhradní licenci považovat. Vedle toho všeho je zde technický nedostatek předlohy spočívající v tom, že potenciální provozovatel národního CERT nemusí být ani držitelem osvědčení o bezpečnostní způsobilosti podle zákona o ochraně utajovaných informací, ačkoli bude mít při své činnosti přístup k detailním informacím o zranitelnosti informačních systému u jednotlivých soukromých provozovatelů.

Dámy a pánové, tento stát je pověstný svými IT zakázkami, které bývají nejen předražené, ale mnohdy i nefunkční. Prosím tedy, abychom při přijímání zákonů, jejichž existence zatíží buď státní rozpočet, anebo ovlivní ekonomické vztahy, byli velmi opatrní a hlasovali jen pro taková řešení, o jejichž nezbytnosti jsme stoprocentně přesvědčení.

Tolik tedy ke kritice předloženého návrhu zákona o kybernetické bezpečnosti. Přes uvedené nedostatky doporučuji Poslanecké sněmovně, aby návrh zákona propustila do projednání ve výborech a do druhého čtení. V rámci druhého čtení však budu požadovat, aby předkladatel věrohodným způsobem vyvrátil ty pochybnosti, o kterých jsem zde hovořil. V případě, že argumenty nebudou věrohodné, zvážím předložení pozměňovacího návrhu, který v podstatě z návrhu zákona odstraní část týkající se národního CERT, tak aby součinnost mezi NBU a soukromými provozovateli CERT probíhala i nadále v režimu neformální spolupráce, která ve svém důsledku nepovede k outsourcingu bezpečnostních funkcí státu.

Zároveň mi dovoluje vzhledem k problematickému charakteru předlohy navrhnout podle § 91 odst. 3 jednacího řádu prodloužení lhůty na projednání ve výborech o 30 dnů. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fichtnerovi. S další řádnou přihláškou se přihlásil pan poslanec Antonín Sedša. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedša: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane předsedo vlády, vážení členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, návrh zákona o kybernetické bezpečnosti vychází z usnesení vlády o zřízení Národního centra kybernetické bezpečnosti, a nutno říci, že vzhledem k současným bezpečnostním hrozbám je potřebný. Přestože podporuji postoupení návrhu zákona do druhého čtení, dovolím si několik poznámek.

Zdá se mi docela komplikovaná vlastní struktura rozdělení pracovišť CERT. Už to tady vlastně bylo řečeno. Otázkou také je, které z obou pracovišť bude tým, které bude navázáno na zahraničí a bude jednotným kontaktním místem pro celou Českou republiku, na které se bude zahraničí obracet.

Zákon dále vymezuje prvky kritické infrastruktury, a to jak komunikační, tak informační. Co konkrétně bude spadat do kritické infrastruktury, rozhodne vláda svým nařízením. CERT bude aplikovat bezpečnostní opatření stanovená vyhláškou Národního bezpečnostního úřadu, tak jako protiopatření, která budou vyhlášována NBU. Je nutno upozornit, že velká část kritické infrastruktury je v majetku privátních subjektů, takže Národní bezpečnostní úřad zde bude mluvit do toho, jaká

bezpečnostní opatření mají aplikovat ty privátní subjekty, které provozují prvky kritické infrastruktury. Jaká opatření a protiopatření to budou, lze jen odhadovat. Například má-li být typickým protiopatřením úprava bezpečnostních pravidel firewallu, jak se Národní bezpečnostní úřad vůbec dostane ke znalosti toho, jaký firewall konkrétně správce používá a jak je nastaven?

Navrhovaný zákon rozděluje informační systémy veřejné správy na významné a nevýznamné, aniž by ale naznačil, co je pro něj kritériem významnosti. Přitom významné informační systémy veřejné správy budou muset průběžně aplikovat bezpečnostní opatření stanovená vyhláškami Národního bezpečnostního úřadu a také aplikovat protiopatření vyhlášená ze strany NBU. Naproti tomu nevýznamné informační systémy veřejné správy budou muset pouze aplikovat ona vyhlášená protiopatření, ale neměla by se jich týkat bezpečnostní opatření.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, chci položit otázku k diskusi pro druhé čtení návrhu zákona, zda tyto pravomoci Národního bezpečnostního úřadu by neměly být více pod demokratickou kontrolou parlamentu. Taktéž si dovolím poznamenat, že existují informační systémy veřejné správy, které spadají pod zákon číslo 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy. Vedle nich se ve veřejné správě provozuje řada dalších systémů, které pod tento zákon nespádají, a tím ani nebudou spadat do působnosti zákona o kybernetické bezpečnosti. Problém může nastat i v oblasti informačních systémů samospráv a vyšších samosprávných celků.

Asi nejširší skupinou, na kterou nový zákon o kybernetické bezpečnosti dopadne, budou všichni poskytovatelé služeb elektronických komunikací a subjektů zajišťujících sítě elektronických komunikací. Tato skupina poskytovatelů služeb elektronických komunikací a provozovatelů sítí elektronických komunikací spadá do působnosti zákona číslo 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích. Vedle toho ale existuje řada dalších subjektů, jejichž činnost padá pod zákon číslo 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti. Jsou to zejména všichni poskytovatelé obsahu, např. Seznam, Internet Info, poskytovatelé hostingových služeb a dalších služeb, a ti do působnosti nového zákona o kybernetické bezpečnosti zřejmě spadat nebudou.

Tolik pár poznámek k zákonu. Doporučuji postoupit do druhého čtení a děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Sedšovi. S další řádnou přihláškou se přihlásil pan poslanec Bohuslav Chalupa. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Vážený pane předsedající, vážená

vládo, vážené kolegyně, kolegové, já samozřejmě souhlasím s tím, co tady padlo od předřečníků, s tím nepochybně lze souhlasit, nicméně si myslím, že vzhledem ke komunikaci, která trvá už minimálně, co v podstatě sedíme v poslaneckých lavicích, tři měsíce, myslím si, protože jsem i místopředsedou výboru pro obranu, že ta diskuse je velice intenzivní. O těch problémech, které tady byly specifikovány, víme jak my, tak Národní bezpečnostní úřad a ty věci se budou řešit v podstatě v rámci připomínek ve druhém čtení.

Pokud jde o obecné věci týkající se kybernetické bezpečnosti, v podstatě nás obklopuje fyzický svět, který je nějakým způsobem definován právně, ekonomicky, kulturně atd., a i tak jsou s tím problémy, a v podstatě ve 21. století vstupujeme do jakéhosi světa, který nemá omezení fyzikálně chemická, daná fyzikálně chemickými vlastnostmi materiálů atd. Je to cloudové prostředí, je to prostředí, které nemá žádné omezení. V tomto prostoru je mnoho věcí, které budou teprve právně asi problematicky řešeny v budoucnu, a i zákon o kybernetické bezpečnosti bude tou aplikací objevovat i věci, které v této chvíli ani netušíme, a budou samozřejmě muset být nějakým způsobem upravovány v průběhu času.

Pokud jde o státní infrastrukturu, máme určité indicie o tom, že například ministerstva, jejich bezpečnostní odbory a IT oddělení, v podstatě nefungují úplně optimálně a uvažuje se o provedení benchmarkingu, které odhalí, zda tyto řekněme pomocné infrastruktury státní administrativy jsou dobře nastavené a splňují určité bezpečnostní předpisy, které jsou dány.

Pokud jde o vlastní zákon, osobně se domnívám, že v rámci mezinárodního práva potřebujeme, aby v teritoriu České republiky existovalo právní zajištění kybernetického prostoru. Soukromé informační a komunikační systémy jsou provozovány mimo rámec tohoto zákona a jejich provozovatel odpovídá za jejich bezpečnost a za to, co se v jejich systémech děje. Stát má právo je omezit pouze v případě stavu kybernetického nebezpečí. Poskytování elektronických služeb a významných sítí, i soukromí provozovatelé, mají povinnost pouze sledovat a hlásit kybernetické bezpečnostní incidenty, což v podstatě dnes již všichni dělají, třeba včetně i bank, které se v počátcích cítily ohroženy tím, že pokud budou hlásit incidenty, odradí to jejich klienty, a tím si sníží kredit na trhu. To už dnes neplatí. Omezování a nařízení na tyto subjekty mohou být pouze v případě stavu kybernetického nebezpečí. Valná část zákona a veškeré prováděcí právní předpisy jsou pouze pro kritickou informační a komunikační infrastrukturu a významné informační systémy státní správy.

Mnozí poslanci pravděpodobně obdrželi dopis od nix.cz, takže já se vyjádřím i k tomuto dopisu.

Podstatná část zákona se věnuje pouze systémům spravovaným

orgánem veřejné moci plus určeným kritickým systémům. Zde mohou být i soukromí provozovatelé. Tyto orgány mohou vykonávat pouze činnosti určené zákonem. Proto zákon nutně potřebujeme a doporučuji ho ke schválení.

Soukromých subjektů se zákon téměř nedotýká. Je nepravdou, že kybernetické útoky se objeví a zase odezní. To se týká útoků zneprístupňujících nějaké služby, například internetové bankovníctví, a takové útoky lze považovat za určité kybernetické vandalství. Existují ale daleko větší rizika, která mohou vést ke změně údajů a dat například v systémech Ministerstva sociálních věcí, výplaty důchodů a dalších obdobných systémů, a tím vyvolání jiného chování systému kritické infrastruktury státu nebo masivní zneužití informací zpracovávaných takovými systémy, především pak osobních údajů občanů České republiky. Soukromé subjekty spolu mohou komunikovat ohledně všeho, co jim nezakazuje zákon. Orgány veřejné moci mohou komunikovat naopak pouze o tom, co jim zákon povoluje.

V rámci mezinárodních úmluv musí Česká republika jednoznačně prosazovat bezpečnost v rámci kybernetického prostoru v teritoriu České republiky a spolupracovat i s ostatními státy. Zmiňovaná exekutiva se týká výhradně kritické infrastruktury státu a významných informačních systémů. Opět nezasahuje do práv soukromých subjektů.

Osobně si myslím, že řada těch věcí by se skutečně měla zpřesnit, nicméně to bude předmětem druhého čtení.

A poslední věc, obrana státu, ať už fyzická pomocí Ministerstva obrany, Ministerstva vnitra, ale i kybernetická bezpečnost, není věcí těchto ministerstev, ale je věcí celé toto Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Chalupovi. S další řádnou přihláškou je přihlášen pan poslanec Roman Váňa. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Váňa: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, projednáváme poměrně složitou, vysoce odbornou problematiku. Já si myslím, že ty velmi relevantní a skutečně velmi odborné připomínky mých předřečníků budeme moci projednat na výborech a bude dobré, že se tomu oba výbory s bezpečnostní tematikou budou věnovat.

Já bych jenom při té příležitosti připomenul, že právě včera to bylo přesně 22 let, kdy se v České republice poprvé někdo připojil k internetu. Za tu dobu ta oblast prošla naprosto bouřlivým a úžasným vývojem a je jasné, že i rizika s tím související se stupňují. Možná je dobré vědět, že Česká republika podle před několika málo dny zveřejněné zprávy je šestá na světě v rychlosti internetového připojení. Před námi je pouze Jižní

Korea, Japonsko, Hongkong, Holandsko a Švýcarsko, takže je to oblast, ve které jsme skutečně na světové špičce, a je to příjemné zjištění. V tuhle chvíli máme šanci být také na špičce v legislativním zabezpečení kybernetické bezpečnosti, takže bych vás chtěl požádat o podpoření tohoto zákona do druhého čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Váňovi. Ptám se, jestli ještě někdo další se hlásí do rozpravy. Nehlásí, končím tedy obecnou rozpravu. Ptám se navrhovatele, pana premiéra, zda žádá o závěrečné slovo. Žádá. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych chtěl poděkovat za proběhlou rozpravu, protože byť byla částečně kritická vůči předloženému textu, tak byla konstruktivní. Jsem velmi rád, že nikdo z vystupujících členů Poslanecké sněmovny nezpochybnil potřebnost toho, abychom se vydali cestou regulace v této oblasti, což si myslím, že je klíčový základ možné budoucí shody i nad finální podobou tohoto návrhu zákona v Poslanecké sněmovně a posléze také v Senátu.

Je to typická norma, která reaguje na rozvoj nových technologií, reaguje na rizika, která přinášejí nové technologie, a jak už zde také bylo řečeno jedním z mých předřečníků, s řadou těchto jevů si ani právo zatím úplně neví rady, a proto někde ten úkol, který si před sebe vláda stanovila, a teď ho bude mít před sebou také Poslanecká sněmovna, tak úplně triviální nebude.

Já chci i proto souhlasit s návrhem, který se objevil v rámci diskuse, aby byla prodloužena lhůta pro projednávání příslušného návrhu zákona. Chci říci, že máme jako vláda velký zájem na tom, aby norma, která opustí Poslaneckou sněmovnu, byla dostatečně jasná, srozumitelná, kvalitní a nebudila jakékoliv pochybnosti.

Tím se vracím k tomu národnímu centru a veřejnoprávnímu centru, jak zde byla zmíněna tato dualita. Dokážu si představit, že během legislativního procesu tady ve Sněmovně, během projednávání ve výboru, bude tento problém odstraněn. Předpokládám také aktivní součinnost Národního bezpečnostního úřadu s příslušnými výbory, které se budou tímto návrhem zákona zabývat, tak aby NBÚ připravil řekněme i variantní řešení pro potřeby Poslanecké sněmovny a nebylo nutno návrhy připravovat v podobě poslaneckých pozměňujících návrhů.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Ptám se,

jestli pan zpravodaj chce vystoupit se závěrečným slovem. Nechce.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro bezpečnost a pak jsem zaznamenal návrh pana zpravodaje Václava Klučky na přikázání tohoto zákona výboru pro obranu. Ptám se, jestli někdo další. Pan poslanec Votava. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vzhledem k tomu, že se tento zákon také dotýká, nebo může dotýkat i oblasti bankovníctví, navrhoval bych přikázat také rozpočtovému výboru. Určitě podvýbor pro bankovníctví se tím také bude zabývat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Votavovi. Má ještě někdo nějaký jiný návrh? Pan poslanec Fichtner. Prosím.

Poslanec Matěj Fichtner: Děkuji. Já bych navrhl přikázání tohoto tisku navíc ústavněprávnímu výboru.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ústavněprávní výbor. Tak to jsou všechny návrhy. Dále jsem zaznamenal návrh na prodloužení lhůty k projednání o 30 dnů, o kterém budeme hlasovat následně po přikázání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh výboru pro bezpečnost.

Zahajuji hlasování o přikázání tohoto návrhu výboru pro bezpečnost. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 145, přihlášeno je 164 poslanců, pro 137, proti žádný.

Další návrh, který přednesl pan poslanec Václav Klučka, je návrh na přikázání tohoto zákona výboru pro obranu.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro přikázání výboru pro obranu, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 146, přihlášeno je 165 poslanců, pro 136, proti žádný.

Pan poslanec Votava navrhl přikázat tento zákon rozpočtovému výboru.

Zahajuji hlasování o přikázání rozpočtovému výboru. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

V hlasování číslo 147 přihlášeno 165 poslanců, pro 139, proti žádný. I tento návrh byl přijat.

Dále tu mám návrh na přikázání ústavněprávnímu výboru od pana poslance Fichtnera.

Zahajují hlasování o přikázání ústavněprávnímu výboru. Kdo je pro, ať zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 148, přihlášeno je 165 poslanců, pro 94, proti 36. I tento návrh byl přijat.

Posledním návrhem je návrh na prodloužení lhůty k projednání o 30 dnů.

Zahajují hlasování o návrhu na prodloužení lhůty k projednání o 30 dnů. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování číslo 149, přihlášeno je 165 poslanců, pro 143. Lhůta byla prodloužena o 30 dnů.

Konstatuji tedy, že tento návrh byl přikázán výboru pro obranu, rozpočtovému výboru, výboru pro bezpečnost a ústavněprávnímu výboru a lhůta byla prodloužena o 30 dnů. Tím končím první čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu premiérovi i panu zpravodaji.

Dále se budeme zabývat bodem číslo 49. Je to

49.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 191/2012 Sb., o evropské občanské iniciativě /sněmovní tisk 28/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal pan ministr vnitra Milan Chovanec a zpravodaj kontrolního výboru pan poslanec Vladimír Koníček. Návrh na zamítnutí ani pozměňovací návrhy k tomuto návrhu zákona nebyly předneseny.

Otevírám tedy obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli nemám žádnou přihlášku. Pokud se nikdo nehlásí do obecné rozpravy, obecnou rozpravu končím. Ptám se, zdali je zájem o závěrečná slova navrhovatele či zpravodaje. Není. Nyní tedy přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení, o kterém budeme následně hlasovat: „ Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona,

kterým se mění zákon č. 191/2012 Sb., o evropské občanské iniciativě, podle sněmovního tisku 28.“

O tomto usnesení zahajují hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

V hlasování číslo 150 přihlášeno 162 poslanců, pro 123, proti 10. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Mám tu faktickou poznámku pana poslance Radima Fialy? Ne. Tím končím projednávání tohoto návrhu zákona, který byl schválen. Děkuji panu ministroví i panu zpravodaji.

Dále budeme projednávat bod

50.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 31/ - třetí čtení

U stolku zpravodajů zaujal místo ministr vnitra Milan Chovanec a zpravodaj kontrolního výboru poslanec Vladimír Koníček. Pozměňovací návrh je uveden ve sněmovním tisku č. 31/2.

Otevírám obecnou rozpravu. Ani k archivnictví a spisové službě nevidím žádnou přihlášku. Pokud se tedy nikdo nehlásí, rozpravu končím. Ptám se, zdali je zájem o závěrečné slovo navrhovatele a zpravodaje. (Nikoli.)

Pokročíme k hlasování o pozměňovacím návrhu. Prosím pana zpravodaje, aby přednesl pozměňovací návrh a před hlasováním se k němu vyjádřil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vladimír Koníček: Děkuji, pane předsedající. Hlasování bude jednoduché, protože máme jenom jeden pozměňovací návrh, který doporučuji hlasovat jako celek, a potom už o návrhu jako celku. Moje stanovisko je kladné.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji jak za návrh, tak za stanovisko. Má k tomuto postupu někdo nějakou námitku? Nemá. Dám tedy hlasovat o pozměňovacím návrhu. Stanovisko pana zpravodaje je kladné. Stanovisko navrhovatele, pane ministře? Je také kladné.

Zahajují hlasování o tomto pozměňovacím návrhu, tak jak jej přednesl

pan zpravodaj. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?
V hlasování číslo 151 je přihlášeno 164 poslanců, pro 142, proti žádný. Pozměňovací návrh byl přijat.

Nyní tedy přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona. Děkuji panu zpravodaji.

Zahajuji hlasování o návrhu zákona jako celku. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

V hlasování číslo 152 je přihlášeno 164 poslanců, pro 144, proti žádný. Konstatuji, že jsme schválili návrh zákona ve znění pozměňovacího návrhu, tak jak byl přijat, a s návrhem byl vysloven souhlas. Děkuji panu ministru i panu zpravodaji.

Dalším bodem našeho programu je

80.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 477/2001 Sb.,
o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech),
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 53/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr životního prostředí Richard Brabec a zpravodaj výboru pro životní prostředí pan poslanec Josef Nekl. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 53/2.

Otevírám rozpravu, do které nevidím žádnou přihlášku. Jestliže se nikdo nehlásí... Pardon, pan poslanec Michal Kučera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Původně jsem chtěl říct, že budu velmi stručný, ale protože se tady na mě kolega poslanec Pilný mračí, tak řeknu, že nebudu zdržovat. To taky myslím asi není vhodné. Takže dovoluji mi, abych opět konstatoval cíle recyklace obalů se skutečností.

Před sebou máme tři tabulky, tři návrhy cílů. Chtěl bych, abychom si všichni uvědomili, jaké cíle dneska budeme schvalovat a jaká je aktuální skutečnost. Když se prosím podíváme na pozměňovací návrh například, který tady předkládá poslanec Milan Urban, tak jeho cíle do roku 2016 uvádí například u papírových a lepenkových obalů 80 %. Aktuální stav v dnešní době je u recyklace 90 %. U skleněných obalů je to potom 80 %, u plastových 50. Tím chci říct, že my už dnes aktuálně plníme cíle, které jsou stanovovány na rok 2016, a míra recyklace je už podstatně vyšší.

Chtěl bych se tady ještě pozastavit nad tím, že uváděné tabulky aktuální hodnoty recyklace neuvádějí tak, abychom měli možnost srovnání, abychom se mohli podívat, jaká je míra aktuální a jaké jsou navrhované cíle, tak jak je to běžné u všech např. reportingů, které známe ze své praxe. Takže bychom si ta uvedená čísla mohli sami porovnat.

Dále si prosím musíme uvědomit, kam naše republika chce směřovat. Jestli chceme směřovat k vyspělým evropským zemím, kde míra recyklace dále narůstá, anebo úplně jiným směrem. Proto by uvedené cíle v zákonu o obalech měly být především motivační. Měly by podléhat zájmům naší společnosti, nikoliv zájmům lobbistů. Argument, který říká, že uvedené se bude řešit v následujících letech a v jiných zákonech, ten v tuto chvíli neberu.

Za sebe bych chtěl říct, že budu podporovat zákon, který předkládá Ministerstvo životního prostředí a výbor pro životní prostředí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kučerovi. S další přihláškou je přihlášen pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já skutečně s panem předřečníkem, vaším prostřednictvím, pane předsedající, si dovoluji souhlasit s tím, že se chceme blížit vyspělým evropským národům. Ale mimo jiné také to naše přiblížení musí být umožněno tím, že našim průmyslovým podnikatelům a průmyslovým podnikům nebudeme komplikovat situaci a nebudeme jim zhoršovat jejich konkurenceschopnost tím, že stanovíme podle mého názoru zbytečně vysoké limity pro recyklaci. Souhlasím s tím, že jsou ty hodnoty dosahovány, ale po pravdě řečeno, hospodářský cyklus může, a už jsme tady o tom hovořili při druhém čtení, může znamenat, že dojde k poklesu zájmu o recyklaci obalů. Je to citlivá věc. Závisí mimo jiné i na náladě společnosti, na tom, jak jsou lidé ochotni na recyklaci přistoupit. A zvýšené limity pak samozřejmě budou vyžadovány, aby byly plněny, a budou muset být plněny. A pokud nebudou, tak budeme sankcionováni a penalizováni. Proto si myslím, a tady je to okřídlené úsloví, které mnohdy slýcháme, že se občas snažíme být papežštějšími, než je sám papež, tady zrovna by bylo namístě.

Proto bych si dovilil i za Občanskou demokratickou stranu prohlásit, že my budeme podporovat další dva pozměňovací návrhy. Ať už ten, který jsem předložil já, anebo který předložil pan poslanec Urban, které jsou poměrně podobné a které jsou ve vztahu k našemu podnikatelskému prostředí, ale i k zájmu občanů recyklovat obaly příznivější než návrh, který předkládá ministerstvo.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zahradníkovi. Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí do rozpravy. Nehlásí. Pokud se nikdo již nehlásí, tak tedy rozpravu končím. Ptám se na případná závěrečná slova pana navrhovatele a pana zpravodaje. Pan ministr. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, budu velmi stručný. Určitě vás nepřekvapím, když řeknu, že preferuji jako ministr životního prostředí variantu pozměňovacího návrhu A, tedy toho, který prošel výborem pro životní prostředí. Tento návrh nejde nad rámec již stávající dosahované úrovně recyklace a využití odpadů z obalů a navržené cíle odpovídají realitě a navíc k navyšování cílů dochází až od roku 2015, tak aby byla zachována právní jistota všech dotčených subjektů. Takže preferovanou variantou pro mne i pro Ministerstvo životního prostředí je varianta A. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Ptám se, jestli pan zpravodaj chce závěrečné slovo. Nechce. Přikročíme tedy k hlasování o pozměňovacích návrzích a já prosím pana zpravodaje, aby oznámil postup při hlasování a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Nekl: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené dámy, pánové, byl vám předložen sněmovní tisk 53/2, kde jsou uvedeny tři pozměňovací návrhy, které byly podány jak výborem životního prostředí, tak panem poslancem Milanem Urbanem, tak panem poslancem Janem Zahradníkem. Tyto pozměňovací návrhy můžeme tedy označit jako A životní prostředí, B pana poslance Urbana a C pana poslance Zahradníka.

Navrhují, aby proběhlo hlasování s touto procedurou: V první řadě by měl být hlasován pozměňovací návrh výboru životního prostředí, to znamená pozměňovací návrh pod písmenem A. Bude-li přijat, stanou se návrhy B a C nehlasovatelné. Pokud nebude přijat, budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písmenem B pana poslance Urbana. Bude-li přijat, nebude pozměňovací návrh C hlasovatelný. A pokud nebude přijat, tak budeme hlasovat o návrhu pod písmenem C pana poslance Zahradníka. Poté bychom hlasovali o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji za návrh procedury a ptám se, jestli má někdo námitku proti této proceduře. Není tomu tak, takže poprosím pana zpravodaje, aby nás provedl hlasováním. Nejprve budeme hlasovat.

Poslanec Josef Nekl: Vážené kolegyně a kolegové, nejprve budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu, který vzešel z výboru pro životní prostředí, který je pod písmenem A.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: O tomto návrhu zahajují hlasování. Kdo je pro návrh pod písmenem A? Kdo souhlasí s návrhem výboru pro životní prostředí, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 153. Přihlášeno 163, pro 63, proti 64. Návrh byl zamítnut.

Omlouvám se, protože jsem se nezeptal na stanoviska k tomuto. Ptám se, jestli je námitka a budeme hlasovat znovu. Není námitka, děkuji. Mám tedy čtyři faktické poznámky. Ne, v pořádku.

Dále prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Josef Nekl: Protože návrh pod písmenem A nebyl přijat, budeme nyní hlasovat o návrhu pod písmenem B, to znamená návrhu pana poslance Milana Urbana.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Je tady žádost na odhlášení, tak vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými registračními kartami, a dle návrhu pana zpravodaje prosím o stanovisko k hlasování o bodu B. (Zpravodaj i ministr souhlasné stanovisko.)

Zahajují tedy hlasování o návrhu pod písmenem B. Kdo je pro, ať zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování číslo 154. Přihlášeno 152 poslanců, pro 132, proti 17. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Josef Nekl: Byl přijat návrh B, to znamená, že o návrhu C již nemůžeme hlasovat, a proto navrhuji, abychom hlasovali o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane zpravodaji. O všech návrzích bylo hlasováno, přednesu návrh usnesení.

„Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 53, ve znění schválených pozměňovacích návrhů.“

Zahajují hlasování o tomto usnesení. Kdo je pro, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 155, přihlášeno 153 poslanců, pro 133, proti 14. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu ministrowi a panu zpravodaji.

Dalším bodem, kterým se budeme zabývat, jsou

68.

Výroční zprávy a účetní závěrky zdravotních pojišťoven za rok 2012 s vyjádřením vlády spolu se souhrnným hodnocením, hodnocením výročních zpráv a účetních závěrek za rok 2012 jednotlivých zdravotních pojišťoven a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 51/

Předložený návrh uvede ministr zdravotnictví Svatopluk Němeček. Prosím pana ministra, aby se ujal slova.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předkládám k vašemu projednání materiál Výroční zprávy a účetní závěrky zdravotních pojišťoven za rok 2012 s vyjádřením vlády spolu se souhrnným hodnocením, hodnocením výročních zpráv a účetních závěrek za rok 2012 jednotlivých zdravotních pojišťoven a tabulkovými přílohami.

K 31. 12. 2012 poskytovalo na území České republiky veřejné zdravotní pojištění Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR a 6 zaměstnaneckých zdravotních pojišťoven. K 30. září 2012 se počet zaměstnaneckých zdravotních pojišťoven snížil na 6, protože se sloučila zdravotní pojišťovna Metal–Aliance s Českou průmyslovou zdravotní pojišťovnou. Zdravotní pojišťovna Metal–Aliance zanikla bez likvidace.

Všechny výroční zprávy a účetní závěrky za rok 2012 byly schváleny samosprávnými orgány zdravotních pojišťoven a ověřeny auditory do 30. dubna 2013. Následným ověřením dokumentů na Ministerstvu zdravotnictví a Ministerstvu financí nebyly zjištěny žádné zásadní nedostatky.

Souhrnné hodnocení systému veřejného zdravotního pojištění vychází z dat získaných sumarizací údajů z tabulkových příloh jednotlivých výročních zpráv za rok 2012.

Vývoj hospodaření zdravotních pojišťoven byl v roce 2012 ovlivněn především probíhající ekonomickou stagnací omezující příjmy zdravotních pojišťoven. Jako jedno z opatření, které reagovalo na nedostatek finančních prostředků v systému, bylo provedeno tzv. mimořádné přerozdělení zůstatků zdravotních pojišťoven. Jedna třetina zůstatků finančních prostředků soustředěných na bankovních účtech základního

fondů zdravotních pojišťoven k 5. lednu 2012 byla převedena na zvláštní účet a přerozdělena mezi zdravotní pojišťovny. Vliv na hospodaření zdravotních pojišťoven měly také úpravy sazby DPH z 10 na 14 % u léků a zdravotnických prostředků.

Měsíční vyměřovací základ platby pojistného ze státního rozpočtu za osoby, za které je plátcem pojistného stát, zůstal v roce 2012 na stejné úrovni jako v roce 2011 i 2010, to je na 5 355 Kč, a měsíční platba státu za osobu v roce 2012 tak činila 723 Kč. Roční maximální vyměřovací základ pro platbu pojistného na veřejné zdravotní pojištění pro zaměstnance i OSVČ zůstal na úrovni 72násobku průměrné mzdy při zahrnutí souběhu příjmů ze zaměstnání a příjmů ze samostatné výdělečné činnosti.

Podmínky úhrad zdravotní péče podle jednotlivých segmentů stanovila pro rok 2012 vyhláška č. 425/2011 Sb., která vycházela z předpokládaných příjmů systému veřejného zdravotního pojištění na rok 2012. Aplikace této vyhlášky do smluvních ujednání jednotlivých zdravotních pojišťoven se smluvními poskytovateli zdravotních služeb se spolu s dalšími regulačními mechanismy promítla do meziročního zvýšení nákladů na zdravotní péči o 1,8 %.

Celkové příjmy systému veřejného zdravotního pojištění dosáhly 229,7 mld. Kč s meziročním nárůstem z 220,4 mld. Kč v roce 2011 o 4,2 %.

Výdaje systému celkem dosáhly 231,3 mld. a meziročně vzrostly z 225,5 mld. v roce 2011 o 2,5 %. Výdaje na zdravotní služby dosáhly 221,8 mld. a meziročně vzrostly z 217 mld. v roce 2011 o 2,2 %.

Záporné saldo příjmů a výdajů celkem včetně zdaňovaných dosáhlo minus 1,5 mld., což v meziročním srovnání vůči saldu v roce 2011 ve výši minus 5,1 mld. znamená snížení ztráty o 70,2 %. Z toho Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR vykazuje saldo minus 1 mld. 470 mil., ostatní zaměstnanecké zdravotní pojišťovny v souhrnu minus 68 mil.

Bez mimořádných vlivů, tedy mimořádného přerozdělení zůstatku, dosáhlo v roce 2012 kumulované saldo 6 mld. 740 mil. Kč a meziročně vzrostla jeho záporná hodnota o 30,7 %.

V roce 2012 dosáhla VZP závazků po lhůtě splatnosti vůči poskytovatelům zdravotních služeb ve výši 740 mil. Žádné ze zaměstnaneckých zdravotních pojišťoven závazky po lhůtě splatnosti nevznikly.

Průměrné náklady na zdravotní služby na jednoho pojištěnce v roce 2012 byly vyšší než průměrné náklady na jednoho pojištěnce v roce 2011. Dosáhly částky 21 212 Kč, což představuje meziroční zvýšení o 0,9 % a v absolutním vyjádření nárůst o 190 Kč.

Materiál byl postoupen do meziresortního připomínkového řízení, v němž byly uplatněny pouze technické připomínky, které byly akceptovány.

Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni po-

slanci, vláda České republiky na své schůzi dne 23. října 2013 přijala k předkládanému materiálu usnesení č. 794, kterým pověřila předsedu vlády předložit výroční zprávy a účetní závěrky zdravotních pojišťoven za rok 2013 k projednání Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR s návrhem na jejich schválení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministroví. Tento tisk projednal také výbor pro zdravotnictví. Usnesení výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 51/1. Nyní prosím zpravodaje výboru pana poslance Jiřího Skalického, aby nás o jednání výboru informoval a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Skalický: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, příslušný tisk a zpráva byla rozeslána všem poslancům 6. prosince loňského roku. Organizační výbor ji přikázal 12. prosince loňského roku výboru pro zdravotnictví. Výbor pro zdravotnictví tuto zprávu projednal a vydal své usnesení jako tisk 51/1 s doporučením schválit. Pak samozřejmě přečtu celý návrh usnesení.

Z předložené zprávy, kterou zde pan ministr obsáhle okomentoval, bych jenom upozornil, nebo vyjmul některé zajímavé momenty a body.

Celý rok 2012 byl charakterizován pokračující ekonomickou recesí, poklesem HDP, poklesem výběru pojistného, nárůstem nezaměstnanosti. Dále zde bylo naprosto atypické mimořádné přerozdělení, které proběhlo v roce 2012, kdy jedna třetina zůstatku běžných účtů z fondu zdravotního pojištění byla převedena na zvláštní účet přerozdělení.

Úhradová vyhláška upravila některé podmínky platné v roce 2011. Ostatní podmínky ekonomické a platby státu, jak už bylo konstatováno, zůstaly konstantní či neměnily se.

V daném období bylo u našich pojišťoven pojištěno 10 404 162 pojištěnců, přičemž tento rok byl charakterizován jednak sloučením České průmyslové zdravotní pojišťovny a pojišťovny Metal-Alliance a výrazným odlivem pojištěnců VZP, a to k Vojenské zdravotní pojišťovně ve výši 100 tis. pojištěnců.

Tady bych se pozastavil nad tímto faktem, kdy VZP v podstatě dlouhodobě bojuje s nekalou konkurencí speciálně Vojenské zdravotní pojišťovny, která za pomoci marketingových agentur a za úplatu přetahuje pojištěnce VZP, což je samozřejmě protizákonné, nicméně tato praxe se děje.

Pokud se týče celkových příjmů z hlediska zdravotního pojištění, tak jenom poznámka, že bylo 6 mil. 93 tis. státních pojištěnců, a tedy od státu přišlo do systému zdravotního pojištění zhruba 52 miliard. Saldo příjmů a výdajů systému zdravotního pojištění bylo záporné. Bez mimořádného vlivu

přerozdělení bylo toto saldo příjmů a výdajů celkem ve výši 6 mld. 740 mil.

Pokud se týče závazků, tady bych se krátce zmínil o tom, že všechny zdravotní pojišťovny kromě VZP dodržely své závazky splatnosti ke konci roku 2012, pouze Všeobecná zdravotní pojišťovna měla po splatnosti 740 mil., a to i přes pomoc mimořádného přerozdělení. Bez tohoto mimořádného přerozdělení by činily závazky VZP po splatnosti 3,8 mld.

Zajímavý byl vývoj limitů nákladů na činnosti zdravotních pojišťoven, nebo chcete-li režijních nákladů, o kterých se kolikrát velmi často diskutuje, tak tento limit a tato výše nebyla od roku 2006 upravována, čili zvyšována, souhrn maximálních limitů a skutečná výše přidělů na tuto činnost byla 6,8 mld., přičemž v této částce byla trvalá úspora v provozních výdajích Všeobecné zdravotní pojišťovny ve výši půl miliardy korun, kdy se už začaly projevovat určité provozní úspory, změna organizační struktury i snižování počtu zaměstnanců.

Krátce bych se ještě zmínil o zdravotních pojišťovnách v likvidaci a v konkursu, kdy musím konstatovat, že speciálně Mendelova zdravotní pojišťovna, jejíž likvidace byla zahájena v roce 1997, dodneška nebyla vyřešena a zejména poslední roky likvidace jsou naprosto neekonomické, protože nejsou žádné příjmy z pohledávek a jsou pouze provozní výdaje. Pro mě pracovně dobrý byznys pro správce konkursní podstaty.

Pokud se týče regulačních poplatků a doplatek za léky a potraviny pro zvláštní lékařské účely, tak o regulačních poplatcích bylo řečeno mnohé. Jenom co k doplatkům. Doplatky za léky byly v tomto roce ve výši 2 mld. 465 mil., přičemž došlo samozřejmě k překročení zákonných ochranných limitů pacientů a byly provedeny vratky, a to 1 mil. 864 tis. pojištěnců ve výši 422 mil. korun. Čili je to jenom důkaz toho, že ochranné limity fungovaly i v této době.

Náklady na jednoho pojištěnce byly diametrálně rozdílné u Všeobecné zdravotní pojišťovny a u ostatních zdravotních pojišťoven, kdy u Všeobecné zdravotní pojišťovny činily v průměru 23 293 korun, u oborových zdravotních pojišťoven 18 719 korun. Už z tohoto rozdílu je vidět obrovský nepoměr mezi náklady mezi pojištěnci VZP a ostatních pojišťoven a z toho pochopitelně v minulosti plynuly a dodneška přetrvávají, byť již ne v takové míře, ekonomické problémy Všeobecné zdravotní pojišťovny a postupná snaha o narovnání a změnu parametrů přerozdělování a pojištění. Je pravda, že úhradová vyhláška již na letošní rok na tuto situaci reagovala a postupně tyto dramatické rozdíly snižuje, nicméně věřím, že i současné ministerstvo v tom trendu bude pokračovat tak, aby platila premisa, že za stejný výkon zdravotní pojišťovny platí stejně ve všech zdravotnických zařízeních.

Závěrem. Rok byl charakterizován recesí ekonomiky, poklesem výběru pojistného, udržení doby splatnosti v jednotlivých zdravotnických

zařízeních, vysokými vnitřními dluhy VZP vůči svým fondům, odlivem pojištěnců od Všeobecné zdravotní pojišťovny, neefektivní likvidací Mendelovy zdravotní pojišťovny a dal by se charakterizovat jako rok úspor a snahy alespoň o stabilizaci a fungování celého zdravotního systému.

Tolik ke zprávě, která byla projednána ve zdravotním výboru. Jestli, pane předsedající, mohu přečíst návrh usnesení?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Bohužel ještě ne. Děkuji, pane zpravodaji, za zprávu. Nyní otevírám všeobecnou rozpravu, do které evidují přihlášku pana poslance Ludvíka Hovorky. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já si dovoluji upozornit na dvě mimořádnosti, které se objevují v této zprávě, a sice jedna už byla zmiňována, a to je přerozdělení jedné třetiny finančních zásob evidovaných na běžných účtech základního fondu zdravotního pojištění u všech zdravotních pojišťoven, které bylo řadou pojišťoven vnímáno jako znárodnění a nucené přerozdělení na základě zákona, a další věc je potom sloučení České průmyslové zdravotní pojišťovny a Metal-Alliance.

Ve zprávě na straně 11 se píše, že opatření k přerozdělení jedné třetiny přebytku běžných účtů zřejmě urychlilo i proces sloučení České průmyslové zdravotní pojišťovny a zdravotní pojišťovny Metal-Alliance. Je tady třeba říci, že to, co urychlilo sloučení České průmyslové zdravotní pojišťovny a pojišťovny Metal-Alliance, byla především změna zákona, která byla přijata na konci roku 2011 a ze které vypadl takzvaný Hovorkův paragraf, který zakazoval bezdůvodné slučování zdravotních pojišťoven. Bývalé koalici se podařilo tento paragraf vyhodit s odůvodněním, že je to potřeba pro sloučení Vojenské zdravotní pojišťovny se Zdravotní pojišťovnou Ministerstva vnitra. Okamžitě poté, vlastně v následujících pár měsících, v létě 2012, došlo k tomu, že ministr zdravotnictví podepsal sloučení Zdravotní pojišťovny Metal-Alliance a České průmyslové zdravotní pojišťovny, čímž vlastně byla vybudována z nejmenší zdravotní pojišťovny Agel, která měla původně 60 tis. pojištěnců, po sloučení s Hutnickou pojišťovnou a s Českou národní zdravotní pojišťovnou a pak následně Metal-Alliance druhá největší zdravotní pojišťovna.

To, co je potom dál zajímavé v této zprávě, když se dočtete na straně 12, tak v důsledku sloučení a mimořádného přerozdělování dosáhla Česká průmyslová zdravotní pojišťovna meziročního navýšení příjmů z přerozdělování o 721 mil. a získala tak celkem 4 mld. korun. V této hodnotě není zahrnut vlastní příjem zdravotní pojišťovny Metal-Alliance do 30. 9.

2012, který dosáhl 1 mld. 203 mil. korun a byl součástí převáděného zůstatku na běžném účtu.

Tolik jenom proto, abyste byli informováni, jak se také vlastně vyvíjejí zdravotní pojišťovny v České republice. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Ludvíku Hovorkovi. Ptám se, jestli se někdo další hlásí do všeobecné rozpravy. Jestliže ne, končím všeobecnou rozpravu. Přistoupíme k rozpravě podrobné, v níž avizoval přihlášku pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jiří Skalický: Děkuji. Vážený pane předsedající, v podrobné rozpravě bych pouze načel usnesení výboru pro zdravotnictví, který předloženou zprávu projednal a doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vyslovila souhlas s výročními zprávami a účetními uzávěrkami zdravotních pojišťoven za rok 2012, sněmovní tisk 51.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji za návrh tohoto usnesení. Ptám se, jestli ještě pan ministr si přeje závěrečné slovo. Nepřeje. Takže končím podrobnou rozpravu.

Dám hlasovat o návrhu usnesení tak, jak jej přednesl pan zpravodaj. Zahajuji hlasování o tomto usnesení. Kdo je pro, ať zvedne ruku, máčkáne tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování číslo 156, přihlášeno je 159 poslanců, pro 107, proti 1. Návrh byl přijat. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Nyní pokračujeme bodem číslo

28.

Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Stanislava Grospiče a dalších na vydání ústavního zákona o referendu o zrušení zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi /sněmovní tisk 66/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 66/1. Než požádám pana navrhovatele pana poslance Vojtěcha Filipa, mám zde přihlášku s přednostním právem předsedy poslaneckého klubu KSČM pana poslance Kováčika. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji, pane předsedající. Paní a pánové, já

v této chvíli navrhuji přerušení tohoto bodu, a to do středy do 9 hodin ráno. Příští středy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To je procedurální návrh, o kterém budeme hlasovat bez rozpravy. Přivolám naše kolegy z předsálí. (Šum v sále.)

Vidím, že nikdo další nepřichází, takže zahajuji hlasování o přerušení tohoto bodu do středy příštího týdne 9 hodin ráno. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování číslo 157, přihlášeno je 160 poslanců, pro 90, proti 35. Návrh byl přijat. Přerušuji tedy tento bod do příští středy 9 hodin ráno.

Přistoupíme k bodu číslo

29.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 73/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane místopředsedo, ujměte se slova.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych vám představil předkládaný návrh zákona.

Máte před sebou zákon, kterým se navrhuje pouze změna zákona o dluhopisech. Zákon o dluhopisech byl naposledy zásadně novelizován v roce 2012, když tato změna výrazně přiblížila svět dluhopisů k soukromému právu a měla jednoznačně pozitivní účinky. Také díky novelizaci došlo k výraznému nárůstu počtu primárních emisí dluhopisů. Dluhopisy tak začínají být důležitým a vítaným zdrojem financí pro firmy, zároveň představují další příležitost pro investory.

Návrh obsahuje ve své podstatě technické změny. Řeší zejména právní status tzv. hybridních dluhových papírů, upřesňuje náležitosti dluhopisů a umožňuje větší flexibilitu při stupňování emisních podmínek dluhopisů.

Návrh byl konzultován a vytvářen ve spolupráci s odbornou veřejností ze soukromé i akademické sféry, Českou národní bankou, Českou bankovní asociací i Asociací pro kapitálový trh České republiky. Je tedy nekonfliktní a jeho charakteristika je prorůstová. Vzhledem k tomu si vás dovoluji požádat o podporu navrženého zákona a jeho schválení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministrovi. Nyní prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro první čtení pan poslanec Radim Fiala. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, kolegyně, kolegové, mé stanovisko ke sněmovnímu tisku číslo 73, vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů, je kladné. Jsem přesvědčen, že odborníci Ministerstva financí touto legislativní normou včasné a správně reagují na změny, ke kterým v posledních letech došlo na trhu dluhopisů, a nemám důvod zpochybňovat jejich odbornost v této oblasti.

Pro úspěšnost našeho domácího trhu s dluhopisy je nezbytným předpokladem důvěra mezi jednotlivými stranami a zárukou toho má být právní jistota, kterou vytváří český stát. Pokud Ministerstvo financí říká, že tato novela zvětší právní jistotu v naší zemi, bude mít sekundární pozitivní vliv na příjmy státního rozpočtu a nezatíží soukromý sektor další administrativou, pak já takovému záměru tleskám. Kéž by každá právní norma schválená v této Poslanecké sněmovně byla zpevněním právní jistoty a naší víry v český právní stát, nikoliv nesystémovým plácnutím do vody, jak tomu mnohdy v minulosti bývalo. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které neevizuji žádnou přihlášku. Končím tedy obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova navrhovatele či pana zpravodaje. Není o ně zájem. Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Má někdo jiný návrh? Nemá. Přistoupíme tedy k hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, aby tento návrh byl přikázán rozpočtovému výboru, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování číslo 158, přihlášeno je 161 poslankyň a poslanců, pro 135, proti žádný. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru.

Tím končím první čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Dále se budeme zabývat bodem číslo

31.

Vládní návrh zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu jmenovitých hodnot státních dluhopisů a některých dalších dluhů státu splatných v roce 2014 /sněmovní tisk 78/ - první čtení

Z pověření vlády i tento bod uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Vážené poslankyně, vážení poslanci, účelem navrženého zákona o státním dluhopisovém programu na úhradu jmenovitých hodnot státních dluhopisů a některých dalších dluhů státu splatných v roce 2014 je umožnit Ministerstvu financí vydat dluhopisy a z peněžních prostředků získaných z jejich prodeje uhradit splátky jmenovitých hodnot státních dluhopisů vydaných v předchozích letech k úhradě schodku státního rozpočtu a k úhradě podobných dluhů státu, a to v rozsahu téměř 210 mld. korun. Státní rozpočet je v posledních letech schodkový, tzn. že státní dluh roste. Jeho každoroční splátky je možné uhrazovat jenom dalšími vypůjčenými peněžními prostředky, a to z největší části vypůjčenými prostřednictvím vydávání a prodeje státních dluhopisů.

Navržený zákon má stejný obsah jak § 2 zákona č. 295/2013 Sb., který umožnil vydat státní dluhopisy na úhradu splátek dluhopisů a podobných dluhů státu splatných v loňském roce.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi a nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Václav Votava. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, myslím, že pan ministr tady důkladně odůvodnil návrh tohoto zákona, a já se s jeho odůvodněním jako zpravodaj také ztotožňuji. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji a já otevírám obecnou rozpravu, do které neviduji žádnou přihlášku... Pardon, pan poslanec František Laudát se hlásí. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, pro ty, kteří jste tady nováčky, bych jenom připomněl historii, kdy se jedná o standardní bod, jde o naprosto jasný zájem státu. Opozice v mi-

nulých obdobích standardně dělala naschvály a pro tento bod nehlasovala.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Neeviduji žádnou žádost a končím tedy obecnou rozpravu. Ptám se, zdali pan navrhovatel nebo pan zpravodaj chtějí závěrečná slova. Prosím pana zpravodaje.

Poslanec Václav Votava: Chtěl bych, pane místopředsedo, pouze navrhnout zkrácení projednávání o 30 dnů.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: O 30 dnů. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Má ještě někdo jiný návrh? Neeviduji jej.

Budeme tedy hlasovat o přikázání rozpočtovému výboru.

Zahajuji hlasování o přikázání tohoto návrhu zákona rozpočtovému výboru. Kdo je pro, ať zvedne ruku a stiskne tlačítko. Kdo je proti?

V hlasování číslo 159 přihlášeno 160 poslankyň a poslanců, pro 140, proti 1, návrh na přikázání rozpočtovému výboru byl přijat.

Dále budeme hlasovat o návrhu pana zpravodaje na zkrácení lhůty o 30 dnů.

O tomto návrhu zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko, kdo je proti?

V hlasování číslo 160 přihlášeno 160 poslankyň a poslanců, pro 137, proti nikdo.

Lhůta tedy byla zkrácena o 30 dnů a konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dámy a pánové, dobrý den, budeme pokračovat bodem číslo

81.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony
v souvislosti se stanovením přístupu k činnosti bank, spořitelních
a úvěrních družstev a obchodníků s cennými papíry
a dohledu nad nimi
/sněmovní tisk 108/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Upozorňuji tedy, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení.

Prosím pana místopředsedu vlády a ministra financí pana Andreje Babiše, aby tento návrh uvedl.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předkládaný návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se stanovením přístupu k činnosti bank, spořitelních a úvěrních družstev a obchodníků s cennými papíry a dohledu nad nimi, byl připraven Ministerstvem financí v souladu s plánem legislativních prací vlády pro rok 2013. Důvodem předložení návrhu zákona je implementace evropské směrnice o přístupu k činnosti úvěrových institucí a obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, označovaná jako směrnice CRD IV, a nařízení o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky, označované jako nařízení CRR.

Cílem úpravy obsažené v této směrnici a nařízení je posílení regulatorního rámce a vytvoření podmínek pro zajištění stability, bezpečnosti a dostatečné odolnosti bankovního sektoru a celého finančního systému. Záměrem je rovněž posílení ochrany zájmů spotřebitelů, modernizace obezřetnostních pravidel a posílení spolupráce orgánů dohledu.

Dovolte mi nyní stručně shrnout některé změny, které s sebou návrh zákona přináší.

K těm nejdůležitějším patří zavedení kapitálových rezerv, jejichž držení může Česká národní banka vyžadovat za účelem posílení kapitálové vybavenosti bank, družstevních záložen a obchodníků s cennými papíry. Posilují se i kompetence při aplikaci opatření k nápravě a sankcí a vytvářejí se rovněž předpoklady pro hlubší spolupráci orgánů dohledu.

Návrhem zákona se zavádějí požadavky, které musí splňovat členové statutárního orgánu a dozorčího orgánu, respektive správní rady instituce. Dochází také k omezení slučitelnosti určitého počtu výkonných a nevýkonných funkcí v orgánech jiných právnických osob a zavádějí se nové požadavky na řídicí a kontrolní systém instituce. Předmětem správního trestání budou nově i fyzické osoby.

Dále bych zmínil také zakotvení možnosti oznamovat neetické nebo ne-

zákonné praktiky, tzv. whistleblowing. Pracovníkům institucí je také umožněno interně hlásit porušení zákona prostřednictvím zvláštního komunikačního kanálu, který má instituce povinnost zavést.

V neposlední řadě dochází k vypuštění těch částí novelizovaných zákonů, které obsahují požadavky, jež jsou nově upraveny nařízením, které je přímo použitelným právním předpisem, a proto nelze tyto požadavky nadále ponechat v národní právní úpravě.

Na závěr mi dovoluť uvést, že datum, od kterého má být účinná národní legislativa implementující předmětnou směrnici a nařízení, bylo stanoveno na 1. ledna 2014. Proto je třeba, aby navrhovaný zákon nabyl účinnosti co nejdříve, jinak České republice hrozí postih za nesplnění povinností plynoucích z členství v Evropské unii. Kromě toho je nařízením CRR přímo použitelný předpis EU, který bude účinný od 1. ledna 2014, a je tedy nezbytné, aby česká právní úprava byla na toto nařízení adaptována co nejdříve. V této souvislosti si dovoluji rovněž uvést, že vláda přijala k tomuto zákonu usnesení, ve kterém bylo Sněmovně navrženo projednání návrhu zákona tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení.

Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně a poslanci, s ohledem na výše uvedené vás žádám o vyslovení souhlasu s návrhem tohoto zákona. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji pane ministře. Prosím pana zpravodaje pro první čtení pana poslance Jiřího Dolejše, aby se ujal slova.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo, a milé kolegyně, vážení kolegové, já si vás sice přiměřeným hlasem, ale přesto pokusím trošičku probudit, byť chápu, že je pátek po obědě (veselost v sále). No někdo ještě nejedl, ale je minimálně poledne a někteří lidé v poledne jedí, takže doufám, že jsem vás teď trošičku probral, možná že to šlo přes žaludek, ale hlavně, aby to dorazilo do hlavy.

Prosím vás, teď tady máme na stole tisk, který, zdá se, že by měl protéci parlamentem, protože my jsme někdy takový průtokový ohříváč bruselské legislativy. Inu, je to důležitý zdroj našeho práva, ale někdy je dobré si přečíst, co schvalujeme, a pokud bychom měli dnes hlasovat v prvním čtení a v podstatě prohlasovat tisk, který pro vaši informaci, kdo jste si na to nesáhl, má zhruba 400 stran, tak nebudu zkoušet, kdo si to stihl přečíst, ale myslím, že řada z vás neví, co v tom všechno je.

On je to tak trošku střípek do mozaiky, nebo chcete-li stavby rodící se bankovní unie. A to je náročná debata, protože se týká sektoru, který o mnohém rozhoduje, a to jak v pozitivním slova smyslu, to znamená naplňuje úlohu peněz v ekonomice, tak i v tom negativním smyslu, pro-

tože v Evropě, řekl bych, ten vztah mezi dluhovou krizí Evropy a stavem bankovního sektoru je myslím nám všem velmi zřejmý.

Evropa, respektive měnová zóna se tedy rozhodla budovat postupnými kroky bankovní unii a ty základní pilíře nebo stavební kameny jsou jednak sjednocování mechanismů dohledu, to je ten SSM mechanismus, kdy zejména lednové rozhodnutí Evropské komise tam přidalo zajímavý moment a to je přímá kontrola dohledové instituce, tedy evropské dohledové instituce, klíčových bank. Ta je definuje jako velké banky, které mají zhruba aktiva kolem 30 miliard eur a jsou, jak se říká, big to fail, to znamená velké k tomu, aby padly, ale bohužel jsou drahé k tomu, aby se daly zachránit. A to je samozřejmě určitý problém.

Druhým takovým stavebním prvkem je strukturální reforma celého resortu, tedy finančního resortu. A tady nám vzniká trošičku problém, jak bude rozděleno břemeno vývoje bankovního sektoru, kdy tam dochází k určitým koncentracím atd., některé banky dokonce mohou padnout, už jsme to zažili během krize v roce 2009 i 2012, a jak se rozdělí tedy to břemeno mezi privátní bankovní pojištění, které se v Evropě buduje dokonce jako jednotné, a mezi tím, že tady máme záchranný mechanismus evropský, který si platíme my všichni z daní, a tudíž tedy břemeno se přenáší na daňové poplatníky.

A samozřejmě je tady třetí moment, který běží již dlouhodobě. Možná ti, kteří se trošičku zajímali o finance, tak jim něco řekne název basilejské platformy, která přichází s příslušnými směrnici. Basel II byl přijat v Evropě myslím v roce 2006, v roce 2010 Evropa připravila novou normu Basel III, která samozřejmě do té míry v reakci na krizi zvyšuje určité parametry, že její zavedení a i postupné zavedení samozřejmě velmi bude diferencovat bankovní sektor jako takový. A reakcí na zavádění právě této basilejské normy III je i tato směrnice, která ale samozřejmě implementuje ne přímo tuto normu, ale prostřednictvím evropské směrnice, evropského nařízení, popř. úprav některých dalších norem.

To, že tady pan vicepremiér připomněl, že je času málo a voda stoupá, to je pravda. V minulém volebním období jsme tušili, že to přijde. To zase nebylo až takové překvapení a na podvýbor pro bankovníctví k nám docházeli lidé z ČNB, z Ministerstva financí konkrétně myslím pan náměstek Urban, a další z finančního sektoru, Bankovní akademie, aby nás jaksi vzdělávali v tom, co přijde. Problém je, že samotná směrnice se narodila až v červnu 2013 a zrovna v té době se nám začala kymáčet vláda, rozehnali jsme parlament, a tak nakonec definitivní podobu schválila koncem roku tuším, nebo dokonce v lednu, prozatímní Rusnokova vláda a nám to sem přichází se zpožděním, protože účinnost normy měla být zavedena po šesti měsících, což je na takovou normu poměrně rychle, a vy to teď máte jaksi schválit v té páteční poobědové sladké chvíli.

Já sice nechci do té sladké chvíle kapat moc dehtu, ale přesto mi dovozte, abych připomněl několik momentů, které možná stojí za zamyšlení.

Byl tady zmíněn celý mechanismus tvrdších obezřetnostních opatření, zejména pokud jde o kapitálové rezervy. Bankéři sami konstatují, a není to příliš překvapivé, že ČR je ve specifické situaci v tom smyslu, že naše banky jsou lépe kapitálově vybaveny než jinde ve světě. To je pravdou, ale lze říci, že pro většinu, a to slovíčko většinu je straně důležité, pro většinu asi ta norma řekněme kapitálové rezervy nebude až takový problém, když se spustí od dubna 2014.

Z dalších obezřetnostních opatření se zavádí povinnost proticyklické rezervy, což je rezerva navíc, která v podstatě by měla být zavedena povinně k expozicím vůči rizikovým zemím, čímž se náročnost zvyšuje, a tady lze konstatovat, že aktuální situace naší expozice v rizikových zemích není tak vážná, to je tak pravda, zatím se s tím velké banky nějak vypořádaly ve svých bilancích, ale představme si, že Evropa půjde do laufu, tedy začne běžet, a že i úvěrová angažovanost našich dosud velice opatrných bank se zvýší. A tím pádem se logicky zvýší i ona expozice, protože jižní křídlo EU a evropské zóny se stále potácí v určitých problémech, a najednou zjistíme, že další procenta obezřetnostních parametrů už znamenají daleko větší zátěž. Čili to pokud jde o některé parametry obezřetnostních opatření, které tady rozebral samozřejmě pan ministr. Já je nechci pouze mechanicky reprodukovat.

Jinak jsou tam zajímavé momenty. Například se zavádí nový ukazatel tzv. pákový poměr, což je úplně nový parametr. Ten ale naštěstí bude spuštěn až s časovým zpožděním, ale už tam je napsán přesto, že dosud neproběhla dopadová analýza, kterou by měla provést Evropská bankovní asociace. A pak následují standardy likvidity, které od roku 2015 – ta je posunutá účinnost těchto změn – by měly vytvářet zásoby, pokud jde o případ likvidní krize. Celý tento balíček opatření prostě vytváří nároky, které budou různě dopadat na jednotlivé segmenty finančního sektoru, a proto bude zajímavé, jak se k tomu postaví odborná veřejnost, představitelé sektoru, a samozřejmě to souvisí i s diskusí o tom, jakou vlastně chceme budovat finanční architekturu v Evropě, protože jestli si vzpomínám dobře, tak končící generální guvernér pan Singer říkal, že sice vnímá, že eurozóna buduje bankovní unii, ale my se k této unii zrovna nijak dvakrát nehrneme, a že tudíž bychom si rádi udrželi určité, bych řekl, specifické postavení k nově budovaným institucím. Ono to trošičku souvisí i s tím, že v tomto návrhu je jeden zajímavý moment, který souvisí s centralizací dohledových institucí, a to je, že se má přenést odpovědnost za výkon dohledu z orgánu hostitelského státu na orgány domovského státu. To má pro nás zvláštní význam, protože jak asi víte, náš bankovní sektor krom toho, že je skoro ce-

lý v zahraničních rukách, tak klíčové banky, ta velká čtyřka, samozřejmě má podobu dceřinek. Ale za určitých okolností transformace na pobočky může znamenat, že jednak může dojít k určitým řekněme bilančním pohybům, které jsou snazší, protože u dceřinek je to, bych řekl, zablokováno, a za druhé samozřejmě může dojít k tomu, že dojde k asymetrii povinností a odpovědnosti.

Čili to jsou pro ukázkou některé, bych řekl, citlivé momenty, které v tom obrovském balíku zhruba čtyřstránkovém (správně čtyřsetstránkovém) jsou, abyste měli při pátku trošičku dokreslení. A já se trošičku obávám, že takhle rozsáhlou novelu vůbec projednáváme v prvním čtení skoro, i když je mi jasné, že 1. duben je za dveřmi a legislativní proces má své náležitosti, ale je otázka, jestli je větší riziko onoho infringementu, kdy jsme se do podobné situace už dostali víckrát, a přesto to hned drtivě nenastoupilo den poté. Přece jenom i Brusel má svá tempa a své procedury. Možná vážnější problém je, že bychom se octli v nekomfortní odlišné situaci od zbytku Evropy. Je to otázka efektů, ale ty v důvodové zprávě zrovna dvakrát rozebírány nejsou.

Když to shrnu a když zdůrazním onu specifickou roli finančního sektoru ČR, kdy jsme vlastně vlastněni cizími a přitom máme věřitelskou roli vůči těm maminkám, při vší účtě k nim, také tam možná mám někde nějakou našetřenou korunu na stáří, tak prostě si myslím, že to je příliš vážný problém, abychom to tak snadno shodili ze stolu. Ukáže se samozřejmě při hlasování. Já jsem jenom chtěl upozornit na tento problém a trošičku vám některá citlivá místa ozřejmit, což je snad role zpravodaje, aniž bych do toho vnášel nějak příliš silné ideologické tóny.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Mám zde přihlášku pana předsedy Kalouska.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené dámy, vážení pánové, návrh zákona, který je vám tady předkládán se žádostí schválit ho v prvním čtení, je výstupem téměř tříleté intenzivní diskuse na půdě EU, ať už v jednotlivých COREPERech, IFC či Radě ministrů financí. Byl jsem té diskuse mnohokrát účasten a stojím za tímto kompromisem, protože to, co je vám teď tady předkládáno, je víceméně kompromis jednotlivých členských států na půdě Evropské unie, které se zavázaly, že budou tento legislativní rámec implementovat do svého právního řádu.

Nicméně pokládám za naprosto vyloučené, aby národní parlament v pátek odpoledne, ve vší účtě k schopnosti absorbovat informace, které dostáváte, tak s vědomím, že ne úplně každý si to bedlivě přečetl a prodis-

kutoval, z předkládací řeči, s vědomím, že předkladatel si je ne úplně vědom, o co se jedná, řekne vláda – schvalte to, protože to po nás chce Evropská unie a máme to mít k 1. 4. implementováno. Já si myslím, že to prostě nejde.

Jsem přesvědčen, že v rámci společné bezpečnosti společného finančního trhu v Evropě je tento návrh nezbytný. Jsem přesvědčen, že má být implementován do českého právního řádu. Jsem ale také přesvědčen o tom, že český parlament má říct: toto chceme schválit, protože to je dobré pro občany České republiky. Že nemůže říct to, co nám vlastně vzkazuje vláda tím procesním návrhem: koukejte to hned rychle schválit, protože to po nás chce Evropská unie. To je to nejhorší, co by mohla vláda udělat.

Proto si dovoluji jménem poslaneckých klubů TOP 09 a ODS vetovat schválení ve zrychleném čtení a současně varovat předkladatele proti tomu, aby navrhovali zkrácení lhůty. Byl jsem přímým účastníkem velmi intenzivních a velmi složitých debat, které trvaly téměř tři roky na úrovni Evropské unie. Myslím si, že pro národní parlament šedesát dní není žádná přehnaná lhůta, abychom po těch šedesáti dnech po projednání ve výborech mohli říct ano, tuto právní normu chceme přijmout, protože to je ve prospěch občanů ČR, a ne jak nám tady vláda – a pan první místopředseda jistě promine – mírně ignorantsky říká: koukejte to schválit, protože nad námi visí implementační termín.

Dovoluji si vetovat, dovoluji si požádat o to, abychom nezkracovali lhůtu, a současně si dovoluji říct, že tento kompromis podporuji. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan ministr financí má zájem vystoupit. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Měl jsem tady tři zákony a čekal jsem celý týden, že je předložím. Ráno mi bylo řečeno, že to bude v úterý. Mimo jiné jsem se taky omluvil z jednání sněmovny od 12.45, protože mám zahraniční návštěvu. Jsem v tom nevině a jsem tady pošťák, protože já nerozumím panu poslanci Kalouskovi, prostřednictvím pana předsedy. Na jedné straně říká tři roky o tom jednal, je to super, a na druhé straně to vetuje. Tenhle materiál projednala vláda Rusnoka 22. ledna. Já nechápu, proč se to vetuje, když nám hrozí postih ze strany Evropské unie. Na druhé straně to pan poslanec doporučuje, takže samozřejmě o tom můžeme rok tady diskutovat. Pokud postih bude finanční, doufám, že to někdo zaplatí. Díky. (Smích, potlesk části poslanců.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Prostřednictvím pana předsedy Poslanecké sněmovny – vy, pane první místopředsedo vlády a ministře financí, nejste pošťák. Vy jste reprezentant vlády ČR, která vzešla z legitimních voleb, a vy se zodpovídáte této Poslanecké sněmovně. A vy každý návrh zákona, který tady předkládáte, předkládáte na svoji politickou odpovědnost a my zvážíme, do jaké míry je politická odpovědnost cítěna vážně, nebo nikoli.

Pokud cítíte svoji roli jako pošťáka, prosím, odeberte se k České poště. Chcete-li být první místopředseda vlády ČR, chovejte se jako místopředseda vlády ČR, který předstoupí před tuto Poslaneckou sněmovnu kdykoli, kdy ona to uzná za vhodné, ne kdy vy zrovna budete mít čas. (Potlesk části poslanců.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan místopředseda vlády, potom pan poslanec.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Rozumím tomu, že ve Sněmovně se mluví hrozně dlouho o všem možném. O tom můžeme také mluvit. Určitě tady vystoupí plno řečníků. A já předkládám návrh, který pan bývalý ministr financí Kalousek, jednal o něm tři roky. Tak já tomu nerozumím. Buď jsem nenormální, nebo to nechápu. Předkládám zákon pana Kalouska, prostřednictvím pana předsedy, tři roky o tom jednal, doporučuje to, ale vetuje to. Tak nevím. Celkově tomu nerozumím, takže se omlouvám. A určitě budu sloužit Sněmovně, kdykoli k tomu budu vyzván. Děkuji. (Potlesk)

Předseda PSP Jan Hamáček: Faktická poznámka pan poslanec Volný, potom pan předseda Kalousek.

Poslanec Jan Volný: Pane předsedající, vládo, vážení kolegové, jestli já mám dobré informace o tomto návrhu, tak je to opravdu zákon, který vzešel centrálně z Evropské unie, a my stejně do toho nemáme moc šancí vstupovat a dělat tam nějaké zásadní úpravy. Jestli jsme se jednou dali na tu cestu, že budeme v Evropské unii, tak bychom to měli respektovat. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Kalousek. Jenom se zeptám: Fakticky, nebo řádně? (Řádně.) Řádně. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Pane první místopředsedo vlády, vy jste tady předložil dvě alternativy...

Až se páni předsedové klubů domluví, budu pokračovat.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana předsedu klubu hnutí Úsvit. Pane předsedo Fialo, pan předseda Kalousek trvá na tom, že bude pokračovat ve svém vystoupení až poté, co skončíte poradu s panem zpravodajem. Musíme počkat. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Ale mohl jsem počkat ještě déle, já jsem vás nechtěl honit.

Pane první místopředsedo vlády, vy jste uvedl jako dvě možné varianty, že a) buď nejste normální, nebo b) tomu nerozumíte. Chtěl bych podotknout podle zásad logiky, že tyto varianty se vzájemně nevylučují. (Smích některých poslanců.)

Nicméně zdůrazňuji, že já nevetuji tento zákon. Zdůrazňuji, že ho podporuji. Že vám chci podat své svědectví, že je skutečně výsledkem téměř tříleté intenzivní a velmi komplikované diskuse na úrovni všech států Evropské unie, a znovu zdůrazňuji, že tento kompromis podporuji.

Ale to, co zjevně panu místopředsedovi vlády nedošlo, a teď ponechávám na jeho uvážení, zda proto, že není normální, nebo proto, že tomu nerozumí – nedošlo mu to, že nám extrémně záleží na tom, aby tento národní parlament měl šanci se s tím skutečně seznámit a aby dospěl k názoru jako zástupce svých voličů, že schválení tohoto zákona je dobré proto, že je to dobré pro Českou republiku a pro její obyvatele. Že neschvalujeme ten zákon proto, že nám to poslali z Evropské unie a my to teď do 1. 4. musíme schválit, protože nám nic jiného nezbyvá. V tom je naprosto základní principiální rozdíl, který pan místopředseda zjevně nechápe, ať už z jakýchkoli důvodů. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Teď tady mám několik přihlášek. Mám tady faktickou poznámku pana poslance Schwarze, který ji stahuje. Pak byl pan zpravodaj, potom pan ministr Dienstbier a potom pan ministr financí. Za předpokladu, že jsou to všechno řádné přihlášky. Fakticky. Tak prosím, pan zpravodaj.

Poslanec Jiří Dolejš: Já nemám ambici se vsouvat do tohoto duelu bývalého a budoucího, resp. designovaného ministra. Já jsem chtěl jenom poznamenat – za prvé ti, kteří věří, že co Brusel činí, dobře činí, je to možné, ale možná byste se až divili, jak v rámci implementace se na podobné normy navěšl bych řekl českých domácích zlepšováků. To se prostě stává.

Za druhé, pokud kolegové na pravici nestáhnou své veto, tak s tím asi moc nenaděláme, takže mi nezbyvá než připomenout, že asi ten oprávněný výbor, který by to především měl projednat, je rozpočtový výbor. Takže bych rovnou navrhl projednání v rozpočtovém výboru. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan ministr Dienstbier, potom pan místopředseda vlády Babiš.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane předsedo, paní poslankyně, páni poslanci, moje poznámka je spíše faktická, protože se tady začalo mluvit o tom, co musíme, nebo nemusíme díky tomu, že to přišlo z Evropy. Já bych chtěl upozornit, že Evropa nám sama o sobě nic nenařizuje, protože my jsme součástí Evropské unie. A pokud tady projednáváme jakoukoliv transpozici, včetně této, tak je to pravděpodobně proto, že tehdejší ministr financí na Radě ministrů financí pro toto hlasoval a tento závazek převzal. Takže to jsme si nařídili my sami jako součást Evropské unie provádět transpozici příslušných právních norem. (Potlesk části poslanců.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr financí má slovo, potom pan předseda Kalousek.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Já chci říci, že skutečně obdivuji politickou obratnost pana Kalouska, který mluví o zájmu občanů. Já myslím, že občané této země sledují politickou kariéru pana Kalouska od roku 1994 – nebo nevím, kdy schvaloval ty padáky – a jeho celkový vývoj. Určitě jsou všichni dojata a utřeli slzu a určitě teď jsou... To blaho, které pan ministr má na mysli, nám ukázal v minulých letech. Proto TOP 09 měla tolik hlasů ve volbách, kolik měla.

Dnes už k tomu nebudu vystupovat. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Kalousek má slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Ano, děkuji. Já jsem se přihlásil k poznámce pana ministra Dienstbiera. K poznámce pana ministra financí snad lze říci jenom že nepřekvapil, zejména v poznámce o padácích lhal, jak je vždy jeho zvykem. Prostě to není pravda.

Nicméně já souhlasím s panem ministrem Dienstbierem. Je to skutečně tak. Souhlasili jsme s tím jako součást Evropy, ale tehdejší ministr financí i tehdejší předseda vlády s tím souhlasili s tím, že přesvědčí český parlament, aby pro to hlasoval jako pro něco, co je v zájmu českých občanů, jako občanů, kteří jsou součástí evropského prostoru, ne že jim tady někdo arogantně řekne: přišlo to z Evropy, koukejte to schválit a vůbec o tom nepřemýšlejte. O to tady vůbec nejde. My vás prostě v té diskusi během 60 dnů chceme přesvědčit, že je to správně, protože jsme na to přistoupili při evropské diskusi.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda klubu ODS se hlásí s faktickou poznámkou. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já chci jenom připomenout, aby nám vládní poslanci nevyčítali nějaké naschvály. Ten bod jsme zařadili včera. Nebyl vůbec na programu schůze. Včera. Má to 400 stran a vy chcete, abychom to dnes odhlasovali naslepo. My jsme jenom řekli, že to nebylo původně na programu schůze, to mohlo být, nebylo to, že si chceme vzít čas, abychom to prostudovali. Nic víc, nic míň. Nevím, kdo z vás to přes noc měl čas přečíst. My jsme ten čas neměli, my jsme to nestačili od včerejška, kdy se to zařadilo, do dneška přečíst, a tak pro to nemůžeme s klidným svědomím hlasovat v prvním čtení. Nechceme hlasovat proti, protože jsme to nestihli přečíst. Chceme si to přečíst, možná nebudeme mít žádný pozměňující návrh, to je docela možné, ale v této chvíli to prostě nejsme schopni zodpovědně říci. Někteří z vás to přečetli, já tomu rozumím, ale ti zřejmě věděli, že to přijde včera, že bude návrh na to, aby se to doplnilo na program. To je všechno. Třicet dnů nebo šedesát dnů nás určitě žádným způsobem neohrozí. Aspoň můžeme – nebo můžete po těch třiceti dnech předstírat, že jste to přečetli. Takhle, když jsme se to včera dozvěděli, slyšeli jste od pana ministra, kolik to má stran, tak nechci zkoušet, kolik z nás do dneška bylo schopno přečíst ty stovky stran.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Pan předseda klubu ANO Faltýnek se hlásil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké odpoledne, dámy a pánové, já bych navrhl zkrátit lhůtu k projednávání na 30 dnů.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Registruji a budeme o tom hlasovat. Pan předseda klubu TOP 09. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, jako vládní koalice máte jistě dost hlasů na to, abyste prohlasovali pozměňující návrh pana předsedy Faltýnka. Já vám jen chci položit řečnickou otázku a prosím, odpovězte si na ni sami. Jestli Evropská unie sama potřebovala téměř tři roky k tomu, aby se dobrala k tomuto závěru, je opravdu nezbytné, aby národní parlament tu lhůtu zkracoval ze 60 na 30 dnů?

Řeči pana ministra financí o infringementu jsou ve vsí úctě k té pozici, kterou zastává, pouhý plk. I naši spojenci v rámci Evropské unie dobře chápou, že kvalita má přednost před rychlostí, a že pokud se během těch 60 dnů dobereme k závěru, za kterým si sami můžeme stát, aniž bychom používali toho obvyklého klišé a té alibistické výmluvy „no, vona to po nás

chce Evropská unie, tak nám nic jiného nezbejvá“ – tohle je přesně ten nejhorší argument, který může jakýkoliv Evropan udělat.

Prosím vás pěkně, pojďme se tomu seriózně věnovat 60 dní. Znovu opakují, že ve velmi těžkých a sofistickovaných diskusích jsme se na úrovni Rady ministrů Evropské unie k tomu závěru dobírali téměř tři roky.

Předseda PSP Jan Hamáček: Zeptám se, zda jsou další přihlášky do rozpravy. Pokud ne, obecnou rozpravu končím. Konstatuji, že během ní zaznělo veto dvou poslaneckých klubů, tedy nemůžeme projednávat tento tisk podle § 90 odst. 2.

Vzhledem k tomu, že nezazněly žádné jiné návrhy, tak se budeme pouze zabývat návrhem na příkázání. Již z výboru organizačního je zde návrh na příkázání rozpočtovému výboru. Stejně tak to navrhoval i pan zpravodaj. Já se ještě zeptám, zdali je zájem o závěrečná slova. Není, ani pan ministr si nepřeje.

Tím pádem budeme hlasovat o příkázání tohoto tisku výboru rozpočtovému.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 161, přihlášeno 164, pro 145, proti nebyl nikdo. Tento návrh byl přijat.

Pan předseda klubu Faltýnek navrhl, aby lhůta na projednání byla zkrácena o 30 dní. Já toto také podrobím hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí se zkrácením o 30 dní, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování 162, přihlášeno je 163, pro 71, proti 30. Tento návrh nebyl přijat.

Ještě vyčkám kontroly hlasování. (Chvilí čeká na výsledek kontroly.) V pořádku. Končím projednávání bodu 81.

Budeme pokračovat bodem

34.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 84/ - první čtení

Prosím ministryni práce a sociálních věcí paní Michaelu Marksovou, aby se ujala slova a tisk nám uvedla. Prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážená poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych uvedla vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších –

Předseda PSP Jan Hamáček: Já prosím o klid v sále, aby paní ministryně mohla vystupovat v důstojné atmosféře. Děkuji.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: – ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů.

Důvodem předložení tohoto vládního návrhu zákona je především snižování administrativní zátěže zaměstnavatelů, potom podpora zaměstnávání osob se zdravotním postižením a úprava kontrolní činnosti na úseku zaměstnanosti. Jedná se o komplexní novelu, která zasahuje do několika právních předpisů.

Ty zásadní změny jsou, jak už jsem zmínila, za prvé zavedení kategorie osob zdravotně znevýhodněných jako podkategorie fyzických osob se zdravotním postižením, kde lze říci, že se vrací zavedení příspěvků na zaměstnávání osob zdravotně znevýhodněných na chráněném pracovním místě, a jedná se o částku nejvýše 4 tis. korun. Dalším tím důležitým bodem, který jsem zmínila a který se týká snižování zátěže zaměstnavatelů, je, jestli s tím zaměstnavatel bude souhlasit, tak úřad práce si sám od jiných úřadů může vyžádat dokumenty, které souvisejí s potvrzením o tom, že zaměstnavatel nemá nedoplatky na daních, na pojistném, penále na veřejném zdravotním pojištění a tak podobně, což by mělo být výrazné snížení administrativní zátěže. Dále je zde i snížení minimální výše pokuty za správní delikt umožňující výkon nelegální práce a je to z 250 tis. na 50 tis. korun.

Jinak ten návrh, jak jsem řekla, obsahuje i legislativně technické úpravy, které vyplývají ze skutečnosti, že zákon o zaměstnanosti byl novelizován několikrát v letech 2001 až 2012.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, já si vás dovoluji požádat o propuštění tohoto návrhu do druhého čtení. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní ministryně. Prosím pana zpravodaje, kterým byl určen pan Jaroslav Zavadil. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Děkuji, pane předsedo. Dámy a pánové, vážená vládo, tak jak tady bylo paní ministryní řečeno, já doufám, že v téhle Sněmovně jsou všichni, kteří tomu rozumějí, že tomu rozumějí hlavně proto, že jsme v situaci v České republice, která tady byla popisována v debatě o nezaměstnanosti, že máme dneska více než 600 tis. lidí nezaměstnaných, že dokonce toto číslo je číslem, a to si můžete statisticky zjistit, které je od roku 1933 nejvyšším číslem, co se týče nezaměstnanosti. V roce 1933 na území Československa byla nezaměstnanost 740 tis., při podělení se na Česko a Slovensko to vycházelo 470 tis. na české země a ten zbytek na Slovensko. Takže tak jak tady paní ministryně už zdůvodňovala, čeho všeho se má tento návrh týkat, tak samozřejmě je potřeba si uvědomit, že byť to samozřejmě nebude mít obrovský vliv na nezaměstnanost jako takovou, tak každý takovýto segment je vítán, aby se tato oblast zlepšila.

Možná že někteří nevíte, že novelou zákona o zaměstnanosti z 1. 1. 2012 byly právě zrušeny tyto kategorie, které se týkají znevýhodněných osob, a proto se to vrací zpátky, protože praxe ukazuje, že je to potřebné.

Takže já jenom v tom svém krátkém vystoupení bych chtěl požádat, aby to bylo propuštěno do druhého čtení a zároveň aby to bylo přikázáno výboru pro sociální politiku, který by se měl dále zabývat těmi věcmi, o kterých se tady hovořilo, a některé věci samozřejmě se budou moci ještě v rámci této debaty upravit.

Já vám děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Yatím mám jednu přihlášku od pana poslance Miroslava Opálky, který má slovo. Prosím.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, kolegové, nebudu zdržovat dlouho. Popsané jsem si nechal na lavici do druhého čtení. Chtěl bych ale upozornit, že tato novela byla předkládána už v minulém volebním období ke konci a vzhledem k tomu, že se

rozpouštěla Sněmovna, nebyla projednána, neboť i tehdejší pravicová koalice si uvědomila, jak silně zasáhla do zaměstnávání zdravotně postižených občanů svými reformami. Je tedy třeba projednat tento materiál dost rychle, a proto chápu, že i tato vláda se k tomuto materiálu přihlásila, na druhé straně ale bude třeba dodělat ve výboru při projednávání v rámci druhého čtení ještě toho hodně a možná předložit i komplexní pozměňovací návrh.

Možná se na vás obraceli zaměstnavatelé či klienti celého systému, byli jste vyzýváni ke schůzkám. Toto všechno samozřejmě souvisí také s tím, že jde o obrovské peníze, o které by tito zaměstnavatelé přišli. Problém samozřejmě je v tom, co už jsem tady několikrát naznačil – podpoříte-li jednu skupinu, vytlačujete z trhu práce jinou. A je třeba tu státní podporu opravdu zvážit a vycházet z analýz, které byly v minulosti sepsány a které ukazují, co je do limitu a co je nad limit.

Připojuji se tedy taky k tomu, abychom tisk postoupili do dalších čtení, a předpokládám, že napříč politickým spektrem se ve výboru pro sociální politiku tímto budeme zabývat.

Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Zeptám se, zda jsou další přihlášky do rozpravy. Žádnou neregistruji, to znamená končím obecnou rozpravu. Zeptám se na závěrečná slova. Ani pan zpravodaj ani paní ministryně nemají zájem. Žádný návrh kromě toho, abychom tento tisk přikázali, nepadl, a je zde tedy návrh na přikázání k projednání výboru pro sociální politiku. Zeptám se, zda má někdo jiný návrh. Současně je zde žádost o odhlášení, tak já vás všechny odhlásím a prosím, abyste se znovu přihlásili svými registračními kartami. Zazvoním, aby všichni ti, kteří hlasovat chtějí, mohli dorazit do sálu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí, abychom přikázali tento tisk výboru pro sociální politiku, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování 163, přihlášeno je 106, pro 104, proti nebyl nikdo. Tento návrh byl přijat, tisk jsme přikázali.

Končím projednávání bodu číslo 34. Děkuji panu zpravodaji a děkuji i paní ministryni.

Budeme pokračovat bodem číslo 63, což je

63.

Zpráva o plnění státního rozpočtu České republiky za 1. pololetí 2013 /sněmovní tisk 19/

Tento bod byl přerušen v rozpravě ve čtvrtek 6. 2. Za prvé vás chci informovat, že místo pana ministra financí zde za vládu bude pan ministr Brabec, a současně je potřeba se rozhodnout o změně zpravodaje, protože pan poslanec Šincl je omluven a jeho roli převezme pan poslanec Votava.

Takže zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí, aby zpravodajem pro tento tisk byl pan poslanec Votava, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 164, přihlášeno je 114, pro 104, proti nebyl nikdo. Se změnou zpravodaje byl vysloven souhlas.

Mám tady poznámku, že faktická poznámka pana poslance Volného nebyla přednesena, ale vzhledem k tomu, že se to týká faktické poznámky někdy před týdnem, tak asi pan poslanec nebude trvat na uplatnění faktické poznámky.

V této fázi se tedy ptám, kdo se ještě hlásí do rozpravy. Nikdo. V tom případě rozpravu končím. Otevřu rozpravu podrobnou. Tam by možná bylo vhodné, pane zpravodaji, abyste připomněl návrh usnesení, protože přece jenom je to již pár dnů od přerušení. Takže prosím, máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Ujmu se tedy role náhradníka za pana kolegu Šincla jako zpravodaj. Proběhla podrobná diskuse, velice obsáhlá. Vystoupilo 12 poslanců, někteří několikrát, což je nebývalé k takovéto zprávě. A já bych si dovilil vás seznámit s návrhem usnesení: „Poslanecká sněmovna Parlamentu bere Zprávu o plnění státního rozpočtu České republiky za první pololetí 2013 na vědomí.“ Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ale ještě je zde vystoupení s přednostním právem pana předsedy klubu TOP 09 pana poslance Kalouska. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, pane předsedo. Dámy a pánové, máme před sebou plnění státního rozpočtu, byť za období dávno minulé. Já to chápu. Přesto klíčový materiál pro jakéhokoliv ministra financí, zvláště pro toho, kdo zdůrazňuje, jak důležité je zvýšit efektivitu výběru daní.

Ministra financí tu postrádám. Z pověření vlády plnění rozpočtu předkládá ministr životního prostředí.

Mám to chápat tak, že pro budoucí časy povolení odstřelu kormorána bude předkládat ministr dopravy? A zákon o pohřebnictví třeba ministr bez portfeje, o němž z ústavního zákona víme, že nemá žádný orgán, takže konečně už víme, co je to ta portfej?

Nemyslím si, že tohle je důstojné pro Poslaneckou sněmovnu. Proto si dovoluji předložit procedurální návrh přerušit hlasování o tomto bodu, než bude přítomen ministr financí. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, já samozřejmě o tomto nechám hlasovat, a to bez rozpravy. Je zde žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlásím. Prosím, znovu se přihlaste.

Pan předseda klubu TOP 09 navrhuje přerušit projednávání tohoto bodu do doby, než bude přítomen pan ministr financí.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 165. Přihlášeno je 121, pro 26, proti 53. Tento návrh nebyl přijat.

Další přihlášky do podrobné rozpravy nemám, proto podrobnou rozpravu končím. Zeptám se, zda je zájem o závěrečná slova. Pan ministr, pan zpravodaj nemají zájem. Usnesení jste slyšeli z úst pana zpravodaje. Budeme o něm hlasovat.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem usnesení tak, jak byl přednesen panem zpravodajem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 166. Přihlášeno je 124, pro 82, proti 4. Tento návrh byl přijat a já končím projednávání bodu 63. Děkuji jak panu ministrovi tak panu zpravodaji.

Otevírám bod

65.

Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2012 /sněmovní tisk 22/

Předloženou zprávu projednal volební výbor. Usnesení výboru vám bylo doručeno jako tisk 22/1. Prosím pana zpravodaje, kterým je pan poslanec

Martin Komárek, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Komárek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci a samozřejmě vážený pane předsedo, já bych nejprve jako zpravodaj chtěl zdůraznit, že se jedná o zprávu o hospodaření České televize za rok 2012, tedy je to dávná minulost a není naší chybou, není chybou této sněmovny ani volebního výboru, že jsme ji projednávali takhle pozdě. Nemusím připomínat politické události, kvůli kterým se dostala na pořad dne až dnes.

Jak všichni víme, Česká televize je organizace, která má hospodařit s vyrovnaným rozpočtem, a to se České televizi podařilo. Po pravdě řečeno ale, kdo by nebyl hospodářem s vyrovnaným rozpočtem, když dostává okolo šesti miliard od koncesionářů, tedy od nás – majitelů televizních přijímačů. Čili tím chci říct, aniž bych tu zprávu nějak haněl, že ona je do jisté míry formální. Že ona v podstatě říká, že televize hospodařila s vyrovnaným rozpočtem, což není tak těžké. Nepraví se v ní nic o takových věcech, jako jsou napjaté vztahy uvnitř zpravodajského oddělení televize. Nepraví se nic o tom, zda televize vynakládá zcela účelně více než dvě miliardy korun, za které nakupuje externí služby a externí pořady.

My jsme ale vyslechli jak místopředsedu Rady České televize pana Dědiče, tak ředitele České televize pana Dvořáka, kteří odpovídali na naše otázky, a nenašel se žádný výrazný rozpor.

My všichni víme, že televize je prvořadé politikum a že tady obcházeli různí lobbisté či najatí přesvědčovači, kteří vás asi chtěli přesvědčit, že je tu zprávu třeba schválit. Ale myslím, že pan ředitel vynaložil peníze zbytečně, protože já jako zpravodaj volebního výboru vám tady chci říct, že my jsme zprávu navrhli schválit taktéž ve svém usnesení, a to jednomyslně, po podrobné rozpravě. Ale všichni jsme si řekli, že na zprávu, která už není zprávou pravěkou, ale zprávou z novověku, to znamená na zprávu z roku 2013, budeme mít přísnější kritéria. Že si myslíme, že Rada České televize by měla více usilovat o to, o co chce usilovat i volební výbor, to znamená, aby za skutečně dobré peníze, které Česká televize má, byl její produkt, tzn. zejména zpravodajství, publicistika, ale i hrané pořady, co nejkvalitnější, absolutně špičkové, aby sloužila koncesionářům a aby prostředky byly vynakládány co nejhospodárněji, o čemž nejsme stoprocentně přesvědčeni z té zprávy 2012. Ale ne proto, že bychom měli nějaká podezření, nýbrž proto, že z té zprávy, která je ověřena dobrou auditorskou společností, to vyčísti nelze.

Čili znovu opakuji: Volební výbor a já jako zpravodaj doporučujeme Sněmovně, aby zprávu Rady České televize o hospodaření České televize za rok 2012 – zdůrazňuji – schválila.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku, tak ji končím. Přistoupíme k podrobné rozpravě. Já vás jenom požádám, pane zpravodaji, abyste v podrobné rozpravě odkázal na usnesení, o kterém jste mluvil, tak aby zaznělo. Stačí odkázat na ono usnesení volebního výboru.

Poslanec Martin Komárek: Dovoluji si odkázat na usnesení volebního výboru, které máte k dispozici a ve kterém volební výbor doporučil schválit Zprávu Rady České televize o hospodaření České televize za rok 2012.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Zeptám se na přihlášky do podrobné rozpravy, žádnou neregistruji a tudíž ji končím.

Zazněl pouze jeden návrh na usnesení z úst pana zpravodaje a já o něm nechám hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem usnesení, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 167. Přihlášeno je 134, pro 118, proti pět. I tento návrh byl přijat.

Končím bod číslo 65 a děkuji panu zpravodaji.

Bod

69.

Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2012 /sněmovní tisk 52/

Chtěl bych vás informovat, že i tuto zprávu projednal volební výbor. Usnesení výboru bylo doručeno jako tisk 52/1. Zpravodajem byl určen pan poslanec Kolovratník, který je ovšem omluven, takže je zde dohoda, že by se této role ujal i v tomto bodě pan poslanec Komárek. Jedná se ale o změnu zpravodaje, tak to pro jistotu nechám odhlasovat.

Zahajuji hlasování. Ptám se kdo souhlasí, aby namísto pana poslance Kolovratníka byl zpravodajem pan poslanec Komárek, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování 168. Přihlášeno 137, pro 129, proti nikdo. Pan zpravodaj může tedy vystoupit. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Komárek: Dámy a pánové, já zde pronesu populární

Zpráva o stavu zemědělství České republiky za rok 2012 /sněmovní tisk 61/

Po dohodě namísto omluveného pana ministra zemědělství tisk uvede pan místopředseda vlády Bělobrádek. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, na základě zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, je předkládána Zpráva o stavu zemědělství České republiky za rok 2012. Zpráva o stavu zemědělství ČR, která je vydávána od roku 1994, je statisticko-informační materiál představující dění v resortu zemědělství v daném roce.

Přestože zemědělství v ČR vykázalo v roce 2012 pozitivní výsledky, při bližším pohledu z hlediska struktury a trendů nevykazuje dobrou kondici. Trendy vývoje ukazují posilující orientaci na výrobu komodit s malou přidanou hodnotou, což rozhodně není charakteristika, kterou by se země s tak hlubokou zemědělskou tradicí mohla pyšnit. Obzvláště znepokojující je pak vývoj některých odvětví živočišné výroby, která postupně ztrácejí své pozice – prasata, drůbež, vejce –, přestože předpoklady pro konkurenceschopnou produkci v podmínkách České republiky určitě existují.

Je také třeba zdůraznit, že údaje uvedené ve zprávě o stavu zemědělství ukazují na stále větší závislost našeho zemědělství na dotacích, což rozhodně není v souvislosti s posilování konkurenceschopnosti pozitivním jevem, nicméně je to odrazem fungování ČR v rámci společné zemědělské politiky.

Problémem je také stále vysoké procento pronajaté půdy, což přináší nepříznivé dopady na kvalitu zemědělského půdního fondu a vysoké procento erozně ohrožených pozemků. Roční ztráty nezodpovědného nakládání se zemědělskou půdou se pohybují v odhadech až kolem 4 mld. Kč, což v konečném důsledku vede ke zhoršující se konkurenceschopnosti.

Dovolte mi nyní zmínit několik statistických údajů obsažených v předkládané zprávě.

Podíl zemědělství na výdajích státního rozpočtu se v roce 2012 zvýšil o 4 %, zatímco celkové výdaje státního rozpočtu se v roce 2012 meziročně snížily o 0,3 %, výdaje státu do odvětví zemědělství se snížily ve srovnání s rokem 2011 téměř o 7 %.

Podle údajů Českého statistického úřadu došlo v odvětví zemědělství, lesnictví a rybníctví v roce 2012 k poklesu počtu zaměstnanců o 2,1 % proti roku 2011. Současně došlo i k poklesu podílu zaměstnanců odvětví na celkovém počtu zaměstnanců v národním hospodářství na úroveň 2,6 %.

slova, že jsem zde vlastně jenom pošťákem. Doufám, že to nepřítomnému panu Kalouskovi vadit nebude. Ale jinak zcela vážně. My jsme se tou zprávou podrobně zabývali ve volebním výboru a je to podobné. Je to podobné. I Český rozhlas je obrovská organizace, byť ne tak mohutná, jako Česká televize. Z koncesionářských poplatků dostává přes 2 mld. korun a my si myslíme, že skutečně je povinností této instituce odvádět naprosto perfektní práci a že je možné, že tam nějaké rezervy jsou, a budeme je společně s radou hledat. Ale znovu říkám, myslím si, že je to správné se vši pečlivostí dělat, zejména u té zprávy za rok 2013 a další, protože tato zpráva je skutečně stará, byť odráží velmi dramatickou dobu pro Český rozhlas, nebo aspoň pro zaměstnance Českého rozhlasu, kteří prošli strukturálními změnami, které zavedl nový ředitel Peter Duhan. Vytvořila se tři nová střediska. Hodně se hovořilo o snižování počtu zaměstnanců, byť k němu ještě nedošlo. Rozpočet byl dvakrát měněn, vždy samozřejmě se souhlasem příslušné rady. A nakonec byl vytvořen jakýsi mírný zisk přes 22 mil. korun po zdanění. Náš výbor doporučil radě, aby tyto přebytky dala do digitalizace vysílání. Zároveň požádal radu, aby zlepšila výběr rozhlasových poplatků a aby zvážila, zda rozhlas nějakým způsobem nemá mít jiný vztah k DPH.

Ale jinak podobný závěr – výbor doporučil Sněmovně, aby tuto zprávu schválila.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji vám, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Nemám do ní žádnou přihlášku, tak ji končím. Prosím, v podrobné rozpravě, kterou jsem otevřel, pane zpravodaji, odkažte na ono usnesení.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji, pane předsedo. Já si dovoluji odkázat na usnesení, které doporučuje Sněmovně schválit Zprávu Rady Českého rozhlasu, o hospodaření Českého rozhlasu v roce 2012.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ptám se, zda jsou zde nějaké další přihlášky do podrobné rozpravy. Není tomu tak. Podrobnou rozpravu končím. Pan zpravodaj asi nechce závěrečné slovo. Tím pádem budeme rovnou hlasovat o usnesení, tak jak ho máte ve svých materiálech.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s takto navrženým usnesením, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování číslo 169, přihlášeno 138, pro 125, proti 2. Tento návrh byl přijat. Končím projednávání bodu 69.

Otevírám bod 70, což je

Zemědělství nadále charakterizuje mzdová disparita, úroveň mezd v zemědělství dlouhodobě zaostává za průmyslem a národním hospodářstvím jako celku. Disparita mezd v zemědělství včetně lesnictví a rybářství v roce 2012 dosáhla 78 % vůči národnímu hospodářství.

Hodnota produkce zemědělského odvětví v základních běžných cenách meziročně poklesla o 2,5 % na 122 mld. Kč, a to i přes meziroční nárůst cen zemědělských výrobků o 4,1 %.

Cena vstupu do zemědělství celkem meziročně vzrostla o 4,3 %.

Agrární vývoz se v roce 2012 zvýšil proti roku 2011 o více než 22 % a agrární dovoz narostl téměř o 10 %. Následkem těchto zvýšení se bilanční schodek agrárního zahraničního obchodu meziročně snížil o více než 11 mld. Kč na úroveň 25 mld. Kč.

V důsledku zejména výrazného poklesu národních výdajů ze Státního zemědělského intervenčního fondu o více než 27 % se celkové podpory agrárnímu sektoru v roce 2012 proti roku 2011 snížily na 41,9 mld. Kč, to je o 1,1 %. Přímé podpory samotným zemědělským podnikům, to je bez výdajů na tzv. obecné služby, se snížily na 34,1 mld. Kč, to je o 0,3 %. Největší část veškerých podpor – 51,3 % – nadále představují přímé platby. Podíl podpor ze zdrojů Evropské unie stále stoupá a meziročně se zvýšil ze 70,9 % na 73,2 %.

Celkový zisk, podnikatelský důchod, zemědělství podle druhého předběžného odhadu souhrnného zemědělského účtu sice mírně, o 6 %, meziročně poklesl na 16,1 mld. Kč, avšak rozhodující ukazatel ekonomické situace zemědělských podniků – důchod z faktorů na jednoho přepočteného pracovníka – mírně stoupl o 0,8 %. Dosáhl 439 900 Kč. To dokumentuje tendenci k výrazně lepším ekonomickým výsledkům odvětví po vstupu do Evropské unie, které jsou však dány především vyššími provozními podporami podniků.

Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji si vás požádat, abyste vzali Zprávu o stavu zemědělství České republiky za rok 2012 na vědomí. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane místopředsedo. Zpravodajem byl určen pan poslanec Michal Hašek. Prosím, aby nás informoval o průběhu jednání na zemědělském výboru, jehož usnesení bylo doručeno jako tisk 61/1. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Michal Hašek: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, možná by to mělo být místem, kde budeme debatovat o aktuálních problémech českého zemědělství, ale nezbode se, v tomto čase a bez účasti ministra zemědělství považují projednání tohoto bodu za pouhou formalitu, kterou nám ukládá příslušný zákon.

Bavme se do budoucna o tom, jak rychle má být zpracována a předložena zpráva o stavu zemědělství za příslušný kalendářní rok, aby to projednání v Poslanecké sněmovně mělo smysl. Bavme se o tom, jak předložit takovou zprávu, aby nám třeba doporučovala příslušné legislativní úpravy, vycházela z toho, co se aktuálně děje v reformě společné zemědělské politiky, aby skutečně čas, který tady celá Poslanecká sněmovna věnuje projednávání této materie, byl časem užitečným.

Já potvrzuji všechna čísla, která tady v zastoupení ministra zemědělství předložil pan místopředseda Bělobrádek. Když se podíváte na srovnání aktuálních čísel v zemědělství, se začátkem transformace hluboce poklesl počet osob, které pracují v oblasti zemědělství. Platí, že se významným způsobem navyšují agrární dovozy, platí, že v některých komoditách přestává být bohužel Česká republika soběstačná. O kvalitě potravin bychom tady mohli pořádat několikahodinový seminář.

Dámy a pánové, zemědělský výbor projednal zprávu o stavu zemědělství – podotýkám za rok 2012, tedy věc starou déle než rok – s tím, že doporučuje Poslanecké sněmovně vzít tuto zprávu na vědomí. Já se zdržím dalšího komentáře a nějaké debaty, protože prostě bez účasti ministra zemědělství, nezbode se, považují takovou debatu relativně za zbytečnou. Přesto Sněmovně doporučuji vzít zprávu na vědomí. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Mám do ní faktickou poznámku pana poslance Svobody. To byl asi omyl. Faktickou poznámku odmazávám. Končím obecnou rozpravu. Prosím pana zpravodaje, aby v podrobné rozpravě, kterou jsem teď otevřel, odkázal na návrh usnesení.

Poslanec Michal Hašek: Děkuji panu předsedovi Sněmovny za lehkou procedurální výpomoc v této věci. V podrobné rozpravě vás odkazují, dámy a pánové, na usnesení zemědělského výboru, který doporučuje Poslanecké sněmovně vzít tuto zprávu na vědomí. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Další přihlášky do obecné rozpravy nemám, proto ji končím.

Návrh usnesení zazněl. Zahajují hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s navrženým usnesením, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 170. Přihlášeno je 142, pro 133, proti nebyl nikdo. Návrh usnesení byl přijat. Končím bod 70.

Otevírám bod

71.
Návrh rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu
na rok 2014
/sněmovní tisk 64/

Rovněž prosím pana místopředsedu vlády, aby tento tisk uvedl. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předložený materiál návrh rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu na rok 2014 byl zpracován na základě § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu, v platném znění.

Návrh rozpočtu SZIF na rok 2014 respektuje v souladu s ustanovením § 6c zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu, v platném znění, celkové dotace z kapitoly Ministerstva zemědělství pro SZIF na rok 2014 ve výši 40 mld. 19 mil. 856 tis. korun, z toho na společnou zemědělskou politiku 38 mld. 46 mil. 384 tis. korun, na marketingovou činnost 250 mil. korun a na správní výdaje 1 mld. 723 mil. 472 tis. korun.

Základní příjmy v návrhu rozpočtu SZIF na rok 2014 představují dotace z kapitoly Ministerstva zemědělství na rok 2014 ve výši 40 mld. 19 mil. 856 tis. korun, z toho dotace ze státního rozpočtu ve výši 5 mld. 347 mil. 72 tis. korun a dotace z rozpočtu Evropské unie ve výši 34 mld. 672 mil. 784 tis. korun, dále dotace z Ministerstva práce a sociálních věcí na projekt operační program Lidské zdroje a zaměstnanost ve výši 3 mil. korun. Ostatní příjmy, které byly použity k sestavení návrhu rozpočtu SZIF na rok 2014, činí celkem 190 mil. 559 tis. korun, z toho finanční dávka z výroby cukru včetně příjmu z výběru dávek z cukru do správních výdajů SZIF 145 mil. 259 tis. korun, příjmy na technickou pomoc programu rozvoje venkova 43 mil. 740 tis. korun a další příjmy, příjmy z úroků a ostatní příjmy z vlastní činnosti, 1 mil. 560 tis. korun.

V návrhu rozpočtu je dále zahrnuta půjčka na intervenční nákupy ve výši 188 mil. 999 tis. korun. Celkové zdroje a jejich užití v roce 2014 představují finanční prostředky ve výši 40 mld. 402 mil. 414 tis. korun.

Na zabezpečení společné zemědělské politiky připadá objem finančních prostředků celkem ve výši 38 mld. 351 mil. 590 tis. korun, z toho na přímé platby je to 23 mld. 650 mil. korun a na Program rozvoje venkova 13 mld. 884 mil. 639 tis. korun. a opatření společné organizace trhu pak 816 mil. 951 tis. korun. Návrh rozpočtu na marketingovou činnost činí 250 mil. korun a na správní výdaje celkem 1 mld. 800 mil. 824 tis. korun s tím, že nedochází k navýšení mzdových prostředků. Mzdy zůstávají na úrovni roku 2013.

Návrh rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu na rok 2014 byl dne 4. prosince 2013 schválen vládou České republiky. Předložený návrh rozpočtu byl sestaven v souladu s příslušnými nařízeními Evropské komise vydanými pro společnou zemědělskou politiku a současně respektuje podmínky stanovené pro její realizaci v České republice vydané příslušnými nařízeními vlády České republiky.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane místopředsedo. Zpravodajem zemědělského výboru, který tento tisk projednal a jehož usnesení nám bylo doručeno jako tisk 64/1, je pan poslanec Pavel Kováčik. Prosím, aby se ujal slova a informoval nás o jednání tohoto ctěného výboru, ctěného a mocného výboru. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: A taky velmi slušného výboru a pracovitého výboru.

Pane předsedo, paní a pánové, děkuji za slovo. V posledním bodu dnešního dne a tohoto týdne vám sdělují, že zemědělský výbor projednal tento návrh na svém zasedání. Pan ministr tady sdělil veškeré podstatné skutečnosti, které provázejí návrh rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu pro tento rok, a doporučuje Poslanecké sněmovně návrh rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu na rok 2014 schválit. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, kde mám přihlášku pana předsedy klubu TOP 09, pana poslance Kalouska. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážený pane místopředsedo vlády, dámy a pánové, přednesl jste zprávu o rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu, který je pochopitelně nezastupitelným článkem jako platební agentura do agropotravinářského komplexu. Nicméně v jeho rozpočtu, který jste citoval, jsou i některé ryze národní platby, které podléhají výlučně schválení této Poslanecké sněmovny. A jedna platba je tam, upřímně řečeno, zarážející, tj. 250 milionů na marketingovou činnost.

Dvě stě padesát milionů, dámy a pánové, je čtvrt miliardy. Čtvrt miliardy českých korun je poměrně hodně peněz všude na světě, nejenom v České republice. A já bych, dříve než zvedneme pro toto ruku, chtěl požádat zástupce vlády, která úspory klade na první místo, o podrobnější zdůvodnění této položky, proč by zrovna tato Poslanecká sněmovna dnes ve 13.50 odpoledne měla předat reklamním agenturám 250 milionů daňových

poplatníků na marketingové akce, o jejichž efektivitě, upřímně řečeno, nejsme přesvědčeni. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Zeptám se, zda chce reagovat pan místopředseda vlády. Je tomu tak. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, kolegové, pod touto částkou můžeme najít několik systémů, které podporují především produkci českého původu. Můžu zmínit Klasu. To znamená, jsou to věci především marketingové, co se týká nikoliv samotného ZIFu, ale především produkce České republiky.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Kalousek má slovo. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já se moc omlouvám, ale to není opravdu marginální otázka. To je čtvrt miliardy korun. A my jsme si samozřejmě všimli, že je známka česká Klasa a že jsou značky Česká ryba a že je spousta firem, které z toho nemají úplně špatný profit. Ale nějak jsme si nevšimli... Všimáte si, jak komunistický zpravodaj napovídá lidoveckému členovi vlády? (S úsměvem. Zpravodaj poslanec Kováčik nesouhlasí.)

My jsme si samozřejmě všimli, že tam jsou spotřebovány poměrně obrovské peníze na marketing. A taky všichni vidíme, že nijak nestoupá ta spotřeba. To znamená, že efektivita vynaložených výdajů z peněz daňových poplatníků se limitně blíží nule.

A proto se vás, vážený pane místopředsedo vlády, chci zeptat, zda máte nějaký návod. Já ne a chápu, že i naše vláda v tom nebyla úplně úspěšná. To není úplně kritika. Ale zda vláda, pokud nám navrhuje, abychom schválili čtvrt miliardy korun (s důrazem) z peněz daňových poplatníků na marketingovou propagaci, která evidentně nenese žádné výsledky, tzn. mohli bychom říct, že jsou to vlastně vyhozené peníze, protože to žádné výsledky dodneška nepřineslo, jestli má také návod, jak zvýšit efektivitu těchto výdajů, která nám se nepovedla – tady se hlásím k té sebekritice –, nebo jestli radši tyhle peníze škrtně. Já navrhuji Poslanecké sněmovně, abychom tuto položku zrušili. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Teď tu mám několik přihlášek, předpokládám faktických. První bude pan předseda klubu ANO Faltýnek, potom pan poslanec Hašek, potom pan zpravodaj a pak, předpokládám, vystoupí pan místopředseda vlády.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké odpoledne. Já jsem nechtěl vystupovat, abych zase nebyl předmětem kritiky ze strany kolegů z TOP 09 a ODS, že mám konflikt zájmů. Nicméně bych poprosil prostřednictvím pana předsedajícího pana kolegu Kalouska, aby se, než začne – téměř jako vždy nekvalifikovaně – vystupovat, zeptal svého kolegy pana Turečka, místopředsedy zemědělského výboru, jak proběhla na toto téma debata v zemědělském výboru, jaké konkrétní položky tam byly diskutovány, proč byly takto diskutovány. Zemědělský výbor včetně zástupce TOP 09 jednoznačně podpořil tuto záležitost a... A to je všechno (Potlesk poslanců ANO.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Hašek s faktickou poznámkou.

Poslanec Michal Hašek: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vašim prostřednictvím k váženému panu kolegovi Kalouskovi, když tady hovoří o tom, že si nevšiml, že by obecně výdaje na marketing měly nějaký vliv na zvýšení spotřeby. Ona je to kombinace více faktorů. A když byl ctěný pan kolega Kalousek ministrem financí, tak mj. o 10 procentních bodů zvedl DPH na potraviny! Ono nám to s tou spotřebou v České republice taky něco udělalo, pane bývalý ministře. (Potlesk poslanců sociální demokracie.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan zpravodaj má slovo, rovněž s faktickou poznámkou, předpokládám.

Poslanec Pavel Kováčik: Zpravodaj může kdykoli a k čemukoli.

Předseda PSP Jan Hamáček: To je pravda. To sice můžete, ale pak bych pustil faktickou.

Poslanec Pavel Kováčik: Jenom krátce fakticky si dovoluji říci asi toto. Je možné, že bude diskutováno – a vícekrát se to v poslední době avizovalo, že je určitý nadbytek různých značek, ne všechny jsou podporovány prostřednictvím platební agentury, tedy ZIFu. Ale přece jen občan spotřebitel určitým způsobem ztrácí přehled. Ale ty základní značky, ať už jde o Klasu a některé další, ty prosím pěkně je třeba zachovat, protože v uplynulých letech velmi významně napomohly zvýšení povědomí českého spotřebitele o české, moravské a slezské potravině, o české, moravské a slezské produkci. A konkrétně značka Klasa – a znám ji od počátku, od zrodu. Můžeme diskutovat, jestli se tam dávalo příliš málo peněz nebo ať korát nebo o poněkud víc, než bylo zapotřebí. Můžeme diskutovat o tom,

jestli některé projekty mohly být jasnější atp., ale konkrétně celkově generální značka Klasa velmi prospěla! A já děkuji i těm vládám, které jsem zrovna nemiloval, i těm vládám, ve kterých byl ministrem financí pan kolega Kalousek, že značku Klasa umožnili prostřednictvím ZIFu financovat.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já jsem tady avizoval vystoupení pana vicepremiéra, ale pokud chce pak předseda fakticky, tak asi to bude jednodušší takto. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já znovu opakuji, přestože nás pan předseda Kováčik nemiloval, že tohle dávám jako příspěvek do systémové diskuse. To není ten jednoduchý obraz, že my něco kritizujeme a říkáme, že bychom si to udělali lépe. My si uvědomujeme, že jsme tuto značku financovali. A také si uvědomujeme ty naprosto tristní výsledky. A proto přispíváme do diskuse, abychom položili řečnickou otázku.

Mně velmi lichotí, že pan předseda Faltýnek řekl, že mé vystoupení bylo nekvalifikované. Pokud si vzpomínám za těch posledních 23 let, co se pohybuji na této scéně, tak v této Sněmovně absolutně nejsilnější lobby je lobby myslivecká. Až budeme někdy projednávat myslivecký zákon, tak prosím, abychom si připomněli tuto větu. Druhá nejsilnější lobby je lobby agrární. Ta se prolíná všemi politickými stranami odleva doprava. A kdykoliv nějaký výdaj, který si tato lobby vykopala, vymohla, vynutila, vzdorovala, kdokoli ve veřejné diskusi označí za neefektivní, je označen za nekvalifikovaného. A pan předseda Faltýnek byl léta velmi kvalifikovaným pracovníkem této lobby. Já jsem s tou lobby často z pozice strážce veřejných financí diskutoval. A proto mně mimořádně lichotí od mimořádně kvalifikovaného protivníka, že označil můj výrok za nekvalifikovaný. Neboť, dámy a pánové, z určitého úhlu pohledu si vždycky můžete představit diskusi o veřejných rozpočtech jako boj dobře organizované menšiny, která si chce uloupnout z těch veřejných rozpočtů víc, než jí přísluší, proti té neorganizované většině, které se říká daňový poplatník. Je samozřejmě potom věcí každého politika – (Předsedající upozorňuje na čas.) Já jsem se hlásil s přednostním právem.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já jsem to avizoval jako faktickou poznámku a vy jste to nerozporoval. Já tady mám několik úrovní přihlášek a je zde zvykem, že první jdou faktické, tak právě proto jsem vás pustil, ale...

Poslanec Miroslav Kalousek: Můžete mi odebrat slovo samozřejmě.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak to bych nerad, ale...

Poslanec Miroslav Kalousek: Ale hlásil jsem se s přednostním právem. Ale šéf jste vy. Když mi odeberete slovo, já opustím řečnické místo a přihlásím se s přednostním právem. Je to na vás.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak já vás poprosím, protože jsem to avizoval jako faktickou, abychom to dodrželi a když tak abyste se přihlásil znovu.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji vám. Já to pak zopakuji od začátku, protože vy to zapomenete do té doby. (Úsměv a potlesk několika přítomných.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak s faktickou nebo s nějakým návrhem pan místopředseda Filip.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážený pane předsedo, členové vlády, paní a pánové, já mám faktickou připomínku a spojenou s procedurálním návrhem. Faktická připomínka je, že kontrolní výbor se v minulém volebním období zabýval několikrát náklady na tyto záležitosti, to znamená na propagaci českých výrobků, a musím říci, že nejdramatičtější byla nejen Česká ryba, která tady byla vzpomenu, ale například náklady Lesů České republiky, a proto si myslím, že by bylo vhodnější, abychom tady nezpovídali pana místopředsedu vlády a raději vyčkali příchodu ministra zemědělství, který by to měl odůvodnit. Protože on bude tím, který bude odpovídat za tu nákladovou položku 250 milionů korun. A já právě z toho, co vím z práce kontrolního výboru, navrhuji přerušení tohoto bodu až do příchodu ministra zemědělství a netrvám na tom, aby to bylo dneska. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano procedurální návrh budeme hlasovat bez rozpravy. Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem pana místopředsedy Filipa, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 171, přihlášeno je 141, pro 108, proti 11, návrh byl přijat.

Tento bod byl přerušen a já končím dnešní jednací den. Přerušuji schůzi do úterý do 11. hodiny, kdy máme pevně zařazený bod hlasování o důvěře vládě České republiky.

Přeji vám hezký víkend a sejdem se v úterý v 11 hodin.

(Jednání skončilo ve 14.03 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
18. února 2014 v 11.01 hodin
Přítomno: 194 poslanců

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další jednací den 6. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Mám na vás teď prosbu, abyste neodcházeli ze sálu, protože během několika málo okamžiků přijde do jednacího sálu pan prezident se svým projevem. Do té doby, prosím, vydržte na svých místech a potom budeme v našem jednání pokračovat. Děkuji.

(Několikaminutové čekání na příchod pana prezidenta.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené poslankyně, vážení poslanci, vážení členové vlády, oznamuji vám, že za několik okamžiků navštíví náš jednací sál prezident republiky pan Miloš Zeman.

(Za zvuků slavnostní fanfáry přichází do sálu v doprovodu kancléře Poslanecké sněmovny prezident republiky. Usedá na místo po pravici předsedy Sněmovny.)

Vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych mezi námi uvítal prezidenta republiky pana Miloše Zemana a předal mu slovo.

Pane prezidente, prosím.

(Prezident přechází k řečnickému mikrofonu, cestou si podal ruku s poslancem Kalouskem.)

Slovo má prezident republiky.

Prezident České republiky Miloš Zeman: Vážený pane předsedo Poslanecké sněmovny, vážený pane předsedo vlády, vážení členové vlády, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení hosté, domnívám se, že nejvhodnější příležitostí, jak má prezident republiky pozdravit novou Poslaneckou sněmovnu, je právě okamžik, kdy tato Sněmovna jedná o pravděpodobně nejdůležitějším programovém bodu a to je vyslovení důvěry této vládě.

Jsem si vědom toho, že ve volební kampani zaznělo ze stran nejrůznějších politických subjektů mnoho slibů a že v případě vytvoření jakékoli koaliční vlády je nutné hledat racionální kompromis tak, aby se alespoň část těchto slibů či závazků promítla jak do koaliční smlouvy, tak do programového prohlášení.

Na druhé straně bych chtěl říci, že programové prohlášení považuji za jakýsi kolektivní slib či závazek. Slib, který by měl být kontrolovatelný a k jehož porušování by nemělo docházet, jak jsme zažili v minulosti, kdy dané slovo neplatilo, kdy podaná ruka, ale i podepsaná smlouva byly znehod-

nocovány krátce po svém uskutečnění. A myslím si, že to byl jeden z faktorů, proč se rozpadla minulá vládní koalice. Nelze slibovat snížení daní před volbami a zvýšení daní po volbách.

Ale dovoluji mi, abych se dostal k tématu, které mně přísluší, a tímto tématem není hodnocení programového prohlášení vlády, protože to je povinnost předsedy vlády a členů vlády. Tímto tématem není ani kritika tohoto programového prohlášení, protože to je povinnost opozice. Ale tímto tématem je odpověď na otázku, kterou mně mnozí politici kladli zejména v souvislosti s mým vánočním poselstvím, když jsem mluvil především o potřebě dodržovat sliby a oni se ptali, kde je ta vize.

Kolegyně a kolegové, napsal jsem sice několik knih o společenských vizích, ale nejsem tak autorsky ješitný, abych předpokládal, že jste je všichni četli. Proto mně dovoluji, abych alespoň v pěti minutách se pokusil svoji vizi znovu vyjádřit a zasadit ji do kontextu programového prohlášení, protože toto prohlášení je zcela logicky prohlášením na čtyřleté volební období, zatímco skutečná vize hodná tohoto jména překračuje čtyři roky. Je nikoli udržováním současného stavu, ale pokusem o jeho dlouhodobou změnu. Mám-li použít poněkud patetického termínu, je to sen. Je to sen Martina Luthera Kinga, je to sen Johna Kennedyho o přistání Američanů na Měsíci. Je to sen, který nás může motivovat, ale také frustrovat, pokud se nesplní.

Jsem velmi opatrný vůči používání termínu vize. Už jsme jich tady měli několik. Předpokládali jsme, že do sedmi let doženeme Rakousko. Nevšiml jsem si toho. Předpokládali jsme, že se staneme středoevropským ekonomickým tygrem. Nevšiml jsem si toho. Místo toho, abychom se poučili u západních demokracií, jak vypadá skutečná politická demokracie a skutečná tržní ekonomika, vytvářeli jsme jakési nové politické formace mimo strukturu standardních politických stran, které se ovšem postupem času rozpadly. Dospěli jsme k názoru, že umíme vyvinout originální novou metodu privatizace. A všichni víme, jak dopadla.

Společným rysem těchto kvazivizí byl jakýsi čechocentrismus. Byla to snaha hledat originální cestou cestu za každou cenu a spíše poučovat jiné, než se učit od jiných. Opačným extrémem tohoto čechocentrismu bylo hledání inspirací v co nejvzdálenějších koutech naší planety. Zazněl vážně míněný návrh, abychom se připojili ke smlouvě NAFTA, to znamená k dohodě o volném obchodu mezi Spojenými státy, Kanadou případně Mexikem. Zazněl neméně vážný návrh, abychom se inspirovali Singapurem jako jedním z asijských tygrů. Díky bohu, že se tato vize neuskutečnila.

Ale nyní stojíme před úkolem hledat zakotvení programového prohlášení vlády právě v tom dlouhodobějším než čtyřletém horizontu a já bych vám chtěl ve vaší úvaze nabídnout svoji představu. Zůstaňme v evropském kontextu. Zůstaňme na půdě kontinentu, který je nám vlastní a s nímž jsme

svými nejenom ekonomickými, ale především kulturními kořeny po staletí srostlí. A dívejme se na jednotlivé evropské země a snažme se jimi inspirovat, aniž bychom je kopírovali. Jsem přesvědčen, že ona dlouhodobá vize není jenom vizí sociálně a ekologicky orientované tržní ekonomiky, o níž mluví programové prohlášení vlády, ale že je vizí sociálního státu.

Evropský sociální stát neexistuje. Je to žurnalistická fikce. Ve skutečnosti existují různé modely sociálních států a musíme se ptát, který z nich je úspěšný a který je neúspěšný. Z hlediska dlouhodobé úspěšnosti objektivní, tvrdá statistická data prokazují, že nejlépe se s krizí vyrovnaly skandinávské země. Podívejte se prosím na data. Skandinávské země se umísťují na prvních příčkách konkurenceschopnosti. Ale nejenom to. Umísťují se i na prvních příčkách toho, čemu se říká human development index, to znamená index, který vedle ekonomické výkonnosti zahrnuje i pravděpodobnost dožití, míru ochrany životního prostředí a další právě sociálně ekologické parametry. Co je ovšem rysem skandinávských zemí, který mnohé z vás pobouří. Je to vysoké zdanění. Vysoké zdanění, které se projevuje například tím, že mezní zdanění nejbohatších příjmových skupin ve Švédsku dosahuje 56 %, že Dánsko, uznávám, jako jediná země Evropské unie má jednotnou daň z přidané hodnoty ve výši 25 %, a přitom podle eurobarometru jsou Dánové nejšťastnější zemí v Evropě, aniž bych to spojoval s počínáním dánských studentů v Praze. A i když nechci přehlížet problémy, které i skandinávské země mají, například ekonomické problémy ve Finsku nebo obtížně zvládnutá imigrace ve Švédsku, musíme konstatovat, že tyto země překonaly euroamerickou ekonomickou krizi daleko lépe než zbytek Evropy. A to je fakt, který je dobré respektovat.

Chtěl bych vás upozornit, že podle údajů společnosti IDEA švédský státní dluh za posledních deset let klesl o 50 %. A my, kteří jsme byli v situaci, kdy jsme zvyšovali státní dluh i v době šestiprocentního hospodářského růstu, musíme přemýšlet nad tím, proč se to Švédům povedlo a proč se to nepovedlo nám. Ano, nikdo neplatí rád daně. Ale skandinávský model, který vám doporučuji k úvaze, je typický nejenom vysokým zdaněním. Je typický tím, že se za prvé výnos daní nerozkrade, a za druhé tím, že tento výnos je rozumně investován. Je investován právě do oblasti lidského potenciálu, ať už je to školství, nebo ať už je to zdravotnictví. A právě tyto lidské investice mají dlouhodobý charakter.

Jestliže nový ministr školství navrhuje školskou reformu neomezovat pouze na neustálé experimenty s vysokoškolským studiem, ale začít od základního, a dokonce od předškolního vzdělávání, s čímž naprosto souhlasím, pak to znamená, že pozitivní efekty takové reformy se projeví až po uplynutí jedné generace. A běžný politik je vázán svým čtyřletým funkčním obdobím a samozřejmě i touhou být zvolen na další čtyři léta.

Masaryk si kdysi přál, aby Československo mělo 50 let k tomu, aby se

stalo plnohodnotnou demokracií. Bohužel, dostalo jenom 20 let. Snažme se tedy hledat tuto inspiraci, chcete-li, tento sen, u evropských zemí, které jsou prokazatelně úspěšnější než průměr Evropy, a nezabíhejme ani na další kontinenty, ani na vymyšlení dalších originálních českých cest. To je moje první a základní poznámka.

A nyní mně dovolu, abych se krátce vrátil k programovému prohlášení vlády. Byl jsem v určitých rozpacích, když jsem je četl, protože jsem vlastně v poslední verzi dostal do ruky dvě programová prohlášení. Jedno, které se jmenuje programové prohlášení vlády, a druhé, které se jmenuje koaliční smlouva. A protože vynikám, kolegyně a kolegové, pečlivostí čtení, v těchto dokumentech jsem našel 15 základních rozdílů. Nemám tím na mysli rozdíly formulační, nemám teď na mysli rozdíly vyplývající ze zestručnění a v některých případech naopak z rozšíření těchto dvou dokumentů. Mám tím na mysli rozdíly obsahové. A abych vás dlouho nezdržoval, dovolu, abych uvedl jeden jediný příklad.

V koaliční smlouvě se dokonce na dvou místech hovoří o tom, že má být snížena daň z přidané hodnoty na léky, knihy a případně další komodity. V programovém prohlášení jsem se dočetl pouze o snížení daně z přidané hodnoty na léky. Chtěl bych upozornit, že mně to osobně vůbec nevádí, ba právě naopak. Říkal jsem panu ministerskému předsedovi, že bych považoval za daleko užitečnější místo snižování DPH na knihy rozsáhlejší podporu obecních knihoven jako přirozených zříděl místní kultury a místní vzdělanosti, protože knižní repertoár samozřejmě zahrnuje i pornografii a já opravdu nevidím důvod, proč daňově zvýhodňovat pornografii. Ta si na sebe vydělá dostatečně sama. Ale pouze konstatuji jako pars pro toto jeden z mnoha příkladů nesouladu mezi koaliční smlouvou a programovým prohlášením vlády, takže kdybych byl právní puntičkář, jako že nejsem, tak bych dokonce prohlásil, že programové prohlášení vlády je porušením koaliční smlouvy. Ale já nic takového neřeknu, protože přeji této vládě úspěch, protože jsem se sám snažil k tomuto úspěchu přispět z hlediska složitých problémů u jmenování ministra financí. Koneckonců zastávám názor, že když ve vládě nejsou všichni tři předsedové koaličních stran, tak tato vláda kulhá a je málo schopna komunikace. Domnívám se, že toto koaliční partnerství, tento sňatek z rozumu, je jediným možným řešením situace, která vznikla po svobodných volbách, a proto moje poznámky berete jako poznámky přátelské. Jako poznámky, které se snaží zlepšit fungování vlády.

Další poznámkou vedle jistého nesouladu koaliční smlouvy a programového prohlášení je i fakt, že každý programový dokument má být kontrolovatelný. A má-li být kontrolovatelný, musí obsahovat i časové termíny. Přijal jsem s potěšením ujištění pana ministerského předsedy, že pendantem tohoto programového prohlášení bude i legislativní plán vlády, protože

bez tohoto plánu a termínů z něj vyplývajících by mohla vláda tvrdit, že všechny své sliby hodlá splnit v posledním týdnu svého funkčního období, dovedeno ad absurdum, což by jistě nebylo zcela vhodné.

Další přátelská poznámka se týká rozporu mezi cíli, které jsou v programovém prohlášení obsaženy a s nimiž velmi a velmi souhlasím, protože prezidentovi přísluší vyjadřovat se sice teoreticky ke všemu, ale prakticky především k otázkám obranné a zahraniční politiky. Rád bych uvítal jak to, že v kapitole Ministerstva obrany se vyskytují zahraniční mise, pane ministře. Jsem rád, že jsme se v tomto shodli, a vím, že proti zahraničním misím je podstatná část veřejnosti. A já jim vždycky připomínám výrok Nevilla Chamberlaina ze září 1938: „Proč bychom měli bojovat za zemi, o které nic nevíme.“ A totéž jsem říkal při své nedávné návštěvě vojáků v Afghánistánu. My bojujeme proti mezinárodnímu terorismu především proto, aby tento terorismus nepronikl na naše území.

Chtěl bych uvítat, tentokrát už jsem se asi obrátil správným směrem (obrací se vpravo k vládní lavici), i tu část programového prohlášení vlády, která mluví o vytvoření podmínek pro vstup do eurozóny. A souhlasím i s tím, že vláda předkládá návrh Poslanecké sněmovně a posléze i mně na uzavření fiskálního paktu, zdůrazňuji, s vyloučením části III, protože tuto část z objektivních ekonomických důvodů dnes nemůžeme akceptovat, stejně tak jako ji neakceptovalo zmíněné Švédsko, Polsko, Maďarsko nebo Litva. Chtěl bych jenom upozornit, že z hlediska plnění maastrichtských kritérií, která jsou tři, nám nic nebrání v tom, abychom již nyní zahájili přípravné práce pro vstup do eurozóny a abychom se přiblížili onomu dvouletému přechodnému období, v němž kurs koruny vůči euru má být fixován ve velmi úzkém tolerančním pásmu. Chtěl bych vyslovit svoji hlubokou nespokojenost nad intervencí České národní banky, která tento kurs uměle posunula mimo reálnou tržní hodnotu, a tím ať už vědomě, nebo nevědomě zpomalila náš vstup do eurozóny.

Nu a jedna z posledních přátelských poznámek. Když jsem si přečetl jakousi bilanci, to znamená na jedné straně cíle, na druhé straně prostředky, tak jsem se chtěl zeptat: Milí moji, a kde na to vezmete peníze? Protože zatímco kalkulace předpokládaných rozpočtových výdajů je, nechci říci zcela transparentní, ale ne úplně mlhavá, pak fuzzy jsou představy o rozpočtových úsporách, ať už na příjmové, nebo na výdajové straně státního rozpočtu.

Naprosto souhlasím s tím, že v rozpočtu jsou obrovské rezervy. Jsou to plýtvavé výdaje, jsou to předražené veřejné zakázky. Jako jeden z drobných příkladů bych uvedl zákon o státním příspěvku na bydlení, který umožňuje majitelům ubytoven bohatnout na svých klientech. Jsem přesvědčen, že lze zlepšit výběr daní. Mimochodem, zatímco v koaliční smlouvě se mluví o finanční policii, v programovém prohlášení žádou

finanční policii nevidím. Jsem přesvědčen, že majetková příznání mohou přispět k odstranění korupce, zejména bude-li důkazní břemeno přeneseno, jak říká Jára da Cimrman, na sprostého podezřelého. Ale ptám se: Už jste to kvantifikovali? Už jste zjistili, jestli vám to bude stačit? A pokud ne, tak tady nastupují čtyři scénáře a já jako bývalý prognostik miluji scénáře, no a myslím si, že někteří umělci budou docela rádi – opět se obracím (k vládní lavici) nesprávným směrem – když na závěr svého vystoupení tyto čtyři scénáře uvedu.

Scénář první. Pan ministr Babiš najde v rozpočtu, a má na to záviděníhodnou dobu čtyř měsíců, dostatečné rezervy na to, aby vládní sliby byly naplněny, protože, jak víte, v červnu se vládě předkládá první návrh zákona o státním rozpočtu. V tom případě bude všechno v pořádku a my pana Babiše navrhneme na Nobelovu cenu za ekonomii.

V druhém případě nastane situace, že bude nutné přistoupit, samozřejmě až po zacpání rozpočtových děr, k onomu skandinávskému modelu, k solidaritě bohatších s chudšími, k progresivnímu zdanění příjmu fyzických osob, úpravám korporátní daně, úpravám DPH a konečkonců i k zavedení sektorové daně, o níž koalice s velkým váháním a s velkými pochybnostmi mluví a kterou já zcela podporuji. To je v obou případech optimistický scénář a oba dva tyto scénáře se dokonce mohou i vzájemně doplňovat.

A pak následují dva pesimistické scénáře. Scénář první: Vláda oznámí, jak už bylo kdysi řečeno jedním pravdivým výrokiem, že naše sliby nebyly zasazeny do reálného ekonomického kontextu, a tím pádem začne postupně ztrácet důvěru občanů.

Scénář druhý: Vláda své sliby splní za cenu dalšího neúměrného zadlužování, za cenu rozdávaní předvolebních dárečků, protože všude máme nějaké volby – teď eurovolby, které jsem nedávno vyhlásil na 23. a 24. května, pak komunální volby, pak senátní volby a před volbami nepopulární opatření nejsou přijímána s příliš velkou radostí. Ovšem toto zadlužování by zákonitě vedlo k tomu, že překročíme onen tříprocentní limit maastrichtských kritérií a že si odřízneme cestu ke vstupu do eurozóny, kterou sám vytrvale již několik let doporučuji.

Milé kolegyně, milí kolegové, blíží se k závěru svého vystoupení. Řekl jsem, že moje poznámky budou přátelské, a stejně tak bude přátelská i moje poznámka směrem k novému předsedovi Sněmovny Janu Hamáčkovi, který řekl, že Sněmovna má být dílnou. A já si vzpomínám, že když jsem v roce 1996 měl rovněž první projev jako předseda Poslanecké sněmovny, řekl jsem, že Sněmovna má být dílnou, ze které budou vycházet dobré zákony.

Byl bych spokojený, kdyby těmito dobrými zákony byl v prvním případě služební zákon, který by konečně odstranil politické trafikanty, onu neod-

latelnou touhu politických stran bez výjimky obsadit svými stranickými funkcionáři všechna významná místa v resortech, které jim připadly, a stranickými členy všechna nevýznamná místa včetně vrátných a uklízeček. Ten problém odbornosti, který služební zákon zdvihá, ničí dilema, či dichotomii, se kterou jsme se setkávali i při diskusích o sestavování vlády. Buď budete odborník, nebo budete politik. A já vám tvrdím, že můžete být obojí. Vzpomeňte si na dva bývalé ministry financí. Byl Alois Rašín politik? Nepochybně ano. Byl ekonom? Nepochybně ano. A jeho názorový protipól Karel Engliš byl jak politikem, tak ekonomem. Zejména ti, kdo už něco v životě úspěšně řídili, ať to byla obec, město nebo firma, vědí, že tyto dvě funkce lze splnit. Baťa byl starosta Zlína, tedy politik, a samozřejmě, kdo by o tom pochyboval, i velmi úspěšný podnikatel, byť na začátku své životní dráhy třikrát zkrachoval. Proto nevěřte těm, kdo budou klást umělou hranici mezi odborníky a politiky. Při troše dobré vůle lze najít lidi, kteří splňují obě kritéria současně, a k tomu by právě měl sloužit služební zákon.

Za druhý ze tří zákonů, které by měly z této dílny vyjít, pokládám zákon o prokázání původu příjmů a majetku. Ve vládním programovém prohlášení se o něm mluví pouze v kapitole Ministerstva financí a bohužel k mé lítosti, pane ministerský předsedo, nebyl zmíněn v prioritách vlády. Nicméně chceme-li účinně bojovat proti korupci, nic jiného nám nezbývá. Před dvěma lety bylo v Německu zabaveno 2120 nelegálně získaných majetků podle obdobného zákona. Dost rád bych viděl, kolik nelegálně získaných majetků by bylo zabaveno v České republice, kdyby obdobný zákon konečně platil i u nás.

Nu a konečně třetí zákon je zákon zákonů, tedy zákon o státním rozpočtu. A tady předpokládám, že se utkám s vládou a že se utkám i s vámi.

Zastávám něco, čemu se možná dá říkat prezidentská mantra. Jediný způsob, jak překonat enormně vysokou nezaměstnanost, nejsou neustálé, často zmatené změny typu aktivní politiky zaměstnanosti, kde se jenom vyhazují peníze bez reálného efektu. Jediný způsob, jak překonat nezaměstnanost, jsou investice. Investice vytvářející nová pracovní místa, a to opět vedle krátkodobých investic i investice velkého rozsahu, které lidé malého myšlení někdy označují jako megalomanské projekty jenom proto, že svým horizontem přesahují ony fascinující čtyři roky.

Včera jsem byl, přátelé, v jižních Čechách. Jakub Krčín z Jelčan a Sedlčan vybudoval vodní dílo, jehož retenční kapacita je větší než retenční kapacita vltavské kaskády, nehledě na to, že je to dílo, které je atraktivní pro cestovní ruch. Kdyby tehdy v rožmberském panství vládla Strana zelených, měli jsme tam útluné mokřady se spoustou komárů a žádné vodní dílo by nevzniklo, protože by je zelení označili za megalomanský projekt.

Proto, třebaže vím, že investice jsou otloukáčkem, že investice ne-

mají volební právo, že občasně přestřihování pásek má menší efekt, než když dáte do natažené ruky občanů nějakou tu sociální dávku, přesto – a to je ta prezidentská mantra – se velmi přimlouvám za to, aby už v novém zákoně o státním rozpočtu podíl investic konečně vzrostl, protože jinak se odsuzujeme k tomu, že nezaměstnanost dále poroste, byť s časovým zpožděním, neboť jistý růst produktivity práce při mírném ekonomickém oživení vůbec nezaručuje, že budou absorbovány nové pracovní síly. Ostatně soudím, jak říkal starý Cato, že z krize se musíme proinvestovat a že ten, kdo odmítá rozumné inteligentní investice, nikoliv pomníky typu akvaparků, že ten, kdo odmítá tyto investice, škodí této ekonomice a škodí této zemi, protože nezaměstnanost není jenom ztráta ekonomických příležitostí. Nezaměstnanost je sociální problém, protože je ztrátou lidské důstojnosti.

Kolegyně a kolegové, zcela závěrem chci blahopřát jednak těm, kdo byli do této Poslanecké sněmovny zvoleni znovu. Znamenalo to projít zkouškou ohněm, v mnoha případech získat preferenční hlasy, a tedy důvěru voličů, nikoli pouze stranických sekretariátů. A jsem rád, že tady jsou. Současně bych chtěl blahopřát více než 110 poslancům, kteří se sem dostali poprvé, a jako člověk, který už v politice něco zažil, bych je chtěl na závěr svého vystoupení přátelsky varovat. Stanete se objektem mediální kampaně. Na tom by nebylo nic špatného. Znáte můj názor na novináře, ale občas z nich vypadne alespoň jeden či dva kritické argumenty, nikoli jenom nadávky. Ale chtěl bych upozornit na fenomén, který se objeví, až si noví poslanci – ti starší už jsou otrlejší – otevřou internet. A otevřou si takzvané internetové diskuse, kde minimálně třetina těchto diskusí má autory skrývající se pod nejrůznějšími anonymními přezdívkami. A tito autoři neargumentují, tito pouze nadávají. Jsou to lidé, u nichž jejich závist přerostla až v patologickou nenávist vůči všem, kdo jsou schopnější než oni sami, tedy vůči všem. (Oživení v sále.) Jsou to lidé, o nichž Tomáš Masaryk v poněkud jiném kontextu mluvil jako o patologické sedlině české společnosti.

A já bych zde navázal na svůj inaugurační projev, kde jsem vás poprosil: Nenechte se otrávit. Nenechte se otrávit závistivými, nešťastnými, možná, ač nejsem psychiatr, i duševně nemocnými lidmi, kteří si své komplexy nenávisti vylívají za pomoci nového komunikačního média. Hodnoťte své činy podle výsledků své práce a podle ničeho jiného než podle těchto výsledků. Průzkumy popularity mohou zavádět. Tady byl nejpoblábnější tu Vladimír Dlouhý, tu Pavel Bém, tu Stanislav Gross. Kde dneska jsou? Nehodnoťte se podle průzkumu popularity, hodnoťte se podle výsledků.

A zcela závěrem vám všem dvěma stům poslanců chci popřát, abyste vaše funkční období, váš pobyt v této ponorce, pokládali za nejzajímavější a nejužitečnější období vašeho života.

Děkuji vám za vaši pozornost. (Poslanci povstávají a tleskají. Prezident odchází za doprovodu kancléře Poslanecké sněmovny z jednacího sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dámy a pánové, v tuto chvíli schůzi na 15 minut přerušuji. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 11. 58 hodin do 12.15 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.16 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, prosím, abyste zaujali svá místa, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Náhradní karty mají tito poslanci: náhradní karta č. 1 – pan poslanec Vojtěch Adam, náhradní karta č. 3 – paní poslankyně Jana Lorencová, náhradní karta č. 2 – pan poslanec Ladislav Velebný, náhradní karta č. 5 – pan poslanec a premiér Bohuslav Sobotka.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci: pan poslanec Ivan Gabal – zdravotní důvody, pan poslanec Radim Holeček – rodinné důvody, pan poslanec Rom Kostřica – zdravotní důvody, pan poslanec Michal Kučera – zdravotní důvody, pan Jaroslav Lobkowicz – pracovní důvody, paní poslankyně Nina Nováková – zahraniční cesta, paní poslankyně Pavlína Nytrová – zdravotní důvody, pan poslanec Milan Šarapatka – rodinné důvody a pan poslanec Pavel Volčík – zdravotní důvody.

Nyní přistoupíme k bodu 60 našeho programu.

Z omluv tímto tedy vyjme paní poslankyni Nytrovou, která je přítomna. Další, kdo bude vyjmut z omluv, je pan poslanec Radim Holeček, který je taky přítomen.

Mám zde přihlášku s přednostním právem pana poslance, pana Standury. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Myslím, že se to skloňuje trochu jinak, to moje přijmení, ale budiž.

Hezké dopoledne. Ještě než začneme projednávat bod 60, chtěl bych navrhnout pevné zařazení bodu v rámci programu této schůze.

Když si otevřete servery, mnozí z vás mají před sebou tablety nebo notebooky, tak vidíte, že dneska znovu eskaluje situace na Ukrajině. (Nesouhlasné výkřiky z levé části sálu.) My jsme v debatě hodně pokročili...

Možná byste nemuseli nesouhlasně křičet, vyjádříte se hlasováním.

Dobře, jestli je vám to jedno, ta situace, chcete jít rychle domů nebo rychle na hokej, budiž. Já chci navrhnout pevné zařazení bodu 72 – Aktuální situace na Ukrajině a postoj vlády České republiky po skončení projednávání bodu 60. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Ještě někdo se chce přihlásit k programu? Není tomu tak.

Nyní budeme hlasovat o návrhu pana poslance Stanjury o zařazení bodu 72 pevně po skončení projednávání bodu 60.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh? Proti?

Hlasování končím. V hlasování pořadové číslo 172 přihlášeno 190 poslanců, pro 50, proti 60. Návrh byl zamítnut.

Nyní tedy přistoupíme k projednávání bodu

60.

Žádost vlády České republiky o vyslovení důvěry

Předseda vlády Bohuslav Sobotka dopisem ze dne 3. února 2014 informoval předsedu Sněmovny, že vláda jmenovaná prezidentem republiky dne 29. ledna 2014 je připravena předstoupit před Poslaneckou sněmovnu a požádat ji o vyslovení důvěry. Ústava České republiky předepisuje učinit tak do 30 dnů po jejím jmenování. Programové prohlášení této vlády vám bylo doručeno v pátek 14. února tohoto roku.

Nyní prosím předsedu vlády pana Bohuslava Sobotku, aby se ujal slova.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené poslankyně, vážení poslanci, vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, dovoluji mi, abych před vás dnes předstoupil s žádostí o vyjádření důvěry Poslanecké sněmovny nově vzniklé vládě. Nová vláda předstupuje před Poslaneckou sněmovnu osm měsíců po pádu vlády, která měla jako poslední mandát vzniklý z voleb. Předstoupíme před Poslaneckou sněmovnu tři měsíce po volbách do Poslanecké sněmovny, které rozhodly o jejím aktuálním složení.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, nebudu tady teď číst text programového prohlášení vlády. Ne že bych ten text neměl rád nebo že bych se jím nechtěl pochlubit. Po mnoha hodinách koaličních vyjednávání, které za tímto textem stojí, musím říci, že k němu mám dokonce i určitý citový vztah. Ale text programového prohlášení vlády, stejně jako na něj navazující text

koaliční smlouvy koalice sociální demokracie, ANO a KDU-ČSL jsme vám rozdali už v pátek. A myslím si, že je zbytečné, abych teď tady ten text četl, protože každý z vás měl dostatek času na to, aby se s ním mohl podrobně seznámit.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, předpokládám, že během rozpravy k programovému prohlášení vlády a k hlasování o důvěře vládě bude zaznívat kritika jak zleva, tak kritika zprava. To je logická a očekávatelná věc. Ve vládní koalici se spojila levo-středově a levicově orientovaná sociálně demokratická strana, která volby vyhrála, s hnutím ANO, které je ve středu či na pravém středu politického spektra a ve volbách se umístilo na druhém místě, a s KDU-ČSL, které patří mezi pravo-středově vymezené politické síly. Je tedy logické, že vznik vládního programu, dohoda na koalici, na obsahové náplni budoucího vládnutí musely být předmětem vážné debaty. A to, co dostáváte v podobě koaliční smlouvy a programového prohlášení vlády, je průnik programů těchto tří politických subjektů. Musím říct, že jsem rád, že se podařilo toho průniku dosáhnout v takto velkém rozsahu, a že to je dobrý program pro fungování vlády minimálně na jedno volební období.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, ať už zde bude zaznívat kritika zprava, či zleva, myslím si, že je důležité, abychom si všichni uvědomili, že naše země není v dobrém stavu a že ji nová vláda v dobré situaci rozhodně nepřebírá. V uplynulých sedmi letech se tady na vládě podílela zejména Občanská demokratická strana a také TOP 09. Žádná ze stran současné vládní koalice nenesla v uplynulých sedmi letech vládní odpovědnost tak, aby se mohla reálně podílet na exekutivním rozhodování, a žádná z těchto stran nebyla součástí hlasovací většiny, která mohla v této Poslanecké sněmovně měnit zákony.

Jsem si vědom toho, že se nepochybně objeví argumenty, které budou hovořit o tom, že vládní programové prohlášení je příliš obecné a že neobsahuje potřebné podrobné informace. Nepochybně to tak je a myslím si, že vládní program je vždy především obecný rámec, který definuje směr, který definuje cestu, který definuje strategii příští vlády. Podrobnosti bude obsahovat legislativní plán vlády. Podrobnosti budou obsahovat plány nelegislativních úkolů, které vláda před sebou bude mít, akční plány, strategie. Koneckonců podrobnosti bude obsahovat i návrh zákona o státním rozpočtu na příští rok, který vzápětí nová vláda začne připravovat.

Myslím si, že je také důležité říci, že ten text, který jste dostali, a ty dva texty, které jsou součástí programového prohlášení vlády, nejsou v rozporu, ale vzájemně se doplňují a vzájemně na sebe odkazují. A jestliže v programovém prohlášení vlády nejsou uvedeny všechny podrobnosti a jsou uvedeny v textu koaliční smlouvy, pak je to takto v pořádku, protože koalice

postupuje na základě odkazu jak na koaliční smlouvu, tak na programové prohlášení nové vlády.

Tolik jenom několik málo stručných poznámek na úvod mého vystoupení k žádosti, se kterou předstoupila vláda České republiky před Poslaneckou sněmovnu.

Dovolte mi nyní, abych při této příležitosti velmi stručně okomentoval či podtrhl hlavní cíle politiky nové koaliční vlády.

Vláda má tři hlavní priority, které se promítají do celého vládního programu. Za prvé, naším cílem je realizovat takovou hospodářskou politiku země, která povede k růstu a k prosperitě a současně udrží pod kontrolou deficit veřejných rozpočtů. Za druhé, naším cílem je přirozeně napravit ty nejhorší chyby, ke kterým došlo v reformách Topolánkovy či Nečasovy vlády zejména v oblasti zdravotnictví a zejména v oblasti sociální politiky, zejména tam, kde utrpěly rodiny s dětmi, zejména tam, kde utrpěli senioři. A za třetí, prioritou vlády je zajištění dobře fungujícího státu, který se bude chovat transparentně, efektivně a který zabrání rozkrádání veřejných prostředků. Tohle jsou tři klíčové priority, na kterých tato koalice stojí a padá. Tohle jsou tři klíčové priority, od kterých se budou odvíjet i politiky jednotlivých resortů.

Dovolte mi nyní, vážené poslankyně a vážení poslanci, abych se těmito třem prioritám věnoval podrobněji.

Nejprve k rozpočtové politice nové vlády, která by se měla zaměřit na podporu zaměstnanosti a na podporu podnikání. Platí, že v rámci nové hospodářské politiky nebudeme brát lidem peníze formou zvyšování daně z přidané hodnoty. Již na počátku jsme se dohodli, že nová vláda daň z přidané hodnoty zvyšovat nebude. Nebudou se tedy opakovat trendy z minulých let, které nás dovedly do situace, že potraviny a léky máme v naší zemi zdaňovány jednou z nejvyšších sazeb daně z přidané hodnoty v rámci Evropské unie vůbec.

Součástí nové rozpočtové politiky je také zřejmá prioritou neškrtat v investicích státu a neškrtat v prostředcích, které jsou určeny na platy zaměstnanců veřejného sektoru. Protože právě plošné škrty v investicích a plošné škrty v platech lidí, kteří pracují pro stát a pro veřejný sektor, podlomily v minulých letech hospodářský růst naší země.

Další důležitou součástí nové hospodářské politiky je aktivní přístup k čerpání prostředků z Evropské unie. Je to smutné a opakovaně už to zaznělo – naše země patří k těm úplně nejhorším státům z hlediska schopnosti efektivně prostředky z fondů Evropské unie vyčerpat.

Jestliže v loňském roce v rámci celé Evropské unie propadlo zhruba 16 miliard korun a z toho v České republice to bylo 10 miliard korun, tak je to velmi neblahý výsledek. A jestliže letos hrozí, že přijdeme nenávratně o 24 miliard korun, pak je to nepochybně alarmující. A vláda se chce soustředit

na to, aby odvrátila tato rizika, odvrátila toto nebezpečí a zajistila, že peníze, které čerpáme z Evropské unie, budou využity, ale budou využity efektivně, to znamená na projekty, které do budoucna posílí konkurenceschopnost České republiky, které podpoří podnikání a podpoří tvorbu nových pracovních míst.

Častá otázka, kde na to vezmeme, častá otázka, kde má vláda prostředky na realizování svých rozpočtových priorit, se z velké části dá zodpovědět – chceme efektivně a dobře využít peníze, které budeme masivně dostávat ještě v příštích letech jako země, která i v příštích letech bude čistý příjemce prostředků z Evropské unie, a můžeme tedy počítat s tím, že tyto zdroje budou doplňovat zdroje, které má k dispozici náš národní rozpočet.

Chceme v rámci nové hospodářské politiky změnit vztah vlády k investořům. K těm, kteří chtějí investovat. A je jedno, jestli jsou to domácí investoři, nebo jsou to zahraniční investoři. Vláda musí poskytovat kvalitní servis. To, že to nebude jednoduchý boj, ukazuje i situace kolem investice společnosti Amazon, kde vláda velmi intenzivně podporuje samosprávy a snaží se vytvořit podmínky pro to, aby jak samospráva v obci Dobrovíz, tak samospráva ve městě Brno mohla s investicí tohoto typu vyjádřit svůj souhlas. Ale nejde jenom o Amazon, já jsem přesvědčen o tom, že vláda musí velmi aktivně podporovat velké investiční projekty, a to zejména tam, kde máme dlouhodobý problém s vysokou nezaměstnaností, a tam, kde máme už připravené průmyslové zóny napojené na dopravní infrastrukturu.

Proto také jasně říkám, že pokud jde o aktivní politiku státu, pokud jde o politiku CzechInvestu, který se musí vzpamatovat z toho útlumu, ve kterém byl v minulých letech, chceme myslet na Moravskoslezský kraj, chceme myslet na Ústecký kraj, kde jsou dlouhodobě velké strukturální problémy a bohužel nejsou za námi. Řada těch strukturálních problémů dořešena nebyla. Mám na mysli zejména otázku útlumu těžby uhlí v obou těchto regionech a tam musí vláda být dostatečně aktivní.

Když jsem hovořil o investicích, chci také krátce mluvit o exportu. Naše země je exportně orientovaná. Jsme v zásadě exportně orientovaní na země eurozóny a sdílíme s eurozónou její ekonomický osud. V našem zájmu je ale nepochybně diverzifikace exportu, to znamená snaha uspět s naším zbožím a s našimi službami i mimo Evropu na rychle rostoucích trzích. A tam je potřebná dobrá ekonomická diplomacie. Tam je potřebná dobrá koordinace jednotlivých státních institucí, tak aby skončily kompetenční spory a začala intenzivní práce na podpoře našeho exportu, včetně otázky, která s tím souvisí, investic tady v České republice, otázky vízové politiky, abychom zbytečně nebránili možnosti hospodářské spolupráce mezi námi a rychle rostoucími ekonomikami.

To, co vláda může udělat, a to, co je ve skutečnosti jejím důležitým úko-

lem v rámci hospodářské politiky, je péče o infrastrukturu. Tím vředycky všichni začínají. Říkají stát má základní povinnost starat se o budování infrastruktury a na prvním místě se zmiňuje infrastruktura dopravní.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, letošní rok je po řadě let prvním rokem, kdy se nezahajuje výstavba jediného nového úseku dálnice nebo rychlostní komunikace. To není chyba této vlády, která je ve funkci o něco déle než 14 dní. To je problém fungování státu, Ředitelství silnic a dálnic, toho, že se ministři dopravy střídali jako ponožky, že tady není vyhovující legislativa, která by umožňovala stavět klíčové dopravní investice, zajistit standardní fungování státu v této oblasti. Když se podíváte na mapu naší země, podíváte se na to, jak zoufale se nám nedaří propojit se se sousedy, což je základní a logická věc, kterou bychom měli udělat jako vláda, to znamená podpořit trh práce tím, že budeme mít dálniční spojení s Rakouskem, více variant spojení se Slovenskem, spojení s Polskem, s Německem, zoufale se to dlouhé roky nedaří. Vláda se na to musí soustředit, aby to nebyla jenom fráze, abychom neustále jenom neopakovali: ano, dopravní infrastruktura, vláda se o to postará. Nesmí to být jenom fráze. My jsme proto v programovém prohlášení zmínili některé klíčové stavby. Já vím, že mohou vystoupit poslanci a poslankyně z jiných regionů a řeknou: vy jste tam nezmínili náš obchvat, vy jste nezmínili naši rychlostní komunikaci. To neznamená, že by jim vláda nechtěla věnovat pozornost, to ale znamená, že chceme určitou prioritizaci těch investic, a budeme se zejména dívat na to, jak jsou stavby připraveny a co se pro urychlení přípravy dá udělat. Tolik poznámka k dopravní infrastruktuře.

Když mluvím o veřejných investicích, chci také zmínit, že je pro nás důležité investovat do zateplování veřejných budov, energetických úspor firem a domácností a že v tomto vidíme důležitou roli prostředků z operačního programu Životní prostředí.

Vláda chce podpořit vzdělávání. To, co máme na mysli a co velmi často nefunguje, a lidé jsou nespokojeni s tím, jak se utrácejí veřejné peníze, jsou prostředky, které se investují do středního školství, prostředky, které se investují do učňovského školství. Velmi často slyším, a včera jsem to slyšel znovu na debatě s podnikateli, že vláda za peníze daňových poplatníků vychovává budoucí nezaměstnané, že ta struktura oborů neodpovídá potřebám trhu práce. A já si nemyslím, že to je proto, že by to kraje nechtěly. Já si nemyslím, že to je proto, že by to nebylo napsáno ve všech koncepcích, ale nikdy se to nedotáhlo do konce. Myslím si, že Ministerstvo školství v minulých letech trochu hřešilo na to, že se převedla kompetence odpovědnosti za střední školství na kraje, a přestalo krajům v této věci pomáhat, přestalo vést dialog se zaměstnavateli. A to byla chyba. Pokládám za strašně důležité, abychom se podívali na učňovské školství,

abychom se podívali na střední školství a propojili je s potřebami trhu práce. Tohle může pomoci.

Další téma, které chci zmínit, je otázka podpory malého a středního podnikání. My jsme přesvědčeni – a myslím si, že nikdo by neměl hrozit živnostníkům tím, že je snad nová vláda chce připravit o daňové paušály, že je snad nová vláda chce zatížit nějakými odvody, které je pošlou na úřady práce. Tak to není. Ale daňové paušály jsou nástrojem snižování administrativního zatížení, neměly by být nástrojem daňové optimalizace, a ony se bohužel tím nástrojem daňové optimalizace trochu staly. Ale rozhodně platí, že vláda nechce komplikovat život malým řemeslníkům, malým živnostníkům, zvyšovat odvody nebo redukovat možnosti výdajových paušálů, a chceme hledat možnosti, jak dále omezovat byrokracii a snižovat administrativní zatížení.

Když mluvím o podnikatelském prostředí a o infrastruktuře, důležitou součástí infrastruktury, která ovlivní budoucí prosperitu a zaměstnanost – a teď ještě stále mluvím o nové hospodářské politice –, je otázka energetické politiky státu. Ty tendence a trendy jsou v programovém prohlášení naznačeny. Vláda se hlásí k potřebě postavit nové jaderné zdroje v naší zemi tak, abychom se po roce 2035 nedostali do pozice země závislé na dovozu, na výrazném masivním dovozu elektrické energie.

Ale to, na čem nám záleží, je otázka cen elektrické energie pro domácnosti, pro lidi a pro firmy. A tady nebudeme rozhodovat sami. Jsme součástí Evropy. A já chci říci, že vláda bude jednat v Evropě tak, abychom z naší země a z Evropy vůbec nevyhnali průmysl. Chci říci, že budeme jednat tak, abychom přírůžkami za obnovitelné zdroje dále nezdrazovali účty za elektřinu, které platí domácnosti.

Já si myslím, že regulace energetického trhu se v Evropě v uplynulých letech příliš nepovedla a je to trochu chaos, protože se kombinují povolenky a kombinují se dotace na obnovitelné zdroje. Všichni vidíme, jak vypadá cena silové energie, ale domácnosti to necítí, firmy to necítí prostě proto, že i když klesá cena silové energie, tak rostou příplatky za obnovitelné zdroje. Naše energetická koncepce bude myslet na ceny elektrické energie, za prvé abychom nepoškodili průmysl a domácnosti a za druhé abychom jednali odpovědně vůči budoucnosti a neocitli se v zemi, která bude totálně závislá na dovozu elektrické energie.

Když mluvíme o budoucnosti a odpovědnosti vlády a o růstu v příštích letech, já myslím, že se shodneme, a doufám, že alespoň na této věci, odleva doprava a zprava doleva, že budoucí prosperita naší země nebude založena na snižování mezd, abychom se podbízelí mzdám, které jsou v Rumunsku nebo v Bulharsku. Nebude založena na snižování daní, protože jako Česká republika nemůžeme konkurovat daňovým rájům, ale budoucí konkurenceschopnost musí být založena na investicích do vzdělání, inves-

ticích do vědy, výzkumu, inovací. A to, co potřebujeme, je kvalita v této oblasti, efektivita, abychom věděli, že podporujeme špičková vědecká pracoviště, že tady jsou špičkové vysoké školy, které jsou schopny dělat aplikovaný výzkum, že to je aplikovaný výzkum, který potřebuje průmysl, který potřebuje hospodářství. To znamená, budoucnost je – a my ji vytváříme už teď a základy klademe i v těchto letech – v investicích do vědy, výzkumu a inovací.

Chci také říci, když už mluvím o rozpočtu a hospodářské politice – vláda stojí o sociální dialog. Já to říkám proto, že to není samozřejmost. V minulých letech sociální dialog nefungoval. Bylo to často i tak, že po tripartitě se dělaly tiskové konference, byly přestřelky mezi vládou na jedné straně a odbory a zaměstnavateli na straně druhé. Byla to chyba, protože v těch přestřelkách řada dobrých nápadů zapadla a řada dobrých nápadů z tripartity se nikdy nedotáhla do konce. Vláda má dobrou vůli vést dialog s odbory. Vláda je připravena vést dialog s firmami, se zaměstnavateli, s jejich reprezentací a věřím, že společně budeme pracovat na odstraňování bariér na cestě hospodářského růstu. A chtěl bych vás požádat, poslanci a poslankyně, o jedno. Až přijdeme do Poslanecké sněmovny s návrhy zákonů a budou to návrhy zákonů, které podpoří tripartita jako celek, abyste tento argument vnímali jako velmi silný argument, protože pokud se dokáže reprezentace zaměstnavatelů a zaměstnanců na něčem shodnout, pak je to signálem celospolečenské shody a potřebnosti takových změn.

A poslední poznámka k hospodářské politice nové vlády, než se dostanu k tématu č. 2, a to je náprava chyb v reformách, vazba na hospodaření veřejných rozpočtů a přijetí společné evropské měny. Já jsem přesvědčen, že by vláda, byť bude klást důraz na investice, byť bude klást důraz na zaměstnanost, byť bude napravovat některé chyby, které se staly v sociální politice v minulých letech, měla udržet deficit veřejných rozpočtů pod 3 % HDP. Dokážu si představit jedinou situaci, kdy by tento závazek vláda dodržet neměla, a to by byla situace, kdybychom se znovu propadli do hospodářské recese, které jsme museli čelit v uplynulých letech. Ano, pokud je recese, pak je diskuse, zdali má být tříprocentní limit dodržován. Pokud recese není, a já věřím, že v příštích letech nebude a že naše země má před sebou dobré období hospodářského růstu a že vláda k tomu přispěje, pokud roste ekonomika, pak by vláda měla usilovat o dodržení limitu maximálně tříprocentního deficitu veřejných rozpočtů. Proč to říkám? Protože celkový veřejný dluh naší země už je na jiné úrovni, než byl před sedmi lety. Je kolem 48 % hrubého domácího produktu. Pro to, abychom si neznemožnili přijetí společné evropské měny, si musíme dávat velký pozor, abychom nepřekročili hranici 60 % hrubého domácího produktu. A když mluvím o euru, vláda by měla aktivně pokračovat v přípravě na jeho přijetí. A jako součást přípravy na přijetí společné evropské měny vnímám

také přistoupení k fiskálnímu paktu na úrovni EU. S vyloučením těch článků, které by nám mohly komplikovat aktivní hospodářskou politiku v těchto letech, si myslím, že se ČR může k fiskálnímu paktu velmi rychle připojit, a bude to jedno z témat, kterými se jako prvními bude zabývat nová vláda, pokud získá důvěru při hlasování v Poslanecké sněmovně.

Tolik, vážené poslankyně a vážení poslanci, několik poznámek na vrub nové hospodářské a rozpočtové politiky vlády.

Nyní mi dovoluňte, abych se věnoval druhé prioritě, kterou jsem na začátku označil, a to je snaha napravit alespoň některé chyby v reformách Topolánkovy a Nečasovy vlády. Víte, my nemůžeme vrátit všechno do stavu, v jakém to bylo před sedmi lety. Tam, kde mě to mrzí nejvíce, u zdanění daní z přidané hodnoty, protože když před sedmi lety nastupovala tehdy pravicová vláda, tak jsme platili, když jsme nakupovali potraviny a léky, daň státu ve výši 5 %, dnes platíme 15 %. Nedá se to v tuto chvíli jednoduše a rychle vrátit zpátky. Stejně tak se nedají napravit úplně všechny chyby a škody, které se odehrály v uplynulých sedmi letech. Bude to vyžadovat postupné kroky, které budou v souladu s rozpočtovými možnostmi země. Ale vládní koalice se dohodla na několika konkrétních opatřeních, kterými chceme jasně vyslat signál, že nám záleží na sociálně soudržné společnosti, že nechceme, aby úspěch jedněch byl placen na úkor druhých, že chceme, aby v naší zemi byla solidarita mezi těmi bohatšími a chudšími, mezi zdravými a nemocnými, mezi mladými a starými. Jde nám o to, abychom omezili nespravedlivá a sociálně tvrdá opatření, která byla v minulých letech přijata a zasáhla hlavně rodiny s dětmi, seniory a také zdravotně postižené. Proto uděláme několik následujících kroků.

Za prvé. Chceme zvýšit podporu rodin s dětmi. Navrhujeme zvýšení slevy na dani na dítě. Chceme také obnovit porodné i na druhé dítě, protože si myslíme, že politika jednoho dítěte, která tady byla praktikována v minulých letech v podobě vyplácení porodného, skutečně v naší demografické situaci není namístě. Tato opatření chceme směřovat na podporu pracujících rodin s dětmi, protože si myslíme, že v minulých letech pracující rodiny s dětmi hodně zaplatily kvůli úsporným opatřením, která prosazovaly minulá vláda.

Zrušíme postupně poplatky ve zdravotnictví s výjimkou platby na pohotovosti. Už v letošním roce jsme se shodli na tom, že nepřipustíme obnovení poplatku za pobyt v nemocnici, a od příštího roku bychom rádi zrušili i poplatky v ambulancích a v lékárnách. Chceme ale výpadky systému zdravotnictví kompenzovat, to znamená, že budou připraveny kompenzace a stát se na těchto kompenzacích bude muset jednoznačně podílet.

Mluvil jsem o seniorech. Já myslím, že největší úder, který senioři dostali, byla změna systému valorizace penzí, to, že se začala ignorovat celková výše inflace a brala se v potaz pouze z jedné třetiny. Senioři přišli o

velkou část valorizace. Všichni z nás se setkali s tím velkým znechucením s valorizací ve výši 45 korun, která byla v průměru poskytnuta od začátku letošního roku. Nová vláda chce na tuto situaci reagovat. Chceme reagovat na to, že se zvyšuje podíl seniorů, kteří jsou odkázáni na dávky hmotné nouze. Proto je naším cílem vrátit se k plné valorizaci penzí podle inflace. Chceme také, aby bylo zrušeno poškození pracujících důchodců, a rádi bychom obnovili slevu na dani, kterou v minulosti pracující důchodci dostávali.

Pokud jde o opatření, která ještě směřují k posílení sociální soudržnosti společnosti, chci zmínit zákon o sociálním bydlení, chci zmínit snížení daně z přidané hodnoty na léky, knihy, dětské pleny a umělou dětskou výživu. Zrušíme také druhý pilíř v rámci důchodové reformy. Chceme upravit pravidla pro přiznání příspěvku na péči a invalidní důchody tak, aby spravedlivě zohledňovaly skutečný zdravotní stav. Chceme prosadit zákon o zálohovém výživném a jsme připraveni po jednání v tripartitě pravidelně postupně zvyšovat minimální mzdu tak, aby se přiblížila 40 % průměrného platu v naší zemi.

Tolik velmi stručně k některým klíčovým opatřením, která má nová vláda připravena na to, aby zmírnila situaci některých skupin, které byly silně poškozeny reformami minulá vlády. A tady nemluví jenom o sociálně slabých, ale mluvím také o středních vrstvách, které na ty minulá reformy velmi silně doplatily.

A konečně, vážené poslankyně, vážení poslanci, k třetí části priorit, které jsem zmínil. Jak už bylo řečeno, a setkáváme se s tím na každém kroku, lidé si v minulých letech pomalu museli začít zvykat na to, že sice platí stále vyšší daně, ale dostávají stále horší veřejné služby. To je stav, který chce nová vláda změnit. Naším cílem je řádné fungování státu. Občané by měli získat jistotu, že za své daně dostanou kvalitní a dostupné veřejné služby, a my proto podpoříme opatření, která povedou k efektivnímu, transparentnímu a racionálnímu hospodaření s veřejnými penězi. Naším cílem je fungující sociálně i ekologicky orientovaná tržní ekonomika. Ale pro to, aby stát občanům mohl dobře sloužit, je nutno prosadit řadu opatření.

Začal bych zákonem o státní službě. To je takový Godot, na kterého všichni na naší politické scéně čekáme dvanáct čtrnáct let. Stále ten Godot nepřišel. Chci deklarovat vůli této vlády prosadit zákon tak, aby platil od 1. ledna příštího roku. Myslím si, že je poctivé, aby vláda, která má ve svém programu zákon o státní službě, sama na sebe vztáhla omezení, která tento zákon přinese. Ne že to bude platit až pro ty další vlády, ne že se s tím budou muset vyrovnávat další politické garnitury, ale vztáhnout omezení toho zákona již na tuto vládu. To vám chci slíbit. Novela je v Poslanecké sněmovně. Jakmile se shodneme na pozměňovacích návrzích, měl by to být zákon, který musí platit. O co se jedná? Jedná se o to, aby až budou

další volby do Poslanecké sněmovny, už tady byla ošetřena rizika politických obměn odborného aparátu ministerstev. A to si myslím, že bychom měli společně prosadit.

Za druhé. Když se mluvilo o plýtvání veřejnými penězi – potřebujeme zlepšit systém veřejné kontroly. A já tady nemluvím jenom o Nejvyšším kontrolním úřadu. Ono se neustále říká a vytváří se iluze, že se problém vyřeší tím, že rozšíříme pravomoci NKÚ. Udělejme to. Rozšíříme pravomoci NKÚ a vláda s tím ve svém programu počítá. Ale my potřebujeme předběžnou kontrolu. My potřebujeme průběžnou kontrolu. Nepotřebujeme jenom, abychom se dozvíдали, jak ty věci dopadly špatně, jak se peníze promrhaly. My potřebujeme zastavit plýtvání penězi pokud možno ještě předtím, než k tomu dojde. To znamená posílit informační systémy, posílit kontrolní systémy v rámci všech veřejných úřadů, tak aby se kontroloři nebáli, aby nebyli politicky závislí a aby tady byl přístup k informacím. Potřebujeme omezit drahý outsourcing. To je věc, která se tady ve státní správě rozbujela v minulých letech, nejenom ve státní správě, také v některých městech s velkým rozpočtem, a ukazuje se, že likvidace vlastních pracovníků, propouštění vlastních zaměstnanců a najímání si služeb ve formě outsourcingu vždycky nepřináší úspory. A někdy to dokonce přináší zvýšení výdajů. A tady se vláda nemilosrdně musí na otázku outsourcingu podívat, a pokud zjistíme, že zajišťování právních služeb, různého poradenství jsme schopni zorganizovat lépe prostřednictvím vlastních pracovníků veřejného sektoru, tak prosím skončíme s touto praxí, protože je drahá a protože se státu nevyplatí.

Potřebujeme také zlepšení hospodaření státních firem a odstranění penězvodů, které byly kolem nich velmi často nastaveny. Věřím, že v tomto vládě nepochybně také pomůže policie, že jí v tom pomůže státní zastupitelství. Řada věcí se prověřuje a šetří. Jen tak dál! Ať se to prověří, ať se všechny tyto věci vyšetří. Myslím, že je potřeba, aby řada těch případů byla zviditelněná, aby lidé viděli, co se odehrávalo, aby se to už nikdy nemohlo opakovat. Stát musí přesně vědět, co se ve státních firmách děje. Musí kontrolovat jejich hospodářský stav, a pokud ten hospodářský stav není uspokojivý, musí provádět personální a organizační změny.

Další téma, které chci zmínit a které souvisí s fungováním státu – ale ono to souvisí také s tou otázkou, kde na to vezmete, a já už jsem na ni zčásti odpověděl –, je věc boje proti daňové nepoctivosti, proti zlodějnám, podvodům, proti tomu, že někdo profituje na úkor někoho jiného, proti tomu, že je tady nerovné podnikatelské prostředí, protože na jedné straně máte podnikatele, který má vše splněno, zapláceno, a na druhé straně máte podnikatele, který šidí a díky tomu má nižší ceny. To si myslím, že není v pořádku. Daňové úniky a boj proti nim jsou jedna z klíčových priorit vlády. Mimo jiné i proto, že podle mého názoru dokud vláda neucpe díry,

dokud neodstraní odvody, tak nemá právo jít za občany s otázkou „občané, potřebujeme dodatečné zdroje do státního rozpočtu“. Dokud se to nestane, tak vláda takové oprávnění podle mého názoru nemá.

Konkrétně jenom několik málo příkladů. Elektronická evidence tržeb. Vy víte, že o registračních pokladnách se v naší zemi mluví, mluví, mluví. Už byl zákon přijatý, nakonec byl zrušený. My chceme novou generaci pokladen ve formě terminálů, které budou on line propojeny s Ministerstvem financí a budou elektronicky evidovat tržby. Na Slovensku ten systém, doplněný o účtenkovou loterii, byť zatím krátce, ukazuje výrazné výsledky z hlediska zlepšení výběru daně z přidané hodnoty.

V programu navrhujeme snížení limitu pro hotovostní platby. Navrhujeme tam zákon o prokazování původu majetku. Opět věc, o které se roky a roky mluví. Žádná vláda ho nedotáhla do konce, jenom se vždycky poukazuje na kauzy, na podivné případy náhlého zbohatnutí a vždycky to doprovodí ten povzdech: No kdybychom měli zákon o prokazování původu majetku, to by to bylo jiné. Souhlasím, bylo by to jiné. Ale prosím, už ho proboha schvalme, ať platí co nejdříve. Já věřím, že vláda co nejdříve ten zákon předloží do legislativního procesu a ideálně od příštího roku by tady takový zákon měl platit. Bavíme se o obnově finanční policie. Bavíme se o zlepšení koordinace práce policie, daňové správy, celní správy a Finančního analytického útvaru.

Když mluvíme o zlepšení hospodaření státu, jde také o to, zlepšit hospodaření s jeho majetkem. A nejde jenom o evidenci, jde také o efektivní využívání státního majetku. Jak je možné, že na jednu stranu se deklaruje, že se snižuje počet zaměstnanců státní správy, ale současně stát není schopen se zbytného majetku zbavovat? To znamená, že administrativa, která by se měla teoreticky snižovat, tak vyplňuje stále stejné množství státních a veřejných budov. Pokládáme za důležité prosadit systém zveřejňování smluv uzavíraných ve veřejném sektoru.

Pokud zmiňujeme dobře fungující stát a veřejné služby, dobře fungující úřady práce a aktivní politiku zaměstnanosti. Víte, aktivní politika zaměstnanosti je něco, co je v moderní zemi potřeba. A když se podíváte na ty státy, které v Evropě mají lepší čísla v nezaměstnanosti, než je má Česká republika, a podíváte se, kolik dávají peněz na aktivní politiku zaměstnanosti, tak je to násobně více, než je to v České republice. Dám konkrétní příklad Rakouska. Rakousko je země, která je nám blížká. Dávají zhruba 2 % hrubého domácího produktu na aktivní politiku zaměstnanosti a trvale mají lepší výsledky z hlediska nezaměstnanosti než Česká republika. My dáváme půl procenta hrubého domácího produktu. Čili nová aktivní politika zaměstnanosti zaměřená zejména na skupiny, které jsou hendikepovány na trhu práce, na absolventy bez praxe, na ženy po rodičovské dovolené nebo na lidi starší padesáti let.

Pokud jde o zlepšení fungování státu, chci zmínit také otázku dostupných mateřských školek, chci zmínit otázku efektivního zdravotnictví a transparentního fungování zdravotních pojišťoven, posílení ochrany spotřebitele včetně garance toho, že lidé budou dostávat v obchodech kvalitní potraviny. Chci zmínit omezení lichvy a zvláště soukromých exekutorů v nové legislativě, kterou chce vláda předložit. Chci zmínit boj se sociálním vyloučením. Chci zmínit stabilizaci policie, silnou pozici státních zástupců, nezávislost justice. Chci zmínit posílení práv občanů včetně přijetí obecného zákona o referendu.

A konečně, pokud má země dobře fungovat, pokud má vláda být schopná něco prosadit, mimo jiné vyjednat v rámci Evropské unie, mimo jiné prosadit naše národní zájmy, tak musíme výrazně zlepšit naši pověst, kterou ve světě máme – u sousedů, v Evropské unii, v mezinárodním společenství.

O České republice by se neměli naši přátelé dozvídat jenom tehdy, pokud vetujeme nějakou integrační snahu na úrovni Evropské unie nebo pokud tady zrovna vláda padne v souvislosti se skandály. Potřebujeme zvýšit náš vliv v Evropě, abychom byli schopni lépe prosadit naše národní zájmy, a to znamená, že nemůžeme stát stranou, a to znamená, že se aktivně musíme zúčastnit debaty o tom, jaká Evropa v příštích letech bude.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, tohle byly tři klíčové priority, které vláda má. Tohle jsou tři klíčové priority, které se prolínají celým vládním programem. Nová hospodářská politika zaměřená na růst, prosperitu a nová pracovní místa, náprava chyb, které se staly v reformách Topolánkovy a Nečasovy vlády, a dobré fungování státu, řádné a transparentní hospodaření s penězi daňových poplatníků. Tyto tři priority bude nová vláda prosazovat, pokud získá vaši důvěru.

Rádi bychom obnovili důvěru lidí ve stát. Obnovili důvěru občanů, ale i podnikatelů v šance naší země na prosperitu. Rádi bychom vrátili našim občanům důvěru v politiku a demokratický systém. Nová vláda je, vážené poslankyně, vážení poslanci, připravena učinit vše pro to, aby se občané cítili v naší zemi spokojeně, aby se cítili svobodně, ale aby se také cítili důstojně a cítili se i bezpečně. Aby se lidé za svůj stát nemuseli stydět, a naopak na něj mohli být hrdí. Nebude to jednoduchý úkol, ale jsme připraveni pro jeho splnění učinit maximum. Rovněž jsme připraveni, a to chci zdůraznit, v zájmu zlepšení situace v naší zemi vést dialog. Vést dialog s opozicí tady na půdě Poslanecké sněmovny, vést dialog s odbornou veřejností, s občanskými iniciativami, s občany, se všemi, kdo stejně jako my usilují o stabilní a prosperující Českou republiku.

Vážené poslankyně a vážení poslanci, žádám vás tímto o vyjádření důvěry nové vládě České republiky. Děkuji. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu premiérovi a zahajuji tímto rozpravu, do které se s přednostním právem nyní přihlásil pan poslanec Filip. Po něm se připraví pan poslanec Kalousek. Prosim, pane poslanče.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážený pane předsedo vlády, členové vlády, paní a pánové, dovoluji mi, a bych se vyjádřil k otázce důvěry vlády České republiky a půjčil si jedno téma, které jsem musel, chtě nechtě, tady přednášet v roce 2006.

Volby v roce 2013 měly znamenat velkou naději pro Českou republiku a lidé se v těch volbách rozhodovali pro odmítnutí určitých postupů, které tady po roce 2006 byly zavedeny. V každém případě Komunistická strana Čech a Moravy po ustavení vlády je v tomto ohledu nejsilnějším opozičním klubem Poslanecké sněmovny. Ale otázka důvěry je otázka nejen ústavního institutu, to znamená důvěry více než 101 poslanců v Poslanecké sněmovně, ale je to také otázka důvěry občanů ve vládu, v parlament a ve stát nebo v jeho instituce. Pan předseda vlády řekl, že by stál o to, aby se obnovila důvěra občanů České republiky ve stát. To ovšem není otázka důvěry v tom ústavním smyslu, nebo chcete-li, smyslu parlamentním. Je to otázka důvěryhodnosti těch institucí, které představujeme před veřejností. Získat důvěru u občanů je přece jen něco složitějšího a také to má jiné parametry než vyjádření více než 101 poslance. Koalice má více než 101 poslanců a je nepochybné, že by tedy měla sama v sobě najít dostatek sil na to, aby důvěra ve vládu České republiky byla přijata. To ovšem znamená, že vláda by se měla vrátit nejen k programovému prohlášení, ale také k tomu, jak bude schopna jednotlivé sliby vyplnit.

V tomto ohledu jsem trochu zklamán vládním prohlášením, protože zejména sociální demokracie, a KSČM je kritikem této vlády zleva, opustila řadu programových bodů a nechala si vnutit program, který posunuje vládu České republiky proti výsledku voleb výrazně do pravého středu nebo zcela napravo. Mohl bych vzpomenout to téma, které je zcela zásadní pro Českou republiku a které hýbalo předvolební kampaní a nepřestalo s ní hýbat ani po volbách, a to je otázka církevních restitucí, nebo takzvaných církevních restitucí, lépe řečeno darů České republiky církvím za něco, co lze snadno zpochybnit, že někdy těmto církvím patřilo. Nechtějte, abych vypočítával jednotlivé žádosti a spojoval je s daty vzniku těch církví nebo s daty vzniku těch staveb, o které je dnes žádáno, které nemají nic společného ani s rokem 1948, ani s rokem 1960, dokonce ani s rokem 1970 nebo 1980. A mluvím o odborných učilištích, o bytových domech a ostatním.

Co mě zarazilo nejvíce a nechápu to, že se ve vládním prohlášení nijakým způsobem nevymezuje, a dokonce ani předseda vlády to nevzpo-

menul ve svém projevu, zákon o obecném referendu. Již jsem připomínal, že obecné referendum bylo součástí československého právního řádu do roku 1992 a teprve zákonem č. 4/1993 Sb., tzv. recepční normou, se tehdejší pravicové vlády vypořádaly s tím, aby lidé mohli do politiky vůbec mluvit. Ano, v roce 1993 skončila možnost občanů České republiky se vyjádřit v referendu, a to proto, že pravice omezila možnost vstupovat do politiky jenom na akt voleb. V tomto ohledu se divím nové vládě, že to není jedna z priorit jako vstřícný krok vůči občanům, aby případná korekce vládní politiky byla možná právě referendem, aby případná korekce mohla obnovit důvěryhodnost vlády před občany.

Na druhou stranu musím říct, že mě příjemně překvapilo v projevu předsedy vlády, že přece jen posílil pozici majetkových příznání proti tomu, co je v textu vládního prohlášení. Nic neříkající věta nebo půlvěta o prokazování původu majetku mi totiž připadá něco jako propuštění Ivo Rittiga z policejní cely. Znamená to, že se u prokazování majetku zůstaneme jenom před branami onoho soukromého sektoru, který se podílel na rozkrádání majetku státu, na podivných privatizacích, na ještě podivnějších veřejných zakázkách a nebudeme to hodnotit ani jako sousední Německo nebo Francie? Tomu opravdu nerozumím a rád bych věřil slovům předsedy vlády, že přece jen zákon o majetkových příznáních spatří světlo světa a bude tímto parlamentem schválen.

Stejně tak se nemohu spokojit s tím, co bylo řečeno o daních. Je evidentní, že daňová soustava, která byla přijímána v posledních sedmi letech, jasným způsobem prohlubovala ekonomickou, a tím i společenskou a politickou krizi v České republice.

Byla to právě daňová opatření pravicových vlád od roku 2006, která devastovala státní rozpočet, jeho příjmy. A všechny náklady na provoz státu se soustřeďovaly do nepřímých daní anebo do daní ze závislé činnosti. V tomto ohledu to byl strach pravicových vlád podívat se občanům jasně do očí a říci: na provoz státu potřebujeme tolik a tolik prostředků a budeme za ně dělat takovou poctivou státní službu. V tomto ohledu si myslím, že vládní prohlášení je chybné a prokáže se to velmi brzy. Nikoliv pouze na tom, jakým způsobem bude růst deficit, ale bude podvazovat i ty potřebné investice, na které bude muset vláda hledat zdroje úplně jinde.

Na druhou stranu si myslím, že vláda mohla přece jen výraznějším způsobem ve vládním prohlášení ukázat na změnu komunikace nejen mezi vládou a opozicí, mezi vládou, odbory a svazy zaměstnavatelů, ale také se samosprávou. Ve vládním prohlášení mi chybí, a nevím, jestli to je z důvodů vnitřních sporů uvnitř vládní strany, vztah mezi centrem a kraji. Nepopsat vazbu mezi Asociací krajů a vládou České republiky je podle mého soudu chybný krok, který ukazuje na to, že vláda v tomto ohledu buď nemá jasno, anebo nechce řešit to, kam se dostal vztah mezi vládou a kraj-

skou samosprávou. Neustále jsme svědky debaty o rozpočtovém určení daní, a byli jsme svědky mnohokrát, a připomněl bych to od roku 1995 přes rok 2006, 2008 přes rok 2011 k tomu, že když centru chyběly peníze, tak se to udělalo na úkor obcí a krajů. A v tomto ohledu je řekl bych. málo platné, že pan předseda vlády ve svém projevu alespoň upřesnil to, jakým způsobem se chce chovat vláda vůči krajům v oblasti vzdělávání.

Dovolte mi, abych ještě připomněl, že mě trochu mrzí, a očekával jsem přece jen zásadní změnu proti minulosti v oblasti zahraniční politiky. O změnách v zahraniční politice vlády České republiky se nedočteme téměř nic. Protože je potřeba si uvědomit, že Česká republika je součástí nejen Evropské unie, ale i ostatních mezinárodních institucí, a měli bychom alespoň přestat uvažovat o tom, že se zapojíme do jakéhosi podivného prostoru a nerespektujeme, že už není bipolární svět dávno. Jednopolární svět dávno skončil, nebo nedávno skončil, a my bychom se měli nějakým způsobem podílet na budování multipolárního světa. To mi vážně v programovém prohlášení chybí a byl bych rád, kdybychom v těchto debatách mohli pokračovat, protože podle mého soudu je to také otázka schopnosti České republiky přinést svůj díl k tomu, čemu říkáme, že je základní bezpečnostní architektura OSN a její Rady bezpečnosti. V tomto ohledu alespoň distanc od toho, že Česká republika hlasuje například jenom se Saúdskou Arábií, Katarrem, případně nějakými ostrovními státy, a ocitne se na chvostu zahraniční politiky v celém Valném shromáždění OSN. A nemyslím tím jenom otázku hlasování o Palestině, která byla skutečnou ostudou. Čekal jsem od ministra zahraničí, že si přece jen do vládního prohlášení něco důraznějšího připraví.

Co mě možná mrzí z pohledu občanů České republiky výrazně, je, že jsem čekal jiný tón v oblasti zdravotní politiky, v oblasti sociální politiky. Ale očekávám, že vláda bude plnit alespoň ty sliby, které tam jsou, a že budeme moci podílet nejen na zrušení druhého pilíře důchodové reformy, ale že se budeme moci podílet také na obnovení zákona o neziskových zdravotnických zařízeních, protože podle mého soudu není možné dále setrvávat na tom, abychom vytvářeli ve zdravotnictví ziskové organizace, které jsou tvořeny právě pro tvorbu zisku, nikoliv pro péči o nemocné samostatně.

Očekával jsem ve vládním prohlášení, že se vrátí ty systémy k tomu, k čemu byly zřízeny. Přeci nemáme policii pro policii, ale pro bezpečnost občanů. Nemáme zdravotnictví pro zdravotníky, ale pro péči o nemocné. Nemáme sociální systém pro jednotlivé subjekty toho sociálního systému, ale právě pro ty, kteří sociální péči potřebují. V tomto ohledu mi alespoň zmínka o návratu k tomu, k čemu jednotlivé systémy státu mají sloužit, chybí. A nemohu jinak, než trpělivě kontrolovat jednotlivé kroky vlády a slova premiéra, která přednesl v tom svém úvodním slovu, abychom za čtyři roky

se dočkali alespoň toho, že bude stát lépe sloužit, že bude méně zadlužený, že bude otevřenější potřebám občanů a že to, co tady bylo devastováno nepolitickou politikou, případně neschopností komunikace mezi vládou a opozicí, bude napraveno.

Vnímám to tak, že vláda si zajišťuje svou důvěru. Mně na závěr dovolu, abych se vyjádřil k tomu, že důvěra, důvěryhodnost sestává jak z programu, tak z personálního obsazení vlády. Nechci hodnotit jednotlivé ministry jenom kvůli případným personálním rozhodnutím ještě předtím, než získali důvěru. Budu je hodnotit až podle jednotlivých kroků, které učinili. Ale zároveň jsem přesvědčen, že někteří ministři pravděpodobně neunesou tíhu toho ministerského angažmá a budou muset být vyměněni. To se tak v životě stává. A já bych přál předsedovi vlády, aby při případných výměnách měl šťastnější ruku než při samotném výběru této vlády. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Dalším přihlášeným s přednostním právem je pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážení členové vlády, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolu mi seznámit vás se stanoviskem poslaneckého klubu TOP 09, jak se zachováme při hlasování o důvěře, a odůvodnit tento postup. Především bych ale rád zdůraznil, že vítáme skutečnost, že se mandátu ujímá vláda, která vzešla z demokratických voleb, a že po osmi měsících bezčasí máme vládu, která je nepochybně legitimní, bude mít důvěru Poslanecké sněmovny a právo i povinnost vykonávat svůj mandát. Dovolte tedy, abych vládě popřál hodně úspěchů při správě země i při budování mezinárodní prestiže České republiky.

Není automatické, že strana, která je opoziční, musí nutně vládě vyslovit nedůvěru nebo odmítnout vládě vyslovit důvěru. Dokážeme si představit, že přesto, že bychom se lišili s vládou v mnoha parametrech, že za předpokladu, že by to byla vláda práva a úcty k zákonům, vláda rozpočtově odpovědná a vláda, která by brala vážně systémový postup proti korupci, že bychom takové vládě mohli vyslovit i důvěru. Bohužel ani jedno z těchto tří kritérií, která jsem zmínil, vláda nenaplnuje. A dovolu mi teď, abych své tvrzení odůvodnil.

Vláda práva a úcty k zákonům. Dovolím si tvrdit, že největší úctu před zákonem musí mít zákonodárce sám, tedy my jako Poslanecká sněmovna, a pochopitelně i vláda jako exekutivní výkonný výbor této Poslanecké sněmovny. Vláda vznikla na tom, že souhlasila a podpořila ignorování jednoho zákona. Můžeme mít různý názor na lustrační zákon, můžeme být pro

jeho zrušení, můžeme trvat na jeho zachování, ale pravděpodobně bychom se napříč touto Poslaneckou sněmovnou měli shodnout na tom, že dokud jakékoliv zákony platí, musí být dodržovány bez výjimky, musí být dodržovány každým. Skutečnost, že v případě lustračního zákona platí, že někteří vyvolení tento zákon dodržovat nemusí, je neúcta k právu, neúcta k zákonu a velmi špatný signál, který vláda posílá do společnosti.

Dovolte mi i příklad druhý, možná se bude někomu zdát marginální, ale principiálně je to stejné. V programové části koaliční smlouvy se můžeme dočíst, že vláda uvažuje o třetí sazbě, tedy snížené sazbě daně z přidané hodnoty, kam kromě jiných komodit budou zařazeny i dětské pleny. Já teď nechci polemizovat o nevhodnosti třetí sazby daně z přidané hodnoty, nechci polemizovat s dojemnou vírou pana ministra Jurečky o tom, jak pleny ve snížené sazbě zachrání natalitu Evropy. Chci jenom upozornit na to, že 6. směrnice Evropské komise jasně říká, které položky mohou a které nesmějí být ve snížené sazbě daně z přidané hodnoty. A 6. směrnice je v širším slova smyslu součástí právního řádu České republiky, neboť členské státy jsou povinny tuto směrnici implementovat do našeho právního řádu a neporušovat je. Když jsem se ptal v soukromém rozhovoru pana ministra zahraničí, jakým způsobem toto chce vláda udělat, dostal jsem odpověď: No tak to přeřadíme do snížené sazby. Až nám bude hrozit sankce a do té doby nevyjednáme výjimku, tak to tam zase vrátíme.

Dámy a pánové, přesně takto se chovají notoričtí neplatiči alimentů. Neplacení alimentů je trestný čin, zákon to stíhá a notoričtí neplatiči alimenty neplatí a v okamžiku, kdy je proti nim vzneseno obvinění, projeví účinnou lítost, té dámě to doplatí a stíhání je proti nim zastaveno. Dáma měla smůlu, neměla si s tím člověkem nic začínat. Přesně takto se chce chovat vláda vůči 6. směrnici, tedy i v širším slova smyslu vůči právnímu řádu České republiky. My se na zákon... My budeme ten zákon ignorovat, a až nám bude hrozit sankce, no tak to napravíme. Evropa má smůlu, neměla si s námi nic začínat.

Dovolil jsem si na těchto dvou příkladech uvést skutečnou úctu k zákonům, úctu k pravidlům a snahu rovných podmínek pro všechny, kde vláda by měla jít příkladem, místo aby se zákonům takto vysmívala.

Dovolte druhou část, část rozpočtové odpovědnosti. V programovém prohlášení vlády se vláda zavazuje k tomu, že dodrží maastrichtská kritéria. Pan prezident se zmínil, že jsou tři – ono jich je pět, dvě jsou fiskální, tři jsou monetární, ale to není podstatné. Podstatná je interpretace toho maastrichtského kritéria 3 % deficitu vůči HDP. Ta správná interpretace je, že musí být deficity dlouhodobě a věrohodně udržitelné pod 3 %. To, prosím pěkně, není 2,99 při vymodleném hospodářském růstu, což je rozpočet, pro který jste hlasovali na rok 2014. A už vůbec tomu neodpovídá programové prohlášení vlády. Ten nejdůležitější ukazatel dlouhodobého a udrži-

telného deficitu pod 3 % je tzv. strukturální deficit. A vy již na konci dubna budete nutně seznámeni s tím, že se strukturální deficit, který teď se pohybuje pod 2 %, protože bude muset reflektovat programové prohlášení vlády, zvýší v konvergenčním programu, který vláda předkládá v rámci evropského semestru do Evropské unie, zvýší minimálně o procento. Strukturální deficit pro rok 2015 se bude blížit 3 %. A já se pak nutně ptám, kde je prostor pro ty velkorysé prorůstové výdaje, které vláda slibuje ať už v oblasti investic do vědy a výzkumu, do infrastruktury nebo do zemědělské politiky. Jsou dvě možnosti a myslím, že už je tady zmínil i pan prezident. Buď prostě maastrichtské kritérium dodržováno nebude a trend postupného snižování deficitu se otočí na výrazný nárůst těchto deficitů, nebo se ještě víc zhorší struktura státního rozpočtu.

Možná jste si nevšimli, už v tom rozpočtu, pro který jste hlasovali, ač má zbytečně o 24 mld. vyšší výdaje, tak je nejnižší podíl investic za posledních sedm let. A bude-li chtít vláda dodržet tříprocentní deficit a dodržet své velkorysé počínání v oblasti dávek, valorizací a úlev ve veřejném zdravotním pojištění, pak nezbytně nezbudou prostředky na ony prorůstové výdaje, které jsou v programovém prohlášení slibovány, a bude-li chtít vláda tyto prorůstové výdaje realizovat, pak nemůže dodržet 3 %. To není ideologie, to jsou jednoduché kupecké počty. A to, co je na tom nejzajímavější, je, že i vláda to ví a řada z vás to ví. Vy prostě víte, že se ty cíle, tak jak jsou položeny v programovém prohlášení vlády, navzájem vylučují, že minimálně jeden nebude dodržen a není dodržitelný. A přestože to víte, že ten text je zcela nevěrohodný, žádá vláda Poslaneckou sněmovnu o důvěru a chce, aby jí to Poslanecká sněmovna uvěřila.

Tím třetím důvodem nebo kritériem, které podle našeho názoru vláda nedodržuje a dodržet nemůže, je systémový přístup vůči korupci. Co je na korupci to společensky maximálně nebezpečné, demotivující a destruuující, koneckonců není ta předávaná igelitka nebo krabice s penězi. To skutečně nebezpečné, ten jedovatý plod té korupce, je ono rozhodnutí, které někdo, ať už za úplatek, nebo z nějakého jiného důvodu, někdo vybaven veřejnou pravomocí, činí rozhodnutí nikoli ve veřejném zájmu, ale pro zájem soukromý. To je ten problém. To nesmí být připuštěno ani jako riziko.

Dovolím si tvrdit, že rozsah zájmů skupiny Agrofert a pravomoc ministra financí se do té míry protínají, že ministr financí jenom ve výjimečných případech nebude v konfliktu zájmů, když bude rozhodovat, a tedy vláda bude v trvalém korupčním prostředí. Oponenti tohoto názoru často zdůrazňují, že je to prostě vyloučeno, neboť ministr financí a vláda z tohoto důvodu budou pod takovým drobnohledem a pod takovým mikroskopem, že nic takového se prostě nemůže stát. Rád bych uvedl z dlouhé škály příkladů, ale nechci vás zdržovat, rád bych uvedl alespoň

dva, kde žádný mikroskop ani žádný dalekohled prostě nemůže fungovat, protože je to zcela nezjistitelné.

Ministr financí je rozhodující osobou, nebo chcete-li Ministerstvo financí je primárním garantem veškeré legislativy týkající se bankovního sektoru, kapitálových trhů, spořitelních a úvěrových družstev. Je také pro některé finanční instituce regulátorem. A ministr financí je také významným hráčem na kapitálovém trhu, protože při výpůjční potřebě zhruba 220 mld. korun ročně spolupracuje pro obrovský objem emisí s některými bankami, o kterých rozhoduje sám, to nepodléhá schvalování vlády. To jsou pravomoci ministra financí.

Vlastník Agrofertu má úvěry zhruba – nevím kolik, ale je to jistě v řádech desítek miliard korun. Kde, jak chcete zkontrolovat, dámy a pánové, že nebude docházet k tomu, že za vstřícný postup vůči bankám, ať už v legislativě, nebo ve smluvních podmínkách s emitenty, nebudou velmi příznivé smlouvy pro Agrofert a pro jeho dceřiné společnosti? Jediný způsob, jak by se to dalo zjistit, je, kdyby pan ministr financí a vlastník Agrofertu v jedné osobě zveřejnil všechny úvěrové smlouvy. Ty podléhají bankovnímu tajemství. Něco takového ve svobodném světě nelze po nikom žádat. Bude naprosto neověřitelné, zda k něčemu takovému dochází a jak masivně. A protože to bude naprosto neověřitelné, tak také bude zcela neověřitelné, že k tomu nedochází.

Příklad druhý. Dovoluji si konstatovat, že jakákoliv finančně industriální skupina i menšího rozsahu, než je Agrofert, by dala cokoliv za plynulé informace z bankovní rady. Jednou měsíčně zasedá bankovní rada a na bankovní radě zaznívají informace, které jsou přísně utajeny právě proto, aby se nikdo v prostoru hospodářské soutěže k těmto informacím nedostal exkluzivně a aby je nemohl na úkor ostatních, tedy deformoval by hospodářskou soutěž, využít ve svůj prospěch. Ministr financí má ze své funkce volný přístup na bankovní radu. Neexistuje žádný mechanismus, jak mu neumožnit přístup na bankovní radu, a nikdo nikdy nezjistí, do jaké míry velmi důvěrné informace, které tam uslyšel, použije nikoliv ve veřejném zájmu, ale pro svůj soukromý prospěch, protože na to prostě nikdo nikdy nevidí. Bude zcela neověřitelné, jestli to tak udělal, nebo neudělal. A protože to bude zcela neověřitelné, tak také zcela neověřitelné, že se tomu tak nebude dít.

A jestli dovolíte, tak ještě třetí příklad, na který sice vidět být může – právě proto ho uvádím –, ale hranice mezi soukromým a veřejným zájmem bude do té míry nerozlišitelná, že o ní nikdo nikdy nerozhodne. Já pokládám za velmi nebezpečný termín, který je v programovém prohlášení vlády, termín potravinová bezpečnost. Ono to zní velmi hezky. Kdybychom udělali anketu na veřejnosti, kdo z nás si přeje, abychom měli potravinovou bezpečnost, tak to určitě drtivě zvítězí, protože všichni bychom rádi byli

potravinově bezpeční. Když si přeložíme do češtiny, co to skutečně znamená na jednotném evropském trhu, tak to neznamená nic jiného, než že se vláda zavazuje poskytovat takové dotace agropotravinářskému komplexu, aby spotřebitel měl své potraviny za stejnou cenu a stejně nekvalitní od domácího výrobce, který není schopen konkurovat dodavateli zahraničnímu. I kdybychom – já tento přístup pokládám za nebezpečný, ale prosím, netvrdím, že jsem nositelem jediné pravdy. Pokud bychom si toto přáli – a tvrdím znovu, že termín potravinová bezpečnost není komfortní pro spotřebitele, tedy pro zákazníka, ale že je komfortní výlučně pro producenta. Ale i kdybychom ten komfort pro domácí producenty chtěli a rozhodli se, že je to správná politika – já s tím nesouhlasím, ale prostě beru na vědomí, že vláda tuto politiku má a někomu se může tato politika i líbit –, tak prosím pěkně, kde je hranice, kde to bude ještě potravinová bezpečnost a už dotace nekonkurenceschopných producentů na domácímu trhu? Podle jakých kritérií, jak to rozlišit? Bude to vždycky názor proti názoru. Nikdy to nebude objektivně ověřitelné. A protože to nebude objektivně ověřitelné, tak to není ani uvěřitelné.

Prostě jediná osoba, která v sobě naplňuje obě ty funkce, to znamená vlastnická práva i ministra financí, bude v dalších desítkách a desítkách případů v každodenním konfliktu zájmů, v každodenním pokušení, že rozhodnutí či získané informace použije ve prospěch skupiny, kterou vlastní. A je jenom na vás, jestli chcete věřit, že ministr financí je do té míry morálně vybaven, že to prostě nikdy a zásadně neudělá. Anebo že to prostě udělá, protože to bude výhodné. A nikdo to nikdy nemůže zjistit. Otázka víry je sice hezká, ale transparentní prostředí je možné jenom tehdy, je-li to ověřitelné. Pokud si to můžete zkontrolovat. A to jsou desítky případů, dovolil jsem si uvést tři, kde to prostě ověřitelné není, kde to nemůžete zkontrolovat. Pak vám tedy nezbyvá nic jiného než věřit nebo nevěřit a to je velmi riskantní. Tomu se říká korupční prostředí. Nikdo nemůže tvrdit, že k té korupci dojde, ale to prostředí k tomu přímo vybízí.

A já si dovoluji říct, že pokud by takovéto korupční prostředí bylo využito, protože je možné ho využít, tak prostě může být využito, tak v takovém případě vcházíme do zcela jiné fáze korupčních rizik, která Česká republika za posledních 25 let poznala. Fáze, kterou nazývám model „sám sobě kmotrem“. Fáze, kdy na kmotry, kteří lobbovali, můžeme vzpomínat jako na nevinná koťátka, protože tohle bude tygr. Sám Šerchán. A obávám se, že pan premiér nebude Mauglí.

Dámy a pánové, pokud se nezaujatě zamyslíte nad argumenty, které jsem uvedl ve všech třech kritériích, která pokládáme za zásadní, tak jistě pochopíte, že vláda neúcty k zákonům, vláda rozpočtové neodpovědnosti a vláda bezprecedentního korupčního prostředí nemůže získat naši důvěru. Děkuji vám. (Potlesk z lavic TOP 09.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi poslaneckého klubu TOP 09 Miroslavu Kalouskovi. Ještě přečtu přednostní práva, ale před přednostním právem jedna faktická poznámka pana předsedy Faltýnka. Pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji. Hezké odpoledne, dámy a pánové, velmi stručně faktická poznámka.

Pan bývalý ministr financí a neformální premiér minulé vlády tady hovořil o bezpečnosti potravin ve vztahu k dotacím. Strašně se omlouvám, ale je to už poněkolkikáté, co si popletl pojmy. My, prostřednictvím pana předsedajícího pane kolego, máme ve svém programu potravinovou bezpečnost. To je o tom, že chceme, aby potraviny, které se u nás vyrábějí, ale i dovážejí, byly bezpečné pro naše občany. A potom potravinovou soběstačnost, to je to, o čem vy jste hovořil, a to má vazbu na dotace. A my víme, jak vlády, kde vy jste fungoval jako ministr financí a nebo jste v těch vládách seděl a měla za tento resort zodpovědnost vaše koaliční strana, kam ten resort dovedly. Dovedly ho tam, že z toho resortu odešlo, protože tam ty prostředky nešly, odešlo 40 tis. lidí, a to je velká škoda. Těžko budeme tento stav napravit. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Faltýnkovi. Ještě s faktickou poznámkou pan Miroslav Kalousek a pak už snad přednostní práva a ostatní. Prosím, pane předsedo. (Potlesk poslanců ANO.)

Poslanec Miroslav Kalousek: Ano, děkuji za upozornění, pane předsedo prostřednictvím pana předsedajícího. Uvědomil jsem si, že jsem se přeřekl. To znamená, můj argument týká se termínu potravinové soběstačnosti, nikoliv bezpečnosti.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ocituji přednostní práva, tak jak jsou přihlášená. Paní místopředsedkyně Jermanová, pan místopředseda Gazdík, pan předseda Okamura, pan předseda klubu Radim Fiala, pan předseda ODS Petr Fiala, pan ministr Lubomír Zaorálek, pan ministr Dienstbier a pan místopředseda vlády Babiš, toto je pořadí přednostních práv, a poté pan předseda klubu ODS.

Nyní paní místopředsedkyně Jaroslava Jermanová se svým vystoupením. Prosím, paní místopředsedkyně, máte slovo.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, dámy a pánové, milí hosté, říká se, že důvěra dává rozmluvě víc než inteligence. Kladu si otázku, co je smyslem

vyjadřování důvěry vládě. Pokud bychom si našli dost času a probrali se stenografickými záznamy projevů, které zazněly za posledních dvacet let tímto sálem, myslím, že bychom narazili vždy na stejný formát tohoto aktu. Probíhá podle neměnného vzorce: vláda a její poslanci chválí a obhajují se, opozice kritizuje a útočí.

Nejsem v politice úplným nováčkem. Jako zastupitelka obce i krajská zastupitelka dobře znám obstrukce, boj o většinu, obhajobu i kritizování, které politiku provází. Ani dole to není selanka a ne vždy je to idyla. I tam často platí, že od soupeře uslyšíte: „Víš, já s vámi souhlasím, ale jsem v opozici, tak to přece nemohu říct.“ Je však svým způsobem zábavné i smutné zároveň pozorovat, jak jakoby mávnutím proutku se z obhájců stávající kritici, z obránců útočníci, a to vlastně jen z principu: když vládne, je všechno dobře, když nevládnou, je všechno špatně. Není proto divu, že tato země vloni dospěla k předčasným volbám, že dnes tu na vaše ano či ne čeká nová vláda. Změna, kterou si voliči vynutili, nebyla dána jen aférami předních politiků, jak jsme od nich často slýchávali. Ty se staly pouze nevyhnutelným katalyzátorem, výbuchem přetopeného papiňáku. Domnívám se, že občané se vyslovili proti zaběhaným praktikám, proti ustáleným mechanismům moci, vládnutí a chování. Proto jsem si kladla otázku, jestli je reálné, aby skončilo a změnilo se alespoň něco z toho, co voliči chtějí, jestli je možné, aby opozice nenadávala jen z principu, že je opozice, aby se ve schizofrenním postavení neocitali lidé, když kritizují, co ještě přednedávnem sami obhajovali. A abychom neobhajovali najednou něco, co jsme ještě včera zavrhovali.

Já nevolám po pověstném klidu na práci nechvalně známé opoziční smlouvy ani netvrdím, že ti, kteří dnes žádají Poslaneckou sněmovnu o důvěru k vládnutí, jsou lidé bezchybní, andělé a svatí na orloji se svatozáří. Já chci vyjádřit naději, že to, co se nám podařilo v tomto zákonodárném sboru za pár měsíců prosadit, se může stát malou sněhovou koulí, která se valí svahem a nabaluje na sebe další a další sníh. Uznávám, že v této mimořádně teplé zimě se v naší české kotlině jedná o přirovnání značně nadsazené. Nechci, aby se veřejnost dočkala po čase sněhové koule plné nabaleného bláta a bahna, která v sobě v posledních letech koncentrovala všechno negativní a destruktivní, co znechutilo i toho statisticky nejprůměrnějšího občana naší země.

Ráda bych vám dnes připomněla, že jsme se tu nesešli kvůli osobním exhibicím a možnosti v přímém přenosu sehrávat zdánlivě jasné a rozdané role. I pro divadelní hru je vždy zajímavé a přínosné, když se ze svatouška stane zloduch a ze zlosyna Limonádový Joe. Chci jen podotknout, že sedmnáct žen a mužů, jimž tu dnes vyslovíme důvěru, nejsou partou hic, která si chce na základě krásných, do vět složených nesplnitelných slibů vynutit souhlas s vládnutím, jehož jediným cílem je udržet si čtyři roky místa v

úřadech. Není to množina lidí, kteří se na sebe budou trvale usmívat. Víím, že i přes koaliční smlouvu půjdou často vzájemně do střetů, ale programové prohlášení dává jasná kritéria a měřítko jejich řešení. Vláda, která si dnes přišla říci o povolení realizovat svůj program, nás bezesporu ani za rok, ani za čtyři léta nepřivede do ráje a ani nic takového nenabízí. Vláda, která má i mou důvěru, od počátku nabízí změnu, říká, jak jí chce dosáhnout. Z toho, jaký pokřik v táboře oponentů vyvolává, jsem si jista, že vykročila správným směrem. Upoutávka v jednom z televizních kanálů připomíná Čapkův výrok: „Představte si to ticho, kdyby lidé říkali jen to, co vědí.“ Je opravdu tak nsnadné se k tomu přiblížit?

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z řad poslanců hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní místopředsedkyni Jaroslavě Jermanové. Nyní dvě faktické poznámky ještě před kolegou Gazdíkem. Tu první má pan kolega Beznoska a druhou pan kolega Pavel Blažek. Nyní k faktické poznámce pan kolega Adolf Beznoska. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji. Pane předsedající, kolegyně, kolegové, možná nikdo v tomhle sále nezná dlouhodobé politické názory paní místopředsedkyně Jermanové. Paní místopředsedkyně Jermanová je totiž, jak někteří bohužel nevíte, to jsem si ověřil přes víkend, dlouholetou bývalou členkou Občanské demokratické strany. Byla nominována do funkce starostky za Občanskou demokratickou stranu, byla jednou z vrcholných krajských představitelk Občanské demokratické strany, byla krajskou zastupitelkou za ODS. Vždy, a podívejte se na hlasování, hlasovala v souladu se stanoviskem klubu zastupitelů ODS vámi tolik kritizovaného hejtmana Petra Bendla. Byla a mezi ódéésáky je známa svou nenávisť k členům komunistické strany, k jejím obrovským kritikům a důrazným oponentům i sociální demokracie. To, co paní místopředsedkyně předvedla dnes, je neuvěřitelný názorový obrat, protože ji znám léta. Neuvěřitelný, který si vysvětluji jediným: zblbnutím z aktiv České národní banky. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Beznoskovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Pavel Blažek a potom s faktickou poznámkou paní místopředsedkyně Jaroslava Jermanová, poté pan kolega Chalupa. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den, děkuji za slovo. Mě také zvedla kolegyně Jermanová, ale z jiného důvodu. Byl jsem ještě včera v Alpách, a proto mě zvedl ten sníh. Řeknu to velmi jednoduše. Tady nejde o to a oba-

vy opozice nespočívají v tom, jestli na nějaké sněhové kouli zůstane bláto, ale v Rakousku sníh je, zatímco tady není, čili obava je spíš o to, aby tady ještě po této vládě nějaký sníh byl, když to volně dotlumočím.

A jednu věc bych rád řekl. Prosím vás, už tady nevykládejme politická hesla o tom, že u nás je nějaká kdovíjaká krize. Vždyť to vůbec není pravda. Papiňáky a podobně. Politické názory občanů jsou zřejmé tím, že dali hlas ve volbách určitým subjektům, to je v pořádku, ale už nevykládejme o krizi. Važme si toho, v jakém světě žijeme. A běžte se podívat budto do jiných států, anebo se podívejte na to, co byla opravdová krize třeba ve 20. letech, a už to nesrovnávejme. Protože je to strašně jednoduché, tak se dělají volby. Neustále občanům vykládáme, jaká je strašná krize a já tento stát z té krize vyvedu. Ale tady žádná krize není. Existuje určité rozpoložení nálad obyvatelstva a to vyjádřili ve volbách, ale už ty lidi nestrašme. V žádné krizi nežijí a já jim nepřeji, aby se v ní ocitli, protože z literatury člověk ví, co to bylo.

A na závěr úplně totéž. A teď to říkám s plnou vážností. Gustáva Husáka si v Moskvě všimli tehdy, když řekl: „Já národ z této krize vyvedu.“ Ale to, že byl on jeden z těch, co do té krize ten národ dostal, o tom už nemluvil. My jsme tady všichni žili v 90. letech, v době, která je dnes popisovaná strašně dramaticky a tragicky, akorát někdo na té době vydělal více, protože v ní byl naprosto angažován, a někdo méně, protože normálně žil. A je naprosto pokrytecké stavět dnes politické body na tom, jaká to byla tragédie, když ti, kteří to říkají, byli vždy součástí politických elit ať již za předchozího režimu, nebo dnes.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, skončil váš čas. Děkuji. Paní místopředsedkyně Jermanová k faktické poznámce, poté pan kolega Chalupa také s faktickou poznámkou. A pak už se možná dostane na kolegu Gazdíka. Prosím, paní místopředsedkyně, máte slovo.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Jenom vyjádření k panu Beznoskovi vaším prostřednictvím, pane předsedající. Když už mě tady napadá, tak by si tu moji historii opravdu měl přečíst, protože já jsem se starostkou stala jako nezávislá. Takže to je jedna z věcí. A druhá věc. Ano, byla jsem dlouholetou členkou ODS, všude jsem to říkala, nikde to neschovávám a v tuto chvíli musím říct, že jsem velmi ráda, že už v řadách ODS nejsem, a projevy obou mých předřečníků mě v tom jenom usvědčily. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan kolega Chalupa Bohuslav a poté pan kolega Gazdík. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji. Dobré odpoledne, vážené kolegyně, kolegové. Prosím vás, my tady dneska nejsme proto, abychom hodnotili, co dělala paní Jermanová já nevím před kolika lety nebo měsíci. My jsme tady proto, abychom dneska hlasovali o důvěře vládě. Té vládě, která dostala v parlamentních volbách většinu. Takže nevím, proč se tady řeší personální profily. To sem vůbec nepatří podle mého názoru.

Chtěl bych odpovědět panu Blažkovi prostřednictvím předsedajícího, že souhlasíme s tím, že tady možná není žádná materiální nebo ekonomická krize, ale rozhodně je tady morální krize v celé společnosti, které je způsobena dlouholetým působením těch vlivů a efektů, o kterých se tady mluví.

A pokud jde o prohlášení vlády, tak to je ta stavba, uvnitř které by měla vzniknout ta dílna. Dílna koalice a konstruktivní opozice, kde by se tyto věci měly napravit. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kolega Blažek stáhl faktickou poznámku a mohu tedy udělit slovo panu místopředsedovi Petru Gazdíkovi. Připraví se pan poslanec Tomio Okamura jako předseda politické strany, resp. hnutí. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážený pane místopředsedo, vážený pane vicepremiére, milá vládo, milé kolegyně, milí kolegové, já se to pokusím vrátit do těch správných vzorců, tj. k programovému prohlášení vlády, a budu se snažit být věcný, aby to nebylo o tom, jestli je někdo v koalici, nebo opozici, ale aby to sloužilo blahu této země, pro které jsme sem všichni kandidovali. Pevně věřím.

Máme dnes hlasovat o důvěře vládě Bohuslava Sobotky. Důvěra je pro mě pojem, který nelze brát úplně na lehkou váhu. Důvěra je něco diametrálně odlišného, než jsou sympatie. Ačkoliv mi některé záměry vlády, tak jak je prezentuje ve vládním prohlášení, mohou být velmi sympatické a věřím, že alespoň část vládních poslanců to jistě myslí upřímně, nedůvěřuji ve schopnost této vlády vládní prohlášení naplnit. Tedy naplnit ho, aniž by naprosto zásadním způsobem poškodila výhledy České republiky do budoucnosti, prohloubila zadlužení země, jehož vývoj se nám podařilo teprve nedávno mírně zvrátit, a tedy ve snaze zalíbit se České republice de facto uškodila.

Jak už jsem řekl, netajím se tím, že programové prohlášení vlády obsahuje věci, které by se mi jako občanovi velmi líbily: více peněz učitelům a lékařům, více peněz do zdravotnictví, státem subvencovaná podpora zaměstnanosti absolventů nebo kritických skupin, jako jsou ženy po mateřské dovolené či lidé před důchodem, státem subvencovaná podpora různých bohubilých aktivit a činností nebo snížení daně z přidané

hodnoty, její nižší sazby, o které toho zaznělo mnoho v předvolebním boji a dnes už se o ní tolik nemluví. Jako politik se ale bohužel nemůžu spokojit jen s libivými vidinami. Musím pokládat nepříjemné otázky a věcné otázky, na které bohužel v programovém prohlášení vlády Bohuslava Sobotky nenacházím odpovědi. A budu konkrétní.

V některých pasážích je programové prohlášení vlády velmi vágní a obecné. Pak náhle, až nepochopitelně, zkonkrétní. Valorizace důchodů je např. popsána až s technickou precizností. Dozvíme se, že důchody se budou valorizovat o 100 % inflace a o třetinu růstu reálné mzdy. Škoda, že podobně konkrétní třeba není vláda ve svém programovém prohlášení, když nás ujišťuje, že zajistí ekonomickou stabilitu. Jak? Že zvýší efektivitu a transparentnost systému veřejného zdravotnictví – opět není popsáno, bohužel, jak. Že se nedozvídáme, z jakých zdrojů bude zdravotnictví stabilizováno či jakými kroky se dosáhne té vyšší efektivitu.

Ani v mnoha dalších pasážích nejde programové prohlášení této vlády nad rámec předvolebních hesel. Není o nic přesvědčivější a o nic víc podložené fakty a čísla. Zatímco již zmíněnou valorizaci důchodů popisuje relativně přesně, byť opět bez uvedení, z jakých zdrojů bude financována, v případě učitelů vláda jen vágně slibuje, že bude usilovat o postupné zvyšování prostředků na mzdy pedagogických a nepedagogických pracovníků i na modernizaci škol. Jak? O kolik? Kdy? To se v programu vlády nedozvíme. Taková informace je pak zcela bezcenná, neboť jen málokterá vláda by tvrdila, že o postupné zvyšování prostředků na mzdy pedagogických nebo nepedagogických pracovníků či na modernizaci škol usilovat nebude. Alespoň si nepamatuji takovou vládu, kterou bychom tu měli. Tyto pasáže vládního prohlášení bohužel spadají do kategorie „slibem nezarmoutíš“ a o skutečných záměrech vlády vypovídají neuvěřitelně málo.

Budu opět konkrétní ze své praxe starosty a místostarosty. Vláda chce zavést povinnou docházku do mateřských škol pro poslední předškolní rok dítěte. Na některých přínosech tohoto opatření se zřejmě shodneme všichni napříč politickým spektrem. Toto opatření bude však velice nákladné a všichni víme, jaké problémy s kapacitou školek zažíváme už dnes. Vláda slibuje, že na toto opatření obcím dá peníze – a tady budu citovat – „z evropských fondů a nově vytvořeného národního fondu“. Jako komunální politik pevně doufám, že se nedočkáme opakování scénáře, kdy vláda na obce bude delegovat povinnost, nikoliv však už prostředky a naplnění. To už jsme zažili mnohokrát u různých vlád z různých politických stran.

Už dříve jsem totiž kritizoval především fakt, že výdaje, které si tyto obecně stanovené body vládního prohlášení vyžádají, zatím vláda Bohuslava Sobotky žádným způsobem neidentifikovala. Nedozvíme se, z čeho budou zřejmě tyto dobře míněné záměry financovány, tedy kromě

vágních formulací, že vláda, tak jako všechny vlády před ní, provede audit ministerstev a bude hledat rezervy. To je jistě povinností každého odpovědného hospodáře. Nicméně nesdílím naivní představu vládní koalice, že rezervy jsou tak velké, aby z nich bylo možno financovat utopické plány nastíněné ve vládním prohlášení. Obávám se, že bude-li vláda chtít alespoň některé ze svých naddimenzovaných cílů splnit, bude to na úkor vyššího daňového zatížení, prohloubení státního dluhu nebo obojího. Stejný scénář tu nastínil už pan prezident.

Děkuji tedy vládě za to, že nám v podobě vládního prohlášení předložila svou ideální, byť kusou představu o fungování naší země a naší společnosti. Jako každý ideál i tento pomíjí omezující faktory, jako jsou globální ekonomická rizika, demografická situace v České republice a její předpokládaný vývoj nebo také reálné možnosti státního rozpočtu. Tuto iluzorní představu o budoucnosti České republiky musím bohužel jako odpovědný politik odmítnout a vládě, která s ní předstupuje před Parlament s žádostí o důvěru, tu důvěru odepřít.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Petru Gazdíkovi. Nyní se s přednostním právem přihlásil pan poslanec Tomio Okamura, připraví se pan předseda klubu Radim Fiala. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, dovoluji mi, abych za naše hnutí přednesl pár slov k hlasování o důvěře vládě.

My v hnutí Úsvit jsme slíbili voličům, za jakých přesných podmínek vládu podpoříme. V podstatě tou jedinou podmínkou a hlavní je funkční a realizovatelný zákon o referendu. A ten zákon není samoučelný. To, že teď tady hlasujeme o nové vládě, je dané tím, že předchozí vláda, tak jako ta ještě před ní, nevládla v souladu s vůlí a zájmy občanů této země. My v hnutí Úsvit nejsme první ani poslední, kdo říká a budou prosazovat, že k tomu, aby se tyto problémy neopakovaly, je třeba změna systému, a to změna radikální. Poslední slovo, kontrolní pravomoc, musí v naší zemi mít její majitelé, tzn. občané České republiky. Chtěj nechtěj, jako to platí v soukromém sektoru, tak to platí i tady ve veřejné správě. Každý správce země musí mít přímou a vyvoditelnou odpovědnost za své konání. K tomu je nezbytný zákon o referendu, který umožní občanům v případě potřeby změnit, zrušit nebo vyhlásit potřebný zákon. V praxi jde o to, že nikdo tady nechce rušit parlamentní zastupitelskou demokracii, jen je povýšena na demokracii skutečnou, tedy že pokud zástupci lidu lid v určitém okamžiku zklamou, pak je výsostné právo občanů své zástupce přehlasovat.

Během jediného roku se podařilo původně zdiskreditovanou myšlenku referenda prosadit do programu většiny parlamentních stran. To je nepochybně úspěch všech demokratů ve všech zúčastněných stranách. Požádali jsme koaliční strany, aby se vyjádřily a přijaly nebo odmítly základní principy všeobecného referenda, abychom se na základě toho v hnutí Úsvit rozhodli o důvěře vládě. Dovolte mi, abych je stručně shrnul.

Chceme a žádáme, aby vyhlášení referenda nebylo v praxi znemožněno vysokým počtem podpisů potřebných pro iniciaci referenda nebo jinou formální kličkou.

Žádáme, aby jeho platnost nebyla vázána počtem zúčastněných voličů, tak jako dnes u všech jiných typů voleb – do Sněmovny, kraje, obce i do Senátu. Samozřejmě tak jako nikdo neomezuje kandidáty do voleb, žádáme, aby nebyly omezovány otázky v referendu a ty byly omezeny pouze ze jejich ústavností, o níž rozhodne Ústavní soud.

Pokud navrhuje doplnění mezery v Ústavě, kde je jasně napsáno, že ústavní zákon může stanovit, kdy lid vykonává státní moc přímo, tak nám jde o jediné: aby takové referendum bylo skutečně funkční, reálné a v podobě, která by lidu České republiky umožňovala vykonávat vládu ve své zemi. Jestliže občané jsou pro poslance a senátory dost moudří na to, aby je volili, věřím, že poslanci a senátoři přiznají lidem také inteligenci na to, že jsou schopni v některých případech hlasovat i sami o sobě a zákonech, které se jich týkají. Nebo má snad hlas občanů dvojnásobnou váhu?

Vládní koalice si je vědoma ústavní mezery i přání a práv občanů naší země, a proto bezesporu nějaký návrh zákona o referendu připraví a předloží. Dnes už je ale zcela jasné, že sice nějaké referendum bude, ale vláda nehodlá přistoupit v plné míře na to, aby takové referendum bylo v praxi pro občany reálně použitelné. Požádali jsme všechny tři koaliční strany, aby veřejně deklarovaly, zda podpoří skutečně funkční zákon o referendu. Všechny tři koaliční strany nakonec zareagovaly. Nejprve Andrej Babiš z hnutí ANO, který byl ochoten se bavit i o parametrech referenda, bohužel ale neměl mandát od celé koalice. Přišla nám také reakce z KDU-ČSL a před chvílí nám přišel také dopis od premiéra a předsedy ČSSD Bohuslava Sobotky. Názor na princip referenda se však liší.

Naším voličům jsme zcela jasně deklarovali, že podpoříme takovou koalici, která podpoří skutečně funkční zákon o referendu. Navzdory naší nejlepší vůli tedy nemůžeme dát vládě otevřeně důvěru. Chceme dát ale možnost vládě pracovat a být konstruktivní. Proto poslanci hnutí Úsvit odejdou při hlasování o důvěře vládě ze sálu. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců hnutí Úsvit.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Tomiu

Okamurovi. Slova se ujme pan poslanec Radim Fiala, připraví se pan poslanec Petr Fiala. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové. Během několika let jsem ve Sněmovně vyslechl řadu programových prohlášení vlád. Žádný premiér zde neřikal: dopadne to špatně, prohloubíme krizi, zvýšíme nezaměstnanost, zvýšíme daně, korupci a kriminalitu, zadlužíme zemi. Nikdo z nich neřekl pravdu o tom, jak to skončí. Vždy jsme zde poslouchali hezká slova o reformách, změnách a prosperitě, efektivitě a průhlednosti. Voliči a občané si to přece zaslouží slyšet.

Po určité době se zde vystřídá vláda a opozice, nebo dojde ke kombinaci figur. Vládní prohlášení současné vlády je hezké. Je stejně a možná ještě víc hezké než prohlášení, která jsem zde slyšel dříve. Dokonce si myslím, že ho provází i upřímná snaha části kolegů skutečně něco změnit.

Chtěl bych říct, kde v této zemi je vláda a kde opozice. V této zemi vládou lidé, kteří přerozdělují cizí peníze. Opozicí jsou ve skutečnosti ti, kteří tyto peníze vydělávají, tedy občané. Protože se přerozděluje stále více a více, tak zmizel i rozdíl v politice mezi pravíci a levíci. Podstatné je rozdělovat, tedy vládnout. Ti v opozici to mají těžší a těžší: platí stále více a více! Poslanci hnutí Úsvit přímé demokracie přišli do Sněmovny hájit práva lidí v opozici – těch, co platí rizikem podnikání, daněmi nebo pocitem, že takhle země je posílá nefér ke dnu. Chceme více práv pro lidi v podhradí, chceme přímou demokracii. Zákon o obecném referendu je pro nás základem programu. Funkční zákon, a nikoliv legislativní kastrát ve stylu: vlk se nažral a koza zůstane celá. Pokud nepřijdou zásadní změny a politika se nezačne dělat v podhradí, budeme zde poslouchat programová prohlášení, která dobře zní, ale špatně končí.

Písemná odpověď pana premiéra, kterou jsme před jednáním obdrželi, se hlásí k obecnému referendu, ale zároveň připravuje nástroje na kastraci tohoto zákona prostřednictvím parametrů a omezení. Proto se dnes nevylovíme pro důvěru vládě, ale zároveň nebudeme opozicí za každou cenu, která se raduje z neúspěchů a problémů této země. Je to stejné jako v hokeji. Budeme mít různé názory na taktiku hry a sestavu týmu, ale chceme, aby vyhrávali Češi. (Potlesk poslanců hnutí Úsvit.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Radimu Fialovi a nyní s přednostním právem předseda ODS poslanec Petr Fiala, připraví se pan ministr Lubomír Zaorálek. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Vážený pane předsedající, vážený pane premiére, členové vlády, dámy a pánové, já mám trošku usnadněnou roli,

že zde mohu navázat na velmi komplexní projev pana prezidenta Miloše Zemana, který ve svém vystoupení před Poslaneckou sněmovnou chvíli hovořil jako prezident republiky, chvíli jako předseda vlády, který předkládá vlastní programové prohlášení, a chvíli také jako opoziční poslanec, který se nějakým způsobem vyrovnává s vládním prohlášením. A na to mohu rozhodně navázat.

Miloš Zeman zde řekl, že úkolem opozice je kritizovat a já bych k tomu dodal: ale nejenom! My jsme jako Občanská demokratická strana opravdu rádi, že máme konečně politickou vládu, a respektujeme i to, že to je po několika letech vlády pravice vláda levicová. Je to mnohem lepší, když se střídá levice s pravicí, než když se střídají nepolitické vlády s politickými. Ale tato levicová vláda nemá a nemůže mít naši důvěru. Nedůvěryhodný je už způsob, jakým vznikla a jak dala občanům jasně najevo, že zákony se dají měnit ve prospěch jednoho člověka a že pro nás neplatí pro všechny stejná pravidla.

Stejně nedůvěryhodný je ale i program a plány této vlády. My rozhodně chceme být, a hlásíme se k tomu, chceme být konstruktivní opozicí a chceme v některých věcech s vládou spolupracovat, ale zatím nám to bohužel příliš neusnadňuje, protože programové prohlášení, se kterým předstoupila před Poslaneckou sněmovnu, je velmi vágní, nekonkrétní a rozporuplné. Když si vzpomenete na projev Miloše Zemana, tak on zde hovořil o politických vizích a politických snech. Já se ale obávám, že toto programové prohlášení je také takovým snem, ale snem, ze kterého se vláda jednou probudí, a to probuzení bude mimořádně těžké.

Rozpory nejsou jenom mezi koaliční smlouvou a vládním prohlášením, ale rozpory najdeme i v samotném vládním prohlášení. Například nevíme, z jakých zdrojů chce vláda financovat valorizaci důchodů, investiční pobídky, přijímání nových úředníků, když chce udržet současně schodek rozpočtu ve výši 3 % HDP a rušit řadu příjmů a rušit také například poplatky za návštěvu lékárny nebo recept. Jsou to vlastně typická levicová řešení, která nám tady vláda předkládá, levicová řešení, která nemohou vést k vyřešení skutečných problémů, jako je rekordní nezaměstnanost nebo jako je podpora české ekonomiky. Zdá se, že se pan premiér Sobotka nepoučil z minulosti a hodlá učinit stejnou chybu, kterou už jednou sociální demokracie učinila.

I v roce 2002, a mnozí z vás si na to vzpomenou, slibovala vláda pod vedením sociální demokracie fungující sociální stát, slibovala vyšší důchody, vyšší platy, vyšší sociální dávky, slibovala zlepšení infrastruktury. Tehdejší lídr ČSSD Vladimír Špidla, který je nyní shodou okolností vedoucím poradcem pana premiéra, na otázky, kde sociální demokracie, kde vláda jí vedená vezme na to finanční prostředky, odpovídal větou: „Zdroje

jsou.“ Už o rok později, v květnu 2003, se však ukázalo, že zdroje nejsou, a tehdejší ministr Sobotka veřejně přiznal, že sliby socialistů nebyly – cituji – „zasazeny do reálného ekonomického rámce a dnes v konfrontaci s realitou neobstojí“. A zdá se, že o jedenáct let později se bude stejný scénář opakovat. Ani dnes totiž nejsou sliby socialistické vlády zasazeny do reálného ekonomického rámce. Dovoďte mi, abych to ukázal na několika příkladech.

Za prvé. Nelze slibovat udržení tříprocentního schodku státního rozpočtu a přípravu na přijetí eura a současně navyšovat výdaje státu. Státní rozpočet bude mít nejvyšší výdaje České republiky a místo snižování schodku si vláda chce půjčovat další finanční prostředky. Zatímco naše vlády postupně nastavily snižování schodku státního rozpočtu až k výsledku roku 2013, kdy dosáhl 81 miliard korun, tak nová vláda si schválila rozpočet, který nepřipravila, se schodkem 112 miliard korun. To znamená otočení trendu. To bude nepochybně znamenat ztrátu důvěry investorů, a bude-li to pokračovat, tak se dočkáme toho, že se zvýší i úroky, za které si stát může půjčovat.

Druhý příklad. Nelze slibovat snižování nezaměstnanosti a současně zvyšovat minimální mzdu a vytvářet tak podmínky pro šedou ekonomiku. Růst minimální mzdy přece vede k nezaměstnanosti, a to k růstu nezaměstnanosti u nejméně kvalifikované části populace. Firmy si nebudou moci dovolit zaměstnávat lidi, kteří firmě nebudou vydělávat tolik peněz, kolik firmu stojí. Zvýšení minimální mzdy na proklamovaných deset tisíc korun by nepochybně znamenalo zvýšení počtu nezaměstnaných.

Třetí příklad. Nelze deklarovat podporu živnostníků a současně usilovat o omezení výše paušálu pro živnostníky. To povede jenom k úbytku pracovních míst, ale i k vytvoření horších podmínek pro živnostníky. Živnostníci naopak potřebují méně byrokracie, méně daní a méně státní kontroly. Dámy a pánové, uvědomme si, že živnostenské paušály využilo například v roce 2011 více než půl milionu lidí z celkového počtu jednoho milionu živnostníků, kteří měli tuto možnost, a díky těmto paušálům živnostníci uspořili čas a peníze, které mohli investovat do své hlavní činnosti, což je podnikání a samozřejmě také vytváření pracovních míst.

Čtvrtý a poslední příklad. Nelze slibovat šetření ve státní správě a současně deklarovat zvýšení počtu státních úředníků, tvorbu nových úřadů a zadávání externích auditů. Dovolil bych si jenom připomenout, že to bylo právě za vlád, na kterých se podíleli občanští demokraté, kdy klesl počet státních úředníků. Klesl o deset tisíc a výdaje na jejich mzdy klesly o 19 miliard. A bylo to vůbec poprvé, kdy se stát tímto způsobem zmenšil.

Musím také říct, že jsme velmi překvapeni tím, že člověk, který se několik let připravoval v opozici na roli premiéra a má za sebou také

působení ve funkci ministra financí, nepřichází s konkrétním a jasným plánem, jak vyřešit nezaměstnanost a jak nastartovat ekonomiku. S nezaměstnaností se přece bojuje investicemi, vytvářením volnějších podmínek pro zaměstnavatele, pro uzavírání dohod o provedení práce, podporou částečných úvazků, slevami na pojistné zaměstnavatelů, podporou pružné pracovní doby a celou řadou dalších konkrétních nástrojů.

Jsmo také překvapeni, že člověk, který je manažerem a vlastní velkou korporaci, tady předkládá nebo spolupředkládá plán bez konkrétních čísel, bez harmonogramu toho, kdy čeho bude dosaženo, a bez toho, aby si jasně spočítal výdaje a příjmy a rozpor mezi nimi.

Dámy a pánové, občanští demokraté ze všech těchto důvodů nemají důvěru v tuto vládu. A věřte mi, že to neříkáme jenom proto, že jsme v politické opozici. Připomeňme si, že nedůvěryhodné se vládní plány do značné míry zdají i jiným aktérům našeho veřejného života, jako jsou třeba odbory nebo zaměstnavatelé.

Pan prezident Zeman ve svém projevu řekl, že vládní prohlášení je jakýmsi kolektivním slibem. Je to závazkem. A v tom my vidíme opravdu problém. Mimochodem, důvěra je také závazek. Když někomu důvěru dáte, tak věříte, že dodrží svoje sliby a že neudělá nic, co by vás poškodilo. A my si nejsme jisti, že vláda neudělá nic, co by poškodilo tuto zemi a co by prospělo jejím občanům. A o tom nás nepřesvědčilo vládní prohlášení, a proto naši důvěru tato vláda mít nemůže.

Miloš Zeman zde ve svém vystoupení také převzal do značné míry zodpovědnost za usnadnění vzniku této vlády. Ale dámy a pánové, to my udělat nemůžeme a také to neuděláme.

Z důvodů, které jsem zde představil, Občanská demokratická strana vládu pana premiéra Bohuslava Sobotky nepodpoří.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi ODS Petru Fialovi. Nyní máme ministerskou vložku – s přednostním právem pan ministr zahraničních věcí Lubomír Zaorálek a připraví se pan ministr Jiří Dienstbier. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Já jsem tady teď, vážení kolegové, vyslechl vystoupení, ve kterém byla vláda nařčena z přílišné obecnosti ve svém programovém prohlášení. Já bych si tedy dovolil teď podobně vrátit ten míček na stranu opozice a jí také vytknout přílišnou obecnost její kritiky. Já vám to řeknu na jednom konkrétním příkladě.

Pan poslanec Fiala teď ve svém vystoupení řekl takovou také poměrně obecnou větu. On řekl, že – bylo to formulováno naprosto kategoricky – že zvyšování minimální mzdy vede, nemůže vést, nebo vede naopak k nárůstu nezaměstnanosti. Takhle to tady bylo řečeno.

Já jsem se před pár dny, týdnů sešel s šéfem poradců Baracka Obamy, který tady pobýval v Praze. Je to poměrně známý profesor, jehož tématem je právě otázka práce. A on publikoval nejenom několik, ale nakonec celou rozsáhlou knihu, kdy dělal experimenty ve vybraných územích, na kterých došlo k tomu, že tam došlo ke zvýšení minimální mzdy. V té své práci poměrně významným způsobem prokázal, že neexistuje korelace mezi zvyšováním nezaměstnanosti a zvyšováním minimální mzdy. Dokonce v debatě, kterou jsem s ním vedl, mi řekl, ať mu někdo ukáže analýzu, ve které by se podobná korelace projevila. On říkal, že ji nezná. Ale práce tohoto profesora je poměrně světově známá.

Takže my jsme slyšeli poměrně suverénní prohlášení, které tady zaznělo tak, jako že bychom tomu měli všichni věřit jako Písmu svatému. Prostě zvyšujete minimální mzdu, tak zvyšujete nezaměstnanost. A nebylo tohle obecné tvrzení doloženo samozřejmě vůbec ničím. Jediné, co já vím jistě, přátelé, je, že tady vláda pravice, že minimální mzdu držela, že ji vůbec nezvyšovala, a nezaměstnanost nám rekordně rostla. Tak to je něco, co jsme si experimentálně prověřili a to už teď víme. My víme, že když pravice vládne, nezvyšuje minimální mzdu, tak nám klidně nezaměstnanost roste na rekordní úroveň. A to není obecné, tohle je konkrétní zkušenost, kterou jsme udělali. Takže já bych chtěl apelovat na to, když říkáte, že byste chtěli mít vládu konkrétnější, tak i vaše kritika by měla být přesnější.

Já si na druhé straně myslím, že nepokládám za ideální programové prohlášení, ve kterém budou čísla, lhůty a termíny. Já si myslím, že – chápete, my přicházíme do situace, která vůbec není tak jednoznačná. My přece nevíme, jak se bude vyvíjet rozpočet v tomto roce. Víte dobře, že se nacházíme v poměrně dost turbulentních časech, odhad takových čísel, jako je ekonomický růst, je složitý, to znamená, ta realita se mění, stejně tak se měnila realita, když jste vládli vy, a ty odhady pana Kalouska se staly proslulými tou chybovostí, která byla mimořádná. To znamená, ten respekt k tomu, že nejsme schopni dát do programového prohlášení čísla, že nejsme schopni tam přesně naplánovat růst, že nejsme přesně schopni naplánovat nějaké desetiny, ten je podle mě namístě.

A to, co by programové prohlášení mělo nabídnout. Já se vám to pokusím říci bohužel zase obecně, protože je to taková otázka, co vlastně by vláda měla dělat, v jaké situaci se vlastně nacházíme a co si s tím počít. Já vám řeknu za sebe, že to cítím opravdu na tom začátku v docela obecné rovině. Nedávno jsem měl v ruce knihu biologa Stevce (Stuarta?) Kauffmana. Poměrně známý biolog. Napsal pozoruhodnou knihu, myslím, že se to jmenuje Čtvrtý rozměr (zákon?). Možná jste ji někteří četli. A on tam píše, že ten svět, ve kterém žije, biologicky vzato, se vykazuje neustále rostoucí mírou entropie, to znamená rostoucí míru neuspořádanosti systému. A Kaufman tam píše, že je zajímavé, že v tom světě proti této tendenci sto-

jí cosi velice překvapivého, a to je život. Život, který bohužel naopak v té rostoucí neuspořádanosti působí úplně opačně. Snaží se v tom nějaký systém vytvořit, dát tomu jakoby nějaký řád. Nenechat to úplně se rozpadnout. Mně tohle připadá, že je dobrá charakteristika role vlády. Vlastně snažit se v té neuspořádanosti vytvářet nějaký systém. Dávat tomu pravidla, dávat tomu předvídatelnost, dávat vlastně i lidem ve společnosti určitou elementární jistotu, ne velkou, to už je dnes říše snů. A to si myslím, že je to, co ta vláda, která nastupuje, by měla řešit.

Nezlobte se, tady se několikrát objevila otázka. Kdosi se ptal, myslím, že to byl Pavel Blažek, který říkal: Nemluvte o krizi, vždyť to přece není tak hrozné, to, v čem žijeme. To tady zaznělo ze strany opozice víckrát. Ta situace přece není tak špatná! Vy tu zem přece přebíráte vlastně v dobré kondici. Skoro. Tak to bylo řečeno. Dovolte mi, abychom si to ujasnili. Nastupuje nová vláda, tak si tedy ujasněme, v jaké kondici tu zemi tedy přebírá. To je dobré si říci, co po nich chceme, jak na tom ta vláda je z hlediska toho východiska.

Nezlobte se na mě, ale já nechci plýtvat silnými slovy, ale snad si mohu dovolit říci, že situace v téhle zemi dobrá není. Já si dokonce myslím, že to, co jsme pozorovali v posledních letech, to nebyla jenom entropie, protože slovo entropie a rostoucí neuspořádanost mi připadá slabé na to, čeho jsme byli svědky. To je opravdu velmi jemné slovo. Víte, já vám řeknu příklady toho, co jsme viděli, co viděli lidé a co pro ně bylo důležité. Uvědomte si, že v této zemi padla vláda za okolností nesmírně vážných. Došlo podle mě k destrukci důvěry v instituce. Pokud premiér odchází tak, jak odešel, pokud se mluví o zneužívání tajných služeb, pokud odchází proto, že už prostě není možné takhle dál pokračovat, protože je podezření na styky s mafii, organizovaným zločinem, to je destrukce instituce. Destrukce takové instituce, jako je premiér, to je přece zatraceně vážná věc. Takhle končila ta vláda. Ta poslední, která tady legitimně vládla. To byla destrukce důvěry v instituce. Přece nemůžete nevidět, že tady došlo k destrukci základních hodnot. Nezlobte se na mě, jestliže v televizi lidé vidí prvního náměstka ministra práce a sociálních věcí, jak ho odvádějí v klepetech, tak to je tady dost velká destrukce důvěry v instituce a v hodnoty, které platí v této zemi. Jako když došlo k amnestii prezidenta Václava Klause, který byl součástí té minulé exekutivy, to byla obrovská destrukce hodnot, víry v to, že v této zemi platí, že když někdo spáchá dokonce velký hospodářský kriminální čin, tak že za to bude potrestán. Ale my jsme byli svědky toho, že pachatelé těch nejhorších činů hospodářské kriminality byli propouštěni na svobodu a oběti jejich činů se nemohly dostat k odškodnění za majetky, o které přišli. To je přece obrovská destrukce hodnot! Já přece nepřeháním, když říkám, že tato společnost z toho byla frustrovaná a je z toho frustrovaná! Já se domnívám, že destrukcí bylo to,

co se stalo na trhu práce. Destrukci bylo to, co se stalo na úřadech práce, které přestaly fungovat jako někdo, kdo bojuje za to, aby v době vážných ekonomických problémů se pro lidi našla práce. A to přece není legrace. Uvědomte si, že jestliže lidé nemají práci, tak to znamená hned vzápětí a za tím destrukci rodiny. Chápete, když není práce – já jsem na Ostravsku, kde těch případů je hodně. Nezaměstnanost je tam opravdu vysoká. To je destrukce rodin! Přece všichni máte fantazii, abyste si představili, že ve chvíli, kdy ten chlap přichází o práci, tak je to pro něho nesmírně těžký zážitek, a dokonce ty rodiny se rozpadají. Nemluvte o tom, že tady není nic, krize, tady je velmi vážná situace. Je tady vysoká, rekordní nezaměstnanost, která vede k tomu, že se rozpadají rodiny, hodnoty. To prostě není nic jednoduchého! A v této chvíli je velmi předčasné mluvit o tom, že z toho známe cestu ven.

Prezident tady dnes mluvil o tématu, které je jeho oblíbené. Prezident Miloš Zeman tady mluvil o tom, že je třeba investovat. Tady bylo řečeno, že levicové metody nefungují. Tak mi dovolte, abych řekl, že ta vláda, která tady byla vzpomenu, třeba ta, která začínala v roce 2002, ta vláda předávala zemi v roce 2006 ve stavu, na který jsem dodnes pyšný. Když si vezmete, jaký tady byl ekonomický růst, 5 %, jaké tady byly reálné mzdy, jaká tady byla jistota, sociální smír tady existoval. Ta vláda předávala zemi, ve které byl sociální smír. Chápete, to není pravda, že levicové recepty prostě nefungují. Přece my jsme se neměli za co stydět. Přes všechny potíže, které jsme řešili, jsme to předávali v zemi, kdy já tvrdím – tady nebyla taková entropie ani taková destrukce hodnot.

Já to říkám proto, protože jsem si vědom toho, že i když bychom si museli ujasňovat, co se myslí tím, že levicové recepty nefungují, protože pro mě to dneska je, že kromě politiky škrtů, která se tady dělala a která zakonzervovala a zmrazila ekonomiku, také musíme dělat politiku, která bude vytvářet pracovní místa, podporovat investice, ať zvenku, nebo zevnitř, a která bude si vážit toho, že lidé, kteří něco umějí, tak musí pracovat. Měl bych určitou výhradu, když tady bylo řečeno, že aktivní politika zaměstnanosti je slabá, málo. Podívejte se do Německa. Tam aktivní politika zaměstnanosti udělala velmi mnoho pod jednoduchým heslem. Že lidé, kteří něco umějí, nesmějí sedět doma ladem. A jestli tohle je levicové heslo, tak se k tomu hlásím. Jestli prostě princip, že když člověk něco umí, je zdravý, tak musíme udělat něco pro to, aby pracoval, tak to je něco, co si myslím, že pomáhá držet hodnoty, hodnotu práce, smyslu lidského života. Chápete, to je proti té entropii.

Tak se vykašleme na levé pravé, ale to, co ten život drží pohromadě. A já tvrdím, že život nedrží pohromadě, pokud se tady dělá politika, ve které rovnost a nerovnost rostla. Chápete, mně připadá, že rostoucí nerovnost, pokud tomu někdo nečelí, tak to prostě vede k tomu, že se společnost roz-

padá. To je jeden z nejméně neblahých trendů dneska nejenom v Česku, ale také kolem nás. K tomu vedla bohužel krize. Krize v Evropě vede k růstu nerovnosti. A dokonce i léky, které v Evropské unii byly voleny, často pomohly k tomu, že se živily banky, ale střední, malé podniky, běžní lidé z toho neměli nic a ta nerovnost rostla. Proto situace je napjatá. I sociálně. Proto před blížícími se evropskými volbami je strach z extrémních stran, z populistických stran, právě pro ten růst nerovnosti. Tak není to tedy tak, že ten váš levicový recept takzvaný někdy fungovat může v situaci prohlubující se nerovnosti? Není to něco, co potom bude držet tu společnost pohromadě? Není to, co v tom programu jde tímto směrem, bránit té rostoucí nerovnosti, není to prostě proti té destrukci hodnot, rozpadu rodin a všechno to, co tu společnost podle mne dneska postihlo? Ta společnost prostě není v pořádku. Lidé nejsou spokojeni. Nebyl by problém najít v Evropě spokojenější společnost, než je česká. A nemyslím si, že je to dáno nějakou naší specifickou mentalitou.

Takže já se domnívám, že když mluvíme o tom, v jakém stavu tu společnost přebíráme, tak je tady opravdu celá řada podle mě skoro destruktivních procesů, které bohužel tady probíhaly v minulých letech, a ztráta víry, špatná očekávání. A chce-li někdo hledat cestu, tak se bavme o těch receptech.

Já bych tady chtěl jednu věc říct, protože já v podstatě souhlasím s tím, co tady řekl prezident, když mluvil o investicích. A dovolil bych si upozornit na jednu věc. Já si ale nemyslím, že by bylo možné dnes tu cestu z toho ven najít jednoduše tak, jak to bylo v těch letech 1998 až 2002, když byl třeba Miloš Zeman premiérem. Myslím si, že opakování těch tehdejších receptů úplně nestačí. Já vám to řeknu na jednom konkrétním příkladě. Když se díváte na situaci České ekonomiky, průmysl různých odvětví, tak zjistíte, že to má jeden velký problém – ty ukazatele. Ony ukazují, že v té výrobě se neprosazuje vyšší míra přidané hodnoty, v různých odvětvích, to je všechny spojuje, ta stagnuje. Přidaná hodnota prostě stagnuje. A pro mě tohle je významný faktor. Otázka je – a to ukazuje, že ta cesta není a nebude jednoduchá, protože já si myslím, že nestačí pouze investice. Jde o to, kam ty investice budou. A jestli to skutečně bude živobytí do budoucna, o tom bude podle mě rozhodovat i to, jestli to budou investice do výroby, která bude přinášet vyšší míru přidané hodnoty. V tom si myslím, že ta situace je jiná, než byla tehdy na konci let devadesátých. Tehdy nám v podstatě stačilo podpořit průmysl se střední mírou přidané hodnoty, takový ten spotřební průmysl, auta a podobně, a ono nás to v podstatě vytáhlo na vysoký ekonomický růst. Já si dneska myslím, že to nelze jednoduše zopakovat právě proto, protože z té krize se dostanou ti, kteří budou vyrábět věci, které budou mít vysokou míru přidané hodnoty, budou proto dobře prodejné. A to, myslím, je efektivita a produktivita, která může být řešením

pro tuto zemi. Proto si myslím, že pouze investice je málo. Musíme mluvit i o tomhle. Mluvme třeba o inovacích, o způsobu, jak vytvoříme produkci, která bude na kvalitativně vyšší úrovni, než bylo to, o co jsme se snažili před deseti patnácti lety.

Takže nevím, jestli tohle je levicové, ale říkám vám, že to jsou věci, před kterými tato země stojí, má-li se dostat ze stavu, který podle mě dneska není valný. Já to neříkám proto, že bych chtěl být škarohlíd a nebo že bych chtěl ukázat tu situaci co nejhorší, ale že je třeba se o tom bavit relativně přesně, aby to odpovídalo i tomu, co se cítí se veřejně, co cítí odborná veřejnost, jako o výchozím stavu, ze kterého je třeba tu zemi dostat nahoru. Já prostě nepochybuju o tom, že to je vážný úkol a že do budoucna vedou různé cesty. Ten recept prostě můžeme najít a taky nemusíme. V tom si myslím, že je to opravdu důležitá debata. A v tom je samozřejmě důležité, co dnes má vláda v programovém prohlášení.

Já vám řeknu ještě na závěr něco, co se týká zahraniční politiky. Mluvil jsem tady o entropii a musím vám říci, že bohužel ta entropie a tendence k entropii se týká zahraniční politiky jako málo čeho jiného. Já vám to dokážu poměrně velice rychle.

Podívejte se, přátelé, jak vypadá situace kolem nás, kolem Evropy. Podívejte se na Ukrajinu, podívejte se na Bosnu a Hercegovinu, ty sociální nepokoje tam, podívejte se do Egypta, podívejte se do Libye, podívejte se do... Můžu jmenovat celou řadu zemí severní Afriky. Je to skoro, přátelé, až nápadné. Tady všude dochází k něčemu docela zásadnímu. Jako kdyby se buď vytvářela nějaká nová etapa sebeurčení států a národů, a vůbec není jednoduché a jisté, jakým způsobem ta cesta povede. Takže jestliže jsem mluvil, že bojujeme s entropií v České republice, tak bohužel stejně tak bojujeme se značnou entropií v tom světě kolem nás. Dokonce samotná Evropská unie je vystavena nejednoduché situaci, kdy hledá cestu do budoucna. Samotná Evropská unie je dneska v situaci, kdy hledá podobu eurozóny, podobu integrace, odpovídá na docela základní otázky, které rozhodnou o její budoucnosti. O tom, jak bude soudržná do budoucna. A ta soudržnost třeba jihu se severem, to jsou dneska klíčové otázky. V jaké podobě Evropa přežije. Takže jestliže máme tedy tu entropii nebezpečnou v Česku, tak mi dovoďte, abych poukázal na to, že máme podobně nebezpečnou entropii i kolem nás, v tom světě kolem nás. A na těch hranicích to dokonce vypadá docela hrozivě. Takže já si myslím, že je to také role České republiky. My máme tedy zároveň vlastně nejenom řešit to, a bychom dali nějaký řád, nějakou spravedlnost a nějakou důvěryhodnost a nějakou předvídatelnost tomu, co žijeme tady doma v Česku, ale měli bychom jako Česká republika v zahraniční politice pomáhat tomu, aby se podařilo zkonsolidovat Evropu, a bychom našli cestu k ekonomické stabilitě, konsolidaci Evropské unie, a dokonce bychom měli pomáhat i to-

mu, co se děje třeba na východ, na jih od nás, kde ty země dnes procházejí procesy, které vypadají často také docela hrozivě a jejichž výsledek není jasný. A budu se do toho ani pouštět.

Mám dojem, že to, co jsem řekl na začátku, že lidský život, ta živá síla je něco, co by mělo jít proti té rostoucí míře neuspořádanosti, jak to napsal Kauffman, tak mi připadá, že role české vlády v dobách, které jsou poměrně hodně entropické, je pokusit se vytvářet něco, co vytváří v lidech pocit předvídatelnosti, určité stability a prediktability neboli předvídatelnosti. Takže já bych si přál, aby česká vláda, ta, která nastupuje, tady tomuto úkolu dostála. Abychom proti silám destrukce a proti těm destruktivním procesům postavili naopak něco, co bude srozumitelné a co tomu životu vrátí i určitý řád, na což by mohli slyšet přítomní konzervativci.

Proto si myslím, že některé pasáže toho programu v tomhle smyslu mi připadají velmi konkrétní. Chápete, že když se tady mluví o tom, že nebudeme outsourcingovat vládní služby, když se tady mluví o tom v prioritách vlády, že budeme usilovat o to, co premiér mnohokrát opakoval, o rekonstrukci a inventuru státu, když se mluví o tom, že budeme dělat audit majetku státu, zákaz pro stát obchodovat s firmami s nejasným vlastníkem. Chápete, odstraňovat všechny tyto věci, které vlastně činily hospodaření státu nepřehledným, nedůvěryhodným, které vedly lidi k tomu, že si museli klást otázku: Tomuhle státu máme platit daně? Odstraňovat toto je opravdu předpoklad toho, aby v lidech vznikala dojem, že žijí ve společnosti, ve které se dá předvídat budoucnost, předvídat vlastní osobní život.

Takže já asi nepřekvapím, když řeknu, že pro mě je ten program, ta míra, ta úroveň konkrétnosti, kterou jsem... která byla pro nás možná, abychom ji nabídli Sněmovně jako cestu z entropie, z chaosu a z destrukce. A já trvám na tom, že těmito procesy byla Česká republika zasažena. A úkolem této vlády je tuhle situaci změnit.

Děkuji za poslech a za trpělivost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi a prosím s faktickou pana poslance Petra Fialu.

Poslanec Petr Fiala: Pan ministr Zaorálek – ještě mu kolegové tleskají, to je správné. On je samozřejmě zdatný rétor, takže mluvil o mnoha věcech. Já bych na některé jenom krátce reagoval.

Dovolil bych si připomenout, že to nebylo jenom teď, kdy politici odcházeli nedůstojně ze svých funkcí a kdy se začala vyšetřovat korupce politiků. Já si pamatuji, je to asi deset let, kdy byl odsouzen ministr financí za sociální demokracii. Pan Svoboda byl odsouzen za tunelování.

Další věc. Moje kritika tedy byla velmi konkrétní. A díky tomu, že byla

konkrétní, tak jste na ni mohl reagovat. My bohužel na řadu paušálních tvrzení v programovém prohlášení vlády reagovat nemůžeme.

A když jste mluvil o tom, že minimální mzda podle nějaké knihy nezvyšuje nezaměstnanost, a jak my víme, že to je jinak, tak já vám na to odpovím. No víme to proto, že jenom nečteme teoretické knihy, i když je to součástí mé akademické práce, ale my taky mluvíme s lidmi. A mluvíme s těmi lidmi, kteří vytvářejí pracovní místa, anebo jsme sami zřídili instituce, které patří k velkým zaměstnavatelům. Proto vám můžeme velmi kompetentně odpovědět, co způsobuje zvýšení minimální mzdy a jakou to má vazbu na zaměstnanost.

A poslední poznámka k té obecnosti programového prohlášení. Já se na vás nezlobím, pane ministře, že jste četl tu svoji část, popřípadě ještě některé části ekonomické, ale podívejte se například do těch pasáží, které se věnují klíčové otázce pro naši společnost, a to je třeba výzkum a nebo vzdělávání. A tam uvidíte, o jaké obecnosti mluvíme. Tam jsou některé fráze, některé cíle, vůbec tam nejsou nástroje, vůbec tam nejsou konkrétní věci, není tam cesta, jak k tomu dojdeme. To je obecnost, která je pro programové prohlášení vlády podle mě nepřijatelná.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Další s faktickou přihlášený, pan poslanec Pavel Blažek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Jen stručně a zcela smířlivě vaším prostřednictvím panu ministru zahraničních věcí. Já jsem to s tou krizí myslel trochu jinak, ono to bylo malinko posunuto, ale to nevádí. Ale chtěl jsem souhlasit v jedné věci, protože si s tím sám dlouho lámu hlavu a ne úplně úspěšně: Je pravda, ono je to možná trochu jednodušší, než se zdá, že se podařilo za posledních 23 let vybudovat stát, který inklinuje k tomu být slabý tam, kde má být silný, a obráceně. To je pravda a je velmi těžké vybalancovat tuto základní záležitost. Myslím si, že když se toto vládě bude dařit, tzn. přijímat taková opatření, která nebudou stát posilovat tam, kde se posilovat nemá, a naopak ho posílí tam, kde je slabý, tak si myslím, že to bude zcela podporovatelná záležitost. To si myslím, že je hlavní otázka, která opravdu není úplně jednoduchá, a těžko hledat jednoduchá řešení, ale jen varuji, abychom nezůstali u obecných jakoby jednoduchých řešení. To je těžká otázka.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. S další faktickou paní poslankyně Němcová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Vážená paní místo-

předsedkyně, dámy a pánové, chtěla bych reagovat na dvě věci, které zde zmínil pan ministr zahraničí. Abychom se tedy bavili o faktech.

První se týká otázky nezaměstnanosti. Jestliže s ním budu souhlasit a vy spolu se mnou, že to je jev, který neprospívá žádné společnosti a rozkládá ji a je velmi nebezpečný z krátkodobého i z dlouhodobého pohledu. Ale jestliže tu zmiňuje, jak nezaměstnanost vypadala v době pravicové vlády a jak chce, aby vypadala nyní, poté kdy se ujímá vláda tato, musí říkat čísla taková, jaká byla. Tedy musím říci, že za doby socialistických vlád až do roku 2006, a to v době hospodářského růstu nejen České republiky, ale růstu evropského, dosahovala hranice nezaměstnaných půl milionu lidí v žebříčku zemí evropské „27“, to bylo pro Českou republiku 15. až 17. místo. V době hospodářské krize, kdy rostla nezaměstnanost ve všech zemích Evropy do katastrofálních rozměrů, Česká republika udržela v tomto momentu 5. až 7. místo. Nefíkám to s tím, že bych já měla. Každý člověk, který je bez práce, cítí, že přichází o velkou životní šanci, ale čísla jsou jednoznačná.

Druhá věc, kterou chci říci panu ministru prostřednictvím paní místopředsedkyně, je ona otázka našeho okolí, tedy to, jak se dívám na Východ nebo Západ. Proč jste dnes zamítli debatu o Ukrajině, když dnešní zprávy ukazují, že jsou tam další mrtví, že hoří barikády a že země je ve varu? A vy jste na naše návrhy o tom se bavit a říci si, jaká je pozice České republiky, jak se k ní staví český parlament, jaký vzkaz má pro své okolí, vy jste tuto debatu zamítli přesto, že pan ministr zahraničních věcí osobně slíbil paní poslankyni Fischerové minulý pátek, že tato věc bude projednávána. (Potlesk některých poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, paní poslankyně. Táži se pana ministra, jestli je s faktickou? Omlouvám se, ale jste druhý v pořadí, ještě pan poslanec Chalupa. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji, já budu velmi stručný. Tady bylo naznačeno naším kolegou z opozice, že čteme teoretické knihy. Já vás chci ujistit, že poslanecký klub ANO má 47 poslanců, kteří se živili vlastní prací, mají zkušenosti s podnikáním a v podstatě neřídili instituce, které byly placeny z peněz daňových poplatníků.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím pana ministra k faktické.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Abych nevypadal jako nějaký pokrytec, tak chci jen reagovat na paní poslankyni Němcovou,

že bod je pořád na pořadu schůze jako přerušený. My jsme ho nevyřadili, on tam opravdu pořád je. To je jedna věc.

Druhá věc, co mi dovolí čas. Myslím, že nemá cenu si úplně jen tak říkat: Vy jste měli tolik zavřených a my tolik a vy jste měli tolik nezaměstnaných a my tolik, to je příliš zjednodušené. Všichni víte, že v době, kdy se i nastartuje ekonomický růst, tak ekonomické knihy říkají, že to trvá rok, dva roky, než se to projeví také na zvyšování nezaměstnanosti. Nejdřív vyšší produktivita způsobí, že naopak lidí se moc nepotřebuje. Takže tyhle věci jsou složité. Jestli jsem něco vyčetl, tak jsem vyčetl to, že v dobách, kdy bylo třeba pracovat a lidem pomáhat aktivně něco dělat proti rostoucí nezaměstnanosti, tak prostě přišla Drábkova reforma úřadu práce, o které já jsem naprosto přesvědčen, že vlastně znemožnila pomoc, která v sousedním Německu byla velice významná, protože Německo dokázalo, samozřejmě s většími prostředky, investovat právě do této aktivní politiky nemalé částky a nezaměstnanost významně snížilo. To znamená tehdy, kdy vláda měla tohle jako první úkol, tak v tom selhala.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. S další faktickou mám přihlášeného pana poslance Opálku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Chtěl bych jen vašim prostřednictvím sdělit kolegyni Němcové to, co jsem říkal už mnohokrát v této Poslanecké sněmovně. Ono se to nerado slyší. Srovnávat nezaměstnanost před rokem 2004, před rokem 2013 a současnou je určitý nonsens, protože došlo ke změně při výpočtu jak absolutního čísla, tak procenta. Samozřejmě procento se vypočítává z absolutního čísla, tudíž pokud bychom chtěli srovnávat to, co srovnávat nejde, tak nemůžeme ani argumentovat a porovnávat tato čísla. Metodika od roku 2004 do roku 2013 nám udělala rozdíl více než 2 % v nezaměstnanosti, čili 2 % bychom museli přepočítat a odečíst z toho půl milionu, o kterém hovořila bývalá paní místopředsedkyně Poslanecké sněmovny. Tento problém jsem zdůrazňoval při každé změně metodiky, ale bohužel, někdy čísla jsou využívána k podpoře toho, co chceme slyšet. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a s další faktickou pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Někdy je to jako dialog hluchých. Pan poslanec Opálka přece jasně ví, že my nezpochybňujeme to, že byla změněna metodika. Paní bývalá předsedkyně přece porovnávala umístění

České republiky v jedné či druhé metodice mezi státy Evropské unie. Metodika byla jiná v roce 2004 a v roce 2013. O to se vůbec nepřeme. Ale tehdy jsme byli o deset míst na tom hůře než dneska. Takže my s vámi souhlasíme, že je jiná metodika, nesrovnáváme hrušky a jablka, jen srovnáváme relativní postavení České republiky v rámci evropské sedmadvacítky. A to prostě korektní je. Možná že je jiná metodika, ale když to srovnáváme se svými partnery a sousedy, tak je jedno, jaká je metodika. Používáme srovnání. Tak neříkejme a neobviňujeme se z toho, že je to špatně. My se s vámi nechceme přít, že je jiná metodika, my s tím souhlasíme, my se nechceme přít a porovnávat už vůbec ne procenta nezaměstnanosti, protože na tom extrémně záleží, jaká je metodika, bavíme se o mezinárodním kontextu v rámci Evropské unie. Jestli v té době v České republice byl ekonomický růst a jestli byl ekonomický růst v celé Evropě a kolem nás, anebo nebyl. To bylo jediné, co ve vystoupení paní poslankyně Němcové zaznělo, a na tom se přece podle mě můžeme shodnout. My uznáváme to, že metodiky se prostě změnily.

Místopředsdkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a s další faktickou prosím pana poslance Opálku.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji za vstřícnost, ale v tom případě se držme eurostatu metodiky, tzn. Mezinárodní organizace práce, která je podstatně nižší a v té době nečinila půl milionu podle této srovnávací metodiky, jak to tu zaznělo. Takže možná se už konečně domluvíme. Děkuji.

Místopředsdkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu s přednostním právem pana ministra Dienstbiera. Prosím, pane ministře.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážená paní místopředsdkyně, paní poslankyně, páni poslanci, vidím, že přednostní právo má velmi relativní hodnotu po té předchozí smršti faktických poznámek. Já jsem se původně v podstatě hlásil také s faktickou poznámkou, protože už v úvodním dnešním proslovu, ale v některých dalších, a dokonce i v novinových článkách se často porovnává koaliční smlouva s prohlášením vlády a hledají se rozpory. Je jedno, jestli těch rozporů je patnáct, nebo jestli někdo najde jen jediný.

Já bych chtěl zdůraznit, a zdůraznil bych to citací z vládního prohlášení z bodu 3: „Politika vlády bude vycházet důsledně a v plném rozsahu z koaliční smlouvy.“ Jinými slovy, není a nemůže být žádný rozpor mezi koaliční smlouvou a vládním prohlášením, protože jak vláda několikrát zdůraznila, programová část koaliční smlouvy je v podstatě součástí vlád-

ního prohlášení. Pokud ve vládním prohlášení jsou některé body zdůrazněny nebo i dále rozpracovány, neznamená, že by popíraly platnost jakéhokoliv jednoho slova v koaliční smlouvě.

Pan předseda Filip tady vyjádřil lítost, že ve vládním prohlášení není jako jedna z priorit výslovně zmíněno obecné referendum. Já bych chtěl říct, že i v tomto případě se jedná o chybné čtení, protože bych opět odkázal na výslovnou citaci vládního prohlášení, a to v bodě 2 Priority vlády, kde se říká, že vláda předloží ústavní zákon o obecném referendu včetně referenda na základě lidové iniciativy, který umožní občanům rozhodovat přímo o zásadních otázkách fungování státu. Chtěl bych zdůraznit, že obecné referendum je skutečně prioritou této vlády, a pokud mohu mluvit za sociální demokracii, tak sociální demokracie už desítky let v každém volebním období opakovaně předkládá ústavní zákon o obecném referendu, a to o skutečném referendu. Já bych tady chtěl zmínit předchozí vládu, která v podstatě nabízela ve svém vládním prohlášení, v tom konkrétním návrhu, který doputoval do Sněmovny, paskvil, kdy na základě petice občanů by parlament pak teprve milostivě zvážil, jestli náhodou referendum nevyhlásí. Naším záměrem je umožnit občanům, aby si vynutili konání referenda na základě petice, samozřejmě pokud předloží hlasovatelnou otázku. A takovýto návrh vláda zcela nepochybně brzy do Poslanecké sněmovny předloží.

Poslední moje reakce bude na vystoupení pana poslance Kalouska. Já bych mu možná věřil ten zájem o to, aby tu byla nekorupční vláda a aby tady byla vláda zákonná. Chtěl bych zdůraznit, že tato vláda se podle principů právního státu bude důsledně chovat. Tato vláda zatím žádný zákon neporušila. Pokud se bavíme o lustračním zákonu, chtěl bych zdůraznit, že tady je dvojitý výklad právníků, kteří se k této věci vyjadřují, a není zcela jednotný postoj k tomu, zda člen vlády musí, či nemusí mít lustrační osvědčení, bez ohledu na to, zda bylo, či nebylo zvykem – a nebyla to tedy žádná ústavní zvyklost, neb se nejedná o výklad Ústavy – předkládat lustrační osvědčení spolu s návrhem na jmenování členů vlády. Navíc bych chtěl zdůraznit, že tato vláda se nejmenovala sama, jmenoval ji prezident, a pokud to porušování zákona tady bývá někdy spatřováno v tom, že byla urychleně projednána v prvním čtení předloha novely služebního zákona, tak jediné, co tato vláda, resp. vládní koalice učinila, s čím souhlasila, že novela služebního zákona se projednála na mimořádné schůzi, a nikoliv na následné řádné schůzi, jinými slovy o pár týdnů se toto urychlilo, byť já souhlasím, že podmínka pana prezidenta v tomto nebyla úplně standardní.

Myslím, že je zcela nesporné, že služební zákon by měl být prioritou nejenom této vlády, ale celého politického spektra, protože je zjevné, že to byl právě chybějící služební zákon, kterému rovněž předchází pravicové vlády

bránily a nechtěly, aby kdykoli nabyly v nějaké rozumné podobě účinnosti. Když říkám rozumné, myslím tím v podobě, která by doopravdy chránila nezávislost výkonu státní služby před politickými nekorektními, a dokonce řeknu někdy i korupčními zásahy. V tomto smyslu si myslím, že je jenom dobře, pokud budeme postupovat rychle a samozřejmě pokud ten služební zákon nakonec bude mít kvalitní podobu, pro což máme i dostatek času, a bude to mít i plnou podporu legislativních odborníků vlády, jak Úřadu vlády, tak i jednotlivých ministerstev, která k tomuto tématu mají cokoli říct.

A zcela jistě by mohla být slova pana Kalouska o korupci důvěryhodnější, kdyby sám nebyl ministrem financí dvou vlád, napřed Topolánkovy a pak Nečasovy, které se obě utopily a předčasně skončily v korupčních skandálech anebo ve snaze tyto skandály ukrýt před veřejností v podobě tlaku na média, aby o nich příliš nereférovala.

A co se týče té vlády zákona a dodržování zákonů, opět by ta výtka zněla důvěryhodněji, kdyby pan Kalousek, tehdy jako člen vlády, se se stejnou, nebo možná ještě větší razancí, protože šlo o skutečné porušování zákona, ohradil proti tomu, když např. ministr Drábek, ministr za stranu pana Kalouska, vypisoval veřejnou obchodní soutěž na provozování karty sociálního systému, a to podle zákona, který ještě ani nebyl řádně projednán, nebyl schválen, a tedy neplatil. Protože tady já vidím jasné porušování platných zákonů, postup ministerstva v oblasti, pro kterou nemělo právní oporu, a mrzí mě, že tady je dopředu kritika vlády z porušování zákonů, z korupčnosti, v situaci, kdy ta vláda je tady pár dnů. Je pravda, že neměla šanci prokázat ani nic dobrého, ale také ještě za sebou nemá žádné korupční skandály nebo porušování zákonů.

Takže bych rád, kdyby opoziční kritika, která je zcela legitimní, byla v korektním duchu a kdyby i dnešní opozice měřila nové vládě přinejmenším stejně, jako měřila či měří sama sobě v době, kdy byla součástí těch předchozích vlád.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane ministře, a s faktickou prosím pana poslance Kalouska. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Prosím, nepřekrucujte mě, pane ministře. Já jsem nekritizoval vládu za jakékoli korupce, já jsem pouze konstatoval, a myslím na zcela jasných argumentech, že vláda vstupuje do naprosto jasného korupčního prostředí, kdy konflikt zájmů nebude možné ověřit, nebude možné kontrolovat. To, co není možné ověřit, co není možné zkontrolovat, je prostě trvalé korupční prostředí systémového charakteru, což ani tak nelze vyčítat panu ministru financí, ale premiérovi, který jako jediný měl rozestavit své ministry tak, aby takový konflikt zájmů nepřipustil. Kdyby pan ministr Babiš byl například

první místopředseda vlády a ministr zahraničí, tak to riziko tady neexistuje. Protože je vlastník Agrofertu a ministr financí, tak tady bude trvalé korupční riziko. Trvalé a nekontrolovatelné. A o tom prostě není pochyb. To se na jednotlivých příkladech dá doložit.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. A nyní prosím k mikrofonu s přednostním právem pana ministra financí Andreje Babiše. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, skutečně jsem si nikdy nemyslel, že by pro každého podnikatele v této zemi symbol korupce pan poslanec Kalousek tady mluvil o korupci. To je skutečně něco neuvěřitelného.

Já bych rád reagoval na střety zájmů. Konkrétně střet zájmů ohledně bankovních úvěrů.

Moje firma vyrostla na bankovních úvěrech a v časech, kdy tady pan prof. Klaus s Junkem ovládali všechny české státní banky a my jsme nemohli dostat úvěr, začali jsme se City Bank, americká banka, v roce 1994, která má přísná antikorupční pravidla. Takže vyrostli jsme na bankách a je pravda, dneska máme 25 mld. korun úvěry při obratu 220 mld. Koncem roku jsme měli na zásobách 26 mld., na účtech 6 mld. Takže kdyby Agrofert zbankrotoval, tak má na účtě 6 mld. na celý majetek. To znamená, je to samozřejmě nesmysl, protože banky nás rády úvěrují, máme tam velké volné limity, 15 mld., a dokonce se financujeme levněji než český stát.

Ten se financuje za 3 % per annum, my se financujeme za necelá 2 %, závisí to na bonitě firmy. A navíc jsme se domluvili s panem premiérem, že náměstkem pro tuto oblast bude zástupce ČSSD, se kterým se mám potkat v pátek a je to v současnosti zaměstnanec Sociétés Générale a pracuje v zahraničí. Takže je nesmysl.

Další věc je, že my máme jako firmy tady povinnost zveřejňovat výsledky do registru. Dělá to málokdo, protože samozřejmě pokuta je směšná, ale my to děláme, protože my děláme konsolidaci a audituje nás renomovaná firma PwC, takže všechny naše úvěry je možné také si přečíst v naší konsolidované zprávě, 200 firem.

Ohledně bankovní rady, samozřejmě, já jsem ještě nikdy na bankovní radě nebyl, určitě se budu informovat, zeptám se pana guvernéra, a samozřejmě pokud by bankovní rada měla jednat o kurzu české koruny, tak tady můžu prohlásit, že se jednání nezúčastním, a vůbec se k těmhle informacím nedostanu. Zároveň my nejsme finanční skupina. My jsme průmyslová skupina. Takže toto všechno se dá zkontrolovat a já v rámci zákona o střetu zájmů samozřejmě to budu hlásit dopředu.

Velice mě pobavila potravinová soběstačnost. Skutečně pokud by pan poslanec Kalousek přemýšlel, tak by věděl, že právě budování potravinové soběstačnosti v naší zemi je proti zájmům Agrofertu. Protože vlastně stát bude podporovat naši konkurenci. Takže je to normálně hloupost. A to, že jsme potravinově nesoběstační, za to děkujeme panu profesoru Klausovi, který nám tady řekl: Vždyť si všechno dovezeme. Proto máme i největší koncentraci maloobchodních řetězců v Evropě. Takže potravinová soběstačnost – samozřejmě je to v programovém prohlášení. Já osobně si myslím, že můžeme už dělat pro to maximum, ujel nám vlak a je to v resortu, na který já osobně nemám žádný vliv, a je to proti zájmům Agrofertu, protože Agrofert je největší výrobce potravin v Čechách, děláme 50 mld. tržeb a je to nejhorší obor podnikání vůbec. Díky samozřejmě koncentraci maloobchodního trhu.

A taky bychom se měli zamyslet, proč tady nikdo ze zahraničních investorů neinvestoval do potravin. Proč tu není jako v Polsku nějaký investor v mase, kuřatech nebo pekárnách? Jsou tady jenom Francouzi. Mají dvě mlékárny a na rozdíl od nás sýr, který vyrobí z českého mléka, můžou vyvážet do celé Evropy. Protože my si jenom hrajeme na společný evropský trh – žádný neexistuje. Je jednosměrný dovoz, a proto jsme dopadli, jak jsme dopadli, že se sem vozí 130 mld. potravin. Takže k těm potravinám – je to samozřejmě nesmysl.

Strašně rád bych, skutečně mě pobavil pan poslanec Kalousek, protože právě on byl pro nás vždycky symbol korupce. On nás vypaloval v 90. letech, kdy se to učil na Ministerstvu obrany. A všechny ty aféry, které tam měl, tak jsou skutečně neuvěřitelné. A ono to gradovalo. Finále měla být ekologická zakázka s Martinem Romanem, českou gorilou. Tam se chystal tunel za desítky miliard. No a samozřejmě sofistikovaně taky se dělaly arbitráže. Trestně stíhaný Radek Šnábl, nejlepší vypalovač arbitráží, na kterého je podáno trestní oznámení, protože přihrával zakázky manželce na Ministerstvo financí. Teďka dělá pro Dopravní podnik, taky dobrá zpráva. Tak ono to začalo od menších částek a postupně to šlo, šlo, až samozřejmě největší synergie začaly s Topolánkem. Tam nastaly obrovské synergie přes kapsche, pandury, casy, gripeny atd. Hazard neplatil díky panu Kalouskovi 20 let tady daně. A díky panu Kalouskovi byla schválena i internetová loterie. Bez souhlasu nikoho. Nějaký pan Čunek řekl, že KDU-ČSL mělo za to dostat 10 mil. korun. Aspoň jsem to četl v novinách.

Takže je to pro mě skutečně neuvěřitelné, že mi tady pan Kalousek vykládá o korupci. Ale ono to vždycky fungovalo tak, že dokonce vždycky takové ty poslední případy, které se mu povedly, bylo například navýšení základního kapitálu společnosti Explosia. To udělal 3. července 2013. Šest dní před koncem vlády. 250 milionů vyfutroval firmu, aby nějakí jeho kámoši mohli dělat nějaký byznys ve zbrojařině. A ještě předtím narval 100 milionů

z Priska. (?) Takže by bylo dobré, kdybychom si říkali, tak jak to je s tou korupcí. Nemluvím o České exportní bance, což je hyperprůser. Teď byla nějaká soutěž. Topolánek si tam dodal své kámoše, takže dneska tam máme 16 mld. nedobytných úvěrů. A pan náměstek Gregor dokonce říká, že by chtěl do rozpočtu 3,5 mld. A ty arbitráže, to se dělalo tak, že vlastně se udělá arbitráž, například další případ, co pan Kalousek dělal, byly TOZY. To si nějaký 70letý důchodce z předměstí Suffolk koupil TOZy za českým státem. A vyhrožoval obrovskou arbitráží. No, tak nakonec jsme mu tam poslali 1,4 nebo 1,33 mld., a div se světe, ten materiál na vládě rozdával osobně pan Kalousek. Stejně jako rozdával Explosii. Tady je to napsané. Pan ministr materiál rozdál na jednání vlády, 3. 7. 2013. (Ukazuje ve zprávě.)

Takže když šlo o ty zájmy, tak se to dělalo takhle, že se porušovaly i ty systémy. Takže skutečně to, že mě nějaký estébák napsal před 32 lety na nějaký seznam a estébáci mě terorizovali a vyšetřovali a jsem na nějakém přibližném seznamu, který samozřejmě už dávno nikdy nebyl kompletní, protože pan generál Lorenc se po revoluci postaral, aby skuteční estébáci tam nebyli, tak to je horší než to, co se stalo v naší zemi, že z politiků se stal organizovaný zločin! A to je horší, že se tady ukradly miliardy a že dneska v Bruselu nám Healthcare Corporation Report píše o Šnajdrovi a o panu Bendlovi. Takže jsme oficiálně. Takže skutečně mluvit o korupci je skutečně... A právě za vlády Topolánka s Kalouskem jsme to dovedli k dokonalosti. Protože tady byla nějaká justiční mafie. Paní Vesecká, pan Pavel Němec, Kučera atd. a to si všichni pamatujeme.

Takže tolik k té první části.

Rád bych se vyjádřil ještě k naší vládě. Především bych chtěl informovat pana předsedu Fialu prostřednictvím paní předsedající, že to není levicová vláda. Hnutí ANO je středoprávé. A pokud jste to nezjistili, tak většina voličů ODS přišla k nám. A většina renomovaných podnikatelů v této zemi, kteří poctivě podnikají a platí daně, jsou u nás! My máme 450 sponzorů s jasnými jmény a za nás se postavili podnikatelé roku v čele s panem Piškaninem. Nás podporovali. Protože my jsme bojovali za jejich zájmy a my jsme už splnili první bod, že se nenavýšily daně. A díky nám tu nevznikla levicová vláda za podpory KSČM, jak to bylo domluveno. Takže bych byl rád, kdybychom si říkali tak, jak to je.

My jsme samozřejmě noví, takže od nás se teď čekají zázraky. Protože tato země je v rozkladu a 24 let jde někam, jak říkala TOP 09. Víme, kam jdeme a to vědí všichni občané, kam jdeme, a nebudu to tady říkat. Takže pro nás samozřejmě, já mám úkol teď zabezpečit rozpočet.

Já jsem včera byl na poradě vedení Generálního finančního ředitelství a dostal jsem vlastně všechny návrhy na opatření a je jich... kolik? Je jich asi 50. A člověk má pocit, že Generální finanční ředitelství vzniklo včera.

Čtyřicet osm jich je. 48! A já se ptám: Co tady doposud dělalo finanční ředitelství? Například zřízení Národního registru bankovních účtů. Bylo to na Nečasově vládě. A proč to neschválili? Proč policajti, když hledá nějakého zločince, musí psát na padesát bank? Proč nemáme centrální účet v ČNB, aby se podíval okamžitě? Protože samozřejmě u karuselových obchodů, u DPH, a znovu opakují, je tam potenciál 2,7 % HDP a to je těch 100 mld. To je potenciál. My jsme nikdy neřekli, že vybereme 100 mld. My jsme řekli, že je potenciál. Dokonce odcházející analytik FAÚ, Kalouskův člověk pan Cícer, sám o tom v rozhovoru v časopisu Týden tento týden mluví, že 30 mld. A experti na to říkají ano. Takže to jsou ty rychlé peníze, na které bychom rádi skočili a zabránili tomu. To, že dneska nefunguje spolupráce mezi finančním úřadem a celníky, to, že například na Slovensku to mají spojené, to, že tam mají tu Kobru a my ji nemáme, to, že nám ODS zrušila FIPO – a proč nám zrušila FIPO? No protože Zimmer and company to hezky hledali no a potom přišli na politiky! Tak přece politiky nebudeme kontrolovat! Tak jsme to zrušili. Takže dneska to oddělení na policii stále funguje, na ÚOKFK. Je tam 40 lidí na odboru daní.

Takže tady mám celou kuchařku od Generálního finančního ředitelství a mohl bych to tady číst asi hodinu, ale nebudu vás tím obtěžovat.

Takže pokud se někdo ptá, jak to chceme dělat, tak nejdřív chceme zabránit podvodům v DPH, chceme si sáhnout na likviditu státu.

A ještě jsem zapomněl. Víte, kolik bere ten člověk, který má vyměřit daň? No 25 tisíc korun bere na finančním úřadě. Dvacet pět tisíc korun! A pokud je dobrý, tak ho vezme privát. Dá mu okamžitě 50, 60. Takže od těchto lidí chceme, aby dobře a poctivě vybírali daně atd. Takže tady samozřejmě začínáme skoro od znovu. Proč nemáme spojený finanční a celní úřad, jak to mají například na Slovensku, aby to bylo účinné. To je stav a úředník, který bere 25 tisíc, tak zároveň tady máme skvělé kapitálové účasti státu, že někteří generální ředitelé berou 550 tisíc a ještě mají sto procent bonus, takže mají milion sto. Ale nevím, kdo je řídil. V dozorčích radách sedí ještě dneska nominanti TOP 09 a ODS. Jak se to řídilo, můžeme vidět na České exportní bance, kde normální podnikatel asi úvěr nedostane. Je tam údajně jen nějaká vyvolená skupina několika firem. Takže to jsou všechno věci, které nás čekají. A dopad České exportní banky údajně na rozpočet má být 3,5 mld., informoval mě pan náměstek Gregor.

Ohledně toho, jak to chceme dělat, tak bych tady mohl klidně číst v podstatě implementaci daňové části naší koaliční smlouvy. Můžu vám přečíst nějaké části, pokud to někoho zajímá. Máme to přesně připraveno. Tedy za prvé, už před rokem 2015 chceme odstranění daňových nejasností vyplývajících z nového občanského práva. Za druhé, personální a technické posílení daňové správy. Za třetí, rozšíření pravidel přenesení daňové povinnosti u daně z přidané hodnoty. Za čtvrté, zjednodušení sys-

tému, sjednocení základu, závazné posouzení nahlášené pozice. Legislativní opatření pro zlepšení výběru daní. Hlášení plateb do daňových rájů. Nevím, proč už to dávno nemáme.

Digitalizace daňové správy obecně. Na rok 2015 máme osvobození od plateb sociálního pojištění. To je to, co jsme slíbili, že absolventi a lidi nad 50, zaměstnavatel za ně nebude muset platit sociální.

Například na Ministerstvu financí všechno outsourcované. Tam se platí za trestní oznámení 200 tisíc nebo za rozhodnutí jediného akcionáře se platí skoro milion! Já bych ho sám napsal za půl hodiny, a to mám jenom dvě zkoušky z práva na vysoké ekonomické. Takže radši budu brát absolventy právnických fakult než platit 57 mil. za externí právníky. Samozřejmě že si budeme brát právníky na specializované věci, ale na základ, proč bych měl nějakého externistu? Audit – to jsou lidé, kteří kontrolují systémy. Oni nechápu ekonomiku.

Veřejná správa, to je hlavní můj šok, funguje na tom, že všechno, co je rozpočtované, se musí utratit. Oni ani vůbec nechápu, co to je šetřit – utratit. Mám dokonce na sekretariátu jednu holku na schůzky, jedna mi nosí dopisy, druhá knihu, třetí vyrábí nějaké podklady. No neskutečné. Já jsem nikdy ani sekretářku nepoužíval, protože si dělám schůzky sám esemeskami. (Veselost v sále. Potlesk poslanců ANO.) To každý ví. Teď jich tam mám asi sedm. (V sále je velký hluk.)

V roce 2015 osvobození od plateb sociálního pojištění. Snížení limitu pro hotovostní platby. Máme 15 tisíc eur. Kdybychom měli pět, tak by to možná bylo lepší. Možná bychom trochu tu černou ekonomiku potlačili.

Zrušení superhrubé mzdy. Zvýšení slevy na dani na dítě. Obnovení slevy na dani pro důchodce. To jsme slíbili. Vyšší zdanění hazardu. Prokazování původu majetku pro daňové účely. Kompetence finančního úřadu, finanční úřad nic nemůže, protože když má někdo majetek a ten to kontroluje, tak se mu vysměje. Řekne: Mám půjčku. Dneska musí finanční úřad dokazovat –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane ministře, já se omlouvám. Prosím kolegyně a kolegy, aby zachovali klid. Děkuji.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: On line hlášení tržeb. To jsme říkali, že budeme řešit v Chorvatsku, že se zeptáme, jak jim to funguje, a že bychom to eventuálně zakoupili. Podobně je ten systém v Maďarsku.

Snížení DPH na léky, knihy, dětské pleny, nenahraditelnou dětskou výživu. Tam samozřejmě asi narazíme na to, že náš koaliční partner na tom trval, ale myslíme si, že to není v Bruselu realizovatelné.

Zrušení zákona o jednotném inkasním místě a tak dále. A 2016 imple-

mentace principů, které zjednoduší správu daní, analýza odvodu zaměstnanců OSVČ a tak dále.

Takže tady je na několika, nevím, kolik to je, asi 40 stranách plán. Takže my víme, co děláme. Pokud si někdo myslí, že teď se všechno změní a stane se zázrak, Česká republika, která se stále zadlužovala, a saldo minulý rok, není to pravda, protože minulý rok se za 12 mld. nepostavily dálnice, vracely se peníze, takže celá úspora byla vlastně tím, že se škrtilo, že nebyly investice. Protože samozřejmě dneska resort dopravy je v troskách. Pamatujeme si na Řebíčka. Ten si koupil místo ve vládě za peníze. My jsme tomu před volbami nevěřili a potom to byla pravda. Zaparkoval svoji firmu někde netransparentně, asi bych to měl tak udělat, abych neměl střet zájmů, a tvářil se, že mu nepatří. Potom na to nahnul asi 12 mld. zakázek a potom to prodal. Podobně to udělali i ostatní. Já tím, že se snažím být transparentní, tak samozřejmě jsem za to napadán.

Takže pokud si někdo myslí, že se stane zázrak, a určitě Nobelovu cenu nedostanu, ani na to neaspiruji. Tady jde o to, že občané této země potřebují mít pocit, že skončilo to, co tady bylo – plýtvání, korupce, skandály, netransparentnost. A my budeme chtít transparentnost. Pan ministr Němeček bude chtít peníze a já mu řeknu fajn, tak ať ukáže VZP, jak teče těch 70 mld. do 140 nemocnic a ať přesně ukáže částky a zároveň, jak ty nemocnice hospodaří a kdo to řídí. A taky bychom chtěli vědět, jak tam hospodaří ostatní, protože ve zdravotnictví a všude je obrovský prostor.

Takže pokud někdo tvrdí, že jsme levicová vláda, tak nejsme. My jsme spíš opoziční smlouva, jak jste tu, kluci, měli. ODS a ČSSD. (Smích a potlesk poslanců ANO.) Ale my tu nejsme proto, abychom spolu dělali nějaké kšefty. My jsme tu proto, abychom začali jiným způsobem. Aby konečně lidi věděli, kam ty peníze toho státu jdou.

Ještě bych se pár slovy vrátil k panu prezidentovi.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já se ještě jednou omlouvám a prosím, aby kolegové a kolegyně, jestli mají něco důležitého, co nepočká, si to řekli před jednáním sálem, ať se tady nepřekřikujeme. Děkuji.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Takže já bych se vrátil ještě k panu prezidentovi. U toho Singapuru bych si dovolil nesouhlasit, protože tam mají skvělý systém – ministry vybírají na inzerát. Dá se inzerát do novin, a kdo chce být ministr, tak se přihlásí. Taky zajímavý.

A ohledně toho zdanění. Ano, super, Švédsko. Ale tam určitě neměli, ani v Dánsku, takovou korupci jak tady. A my jsme principiálně řekli: Proč by tady někdo měl platit vyšší daně, pokud neskončí plýtvání a korupce?

Proč? Ano, bohatí mají být solidární. A já jsem taky připraven být solidární. A všichni bohatí v této zemi by měli být rádi, že tady podnikali, a měli by to společnosti vrátit. Všichni ti miliardáři. Měli by tady platit daně. Byla taková anketa v časopisu Týden – sto největších – nevím, jak dělají ty žebříčky. A ptali se, kolik platí daně. A odpověděl jen pan Schwarzenberg a já. Takže oni by se měli také podílet. Proč ne? Ale nejdřív ať ten stát přestane plýtvat a krást a ať vidíme, kam ty prachy jdou!

Když nemáme tu dopravní infrastrukturu. Tady každý mluví o zaměstnanosti. Úžasné. Skutečně zaměstnanost, velké téma. A kdy se nějak projeví ta zaměstnanost, pokud nastartujeme ty procesy? Možná za rok, možná za dva. Protože základní předpoklady pro podnikání jsou co? Dopravní infrastruktura... Nemáme žádnou dálniční síť! Děs. Rychlovlaky? Nemáme. Sto miliard šlo do koridoru! A naše vlaky jezdí 40 až 70, v průměru! Takže kde jsou ty prachy? Dluh stoupá, investice žádné.

A my jsme řekli, že 2014 rozpočet, který jsme museli přijmout, aby nebylo provizorium, tak začneme jít po penězích, které jsou nejrychlejší. A to je boj proti karuselovým obchodům, refinancování ropných produktů, státních hmotných rezerv, likvidita státních firem, o které se de facto nikdo nestará. A zatím připravíme zásadní zlepšení podmínek pro finanční správu, aby od roku 2015 mohla zásadním způsobem za lepších podmínek vybírat daně. A 2016 je v plánu, že bychom konečně mohli začít stavět masivně dálnice a aby byly na to peníze.

Takže já můžu jenom říct, že solidarita ano, ale určitě by bylo ideální, kdyby v naší zemi přestala být atmosféra, kdy se říká: Když nahoře se krade a podvádí, tak my budeme všichni podvádět a krást. A že se dožijeme dne, kdy vlastně i ti podnikatelé si řeknou: Tak já ty daně tedy zaplatím, protože je to ve prospěch všech. A to nevím, jestli se dožijeme, protože samozřejmě krize a morálka je u nás taková, jaká je.

Ještě k těm investicím. Včera mi říkal jeden zaměstnanec Ministerstva průmyslu, že byl jednou na poradě CzechInvestu a bavili se o těch pobídkách. A tam normálně na té poradě před všemi ředitel řekl: No ještě se zeptáme Ivoše. Takže Ivoš Rittig – on vlastně všechno tady řídí de facto, celou ODS (smích poslanců ANO), Klasu 170 mil. Klasu – pračka na peníze. A to všechno víme. Ale nejsou důkazy. Protože ve finále se nic nevyšetří, protože tady samozřejmě ještě máme stále GIBS, který nám tady ustanovila ODS. Takže i ti policajti, kteří chtěli občas něco vyšetřit, tak dostali po čuni (smích některých poslanců), protože proč by se snažili jako? (Bouchání do stolu vpravo, ozývá se pískot.) A ještě máme samozřejmě tady systém, že policie funguje, jak funguje.

Já jsem chtěl jen říct za naše hnutí, že my nejsme ti politici... Ale už jsme tedy... Ale budeme se snažit jednat jiným způsobem. A určitě ty sliby, které

jsme dali, budeme plnit. A já za to můžu ručit. Děkuji za pozornost. (Velký potlesk a podpurné volání poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane ministře. A dříve, než budeme pokračovat v řádné rozpravě, mám tady smršť faktických poznámek. První přichází na řadu pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosím, pane poslanče. (Velký hluk v sále.)

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pardon, já se omlouvám. Znovu vás žádám, abyste byli potichu. Protože opravdu se to těžko překřikuje a jsme tady proto, abychom si vyslechli faktické a veškeré příspěvky do diskuse. Děkuji.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, už není volební kampaň. Takže já na bulvární drby, pomluvy a zjevné lži reagovat nebudu. Já jsem chtěl pouze podotknout, že váš projev byl zcela signifikantní tím, že jste tady z tohoto místa v první části říkal „my Agrofert“ a ve druhé části říkáte „my vláda“. Máte-li s touto schizofrenií vy sám zjevný problém, pak se nemůžete divit, že se nad tím zamýšlí i veřejnost i přemýšlející poslanci.

Já vám rád věřím, že máte úvěrové linky a že vás banky rády úvěrovaly, protože vaše podnikání bylo úspěšné. O to víc budu věřit tomu, že teď vás budou uvěřovat ještě raději a ještě výhodněji, protože z pozice ministra financí jim prostě máte co nabídnout. A nikdo není schopen zkontrolovat, zda se to stalo, nebo nestalo, protože úvěrové smlouvy podléhají bankovnímu tajemství. To, že tady budete křičet, že to je nesmysl, ještě neznamená, že to riziko tady reálně neexistuje, tudíž že nemůže být realizováno. To prostě nikdo není schopen zkontrolovat. Transparentní to nebude. A je primárně chyba premiéra, že vás nepostavil do jiné funkce než do této, kde v tom zjevném konfliktu zájmů prostě jste, i když budete tisíckrát říkat, že je to nesmysl. Můžeme vám věřit asi stejně, jako že jste nikdy nepodepsal spolupráci Státní bezpečnosti. Někdo prostě věřit bude, někdo nebude. Ale doopravdy to zkontrolovat nejde. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Další s faktickou je přihlášený pan poslanec Blažek.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Pan prezident Zeman tu dnes řekl slovo sen. Já ho zopakuji. Pan ministr financí mi splnil sen. Já jsem onehdy chtěl, aby na protikorupční konferenci řekl, jak některé věci byly.

On dnes právě začíná, což je dobře a je to chvályhodné. A myslím si, že i ten slovník – vypalovači a některé další termíny, které se dnes objevily – svědčí, že na ministerstvu je konečně, a možná je to dobře a nyní bez urážky, kozel zahradníkem. Takže dost možná ti lumpové, se kterými pan Babiš obchodoval v 90. a pozdějších letech, se dnes možná opravdu bojí, protože mají někoho s absolutně přesnou znalostí věci.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. S další faktickou je přihlášený pan poslanec Stanjura. Stahuje. Takže další přihlášený s faktickou pan poslanec Benda. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, já jsem se snažil také pana ministra financí pečlivě poslouchat. Musím říct, že vnáší jistý nový duch. Slova jako hyperprůser nebo že někdo dostane po čuni jsme tady nebyli zvyklí slyšet. (Šum v sále.) Nevím, jestli si chceme zvykat. To je první poznámka.

Druhá poznámka. Bylo řečeno, že pan exministr Kalousek někoho ještě začátkem 90. let vypaloval, a bylo zjevné, že to pan stávající ministr financí myslí na sebe. Ptám se, kolikrát takové výpalečné zaplatil, případně kolikrát ho odmítl zaplatit a kde o tom podal trestní oznámení.

A třetí poznámka, možná nejzásadnější, která se týká zejména kolegů z ANO, kterým věřím, že tady kandidovali jako pravicová strana. Pan ministr financí tady řekl, že 24 let jdeme někam. Myslím, že všichni jsme vnímali, kam jdeme, nebo kam to pan ministr financí myslí. To neříkají ani komunisté, že tady před rokem 1989 bylo lépe. Možná panu ministrovi financí tady bylo lépe, možná ne. Já se mu dokonce divím, protože mám pocit, že tento režim mu dal mnoho možností, ale jestli opravdu vnímá jako zásadní prohru této země okamžik před 24 lety, tak tedy myslím, že s pravici nemá ale vůbec, ale vůbec nic společného! (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a s další faktickou prosím paní poslankyni Černochovou. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Dobré odpoledne. Neustále tady slycháme romantické představy o finanční policii, spekulace, báhorky o důvodech jejího zrušení. Dokonce už jsme i slyšeli v České televizi v nedělním vysílání, že už máme pro ni název stejný jako na Slovensku – Kobra, pro latiníky naja naja. Opravdu pěkné, takové akční! Ale to je asi tak všechno. A předpokládám, že ani kolegové na levici, ani kolegové na pravici, ani kolegové za mnou netrpí ztrátou paměti, aby si nevzpomněli na to, proč byla finanční policie zrušena. Byla zrušena proto, protože měla

abnormálně slabé výsledky na rozdíl od současné doby... (přerušena hlasitou reakcí poslanců ČSSD a ANO), kdy výnosy z trestné činnosti jsou desetinásobně ve srovnání s výsledky účelově oplakávané finanční policie! Dokonce za současného stavu, páni ministři, se podaří zajistit policii – ne té finanční, jiné – nějaký pěkný šperk od Cartiera, pár tun zlata. To se vám prosím nelíbí? Naopak! To, co se dělo, když tady fungovalo FIPO, vzpomeňte si: zabavovala se letadla, ukládali se žraloci do cel předběžného zadržení. Několik desítek policistů z FIPO nechalo uniknout z vily Radovana Krejčíře – i když neříkám, že to nebyl až tak špatný počin. Takže FIPO, díky! Jestli se tímto způsobem chceme vrátit k něčemu, co tady totálně zkrachovalo a nefungovalo, tak přemýšlejme o tom, že se vrátíme k FIPO. Ostatně lidí typu Radovana Krejčíře určitě v ČR máme ještě dost! (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, paní poslankyně. A s faktickou prosím pana ministra financí pana poslance Andreje Babiše. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Dámy a pánové, já fakt neumím být takový demagog jak pan Benda, který to celé převrátil. My máme dneska 1 680 miliard dluh! Já jen říkám, že jsme se mohli mít lépe, kdybychom neměli Klause od kuponky po amnestii a ODS, co tu všechno nechala. Mohli jsme mít dálniční síť možná hotově! Nemáme ani jednu na Rakousko! A rychlovlaky. Takže to není o tom. Já jsem tady nemluvil o minulém režimu. Já jsem mluvil o tom, že pokud by tuhle zemi někdo řídil řádně, tak jsme se mohli mít podstatně lépe.

Ohledně FIPO. Já nejsem příznivcem žádného FIPO. Já si myslím, že je velká rezerva ve spolupráci v rámci Ministerstva financí, celníků, FAÚ a finančního úřadu, a nemyslím si, že je potřeba vlastně dělat nějaké nové struktury.

A panu poslanci Kalouskovi bych rád zopakoval prostřednictvím paní předsedkyně, že znovu opakuji, na Ministerstvu financí banky bude mít na starosti náměstek ČSSD. Takže snad to je záruka, že si to pan premiér pohlídá, abych si já nedělal nějaké kšefty, což je absolutně absurdní. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a s další faktickou pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážené poslankyně, vážení poslanci, padlo tady téma finanční policie. Já bych i uvěřil paní poslankyni Černochové, že šlo o nějakou analýzu, která vyhodnotila to, jak ten útvar funguje, nebo ne-

funguje. Ale chtěl bych připomenout, že k tomu rozhodnutí došlo hned několik dní po nástupu Ivana Langera do funkce bez jakékoliv analýzy a tehdy to rozhodnutí učinil ještě ministr, aniž tušil, zda jeho vláda dostane důvěru – a první vláda Mirka Topolánka žádnou důvěru nedostala! Nevědělo se, kdo bude vládnout, kdo bude mít důvěru. Jediné, co se vědělo: musíme zrušit finanční policii! (Potlesk poslanců ČSSD a ANO.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně poslankyně, milí kolegové poslanci. S další faktickou poznámkou paní poslankyně Černochové. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Jana Černochová: Vidíte to, pane poslanče Tejci prostřednictvím pana místopředsedy Gazdíka, a něco podobného se děje právě v těchto dnech ve Vězeňské službě, kde ministryně vlády, která ještě nemá důvěru, již vyzývá generála Dohnala k tomu, aby se vzdal pozice ředitele Vězeňské služby, a dokonce i podle informací z porady, na které byla, mu zakazuje – prosím pěkně, poslouchajte mě teď všichni – zakazuje mu, aby činil personální rozhodnutí, aby někoho jmenoval nebo někoho odvolával. Jestli vám toto přijde jako standardní postup vůči jakémukoliv řediteli jakéhokoliv bezpečnostního sboru, pak je něco v naší demokracii špatně! (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, paní poslankyně. S další faktickou poznámkou pan poslanec Laudát, připraví se paní ministryně Válková. Prosím, pane poslanče, máte dvě minuty.

Poslanec František Laudát: Pane místopředsedo, dámy a pánové, já jsem tady jenom zaznamenal – pan Babiš, a slyšeli jste to všichni, říkal něco o tom, jak létaly někde peníze, a zmínil projekt KLASA. Tady jsme v pátek přerušili projednávání bodu, kdy má jít čtvrt miliardy korun na PR PGRLF. Takže já doufám, až se k tomu bodu dostaneme, a myslím si, že pan kolega Kováčik tady říkal, jaké jsou tam výborné projekty typu KLASA, tak že vylezete s pravdou ven. Já neviem, ako to chodí v KLASA. Však to všetci viete, tady padlo. Já to neviem, takže mě to bude zajímat při projednávání toho bodu, ako to tam chodí! Děkuji. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Laudátovi. Prosím paní ministryni Válkovou s faktickou poznámkou. Pan poslanec Hašek je gentleman. (Dával přednost.) Prosím, paní ministryně.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já nechci pokračovat v té

žensky emotivní diskusi, kterou zde kolegyně Černochová nastartovala, a někteří pánové se k ní přidali. Já myslím, že stačí fakta.

Byla jsem konfrontována s nestandardní situací a s klidem, doufám pro mě příznačným, jsem na ni reagovala a budu reagovat. Konkrétně to, co jste slyšeli i v té stručné tiskové zprávě, na kterou v podstatě zareagoval hystericky současný generální ředitel svoláním tiskové konference, že jsem zahájila první úkon v řízení o jeho odvolání z funkce, jsem chtěla jenom demonstrovat takovou žlutou kartou: Takto si nepředstavuji plnění úkolů, které má každý služební funkcionář v určité hodnosti, když jeho nadřízený žádá ke kontrole dokumentaci nezbytně nutnou k provedení ekonomické hloubkové kontroly a auditu. Na tom si trvám, stojím a nějaké tvrzení o tom, že toto moje tvrzení je neprůkazné, odmítám naprosto a věřím svým pracovníkům v oddělení kontroly a i externímu auditorovi, který to též může potvrdit. To je bod jedna.

Bod dva. Nevím, jestli je standardní v naší zemi, aby někdo, kdo je podřízený a je na postu v podstatě šéfa vězeňského sboru, svolal mimořádnou pracovní poradou, jejímž jediným bodem je obhájení stanoviska a vysvětlení svých postojů vůči mému prvotnímu úkonu, čili zahájení řízení o jeho odvolání, v pracovní době. Čtu: „Vážení, svolávám mimořádnou celorepublikovou poradou ředitelů vazebních věznic a věznic Akademie Vězeňské služby, středních odborných učilišť a ředitelů odborů.“ (Upozornění na čas.) „Účast nezastupitelná. Ústroj reprezentační služební stejnokroj.“ Toto se konalo 17. února ve 12.30 na Květnici a jediným programem bylo zpochybnění mého jednání, které jsem tady už několikrát uvedla.

Já vím, že jsem překročila čas, takže děkuji za strpění. Mám toho samozřejmě na srdci mnohem více a přihlásím se potom do řádné diskuse. Děkuji. (Potlesk z lavic hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Paní ministryně je už přihlášena do řádné diskuse. Děkuji.

Dále s faktickou poznámkou pan poslanec Hašek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Hašek: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Já jsem původně vůbec samozřejmě nechtěl teď v té rozpravě reagovat. Máme se bavit o důvěře této vládě. Nicméně když tady vašim prostřednictvím kolegyně Černochová sdělila, že to, co se nyní děje z hlediska Vězeňské služby a jejího ředitele, odpovídá „fipu“, tak si srovnáme fakta. Pan Langer pár dnů po jmenování do funkce zrušil FIPO jako takové. (Zvýšeným hlasem.) Tam nešlo o odvolání jeho ředitele pana Zimmela. To je moment číslo jedna.

A moment číslo dva? To, co tady řekla teď paní ministryně. Prostě Vězeňská služba je přece vojensky organizovaný sbor České republiky, který má fungovat podle zákona. Jestli její velitel, kterému hrozí odvolání, si svolá v pracovní době na svoji obhajobu všechny podřízené vedoucí věznic – umíte si představit, do by dělal Ivan Langer, kdyby tehdy pan Zimmel svolal všechny příslušníky FIPO a začali sepisovat petice na to, aby FIPO zůstalo zachováno? Já myslím, že s těmi lidmi už bychom se tady neshledali. Děkuji. (Potlesk z lavic ČSSD a ANO.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Haškovi. S další faktickou poznámkou paní poslankyně Černochová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji za hezkou pohádku o klidné ministryni a hysterickém generálovi. Myslím si, že už jsme takových příběhů tady hodně slyšeli a ještě uslyšíme.

Reagovala bych na pana poslance Haška prostřednictvím pana místopředsedy. Já nevím, já jsem tam nebyla a nevím, jakým způsobem to pondělní jednání pan generální ředitel svolával. Ale zarážející na tom jednání je to, že v rozporu s právními předpisy, které vy, pane doktore, znáte, tak je řediteli orgánu, který se jmenuje Vězeňská služba, který je bezpečnostním sborem, něco naří-zo-váno z pozice ministryně, prosím pěkně. Když to přeložím do jiného případu, je to asi stejné, jako kdyby ministr vnitra nařizoval některému z krajských ředitelů, z policejních prezidentů, z ředitelů jednotlivých útvarů, že nesmí udělat žádné personální změny. Přeloženo – analogie Vězeňská služba versus Policie České republiky.

Já bych využila toho, že mě paní ministryně tady obvinila z hysterie, a zeptala bych se, prosím pěkně, jestli je přítomný pan ministr pro lidská práva Dienstbier, protože mě zaujalo – abych vrátila tu debatu zpátky do důvěry vládě a do programového prohlášení, tak se mi tady moc líbí věta, kterou bych potřebovala přeložit. „Vláda bude důsledně uplatňovat princip rovnosti žen a mužů.“ Rozumím – ale pozor! „Vláda se zaměří na potlačování genderově podmíněného násilí.“ Znamená to, že muže my ženy bít můžeme? Muži nás ne? Nebo že se nesmíme hádat my ženy jako s paní ministryní? Nebo vy mužové mezi sebou? Prosím, Jirko Dienstbieri, milý pane ministře, o přeložení této věty. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. S další faktickou poznámkou paní ministryně Válková. Prosím, paní ministryně. Prosím, vaše dvě minuty, paní ministryně.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Ano, já se budu tentokrát snažit, aby mě paní poslankyně Němcová nemusela napomínat. Děkuji jí za to upozornění a bude to ještě kratší, než si myslela, co do obsahu, právě proto, že nemám důvěru, že současné vedení Vězeňské služby všechna výběrová řízení, která probíhají, vyhlásilo transparentním způsobem. Ale protože nemám ani důvod nahrazovat tato rozhodnutí jinými rozhodnutími, rozhodla jsem se, že výběrová řízení stopnu a veškeré personální změny, nejenom tedy v oblasti vězeňství, ale i v resortu spravedlnosti, chci mít v současné době pod naprostou kontrolou. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni za faktickou poznámku. A pakliže není další faktická poznámka, mám pro vás dobrou zprávu. Už jenom čtyři s přednostním právem a pak už jenom 30 přihlášených řádně. (Veselí v lavicích.)

První s přednostním právem přihlášený je pan předseda poslaneckého klubu Občanské demokratické strany Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Prosím kolegy a kolegyně, zejména pana premiéra prosím o klid. Děkuji.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ještě tak sto faktických připomínek, než skončíme. Na rozdíl od jiných řeknu, že jsem chtěl vystoupit dneska a chtěl jsem vyjádřit svůj názor.

Celý týden se mě ptali kolegové z vládních lavic i novináři, jestli nedeme náhodou pořádat nějaké obstrukce. A tak se toho báli, až si je zorganizovali sami. Je 15.45, schůze trvá čtyři hodiny 45 minut, z toho opozice mluvila asi tak třicet minut, něco vzali záložní vládní hlasy komunistů a Úsvitu a zbytek si promluvila vláda. Nic proti. (Premiér Sobotka reaguje na svém místě hlasitým smíchem a potleskáváním.) Nic proti, jenom zas až příště budou říkat, že dlouho mluvíme, aby si vzpomněli, jak se tady stačili vychválit, případně v takové mediální řeči všechno smotat dohromady. A až můj ctěný pan kolega Komárek opět bude mluvit o tom, ať se nevracíme do minulosti, tak už ho fakt nebudu poslouchat, když jeho šéf to jako první vždycky poruší.

K tomu programovému dokumentu, proč jsme se sešli. Víím, že se to panu ministroví zahraničí nelíbilo a nelíbí, ale je opravdu mimořádně obecný, bez konkrétních řešení a konkrétních kroků. A já tomu rozumím, protože pak nemůžeme vládu kontrolovat a nemůžeme říkat: „Tohle jste slíbili za rok, za dva, za tři a to jste neudělali.“ A oni řeknou: „My jsme jenom řekli, že chceme, aby se u nás žilo lépe, no a to se prostě daří.“

Chtěl bych říct pár konkrétních případů, kde si myslím, že se vláda mylí nebo kde chystá chybu, případně na co vláda úplně zapoměla. Je fakt,

že zase inovace – kromě toho, že vláda obstruuje při jednání o vyslovení důvěry – je, že kromě programového prohlášení dostaneme my koaliční smlouvu pěkně v jednom dokumentu s tím státním znakem vpředu – a co s tím? Platí, že to je dodatek? Doplněk? Programové prohlášení je výňatek? Těžko říct. No tak jsem si z toho vzal, co jsem potřeboval za vhodné. Když se vám to nebude líbit, je to vaše vina, měl tam být jeden dokument. Pak bych nerad slyšel, že v tom druhém jsme to mysleli jinak.

Chci ukázat na věci, které já nazývám politickým pokrytectvím a kterých bychom se měli vyvarovat, ať jsme v kterékoliv vládě, ať jsme v koalici, nebo v opozici, a nazývat věci pravým jménem a nemuset se za to stydět. Tak vláda říká a teď to čím dál urychluje, jak rychle podepíšeme ten fiskální kompakt, nebo fiskální pakt, jak chcete. Ale úplně stejně říká, že nebudeme dodržovat ty podmínky, protože ještě nemusíme. Tak chci říct, že už jsme v hlavním evropském proudu tímto přístupem – něco jednou hlásat a něco jiného dělat.

Vzpomínám si, když jste nás přesvědčovali – nakonec úspěšně, že i mí kolegové pro to hlasovali v tehdejší Poslanecké sněmovně – o Lisabonské smlouvě, tak možná ta největší výhoda, která byla prezentována, že jeden stát nebude ručit za dluhy druhých. A to bylo v roce 2008. A podívejme se v roce 2012, 2013, 2014, jak to dopadlo. Takže platí to samé, co platilo už v roce 2011, 2012, když jsme o tom jednali v minulém volebním období. Sociální demokraté chtějí, aby je v Evropě poplácali takoví ti sběrači počtu ratifikujících zemí. Víte stejně, když je referendum a nepovede se, tak Evropská unie donutí tu zemi to zopakovat. Takže my budeme mít čárku, podepsali jsme fiskální kompakt, ale ty věci, které jsou uvnitř, prostě dodržovat nemusíme. Pan prezident to podporuje obojí, jak podpis, tak to, že to dodržovat nemusíme. Kdybyste to mysleli vážně s tím obsahem, tak jsme mohli projednávat finanční ústavu a jednat o tom, jakou dluhovou brzdu nastavit, co to je strukturální saldo. Já vám garantuji, že v okamžiku, kdy to těm rozhodujícím hráčům v Evropské unii nebude vyhovovat, tak se změnění definice strukturálního schodku, která už dneska je velmi gumová a velmi vágní.

Tím, že říkáme, že jsme konstruktivní opozice, znamená to mimo jiné to, že si myslím, že můžeme vládu či jednotlivé ministry pochválit za něco, co si myslíme, že je dobře a s čím souhlasíme.

Vicepremiér vlády a ministr financí prohlásil, že podporuje přijetí eura, ale že nesmíme platit dluhy Řecka a Španělska. A já chci říct, že to je správný názor a že to podporuji já i moje politická strana. A teď přijde to ale. Mám dotaz na pana premiéra: Kdo to vyjedná? Premiér? Ministr financí nebo ministr zahraničí? Chtěl bych slyšet odpověď. Ale úplně vážně. Myslím, že to je správný přístup, který ochrání peníze českých daňových

poplatníků, kteří nebudou muset tím pádem platit za dluhy jiných a mnohdy bohatších zemí.

Pan premiér tady dneska řekl v tom svém krátkém padesátiminutovém přehovoru – když řekl „nebudu číst těch deset stran, krátce to okomentuji“ a trvalo to 50 minut –, že se zasadí o to, aby se nezvyšovaly poplatky nebo cena nebo doplatky za obnovitelné zdroje. Opět ho chci za to pochválit a myslím si, že je to dobře. Na druhé straně v březnu pojedete na evropskou radu, kde se bude jednat o cílech energetické politiky. Jeho kolegové z jeho socialistické frakce hlasovali minulý týden, nebo předminulý týden, pro další zvýšení podílu obnovitelných zdrojů, pro další zvýšení účinnosti, a pokud toto projde, tak za pár let, ne za období této vlády, ale možná přespříští vlády, přijde to, že budeme platit ne 500 korun měsíčně jako domácnost, ale možná 1 500 korun a bude pod tím podpis premiéra Sobotky, pokud se tomu nepostaví. On v té době už pravděpodobně premiér nebude a budou tady jiní politici a budou se předhánět v tom, kdo lépe a rychleji zabezpečí, aby se ty platby snížily, můžeme to ale zarazit teď, nemusíme čekat osm let a nemusíme to nechat našim nástupcům, jak nám to nechali kolegové, kteří v roce 2005 pro ten zákon hlasovali. Nevím, kolik jich tady dneska je, myslím, že minimum, a pak se my ostatní přeme, kdo to měl řešit lépe a dříve.

Teď chci ukázat na to, co prostě není pravda. Dneska jsem tady slyšel proklamaci ministra financí, že se nebudou zvyšovat daně. Opět říkám, že je to dobře, a pokud to tak bude, bude to mít naši podporu. Bez jakékoliv ironie, bez jakýchkoliv podmínek, bez jakýchkoliv poznámek. Nicméně vycházejme z platné legislativy. Mnozí z nás, já jsem byl mezi nimi, s těžkou rukou zvedali ruku pro zavedení solidární přírážky na období tří let. To opatření bylo přijato jako protiváha k tomu, že se změnil valorizační vzorec pro důchody. Nejpozději to má skončit v prosinci příštího roku. To znamená, pokud někdo chce z toho udělat trvale druhé pásmo, tak říká: od 1. ledna 2016 zvýším daň z příjmu fyzických osob. Pokud to necháte tak, jak to je, to znamená, že to přestane platit nejpozději 31. prosince 2015, tak máte pravdu. Nezvyšili jste daně a my to oceníme a řekneme: ano, je to pravda, daně nebyly zvýšeny. Pokud současně změníte valorizační vzorec dříve než 31. 12. 2015, jak se píše v jiném místě programového prohlášení, tak by bylo férové k tomu samému datu zrušit přírážku sedmiprocentní. Zase, pokud uděláte jedno a druhé ne, tak zvyšujete daně. Budeme bedlivě sledovat tu obecnou větu, že vláda prověří, teď mě nechýtejte za slovo, nebo zváží, možnost zavedení sektorové daně s minimálním výnosem 4 miliardy korun. Budeme fandit těm, kteří budou proti, a budeme, pokud tady nalezneme hlasovací většinu, tak budeme v té většině, která bude tomu bránit, a opět to pochválíme. To je ten rozdíl proti minulému období. Ať jsme udělali cokoli, tak tady opozice ČSSD a KSČM vždycky říkala: zrušíme, změníme, jsme zásadně proti.

Když jsme dělali mírné, opravdu spíš optimistické předpoklady tak, abychom nemalovali čerta na zeď, kolik výdajů jste naplánovali v programovém prohlášení, přestože tam těch konkrétních slibů není mnoho, tak jsme došli k částce 50 miliard ročně. Současně říkáte, že chcete držet 3 % schodku státního rozpočtu. Ale to je málo. To jste si fakt dali malý úkol. Možná vzpomíná současný premiér, minulý ministr financí, že v časech šestiprocentního růstu HDP měl stomiliardový schodek, jako byl přibližně loni a předloni. Nechci se pít o těch 12 miliard neproinvestovaných peněz z FDI, ale i kdybychom to připočetli, tak to bylo 92 miliard, loňský schodek, i při té výhradě, že se peníze převedly jenom z roku na rok, a myslím, že je to logické a není na tom nic špatného, když se ty peníze převedou a na tom investičním fondu se nechají. Při hospodářském růstu, myslím, že si všichni přejeme, aby byl dvouprocentní, jak zhruba prognózy pro letošní rok a v příštích letech byl víceprocentní, je prostě 3 % hrozně málo. Kdy tedy začneme šetřit, když v časech růstu budeme mít znova a znova stomiliardové schodky? Pak říkáte, že nikdy, a pak se divíte a rozčilujete se, že říkáme, že je to levicová vláda. No je to levicová vláda a je to přirozené. Nás to nijak neuráží. Hodnotíme to podle konkrétních kroků a podle toho přístupu minimálně k schodku státního rozpočtu.

Myslím si, že na určitá úskalí jste už přišli sami, a chci pochválit pana premiéra, když říká, že registrační pokladny zavedeme nejdříve k 1. lednu 2017. Sledujte to datum. To znamená, když to budeme chtít vyhodnotit aspoň po jednom roce fungování, abychom si mohli říct, zda to přinese ty desítky miliard, jak věříte vy, nebo jak si myslíme my, že to nepřinese v zásadě nic kromě obtěžování podnikatelů, tak předtím proběhnou volby. Předtím proběhnou volby, to znamená, každý z vás bude moci říci, teď jsme to spustili, a když nás zvolíte, tak uvidíte, jak ty desítky miliard přitečou. Do té doby to prostě nebude. Nicméně za to datum chci pana premiéra pochválit, a kdyby to ještě odložil po těch volbách, tak bychom ho pochválili ještě více, protože by se shodoval s námi, že bychom to vůbec nezaváděli.

Já jsem se z faktické připomínky k vystoupení ministra financí nakonec odhlásil, říkám, využijte toho, že jsem na řadě po čtyřech hodinách nebo po pěti hodinách s přednostním právem.

Četl jsem někde, že snad Agrofert uvažuje vstup na burzu. Vypsání a emise nových akcií. Tak takové to vychvalování, co všechno tato firma dělá dobře, možná patří tam, možná do finančních novin, ale skutečně, už to říkal někdo z mých předřečníků, kteří jsme 15 minut poslouchali, co dělá Agrofert dobře, kolik má úvěrů, kolik má zásob, kolik má peněz na účtu, a já říkám za sebe, že mi je to fakt jedno. Mně je to fakt jedno a mě to nezajímá. A potom říká ministr financí, no a teď ještě řeknu pár slov k té vládě. Hned potom, co jsme dostali (nesrozumitelné). Možná někteří z vás tráví

čas tím, že si chodí na justici.cz a čtou si ty výkazy, čtou si ty zprávy auditorů a podobně. Rozumím tomu, když to chce někdo koupit. Ale my ostatní tady ve Sněmovně v okamžiku, kdy se jedná o důvěru vládě, opravdu nechceme porovnávat a slyšet, kolik kdo má zásob, kolik má finančních zdrojů, kolik kdo má úvěrů a podobně. Myslím si, že to sem nepatří. Někteří, vám se to hrozně líbilo, protože jste tleskali, jste buď zaměstnanci, nebo budoucí akcionáři, já nevím, ale myslím si, že bychom to fakt projednávat nemuseli.

Něco k resortu dopravy. Pan premiér tady říkal a omlouval se, že tam možná některé stavby, já nevím, že tam jsou priority. No, já nevím. Když tam napíšete R52, R6, R35, R43, R49, D3, D8, D11, silniční okruh kolem Prahy a návazné komunikace, tak už jste vyjmenovali skoro všechny důležité tahy a podle mě, když mám deset priorit, tak tam žádná priorita není. Nic proti tomu. Až na to, že Rusnokova vláda schválila strategický dokument, který se chystal opravdu na expertní a odborné úrovni za účasti nejen českých odborníků, ale lidí z Evropské komise. Tomu materiálu se říká v úřední hantýrce SeStra, oficiálně se to jmenuje Dopravní sektorové strategie. Byla to podmínka k tomu, abychom mohli čerpat peníze. A hle, z těch vyjmenovaných staveb tam čtyři prostě nejsou. To znamená, pokud je bude chtít vláda podpořit, tak je třeba říct, že to bude z národních zdrojů a nebude to z těch zdrojů, které jsou v druhém programovacím období. To se klidně může stát a myslím, že pokud je to spojováno s čerpáním evropských fondů, tak to není. A když si tak pěkně říkají kolegové v sociální demokracii přátelé, tak myslím, že kdyby přátelé se víc zaměřili na územní plán Jihomoravského kraje, tak jsme si tady nemuseli číst, že vláda bude investovat do R52. No prostě nebude. Ne že by nechtěla, ale domácí úkol přátelé na jižní Moravě nesplnili, nemají platné zásady územního rozvoje kraje. Já jim to nepřeu. Fakt jim to nepřeu. A říkám, že to je chyba. Ale tím, že se to dá do programového prohlášení vlády, tím se to samozřejmě nezmění. Vidím, že ti, kteří jsou za to zodpovědní, se už hlásí a určitě budou mít dostatek prostoru nám vysvětlit. Já jsem chtěl jenom říct, že prostě je to planý slib, který vláda splnit nemůže, pokud Jihomoravský kraj nesplní svůj domácí úkol. Až ho splní, budou to mít platné. V tom okamžiku vláda může i tuto důležitou komunikaci, a vůbec nechci zpochybňovat důležitost, prostě udělat. Do té doby můžeme dělat jenom přípravné práce. Všechny stavební úřady nejsou schopny rozhodovat a posunovat to v tom těžkém procesu přípravy staveb.

Pak jsou věci, které tam úplně chybí. My tady slyšíme před volbami – po volbách. Měli jsme mimořádnou schůzi kvůli služebnímu zákonu. Já bych předpokládal, že ti, kteří tak pro něj horují – a já patřím mezi ně, protože si opravdu myslím, že to potřebujeme, ne že to chtějí bruselští

úředníci, ale že to potřebujeme my sami –, se podle toho budou chovat. No, já nevím.

Dočetl jsem se v novinách, že máme nového šéfa FAÚ. Nevím, kdo to rozhodl. Respektive vím, kdo to rozhodl, ale nevím, na základě jakých kritérií kromě vlastní úvahy. A to mi tam chybí. Myslím si, že bychom FAÚ měli dostat pod parlamentní kontrolu. Zabýváme se všemi ostatními tajnými službami, respektive vláda ve svém programovém prohlášení. Mluví tam dokonce o dvoustupňové kontrole, nejenom parlamentní, ale i občanské. Myslím, že tak důležitou věc, aby na návrh ministra financí šéfa FAÚ jmenovala vláda, aby měla vláda jako celek to rozhodující slovo, a je mi jedno, jestli bude personální výbor, nebo nebude, myslím si, že je to důležitá věc, o které ovšem není ani zmínka. Ani v koaliční smlouvě, ani v programovém prohlášení. Takže my říkáme, že nám tam chybí, a věříme, že na tom se můžeme dohodnout, protože... A minule jsme byli koalice, vy jste byli opozice, teď je to naopak. Myslím si, že tajné služby mají být pod parlamentní kontrolou, a to všechny. Dokonce u některých je ze zákona, že předsedou kontrolního orgánu musí být člen opozice. Tak možná na toho Godota byste mohli ještě chvilku počkat, nemuseli byste dělat překotné kroky, protože máme zákon o služebním poměru.

Paní ministryně spravedlnosti evidentně říká, že ona bude rozhodovat, jestli a kdy budou nějaké personální změny. Řekla, že chce mít všechno pod kontrolou. Ale to prostě není možné. Buď dáme někomu pravomoc, třeba tomu vrchnímu úředníkovi, kterého vy chcete, nebo těm státním tajemníkům, ale pak už to nebudete mít pod kontrolou. Budou to mít pod kontrolou ti, kterým to patří. A v tom služebním poměru je to už dneska. Vzpomeňme si na spory, když říkal policejní prezident, už nevím, jestli je ve funkci, nebo není, říkal: Mně ministr Pecina nařizoval a chtěl po mně personální změny. Já jsem je odmítl. Říká to správně. Ministr může možná navrhovat, ale nemůže to mít pod kontrolou. Pod kontrolou to má ten, komu tu pravomoc dáme.

A pak možná pro pobavení. Nevím jak nebo kdo udělal jazykovou korekturu té koaliční smlouvy, když už jste (nesrozumitelné) nechali. Byl jsem opravdu fascinován neustálým výskytem slova podpora, podpoříme, chceme podpořit apod. Tak jsem si to spočítal. Takže milé kolegyně, milí kolegové. Já myslím, že vám budeme říkat vláda slibů a podpory. Máte tam celkem 114krát v obsahové části slova podpora či podpoříme. Pokud je to jenom formální, že říkáte „my vás v tom podporujeme, děláte to dobře“, tak nás to moc stát nebude. Já předpokládám, že skoro za každým slovem podpoříme si můžeme představit buď dotační titul, daňovou úlevu nebo něco takového – tak nás to bude stát hodně. A to vám nepočítám sedmkrát slovo podpora, podpoříme v té politické části o koaliční spolupráci. To tedy fakt nevím, proč to máme u programového prohlášení, ale rozumím, že

se zavazujete, že budete podporovat vládu. My jsme to ostatně dělali taky, já to určitě kritizovat nebudu. Takže těch sedm jsem vám odpočetl, sedmkrát slovo podpora, podpoříme. Zůstává těch 114. A věřte, že vám budeme bedlivě počítat, kolik z těch 114 slibů jste splnili, a jak jste je podpořili. Jestli jenom verbálně, nebo nějakým konkrétním činem, nebo i finančně.

To jsou ty hlavní důvody, proč budeme hlasovat proti. Říkám, na rozdíl od záložních hlasů nebudeme odcházet ze sněmovny ani zdržíme se. Podle mě nic takového není, přestože nějaký klub to může říkat. Budeme hlasovat buď pro, nebo proti návrhu. Předpokládám, že pan předseda Sněmovny, nebo kdo bude řídit tu schůzi, nám toto dá, že u toho se zdržet nedá.

A na druhé straně, říkal to i náš pan předseda. Já myslím, že jsme uměli najít body, na kterých je shoda, tak u těch konkrétních návrhů zákonů je budeme skutečně bedlivě posuzovat. Pokud zjistíme, že stojí za podporu, tak je určitě podpoříme. Doufám, že i naše pozměňovací návrhy budete posuzovat stejně, a ne že je automaticky hodíte do koše.

Nedá mi to, abych poslední dvě věty neřekl k tomu dnešnímu prvnímu hlasování. Ptali se mě na to novináři a já jsem je poslal za vámi. Já fakt nevím, co vám vadilo na tom, abychom se po skončení tohoto bodu vrátili k projednávání bodu o Ukrajině. Podívejte na ty servery a zvažte to ještě jednou. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi poslaneckého klubu Občanské demokratické strany. S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Hašek. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Michal Hašek: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Nechci zdržovat ctěnou Sněmovnu, nicméně z úst kolegy Stanjura zaznělo, že snad na straně jižní Moravy jsou nějaké resty, které znemožní plnit vládní programové prohlášení. Pane kolego, není to tak. Není potřeba zásad územního rozvoje kraje na to. Je několik právních stanovisek na to, aby se stavby mohly připravovat. Nové zásady územního rozvoje jsou už rok připravovány. Mimochodem ty minulé připravovala náměstkyně hejtmana za ODS a odvedla na tom kus práce. Já si její práce nesmírně vážím. Podpořilo je celé zastupitelstvo a poprvé v historii Nejvyšší správní soud udělal to, že zrušil celé zásady územního rozvoje. Kdo chce, ať přečte to odůvodnění. Řada lidí nad tím kroutila hlavou.

Jižní Morava si svoji práci zvládne, nové zásady územního rozvoje budou v době funkčního období této vlády. Já nepochybuji, že vláda bude moci naplnit to, co se váš premiér Topolánek prostřednictvím pana předsedajícího zavázal už v roce 2008. To znamená, že se propojí dálniční síť České republiky a Rakouska, že se propojí v Mikulově směrem na

Drasenhofen, problém je, že vaše vlády a vy taky, tehdy jako ministr dopravy, jste pro to fakt neudělali vůbec nic. Děkuju. (Potlesk převážně ze středu sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Haškovi. S další faktickou poznámkou pan předseda Sněmovny. Prosím, pane předsedo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji za slovo. Já samozřejmě, pokud budu řídit schůzi, tak ozřejmím postup hlasování v době, která k tomu bude vhodná. Ale jenom abych reagoval na podnět pana předsedy Stanjura. Zdržet se hlasování možné je. Jakýkoliv projev mimo pro návrh, proti návrhu, je pokládán za zdržení se hlasování a své by o tom mohl vyprávět bývalý poslanec pan Petr Wolf. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. S další faktickou poznámkou pan předseda Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak já jsem věděl, že se potrefená husa ozve, že jo? Takže milý pane hejtmane prostřednictvím pana předsedajícího, fakt jsem se pokoušel pomoci. Stavební úřady, které vedou stavební řízení k R52, je zastavovaly s odůvodněním, nebo přerušovaly, že nejsou platné zásady územního rozvoje. Já z toho nemám žádnou radost. Nemám z toho žádnou radost a říkal jsem, že to nikomu nepřeju. A myslím, že jste měli smůlu jako kraj. To já ale férově říkám. Na druhé straně, pokud to nebude, a já se obávám, že ti aktivisté, kterým jdete tedy ohromně na ruku v tom programovém prohlášení, přečtete si to, co všecko jim slibujete, že když se jim to povedlo poprvé, že to budou zkoušet podruhé. A nevím, jak budou úspěšní. Takže můžete říkat, že jsem neudělal nic. Nemá cenu, abych se tady obhajoval. Můžu vám konkrétně doložit, kde jsem se ptal, s kým jsem jednal, který stavební úřad to přerušil. Já jsem jenom říkal, že to prostě není možné, pokud to nebude platné. Nejste jediní, v tom pražském okruhu je podobný problém na některých úsecích. Na R35 je podobný problém na úsecích. Ale nejsme to my, kteří tak velkoryse slibují v tom programovém prohlášení jakoby ty otevřené dveře těmto aktivistům, kteří prý z dobrých důvodů brání tomu, abychom dopravu vytáhli z měst a měli to mimo města, měli jsme rychlé napojení. Takže až zas budete navrhovat takovéto otevření se těmto, tak si vzpomeňme na ty negativní případy. A to, že to dělala kolegyně z ODS, no tak to dělala. Ale výsledek je – to je úplně jedno. Prostě výsledek je takový, že váš kraj to prostě nemá, a tudíž tam ta vláda investovat nemůže. Stavby se mohou připravovat, ale nejsou schopny získat stavební povolení. To přece víme oba dva.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak, děkuji panu poslanci. Dostáváme se k další řádné přihlášce. Teď už jenom 33. Prosím, pan předseda poslaneckého klubu České strany sociálně demokratické. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Ano, děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, započali jsme šestou hodinu našeho dnešního jednání a ještě se nedostalo na řádně přihlášené. Proto si dovoluji jménem poslaneckých klubů ČSSD, ANO 2011 a KDU-ČSL přijít s procedurálním návrhem na to, aby Poslanecká sněmovna dnes jednala a hlasovala o všech návrzích i po 21. a pro jistotu i po 24. hodině.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ano, děkuji. To je návrh, o kterém dám hlasovat. Přivolám naše kolegy z předsálí. Mám tady žádost o odhlášení.

Zahajuji hlasování o tom, abychom dnes jednali i po 19., po 21. i po 24. – Omlouvám se, prohlašuji toto hlasování za zmatečné. Znovu všechny odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.)

Zahajuji hlasování o návrhu, aby dnes Sněmovna jednala po 19., po 21. i po 24. hodině. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 174. Přihlášeno je 150 poslankyň a poslanců, pro 131. Strávíme tu spolu hezký večer. Gratuluji Sněmovně.

S další řádnou přihláškou s přednostním právem je přihlášen pan premiér Bohuslav Sobotka. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně a poslanci, asi příliš nepotěším předsedu poslaneckého klubu ODS pana Stanjuru, protože se hodlám této diskuse aktivně zúčastnit. Jedná se přece o programové prohlášení vlády – a kdo jiný by měl vystupovat než předseda vlády a kdo jiný by měl vystupovat než ministři vlády, kteří předstupují před Poslaneckou sněmovnu, aby obhájili to, že Sněmovna jim nakonec může vyjádřit důvěru? Pamatuji si situaci, kdy se tu v Poslanecké sněmovně jednalo, opozice vystupovala, ministři mlčeli a neříkali vůbec nic, nereagovali vůbec na nic, a já nevím, jestli taková diskuse má úplně smysl. Je zřejmé, že pokud členové vlády aktivně vystupují a budou vystupovat, tak to diskusi o něco prodlouží, nicméně toto je důležité hlasování. My jsme Poslanecká sněmovna v demokratickém režimu a myslím si, že takovéto diskuse jsou běžnou záleži-

stí demokratického chodu Poslanecké sněmovny. Šetřil bych se slovem obstrukce a myslím si, že bychom neměli každé druhé vystoupení podřazovat pod nějaké obstrukční tabulky a vést tu debatu, co je a co není obstrukce. V minulé Poslanecké sněmovně, v minulých letech, jsme si to zažili, i já jsem obstrukce jako poslanec dělal, protože jsem nesouhlasil s tím, jak postupovala vládní koalice. Přiznávám právo opozici, když se rozhodne a vyhlásí obstrukci, aby v rámci platného zákona, jednacím řádu, i s tímto nástrojem pracovala. Doufejme, že vztahy mezi vládou a opozicí nebudou tak špatné, aby opozice musela k obstrukcím přistupovat příliš často. Ale je to legitimní nástroj pro práci opozice tady v Poslanecké sněmovně.

Možná kolegy z ODS nepotěším i z druhého důvodu. Protože jsem se snažil, vážené kolegyně a vážení kolegové, opravdu jsem se snažil své vystoupení k programovému prohlášení vlády orientovat do budoucna. Nevracel jsem se k tomu, co tady bylo, a mluvil jsem skutečně o cílech, které vláda má v jednotlivých klíčových oblastech. Mluvil jsem o prioritách, o tom, co chceme udělat. Neztrácel jsem čas tím, že bych se vracel do minulosti, co tady bylo minulých 10, 15, 20 let. Ale vzhledem k tomu, jaká tu byla vystoupení ze strany představitelů opozičních stran, ať už ze strany pana předsedy Fialy, nebo pana předsedy Kalouska, prostě není možné se tvářit, že trpíme kolektivní ztrátou paměti nebo že snad všem byla provedena lobotomie a že si nikdo nic nepamatuje z toho, co se tu odehrávalo v minulých letech. Odmítám přístup, který tu byl předveden ze strany některých poslanců pravicové opozice v tom smyslu, že my jsme to vlastně dělali všechno perfektně, vlastně všechno funguje, krize je jen takový mýtus, něco, co je tu šířeno, blbá nálada, vlastně všechno je perfektní a vláda se teď chystá i to málo perfektní, co funguje, prostě zničit svou novou politikou.

Myslím si, že ODS ve skutečnosti buď měla obrovskou smůlu, anebo její vlády byly silně neschopné, protože pokaždé, když ODS vládla několik let po sobě, tak to dopadlo špatně. Chci připomenout krizi z roku 1997, po které skončila první vláda ODS, a chci připomenout také tu minulou vládu ODS, která rovněž nedopadla slavně. Myslím si, že pokud se, kolegyně a kolegyně z pravicové opozice, odvoláváte na minulost, tak byste také měli říci, co se vám osobně a vašim politickým stranám v minulých sedmi letech povedlo a nepovedlo, protože minulých sedm let vy jste byli u vlády. Měli jste většinu a mohli jste realizovat svou politiku. V zásadě sedm let prostor pro realizaci pravicové politiky, nejprve v režii ODS, lidovců, zelených, pak v režii ODS, TOP 09 a Věcí veřejných. Sedm let. A pokud dnes kritizujete plány vlády na to, abychom některé oblasti zlepšili, abychom s něčím pohnuli, tak bych poprosil, abyste v každém tomto vystoupení poctivě zmínili, co jste udělali vy, čeho jste dosáhli vy a jak jste v těchto věcech byli ve

skutečnosti úspěšni. Myslím si, že bilance by byla velmi smutná. Na vašem místě, kolegové z ODS a z TOP 09, já bych se do minulosti tolik nevracel. Skutečně bych se do ní tolik nevracel, protože dospějeme ke strašným zjištěním a budeme připomínat naprosté katastrofy a tragédie, které se tu během vašeho vládnutí odehrávaly.

Nechci mluvit příliš dlouho, ale skutečně po vystoupeních, která tu byla, musím zmínit několik málo skutečností.

Bylo řečeno, že vláda nemá žádný konkrétní plán boje s nezaměstnaností. Ačkoliv už jsme tu v Poslanecké sněmovně o tom mluvili tento týden, ačkoliv jsme Poslanecké sněmovně představili první rychlé záměry vlády na to, abychom s nezaměstnaností něco udělali, ačkoliv velká část programu vlády a nové koalice je zaměřena na tuto oblast, tak opozice neustále opakuje, že nemáme žádný konkrétní plán. Přesto vysoká nezaměstnanost, těch 629 tisíc lidí bez práce, je pozůstatek práce minulé vlády. A co vám se povedlo? Jak vám fungovaly úřady práce, jak fungovala aktivní politika zaměstnanosti? Jedna velká katastrofa! Vy nám vyčítáte, že chceme udržet deficit veřejných rozpočtů pod 3 % hrubého domácího produktu. Dokonce pan Stanjura říkal, že by to mohlo být méně, že ta 3 %, že to je malá ambice, že by to mělo být méně. Já se ptám, jak to dopadlo s veřejným dluhem za vaší vlády? Vy jste ho snad snížili, ten veřejný dluh? Nikdo si toho nevšiml. Veřejný dluh se zvýšil na 48 % hrubého domácího produktu. Začínali jste na 28 % HDP, když přišla pravicová vláda – 28 %. Když jste skončili, tak po vás přebíráme veřejný dluh 48 % hrubého domácího produktu. A ještě nás tady budete poučovat, že 3 %, že to je moc, že by to mělo být méně a že jsme málo ambiciózní vláda.

Prosím vás – Evropská unie, čerpání z fondů Evropské unie. Opět. Slyšeli jsme tu řadu doporučení, jak by se to mělo dělat. Ale vám se to absolutně nepovedlo. To, že jsme loni přišli o 10 miliard korun – 10 miliard korun, to je přece obrovská částka z hlediska veřejných rozpočtů –, to je důsledek toho, že za vaší vlády bylo na několik měsíců zastaveno čerpání téměř ze všech operačních programů, které Česká republika má. Vám se to skutečně nepovedlo a budeme za to platit. A bohužel, možná i v letošním roce. Pokud se nepodaří této vládě tomu zabránit, tak přijdeme o další evropské peníze. Ale loňských 10 miliard korun můžeme odepsat a už, bohužel, s tím zpětně nemůžeme udělat vůbec nic. A je to důsledek vašich chyb v čerpání evropských peněz.

Vy nám říkáte a děláte si legraci z nějakých minulých výroků v tom smyslu, že zdroje jsou, že se daně ve skutečnosti zvyšují. Jak to dopadlo, když jste to dělali vy v minulých sedmi letech? Když ODS a TOP 09 polepily republiku billboardy a všude byli vaši politici a všichni jste slibovali „nebudeme zvyšovat daně“? Jak to naposledy skončilo, když ODS a TOP 09 slibovaly, že nebudou zvyšovat daně? No, z 5 % DPH na sociálně citlivé

položky jsme se dostali na 15 %. To bylo to nezvyšování daní, které Občanská demokratická strana slibovala. Opět se to jaksi nepovedlo, splnit tento slib. A nakonec jste se na tom sami rozhádali a to byl také počátek kauzy s trafikami, kdy část vašich poslanců nechtěla hlasovat pro vaše vlastní návrhy na zvyšování daní, protože jste předtím tvrdili, že nic takového dělat nebudete. Takže se vzdali mandátu a byla tu kauza trafiky, která koneckonců rozložila vaši poslední vládu. Tak to dopadlo, když jste naposledy slibovali, že nebudete zvyšovat daně. A teď to chcete nové vládě vyčítat? Že nechce pokračovat ve vaší politice? Že skutečně nebudeme zvyšovat daň z přidané hodnoty? Že se střední vrstvy nemusí bát, že by jim tato vláda jakkoli zvyšovala daně? To je prostě realita. Realita – a bude to takto v těch příštích letech fungovat.

Hospodářský růst. Jako by to byl zločin, že předtím, než vy jste vládli, v dobách, kdy tady byla jiná vláda než vláda ODS a TOP 09, ekonomika rostla o 6 %. Vy nám to vlastně vyčítáte. Proboha, co jste si to dovolili, že tehdy ekonomika rostla? No vám se to nepovedlo, země byla za vlády ODS a TOP 09 18 měsíců v recesi. Nedivte se, že vaše chyby nebudeme opakovat. Vaší cestou nepůjdeme. Nechceme, abychom se dostali do stejné špatné situace. Když byla sociální demokracie ve vládě, byl šestiprocentní růst, za vás byla 18 měsíců dlouhá recese. Já doufám, že se to opakovat nebude a že ekonomika v příštím období poroste.

Vy nám vyčítáte, že rušíme poplatky ve zdravotnictví. A já se ptám, jak jste zdravotnictví stabilizovali vy. V jakém stavu zdravotnictví přebíráme. V situaci, kdy vy jste na jedné straně zvedli spoluúčast pacientů a zmrazili jste platby státu za státní pojištění. To znamená, vy jste ten systém v minulých letech absolutně finančně vyčerpali. Vy jste ho dostali na hranu krize. Vy jste vyčerpali veškeré zůstatky, které jste zdědili ve zdravotních pojišťovnách, a předáváte nám ten systém vyplundrovaný. Vyplundrovaný systém zdravotního pojištění a teď nám budete vyčítat, že se snažíme ten systém stabilizovat. Opět absolutně pokrytecká reakce.

Vážené kolegyně, kolegové, já jsem připraven k debatě, jsem připraven se jí aktivně účastnit, jsem připraven uznat férové, reálné, poctivé argumenty a nad nimi se zamyslet. Ale jestliže někdo trpí ztrátou paměti a nepamatuje si, co on osobně nebo jeho politická strana tady posledních sedm let vyváděli, za co všechno nesou odpovědnost, a nesou ji neustále i tady a teď a ponosou ji i v těch příštích letech, tak si myslím, že to slušná a poctivá politická debata v žádném případě není. Děkuji. (Potlesk v části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. S faktickou poznámkou předseda Občanské demokratické strany pan poslanec Fiala. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Fiala: Pane premiére, já samozřejmě vítám to, že zde vedeme diskusi a že diskutují i členové vlády, a určitě to není nic, co by vám opozice vyčítala. Nicméně bych si dovolil vás upozornit na to, že volební kampaň je za námi. Možná v koalici s hnutím ANO a s různými křídly ve své straně počítáte s tím, že volby budou brzy, ale dnes se tady nebavíme jako ve volební kampani. My jsme se ze svého vládnutí odpovídali a musím skutečně konstatovat, že jsme část našich voličů nepřesvědčili o tom, že jsme všechno dělali dobře. Budiž, za to jsme zaplatili a to je za námi. To, co zde probíhá dnes, je diskuse o tom, jak vy chcete vést tuto zemi a jaká řešení vy nabízíte. A těžko na naši kritiku toho, že vaše řešení nebudou fungovat, odpovíte tím, že budete poukazovat, a opět velmi obecně, na to, co se údajně nepovedlo nám.

Já vám to ukážu na jednom příkladě. Vy jste tady sugestivně řekl, že se našim vládám nepodařilo vyčerpat prostředky z evropských strukturálních fondů a že v tom je nepořádek. Ale položte si otázku, kdo připravoval operační programy. Kdo má podíl nebo vinu na tom, že jsme měli nesmyslných 24 operačních programů? Kdo má vinu na tom, že už na začátku se zpozdila veškerá příprava a naše vlády měly obrovské potíže s tím, aby vámi nachystané čerpání operačních programů bylo vůbec možno realizovat? Takže když se budeme bavit o jednotlivých a konkrétních věcech, tak uvidíte, že bilance vlád, na kterých se podílela Občanská demokratická strana, není zdaleka tak špatná, jak vy jste se to tady paušálně pokusil ukázat, a že mnohé věci, o kterých mluvíte, má na svědomí vláda, na které jste se jako sociální demokracie a vy osobně také podílel.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S další faktickou přihláškou pan poslanec Laudát a připraví se s faktickou poznámkou pan premiér a pan poslanec Zlatuška. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec František Laudát: Pane místopředsedo, dámy a pánové, je nom velice krátce dvě poznámky. Já mám pocit, že tady se nechal vyprovokovat anebo šel a vrátil se dlouhou přednáškou do minulosti pan Babiš. To za prvé.

Za druhé, panu předsedovi vlády bych rád řekl, že když říká některé negativní věci, tak se přitom usmívá. Tak bych mu doporučil, aby se zeptal psychologa nebo psychiatra, co to znamená.

A za další, skutečně, pojdte se obrátit do budoucna. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, s další faktickou poznámkou pan premiér.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Já děkuji, protože alespoň mě vystoupení mělo nějaký smysl. Vážené poslankyně, vážení poslanci, vážený pane místopředsedo, zdá se, že jsem alespoň přesvědčil jednoho opozičního poslance, pana Laudáta z TOP 09, že má smysl diskutovat o budoucnosti a že nemá smysl se vracet k té bídné minulosti minulých sedmi let, kdy tady ODS a TOP 09 vládly.

Ale k tomu argumentu pana předsedy Fialy o tom, že sociální demokracie může za to velké množství operačních programů, tak jak to tady uvedl. No promiňte, ale já si pamatuji přesně, jak to bylo. V době, kdy se připravovala struktura operačních programů, a to byla vláda sociální demokracie u moci – tehdy byl tuším ministrem pro místní rozvoj Jiří Paroubek, pozdější premiér –, tak v té době ještě sociální demokracie neměla hejtmany. My jsme byli téměř ve všech krajích v opozici a já si velmi dobře pamatuji společná prohlášení a usnesení hejtmanů za Občanskou demokratickou stranu, kteří samozřejmě požadovali samostatné operační programy, samozřejmě že chtěli tu maximální možnou míru autonomie pro regiony a pro kraje. To je věc, po které tehdy hejtmani za ODS volali.

Ale problém nedočerpání peněz a ztráty peněz z Evropské unie není problém krajských operačních programů, těch regionálních operačních programů. Podívejte se na letošní rok. Riziko je 24 mld. Můžeme letos přijít až o 24 mld. korun z Evropské unie. Největší riziko leží v operačním programu Životní prostředí, který spravuje Ministerstvo životního prostředí. Druhé největší riziko je v operačním programu Věda a výzkum pro inovace, který spravuje Ministerstvo školství. To znamená, ta největší rizika jsou identifikována v centrálních programech. Čili není to problém krajů, krajských operačních programů. Ale to, že jsme měli tak velké množství regionálních operačních programů, je mimo jiné zásluha systematického působení hejtmanů za Občanskou demokratickou stranu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Jiří Zlatuška.

Poslanec Jiří Zlatuška: Pane předsedajícím, k tomu, co se ptal pan předseda ODS, bych řekl, že se dají připomenout taková jména jako Vitula nebo Kopicová, víceméně lidé, které může považovat do jisté míry i za své kamarády. A připomněl bych také i to, že to, co je jako problém čerpání z operačního programu Výzkum a vývoj pro inovace, tak ať se podívá na poslední obsazení Rady pro výzkum, vývoj a inovace, vezme si jedno jméno za druhým a dá si otázku, proč v době, kdy byl pan předseda ODS šéfpodradcem pro vědu a paní Kopicová hlavním poradcem premiéra Nečase, proč se tam tato jména dostala, co je společným jmenovatelem a co je společným jmenovatelem toho, že tam byl porušen zákon. A premiér i další

se tváří, že neumí napočítat do tří v okamžiku, kdy zákon říká maximálně dvě funkční období.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zlatuškoví. S další faktickou poznámkou pan předseda Občanské demokratické strany poslanec Fiala. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Fiala: Jedna poznámka, jedna rada. Poznámka: vždyť přece to není tak, že by Rada pro výzkum, vývoj a inovace měla jakýkoli vliv na čerpání operačních programů. Podívejte se do kompetenčního zákona. Ale podívejte se hlavně na to, kdo spravuje jednotlivé operační programy. Do toho vůbec Rada pro výzkum nezasahuje.

A druhá rada, pane premiére. Podívejte se na příčiny toho, proč nejsou některé finanční částky v operačním programu pro výzkum dočerpávány. Zjistíte například to, že při stavbě velkých infrastruktur se díky veřejným soutěžím ušetřily finanční prostředky, a to je ten důvod a to je důvod pozitivní. Takže ne všechno nedočerpání finančních prostředků z evropských strukturálních fondů je špatné. Ale je potřeba dobře rozumět materii a zjistit, proč k té situaci dochází, a pak se na tu věc budete třeba dívat jinak.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S další faktickou poznámkou pan poslanec Jiří Zlatuška. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Zlatuška: Já bych chtěl, pane předsedající, pokud budete mít příležitost vysvětlovat kolem RVVI, co má za pravomoci, tak bych zdůraznil, že tam se připravují programy, které poté zajišťují další provozní financování těch projektů, kde se nedaří splňovat původní naslibované cíle. A tam v okamžiku, kdy se podíváte na jednotlivá jména, ten klíč je jasný. Tam, kde se plánovaly nové bombastické, megalomanské investice bez řádného rozumného zabezpečení komerčními příjmy, tam je zase klíč další.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S další faktickou poznámkou pan ministr životního prostředí Richard Brabec. Prosím, pane ministře, vaše dvě minuty.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já jsem k tomu původně vystupovat nechtěl. Myslím, že se trochu točíme v kruhu, ale přesto neodolám. Ona je to teď už i moje odpovědnost a musím bohužel, pane předsedající, respektive panu kolegovi Fialovi vaším prostřednictvím, pane předsedající, říct, že nemá pravdu v tom, kde ten problém byl. Bohužel teď z těch auditů, které si

nechávám dělat, je už jasné, že z těch 10 miliard, které Česká republika teď už za 2013 nenávratně ztratila, je šest miliard v oblasti operačního programu Životního prostředí. A ten důvod, proč dneska už neúspěšně chytáme kočku za ocas, je právě ten, že ta sekera vznikla v roce 2010, v roce 2011, v době, kdy ministrem životního prostředí byl tuším pan Drobil, později pan Chalupa. A protože se nečerpaly, vůbec se nevyhlašovaly výzvy, tak ty stovky projektů, které už jsou teď v časové ztrátě a některé nenávratné, vznikly bohužel tam. To je neoddiskutovatelný fakt a i v roce 2014 s tím budeme velmi tvrdě bojovat, tak jak říkal pan premiér.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuju panu ministrovi. S další faktickou poznámkou paní ministryně Věra Jourová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Věra Jourová: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, vystřihám se toho, abych popisovala, kdo za co může, a koukala se zpětně. Ráda bych se dívala do budoucna. Ráda bych vás informovala, že těch 10 mld. sice vypadá, že jsou nenávratně ztraceny, ale že ještě jednáme s Evropskou komisí o možnosti využití článku 95 a 96 obecného nařízení k fondům, kde by se ještě uplatnily některé naše námítky a analýzy. Například že některé nedočerpání bylo způsobeno vyšší mocí, povodní nebo ekonomickou krizí. Brusel čeká na naše argumenty. Takže vůči těm 10 mld. ještě děláme, co můžeme. Určitě to ale nebudou moc velké částky, které ještě zachráníme. A samozřejmě to, co říkal pan premiér, prognóza na těch 24 mld. pro letošní rok je reálná a i tam budeme podnikat veškeré možné kroky, které by vedly k maximálnímu čerpání. Nikoliv ovšem za cenu toho, že budeme financovat riskantní nebo extrémně provozně náročné projekty. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni. Protože zde nevidím s přednostním právem přihlášenou paní ministryni Válkovou, není zde přítomna, odmazávám ji. A přestože to dnes večer asi na hokej nebude, tak se konečně dostáváme k řádným přihláškám a já poprosím paní poslankyni Olgu Havlovou o její řádnou přihlášku. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Havlová: Vážený pane předsedající, vážený pane premiére, vážená vládo, kolegyně, kolegové, já to vezmu z jiného soudku a začnu konečně hovořit o současné vládě, která čeká na vyjádření důvěry či nedůvěry.

Pozorně jsem si vyslechla proslov pana premiéra, jakým směrem má je-

ho vláda vést tuto zemi a jaké chystá změny, na které občané netrpělivě už dlouho čekají. Začala bych ale tím, co mi v jeho proslovu chybělo. Předně jsou to velmi zdrženlivá slova o zavedení majetkových příznání. V programovém prohlášení se píše: „Vláda podnikne nezbytné kroky v oblasti prokazování původu nabytého majetku a v této souvislosti přijme přiměřená opatření v daňových a trestněprávních předpisech.“ Co to je přiměřené opatření? Upřímně řečeno, tato slova nelze chápat tak, že bude zpracován přísný zákon o prokázání původu majetku, který by se musel prokazovat například i zpětně, což je pro mě docela zklamáním.

Také se mi nelíbilo, když koalice zamítla veškeré návrhy na zvýšení výdajů na platy učitelů, mezi kterými byl i náš návrh při projednávání rozpočtu. A to přesto, že s tím podle mého mínění většina poslanců souhlasila. Nechci nad nikým lámat hůl a snažím se to vnímat tak, že vláda v nadechla a připravila na příští rok rozpočet kvalitnější, kde se i na vyšší platy pro učitele peníze najdou. Počínání vlády budu sledovat velmi bedlivě, a to také ve vztahu k důchodcům. Zejména v otázce valorizace penzí a obnovení slevy na dani pro pracující důchodce, tak jak o tom mluvil pan premiér. A zde do budoucna v jejich nesplněných slibech jim nic neodpustím.

Za 14 dní, co je nová vláda jmenována, jsme měli jen malou možnost poznat, jakým směrem se bude ubírat a jak by se mohla v budoucnu prezentovat. Co však naopak hodnotím pozitivně, jsou její některé kroky, například personální změny, které se provádějí na Ředitelství silnic a dálnic. Pan ministr dopravy Prachař vytáhl exředitelku kontroly kvality staveb přímo do svého týmu na ministerstvo a nezbyvá než doufat, že zde bude pokračovat ve své práci. Protože jestli chceme ušetřit peníze ve státním rozpočtu, tak jsou to právě peníze na Ministerstvu dopravy.

Velmi dobrou osobní zkušenost jsem zatím udělala i s ministrem životního prostředí panem Brabcem, s nímž jsem jednala, aby podrobně prošetřil podvody, které se dějí při projektu vybudování kanalizace a čističky odpadních vod v obci Jindřichov ve Slezsku, kde jsem zastupitelkou, a proti kterému už roky vystupuji. Je to snad první člověk na tak významné funkci, který projevil zájem s tím něco dělat.

Vzhledem k situaci v Moravskoslezském kraji a OKD se snažím prosadit možnost předčasného odchodu do důchodu u zvláště náročných profesí, zejména pak u horníků. Jejich průměrná délka života jim mnohdy ani neumožní dožít se reálného odchodu do důchodu. V této věci připravuji novelu zákona a jsem velmi ráda, že nová paní ministryně sociálních věcí tento problém nejen vnímá, ale že je ochotná dál jednat o řešení této napjaté situace.

Velmi povzbudivá byla také slova pana ministra zemědělství Jurečky,

když jsem ho interpelovala ve věci hospodaření podniku Lesy České republiky. Pokud bude opravdu naplňovat svá slova o řešení situace ředitele Lesů České republiky, slova o změně hospodaření a zejména pak změně těžby a prodeje dřeva, budu spokojená.

A ještě je tu jedna věc, o které mám potřebu se zmínit. Je to osoba pana ministra financí, pana Babiše. Sněmovna je zákonodárny orgán a velice mě zarazí, že přestože probíhá soudní proces pana ministra, sami zákonodárci nectí presumpci nevinu.

Dámy a pánové, říci ne jakékoliv vládě jen proto, že ještě neměla možnost svou práci přesvědčit, je jednoduché, pokrytecké a krátkozraké. Přestože členové vlády a koalice mají dost hlasů a setkávám se z jejich strany s pozitivním přístupem a ochotou spolupracovat na řešení problémů, které lidi opravdu trápí, nenašla koalice cestu, aby s námi o podpoře vlády komunikovala.

Pokud bude chování koalice takové jako dosud a pokud bude vláda opravdu plnit sliby, které nám tu dnes dává, pak by si zasloužila při dnešním hlasování dostat šanci, ale na druhé straně nás mrzí, že nás celá koalice nebere jako politické partnery a dosud si k nám cestu nenašla. Z těchto důvodů sice vládu přímo nepodpoříme, ale svým odchodem ji budeme přinejmenším tolerovat.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Havlové. S další řádnou přihláškou je pan poslanec David Kádner. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec David Kádner: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vládo, dámy a pánové, čeká mě již několikáté hlasování o důvěře vládě, které jako poslanec absolvuji. Nechci nijak znevažovat dokument programového prohlášení vlády, nicméně pravda je ta, že nejde jen o to, k čemu se nám vláda písemně zavazuje, ale o mnoho důležitější je skutečné plnění slibů. I já mám dnes potřebu zde odůvodnit svoje rozhodování o tom, zda projevit důvěru vládě, na kterou jsme všichni čekali dlouhých osm měsíců.

Jako starosta malé obce jsem zvyklý na konstruktivní politiku a tou se řídím i zde v Poslanecké sněmovně. Politikaření patří do předvolebních bojů, nikoliv sem na plénum Poslanecké sněmovny. Tady by to mělo být o názorech a ne o tom, kdo je v koalici či opozici. V této souvislosti jsem opravdu rád, že se zde objevila spousta nových poslanců a poslankyň, a připadá mi, že politická kultura je zde opravdu lepší než v minulém volebním období.

Já sám bych v tomto volebním období rád konečně prosadil některé pro mě zásadní zákony. Jedním z nich je rozhodně novela o hmotné nouzi, kte-

rou ministr Dienstbier přislíbil předložit v rámci legislativního procesu do dvou měsíců, a mou osobní prioritou je takzvaná nutná obrana, tedy aby se mohl každý občan bránit proti přepadení ve svém vlastním době nebo byť bez toho, aby mu hrozilo, že ho za to odsoudí soud. Těší mě, že si tuto novelu již vyžádalo ke konzultaci Ministerstvo vnitra. Zároveň jsem velmi zvědav, jak se nový ministr financí postaví k problému zpackaného RUDu, ve kterém se panu Kalouskovi podařilo vyčlenit 57 obcí, které jsou nyní ve vážných problémech. Ale bohužel mi od trojkoalice chybí příslib přímé volby starostů a dalších důležitých legislativních věcí, které byly předjednány již v minulém volebním období, a jedná se o zásadní legislativní plány důležité nejen pro občany, ale i pro starosty.

Přesto chci dát vládě možnost začít pracovat a plnit sliby, které voličům koalice dala, a proto dnes při hlasování společně s klubem hnutí Úsvit přímé demokracie opustím sál. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Davidu Kádnerovi. S další řádnou přihláškou pan poslanec Václav Votava. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, uvědomuji si, že jsem jeden z 28, který bude určitě toto jednání prodlužovat, nicméně už jsem přihlášen, takže se toho zhostím. (Hlas z pravé strany sálu.) Ne, pane kolego, neodhlásím se.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím pány kolegy, aby na sebe nepokřikovali. Děkuji.

Poslanec Václav Votava: Omlouvám se.

Přes kritické reakce, které samozřejmě vyvolává návrh programového prohlášení vlády v řadách opozice, přesněji řečeno především u členů bývalé vládní koalice, je naprosto evidentní, že je to teprve současná vládní koalice, která po dlouhých sedmi letech předkládá – a já se domnívám realistický – program nápravy veřejných financí a jejich dlouhodobé udržitelnosti, program, který je nutno považovat vedle naprosto nezbytné podpory ekonomického růstu za jeden ze základních úkolů hospodářské politiky státu. Můžeme tady převracet jednotlivá opatření obsažená v pasážích programového prohlášení vlády, můžeme se přít o to, zda vládou navržená opatření jdou, či nejdou správným směrem, zda by měla být razantní, či méně razantní a tak dále. Nemůžeme však popřít fakt, že nás přichází požádat o důvěru první vláda, jejíž programové prohlášení je postaveno na velmi jednoduchém a pro někoho možná až primitivním záměru nastolit v České republice pořádek. Už bylo na čase. Je to právě stát, jeho fungování

a hospodaření a především jeho rozpočtová politika, která potřebuje nastolení pořádku, jak se říká, jako koza drbání. Není to nic objektivního, určitě.

Stačí se podívat několik let pozpátku na to, s jakými záměry byly sestavovány státní veřejné rozpočty a jak při konfrontaci s výsledky státních závěrečných účtů také dopadly. Takovéto porovnání nám v plné nahotě ukáže fakt, že rozpočtový proces v České republice byl nekvalitně řízen, plánován, ale i kontrolován. Místo koncepční dlouhodobé rozpočtové politiky, která je samozřejmě klíčová pro stabilitu, chování a rozhodování všech subjektů, se veřejné finance takzvaně řídily ze dne na den, řídily se ad hoc rozpočtovými balíčky, často kombinovanými s průběžnými škrty na výdajové straně rozpočtu. Ty ve většině případů také neznamenal nic jiného než zahrnutí české ekonomiky do recese a nárůst skrytých dluhů. Těmi je dnes poznamenaná celá infrastruktura českého státu, ať se jedná o obranu a bezpečnost, ať se jedná o zdravotnictví, školství, kulturu, ochranu životního prostředí, ale samozřejmě i dopravu. Návrhy programového prohlášení vlády jsou podle mého názoru tedy jasným příslibem toho, že se něco podobného již nebude opakovat.

Jedním ze základních předpokladů nápravy veřejných rozpočtů je zavedení pořádku na příjmové straně rozpočtu a nastolení elementární daňové spravedlnosti. Je naprosto nezbytné odstranit z našeho daňového systému privilegia určená pro nejrůznější zájmové skupiny a jednotlivce, spočívající v privilegiu být zdaněn méně, než jsou zdaněni ostatní. Stejně tak je nutno rázně bojovat i proti daňovým únikům. Daňový únik není činem, který by nikoho nepoškozoval. Poškozuje nejen stát, ale ve svém důsledku poškozují všechny občany. O to více jsou pak zdaňováni ti, na které stát snadněji dosáhne, především zaměstnanci. Pokud by byly výrazně sníženy daňové úniky, mohly by při nejmírnějším odhadu vzrůst daňové výnosy o více než 100 mld. korun ročně bez toho, aniž bychom museli výraznějším způsobem zvyšovat nominální sazby daní. Nelze nevidět, že programové prohlášení v tomto ohledu znamená nesporný průlom. Obsahuje zavedení kontrolních pokladen druhé generace, takzvanou elektronickou evidenci tržeb, obsahuje zavedení majetkových příznání či omezení hotovostních plateb, tedy opatření, jejichž zavedení strany bývalých pravicových koalic dlouhodobě odmítaly a také blokovaly. Obsahuje však i řadu dalších opatření, která výrazně zvýší míru rizika odhalení a potrestání tohoto zvrženého jednání.

Je sympatické, že se stejnou logikou přistupuje programové prohlášení i k výdajové straně veřejných rozpočtů. Je evidentní, že na rozdíl od předcházející koalice chápe naprosto jasně, že je ve veřejných výdajích nezbytné nastolit pořádek a elementární pravidla efektivity, že se musí začít šetřit, a to ve všech částech veřejných rozpočtů. Tento postup je podle mé-

ho názoru také zásadním odmítnutím dosavadní pohodlné logiky, že nejvíce se musí šetřit na sociálních výdajích, především na důchodech, protože tam rozpočet nejvíce vydává.

Stejně racionální a naprosto potřebné jsou i záměry vlády před jakýmkoli zásahy důkladně zmapovat, co se ve skutečnosti z jednotlivých rozpočtů vůbec platí, zda nám nejrůznějšími nedotaženými kohoutky nejrůznějších pseudoprojektů neunikají také veřejné peníze. Jsem přesvědčen, že můžeme být všichni překvapeni, co se ve veřejných rozpočtech za nenápadnými tituly může skrývat peněz a kdo je na ně všechno také napojen.

Obávám se, že sociální a ekonomická krize v České republice neskončila a neskončí do doby, dokud bude narůstat armáda nezaměstnaných, dokud se nezačnou v masivním měřítku vytvářet nová pracovní místa, dokud nezačnou významně růst reálné mzdy i celkové příjmy obyvatelstva, dokud nezačnou výrazně klesat počty lidí ohrožených chudobou a sociálním vyloučením ze společnosti. Do té doby jsou také debaty o tom, zda hrubý domácí produkt už konečně poroste po předchozím dlouhodobém poklesu o 1 %, či o 1,5 % myslím dosti irelevantní. Domnívám se, že přes probleskující pozitivní zprávy o ekonomickém oživení nám tento dlouhodobý a stabilní ekonomický růst nespadne zadarmo z nebe ani nepřipluje automaticky ze zahraničí, ale bude stát mnoho úsilí nejen vlády, podnikatelské sféry, územních orgánů a dalších subjektů, ale i peněz – podotýkám – peněz z veřejných rozpočtů. Bez nich to opravdu nepůjde.

Česká republika vedle nezbytného a v programovém prohlášení jasně deklarovaného závazku dodržování fiskálních kritérií z Maastrichtu, tedy zejména dodržení schodku veřejných financí pod 3 % hrubého domácího produktu, po celou dobu svého funkčního období akutně potřebuje zachovat sociální systémy, které zajistí českým občanům postiženým krizí důstojné podmínky života, a ne přežívání v chudobě. Jsem přesvědčen, že v nastalé situaci je a musí být základním cílem státu a jeho orgánů chránit a uchránit své občany před dopady krize, a ne destruovat již tak chatrné sociální systémy chránící občana v případě nemoci, nezaměstnanosti či stáří, jak se o to v některých případech bohužel úspěšně pokoušela svými tzv. reformami předchozí vládní koalice.

Dámy a pánové, i proto je nutné nastolit ve veřejných financích elementární pořádek, aby na tyto základní úkoly byly peníze, a to především peníze vlastní, ne peníze půjčené či darované např. z Evropské unie.

Dámy a pánové, já podporuji vládní prohlášení a podle toho také budu jednat. Děkuji. (Potlesk zejména z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Votavovi. S další řádnou přihláškou je přihlášen pan poslanec Miroslav Grebeníček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dnes před nás předstoupila se žádostí o důvěru koaliční vláda, která chce být jiná, než byla vláda Nečasova, a je potěšující to slyšet, neboť Česká republika a její správa nutně potřebuje změnu.

Ne, neupírám předsedovi vlády deklarovanou snahu a odhodlání vládnout jinak, odpovědněji a blíže principům právního státu a nepopírám, že samotné programové prohlášení slibuje mnohé a mohlo by se stát nikoliv snad základem zásadní změny, ale přinejmenším prvním krokem k efektivnějšímu a demokratičtějšímu stylu vládnutí a ke kvalifikovanějšímu, alespoň poněkud sociálně odpovědnějšímu řízení státu. Problémy minulých let, které se vyhrótily v roce 2012, ovšem pokračují. Setrvačnost ekonomiky se přece nedá zlomit přes noc. Sociálně ekonomická situace je natolik vážná, že žádné krátkodobé opatření ji nemůže zvrátit. Bude to mít nepříjemné důsledky nejen v letošním, ale pravděpodobně i v příštím roce. Mnozí odborníci dokonce připouštějí, že dědictví destruktivní hospodářské politiky předchozích pravicových vlád může u nás přetrvávat dalších pět let.

Ano, šetřilo se na investicích, čímž jsme ztráceli budoucnost. Koordinace vládní a měnové politiky byla prakticky nulová. Když se zamyslíme nad směřováním státního rozpočtu a nad tím, co dělá Česká národní banka, tak je zjevné, že rozpočtová a měnová politika jdou dokonce proti sobě. Předpoklady pro změnu musí tedy vytvořit dosud zcela absentující hospodářská politika vlády a pochopitelně i rozumně koncipovaný státní rozpočet. Mimo jiné i proto, že naše hospodářství dlouhodobě žije s nezanedbatelnou, či dokonce hroživou nezaměstnaností. Je na tom bohužel přímo postaveno.

Souhlasím s těmi, kteří za klíčový impuls pro oživení ekonomiky považují především vývoj vnitřní poptávky, růst spotřeby a růst investic. Vládní koalici pak připomínám, že každým rokem z české ekonomiky odchází přibližně 250 mld. dividend do zahraničí, které zde nejsou produktivně užity či investovány do posílení výrobního potenciálu.

Ne, nemohu souhlasit s těmi, kteří s patřičnou nadsázkou prohlašují: Nečaska oponou trhla a změněn svět. Nic, vůbec nic se zatím nezměnilo.

Jistě, Sobotkova vláda ve svém programovém prohlášení slibuje občanům téměř vše. Nebylo by ovšem prozíravé tomu bezesbýtku uvěřit. Jak máme vašim závěrům věřit, když vy sami si nevěříte a vy sami se na jedné straně občanům k něčemu zavazujete a na straně druhé už nyní jste začali své sliby porušovat, navzájem se vydírat a kvalitu nahrazovat provi-

zoriem? Jedním z nich je polotovar služebního zákona a spolu s ním už zase pozoruhodná tahanice o místa politických náměstků a rozdělování trafik. A co horšího, konkrétní členové vládní koalice už v uplynulých týdnech stačili porušit i to základní. Mám tu na mysli závazek ústavních činitelů respektovat principy právního státu, hájit ústavní práva občanů a dbát i na mezinárodní úmluvy o lidských právech, kterými je naše republika vázána. Ano, vaše údajná podpora demokracie a základních lidských práv se již nyní, poměřováno dosavadním průběhem jednání Poslanecké sněmovny, stala v konkrétních případech bezobsažnou floskulí.

A tak se ptám: Čím se vlastně vaše závazky a jejich mechanismus liší od onoho válcování opozice a koaličních kšeftů, které nynější předseda vlády tak ostře a nesmlouvavě kritizoval na svých předchůdcích? Vše nasvědčuje tomu, že vládní koalice působí jako deklaratorní slepenec dobrých úmyslů, který je však zatížený starými nectnostmi. Je ale dobré připomenout, že i Nečasova koalice začínala s úctyhodnou většinou, dokonce s počtem 118 mandátů, a na rozdíl od té současné ještě s mimořádnou podporou servilních médií, která ji prezentovala jako údajnou vládu rozpočtové odpovědnosti a boje proti korupci.

Co z toho je užitečné pro dnešek, kdy posuzujeme záměry nové koaliční vlády a styl, kterým je chce prosazovat? Její předchůdkyně začínala jako koalice mediální reklamou vypucovaného virtuálního pana Čistého a také jako vláda nejlepšího evropského ministra financí. Oba dva, každý ovšem z jiného důvodu, ztratili nakonec mediální svatozář. A co naznačuje limity vlády ve složení Česká strana sociální demokratická, hnutí ANO a KDU-ČSL? Především to, že předvolební sliby nejsilnější strany vládní koalice tvrdě narazily. Jde o politické tlaky špiček KDU-ČSL na výkon mandátu ústavních činitelů a o tlak vykonávaný na koaliční strany a předsedu vlády i jeho kabinet.

Donedávna jsem si myslel, že současná vládní koalice je přece jen trochu jiná než její předchůdkyně. Už si to nemyslím, neboť lidovci prý nechtějí ani slyšet o jakémkoliv oprávněném zásahu do tzv. církevních restitucí. Jako součást vládní koalice by si však mohli alespoň uvědomit, že pokud nejsou peníze na zvyšování důchodů, na slušné přídatky pro děti, na aktivní politiku zaměstnanosti, investice, tak dávat nyní až neuvěřitelně velké finanční náhrady církvím je mimořádný hazard s veřejnými financemi! Jistě každý alespoň trochu informovaný člověk ví, že to protagonisté z řad církevních prelátů i bývalé vládní koalice udělali vcelku mazaně. Dokonce tak mazaně, že církevní subjekty ženou k soudům nejen stát, ale i kraje, obce a soukromé osoby. I to je důvod, proč veřejně vyzývám předsedu vlády, abychom se k uvedenému zákonu vrátili. Mimo jiné i proto, že si to přeje 81 % našich spoluobčanů.

Uvedené skutečnosti pak ukazují, na jak slabých základech a na jak ne-

spolehlivých osobách je založena vláda, která nás žádá o důvěru. Co se dá dělat? Nějak si s tím budeme muset poradit!

Dámy a pánové, děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další do debaty je přihlášen pan poslanec Jiří Dolejš a připraví se pan poslanec Laudát František.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo. Milí kolegové a kolegyně, zejména ti, kteří se nechystají přepnout na nadcházející hokejový mač mezi Českem a Slovenskou republikou, tak si dovoluji několik stručných poznámek, které si vybraly z balíčku programového prohlášení zejména oblast hospodářské politiky, protože podobně jako kdysi v kampani na amerického prezidenta Bill Clinton upozorňoval své voliče, že je to v ekonomii, blbče! Já si myslím, že skutečně když nebudeme mít na uhrazení vládních slibů, tak se sliby prostě z naděje přemění na iluze. A myslím si, že je velmi důležité tomuto, zejména tomuto se věnovat.

Ale ještě než se do toho dám, tak bych rád rozklíčoval ani ne možná tak pro kolegy a kolegyně, ti už se možná naučili nuancím jednacního řádu, ale těm několika málo, kteří snad ještě sledují přenos z Poslanecké sněmovny a z hlasování o důvěře vládě, abych jim ozřejmil, že hlasování o vládě je buď podporující vládu, to je zjevně stojedenáctka naší trojkoalice, anebo vládu nepodpoříme. A ta nepodpora může mít dvojí podobu: prostě buď ne, a to je naše vyhraněná pravicová opozice, která na vládě nenechala nit suchou – ale z pravicových pozic, anebo je to zdržení se, které je také nepodporou, a to předkládá jako jistý postoj vůči vládě KSČM. Ten význam je jednoduchý. My si myslíme, že vládní sliby jsou hodny pozornosti, ale bohužel se obáváme, že ty sliby nemusí být naplněny. A nejsme přitom žádná poloopozice, která strká do vládních dveří nohu, i když ji tam nechtějí. My neodejdeme z hlasování a nesnížíme tím kvorum, byť si myslím, že 111 hlasů by bohatě stačilo. Takováhle gesta nemáme zapotřebí dělat. My se snažíme věcně vysvětlit, co nám v programu vlády chybí a co je tam nedostatečně vysvětleno, jak to vláda chce realizovat. Zkrátka opozice může být i věcná. Nemusí dělat takovou tu tchoří politiku, že když nejsem ve vládě, nemohu uškodit, tak aspoň zasmradím. Já si myslím, že věcnost opoziční politiky je velmi důležitá, protože svým způsobem – a poslouchejte, pánové a dámy v koalici – opoziční kritika může být i rozumem zadarmo, kdy vám třeba z nějaké stranické či jiné loajality někdy schází artikulovat dostatečně tyto problémy.

A nyní se vracím k problému ekonomického jádra vládního programu, či chcete-li, nové ekonomické politiky, jak to tady nazval pan premiér Sobotka, čímž nenarážím na jinou novou ekonomickou politiku, spíš se chci

dostat k závěru, že ona zase až tak nová není. Je tady dost problém ujasnit si, jestli to, co je předloženo, je pouze určitou korekcí stavu, kdy země byla, jak říkal pan ministr zahraničí, jak jsem pozorně poslouchal, zasažena entropií, chaosem a turbulencí, a tedy vláda vnese do toho chaosu určitý řád, zda je to korekcí chyb předcházejících vlád pánů Nečase, Topolánka atd., anebo zda je to skutečnou podstatnou změnou, což slibovali před volbami voličům.

Mně z toho vychází, že změny skutečně jsou velmi dílčí, že se jedná jenom o korekci, a že tudíž na hlubší změnu si budeme muset počkat. Přesto si myslím, že dílčí cíle v oblasti ekonomiky mohou být některé zajímavé, ale to ekonomické nebo finanční zabezpečení jaksi se nedá vyčíst z programu a samozřejmě že je jasné, že tam nemohou být detailní rozbory, analýzy, čísla; to není funkcí vládního programu, ale mělo by být aspoň z toho zřejmé, kde a jak na to chceme vzít. A já se obávám, že seberechlejší Kobra nevybere během jednoho roku tolik peněz navíc, aby zbilancovala některé věci, které budou požadovány v návrhu rozpočtu na rok 2015. Já se obávám, že dokonce víze nových, nejmodernějších registračních pokladen nevynese takový balík peněz do rozpočtu, aby podobně zafungovala a pánové ve vládě se nemuseli bát, že na jejich požadavky a volební sliby nebudou peníze.

Naopak některé systémové věci se řeší polovičatě. Tady bych zmínil chronickou záležitost této Sněmovny, skoro prakticky 20 let se tady objevující, a to je majetkové přiznání. Nakonec z majetkového přiznání zbyl jakýsi polovičatý tvar, a tedy přiznání pouze osob veřejných, a to ještě v režimu, který, zdá se, že to, oč především šlo, tedy o plošnost a postih osob, které se neoprávněně dostaly k majetku, ať už momentálně, aktuálně v politice jsou, či nejsou, tak to tam řešeno nebude.

Vláda nastupuje do své role v atmosféře očekávaného oživení ekonomiky. Proto v programovém prohlášení deklaruje prioritu nastartování udržitelného růstu. Tady kolegové zejména ze sociální demokracie – pan ministr financí spíš rozebíral ropné produkty, jak jsem poslouchal, a jiné věci – ale kolegové ze sociální demokracie se vyjadřovali k tomuto problému trošičku slovy, která – měl jsem z toho prostě pocit děj vu. Zkrátka říkali, že je irelevantní se bavit o tom, jakého hospodářského růstu vlastně jsme schopni dosáhnout. A přesně těmito slovy pan emeritní ministr financí Kalousek nám jak v roce 2009, tak v roce 2012 vysvětloval, že to nesmíme vůbec po vládě chtít, že měnit návrh státního rozpočtu v té situaci entropie a turbulence nemá smysl, ono to nějak dopadne a během roku v rámci provozu to nějak setřeseme do čísel, která nakonec vyhlásíme za ta jediná správná.

A já si myslím, že to není až tak nedůležité, protože pokud bych měl hodnotit prorůstová opatření, ke kterým se vláda hlásí, tak jsou velmi malá.

A zdá se, že vláda očekává, že se sveze na takové vlnce oživení, a je velmi důležité, jak silná ta vlnka bude a nebo jestli k ní přidáme něco vlastního. Na příští rok, tedy vlastně na letošní rok, máme rok 2014, je z loňských propadů 1 % naplánováno 2 % plus. Nevíme, jestli se to splní. Ale pokud by měly být naplněny všechny ty sliby, tak bychom měli dosáhnout skutečně robustního růstu. Minimálně bych to odhadoval tak na 4 % plus HDP, aby řád 50 až 100 miliard korun byl k dispozici. A to se obávám, že takováto prognóza se skutečně nedá postavit bez relevantnějších nástrojů.

Když se podíváme na kapitálové výdaje vlády, tak co se dovidáme. No, dovidáme se, že vláda chce stabilizovat zdroje ve Státním fondu dopravní infrastruktury. Co to je – stabilizovat? To znamená nechat je na současné úrovni? No pravděpodobně. Ale pak z toho vyplývá tedy, že jediné, o co vládě jde, je, řekněme, racionálněji tyto prostředky umisťovat, neplýtvat jimi tolik. Ale to je zas jakási jenom technokratická víze, že když ten dráb bude pořádně práskat bičem, že v rychlé době se ten multiplikační efekt dopravních staveb znásobí.

Co mi tam chybí, je zafinancování druhého státního fondu a to je Státní fond rozvoje bydlení. Nejenom proto, že bydlení je sociálně důležité, ale také proto, že investice do bydlení pomohou rychleji resortu stavebnictví, že tam ten multiplikační efekt je daleko lepší.

Pokud pátráme nejenom v programovém prohlášení, ale zejména ve vyjádření představitelů vlády, kde dále chtějí brát peníze, tak se dozvíme, že chtějí nějakým způsobem ocesat státní účty. Ale ono to také není až tak jednoduché, protože pokud nemají na mysli samozřejmě mimořádné rozdělení dividend, a to, pravda, je možné, ale o dividendách se vždycky rozhoduje až na základě roční uzávěrky. Akcionář může navrhnout, aby tedy dividendy nebyly reinvestovány a odvedeny do státní pokladny například; když jde o akcionáře stát, tak je to prostředek mimořádný a dočkáme se ho opět až po ročním vypořádání. Pokud ale jde o kapitálové účty jednotlivých státních firem, tak tam se obávám, že to není tak jednoduché a už vůbec není snadné. Na to dokonce existuje bruselská směrnice, a to vzít jednoduše prachy, které jsou v České národní bance.

Dobrý nápad je samozřejmě konečně po letech, když jsme od roku 2004 členy Evropské unie, začít pořádně využívat evropské fondy. To je opravdu vynikající nápad, akorát by se člověk rád dozvěděl, jak to tedy chcete dělat, že to odted začne daleko lépe fungovat.

To jsou investice a zdroje, které by bylo možné buď proinvestovat, nebo jimi podpořit především domácí poptávku. A pak je tady další prorůstový nástroj, prorůstový faktor, a to je proexportní agenda. To je mantra všech předchozích vlád, nejenom dokonce Nečasovy a Topolánkovy, ale dokonce ještě těch starších. O tom se bavíme dlouze a přitom zjišťujeme, že ČEZ, EGAP jsou instituce, které nefungují

stoprocentně, občas se tam na něco přijde podívat policie. Víme navíc také, že samotný rozvoj exportu nevstupuje celým objemem obrátově do tempa přírůstku domácího hospodářského produktu, ale že tam vstupuje jenom to saldo. A když se podíváme, byť Evropa mírně ožívá, na výsledek zahraničního obchodu za loňský rok, tak bohužel musím říct, že ten příspěvek k dynamice hrubého domácího produktu je velmi malý.

Máme tady proexportní aktivitu České národní banky. Pravda. To, jak zacvičili měnovým kursem, by mohlo, ještě nemáme čísla, tak říkám mohlo, pomoci exportu. Tam je dost důležité, do jaké míry jsou už nakontrahované věci ještě před pohybem kursu, jak vypadá zahraniční poptávka. Uvidíme. V každém případě pan prezident, jak jsem ho poslouchal, se vyjádřil velmi nelibě o tom měnovém cvičení České národní banky. Nevím, jestli to rozebíral s novým členem Bankovní rady panem Rusnokem. On když byl premiér, tak si pamatuji, že to naopak podpořil. Takže ono s tím proexportním nástrojem podpory růstu to bude asi složitější.

Předminulá vláda, tedy vláda Petra Nečase, která měla dokonce ještě víc mandátů, než máte vy, 118, si říkala vláda rozpočtové odpovědnosti. Dokonce z voleb, ze kterých vzešla, v těch volbách se používal takový hysterický strašák, že pokud nebudeme tvrdí škrtači, přijde řecké strašidlo a vydáme se na cestu k státnímu bankrotu. Zdá se, že toto strašidlo už se vrátilo do svého brlohu, už nás nestraší. To je možná dobře, ale možná to také souvisí s tím, že světová a evropská krize trošičku polevila a že možná se dočkáme skutečně oživení. Ale krom toho, že vláda slibuje, že se tedy vejde do maastrichtských kritérií, mám na mysli deficit 3 %, tak by možná nebylo od věci se dozvědět, jestli hodlá mít nějaký cíl v oblasti veřejného dluhu.

My jsme se tady minulý týden bavili o návrhu české dluhové brzdy. Vrátili jsme ji jako něco, co by mělo vzejít z vládní dílny. Vláda slibovala, že se k tomu vrátí a že ona v rámci své odpovědnosti něco předloží. Ale když má příležitost něco předložit, tak se nedovíme, jestli třeba chce veřejný dluh zafixovat na 50 %, což by bylo ještě pod onou šedesátiprocentní hranicí, anebo jestli chce ten interval náležitě využít, protože ten prostor tam samozřejmě je.

Vláda se hlásí k proevropské orientaci. Pravda, jsme součástí hospodářské unie a v referendu jsme se vyslovovali i pro projekt eura, ale když se dovídám, že vláda samozřejmě není až tak naivní, aby si myslela, že euro můžeme přijmout do dvou, do tří let, ale říká, že chce pracovat na podmínkách pro euro, tak se člověk musí ptát jakých, protože maastrichtská kritéria aktuálně splňujeme. Takže co k tomu ještě? Ptám se, jestli tím kritériem nebo tou podmínkou by měla být reálná konvergence ekonomické úrovně, protože pak ty dopady přijetí eura jsou menší. Nebo tou podmínkou je výše kursu měnového, protože je rozdíl, jestli přijmeme euro, když

bude stát 23 korun, anebo 28 korun. To je sakra velký rozdíl. A celá řada dalších problémů včetně nikoliv vstupu do eurozóny, ale vstupu do evropského měnového mechanismu, kam se musí vlézt dva roky před tím termínem. A jestliže by například euro bylo uvažováno od roku 2019, tak odečtu dva roky a máme rok 2017, což je konec volebního období.

Takže to jsou věci, které se zatím z programového prohlášení nedozvídáme, a bohužel se obávám, že se nedozvíme ani dneska, byť třeba někteří pánové ministři z vlády budou reagovat, protože mám obavy, že tohle si ještě v koalici prostě nevyříkali. A takových nevyříkaných, ale přitom strategicky důležitých věcí tam asi bude celá řada.

Každý ekonom vám potvrdí, že kromě peněz, ty jsou krví ekonomiky, je pro ekonomiku strašně důležitá energetika. Je tady úkol aktualizovat, projednat novou státní energetickou koncepci. A dokonce jsem někde četl, myslím, že to bylo v koaliční smlouvě, že tuto koncepci, aby byla stabilní, chcete projednat napříč celým politickým spektrem. Fajn. Výborně. A to je vklad do debaty o této státní energetické koncepci?

Tak za prvé se dovídáme, že jádro ano, to opět není nic nového, to v této zemi většinově platí v podstatě odjakživa kromě krátkého extempore, kdy zelení byli ve vládě, tak nikdo zásadnější koncepční problém s tím neměl, ale co je důležité – jak, v jaké míře, za jakých ekonomických podmínek, což je ten dovětek, že by se dostavba JETE měla realizovat hospodářsky výhodně. A obávám se, že tady postup, pokud jde o požadavek ČEZu na garantované ceny za jadernou energii, dostatečně vyjasněný není, ale přitom to je parametr, přes který vlak, jak se říká, nejede. Přitom současně vláda říká, že přijme zákon o snižování závislosti na fosilních palivech, to je ten britský model, ale opět dodává, že jediné když nedopadne na konkurenceschopnost českého průmyslu. Tak já jsem z toho jelen. Já teď opravdu nevím, jak ten energetický mix nakonec bude vypadat, a mohu konstatovat jediné – že je jenom dobře, že to aspoň chcete projednat napříč celý politickým spektrem a že expertní týmy se tomu začnou konečně věnovat.

Jedna taková položka, která ve veřejných financích má ještě nějaký význam, byť už to není jako v dobách, kdy byl premiérem například pan Klaus a další, a to jsou privatizační výnosy. Stát ještě jakýs takýs majetek má. Mně by se líbilo, kdybyste poměrně jasně řekli, že kromě nějakých obchodovatelných drobností, které jsou v akciovém portfoliu, se nebudou privatizovat a že se garantuje nezcizitelnost určitých firem, a to nejenom státních lesů, ale i třeba České pošty, Jihočeši obligátní evergreen Budvar, ale zejména snižování podílu státu v ČEZu. O tom se nic nedovíme.

Abych nebyl příliš dlouhý, tak jenom se teď na chvíli podívám na možnou strukturu a napětí v bilanci veřejných financí, tedy státního rozpočtu. Už jsem říkal, že pokud jde o kapitálové výdaje, vláda vlastně mluví

poněkud šalamounsky, že chce zintenzivnit veřejné stavby, výstavbu a zároveň že chce neomezovat objem, tedy ten snížený objem. To si myslím, že to není zrovna velký fiskální impuls v oblasti kapitálových výdajů, ale dobře. Ale uvědomme si, že v programu je celá řada položek, které také nejsou zrovna malé. Zeptám se na to, co znamená neseškrtnání platů ve veřejné sféře, když se diskutuje už delší dobu o tom, že by měl být tarifní systém daleko více motivační.

Pokud jde o nezaměstnanost, tak samozřejmě asi hospodářský růst to nejlépe a stabilně zajistí. Ale budou se muset řešit horké problémy v regionech, jako je severní Morava nebo severní Čechy, a tyto strukturálně zasažené regiony budou vyžadovat od vlády pomoc. A to jasnou, rychlou a samozřejmě i rozpočtovou. Nepochybuji o tom, že na jednání tripartity o tom ještě bude řeč, ale bohužel i když je dobře, že vláda se chce věnovat sociálnímu dialogu, tak pokud vím, tak po jednání s odbory vznikla celá řada námětů, které do návrhu programového prohlášení dosud inkorporovány nebyly, takže v tomto ohledu jsme opět jenom u slibů.

Strašně důležité jsou veřejné služby, jak zdravotnictví, tak penzijní systém. Je to velký koláč peněz, a když se podíváme tedy například na penzijní systém, tak je sice dobře, že se obnoví valorizace důchodů, dokonce myslím, že jsem někde slyšel novou paní ministryni práce a sociálních věcí, že mluví o částce v roce 2015 270 korun, což je mírně lepší než v minulosti, kdy důchodci dostali 30 nebo 40 korun. Za to se opravdu tedy hodně rozjelí. Ale já se obávám, že zůstává tady nevyřešen problém kompenzace toho, že důchody byly dlouhodobě zmrazené, že zejména podprůměrné důchody se dostaly do pásma ohrožení chudobou, a pokud bychom toto měli brát vážně a důležité pro sociální smír a klid v zemi, tak to jsou další rozpočtové nároky. A to nemluvím o tom, zda bude, nebo nebude podporovat dotační podpora třetího pilíře důchodového systému, jakým způsobem bude uzavřen ten experiment s penzijním systémem atd.

Do krajů bychom měli také přispět něčím. Je tam nekonkrétní, ale přesto aspoň položkově zmíněná garance za sociální služby, které přicházejí do krajů. Nevím, jestli na úrovni loňského roku plánovaného, nebo reálně rozpočtovaného. Tam je dost významný rozdíl. Víte, že tam byla rozpočtová změna. Rovněž tak budou kraje asi chtít příspěvek na dopravní infrastrukturu.

Zcela před závorku asi byla vyndána problematika církevního majetku, byť do každého budgetu ročního to vstupuje. Pokud jde o peněžní platby, tak to vstupuje ne nevýznamnou částkou, ale dlouhodobě je tady také nejasno.

Čili to je celá řada výdajových požadavků, které nejsou důvěryhodně zbilancovány, pokud jde o příjmovou stránku. Tady, myslím, předseda rozpočtového výboru kolega Votava hovořil o tom, že tato vláda má na

svém praporci daňovou spravedlnost. To je samozřejmě bohužel, ale když se podíváme konkrétně na to, jaké daňové návrhy vláda očekává, tak kromě moratoria v letošním roce, což se skutečně stejně stihnout nedá, tak nevím, jestli vztah mezi programovým prohlášením a koaliční smlouvou, kde v programovém prohlášení k daním skoro nic nejdeme, ale v koaliční smlouvě se dovidáme aspoň to, že nezvyšování DPH může také znamenat snižování DPH. A to snižování nejenom u léků, ale dokonce u plenek atd., knih, dětská výživa etc. etc. Takže je programové prohlášení ke koaliční smlouvě komplementem, anebo jste ztratili odvahu a těch pár řádků do programového prohlášení v tak významné věci vám už za to nestálo?

Je předmětem, řekl bych, astrologických úvah otázka sektorové daně? Já vím, že jste si nepláclí, ale v koaliční smlouvě máte, že zvážit zavedení sektorové daně, ale přitom víte, že honit malé a střední podnikatele, živnostníky, hrozit jim, že jejich chování, pokud jde o výběr daní, je takové to sprosté slovo, optimalizace daní, na ty malé si troufnout, ale na ty velké, kteří jsou mnohdy v oligopolním postavení, na ty si netroufneme? Přitom tam by byl jasný rozpočtový výnos. To jsou korporátní daně. A progresse u daní z příjmu fyzických osob, ta je opravdu jenom symbolická. Ta jenom, aby se neřeklo, že nějaká progresse je.

Takže to jsou daňové návrhy. Já nechci hledat nějaké zájmové pozadí v tom, že se nezapomnělo na zelenou naftu, i proto, že si myslím, že zelená nafta není až tak jaksi špatný nápad. Uvidíme, jak dopadne spotřební daň u lihu, u vína, u biopaliv. To všechno bude nepochybně také zajímavé. Ale vypadla vám ze seznamu daň z finančních transakcí, větší progresse u daně z majetku, tedy u velkých majetků. Tohle všechno bude chybět na příjmové stránce státního rozpočtu. A to je, řekl bych, ten krizový scénář, o kterém tady trochu sýčkoval, ale právem asi, pan prezident, když říkal, že se může ukázat, že to oživení ekonomické nebude až tak velké, že příjmy budou chybět, a pokud to budete chtít dodržet, tak rok 2015 a rozpočet na rok 2015 začne velká tlačenička.

Takže když to shrnu, je tam hodně ale. Skutečně ten návrh není ekonomicky konzistentní a propracovaný. Možná že někteří jste měli i dobrou vůli nabídnout nějakou naději, byť malou. Ale záruka je minimální. Tam, pokud tyto záruky nejsou, je velmi reálné, že dojde k tomu, že se sliby přemění na velmi vágní – teď jsem si půjčil slovo vágní od pana emeritního prezidenta Václava Klause, ale výjimečně člověk může i s tímto člověkem souhlasit, že jsou to vágní iluze, a že tudíž pokud vašimi hlavními klienty, a to jak kvantitativně, tak i sociálně, by měli být zaměstnanci, by to měli být i drobní a malí podnikatelé, kdyby to měli být klienti veřejných služeb, tak na tyto lidi... bohužel těch nadějí jste jim zatím moc nedali. Zatím to vypadá spíš na ty iluze. Proto myslíme na ně.

Důvěru vám skutečně nelze dát i z tohoto levicového opozičního pohledu. A my se opravdu necpeme do těch dveří, nestrkáme tam nohu jako kolegové z jině, řekl bych spíš pravicové strany, snad se jich to nedotkne, kolegové z Úsvitu. Ale myslíme si, že tlačit na to, aby ty sliby nezůstaly na papíře, lze. Je to třeba. Je to naprosto věcná politika a on si nás volič vyzkouší. Koneckonců sto dní hájení si myslím, že v tomto případě, kdy sto dní trvalo, než vůbec vláda vznikla, je zbytečná věc. Já myslím, že věcná kritika může začít už od zítřka.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další přihlášený do diskuse je poslanec František Laudát a připraví se Jiří Koubek.

Poslanec František Laudát: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové a pane ministře. Zbytek vlády zřejmě poté, co se vybil na potyčkách, tak už mu nestojí za to poslouchat skutečně přihlášené do diskuse. Je mně líto.

Začal bych tím, že bych poděkoval dvěma předřečníkům za to, že důsledně oddělili pravicovou opozici od levicové, protože skutečně my nepodpoříme, TOP 09 nepodpoří tuto vládu, ale docela bych se ohradil proti tomu označovat Úsvit za pravicovou stranu. Já si myslím, že je to spolek lidí, kteří dávají jednoznačný návod k tomu, jak tuto zemi vyhodit do povětří.

Zkusím své vystoupení, které bude tentokrát delší, rozdělit na dvě části. V jedné se budu věnovat dopravě a zkusím se přidržet pouze toho, co jsme dostali do svých schránek, a ve druhé budu mít jakýsi širší pohled na celý programový dokument. Podobně jako pan prezident mám problém s tím, a nepamatuji to tady, že je to rozděleno na dvě části: jednak programové prohlášení vlády a jednak koaliční smlouvu. Já se tady budu vyjadřovat ke koaliční smlouvě – samozřejmě nemůžu kritizovat pana ministra, protože ten text byl známý ještě před Vánocemi a Babiš přemluvil pana budoucího ministra o Vánocích – a budu odsakovat do programového prohlášení vlády, což si myslím, že zřejmě udělala nějaká PR agentura, protože se jí povedlo nejenom v této kapitole víceméně vytahat fráze z koaliční smlouvy, kde přece jenom aspoň je o něco málo více reálných věcí, právě do programového prohlášení.

Takže ke koaliční smlouvě. Celá kapitola je formulována ve stylu slibem nezarmoutíš. Postrádá logický sled jednotlivých dopravních agend. Ty se průběžně prolínají. Podobně jako celému dokumentu chybí kapitola ekonomická rozvaha o reálnosti programu. Realizace všech slibů uvedených v programu by znamenala vynaložení prostředků v řádu nejméně deseti a více celých státních rozpočtů země. Tomu se autoři textu vyhýbají nekonk-

rétními formulacemi. Najdete tam mnohokrát: budeme podporovat, zvýšíme objem prostředků, podpoříme rozvoj, budeme klást důraz. V dokumentu se vyskytuje nápadně málo konkrétních čísel.

V koaliční smlouvě zvýšení podílu z výnosů spotřební daně pro rozpočet Státního fondu dopravní infrastruktury na minimálně 25 %. Tak jak je v tradici spíše, co pamatuju, sociálních demokratů, není samozřejmě uvedeno, na úkor které jiné kapitoly, protože veřejné peníze, ať se to komu líbí, nebo nelíbí, jsou jeden ranec. Zavedení expertiz nákladů u stavebních investic nad 50 mil. korun, dohled nad řádným průběhem veřejných soutěží a kvalitní projektová příprava by vyšly levněji, byly by výrazně efektivnější. Spolupodílím se nějakou činností na akci, kde je 11 pater kontrol, a nejsem si tak jistý, že to funguje.

Ekonomické postavení dopravy je v textu zastřešeno cílem dosažení podílu zdrojů na dopravní infrastrukturu až 2 % hrubého domácího produktu, což je na tak rozsáhlé plány, které jsem zmiňoval na začátku, málo. To je něco přes 70 miliard korun. Před krizí v roce 2008 byla částka výrazně vyšší. Již dokonce jednou byl rekord s evropskými dotacemi asi 110 miliard korun. Výše uvedenými třemi údaji ekonomická kvantifikace kapitoly končí.

Na rozdíl od toho v programovém dokumentu, už to tady bylo zmíněno, přibylo R52, R6, R35, R43, R49, D3, D8, D11, R1 – pražský okruh. K tomu bych řekl, když tady pan ministr financí volá po propojení s Rakouskem přes jižní Čechy, tak tam chybí R3. D11 končí u Jaroměře, tak co R11? Hodně bolavé místo s notorickou nezaměstnaností je Mostecko, pak se ptám, když už tedy chceme bojovat s nezaměstnaností, proč tam není krvavá silnice, kterou bezesporu je R7. A tak bych mohl pokračovat.

Podobně jako ekonomická rozvaha chybí v kapitole specifikace konkrétních priorit. V dokumentu lze identifikovat tyto konkrétní priority: Rychlostní silnice R35, zřejmě se jedná o úsek Opatovice–Mohelnice, protože pokud to je prioritou v celé délce, tak v téhle ekonomické situaci a z hlediska připravenosti by se stát prohnul, protože R35 není jenom v krizově potřebném místě mezi dejme tomu Hradcem Králové a Olomoucí. Pak je tam dostavba třetího a čtvrtého železničního koridoru, o tom už není řeč v programovém prohlášení, studie kanálu Dunaj–Odra–Labe, také v programovém prohlášení už není, zaplať pámbůh říkám. Zřízení regulačního úřadu pro železniční dopravu, to si myslím, že už tam taky není. O kvantifikaci ostatních priorit uvedených v koaliční smlouvě lze spekulovat.

Text kapitoly moderní doprava je zmatečný z hlediska rozdělení kompetencí obec, kraj, stát. I v současné situaci státního zadlužení má program ambici ingerovat do pravomocí obcí a krajů, to je zajištění provázanosti integrovaných dopravních systémů. V několika dalších záležitostech slibuje podporu cyklodopravy, pěší dopravě. Není specifikováno, komu bude stát

pomáhat při pořízování ekologicky šetrnějších vozidel. Nabízí se paralela podpory kamionů formou slev na mýtném.

V kapitole životní prostředí 4.4. Ovzduší a kvalita života si dokonce koalice troufá na úplnou koordinaci – cituji doslova: „Podpoříme rozvoj pěší a cyklistické dopravy v obcích a městech, koordinovaně na celém území (plánování uliční sítě, průchody, pěší zóny, cyklostezky).“

Přesun nákladů ze silnic na železnici je obecně dobrý cíl. Program koalice však touto základní deklarací končí. Není to nic nového, ani náznak toho, jak toho chtějí dosáhnout. Chybí snad kromě pokusů rovnat zpoplatnění dopravní cesty, opět nic nového, silnice versus železnice. Zmínka o přípravě rychlých spojení je pozitivní. V koaliční dohodě už to není, pan Babiš to tady ale zmiňuje jako prioritu, tím chce říct rychlé železnice, tomu říká. Ale text nerespektuje souslednost jednotlivých kroků při přípravě projektu, zase je to tam zmatečné. Výstavbu dopravní infrastruktury dnes již nebrzdí ani tolik legislativa, po které se naléhavě volá jako po spásném mléku jak v koaliční smlouvě, tak i v programovém prohlášení, ale neefektivní výkon státních institucí při veřejnoprávním projednání staveb, výkupu pozemků a při formulování územně plánovací dokumentace. Dokument si ce mluví o potřebnosti přípravy velkých staveb, ale nezmiňuje se o prvotním problému – kvalitě projektu a zodpovědnosti projektantů.

Část o letecké dopravě nereflektuje skutečné priority letecké dopravy a neodpovídá prakticky na žádnou z důležitých otázek.

Co se týká programového prohlášení, dovolím si dopravní veřejnost upozornit, a to mě přesvědčilo o tom, že to musela dělat, tu závěrečnou recenzi, PR agentura, nikoliv pan ministr dopravy – je tam věta: Vláda dokončí úseky s napojením na síť TEN-T. To tam skutečně je.

Asi všichni, co jsme tu už bojovali s ministry dopravy v hospodářském výboru, vědí, že přes nás vedou síť TEN-T, že je tam řada nedodělaných úseků. Shodou okolností v těch prioritách některé nejsou zmíněny a nevím, co budeme napojovat. Pokud by tato koalice dosáhla toho, že se dobudují třeba chybějící dálniční úseky právě na trasách TEN-T, ať už v českých zemích, či na Moravě, tak by to bylo pro tuto zemi hodně přínosné.

Ale když člověk kritizuje, asi by mohl také říci, co si myslí, že tam chybí. Takže dle mého názoru kapitole chybí systémový přístup, respektování multimodálního charakteru dopravy. Ignorování tohoto logického nástroje rozhodování o investicích způsobuje nemalé škody. Chybí nástroj k budování přepravních terminálů, v celé kapitole chybí klíčový nástroj přístupu k dopravním investicím, potřebnost, prosaditelnost, proveditelnost. Tím je otevřena cesta k neefektivním investicím, ohýbání priorit na základě lobbistických tlaků a korupce, k malým přínosům naší ekonomice v reálném čase. V textu celé kapitoly není zmínka o elektronizaci dopravy, nebo chcete-li, telematice. V programovém prohlášení schováno do části o

Galileově kosmickém výzkumu, už se to tam objevilo, ale spíše zřejmě ve vazbě na elektronické mýtné, nevím, co tím chtěla koalice říci. Přitom dynamické řízení dopravy by výrazně zvýšilo efektivitu provozu i jeho bezpečnost, mělo by výrazně ekologický příznivý efekt a u přetížených komunikací by zvýšilo dopravní kapacitu až o 30 %. V rámci např. silničních staveb se jedná o maximálně 3 % celkových investičních nákladů, na rozdíl od betonu s odhadovanou až téměř třetinovou efektivitou, co se týká bezpečnosti a zejména zvýšení kapacity.

Na rozdíl od koaliční smlouvy v programovém prohlášení už se něco naznačuje o cestě, kudy se bude koalice ubírat. V elektronickém mýtném, tam beru, že klíčová je zmínka o tom, že ŘSD se předělá na státní, změní se forma na státní podnik. Chybí podpora či budování logistických systémů řízení dopravy. Česká doprava má předpoklady stát se díky chemickému výzkumu a průmyslu lídrem v aplikaci moderních technologií. Jedná se o aplikaci nových materiálů, tiché povrchy, nové prostředky na zvýšení bezpečnosti, nové informační technologie, už jsem zmiňoval telematiku, moderní materiály a konstrukce na omezení hlukových zátěží atd. atd. O tom tam není ani slovo.

V kapitole chybí, a je třeba rychle konat, reakce na tzv. třetí a čtvrtý železniční balíček Evropského unie. Možná je to v tom trochu zašmodrchaném textu v programovém prohlášení, necítím se být čtenářem myšlenek autora textu. U tohoto, pokud se k tomu nějakým způsobem nepostavíme odvážně a koncepčně, hrozí systémové znevýhodnění Českých drah. Ve smlouvě není ani zmínka o koncepci živé dopravní cesty, mluví se o liberalizaci železnice a zároveň o postavení národního dopravce Českých drah.

Koalice chce přesunout náklad na železnici, ale česká železniční infrastruktura není připravena tento cíl naplnit. Chybí doprovedná infrastruktura, samostatné koleje pro nákladní dopravu, předjížděcí koleje, štíhlé výhybky, změna konfigurace nádraží, odstranění úzkých hrdel pro železniční dopravu, profily tunelů, automatizace železnice některých tratí, provázanost na silniční dopravu – v textu ani zmínka.

U letecké dopravy je třeba vypracovat koncepci letecké dopravy na území České republiky. Je třeba rozhodnout o definování základní sítě regionálních letišť a jejich podpory či nepodpory a definovat postoj ke klíčové investici, paralelní dráze na Letišti Václava Havla. Je třeba rychle aplikovat novou evropskou legislativu. Toho se snad asi dočkáme. Dopravní kapitole by slušela i věta o kosmonautice, to už se v programovém prohlášení objevilo, a postavení země v tomto oboru. Máme zde administrativní centrum projektu Galileo.

Závěr. Kapitole chybí konkrétnost, ekonomická proveditelnost, definování zdrojů. Jedná se o typický levicový náhled, proto asi chybí ja-

kákoli zmínka o roli privátního kapitálu, o transformaci některých příspěvkových organizací. Pokud se bude koalice řídit tímto programem, ke kvalitativnímu zlomu v české dopravní infrastruktuře, troufám si říci, nedojde. Dopravní infrastruktura bude i nadále nedobudovaná, bude podinvestovaná, bude trpět nedostatkem kapitálových zdrojů. Rozdíl mezi vyspělými zeměmi a Českou republikou se bude nadále prohlubovat, v lepším případě stagnovat.

Teď k celému programu trochu širší pohled. Je to surf, protože bych tady mohl být déle, než si možná autoři dali práci tento dokument dát dohromady.

Co jsem v programu nenašel. Světem hýbe po finanční krizi, která začala v roce 2008, ale zadělávalo se na ni již v éře Ronalda Reagana a zejména pana prezidenta Clintona, jistota, jak si mají občané vytvářet své úspory, kam mají dávat produkty své práce, zda do financí. Svět je v tomto rozkýván. Takže ochrana úspor obyvatel. Ani slovo. Mohu si přeneseně myslet, že autoři textu či koalice očekávají, že to za nás vyřeší Brusel a k tomu se připojíme. Proč ne, ale já si myslím, že naši obyvatelé by si zasloužili ještě větší jistotu.

Chybí tam zmínka o finanční gramotnosti. V tuto chvíli to považuji za podstatně větší problém než ekologickou výchovu. V kapitole o vzdělání ani slovo o tom, že naše mladé generace se poslední dobou katastrofálně propadají, je to problém všech vyspělých zemí včetně Británie, západoevropských zemí, Spojených států, Kanady a dalších, co se týká výuky měkkých vlastností. To, co nám ještě připadalo zcela normální, dnes už normální není. Je tam to, co už dneska není mantrou – umět jazyky. Ale nadnárodní koncerty, firmy s ptají mladých lidí a zájemců o práci: Budete respektovat hierarchii ve firmě? Co umíte z finanční gramotnosti? Umíte jednat v kolektivu? Umíte komunikovat s lidmi? To by se tam totiž muselo také objevit něco např. o generaci se ztrátou pozornosti.

To, co se tam píše o školství, tak si troufám tvrdit, že dál budeme posílat mládež do školy namísto toho, aby se tam chodila vzdělávat. Mezi dvěma světovými válkami bylo školství nastaveno na tlak na průměr a nadprůměr. Po roce 1948 bylo rozhodnuto, že se budeme starat o průměr a snažit se zlepšit podprůměr. To, že to není konkurenceschopné pro další dekády tohoto tisíciletí či století, je zcela evidentní.

Ve všech kapitolách, viz kapitola o financích až po poslední, chybí, a chtěl bych, kdyby se to tam bývalo objevilo, když už chce půlka koalice nebo třetina koalice šetřit, že bude aplikován princip nezbytnosti. Je to potřeba, pořídíme to, není to potřeba, nepořídíme to. To si srovnajte s páteční potyčkou kolem 250 milionů na reklamní aktivitu PGRLF.

Trošku mi není jasné, škoda, že tu není pan premiér, aby mi vysvětlil, když mantrou je zrušit druhý pilíř penzijní reformy, což považují – a to bylo

vlastně klíčovým prvkem k tomu, aby se posílil princip zásluhovosti obyvatel, jak pracují, kolik vydělávají, co se týká výše penzí. Ale v průběžném systému je uvedeno, že bude posilována zásluhovost. Kde na to vezmete, pánbůh ví, a svými vystoupeními tady proti tomu bojujete.

Mnohokrát se tam vyskytuje to, že bude vytlačen nebo přehodnocen outsourcing. Bohužel objektivně musím přiznat, že řadu roků vpuštění privátního podnikání do státní správy nebo veřejných služeb – chcete-li, spíše takto, do státní správy by vůbec neměly chodit – tak cílem přece má být, aby se uspořilo, aby se neefektivní státní sektor nahradil dynamickým spořicími privátním. Bohužel, u nás se outsourcing stal, a to je objektivní pravda, nástrojem tunelování veřejných financí na úrovni státu. Děje se tak dneska na úrovni krajů, děje se tak na úrovni velkých měst i malých obcí. Takže prosím, abyste nevytlívali s vaničkou i to dítě.

Čeho se ovšem nemůžu nedotknout a co mi přijde jako neuvěřitelná snůška frází, to je kapitola v programovém prohlášení, která se týká vědy, výzkumu, inovací. Pokud bych tu kapitolu psal já, tak asi nějakým způsobem mimo jiné bych tam zmínil to, když už na to máme speciálního místopředsedu vlády či ministra bez portfeje – omlouvám se, teď ani nevím, jak si rozdělí všechny ty funkce – tak tam není ani slovo o tlaku dostat vědu do průmyslu. V Izraeli, který je v tomto lídrem, mají dokonce ministra pro to, jak dostat vědu do průmyslu. Nevím, jak se ta funkce přesně jmenuje. Není tam ani slovo o ochraně duševního vlastnictví, ale naopak je tam zmínka o tom, že ještě víc budeme kooperovat zejména v tom evropském společenství. Já vás upozorňuji, protože jsem vyšel z vědy, že když se rodí někde něco nadějného, tak my to ještě dáme všem posoudit, ještě jim to dáme i s dokumentací, oni to omrknou, pak nám to často i pohaní, a na jednu se nestačíte divit – ono to vyskočí na druhém konci světa nebo v sousední zemi, ne tak daleko. Oni to dělají a my jsme to odložili jako špatný projekt. Kde je ta hranice? Když už na to budeme mít ministra či náměstka přes místopředsedu vlády, tak tady by mělo být jasně řečeno. A pamatuji si, že kdykoliv na jakémkoliv zahraničním pracovišti se někde něco jevílo nadějného, tak jsme šli za dveře.

Chybí tam zcela v této části rozvoj, jak vůbec finanční nástroje pro podporu inovací – ani slovo o start-upech. Sice jsou tam nějaké, že budou... já nevím, jak se to všechno jmenuje, spíš je to jazyk minulosti. Omlouvám se. Není tam nic o fondech rizikového kapitálu. Není tam nic o tom, že tam bychom měli umožnit pružnou pracovní sílu. Prostě rozvíjí se projekt, ukáže se, že je špatně, ti lidé by měli jít na něco užitečnějšího, a naopak. To znamená tam je potřeba obrovská flexibilita lidí. Zase ani slovo. Ani slovo o reverzibilních fondech. To by měl být náš cíl směrem k Evropské unii. Ono o tom není ani slovo v celém programovém dokumentu. Není o tom bohužel ani slovo v kapitole týkající se Ministerstva průmyslu a obchodu, protože

tam si s tím totiž úředníci nevědí rady, to je ta pravda. Chybí tam osvěta kvalifikovaného selhání, či chcete-li inteligentního selhání. Ti, co se pohybují v inovacích, vědí, o čem mluvím. Ani slovo o propagaci úspěchů, o odbyrokratizování grantových systémů, zjednodušení financování, zjednodušení výkaznictví. I západní demokracie začínají upadat v tom, že se vědci stávají vyplňovači dotazníků, přehledů apod. namísto toho, aby pracovali, a nabývá to takového rozsahu, že selský rozum už tam není.

Chybí osvěta a podpora. Ani slovo o tom, že nastartujeme nápad, ten řetězec známý z úspěšných zemí: nápad, rizikový kapitál, produkt, marketing, jeho marketing, prodej toho produktu, expanze firem. To jsou ty věci, které jsou pro inovační technologii.

Jelikož je TOP 09 konzervativní stranou, hlásí se ke konzervativním hodnotám, zkusil jsem se na celé programové prohlášení, celý programový dokument podívat pohledem trošku možná staromódním. Stále ještě беру poté, co se stalo při finanční krizi Spojenými státy počínaje a zbytkem rozvojového světa konče, kam a nad čím svět přemýšlí. Primární bohatství země je v lidech, v půdě, v technologiích a ve stavbách. Není to v prázdných finančních produktech. Víte, o čem mluvím. Takže když to vezmu z tohoto pohledu – o školství jsem mluvil, o lidech. O půdě, tam musím říct, že je tam jedna z mála vizí: zvyšování retence krajiny. Děkuji za to, za protierozní opatření. Ano, to jsou dva zásadní problémy našeho území. Musím pochválit. Technologie – zmatené, chaotické, nepřehledné. Autoři zjevně nevědí, co se ve světě děje. Proto se ještě do dneška hlásí k tomu, že zrušili princip sKarty. Pokud by věděli něco o cloudových systémech v informaticce, o vzdálených správcích apod., tak by asi programové prohlášení napsali jinak a k sKartě by se v krajním případě vyjadřovali podobně jako k dopravním stavbám, nikoli že koncepčně je to úplně zlé.

Položil jsem si otázky, jestli ten program, který je nám dneska předkládán, je moderní. Mohl bych tady trávit celé hodiny na srovnání se světem, abych vám řekl jednoznačně, že nikoliv. Je zajímavý? Nevím, jak pro koho. Pro mě vůbec ne. Má ten program vizi? Podle mého je to něco, co se řešilo ve světě v 70. letech, takže nemá. Je ufinancovatelný? Mnohokrát tady padlo, že finanční plán na následující čtyři roky tam chybí. Co tam nechybí? Spousta frází, které jsme slyšeli dokonce už za reálného socialismu. Takže kdybych to dal do sexuální oblasti, řekl bych jednoznačně: program je bezpohlavní.

Já totiž mám veliký problém. Je ten program pravicový, levicový nebo jaký vlastně? To, co z něj zhruba můžu odečíst, je jakási hlavní ideová osa – regulace, dotace, kontrola včetně kontroly obyvatel, z toho potom bude zrušením druhého pilíře kapitálová chudoba a tam už je jenom jedna jednosměrná šipka k úpadku země.

Původně jsem očekával, že pan Sobotka s panem Babišem a Bělobrádkem stráví nějaký čas v Jičíně a pak se vrátí a předloží nám tady nějakou pohádku. Proč zmiňuji Jičín? To jenom pokud by to někoho okamžitě nenapadlo, Jičín je město pohádek. Já bohužel musím ke svému zklamání říct, že to, co je nám tady předkládáno, není ani pohádka. Bohužel autoři textu, pokud se vůbec od někoho učili, tak spíš od v podstatě těch, co zavedli současný euroatlantický civilizační okruh na trajektorii úpadku.

Takže ještě zpátky. Je ten program socialistický? Z pohledu – myslím sociálně demokratický. Určitě ve srovnání se západoevropskými sociálními demokraciemi ani náhodou. Je pravicový? Ani náhodou.

Tady jsem nedávno slyšel v kuloárech krásné označení poslanců ANO jako anoisté. Tak mě napadlo, jestli prostě tomu nedáme nové přízvisko pro ideologii anoismus. Protože já skutečně tady nevím. Tam se perou Babišovy úspory se Sobotkovým rozdáváním. Jak tenhle souboj skončí? Byl bych rád, kdyby skončil aspoň neutrálně. Obávám se, že to nemusí dopadnout vůbec dobře.

Samozřejmě, že až na nějaké lehké otřetí se kdesi, tak až pan ministr Zaorálek mě tady přivedl na to, když tady mluvil o nárůstu entropie. Entropie, jak známo, mám technické vzdělání, ještě že jsem si vzpomněl, je míra neuspořádanosti systému. Asi pan předseda hospodářského výboru by mně připomněl jméno fyzika, který řekl, že entropie každého systému narůstá. Omlouvám se za svoji sklerózu, že už si to nepamatuji.

Nicméně pokud vezmeme společenskou, nebo nárůst entropie ve společenském systému, tak já si myslím, že to nebylo o tom, jestli tady pravicové – ony nebyly moc pravicové – koalice v uplynulých sedmi letech dělaly něco dobře, nebo špatně. Ale to, proč zjevně narůstá entropie, je nedostatek autorit ve společnosti nebo jejich potlačování. Eroze elementárních hodnot, složitá zákonodárství, to už věděli Číňané – čím více zákonů, tím více zlodějů. Nevymáhání práva. A spíš bych řekl než politický nárůst entropie, tak možná produktem této vlády můžou být stochastické jevy. Doufám, že ne dramatické.

Takže je mně líto, že například větší ambice nemá kapitola kultura, ale takhle bych tady projel úplně všechno.

Veřejnosti bych jenom řekl znova a zdůraznil: Je tady pravicová opozice, TOP 09 a ODS. Je tady levicová opozice KSČM. A pak je tady opozice napůl. Podobně jako kdysi řekl Seneca v římském senátu něco o blbcích, o polovině blbců, a hrozila mu ztráta hrdla, tak pak se z toho vylhal tím, že není tam půlka blbců, ale je tam také půlka těch, co jsou velice inteligentní, pracovití a chytří. Takže této poloopozici to dává skvělou příležitost. Pokud by se snad této vládě, a já si myslím, že si to tady přejeme všichni,

aspoň něco povedlo, tak k tomu se přihlásí. Pokud se nepovede, od toho se odhlásí.

Děkuji vám za pozornost, že jste vydrželi poslouchat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Mám zde čtyři faktické poznámky, takže vyčkejte v pořadí. K první faktické poznámce je přihlášen pan Vladimír Koníček.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, chtěl bych vás upozornit na text platných usnesení Poslanecké sněmovny, který jste dostali distribuovaný v tomto útlém sešitku. A na straně 10 je usnesení Poslanecké sněmovny k účasti členů vlády na schůzích Poslanecké sněmovny a tam se praví, že Poslanecká sněmovna stanoví, že všichni členové vlády se zúčastní úvodního jednání schůze Poslanecké sněmovny až do schválení jejího pořadu a celého projednávání bodu pořadu schůze, kterým je žádost vlády České republiky o vyslovení důvěry.

Vážený pane předsedající, já bych vás požádal, abyste přerušil schůzi do doby než uvedete stav do souladu s tímto usnesením. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. V tento moment bych měl dát hlasovat, protože se jedná o procedurální záležitost. (Z lavic KSČM se ozývá, že ne.) V tom případě poprosím předsedy poslaneckých klubů, aby přišli za mnou a domluvili jsme se, jak budeme pokračovat dál. Do té doby přerušuji na deset minut jednání Poslanecké sněmovny.

(Jednání přerušeno v 18.05 do 18.15 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 18.15 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Dámy a pánové, já vás poprosím, abyste znovu zaujali svá místa v sále. Budeme pokračovat. Seznámím vás se závěry porady vedení Sněmovny s předsedy poslaneckých klubů. Pan poslanec Koníček odkazoval na usnesení č. 31 ze 3. schůze z 23. července 1996, které ve svém bodě I stanoví, že všichni členové vlády se zúčastní úvodního jednání schůze Poslanecké sněmovny až do schválení jejího pořadu a celého projednávání bodu pořadu schůze, kterým je žádost vlády České republiky o vyslovení důvěry. My jsme tuto věc prodebatovali. Já jsem požádal vládu, aby se zúčastnila jednání Poslanecké sněmovny v počtu větším než jeden, tudíž to bylo asi cílem žádosti nebo snah a návrhů pana poslance Koníčka. Takže docházka vláda se zcela jistě zlepšila a jsem

přesvědčen, že můžeme pokračovat, pokud pan navrhovatel s tímto takto souhlasí.

Takže děkuji. Předám znovu řízení panu místopředsedovi Bartoškovi.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, budeme pokračovat v diskusi. Každopádně zde mám čtyři přihlášené s faktickými poznámkami. Další v pořadí je přihlášen pan Zbyněk Stanjura. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nechci se přit s panem předsedou Poslanecké sněmovny, ale všichni není víc než jeden. To jsou dva různé pojmy. Možná že ministři, kteří jsou v restauracích, by se mohli dostavit. To si myslím, že by mohli. Pokud je někdo mimo Sněmovnu, tak to můžeme tolerovat. My jsme na to neupozorňovali, my jsme s tím nepřišli, nicméně si myslím, že jsou to možná ministři z té strany, která nejvíc protestovala proti tomu, že tady jsou otevřené restaurace, tak by tady mohli být přítomni. Jenom matematicky pro přesnost. Víc než jeden není všichni. To je prostě úplně jiná kategorie. (Potlesk z řad poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S další faktickou poznámkou je zde přihlášen pan poslanec Martin Kolovratník. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Dobrý podvečer. Ona už je ta nit trochu přetržená, tak jen navážu pro ty, kteří teď přišli. Faktická poznámka míří na pana poslance Laudátu, který tak hezky rozebral kapitolu Ministerstva dopravy. Chci pana kolegu ubezpečit, že nebyla chystána s marketingovou agenturou, ale byla chystána panem ministrem společně s námi a i já jsem se na některých větvích v té kapitole podílel.

A tím zároveň odpovídám panu kolegovi Stanjurovi. Ony ty silnice, které jsou v prioritách – R52, R6, R35 a další – skutečně jsou priority a je potřeba na nich pracovat. A nerozumím tomu, když jsme tu zpovídání, jestli R35 je myšlena od Opatovic po Mohelnici. Samozřejmě je myšleno to, co stojí, a to, co se neděje. A bohužel se nedělo i díky předchozím vládám. To si myslím, že je jasné.

Snad ještě jedna věta. Jako nováček jsem získal informace o tom, že hospodářský výbor, kde se právě finance do dopravních staveb řeší, pracoval v relativně slušné a gentlemanské shodě a dohodě, kde se skutečně fungovalo, tak věřím, že hospodářský výbor, který bude zasedat příští týden, právě tyto věci bude řešit konkrétně a že se nebudeme muset zdržovat, a odpusťte mi ten výraz, takovými to podle mého názoru zbytečnými projevy. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Další je přihlášen s faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Pilný.

Poslanec Ivan Pilný: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, ono v té bouři ve sklenici vody trošku zanikly kritiky vládního prohlášení, které byly sesumarizované v minulém příspěvku, který byl věcný.

Chtěl bych říct, že nemůžeme od programového prohlášení očekávat, že je to implementační manuál. To, co tady zaznělo od pana poslance Laudáta, tam je celá řada velmi dobrých faktických připomínek, ale nelze je očekávat v programovém prohlášení, protože to není implementační plán a mělo by to 400 stránek. Nepochybuji, že vláda celou řadu z těch věcí splní a bude je postupně implementovat.

Druhá věc. Snáší se tady kritika na programové prohlášení a skloňuje se slovo investice. Trošku mi to připomíná výrok jednoho mého kamaráda, který prohlásil: „Kudy teče, tudy léčí.“ Mluvil ovšem o plzeňském pivu. Proto vítám příspěvek pana ministra financí Babiše, který se nejdřív chce podívat, jestli v těch hrncích vůbec je dno a kudy to teče ven.

A třetí poznámka. Zaznělo tady také, že některé projekty a jejich měřitelnost nestihneme během čtyřletého období této vlády. Já říkám konečně. Nemluvíme teď o tom, že se to období zkracuje předčasnými volbami a slepováním koalic a nakonec se už rozpoutává předvolební boj, ale na práci je opravdu málo času a měli bychom konečně začít aspoň v těch zásadních věcech přemýšlet ve více než čtyřletém horizontu vlády, a to nejenom proto, abychom se nechávali znovu zvolit.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktická poznámka. Mám poznamenaného pana poslance Radima Fialu.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Já bych se také chtěl vrátit k projevu pana kolegy Laudáta, který strašil hnutím Úsvit. Koneckonců můžu říct, že v začátcích jeho projevů už se z toho stává takový obyčej. Prostřednictvím pana předsedajícího pane kolego, není větší ocenění práce hnutí Úsvit než vaše slova a já vám za ně děkuji. (Potlesk z řad poslanců Úsvitu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Vracíme se do řádné diskuse. Dalším přihlášeným v pořadí je pan poslanec Jiří Koubek. Připraví se pan poslanec Grospič. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Koubek: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane

premiére, vážení členové vlády, dámy a pánové, budu trošku svižnější.

Vláda se dnes uchází o důvěru na základě programového prohlášení vlády. S chutí jsem se do něho stejně jako vy začel. Cíle a prostředky mohou být různé, mohou být třeba levicové, mohou být třeba středové, což mně jako členovi konzervativní strany nemusí třeba úplně vonět. Ale na čem bychom se asi měli shodnout, že ty cíle a prostředky, kterými chcete k těmto cílům dojít, by měly být srozumitelné. A jestli je něco, co mi opravdu v programovém prohlášení vlády vadí na první pohled, je to, že je málo srozumitelné.

Dovolte mi, abych uvedl jeden příklad za všechny. Kdybyste chtěli sledovat tok mých myšlenek, tak vás odkazuji na tuto brožuru na stranu 49, kde máme kapitolu 11.3 Boj s korupcí a organizovaným zločinem.

Boj s korupcí a organizovaným zločinem. Všichni víme, co si asi pod tímto tématem máme představit a jak by si vládní koalice mohla představovat tento boj. Zarazila mě šestá odrážka, pro lepší orientaci je to druhá odspodu, kterou mi dovoluji, abych odcitoval: „Legislativně a organizačně dořešíme zapojování dobrovolníků do širšího spektra aktivit v bezpečnostní oblasti (dobrovolní hasiči) tak, aby na tuto aktivitu nedoplácel ani zaměstnanec-dobrovolník, ani jeho zaměstnavatel.“

Nevím, jestli jste tomu porozuměli vy, když jste to četli, ale já tomu nerozumím. Co mají dobrovolní hasiči co společného s korupcí nebo co mají dobrovolní hasiči co společného s organizovaným zločinem? Vy tomu rozumíte? (Smích zprava.) S jistou nadsázkou – mám tomu rozumět tak, že dobrovolní hasiči, kteří se po své práci angažují ve své obci, nasazují svůj čas, někdy zdraví, bohužel i životy, a dobrovolně se organizují, jsou touto vládou považováni za organizované zločince? Mám tomu rozumět tak, že zaměstnavatelé, kteří v době živelných katastrof uvolní své zaměstnance, kteří jsou také členy dobrovolných spolků hasičů, že když poté požadují po obcích, příp. po státu refundaci mezd za tyto zaměstnance, že jsou korupčníci a jejich požadavek je korupčním jednáním? Nebo snad s jistou nadsázkou mám se domnívat, že ty desetitisíce dobrovolníků organizovaných ve sborech dobrovolných hasičů chce tato vláda nasadit do boje nikoliv s živly, ale do boje s korupcí nebo s organizovaným zločinem? Já vím, je to jistá nadsázka, ale toto je programové prohlášení vlády, kterým se tato vláda uchází o naši důvěru. Byl bych rád, kdyby to někdo z vlády osvětlil. Jako starosta mám totiž pod sebou dvě jednotky sboru dobrovolných hasičů, tak bych jim rád vysvětlil, jak mám tomuto odstavci rozumět.

Nepodezírám samozřejmě tuto vládu, že by si o dobrovolných hasičích myslela, že jsou to organizovaní zločinci. Nepodezírám tuto vládu, že by si o zaměstnavatelích, kteří si nárokují oprávněnou refundaci mezd, myslela, že jsou to korupčníci. A ani nepodezírám vládu z toho, že by tyto hasiče chtěla zapojit do boje s organizovaným zločinem. Byť připouštím, že někteří

mí ostřílení hoši v mých jednotkách jsou dostatečně akční a velice by se na to těšili. Já vás, členové vlády a vážený pane premiére, podezírám úplně z něčeho jiného. Že této vládě předkládáte programové prohlášení, které jste si vlastně po sobě ani nepřečetli. A nejsem první, kdo tady na to upozorňuje.

A bohužel se toto asi začíná stávat jakýmsi znakem této vlády. Ministr financí a vicepremiér této vlády před nástupem do funkce veřejně prohlásí, že nebude číst rozpočet. Proč taky? Vždyť je to jenom balík peněz, podle kterého bude hospodařit tato země příští rok. Premiér této vlády si utrhne veřejnou ostudu, když odešle dopis panu prezidentovi s návrhy na jmenování členů vlády, dopis, který podepíše, ale evidentně jej nečetl. Proč taky? Vždyť jsou to pouze kandidáti na funkce ministrů. A konečně, dnes se vláda České republiky uchází o důvěru před Poslaneckou sněmovnou, předkládá programové prohlášení, na kterém se sice shodla, ale nečetla jej. Vždyť je to přece jenom jízdni řád, podle kterého chce řídit tuto zemi, tak proč to číst?

Musím jenom konstatovat s jistou lítostí, že mi tam chybí ta srozumitelnost. Nevadily by mi jiné cíle, než které má naše strana. Bylo by to naprosto logické. Ale vadí mi, že vláda se neuchází o podporu a nespolehá se přitom na sílu slova, na sílu argumentů, že se nespolehá na sílu přesvědčivého a srozumitelného programového prohlášení. Vláda se spoléhá na většinu 111 hlasů v této sněmovně. Toto je pro ni jenom cár papíru.

Sto jedenáct poslanců a poslankyň. Vážený pane premiére, dámy a pánové, a jak dlouho? Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců TOP 09 a ODS.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dalším přihlášeným do diskuse je pan poslanec Stanislav Grospič a připraví se paní poslankyně Jana Černochová.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážení kolegové, já bych chtěl říci, že po té diskusi, po tom, co jsme obdrželi v podobě vládního prohlášení i nezvykle oficiálně předaného textu koaliční smlouvy, si myslím, že vláda příliš šťastně nezačíná. Ale koneckonců je to její věc, je to věc koalice. A rozumím tomu, že také nezačíná v sociálně lehkém období, protože po sedmi letech vlády pravice zde máme 629 tisíc nezaměstnaných, kterých ve skutečnosti je možná více než přes 800 tisíc, a velká část lidí zdaleka nedosahuje ve svých příjmech na průměr toho, co se oficiálně uvádí ve statistikách. A také rozumím tomu, že velká část lidí žije ve výrazné nejistotě a stále se propadá více na hranici chudoby, která je v České republice alarmující, a zvláště

její nárůst, protože jestli se někdy hovoří o tom, že se blíží hranice počtu chudých lidí včetně rodin k jednomu milionu, tak ta realita může být výrazně složitější. A zvláště vezmeme-li, že k tomu také padá ona tzv. li-chva, která se také dnes stává oficiálním nástrojem ve společnosti a která se také tolik mediálně skloňuje ve vztahu k soukromoprávní exekutorské komoře a k polemikám o tom, jestli by soukromé exekuce měly nadále zůstat v platném právním řádu České republiky, zda jsou nahraditelné, a-nebo zda se mohou a musí vrátit zase do roviny výrazně kontrolované státem a neměly by být doménou soukromoprávní komory.

Vnímám rozměr vládního prohlášení v tom, že například k exekucím se tam hovoří o tom, že v oblasti správního řízení bude upřednostňován oficiální výkon exekucí pomocí správního řízení a správních institucí. To je možná takové nakročení, které se v programovém prohlášení vlády objevuje, ale vnímám velice negativně onen rozměr, který skutečně možná vznikl tím, že si někdo vzal pastelku, podtrhal koaliční smlouvu; možná někdo, ani ne ve zlém úmyslu, když sestavoval, vědom si zadání svého úkolu, vládní prohlášení pro vládu, a možná je skutečně tristní, že ani vláda, ani její členové a ani koalice se příliš nezabývali vlastním čtením vládního prohlášení, protože pod tlakem, který zde vytvářel i prezident ČR, spěchali příliš na to, aby ani nevyužili oné třicetidenní lhůty, kterou Ústava dává vládě k tomu, aby se ucházela o důvěru Poslanecké sněmovny.

Já tady vidím jeden velký rozměr, který možná bude stát jako prubířský kámen před touto Poslaneckou sněmovnou v nadcházejícím volebním období, a ten rozměr znamená v přístupu ke změnám Ústavy ČR v souvislosti právě s prezidentskou volbou, s postavením prezidenta republiky, s naplněním Ústavy například v oblasti referenda, ale také především kompetencí mezi vládou, předsedy komor Parlamentu a také třeba i mezi soudcovskou mocí, ale především výkonem funkce prezidenta. V této souvislosti si myslím, že není dobré volit nadále cestu, jakou zvolila budoucí vládní koalice v případě služebního zákona, i když vnímám onen tlak prezidenta ČR, že byl veden myšlenkou výrazně proevropskou a chtěl dosáhnout toho, že tento zákon se co nejrychleji vrátí na půdu Poslanecké sněmovny poté, co byla rozpuštěna, a stane se nosnou nití, kterou bude zosobňovat on určitou vírou, která nás bude posouvat směrem k EU, ale myslím si, že cesta, která byla zvolena, je výrazně nešťastná, když se služební zákon nese vírou pozměňovacích návrhů jedné z vládních stran a předpokládá se automaticky rozsáhlý komplexní pozměňovací návrh k předložené novele, který už bude mít ale punc projednání ve vládě ČR. Jsou to momenty, které byly tolikrát kritizovány i na pravicových vládách v minulém sedmiletém období, které byly tolikrát kritizovány v rovině politiky vládních stran a byly kritizovány i z řad sociální demokracie.

Myšlím si, že v tento moment by sociální demokracie možná ne-

musela tak výrazně v zájmu sestavení vlády, předsednictví této vlády, se podvolovat některým dalším subjektům, ať už to je KDU-ČSL, nebo hnutí ANO. Koneckonců ten praktický rozměr tohoto podvolování vidíme i v přístupu k církevním restitucím. Sliby jsou minulostí, závazky k občanům jsou hlubokou minulostí a realita je pragmaticky jiná. Nikdo nedosáhne změn zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, protože není nosným tématem z hlediska jednoho subjektu, který sestavuje vládní koalici. Tristní dopad, který bude do společnosti, který se prohloubí v závazcích vlády, ukazuje například dnešní rozhovor v Lidových novinách s jedním ze zástupců katolické církve, který má na starost správu majetku v jižních Čechách. Církve, zejména římskokatolická církev, budou dál stupňovat svou agresivitu ve vztahu k potenciálním majetkovým nárokům vůči českému státu a nebude otázka znít do budoucna tak, jestli na to má český stát, ale nakolik český stát dokáže být suverénní vůči tomu, co mu budou diktovat jiné organizace, jiné státní útvary, například náboženský stát Vatikán, z hlediska politiky právě církve římskokatolické, a to si myslím, že není dobrý rozměr pro český stát.

Chtěl bych říci, že sliby se rozcházejí i se závazky vlády v jiných oblastech, například ve vztahu i k Severoatlantické alianci a našim členstvím v různých zahraničních misích. To jsou všechno vážné důvody pro to, aby přes dovedně a obecně formulované sliby, řadu nadějí, které může vzbuzovat vládní prohlášení a sestavení vládní koalice tvář v tvář sedmi letům vlády pravice v ČR, ale na druhou stranu se bude možná příkře rozcházet s očekáváním. Proto nemohu této vládě vyslovit důvěru. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S přednostním právem se do diskuse přihlásil pan poslanec Karel Schwarzenberg. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Pane předsedající, pane ministerský předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji si teprve tak pozdě se přihlásit ke slovu, neboť jsem zaznamenal, ve vládním programu je zahraniční politika na posledním místě a je také obsažena pouze v půlstránce tohoto malého sešitku (ukazuje), z čehož odvozuji, jakou důležitost přikládá tato vláda zahraniční politice, tak jsem si řekl, tak se uškrátním takéž.

Nicméně i v tomto krátkém odstavci je několik zajímavých míst. Začíná to větou: Za zahraniční politiku je primárně odpovědná vláda ČR. Tak bych rád věděl, kdo je sekundárně, kdo je terciárně odpovědný za zahraniční politiku ČR. Snad by bylo dobré k vládnímu prohlášení přidat malý seznam všech, kteří v budoucnosti budou odpovídat za českou zahraniční politiku,

abychom my ubozí opoziční poslanci se v tom vyznali, koho na co se můžou zeptati.

Za druhé. Od roku 1990, od prezidenta Václava Havla, ministra zahraničí Jiřího Dienstbiera, byl v nejlepší tradici české zahraniční politiky boj za lidská práva všude na světě. Toto stanovisko jsme hájili proti bohatým i chudým státům, proti mocným i méně významným státům. Tudíž mě zajímalo, co bude státi o lidských právech v tomto programu: „Budeme podporovat dodržování lidských práv ve světě.“ To je hezké, že to budeme podporovat, nebudeme je potlačovat. „Zvláštní důraz budeme klást na úctu k jednotlivci.“ Já bych prosím rád věděl definici úcty k jednotlivci v lidských právech na světě, co tato věta znamená, co znamená úcta k jednotlivci.

Pak jsou pouze zmíněna tzv. sekundární lidská práva jako ekonomická, životní prostředí a práva sociální. Všechno to jsou důležité věci, ale přece jenom v první řadě jsou primární lidská práva. Je tady otázka potlačovaných menšin na celém světě, potlačování žen atd. Já bych velice rád měl tady opravdu trochu rozšířený seznam lidských práv a obzvláště důraz na primární lidská práva, která bychom měli podporovat.

Budeme aktivní v rozvojové politice. Vše, co v rozvojové politice stojí. Dlouhodobě jsme aktivní. Rád bych od vlády věděl, jestli bude v příštím rozpočtu větší částka věnována rozvojové pomoci. Musíme říct, že dlouhodobě daleko zaostáváme za tím, s čím jsme sami souhlasili, jaký by měl být podíl rozpočtu na rozvojové pomoci. Snad by teď, když se ekonomika trochu zotavuje, přece byla možnost zase toto procento aspoň o několik promile zvýšit.

Velice vítám, a to bych rád pochválil tuto vládu, když to uskuteční, kdyby přišel zákon o zahraniční službě. Je to dlouhodobě potřebný zákon. Zahraniční služba nemůže být úplně zahrnuta podle svých potřeb do všeobecného služebního zákona. Kdyby toto se podařilo, tak by věru tato vláda udělala dobrý čin.

„Zavazujeme se podporovat úsilí mezinárodního společenství předcházet ozbrojeným konfliktům a řešit sporné otázky především mírovou cestou na základě mezinárodního práva.“ To je věta poněkud všeobecná. Doufám, že nebudeme podporovat politiku, která by byla v rozporu s mezinárodním právem, a že nebudeme podporovat především sporné otázky řešit vojenskými prostředky.

Tudíž bych řekl, že by bylo dobré, kdyby program zahraniční politiky byl trochu obsažnější, trochu přesnější a trochu důraznější na samostatnou roli české zahraniční politiky.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic TOP 09.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Dále je přihlášen s přednostním právem pan poslanec ministr Zorálek. Máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Pokusím se být stručný. Jenom bych rád řekl, že přiznám jednu věc – že jsem byl na posledním jednání vlády, které se zabývalo programovým prohlášením, některými kolegy dost kritizovaný za to, že prostor zahraniční politiky, když se připočítá i ta evropská, je neúměrně velký v programovém prohlášení. Takže jakkoliv tady bylo řečeno, že zahraniční politika tam má malý prostor, musel jsem hájit, že prostor, který je tam pro evropskou i zahraniční politiku, je takový, že dominuje jako kdyby z hlediska velikosti celému textu. Takže tím jenom říkám, že ten spor je složitější. A upozorňuji na to, že skutečně evropská politika je tam v poměrně velké kapitole a že tam není pouze ta zahraniční, o které jste mluvil vy, která se věnuje těm věcem, které jsou mimo Evropu.

Já si tedy ale stojím za tou formulací, kterou jsem tam vědomě dal, a to je to, že vláda odpovídá jako celek za zahraniční politiku státu. A to jsem tam dal úmyslně. Je to vlastně narážka na to, že tady v minulosti za Českou republiku mluvil jednou prezident Klaus, jednou premiér, jednou ministr zahraničí, a shodou okolností každý říkal něco jiného. Takže je to opravdu reakce na to, jak ten stav vypadal – že ty názory byly rozmanité a že samozřejmě pokud země jako Česká republika s deseti miliony obyvatel mluví třemi hlasy, tak se stává nezajímavou a vlastně postupem času nevýznamnou. Právě proto jsem stál o tu formulaci, že vláda odpovídá jako celek a nikdo se nemůže vymlouvat na druhého, nebo nemůže to být tak, že jeden mluví za sebe a druhý také. Takže vysvětluji smysl té formulace, že se tím vůbec nezabývám toho, že samozřejmě Ministerstvo zahraničí má zásadní úlohu při formulaci, při vytváření koncepce zahraniční politiky. To rozhodně není žádné uhýbání. Ale zároveň tím chci dát jasně najevo, že vláda musí mít jeden hlas. A když jde o problém, který se řeší ve světě, v Evropě, tak Česká republika musí mít jeden názor. A za to je odpovědná celá vláda jako celek. To je tím řečeno.

Zároveň musím trochu zase polemizovat, což asi tak v životě je, že nemáme názory totožné. Já prostě chápání lidských práv v tom širším smyslu беру nesmírně vážně. Řeknu vám jeden příklad, aby to nebyla jenom taková akademická debata. V této Sněmovně jsem se setkal s čínským premiérem Wen Ťia-paem a dokonce polovina rozhovoru se týkala lidských práv, protože ten rozhovor začal tím, že jsem mu řekl, že jestliže chceme obchodovat Čína – Evropa, Čína – Česká republika, tak není možné, abychom měli různé standardy na práci, vykonávání práce, na to, aby se zneužívala třeba práce dětí, na to, aby ta práce se odehrávala v naprosto nemožných bezpečnostních podmínkách – vezměme třeba práci v dolech a podobně, s nasazením života a obrovskou úrazovostí. Že není možné akceptovat, aby čínské výrobky měly takovéto zvýhodnění tím, že není žádná ochrana těch, kteří pracují, není zajištěna elementární bezpečnost, že se to

odehrává ve špatném životním prostředí, a že by nám tím pádem Čína posílala velmi laciné výrobky, které jsou dány právě tím, že se nerespektují základní pravidla hygienická, bezpečnostní při práci, že se nedodrží základní standardy z hlediska životního prostředí.

Je to debata skutečně o právech lidí. A troufne si někdo říci, že tato práva jsou něčím méně významným? Rozumíte? Práva, která vlastně znamenají vydírání lidí. To je přesně to, o čem psal už Marx před 150 lety, že to je prostě zacházení s lidmi jako s materiálem. To přece nejsou méně významná lidská práva. A samozřejmě že s vámi souhlasím, že práva vyjadřování, práva shromažďování apod. jsou stejně významnou součástí. Ale nemohu souhlasit s tím, že debata o sociálních právech, debata o životním prostředí, elementární zásady, které bohužel v těchto zemích jsou velmi vážné problémy, které zkracují život lidí – a co může být zásadnějšího?

Takže já si trvám na tom, že rozšíření problematiky lidských práv je věc, na které bych trval. Já prostě nedokážu to hierarchizovat tak, že tohle jsou práva méně významná. A dokonce si myslím, že mě ani nikdo nemusí nutit, abych v tomto širším slova smyslu zvlášť je činil standardní součástí, protože si opravdu nedovedu představit obchod se zemí, která tyto věci nebere vážně, protože pak jsme my vystaveni konkurenci, které nemůžeme skoro čelit. Je to přesně způsob, jak tu problematiku zvednout v těch debatách. Na tom se dá ukázat, že není možné spolu žít, spolu obchodovat a zároveň se k těmto standardům stavět lhostejně. To je to, na co jsem chtěl ještě zareagovat.

Větší částka na rozvojovou politiku. Nechci být takový nepříjemný, ale vy, pane ministře, sám víte, že v době, kdy jste, pane poslanče byl ministr, tak rozpočet ministerstva se snížil poměrně dost radikálním způsobem. Vy jste propustil 350 zaměstnanců v diplomacii a vedlo to k tomu, že rozpočet klesl asi o 30 až 40 %. To znamená, když říkáte, že máme dát dneska větší částku na rozvojovou pomoc – no, kde brát a nekrást? Nebo kde brát, rozumíte, když na ruce nenajdete chlup. Takže bych si také samozřejmě přál masivnější účast České republiky, jenom najít ty peníze na to. To je samozřejmě problém a to bude problém.

Jinak za připomínky děkuji a jsem rád, že můžeme vést takovouto konkrétní debatu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Schwarzenberg. Potom snad řádná přihláška paní poslankyně Černochové.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Snad pouze k objasnění. Nezpochybňuji v nejmenším sociální práva. Jenom dějinná zkušenost nás

poučuje o tom, že sociální a jiná práva nikdy nedobudete bez těch základních práv. Dokavad není svoboda slova, není svoboda shromažďování, tak nemůžete ani uspořádat stávku pro prosazení svých sociálních práv. Takže sociální práva jsou výsledkem těch prioritních práv, nikoliv že je tady konkurence, což je důležité. Ale jeden je předpoklad druhého. To bych rád podtrhl.

Když jsem se ptal na formulaci v první větě, tak ta formulace spíše napovídá, že jsou tady ještě jiné odpovědné zdroje zahraniční politiky mimo vládu. Že vláda je zodpovědná, o tom nemůže být pochyby, to stojí v Ústavě. Ale tak jak je to zde formulované, to napovídá, že by byly ještě jiné zdroje. A o tom by stálo za to se jednou pobavit.

Děkuji mnohokrát.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Nyní má slovo paní poslankyně Černochová. Připraví se pan poslanec Bohuslav Svoboda.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo. Dámy a pánové, programové prohlášení vlády, která dnes žádá o důvěru, je bohužel všechno, jen ne programem. Proč? Protože nic neříká. Neříká nic konkrétního, neříká nic měřitelného, neříká nic hodnotitelného a je dokumentem, který neobsahuje žádné termíny ani konkrétní úkoly. Programové prohlášení otázky pokládá, místo aby na otázky odpovídalo a navrhovalo řešení. Takže je namísto klást otázky také.

Premiér se nám bude snažit ukázat, jak návratem k socialismu zajistí dobře fungující stát. Protože se ani odborníci neshodnou, jestli jde o vládu pana Babiše, nebo pana Sobotky, a u vlád bývá zvykem, že mají své přízvisko, říkáme jí třeba vláda socialistická. Tato vláda bude zvyšovat sociální transfery a výdaje ve všech oblastech, ať to stojí, co to stojí. Podpory všeho druhu porostou, stejně jako platy všech, zdravotnické poplatky se zruší a slušné státní důchody budou úplně pro všechny. Jak ale těmto slovům uvěřit, když vývoj ve většině evropských zemí kolem nás jde zcela opačným směrem? K větší zodpovědnosti lidí za své zdraví, stárí i sami za sebe obecně. Zcela nevěrohodně se zde navíc tvrdí, že zrušení poplatků a jejich výpadek navíc nebude nikomu a nikde chybět. Například miliardové výpadky v příjmech nemocnic prý pacient nepozná.

Zkuste ještě dneska, pane premiére, zavolat libovolnému řediteli libovolné nemocnice a zeptejte se ho, jak to vidí oni. Už váš předchůdce pan premiér Špidla tvrdil, že zdroje jsou. Neřekl nám ale kde a vy přesně jdete v jeho stopách. Slibujete lidem nesplnitelné, stravou počínaje a zdravotnickými službami konče. Nic se v nemocnicích nezhorší. Platy lékařů se dokonce zvýší a navíc nebudou ani platit vyšší daně. Všichni budou spokojeni. Prostě socialistický ráj v zemi, kde zítra znamená včera.

Genderově vyvážené programové prohlášení jsme již probrali. Nyní mi dovoluji trochu jiné jazykové okénko, a to v předposlední prioritě vlády, posílení kontroly zpravodajských služeb. O ostudě s chybami ve jmenování ministrů už tady mluvil pan poslanec Koubek, nebudu to opakovat, ale tohle je skutečně perla všech perel.

Posílení parlamentní kontroly zpravodajských služeb České republiky. Tak začíná ten odstavec. Končí touto větou, která by se možná měla někde vytesat: Zákon zavede dvoustupňový systém kontroly, proto bude kromě zřízení kontrolních orgánů v Poslanecké sněmovně České republiky zřízen i od Parlamentu České republiky odvozený expertní kontrolní orgán složený z důvěryhodných, bezpečnostně prověřených a veřejností respektovaných občanů. – Možná, jestli to, vážená budoucí vládo, nevíte, Parlament je Parlament, má dvě komory, horní a dolní, a jedné se říká Poslanecká sněmovna a jedné Senát, takže skutečně věta, že „zákon zavede dvoustupňový systém kontroly, proto bude kromě zřízení kontrolních orgánů v Poslanecké sněmovně ČR zřízen i od Parlamentu ČR odvozený expertní kontrolní orgán“, myslím, že jsme se v tomto překladu ztratili úplně všichni a jenom to vypovídá o nízké kvalitě nejenom jazykové úpravy, stylistické úpravy, ale i úpravy gramatické.

Rovněž mě velmi zaujala kapitola Ministerstva vnitra. Policistům a vlastně všem příslušníkům se zvednou platy a zároveň se sníží jejich úvazky o 150 hodin. Přijmou se noví příslušníci, kteří budou více a radostněji bojovat proti všem nešvarům. Hurá!

Četl jste kapitolní sešit Ministerstva vnitra, pane premiére, nebo to také bylo na vás dlouhé? U vás mám naději, že jste alespoň jako bývalý ministr financí snad rozpočet četl, takže víte stejně jako já, že tady zdroje nejsou a nebudou. Ale socialistická vláda se vlastně nemusí zabývat nějakými poučkami, možná se jimi zabývat ani nesmí, aby nebyla obviněna ze zpátečnictví, a takové ty floskule o tom, že se mohou utratit pouze tolik peněz, kolik mám, tak tady zřejmě neplatí.

V tomto programovém prohlášení se píše, že chcete zkoumat otázky efektivity a výkonnosti Policie České republiky. Vše už ale tady bylo před lety zodpovězeno a legislativně ošetřeno v reformě Policie České republiky naší vlády. Navíc tato byla prosazena souhlasem napříč politickým spektrem i s vašimi hlasy, odkomunikována byla s policií i se všemi relevantními odborníky. Rozumím tomu, že slovo reforma v lidech, a příznám se, že i ve mně, trochu vzbuzuje averzi. Ale proboha, proč donekonečna měnit něco, co funguje, a vystavovat příslušníky bezpečnostních sborů nejistotě, že se ten či onen útvar zase poslučuje, případně nějaký nový zřídí? V čem tedy chcete, pane premiére, docílit větší efektivity u Policie České republiky? Sedmdesát sedm sekretariátů Policie České republiky se vším všudy, myslím tím od vozidel po sekretářky, bylo již před lety nahrazeno čtrnácti

krajskými ředitelstvími. Kopírovala se tím vlastně ta příslušenství ke krajům, pro které jste jako sociální demokraté velmi horovali, a to vše se provádělo ve prospěch zejména uniformovaného výkonu služby. Tisíce policistů ve výkonu. To snad i největší nepřítel pravicových vlád musí vědět, že se skutečně v našich ulicích odehrávalo, a když se mě někdo zeptá na konkrétní případ na čem, tak vám mohu říct, že dlouholetý a dramatický pokles počtu usmrcených a zraněných například u dopravních nehod je toho skutečně hmatatelným důkazem, že tady se v této oblasti díky těm změnám toho změnilo hodně k lepšímu.

Pokud ovšem budoucnost, pane premiére, spatřujete v totální centralizaci všech procesů, v naprostém popření subsidiarity a odpovědnosti konkrétních vedoucích na všech nižších úrovních řízení, tak nám to prosím řekněte a sdělte nám také prosím, kdo v tomto totálně centralizovaném a demotivujícím nevykonném modelu bude hrát onu slavnou vedoucí úlohu.

Jistě se mi nedivíte, že se ptám, zda bude vaše vláda dodržovat rozpočet a rozpočtový výhled kapitoly 314 Ministerstvo vnitra na léta 2015–2016. Už jsem o tom tady mluvila při schvalování rozpočtu. Všichni vládní poslanci na rozdíl od nás, opozičních poslanců, jste pro tento rozpočet hlasovali. Ignorovali jste naše připomínky, protože bohužel opozice ve vašem pojetí vládnutí je obtížným hmyzem, který je třeba umlčet, byť řada i vašich opozičních poslanců za mnou chodila a říkala, že mám pravdu. Víte o tom, že v příštím roce budou muset být ušetřeny v rozpočtu Ministerstva vnitra zhruba tři miliardy? Ptám se tedy, v jakých oblastech rozpočtu Policie České republiky, případně Hasičského záchranného sboru, budou prováděny škrty.

O tom, že platí zákon o úřednicích územních samosprávných celků, snad většina z vás ví, ale ptám se tedy, proč jste v programovém prohlášení vlády měli takovou pěknou větu o tom, že jim musíte zajistit zvláštní vzdělávání. V tom zákoně, který platí, tuším, kolem osmi let, možná už je to přes osm let, čas letí rychle, tak samozřejmě v tomto zvláštním zákoně vzdělávání zajištěné mají. Vy jste si to pravděpodobně spletli se služebním zákonem, který se však úředníků vyšších územních samosprávných celků, pane premiére, netýká.

Velmi mě zarazilo, že ve vašem programovém prohlášení vůbec nezmiňujete drogovou problematiku. Já osobně tuto považuji za jednu z nejzávažnějších hrozeb současnosti, ale dobře, rozumím, že to možná není téma na samostatný odstavec. Stačí mi krátká odpověď. Represe, nebo prevence.

Co ale za rozhodně důležité téma, které hýbe dnešním globalizovaným světem, považuji, je azylová a imigrační politika. Kde se o vašich plánech něco dočtu? Nebo to, pane premiére, mám brát tak, že vaše vláda na tuto oblast nemá vůbec žádný názor, nebo se ho tady před námi takříkajíc ži-

nýruje prozradit, aby ten názor nemohl být zpochybněn, jestli je politicky, evropsky či jinak korektní, či nikoliv? Skutečně, obávám se, že situace, zejména v těch evropských zemích, které bývaly bývalými koloniemi, graduje stran imigrantů a nevyhne se tomu ani ostatní země v Evropě. V posledních dnech jsme zažili referendum ve Švýcarsku, víme jak dopadlo – a naše vláda o imigrační a azylové politice cudně mlčí. Něco je tedy špatně.

Po premiérovi socialistovi je zde však ještě jeden, druhý tak trochu premiér, momentálně jenom vice, pan ministr financí, ne na pláži, za mnou, mi tady napovídá. A jako úspěšný podnikatel a miliardář snad ani nemůže být podezírán... (Obrací se k vicepremiérovi Babišovi.) Já vám lichotím, pane ministře, právě v tuto chvíli, tak mě zkuste nechat domluvit. Děkuju. Jako úspěšný podnikatel a miliardář snad ani nemůže být podezírán ze socialistických nálad a choutek, a není pochyb o tom, že faktický program vlády, bude-li ji chtít udržet, bude vycházet z mantinelů a limitů stanovených jím, tedy ministrem financí.

Nechci být nepřátelská, ale moc vás prosím, už nikdy neříkejte, že nikdy nebudete rozpočet číst. Jste ministr financí, jste člověk, který nese za tento resort odpovědnost, a přestože všichni víme, že ne každý z nás může rozumět všemu – a vy máte možnost na rozdíl od nás řadových poslanců mít poradce, my máme pouze asistenty –, tak považuji za méně zdvořilé, když toto někdo veřejně prohlásí. A myslím, že to bylo zbytečné a že to vyvolalo celou vlnu emocí i v této Sněmovně.

Vždycky jsem sdílela názor, proč vymýšlet vymyšlené, proč se trápit psaním některých legislativních norem, když už si některá okolní země dala tu práci a funguje jim to. Nemám nic proti našim východním sousedům, ale opravdu se v Evropě nenajde jiná země než Slovensko, kterou bychom mohli, měli brát za vzor normotvorby? Oba šéfové vlády, jak pan Sobotka, tak pan Babiš, jsou zcela oslněni recepty slovenských kolegů. Správnost slovenské cesty zdůrazňují ve všech ohledech našeho budoucího žití a bytí. Možná minimálně jednomu z nich unikl dost podstatný fakt a nepoložil si otázku: Proboha, když je to tam tak super, proč se tedy tolik Slováků stěhuje k nám? Prosím bez ironie – proč? Komu fandíte v hokeji, pane Babiši?

Ve své fantazii si právě teď představuji dvě hesla z vašich předvolebních billboardů pod sebou. První heslo: Zajistíme dobře fungující stát. Druhé heslo: Chceme stát řídit jako firmu. Mimochodem, na pravech se od zkoušky vyhazovalo, když někdo řekl místo podnik firma. Firma je pouze obchodní název, jako je například Agrofert. Podnik jako věc hromadná je takzvaný závod. Ale asi hezky znělo vašim piaristům slovo firma, nebo co čert nechtěl, mohl v tom být nějaký freudovsky předurčený budoucí vývoj naší země.

Už končím. Asi nikoho nepřekvapím, když v závěru svého závěru řeknu,

že socialistickou vládu nepodpořím. Nehodlám však být poslankyní, která by měla jenom plnou pusou destrukce, kritiky a řečí. (Na okamžik vypadl mikrofon.) – Už jste mě odpojili?

Dokážu podpořit nesocialistické návrhy (hlasitý potlesk hlavně ze střední části sálu) z pera vládní koalice tehdy, když budou smysluplné a když si jako vláda a poziční poslanci uvědomíte, že opozice není, paní ministryně, páni ministři, pane premiére, že opozice není nepřítel státu ani jednotlivých vás, ale útvarem v parlamentarismu, který chce říct svůj názor a občas vás i jeho obhajobou prostě přesvědčit, že je třeba lepší než ten váš. A na tom není nic špatného.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Nyní je s faktickou poznámkou přihlášen pan ministr Babiš.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Kolegyně, kolegové, já bych velice stručně reagoval. Já fakticky ten rozpočet 2013 už nebudu číst, to po mně nechťjete, těch 900 stran, není to možné. 2014, pardon, omlouvám se. Ale já aktivně budu sestavovat ten 2015. A když jsem včera náměstkům říkal, že bych chtěl top 40 nákladů jednotlivých ministerstev, tak mi vůbec nerozuměli, nevěděli, co to je. Každá ta firma, nebo podnik, nebo resort má nějaké náklady a já bych to rád viděl až do detailů. Marketingové náklady, PR agentury, reklamy, sponzoring sportu a všechno možné. Takže já určitě slibuji, že rok 2015 budu aktivně dělat, ten rozpočet, takže ho budu sestavovat s mým kolektivem, takže určitě ho budu taky číst. Takže se omlouvám, že ten 2014, který vlastně nikdo nedělal, ten rozpočet, tak jsme ho schválili, protože jsme neměli jinou možnost.

Ohledně imigrace. Není to samozřejmě moje téma, ale určitě paní poslankyně má pravdu, že proč na Moravě je zaměstnaných tolik Slováků a proč pracují v restauracích a v maloobchodu a proč všude ve stavebních firmách jsou samí Ukrajinci. To je určitě velké téma v souvislosti s tou zaměstnaností. A to by bylo zajímavé vlastně o tom si promluvit, proč to tak je, a tak dále. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Bohuslav Svoboda. Připraví se paní poslankyně Soňa Marková.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Vážený pane předsedo, vážený nepřítomný pane premiére, vážená nekompletní vládo, dámy a pánové. Když jsem dnes ráno vycházel sem do Poslanecké sněmovny, uvědomoval jsem si, že jdu dělat zvláštní činnost. Jdu vyslovovat někomu důvěru. To

slovo důvěra v sobě implicitně obsahuje to, že se budu rozhodovat, že někomu věřím. Když jsem tady poslouchal dneska celý den všechno, co tu zaznělo, slyšel jsem celou řadu věcí. Velmi málo se hovořilo o důvěře. Já jsem si pochopitelně vědom toho, že vládní program obsahuje celou řadu velmi zajímavých a dobře znějících věcí, ale to mně navodilo otázku, jestli v tomto případě to slovo důvěra nesouvisí také se slovem důvěryhodnost. Jestli to všechno, co tam je, je důvěryhodné. Jestli vláda bude schopná to zrealizovat. Jestli tedy ta její důvěra se nerozplyne v tom, že to, co slibuje, není důvěryhodné.

Veškerá má životní činnost, odborná, manažerská, politická, mě poučila o tom, že v každém systému je rozhodující ten, který je tím hlavním, tím rozhodujícím. V případě vlády je to tedy premiér. A proto se dál budu zabývat otázkou, jestli jeho osoba ve mně vzbuzuje takovou důvěru, abych ji mohl dát celé vládě.

Před čtyřmi lety jsem vstoupil do politiky, protože jsem měl potřebu pokusit se o změnu poměrů, které panovaly na pražské radnici. Můžete si myslet, že jsem nebyl úspěšný, ale vždy jsem se snažil o to, aby politika byla čistější, férovější, aby se nezapomínalo na etický rozměr politiky. Snažil jsem se v Praze ODS očistit od podivných politických podnikatelů a zákulisních hráčů a myslím si, že se mi to celkem podařilo.

Nicméně pokud se dívám na současnou vládu, musím se sám sebe ptát, zda podobní lidé, podobní loutkáři, dnes nestojí za touto vládní koalici, zejména pokud se jedná o pana premiéra Sobotku. Měli bychom se ptát, kdo je jeho mužem v pozadí, kdo stojí za jeho vzestupem a kdo bude pravděpodobně stát i za jeho pádem, tak jak už to v životě bývá.

Pro to, aby bylo zřejmé, kam směřuji, se musím nejdřív vrátit do roku 1997, kde se sociální demokraté, nebo aspoň někteří představitelé této vládní strany, podíleli na tom, že skupina kolem Viktora Kolářka ovládla za peníze dolů majoritní podíl akcií OKD. Mimochodem, do představenstva této firmy se dostal z vůle nájezdníků např. tehdejší místopředseda ČSSD Vladislav Schrom. To je sice minulost, která nikoho z vás nemusí zajímat, ostatně nezajímá ani policii, protože policie se zajímá o jinou část příběhu, o prodej zbytku podílu, zhruba 47 % z roku 2004, v té době, kdy současný premiér této země byl ministrem financí a měl zodpovědnost za prodej státního majetku. Z titulu své funkce byl i předsedou prezidia na Fondu národního majetku. A dnes se má situace tak, že již dvěma vysokým úředníkům Fondu národního majetku bylo sděleno obvinění za to, že prodali podíl v OKD velmi levně. Ale oni sami by nic bez rozhodnutí Ministerstva financí a vlády České republiky prostě nemohli. Tím, kdo měl tenkrát rozhodující slovo, byl bezesporu Bohuslav Sobotka. Ano, všichni tehdy věděli, že hybatelem věcí není nikdo jiný než mladý, nadějný a všehoschopný Stanislav Gross. To však dnes panu premiérovi nepomůže. Ten prodej byl

totiž podezřelý od samého počátku. Privatizace OKD je prostě jednou z nejostudnějších privatizačních kauz Česka. Bohuslav Sobotka se ze své politické zodpovědnosti na ní v žádném případě nevyvlékne. Na počátku byl totiž jeho podpis. I proto musí současný premiér zcela jasně vysvětlit svůj vztah k Advokátní kanceláři Prokop (Pokorný?), Wagner a partneři. A zejména pak k panu Pokornému, který pana Sobotku údajně zaměstnal jako koncipienta. Nicméně pan Sobotka to raději ve svém oficiálním životopise neuvádí.

Veřejně žádám pana premiéra, aby vysvětlil svůj vztah s panem Pokorným. Jde o toho pana Pokorného, který se podílel na mnoha privatizacích a zastupoval budoucí majitele státního majetku. Je opravdu zvláštní shodou náhod, že se pan Pokorný podílel na privatizacích vždy, když jeho dobří přátelé vedli tuto zemi, jmenovitě tedy pan Gross a Sobotka.

Pane premiére, vysvětlíte mi svůj vztah k panu Pokornému. Musíte nám říci, zda pan Pokorný není zákulisním hráčem sociální demokracie. Musíte nám rovněž říci, zda jste byl vy osobně dva roky zaměstnán v Advokátní kanceláři Pokorný, Wagner a partneři. Pokud ano, proč to neuvádíte ve svém oficiálním životopise. Pane premiére, musíte jednoznačně vyvrátit všechny spekulace ohledně grossovsko-sobotovské privatizační kliky, o které si zpívají už vrabci na střeše. Tato vláda vypadá zatím spíše jako vláda střetu zájmů než jako vláda, která by měla odpovědně spravovat tuto zemi. Žádám vás, pane premiére, odpovězte mi na moje otázky, ať se mohu řádně rozhodnout, když budu vyslovovat někomu důvěru.

Předseda PSP Jan Hamáček: Další přihlášenou do diskuse je paní poslankyně Soňa Marková, připraví se pan poslanec Alexander Černý.

Poslankyně Soňa Marková: Hezký večer, dámy a pánové, vážený pane předsedo, vážená vládo. Dovolte mi, abych zde krátce přednesla stanovisko Komunistické strany Čech a Moravy k prohlášení vlády a abych se dotkla oblasti zdravotnictví.

V úvodu svého programového prohlášení se vládní koalice hlásí ke konci poplatků. Při schvalování návrhu na zrušení poplatků z dílny KSČM v rámci projednávání sněmovního tisku číslo 10 však ministr zdravotnictví vyslovil důrazný nesouhlas s tímto návrhem a celá vládní koalice hlasovala proti. Vypadá to, že poplatky zatím byly využity spíše jako populismus pro získávání voličů před volbami. Zároveň tím také vládní koalice dala jasně najevo, že zřejmě nebude podporovat návrhy KSČM, i když budou a jsou v souladu s jejich programem.

Přesto lze konstatovat, že priority Ministerstva zdravotnictví odpovídají některým bodům programu KSČM. Oproti koaliční smlouvě se již neobjevuje věta o ochraně života od početí až po přirozený konec, která ve

svém důsledku popírala jednu ze základních lidských svobod. Znamenala by také snahu o nežádoucí změnu postoje České republiky k problematice umělého přerušení těhotenství a popření práva ženy rozhodovat o svém těle. Zároveň ale oproti koaliční smlouvě chybí v programovém prohlášení vlády tolik potřebné navýšování platů zdravotníků, především u sester, záchrana panem Hegerem zdevastovaného českého lůžkovnictví a bonusové programy za prevenci. Chápu ale, že se do programového prohlášení vlády nevejde vše. Vláda sociální demokracie, hnutí ANO a KDU-ČSL ale bohužel neřeší ani tolik potřebný odkup pohledávek zdravotních pojišťoven, především VZP. To bylo ministrem financí dokonce přímo odmítnuto. Stejně tak nemluví o nutných opatřeních ke zrovnoprávnění podmínek pro všechny zdravotní pojišťovny. VZP, která dlouhodobě platí za péči o své pojištěnce více než ostatní oborové zdravotní pojišťovny, dlouhodobě také doplácí na nerovnoprávně nastavené podmínky.

V programu pak úplně postrádám snahu řešit již mnoho let bolavý problém rozvoje koncepce dlouhodobé péče a koordinace sociálních a zdravotních služeb. Úplně tak chybí závazek k vypracování zákona o dlouhodobé péči ve spolupráci s Ministerstvem práce a sociálních věcí tak, aby zdravotnictví již konečně přestalo suplovat sociální systém. Nová vláda také, aspoň podle předloženého vládního prohlášení, nepamatuje na realizaci velmi potřebné koncepce hygienické služby, ale také na výraznější podporu primární prevence. Stále totiž platí, že jedna koruna vložená do prevence znamená úsporu tří korun.

Je také škoda, že nová koaliční vláda neklade velký důraz na prospěšnou a pravicovými vládami přerušenu debatu Ministerstva zdravotnictví se stavovskými organizacemi, odbory, odbornými společnostmi a hlavně také patientskými organizacemi. KSČM nicméně vítá deklarovaný princip solidarity zdravých s nemocnými i úsilí o vytvoření předvídatelného, stabilního a průměrným nákladům odpovídajícího systému úhrad zdravotní péče. Zde mi chybí jen jasný názor na nákladnou léčbu, např. biologickou nebo protonovou.

Zcela správně se mluví o velké bolesti let minulých, tedy o nutnosti zavedení principu za stejnou péči stejná úhrada. Pravidelná valorizace plateb za státní pojištěnce zcela jistě přispěje ke stabilizaci systému veřejného zdravotního pojištění a vrátí odpovědnost státu za oblast zdravotnictví, která je dána Ústavou České republiky.

Za absolutně nedostatečný a k systému neodpovědný přístup však považuji avizované snížení sazby DPH pouze na léky. Je vážnou chybou neřešení sazby DPH jako takové. Ve zdravotnictví totiž znamená každé zvýšení DPH o jeden procentní bod zhruba minus 4 mld. korun pro systém veřejného zdravotního pojištění a v podstatě tak tím zvyšováním došlo k tunelování systému veřejného zdravotního pojištění státním rozpočtem.

K úsporám veřejných financí by přispěl jistě i návrh, který dlouhodobě prosazovala KSČM, tedy jedna zdravotní pojišťovna s důslednou kontrolou toku vynaložených veřejných peněz. Trochu obavy mám z avizované významné úspory systému především v nákladech na léky a zdravotnické prostředky, protože chybí konkrétnější návrh, jak toho dosáhnout. Bude se tak dít formou snížení úhrad, nebo dokonce vyřazením úhrad z veřejného zdravotního pojištění, jak se to dělalo v nedávné minulosti? Další zvyšování spoluúčasti pacientů je totiž pro KSČM naprosto nepřijatelné.

Za problematický pak považuji bod týkající se transparentního a kontrolovatelného systému hospodaření s veřejnými prostředky prostřednictvím povinného zveřejňování smluv zdravotních pojišťoven s poskytovateli péče a smluv veřejných nemocnic se svými dodavateli. Nevím totiž, co se myslí pod pojmem veřejná nemocnice. Vždyť většina nemocnic v krajích jsou obchodními společnostmi a některé mají i soukromého vlastníka. Bude se to tedy týkat pouze fakultních nemocnic?

Neobnovení tzv. regulačního poplatku za hospitalizaci a zrušení poplatku za recept a u lékaře je zcela jistě krok správným směrem, nikoli však ponechání poplatku na pohotovosti především z důvodu zvýšení mnohem dražších výjezdů zdravotnické záchranné služby. Proč se ale musí čekat až do roku 2015 a proč mají být kompenzovány výpadky příjmů pouze ze státního rozpočtu? Právě zde postrádám důležité opatření v podobě trvalého zrušení – trvalého zrušení – stropu na pojistné u nejbohatších příjmů, které navrhovala a stále navrhuje KSČM.

Vláda také prohlašuje, že důsledně oddělí vlastnictví zdravotních pojišťoven a zdravotnických zařízení a zamezí jejich vzájemnému ovládnutí nebo ovládnutí třetí osobou. Jen připomínám, že vlastnit současně zdravotnická zařízení a zdravotní pojišťovnu je zákonem zakázáno, ale např. v případě jedné soukromé zdravotní pojišťovny to nebylo v minulosti respektováno a pravicové vlády to přehlížely.

Jsem ráda, že má dojít k posílení státního dozoru nad toky zdravotního pojištění a fungování pojišťoven, ale důležité je jak. Bude se tak dít vytvořením nového úřadu, nebo to pouze případně jako úkol NKÚ? A nebylo by lepší kontrolovat pouze jednu pojišťovnu, jak už jsem se zmínila, jak od roku 2005 navrhuje KSČM?

Samostatnou kapitolou je uváděná kontrola státu nad zaváděním DRG a přenesení odpovědnosti na Ministerstvo zdravotnictví. Systém úhrad podle DRG však není samospasitelný, viz zkušenosti z Německa, Rakouska a dalších srovnatelných zemí. Je třeba dopracovat systém úhrad jako takový, např. v oblasti dlouhodobé a zdravotně sociální péče. Také posílení efektivity Státního ústavu pro kontrolu léčiv, jeho lékové politiky a cenotvorby s cílem zajistit lepší dostupnost pro občany lze přivítat. Ale chybí např. jasný zákaz reexportu léků.

K zákonu o neziskových nemocnicích chci nové vládní koalici jenom připomenout, že tento zákon je možné jen tzv. oprášit. Návrh KSČM a sociální demokracie byl již jednou schválen, ale zvůlí pravicové vládní koalice nebyl naplněn a následně v minulém volebním období dokonce zrušen.

Závěrem chci konstatovat, že cíle a programové priority v oblasti zdravotnictví jsou v zásadě z pohledu KSČM akceptovatelné a jediným drobným, v uvozovkách, problémem bude jejich konkrétní naplnění tak, aby bylo zachováno základní právo občanů České republiky na kvalitní potřebnou zdravotní péči bez ohledu na naditost či hubenost jejich vlastní peněženky.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk v lavicích KSČM.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Dalším přihlášeným je pan poslanec Alexander Černý, připraví se paní poslankyně Kateřina Konečná.

Poslanec Alexander Černý: Vážený pane předsedo, vládo, dámy a pánové, projednáváme bod 60, který se jmenuje Žádost vlády České republiky o vyslovení důvěry, nicméně vesměs se bavíme i o tomhle padesátistránkovém sešitku, kde tři pětiny jsou koaliční smlouva a dvě pětiny programové prohlášení vlády. Nikdo nás nenutí, abychom se bavili o programovém prohlášení vlády, je to jakýsi zvyk, úzus, že vláda něco předkládá, i když si myslím, že ne všechny zvyky je nezbytně nutné vždycky dodržovat. Asi by dnes bylo lepší, kdyby nic takového nebylo. Ale už se stalo, programové prohlášení máme před sebou, tak nám nezbyvá, než se k tomu aspoň trochu vyjádřit.

Já bych chtěl učinit několik poznámek na adresu Ministerstva obrany. Je trošičku, řekl bych, příznačné pro tento resort, že ve chvíli, kdy jsme si našeho kolegu pana Hamáčka téměř jednomyslně zvolili předsedou Sněmovny, a tím pádem už se logicky nemohl stát ministrem obrany, na což se dlouhou dobu připravoval, tak jako kdyby ztratili koaliční partneři o ten resort zájem. Bylo docela patrné, ač je to s podivem, protože silová ministerstva obvykle bývají v centru pozornosti při koaličních vyjednáváních, tak resort obrany jako kdyby zůstal někde na konci a ten zájem prostě nebyl. Tím, že jste se tak chovali k tomuto resortu, tak jsem si kladl otázku, jestli je to jenom tím, že horký adept na ministra obrany zastává jinou funkci a není tím pádem k dispozici, anebo jestli je v tom ještě něco.

Resort obrany nemá nejlepší pověst, to je bezesporu všem známo. Nikdo ho nechtěl asi proto, že si uvědomuje, že to, co všechno by se tam mělo řešit, bude vyžadovat obrovské nasazení. Navíc tento resort měl docela smůlu na některé ministry, kteří stáli v minulosti v jeho čele, tedy v nedávné minulosti v jeho čele. Nebudu vzpomínat na všechny, ale jen si vzpomeňte např. na pana exministra Tvrdíka, který přišel s projektem několika M a chtěl armádu menší, potom ještě menší, a jeho následující ko-

legové to dotáhli do takové dokonalosti, že dnes už máme armádu prakticky nejmenší na počet obyvatel v rámci Severoatlantické aliance, už to snad méně ani nejde. Další ministr, nebo ministryně, chcete-li, ať to prostřídám, ať mně kolegyně nevytýkají, že nedodržují genderový přístup, ta netroufám si tvrdit, jak dobře zpívala, ale vím, že se např. jednání výboru pro obranu raději vyhýbala. A jak to skončilo, pravděpodobně všichni máme ještě docela v paměti. Další ministr, pro změnu z ODS – tedy tím chci naznačit, že je úplně jedno, z jaké byl ten předchozí ministr strany –, pan kolega Barták, ten projevil zas tak ohromné obchodní nadání, až to skončilo zase, jak to skončilo.

Ale něco společného ti ministři měli. Já si dodnes pamatuji, že u tohoto pultíku téměř všichni začínali slovy: Musíme udělat pořádek v resortu. Musíme to chybějící dno, o kterém tady už dnes byla řeč, něčím nahradit. A musíme začít šetřit. Musíme zabránit tomu, aby se v resortu tak nehorázně kradlo.

No, zatím se to, pravda, moc nedařilo. Ještě donedávna. A když k tomu připočtete, že ani ruka Páně, tedy rozpočet České republiky nebyl příliš štědrý v posledních letech, tak se z toho vytvořila jakási vnitřní ztráta, vnitřní deficit, a je úplně jedno, jestli je to pod sto miliard, nebo nad sto miliard, no prostě obrovská ztráta, kterou bude jen velmi těžko nahradit. Armáda díky tomu ztratila některé schopnosti. Tím neustálým zmenšováním a omezováním svých vlastních schopností se dostala do situace, že v legislativě, kterou jsme měli předloženu na tuto schůzi a pan ministr Stropnický ji stáhl, pokud vím, tak v těch zákonech se v důvodových zprávách několikrát objevovala formulace typu „armáda už prakticky ztratila schopnost bránit svou vlast“, což je tedy její prvořadé poslání.

Nyní tedy k programovému prohlášení vlády. Chápu, že v tak malém rozměru na půl stránky nejde vyjádřit priority, nejde vyjádřit to nejpodstatnější. Ale opravdu mě trochu zarazilo, když čtu: Resort Ministerstva obrany, strana 15: Prvořadým úkolem vlády je provést celkovou analýzu hospodaření, audit jednotlivých agend. – Zdůrazňuji, že na auditu a na dělení pořádku v resortech už tady několik ministrů docela tvrdě narazilo a nedopadli dobře. Budu držet palce panu ministrovi, aby se nezařadil do plejády těch, kteří neuspěli v této snaze. Ale formulovat to jako prvořadý úkol vlády v tomto resortu mi nepřipadá příliš šťastné. Jsem totiž přesvědčen o tom, že prvořadým úkolem vlády by mělo být zvýšit obranyschopnost Armády České republiky, posílit obranyschopnost. My totiž máme za sebou několik let, které v literatuře označují mnozí jako třeba „proces afghanizace“, kdy jsme budovali armádu takovým způsobem, aby byla schopna dostát závazkům v rámci Aliance, nicméně personálně, materiálně ani technicky se už nedostávalo prostředků na to, aby se mohlo věnovat dost na obranu.

V předloženém programovém prohlášení je podmíněně o těchto věcech zmínka. Tedy bude-li to možné, budeme rozvíjet. Bude-li to možné, budeme financovat. A to opravdu není to, co jsem očekával od programového prohlášení, když už je. Doufal jsem tedy, že bude daleko větší razance právě na tyto body.

V této souvislosti mi nezbývá než pochválit programové prohlášení za jednu zcela konkrétní větu, a sice že zajistí, že zajistí obranu vzdušného prostoru České republiky vlastními prostředky. Výborně. Vzdušný prostor není sice úplně všeobíjající, nicméně aspoň něco. Chtěl bych jenom upozornit, že zajistit obranu vzdušného prostoru neznamená vyřešit jen problém gripenů. Je to daleko složitější problém a v některých oblastech to bude finančně extrémně náročné. Znovu opakuji: Nemluvím teď o gripenech. Nicméně děkuji alespoň za tuto větu v programovém prohlášení.

To, co mě vrátilo na zem, byla poslední věta, která v té původní verzi někdy z poloviny minulého týdne ještě nebyla, a sice že budou předloženy dva základní koncepční materiály – Dlouhodobý výhled pro obranu do roku 2030 a další koncepční materiál a to je koncepce výstavby Armády České republiky. Armáda České republiky už těch koncepcí opravdu zažila strašně moc. V podstatě každá koncepce znamenala další, řekl bych, devastaci schopností armády. Já se budu moc modlit za to, aby tyto koncepce byly opakem. Aby se opravdu podařilo nastartovat to, co armáda nutně potřebuje, to je dlouhodobé plánování, stabilitu v resortu. Ale hlavně – aby se současná vláda pokusila o to, co ty předchozí trestuhodně zanedbávaly, to znamená, aby změnila onen poměr, který věnovala našemu působení směrem ven vůči tomu, co se dávalo na zajištění obranyschopnosti.

Budu fandit panu ministrovi v jeho snaze o to udělat pořádek v resortu. Budu mu fandit, pokud bude obranyschopnost České republiky posilovat. Tím neříkám, že se na ostatní oblasti má vykašlat, to rozhodně ne. Skoro bych řekl ano, ale to se nemůže, takže říkám dobře, jo. Jo, ano, ano je už obsazené, ta zkratka nebo slovní spojení se už nedá takhle bezelstně používat.

Nezbývá mi než konstatovat, že by bylo lepší, kdyby programové prohlášení nebylo, ale když už je, budu se těšit, že alespoň to, co je v něm obsaženo, bude naplněno. A pokusíme se jako představitelé opozice pohlídat, abyste na některý ze svých slibů nezapomněli. Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic KSČM.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Další přihlášenou je paní poslankyně Kateřina Konečná. Připraví se pan poslanec Jan Zahradník. Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Konečná: Děkuji, pane předsedo. Vážení ministři, ministryně, kolegyně, kolegyně, na počátku mi dovoluji konstatovat: Nic se nemění. A tato vláda navazuje na řadu svých předchůdců. Na počátku svého programového prohlášení sice vláda bombasticky uvedla, že povede Českou republiku na základě sociálně a ekologicky orientovaného tržního hospodářství, jenže o pár řádek níže mezi hlavními prioritami vlády neuvedla vůbec nic, co by se životního prostředí týkalo. Současná vláda tak ukazuje jediné, že jde ve stopách svých předchůdců, a tím bylo a bohužel i je ignorování zlepšování životního prostředí minimálně mezi hlavními prioritami vlády.

Nyní si vezměme programové prohlášení v části, kde jsou konkrétní resortní priority Ministerstva životního prostředí. Jistěže mezi resortní priority v novém vládním období patří novela zákona o posuzování vlivu na životní prostředí. Ono totiž vládě nic jiného nezbyvá, neboť nám Evropská komise vyrožuje infringementem, který může skončit až zastavením čerpání evropských fondů. Takže toto v programovém prohlášení být muselo, ať by nyní za mnou seděl téměř kdokoli. A hlavně je nutné velmi rychle učinit kroky, které povedou k realizaci slíbeného opatření. Příprava zákona občas může trvat i tři čtyři roky a ty vážně jako republika nemáme.

Také Nová zelená úsporám jistě správně patří mezi vládní priority. Ovšem to není nic nového a objevného. To měli v programu i předchozí ministři životního prostředí. Zde jsem spíše zvědavá, jak si nové vedení ministerstva poradí s administrativou programu, protože to byla jeho největší slabina v letech minulých. Stejně tak pokud vláda mluví o zjednodušení administrativní náročnosti pro operační program Životní prostředí, lze konstatovat snad jen tolik, že po zkušenosti z minulosti by zde možná daleko více jako první krok prospělo, aby dopisy adresované ať už Státním fondem životního prostředí či Ministerstvem životního prostředí sobě navzájem nešly po Praze až tři měsíce a aby návrhy na nové výzvy z operačního programu Životní prostředí neležely na stolech náměstků či ministrů životního prostředí půl roku a více.

Jsem ráda, že vláda za svou prioritu po dlouhé době považuje ochranu povrchových vod a zadržování vody v krajině a především ochranu půdy. Tím také doufám, že už nepřipustí jakékoli změny v zákonu o zemědělském půdním fondu a že snad konečně skončí doba ničení a zastavování úrodné půdy a nevhodného zacházení s vodními zdroji.

Ovšem co mě nejvíce zklamalo? Je to bod priorit Ministerstva životního prostředí týkající se zákona o odpadech. Pane ministře prostřednictvím předsedajícího, to opravdu myslíte vážně, že předložíte vládě jen novelu zákona o odpadech, a to až v polovině roku 2016, jak to máte napsáno v programovém prohlášení? Čili nikoliv nový zákon, na který tady čekáme téměř osm let, nový zákon, který by měl upravit nově celou oblast odpa-

dového hospodářství. V programovém prohlášení zmíněný problém přílišného skládkování je sice velmi důležitý, ale rozhodně není jediný, který musí nový zákon řešit. A navíc čemu věřit, chce se mi říct, a to ve chvíli, kdy jste mi před deseti dny na interpelacích slíbil, že nový zákon o odpadech připravíte ve věcném záměru ještě letos, a dokonce že nám jej předložíte do konce prosince i v paragrafovém znění. Je více slovo ministra, či programové prohlášení? A čemu tedy věřit ve chvíli, kdy se podepisuje něco, co jako ministr zodpovědný za tento resort téměř ten samý den řeknete jinak? Kdybyste si totiž dal tu práci a mezi priority Ministerstva životního prostředí zařadil nový plán odpadového hospodářství, a to byste měl udělat urychleně, protože vaši poslední dva předchůdci se na to vykašlali a jen prodloužili platnost předchozího plánu, tak byste věděl, že mnohé segmenty zpracování odpadu mají vážné problémy a bez nového zákona o odpadech nelze najít řešení. Mimochodem, odpadová legislativa je pod velkou kritikou Evropské komise, která žádá urychlenou koncepční legislativní změnu, jinak uvidíme z Evropské unie jen poskrovnu peněz na odpadové hospodářství. A novou odpadovou legislativu také zoufale potřebují obce, města a kraje, aby byly schopny se připravit na nové, již schválené opatření z Evropské unie.

Chce se mi tato oblast shrnout snad jen tak, že v oblasti odpadového hospodářství už nejsme ani v hodině dvanácté, ale několik minut po ní, a i když to není vaše vina, každá další minuta čekání vašeho ministerstva bude znamenat jen průšvih pro české občany a firmy, i ztrátu nemalých finančních prostředků, nehledě na další poškozování životního prostředí.

A teď k ekologickým tématům, která v programovém prohlášení vlády podle mého názoru zcela chybí.

Za prvé je to právní úprava zákona o Šumavě. Před rozpor, který na Šumavě je mezi na jedné straně ekologickými aktivisty usilujícími o nedotčenou přírodu a na druhé straně lidmi žijícími na Šumavě, kteří chtějí žít a využívat okolní přírodu, prostě neutečete. Tento rozpor je třeba řešit a divím se, že to není ve vládních prioritách, zvláště ve chvíli, kdy již z vašich úst slyšíme plán na zřízení nového, pátého národního parku. Nic proti tomu, ale v situaci, kdy máte, pane ministře, nedořešenou situaci na Šumavě, kdy Národní park Krkonoše a Podyjí ani nejsou ukotveny vlastním zákonem, v tomto případě by, dá se říci, možná bylo vhodné se zamyslet nad celou koncepcí národních parků a chráněných oblastí a nejen otvírat témata, co dál vyhlásíte. Stejně tak jako v programovém prohlášení, ani v koaliční smlouvě není slovo o tom, co bude stát dělat a jak vaše ministerstvo vyřeší náhradu újmy z hospodaření v chráněných územích. A že mluvíme v řádech stovek milionů, to víme oba, a stejně tento dlouhodobý problém – ani vidu, ani slechu.

Koncepce a strategie ochrany přírody a krajiny se programovému pro-

hlášení prostě vyhnula, byť se dá podobné téma najít v koaliční smlouvě, ale je to škoda.

V programovém prohlášení dále není zmíněna ani dlouhodobá bolest ministerstva, a to kvalitní kontrola dodržování předpisů ochrany životního prostředí prostřednictvím České inspekce životního prostředí. Tato instituce je dlouhodobě podfinancována a podle toho také vypadají její výsledky. Každý, kdo to myslí vážně a koncepčně s ochranou životního prostředí, se musí soustředit na zlepšení jejího fungování a zlepšování a personální posílení všech kontrolních institucí, které má vaše ministerstvo ve své gesci.

Bez zajímavosti není ani mimoběžnost programového prohlášení a koaliční smlouvy. Logické by bylo očekávat, že obecnější koaliční smlouva bude rozpracována podrobněji v programovém prohlášení, ale tak tomu v tomto případě není. A bylo by zajímavé vědět, co je nadřazené čemu. Například zda vláda bude, nebo nebude mít ve svých prioritách obchvaty měst, neboť v koaliční smlouvě to je, ale v programovém prohlášení to již není, ačkoliv budování dálnic je v programovém prohlášení explicitně vyjmenováno. Není třeba zdůrazňovat, že pro životní prostředí jsou obchvaty měst mnohem důležitější než kilometry nových dálnic.

Mnoho z takto konkrétních závazků z programového prohlášení vypadlo. Zdá se mi, jako by se vláda tak trošku lekla, k čemu se v koaliční smlouvě zavázala. Celkově na mě programové prohlášení působí dojmem narychlo spíchnutého textu, kde se nikdo do hloubky nezajímal o celou komplexnost problému. Toto je s podivem, když vláda byla jmenována tak pozdě a vládní koalice byla známa takřka od voleb, a tudíž měla mnoho času na přípravu textu. To značí snad jen to, že rozpory ve vládní koalici jsou velmi hluboké a tyto rozpory neumožňují popsat mnohé priority dopodrobna. Spíše to vypadá na vládu, která bude hasit jen to nejnutnější a do koncepčních záměrů se bude pouštět jen velmi neochotně.

Vážená vládo, vaše předsevzetí jsou neurčitá a často si protiřečí. Není možné dát důvěru někomu, kdo nemá podle toho, co píše, představu, co s ní bude dělat. Krásných deklamací jsme zažili mnoho a minimálně vaše programové prohlášení ukazuje, že vůbec netušíte, jak je realizovat. Za normálních okolností by se chtělo říct vrátit k přepracování, to zde dnes bohužel nejde. Proto vzhledem k tomu, že myšlenka snad byla dobrá, realizace prozatím za pět, ode mne dnes uslyšíte: zdržuji se. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní poslankyňni. Prosím k řečnickému pultíku pana poslance Jana Zahradníka. Prosím, aby se připravil pan poslanec Jiří Pospíšil.

Poslanec Jan Zahradník: Vážená paní předsedající, vážení členové

vlády, dámy a pánové, já se chci vyjádřit podobně jako paní poslankyně Konečná ke kapitole, která v programovém prohlášení vlády hovoří o životním prostředí. Jako starý učitel jsem tam našel některé chyby, na většinu z nich už tady bylo upozorněno. Jednu z nich, pro nás Jihočechy velmi významnou, zmínil kolega František Laudát – vynechání rychlostní komunikace R3 ze seznamu priorit považuji za pouhé nedopatření, protože, jak dobře víme, dálnice D3 bez tohoto napojení na naše rakouské sousedy z velké části pozbývá smyslu.

Našel jsem tam ještě jeden takový logický rozpor a podle mne je velmi nebezpečný. V kapitole Ministerstva dopravy se objevuje jako první priorita zpracování a předložení zákona o liniových stavbách. To je velmi ušlechtilý záměr a tento nástroj může být velmi účinný. Samozřejmě může pomoci s problémy při výkuech pozemků, ale také by měl pomoci celé řadě ekologických aktivitů blokovat významné liniové stavby. Naproti tomu ale v kapitole životní prostředí nacházím jako poslední prioritu zachování úrovně legislativních práv občanských aktivit týkajících se životního prostředí. Zdá se mi, že to je dokonce v přímém rozporu.

Já bych se ale chtěl zmínit ještě o jednom velmi významném fenoménu. Pan prezident tady mluvil o vizích do budoucna a já bych se chtěl vyjádřit možná k něčemu, co bych nazval odpovědnost, která vyplývá z minulosti.

Vláda České republiky 20. března 1991 svým nařízením vyhlásila Národní park Šumava a vetkla mu do vínku takové poslání, které si dovoluji ocitovat: „ Posláním národního parku je uchování a zlepšení jeho přírodního prostředí, zejména ochrana či obnova samočisticích funkcí přírodních systémů, přísná ochrana volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, zachování typického vzhledu krajiny, naplňování vědeckých a výchovných cílů, jakož i využití území národního parku k turistice a rekreaci nezhoršující životní prostředí.“

Když se podíváme na dnešní Šumavu, na to, že po orkánu Kyrill je téměř 20 tisíc hektarů jejího území suchých, je to suchý les sežraný kůrovcem, tak vidíme, že minimálně to jedno z těch poslání, a to zachování typického vzhledu krajiny, bylo porušeno. Šumavu naši předkové vnímali jako zelenou – a teď ji vidíme jako šedou. Já si myslím, že by se vláda měla ujmout této zakladatelské pravomoci a této zakladatelské funkce.

Jako představitel krajské samosprávy jsem opakovaně apeloval na vládu, aby se zabývala problematikou Národního parku Šumava ve sboru, aby se k ní vyjadřoval nejenom resortní ministr životního prostředí, ale také ministři ostatní, ministr zemědělství, ministr místního rozvoje, ministr zahraničí, protože lýkožrout z Národního parku Šumava zalétá k našim sousedům a dělá jim škody v lese atd. Bohužel se mi to nikdy nepodařilo, a proto si dovoluji využít této své pozice a apelovat na tuto vládu, aby se Národním parkem Šumava zabývala. A proto mi také podobně jako paní

poslankyni Konečné vadí, že není v programovém prohlášení nic nejenom o národním parku, ale ani o ostatních chráněných územích uvedeno. To tam prostě chybí. Je to možné vysvětlit tím, že to vláda považuje za problém marginální. Je to 70 tisíc hektarů, včetně CHKO 100 tisíc hektarů. Není to tak velké území. Nebo také je možné, že se vláda nechce této své odpovědnosti ujmout, že ji chce svěřit panu ministrovi. Myslím, že tím porušuje svoji odpovědnost, protože ona ji zřídila kdysi dávno vládním nařízením. A nebo je také možné, že chce řešit tuto situaci novým nástrojem a tím je předložení, zpracování zákona o národním parku. Tady je třeba říci, že z návrhů, ke kterým bylo postupně dojit, ke kterým celá ta velká skupina všech, kteří na tom pracovali, dospěli, tak ten poslední návrh má významnou podporu šumavských obcí, všech návštěvníků Šumavy, ale i vědeckých odborníků z ochrany životního prostředí a lesnictví.

Já si myslím, že pan ministr životního prostředí je v poměrně těžké situaci, protože jej jako první oslovili ekologičtí aktivisté a předložili mu své názory. Je velmi těžké jejich intenzivnímu tlaku odolat. A já si myslím, že jakkoli asi nečekáte, dámy a pánové, že pointou mého vystoupení bude vyslovení důvěry vládě, to určitě nebude, k tomu se nechystám, tak mi přesto dovolu, abych, paní předsedající vašim prostřednictvím, panu ministrovi životního prostředí nabídl v této věci, která je tak důležitá pro nás všechny, kteří máme rádi zelenou Šumavu, kteří nesouhlasíme s tím šíleným gigantickým experimentem přeměny její valné části na divočinu, tak abych vám, pane ministře prostřednictvím paní předsedající, nabídl svoji spolupráci.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, pane poslanče. Můžete se na členy vlády obracet přímo.

Prosím k mikrofonu pana poslance Jiřího Pospíšila, který je přihlášen do rozpravy, a prosím, aby se připravila paní poslankyně Markéta Adamová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Pospíšil: Děkuji pěkně. Vážená paní předsedající, dámy a pánové, dovolu mi, abych také uvedl několik poznámek k probíhající diskusi nad vládním prohlášením.

V zásadě debatujeme už téměř půl dne a já tady nebudu opakovat obecné politické námitky proti této vládě a proti vládnímu prohlášení, které tato vláda předložila. Souhlasím s tím, co zde říkali moji kolegové z opoziční pravice, že tato vláda jen obtížně může splnit sliby, které jsou v daném dokumentu obsaženy. Zkrátka není možné naplnit sliby obsažené ve vládním prohlášení – nezvyšovat daně a současně nezvedat státní dluh. To je zkrátka základní věc, základní faktor, který se vine celou dnešní de-

batou. Stejně tak není možné zavírat oči nad tím, že jeden z klíčových členů vlády je v mimořádném střetu zájmů, a to bude pravděpodobně po celou dobu výkonu své funkce.

Abych do této debaty něčím přispěl, něčím, co zde dosud nebylo řečeno, tak své vystoupení zaměřím na jednu konkrétní kapitolu, která by zde měla být podle mého názoru také debatována, neboť nejen ekonomikou člověk je živ, ale též právo a justice patří ke klíčovým fenoménům funkční společnosti a bez funkční justice a demokratického právního státu zkrátka nelze budovat prosperující společnost. Proto mi dovolu, abych se ve svém krátkém vystoupení zaměřil na jednu kapitolu, a to kapitolu číslo 3.11, která obsahuje sliby této vlády ve vztahu k justici a nese název Ministerstvo spravedlnosti. Bohužel zde není paní ministryně spravedlnosti, ale já doufám, že si mé vystoupení přečte ve stenozáznamu a třeba některé moje názory a pohledy a hlavně v druhé části mé rady při výkonu své funkce využije.

Kapitola, která se jmenuje Ministerstvo spravedlnosti, je bohužel velmi krátká. Je to půl stránky a obsahuje šest velmi obecných tezí. V zásadě tak na této jedné kapitole lze demonstrovat celkový problém vládního prohlášení: vládní prohlášení velmi obecné, chybí zde konkrétní návrhy řešení. Tedy těžko lze polemizovat s obecným, řekněme, ustanovením, s obecnou tezí, která má spíše proklamativní charakter. Všichni chceme zkracovat délku soudního řízení. Debata ovšem je, jakými konkrétními prostředky toho dosáhneme. A to je problém, který já zde vidím. Zkrátka a dobře text vládního prohlášení třeba ve vztahu k tomuto resortu, k resortu Ministerstva spravedlnosti, je velmi obecný.

Dovolu mi tedy nejprve stručný komentář k tomu, co v materiálu je, k justici, a pak několik vět, co tam není, ale podle mého subjektivního názoru, názoru člověka, který ve dvou vládách odpovídal za resort spravedlnosti, by být mělo nebo alespoň mohlo. Tedy budou to jakési rady a doporučení.

Kapitola 3.11 začíná odstavcem, který se týká exekutorů. Je to dneska módní, je to dneska častá věc. Všichni exekutory kritizují. Já si myslím, že je dobře, pokud se tato vláda bude exekutorům věnovat. Nicméně by bylo fajn, aby se tomu opravdu věnovala zodpovědně, tedy aby se opravdu vyhodnotilo to, jak vypadá současná právní úprava práva, která upravuje postavení a pravomoci exekutorů, a abychom zde pouze populisticky proti exekutorům nebojovali ve snaze získat politické body a výsledkem nebylo to, že se sníží vymahatelnost práva v této zemi.

Dámy a pánové, já zde nechci v žádném případě obhajovat exekutory. Je s nimi spojena celá řada problémů. Ale oni před několika lety, za vlády sociální demokracie v roce 2001, nevznikli náhodně. Vznikli proto, že vymahatelnost práva v této zemi byla velmi nízká. Tedy je třeba kultivovat prostředí exekutorů, kultivovat právní předpisy, které upravují jejich

pravomoci a působnost, nicméně jejich rušení bych považoval za věc, která by se dlouhodobě této zemi vymstila.

Vláda přímo píše – cituji: „Vláda posílí dozor nad činností exekutorů.“ Zde bych doporučoval, aby byl obnoven a znovu posílen odbor státního dohledu, který za vlády ODS na Ministerstvu spravedlnosti působil, a ve své době jsme podali celou řadu kárných žalob na exekutory. Bohužel v posledním roce tento obor nefunguje, a je třeba tedy podle mého názoru se zabývat tím, kdo a v jaké podobě bude kárné žaloby na exekutory znovu podávat.

Vláda ve svém materiálu v bodě dva – budu těch šest bodů velmi stručně komentovat – hovoří o nutnosti udělat analýzu občanského zákoníku. S tím souhlasím a myslím si, že je velmi dobré, že vláda toto vnímá jako jeden z důležitých bodů v oblasti justice, že nebudeme svědky toho, že se občanský zákoník zde na koleni bude skrze různé poslanecké novely upravovat, vylepšovat a napravovat.

To by totiž vedlo k tomu, že takto složitý zákon, který má přes tři tisíce paragrafů, by byl nefunkční a problémy, které v něm samozřejmě logicky se nějaké objeví, by se těžko asi vyřešily. Bylo by dobré, kdyby do debaty nad úpravami občanského zákoníku, které musí mít systémový charakter a musí být realizovány s určitým odstupem od okamžiku účinnosti, kdyby v této věci byla seriózní debata na ústavněprávním výboru, aby i opozice se mohla k danému návrhu vyjádřit.

Vláda říká ve svém bodu tři v oblasti Ministerstva spravedlnosti, že připraví a prosadí nový občanský soudní řád, jehož prostřednictvím docílí výrazného zrychlení soudních sporů při současném garantování práva na spravedlivý proces. Já si myslím, že to je správná úvaha, připravit nový občanský soudní řád. Ostatně my jsme chtěli prosadit nový trestní zákoník a nový občanský zákoník a je třeba pokročit v reformě procesního práva. Na druhou stranu tady, vážení kolegové, odpovědně říkám, že je projev naivity a neznalosti konstatovat, že nový občanský soudní řád sám o sobě – cituji – výrazně zrychlí soudní spory. To je zkrátka krásná mediální proklamace, která neplatí. A říkám to jako člověk, který byl přítomen debat odborníků na civilní právo, kdy se bavili o tom, jakým způsobem má být civilní právo v této zemi upraveno. Ano, nový občanský soudní řád je třeba, může vést k určitému zefektivnění civilního řízení, ale nečekejme prosím od toho zázraky. Pokud bychom výrazně zrychlili občanské soudní řízení, pak to právě bude na úkor spravedlivého procesu. To je věc, která je hodně důležitá a měla by se zde říci. Jsem přesvědčen, že vzhledem k tomu, že nám neklesá množství případů zvláště v oblasti civilního soudního řízení, tak jedinou možností, jak zrychlit dlouhodobě soudní řízení, je zvýšit počet zapisovatelek, vyšších soudních úředníků a asistentů soudců. To je dneska největší problém jus-

tice – malý počet tohoto administrativního aparátu a jeho velmi nízké finanční ohodnocení.

Vláda dále hovoří o novém trestním řádu. S tím lze také takto obecně souhlasit. Nevíme bohužel, jak bude vypadat. A současně vláda konstatuje, že posílí ochranu a zlepší průběh odškodňování obětí trestné činnosti. Tady chci upozornit na to, že jsme v minulém volebním období přijali úplně nový zákon o obětech trestných činů. Podle mého názoru je třeba udělat vše pro to, aby ten zákon perfektně působil. Není třeba nějakých výrazných změn, a proto mě by samotného zajímalo, co znamená, že se posílí ochrana a zlepší průběh. Je to tedy o novém zákoně, o novele, nebo pouze o snaze dohlédnout na to, jak existující zákon bude vypadat?

Stejně tak zní velmi pěkně, ale není jasné, jak to bude v reálu fungovat, teze, že vláda bude prosazovat změnu sankční politiky vůči pachatelům méně závažných trestných činů, kteří by napříště měli být častěji než dosud postihováni tresty nespojenými s odnětím svobody. S tím lze samozřejmě souhlasit, to je jasné – ale soudy jsou ve svém rozhodování nezávislé. Co to tedy znamená? Že dojde k novele trestního zákoníku? Samozřejmě to je legitimní možná představa, ale bylo by dobré tedy, pokud takováto teze tady je, aby s ní bylo možno souhlasit, anebo polemizovat, mít takovouto tezi více rozvinutou, protože samotným soudům, které jsou nezávislé, bez změny právní úpravy lze jen obtížně cokoliv nařizovat či do jejich činnosti zasahovat.

Souhlasím s tezí, která se týká nového zákona o státním zastupitelství. Tam si myslím, že je na co navazovat. Ten zákon byl z velké části připraven již za minulé vlády a je možné z něj vyjít jako ze základního materiálu, o kterém je možné vést debatu.

A nyní mi dovolte několik drobných doporučení, která by podle mého názoru mohla vláda v oblasti justice činit a která by mohla vést k dalšímu zkvalitnění výkonu činnosti české justice.

Je trošku škoda, že vláda sice na jedné straně uvažuje o novém zákonu o státním zastupitelství, ale již nehovoří o změně nebo o vztahu k zákonu o soudech a soudcích, tedy není zde vůbec jasno, zda vláda je se současným stavem spokojena, anebo zda chce zasáhnout do statutu pozice českého soudce. Je totiž zřejmé, že i tento zákon by potřeboval novelu, která ostatně byla ještě za mého působení na Ministerstvu spravedlnosti připravena. Měli bychom vést pak následně debatu o tom, jestli v této zemi budeme mít transparentní výběrová řízení při výběru soudců a soudních funkcionářů. Teď to bohužel v zákoně zakotveno není. Měli bychom vést také debatu o tom, jaká je pozice předsedy soudu. Jestli je to pouze hlava soudu, anebo i člověk, který je odpovědný, a to i trestněprávně, za hospodaření soudu. Podívejme se prosím na nyní mediálně prezentovanou kauzu, kdy bývalý předseda Krajského soudu v

Brně je trestně odpovědný za stavbu justičního paláce, a i pod dojmem této kauzy bychom měli vést debatu, zda předseda soudu má mít i hospodářskou odpovědnost, či ji mít nemá.

Důležitým bodem, který bych doporučoval také vládě k dalšímu přemýšlení, je návrh elektronické podatelny. Mluvíme-li zde permanentně o boji proti korupci atd. a bohužel jsou to spíše prázdná slova než debata o konkrétních návrzích, tak právě elektronická podatelna – paní ministryně přichází, děkuji pěkně! – by myslím mohla výrazně přispět k tomu, aby konkrétnímu soudci byla přidělena kauza na základě náhodného výběru počítačem a ne na základě jakýchsi nepsaných domluvených pravidel. Víte dobře, že jsme byli svědky v minulém volebním období toho, že zvláště v oblasti insolvenčních soudů vznikaly otazníky nad tím, jak se jednotlivé případy dostávají ke konkrétním soudům. Ostatně byl to problém třeba Krajského soudu v Brně, kde se tato věc řešila. Takže elektronická podatelna, která generuje náhodné přidělování konkrétních kauz náhodnému soudci, samozřejmě na základě jeho odbornosti, je něco, co by snížilo klientelismus a nebezpečí možné korupce v justici. Hovoříme-li zde o Slovensku, tak tento model například funguje na Slovensku a podle mého názoru je velmi úspěšný.

Doporučil bych vládě se také zabývat pozicí a postavením soudních znalců. Právní úprava z 60. let je jasně nedostatečná a začalo se již pracovat na novém zákoně. Já to nepovažuji za marginální věc, proto si myslím, že tato věc by asi mohla být ve vládním prohlášení. Zkrátka a dobře, znalecké posudky jsou pro rozhodování soudů klíčové a nová právní úprava, která by dala jasná pravidla pro výběr soudního znalce, pro výkon znalecké činnosti a pro postih soudního znalce, který pochybí, si myslím, že by si ČR zasloužila. Ostatně ten zákon byl také z velké části připraven.

Mrzí mě, že ve vládním prohlášení není žádná zmínka o e-Justici, o elektronizaci české justice. Byl to projekt, který jsme nastartovali ještě za Topolánkovy vlády, a některé konkrétní projekty se podle mého názoru povedly, jako je třeba elektronický platební rozkaz. Bylo by dobré, kdyby vláda pokračovala v těchto věcech, protože pokud se nebude elektronická justice dále rozvíjet, pak rychle zastará to, co bylo již zavedeno, a budou to vyhozené peníze. Neměli bychom rezignovat na tzv. elektronický soudní spis, téma, které bylo skloňováno a debatováno experty v minulém volebním období. Je škoda, že o tom vláda vůbec nehovoří. Využít evropské peníze k vyšší efektivitě veřejné moci v této zemi. Pan premiér hovořil o efektivním kvalitním státu, tak se podívejme třeba na projekt e-Justice. To je projekt, který by obecně zvýšil efektivitu justice a také přinesl občanovi výhody – pohodlnější komunikaci se soudní mocí. Takže já zde nabízím vládě, aby zvážila variantu pokračování v projektu elektronického soudního spisu. Myslím si, že by to bylo velmi důležité a přínosné.

Peníze na administrativu jsem již zmínil. Doufám, že se vládě v dalším rozpočtu, který, jak řekl pan ministr financí, už bude číst a bude ho připravovat, tak se jí podaří uvolnit nějaké peníze na administrativu a reformní změny v justici. Ostatně sama paní ministryně se na ústavněprávním výboru podívovala nad tímto rozpočtem pro tento rok a sama také potvrdila i můj názor, že rozpočet pro letošní rok žádné velké reformní kroky v oblasti justice neumožňuje.

A poslední věcí, kterou zmíním, je bezplatná právní pomoc, kterou považuji také za důležitou. Ona sice je stručně zmíněna v koaliční smlouvě, ale já jako opoziční poslanec čtu to, co je mně jako opozičnímu poslanci primárně nabídnuto a o čem dneska budeme hlasovat – důvěra spojená s vládním prohlášením. Vnímám koaliční smlouvu jako dokument mezi třemi politickými stranami. To znamená, bezplatná právní pomoc je také téma, které by mělo být podle mého názoru zohledněno.

Dámy a pánové, já jsem se na základě rozboru jedné kapitoly snažil naznačit, že to vládní prohlášení by mohlo být delší, mohlo by být zpracováno kvalitněji a mohlo by být podrobnější. Vláda měla podle mého názoru využít ústavní lhůtu, kterou má v Ústavě, k tomu, aby se připravila na to, než předstoupí před Sněmovnu. Samozřejmě vláda by nemusela předložit klidně žádné vládní prohlášení, ale pak bych to vnímal jako neúctu vůči parlamentu. Pokud parlament má vykonávat kontrolní pravomoc vůči vládě, pak by zde dneska měl být dokument, podle kterého tu svoji kontrolu bude schopen parlament, resp. Poslanecká sněmovna realizovat. Ale dámy a pánové, podle takto obecného a krátkého materiálu parlament těžko bude moci kontrolu vůči vládě vykonávat. Na jedné kapitole jsem se to snažil doložit. To je také důvod, proč tuto vládu nepodpořím. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. S faktickou mám přihlášenou paní ministryni spravedlnosti, paní poslankyni Válkovou. Prosím, paní ministryně.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, vážený pane poslanče Pospíšile, velmi děkuji za provedenou analýzu, která podle mého názoru i představuje takový konstruktivní krok a konstruktivní způsob, jak opozice upozorňuje na buď skutečné, nebo domnělé mezery programového prohlášení.

Musím souhlasit s tím, že působí oblast, která je označená jako Ministerstvo spravedlnosti, kuse a neúplně. Částečně je to tím, že jsme měli každý omezený prostor na těch pět šest priorit. Částečně je to ještě tím, že některé resorty potřebovaly dejme tomu trošku větší rozsah, aby prezentovaly své priority. I já jsem vycházela z toho, že když napíšeme „přijmeme

nový občanský soudní řád“, a to také nezpochybňuji, protože jsem váš projev bedlivě celý sledovala, akorát s výjimkou té minuty, co jsem sem přebíhala, takže velmi ambiciózní projekt v rámci jednoho volebního období přijmout nový občanský soudní řád, a nejenom ten, ta ambice jde ještě dál, zvažit i sjednocení s ostatními procesními civilními předpisy. Jistě trestní řád, jehož některé verze už jsou také připraveny, také patří mezi projekty, které by si zasloužily více rozvést. Ale stejně si myslím, že těm, kteří rozumějí problematice, stačí tato kusá informace, za kterou se skrývá spousta práce a úsilí, které si pan bývalý ministr spravedlnosti sám dobře vyzkoušel na několika kodexech, naposledy na trestním zákoníku, který se mu podařilo prosadit a který bude jistě spojen vždy s jeho jménem.

Pokud jde o oběti trestných činů, abych nebyla zase napomínána, že –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Paní ministryně, já se omlouvám. Vaše dvě minuty uplynuly.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Už uplynuly? Tak v tom případě se nedá nic dělat, abych zase nebyla špatným příkladem jako ministryně spravedlnosti, která ten limit nedodrжуje. A sama řeknu panu Pospíšilovi osobně své připomínky.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím k řečnickému pultíku paní poslankyni Markétu Adamovou, která je řádně přihlášená do rozpravy. Prosím, aby se připravil pan poslanec Pavera. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Adamová: Děkuji, paní předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, hezký dobrý večer. Já už nebudu opakovat mnohé, co tady zaznělo, ačkoliv i mě napadalo při čtení programového prohlášení vlády několik otázek. Ty základní byly asi tyto: Jak to vlastně hodlají všechno splnit a kde na to vezmou? Pak je ještě spousta otázek, které mě napadaly ke konkrétním bodům, ty by byly ale příliš konkrétní. Pak mi ale došlo, že vlastně nemám v rukách klasické programové, ale marketingové prohlášení. Vždyť nejsilnějšími stranami této vlády jsou ČSSD a hnutí ANO. A ti první jmenovaní nám již na krajích svým hospodařením ukázali, že na to, aby splnili své často nesmyslné předvolební sliby, jsou připraveni se bezhlavě zadlužovat. V krajských volbách svého času to byl slib o zrušení zdravotnických poplatků. Takže sociálně demokratičtí hejtmani následně vesele propláceli poplatky, místo aby investovali do skutečně potřebných projektů a věcí. A zadlužení rostlo a dále roste. Takže tohle je asi model fungování podle ČSSD. Slíbíme cokoli – a jak to udělat, budeme řešit až potom. To je dosti špatný přístup, myslím si.

Pak tu máme ještě jednu naději, a to je, že ve vládě je i hnutí ANO. Jenže to by zástupci akce nespokojených občanů museli umět koncepčně – a také jak jinak by měli než koncepčně – přistupovat k tomuto programu. Oni jsou totiž zvyklí z byznysu, jak nám tady často říkají, že nejsou politici, přistupovat k tomu opravdu marketingově. A jsou zvyklí z byznysu, že je potřeba především ten produkt umět prodat. Tam je přece také důležité především to, že produkt hezky zabalíme, navoníme, dobře jej vystavíme. Vědí však jeho zástupci, myslím zástupci hnutí ANO, co jsou skutečně důležitá témata? Odkud čerpají svou znalost toho, co je třeba řešit? Patrně pouze z médií. Jak jinak si vysvětlit například to, že v programovém prohlášení sice najdeme snahu snížit počty závislých na hracích přístrojích, což nepopírám, že určitě je potřebné a chvályhodné, ale již zde není ani zmínka o boji proti závislostem na drogách a alkoholu, které jsou v české populaci bohužel ještě násobně rozšířenější než tyto závislosti na hracích přístrojích. Prostě to teď tolik nerezonuje médií, není to tak populární. A tomu já neříkám koncepční přístup.

Podobných a líbivých věcí bychom našli ještě mnohem více. Tak například zvýšení soběstačnosti České republiky v základních zemědělských komoditách. Ono už to tady tedy zaznělo – ale je to opravdu něco, co českého spotřebitele tolik pálí? A takto bych samozřejmě mohla pokračovat.

Takže to máme marketingové prohlášení vlády – snůšku slibů a proklamací. Tomu se vyslovit důvěra prostě nedá. Programové prohlášení totiž nemá být navoněným a hezky zabalěným produktem, ale vizí směřování České republiky a realistickým návodem správy země. Protože každý produkt, když ho zbavíte hezkého a příjemného obalu, rozbalíte, může brzy vyčichnout a časem může dokonce i zapáchat. To bych byla velice nerada.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic TOP 09.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní poslankyni. Prosím k mikrofonu pana poslance Herberta Pavera. Prosím, aby se připravila další v pořadí paní poslankyně Putnová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Herbert Pavera: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážení členové vlády, milé kolegyně, milí kolegové, programové prohlášení vlády je takové, jaké je – hodně všeobecné, tak jak to tady už všichni řekli. Chápu, že do programového prohlášení vlády nelze napsat podrobně vše, co má v plánu udělat. Ony všeobecné věci se nedají tak moc kritizovat. I možná z tohoto důvodu tam nejsou tak odborně popsány. Přesto si dovoluji upozornit na některé chybějící věci, kterých jsem si všiml.

Co si neodpustím vládě vytknout, to je to, že v celém prohlášení není žádná zmínka směrem k obcím a městům. V koaliční smlouvě je alespoň

jedna věta týkající se rozvoje obcí a měst. Obce a města jsou stejně jako rodina základní stavební jednotky dobře fungujícího státu. V programovém prohlášení jsem nenašel žádnou významnou zmínku o tom, jak by chtěla vláda pomoci obcím a městům v jejich rozvoji nebo v jejich boji za omezení byrokracie nebo že by chtěla jakkoliv posílit jejich pravomoci například i tím, že by navýšila jejich rozpočty. Nic neříká –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, já se omlouvám a prosím kolegy, aby se ztišili, abychom vás všichni slyšeli. Děkuji.

Poslanec Herbert Pavera: Já také děkuji.

Nic neříká ani informace v kapitole Ministerstva pro místní rozvoj, kde se mluví právě o podpoře regionálního rozvoje. V kapitole Ministerstva zemědělství se zase hovoří o venkovu v souvislosti s rozvojem zemědělství v podmínkách společné zemědělské politiky a Programu rozvoje venkova. Snad ještě něco málo se týká obcí v kapitole školství, kde nalezneme zmínku o podpoře výstavby mateřských a základních škol. A přitom zkušenosti z vyspělých evropských regionů, například z Jižního Tyrolska v severní Itálii nebo z Bavorska jasně ukazují, že obce a města, které mají dostatek financí pro svůj rozvoj, se daleko lépe starají o své občany, životní prostředí i podporu podnikání. Jako příklad uvedu obec, která tam má 4 000 obyvatel, má v rozpočtu 250 milionů korun. Obce u nás podobného typu mají zhruba 70 milionů korun ročně.

A teď jenom pár postřehů k Ministerstvu práce a sociálních věcí a k dalším ministerstvům, kterých jsem si všiml. Mluvilo se tady, že úřady práce mají konečně dělat takovou funkci, jakou mají dělat. Vytýkalo se tady předchozí vládě Topolánkové i Nečasově, že úřady práce nepracovaly tak, jak měly. A já si vzpomínám, protože dělám starostu od roku 1998, jak už jsem to tady říkal, že ani od roku 1998 do roku 2006 nefungovaly úřady práce tak, že by hledaly zaměstnání pro nezaměstnané. Takže jenom pro upozornění – ony nepracují, ani tehdy nepracovaly. Jsou to pouze úřady, které evidují nezaměstnané a evidují volná místa pro zaměstnávání nezaměstnaných.

Co se týká Ministerstva zdravotnictví, myslím si, že velkou chybou je, že se nechťej obnovit poplatky v nemocnicích. Mluvil jsem s mnoha lidmi, mezi nimi i s velkou řadou seniorů, a jsou připraveni se podílet na úhradě minimálně 60 korun za den pobytu za jídlo. Myslím si, že zrušením tohoto poplatku se určitě zvýší počet dnů pobytu nemocných v nemocnici, jak tomu bylo před zavedením poplatků.

U Ministerstva životního prostředí, protože jsem z Moravskoslezského kraje, kde výrazně ovlivňuje čistotu ovzduší emise ze sousedního Polska,

proto jsem si myslel, že vláda nějakým způsobem více se bude věnovat tomuto tématu, například tlakem na polské představitele, aby snížili limity pro vypouštění emisí do ovzduší a také třeba omezením dovozu nekvalitního paliva, jako je uhelný prach nebo nízkooenergetické uhlí, ale nic tam takového bohužel není. Také jsem si všiml takového protiřečení. Na jedné straně vláda uvažuje o snižování závislosti na fosilních palivech a na druhé straně podporuje tzv. kotlíkové dotace právě na tato paliva.

Ministerstvo průmyslu a obchodu. Tady se mluví o podpoře našim podnikatelům. Mám mezi svými přáteli spoustu podnikatelů – tvrdí jedině. Chtějí stabilizované daňové zákony a další zákony týkající se podnikání a ocenili by především vymahatelnost práva v České republice. Nejvíce je srážejí na dno neuhrazené faktury a podvody některých firem.

U Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, tam to sice v programovém prohlášení to není, ale pan premiér to tady už dneska říkal, že budou podporovat technické obory a učňovské školy a že budou uvažovat o revizi středních a vysokých škol. Všichni víme, že těchto škol je u nás hodně a že potřebují zrevidovat a zjistit, jestli jsou všechny tyto školy nutné.

U Ministerstva vnitra se píše: podpora dalšího rozvoje policistů, policie a Hasičského záchranného sboru. Já si myslím, že především by se vláda měla věnovat problematice hasičů, protože mají podobnou funkci jako policie a armáda. Vždyť hasiči jsou první, kteří pomáhají lidem při živelních pohromách, nasazují své životy, aby ochránili životy druhých, a mají nejnížší platy.

Úplně na závěr se ještě dotknu evropských dotací, o kterých se tu mluvilo. Myslím si, že kdyby se více myslelo na obce a města, tak dávno ty dotace byly vyčerpány, protože všechny obce a města ještě nemají dokončenou infrastrukturu a mají připravené projekty včetně stavebních povolení a jenom čekají na peníze, a kdyby jim spadly někde z nějakého šuplíku tyto peníze, určitě by to přivítaly. Takže možná tady taková rada, kam by ty miliardy, které by se ještě podařilo získat, kam by mohly jít.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci a k řečnickému pulťíku zvu paní poslankyni Putnovou. Prosím, aby se připravil pan poslanec Radim Holeček. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Anna Putnová: Dobrý večer. Vážená paní předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně poslankyně, páni poslanci, nepřekvapuje mě dlouhý a místy dramatický průběh dnešního projednávání. Rituály patří k životě člověka i k celospolečenskému životu naprosto samozřejmě. Vytvářejí totiž emoční rámec pro přijetí změny. A změna politické garnitury nepochybně celospolečenskou změnou je.

My se dnes budeme rozhodovat mimo jiné také na základě předloženého programového prohlášení vlády. Programové prohlášení by měl být strategický dokument, který sděluje, jak dál zemi vést. A vést znamená vzbuzovat naději pro budoucnost. Bohužel musím říct, že toto programové prohlášení ve mně žádnou naději nevzbuzuje. To, čím bych charakterizovala tento text, je bezradnost. Bezradnost, jak dál řídit tuto zemi, k čemu jako země chceme směřovat, čeho chceme dosáhnout a jak a z čeho případné změny také financovat. Uvedu to na několika příkladech ze vzdělávací a vědní politiky.

V programovém prohlášení se uvádí, že vláda bude postupně navyšovat platy pedagogických i nepedagogických pracovníků, podporovat modernizaci a vybavení škol. To je nepochybně chvályhodná snaha. Skutečně regionální, speciálně základní školství je klíčem ke vzdělávací politice. Chceme-li dosáhnout lepší kvality vzdělání, je nutné začít na základních školách. Kvalitní základní vzdělání je prevence před sociálním vyloučením a je to vstupenka do života. Je to podmínka nutná pro rozvoj dalších vzdělávacích stupňů. Očekávala bych tedy, že se v programovém prohlášení uvede, z jakých zdrojů se bude tato priorita financovat, a především, že to bude také rozpočtová priorita. Nic takového v programovém prohlášení nenajdete.

Na dalším příkladu z vysokoškolské politiky si dovolím demonstrovat a zpochybnit to, že programové prohlášení je skutečně strategickým dokumentem. Uvádí se v něm, že vláda provede analýzu vysokoškolské legislativy a navrhne případné změny. Nezdvořile se ptám – a co bude dělat vláda zítra? To má být program na čtyři roky? Vždyť vysokoškolský zákon se za posledních šest let zásadně nezměnil. A když se provede taková analýza, co s těmi výsledky budeme dělat? Jaká je vzdělávací politika této budoucí vlády?

Pokud se začnete do kapitoly věda, výzkum a inovace, dozvíme se, že vláda chce rozšířit počet programů, které podporují aplikovaný výzkum. Do dneška jsem se domnívala, že panuje všeobecná shoda, a to jak mezi politiky, tak mezi odbornou veřejností, na tom, že budeme podporovat excelenci a že budeme koncentrovat zdroje. Už to neplatí?

Na jiném místě se zase můžeme dočíst, že vláda chce vytvářet podmínky pro změnu hodnocení a financování výzkumných projektů a výzkumných institucí. Vláda chce vytvářet podmínky? Vláda je přece nositelem změn. Ví vláda, jak chce měnit hodnocení financování, s jakými kritérii? Pokud ano, proč nám to neřekne? Nemá na to odvalu, anebo to neví?

Koncentrovaným výrazem bezradnosti je deklarování zřízení Národní rady pro vzdělávání. Má to být instituce s dosud nejasnou kompetencí a možnostmi ovlivňovat vývoj. Má to být instituce, která má zastírat bezradnost a přinášet alibi pro nejasnou politiku současné vlády.

První krok se příliš nepovedl. Bezradnosti a alibismu nemohu dát svoji podporu. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní poslankyni a prosím k mikrofonu pana poslance Radima Holečka. Prosím, aby se připravil pan poslanec Bendl. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radim Holeček: Vážená paní předsedající, vážená vládo, vážené dámy, vážení pánové, několikrát v průběhu dnešního velmi dlouhého projednávání a jednání mi vytanul film Jima Jarmusche Mrtvý muž. Jestli jste ten film viděli, tak je tam, nebo kdo jste neviděli, tak je tam indián, který má velký strach, že dostane indiánské jméno Skibiči, což je ten, kdo hodně mluví, a málo říká. Takhle mi to tu občas připadalo, a já se pokusím nebyť Skibiči.

Byl jsem do Poslanecké sněmovny zvolen za kraj, který s krajem Severomoravským bojuje o jakýsi nelichotivý titul „kraj, ve kterém se nejhůře žije“. Řečeno ústy klasika, furt dva metry od maléru, když není máslo, jíme heru, tak se žije u nás na severu. A pravda, i náš Ústecký kraj je pěkně rázovitý. Kraj s největší nezaměstnaností, druhou nejnižší vzdělanostní strukturou, kraj s nejnižší kupní silou obyvatelstva i firem.

Nevím, jak ve vašich regionech, ale u nás je to teď pěkně vidět na billboardech. Ti z nás, kteří vyvěsili svou mordou u dálnice na billboardu, budou na mnohých místech viset ještě dlouho a dlouho, než omoknou, neboť není firmy, která by si plochu s naší maličkostí pronajala. Když jedu do práce na univerzitu, mívám jeden obzvlášť zajímavý billboard. Je na něm krásně vystajlované duo Andreje Babiše a Richarda Brabce, kteří slibují Urbi et orbi: Umíme dát lidem práci. V Ústeckém kraji středopravicově vnímané hnutí ANO se ale v koaličním kompromisu pouští do zvyšování minimální mzdy. Byl jsem v kampani ještě více mezi lidmi než obvykle, takže mohu na praktických příkladech ukázat, co u nás v Ústeckém kraji udělá zvýšení minimální mzdy v praxi. Takže i pro pana ministra Zaorálka, který nechtěl obecnosti, ale chtěl příklady, řeknu tři, které mě napadly.

Josef, žijící v horách, když jsem tak jel po kampani, 25 km od Ústí, automechanik, a řekne: No, proč bych já za tu minimální mzdu nastupoval, vždyť mně se vyplatí být na dávkách. Teď se zvýší minimální mzda, on bude namotivován, ejhle, uděláme si čárku. Jenomže to místo už nebude volné, protože majitel autoservisu nebude ochoten zvyšovat své náklady. Další člověk, kterého mohu jmenovat, Jana od nás z domu, prodavačka u řezníka, dlouhodobě nezaměstnaná, po návratu z mateřské dovolené šťastná, že je jednou z pěti prodavaček u řezníka. Co to přinese, když se zvýší minimální mzda? No poslední přijatý půjde ze hry ven, protože ten řezník si řekne, proč bych držel pět prodavaček, budu si držet jenom čtyři.

Co lidé z vyloučených lokalit? Těch my tam máme požehnaně. Ty už nikdo nezaměstná za současnou minimální mzdu, takže za vyšší ani oylem.

Vůbec malý exkurz k těm vyloučeným lokalitám. Tady v Praze mě šokovala dáma zajímavou hláškou: Hele, na Žižkově vždycky bylo tolik nepříznivých a teď v posledních letech je to fajn. Oni někam úplně zmizeli. Pro všechny, kteří si to tady myslí taky, odpovídám: Oni nikam nezamizeli. Jejich bydlištěm je nyní Janov, Chánov, Předlice, Šluknovský výběžek a další místa u nás na severu. To náš kraj se tak stává republikovým odkladištěm těch, které já nazývám lidé v sociální hibernaci, takzvané sociální spáče, které je potřeba nějakým způsobem probudit.

Zpátky ke hnutí ANO, které je hnacím motorem této jasně levicové koalice, které slíbilo mnohé, doleva i doprava. Opět v kampani v ulicích jsem viděl mnoho lidí s knírkem pod nosem. Nejednalo se o ten olympijský, který je teď tak populární – velká gratulace našim olympionikům. Knírek, o kterém mluvím, byl bílý od cukru. Od cukru z předvolebních koblih, na které lidi skočili. Lidé, kteří podle mého budou velmi, velmi zklamáni.

Nemám důvěru v to, že by vláda uměla, a kroky, které naznačila v programovém prohlášení, uměla dát lidem z mého kraje práci, pokud by je tedy všechny nezaměstnala v agrofertské Lovochemii, v což nevěřím. A já vládě nespinitelných slibů a střetů zájmů prostě důvěru nedám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Bendla a prosím, aby se připravil pan poslanec Ondráček. A ještě dřív, než dám slovo panu poslanci Bendlovi, je tady faktická paní poslankyně Pecková. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Gabriela Pecková: Dobrý večer, vážená paní předsedající, vážený zbytek vlády, dámy a pánové. Já jenom ve faktické navážu na své dva předřečníky.

Jediným skutečně účinným nástrojem v boji se sociálním vyloučením a jedním bojem účinným s integrací je vzdělávání, a tím zlepšení šance uplatnění na trhu práce. Přesto jsem v programovém prohlášení vlády o tomto problému nenašla ani půl slova. Mám na mysli nejen specifické vzdělávací potřeby sociálně vyloučených a znevýhodněných dětí, ale i dospělých, kteří nemají často ani ukončené základní vzdělání. A bez toho, aby jim bylo umožněno aspoň toto základní vzdělání doplnit, bude jakákoliv aktivní politika zaměstnanosti a všechny pokusy o integraci bezzubé a sociální sítě přeplněné. Očekávala jsem, že tímto směrem se vláda vydá. Nestalo se tak, a tak jí nezbude, než rozdávat, rozdávat a rozdávat. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, paní poslankyně, a prosím pana poslance Bendla. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, já v tento pozdní čas nebudu invektiva sama, ale budu vstřícnost sama. Chci mluvit o zemědělství samozřejmě, a nikoliv o soběstačnosti, o té přestřelce, která tady byla, o míře soběstačnosti České republiky, protože pochybuji, že většina v sále, při vši úctě ke všem, ví, o čem se bavíme, bavíme-li se o bezpečnosti potravin. Co se týká soběstačnosti, možná ani někteří nevědí, že v řadě opravdu těch základních komodit Česká republika je více než soběstačná. A jsou to komodity jako maso, mléko a podobně. Takže to nemá smysl tady rozebírat.

Nicméně pokusím se k té kapitole Ministerstva zemědělství říci pár vstřícných a možná i nevstřícných vět, ale myšlených dobře. Když jsem četl tu kapitolu, tak jsem si říkal, že přece úplně stačilo vzít pár zásadních priorit, které jsou obsaženy v koncepci českého zemědělství a potravinářství, které sice vzala na vědomí Nečasova vláda, ale byly projednávány komplet s nevládními organizacemi na různých fórech, řeknu tam, kam ta diskuse patřila. A myslím si, že téměř všechny nevládní organizace vyjádřily podporu tomuto materiálu. Stačilo ministři zemědělství nebo panu premiérovi, který tady nás odpoledne vyzýval k tomu, abychom řekli, co jsme vlastně udělali, stačilo tenhle materiál vzít, možná trošku pokrátit, aby nemusel být tak dlouhý, a říci půjdeme tudy, protože to je cesta, která byla poměrně dlouhodobě vydiskutována a při těch složitých kompromisech, které v zemědělském sektoru jsou, nakonec nevládní organizace tento nevládní materiál podpořily. Je škoda, že se o něj tato vláda nechce opírat. Tím jenom říkám, že by bylo dobře, pane ministře prostřednictvím paní předsedající, abyste se toho materiálu držel. Tam je psáno hodně z toho, co tady říkáte, byť jsou tam i odpovědi na to, jak s tou třeba konkurenceschopností českého zemědělství a potravinářství naložit.

Já chci říct, že píšete-li tady o tom, že stát a vláda podpoří investice do prvovýroby a následného zpracování především v oblasti živočišné výroby, ovocnářství, zelenářství a zahradnictví, což jsou priority, které jsme popsali v minulosti společně, se kterými velmi souhlasím, pak ale zase obráceně říkám, že chcete-li řešit konkurenceschopnost českého zemědělství tím, že do něj budete více a více pumpovat dotaci, vezte, že to je spíš jed hospodaření českých zemědělců a návyková látka, která za sebou nenechá do budoucna dobré vazby. Dotace jsou jedem, který narušuje konkurenceschopnost, který znerovnováží podmínky uvnitř celoevropského zemědělství, a myslím si, že by vláda jako celek spíše měla tlačit na té evropské úrovni, což jsem tady tedy nezachytil ve vládním prohlášení, na to, aby se méně přerozdělovalo, aby bylo méně dotací v zemědělském sektoru, protože já jsem hluboce přesvědčený o tom, že v některých tradičních plodinách, které Česká republika má jako tradiční, budeme více než kon-

kurenceschopní a nepotřebujeme ty evropské zásahy, kterých jsme byli svědky v minulosti, které se týkaly například cukru a podobně.

Vláda zavede přísná pravidla pro obchodní řetězce, aby došlo ke zlepšení kvality prodávaných potravin a vytvoření většího prostoru pro kvalitní české potraviny. Myslím si, že máme zavést přísná pravidla pro všechny, kteří tu chtějí prodávat jakoukoli potravinu, ať je ze zahraničí, nebo domácí, protože lidé mají právo na to, aby dostali kvalitní potravinu. Ve vládním prohlášení jakoby předjímáme, že pouze v řetězcích dostaneme špatnou potravinu. Chci upozornit na to, že to není pravda, že se může stát, že v souboji s řetězcí nám uteče podstata problému a tou je hlídání kvality každé potraviny, která se objeví na trhu. Vidění nepřátel pouze v řetězcích, to není moudré vidění. A tím vůbec nehájím řetězce. I já jsem se snažil a tlačil jsem řetězce k tomu, aby více využívaly českého potravinářství na straně jedné, na straně druhé je třeba slyšet i názory řetězců, proč třeba nemohou českou potravinu více preferovat, a měli bychom společně dělat maximum pro to, aby se kvalitní potravina řeknu v první řadě a řeknu ve druhé řadě česká potravina na trh dostávala. Musíme také vědět, že jsme trochu na hraně evropských pravidel, a nebylo by dobré vystavovat Českou republiku nějakým sankcím ze strany Evropské unie už proto, že do zemědělství, do českého zemědělství tečou opravdu velmi významné finanční prostředky právě z Evropy.

Co mě tedy mrzí ve vládním prohlášení, že si vláda všímá, co se lesů týká – protože Ministerstvo zemědělství a resort zemědělství má na starosti lesy obecně, nejen ty státní, ale i nestátní. Podíváte-li se do vládního prohlášení, je to zúženo na hospodářskou politiku lesů České republiky, státního podniku. Ale to je málo. Nežlobte se, stát má prostě na starosti celou politiku směrem k lesům. Má také motivovat kraje k tomu, aby finanční prostředky, které byly ze státního rozpočtu alokovány do krajských rozpočtů, kraje využívaly na podporu lesního hospodaření. Některé tak činí, pane ministře, některé zdaleka vůbec ne, nepodporují to, co měly podporovat, a dochází tam k velké disproporcii. A vzhledem k tomu, že les, kvalitní les, to je prostě běh na dlouhou trať, pak tím velmi ztrácíme. Já už jsem na to ve své funkci tehdy neměl dost času, ale přál bych si, aby stát dělal lesní politiku jako celek, aby motivoval kraje k tomu, k čemu měly být motivovány a na co dostaly finanční prostředky, aby pomáhaly i soukromému sektoru v oblasti vysazování nových lesů a vůbec správě lesů obecně.

Přečetl jsem si ve vládním prohlášení, že vláda posílí ochranu kvalitní orné půdy a půdního fondu. Chtěl bych upozornit na jedno významné nebezpečí. Často se tu říkají populistické věty v tom, že zábor kvalitní orné půdy byl v minulosti katastrofou a je teď potřeba tomu zabránit. Je potřeba vidět to, že orná půda byla často zabírána z rozhodnutí obecních a krajských zastupitelstev s podporou státu tam, kde třeba byla šance na vznik

nových pracovních příležitostí, a v rámci územního plánu vyčlenit nějaké území, kde bylo vhodné – a dohodla se na tom státní správa se samosprávou – tam nějaký rozvoj realizovat, ať už to byly rodinné domy, či podnikatelské příležitosti, které vytvářely pracovní příležitosti. Zkrátka je třeba vnímat i to, že rozhodne-li se nějaká obec či kraj spolu se dohodnout na územním plánu, kde bude probíhat nějaký rozvoj, uměle si tím zdrazujeme cenu pozemků. Nemyslím si, že nám hrozí takový boom jako po roce 1990, že by sem přicházely desítky, možná stovky nových investorů, kteří by tlačili na nové průmyslové zóny apod. To už myslím nehrozí. A obava z toho, že budeme ztrácet ornou půdu, podle mě už není tak reálná, jako byla v 90. letech. Naopak bych si přál, aby se v nakládání s ornou půdou a uvnitř systému fungování zemědělského sektoru zprůchodnila možnost a šance zemědělců, aby mohli využívat šance občas třeba ornou půdu zatravnit a jinde z travnaté plochy udělat ornou. Zkrátka aby mohli využívat tohoto potenciálu, který mají, který jim dnes bohužel zákon zakazuje.

Čeho si vládní prohlášení nevšímá vůbec, a to mě velmi mrzí, je přemíra byrokracie uvnitř zemědělského sektoru. My jsme si za poslední léta opravdu zasili tolik zbytečností, které po nás ani Evropa nechce, my sami jsme si na sebe vymysleli řadu nesmyslů. Vznikl návrh zákona, určitě ho pan ministr zemědělství bude schopen najít na Ministerstvu zemědělství, tzv. antibyrokratický zákon, který jsme dávali dlouhou dobu zase ve spolupráci s nevládkami dohromady, je v podstatě napsán, je možné tomu dát jiný název, nikdo tu asi nebude natolik ješitný, aby trval na tom, že to musí být v podobě, v jaké byl zpracován v minulém volebním období, nicméně zemědělci čekají na to, že vláda udělá maximum pro odbyrokratizování tohoto sektoru. Je tu opravdu velká spousta nesmyslů, které je možné společně prosadit, a tam já nabízím spolupráci s opozicí v tomto ohledu, protože mě tato problematika trápí.

Čemu se vládní prohlášení nevěnuje vůbec, je např. udržení vody v krajině. Nevěnuje se problému, který se nám může opakovat čím dál tím častěji, a to je problematika sucha a nakládání s tím. Nevěnuje se např. problematice, která trápí mnoho zemědělců, protože my máme v České republice 3,5 milionu vlastníků půdy, ale pouze 26 tisíc subjektů, které zemědělsky hospodaří, a lidé, kteří hospodaří na půdě, ji zpravidla nevládní. Stát by měl hledat způsob, jak pomoci zemědělcům dostat se k půdě, nejlépe ke státní půdě apod., prostě dělat takovou politiku, aby zejména rodinné hospodaření v České republice mohlo vzkvétat, protože to je základ a grunt, ale i potravinářství, které je tak trochu nadstavbou fungování českého zemědělství.

Chybí mi tam problematika např. týrání zvířat, a to mám na mysli zejména velká hospodářská zvířata, protože stát alespoň částečně motivuje zejména obce k tomu, aby řešily problematiku zaběhlých psů a koček, ale

nemáme dostatečně vypracovanou koncepci a fungující systém, který by se týkal hospodářských zvířat, koní, dobytka atd.

Myslím si, že by vláda tyto věci vnímat měla. Pokud s tím přijde, za sebe říkám, že nabízím maximální podporu v této oblasti, protože jsou to věci, které občany a zemědělce trápí. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče, a s přednostním právem se do rozpravy přihlásil pan ministr zemědělství, pan poslanec Jurečka. Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Vážené dámy, vážení pánové, budu mluvit opravdu velice krátce a stručně. Jen několik faktů, které tu zazněly.

Pokud jde o soběstačnost, tak je to oblast např. masa, o které hovořil pan poslanec Bendl, kde nejsme soběstační např. ve výrobcích vepřového masa.

Pokud jde o strategii pro růst, tak samozřejmě i já jsem několikrát veřejně deklaroval, že jsou dokumenty a jsou věci, na které nelze pohlížet podle toho, za kterého ministra vznikly, ale je důležité s nimi nadále pracovat a já se strategií pro růst rozhodně dále pracovat chci.

Myslím si, že jsem ministr zemědělství, který vzešel z toho oboru, a dané problematice, troufnu si říct, ne že bych rozuměl extra dobře, to ukáže čas, ale myslím si, že tu realitu problematiky zemědělství znám na vlastní kůži velice dobře. A již dnes jsme tady měli ve Sněmovně čtyři hodiny jednání s lidmi z Ministerstva zemědělství a jsou věci, které navrhuji, a já říkám – to prostě v reálu nebude fungovat, to je nesmysl, pojďme od toho pryč, hledejme jiná řešení.

Pokud jde o kvalitu potravin, tam jsme řekli ne, žádný protekcionismus, nebo naopak že se na někoho cíleně zaměříme. Říkáme padni komu padni, budeme ale zohledňovat otázku výše obrátu u těch, u kterých najdeme nějaká pochybení, a na to budeme reagovat.

Jsou samozřejmě věci, které nelze vepsat do programového prohlášení vlády ani do koaliční smlouvy. Já jsem se teď v průběhu toho, co říkal pan poslanec Bendl, měl možnost podívat na vládní programové prohlášení minulé vlády ODS, TOP 09 a Věcí veřejných a spousta věcí, o kterých on hovořil, tam také nebyla. A jsou věci, které je nutno považovat za samozřejmé, jako např. otázku antibyrokratické komise a snižování byrokratické zátěže v oblasti zemědělství. Tak samozřejmě antibyrokratická komise nadále u nás v resortu funguje a fungovat bude.

Nicméně závěrem bych chtěl říct jednu věc. Dámy a pánové, já si vážím, ať už z opozice zprava, nebo z opozice zleva, všech konstruktivních připomínek, které tady dnes zazněly. Upřímně za ně děkuji a byl bych ve-

lice rád, kdyby vám tento přístup, kdy říkáte, jak by se ty věci měly dělat lépe a jinak, vydržel a minimálně za sebe a za náš resort říkám – jsem té diskusi otevřený a budu rád za věcnou spolupráci, jak věci společným úsilím posunout kupředu bez ohledu na politickou stranu. Díky moc a těším se na spolupráci.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi a s faktickou mám přihlášeného pana poslance Bendla. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za ta slova. Já jsem chtěl jenom připomenout, že jsem tady důrazně mluvil o tom, že některé komodity nebo v některých komoditách jsme soběstační. Co se masa týká, tak se to týká hovězího. Vepřové, o tom víme, jak jsme na tom, proto také vznikl nárazový fond a všechno, co s tím souvisí. Proto také zaplatit pámbůh se ta křivka produkce vepřového v České republice už v loňském roce začala měnit a začalo množství vepřového stoupat. Ale to je jedno. Děkuju za ta slova, pane ministře.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče, a dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Zdeněk Ondráček. Prosím, aby se připravil pan poslanec Leoš Heger. Prosím.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Vážená paní předsedající, členové vlády, kolegyně a kolegové, mnohé už bylo dneska řečeno, takže se budu snažit být maximálně stručný, abych zbytečně nezdržoval.

Každá vláda předstupuje před Poslaneckou sněmovnu se svým programovým prohlášením, v němž uvádí, čeho chce při svém vládnutí dosáhnout a jaké jsou její priority. Já se mimo jiné dlouhodobě zabývám otázkami vnitřní bezpečnosti, a tak mě zajímaly zejména priority v této oblasti. Všichni totiž víme, jak na tom s vnitřní bezpečností jsme a že změny, nejen dílčí a kosmetické, jsou potřeba. Po prostudování programového prohlášení vlády jsem však zjistil, že otázky vnitřní bezpečnosti nemají u této vznikající vlády žádnou prioritu. Policie, hasiči a další složky integrovaného záchranného systému skoro jako kdyby ani neexistovaly. Dověděli jsme se jen obecnou formulací, že vláda povede nesmlouvavý boj proti všem formám korupce, závažné hospodářské kriminalitě, lichvě, zneužívání exekucí a neférovým insolvencím.

Korupce a boj s ní – jak dlouho již toto naši občané slyší? I předchozí politická vláda, Nečasova-Kalouskova vláda, chtěla s korupcí bojovat a byla to historicky nejzkorumpovanější vláda této země. Proč vláda jasně nesdělí našim občanům, že bude její prioritou zavedení zákona o

majetkovém přiznání politiků a úředních osob a v případě neschopnosti prokázání nabytí majetku, legálnosti nabytí toho majetku, jeho zabavení, propadnutí, nebo chcete-li stoprocentní zdanění? V předvolebních slibech některých politických stran toto psáno bylo, ale nyní se to nějakým způsobem vytrácí.

A co lichva, exekuce? Jestli chce vláda a její poslanci s lichvou a exkucemi bojovat tak, jak to zatím předvedli zde v Poslanecké sněmovně, tak to asi nesmlouvavý boj nebude, nebo to bude boj takzvaně naoko. Situace v těchto oblastech je již tak vážná, že vzdát se nebo nezahájit tento boj jen proto, že se to pokouší zahájit jiný politický subjekt, mi přijde přinejmenším dětinské. A upřímně, nečekal jsem to od poslanců nových politických subjektů. Mnoho občanů voličů se oprávněně ptá, proč doposud nedokázala politická reprezentace definovat lichvu, stanovení procentuální odchylky od průměrných tržních úroků, jako je tomu v mnoha jiných zemích v Evropě i ve světě, např. Švýcarsku. To je to tak těžké? Ne, není. Chybí vůle. Vůle dělat něco pro obyčejné lidi.

Chce-li nová vláda bojovat proti závažné hospodářské kriminalitě, tak at nám i občanům sdělí, jak bude bojovat. Zasadí se např. o prosazení zákona zakazujícího anonymní akcie, aby zprůhlednili vlastnickou strukturu podniků? Prohlášení, že pro stát zakáže obchodovat s takovými firmami, je nedostatečné a může být soudy vnímáno jako diskriminující. A co finanční policie? Před třemi týdny jsme od ministra financí slyšeli, že vznikne, resp. bude obnovena. Obdobné v neděli vyřkl i pan premiér, ale týž den znovu ministr financí při jiném rozhovoru řekl, že nový útvar není potřeba, že postačí posílení stávajícího stavu v rámci ÚOKFK, tedy protikorupční policie.

Jak máme také vnímat prioritu vlády spočívající v rozšíření pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu, když poslanci jedné ze stran vznikající vládní koalice již stačili připodepsat novelu Ústavy a na ni navazující novelu zákona o NKÚ, které v navrhované podobě tyto pravomoci spíše zužují. Proč se nesnaží definovat, koho by měl NKÚ kontrolovat, místo logického, co by měl kontrolovat?

Takto bych mohl pokračovat dále, ale nebudu dále zatěžovat, protože v programovém prohlášení vlády toho chybí daleko více nebo je to zmíněno pouze okrajově. Místo toho se můžeme dočíst jen obecná prohlášení, že vláda bude prosazovat vymahatelnost práva. Ještě aby to ne! Vymahatelnost práva je u nás jedna z nejhorších ze zemí Evropské unie. Není výjimkou, že délka soudního sporu se u nás vleče deset a více let. Jsou případy starší i dvacet let. Jenže i toto slibovaly všechny předchozí vlády, a jak se říká, skutek utek. Nic se nezměnilo, naopak. Délka soudních sporů se protahuje a naši občané se stále častěji obracejí na evropské soudní instituce.

Ne, tato vláda, která nás tu dnes nyní žádá o důvěru, mě alespoň v otázkách vnitřní bezpečnosti zatím nepřesvědčila, že bude vládou lepší a úspěšnější, než byly ty vlády předchozí. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče, a prosím k mikrofonu pana poslance Leoše Hegera. Prosím, aby se připravila paní poslankyně Hubáčková. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážená vládo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, programové prohlášení vlády je dobrou příležitostí zamyslet se nejen nad osudem naší země a nad jejím dlouhodobým směřováním, ale také nad směřováním jednotlivých resortů ve smyslu jejich dlouhodobé činnosti a v mém případě samozřejmě budu mluvit o resortu zdravotnictví.

Pohled na zdravotnictví lze rozdělit na tři oblasti, z nichž první dvě, poskytování zdravotních služeb a financování a úhrady systémů, lomcují naši společnosti a jsou ve středu zájmu médií. Třetí oblast, o které však chci mluvit nejvíce, je oblast veřejného zdravotnictví, která přispívá ke zdraví populace největším dílem, a tato oblast je naopak doslova na okraji společenského vnímání i na okraji zájmů vlády, která dnes před nás předstupuje. První oblast, fungování systému veřejného zdravotního pojištění a systému poskytování zdravotních služeb, zmíním opravdu krátce, přestože přináší dlouhodobě hodně nervozity zejména mezi lékaři a zdravotníky a je nejobsáhlejší částí programového prohlášení vlády.

Pokud jde o další kultivaci dlouhodobých problémů, ke kterým patří problematika dlouhodobé péče, přerozdělení pojistného, hospodaření a vztahy zdravotních pojišťoven a poskytovatelů služeb, problematika cenotvorby a systému úhrad, kontrolní dohled nad zdravotními pojišťovnami a další, tak v těchto věcech myslím mohu slíbit, že TOP 09 bude jako konstruktivní opoziční politická strana vládu podporovat a je připravena o detailech řešení, která budou navrhována. A zde to je oblast, kde ty detaily jsou to nejdůležitější.

Paradoxně když už mluvíme o službách, programové prohlášení se prakticky vůbec nezabývá potřebami a postavením pacientů. Je zde jediný slib, a to vylepšení dostupnosti léků, který se už začal naplňovat dost nešťastně ještě před žádostí vlády o důvěru nepochopitelnou personální čistkou ve Státním ústavu pro kontrolu léčiv, která šla až do úrovně odborných pracovníků, tedy značně proti duchu připravovaného zákona o státní službě, o kterém jsme již tolik slyšeli.

Druhá kapitola, o které chci mluvit, jak jsem předeslal, je financování zdravotnictví. Budu zde ještě stručnější. Otázky navyšování financí ze státního rozpočtu pro zdravotnictví. Otázky efektivity celého systému a

otázky regulačních poplatků byly na této půdě již tolikrát diskutovány, že nemá smyslu v dnešní výjimečný sněmovní den dále jítřit atmosféru. Nezbyvá mně než jen s obavami zopakovat to, co tady již zaznělo, že pro TOP 09 je nepřijatelné podpořit vládu rozpočtově nezodpovědnosti, která je připravena k zatěžování státního rozpočtu bez zjevné snahy zvyšovat efektivitu zdravotnictví. Bez spoluúčasti a bez jasných opatření, která by vedly k dalšímu zvyšování efektivity, se znovu na scéně objeví problém ekonomického morálního hazardu a znovu dojde k oddlužování konkurenceschopných a kapacitně nadbytečných poskytovatelů péče, které mělo v minulosti vždy jen krátkodobý efekt, a problémy se vracely zpět.

Tolik tedy o prvních dvou kapitolách a teď trošku obšírněji ke kapitole Veřejné zdravotnictví.

Programové prohlášení vlády zcela rezignuje na otázky podpory zdraví populace. Zdravotní služby, které jsou u nás vysoce kvalitní a dostupné, zůstávají sice vysokou prioritou vlády uvedenou v úvodu vládního prohlášení, ale zdravotní služby jsou cíleny především na jednotlivce. Jsou samozřejmě důležité, ale nezastupitelnou povinností vlády a Ministerstva zdravotnictví je také pečovat o rozvoj zdraví a zdravotního bezpečí v populaci jako celku. Právě tím se zabývá obor tzv. veřejného zdravotnictví, do kterého patří zejména podpora zdravého způsobu života a dozor nad aktivitami, které jsou rizikové pro zdraví.

Je známo a empiricky nepochybně potvrzeno, že na vysoké a vyrovnané úrovni zdravotního stavu celé populace se veřejné zdravotnictví podílí nejméně stejnou měrou jako zdravotní služby pro jednotlivce a musí se na ní zúčastnit daleko více resortů než jen Ministerstvo zdravotnictví. Musí se to odehrávat cestou výchovy ke zdravému životu, cestou podpory fyzických aktivit, zajišťování bezpečí zejména v práci a dopravě, cestou kultivace zdravého životního prostředí, aktivním vyhledáváním chorob, kterým lze předcházet, či cestou aktivního boje proti škodlivým a návykovým aktivitám.

Ve vládním programovém prohlášení chybí nejen jakákoliv zmínka o podpoře zdravého způsobu života, chybí zde také jakákoliv zmínka o boji proti kouření a drogovým závislostem. Je jasné, že diskuse typu, zda stát více než zdravé občany preferuje spotřební daň z kouření, a tyhle diskuse mají mnoho odpůrců. Z naší republiky se tak bohužel stává postupně popelník Evropské unie. Ještě horší situace je v oblasti alkoholismu, který tvoří paradoxně sociopatii ještě obtížněji řešitelnou, než jsou drogové závislosti, alespoň co do počtu postižených lidí, rodin a dětí, na které průvodní negativní jevy dopadají. Ani tato oblast, a dokonce ani mnohem mediálně populárnější drogové závislosti prostě v hledáčku naší nové vlády nejsou.

Přes výjimky, jakými jsou zmínky o bezpečných potravinách, o

opatřeních snižujících sociální vyloučení či o snižování počtu osob závislých na hracích automatech, je oblast péče o zdraví celé populace ve vládním programu slabá. Možná to vláda pokládá za takovou samozřejmost, že tím nechtěla svůj program zatěžovat. Nebudu dál kritizovat, ale jen připomínám. Protože hrozí, že budeme léčit stále více onkologických pacientů či diabetiků místo toho, abychom podpořili například pohyb dětí a posilovali boj proti obezitě, kouření či konzumaci alkoholu.

Posilování hygienické a epidemiologické služby, která je za Ministerstvo zdravotnictví hlavní nositelkou a koordinátorkou preventivních akcí, a konečně se v tomto směru výrazně v minulém vládním období zaktivizovala, tak to posílení by bylo velmi potřebné. Snad proto mohu ocenit, že oproti koalici smlouvě se v prohlášení vlády už neopakuje pokus převést hygienu potravin pod Ministerstvo zdravotnictví, který by celý obor hygieny dále zdecimoval. Doufám, že se neobjeví ani v reálných krocích vlády, přestože některým výrobcům potravin by se to možná líbilo.

Vážená vládo, jsme zemí, kde se mimořádně hodně pije alkohol. Jsme země, kde se kouří o sto šest v restauracích, a jsme země, kde děti tloustnou a málo se pohybují. Naše obyvatelstvo je více rozmazlené, nežli je obyvatelstvo ve spořádaných protestantských a kosmopolitních společnostech v severských zemích, které tu dnes ráno zmínil prezident republiky. Ale jen málo lidí u nás chce převzít alespoň zčásti odpovědnost za sebe, aspoň tam, kde to jejich znalosti a schopnosti umožňují.

Zdravotnictví je důležité i v oblasti poskytování služeb. Zdravotnictví ale není jen spravování 250 mld. korun na tyto služby, které skrývají různá pokušení. Vládní povinností je také vytvářet podmínky pro posilování zdraví národa a podporovat výchovu každého člověka k odpovědnosti za své zdraví, ale i za sebe sama. A věřte, že tato oblast přispívá jak u nás, tak v moderní Evropě ke zdraví našich dětí a prodloužení života našich seniorů ve zdraví a fyzické pohodě mnohem více než jen nekonečné střety o přilévání veřejných peněz do mnohdy nadbytečných a nerovnoměrně rozmístěných zdravotnických zařízení. Doufám, že veřejné zdravotnictví bude mít v této vládě alespoň zčásti podporu tak, jak ji má v celé vyspělé Evropě zejména po období těžké hospodářské krize, kterou jsme prodělali.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče, a prosím k mikrofonu paní poslankyni Hubáčkovou. Prosím, aby se připravila paní poslankyně Chalánková. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Gabriela Hubáčková: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, zaznělo zde mnohé z kritik, proto já se chci dotknout jedné jediné oblasti, a to je Ústecký kraj. Ústecký kraj je

dlouhodobě opomíjenou periferií České republiky a já jsem proto hledala cokoliv pozitivního na programovém prohlášení vlády směrem ke krajům, respektive k našemu Ústeckému kraji. A bohužel, opět žádná změna.

Kromě toho, že vláda ve svém prohlášení slibuje body, které není možné reálně plnit, tak speciálně v oblasti strategických plánů směrem ke krajům se opět zapomnělo na Ústecký kraj.

Chápu, že vyjadřovat se nyní k problematice nezaměstnanosti není příliš zajímavé pro budoucí naplňování tohoto slibu, a zvláště pokud je to velmi úzce svázáno s časovanou bombou, jakou je otázka prolomení či neprolomení limitů těžby uhlí. Tomuto problému se vláda raději tedy vyhnula úplně. Ale co mi v programovém prohlášení zásadně chybí, je výstavba dopravní infrastruktury, téma, které přímo souvisí s možným dopadem na nezaměstnanost. Na území Ústeckého kraje máme dvě komunikace dálničního typu, a to R7 a dálnice D8. Dálnice D8 se začala stavět takřka před 30 lety a dosud nebyl nikdo schopný tento stokilometrový úsek dokončit. Obávám se, že podobný osud čeká i R7. Jistě nová vláda ví, že již její předchůdci se zavázali tuto pozemní komunikaci dokončit do roku 2010. Nejen že se tak nestalo, ale nová vláda, která nyní žádá o důvěru, tuto komunikaci ani nezařadila mezi své priority. Ano, pan premiér zde řekl, že i když některé konkrétní projekty nejsou v programovém prohlášení zahrnuty, budou postupně plněny. Ale to pak považuji toto programové prohlášení za velmi vágní a nicneříkající. Lidé totiž čekají na konkrétní kroky.

Nenašla jsem v programovém prohlášení nic reálně pozitivního a jako poslankyně za Ústecký kraj jsem hluboce zklamaná, a nemohu tedy podpořit tuto vládu, která chce pokračovat v opomíjení tohoto složitého regionu. Nepotřebujeme všeobecné proklamace a sliby, potřebujeme konkrétní záchranný kruh a ten jsem v tomto prohlášení nenašla. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní poslankyni. Prosím k řečnickému pultíku paní poslankyni Chalánkovou. Prosím, aby se připravil pan poslanec Adamec. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, vážené dámy, vážení pánové, předstupuji před vás za opoziční stranu TOP 09, která se chystá být vám konstruktivní opozicí. Přesto bych ještě ze začátku připomněla dnešní ranní tiskovou konferenci, kdy prostřednictvím paní předsedající si dovoluji oslovit pana předsedu klubu ANO pana Faltýnka. Dovolím si ho citovat. Zaznělo na této tiskové konferenci: „Kritika, která má sloužit pouze ke zviditelnění některých politiků a některých umírajících stran, tu nebudu brát

vážně. Kdo kritizuje, měl by si uvědomit, v jakém stavu zemi zanechal. Přijmu konstruktivní kritiku od těch, kteří to myslí stejně jako my.“ Vážený pane předsedo prostřednictvím paní předsedající, dovoluji si určitě předkládat konstruktivní návrhy ze strany opozice, ale možná nebudu myslet stejně jako vy.

Nyní již k vlastnímu vystoupení. Strany, které vytvářejí novou vládní koalici, uspěly ve volbách na základě negace politiky minulé vládní koalice a z tohoto důvodu upozorním na několik aspektů. Mám zde vedle sebe dvě programová prohlášení: programové prohlášení vlády z roku 2010, které když si přečtu, je z mnoha bodů splněno. A musím říci, nebylo to jednoduché. Mám zde také programové prohlášení nové vlády, která žádá o důvěru, a zde bych se dotkla bodů, které se týkají oblasti sociální.

Když je minulá vláda vytykáno, jak fungovala v rámci úspor a v rámci sociálního systému, dovoluji vám upozornit, že národní program reforem byl pravidelně také hodnocen na úrovni Evropské unie, a to Radou Evropské unie. Při vyhodnocení úspěšnosti pravidelného evropského semestru bylo vydáváno doporučení Rady k národnímu programu reforem, a to jak v letech 2012, tak v roce 2013. Doporučení Rady č. 1, a zde můžete do kontextu dávat to, jakým způsobem jsme uspěli, zní: Zabezpečit naplánovaný pokrok směrem k včasné nápravě nadměrného schodku. Za tímto účelem v plném rozsahu splnit rozpočet za rok 2012 a upřesnit opatření trvalé povahy nezbytná pro rok 2013, aby se dosáhlo ročního průměrného strukturálního přizpůsobení stanoveného v doporučení Rady v rámci postupu při řízení o nadměrném schodku. V průběhu roku 2012 se vládě České republiky podařilo pokročit v konsolidaci veřejných rozpočtů a podpořit splnění cíle pro rok 2013 se záměrem dospět k ukončení procedury při nadměrném schodku. Součástí konsolidace je i postupné snižování strukturálního deficitu. Obávám se, že teď již tomu tak jednoduše nebude.

Proč to říkám? Chci hovořit o oblasti sociální, a to klidně a otevřeně i o tak nepopulárních opatřeních, která se týkají vyplácení důchodů. Doporučení Rady č. 2 zní: Zavést další změny ve veřejném důchodovém systému k zajištění jeho dlouhodobé udržitelnosti. Přehodnotit plány umožňující předčasný odchod z trhu práce. Zajistit širokou účast mladších ročníků pracovníků v plánovaném fondovém systému ke zlepšení přiměřenosti důchodů. A zde se již dostáváme k redukci valorizace. Já vím, že je to téma, které zde bylo často citováno, ale dovoluji vám upozornit, že ve vládním prohlášení ve vašem slibu zní: Budeme usilovat o vytváření důstojných životních podmínek pro seniory. Souhlas. Prosadíme návrh k pravidelnému zvyšování důchodů o inflaci a třetinu růstu reálných mezd, a to od roku 2015. Také naše redukční opatření bylo plánováno do konce roku 2015. My bychom rádi plně valorizovali stejně jako vy, ale šlo o

deficit státního rozpočtu. Podle našeho názoru je váš návrh nereálný, protože jednoprocentní nárůst důchodů představuje navýšení mandatorních výdajů státu o zhruba 3,5 mld. ročně. Pokud by tedy průměrná inflace byla jako doposud zhruba 2 % a jedna třetina nárůst průměrné mzdy ve výši půl procenta, tak by se muselo ze státního rozpočtu vyplatit každoročně pouze na navýšení důchodů o téměř 9 mld. korun více. A zde si ještě dovoluji upozornit, že výběr na důchodovém pojištění činí v průměru 330 mld. korun a vyplácí se minimálně 378, nyní již více miliard korun. Loňský deficit důchodového účtu činil 47 mld. korun, letošní již 54. Když k tomu přičtete tu to valorizaci, tak chci vědět, kde na to všechno budete mít peníze.

Další bod, kterého jsem se chtěla dotknout, je otázka programového prohlášení v oblasti daňové politiky rodin a rodinné politiky. Rodina je ohrožena ze všech stran. Zde skutečně také nabízím svou pomoc a spolupráci, protože rodinná politika je nesmírně obtížné téma. Ale dovolte, abych vyslovila nesouhlas s tím, že chcete posunout povinnost, nebo dá se říci přání a následně povinnost, vystavět velkokapacitní předškolní zařízení typu jeslí a mateřských školek až na obce. Obce se tomuto zatím brání, takže uvidíme. Domnívám se, že lepší cestou je možnost volby a možnost umožnění také alternativních forem hlídání. Jako představitelka konzervativní strany nemohu souhlasit s větou, že poslední rok mateřské školy bude v zásadě povinný. Myslím si, že by zde měla být možnost volby pro rodiny. Je to jistě vhodné, ale nemělo by to být povinné. Pro děti ze sociokulturně znevýhodněného prostředí existují jiné možnosti.

S čím zásadně nesouhlasíme jako TOP 09, je takzvané zálohové výživné. Znamená to přebírání odpovědnosti, kterou by měli mít partneři mezi sebou, na stát. Věřím tomu, že mnohé maminky se ocitají v nepříjemné situaci, ale jsou k tomu i jiné dávky z oblasti sociální.

Z důvodů ideových, ale též z důvodů nejasností finančních zdrojů pro vaše sliby nevyslovím vládě důvěru. (Potlesk z řad poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Chalánkové. Dále se slova ujme pan poslanec Ivan Adamec. Připraví se paní kolegyně Marta Semelová.

Poslanec Ivan Adamec: To jsem si taky myslel, že mi nemůžete přijít na jméno, pane místopředsedo. Dobrý večer, dámy a pánové.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Myslím, že jsem ho řekl správně, pane kolego, ale máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Pardon, já se omlouvám, pane místopředsedo. Jsem rád, že jsme se domluvili.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, je pozdní hodina. Možná vás překvapím, nebudu dlouhý.

Docela mě tady pobavila taková dvě prohlášení. Někdo je tu zklamaný z vládního prohlášení. Já jsem připraven v této místnosti na všechno, takže zklamaný rozhodně nejsem, jako opoziční poslanec rozhodně ne. A pak, když tady někdo řekne, že na základě vládního usnesení se bude rozhodovat pro důvěru vládě. Já si myslím, že jsou jiné parametry, proč se rozhodujeme pro to, zda vládě udělíme dnes důvěru, či neudělíme. Nalijme si čistého vína. Prostě vládní prohlášení samozřejmě není jenom to jediné, proč tomu takto bude a ne jinak.

Já možná bych se věnoval pouze jedné kapitole a to je kapitola 3.5 Ministerstvo průmyslu a obchodu, protože je mi to vlastní. A zas musím říct, že ten materiál, ač tady bylo řečeno, vágní, neurčitý, bez lhůt, tak si myslím, že tato část vládního programového prohlášení je zpracována relativně dobře. Já bych ji chtěl pouze doplnit, protože jsou to důležitá témata. A na konec i pan premiér s tím začal dnes v úvodu při obhajobě tohoto vládního prohlášení. A já si myslím, že je potřeba se tam na některé body soustředit a trochu si je rozebrat.

Já bych začal trochu odzadu. Tady se říká, že vláda podpoří modernizaci průmyslu, aby docházelo ke snižování energetické náročnosti, zajistí aktualizaci státní energetické koncepce a státní surovinové politiky. To je docela zajímavé téma. Já si myslím, že je dobře, že bude energetická koncepce, protože není to tak dávno, kdy jsme tady slyšeli dotazy novinářů i veřejnosti, zda jsme pro prolomení limitu těžby v hnědouhelných pánvích v severních Čechách. A já si myslím, že by bylo velmi poctivé, kdyby v prohlášení byl jasný vzkaz obyvatelům těchto obcí. Protože ta nejistota, která tam trvá už řadu let, podle mě není dobrá. Rozumím tomu, že energetická koncepce je jasná věc, že to spolu úzce souvisí. Nicméně mělo by to padnout. Protože je to nepopulární rozhodnutí, pokud bude pro prolomení limitu. A samozřejmě pokud nebude pro prolomení limitu, je potřeba najít alternativu.

Naopak jsem přivítal tady velmi to, že vláda říká, že bude podporovat výstavbu jaderných bloků v našich jaderných elektrárnách Dukovany a Temelín. To si myslím, že je velmi důležitá věc. Nicméně stavba takového bloku v jaderné elektrárně trvá cca deset, možná více let. Pokud mě paměť neklame, elektrárna dvacet let od prvního nápadu. Takže je tady samozřejmě určité mezidobí, kdy je potřeba zajistit dodávku energie tak, aby jí bylo dostatek.

Co se týká těžby nerostů, tak mě velmi překvapilo, že na tomto místě se říká, že samozřejmě budeme hájit zájmy státu při stanovení podmínek těžby a užití nerostů, a na druhé straně v kapitole Životní prostředí se na jednu objevuje to, že nebudeme těžit zlato a nebudeme dělat průzkum ani

těžbu břidličných plynů. Ne že bych byl nějakým zastáncem těžby břidličných plynů, to v žádném případě nejsem. Ani těch metod, jak se těží zlato. Ale já se zeptám, proč tam není třeba těžba uranu, těžba cínu, těžba jiných nerostů. Já si myslím, že tímto způsobem to není úplně vhodně nastaveno. Že je potřeba spíše se zabývat tím, zda horní zákon je ten správný zákon, podle kterého jsme schopni tyto zájmy uhájit před zahraničními investory. A hájit zájmy státu tak, aby samozřejmě výtěžek patřil co nejvíce státu a zároveň nebylo poškozeno životní prostředí.

Také jsem přivítal další věci, které tam jsou. Je to proexportní politika. Z vlastní zkušenosti v zahraniční ekonomické diplomacii musím říct, že tak jak je to tady napsáno, je to napsáno velmi správně. Je tady několik institucí, které se zabývají touto činností, jako CzechInvest, CzechTrade, Česká exportní banka, Exportní garanční a pojišťovací společnost nebo CzechTourism. Já musím říct jednu věc na základě svých zkušeností. Bylo by dobré, kdyby se uvažovalo v tom duchu, že se sjednotí propagace a zájmy České republiky v zahraničí v souvislosti s těmito institucemi. Zažil jsem, že ony kolikrát v dobré víře hájily zájmy České republiky sice dobře, ale každá jinak. A to nepovažuji za dobré. Jako vzor jsme vždycky udávali Kanadu a myslím si, že tímto směrem bychom se měli ubírat.

Co se týká CzechInvestu, to tady dneska také padlo. Je potřeba říct jednu věc. Není úplně pravda, že vláda obnoví systém pobídek. Vláda samozřejmě asi vrátí ty hodnoty na to, jak to bylo před tou úpravou. A tady bych varoval před jednou věcí – abychom nedávali investiční pobídky společností, které si tady za peníze našich daňových poplatníků postaví továrnu, vyrobí něco a zároveň po skončení období, kdy vyúčtovávají tyto investiční podmínky, zmizí z České republiky. To si myslím, že je velmi důležité si pohlídat.

Podpora malého a rozvoj středního a malého podnikání. Není to tak dávno, měli jsme tady zprávu z roku 2012. Já si myslím, že spousta věcí vychází z těchto zpráv. A myslím si, že tady je otázka samozřejmě to, jak budou probíhat procesy, které se týkají snižování administrativní zátěže pro tuto skupinu podnikatelů, protože už ve stávající době uvádí statistiky v těchto zprávách, že se snižuje administrativní zátěž, a když se zeptáte jakéhokoli drobného a středního podnikatele, tak vám řekne, že ho trápí právě tento problém.

Jsem rád, že se tam objevilo, že bude nový zákon o zadávání veřejných zakázek, a doufám, že to bude podle pravidla jiného, než tomu bylo doposud, protože každá novela, každý nový zákon o zadávání veřejných zakázek byl horší než ten starý. Takže věřím tomu, že to bude tentokrát jinak a že budeme moct soutěžit tak, abychom ty peníze byli také schopni utratit a nebyli jsme nařčeni z toho, že jsme podvodníci.

A na úplně závěr mám ještě jednu poznámku k přijetí eura. Já si mys-

lím, že jsme se zavázali k přijetí eura v přístupových smlouvách k Evropské unii. Myslím, že samozřejmě jedna věc je plnění maastrichtských kritérií tak, abychom dosáhli na podmínku, abychom euro mohli přijmout. Na druhé straně si myslím, že je tady ještě jedna podmínka, o které se tady příliš nemluví: Je potřeba euro přijmout tehdy, až to bude pro občany České republiky výhodné.

Děkuji vám za pozornost a přeji vám šťastnou ruku při hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Adamcovi. Slova se ujme paní poslankyně Marta Semelová, připraví se pan poslanec Daniel Korte. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, dovoluji i mně pár slov k vládě a k jejímu prohlášení, s nímž před Sněmovnu dnes předstupuje.

S mnohými body ve vládním prohlášení lze určitě souhlasit: zvyšování a valorizace důchodů, zvyšování minimální mzdy, stabilizace a personální posílení úřadů práce, kde je potřeba 1 200 nových zaměstnanců – s tím vším lze souhlasit a podporovat to. Při této příležitosti bych ještě doplnila potřebu změnit současnou praxi, kdy soukromá agentura zajišťuje za úplatu to, co by měl zabezpečovat úřad práce, či to, že zaměstnavatelé nemusí hlásit na úřad práce volná pracovní místa.

Takže opakuji, jsou zde body hodné podpory, jenže problém je v tom, že text je příliš obecný, bez konkrétního nástupu řešení, bez termínů plnění, chybí představa finančního zabezpečení. Podstatné také není ani to, co v textu obsaženo je, ale spíše to, co tam obsaženo není, čemu se vládní koalice pro jistotu raději vyhýbá. Nyní k některým bodům.

Rozvoj kvalitních a všeobecně dostupných veřejných služeb v oblasti školství, zdravotnictví, sociálního systému atd., což vláda zařadila mezi své priority. To je v pořádku. Pochybnosti však ve mně budí skutečnost, že při projednávání státního rozpočtu odmítli poslanci vládních stran náš pozměňovací návrh, který směřoval právě k dostupnosti veřejných služeb v sociální oblasti. Mám na mysli navýšení financí pro sociální služby, z nichž mnohým hrozí krach. Finance, které měly posílit nízké platy sociálních pracovníků, které berou 14 až 16 tisíc hrubého. Stejně tak náš návrh na zrušení zdravotnických poplatků se nedočkal vládní podpory. Ukazuje se, že něco jiného jsou obecná prohlášení, něco jiného konkrétní naplňování.

To samé se týká oblasti vzdělávání. I tady jsme navrhovali, aby byly finančně posíleny podhodnocené platy učitelů, a to o jednu miliardu korun, nicméně ani tento náš návrh i díky poslancům současné vládní koalice neprošel. Přitom nyní jste si to dali do svého vlastního vládního prohlášení. Proto mé pochybnosti o tom, zda myslíte vážně to, co předkládáte. Ostatně

vláda bude moci v následujících měsících určitě dokázat, do jaké míry myslí vážně své sliby i o dostupnosti vzdělání, neboť za KSČM znovu předložíme návrh na zrušení tzv. školkovného v mateřských školách, tedy placení za pobyt dítěte v mateřince, či na zrušení školného na vyšších odborných školách. Jsem zvědavá, zda koalice v duchu svého vládního prohlášení náš návrh podpoří.

Pozitivně je třeba hodnotit podporu předškolního vzdělávání a rozšiřování kapacit mateřských škol, které byly v 90. letech rušeny. Na druhou stranu mi tu chybí postoj k dětským skupinám, které mají nahradit předškolní vzdělávání pouhým hlídáním. Vláda se nezabývá ani chybějícími jeslemi, které postrádá řada rodin, případně matek samoživitelů.

Naopak podporu si zaslouží záměr změnit financování regionálního školství. Stávající systém je jednou z mnoha příčin poklesu kvality vzdělávání, kdy školy, aby měly peníze, přijímají bez ohledu na výsledky až na výjimky téměř každého. Ohrožuje to také malé venkovské školy, kde je málo dětí, takže změna je velice potřebná. Bohužel však ve vládním prohlášení je opět pouze obecná proklamace bez náznaku řešení. Stejně tak podpora technického školství a učebních oborů tak, aby vzdělávací systém více odrážel potřeby trhu práce. Ano, to je určitě nutné. Na jedné straně jsou tu tisíce nezaměstnaných absolventů škol, na straně druhé chybí techničtí pracovníci a řemeslníci. Jenže začít s tím až v rámci středního školství, to je pozdě. Pokud chceme zvýšit zájem o tyto obory, musíme začít od základní školy. Vrátit bychom se měli k obnovení pracovní výchovy na základních školách, podpořit vytvoření školních dílen a pozemků a samozřejmě také připravit pedagogy.

Další, s čím vláda v oblasti vzdělávání přichází, je předsevzetí obsahově a finančně stabilizovat státní maturity a u konkrétních učňovských oborů zavést mistrovské zkoušky. Souhlas. Maturity byly v uplynulých letech bezesporu velmi předražené a neustálé změny vyplývající z měnících se koncepcí střídajících se ministrů školství nepřinesly stabilitu nutnou pro práci pedagogů a kvalitu vzdělávání.

Co se týká středního školství, chybí mi zde vyjádření k dalším významným otázkám, jako je optimalizace sítě středních škol, otázka víceletých gymnázií či zavedení přijímací zkoušky na střední školy, což je stále diskutovanější mezi pedagogy, asociacemi i na úrovni krajů.

Pokud jde o vysoké školství, KSČM jednoznačně podporuje slib vládní koalice, že nezavede školné ani zápisné. Podotýkám však, že zápisné při přijímacím řízení na vysokou školu v současnosti existuje, společně s řadou dalších poplatků, které zvyšují náklady rodin na studium. Čemu se však vládní koalice vyhnula, to je postoj už k zmiňovanému existujícímu školnému na veřejných vyšších odborných školách, které by podle našeho

názoru mělo být zrušeno. Koneckonců navrhovali jsme to už to v minulém volebním období a hodláme tento návrh předložit i nyní.

Další bod. Transparentní financování sportu, stanovení kritérií pro veřejnou podporu mezinárodních sportovních akcí apod. Ano, ale zdůrazňuji, že sportu je třeba věnovat trvalou pozornost, a to nejen vrcholovému. Zaměřit se je potřeba na širokou nabídku a dostupnost sportu pro děti a mládež, na vybavení školních tělocvičen a sportovišť, na rozvoj a dostupnost mimoškolní výchovy jako takové.

Co mi v pasáži programového prohlášení vztahující se ke vzdělávání chybí, je pojmenování kroků směřujících ke zvýšení kvality vzdělávání, která za poslední víc jak dvě desetky let šla prudce dolů. V textu není zmíněna otázka jednotného rámce učiva na základních školách, problematika církevního a soukromého školství, alternativního vzdělávání včetně vzdělávání domácích, diskutovaná výuka dvou povinných cizích jazyků na základních školách.

To všechno jsou věci, k nimž by se koalice vyjádřit měla. A nejde jen o oblast vzdělávání. O tom jsem však mluvila už v úvodu svého vystoupení.

Musím uznat, že mnohé z toho, co je ve vládním prohlášení uvedeno, by mohlo směřovat k řešení nahromaděných problémů. Ekonomika, oblast sociální, zdravotní, řešení rekordní nezaměstnanosti a chudoby, problémy ve školství a mnohé další, to je to, na co by se měla vláda složená z ČSSD, hnutí ANO a KDU-ČSL zaměřit. Ovšem právě složení nové vlády i způsob vyjednávání jednotlivých politických stran ve mně budí pochybnosti, zda toho bude opravdu schopna, zda dojde k plnění slibů daných voličů před volbami. Ústup od některých hlavních předvolebních taháků ze strany ČSSD byl totiž v průběhu vyjednávání více než zřejmý. Nátlak KDU-ČSL, kterým si tato strana vynucovala konkrétní ministerstva, jež jsou čirou náhodou zrovna těmi, která jsou významná v souvislosti s vydáváním církevních darů, byl očividný. Přitom právě církevní takzvané restituce, s nimiž naprostá většina občanů ČR nesouhlasí, byly jedním z hlavních témat nejen nás z KSČM, ale i sociální demokracie. A nejde pouze o ně. Toho, z čeho sociální demokracie pod tlakem zbylých dvou vládních stran ustoupila, je mnohem víc. Rozumím tomu, že v případě koalice je určitý kompromis nutný. Ne však v podstatných záležitostech, které patřily ke stěžejním slibům před volbami a které byly ve prospěch občanů. K tomu však bohužel došlo. Vláda ČSSD, hnutí ANO a KDU-ČSL proto z důvodů, které jsem uvedla, nemůže mít naši podporu. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Martě Semelové. Dalším vystupujícím je pan poslanec Daniel Korte a připraví se paní poslankyně Věra Kovářová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Dámy a pánové, když jsem slyšel pana premiéra Sobotku hovořit o tom, že vláda pod jeho vedením hodlá rozšířit nebo obnovit systém investičních pobídek pro zahraniční firmy, přepadl mě poměrně dosti nepříjemný a znepokojivý pocit dějů. Bylo to za socialistické vlády, kterou vedl Miloš Zeman, která skloňovala slova investiční pobídky ve všech pádech a ve všech číslech. Plodem této politiky byla mimo jiné na přelomu let 1999 a 2000 kauza firmy Philips v Hranicích na Moravě.

Abychom si to připomněli, byla jakási paní Markéta Regecová, která odmítala prodat za mizernou dumpingovou cenu své pozemky této firmě, která tam měla vyrábět barevné televizní obrazovky – velký hit 90. let. Ze strany radnice, kterou tehdy vedla sociální demokracie, byl na paní Regecovou vytvářen tvrdý a brutální nátlak hraničící s vydíráním, do kterého se neváhaly zapojit i nejvyšší složky státu, státní moci, když na paní Regecovou vyslaly náměstka policejního prezidenta pana Václava Jakubíka, patrně aby ji vyděsil k smrti, což se mu nepodařilo, protože paní Regecová statečně odolávala, aby nakonec dosáhla slušné ceny za své pozemky. Od té doby uplynulo v řece Bečvě mnoho vody a kladu si otázku, kde je firma Philips se svými barevnými televizními obrazovkami. Já to upřímně řečeno nevím, ale vím, že není v Hranicích na Moravě. Rovněž celý ten humbuk s tím, že investiční pobídky mají pomoci řešit nezaměstnanost, se ukázal jako lichý. Svědčí o tom situace zaměstnanosti na Kolínsku v TPCA, rovněž tak v nošovické Hyundai, kamž se importují zahraniční dělníci. Na to jsme dávali investiční pobídky! Blahopřejte!

Ukázalo se totiž, dámy a pánové, že celá tato slavná politika ČSSD ohledně investičních pobídek byla fatálním fiaskem. Ve skutečnosti se totiž jednalo o podporu zahraničního velkokapitálu a diskriminaci firem domácích, které na takovéto pobídky nikdy dosáhnout nemohly.

Dámy a pánové, já jsem doufal, že se ČSSD poučila z chyb, jichž se byla dopustila. Je evidentní, že jsem se mýlil. (Smích z lavic napravo.) A proto je také evidentní, že tato vláda můj hlas nedostane, byť by zpívala hlasy andělskými.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kortemu. S faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec a předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Pak řádně přihlášená paní Věra Kovářová. Pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Možná jenom krátká odpověď panu poslanci Kortemu. Možná je to i na nějakou interpelaci, abychom dostali přesné informace z MPO a z CzechInvestu. Tak ta firma zkrachovala velmi rychle. Velmi rychle odešla z České republiky a nesplnila své závazky,

které vůči České republice měla. Už to velikášství, ty haly, které do dneška zejí prázdnotou, ty se jmenují Jumbo 1 a Jumbo 2. No tak máme tam dvě Jumba a naše daňové poplatníky to stálo poměrně dost peněz a skutek a utek.

A kromě toho, co jste říkal o tom nátlaku na tu dámu, tak také byla skandalizována. To si řekněme. Veřejně pranýřovaná, co si dovolila – neprodat své majetky! A myslím si, že v minulém volebním období mnoho poslanců napříč politickým spektrem tady hlasovalo o zákonu, který měl usnadnit vyvlastňování. Já jsem tehdy hlasoval proti a výsledek je úplně stejný, protože to usnadnění znamenalo, že nenabídneme vlastníkům férovou cenu. A teď se hrozně divíme, že vlastníci nechťejí prodávat své pozemky za tyto směšné ceny.

Takže možná je to na přesnou interpelaci, abychom ta čísla dostali dohromady. Ale vzpomínám si na slib těch tisíců a tisíců pracovních míst. Zaplatili jsme to a pracovní místa nejsou, už pěkně dávno.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. A nyní řádně přihlášená paní poslankyně Věra Kovářová. Připraví se pan poslanec Karamazov. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené dámy, vážení pánové, když jsem se před deseti hodinami přihlásila do rozpravy, myslela jsem si, že vám sdělím spoustu objevných myšlenek, kterými vás vzhledem k jejich intelektuální neotřelosti možná i potěším. Po vyslechnutí příspěvků mých předřečníků je mi jasné, že argumenty, kterými jsem chtěla zpochybnit kvalitu vládního programového prohlášení, se už nezdaří být moc originální.

Při pohledu na vaše unavené obličejky je mi jasné i to, že vás nejmíc potěším, když svoje vystoupení bez zbytečného prodlužování ukončím, a to třeba citací čínského přísloví: Kdo snadno slibuje, tomu příliš nedůvěřuj. (Potlesk v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Věře Kovářové. Slova se ujme pan poslanec Simeon Karamazov. Připraví se pan poslanec František Vácha. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Simeon Karamazov: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte mi několik poznámek k programovému prohlášení vlády z pozice akademického pracovníka, z pozice vysokoškolského učitele a z pozice ještě stále vědeckého pracovníka.

Podpora vzdělávání, školství, vědy a výzkumu je cíl každé vlády. Není pochyb o tom, že vzdělání lidí jsou schopni aplikovat výsledky vědy do

praxe a jsou základem prosperity společnosti. Na tom se jistě shodneme napříč politickým spektrem. Programové prohlášení tyto cíle obsahuje a je to v pořádku. Není to však žádné překvapení, je to samozřejmě nutnost. Překvapení by bylo, kdybychom v programovém prohlášení vedle formulace cílů, které už stejně formuloval někdo jiný v minulosti, našli také konkrétní a funkční návod, jak se ke zmíněným cílům dostat. Není to samozřejmě jednoduché, toho jsem si vědom. Přesto bych čekal, že programové prohlášení alespoň náznak řešení obsahovat bude. Neobsahuje.

Jako opoziční poslanec ale budu rád a přeji vládě, aby se alespoň něco ze zmíněných cílů vlády splnilo. Ne proto, že bych levicové vládě tak fandil, ale proto, že vzdělání, věda a výzkum jsou naše společné priority. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Karamazovi. Slova se ujme pan poslanec František Vácha a připraví se poslední přihlášený do rozpravy, pan poslanec Karel Fiedler. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Pane předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, jsem na tom podobně jako kolegyně poslankyně Kovářová. Mám tu zkušenost, že když dost dlouho sedím na schůzi, tak většinou to, co mě napadne, někdo během té schůze řekne. A jelikož jsem jeden z posledních, tak se to stalo i v tomto případě a já se tím pádem zříkám práva vystoupit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji poslanci Františku Váchovi. Teď se ptám pana předsedy Miholy, jestli uplatňuje přednostní právo. Ano, prosím. Takže nejdříve pan poslanec Jiří Mihola, předseda klubu KDU-ČSL. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Vážený pane předsedající, vážený pane premiéře, vážené kolegyně a kolegové, jako předseda poslaneckého klubu KDU-ČSL cítím povinnost vystoupit na podporu koaliční vlády ČSSD, hnutí ANO a KDU-ČSL, která dnes v čele s premiérem Bohuslavem Sobotkou přichází se žádostí o vaši důvěru.

Od říjnových předčasných voleb uplynulo déle než čtvrt roku, což dokládá, že se tato vláda nerodila úplně jednoduše. Dle mínění mnohých je pro někoho koalice ČSSD, hnutí ANO a KDU-ČSL nejlepším z možných řešení, pro jiného nejméně špatným řešením povolební situace a zdá se, že také jedním z mála reálných řešení povolební situace. Vždyť o dalších alternativách se v podstatě ani mnoho nediskutovalo.

Jsem rád, že se vláda v koaliční smlouvě i v programovém prohlášení

jednoznačně přihlásila k sociálně a ekonomicky orientovanému tržnímu hospodářství. Pro občany je jistě dobrou zprávou, že se též přihlásila k nesmlouvavému boji proti všem formám korupce, závažné hospodářské kriminalitě, lichvě, že odmítá, aby stát obchodoval s firmami s nejasným vlastním, a že za jednu ze svých hlavních priorit označila přijetí zákona o státní službě, jehož cílem je zajištění odpolitizování státní správy, definování kritérií pro přijímání, odměňování a kariéerní postup úředníků včetně kladení důrazu na jejich vzdělanost a odbornost.

I opozici musí těšit, že za jednu z hlavních priorit vláda označila, a explicitně to ve svém prohlášení uvádí, podporu vědy, výzkumu a inovací. Jistě máme ještě v živé paměti, že při diskusi v rámci schvalování státního rozpočtu snad nebylo skloňovanějších slov než právě věda, výzkum, inovace. Domnívám se, že v současnosti jen velmi málo cest, kde má Česká republika šanci uspět a prorazit. Toto je nepochybně jedna z nich.

Snažil jsem se celé odpoledne a večer pozorně naslouchat diskusi, která vlastnímu hlasování o důvěře vládě tradičně předchází. Zvláště mě zaujaly některé pasáže z vystoupení pana prezidenta. Naprosto souhlasím s tím, že se lze poučit tam, kde funguje vyspělá demokracie, než za každou cenu v zajetí čechocentrismu hledat originální cestu, která nezřídka končí faskem. Liším se v tom, že upřednostňuji země, které jsou nám historicky a kulturně nejbliže a jsou s námi také úzce ekonomicky propojeny. Které to jsou, nemusím říkat. Rovněž se hlásím k tomu, že je nejen možné, ale velmi prospěšné spojit politickou práci a odbornost a že příkladů v našich moderních dějinách najdeme dost a dost. (V sále je rušno.)

Padla zde nálepka o tom, že vládní koalice je levicová. Předseda hnutí ANO se již ohradil. Ani já kategoricky nesouhlasím s tím, že by KDU-ČSL byla snad levicovou stranou. Kritické připomínky opozice chápu, jsou zcela legitimní.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, já vás na chvíli přeruším a požádám Sněmovnu o klid, abyste mohl v pořádku, za pozornosti ostatních kolegů a kolegyň dokončit svůj projev. Prosím, pokračujte.

Poslanec Jiří Mihola: Bylo zde podrobně kritizováno a připomínkováno mnohé z programového prohlášení, ale ne vždy plně právem. Uvedu dva příklady, protože jsem byl při závěrečné redakci tohoto programového prohlášení, a ačkoliv ani já ho nepovažuji za dokonalou záležitost, tak například výtka na téma obecné referendum nebo zvyšování finanční gramotnosti občanů je lichá a je v programovém prohlášení obsažena dokonce v prioritách vlády.

Novopečená koalice nemá před sebou snadný úkol a bude na ní dokázat, zda na jeho splnění má, nebo nemá. Po pádu Nečasovy vlády a až

příliš dlouhé vládě bez důvěry si občané této země zaslouží mít v čele silnou a stabilní formaci, která to dotáhne dál než k dalším předčasným volbám. V této naději a při absenci jiné reálné a přijatelné alternativy tuto vládu podpořím a společně se mnou také celý poslanecký klub KDU-ČSL.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Jiřímu Miholovi za jeho vystoupení a poslední přihlášený do rozpravy je pan poslanec Karel Fiedler. Udělím mu slovo. Budu mít ambici poté ukončit rozpravu, pokud se ještě někdo další nepřihlásí. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Dobrý večer pane předsedající, děkuji, zdravím všechny poslankyně a poslance. Původně jsem nepředpokládal, že bych tady v té diskuzi vystoupil, protože dnešní den byl velmi obsáhlý a řeklo se tady hodně. Ale přece jen na základě průběhu dnešního dne bych se chtěl vyjádřit k tomu, co tady také zaznělo. Bylo to odmítavé stanovisko předsedy sociální demokracie a premiéra vlády k našemu požadavku k jasnému vyjádření ohledně obecného referenda a hovořil před chvílí o tom i můj předřečník. Dostali jsme odpovědi vlastně ve dvou cestách. Jednak to byla cesta písemného dopisu, který nám tady dnes koloval v našem poslaneckém klubu v lavicích, a jednak částečně přes elektronická média, kde bylo premiérem Sobotkou sděleno, že prostě občané se nebudou moci vyjadřovat ke všem otázkám.

Chtěl bych zareagovat na to, co už zde také zaznělo od jedné z mých předřečnic, že takovým předvolebním hitem sociální demokracie byly právě ty zmiňované takzvané církevní restituce, a v určitém okamžiku zapomnění na tento předvolební bod. Kladu si tedy otázku, jestli to omezení otázek, ke kterým by se občané mohli případně v referendu vyjadřovat, náhodou nemá souvislost s hlasováním o důvěře vládě, protože jeden z těch koaličních partnerů, KDU konkrétně, tento bod pokládá za stěžejní a odmítá o něm diskutovat.

Odvolávali se zde i předřečníci i premiér vlády na to, že sice není jasné řečeno v programovém prohlášení vlády o tom, jak by měla vypadat obecná referenda, ke kterým se i ostatní strany hlásí, a odvolávají se na koaliční smlouvu. V té koaliční smlouvě je doslova napsáno: Ústavním zákonem bude zároveň stanoven výčet otázek, k nimž nelze referendum vyhlásit. Já bych zde položil jednoduchou otázku, na kterou lze velmi jednoduše odpovědět: Ano, nebo ne. A myslím si, že občany této země by ta odpověď velmi zajímala, protože by jasně naznačila, jak si ta vláda nebo premiér představují vymezení těch otázek, o kterých by občané nemohli hlasovat. A protože z volebních mítinků a debat s občany a reakcí vím, že otázka takzvaných církevních restitucí je pro ně velmi palčivá a chtěli by se k ní

vyjádřit, tak já kladu otázku, na kterou se dá jednoduše odpovědět ano, nebo ne.

Prostřednictvím pana předsedajícího se ptám pana premiéra. Pane premiére, mezi ty otázky, které by byly vyloučeny z referenda, patřily by církevní restituce? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. Nyní se ještě hlásí z místa pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Jinou přihlášku nevidím. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Možná před hlasováním by nám pan premiér mohl říct, jestli nám odpoví na ty otázky, které tady dneska padaly, nebo jestli to jenom vyletí komínem a čeká, že je máme zopakovat při interpelacích, nebo jak. Protože jestli má být dialog, tak když se někdo ptá, tak si myslím, že je slušné mu na otázku odpovědět, případně říct: odpovím do tehdy a tehdy. Dotazů zaznělo hodně, já bych řekl, že desítky, z mnoha vystoupení kolegů. Nebylo to jenom z naší strany, ale i z jiných stran.

Dovolte, abych položil otázky ještě ze dvou oblastí, o kterých se příliš dneska nedebatovalo, a to je oblast programového prohlášení Ministerstva práce a sociálních věcí. Nám tam tedy chybí absolutně zmínka o veřejné službě. Jestli se bavíme o nezaměstnanosti, o tom, že si lidé mají pokud možno si zachovat pracovní návyky, tak si myslím, že je třeba tento institut znovu zavést. A jsme připraveni debatovat o parametrech, způsobech odměňování, kdo na to má jít, kdo nemá jít, tak aby to bylo motivující. To znamená, ten, kdo bude chtít, aby byl nějakým způsobem motivován a k tomu přiměřeně odměněn. To si myslím, že v tom programovém prohlášení chybí.

Pak bych chtěl možná slyšet konkrétnější odpověď na záměr vlády, který zní velmi dobře: Dočasné osvobození od plateb na sociální pojištění po dobu 12 měsíců u těch zaměstnavatelů, kteří zaměstnají občany zvláště ohrožené na trhu práce. Za tyto zaměstnance bude pojistné hradit stát. Pak je tam tak obecná, že to jsou lidi nad padesát, absolventi vysokých, možná i středních škol a rodiče, kteří se vracejí z rodičovské dovolené, ať už to jsou maminky, či otcové. Z jiných vystoupení jsem zaznamenal snahu tuto hranici definovat do třiceti let. Jestli si vezmeme aktivní věk lidí, kteří chodí do práce, tak v zásadě definujeme ohroženou skupinu už padesátiprocentní skupinou. Jestli budeme pracovat s průměrným věkem odchodu do důchodu, když se to postupně zvyšuje na 65, tak od 50 do 65 je 15 let. Jestliže řekneme, že vysoká škola končí mezi 23 a 25, tak do těch 30 let je to dalších sedm. V tom okamžiku, pokud budeme podporovat tuto skupinu, tak se stane ohroženou skupinou mezi 30 a 50 zcela logicky.

Myslím si, že bychom měli být velmi opatrní v definování skupin, které tu podporu budou dostávat, protože ti zaměstnavatelé se budou chovat ekonomicky, pokud to bude ekonomická motivace, tak logicky. Chybí mi tady ty detaily ve smyslu: Budou muset být ti lidé nejdřív na úřadu práce? A pokud ano, jak dlouho? A pokud tam už budou a budou pobírat, budou to třeba ti, jak se mluví, kteří tam jsou šest měsíců? Tak pak už to nebude rozpočtově neutrální, jak je navrženo, protože pak už většinou ta podpora klesá, u některých věkových skupin už úplně končí. A tady se ty odpovědi nedozvíme. Je to poměrně razantní zásah a nám se zdá, že ta definice je příliš široká. Jestliže za ohrožené skupiny označíme 50 % populace, která je v tom produktivním věku, tak nám to číslo připadá příliš vysoké.

Tak to jsou dva konkrétní dotazy v oblasti Ministerstva práce a sociálních věcí.

Pak je tam poměrně rozsáhlá kapitola, zřejmě aby se zdůvodnil ministr bez portfeje, ministr pro lidská práva. A je tady: „Budeme důsledně vystupovat proti všem formám násilí a projevům rasové nesnášenlivosti, jako například anticiganismu a antisemitismu.“ Já myslím, že je to v pořádku, ale jak může vláda razantně vystupovat? Chtěli bychom vědět jak. Myslím si, že se na tom shodneme, že to jsou negativní jevy, ke kterým bychom měli vystupovat. Ale stejně tak to jsou negativní jevy, tak k tomu podle mého názoru přispívá něco, čemu se říká politicky korektní slovník. My ten problém nechceme mnohdy pojmenovat pravým jménem. Ten, kdo ho pojmenuje, je velmi často jednoduše onálepkován jako rasista, jako ten, který nemá pochopení a podobně. A to vytváří napětí v lokalitách, kde ty problémy se sociálně slabými reálně existují.

Takže já si myslím, že prvním předpokladem pro to, abychom mohli vystupovat proti skutečnému rasismu a skutečné nesnášenlivosti, že přestaneme mluvit politicky korektním jazykem, nebo takzvaně politicky korektním jazykem, a budeme nazývat věci pravými jmény. V tom okamžiku budeme schopni rozlišit ty skutečné rasisty a ty ostatní. Není přece nic horšího, když demonstrují občané, kteří se cítí bezmocní proti situaci, která v té lokalitě existuje. A to nejsou žádní rasisté. To nejsou žádní vyvrhelové, to nejsou žádní nepřátelé státu. To jsou normální lidé, kteří chtějí mít v zásadě jenom klid na to, aby mohli po práci, po škole realizovat svůj volný čas a své životy. A mnohdy v té agendě se prostě tváříme a nechceme pojmenovat věci tak, jak existují. Mohl bych uvádět z praxe, a doplnilo by mě mnoho starostů napříč politickým spektrem, jak se k vám, jakmile vznikne nějaký problém, slétnou pracovníci tu z Úřadu vlády, lidskoprávních neziskových organizací a podobně, kteří velmi často problém v místě neznají, o to intenzivněji pronášejí nesmlouvavá hodnocení a dávají knížečí rady starostům, co mají dělat. Pak jsme hrozně překvapeni, kolik máme

těch ghet a vyloučených lokalit v těch městech. My, kteří tam žijeme a kteří na těch radnicích sedíme, to prostě nevíme a vědí to tito lidé. A myslím si, že k tomu budeme muset přistupovat hlavně korektně, ale současně nazývat věci pravými jmény, jinak ta většinová společnost ta opatření vlády i shodu v parlamentu prostě nepřijme.

O genderově vyváženém všem možným hovořit nebudu. Za nás to učinila Jana Černochová ve svém vystoupení. Já za nás chci říct, že všechny kvóty odmítáme. Já osobně si myslím, že to úspěšné ženy spíš uráží. A kdybych to chtěl zlehčit, tak se podívejte, jak ti, kteří mají to slovo genderová vyváženost napsané, v jakém složení za námi sedí. Já to nekritizuji, jenom konstatuji. My si to prostě do programového prohlášení nevypisujeme. Je to myslím 14 : 3. Velmi genderově nevyvážené. Berme to jako fakt.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak, to byla poslední přihláška do rozpravy. Vzhledem k tomu, že žádné další přihlášky nevidím, rozpravu končím. Zeptám se, zda je zde zájem o závěrečné slovo ze strany pana premiéra? Je tomu tak. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážené poslankyně, vážení poslanci. Nebojte se, nemám hodinové závěrečné vystoupení, ve kterém bych teď poctivě rekapituloval všechny dotazy, které zazněly v diskusi, a snažil se na ně vyčerpávajícím způsobem odpovědět. Asi by to hodinu až hodinu a půl zabralo.

Nabízím alternativu. Myslím si, že to je novinka, já jsem se s tím zatím při takovýchto debatách o důvěře vládě nesetkal. Chci ji nabídnout kolegům, kteří položili konkrétní dotazy, které bude možno určitým způsobem identifikovat. Vše je ve stenozáznamu. Já stenozáznam nechám zanalyzovat, připravím konkrétní odpovědi na vaše dotazy i ve spolupráci s jednotlivými resorty tak, abyste je obdrželi v písemné podobě. A pokud s těmi odpověďmi nebudete spokojeni, přirozeně je zde možnost využít interpelace, je zde možno využít i písemné interpelace a položit doplňující otázku. Takže navrhuji, abychom se vypořádali s konkrétními dotazy touto formou.

Obraceli se na mě někteří členové vlády, kteří chtěli reagovat. Já si myslím, že z hlediska už pozdní hodiny, ve které se dnes nacházíme, bychom mohli pomalu, říkám pomalu, nechci nijak uspěchávat diskusi – víte, že jsem se na začátku zastal opozice a jejího práva dělat i třeba obstrukci –, ale pomalu už bychom mohli směřovat k finálnímu hlasování, aby bylo zřejmé, zdali vláda jmenovaná prezidentem Zemanem má, či nemá důvěru této Poslanecké sněmovny.

A jenom možná ještě dvě poznámky na závěr, kterých se nemohu zdržet. První věc. Já myslím, že je určité možné na jednu stranu kritizovat

vládu za to, že nemá ve svém programu vůbec nic, čím by chtěla řešit nezaměstnanost, ale myslím si, že není možné současně se ptát na podrobnosti konkrétního plánu, který je v tom návrhu obsažen a který má nezaměstnanost řešit. Čili chtěl bych požádat kolegy z ODS, aby si tu věc ujasnili. Čili buď budete vládu kritizovat za to, že tam není vůbec nic napsáno o tom, čím bychom nezaměstnanost měli řešit, anebo se budete podobně, jako to teď učinil pan předseda Stanjura, ptát na to, koho se budou týkat slevy na sociálním pojištění, které vláda navrhuje v rámci svého programu.

A druhá poznámka, spíš námět pro diskusi, a teď nevím, jestli na plénu Sněmovny, nebo na hospodářském výboru Poslanecké sněmovny. Investiční pobídky – já jsem zjistil během dnešní debaty, že to je stále téma, které traumatizuje řadu členů a členek Poslanecké sněmovny. Protože si myslím, že by bylo dobře, abychom se v klidu podívali na fakta, to znamená, kolik bylo poskytnuto pobídek, kolik bylo vytvořeno pracovních míst, kolik pracovních míst trvá do dnešního dne, kolik jich bylo vytvořeno pro lidi, kteří jsou tady z České republiky, a kolik třeba pro agenturní zaměstnance z třetích zemí nebo z jiných zemí Evropské unie. Dejme prosím na stůl fakta. Já požádám ministra průmyslu a obchodu, aby zpracoval analýzu, a požádám ho, aby přišel například do hospodářského výboru a zorganizoval seminář, kde se objeví čísla týkající se investičních pobídek. Protože mluvit tady o tom, že příchod TPCA do Kolína byla chyba nebo že Hyundai na severní Moravě je chyba, ignorovat desítky tisíc míst, která se vytvořila u subdodavatelů těchto firem, které provádějí konečnou montáž, vůbec to tady nezmínit a pak mluvit o Philipsu...

Vzpomeňte si, že Philips a Flextronics v Brně byly fakticky dva jediné výrazné případy toho, kdy politika investičních pobídek selhala. V Brně halu Flextronicsu koupila jiná firma, která tam dneska zaměstnává zaměstnance a postavila vedle toho některé haly další. Čili tam to problém nebyl. Skutečně hala po Philipsu tady zůstala jako pomníček a je to dáno rozsahem investice, která byla realizována. Ale byly stovky dalších případů, kdy vlády poskytly investiční pobídky nejenom zahraničním, ale i domácím subjektům. Poprosil bych, nemluvte o investičních pobídkách pro zahraniční subjekty, protože legislativa už velmi dlouho, řadu let dává stejné podmínky pro všechny bez ohledu na to, jestli se jedná o český kapitál, nebo zahraniční kapitál. Čili byly stovky případů, kdy investiční pobídky vyšly, dodneška jsou tam pracovní místa, a já jsem rád, že se podařilo zvýšit zájem o ČR z hlediska přímých investic. A i díky tomu tady byl hospodářský růst, nad kterým se tady někteří zaráželi, že to snad bylo moc – těch šest procent, o která ČR rostla. Čili tolik jenom ještě druhá poznámka na margo diskuse o investičních pobídkách. Ale nechci tady teď přetlačovat ty kritické názory v rámci závěrečného vystoupení. Rád bych

požádal ministra průmyslu a obchodu, aby připravil seminář ve spolupráci například s hospodářským výborem Poslanecké sněmovny. Dejme na stůl čísla, zveřejněme je, ať je zřejmé, zdali politika investičních pobídek byla, či nebyla pro české daňové poplatníky přínosná. Na jednu stranu náklady a na druhou stranu si dejme výnosy v podobě nových pracovních míst a daňových a sociálních odvodů do systému České republiky.

Čili tolik jen dvě konkrétní poznámky. Jsem připraven písemně reagoval na konkrétní dotazy, které zazněly v rámci této rozpravy. Chtěl bych za rozpravu poděkovat. Nepokládám ji za přehnaně dlouhou. Dostal jsem teď od jedné novinářky dotaz, jestli jsem očekával, že bude rozprava takto dlouhá nebo bouřlivá. Myslím, že je přece normální, že se v demokratickém parlamentu diskuse vede. Hlasování o důvěře vládě je vážná věc, předpokládám, že v tomto volebním období to také může být jediné hlasování tohoto typu. Vláda má ambici přinést do země stabilitu, a jestliže je to vážná věc, tak k ní také patří dostatečně podrobná a rozsáhlá rozprava. Já za ni děkuji, děkuji za všechny připomínky, děkuji za všechny dotazy a dovolte mi, abych ještě jednou velmi vážně a seriózně požádal Poslaneckou sněmovnu o to, aby odstartovala plnou legitimitu nové vlády tím, že jí dá při následujícím hlasování důvěru. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Dámy a pánové, děkuji panu premiérovi za závěrečné slovo a nyní přistoupíme k hlasování. Připomínám, že podle § 85 odst. 1 a 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny se o návrhu na vyslovení důvěry vládě hlasuje po jménech. K přijetí usnesení o vyslovení důvěry vládě je třeba souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Žádám určené ověřovatele této schůze, kterými jsou pan poslanec Pavel Čihák a pan poslanec Jiří Mihola, aby zaujali místa u stolku zpravodajů.

Nejdříve přistoupíme podle § 74 odst. 4 jednacího řádu Poslanecké sněmovny k vylosování jména poslance, od něhož se bude v abecedním pořadí hlasovat. Byl jsem informován, že kontrola lístků se jmény poslanců byla provedena.

Vylosován byl poslanec číslo 54, kterým je Jan Hamáček. (Smích a potlesk v sále.)

Mám zde minimálně 200 svědků, že jsem se neřval. Dobrá.

Připomínám, že podle § 74 odst. 4 jednacího řádu se vyvolaný poslanec vysloví „pro návrh“, nebo „proti návrhu“. Jestliže se zdržuje hlasování, řekne „zdržuji se“. Jiný projev poslance se považuje za zdržení se hlasování.

Prosím, aby každý vyvolaný poslanec své stanovisko řekl dostatečně hlasitě, abych je v souladu s jednacím řádem mohl opakovat.

Přikročíme tedy k hlasování. Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje vládě důvěru.“

Nyní vás budu vyvolávat a prosím o vyslovení se.

Zahajuji hlasování.

Pan poslanec Jan Hamáček: Pro návrh. Pro návrh.

Pan poslanec Michal Hašek: Pro návrh.

Pan poslanec Pavel Havíř: Pro návrh.

Paní poslankyně Olga Havlová: Nepřítomna.

Pan poslanec Leoš Heger: Proti návrhu.

Pan poslanec Daniel Herman: Pro návrh.

Paní poslankyně Jana Hnyková: Nepřítomna.

Pan poslanec Jiří Holeček: Pro návrh.

Pan poslanec Radim Holeček: Proti návrhu.

Pan poslanec Jaroslav Holík: Nepřítomen.

Pan poslanec Pavel Holík: Pro návrh.

Pan poslanec Václav Horáček: Proti návrhu.

Pan poslanec Ludvík Hovorka: Pro návrh.

Paní poslankyně Gabriela Hubáčková: Zdržuje se.

Pan poslanec Stanislav Huml: Pro návrh.

Paní poslankyně Jitka Chalánková: Proti návrhu.

Pan poslanec Bohuslav Chalupa: Pro návrh.

Pan poslanec Milan Chovanec: Pro návrh.

Pan poslanec Jan Chvojka: Pro návrh.

Pan poslanec Igor Jakubčík: Pro návrh.

Pan poslanec Vítězslav Jandák: Pro návrh.

Pan poslanec Miloslav Janulík: Pro návrh.

Paní poslankyně Jaroslava Jermanová: Pro návrh.

Paní poslankyně Věra Jourová: Pro návrh.

Pan poslanec Jiří Junek: Pro návrh.

Pan poslanec Marian Jurečka: Pro návrh.

Pan poslanec David Kádner: Nepřítomen.

Paní poslankyně Zuzana Kailová: Pro návrh.

Pan poslanec Miroslav Kalousek: Proti návrhu.

Pan poslanec Vít Kaňkovský: Pro návrh.

Pan poslanec Simeon Karamazov: Proti návrhu.

Pan poslanec David Kasal: Pro návrh.

Pan poslanec Jan Klán: Zdržuje se.

Pan poslanec Jaroslav Kláška: Pro návrh.

Pan poslanec Václav Klučka: Pro návrh.

Pan poslanec Martin Kolovratník: Pro návrh.

Pan poslanec Martin Komárek: Pro návrh.

Paní poslankyně Kateřina Konečná: Zdržuje se.

Pan poslanec Vladimír Koníček: Zdržuje se.

Pan poslanec Daniel Korte: Proti návrhu.

Pan poslanec Petr Kořenek: Pro návrh.

Pan poslanec Jiří Koskuba: Pro návrh.

Pan poslanec Rom Kostřica: Nepřítomen.

Pan poslanec Josef Kott: Pro návrh.

Pan poslanec Jiří Koubek: Proti návrhu.

Pan poslanec Pavel Kováčik: Zdržuje se.

Paní poslankyně Věra Kovařová: Proti návrhu.

Pan poslanec Jaroslav Krákora: Pro návrh.

Pan poslanec Roman Kubíček: Pro návrh.

Pan poslanec Michal Kučera: Nepřítomen.

Pan poslanec Petr Kudela: Pro návrh.

Paní poslankyně Helena Langšádlová: Proti návrhu.

Pan poslanec Martin Lank: Nepřítomen.

Pan poslanec František Laudát: Proti návrhu.

Pan poslanec Jaroslav Lobkowicz: Nepřítomen.

Paní poslankyně Jana Lorencová: Pro návrh.

Pan poslanec Stanislav Mackovík: Zdržuje se.

Paní poslankyně Soňa Marková: Zdržuje se.

Paní poslankyně Květa Matušovská: Zdržuje se.

Paní poslankyně Radka Maxová: Pro návrh.

Pan poslanec Jiří Mihola: Pro návrh.

Pan poslanec Jan Mládek: Pro návrh.

Pan poslanec Josef Nekl: Zdržuje se.

Paní poslankyně Miroslava Němcová: Proti návrhu.

Paní poslankyně Alena Nohavová: Zdržuje se.

Paní poslankyně Nina Nováková: Nepřítomna.

Pan poslanec Josef Novotný: Pro návrh.

Pan poslanec Martin Novotný: Proti návrhu.

Pan poslanec Igor Nykl: Pro návrh.

Paní poslankyně Pavlína Nytrová: Pro návrh.

Pan poslanec Tomio Okamura: Nepřítomen.

Pan poslanec Ladislav Okleštěk: Pro návrh.

Pan poslanec Zdeněk Ondráček: Zdržuje se.

Pan poslanec Miroslav Opálka: Zdržuje se.

Paní poslankyně Jana Pastuchová: Pro návrh.

Pan poslanec Herbert Pavera: Proti návrhu.

Paní poslankyně Gabriela Pecková: Proti návrhu.

Paní poslankyně Marie Pěnčíková: Zdržuje se.

Pan poslanec Miloš Petera: Pro návrh.

Pan poslanec Jiří Petrů: Pro návrh.
Pan poslanec Stanislav Pfléger: Pro návrh.
Pan poslanec Ivan Pilný: Pro návrh.
Pan poslanec Lukáš Pleticha: Pro návrh.
Pan poslanec Pavel Ploc: Pro návrh.
Pan poslanec Pavel Plzák: Pro návrh.
Pan poslanec Tomáš Jan Podivinský: Pro návrh.
Pan poslanec Ivo Pojezný: Zdržuje se.
Pan poslanec Stanislav Polčák: Proti návrhu.
Pan poslanec Jiří Pospíšil: Proti návrhu.
Pan poslanec Karel Pražák: Nepřítomen.
Pan poslanec Roman Procházka: Pro návrh.
Paní poslankyně Anna Putnová: Proti návrhu.
Pan poslanec Karel Rais: Pro návrh.
Pan poslanec Adam Rykala: Pro návrh.
Pan poslanec Antonín Seda: Pro návrh.
Pan poslanec Jan Sedláček: Pro návrh.
Pan poslanec Martin Sedlář: Pro návrh.
Paní poslankyně Marta Semelová: Zdržuje se.
Pan poslanec Bronislav Schwarz: Pro návrh.
Pan poslanec Karel Schwarzenberg: Proti návrhu.
Pan poslanec Jiří Skalický: Proti návrhu.
Pan poslanec Roman Sklenák: Pro návrh.
Pan poslanec Václav Snopek: Zdržuje se.
Pan poslanec Bohuslav Sobotka: Pro návrh.
Pan poslanec Zdeněk Soukup: Pro návrh.
Pan poslanec Zbyněk Stanjura: Proti návrhu.
Paní poslankyně Miroslava Strnadlová: Pro návrh.
Pan poslanec Martin Stropnický: Pro návrh.
Pan poslanec Štěpán Stupčuk: Pro návrh.
Pan poslanec Bohuslav Svoboda: Proti návrhu.
Pan poslanec Milan Šarapatka: Nepřítomen.
Pan poslanec Josef Šenfeld: Zdržuje se.
Pan poslanec Karel Šidlo: Zdržuje se.
Pan poslanec Ladislav Šincl: Pro návrh.
Pan poslanec Pavel Šrámek: Pro návrh.
Pan poslanec Jiří Štětina: Nepřítomen.
Pan poslanec Jeroným Tejc: Pro návrh.
Pan poslanec Lubomír Toufar: Pro návrh.
Pan poslanec Karel Tureček: Proti návrhu.
Pan poslanec Josef Uhlík: Pro návrh.
Pan poslanec Milan Urban: Pro návrh.

Paní poslankyně Dana Váhalová: Pro návrh.
Pan poslanec František Vácha: Proti návrhu.
Pan poslanec Jiří Valenta: Zdržuje se.
Paní poslankyně Helena Válková: Pro návrh.
Pan poslanec Roman Váňa: Pro návrh.
Pan poslanec Ladislav Velebný: Pro návrh.
Pan poslanec Pavel Volčík: Pro návrh.
Pan poslanec Jan Volný: Pro návrh.
Pan poslanec Radek Vondráček: Pro návrh.
Pan poslanec Josef Vondrášek: Zdržuje se.
Paní poslankyně Miloslava Vostrá: Zdržuje se.
Pan poslanec Václav Votava: Pro návrh.
Pan poslanec Josef Vozdecký: Pro návrh.
Pan poslanec Vlastimil Vozka: Pro návrh.
Pan poslanec Rostislav Vyzula: Pro návrh.
Paní poslankyně Markéta Wernerová: Pro návrh.
Pan poslanec Josef Zahradníček: Zdržuje se.
Pan poslanec Jan Zahradník: Proti návrhu.
Pan poslanec Lubomír Zaorálek: Pro návrh.
Pan poslanec Jaroslav Zavadil: Pro návrh.
Paní poslankyně Kristýna Zelenková: Pro návrh.
Pan poslanec Jiří Zemánek: Pro návrh.
Pan poslanec Václav Zemek: Pro návrh.
Pan poslanec Jiří Zimola: Pro návrh.
Pan poslanec Jiří Zlatuška: Pro návrh.
Pan poslanec Marek Ženíšek: Proti návrhu.
Pan poslanec Petr Adam: Nepřítomen.
Pan poslanec Vojtěch Adam: Zdržuje se.
Pan poslanec Ivan Adamec: Proti návrhu.
Pan poslanec František Adámek: Pro návrh.
Paní poslankyně Markéta Adamová: Proti návrhu.
Pan poslanec Augustin Karel Andrlé Saylor: Nepřítomen.
Pan poslanec Pavel Antonín: Pro návrh.
Paní poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Zdržuje se.
Pan poslanec Andrej Babiš: Pro návrh.
Pan poslanec Miloš Babiš: Pro návrh.
Paní poslankyně Margita Balaščíková: Pro návrh.
Pan poslanec Jan Bartošek: Pro návrh.
Paní poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová: Zdržuje se.
Pan poslanec Jiří Běhounek: Pro návrh.
Pan poslanec Pavel Bělobrádek: Pro návrh.
Pan poslanec Marek Benda: Proti návrhu.

Pan poslanec Petr Bendl: Proti návrhu.
Pan poslanec Ondřej Benešík: Pro návrh.
Paní poslankyně Marie Benešová: Pro návrh.
Paní poslankyně Martina Berdychová: Pro návrh.
Pan poslanec Stanislav Berkovec: Pro návrh.
Pan poslanec Zdeněk Bezecný: Proti návrhu.
Pan poslanec Adolf Beznoska: Proti návrhu.
Pan poslanec Jan Birke: Pro návrh.
Pan poslanec Pavel Blažek: Proti návrhu.
Pan poslanec Robin Böhnisch: Pro návrh.
Pan poslanec Jaroslav Borka: Zdržuje se.
Pan poslanec Richard Brabec: Pro návrh.
Pan poslanec Milan Brázdil: Pro návrh.
Pan poslanec Marek Černochoch: Nepřítomen.
Paní poslankyně Jana Černochochová: Proti návrhu.
Pan poslanec Alexander Černý: Zdržuje se.
Pan poslanec Karel Černý: Pro návrh.
Pan poslanec Pavel Čihák: Pro návrh.
Pan poslanec René Číp: Zdržuje se.
Paní poslankyně Ivana Dobešová: Pro návrh.
Pan poslanec Jiří Dolejš: Zdržuje se.
Pan poslanec Richard Dolejš: Pro návrh.
Pan poslanec Jaroslav Faltýnek: Pro návrh.
Pan poslanec Jan Farský: Proti návrhu.
Pan poslanec Petr Fiala: Proti návrhu.
Pan poslanec Radim Fiala: Nepřítomen.
Pan poslanec Karel Fiedler: Nepřítomen.
Pan poslanec Matěj Fichtner: Pro návrh.
Pan poslanec Vojtěch Filip: Zdržuje se.
Paní poslankyně Jana Fischerová: Proti návrhu.
Pan poslanec Jaroslav Foldyna: Pro návrh.
Pan poslanec Ivan Gabal: Nepřítomen.
Pan poslanec Petr Gazdík: Proti návrhu.
Pan poslanec Miroslav Grebeníček: Zdržuje se.
Pan poslanec Stanislav Grospič: Zdržuje se.
Pan poslanec Josef Hájek: Pro návrh.
Paní poslankyně Milada Halíková: Zdržuje se.

Tím hlasování dle mých informací a poznámek skončilo. Táhá se, zda všichni poslanci byli čtení, popřípadě zda nejsou nějaké pochybnosti o průběhu hlasování. Není tomu tak. Prosím pány ověřovatele, aby mi sdělili, jaký čas potřebují ke zjištění výsledků hlasování. (Ověřovatelé navrhují 15

minut.) Patnáct minut. (Smích v sále.) Ještě jsem schůzi nepřerušil, tak se táhí pány ověřovatelů, jestli opravdu trvají na 15 minutách. Skutečně. Tak v tom případě to bude do 22.50. Do 22.50 hodin přerušuji jednání Poslanecké sněmovny a ve 22.50 se vrátíme k vyhlášení výsledků hlasování.

(Jednání přerušeno ve 22.34 hodin do 22.50 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 22.50 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 22.50. Budeme pokračovat. Prosím, abyste zaujali svá místa v jednacím sále, a současně vás prosím, abyste věnovali pozornost vystoupení ověřovatelů, kteří velmi pečlivě sečetli jednotlivé hlasy a zcela jistě pro nás mají informaci o tom, jak hlasování dopadlo. Ještě chvíli vyčkám, než se všichni ztišíte. Ano, děkuji.

Prosím o vystoupení pana poslance Miholu.

Poslanec Jiří Mihola: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, pro návrh se vyslovilo z celkového počtu 181 poslanců a poslankyň 110 poslanců, proti návrhu 38 poslanců a 33 poslanců se zdrželo hlasování. (Potlesk napříč sálem.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Konstatuji, že Poslanecká sněmovna vyslovila vládě důvěru. Končím bod č. 60.

Než pokročíme dále, tak bych přednesl procedurální návrh, abychom nyní hlasovali o tom, že Poslanecká sněmovna vyřazuje z programu 6. schůze Sněmovny body 28, 71 a 72.

O tomto návrhu dám hlasovat. Kdo souhlasí, abychom všechny zbývající body vyřadili z programu schůze, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 176. Přihlášeno je 181, pro 121, proti 51. Tento návrh byl přijat.

Končím 6. schůzi Poslanecké sněmovny. Děkuji vám všem za účast. Blahopřeji vládě České republiky k získání důvěry Poslanecké sněmovny. Sejdeme se na další řádné schůzi, která je plánovaná od 18. března. Přeji vám šťastnou cestu domů a hezký večer.

(Schůze skončila ve 22.54 hodin.)